

Forgotten Books

— www.forgottenbooks.com —

Copyright © 2016 FB &c Ltd.

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, distributed, or transmitted in any form or by any means, including photocopying, recording, or other electronic or mechanical methods, without the prior written permission of the publisher, except in the case of brief quotations embodied in critical reviews and certain other noncommercial uses permitted by copyright law.

JO. ALBERTI FABRICII,
SS. THEOL. D. ET PROF. PUBL.

BIBLIOTHECÆ
GRÆCÆ

VOLUMEN NONUM,

SIVE

LIBRI V. PARS V. ET ULTIMA,

IN QUÀ

PRÆTER MULTOS ALIOS, TRADUNTUR
SCRIPTORES, QUI VITAS SANCTORUM, MONACHO-
RUMQUE COMPOSUERE; ET DE THEODORIS, ANASTASIIS,
JOANNE PHILOPONO, PHOTIO, SCRIPTISQUE CENSURÆ EJUS
SUBJECTIS, AC DE SVIDA PLENIVS DISSERITUR.

ACCEDUNT NONNULLA HACTENUS INEDITA, UT
XENOCRATIS DE ALIMENTO EX AQUATILIBUS, LONGE QUAM
GESNERUS EUM OLIM VULGAVERAT, PLENIOR: HIMERII ORATIO QUÀ
ATHENIS JULIANUM IMP. EXCEPIT; SPECIMEN LEXICI PHOTII; NEC NON
MAXIMI SOPHISTÆ DE OBJECTIONIBUS INSOLUBILIBUS ELUDENDIS,
ET TROIILII PROLEGOMENA RHETORICA.

HAMBURGI,

SUMTU CHRISTIANI LIEBEZEIT, ET THEODORI
CHRISTOPHORI FELGINER, A. M DCC XIX.

عاشقانه

۱۹۱۱

.....

.....

*NOBILISSIMO; AMPLISSIMO
ATQUE CONSULTISSIMO*

V I R O

CONRADO WIDOW,

J. U. L.

ET REIP. HAMBURGENSIS

SENATORI,

S. D.

JO. ALBERTUS FABRICIUS.

Jucundissima res mihi contingeret, VIR
AMPLISSIME, si ex tenui arca mea li-
ceret mihi aliquid depromere, quod Tibi mu-

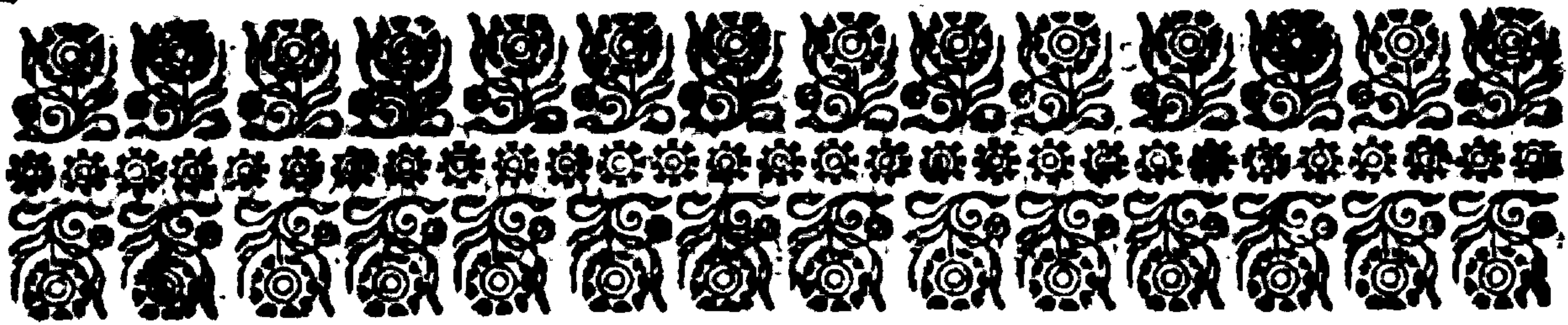
nus non ingratum dignumque persona Tua offerre possem. Multum enim jam pridem debere me agnosco singulari Tuæ in me benevolentiaë, a tam longo tempore, tot rebus, tam constanter mihi testataë, qua benigne & humanissime consentiens studiis meis

*Fautor utroque meum laudasti pollice
ludum*

necdum cessas amore me Tuo dignari, neque gratiam quam apud Te collegi, effundi aut labefactari pateris. Usque adeo etiam exsplendescit atque omnium oculis dilucet Virtus Tua, Prudentia ac doctrina locuples peregre ac domi parata, firmissimumque illud æqui ac recti studium, rerum usu & solida juris cognitione conjunctum, quod publico bono impendis quotidie, ut illud etiam alium quemlibet Patriæ amantem facile possit impellere in amorem ac venerationem Tui, licet nullo favoris atque amicitiaë beneficio cognitus illi
fuis-

fuiffes. Meum vero animum hæc ita ceperunt, ut ex quo tempore .Divino nutu in ampliffimum Ordinem cooptatus es, cauffas vifus mihi fim præclariffimas naetus effe gaudendi, prosperaque ominandi noftræ Reipublicæ, & gratulandi mihi, bonisque literis quas amas impense, & quorum ftudiis dignum ut ponas pretium, eruditioni Tuæ debes. Jamdiu igitur cupiens aliquo publico documento meum Tibi declarare devotum animum, tenue hoc quod poffum, & quod in promptu mihi eft, offero munufculum, præfentemque novam lucubrationem meam, prælis modo abfolutam, atque præclarorum aliquot ingeniorum, veteri memoria celeberrimorum notitiam & fcripta complectentem, honoratifimo Nomini Tuo confecro. Hoc itaque quod velim effe pignus perenne ac publicum mei in Te amoris meæque obfervantiæ, ut ferena fronte a me fufcipias, etiam atque et-

iam Te rogo, atque susceptum a Te iri, de
 æquitate Tua & in me benevolentia prorsus
 mihi persuadeo. Deus ter Opt. Max. Te,
VIR AMPLISSIME, lætum ac valen-
 tem jubeat vivere diutissime in Patriæ & com-
 munis Salutis incrementum ac decus: omni-
 busque cumulatum bonis, & nova subinde
 ornamentorum accessione merita ac virtutes
 Tuas per lætissimam sobolem in seram pro-
 pagare posteritatem. Scripsi Hamburgi III.
 Id. Sept. Anni Christiani cIo Io ccxIx.

AD LECTOREM.

Quod nunc in conspectum Tuum audet pro-
dire Volumen Bibliothecæ Græcæ novum,
non pauciores, quam superiorum, quodli-
bet, eximios ac præclaros Scriptores Tibi
sistit, & non minore quam illa digestum
studio, erroribus suis atque ignorationi
Scriptoris vel incogitantæ, parem ab æqui-
tate Tua expetit veniam, expectatque.

Aliquam tomæ hujus partem à Photio impleri & Suida, nec mi-
raberis nec indigne feres, cum binæ hi scriptores sint haud dubie,
quibus minime contemnendam veteris historiæ Græcorum litte-
rariæ portionem unice debemus. Itaque de his obiter & in
transcursu dicere, paullo pleniorum Græcorum scriptorum no-
titiâ tradere aggressus, ineptum visum merito fuit: cumque
de multis apud Photium, de multis apud Svidam scriptoribus
fiat mentio, de quibus altum apud alios silentium observatur;
dixi operæ pretium, non modo de Photio & ejus scriptis
paullo accuratius tradere, sed & omnium in ejus Bibliothe-
ca memoratorum scriptorum notitiâ, variis observationibus
illustratam adjungere. Similiter quæcunque Suidas per mag-
num suum Lexicon de Scriptoribus exponit, certe præclara, ego
novissimam eruditissimi Kusteri recentis editionem, illa cuncta
in unum congeffi fascem, ac meis quibusdam observationibus
adsperxis, emendatius etiam hinc inde aliqua tradidi vel, accurati-

us transtuli. Ut vero, quod in aliis consuevi facere, etiam in hujus
Voluminis fronte, eorum quae in illo Tibi offeruntur, indice
consignato, laborem opus ipsum perlustrandi atque evolvendi
sublevem, et Tibi capitum singulorum elenchum :

CAPUT XXXII. PALLADII Galatae, Episcopi Helenopo-
litani aetas p. 2. Ejus Historia Lausiaca p. 4. editiones. p.
5. Auctor Dialogi de vita S. Chrysofomi, diversus ab
illo Palladio. p. 6. Dialogi illius editiones. p. 9. Liber
de gentibus Indiae & Bragmanibus. p. 10. Palladii alii,
ultra quinquaginta. ibid.

De Disputatione GREGENTII Archiepiscopi cum Herbasio Ju-
daeo, quam Palladio Alexandrino Caspar Barthius tribu-
it. p. 14. Exordium ineditum ex Codice Slavonico in
Bibl. Regia Berolinensi. p. 15. Leges ac statuta Abrami
Regis, Gregentio scriptore, MSS. p. 16.

De HERACLIDIS Cyprii paradiso, p. 16. Heraclide variis,
plus quam quinquaginta p. 17.

De Paradiso five novo paradiso JOANNIS MOSCHI Evcratae p.
21, quod opus ab aliis SOPHRONIO tributum p. 28.

Anonymi, varia, p. 25. Varia, p. 25. Patrum vitae & Apophthegmata, p. 25. Noyus Paradisus,
JOANNIS GEOMETRAE, p. 26. MAXIMI MARGUA-
NII, p. 27. AGAPII, ibid.

HERIBERTI ROSWEIDI Vitae Patrum p. 27. Ejus fasti five
Catalogus Sanctorum, & promissum vastum de Sanctis
opus, p. 29.

Historia Christiana Veterum Patrum, editore LAURENTIO
de la BARRE, p. 28. Scripto-

Scriptoris de vitis Patrum ac Monachorum dubil q. MSti; vel
deperditi; Græci Latiniqve p. 32.

Scripta de Sanctis, nec non Menologia; Menæa &c. Ecclesi-
arum Orientalium. p. 33.

Scripta de sanctis, nec non Calendaria, Martyrologia &c. Ec-
clesiarum Occidentalium. p. 35.

Recentiorum collectiones de Sanctis p. 40. Hagiologia & Mar-
tyrologia quædam specialia p. 42. Calendaria Ecclesiasti-
ca; Martyrologia & Vitæ Sanctorum; lingvis vernaculis.
p. 45. Martyrologia Protestantium. p. 47.

Vitæ, Martyria & Encomia Sanctorum Græce scripta ordine
Sanctorum Alphabetico; & additis verbis Græcis quibus
singula incipiunt; & his quas SIMEONIS METAPHRA-
STÆ viri docti esse existimant, appositus asteriscus. p. 48-
Index emendatior pluribus locis; & altero tanto
auctior quam exstat Volum. VI. p. 510.

CAPUT XXXII. THEODORI MOPSVESTENI ætas & vi-
ta. p. 153. de ejus scriptis p. 157. de fratre Theodori PO-
LYCHRONIO; hujusqve scriptis p. 165. De Theodori
variis qui Græce scripserunt, pluribus quam centum.
pag. 167.

Index Scriptorum & hæreticorum quorum mentio apud Leon-
tium Byz. libro de Sectis; p. 167. & in libris Leontii ad-
versus Nestorium & Eutychem. p. 172.

De THEODORO ABUCARA ejusqve scriptis p. 176.

De THEODORO BALSAMONE p. 184. alii Balsambes. ibid.

De THEODORO GAZA. p. 192.

THEODORI MELITENIOTÆ proœmïum in Astronomiam
Græce & Latine cum Is. Bullialdi versione integrum exhi-
betur p. 199-213.

De **THEODORO METOCHITA**. p. 214. alii Metochitæ. ibid.
Tituli capitum CXX. in Miscellanis ineditis Theodori
Metochitæ, Græce & Latine p. 218-228.

De **THEODORO RAI THUENSI**. p. 232.

De **THEODORO STUDITA**. p. 234. Index eorum ad quos
editæ & ineditæ Theodori hujus Epistolæ. p. 238. De
scriptis ejus editis p. 236. 243. & ineditis p. 246.

CAPUT XXXIV. Scriptores Sæculi V. de quibus alibi dictum.
p. 251. De **PHILONE** Carpasio p. 252. **ISIDORO** Pe-
lusiota. p. 253. De Isidoris aliis circiter quadraginta
p. 256.

De **ANTIOCHO** Ptolemaidis Episcopo p. 259. & de **ANTIO-**
CHO Monacho ejusque scriptis. p. 260. Ejus elenchus
hæresium, variis locis emendatior. p. 263. De aliis An-
tiochis. p. 265.

De **SEVERIANO** Gabalorum Episcopo p. 267. Alii Severia-
ni p. 269.

De **THEODOTO** Ancyrano. p. 269. alii Theodoti p. 272.

De **ANTIPATRO** Bostrensi p. 274. Antipatri alii p. 275.

De **CANDIDO** Mauro & aliis Candidis p. 276. De **SIME-**
ONE STYLITE p. 277. alii duo juniores p. 279.

De **JOHANNES** Hierosolymitano p. 280.

De **NESTORIO** hæretico ejusque scriptis p. 283. 303. seq. 385.
De Nestorii hæresi scriptores veteres Græci p. 286. La-
tini p. 287. & recentiores p. 289.

Index scriptorum & Epistolarum in Actis Concilii Ephesini A. C. 431. & Chalcedonensis A. 451. celebrati, nec non in Codice Encylico & in Synodico Casinensi adversus Tragediam Irenæi Tyrii Nestoriani. p. 292.

De EUTYCHE p. 310. 299. & DIOSCORO. p. 311. 297.

CAPUT XXXV. De ANASTASIO Sinaita, diverso ab Episcopis duobus Antiochenis hujus nominis p. 312. ejus Hodegus p. 313. Index Scriptorum & hæreticorum quorum in hodego mentio p. 314. Anastasii quæstiones & responsiones. p. 324. Index scriptorum & hæreticorum qui in quæstionibus illis memorantur. p. 325. Anagogicarum contemplationum in Hexæmeron libri XII. & Scriptores in illis laudati p. 328. Alia Anastasii Sinaitæ scripta p. 330. Scripta Anastasii Antiocheni Episcopi edita p. 332. inedita & deperdita p. 334. Alii Anastasii ultra quadraginta pag. 336.

CAPUT XXXVI. De SEVERO Antiocheno p. 343. 322. Severi alii p. 342. De OLYMPIODORO p. 351. Olympiodori alii ibid. Index scriptorum in Olympiodori Commentariis ad Meteorologica laudatorum. p. 352. De ZACHARIA Scholastico p. 355. Zachariæ quidam alii p. 357.

CAPUT XXXVII. De JOANNE PHILOPONO Grammatico p. 358. alii Johannes Grammatici. p. 360. Scripta Joannis Philoponi edita. p. 360. inedita vel deperdita p. 366. Index scriptorum laudatorum à Philopono in Hexæmeron p. 361. in libris contra Proclum de mundi æternitate. p. 602. in commentariis ad Aristotelis libros. pag. 605.

Index **CAPUT**

CAPUT XXXVIII. De PHOTIO Patriarcha CPol. p. 369!

Synodi in causa Photiana celebratae p. 370. Scriptores de causa Photiana, Photio infesti p. 372. & Photio aequiores. ibid. Photii alii circiter XX. p. 373. Photii Bibliotheca p. 374. editiones p. 379. Versiones affectae aut ineditae, vel editiones promissae p. 380. Index scriptorum, de quibus Photius differit, ordine codicum Bibliothecae expositus, & variis illustratus observationibus p. 384-508. Index Alphabeticus scriptorum de quibus vel ex instituto differit, vel quorum obiter in Bibliotheca Photii mentio. p. 509. De Photii Epistolis pag. 519. Index eorum ad quos Photius scripsit. p. 552. libri contra Manichaeos p. 555. Index scriptorum contra Manichaeos & Manichaeorum quorum Photius meminit p. 557. Nomocanon. p. 558. De aliis editis Photii scriptis p. 560. nec non de Amphilochiis, aliisque scriptis ineditis p. 561. seq. Specimen Lexici inediti duplicis Photiani. p. 567. Scripta Photii deperdita p. 569. Ejus lucubrationes adversus Latinos suppressae & exusta flammis ibid.

Loca emendanda in S. Hippolyto πρεβ. & παρτις (T. I. f. edit. novae p. 220.) p. 389.

Scriptorum adversus Massalianas indiculus p. 391. & Massaliorum pag. 392.

Præfatio Timæi Sophistæ ad librum suum de vocibus apud Platonem. pag. 419.

Index scriptorum in MOERIDIS Atticista allegatorum. pag. 420.

Index scriptorum e quibus Sopater eclogas suas collegit pag. 424.

HIMERII Sophistæ Oratio ad Julianum Imp. dicta in Panathenæis, & nunc primum Græce edita. p. 426. Index

Index scriptorum in EUSTRATI libro de vita functionum sta-
ti memoratorum, p. 432.

Index scriptorum laudatorum à Ptolemæo Hephæstione, pag.
441.

Index scriptorum ex quibus ORIBASUS Medicus libros suos
composuit, p. 452.

XENOCRATES de alimento ex aquatilibus, Græce & Latine
(cujus partem vix tertiam olim Gesnerus vulgavit) p. 454.

Index scriptorum quorum ex Ephraimo Antiocheno Photius
meminit, p. 479.

Index scriptorum quorum apud Eulogium mentio, p. 482. vel
apud Steph. Gobarum p. 486. eorum item est quibus col-
lectæ Anonymi Patrum, Photio laudatæ, p. 485.

Index scriptorum laudatorum in Procli Chrestomathia, p. 490.
atque in excerptis è Damascio de vita Isidori, p. 491. &
ex Helladio Belantino, p. 504.

CAPUT XXXIX. MAXIMI Sophistæ, qui Juliani Imp. tem-
poribus clarus fuit, de objectionibus insolubilibus ab Ora-
tore declinandis & eludendis, p. 570-586. Græce & La-
tine.

TROILI Sophistæ (huic enim ex Codice MS. tribuntur à Ger-
hardo Langbænio in notis ad Longinum p. 17. edit. Jac.
Folii) Prolegomena Rhetorica, sine nomine Autoris nu-
per edita ab eruditissimo Montfaucon, Græce & Latine.
p. 586-599.

De Artium & Disciplinarum inventoribus, ex Codice Coislinia-
no, p. 599.

CAPUT. XL. Lexica Græca & Concordantiæ, de quibus alibi dictum p. 620, 621. De SVIDÆ nomine & ætate, p. 622 Svidas, alius antiquior, p. 626. De scriptoribus è quibus Lexicon suum Svidas congeffit, p. 627. & spectatim de Scholiis ad Aristophanem, p. 628. De iis quæ in Svidæ labore eruditi reprehendunt merito ac desiderant, p. 629. Ordo litterarum in Svidæ Lexico diversus a recepto communiter usu, p. 633. De Svidæ editionibus p. 633, seq. An Robertus Lincolnensis Svidam verterit Latine p. 635. De Svidæ editionibus affectis ac promissis, p. 636. Nævi editionis ab Æmilio Porto curatæ, p. 637, sq. Codices Svidæ MSS, p. 644. De novissima Clariss. Kusteri editione p. 645, seq. scripta post illam edita, Svidæ illustrando, p. 646. Vitæ Imperatorum è Svida collectæ p. 647. Proverborum Centuriæ p. 635, & in addendis, Svidæ Epitome MS, à Thoma Cretensi composita, p. 649. Etymologicon Svidæ ineditum p. 650. Index scriptorum, qui Svidæ præmitti solet, variis observationibus illustratus, in quibus de Lexicorum scriptoribus, Eudemo, Helladio Alex. Eugenio aliisque, p. 651. Index Scriptorum quorum Svidas notitiam tradit, & de quibus differit per ordinem litterarum, p. 653-819. Index Scriptorum à Svida laudatorum, ex Kusteriana editione, cum nonnullis accessionibus, p. 819.

Adipiscas sic Lector, Indicem locorum, à Viris doctis in Svida, ubi nomina scriptorum ille præterit, investigatorum, nec non tractationem de Etymologico magno atque alio Lexico, non cum capitibus adhuc reliquis, ob mandata imminentes rejecta fuisse in Appendicem hujus Voluminis poni, quæ proxime, ut speramus, lucem videbit.

**BIBLIOTHECÆ
GRÆCÆ
VOLUMEN NONUM.
LIBRI V. PARS QVINTA ET
ULTIMA.**

CAPUT XXXII.

**DE PALLADIO Episcopo, HERACLIDE,
Jo. Mōscho Eucrate, & aliis qui Vitas, Doctrinam & Apoph-
thegmata Patrum, Monachorum & Eremitarum scripto
consignarunt.**

*Palladii Galatae Episcopi Helenopolitani etas. 1. Historia Lausiaca, sive Vita Mo-
nachorum, ad Lausum presertim. 2. Ejus editiones. 3. auctor Dialogi de
vita Chrysostomi, diversus ab illo Palladio. 4. Dialogi editiones. 5. Liber Pal-
ladii de Gentibus Indiae & Bragmanibus. 6. Alii Palladii ultra quinquaginta.
7. De Disputatione Gregentii Archiepiscopi cum Herbaso Judeo, quam Palladio
Alexandrino Casp. Barthius tribuit. 8. Heraclidis Cyprii Paradisus. 9. He-
raclide varii, plures quam quinquaginta. 10. Ejus λειμωνάριον sive pratum. 11.
Sophronio Hierosol. à quibusdam tributum. 12. Ανοnymι μοναχικῶν, γεροντι-*

κῶν ἔ πατερικῶν. sive de Vitis ac Diētis Eremitarū ἔ Monachorum scriptores. 13. 14. *Græca Vita Patrum, S. Hieronymo præterrem tributa. id. Jo. Geometra Paradisus, ἔ Maximi Margunii νεόν λειμωνάριον.* 15. *Heriberti Rosweidi Vita Patrum.* 16. *Laurentii de la Barre Veterum Patrum Historia Christiana.* 17. *Timotheus Alex. ἔ alii scriptores de vitis Monachorum deperditi.* 18. *Catalogus scriptorum, historias Sanctorum, illustrantium.* 19. *Supplementum Indicis Vitarum quem dedi Volumine sexto p. 510. sq. in Simeone Metaphraste.* 20.

I.

PALLADIUS Galata a) frater Briffonis Episcopi, natus est A. C. 367. b) & monasticam vitam amplexus anno ætatis vigesimo, (Christi 388) secundo Theodosii Magni Consulatu: d) Alexandria primum, deinde in Scetenſi Nitriæ Monasterio & hinc in eremi solitudine, ex qua Alexandriam deinde post novennium iterum est reversus. Præter Dorotheum aliosque, *Evaagrium Ponticum*) A. 399. defunctum, Magistrum habuit, unde ipse etiam vilus est Origenis f) erroribus

a) Palladius ipse in Hist. Lausiaca c. 43. edit. Hervei quærenti Ioanni Lycopolitano: *καὶ τίς παρὰ ἐσ ἐκὼν κενίστι; conijicio enim te esse ex conventu Evaagrii, respondet se esse hospitem ex Galatia, ex Evaagrii sodalitate.* Hæc in Græca editione Meursii p. 98. uti alia plura, non leguntur. In alterius Palladii dialogo de vita Chrysostomi, p. 195. *Βέλτιστων δὲ ὁ ἀδελφὸς παλλαδίου ἀποστὰς ἐκασίως τῆς ἑαυτῶ ἐκκλησίας ἐν τῷ ἀγριδίῳ αὐτῶ διάγει ταῖς γερσὶν ἑαυτῶ τὴν γῆν μεταλλεύων.* Hujus Briffonis cum Palladio inter S. Chrysostomi discipulos Episcopus Cedrenus meminuit.

b) Vide Usserium Antiquitat. Britannic. c. 16. Tillemontium T. XI. memor. Hist. Eccl. p. 500. seq. Antonium Pagi ad A. 388. Rosweidum in vitis Patrum p. 523. seq.

c) Palladius ipse in præfat. p. 4. edit. Meursii: *τριακῆσὸν καὶ τρίτον ἔτῳ ἀγοντί μοι ἐν τῇ τῶν ἀδελφῶν πολιτείᾳ δὴθεν καὶ τῆ μονήρει βίῳ, εἰκοσι δὲ τῆς ἐπισκοπῆς, πενήκοντα δὲ καὶ τρία τῆς πάσης ζωῆς μὲ δεσ.*

d) Palladius cap. I. p. 10. edit. Meursii: *πρῶτον τοίνυν πατήσας ἐγὼ τὴν Ἀλεξανδρέων πόλιν ἐν τῇ δευτέρᾳ ὑπαγίᾳ Θεοδοσίᾳ τῶ μεγάλῃ βασιλείᾳ.* De vita Palladii Monastica proluxit Tillemontius T. XI. p. 501. seq.

e) Palladius c. 43. *confessus sum me esse ex sodalitate Evaagrii.* Socrates de Palladio IV. 22. *Εὐαγγελὸς μὲν ἦν μαθητῆς.* Sic & Nicephorus XI. 46. De Evaerio hoc, qui cum Origene in quinta Synodo condemnatus est A. 553. dixi Volumine octavo superiore cap. XXIV. p. 364. seq.

f) Eriphanius in extremo Epistolæ ad Io Hierosolymitanum (inter Hieronymianas bonæ edit. 110. p. 829. T. IV.) *Palladium vero Galatam, qui quondam nobis charus fuit, ἔ πῶς misericordia DEI indiget, cave, quia Origenis hæresis*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

II. Hic Palladius circa A. C. 420. ætatis LIII. Episcopatus XX. scripsit stylo simplici & in affectato librum de vita Monachorum illius ætatis & sanctimoniam studiosarum mulierum m) ad Lausum Præfectum, n) unde Historia Lausiaca, & Λαυσαϊκὸν o) appellari consuevit, opus quod nemo

m) Palladius ipse præfat. ad Lausum: *Cum tricesimum & tertium annum agerem in conversatione cum fratribus & vita solitaria, vicesimum autem Episcopatus, totius autem vite meae quinquagesimum tertium, ἀναγκαῖον ἡγησάμην ποιεῖν σοι τὰ τῶν ἀγίων πατέρων κατεργάματα ὠφελείας χάριν πνευματικῆς ἐν γραφῇ διηγήσασθαι σοι ἀφρέων τε καὶ θηλείων, necessarium existimaui spiritalis utilitatis gratia tibi cupienti in scriptis narrare quæ à sanctis Patribus recte & ex virtute gesta sunt. tam masculis quam feminis, ὧν τε αὐτὸς ἐώρακα καὶ περὶ ὧν ἀκήκοα πρὸς πισοτάτων ψυχῶν, οἷσε συνεγράψην ἐν τῇ κατ' Αἴγυπτον ἐρήμῳ καὶ Λιβύῃ καὶ θηβαΐδι καὶ Συιηγύφ' ὧν καὶ εἰ λεγόμενοι Ταβενησιῶται, ἔπειτα Μεσοποταμία, Παλαστίνη τε Συρία καὶ τοῖς μέρεσι τῆς δύσεως, Ῥώμη τε καὶ Καμπανία καὶ τοῖς περὶ ταύτας μέρεσιν, ἀκριβέστατα ἀπ' ἀρχῆς ἐκθέσθαι σοι ἐν διηγήματος εἶδει ἐν τῷ βιβλίῳ τῷ τῷ, ὅπως σπεινὸν καὶ ψυχῶφελές ὑπομνηστικὸν ἔχων ἀδιάλειπτον φάρμακον ἀληθείας, quos & ipse vidi & de quibus audivi ab animis fidelissimis cum quibus versatus sum in Ægypti solitudine & in Libya & Thebaide & Syene sub quibus sunt etiam qui dicuntur Tabennesiota; deinde in Mesopotamia, Palaestina, & Syria & in partibus Occidentis & Roma & in Campania & in iis quæ sunt circa eas partibus: ut tibi ab initio accuratissime in hoc libro exponam instar narrationis, ut habeas honestum & animæ utile monumentum, perpetuum medicamentum veritatis &c. Socrates IV. 23. p. 238. Πεποίηται Παλλαδίῳ τῷ μοναχῷ ἴδιον μονόβιβλον ὅς Εὐαγγεῖς μὴν ἦν μαθητῆς, πάντα δὲ ἀκριβῶς περὶ αὐτῶν (μοναχῶν) διεξήλθεν, ἐν ᾧ καὶ γυναικῶν ἐφάρμιλλον τοῖς προσηρμένοις ἀνδράσιν ἐπαυελομένων βίον μνήμην πεποίηται. Idem ex Socrate, habet Tripartita VIII. 1. & Nicephorus XI. 44.*

n) Lausus Præfectus cubiculi (πραϊπόσιτ' & κοιτώνες) Imp. Theodosii junioris ad quem Palladii Epistola huic operi præfigitur. Itaque apud Nicephorum VIII. 41. ubi inter libros plures de Monachorum vita ab ipso commendatur *μέγιστα ἢ Λάυσῳ πραϊπόσιτῷ ἐγράφη*, hoc verti debet *maxime qui ad Lausum præpositum scriptus est*, non ut Io. Langus, eruditus interpres, *quæ de us Lausus præpositus conscripsit*. De hoc Lauso consulendi Cangius in CPoli Christiana libro II. p. 132. & Anselmus Bandurius ad Antiquitates CPolitanae p. 477. 486. Ad hunc ut credibile est Lausum binas Firmi Episcopi Epistolas vulgavit clarissimus Muratorius in Analectis Græcis p. 290. & 301.

o) Λαυσαϊκὸν vocatur in pluribus Triodii locis, quæ vide apud Meursium, Cangii

nemo leget sine summa admiratone studii incredibilis quo viri illi & foeminae tam enixe conati sunt austeritate vitae coelibis ac solitariae, cultu durissimo, inedia ac jejuniis vix humanis, & abstinentia ab omnibus commodis vitae, assequi sanctimoniam. Quanquam hanc in longe aliis rebus consistere, aliis peti aliquae, neque in solitudines esse relegandam & cum conjugio & societate hominum atque sobrio usu rerum humanarum neutiquam pugnare, tum sacrae litterae tum ratio sana & sanctorum hominum non solitariorum conjugumque exempla & Monachorum atq; Eremitarum peccata testantur. Non modo Palladius ipse post illud tempus capita nonnulla videtur addidisse, p) sed, etiam ab aliorum manibus varia sive addita ex Heraclide aliisque & interpolata, sive detracta credibile est: unde tanta in Codicibus MSS. varietas, etiam in editionibus, quas auctiores alias aliis, diversoque capitum ordine & numero mox memorabo. Idque tanto minus mirabitur, qui cogitaverit frequentissime tritam descriptamque olim hanc historiam, atque in Graecis Ecclesiis etiam publice lectatam, pridem ut ex Triodio notarunt Meursius, Cangiusque.

III. Editiones Historia Lausiaca, & Codices MSS.

Latinae ex quadruplici versione, valdeque inter se differentes editiones existant complures.

Prima, veteri incerto interprete, librum secundum occupat inter *Vitas Patrum* ab Heriberto Rosweydo vulgaras, illustratasque, ac capitibus XXXIII. absoluitur. Rufinum esse interpretem contendit Rosweydu in prolegomeno IV. cap. 10. p. 14. seq. Sed Palladii certe librum scriptum A. 420. veteri Rufinus A. 410. defunctus non potuit, licet is transtulit vitas Patrum, quarum aliquae sunt Palladianis deinceps permixtae tum in Graecis tum in latinis Codicibus. Idem Rosweydu editiones viginti versionis istius enumerat prolegomeno XVII. p. 31. quae ipsius *εξδοται* a tempore natae typographiae variis in locis antecessere. Rosweydi vitas Patrum viderunt lucem Antwerpiae apud Plantin. A. 1615. fol. & Lugd. 1617. atque iterum Antwerpiae 1628. fol. apud Plantinum.

A 3

Secun-

umque in glossar. Lausiacam Historiam vocant editiones, Graeci Codices *την προς Λαυσον ιστοριαν*. Sic Ioannes Antiochenus a Cotelerio editus T. 1. monument. p. 167. η. & *εστιν Παλλαδίου προς Λαυσον*. Lausiicum solet etiam vocare Salmasius, ut in comment. ad inscriptionem Herodis Attici p. 14. 65. &c. Idem in libro de lingua Hellenistica p. 107. plebeja dictione usum Palladium notat. p) Vide Tillemontium T. XI. memor. p. 123. seq. 640. seq.

Secunda, incerto veteri interprete, *capitibus XX*. Hæc in vitis Patrum, quæ triplici vice sine typographi, loci & anni nota in folio prodierunt tempore nascentis typographiæ, primum edita, deinde recusa est in *Theodorici Lober à Stratis* prototypo Veteris Ecclesiæ, Colon. 1547. fol. Denique in appendice ad vitas Patrum *Rosweydi* p. 749. Cujus consulenda prolegomena p. 31. seq.

Tertia incerto itidem veteri interprete, *capitibus LVIII*. Paris. 1504. apud Ioannem Parvum, edente *Jacobo Fabro* Stapulensi, sub titulo: *Heraclidis Paradisus*. Hinc in vitis, *Aloysii Lipomanni* auspicio editis, tomo tertio, Venet. 1554. 4. quæ editio per *Franciscum Torres* collata cum MS. Palladii Codice, quem sereniss. Reip. Venetæ Cardinalis *Besario* donavit. Extat etiam in appendice vitarum *Rosweydi* p. 705.

Quarta longe locupletior, *Geniano Herveto* interprete, *capitibus CLI*. Paris. 1555. 4. & 1570. Eadem recusa cum scholiis *Laurentii Barrensis* in ejus *Historia Christiana veterum Patrum* Paris. 1583. fol. pag. 55. b. nec non in *Bibliothecis Patrum*, *Margarino de la Bigne* curante Paris. 1589. & 1610. Tomo VII. & in vitis Patrum *Rosweydi* libro octavo, cum *Rosweydi* notis. Capita hujus editionis cum capitibus Græcæ *Meursianæ* si quis conferre velit, uti poterit hæc tabulâ in qua numeri Romani Græcam, minores Latinam exprimunt. I. II. prooem. III. I. IV. 2. V. 3. 4. VI. 5. VII. VIII. IX. 6. X. 7. XI. 8. XII. 9. XIII. 10. XIV. 11. XV. 12. XVI. 13. XVII. 14. XVIII. 15. 16. XIX. 17. XX. 18. XXI. 19. XXII. 20. XXIII. 21. XXIV. 22. XXV. 23. XXVI. 26. XXVII. 27. XXVIII. 28. XXIX. 29. XXX. 30. XXXI. 31. XXXII. 32. XXXIII. 33. XXXIV. 34. XXXV. 35. XXXVI. 36. XXXVII. 37. XXXVIII. 38. XXXIX. 41. XL. 42. XLI. 43. XLII. 77. XLIII. XLIV. 83. XLV. 84. XLVI. 85. XLVII. 87. XLVIII. 88. XLIX. 101. L. 125. LI. 126. LII. 127. LIII. 128. LIV. 129. LV. 130. LVI. 131. LVII. LVIII. 132. LIX. 133. LX. 134. LXI. 102. LXII. 104. LXIII. 103. LXIV. 113. LXV. 117. LXVI. 118. LXVII. 89. LXVIII. 90. LXIX. 91. 92. 93. 94. 95. LXX. 106. LXXI. 109. LXXII. 110. LXXIII. 111. LXXIV. 112. LXXV. 105. LXXVI. 135. LXXVII. 142. 143. LXXVIII. 144. LXXIX. 145. LXXX. 146. LXXXI. LXXXII. 96. LXXXIII. 97. LXXXIV. 98. LXXXV. 99. LXXXVI. 100. LXXXVII. 137. LXXXVIII. 138. LXXXIX. 139. XC. 119. XCI. 121. XCII. 122. XCIII. 123. 124. XCIV. 136. XCV. 147. XCVI. 148. XCVII. 149. XCVIII. 114. XCIX. 135. C. 115. CI. 140. CII. 141. CIII. 131.

Græca editio exstat unica, ab Herveti versione non parum distans, capitibus CIII, quam ex Codice Bibl. Palatinæ curavit *Ioannes Meursius*, qui ad libri calcem notas eruditas addidit, testatus etiam se nonnulla suplevisse ex Codice Bibl. Regiæ Paris. cum Lutetiæ versaretur. Meursii editio vidit lucem Lugd. Bat, 1616. 4.

Græco Latinam Græcâ Meursiana pleniorē ex MSS. Regiis, cum versione Herveti, capitibus CLI. primus dedit *Fronto Duceus* in auctario Bibliothecæ Patrum Tomo II. p. 893 - 1053. Paris. 1624. fol. recusam in Bibliotheca Patrum Paris. 1644. 1654. Tomo XIII. cum eisdem Ducæi notis ad Voluminis calcem. Nonnulla deinde capita auctiora, vel Herveto etiam, Ducæoquæ * præterita, ex duobus Codicibus Colbertinis cum versione sua vulgavit *Io. Baptista Cotelærius* T. 3. monument. Ecclesiæ Græcæ p. 117. - 120. & p. 158 - 170. Paris. 1686. 4. Ac credibile est plura adhuc supplementa posse addi, si quis MStos Codices consulat, ut Cæsareos de quibus *Lambecius* lib. 1. p. 144. & lib. VIII. p. 312. seq. 397. vel Vossianum, siquidem *Caveus* notat in *Isaaci Vossii* Bibliotheca, quæ in publicam Leidensem pervenit, Codicem Lausiacæ, editis duplo auctiorem extitisse. Nam & *Meursius* testatus fuit sibi esse in manibus eiusdem *Palladii* διήγησιν περὶ τῶν κατὰ Ἰγυπτίον διαλαμψάντων πατέρων. *Id* quoque opus, inquit, si placere hæc *Historia Lausiaca* editionem intellexero, communicabo. Nunquam hoc fecit *Meursius*, attamen διήγησιν illam majore. saltim ex parte ex tribus Codicibus Regiis & uno Colbertino habemus luce & versione donatam ab eodem *Cotelærio* T. 3. monument. p. 171 - 184. non sub *Palladii* nomine quidem, sed sine nomine auctoris, hoc titulo: ἡ κατὰ Ἰγυπτίον τῶν μοναχῶν ἰσορῖα, ἢτοι παράδεισος. Videntur autem sub *Palladii* nomine lecta olim plura, nam quod idem *Cotelærius* T. 1. monumentor. p. 546. seq. inter *Apophthegmata Patrum* affert fabulosum *Macarii* cum arido defuncti hominis cranio colloquium, illud *Palladio* teste citato laudat *Io. Damascenus*, sive quisquis auctor *Orationis* de iis qui in fide dormierunt T. 1. p. 585. λέγω δὴ τὴν Παλλαδίου πρὸς Λαῦσον ἰσορικήν βίβλον ἐν ἣ τὰ κατὰ τὸν μέγαν καὶ θαυματουργὸν Μακάριον παναληθῶς γέγραπται θαύματα, πῶς τὸ ξηρὸν κράνιον πυθόμενον &c. Idem colloquium memoratur libro tertio & sexto *vitar. Patrum* p. 401. & 499. edit. *Rosweydi*: & in *Mich. Glycæ*

* In Græcis Ducæi desiderantur caput 150. 116. & pars capituli 46. & 9.

Glycæ Epistola 26. & in Synaxario Græcorum 19. Januar. nec non à Nicephoro Blemida in diatriba qualem esse deceat Imperatorem, & Ioanne Hagioclita in Encomio Macarii Ægyptii. Vide Allatium diff. 2. de libris Ecclesiasticis Græcorum p. 117. - 123.

IV. Solet à multis q) longo jam tempore Palladio huic tribui *Dialogus de vita S. Chrysostomi*, qui cum Theodoro Diacono Romano habitus Romæ fingitur circa A. C. 408. non diu post Chrysostomi mortem *Διάλογος ἱστορικὸς περὶ βίης καὶ πολιτείας τῷ Ἰωάννῃ Ἐπισκόπῳ Κωνσταντινουπόλεως ἔχρυσόμομα*. Sed assentior viris doctis, r) quia alium esse auctorem & Episcopum cum Theodoro colloquentem à Palladio statuunt. Nam de Palladio Helenopolitano Episcopo tanquam diverso sermo est p. 26. *παραδραμάντῳ δὲ μηνὸς ἡμερῶν ἐπέση Παλλάδιος ὁ Ἐπίσκοπος Ἐλενυπόλεως δίχα γραμμάτων ὡς ἔλεγεν καὶ αὐτὸς πεφευγῆναι τὴν τῶν ἀρχόντων μανίαν*. Et p. 192. *ὅτι τισὶν οἱ Ἐπίσκοποι οἱ μὲν τῶν ἡμετέρων ἀποσταλόντες εὐλίσι καὶ Παλλάδι &c.* Quin imo illo tempore in vicinia Blemmyum Æthiopyum in opido Syene custodiebatur: *Παλλάδιον δὲ Βλεμμύων ἢ Αἰθιοπῶν ἐκ γειτόνων φερρῆσθαι Συήνη καλέμενον τὸ χωρίον*. p. 194. & p. 198. *Παλλάδιος δὲ καὶ τὸν παῖδα ἀφάλαστο βιασάμενοι αὐτὸν καὶ γραμματῆον ἐκθῆσθαι*. Omitto quod Episcopus ille jam senio & canis venerandus in dialogo inducitur p. 36. & 38. & qui tunc demum Romam viderit p. 7. cum Palladius Helenopolitanus jam diu ante profectus Romam fuerit restituendi Chrysostomi causa circa A. 405. & anno 408. nondum esset quadragenarius. Nonnulla etiam aliter narrari ab historiae Lausiacæ scriptore, aliter in hoc dialogo, notavit Valerius ad Sozomeni VIII. 12. p. 164.

V. Edi-

q) Ita Theodorus Trimithuntis in Cypro Episcopus, in Homilia de vita & exilio S. Chrysostomi, nec non Codices MSS. Dialogi, & Ambrosius Camaldulensis, interpres. Atque auctorem vocatum Palladium, Georgius quoque Alexandrinus in ejusdem Chrysostomi vita, Photio Cod. 96. lecta testatur.

r) Auctorem Dialogi à Palladio Lausiacæ scriptore recte distinguunt Baronius ad A. 388i n. 110. Emericus Bigotius in præfat ad Dialogum, & Tillemontius T. XI. memor. p. 543. seq. qui stylum quoque diversum caussatur, & licet utrumque scriptum non adeo puro Græcismo se commendat, tamen Lausiacam longe simpliciore & nativo sermone exarata, dialogum affectato magis & male diserto. *Le dialogue est plus affecté & d'un homme qui avoit quelque teinture d'une mechante rhétorique*. His accedit Ludovicus Dulcinus S. I. in Historia Origenismi Gallice vulgata Paris. 1700. 12. libro quarto. Etiam Palladium Biographum à Palladio Helenopoleos Episcopo distinguit Nicolaus Comnenus Papadopoli Cretensis in prænotionibus Myragogicis ex jure Canonico editis Patavi 1697. fol.

V. Editiones Dialogi de Vita S. Chrysoſtomi.

Latina ex *Ambroſii* Camaldulensis verſione, Eugenio IV. dicata, & diu poſt à Nicolao Erythreo edita Venet. 1532. 8. & T. 2. *Vitarum* Aloyſii Lipomanni ibid. 1553. 4. & in Latinis Chryſoſtomi Operum editionibus. Græco latina ex Mediceo (eodem quo Ambroſius uſus fuit) Codice ſexcentorum annorum, cum nova verſione doctiſſimi Viri *Emerici Bigotii*; nec non Homilia S. Chryſoſtomi in laudem Diodori Tarſenſis, ac præterea Actis Tarachi, Probi & Andronici, Paſſione Bonifacii Romani, Evagrio de octo Cogitationibus & Nilo de octo vitiis. Paris. 1680. 4. Caſimirus Oudinus in ſupplemento de ſcriptoribus Eccleſ. p. 67. *Omiſit præfationem huic operi à Palladio præfixam Emericus Bigot ob rationes quas Critici idoneas non cenſent, ideoque male fidei apud multos accuſatur, quod ingenuo homine literatoque eſt indignum. Temere hoc ab Oudino in virum præſtantiſſimum dicitur, cum præfatio quam Ambroſius Camaldulensis dialogo Palladii præfixit, Latine in Bigotii editione legatur, Græca vero negat ille ſe in Codice MS. reperiffe. Verum quiſquis, inquit, rem accurate perpenderit, facile mecum exiſtimabit, Ambroſium iſta de ſuo addidiſſe, ut ad Dialogum qui nimis abrupto exordio procedebat viam aperiret; idemque præſtitiffe in ferie dialogi, ſicubi nimis hiulca videbatur oratio.* En tibi totam præfationem ex Bigotiana, ne quid dubites, editione: *Cum veniſſet aliquando Romanus Palladius Helenopolitana Eccleſia venerandus Antiſtes, Ioannis ſanctiſſimi viri, Conſtantinopolitani Epifcopi, jam vita functi, diſcipulus, ſuſceptusque fuiſſet cum honorifice à Pontifice Romana ſedis Zoſimo beatiſſimo, tum à Clero univerſo devotiſſime. Inter ceteros quibus familiarius uſus eſt, Theodorus fuit Eccleſie Romana Diaconus. Is enim ſancti viri doctrina caſta & vita ſanctitate delectatus, frequens illi aderat, immo quoad licebat, nunquam à latere ipſius diſcedebat. Quadam autem die dum eſſent ambo ſimul, otiumque à curis omnibus mortalibus agerent, orta ex more collatione ſpirituale, hoc ſermoni initium dedit Epifcopus. Auctor præfationis huius male Zoſimum appellat, qui ab Anno demum 417. Epifcopatum Romanum tenuit, at dialogus ille multis annis prius habitus refertur Theophilo adhuc ſuperſtite, Innocentius itaque pro Zoſimo nominandus erat. Deinde quam de Palladio Helenopolitano res ſit minime explorata, ex iis quæ paullo ante dicta ſunt apparet. Hinc auctorem præfationis minime eſſe Palladium*

dium sed recentiore Græculum aliquem notavit Usserius Antiquitate. Eccles. Britannic. cap. 16. p. 806. At Bigotius haud absurde suspicatus est ab ipso interprete Ambrosio versionis suæ fuisse præmissam.

VI. In Codicibus pluribus MSS. Palladio etiam tribuitur & in Colbertino Historiæ Lausiacæ subicitur liber *de gentibus India & Bragmanibus* *περὶ τῶν τῆς Ἰνδίας ἰθῶν καὶ τῶν Βραγμάνων*, quem sine nomine auctoris primum Græce edidit & Latinam versionem adjunxit illi vir summus *Joachimus Camerarius* in libro Gnomologico sine temporis nota edito Lipsiæ, 8. Hinc centum circiter annis interjectis *Eduardus Bissens* Eques auratus & titulo Clarencii Rex Armorum, eundem velut ante ineditum Palladii nomine præfixo ex Bibliotheca Regis Angliæ divulgavit cum nova sua versione, & S. Ambrosii atque Anonymi veteris Latini scriptis ejusdem argumenti Lond. 1668. 4. Cæterum Camerarii versionem Bissana & elegantia & diligentia præferendam judicat Rev. noster Io. Christoph. Wolfius, notis ad Casauboniana p. 219. Lambecius lib. V. de Bibl. Vindob. p. 84. hoc scriptum de Brachmanibus parum probabili conjectura tribuit Palladio Methonæo Sophistæ, quem incertum est fuisse Christi sacris addictum, at Scriptorem de Brachmanibus Christianum fuisse apparet.

VII. Palladii alii ultra quinquaginta.

Palladius Abbas de quo Io. Moschus in prato c. 69. 71. seq. æqualis sui etiam meminit c. 176.

Palladius Ἀμασειᾶς Amaseæ Hellepontis Episcopus, qui Concilio Ephesino A. C. 431. interfuit. Vide Labbei Concil. T. III. p. 464. 492. 536.

Palladius Alexandrinus, cui Barthius tribuit disputationem Grægentil cum Herbano Judæo, de qua infra.

Palladius Andri, in Cycladibus Insulis, Episcopus interfuit Concilio C. Pol. A. 460.

Palladius Antiochenus ab A. 488. ad 498. Episcopus, Petri Fullonis successor, Eutychianus.

Palladius Archiater, cujus meminit Ruricius lib. 2. Epist. 34. apud H. Canisium T. V. Antiquar. Lect. p. 508.

Palladius Arianus, una cum Secundiano A. C. 381. damnatus in Concilio Aquilejensi. Vide T. I. Concilior. Harduini p. 826. seq.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

resin doceat. Idem quem perstringit Hieronymus proæmio Dialogor. in Pelagianos. Hunc à Lausiaca auctore diversum esse contendit Tillemontius T. XII. p. 173. T. XI. p. 528. quod mihi haud videtur.

Palladius inter *Germinii* semiariani Adversarios. Ad hunc Palladium aliosque Episcopos Epistola in Hilarii fragmentis lib. 1. p. 41. & apud Baron. ad A. C. 366. n. 27.

Palladius quem *Hibernorum* Episcopum vocat Tillemontius T. XI. p. 646. T. VI. p. 751. &c. hoc est Scotorum, de quo infra.

Palladius *Iatrosopista* Alexandrinus, Galeno quem laudat junior. Hujus commentarius (non integer ut videtur) in librum Hippocratis de fracturis extat Græce & Latine in editionibus Hippocratis utraque *Foësiana* p. 917-932. & *Charteriana* Tomo XII. cum versione *Jacobi Santalbinii*, Metensis Medici. Ejusdem *Synopsin* de febribus Latine vertit & utraque lingua vulgavit *Io. Charterius* Paris. 1646. 4. Et Scholia in sextum Epidemiorum Hippocratis Tomo IX. Operum Hippoc. & Galeni Paris. 1679. fol. cum versione *Junii Pauli Crassi* qui è MS. *Io. Sambuci* quod ab Hieron. Mercuriali accepit, vulgavit Latine Basil. 1581. 4. una cum *Aretæo* *, *Ruso* & *Theophilo protospathario*. Scholia Palladii in librum Hippocratis de victu in morbis acutis, MSta extare Venetiis testatur *Santalbinus*, eadem nempe cum Palladii de cibo & potu quod in *Bibl. Regis Christianissimi* extare testatur *Labbeus* p. 26. *Bibl. novæ MSS.*

Palladius *Iconiensis* in *Lycaonia* Episc. memoratus in Epistola *Leonis* I. imp. ad *Anatolium* CPol.

Palladius *Idicrensis* in *Numidia* Episcopus qui interfuit cot ventui *Africano* A. C. 484.

Palladius *Magistrianus* qui CPoli litteras Imperatoris *Theodosii* jun. A. 431. Ephesum pertulit. Vide Acta Synodi Ephesinæ tom. 3. c. 17. seq.

Palladius *Mcitenes* Episcopus in *Armenia* secunda, interfuit Concilio CPol. A. 553.

Palladius Palladii Ε. Μεθωναῖος ex *Metbone* (incertum an *Thraciæ* an *Magnesiæ* in *Macedonia*) Sophista quem *Constantini* Imperatoris ætate claruisse *Svidas* refert, testatus eum scripsisse *περὶ τῶν ἑθνικῶν ῥωμαίων ἑορτῶν*, de *Romanorum* festis, tum *διαλέξεις*, *disputationes*, & *λόγους διαφόρους ὀλυμπιακῶν, πανηγυρικῶν, δικανικῶν.*

Palla-

* De *Aretæo* & *Ruso* dictum lib. IV. c. 3. de *Theophilo* infra libro VI.

- Palladius Præfectus Ægypti** A. C. 374. Theodorit. IV. 22. Hist. Eccles.
- Palladius Presbyter** ad quem scripsit S. Athanasius, (defunctus A. C. 373.)
T. I. edit. Lips. p. 952. seq. & S. Basilii Epist. 184.
- Palladius Presbyter** qui subscripsit libello in Concilio CPol. A. C. 536.
T. V. Labbei p. 250.
- Palladius Rbetor Latinus**,cujus declamationem memorat Symmachus lib. I. Epist. 9. Ad eundem scribit lib. IX. Epist. 1. & fratrem suum appellat, spectatum bonis omnibus facundiæ atque eruditionis: lib. I. Epist. 88. Ejusdem pompam cum acrimonia Quintiliani celebrat Sidonius Apollinaris Lib. V. Epist. 10. De eodem Symmachus III. 50. *Si quid præterea scitu opus est, meus Palladius indicabit, quem ego non minus doleo abductum à juventute Romana, quam gratior in spem sui honoris accitum.* Io. Sarisberienfis lib. 3. Metalogici c. 10. *Est autem, ut ait Palladius, magna pars prudentiæ, ejus cum quo agitur estimare personam.*
- Palladius Sophista sive Rbetor Alexandrinus**,cujus μελέταις memorat Photius Cod. 132.
- Palladius Rutilius Taurus Æmilianus**,rei rusticæ scriptor celebris, de quo dixi lib. III. Bibl. Latinæ cap. 4.
- Palladius Salpinas** in Italia Episcopus, qui interfuit Concilio Romano A. C. 465.
- Palladius Sanctonica** Ecclesiæ in Gallia Episcopus, qui Concilio Parisiensi interfuit A. 573.
- Palladius à Cælestino** Papa missus in Scotiam, idemque primus *Scotorum* Episcopus, A. 431. Vide Usserii Antiquitates Britannicas c. 16. Antonium Pagi ad A. C. 429. n. 11. seq. & 431. n. 51. Scripta quæ ipsi à Io. Baleo tribuuntur, commentitia sunt, neque existant usquam, neque ulli veterum memorantur.
- Palladius** (Συέδρων πολιτευόμενος) *Suedrorum* in Pamphylia Magistratus, cujus Epistola præmissa Ancorato S. Epiphani.
- Palladius Salmoninus** in Italia Episcopus, qui interfuit Synodo Romanæ A. 499.
- Palladius Tulonensis** in Gallia Episcopus, qui subscripsit Concilio Aurelianensi A. 549. Incertum an idem qui Matisconensi A. 585.

Palladius *Tigabitanus* in Africa Episcopus, cujus meminit S. Augustinus de gestis A. C. 418. cum Emerito Cæsareensi Donatistarum Episcopo T. IX. edit. Amst. p. 425. Idem fortasse Palladius quem honorabilem filium suum appellat Epistola 94. (novæ edit. 178.)

VIII. De disputatione GREGENTII Archiepiscopi cum Herbaso Iudeo, quam PALLADIO Alexandrino Caspar Barthius tribuit.

Caspar Barthius tum alibi, tum lib. V. Adversarior. cap. 3. (ubi plura illius illustrat loca) *Palladium* Alexandrinum appellat auctorem Actorum disputationis, quam per dies quinque coram Abramio Rege * Homeritanum Christiano & Episcopis, pluribusque Judæis & tota Civitate in Metropoli Homeritidis Taphar sive Saphar, in Arabia Felici circa A. C. 540. cum Herbaso Judæo, quem *νομοδιδάσκαλον* Codices quidam appellant, *Gregentius* Taphrensis Archiepiscopus, qui diem obiit A. C. 552 (Justiniani 26.) 19. Decembr. post Abramium eodem A. 552. (regni 30) defunctum, cum jam rex Homeritarum esset Serdidus ** Abramii filius. Non dubium est Barthio fundum fuisse sententiæ suæ quod p. 184. edit. Gulonianæ (Ducæanæ p. 264.) in illa disputatione legitur: *Τὰυτα τὰ ῥήματα καὶ ἑτέροις δηλωθήσονται· Εἴρα γὰρ Παλλάδιον τὸν χολασικὸν ἔ· Ἀρχιεπισκόπου, ὃν ἀπὸ Ἀλεξανδρείας ἤγαγε, τὰ ῥήματα ἑκατέρων σημειῖται.* *Hæc verba etiam aliis significabuntur: Videbat enim Palladium Scholasticum Archiepiscopi, quem ab Alexandria adduxerat, verba utriusque notantem. Ad hunc locum Gulonius interpres notavit in margine: Hinc conjicere licet Palladium auctorem esse sive scriptorem hujus disputationis. Sane verifimilius hoc esse non diffiteor, quam quod Lambecio lib. V. p. 131. auctor videtur Nonnosus Justiniani Imp. ad Homeritas Legatus, cui etiam VIII. p. 387. Martyrium Arethæ & sociorum adscribit. Dixi de illo Nonnosus Volumine VI. hujus Bibliothecæ p. 279. Cæterum hanc disputationem ab Ægidio Noallio Regis Christianissimi Legato ex Oriente allatam Latine vertit Nic. Gulonius Græcarum litterarum Regius Professor & utraque lingua vulgavit Paris. 1586. 8. unde Græce & Latine recusa est in Auctario Græco latino Bibl. Patrum Ducæano Paris. 1624. Tomo I. &*

* παρόντ· ἔ· εὐσεβοῦσάτ· βασιλέως καὶ τινῶν ἐπισκόπων καὶ ἔ· πλήθ· οὐκ τῶν Ἰουδαίων καὶ πάσης πόλεως, p. 38. edit. Gulonii.

** Id. p. 203. seq.

& in Bibliotheca Patrum Paris, 1654. Tomo XI. p. 194. ut Latinas editiones in Bibliothecis Patrum sæpius repetitas præteream. In his editionibus omnibus quemadmodum etiam in Codice Cæsareo, de quo Lambecius lib. V. p. 131. & Seguieriano de quo Clariss. Monfauconus in Bibl. Coisliniana p. 304. à principio quædam desunt, ut ex abrupto exordio statim cuius patet. Non autem æque notum, in Bibl. Regia Berolinensi exstare MStum Codicem Slavonicum quadringentorum annorum, multis foliis ab initio auctiorem, cujus prima verba Latine conversa mecum communicavit eruditissimus Bibliothecæ illius præfectus M. V. la Croix.

Mensis Decembris XIX. Vita & conversatio Beati Patris nostri Gregorii (ita semper pro Gregentio appellat, ut in Mensis Græcorum dicitur Γεργεντιῶ) Episcopi Taphronis Civitatis Homeritarum, & narratio miraculorum ab eo gestorum, scripta ab Episcopo Civitatis Negran. (Hinc patet nec Palladium nec Nonnosum auctorem esse, sed Episcopum Negranis in Homeritarum regione, quæ martyrum Civitas appellatur in Actis Passionis S. Arethæ & sociorum CCCXL, qui A. C. 522. 24. Octobr. sub Dunam Hebræo Homeritarum tyranno passi traduntur) Benedic Pater. Oppidum quoddam est haud magni nominis in finibus Avaria & Asia, nomine Lopliane. In eo habitabant admirabilis Gregorii parentes Agapius & Theotecna, ex Christi præscripto, matrimonio conjuncti &c.

Codex Cæsareus ita incipit: ἀρχὴ τῆς διαλέξεως τῶν Ἰουδαίων μὲν ἔστιν ἁγίου Γεργεντίου. Τῆτων ἔτις γεγονότων καὶ ἔτις ἐξ ἀκολυθησάντων, καὶ ἔστι βασιλέως ἐπὶ τῆτοις αἰώνων τὸν κύριον, καὶ τῶν μεγαίωνων αὐτῶ ἀδικῶν τὸ εἶον μὴ τολμόντων, καὶ πάντων κατὰ εὐφρονομένων, παρεγένοντο καὶ Ἰουδαῖοι κατὰ καὶ ἐκελεύθη αὐτοῖς, ἀναλωθείσης αὐτοῖς ἤδη τῆς προθεσμίας τῶν τεσσαράκοντα ἡμερῶν. Παρεγένοντο δὲ ἔστι διαλεχθῆναι ἔτις, καὶ ἔστι βασιλέως ὑπομνήσθοντο ἐτοιμασίας ἐν τῷ θολωτῷ γεγονυίας (minus bene in editis: τῆς δοκιμασίας ἐν τῷ θραλέτῳ γεγονυίας, confer Lambec. V. p. 129.) αὐλῇ δὲ τῆτο μεγίστη καὶ πρώτη τῶν βασιλιῶν περιέσι. Ἐκείσε τοιγαρῶν ἐτοιμασίας γεγονυίας, καὶ ἀπάσης τῆς τάξεως ἀθροισθείσης, παρῶσης καὶ τῆς ἱεράς συγκλήτης, παρεγένετο καὶ ὁ βασιλεὺς μὲν τῷ ἀγιωτάτῳ Ἀρχιεπισκόπῳ &c. Hinc patet nec illum esse integrum sed prima mutilum parte, licet editis aliquando integriorem melioremque: atque ita accipiendus Rev. Wolfius noster in Bibl. Hebraica p. 352. De disputatione hac & fructu conversionis Iudæorum eundem ut narrant insecuto, vide Antonii Davroukii Catechismum

Historialem c. i. tit. 4. & Josephi Caroli Imbonati Bibl. Latino Hebr. p. 38. seq.

Gregentii Archiepiscopi scriptum quo leges ac statuta Regis sui Abramii nomine complexus fuit, exstat Græce MS. in Bibl. Cæsarea, titulis XXIII. distributum & adhuc ineditum. Νομοθεσία ἔσται ἀγίου Γρηγορίου ὡς ἐκ προσώπου ἔσειβεσάτω βασιλέως Ἀβραμίου. Titulus I. περὶ φόνου, καὶ μιάσματος καὶ ἀρτενοκοιτίας. II. περὶ γοητείας καὶ ψευδομαρτυρίας καὶ κλειψίας. III. περὶ πορνείας. IV. περὶ μοιχείας. V. περὶ πλεονεξίας ἐπιθυμιῶν. VI. περὶ ἐλευθέρων εἰς δουλίαν παραπιπτόντων. VII. περὶ ἔσθης ζευγῶναι τὰ τέκνα εἰ γοητείας πρὸς γάμον ἀπὸ ἐτῶν δέκα ἢ δώδεκα. VIII. περὶ μασρωπῶν &c. Vide Lambecium lib. V. de Bibl. Vindob. p. 131. seq.

IX. HERACLIDES Cyprius, in Scetenſi eremo ſectator Evangelii Pontici, hinc A. C. 399. à Chryſoſtomo * CPoli ordinatus Diaconus, a) & poſt triennium A. C. 402. ſucceſſor datus Antonio Ephēſi Epifcopo, b) atque deinde anni ſpatio vix interjecto ob Origeniſmi dicam in Synodo ad Quercum depoſitus c) ac carceris ſordes Nicomediæ ſubire coactus eſt, in quibus Palladio ac Chryſoſtomo (& ipſo exule) ejus miſerante vices d) adhuc hæſit A. C. 408. e) Eodem Palladio teſte fuit ἐγκυκλίων ἡγμῶν μαθημάτων, καὶ τῶν θείων γραφῶν ἐπιτομὴν γενόμενος, encyclicis diſciplinis optime inſtitutus, ἔσθ' *Divinarum Scripturarum peritus.*

Petrus Natalis, in Equilia ſive Æquilia Veneta inſula, Anaſſi fluminis oſtio objecta Epifcopus qui A. C. 1470. ſcripſit & A. 1482. Catalogum Sanctorum abſolvit (non 1370. & 1382. ut excuſum in Actis Sanctor. T. 4. Maji p. 304. & T. 6. p. 51.) minore etiam fide dignus, judice Bollando, f) quam Legendæ aureæ ſive Hiſtoriæ Lombardicæ ſcriptor

a) Georgius Alex. in vita Chryſoſtomi, Socrates &c.

a) Ita Socrates, VI. 11. Sozom. VIII. 6. & Palladius p. 139. dialogi de vita Chryſoſt. διακονήσαντα ἑτη τρία, licet Archidiaconum vocat Nicephorus XIII, 9.

b) Niceph. XIII. 9. Ephēſi Epifcopum fuiſſe etiam Socrates & alii conſentiunt, igitur viderint qui non de alio cogitant, cum Bithyniæ vel Cappadociæ Epifcopum appellant, apud Roſſveydum prolegom. de vitis Patrum p. 7. & 8.

c) Socrates VI. 17. Sozom. VIII. 19. Tripartita X. 14. Nicephorus XIII. 17. Photius Cod. 59.

d) Palladius de vita Chryſoſt. p. 139. Chryſoſtomus Epif. 14. ad Olympiadem non longe à fine.

e) Tillemont. T. XI. memor. p. 166.

f) Bollandus præfat. Actis Sanctor. T. 1. Januar. præmiſſa p. 19.

Jacobus de Viragine, quem *ferrei* hominem oris & *plumbei* cordis
te parum severi ac prudentis, appellat Melchior Canus. g) Ille
 Petrus Natalis lib. XII. Catalogi Sanctorum, Vincentiæ primum
 editi cap. 87. Heraclidem Sanctis adscribit propter *Paradisum*
 um, quem laudat etiam Petro Natali antiquior Vincentius Bel-
 s. libro XVII. Speculi Historialis c. 64. Nec propter aliam
 ophronii sive Moschi potius vitæ Eremitarum, de quibus
 urus sum, venire videntur nomine *Paradisi novi* apud Photi-
 198. & Nicephorum VIII. 41. quam quod tum exstiterit Para-
 dam vetustior; Heraclidis scilicet ingenio confusus. Ac citatur Pa-
 Moscho (incertum tamen an ille Heraclidis) cap. 212. καὶ ἀναγι-
 νῆμα ἡμῶν εἰς τὸ παραδείσιον τὰ ἀποφθέγματα τῶν ἁγίων πατέρων.
 Codicibus quibusdam MSS. Latinis & in editione à Jacobo Fa-
 ulensi curata Paris, 1504. fol. pars Historiæ, qualis in aliis exstat
 us Lausiæ Palladianæ, fertur sub titulo *Paradisi Heraclidis*. h)
 nt quoque sub Paradisi nomine in Codicibus Græcis aliæ alio-
 e & à *Rufino* versæ Latine, de quibus videndus Cotelerius T. 3.
 ntor. p. 564. seq. qui prologum & capita quædam, ea scilicet
 Historiæ Lausiæ editionibus desiderabantur, publicavit p.
 illud certe valde verisimiliter à viris doctis traditur, Historiæ
 iacam, qualis ab Meursio Græce, & pluribus etiam aucta capiti-
 ervetq. Latine vulgata est, non videri totam unius scriptoris, sed
 clidis Paradiso & λαοσιακῶ Palladii, & aliis fortasse Πατερικῶν
 bus collectam, contextamque.

Heraclide varii, plus quàm quinquaginta.

es *Ægypti* Episcopi duo, qui interfuere concilio Tyrio A. C. 335.
 certum unus ne ex his quem videas memorari in Concilio Sar-
 onis A. 347.

es *Ænii* Thrax, qui cum fratre Pythone, Cotyn Thraciæ Tyrann-
 interfecit, Platonis discipulus. Laërt. III. 46. Aristoteles
 o. Politic. Philostratus de vita Apollonii VII. 2. p. 280, & ad
 c notæ eruditissimi Olearii, Ἐμακαρίτη.

es *Agarboclis* filius. Polyzn. V. 3. 4.

C

Hera-

XI. locor. commun. c. 6. p. 540. Opp. h) Vide supra §. 3.

PHI, Gms, lib. 2, c. 19. Cave Histor. lit. ad A. 401.

Heraclides Alexandrinus sive Callatianus, cognomento Lembus. Laërt. V. 64. Infra, in *Lembus*.

Heraclides Alexandrinus Grammaticus ab Eustathio laudatus & fortasse ab Ammonio de different. vocum atque Etymologici magni auctore in δῦλα. vide Ionsium p. 173. Incertum idem ne Heraclides Alexandrinus cujus Περσικὰ ἰδιώματα memorantur Laërtio V. 64.

Heraclides Architectus, infra in Tarentino.

Heraclides ἀσρολογημένων scriptor. Laërt. V. 64.

Heraclides Atheniensis, infra in Hierophanta.

Heraclides Azotensis in Palæstina Episcopus qui interfuit Concilio Chalcædonensi A. C. 451.

Heraclides Bargyleites, Dialecticus qui contra Epicurum scripsit teste Laërtio V. 64.

Heraclides Byzantius Antiochi Regis ad L. Scipionem legatus, de quo Livius XXXVII. 34. seq.

Heraclides Callatianus sive Alexandrinus, cognomento Lembus. Laërt. V. 64. Infra in *Lembo*.

Heraclides Clazomenius Rhapsodus. Plato, Ione extremo.

Heraclides Clazomenius, Dux Atheniensium Æliano XIV. 5. Var. Hist. memoratus.

Heraclides Comicus. Zenobius Centur. VI. proverb. 34. Athenæus.

Heraclides Cretensis περὶ τῶν ἐν ἑλλάδι πόλεων citatur ab Apollonio Hist. mirabil. c. 19. Sed κρητικὸν προ κρητικῶ legit præstantiss. Olearius p. 612. ad Philostratum.

Heraclides Cumanus Rhetor cujus τέχνας Laërtius V. 64. memorat.

Heraclides Cumanus, cujus ἑσθιασκευαστικὸν sive de epulorum apparatu laudat Athenæus. τὰ Περσικὰ præter Athenæum memorat Laërtius V. 64. testatus quinque libris constitisse.

Heraclides Cumanus alter, Rhetor cujus τέχνας idem Laërtius loco laudato celebrat.

Heraclides Demetrii F. discipulus Lycomis Peripatetici. Laërt. V. 71.

Heraclides Dialecticus. supra in Bargyleite.

Heraclides Ephesus Episcopus à Chrysostomo ordinatus accusatusque in Synodo ad Quercum A. 403. Is ipse de quo supra §. IX. dictum.

Heracli-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Heraclides *Lycius* Adriani, Chrestii & Aristoclis auditor Sophista qui scripsit *πέντε ἐγκώμιον laudes laboris* teste Philostrato lib. 2. Sophist. p. 618. De ejus Niceta emendato sive *κακαθαρμένω* ex eodem Philostrato etiam Svidas in *Ἡρακλείδης*.

Heraclides *Macedo*, pictor. Plii. XXXV. 2.

Heraclides *Magnesius* cujus *μιθριδατικά* memorat Laërtius V. 64.

Heraclides *Milesius* Grammaticus Eustathio laudatus. vide Ionsium lib. 2. c. 11. p. 173.

Heraclides *Mopscates* Cilix citatus ab Athenæo VI. p. 234. Meminit & Stephanus Byz. in *μόψα ἐσία*, qui Grammaticum appellat.

Heraclides *Nyssenus* Episcopus circa A. C. 440. cujus Epistolas duas adversus Messalianos memorat Photius cod. 52.

Heraclides *Odessita* Ponticus Thrax Historiographus. Steph. in *Ὀδησός*.

Heraclides *Oxyrinchites*, idem cum Lembo. vide Svidam.

Heraclides *Phocænsis*, sculptor. Laërt. V. 64.

Heraclides *pictor*. Supra, in Macedone.

Heraclides qui *paræneles* carmine scripsit, unde *ποιητικός* Laërtio V. 64.

Heraclides *Heracleotes Ponticus* Euphronis F. & Platonis atque Aristotelis discipulus de quo ad Laërtium III. 68. seq. viri docti, Svid. in *Ἡρακλείδης*, Meursius ad Chalcidium p. 10. seq. & in diss. de Heraclide T. X. thesauri Gronov. p. 607. seq. Vossius de Hist. Græc. p. 45. seq. & Ionsius lib. 1. c. 17. de scriptoribus Hist. Philosoph. Ejus opus *περὶ δικαιοσύνης* citatur etiam ab Eratosthene c. 29. Catasterism. Virum *μυθώδη & πλασματίαν* vocat Plutarchus Camillo p. 140. ubi ejus *σύγγραμμα περὶ ψυχῆς*, atque libro de audiendis poëmatibus *Ἄβαριν* illius memorans, *ὃ γὰρ μένον*, inquit, *τὰ λισώπια μυθάρια καὶ τὰς ποιητικὰς ὑποθέσεις καὶ τὸν Ἄβαριν Ἡρακλείδης, καὶ τὸν Λύκωνα τὸν Ἀρίτωνος διερχόμενοι, ἀλλὰ καὶ τὰ περὶ τῶν ψυχῶν δόγματα μεμιγμένα μυθολογία μεθ' ἡδονῆς ἐπιθεσιώσι.*

Heraclides *Ponticus* alter, itemque tertius, de quibus supra in Heracleote & Odessita.

Heraclides *pugil*. Plutarch. sympos. p. 314. Ælian. XII. 26. Var.

Heraclides *Rhetor*, supra in Cumano.

Heraclides *Sarapionis* F. idem cum Lembo de quo supra.

Hera-

Heraclides *sculptor*, supra in Phocaënsi.

Heraclides *Sinopensis* supra in Epigrammatum scriptore.

Heraclides *Soranus*, Etymologicum Magnum in Λημώ.

Heraclides *Syracusanus* cujus ὄψαρτυτικὸν sive de re culinaria sæpe laudat Athenæus. Nescio idem ne cujus librum περὶ Θεσμῶν citat idem XIV. p. 647.

Heraclides *Tarentinus* homo malus qui Philippum Macedonem ex moderato Rege acerbum & immanem reddidit teste Polybio Excerpt. libri XIII. Idem ejus mentio apud Æschinem Orat. contra Ctesiphontem. Livium XXXI. 10. & XXXII. 5.

Heraclides *Tarentinus* Architectus qui in Philippi Regis, Persei patris gratiam Rhodiorum classem accendit. Polyænus V. 17. 2.

Heraclides *Tarentinus* Medicus Empiricus Laërt. V. 64. Mantæ Hero-
philei discipulus de quo infra libro VI. Vide sis interim Meursium
diff. de Heraclidis T. X. thesauri Gronov. p. 614. seq. Menagium
ad Laërtium p. 227. seq. Jonsium lib. 2. c. 11. p. 172. Harduinum
ad Plin. &c.

Heraclides *Tarsensis*, Stoicus, Antipatri discipulus in patria. Laërt. VII. 121.
Svid. in ἀμπλάκημα.

Heraclides *Terineus*, Etymolog. Magnum in Τέρηνα.

Heraclides *Thyatireus*, tragædus. Artimedor. IV. 35.

Heraclides *Thyncos* Ægypti Episc. qui Concilio Ephesino A. C. 431. interfuit.

Heraclides Episcopus *Tisuenfis* in Pamphylia, qui interfuit Concilio CPol. A. 381.

Omitto dicere de Heraclidis, Herculis posteris eorumque inter Græcos gloria & rebus gestis, de quibus juvabit consulere Meursium de regno Laconico cap. 7. (T. V. thesauri Gronov.) & Bacheti Mezi-riaci animadversiones recusatas non ita pridem in Belgio, quibus Epistolas Ovidii erudite illustravit.

XI. IOANNES MOSCHUS a) Cognomento Ἐπιγρατῆς;
C 3 b)

a) Ἰωάννης μὲν ὄνομα αὐτοῦ, ἐξ ἐπικλήσεως δὲ ἐλέγχετο ὁ Ὡ Μόχης. Photius Cod. 199. Sic. Ioannes Moschi dicitur esse, sed Ioannes Moschus dicitur ut Apollonius Molo, Athenodorus Sandon, Apion Plistonices, Herodes Atticus pro Attici, Plistonicæ, Sandonis, Molonis. Vide Valesium ad Ammian. XIV. 8. Non igitur credibile est quod Rosvveidus prolegom. 12. in Vitas Patrum, Moschum à natione ita dictum suspicatur. Ioannis nomen solum scriptor ipse exprimit e. 77. Dixit mihi Sophronius: vere, Abba Ioannes, hodie nihil ultra studeamus. Hac ergo scriptissimus ut Ὡ vos pariter edificemini.

b) (Unde corruptum *Everata* vel *Evirati* nomen concinnavere alii) monasticam vitam in cœnobio S. Theodosii c) Hierosolymis & in deserto ad Jordanem & in nova S. Sabæ laura coluit, *Κανονάρχης* sive præcentoris etiam officio functus, ut ipse testatur cap. 50. Hic post visitata temporibus Tiberii & Mauricii Imperatorum d) per longinquam peregrinationem quam plurima Syriæ & Ægypti atque Occidentis etiam Monasteria, animum ad scribendum appulit, notissimumque illum librum de vitis Monachorum illius ætatis usque ad Heraclii* tempora, fabulosis non destitutum narrationibus composuit ad *Sophronium* Sophistam, discipulum e) & itinerum comitem, (deinde Patriarcham Hierosolymitanum) quem *ιερόν καὶ πισόν τέκνον* appellat in præfat. & fratrem c. 92. & 135. atque Abbatem fratrem c. 102. meminitque iterum c. 21. 69. 110. 111. 113. 157. 162 & 77. ubi Stephanum Sophistam cum illo frequentasse se testatur. Passim invehitur in hæresin Severi Acephali, neque abnuat se profecisse ex aliorum scriptis quæ ante illud tempus de Monachorum vita & gestis exstabant. Sic capite 55. laudat *βιβλίον γεροντικόν*. Et cap. 112. *καὶ ἀναγινωσκόντων ἡμῶν εἰς τὸ παραδείσιον τὰ διηγήματα τῶν ἁγίων πατέρων*. Diem obiisse supremum A. C. 620. à Ioanne Bollandò annotatum reperi.

Titulus libri : *Pratum, viridarium, novus paradysus, λειμῶν* (seu *λειμωνάριον* & *νέον παραδείσιον*) sive *νέον παραδείσιον*. f) In editis Codicibus absolvitur capitibus CCXIX. cum Photius CCCIV. *διηγήμασι* constantem legerit. Sed idem testatur sua jamætatē fuisse Codices ali-

08

b) Apud Cotelerium T. 2. Monument. p. 341. *Ἰωάννης ὁ Ἐυκρατῆ βιβλὸν ἢ ἐπιγυγραμμίην λειμῶν*. Confer Cotelerii notas p. 655. & T. I. p. 795.

c) Photius Cod. 199.

d) Vide Moschum in prato c. 112. 127. 155. Photium ibid.

* Photius Cod. 198.

e) Photius : *τὸ παρὸν σύνταγμα γράφει καὶ προσφωνεῖ Σωφρονίῳ ἢ Σωφρονῆ τῷ οὐκίῳ μαθητῇ καὶ ἐγχειρίζει αὐτῷ τῆτο τὴν ἑβίβλιον μέλλουσιν ἐφίστασθαι πρὸς τὰ ἀμείνονα προτεθειμένῳ μεταβολήν*. Ioannes Antiochenus à Cotelerio editus T. I. monument. p. 167. *ἢ ὅστις Ἰωάννης πρὸς τὸν μαθητὴν Σωφρόνιον, ἦτοι ὁ νέον παραδείσιον*. Neuter Sophronium illum monet fuisse eundem cum Patriarcha Hierosol. Nihilominus eundem esse non dubitarunt Patres secundæ Nicænæ Synodi, Io. Damascenus & Nicephorus. sed qui Sophronio ipsi *λειμωνάριον* perperam velut auctori tribuunt, ut mox infra dicitur.

f) Cotelerius T. I. monument. p. 748. Lambecius. VIII. p. 399.

os aliis auctiores, g) & in nonnullis διηγήματα sive narrationum capita CCCXLII. In margine Codicis MS. Margunii vocatur πατερικόν. Vide Rosweidum p. 20. prolegomenon ad Vitas Patrum.

Prodiit primum typis exscriptus *Italice*, nescio quo interprete, cujus editionis Lipomannus facit mentionem.

Deinde *Latine* ex *Ambrosii* Camaldulensis interpretatione, in tomo septimo *Aloysii Lipomanni*, Venet. 1558. 4. Et inde recusus seorsim Coloniae 1583. & plus simplici vice in Bibliothecis Patrum. Idem libri decimi locum occupat. in vitis Patrum Heriberti Rosweidi, qui etiam notas breves addidit. Antwerp. 1615. Lugd. 1617. Antwerp. 1628. fol.

Græce & *Latine* denique lucem vidit in Auctario Bibl. Patrum Duczano Paris. 1624. Tomo II. p. 1057. & in Bibliotheca Patrum Paris. A. 1644. 1654. Tomo XIII. Sed Græca plurimis capitibus h) trunca, ex MSS. Codicibus uno Bibl. Regiæ, 2466. & tribus Colbertinis supplevit Io. Baptista Cotelierius, supplementaque illa Græce & Latine vulgavit Paris. 1681. 4. Tomo II. monumentor. Ecclesiæ Græcæ p. 341-456.

Pascha

g) Phot. καὶ τὰ διηγήματα δὲ ἔχῃ τὸν ἴσον ἀριθμὸν ἐν πᾶσιν εὐρήσεις τοῖς βιβλίοις διασσωσμένα. ἀλλ' ἐν τισὶ καὶ εἰς δύο καὶ τεσσαράκοντα καὶ τριακοσίοις διηλωμένα. Τῆτο μὲν ἐνίων κεφαλαίων ἐπὶ διαρῆσει ἔ ἀριθμῶ συναυξάμενος, τῆτο δὲ καὶ διηγημάτων ἔσιν ὧν παρενθήκη. Mentio hujus operis etiam in quaestionibus Anastasii qv. 60. p. 398. ubi locus afferitur ἐκ τῆ λειμωναρίας. Præterea in vita Gregorii M. scripta à Ioanne Diacono circa A. 872. & apud Surium 12. Martii obvia, lib. 2. cap. 45. Nihilominus ex libro qui à Græcis λειμῶν dicitur, à Latinis vero intelligitur Campus vel Pratum, præceptor meus inter alia toto orbe diffamata jam miracula interpretatus est mihi scribens: Enarravit nobis presbyter nomine Petrus, de S. Gregorio Sc. ex Moschi cap. 192. Et lib. 4. cap. 63. Sed ne solis verbis tanti præsulis humilitas inculcari credatur, superest ut Græcorum relationibus ad me nuper interpretatis eadem patris humilitas vivis operibus demonstretur. In quibus videlicet ita refertur: Enarravit nobis Abbas Ioannes Persa &c. ex Moschi cap. 151.

h) Defunt capita 5. 7. 9. 16. 17. 20. 21. 22. 23. 24. 26. 28. usque ad 42. 44. 51. 59. 61. 62. 74. 75. 76. 82. 83. 84. 86. 87. 90. 91. 92. 93. 94. 96. 100. 102. 103. 104. 106. 109. 110. 111. 115. 117. 120. 121. 122. 124. 126. 128. 130. 131. 132. 137. 138. 139. 140. 144. 146. 147. 148. 151. 152. 153. 154. 157. 168. 169. 170. 171. 172. 178. 179. 180. 191. 202. usque ad 206. 208. 209. 211. usque ad 219. & pars capitum 8. 18. 57. 69. 105. 127. 156. 163. 197.

Paschasius Auriacus (d'Orange) Ordinis Minorum Lector in Conventu Insulensi non Latine vertit Moschi pratum, (ut *Possevinus* T. 2. apparatus S. p. 426. tradit) sed *Gallice*, quæ ejus versio prodiit *Lo- vanii* A. 1599. Vide *Sweertii Athenas Belgicas* p. 592.

XII. Postquam *Palladii Lausiacam* celebrasset *Nicephorus VIII.* 41. Hist. subjungit: Πάλλην δὲ καὶ Σωφρόνιον ὁ Ἱεροσολύμων καὶ ἀγαθὴν ἱστορίαν περὶ τέτων (μοναχῶν) ἡμῖν καταλέλοιπεν, λειμῶνα καὶ νέον παρὰ τὴν συγγραφὴν ὀνομάσας. *Locupletem quoque & utilem de eis (Monachis) historiam SOPHRONIUS Hierosolymitanus nobis reliquit, Prati & novi Paradisi titulo, scripto ei indito.* Intelligit itaque *Sophronium*, qui in Patriarchatu Hierosolymitano successit A. C. 629. *Modelsto*, & A. 638. diem obiit, de cujus vita consulendus *Papebrochius* in *Actis Sanctor.* ad XI. Martii T. 2. p. 65. seq. ut dixi *Volumine superiore octavo* p. 199. seq. cum illius scripta persequerer. *Ioannes Damascenus* lib. I. pro imaginibus p. 328. affert locum ἐκ τῶν λειμωνῶν καὶ ἀγίων Πατρῶν ἡμῶν Σωφρονίου Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων, eundemque repetit lib. 2. p. 344. & lib. 3. p. 352. In *Synodo secunda Nicæna* A. C. 787. celebrata *Actione IV.* T. 3. *Concil.* edit *Binianæ* afferur idem locus & ἐν ἀγίοις Πατρῶς ἡμῶν Σωφρονίου ἐκ τῶν λειμωνῶν. Et alii tres, *actione V.* p. 614. seq. ἐκ τῶν λειμωνῶν. Cum eadem iisdem verbis in *prato Ioannis Moschi* legantur, satis apparet *Sophronium* Patriarcham Hierosol. eundem esse cum *Sophronio* *Ioannis Moschi* discipulo, cui pratum ille suum inscripsit: deinde illam de *Monachis* historiam, quam *Io. Moschus* scripserat, tributam fuisse ab aliquibus *Sophronio* i) tanquam auctori, non modo quoniam *Io. Moschi* magistri sui itinerum operisque socius exstitit, sed insuper quia *Sophronius* hoc opus publicum fecit, ut ex *prologo Græco* qui operi præfixus est notavit *Michaël le Quien* ad *Damalceen.* T. 1. p. 328.

XIII. Anonymi ἀνδρῶν ἀγίων βιβλίου, De Vita ac virtute sanctorum, liber lectus olim *Photio* *Cod.* 198. digestus fuit in capita XXII. & sub singulis, totidem veluti titulis virtutum, varias narrationes ex magno *λειμωνῶν* sive *viridario* sanctorum excerptas exhibuit. Capitis ultimi loco fuere sententiæ *Hefychii* Presbyteri Hierosolymitani, quales ad *Theodulum* exstant ducentæ, cum *Io. Pici* versione editæ *Paris.* 1563. 8. & in *auctario Ducano Bibliothecæ Patrum Paris* 1624. T. I.

i) Confer *Rob. Coci* *consuram scriptorum* p. 423. seq. & *Aloyſii Lipomanni* *præf.* ad *Moschum*,

T. I. p. 985. nec non in Bibliotheca Patrum edit. Morellianæ Paris. 1654. Tomo XI. Priora capita sedecim exstant Latine interprete *Pelagio* Diacono Romano, in vitis Patrum Herib. Rosweidi, libro quinto. Capita XVII. XVIII. XIX. XX. ex *Ioannis* Subdiaconi Romani interpretatione in iisdem vitis librum sextum occupant. Pelagio & Ioanni versionem illam Rosweidus vindicavit ex Sigeberti cap. 115. seq. de script. Eccles. Neque repugno si quis Pelagium hunc putet esse eum qui Episcopus Romanus fuit ab A. 556. ad 561.: Johannem vero qui tertius illo nomine ejusdem Ecclesie sedem tenuit ab A. 561. ad 574. Caput XXI. videtur esse quod in iisdem vitis Patrum apud Rosweidum libro septimo cap. 44. ex Paschasii Diaconi Romani versione inscribitur *de meditationibus duodecim anachoretarum*, & Rosweidus ex Codice Bibl. Augustanæ, cujus apographum ab Hoeschelio acceperat, in notis p. 521. seq. Græce subjunxit, hoc titulo: διήγησις ἰβ πατέρων ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνελθόντων περὶ τῶν οἰκείων κατορθωμάτων. Photius appellat διαλέξεις γερόντων περὶ λογισμῶν πρὸς ἀλλήλους. Fronto Duczus in limine notarum ad Lausiacam Palladii testatur in antiquo membranaceo libro Mediceo & in altero chartaceo Regis Francisci I. præmisso Lausiacæ Historiæ textui centum & trium capitum à Meursio editæ annexum alium librum in triginta divisum capita titulo præfixo, in priori quidem isto: Τῆτο τὸ βιβλίον λέγεται παρὰ θεοῦ. Βίβλος δὲ Ἀββᾶ Ἰωάννης δὲ θηβαῖος δὲ ἐν Λυκῶ δὲ. In posteriori vero, isto: ἡ κατὰ Αἴγυπτον τῶν μοναχῶν ἱστορία, εὐλογητὸς ὁ θεός, & subjectam præfationem, cujus interpretatio Latina librum secundum de vitis Patrum Rufino attributum antecedit: *Benedictus DEUS, qui vult omnes homines salvos fieri.* Sed triginta illa capita Latine editioni Lausiacæ ab Herveto curatæ inserta, & in Græco-Latino Duczi Palladio utraque lingua repræsentata sunt.

XIV. Non dubium est multa ejusmodi olim extitisse volumina quæ jam sub μοναχικῶν, jam sub γεροντικῶν, jam sub πατερικῶν titulo memorari video, sæpius descripta & frequentibus Monasteriorum usibus trita, in quibus ad mensam illa legi & ἀναγνώσις ἐκ τῶν πατερικῶν usurpari consueverunt, ut vel ex Typico Sabæ cap. 8. notum & jam observavit præstantissimus Cangius. Εἰς δὲ τὴν τράπεζαν ὅλον τὸν χρόνον Πατερικὰ ἀναγιώσκοντα. Multa horum periisse accidit non solum negligentia hominum, temporisque longitudine, sed etiam injuria, ut de Constantino Copronymo narrant Theophanes & Cedrenus, omnes ejusmodi libros flammis ab ipso datos, fortasse quod nonnulla etiam in ip-

sum & factionem ejus jactata Patrum dicta continerent. ὄσα δὲ ἔργα
 Μοναχικὰ καὶ πατερικὰ βιβλία, πρὸς κατέκασσι. Tulerunt tamen non-
 nulla ætatem, exstantque tam in Codicibus MSS. quam in libris editis.
 Huc enim pertinent præter βίβλους τῶν πατέρων quas jam memoravi,
 ampla & insignis collectio quam *Ἀποβιβηγματα Patrum* inscripsit Græce-
 que è Codice Regio 2466. edidit cum Latina versione sua *Io. Baptista Co-*
telarius T. I. Ecclesiæ Græcæ monument. p. 338-712. Paris. 1677. 4. Le-
 ctu minime indignam hanc de ἀσκήσει dictisque & factis Patrum ἐκλο-
 γὴν profiteor, licet frigida nonnulla in illis & absona poterunt lectori-
 bus sanis merito videri. Sed alia in iisdem cogitata sunt egregie, ve-
 rissimeque pronunciata, suscepta pie, facta prudenter. Breviorem ejus-
 modi de sententiis Patrum eremitarum συναγωγὴν ex γεροντικῶ ἀλῖquo
 excerptam habes Latine in *S. Petri Cælestini Papæ quinti* Opusculo quinto,
 Tomo V. Bibliothecæ patrum edit. Lugd. p. 802-813. In Bibliotheca
 Segueriana quæ hodie Coisliniana est, plura ejusmodi γεροντικὰ patrum
 sententias complectentia (quale laudatur à *In. Moscho* c. 55. & 212.)
 exstant manu exarata Græce, ut constat ex Catalogo ejus Codicum Græ-
 corum Montfauconiano p. 200. 294. seq. &c. Ne de vitis Patrum in il-
 la Bibl. dicam, præter rem tributis *S. Hieronymo* * nec diversis ab iis quas
 sub Palladii nomine habemus. Vide eundem Catalogum p. 138. 139.

XV. IO. GEOMETRA, quem ante annos sexcentos vel se-
 ptingentos vixisse opinabatur *Franciscus Combesius* in notitia scripto-
 rum Tomo primo Bibliothecæ Concionatoricæ præmissa, Παράδεισον
 δέον ποικίτην *Paradisum* inscripsit undecentum tetrasticha sua, quibus dicta
 & facta celebrat SS. Ascetarum *Achille*, *Agathonis*, *Apollinis*, *Antonii*,
Arsenii, *Asonis*, *Bessarionis*, *Carinonis*, *Esaiæ*, *Eutropii*, *Helladi*, *Heli-*
odori (ab *Isidori*) *Lucii*, *Matois*, *Miltiadis*, *Pioris*, *Pittaci*, *Pityrionis*,
Simonis, *Sisois*, *Theonis* & *Zenonis*. Primum tetrastichon cum *Fed-*
Morelli metaphrasi adscribam :

Ἀνθεμόεις Παράδεισος ὁ τῶν ἀγίων χορὸς ἔστι
 Ὀδμῆς ἠδὲ ἡδονῶν πείρατα πικρὰ μὲν.
 Πᾶς ἂν ὅς παθεῖσιν ἐπεπλήγει φίλον ἦτορ.
 Δεῦρ' ἴτω ἀμφοτέρωθεν ἀνθεὰ δρεψέμεν.

Sancti

* Confer quæ de aliis vitis Patrum *S. Hieronymo* tributis in Codice Colbertino, & partem
 Græce versis ex iis quæ de *Hilarione*, *Malcho*, *Paulo Eremita* *Hieronimus* Latine scri-
 pserat, dixi Volumine VIII. p. 176. Nec non de *Ioannis Cassiani* Collationibus Patrum,
 (cujus Epitomen Græcam legisse se *Photius Cord.* 197. testatur) Volumine VII. p. 552

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

pis primum Antwerp. vulgatas, atque post editionem Lugdunensem A. 1617. Antwerpiæ Belgicæ eodem anno, & A. 1628. Latine auctius reculas: eas hoc loco breviter, ordine tamen describere placet, ut idea præclari operis & imago distinctior Lectori objiciatur. Totum opus in libros decem distingitur.

Libro I. Vita *S. Pauli* eremitæ, auctore Hieronymo. *S. Antonii* Abbatis ab Athanasio scripta, Evagrio presb. Antiocheno interprete, *SS. Hilarionis & Malchi* monachorum auctore Hieronymo. *S. Onuphrii* eremitæ, auctore Paphnutio, interprete Anonymo. *S. Pachomii*, Abbatis Tabennensis, auctore Græco incerto, Dionysio Exiguo interprete. *S. Abrabæ* eremitæ auctore S. Ephræm Syro archidiacono, interprete Anonymo. *S. Basilii* magni, auctore Amphilochio, interprete Urso Archidiacono Rom. *S. Ephram*, Syri, Diaconi Edesseni auctore Græco incerto, Gerh. Vossio interprete. *S. Simeonis* Stylitæ, auctore Antonio ejus discipulo. *S. Ioannis Eleemosynarii*, auctore Leontio Neapoleos Cypri Episcopo, interprete Anastasio Bibliothecario. *SS. Epicteti* presb. & *Astionis* monachi, auctore incerto. *S. Macarii* Romani auctoribus Theophilo, Sergio & Hygino. *B. Posthumii* Patris quinque millium monachorum, & *S. Frontonii*, incerto auctore. *SS. Barlaam & Josaphat*, auctore Io. Damaiceno, ex versione Jac. Billii.

Virginum item *SS. Eugenie*, *Euphrasie* & *Euphrosyne*, auctoribus incertis. *Mariæ* meretricis, neptis Abrahamæ eremitæ, auctore S. Ephræm Syro, anonymo interprete. *Thaisis* meretricis, auctore incerto. *Pelagie* meretricis, auctore Jacobo Diacono, interprete Eustochio. *Mariæ* Aegytiacæ, meretricis auctore Sophronio Hierosol. Episcopo, interprete Paulo Diacono sanctæ Neapoleos Ecclesiæ. *S. Marine* virginis, auctore incerto. *B. Fabiolæ*, *S. Paula* Romanæ & *S. Marcellæ* viduæ, auctore Hieronymo presbytero.

Libro II. Narrationes de Ioanne & aliis XXXII. Monachis Aegypti (quibus omnibus fere gemina apud Palladium & Heraclidem occurrunt) *Rufino* Aquilejensi interprete, cui ex Hieronymi & MSorum Codicum testimonio hunc librum Rosweidus tribuit.

Libro III. quem itidem Rufino ex conjectura Rosweidus tribuit, de dictis & factis Monachorum Aegypti, capita 220.

Libro IV. Ex Severi Sulpitii Dialogis & Io. Cassiani Institutis & Collationibus excerpta.

Libro V.

Libro V. Anonymi Græci, quem olim Cod. CXCVIII. legit Photius, libelli XVIII. Ascetici de dictis & factis Monachorum Ægypti, interpretate *Pelagio*, Diacono Rom. Confer quæ supra §. XIII. p. 24. seq.

Libro VI. Simile scriptum Græci Anonymi in quatuor libellos distributum & lectum olim Sigeberto Gemblacensi c. 117. de Script. Eccles. interpretate *Ioanne* subdiacono Rom.

Libro VII. Simile Anonymi scriptum de dictis & factis Patrum Monachorum, sub certos titulos digestis: interpretate *Paschasio* Romano Diacono.

Libro VIII. *Palladii* Helenopolitani Episcopi Historia Lausiaca, ex interpretatione *Gentiani Herveti*.

Libro IX. *Theodoretii* Φιλόθεου ἱστορία sive religiosa Historia de vitis Patrum eremitarum, ex ejusdem Herveti versione.

Libro X. *Io. Maschi* pratum, ex Ambrosii Camaldulensis versione. De Palladii & Molchi scriptis dictum supra hoc capite: De Theodoretii Philotheo, in volumine septimo hujus Bibl. p. 434. seq.

Appendicis loco subjicitur *Heraclidis* paradisus & *Palladii* Lausiaca incerto sed veteri Interprete, nec non *Ægyptiorum Patrum sententiarum* auctore Græco incerto, ex versione *Martini* Episcopi Dumienensis. Toti volumini prolegomena copiosa de scriptoribus & interpretibus, singulis etiam libris prolixæ de Hieronymo, Rufino, Palladio &c. præfationes præmittuntur, illustrandoque operi præter notas eruditas passim adjectas, additum ad calcem *Onomasticon* rerum & verborum difficultium, quæ in universis hisce Patrum vitis occurrunt. p. 776-813.

Idem *Rosweidus* ante factos suos sive Catalogum Sanctorum, quorum vitæ in Belgicis Bibliothecis Manuscriptæ, Antwerp. 1607. 8. promissit opus ingens Tomorum XVIII. de vitis Sanctorum undique conquisitis & ad MSS. Codices accurate editis & emendatis: I. de vita Christi & festis ejus. II. de vita B. Mariæ & festis ejus. III. de Sanctorum festis diebus publice solennibus. IV. - - XV. de Sanctis mense Januario. Febuario cæterisque mensibus per totum annum. XVI. Martyrologia Variorum. XVII. illustrationum in vitas Sanctorum, libros octo. 1. de auctoribus vitarum Sanctorum. 2. de Sanctorum tormentis. 3. de imaginibus Sanctorum. 4. de ritibus Ecclesiæ quorum hic mentio. 5. de ritibus profanis. 6. de tempore seu Chronologia. 7. de locis seu Choro-

graphia. 8. De verbis obscuris ordine Alphabetico. XVIII, denique Indicium tredecim 1. Nominum Sanctorum ordine Alphabetico. 2. Sanctorum omnium cum notatione patriæ, status, laureolæ, temporis, loci, auctoris, vitæ. 3. Index per status Sanctorum, ut religiosus, virgo, vidua, conjux &c. 4. Index per officia SS. ut Apostolus, Episcopus &c. 5. Topologicus per provincias è quibus Sancti, Italiae, Franciae &c. 6. locorum ubi coluntur Sancti ut Patroni. 7. Index Sanctorum pro curationibus certorum morborum. 8. Index Sanctorum qui patroni certorum opificiorum. 9. nominum propriorum, hominum, locorum, urbium. 10. Index locorum S. Scripturæ quæ in vitis explicantur. 11. Index Controversiarum. 12. Catechisticus. & 13. denique rerum & verborum.

Hanc sciagraphiam cum conspexisset Bellarminus Cardinalis, rogasse fertur * qua ætate is esset qui hæc tanta promitteret? atque ubi didicit quadraginta jam annos natum esse, quæsit porro, illi ne sit exploratum victurum se adhuc ducentos annos, tantum enim temporis requiri ad illa pro dignitate digerenda & elaboranda. Et sane centum amplius ab eo tempore anni elapsi sunt, quo spatio vix vitas Sanctorum de primoribus sex anni mensibus à pluribus Rosweidi sociis & consilii sectatoribus recensitas editasque habemus.

XVII. Memoranda etiam hoc loco est *Historia Christiana Veterum Patrum* spisso Volumine in fol. quam ante Rosweidum Parisiis 1583. edidit *Renatus Laurentius de la Barre*, Nobilis Normannus, idem qui Tertullianum à se illustratum ibid. 1580. fol. in lucem emiserat. In hac Historia continentur, perinde ut in Rosweidi vitis Patrum, Latine omnia non Græce:

1. Liber suppositivus de vita, miraculis & assumptione B. Ioannis Apostoli sub falso nomine *Prochori* Diaconi, Christi discipuli. Idem Latine legitur in omnibus Bibliothecæ Patrum editionibus: Græce nec dum lucem integer vidit, nam pars tantum exstat Græce cum Seb. Castalio-nis versione in editione tertia Catechesos B. Lutheri utraque lingua editæ à Mich. Neandro Basil. 1567. 8. p. 526. & in posteriore Orthodoxographorum editione Basil. 1569. fol. T. 1. p. 85. Προχόρη ἔ ἐπὶ τοῖς χριστιανικοῖς τῶν ἐπιτὰ κατασαθέντων ἀντιπῖσθ Στεφάνου ἔ πρωτομάρτυρος πρὸς Ἰωάννην ἔ θεολόγος καὶ εὐαγγελιστὴ ἱστορία. Exstat Græce MS. in Bibl. Casarea, sed sine nomine auctoris, ut testatur Lambecius, lib. IV. p. 129. sq. De

De Prochoro videndus Godfridus Henschenius in Actis Sanctor. IX. April. T. 1. p. 818. 910. De narratione illa Auctores Diarii Theologici, Unschuldige Nachrichten von alten und neuen Theologischen Sachen A. 1710. p. 665. & quæ pridem notavi in Codice Apocrypho Novi Test. p. 816. seq. Plenam fabulis ridiculis & vix ante trecentos annos confictam explodit post tot alios Tillemontius in Iohannis Evangelistæ vita T. 1. memor. Hist. Eccles. p. 355.

2. Historia certaminis Apostolici sub falso *Abdia* Babyloniz Episcopi nomine libris XII. ex editione Wolfgangi Lazii, ** adpersis in margine hinc inde brevibus notis.

3. Vitæ SS. *Matthiæ* Apostoli, *Marci* Evangelistæ, *Clementis* Rom. *Cypriani* Episcopi Carthag. & *Apollinaris* discipuli Petri, quales idem Lazius ediderat.

4. Libri duo de *Passione Apostolorum Petri & Pauli* ad Ecclesias Orientales, suppositi *Lino* Pontifici Romano, & primum editi Paris 1512, fol. à Jac. Fabro ad calcem Epistolarum Pauli Apost. & deinde in Bibliothecis Patrum nec non in Actis Sanctorum 29. Junii, Tomo V.

5. *Palladii* Lausiaca Historia ex versione Gentiani Herveti.

6. *Theodoretæ* *θεοφιλις* sive religiosa historia ex ejusdem Herveti versione.

7. *Theodori* Studitæ sermo funebris A. C. 916. dictus in S. *Platonem*; Guil. Sirleto interprete ut exstat Tomo VII. Lipomanni, & apud Surium ad 16. Septembr. Idem Græce & Latine ex Henschenii versione occurrit in Actis Sanctor. T. 1. Maji p. 366. & Græce in appendice ejus Tomi p. XLVI.

8. *Ege-*

** Wolfg. Lazius Basil. 1552. fol. vulgavit *Abdiam* quem pro genuino habuit decem divisum libris, eique præmisit Carmen heroicum de passione D.N. JESU CHRISTI, velut incerto veteri autore scriptum ad Donatum Episcopum, sed cujus auctorem constat esse Hieronymum Paduanum. *Abdia* subjunxit Lazius vitam S. *Matthiæ* incerto autore, versam ut ait ex Hebræo. p. 118. Historiam *Marci* Evangelistæ ex veteri descriptam Codice p. 128. vitam *Clementis* Romani, p. 131. S. *Cypriani* p. 137. S. *Apollinaris* Martyris p. 139. Vitæ XII. *Apostolorum* scriptas à Ioachimo Perionio p. 148. & Severi Sulpitii de vita S. *Marrini* Turonensis libros III. vitam S. *Nicolai* Myrensis Episcopi ex Simone Metaphraste versam Latine à Leonardo Justiniano Patrio Veneto: & vitam S. *Antonii* quam scripsit S. Athanasius, ex versione Evagrii presbyteri. Denique volumen claudunt Baptistæ Mantuani carmina de S. *Matthia* Apostolo, *Margo* Evangelista, *Clemente* Rom. SS. *Cypriano*, *Nicolao*, *Antonio* & *Martino* Turonensibus.

8. *Egesippi* libri V. de exitio urbis Hierosolymæ, subjuncta tabula concordantiarum cum libris Josephi de bello Judaico, ex quibus translati videntur.

9. *Pauli Orosii* historiarum adversus Paganos libri VII.

10. *Gregorii Turonici* Historiæ Francorum libri X. cum appendice sive libro XI. alterius scriptoris, & ejusdem Gregorii de Gloria Martyrum libris II. & de gloria Confessorum lib. I.

11. Venerabilis *Beda* Ecclesiastica Historia gentis Anglorum, libris V. ejusque epitome, eodem Beda auctore, cum auctario alterius scriptoris ab A. 735. ad 766.

12. *Sigeberti Gemblacensis* Chronicon ab A. C. 381. usque ad A. 1113. cum continuatione *Roberti de Monte* A. 1186. defuncti, unde continuatio quæ inde producitur usque ad A. 1210. non potest agnoscere auctorem eundem Robertum, sed ab aliquo Monacho Gemmeticensi adjecta est, ut pulchre monuit *Conradus Ianningus* in dissertatione inserta Tomo VII. Act. Sanctorum Junii.

13. *Adonis* Archiepiscopi Viennensis Chronicon ab Orbe condito usque ad A. C. 879.

14. Martyrologium *Ussuardi* cum additionibus ex martyrologio Romanæ Ecclesiæ & aliarum, & annotatione eorum qui de sanctis illis meminerunt.

XVIII. SCRIPTORES de Vitis Patrum ac Monachorum: dubii, MSti, vel deperditi, Græci Latinique.

Ab *Evagrio* Antiocheno Episcopo, vitas SS. Patrum scriptis primo commendatas ait *Trithemius* de script. Eccles. c. 85. quo loco *Evagrium* Monachum cum Episcopo confundit, & ex eo quod Episcopus vitam S. Antonii ab *Athanasio* scriptam vertit Latine, ansam petiit tradendi quod primus ille vitas Patrum scripserit.

Evagrio Pontico, Monacho, S. Macarii discipulo Vitas Patrum tribuerunt *Gesnerus* & alii recentiores. At *Gennadius* c. XI. de script. Eccles. testatur *Evagrii* hujus velut continentissimi & eruditissimi Viri mentionem facere *librum qui attitultur Vite Patrum*; sed ipsam vitas Patrum scripsisse ignoravit.

Petronii Bononiensis Episc. *vitas Patrum Monachorum Aegypti* memorat Genadius c. 41. de Scriptor. Eccles. ubi vide notas Miræi, & vitam Petronii hujus apud Surium 4. Octobr.

Rosvianus Monachus, Severo Sulpicio in vita S. Martini memoratus, cui vitæ aliquæ (haud diversæ ab editis apud Rosweidum libro secundo) tribuuntur in quibusdam MSS. teste eodem Rosweido.

Timothei Episcopi Alex. *vitas probatorum Monachorum*, βίαις δοξίμων μοναχῶν laudat Sozomenus VI. 29. & ex eo Nicephorus XI. 34. Hist. Eccles.

Valerii Asturicensis presbyteri (circa A. C. 902.) *Vitas Patrum Orientalium* iusto volumine Gothicis literis exaratas evolvisse se in Bibl. Eccles. Toletanæ pridem testatus est Christophorus de Castro apud Rosweidum in prolegom. p. 15.

XIX. Scripta de Sanctis, nec non Menologia, Menaæ &c. Ecclesiarum Orientalium.

Eusebii liber de Martyribus Palæstinæ, libro ejus Hist. octavo subjunctus legitur: & Græce ac Latine exstat etiam in V. C. Theodorici Ruinarti Actis selectis Martyrum, ut dixi T. VI. hujus Bibl. p. 91. De ejusdem Eusebii συναγωγή τῶν ἀρχαίων μαρτυρῶν sive collectione deperdita Veterum Martyriorum, præter ea quæ ibidem p. 101. monui, tria jam habeo quæ addam. Primo deceptos fuisse eos qui opus hoc integrum Græce extitisse affirmarunt in Bibliotheca Scorialensi. Vide Florentinii admonitiones prævias ad Martyrologium Hieronymi p. 12. Deinde de librorum numero, quibus opus illud constitit, rem non esse adeo exploratam, Nam duobus librorum decibus Eusebium narrationes de Martyribus esse complexum, traditur in Actis S. Sylvestri apud Lambecium T. VIII. p. 321. seq. ὁ ἡμέτερος ἰσαρωγράφος Εὐσεβίου ἠνίκα τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἐγγραφὴν ἰσορῶν, παραλέλοιπεν ἐκείνα ὧν μνήμην ἐποιήσατο ἐν ἑτέροις αὐτῶν ποιήμασι. Καὶ γὰρ ἐν ἑκκοσι λόγοις, τελέσει ἐν δύο δεκάσι χειδὸν τῶν ἐν ἀπάσαις ἐπαρχίαις μαρτύρων, ἐπισκόπων, ὁμολογητῶν καὶ ἁγίων γυναικῶν καὶ παρθένων παρεσκέυασε τὰ πάντα φέρουσαι. Idem librorum viginti numerus confirmatur in prologo ad Martyrologium Usuardi, ubi legas Constantinum Magnum ab Eusebio rogatum ut Acta Martyrum ex archivis Judicum in diversis Imperii Rom. locis exscribi

& ad se dirigi juberet, idque ab Imperatore factum atque inde Eusebium omnium Martyrum martyria libris viginti complexum fuisse. At in Actis ejusdem Sylvestri, qualia Græce & Latine edidit Combesius in triumphis Martyrum selectis, Paris. 1659. 8. non viginti sed undecim libros memorari video. p. 258. Εὐσεβίου ὁ Παμφίλος τὴν Ἐκκλησιαστικὴν συγγραφήν ἱστορίαν παραλείπειν ἐκατέρωθεν ταῦτα εἶπεν ἄπειρ ἐν ἄλλοις συντάγμασιν ἔφρασεν. Ἐπίθεικεν γὰρ ἐν ἑνδεκά λόγοις τὰ παθήματα σχεδὸν τῶν ἐν ἀπάσαις ἐπαρχίαις αἰθλησάντων μαρτύρων καὶ ἐπισκόπων καὶ ὁμολογητῶν. Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ γυναικῶν καὶ παρθένων ὅσαι ἀνδρείω φρονήματι διὰ τὸν Δισπότην ἀγωνίσαντο Χριστῶν, ἀσυγράψατο. Eusebium in libro de quinque millibus coronatorum laudat Iohannes de Hamburgo, Cartholiensis prope Pragam Monachus in Epistola A. C. 1404. scripta ad Henricum Olemannum, Canonicum Northunensem edita à B. Dorsheo in parallelis Monastico Academicis p. 176. Denique non omittendum quod A. 1716. inventus ut ajunt in Syria, Romamque allatus est Codex qui fertur A. C. 473. scriptus esse Syriace, & complecti Historiam Martyrum Occidentis ab Eusebio compositam. Hunc una cum aliis monumentis Syriacis à Josepho Assemanno Maronita similiter Romam apportatis * Latine vertendum & auspiciis Pontificis Max. Clementis XI. Latine vertendum lucique donandum publicæ libenter evolvent Antiquitatis Ecclesiasticæ studiosi: licet si Græce alicubi Eusebianum opus se offerret, non dulcius modo sed & securius ex ipso fonte hauriretur.

Theodoriti Historia religiosa. de qua T. VII. hujus Bibl. p. 434. seq.

Menea Græcorum de quibus dixi ad Allatum de libris Ecclesiasticis Græcorum p. 57. editionis à me curatæ T. V. hujus Bibl. In Ecclesiæ CPolitanae usus esse composita notat Tillemontius T. 7. memor. Eccles. p. 13. *Meno-*

- * Inter cætera sunt, S. Athanasii liber de incarnatione scriptus Syriace. A. C. 564. S. Jacobi Nisibeni Homiliae. S. Jacobi Saragensis Episcopi homiliae 76 S. Isaaci Syri sermones. S. Ephrem Syri exeges in Vet. Test. libros. Dionysii Barsalibari, Episcopi Aonidensis Commentarii in IV. Evangelistas. Chronicon Edessenum à Christo nato ad A. 523. Dionysii Syror. Jacobitarum Patriarchæ Chronicon ab Orbe condito ad A. C. 773. Alexandrinorum Patriarcharum Historia ad annum æræ Diocletian. 1094. (Christi 1378.) Nomocanon Ecclesiæ Antiochenæ. Geographica totius Ægypti descriptio, item arbores, metalla, animalia, monetæ, opera publica, regimen, Epochæ &c. Gelali historia Calipharum à Mahomete ad annum Hegiræ 903. (Christi 1497.) Abdarrameni Historia Ægypti. Hierosolymitana Historia ad annum Hegiræ 900. (Christi 1493.) Achmetis Caraphi objectiones LXX. contra Evangelium &c.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Occidentalis Martyrologii cum amplissimo Commentario & eruditis exercitationibus à *Francisco Maria Florentinio*, Lucae 1668. fol. In Dacherii editione, Sancti Hieronymo posteriores alio charactere literarum expressi sunt.

Prudentius peristephanon sive de Coronis & Passionibus Martyrum liber, hymnis XIV. constans. *Librum Coronarum* vocat *Gregorius Tironensis* cujus libri II. de gloria Martyrum & Confessorum liber I. item huc pertinent. Et *Ioannis Cassani*, Gregorio antiquioris, collationes Patrum &c.

Martyrologium Romanum parvum, cum Adone vulgatum ab *Heriberto Raswido* Antwerp. 1613. fol. dicatumque Paulo V. & deinde insertum Bibliothecæ Patrum T. XVI. edit. Lugd. quod non posse pro genuino illo ac sincero Romano veteri haberi probant *Valesius Exerc.* de hoc Martyrologio, ad Eusebii calcem, *Andreas Sansæus de Mysticis*, Galliarum scriptoribus p. 981. seq. *Florentinius prolegom.* ad Martyrolog. Hieron. p. 17. seq. Satis antiquum tamen ostendit *Io. Baptista Solerius cap. 2. prolegom.* ad *Uuardum*.

Kalendarium Ecclesiæ Carthag. apud *Mabillon*. T. 3. *Analect.* p. 398.

Kalendarium Polemei *Silvii* ad *Eucherium* Episcopum (A. C. 448.) è quo excerpta dederat *Bollandus præf.* ad T. I. *Act. Sanctor.* Januar. XLIV. integrum una cum *Kalendario* Ethnico *Fulvii Dionysii Phlocali* exhibet *Io. Baptista Solerius* T. VII. *Act. Sanctorum* Meij.

Kalendarium à *Dacherio* editum T. X. *Spicilegii*, & *Kalendarium* sive *Lectionarius* in libro *Sacramentorum* *Gregorii M.* &c.

Kalendarium Romanum nongentis annis antiquius, quod ex MS. *Monasterii S. Genovesæ Paris.* prodiit cum notis *Ioannis Frontonis*, Paris. 1652. 8. *Calendariorum* usum in Ecclesia *Martyrologiis* antiquiorem esse notat *Antonius Pagi* in *Critica Baroniana* ad A. C. 64. n. 6.

Kalendarium Mutinense editum à V. C. *Benedicto Bacchino* ad calcem libri *Pontificalis* *Aguelli*, Mutinæ 1708. 4.

Beda (A. 730.) *Martyrologium* genuinum cum *Flori* *Diaconi* Lugd. (circa A. 830.) additamentis, distincto literarum charactere excusis ab *Henschenio* publicatum in *Actis Sanctor.* ante T. 2. *Martii*. Nam quod sub *Beda* nomine prodiit Antwerp. apud *Plantin.* 1564. 12. atque inter *Beda* opera Tomo III. multis modis ex *Adone* & aliis interpolatum esse constat. Vide *Bollandi prolegom.* ad *Acta Sanctor.* *Januarii* p. XL. seq.

Wandelberti Monachi Prumiensis Benedictini (circa A. 842.) Martyrologium metricum versibus Hexametris, quod post priores minus integras editiones, quæ inter Bedæ opera & cum Io. Molani Ussuardo lucem viderunt, vulgavit Lucas Dacherius Tom. V. spicilegii Paris 1661. 4.

Rabani Mauri (circa A. 845.) Martyrologium ab Henr. Canisio editum T. VI. Antiquar. Læctionum. Ingolstadt. 1604. 4.

Nothkeri cognomento Balbuli, monachi S. Galli Martyrologium, editum ab eodem Canisio tomo eodem.

Adonis ab A. 859. Archi-Episcopi Viennensis Martyrologium ex quatuor Codicibus recensitum à *Jacobo Mosandro*, in tomo septimo Vit. Sanctor. Laurentii Surii, Colon. 1581. fol. & ab *Heriberto Rosweydo* emendatum Antwerp. 1613. fol. atque in Bibliotheca Patrum Lugd. 1679. Tomo XVI. ex Rosweidi edit. recusum.

Ussuardi Monachi S. Germani de Pratis Martyrologium ad Carolum Calicum circa A. 875. quod novissime ex ipso, ut non dubitant, Ussuardi quod servant autographo vulgaverunt Benedictini Paris. 1718. 4. post editiones minus sinceras Lubecenses A. 1475. 4. sub titulo *rudimenti novitiorum* & 1490. 4. sub tit. *doctrinale clericorum*. Belgicam sub tit. *Jacobi de Voragine* 1480. Colonenses 1490. 4. & cum Greveni auctario 1515. 1521. Venetam sub tit. *Romani Martyrologii*, editore Bellino à Padua, Augustiniano 1498. Patavinam, eodem Bellino editore 1500. Parisiensem 1521. Venetas alias 1509. 1517. 1549. curante Alex. Peregrino presb. Brixienti. Parisiensem Ioannis Murerati 1536. Et quas cum notis edidit *Io. Molanus* Lovanii 1568. 7. Antwerp. 1583. 8. *Laurentius de la Barre* in historia Christiana veterum Patrum, Paris. 1583. fol. & nuper *Jo. Baptista Solerius* S. I. Antwerp. 1714. fol. maximo studio in hoc versatus. Romanam pariter & Gallicam, multasque alias Ecclesias per longum tempus usas hoc Ussuardi martyrologio, monet *Io. Launois* in præf. ad iudicium de controversia super exscribendo Parisiensis Ecclesiæ Martyrologio. Paris. 1671. 8. qui p. 8. etiam Rothomagensem editionem Ussuardi A. 1507. factam memorat.

Martyrologium secundum morem Romanæ & universalis Ecclesiæ editum à *Francisco Maurolyco*, Abbate Messanensi. Venet. 1568. 1570. 12.

Martyrologium Romanæ Ecclesiæ, cum notis *Petri Gaesini*, protonotarii Apostolici vulgatum Venet. 1578. 4.

Martyrologium Romanum, Rom. 1584. 8. quam editionem prioribus præfert & lectum se esse Baronius testatur, recusam Antwerp. 1585. 8.

Martyrologium *ROMANUM* ad novam Kalendarii rationem & Ecclesiasticæ Historiæ veritatem restitutum, Gregorii XIII. jussu editum, & Sixto V. dicatum, cum notationibus *Cæsaris Baronii*. Rom. 1586. 1630. fol. Venet. 1587. fol. 1602. 4. Colon. 1603. 4. Antw. 1613. &c. Et cum Geographicis tabulis & notis per *Augustinum Lubinum* Paris. 1661. 4. *Philippi Ferrarii* nova topographia in Martyrologium Romanum. Vener. 1609. 4. Eiusdem Catalogus Sanctorum qui in Martyrologio Romano non sunt. ibid. 1625. 4. *Luca Holstenii* animadversiones ad Baronii Martyrologium prodire Paris. 1664. 8. Non pauca adversus veterum martyrologiorum fidem à Galefinio inserta esse & Baronio notat Io. Launojus indiscussione responsionis de duobus Dionysiis cap. 7.

Martyrologium Romanum Urbani VIII. auctoritate recognitum, Rom. 1632. 8.

Martyrologium *Ecclesiæ Germanicæ* pervetustum quod per DCC. annos delituit, editum & commentario illustratum à *Matthia Friderico Beckio*. Augustæ Vindel. 1687. 4.

Martyrologium *Gellonense* Tomo XIII. Spicilegii Dacheriani.

Martyrologia quinque vel sex quæ vulgavit Io. Baptista Solerius Tom. VII. Act. Sanctor. Junii. Antwerpiz 1717. fol.

Vincentius Bellovacensis, non Episcopus sed Lector regius Bellovacii in domo S. Ludovici A. C. 1264. defunctus, in speculo suo Historiali quod in A. C. 1244. desinit, & in libros XXXI. est divisum, fuscè etiam persequitur Vitas Sanctorum. Prodiit Norimberg. 1473. Mogunt. 1474. fol. & inter opera Vincentiti Basil. 1481. Venet. 1484. & 1591. & ex emendatione Benedictinorum Collegii Vedastini, Duaci 1624. fol. Gallice etiam interprete Ioanne de Vignay, Paris 1521. fol. Vide de eo Bollandum præf. ad T. I. Januarii p. 19. Natalem Alex. T. VII. Hist. Eccles. p. 138. edit. in fol. & Jac. Echardum in diss. de scriptis Vincentii Bellovacensis, Paris 1708. 8. Memorias literarias Trevoltinas illius anni p. 1479. seq.

Jacobi de Viragine sive vico virginis, Ligurum civitate, Ord. Prædicator. Episcopi Genuensis, Historia Lombardica sive legenda aurea de vitis Sanctorum, scripta circa A. C. 1290. & licet plena fabulis, lecta avidissime & excusa læpius, Norimb. 1478. 1493. Daventriæ 1479. Colon. 1483. Venet. 1483. Lovan. 1485. Basil. 1486. Argentinz 1486. 1496. Lugd. 1510. Argentin. 1518. & ex Claudii Rotæ recensione Lugd. 1519. & 1531. fol. Quæ sequuntur post caput CLXXVII, addita sunt ab Antonio Libero Susatensi. Fuit etiam qui Legendam istam abbreviatam ederet Venet. 1487. fol. & qui Gallice verteret, Ioannes de Vignay. Paris 1546. fol.

Ioannis Tinmuthensis Historia aurea A. 1360. scripta 3 grandibus voluminibus MS. in Bibl. Lambethana, & Sanctilogium Britanniz MS. cum supplemento in Bibl. Collegii Corporis Christi apud Cantabrigienses, & in Cottoniana. Ex hoc Sanctilogio multa ad verbum repetisse *Ioannem Capgraveum*, notat Caveus ad A. 1366. Prior tamen ad fabulas lectori commendandas ostenditur à Wilhelmo Nicholsono in Bibliotheca scriptorum Angliæ p. 98. Omitto alia inedita opera de sanctis quæ à Bollandò memorantur, *Petri Calonis*, *Bernardi Guidonis* Episcopi Lodevensis, *Ruggerique* & *Arvoduiphi* Monachorum Fuldensium, & *Ioannis Gilemanni* atque *Antonii Gentii*,

Petri de Natalibus Veneti Catalogus Sanctorum divisus in XII. libros & absolutus A. 1382. (de quo supra p. 16. memini) prodit primum Vicentiæ 1493. fol. cum nonnullis sanctorum gestis ab *Antonio Verle.*, nobili Vicentino subjectis: Hinc Argentinz 1562. Lugd. 1508. & ex emendatione *Alberti Castellani* Veneti, qui & ipse vitas plures addidit, Venet. 1516. 4. Denique Lugd. 1543. fol. Diligentissime de hoc Petro Natali disserit Apostolus Zenus V. C. in Diario Veneto, Giornale d' Italia T. XVI. p. 449 -- 468.

Rudolphi de Rivo Decani Tungrensis, qui A. C. 1403. 3. Nov. obiit, Calendarius Ecclesiasticus generalis, quem ad calcem *Ussuardi* vulgavit *Io. Molanus*, Lovan. 1568. 8.

Antoninus Florentinus, Ord. Præd. Archiepiscopus Neapolitanus A. 1459. defunctus in summa Historiali sive Chronico quod ab orbe condito ad sua tempora perduxit, multa etiam passim de Sanctis & eorum gestis prolixè commemoravit. Prodit tribus voluminibus in folio Venet. 1482. Norimberg. 1484. Basil. 1491. & denique Lugduni 1583. ex recensione *Petri Maturi* S. I. qui notas etiam addidit.

De Antonino hoc adeundus Papebrochius ad 2. Maj. T. 1. p. 311. ad 338, & de scriptis ejus p. 322. seq. Vide sis etiam ad T. 7. p. 553. 681. seq.

Index SS. Martyrum quorum corpora S. Gregorii M. temporibus Romæ quiescebant, editus ab eruditiss. Muratorio T. 2. anecdotor. Latin. p. 191.

Necrologium S. Dionysii, vulgatum à Mich. Felibienio, Monacho Benedictino in *Historia Abbatia Regalis S. Dionysii* edita Gallice Paris-1706. fol. Plura ejusmodi inedita necrologia memorat Labbeus in *Bibl. nova MScorum* p. 33.

Recentiorum collectiones de Sanctis.

Bonini Mombricii Mediolanensis Legendarium sive *Acta Sanctorum* 2. Volum. fol. Mediolan. 1474. raro obvium opus.

Anonymi qui circa A. C. 480. vixisse perhibetur, sub titulis *digestum magnum speculum exemplorum* editum Daventriæ 1481. Colon. 1485. Argentinz 1487. & 1497. Hagenoz 1519. & à Ioanne Majore S. I. recensitum ac locupletatum, Duaci 1607. Antwerpiz eodem anno, & Colon. 1611. 8.

Vita Patrum, *Hominum lumen, cœli Via.* 1507. fol. Eadem vitæ sapius recusat, variis locis & denique emendatius editæ ab Heriberto Rosweido, de quo supra p. 27. seq.

Viola Sanctorum, Hagenoz 1508.

Hieronymi de Villavitis, Canonici regularis, *Paris quotidianus.* ibid. 1509.

Jac. Fabri agones Martyrum primi mensis. Paris. 1525. & Rom. 1559. fol. editi, rariusque & ipsi obvii.

Georgii Wicelii Hagiologium sive *Historia de Sanctis DEI.* Mogunt. 1541. fol. *Vitæ Patrum* in usum Ministrorum Verbi, quoad ejus fieri potuit repurgatæ per *Georgium Majorem* cum præfatione D. Martini Lutheri. Witteberg. 1544. 8. & 1559. & 1578. & Germanice interprete Sebastiano Schwan, Pastore Ratzeburgensi Lubec. 1654. 4.

Theodori Lober à Stratis Prototypon veteris Ecclesiæ. Colon. 1547. fol.

Aloysii Lipomanni, Veronensis Episcopi, *Vitæ Sanctorum* tomis octo Rom. 1551-1560. in 4. de quibus dixi Volumine VII. hujus Bibl. p. 732.

Laurentii Surii Carthusiani, *Vitæ Sanctorum Orientis & Occidentis* collectæ undique & per anni seriem digestæ sex Voluminibus in fol. Colon. 1569. & Venetiis 1581. atque iterum Colonia 1581. adjuncto septimo tomo supplementi per *Jacobum Mosanderum.* Et denique

que novis accessionibus locupletatum ibid. 1618. fol. sex Voluminibus. Quod passim ipse velut in laudem * profitetur Surius sty- lum se Actorum veterum elegantiae causa mutasse vel contraxisse, eâ re exiguam gratiam tulit ab iis qui antiqua monumenta malunt sincera & integra evolvere. Cæterum ex Surio hauserunt Franciscus Harzus, Fr. Zacharias Lippeolus, Cornelius Grassius aliique plures qui post illum vitas Sanctorum Latine, Italice, Hispanice, Germa- nice prodiderunt.

Heriberti Rosweidi Ultrajectini S. I. Facti sive Catalogus Alphabeticus San- ctorum quorum Vitæ in Belgicis Bibliothecis Manuscriptæ: Ant- werp. 1707. 8.. Ejusdem Vitæ Sanctorum ibid. 1619. fol. & auctio- res, 1629. fol. duobus tomis. Vitæ sanctarum Virginum quæ in sæ- culo vixerunt, cum tractatu de statu Virginitatis. ibid. 1626. & 1642. 8. Silva eremitarum Ægypti ac Palæstinæ. 1619. 4. De ejusdem Ros- weidi Vitis Patrum abunde dictum supra. p. 27. seq.

Acta Sanctorum ex Rosweidi consilio, industria incredibili, maximoque la- bore collecta, recensita, editaque & ad extremum mensis Junii per- ducta à Jesuitis Antwerpiensibus *Io. Bollando, Godfrido Henschenio, Daniele Papebrochio, Francisco Baërtio, Conrado Janningo, Nic. Rayæo & Io. Baptista Solerio*, tomis satis spissis XXV. in fol. quorum primus lucem vidit Antwerpiæ 1643. postremus 1717. Bollandus operi immortalus est A. 1665. 12. Sept. ætat. 71. Henschenius A. 1681. æ- tat. 81. Papebrochius A. 1714. 28. Jun. ætat. 87. ** Januarii men- sis duobus tomis absolvitur, Februarius tribus, Martius tribus, A- prilis totidem, Majus septenis, Junius septenis. Censura inquisitionis Toletanæ adversus Acta Sanctorum pridem, deferentibus, ut est credibile, Carmelitis vibrata, ante aliquot jam annos revocata est. Qui autem elaborandi restant sex menses posteriores, vix videtur spes illos intra breve adeo tempus lucem visuros esse, si verum est quod audivi laborem omnem colligendi Acta ejusmodi viros jam memoratos & excerptandi studium ad primores sex menses, ve- lut ulterius vita & industria non profecturâ, circumscriplisse.

Theodorici Ruinarti Monachi Benedictini Acta Martyrum sincera & sele- cta cum notis. Paris. 1689. 4. & auctiore editione Amstelod. 1713. fol.

* Confer Dallæum c. 4. de usu Patrum p. 82. *Certe veri studiosis non admodum placet viri industria, ac quod stylo suo plerasque vitas componendo maluit elegantiora quam veriora dare*, inquit Combefisus T. 1. Bibl. Concionatoriae p. 23.

** Vide Bollandi vitam ante T. 1. Martii, Henschenii ante T. VII. Maji, Papebrochii an- te T. VI. Junii.

fol. & Gallice à Droueto de Maupertuy. Paris. 1708. 8. duobus Volum.

Ambrosii Novidii Fracci, Fastorum sacrorum libri XII. ad Paulum III. Pontificem. Antwerp. 1559. 8.

Petri Iusti Santel, S.I. Annus sacer Poëticus. Lugd. 1679. 12.

Claudii Castellani (Chastelain) Canonici Ecclesiæ Parisiensis Hagionomasticum sive, Vocabularium Hagiologicum, hoc est Index locupletissimus Sanctorum quorum nomina vulgari usu corrupta feruntur, addita notatione temporis quo floruerunt, & diei quo memoria eorum in Ecclesia recolitur, præfixus exstat Ægidii Menagii Originibus linguæ Gallicæ Paris. 1694. fol. longeque plenior & accuratior est similibus indicibus quos dedere Claudius Robertus in Gallia Christiana, & in anno suo sancto Gallice edito Philippus Labbeus S. I.

Tiofridi opus de Epitaphiis Sanctorum.

Simonis de Peyronet Catalogus Sanctorum & Sanctarum cum notis, liber postumus editus Tolosæ 1706. 4. Nonnulla omissa ab eo & male posita Sanctorum nomina notantur in Memoriis literariis Trevolinis illius anni p. 1581. seq.

Calendaria quæ extant in Missalibus antiquis, ut Alberti Krantzii secundum ritum laudabilis Ecclesiæ Hamburgensis: Argentor. 1509. fol. & in missali secundum ritum Ecclesiæ Bremensis ibid. 1511. &c.

Specimen Calendarii Ecclesiastici, continens festa, Sanctorumque nomina per totum annum cum brevi commemoratione qui qualesque fuerint & quare memoria eorum Calendario sit illata, Holmiæ 1708. 4.

Omitto Sermones de sanctis, ut sunt Parati, Norimb. 1500. fol. &c.

Io. Osorii Lusitani, Colon. 1602. 8.

Henrici Engelgrave Cœleste Pantheon, sive cœlum novum in Festa & gesta Sanctorum Colon. 1659. 8. Lucis Evangelicæ pars III. &c.

Hagiologia & Martyrologia quedam specialia.

Fœminarum.

Iacobi Bergomensis de Sanctis & profanis mulieribus & virginibus. Paris. 1521. fol. *Heriberti Rosweidi* Vitæ sanctarum Virginum, Antw. 1626. 1642. 8.

Arturi du Monstier, Rothomagensis sacrum Gynæceum, Paris. 1657. fol.

Francisci Laberii magnum Menologium Virginum &c.

Gentium.

De sanctis *Anglo sax.* Georgius Hickesius in diss. Epistolari f. 115. seq.

Angli

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Italia sacra * Rom. 1644. fol. VIII. Volum. Ioannis Cheun Gallia Christiana, Paris 1621. 4. Claudii Roberti Gallia Christiana, ibid. 1621. fol. Scævola & Ludovici Sammarthianorum fratrum Gallia Christiana, Paris. 1656. fol. II. Volum. Matthæi Raderi Bavaria sancta, Monach. 1615. fol. III. Volum. & Bavaria pia, ibid. 1618. fol. Arturi du Monstier Neustria pia, Rothomag. 1663. fol. Henr. Warthoni Anglia sacra, Lond. 1691. fol. II. Vol. Georgii Bartholdi Pontani Bohemia pia. Francof. 1608. fol. &c.

Ordinum Monach.

Arnoldus Wion in ligno Vitæ, edito Venet. 1595. 4. & Germanice verso à Carolo Stengelio Augustæ Vindel. 1607. 4. Martyrologium *Benedictinum* exhibet libro tertio: cui addere juvat Martyrologium Ordinis S. Benedicti ab Hugone Menardo illustratum Paris. 1629. 8. Gabr. Bucelini Menologium Benedictinum &c. Acta Sanctorum Ordinis Benedictini a sexto sæculo ad duodecimum continuata à Io. Mabillonio, nec non ejusdem Annales quorum tomus quintus sive ultimus desinit in A. 1116. continuandi à præclaro viro Bernardo Pez. Jacobæ Boëtæ Blemuriz annus Benedictinus, cujus meminit illustris Huetius libro de vita sua p. 190.

Martyrologium *Canonicorum Regularium* Constantini Ghinii, 1621.
 Marci Antonii Alegre Paradisus *Carmelitici* decoris, Lugd. 1639. fol.
 Martyrologium *Cisterciense* Chrysoptomi Henriquez, Antw. 1630. fol. de quo Bollandus præf. ad Acta Sanctor. Januarii c. 4. §. 9. & præf. ad Acta Febr. c. 6.

Andreas Qvercetanus (du Chesne) in Bibliotheca Cluniacensi sive vitis miraculis & scriptis Patrum *Cluniacensium*. Paris. 1614. fol.

Martyrologium *Franciscanum* per Arturum de Monstier. Paris 1638. fol. Lucas Wadingus &c.

Martyrologium Ord. *Prædicatorum* Venet. 1582. & per Seraphinum Siccum Papiensem 1616. Colon. 1620. Et Rom. 1637. 4. à Nic. Rodulpho.

Calendarium *Præmonstratense*, per Io. Chrysoptomum van der Sterre. &c.

Caleni

* Ughelli opus & Sammarthianorum, longe locupletius jam emitti in lucem cepit utrumque: illud curante Nicolao Coleti, Venetiis: hoc Lutetiae, Studio Dionysii Sammarthiani Monachi Benedictini è congregatione S. Mauri.

*Calendaria Ecclesiastica, Martyrologia, Vita
Sanctorum Linguis vernaculis.*

I. Germanice.

Passionale durch Stephan Arndes, Lubec. 1492. fol.

Petri Canisii, Predigern zu Augspurg, der Kirchen Calender / darinn an-
gezeigt werden die Christlichen Feste und Heiligen Gottes. A. 1562. 4.
Editio deinde auctior ex Galestinio & aliis prodiit 1599.

Andreas Hondorfs Pfarrer zu Dröbzig Calendarium Sanctorum &
Historiarum, Germanice editum Lips. A. 1573. fol.

Casp. Goldworms Kirchen-Calender, Francof. 1574.

D. Hieronymi Wellers Historien etlicher Märtyrer / Magdeburg 1580. 8.
& in beati Viri Operibus Germanicis junctim editis curante C.V.
Christophoro Friderico Lammelio, Lips. 1702. fol. T. 2. p. 106. seq.
& cum præfatione Hermanni Augusti Francke, Hall. 1697. &
1700. 8.

Fr. Zacharia Lippeloo Vita Sanctorum sive res gesta Martyrum Con-
fessorum atque Sanctarum Virginum Colon. 1596. 8. quatuor
Volum.

Martyrologium Romanum Germanice ab Henr. Adriani, A. 1600. &
Andrea Boyo, S. L. 1642.

Henr. Fabricii & D. Valentini Leuchtii Auszug bewehrter Historien der
sürnehmsten Heiligen Gottes durch die zwölf Monath. des ganken
Jahrs / aus den VI. Tomis Surii. Coln. 1625. fol.

Leben der Väter aus D. Georgii Majoris collection verdeutschet durch M.
Sebast. Schwan. Lubec. 1654. 4.

Gottfrid Arnolds erstes Martyrium / cum Epistolis S. Clementis & Bar-
nabæ Germanice redditis. 1694. 12. Ejusd. Leben der Altväter Hall. 1701. 4.
und mit der Vorrede Herrn D. Jo. Daniel Herenschmid, ibid. 1718. 4.

Adami Walasseri Martyrologium Germanice editum, quod memorat Jo.
Molanus. &c.

Italice.

Constantii Felicii Medici Calendarium Historicum, Urbini 1577.
Martyrologio Romano, Rom. 1636. 4.

Flos Sanctorum ex Hispanico Alphonſi de Villegas. Venet. 1592. fol.
 Historia delle ſante vergini Romane di Antonio Gallonio. Rom.
 1600. 4.

Hiſpanice.

Martyrologium Romanum à Dionyſio Vaſquez. Valliſoleti 1586. 4.
 Flos Sanctorum, Historia general de la vida y hechos de Jeſu Chri-
 ſto y de todos los Santos de que reza la Igleſia Católica, To-
 leti 1591. fol. quinque Voluminibus auctore *Alphonſo de Villegas*
 qui vitas Sanctorum illo ordine exponit quo fit eorum men-
 tio in Breviario Romano. Reçuſum opus hoc ſæpius Hiſpanice
 ut Barcinone 1608. & Compluti nec non Caſarauguſtæ 1616.

Lufitanice.

O Martyrologio Romano, traduzido pelo Padre Alvaro Lobo. Coimbra
 1591.

Gallice.

Les veritables Actes des Martyrs, Acta ſincera & ſelecta ex Theod. Rui-
 narti collectione verſa Gallice à *Droneto de Maupertuy*. Paris. 1708. 8.
 duobus Volum.

Martirologe Romain, nouvelle verſion avec des notes par le P. *Motbi-
 er*. Paris. 1705. poſt aliam verſionem A. 1624. editam & *Baldri-
 ni Willoti* alteram 1641. tertiamque *Philippi Labbei*, Paris. 1643. 4.

Martyrologe univerſel, contenant le texte du Martyrologe Romain
 traduit en François, & deux additions à chaque jour, l' une des
 Saints de France, l' autre des Saints des autres nations, avec un
 catalogue des Saints, dont on ne trouve point le jour. Paris 1709.
 4. (par Mr. l' Abbé *Châtelain* Chanoine honoraire de Nôtre Dame
 de Paris.) duobus Volum.

Les vies des Saints Peres des deſerts & de quelques Saintes, par *Arnald
 d' Andilly* Paris 1662. Bruxell. 1694. 4.

les vies des Saints par *Mr. de Foſſé*.

les Vies des Saints Peres des deſerts de l' Orient & Occident, par *Mr.
 de Villefore*. Paris 1708. 12. 2. Volum.

Nouvelle vie des Saints pour tous les jours de l' année, compoſée ſur
 les memoires les plus fidelles & les plus veritables de chaque
 ſiecle, par *Mr. l' Abbé de Commanville*, à Rouen 1701. 12. quatuor
 Volum.

les Vies des Saints par Mr. *Adrian Baillet*, Paris 1701. fol. tribus Vol. & duodecim Vol. in 8.

La Vie des Saints de Bretagne par Fr. Albert le Grand, à Nantes 1637. 4.

Les vies des Saints de Champagne recueillies par des gverrois de Jesus. à Troyes 1637. 4.

Histoire des Saints de la haute Auvergne, par Dominique de Jesus, Charme dechausé. Paris 1635. 8.

le Martyrologe des Chevaliers de S. Jean de Hierusalem, dits de Malthe, contenant leurs eloges, armes, blasons & descendents des maisons illustres de l'Europe. par *Matth. de Gousfancourt*. Paris 1643. 1654. fol.

Histoire des Martyrs de Japon, par Nicolas Trigault. Paris 1624. 4.

Anglice.

Flowers of the Saints, (Florarium Sanctorum) by Jerome Porter. &c.

Martyrologia Protestantium.

Actiones & monimenta Martyrum qui á Wiclefo & Huslo ad nostram hanc ætatem in Germania, Gallia, Anglia, Flandria, Italia & ipsa demum Hispania veritatem Evangelicam sanguine suo constanter obsignaverunt. Genevæ apud Io. Crispinum 1560. 4. Hannoniæ &c. In hoc libro p. 165. b. de Fanino Faventino Ferrariæ A. 1569. passo nonnulla referuntur, quæ ad Vaninum atheum male transtulit Grammondus tantum non ad verbum, ut notatum C. V. Petro Friderico Arpe.

Joan Foix book of Martyrs &c. Lond. 1583. fol. 2. Vol. & cum auctario 1632. 1641. tribus Volum.

Martyr-Buch / denkwürdige Reden und Thaten vieler Heiligen Märtyrer in zehen Büchern. Herborn. 1595. 4. ex Gallico cum præfatione Christophori Rabi, typographi Herbornensis.

Historie des Martyrs. Genev. 1597. 1608. 1619. fol.

David Rungii Verfolgung in Steyermark / Kärnten und Krain. Witeb. 1601. 4.

Pauli Crocii Martyr-Buch / post editionem 1606, sæpius deinde recensum prodit novissime Bremæ 1681. fol.

Firy tryall of those Saints who suffered Martyrdome in Queen Maries day's, as a counterpoyze to I. W. Priest his † English Martyrology. Lond. 1612. 4.

I. Henricus Hottingerus T. IX. Hist. Eccles. p. 276--296. & 380. seq.

Le stage de' Reformati innocenti, qvero discorsi XV. di Martiri, da Greogorio Leti. Villafranca 1672. 4.

Georgii Lani narratio Historica de persecutione Hungarica. Lips. 1676. 4. & Belgice 1677. 8. *Fort en vaarartig verbaal van de vervolginge der Evangelische Leeraaren in Hungarien.*

J. I. V. Braght's bloedige tooneel of Martelaers, Amst. 1685. fol. 2. Volum.

Liste de ceux qui ont été persecutez en France, dans le IV. Tom. de l' Histoite de l' edit. de Nantes p. 1020. sqq. Par Mr. Elie Benoist. à Delft 1695. 4.

D. Henr. Muhlius de Martyribus Ecclesiae Evangelicae, Kil. 1715. 4. inter ejus diss. Historico Theolog.

Denique Martyrologium amplissimum diligenti studio & magno apparatu ab aliquot jam annis molitur Londini Clarissimus Vir Thomas Brayus, cujus Sylloge Epistolarum hac de re prodiit 1714. fol. Videantur Acta Erud. A. 1715. p. 389. Massoni Hist. Criticam Reip. litterariae T. V. p. 184. seq. Neue Bücher Saal XIX. p. 523.

XX. Vita, Martyria & Encomia Sanctorum Gracè Scripta. a)

† Addita Græca verba quibus singula incipiunt, & his quas SIMEONIS METAPHRASTÆ b) esse viri docti existimant, appositus asteriscus.

* Abdia Prophetæ. Ἰδρυμαῖοι πρόγονου ἔχοντες τὸν ἱσάου.

Abercii

† Similis liber editus Antverp. 1592. 4. *Theatrum crudelitatum hæreticorum.*

a) Hunc Catalogum jam dedi Volumine VI. hujus Bibl p. 510. cum de *Simeonis Metaphraste* Scriptis differerem. Sed quia jam exhibere possum emendatiorem pluribus locis, & altero tanto auctiorem, existimavi rectius me facere, si hoc loco darem integrum locupletiozem, quam si supplemento solo hic tecum communicato imponerem Lectori necessitatem duobus diversis locis non sine magno tædio & temporis dispendio Vitas Sanctorum inquirendi.

b) Illis quæ de *Simeone Metaphraste* ejusque opera in interpolandis Sanctorum Vitis, dicto loco jam attuli, præter Franciscum Scorsum in prolegomene II. ad Theophanis

Abercii Episcopi Hierapolitani, Μάρκος Ἀβωνίνος καὶ Λυκίος Βήρυ. Latine apud Lipomanuum Tomo VI. & apud Surium 22. Octobr. Græcè MS. Lambec. VIII. p. 253. 259. 262. Bibl. Coislin. p. 211. Exigua esse fidei docet Tillemontius T. 2. memor. Hist. Eccles. p. 299, 621. edit. Paris.

* *ἐν ἀγώνων ἐνστάσεως μόνον μαρτυρικῶν.* MS. Bibl. Coisliniana in catalogo eruditiss. Montfauconi p. 185.

Abibi Martyrium scriptum à Theophilo quodam, qui synchronum se ac præsentem proficitur. Ἔτης εἰκοστῆ ἑξακοσιεστῆ τῆς βασιλείας τῶν τῶν Μακεδόνων βασιλέως ἐν ὑπατείᾳ Λικινίου καὶ Κωνσταντίνου. MS. Lambec. VIII. p. 276.

* Guria, Samona & Abibi. infra, in Guria.

De Abrahami Patriarchæ assumptione, Apocrypha narratio. Ἐγένετο ἡνίκα ἰφθασειν ἡ θανῆ ἔ Ἀβραάμ &c. MS. Lambec. VIII. p. 374.

In Abrahamum. Ἐιδετε πολὴν σφριγῶσαν Joh. Chrysofomi T. V. Savil. p. 653. & T. 2. edit. novæ Montfauconiana p. 741.

Πολλὴς ὁμοίαι τῶν πρώην καταλιπόντων. Ejusdem T. V. Savil. p. 89. & MS. Bibl. Coislin. p. 132. 212.

In Abrahamum, Isaacum & Jacobum. Ἀποικίζει ὁ θεὸς τὸν δίκαιον Ἀβραάμ. Ephraim Syri. p. 415. edit. Græcæ Oxon. & MS. Lambec. VIII. p. 382.

* Abramii Confessoris & Mariæ neptis ejus. Ἀνδρῶν Φιλαρέτων βίῳ. Græcæ MS. Lambec. VIII. p. 255. 260. 266. & Bibl. Coisliniana.

G

p. 211.

Ceramei Homilias, §. V. & Honorati de S. Maria, Carmelitæ librum qui inscribitur reflexions sur les regles & sur l'usage de la Critique, Paris 1713. 4. Tom. I. diss. 2. p. 203. seq. addenda hæc Georgii Choerobosci, quem hinc Simeone posteriorem esse constat, in libello de figuris poëticis, Oratoris & Theologicis, Latine & Græce vulgato per Fed. Morellum Paris. 1615. 12. p. 30. ubi de Metaphrasi: ὡς ὁ Μεταφράσης ἡμῖν δείκνυσιν ἐν τοῖς τῶν μαρτύρων καὶ ἀγίων αὐτῶ μεταφράσει. Τῶτων γὰρ οἱ βίοι καὶ τὰ μαρτύρια πρὸς τὸ ἰδιαιτικώτερον ἐξ ἀρχῆς συγγραφεῖντα, παρ' ὧν δῆτα καὶ συνεγράφησαν, ὑπ' αὐτῶ πρὸς τὸ ἐντεχνίον τε καὶ πανυ ὠραῖον μετεφράσθησαν. Theophani Cerameo, quem sæculo undecimo vixisse constat, Simeon (circa decimi clarus initia) homilia XXV. p. 164. audit ὁ γλυκὺς μεταφράσεων συγγραφεὺς. Laudat & Hippolytus Thebanus in Chron. ἐγὼ δὲ, inquit, πείθομαι τοῖς λόγοις ἔ Κυρίως Συμεῶν. &c.

p. 211. Latine apud Lipomannum T. VI. ad 29. Octobr. & Surium
16. Mart.

Ἀδελφοί μὴ βύλομαι. Ephraim Syri p. 220. edit. Oxon. Græcæ Ephraïmi
Operum: & Græcæ atque Latine apud Henschenium ad 16. Mart.
T. 2. p. 741. 436.

Ὁ περιβόητος ἐν ἀγίοις πατέρας πατήρ. MS. Bibl. Coislinian. p. 185.

Οὗτος ὁ ἐν ἀγίοις πατήρ ἡμῶν Ἀβραάμ. MS. ibid. De hoc Abraamio
Tillemontius T. VII. memor. Eccles. p. 586. seq.

Acacii Melitenes Episcopi. Οὗτος τῶν ἁγίων. MS. Cod. Barocc. 148.
in Bibl. Bodlej.

* Acacii Centurionis. τρίτον τῆτο τὸ μισοκαίλα. Græcæ è MS. Vaticano
in Actis Sanctor. T. 2. ad Maji X. p. 762. & Latine p. 293. atque apud
Surium 8. Maj.

Ἰν ἀκαθίστα festum, Sabbato V. jejuniar. ἐν ταῖς χρόνοις Ἡρακλεία Græcæ
& Lat. T. 2. auctarii novi Gombefil. p. 805. Ἀκαθίστα κατὰ δὲ
dicitur hymnus à stantibus concinendus in honorem S. Mariæ Virgi-
nis, quæ CPolin, ut ajunt, ab obsidione Persarum ac Barbarorum
tutam conservavit. Vide Cangium.

Acersimæ Episcopi, Josephi Presb. & Aithalæ Diaconi A. C. 445. c)

* Ἐλύττα κατὰ χριστιανῶν Σαβώρ. ὁ Περσῶν βασιλεύς. Latine apud
Surium 22. April. Græcæ è MS. Mediceo & Latine Herveto inter-
prete in Actis Sanctor. T. 3. ad 22. April

Ἐν ἑπιτετρακοστῇ ἑβδόμῃ ἔδιωγμῶ ἡμῶν πρόσταγμα σκληρὸν ἐξήλθεν. Au-
ctor incertus, Metaphraste antiquior, MS. Lambec. T. VIII. p. 265.
seq. in Menæo ad 3. Nov.

Acyndini Martyris, Pegasii & Anempodisti. κατὰ τὰς καιρὰς βασι-
λεύοντος κατὰ συγχώρησιν ἔχρισθαι, Σαβαρίας τινὸς τῶν Περσῶν. Au-
ctor Martyrio illi præsentem se scribit adfuisse. Vide Allatium de
Simeonibus p. 98. Lambec. T. VIII. p. 264.

* Acyndini, Pegasii, Anempodisti, Aphthonii & Elpidiphori. Ἐι καὶ
πρῶτοι Πέρσαι χριστὸν ἐκ παρθένου γενόμενον προσεκύνησαν Latine
apud Surium 2. Nov.

Adami & Evæ. Μετὰ τὸ ἐξελθεῖν τὸν Ἀδάμ ἀπὸ τῆς Ἐδέης. MS. Lam-
bec.

e) Vide Tillemont. T. VII. memor. p. 236.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Agathopodis. infra in Papylo.

Aithalæ Diaconi. Vide supra in Acepsima.

Alexandri, auctoris Acæmetarum. Bollandus ad 15. Jan. Tillemont
T. 12. p. 490. sqq. adde T. 14. p. 504.

Metrophanis & Alexandri CPol. vide Photium, Cod. 256. infra, in Me-
trophane.

Alexandri & Antoninæ. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἡγομένης διώγμῃ.
Auctor incertus. Græcè è MS. Vaticano in Actis Sanctor. ad 3.
Maji T. 1. pag. 744. & Latine p. 381. atque apud Surium 3. Maji.

Alexandri Romani. Ἐπὶ τῶν καιρῶν Μαξιμιανῶ. Græcè è MS. Palati-
no in Actis Sanctor. 3. Maji in appendice pag. 15. & Latine p. 194.
atque apud Surium 13. Maj. Auctor incertus. De alio Alexandro
Romano Surius 26. Nov. ex Adone.

Alexii. Ἐδὴ μὲν, ὡς ἰερωτάτη καὶ θεοσύλλεκτη ἄθροισις. Auctor in-
certus.

* Ἐγένετο ἀνὴρ ἐν τῇ πόλει ὀνόματι Εὐφημιανὸς Ἐπίσκοπος, Μαρκανῶ
καὶ Ἀρκαδία. MS. Lambec. VI. p. 305. VIII. p. 354. 380. 395. Græcè
& Cod. Barocc. 146. 147. Latine apud Surium 17. Jul.

Alphii, Philadelphi & Qvirini, sub Imp. Valeriano. Ἡ μὲν ἔσθ' Θεῶ καὶ σω-
τῆρῃ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῶ προαιώνιῳ. MS. Lambec. VIII. p. 100.
Græcè in Actis Sanctor. T. 2. ad X. Maji. pag. 772. & Latine, Sil-
vestro Ligone, Leontino interprete pag. 506.

* Alypii Stylitæ sive κιονίτης sub Heraclio Imp. ex Adrianopoli Paphla-
goniæ. Καλοὶ μὲν καὶ οἱ τῶν μαρτύρων ἄθλοι. MS. Lambec. VIII.
p. 283. sq.

Si multi scire qui vitam scripserunt. Latine apud Surium 26. Nov. & Lipo-
mannum T. V. auctor discipulum & σύγχρονον se profitetur.

* Ambrosii Episcopi Mediolanensis. Οὐαλεντινιανὸς μὲν πῶς τελευταίην ἰο-
βινιανῶ. Hoc initium in codice mutilo qualem inspexit Allatius,
& servat Bibl. Coisluniana p. 212. Nam integer incipit: Οὗτος
ὁ ἐν ἀγίοις Ἀμβρόσιῳ ἀνὴρ ἦν ἀξιώτατος ἐν τῇ τῆς Γνώμης συγ-
κλήτῳ. Vide Lambecium VIII. p. 308. 309. & 227.

Amphilochii. ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις βασιλεύοντι ἔσθ' εὐσεβεστάτη καὶ
μεγάλῃ Θεοδοσίᾳ. Auctor incertus.

* Amphilochii ejusdem, Episcopi Iconiensis, καὶ τί τῶν καλῶν ἔσθαι τις.
Aliud

Aliud : ἦν τις ἀνὴρ μοναχὸς ὀνόματι ἈμφιλόχιⓄ. Auctor incertus. Hanc ex Regio Cod. 92. Græce & Latine cum notis dedit sub Metaphraſta nomine Combeſius in Amphilochio ſuo p. 228. Latine Lipomannus T. V. & Surius 23. Nov. ſed majore verborum fluxu.

Ananiaꝝ Apoſtoli & Martyris. Ἀνέτειλε μὲν πρὸ ἀνάληψιν ἔκκειρε ἡμῶν Ἰησοῦ Χριſτοῦ πρὸς τὸν ἴδιον Πατέρα. Auctor ſe appellat Barſaphtham. Ita enim in extremo legitur. Ἐγὼ δὲ Βαρſαφθαῶν ἔγραψα τὰ ὑπομνήματα αὐτοῦ. Vide Allatium de Simeonibus p. 82. MS. in Bibl. Coisliniana p. 195.

* **De eodem Anania.** Λακκιανὸς δυοσεβῆς κατὰ τὰ τῆς εἰώας μέρη ἐν Βηθλὴμαθῶν τῆς ἱεραπέλειω. Latine apud Lipomannum T. 6. & apud Surium ad 1. Octobr. Græce MS. Lambec. VIII. p. 246. 261. (ubi icon Sancti) & 380. 257. MS. Bibl. Coislin. p. 210. incipit: Λακκιανὸς ἐ δυοσεβῆς τὰ τῆς εἰώ.

* **Anaſtaſia Romanæ viduæ.** Ἀναſταſία γυναικῶν ἢ καλλιſη. Græce MS. in Bibl. Coislin. p. 213. Latine apud Surium 25. Decemb. & apud Lipomannum T. V. confer Svidam in χρυſόγονⓄ.

Aliud : Δεδοξαſμένα ἐλαλήθησαν. Auctor Nicetas Paphlago. Græce & Latine in auctario noviff. Combeſiano T. 1. pag. 462. Latine T. 27. Bibl. Patrum Lugd. p. 431.

Aliud : κατὰ τῆς καρῆς Διοκλητιανῶ. Auctor incertus.

* **Anaſtaſia Romanæ ſenioris Virginis,** Διτῶν ἡμῶν Ἀναſταſίας. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium 28. Octobr. Græce MS. Lambec. VIII. p. 255 260. 262. Bibl. Coislin. p. 211.

Encomium in Anaſtaſium Martyrem, ſcriptum fuiſſe à Georgio Piſide, legas apud Svidam in ΓεώργιⓄ etſi MS. Svidas Paris. non habet εἰς τὸν μάρτυρα Ἀναſταſιον, ſed εἰς τὸν μέγαν Ἀθανάſιον.

* **Anaſtaſii Perſæ.** Τῆς μεγάλης πόλειω ὑπὸ ἔ Περσῶν βαſιλέωσ ἐλάβη. Latine apud Surium 22. Januar.

Aliud : Θαυμάτων διήγηſιν προβάλλεſται σήμερον. Memoratur hæc narratio de Anaſtaſii miraculis in Synodo VII. notante Allatio. de auctore vide Baronium ad A. C. 627. num. 1.

Anchæ. Vide infra in Eleutherio.

Anatolii, Eufachii & Theopifti. Ὁ Θεὸς ὁ αἰώνιⓄ ὁ μέγας καὶ θαυμαſτός. Auctor incertus.

* In Andream πρωτόκλητον Apostolum a) 30. Nov. ἄρτι ἔ παιδὸς Ζαχαρίας. MS. Lambec. VIII. p. 285.

Aliud: ἐπειδήπερ πολλοὶ ἀνεγράψατο βίης. Vita S. Andree Apostoli, auctore Eriphanio Monacho & presbytero. Vide si placet Tillemontium T. 1. memor. p. 341. qui Acta fabulosa esse probat p. 620. sq. edit. Paris.

Ζωγράφοι μὲν καὶ λογογράφοι. Auctor Arsenius Archiepiscopus Corycensis.

Ὁρῶν λαμπρὰν ταύτην ἀγέλην. Græce & Lat. T. 3. Athanasii edit. Montfauconianæ p. 466.

Ἰσχυρὸν τῆς Ἀποστολικῆς ἀλείας τὸ δίκτυον. Procli Patriarchæ CPol. Græce & Lat. T. 1. Auctarii Novi Combefis. p. 460. & in Procli Orationibus Romæ editis. At sub Chrysostomi nomine apud Surium ad 30. Nov. & Lipomannum tomo VII.

Σάλπιγγε ἡμᾶς δόξαολικὴ πρὸς πανήγυριν ἤθροισε. Hesychii Presb. Hierosol. Meminit Photius Cod. 269.

Ἄπερ ὀφθαλμοῖς ἡμῶν ἐθεασάμεθα πάντες. Incerti. MS. in Bibl. Coislin. p. 195.

Πᾶσι μὲν τοῖς ἔ θεῶ λόγος φίλοις. Nicetæ Paphlagonis, Latine p. 387. T. 27. Bibl. Patrum Lugd. Græce MS. Bibl. Coislin. p. 212. Græce & Lat. in auctario novissimo Combefisii T. 1. p. 335.

* Andree in Crisi, Cretensis sub Constantino Copronymo Iconomacho passi. πολλὴ κατὰ τῶν ἔ Χριστῆ μαρτύρων. Græce MS. Lambec. VIII. p. 251. 259. 262. Bibl. Coislin. p. 211. Latine apud Lipomann. T. 6. ad 19. Octobr. & Surium 17. Octobr.

Μέγα μὲν ὡς ἀληθῶς καὶ παντὸς ἄλλης. MS. in Bibl. Coisliniana p. 185.

Andree Ducis & militum 2593. Martyrium, 19. August. Ἐν τοῖς χρόνοις τῆς ἔ ἀσεβειάτης Μαξιμιανῆ βασιλείας. MS. Lambec. VIII. p. 201. sq. Auctor incertus Metaphraste antiquior. Vide Bandurium p. 647. Latine apud Surium, 19. Augusti. Epitome incipit: ὁ ἅγιος Μεγαλομάρτυς Ἀνδρέας. Lambec. VIII. p. 201.

An-

a) Alios S. Andree Apostoli Encomiastas retuli in Codice Apocrypho Novi Test. p. 757. seq. Vide etiam Combefisii Bibl. Concionatoriam T. VI, pag. 1.-60. Passio quæ à presbyteris & Diaconis Acliajæ scripta fertur, exstat latine apud Surium 30. Nov. & Lipomannum, Incipit: *Passionem S. Apostoli Andree, quam oculis nostris vidimus.*

Andreas Scythæ (Sec. IX.) σαλῶ. b) βίον τινὸς ἐναρέτου ἀνδρός. Auctor Nicephorus CPol. Exilat Græce & Latine cum Janningi versione in Actis Sanctorum T. 6. Maji. MS. Lambec, VIII. p. 377. seq.

Alius *Andreas de Chio* cujus martyrium A. C. 1365. peractum descripsit Gregorius Trapezuntius apud Surium 29. Maji. alis *Andreas Cahybites*. Hist. Miscell. XXII. 30.

* Andronici & conjugis Athanasia. ἐν ταῖς ἡμέραις θεοδοσίου ἔ μεγάλης. MS. Græcè Lambec, VIII. p. 93. IV. p. 184. 268. Latine apud Surium 27. Febr.

* Andronici: Vide infra in Probo.

* Anecti Corinthii, infra in Codrato.

Ahempodisti Martyris. Vide supra, in Acyndino.

Aniceti. Vide Photii.

In Angelos-Seraphim. μόλις ποτὲ τὸ κατὰ. Io. Chrysoftomi T. V. Savil. p. 155. MS. Bibl. Coislin. p. 212.

In Angelorum Congregationem. (6. Sept.) καὶ τῆτο τῆς ἀκρας ἀγαθότητος γνώρισμα. Joannis Euchaitensium Episcopi.

Ἀγγέλους ἐγκωμιάζων χρή. Io. Chrysoftomi. T. V. Savil. p. 997.

Ὀὐκ εἰκὴ τὰς Ἀγγέλους ἐγκωμιάζομεν. Incerti. Lambec. VIII. p. 257.

In Annam S. Mariæ Genitricem. Infra, in Joachim.

In conceptionem S. Annæ. οὐδὲν ἡδύτερον ἢ περιχαρέστερον. Georgii Nicomediensis, Andreas Cretensi tribuitur in Codice Bibl. Coislin. p. 195.

In Annam Prophetissam. Infra in Simeon.

* Anthimi Episcopi Nicomediensis. τίς οὐκ εἶδε τὸ Νικομήδους. Græce MS. Lambec. VIII. p. 235. atque editum T. 3. Act. Sanctor. XXVIII. Aprilis p. LX. è MS. Regis Galliar. Et Latine pag. 483. & apud Lippmann. T. 6. ad 3. Sept. & Surium 27. April.

Anthusa. Ἦν τις Πίσκοπος ἅγιος. MS. in Codice noni sæculi. Vide infra in Athanasio.

Antipæ, Pergami Episcopi. Διωγμὸς κινήθη ἐπὶ ὑπὸ Δαμετριανῶ. Græce è MS. Vaticano T. 2. Act. Sanctor. Aprilis pag. 965. & Latine p. 4. atque apud Surium 11. April. qui Metaphrasta tribuit.

Antonii

b) Confer Rev. Urbani Godofredi Siberi diss. de moris & falis propter Christum ad I: Cor. III. 18. Lips. 1718. 4. §. 36.

Antonii Monachi Vita. ἀγαθὴν ἀμύλλαν ἀνεσήσαοθι. Auctor S. Athanasius. Vide Tillemont. T. 7. memor. p. 101. seq. & quæ dixi lib. V. hujus Bibl. cap. 2. p. 302. seq. Aliam ejus vitam MS Græce scriptam à Belisario Donato citat Cangius appendice ad glossarium Græcum.

Antonii junioris, Monachi S. Sabæ deinde Eremitæ, tempore Tarasii Patriarchæ CPol. 3. Id. Nov Ἀντώνιος ὁ μέγας ὁ τῆς ἐρήμου. MS. Lambec. VIII. p. 302. qui auctorem σύγχρονον esse contendit ex verbis ὁ πατὴρ ὑμῶν Ἀντώνιος, sed quæ etiam de antiquioribus solent usurpari.

Antonii Cauleæ Patriarchæ CPol. Ἐπὶ δὲ καὶ θνητῶν φύσιν ὁ χροῖν. Auctor Niceph. Gregoras.

Alia quæ Latine apud Surium & Bollandum 12. Febr. fieri ergo non potest, Græce MS. Lambec. VIII. p. 83 lq. auctor Nicephorus Philosophus & Rhetor, Grægorâ longe antiquior & circa A. C. 900. clarus. Incipit : ἐκ ἦν ἀρχὴ τῶν προλαβόντων καλῶν.

Anysia Thessalonicensis. Οὐδὲν ἀρετῆς τιμιώτερον. Philothei Patriarchæ CPol.

* Tempore Tyranni Maximiani puella quædam, Latine apud Lipomann. T. 5. Surium 30. Dec.

* Aphthonii. supra in Acyndino.

* Apollinariæ. Latine apud Surium 4. Januar. sub Metaphrastæ nomine. Ἐν τῇ βασιλείᾳ τῆς εὐσεβεστάτης Ἀνθεμίου Cod. 148. Barocc.

* Apollonii. Infra, Thyrsi.

In SS. Apostolos. εἶδομαι μοι λέγειν τι περὶ τῶν Ἀποστ. Maximi Planudæ. Τί καλὴ Ἐκκλησίας ἡ τάξις. Nicetæ Rhetoris.

Ἐικότως καὶ σήμερον. Io. Chrysostomi, T. V. Savil. p. 995. Latine apud Surium 30. Jul.

τί λαμπρὰ καὶ διαυγῆς. Nicetæ Episcopi Paphlagoniæ.

Aquilinæ. Τῆς ἁγίας καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἑρανόθεν. Auctor incertus. Latine dedere Lipomannus T. 7. & Surius 13. Junii. Græce è MS. Vaticano cum versione Sirleti T. 2. Act. Sanctor. Junii p. 673.

* Arcadii. Vide in Xenophonte. Alius Arcadius Martyr de quo Zenonis Veronensis sermo apud Surium 12. Jan.

In Archangelis & Angelos. τὸν μὲν λόγον ἢ προθυμίαν κινῶν. Michi Syncelli. Græce & Lat. in T. 1. Auctarii novi Combesii. p. 1525.

In miracula Michaëlis Archangeli. Σκοπὸς μὲν καὶ τέλος. Michi Pfelli.

In SS. Archangelos ταξιάρχας, Michaëlem, Raphaëlem & Gabrielem. Ἀγγελικῆς πανηγύριος. Auctor Procopius Diaconus & Chartophylax. Aliud: τὸ σῶμα μὲν ἠνοιξα καὶ ἔλκυσσα πνεῦμα. MS. in Bibl. Coisl. p. 212. Michaëlis Monachi, syncelli magnæ Ecclesiæ.

Ἀρχαγγέλου πανήγυρις καὶ τῶν πιστῶν ἅπασ. Auctoris incerti. Μιχαὴλ ἐπαφῶν, τὸν Γαβριὴλ ἐπαφῆσομαι. Nicetæ. Edidit Græce & Latine Petrus Possinus S. I. Tolosæ 1637. 8.

Ἦδη μοι τῷ πρὸς τὰς ὑρανίας δυνάμεις φίλτρον. Macarii Chrysocephali.

In Archangelum Michaëlem. (8. Nov.) μιχαὴλ ὁ τῶν Ἀρχαγγέλων ἀρχιστάτης. Chryssippi, presbyteri Hierosol. & Chartophylacis S. Resurrectionis.

Μεγάλαι καὶ πολλαὶ καὶ πακίλαι τῆς ἀσωμάτου. Pantaleonis diaconi & Chartophylacis magnæ Ecclesiæ. MS. in Bibl. Coisl. p. 211. 19.

Ὁ τῶν ἀγίων πνευμάτων κύριος. Ejusdem Pantaleonis c)

Ὁ τῶν αὐτῶν πνευμάτων κύριος. Ejusdem. Latine apud Surium 29. Sept.

Ὁ χρωστῶν πάντοτε. Germani Patriarchæ CPol.

In Archangelum Michaëlem & novem angelorum ordines. Δείξη μὲν καὶ ἡ τῶν ὀραμένων εὐπρέπεια. Macarii Chrysocephali.

De Archangeli Michaëlis miraculo in urbe Chonis patrato. καὶ τὸ πρὸς τῶν ἄλλων ἀγίων διεξίνασι. Latine apud Surium 29. Sept. & Lipomann. T. 6. ad 5. Sept. MS. Græce Lambec. VIII. p. 236. 287. 19.

Ἡ δεξιὴ τῶν ἰαμάτων καὶ δωρεῶν. Archippi Eremitæ ac paramonari. MS. Lambec. IV. p. 129. VIII. p. 379.

Θαυμάσια τὰ ἔργα σε κύριε. Sisinnii Archiep CPol.

Plura in SS. Archangelos, Angelosque Combesius in Bibl. Concionatoria T. VIII. p. 195. seq.

Miracula Michaëlis, Gabrielis & Raphaëlis. Μεγάλαι καὶ πολλαὶ καὶ πακίλαι. Pantaleonis Diaconi & Chartophylacis. Citat Meursius in glossario. Latine apud Surium 29. Sept.

H

Πολ-

c) Hanc Homiliam cum versione & notis, atque prolegom. de scriptis Pantaleonis, edere promisit V. C. Henr. Leonhardus Schurzfleischus. R. Bûcherfald XVIII. p. 452.

Πολλὰ καὶ μεγάλα τῆς ἀσωμάτου. Michaëlis Synadorum Epi-
scopi.

Revelatio S. Archippi προσμοναρχία S. Michaëlis ἡ ἀρχὴ τῶν ἰαμάτων καὶ
δωρεῶν MS. Bibl. Coislin. p. 195.

* Arethæ βασιλεύοντος Διοκλητιανῆ. Latine apud Surium 9. Nov. & apud
Lipomann. ac Græcè MS. Lambec. T. 8. p. 267. sed Ὀρέσης ibivoca-
tur hic martyr, (non Ἀρέσης) Tyanæ in Cappadocia passus.

* Arethæ & sociorum. Ἐτὶ μὲν ἤδη πέμπτον ἐνεσηκε τῷ εὐσεβῶν Ἰε-
σίνω. Græce MS. Lambec. V. p. 130. 132. seq. VIII. p. 254. 260. 262. Bibl.
Coislin. p. 185. 211. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium
ad 24. Octob.

Aliud auctore incerto. (Nonnoso fortasse.) Ἐτὶ πέμπτῃ τῆς βασιλείας
Ἰεσίνω. MS. Lambec. VIII. p. 387.

Arsenii Anachoretæ, defuncti circa A. C. 445. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐν αἷς
ὁ Θεὸς ἀγαθός. Auctor incertus. Julium Metaphrasten in Ar-
senii vita citat Meursius d) in glossar. Nescio sitne [eadem quam
Latine dat Lipomannus T. 6. ad 8. Maj. & Surius ad 19. Julii. In-
cipit: *Non solum res geste virorum bonorum.* Vide Tillemont T. 14.
memor. p. 676. 199.

* Artemii. Μετὰ τῷ Ἐκκορμῆ καὶ Σωτηρῶν ἡμῶν εἰς ἔρανὸν ἀνάληψιν.
Latine apud Lipomann. T. 6. & Surium ad 20. Octobr. Græcè
MS. Lambec. VIII. p. 252. 259. 262. Bibl. Coislin. p. 211.

Artemii ejusdem, Martyris. Τὰ Ἐ μεγάλα καὶ ἐσδόξα μάρτυρος. Au-
ctor Joannes Monachus, è Philostorgio & aliis. Artemii Marty-
ris qui tempore Juliani ab Alexandrinis occisus est, acta minime
contempnenda esse notavit Valesius ad Sozomeni IV. 30. Vide &
Tillemont T. 7. memor. p. 730. 731.

Athanasia supra, Andronici

* Athanasia Aeginensis. Ἀποστολὴ Παυλὶ πρᾶξεσται ἐστ. Latine apud Surium
14. August.

* Athanasii Alex. Πολλοὶ μὲν τῶν ἁγίων. Græce & Lat. in edit. Operum
Magni Athanasii.

Ἀθανάσιον ἐπαρῶν ἀρετῶν ἐπαρνεύσασα. Greg. Nazianzeni Orat. XXI.

Aliud incerto auctore: ἄλλοι μὲν μακαρίων ἀνδρῶν. Latine apud Su-
rium 2. Maji, & Græce ac Lat. ad calcem Opp. Athanasii.

Plura

*) Julius Metaphrastes tradatur à Meursio in πάπυς & σπαθάριον.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

οἱ τῶν ἱππικῶν ἀγῶνων. Græce & Lat. cum Combesii versione ac notis, in ejus lecta Triade Martyrum Christi, Paris. 1666. 8. p. 61.

Bademi Archimandritæ in Perside circa A. C. 376. ἐν τῷ καιρῷ τῆς πλειώσεως τῶν ποσαρχόντων. Græcè è MS. Bibl. Cryptæ ferratæ in Actis Sanctor. T. 1. April. IX. p. LXXXV. Latine p. 825.

Brachisii, infra in Jona.

* Barbaræ. Μαξιμιανὸς ὁ βασιλεὺς πολλὴν πρὸς τῶν εἰδώλων πλάνην. Latine apud Surium 4. Dec. & Lipomannum.

Ἐπειδὴ ἡ τῆς μάρτυρος παυσεβάσμι μνήμη. Auctor Georgius Grammaticus.

Ἐπειδὴ μάρτυρος σήμερον ἐπέση πατήγυρις. Auctor Arsenius Corcyrensis.

Ἔστι μὲν τοῖς σὺν ἀξίῳ Ἰπισφάλῃς. Auctor Georgius Grammaticus.

Μαξιμιανῷ τῷ δυσσεβῆ βασιλεῖ πολλὴν πρὸς τῶν εἰδώλων. MS. in Bibl. Coislin. p. 212.

Κατὰ τῆς καιρῆς ἐκείνης βασιλεύοντος Μαξιμιανῷ. Auctor incertus. MS. Lambec. VIII. p. 302.

Ἐν τοῖς καιροῖς ἐκείνοις βασιλεύοντος Μαξιμιανῷ. MS. Lambec. VIII. p. 382.

Ἰπέρεκται μὲν ὁμολογηθείως. Auctor Joannes Damascenus Presbyter. T. 2. edit. V. C. Mich. le Quien p. 895. Græce & Lat. è MS. Reg. Idem dederat Latine in Bibl. Concionatoria Combesiius ad IV. Decembris.

Confer quæ in S. Barbaram exhibet idem Combesiius T. VI. Bibl. Concionatorum p. 71. seq. & ex Damasceno atque Arsenio à Petro Galefinio collecta Surius 4. Dec.

Barisabæ, quem ajunt sanguinem è latere Christi effusum cucurbita exceperisse. Πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ πᾶν δῶρημα. Auctor incertus.

Barlaami, Cæsarea in Cappadocia. XVI. Nov. κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν πολλῶν συναρπαζομένων. MS. Lambec. VIII. p. 277.

In S. Barlaamini, πρότερον μὲν τῶν ἀγίων οἱ θάνατοι κοπέτοις ἐκοσμεῖντο καὶ δάκρυσι. MS. Lambec. VIII. p. 277. Bibl. Coislin. p. 211. auctor S. Basilius Cæsarensis, in cujus operibus exstat Græce & Latine T. 1. p. 512. Latine apud Surium 19. Nov. Meminit Svidas in Βασίλειῳ.

Συνεκάλεσεν ἡμᾶς. Jo Chrysostomi. T. V. Savil. p. 493. & in edit. nova Montfauconiana T. 2. p. 681. Histo-

Historia de S. Barlaamo Eremita & Joasapho Rege India. Ὅσοι πνεύματι θεῷ ἄγονται. Auctor fertur Jo. Damascenus, inter cujus opera Latine sæpius prodiit. Ex Billii versione apud Surium T. 7. ad 27. Novembr. De MSS. Græcis Vindobonensibus vide Lambecium VIII. p. 289. seq. 293. 294. Mich. le Qvien V. C. illam in primis duobus Damasceni operum tomis qui hæctenus exstant, omisit. Vide quæ dixi Volumine VIII. hujus Bibl. p. 817. seq.

Barnabæ Apostoli. Μεγίστην λόγων ἐπέθειον προέθετο. Auctor Alexander Monachus. Latine apud Surium 11. Jun. Confer Combesii Bibliothecam Concionatoriam T. VII. pag. 1. seq. Papebrochium T. 2. Act. Sanctior. ad XI. Junii, & quæ pridem notavi in Codice Apocrypho Novi Test. p. 781. seq. ubi & de aliis Barnabæ Actis Apocryphis, à Johanne Marco ut ajunt scriptis, & à Beda Latine versis. vide & Tillemont T. 1. p. 434. sqq. edit. Paris.

Bartholomæi Apostoli. Θεῖμος ὁ πόθος, ἀλλ' ἀδρανής ὁ νῦς. Niceæ Rhetoris. Græce & Latine edidit Combesius in Auctario novill. T. 1. pag. 392. Vide & ejus Bibl. concionator. T. 7. pag. 749. seq. Latine T. 27. Bibl. Patrum Lugd. p. 406.

Theodori Studitæ sermo de S. Bartholomæo Latine, fortasse ab Anastasio Bibliothecario. T. 3. *spicilegii Dacheriani.*

Ὁ τὸν παρὲντα συγκεκροτηκῶς σύλλογον. Latine apud Surium 21. August. Josephi humilis & minimi (Bryennii.)

Ὡς θαυμαστὸς ὁ θεὸς ἐς τοῖς ἁγίοις αὐτῶν, de translatione reliquiarum S. Bartholomæi Apostoli, incerto Auctore ex Græcorum Menæis Græce & Latine edita narratio à Combesio, in Auctario laudato pag. 399. Latine T. 27. Bibl. Patrum p. 409.

Consulendus quoque de Bartholomæo Tillemontius T. 1. memor. p. 381. seq. & 649. ubi de Historia Martyrii quàm laudat Gregorius Turonensis lib. 1. c. 34. de miraculis Martyrum.

Basilæi Episcopi Amasia. Ἐγένετο μὲν τὸ πατάξαι κύριον. Latine apud Surium 26. Aprilis sub nomine Johannis presbyteri Nicomedia. Laudat aliam διήγησιν Eustratius CPol. presb. in libro contra Psechopannychitas. c. 20. confer Tillemont T. V. memor p. 515. 785. sqq.

Basilæi ejusdem, Martyris Nicomediensis circa A. C. 322. οἱ τὸ ἐπίγειον κατὰ λαχόντες. Græcè è MS. Cardinalis Sfortiæ, in Actis Sanctior. T. 3. April, pag. LVI. Latine pag. 416.

Basilissæ Martyris. Infra in Juliano.

Basilii presbyteri Ancyranî. Ἦν ἔτ' ὁ βασιλεὺς κατήχων πάντα ἀνθρώπων περὶ τῆς ἀληθείας τῆς εἰς Χριστόν. Auctor incertus. Græcè è MS. Vaticano in calce T. 3. Act. Sanctor. ad 22. Martii, & Latine p. 380. Vide Tillemont. T. 7. memor. p. 728. seq.

In Basilium Magnum, Cæsareensem. Ἀγαπητοὶ, οὗκ ἦν ἀπικτὸς ἐγγνώμονας. auctor fertur S. Amphilochius, Iconiensis Episcopus. Exstat ex veteri b) interpolatâ apud Surium 1. Jan. & ex Cardinalis Diaconi *Ursi* versione, in vitis Patrum Rosweidi. Latine ex Combesii versione cum notis Francisci Bæertii T. 2. Act. Sanctor. Junii p. 936. seq. Græce & Latine in Amphilochio Combesii p. 155-225. integrus MS. Lambec. VIII. p. 366. vide eundem p. 382.

Ἐμάλιν ἄρα πολλὰς ἡμῖν ὑποθέσεις. Auctor Greg. Nazianzenus Orat. XX.

Καλὴν ἐπέθηκεν ὁ θεὸς πρὸς τὰξιν, Auctor Greg. Nyssenus T. 2. pag. 911.

Simeonis Metaphrastæ in eundem Basilium habuit Græce Rosweidus, κλίνατέ μοι εἰς ἀδελφοὶ, καὶ διηγῆσομαι. Ephraimi Syri. Exstat Græce in editione Ephraimi Oxoniensi p. 399. Latine vertit Gerhardus Vossius. Græce & Latine in Cotelerii monumentis Ecclesiæ Græcæ T. 3. p. 54.

In tres Hierarchas Basilium, Naz. & Chrysostomum. Ἐπερ ἄλλο τι τοῖς λόγοις θεραπευταῖς, Matthæi Camariotæ. Πάλιν Ἰωάννης ὁ πρὸς γλωτταν χρυσῆς. Joannis, Metropolitæ Euchaitorum.

Τρεῖς με πρὸς τριώνυμον παροτρύνει κίνησιν. Ejusdem.

Τὴς διδασκάλους ἡμῶν ἐπαυτέσωμεν. Philothei Patriarchæ CPol. Græce cum versione Jacobi Pontani, ad calcem Dioptræ Philippi solitarii, Ingolstadt. 1604. 4. p. 359.

Vide & infra, in *Jesu Circumcisionem*, & Bibliothecam Concionatoriam Combesii T. VII. p. 9. seq. & quæ jam notata sunt à me Volum VII. hujus Bibl. p. 558. & 505, & VIII. p. 61. seq.

Basilii junioris Ascetæ. Τῆς ἀκαταλήπτου Θεοῦ περὶ τὸ βρεῖτον γένος ὑπεράγαθου φιλανθρωπίας. MS. Lambec. VIII. p. 359. Auctor Gregorius Basilii discipulus. Seculo IX. sub Leone Philos.

Ὁ θιότατος καὶ προφητικώτατος Δαβίδ. Græce & Lat. in Actis Sanctor. T. 3. ad 26. April. auctor idem Gregorius qui bis vi-

tam

b) *Ursini*, ejus meminit *Aeneas Parisiensis* contra Græcos 9v. 2.

tam Magistri sui scripsit. Posterior, elaboratio MS. ad huc delite-
scit, Prior edita est.

Bassæ. Vide infra in Eustathio.

In S. Bassum Martyrem. ἴδει μὲν ἡμᾶς τοσαύτης λόγων πηγῆς. Io.

Chrysofomi. e) T. V. edit. Ducæi p. 879. & T. II. edit. novæ p. 724.

In Bernicen & Prosdocen Martyres virgines. Οὕτω ἕκασι ἡμέρας

ἔχομεν. Io. Chrysofomi T. V. Savil. p. 473. & T. 2. edit. novæ p. 634.

Πρώην ὑμῖν ἀγαπητοί. Ejusd. T. II. edit. novæ p. 646.

In Bethlehemiticos puecos, τίς θεὸς πλὴν τοῦ θεοῦ ἡμῶν. Cyri Ger-
mani.

Πάλιν ὁ τάλας ἐγώ. Johannis presbyteri & Monachi Euboeæ.

Edidit sine auctoris nomine Heidelbergæ Georgius Remus, con-

fer Cotelærium in Epist. Ignatii ad Philippenses. T. 2. Patrum Apo-

stol. p. 121. In MS. Bibl. Coislinianæ p. 213. incipit : πάλιν ὁ γέ-

ρων ἐγὼ πρὸς τὸ τῶν λόγων ἀγομαί.

De miraculo ad Blachernas facto. Οὐ πολιτικῶν ἔ πολλὰ ζητήματα.

Michaëlis Pselli. Confer Cangium ad Alexiadem Annæ Comne-

næ p. 389.

* Blasii Episcopi Sebasteni, βλάσιος ὁ μάρτυς ἀξίος ἔ τοιαῦτα τέλη.

Aliud : βλάσιον τὸν μεγάλον ἐπὶ ἱεραρχίας καὶ μαρτυρίας. Auctor

Theodorus, Cizyci Metropolitæ.

Ἡνίκα ὁ καρὸς τῶν εἰδώλων. MS. Lambec. VIII, p. 83. 380. 229. 230.

qui Simeoni Metaphrastæ tribuit. Latine apud Surium 3. Febr.

sub Metaphrastæ nomine.

* Bonifacii Martyris Romani. Καὶ τῶν ἄλλων μὲν τῶν Χριστοῦ μαρτύρων

ἄλλα. Latine apud Surium V. Junii. Græce MS. in Bibl. Cois-

lin, p. 213. Editum in Appendice T. 3. Act. Sanctor. ad 14. Maj. pag.

22. & Latine pag. 280. cum notis. Græce & Latine etiam Passio S.

Bonifacii vulgata à Bigotio ad calcem Palladii de vita Chrysofomi.

Latina incipit : Temporibus Diocletiani quater. Græca : ἦν τις ἐν τῇ

ἑώμῃ γυνὴ μεγάλη ὀνόματι Ἀγλαίς. Paris. 1680. 4.

Aliud : φιλανθρωπία καὶ ἐλεήμων θεός. Auctor incertus.

* S. Cæciliæ, Valeriani, Tiburtii & Maximi. Servatioris nostri ἔ DEI

descensus. Latine apud Surium 22. Nov. & Lipomannum T. 5.

Adversus Calendarum superstitionem. Δύο κατὰ ταυτὸν ἑορταί. Aste-

rii Amaseni. Græce & Lat. T. 2. auctar. Ducæani p. 589. cum ver-

sione

e) Combefisus hanc homiliam ut inedicam vulgavit A. 1656.

sione Philippi Rubenii Antw. 1615. 4. & T. i. auctarii novi Combesis p. 66.

* Callicelada. Logothetam a) in Martyrio τῆ καλλικελάδου laudat Svidas in ἐξαπάτη.

Callinici Patriarchæ CPol. 24. August. ὅστις ὁ μακάριος καλλίνικος. MS. Lambec. VIII. p. 210.

* Callinici Cilicis. Cum simulacrorum imitator esset insania. Latine apud Surium & Lipomannum ad 29. Jul. T. 6. Vide & infra in Thyrso.

Calliopii. Θεοκλεία τις γυνὴ εὐσεβῆς. Græcè è MS. Vaticano post T. i. Act. Sanctor. Aprilis p. LXXIII. & Latine p. 660. Exstat quoque Latine sub Metaphrastis nomine apud Surium ad 7. April.

* Callistrati & sociorum. Πλὴν τῆ χριστῶ ποιμνίου ὁσημέραι πληθύνεσθαι. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium ad 27. Sept. Græce MS. Lambec. VIII. p. 245.

Callistrati Martyrium. καλλίστρατος λέγει, μάθητι. MS. Bibl. Coislin. p. 414.

Capitolinæ & Erotidis 27. Octobr. πολλῶν καὶ μεγάλων καὶ καλλιόκων μαρτύρων. MS. in Bibl. Coisliniana p. 185. Codice XI. sæculi.

* Carpi & Papyli, passorum sub Decio. Μιμνήσθαι τῶν ὑπὲρ χριστῶ παθόντων. Græce in Actis Sanctor. T. 2. Aprilis 13. p. 962. & Latine, Papebrochio interprete p. 120. Latine etiam apud Lipomannum T. 6. ad 13. Octobr. & Surium 13. April. MS. in Bibl. Coislin. p. 210. Vide & infra in Papylo.

Cassiodoræ Martyris. Vide infra, in Senatore.

* Castalli, infra in Sebastiani.

* Castoris, infra in Sebastiani.

* Catharinæ. βασιλεύοντος τῆ ἀσεβειάτης Μαξεντίου. Latine apud Lipomannum T. V. & Surium ad 25. Nov. Græce MS. Lambec. VIII. p. 226. 282. 340.

Aliud Martyrium S. Æcaterinæ, τῆς βασιλείας ἐπιμήτορος. ἔτις λέ βασιλεύοντος τῆ ἀσεβῆς καὶ εὐδαιμόνου βασιλέως Μαξεντίου. Auctor Athanasius ταχυγράφος, qui se Catharinæ famulum fuisse proficetur. MS. Lambec. VIII. p. 388.

Aliud: τῆ εὐδαιμόνου καὶ ἀσεβειάτης Μαξεντίου τυραννῆτος πλὴν βασιλείαν. Auctor incertus.

* Celli.

a) Solenne est Svidæ, Simeonem Metaphrastam sub Logothetæ nomine allegare.

* Celsi. Vide infra, Nazarii.

Ceryci & Julitzæ Martyrum.

Ἡγεμονεύοντ' Ἁλεξάνδρῳ ἐν πόλει Ἰκονίῳ. MS. in Bibl. Coisliniana p. 196.

Ἐπίπτε τῷ καλῷ σπέρματι εἰωθεῖν. Auctor Theodorus Episcopus. Πενταμήνης τῆς σὺς τιμότητ'. Theodoro Iconii Episcopo Auctore Græce & Lat. cum notis Combesii in triumphis selectis Martyrum p. 231. Paris. 1660. 8.

Ὅσπερ οὐκ ἔστι σύμμεχόμενον τῷ Κυρίῳ Ἰησοῦ. Auctor Nicetas Rhetor. Latine apud Lipomannum T. 6. ad 15. Julii. Surium 16. Junii.

Charalampii, Antiochiæ in Pisidia Martyris sub Septimio Severo. βασιλεύοντ' Ἰ. Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ. Auctor Anonymus. MS. Lambec. VIII. p. 83. Latine ap. Bollandum 10. Febr. Jo. Davide Heuxio interprete.

Charissimi (Χαρησίμῳ) & Neophyti filiorum sive servorum S. Anthusæ. Κατὰ τὴν πλείωσιν Ἰ. Auctor incertus Metaphraste antiquior. Vide Bandurium pag. 648.

* **Charitina.** Ἐκράτη ποτὶ τὰ τῆς ἀσιβείας. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium 5. Octobr. Græce MS. Lambec. VIII. p. 223. 248. 257. 262. Bibl. Coislin. p. 210.

* **Charitonis Confessoris, Iconiensis Lycaonii, sub Aureliano Imp.** Πολλὰ τῆς διδασκαλίας τῶν ἑν καὶ ὡς Θεῷ φίλον. MS. Græce T. VIII. Lambec. p. 245. Latine apud Surium 28. Sept. & Lipomann. T. 6. Vide & infra, Justini.

Chioniz. supra in Agape.

CHRISTI, vide infra, JESU.

Chrysanthi & Daria. τὴν ἰσορίαν τῆς ἀθλήσεως τῶν προγεγονότων. Auctor Varinus & Armenius coævus. Vide Allatium pag. 110. de Simeonibus. Græce MS. Bibl. Coislin. p. 185. Latine apud Surium 25. Octobr.

Jo. Chrysostomi Vita. πάντες οἱ παλαιοὶ ἰσομοχάφοι. Auctor Georgius ArchiEpiscopus Alex. Græce T. 8. Savil. p. 157. - 265. Et cum Godfr. Tilemanni versione A. 1559. edita, Græce & Latine in Chrysostomi editionibus. MS. Lambec. VIII. p. 272. Meminit Photius Cod. 96.

Alia, antiquiore scriptore, Palladio Helenopolitano. τῶν Ἰ. Θεῷ δωρημάτων.

μάτων. Græce & Latine edidit Emericus Bigotius. Paris. 1680. 4.
Latine Ambrosius Camaldulensis Venet. 1533. 8. Vide quæ supra,
hoc Volumine p. 8. seq.

In Jo. Chrysoſtomum: ἀγαπητοὶ, ἀψευδὴς ὁ Θεός. Theodori, Episcopi
Trimithuntis. MS. in Bibl. Coislin. p. 195.

Certe gratias DEO fratres. Procli CPol. Latine inter ejus opuscula pag.
164. edit. Elmenhorstianæ: & in Combesii Auctario novo T. 1.
p. 466. & in Proelo Vinc. Riccardi.

Catalogum Viginti scriptorum ex quibus Chrysoſtomi vitam tradidit
Anonymus, vide apud Savilium T. 8. edit. Chrysoſt. p. 293. Lambecium VIII. p. 299. sq.

Theodoriti λόγος quinque in Chrysoſtomum refert Photius Cod. 273.
Confer Jo. Garnerii auctarium Theodoriti p. 30. seq.

Epitome vitæ: *Hic Sanctus. erat quidem genere Antiochenus.* Latine apud
Surium 27. Januar. τὸ μὲν γένος Ἀντιοχεύς ἦν ὁ ἅγιος. MS. Bibl.
Coislinian. p. 196.

Ἀγαθὸν ὡς ὄντως καὶ δίκαιον. Auctoris incerti qui post Constanti-
num Porphyrog, scripsit. E MS. Græco Mich. Sophiani. (de
quo Lambecius VIII. p. 301.) edidit. Savilius T. 8. p. 293-371.

Ἀρετῶν ἀνδρὸς ἐπαινεῖν κελεύόμενον. Leonis Imp. Latine ex Herveti
versione apud Lipomannum T. 5. ad 13. Nov. & apud Surium
27. Jan. Græce T. 8. Savilii p. 267-290.

Ἐδεῖ μὲν, ἔδει ὡς Ἰωάννη πάγκρυσσε τὰς τῶν σῶν ἐγκωμίων. Jo. Da-
masceñi. è MS. Telleriano Græce & Lat. T. 2. edit. Mich. le
Quien p. 886.

* Vita & res gestæ Joannis Chrysoſtomi. καὶ πάντων μὲν τῶν κατὰ Θεὸν
πολιτευσάμενων ὁ βίβη τοῖς εὐσεβέσιν ὠφελιμώτατος. Latine Her-
veto interprete apud Lipomannum T. 5. ad 13. Nov. & Surium 27.
Jan. Græce in Chrysoſtomo Savilii T. 8. p. 373. 428. è duobus MSS.
Bibl. Regis Galliar. De MS. Vindobonensi vide Lambecium T.
VIII. p. 297. sq.

* De transportatione reliquiarum S. Joannis Chrysoſtomi. ἀλλὰ πῶς ἂν
τις ἡμᾶς ἀπαλλάξει αἰτίας καὶ μῶμων.

Alind auctore Constantino Porphyrog. Τί τερπνότερον ἔστιν ἢ τὴν ὀρωμὴν θεά-
ματῶν;

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- Πυλυσπύδαζόν ἐσι πᾶσιν ἀνθρώποις. Athanasii Alex. T. 3. Opp. edit. nova p. 427. cum versione Holstenii.
- In S. Coenam Domini, τί πρηνότερον ἢ ἢ ἡδύτερον τοῖς Φιλοθέοις. Theophili Archiepiscopi Alex. Confer, in sanctam Quincentam.
- Cononis. Ἐτι κρητήσαντὸ τὸ βασίλειον Ἀρηλιανῶν. Graece & Latine in Actis Sanctor. T. 7. ad 29. Maji p. 5.
- In Constantinum Magnum, τὸ μὲν κεφάλαιον τῆς ἐνταῦθα σπαρῆς. Nicephori Gregoræ. MS. Lambec. VIII. p. 65.
- In Constantinum M. & CCCXVIII, Patres Nicænos. Ἐνεκαδεκάτῃ ἔτει τῆς Διοκλητιανῆ βασιλείας. Anonymi Bibl. Coishnian. p. 182.
- Πείθειται τοῖς ἡγεμόνοις, ἐκ τῆς Ἀποστολικῆς Πατρακίς ὁρραίνεως, ὁ θεόφιλε. Gregorii Presbyteri Caesareæ Cappadocia. Vide infra, in Nicænos Patres.
- * Cornelii Centurionis. Μετὰ τῷ σωτήριον Πι γῆς ἔ λόγος Πιδημίαν. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium 13. Sept. Graece MS. Lambec. VIII. p. 240.
- * Cosmæ Martyris. Vide mox in Cosma & Damiano.
- Cosmæ Melodi. Τιμᾶν ἐσὶν ἄξιον τὸς ἐφευρηκέτας τὰ κάλλιζα, Auctor incertus.
- * Cosmæ & Damiani SS. Anargyrorum in Asia. Ἄρτι τῆς εὐσεβείας. Cal. Novembr. (Rom. Cal. Julii. Arab. 17. Octobr.)
- * Τῆ θαυμαστῆ δυάδι τῶν σοφῶν ἀναργύρων. Af.
- Ἄσπερος μὲν αἰσθητοὶ τῷ σερῶματι προδεικνύμενοι. Auctor Petrus Episcopus Argivorum. Af.
- Μετὰ τῷ κατὰ σάρκα ἔ Δεσπότης ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ Πι γῆν ἐλαμψιν. Auctor incertus, editus Gr. Lat. & Wagnerreccio p. 230. Rom.
- Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σε, Κύριε τῶν δυνάμεων. Auctor Nicetas Philosophus, servus Jesu Christi. id. p. 26. Af.
- Πάρεσιν ἡμῖν ἑορτῇ σήμερον ὡσπερ ἄσπερ Πιπολή. Auctor incertus. id. p. 66. Af.
- Χάρις καὶ δωρεὰ ἰαμάτων. Auct. Metaphraste antiquior. id. p. 61. Af.
- Διοκλητιανῆ καὶ Μαξιμιανῆ τῶν δυσσεβῶν. id. p. 278. Arab.
- Τὰς μεγάλας τῶν μεγάλων. id. p. 518. Arab.
- Τὸ Κύριε ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ βασιλεύοντῶ, πᾶσα πλάνη καὶ δαμονικὴ λατρεία ἐλύθη. Af. Auctor itidem incertus. MS. Lambec. VIII. p. 381, 394. Coislin. p. 195. & Cod. Barocc. 148. Τῆν

Τὴν σὴν, ὡ τῶν καλῶν ἐργαῶν, θαυμάζειν. Auctor Georgius
Metropolita Nicomed. Græce & Lat. T. I. au-
ctarii novi Combesii. p. 1191. & Wagnerecc.
p. 170. *As.*

Ἡ σελήη καὶ μεγαλόδωρος τῶν ἁγίων αὐτῆ σκηνή. Auctor incertus,
id. p. 302. *Arab.*

Decet ut omnium sanctorum. Latine apud Surium 27. Sept. *As.*
Confer Lambecium T. VIII. p. 263. seq. & quæ in hos Sanctos
Combesius Bibl. Concionator. T. VIII. pag. 187. seq. necnon
Syntagma Historicum veterum Græciæ monumentorum de SS.
anargyris Cosma & Damiano, ab Allatio Roma transmissum,
cum versione Sim. Wagnereccii & Reinholdi Dehnii, notisque.
Vindobonæ 1660. 4. De cætero parum videtur credibile quod
in Menæis. 27. Octobr. traditur, tria fuisse paria Martyrum
hisce nominibus, unum Arabum, alterum in Asia, tertium
Romæ. Distinxi tamen his notis: *As. Rom. Arab.*

* Crescentis Corinthii. supra in Codrato.

In Crucem JESU Salvatoris nostri. Vide infra, JESU.

* Decem Martyrum Sanctorum in Creta Insula. Ἄλλο μὲν ἄλλο τι
τῆς θρυλλομένης διεξίετω κρήτης. Latine apud Surium 23. Dec. &
Lipomannum.

* Cypriani Corinthii. Vide supra in Codrato.

Cypriani Carthagin. μικρὸν κυπριανὸς διέφυγεν. Greg. Nazianzenus
Orat. XVIII.

* Cypriani Antiocheni & Justinæ. 2. Octobr. πολλὰ καὶ μεγάλα με-
τὰ τῷ Ἀντιόχῳ θαυμάζειν παρακαλοῦσιν. Latine apud Lipoman-
num. T. 6. ad 2. Octob. & Surium 26. Sept. Græce MS. Lambec.
VIII. p. 247. 257. 262. Bibl. Coislin. p. 210.

Aliud de iisdem, incerto auctore: Ὅσοι τοῖς ἑ Χριστῷ μυστηρίοις προ-
κόπητε, τοῖς ἑμοῖς δάκρυον θηβλέψατε.

* Cyriaci anachoretæ, Lauræ S. Sabæ A. C. 557. defuncti. Τὰς εὐλο-
γίας σὺ. Græce MS. Lambec. VIII. p. 245. Latine apud Lipo-
mann. T. 6. & Surium 29. Sept. Græce ex tribus MSS. Colberti-
nis in Analectis Græcis per Monachos Benedictinos Paris. post
Monumenta Cotelerii editis pag. 100-127. cum versione Antonii
Pouget, Monachi Benedictini. Paris. 1692. 4.

Cyriaci ejusdem. Τὸ ἀναχωρητῆ, ἑ πάντων ἀναχωρητῶν ἀρίστη κυρια-
κῆ. Auctor incertus. I 3 Cyria-

Cyriaca. Βασιλεύοντι Θεοκλητιανῆ καὶ Μαξιμιανῆ. MS. Bibl. Coislin. pag. 196.

Cyrilli Martyris, Cretensium Episcopi. ὡς ἂν μὴ τὸν λόγον ἀνήρμοσον πρὸς τὴν διήγησιν ἐσόμενον. Auctor incertus qui Cretensem se innuit.

Cyri & Joannis Anargyrorum & Thaumaturgorum Martyrum. ἄλλο μὲν ἄλλως τὰς ἀγίας τιμήτωσαν. Auctor Sophronius Monachus Sophista Monasterii S. Theodosii in eremo prope Sanctam Civitatem, postea Archiepiscopus Hierosol. Praemittitur προθεωρία cujus initium: ὁφθαλμῶν ἀφραξίας. Hujus, ut notat Allatus, mentio in septima Synodo, Actione IV. Citatur ab eodem Allatio contra Creightonum p. 517. seq.

* *Cyrus ille clara stella Martyrum.* Latine apud Surium 31. Januar. Dada. infra in Maximo.

Dalmatii Monachi, (3. Aug.) qui Theodosio Imperante & Concilii Ephesini (cujus ad eum Epistolae exstant,) tempore claruit Vita Graece ἐπὶ τῷ 697. Codice a) MS. Bibliothecae S. Germani à Pratis, cum latina versione Anselmi Bandurii, in ejus notis ad Imperium Orientale pag. 697. - 710. Incipit: Οὗτος ὁ ὄσιος Δαλμάτιος ἦν ζῶν εὐσεβῆς.

Alia cujus meminit Lambecius VIII. p. 102. Οὗτος ὁ ὄσιος Δαλμάτιος Σχολάριος ὑπῆρχεν στρατεύομενος ἐν τῇ δευτέρᾳ πολέμῳ.

* Damiani Martyris. Vide supra, Cosma.

In Daniele & Susannam. Αἰ τῷ πνεύματι ἡ χάρις. Asterii Amaseae Episcopi. Graece & Lat. T. I. auctarii novi Combesii, p. 95.

* In Daniele Prophetam & tres pueros. Ἄρτι Ναβαχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων. Latine apud Surium ad 21. Jul. Graece MS. Bibl. Coislin. p. 212.

Πρόφασις κατὰ πάρεσιν, ἀγαπητοί. Cyrilli Alex. MS. in Bibl. Coislin. p. 195.

Aliud Ebraico Syro auctore: Διασκεψόμεθα τὰ κατὰ τὴν. Exstat Graece in edit. Oxoniensi Ephraimi p. 420.

Aliud

a) De illo Codice eximio qui memorias Sanctorum & aliarum rerum memorabilium mensis Augusti complectitur, vide Bandurium p. 647.

Aliud auctore incerto : Βάλομαι τόνυν , ἀγαπητοὶ ὑφήγησιν ἀγαθῶν.

* Danielis Stylitæ vita. ὡς περ Ἰπὶ τῶν δρισεῶν. Græce MS. Bibl. Coislinian. p. 212. Latine apud Surium ad XI. Decembr. & Lipomannum. Vide Tillemont T. 16. memor. p. 439. seq. 779.

Πρόγε πάντων, ἀγαπητοί, δίκαιόν ἐστιν ἡμᾶς δοξάζειν. MS. Lambec. VIII. p. 309. sq. Auctor σύγχρονον se profitetur.

Dariæ Martyris. Vide supra, Chrysanthi.

In Davidem Θεοπάτορα, Hesychii Hierosol. sermo memoratur apud Photium Cod. 275.

In Dedicacionem templi : Ἐγκαινίων πανήγυρις, ἀδελφοί. Leonis Imp. Ἰδὲ ὅτι ἀγαπητὸν ὑμῶν ὦ λαὸς Θεῶ. Ejusdem

In Defunctos in Domino. Οὐδὲν ἀληθῶς. Andreae Cretensis.

Τί τῆτο σήμερον, ἀγαπητοί; Anastasii Sinaitæ

Plura Combefisius in Bibl. Concionatoria T. 8. p. 401-469.

Demetrii μυροβλύτης Μάρτυρις. Ὅτε ΜαξιμῖνⓄ ὁ βασιλεὺς ἐν τῇ Θεσσαλονικέων. Auctor incertus. Vide Photium Cod. 255. Latine, Anastasio Bibl. interprete, in Mabillonii Analect. T. 1. p. 66.

ΔημήτριⓄ ἡμῶν τῆτε συλλόγῃ. Auctor Philotheus Patriarcha CPol.

ΔημήτριⓄ τὸ γλυκὺ πρᾶγμα. Auctor Demetrius Chrysoloras.

Ἐμοὶ δὲ λίαν ἐτιμήθησαν οἱ φίλοι σε, ὁ Θεός. Gregorii Palamæ. MS. in Bibl. Coisliniana p. 153.

Ἐἰς τὸ τῶν θαυμάτων πέλαγⓄ καθῆναι. de miraculis Demetrii Martyris. Nicetas Archi Ep. Thessalonicensis. Cod. 131. Barocc.

* Ἐἶχε μὲν τὰ Ῥωμαίων σκῆπτρα Μαξιμιανὸς ὁ ἘρκῆλιⓄ. Latine apud Lipomannum T. 6. ad 26. Octobr. & Surium 8. Octobr. Græce MS. Lambec. VIII. p. 225. 254. 380. 260. 262. Bibl. Coislinian. pag. 211. Cod. Barocc. 147. 148.

Ἐφη ὁ σωτήρⓄ λόγⓄ. Auctor Leo Imperator.

Θαυμαστὸς ὁ Θεός ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτῶ. idem. MS. Bibl. Coislinian. p. 185.

Καιρὸς δὲ λοιπὸν καὶ κεφαλαιοδεσάτη. Miraculum S. Demetrii in liberata ab obsidione Barbarorum Thessalonica, scriptum tempore Mauricii Imp. Vide Allatum de Simeonibus p. 97.

Aliud de revelata à Demetrio post id tempus excisione Thessalonice, quod

quod prodiit inter scriptores post Theophanem, ut dixi Volumine VI. pag. 351.

Μαξιμιανὸς ὁ καὶ ἐρκύλιⓄ ὑποτάξας Γοτθῶν MS. Bibl. Coisl. p. 185. 195.

Μαριανὸς τις αἰνῆρ τῶν ἐν γένει. Narratio miraculorum S. Demetrii MS. ibid. p. 185.

Μαρτύρων ἔπαινⓄ, ἔπαινⓄ ὑπάρχει Θεῷ. Encomium S. Demetrii, MS. ibid.

Ὁ λόγⓄ τῷ μυστήριῳ Δημητρίου τὰ θαύματα. Auctor Jo. Stavracius Chartophylax Thessalonicensis, MS. Bibl. Coisl. p. 211.

Ὅτι Μαξιμιανὸς ὁ βασιλεὺς ἐν τῇ Θεσσαλονίκῃ. Martyrium S. Demetrii MS. in Bibl. Coisl.iana p. 185.

Οὐδὲν ἔγω ὄψασκευάζω χαίρειν. Auctor Leo Imperator.

Παντὸς ἔργου καὶ λόγου καὶ διανοίας ἡγήσασθε Θεός. Auctor Johannes Thessalonicensis Episcopus.

Πάρεστιν ἡ μνήμη Δημητρίου ἡ ΜάρτυρⓄ. Auctor Gregorius Diacopus & Referendarius.

Πολλῶν ὄντων καὶ μεγάλων. Auctor Nicolaus Cabasilas.

Didymi. infra, Theodoræ.

Diodori Tarsensis. Ὁ σοφὸς ἔγⓄ καὶ γενναῖⓄ διδάσκαλⓄ. Auctor Jo. Chrysostomus. Græce & Latine edidit Emericus Bigotius ad calcem Palladii de vita Chrysostomi. Paris. 1680. 4. pag. 229.

Diomedis, Medici sub Diocletiano & Maximiano passi Niceæ. ὅσω μὲν ἔχει θαύματⓄ. 16. Augusti. Auctor Metaphraste antiquior. MS. in Codice noni sæculi. Vide Bandurium p. 648. ad Antiquit. CPol. χθὲς ἡμᾶς ἡ πανύμνητⓄ. Auctor Anonymus, MS. Lambec. VIII. p. 199.

Ὁ ἅγιος μάρτυρ Διομήδης. MS. Lambec. VIII. p. 199. 19.

Ἐμοὶ δὲ ἀπεχρήσατο Διομήδην τὸν μέγαν. Maximi Planudæ. Lambec. IV. p. 57.

Dionysii Areopagita. Ἡ μὲν πρόθεσις τῷ λόγῳ δικαία. Gregorii sive Georgii Cyprii, Patriarchæ CPol. MS. in Bibl. Vaticana, & Vallicellana. & Regis Gall.

Ὀυρανίαν ὄντως καὶ θείαν ἴδει. Michaëlis Syngeli presbyteri Hierosol. Exstat Græce & Latine cum versione Basilii Millanii à Lans-

Lansselio castigata in editione Dionysii Corderiana T. 2. p. 207-242. Græce prodierat separatim Paris. 1547. 4. apud Rob. Stephanum. Citat Svidas in Διονύσιος.

Μετὰ πλὴν μακαρίαν καὶ ἐσδοξοτάτην. Methodii, sive ut alii Metrodori. Græce & Latine cum Petri Lansselii versione, ibid. p. 242-252. Conferenda etiam vita quam latine dat Surius ad 9. Octobr. quæ incipit: *Post beatum ac salutiferum Domini nostri Iesu Christi.*

* Πάλαι μὲν ἐν τόποις ἴτε τὰ τῆς πίστεως. MS. Gr. Lambec. VIII. p. 222. sq. 247. 257. 262. Bibl. Coislin. p. 210. Latine apud Lipomann. T. 6. ad 3. Octobr. & Surium 9. Octobr. sed Græce & Latine cum Balth. Corderii versione ibid. p. 190-200. Citant vitam Dionysii à Metaphraste scriptam Græci in Concilio Florentino & scriptis pro eo editis, & Constantinus Melitenotes de Spiritus S. processione Orat. 2. Vide Hanckium p. 456. de scriptoribus Hist. Byz. Alia in Dionysium Combesius T. 8. Bibl. Concionatorix pag. 263. seq.

Dominatæ Martyris. Vide infra, in Senatore.

Domitii, πρὸς τὰ 3 βίβλ. τετρατά. MS. in Codice noni sæculi. Vide Bandurium ad Antiquitates CPol. p. 647.

Domnæ. Vide infra, Indi.

Donati Episcopi Rom. & sociorum Martyrum, μεγάλη τῶν ἁγίων ἡ δόξα, Σαλονιανὲ, θεοφιλέστατε ἀδελφεί. Græce è MS. Florentino cum versione Dan. Cardoni S. I. in Actis Sanctor. ad Maji XXII. Tom. 5. p. 144.

Dorothei Abbatis & Dosithei ejus discipuli Vita, auctore incerto: Ὁ μακάριος ἕτερος ἀββῶν Δωρόθεος μονήρη βίον συνὸ θεῷ ἀσπασάμενος.

Dorothei junioris. Ὁ παλαιὸς ἄρα μόνον, ἀλλὰ καὶ καινοῖς διηγήμασι εἶδη κοσμηθῆναι τὸν Πόντον. Auctor Joannes Evchaitensium Metropolita.

* **Dorymedontis.** Vide infra in Trophimo.

Dosæ presb. & Jæ virginis in Perside sub Rege Sapore, 4. Aug. ἐν τῷ πενηκοστῷ τρίτῳ ἔτη τῆς βασιλείας Σαβαρίου. MS. Lambec. VIII. p. 103.

Dosithei. Vide paullo ante, Dorothei.

Drestæ Martyrium à præsentē, si auctori credis, scriptum. Βασιλεύ-
οντος Διοκλητιανῆ ἔ βασιλέως. Lege, Orestæ.

In sanctum Drosidem, Martyrem. Οἱ Φιλόπονοι τῶν ποιμένων. Jo.
Chrysofomi T. V. Duczi p. 885. & T. II. edit. novæ p. 688.

Dulæ sancti Martyris. Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ὅτε Σαταναῆς ὑπὸ τῶν ἀξίων
αὐτῆ εὐωχεῖτο. Auctor incertus. Latine apud Surium 15. Jun.

Elevtherii Senatoris sub Maximiano. 4. Aug. Ἡ τῶν μαρτυρικῶν ἀγῶνων
δόξα. MS. Lambec. VIII. p. 103.

* Elevtherii & Evanthiæ matris Martyrium. Ἀιλίῃ Ἀδριανῆ Ῥωμαίων
ἡδὲ βασιλεύοντος. Latine apud Surium 18. April. Græce è MS.
Vaticano in Actis Sanctor. Aprilis T. 2. pag. 986. Exstat & Græce
MS. in Bibl. Coisliniana p. 212.

Aliud, auctore incerto Martyrium Elevtherii Episcopi & Anchæ matris
ejus. Ἀδριανῆ βασιλεύοντι ἔτους εἰκοστῆ πρώτῃ.

Eliæ Prophætæ. καὶ νῦν ἄρα τῶν πρὸς ἡμᾶς ὑπέθεσιν. Auctor Leo
Imperator.

Πρότερον ἡδὲ τῶν Ἰσθαίων. Jo Chrysofomi. T. V. Savil. p. 672.

* Aliquando quidem duodecim tribus Israël. Latine in T. 6. Lipoman-
ni & apud Surium ad 20. Julii.

* Εἶδεν μὲν. Marci Hieromonachi, Cod. 145. Barocc.

In Eliam & viduam. ἐν ταῖς ἡμέραις ἐν αἷς Jo. Chrysof. T. V. Savil. p. 646.

In Eliam & Jezabelem. οἱ τῆς ὁμοστικῆς Τριάδος κήρυκες. Jo. Chryso-
fomi. MS. p. 196. Bibl. Coislin.

Eliæ junioris., Heliopolitæ Agarenico mucrone Damasci sublati, ἔστ
ὁ ἀγιῶς νεομάρτυς. Prodiit Græce & Lat. in lecta triade Marty-
rum Christi p. 155. Paris. 1666. 8. cum versione & notis Com-
besii.

In Eliseum & mulierem Sunamitidem. Ex prophetarum numero alii. apud
Surium 14. Jun.

Ephraim Syri elogium, κινῆ με πρὸς τὴν παρεῖσαν ὑπόθεσιν. Auctor
Gregorius Nyssenus, inter cujus scripta plus simplici vi Græce
& Latine prodiit. T. 2. p. 1027.

* Ejusdem vita à Metaphraste scripta. Latine apud Surium 1. Febr. &
in latinis Ephraimi editionibus. Ephraim ille admirabilis.

* Epi-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- * Eugraphii. vide infra, Menæ.
- * Eulampii & Eulampia. Ἄρτι τῆς Θεογονισίας. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium, 10. Octobr. Græce MS. Lambec. VIII. p. 224. 249. 258. 262. Bibl. Coislina, p. 210.
Ἐτὸς ἑβδόμῃ τῆς βασιλείας Μαξιμιανῶ, ἡγεμονέουσι Μαξίμου. Ἀυτὸς incertus.
- Euphemiae Virginis Martyriam. 16. Sept. Ἐν τῇ Καλιηδονέων πέλει ἦν ἀθρεισμός τῶν χριστιανῶν. Πρίσκος ὁ ἀνθύπατος. Ἀυτὸς incertus.
Ἐπὶ Διοκλητιανῶ βασιλείῃ. MS. Lambec. VIII. p. 222.
* Διοκλητιανῶ τὰ Ῥωμαίων σκῆπτρα διέποντος Πρίσκου τε πρὸ τῆς Ἀσίας. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium 16. Sept. Græce MS. Lambec. VIII. p. 240. 289.
Ἐκφρασιν τῆς μάρτυρος Εὐφημίας à S. Asterio scriptam testatur Photius in Amphiloehianis, cujus locum edidit Combesius T. II. Auctarii novi p. 282. & Montfauconus p. 346. Bibl. Coislinae. Ἐκφρασιν ipsam exhibet Combesius p. 207. Incipit: πρῶτη μὲν ἀνδρες Δημοσθένη ἔχων ἐν χειρὶ τὸν δεινόν.
- In Euphemiae reliquiarum inventionem. Ἐκ τὸ ἐπίταγμα φέρων. Ἀυτὸς Constantinus Episcopus Tit in Ponto. Latine apud Lipomannum T. 6. & apud Surium. ad XI. Julii.
- Euphrasiae virginis. Imperii habenas moderante Theodosio. Latine apud Surium 13. Mart.
- Euphrosyni coqui martyrium. ἕτ' ὁ ἐν ἀγίοις. Cod. 147. Barocc.
- Euphrosynes Virginis & sub ficto Smaragdi nomine Monachi, patrisque eius Paphnutii. Ἐγένετο ἐν τῇ Ἀλεξανδρέων μεγαλοπόλει ἀπὸ ἐνδοξῶ ὀνόματι παφνέτι. MS. Lambec. IV. p. 200. seq. VIII. p. 365. Cod. 148. Barocc.
- * Euphrosynes Alexandrina. Ἄρτι τὰ Ῥωμαίων σκῆπτρα Θεοδοσίῃ πατρὸς. Latine apud Lipomannum T. 6. ad 25. Sept. Surium ad 1. Januar. & Bollandum ad XI. Febr. cum notis. Græce MS. Lambec. VIII. p. 244.
- Alia ejusdem vitae auctore incerto: Ἀγαπητοί, ἐγένετο ἐν τοῖς ἔτεσιν ἡμῶν.
- Alia, itidem incerto auctore: Ἐγένετο τις ἀπὸ τῆς Ἀλεξανδρέων.
- * Eupli Martyris. Κατὰ τὰς καιρὰς Διοκλητιανῶ καὶ Μαξιμιανῶ. Græce

- ce & Latine in Cotelerii monumentis Ecclesie Gr. T. 1. pag. 194. seq. Latine apud Surium 12. August. Diocletiano octies & Maximiano septies Coss. apud Baronium ad A.C. 303. n. 146. seq.
- Aliud ejusdem Martyrii. Τοῖς κυρίαις ἡμῶν Διακλητιανῶ τῷ ὑπάτῳ. Græce & Latine ibid. pag. 192. seq.
- Epitome ejus Martyrii, ὁ ἅγιος μάρτυρ Εὐπλῆς ἦν ἐπὶ Διακλητιανῶ ἔ βασιλευσ ἐκ τῆς πρώτης κατάτης, διάκονος. Lambec. VIII. p. 126.
- Euraxiæ Virginis. Ἦν τις ἀγία. Græce ἐ MS. Vaticano in Actis Sanctor. ad 28. Martii T. 2. p. 727. Latine p. 265. incipit: *In diebus Theodosii Imperatoris πρῆστοι.*
- Eusebiæ Martyris Euchaientis. Περὶ ταύτης γε μᾶλλον, περὶ ταύτης τῆς φιλομαρτυρῆς ἐγνωμένον ἔστιν τι σαφές. Auctor Joannes Euchaientium in Helenoponto Metropolita.
- * Eusebiæ quæ deinde Xenem se vocavit. Ὁ καινὸς καὶ ξένος τῆς Θεουμασίας πόλεως βίος. Latine apud Surium 25. Januar.
- Eufignii, Antiocheni. Ἰταλιανὸς, ὁ βασιλεὺς Δρησαμένος τὸν χειρὸν. 5. Aug. MS. in Codice noni sæculi. Vide Bandurium ad Antiquitates CPol. p. 647.
- Ἐπὶ τῆς ὑπατίας Ἀρβητιανῶ. MS. Lambec. VIII. p. 102. seq. Auctor Eustochius Diaconus. id. p. 113.
- * Eustathii στρατηλάτη Placiti antea dicti & uxoris ejus Theopistes & filiorum Agarii & Theopisti. Τραϊανῶ τὰ Ῥωμαίων σκῆπτρα διέποιοντος. Latine apud Lipomannum T. 6. ad 20. Sept. & Surium Novembr. 2. Græce MS. Lambec. VIII. p. 242. Cæterum diversum ab hoc notabis quod Bandurius testatur se in Codice noni sæculi reperisse ad 21. August. Βασίλειος & filiorum ejus Theogonii, (al. θεογνίη vel θεογνιδῶ) Agarii & Pisti, quod incipit: βασιλευσ τῶ Μαξιμιανῶ ἦν χρησμός ἀθεομῶ.
- Laudationem eorundem Nicetâ Paphlagonæ auctore edidit Græce & Latine cum notis Combefisius in illustrium Christi Martyrum lectis triumphis p. 45. Τὸν αἰοίδιμον ἐν ἀθλοφόροις εὐσεβῆσιον. Paris. 1660. & ἐν ταῖς ἡμέραις βασιλείας Τραϊανῶ. Lambec. IV. p. 130.
- Ἡ ἀγία μάρτυρ Βάουσα ἦν ἐπὶ Μαξιμιανῶ βασιλεύσ. Lambec. VIII. p. 203.
- Alia Eustathii & filiorum vita scriptore qui se cognoviss illorum profiteatur. Πέρεται μὲν τοῖς ἀνθρώποις καὶ ἐπὶ φύσιν. Vide Allatum p. 108.

p. 108. de Simeonibus, MS. Lambec. IV. p. 130. V. p. 25. VIII. p. 242. 243. 363. Cod. Barocc. 148. Bibl. Coisl. p. 212. Græcè & Latine in iisdem lectis Combefisii Martyrum triumphis p. 1.

In Eustathium Antiochenum, Σοφίας ἡς ἀντὶ καὶ φιλοσοφῆν εἰδώς. Jo. Chrysofomi. T. V. Savil: p. 628. & T. II. edit. novæ Eruditiss. Montfauconi p. 603.

Alius Eustathius Martyr sub Constantino Copronyno in Carrhis Mesopotamiz, filius Mariani Patricii. Historia Miscell. XXI. 39.

Eustratii & Sociorum Auxentii, Eugenii, Mardarii & Orestæ. Βασιλεύοντι Διοκλητιανῷ καὶ Μαξιμιανῷ. Græce MS. Lambec. VIII. p. 227. 312. 394. Bibl. Coisl. p. 565. Latine apud Surium 1. 3. Dec. & apud Lipomannum. Cæterum Allatius Martyrium hoc & initium illius memorans pag. 83. libri de Simeonibus, notat auctorem illius non esse Simeonem Metaphrastem, cui illud p. 125. tribuit, sed Eusebii Monachi Sebasteni, qui in extremo horum Actorum sibi illa à juvene quodam extorta esse scribit.

* Euthymii Abbatis. Defuncti 20. Januar. A. C. 473. καὶ παντὸς μὴ ἀλλ. Latine apud Surium 20. Januar. Græce & Latine in Cotelarii monumentis Eccles. Græcæ T. 2. pag. 200. - 340.

Ejusdem vita scripta à Cyrillo Scythopolitano. Τῷ τιμιωτάτῳ καὶ ἀληθῶς ἐναρέτῳ πατρὶ πνευματικῷ ἀββᾷ. Epistola incipit: Πίστις προηγέσθη πρὸς εὐθυμίαν. Vita ipsa: Ὁ μοναχὸς ὁσὸς καὶ λόγος ἔθει. Græce & Latine in Analectis Græcis per Monachos Benedictinos post Cotelarii monumenta editis p. 1. 99. è Codice Bibl. Colbertinæ. Paris. 1692. 4. Compendium Latine apud Bollandum 20. Jan. Confer quæ de εὐθυμιακῇ ἰστορίᾳ Mich. le Qvien ad Damascen. T. 2. p. 879. ubi ex libro ejus tertio quædam afferuntur. Nec non Tillemontium T. XVI. memor. p. 76. seq. Lambecium quidem si audias, liber primus complectebatur vitam ipsius Euthymii, secundus vitam S. Sabæ, & tertius S. Johannis Silentarii. vide Lambecium VIII. p. 306. 173. Sed negant id viri doctissimi Cotelarius & le Qvien.

Euthymii Episcopi Madytensis in Thracia, Θαυματουργί. Ἐπιμᾶν δικαίως ἡμῖν ὀμιᾶν. Auctor Gregorius Cyprius.

Eutychii Patriarchæ CPol. Θερμὸς ὁ ζῆλος εἰς τὴν παρεῖσαν ὑπόθεσιν. Auctor Eustathius a) Presbyter. Latine apud Surium 6. April.

Stru-

a) al. Eustratius.

Stratonis, Philippi & Eutychiāni 18. August. οὗτοι οἱ ἅγιοι ἐν Νικομηδείᾳ ὑπῆρχον. MS. Lambec. VIII. p. 200.

* Faustæ, Evelasii (Ἐυηλασίου) & Maximini Martyrum Cyzic, sub Maximiano. καὶ ἐκείνους τῆς κατὰ τὴν ἁγία μάρτυς ἔχει. MS. Lambec. VIII. p. 81. Latine apud Surium 6. Febr.

Febronizæ Martyris. Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Διοκλητιανῶν ἔβασιλέως Ἀνθιμου τὸν ἑπαρχον. Acta hæc scripsit (Θωμαῖς) Thomais Febronizæ fabula; si veram nobis fabulam narrat. Græce MS. Lambec. VIII. p. 286. Latine apud Surium 15. Jun.

Aliud ejus Martyrium, Auctore incerto: Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Διοκλητιανῶν ἔβασιλέως Ἀνθιμος ἑπαρχος.

Flori. Vide infra, Lauri.

Gabrielis Archangeli. Vide Archangeli.

* Galactionis Martyris & Epistemes. Τῆς πρὸς τῆ Ἀθήνῃ ὄρει Φοινίκης. Latine apud Surium, 5. Nov. & Lipomannum.

Alia vita eorundem Sanctorum scripta ab Eutolmio eorum famulo. Διήγησιν ξένου καὶ ὁδοῦξον.

* Georgii Martyris Cappadocis. Ἄρτι ἔ τῆς εἰδωλομανίας. Græce in Actis Sanctor. T. 3. April. appendice p. XV.

Aliud ejus Martyrium. Διοκλητιανὸς ὁ Ῥωμαίων. Hoc à Georgii famulo scriptum Allatius pag. 85. de Simeonibus, ex verbis quibusdam actorum colligit, cum pag. 125. Martyrium eodem initio adscripto retulisset inter Acta Metaphrastæ genuina, sub cuius nomine edidit etiam Latine Surius ad 23. April. & ante eum Lipomannus. Græce è MS. Mediceo legitur in Actis Sanctor. ad calcem Tomi III. pag. IX. & Latine Francisco. Zino interprete ad 23. April. pag. 117. cum notis. Lacunæ è MS. Vindob. supplet Lambecius VIII. p. 348.

Aliud si subscriptioni fides compositum à famulo Pascrate Martyrium S Georgii: ἡ μὲν ἔ Σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ πρῶτος βασιλεὺς βασιλεία. Vide Allatium de Simeonibus p. 95. MS. Cod. Barocc. 147. Latine apud Surium 23. April. è Lipomanno.

In Georgium Martyrem Oratio. ἔσθ. ἔ τῶν λόγους ἀγωνιζομένων. Græce è MS. Vaticano in calce Tomi 3. Act. Sanctor. Aprilis p. XXV. & Latine pag. 123. Auctor Gregorius Cyprius Patriarcha CPol. MS. Lambec. VIII. p. 71. 372.

Alia in eadem. Αὐτὸ μὲν λαμπρὰ καὶ πανύφημα. Auctor Andreas Cretensis. Exstat Græce & Latine sed extrema parte mutila in Combesii Andrea Cretensi pag. 175. 188. & in Actis Sanctor. T. 3. ad 23. April. è MS. Vaticano p. XX. Latine apud Lipomannum & Surium, 23. April. Confer Allatum de Georgiis pag. 304.

Προτρέψαι μὲ πρὸς εὐφημίαν τῷ γλώσσῳ. Auctor Theodorus Quæstor.

Εὐγκαλῆ πάλιν ἡμῶν, ὃ φιλόχρῆται, ὃ φιλόσοφοι. Arcadius Episcopus Cypri. MS. in Bibl. Coislin. p. 211.

Narratio miraculi S. Georgii, à præsentē & vidente, si auctori fides, scripta de puero in captivitatem abducto & liberato cum copiarum præfectus esset Leo Phocas. Οἱ τῶν αὐτῶν δωριῶν ἀξίως θῆται: Græcè è MSS. Vaticanis & Ambrosiano, in calce T. 3. Act. Sanctor. ad 23. April. pag. XXXV. MS. Lambec. VIII. p. 361.

Narratio de alio miraculo ejusdem Georgii. Ἐν τῆς καιροῦ ἐκείνου ἔμεγαλε καὶ εὐσεβῆτα βασιλέως ἡμῶν Θεοδοῦ. Græce è MS. Ambrosiano, ibid. pag. XXXIX. De MS. Vindobonensi pleniore vide Lambecium VIII. p. 355.

Aliud miraculum de imagine ejusdem Georgii. ibid. p. XLV.

De visione Saraceni cujusdam in Georgii templo. Ὁ στρατηγὸς Νικόλαος. Græce & Latine ex Fr. Isidori editione, ibid. pag. XLII.

In memoriam magni τροπαροφῆρου (h. e. Georgii) tertia Pascha: eos die celebratum. Ὁ κύριος ἰβασίλασεν, ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ. Auctor Joannes Evchaitensium Metropolita.

Ἡ μὲν ἔσμιλλῆς ἡμῶν ἰσοῦ χροτῆ προαμῆ. Incerti MS. Bibl. Coislin. p. 196.

Ὡς ἀτυχῆ καὶ πάντα μακίρα. Auctor idem Metropolita. Conferenda etiam quæ de Georgio Martyre exhibet Combesius T. VI. Bibliothecæ Concionatoricæ p. 437. seq.

Georgii Cyprii Patriarchæ CPol. vita ab ipso met scripta, citatur ab Allatio p. 613. contra Creyghtonum.

Vita Georgii Cyprii qui fuit in Choziba. Γεώργιος τῷ μὲν γένει κύριος ὑπῆρχε. MS. Bibl. Coislin. p. 416.

Georgii Limniotæ Monachi sub Leone Mauro, 24. August. εἶπε ὁ ἱερεὺς

ὄσιⓄ ΓεώργιⓄ. breve Martyrium ab auctore suppare scriptum
quod integrum Græce dat Lambecius VIII, p. 213.

In Germanum Patriarcham CPol. Ἐγκαυρίζεται μὲν ἡ σκηνή. Auctore
Alanus. MS. Cod. Barocc, 131.

Germani Hegumeni Monasterii Cosinitres in confiniis Thraciæ. Μέ-
γιστον εἰς Ὁρθόκλησιν βίⓄ ὄσιων. Græce è MS. Florentino in Actis
Sanctor ad XII. Maji ad calcem Tomi 3. p. 7. & Latine ex versi-
one Dan. Cardoni S. I. p. 162.

* Gervasii. Vide infra, Nazarii.

Glyceriæ, sub M. Antonino. Ἐτὴς πρώτῃ ἔ βασιλεύοντος Ἀντωνίνου. Græ-
ce è MS. Palatino in Actis Sanctorum ad 13. Maji, in calce T. 3.
pag. 12. & Latine p. 189. Latine etiam apud Surium 10. Maj. Exigua
fide digna. Vide Tillemont. T. 2. memor. p. 311. 623.

Gordii Martyris. Νόμος ἐστὶ φύσεως. Latine apud Surium 3. Januar.
Auctor Basilus Cæsariensis. Græce & Lat. inter ejus Opera T. 1.
p. 515. Meminit Svidas, in βασιλείως.

Gregorii Agrigentini. σοφὸν καὶ ἀκατάληπτον χρῆμα. 23. Nov. Au-
ctor Marcus Monachus & Hegumenus S. Sabæ.

φοβερόν καὶ ἀκατάληπτον θαῦμα. Auctor Leontius Presbyter &
Hegumenus Monasterii S. Sabæ Romanæ urbis.

* κάλλιστόν τι χρῆμα ἢ δεξιτῆ καὶ δόξαν ὄσιων. citat Allatius p. 538.
sq. de consensu. Latine apud Surium 23. Nov. & Lipomannum
Tomo V.

ὄντος ὁ μακάριος καὶ μέγας Γρηγόριος. MS. Lambec. VIII. p. 281. seq.

* Gregorii magnæ Armeniæ, & sociorum. Τῆς τῶν Περσῶν δεξιτῆ εἰς
παρθῆς ἀγαλυθείσης. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium
30. Sept. Græce MS. Lambec. VIII. p. 246.

Gregorii Decapolitæ. Ἄπαν μὲν τῶν πάντων ἕδεν ἔτω πέφυκε. Auctore
incerto. MS. Bibl. Cotsliniana p. 211. in Codice Gr. de gestis San-
ctorum Novembris.

Gregorii Dialogi vita refertur à Photio Cod. 252.

Gregorii Thaumaturgi. XVI. Nov. Μὴ θαυμασίως ὁ ἐμὸς Μυσηγέτης
Auctor Mich. Psellus ad Protosyncellum.

ὁ μὲν σκοπὸς ὡς εἰσι. Auctor Gregorius Nyssenus. MS. Lam-
bec,

bec. VIII. p. 278. 281. Latine apud Surium 3. Jul. Prodiit Græce & Lat. sæpius inter opera Nysseni & Thaumaturgi.

ἱερὰ καὶ ἐπιέριλαμπρῶ. Græce in Actis Sanctor. ad IX. Maji T. 2. pag. 766. & Latine pag. 448.

Gregorii Theologi, a) Nazianzeni. Ὅσα μὲν τῷ παρόντι λόγῳ. Auctor Theodorus Metochita, generalis Logotheta.

• Συγκαλεῖ μὲν ἡμᾶς, ὦ ἄνδρες, Γρηγόριῳ ὁ πᾶν. Auctor Gregorius Presbyter, Nazianzeni, ut in MS. Codice notatur, discipulus. Latine ex Billii vers. apud Surium 9. Maj. Græce cum Billii versione præmittitur Græcolatinis Nazianzeni editionibus. Primus verterat sed fere Barbare, post annum Christi 900. Anastasius quidam.

Aliam à Niceta Paphlagonæ scriptam addet Franciscus Louvard sive quisquis è docto Monachorum Benedictinorum cœtu novam Nazianzeni editionem est adornaturus.

* Gurizæ, Samonæ & Abibi, & de eorum miraculo in puellam Euphemiam. Ἔτῳ μὲν ἀπὸ τῆς Ἀλεξάνδρου & Μακεδόνῳ δεξῆς ἑξακοσιοστῆς ἦν. Latine apud Surium 1. Nov. & apud Lipomannum.

Quomodo vester animus se habet, sacer grex. Auctor Arethas ArchiEpisc. Cæsariensis. Latine apud Surium 15. Nov. & in T. 3. Lipomanni Τοῖστος μὲν δὴ καὶ ὁ μάρτυς. Cod. Barocc. 147.

Ἔτῳ ἑξακοσιοστῆ Ἀλεξάνδρου & τῶν Μακεδόνων, ἐνάτω δὲ Διοκλητιανῶ. MS. Lambec. VIII. p. 275.

* Aliud eorundem Martyrium. Ὁ & θεῶ λόγῳ αἰδοῖσιν συνῶν τῷ Πατρὶ.

Miracula Confessorum Samonæ & Gurizæ, auctore incerto quæ se non diu post scripsisse profiteretur. Νῦν καιρὸς εὐκαιρῶ μὲν & πνευματοφόρος Δαυίδ. MS. Lambec. VIII. p. 276. seq. 281. Bibl. Coislin. p. 195.

Hæmorrhousæ Encomium ab S. Asterio scriptum memorat Nicephorus CPol. in antirrheticis, apud Combefis. T. 1. auctarii novi p. 277. 278.

Heliconidis circa A. C. 244. Λεκιανὸς καὶ Παῦλῳ πᾶσι τῆς κατ' Ἀσίαν καὶ Φρυγίαν. Græce è MS. Florentino cum Dan. Cardoni versione in Actis Sanctor. ad XXVIII. Maji. T. 6. pag. 738. Acta fabulosa.

a) Confer quæ exhibet Combefisius T. 6. Bibl. Concionatoriz p. 525 - 632. Her-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

(à quo perperam nonnulli distinguunt , ut Combesius ad Hippolytum de XII. Apostolis) *χρῆς καὶ πρώτῳ ὁ μακαριώτατος*. Auctor Nicetas Paphlago. Exstat Græce & Latine in auctario novissimo Combesii T. I. pag. 372. Latine T. 27. Bibl. Patrum Lugd. p. 400.

* *Οὐχ ἔτιω ἡδὺ τι τῷ φιλαρέτῳ*. Græce MS. Lambec. VIII. p. 253. 259. seq. 262. Bibl. Coislin. p. 211. Græce & Latine Combesii, p. 519. & in Actis Sanctor. Calendis Maji T. I. p. 735 - 738. Græce ex Codice Regis Gall. & pag. 18 - 34. Latine. Latine etiam apud Lipomannum T. 6. ad 23. Octobr. & Surium I. Maj.

Hesychii Hierosol. in Jacobum memorat Photius Cod. 275.

Jacobi Majoris Zebedæi filii , Apostoli. *Πρώτῳ καὶ ἡμᾶς*. Auctor Nicetas Paphlago. Exstat Latine T. 27. Bibl. Patrum Lugd p. 391. Græce & Latine in Auctario novissimo Combesii T. I. pag. 347. Vide etiam ejusdem Bibl. Concionatoriam T. 7. pag. 396. seq. Tillemont T. I. p. 347. seq. & de Jacobo Minore p. 405. seq.

Ἰλικὴ μὲν αἰδοῦσις ἡδεταί. Auctor Leo Centuripinus.

Jacobi Monachi Eremitæ. *Πολλῶν ἀγαθῶν καὶ ψυχωφελῶν λειτουργιῶν τοῖς φιλοθεοῖς*. Auctor incertus. Latine apud Surium 28. Jan. sub Metaphrastæ nomine.

* Jacobi Persæ. *Ἀρκαδία τὰ Ῥωμαίων διέποντος σκηπτρα*. MS. Lambec. VIII. p. 284.

Ἐν τῷ κρημῷ ἔδωκεν ἔκαστῳ κατὰ τῶν χριστιανῶν. Auctor incertus. *Κατὰ τὸν καιρὸν ἐκείνον ἦν ὁ μακάριος Ἰακώβος οἰκῶν ἐν Βηλαβῆ τῇ πόλει*. Auctor itidem incertus.

Jacobus Martyr cognominatus intercisus. Latine apud Surium 27. Nov. auctor incertus. Confer Nicephorum XIV. 20.

Κατὰ τὸν καιρὸν τῆς βασιλείας Θεοδοσίου τῆ βασιλείως καὶ Ἀρκαδίας καὶ Ὀνωρίας τῶν ἡμῶν αὐτῶν. Itidem incertus Auctor.

Τῆς τῶν Ῥωμαίων καταστροφείσης. Auctor incertus.

Jattæii , qui & Sozon dictus est , Martyrium. *Μαξιμιανῶν ἡγεμονεύοντος τῆς κιλικίας*. Auctor incertus.

In Jejuniorum principium. *Εὐλογητὸς ὁ Θεός*. Leonis Imp.

Ἰδὲ ἡμῶν ἡ καλὴ ἔχρηστος ἐπέστη περίδωτος. Ejusd.
ὡς ἡδὺ τε καὶ θεῖον. Ejusdem.

Παρακαλίτε, Φησὶν, ἱερεῖς τὸν λαὸν μὲν. Basilii Cæsareensis, MS. Lambec. IV. p. 95. VIII. p. 231. Græce & Lat. T. I. Opp. Basilii p. 333.

Πρέπυσαν τῆς τῶν νηστειῶν ἀρχῆς. Anastasii Simaitæ. Græce & Lat. T. I. Auctarii novi Combesii, p. 907.

In Jejuniorum tertiam Dominicam. Vide mox, in JESU Crucis venerationem. Μεγάλη μὲν ἡ παρῆσα ἡμέρα καὶ περιφ. Macarii Chrysocephali. MS. in Bibl. Coisliniana p. 181.

Πάλαι μὲν ἔν ἡ τῆ Μουσεῶς ῥάβδῳ. Jo. Xiphilini. Exstat Græce & Latine in Tomo 2. Gretseri de Cruce pag. 330.

In Jejunii ultimam & magnam hebdomadem. Διηνύσαμεν λοιπὸν τῆς νηστίας τὸν πλῆν. Jo. Chrysoptomi T. V. Savil. p. 540.

I. In JESU CHRISTI Nativitatem.

Ἀπάλαι Πατριάρχαι μὲν ὠδινον. Joannis Chrysoptomi. Edidit. Græce & Lat. Petrus Pantinus. Antwerp. 1601. 8. Hinc in editionibus Chrysoptomi Græca Savil. & Græcolatinis, & nova Monfauconiana T. 2. pag. 354.

Ἄρρητα τῆς Ἐ' Θεῶ Φιλαυθροπίας ὑπὲρ ἡμῶν. Isidori ArchiEpiscopi Thessalonicensis.

Εἰς βάθῳ ἐκτιμῶν ἐμπεισῶν, Basilii Cæsareensis.

Ἡ πηγὴ τῶν Εὐαγγελικῶν διδαγμάτων. Jo. Chrysoptomi. inter Scriptura T. 2. edit. nova p. 809.

Θεῶ ἐν σαρκὶ δοξάζομεν γέννησιν. Leonis Imp.

Θεῶ Ἀπόστολῳ ποτὲ γραφῶν. Joannis ArchiEpiscopi Nicæni Epistola ad Zachariam Catholicum Armeniæ, Græce & Lat. T. 2. Auctarii Novi Combesii, p. 298.

Καλὴ μὲν ἡ τῶν ψαλμῶν λύρα θεόπνευτος ἢ Ἐ Πνεύματῳ. Procli Patriarchæ CPol. in ejus Orationibus Græce & Latine à Riccardo editis, etiam Combesii Auctar. novo T. I. p. 314.

Λαμπρὰ καὶ ὡραῖοξῳ τῆς παρῆσης ἑορτῆς ἢ ὑπόθεσις. Ejusdem. Prodiit Græce inter Procli opuscula p. 148. edente Ger. Elmenhorstio & additæ p. 180. Meursii emendationes. Deinde Græce & Latine in editionibus Riccardi & Combesii p. 331.

Μυσῆριον ξένον βλέπω. Athanasii Alex. T. 3. Opp. pag. 410. cum Montfauconi versione, Et in Chrysoptomo Duczi T. 6. p. 412.

Ὁ θεὸς τῶν πατέρων Ἰπλάμφοι μοι τὰ πολυπόρθητον Φῶς. Heliae Monachi.

Ὁ μὲν πνευματικός. Amphilochii, Græce & Lat. in Amphilochio Combesisii p. 1.

Ὁ ἴσως ἐπεφάνη ἡμῖν ἢ ἔχεις χάρις. Chrysoptomi. T. V. Savil. pag. 851.

Ὁ πότεν ἐκ χειμῶν. Chrysopt. T. 7. Savilianæ edit. p. 400.

Ὁ τῆς δικαιοσύνης ἡλί. id. VII. 367.

Ὁ πότεν τὸ εἶρ ἐπέλθη τὰ τῶν σωμάτων σοιχεῖα. Joannis Episcopi Euboeæ.

Ὁ ἔθεις προαίωνι καὶ ἀπερίληπτι καὶ πάντοκράτωρ λόγ. Gregorii Palamæ, Episcopi Thessalonicensis.

Ὁυδ' ἀν' ἐν ἡπείρ γένοιτο χεῖρον. Manuelis Palæologi.

Παραγενομένης τῆς ἔχεις ἐσθῆς. Eusebii Alex.

Παρθενικὴ πανήγυρις σήμερον. Procli Patriarchæ CPol, inter ejus opuscula à Gen. Elmenhorstio edita. Lugd. B. 1617. 8. pag. 53. cum versione Theodori Peltani. Prodiit ante Romæ: atque iterum deinde in Riccardi & Combesisii Proclo præla subiit.

Πολλὰ καὶ διάφορα πανηγύρις. Procli Patriarchæ CPol. Inter ejus Oratt. Græce Lat. edita à Vinc. Riccardo, & T. 1. Auctarii Novi Combesis. p. 327.

πολλοῖς καὶ διαφοροῖς ὄπλοις. Timothei presb. Antiocheni.

Τῆ κατελθῆν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν. Eusebii Alexandrini.

Χεῖρ γέννησις ἢ μὲν οἰκία a) Basilii M. T. 1. p. 584.

Χεῖρ ἡμῶν, δοξασαίε. Gregorii Naz. Orat. XXXVIII.

II. In JESU Circumcisionem.

In Circumcisionem & Simeonem. Ὁ μόνον φορεῖ σάρκα. Dubium an Chrysoptomi cui in quibusdam Codd. tribuitur. Vide Lambecium VIII. p. 52. seq. & eruditiss. Montfauconii edit. novam Chrysoptomi T. 2. pag. 812.

In

- a) Utraque Basilii & Nazianzeni Homilia sæpius Græce & Latine in Basilii & Nazianzeni Operibus prodiit. Utraque etiam Græce & Latine præmissa est pluribus aliis Latinorum Patrum in festum Nativitatis Homilias junctim peculiari volumine editis à B. Christiano Baumio, Cygnæ 1670. 8. Confer Combesisium T. 1. Bibl. Concionatoriarum Patrum.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Φέρει ἀγαπήλῃ τὸν Ἰελευθαῖον δίκαιον. Timothei presbyteri Hierosol. MS. Lambec. VIII. p. 74. Græce & Latine cum Laur. Sifani versione T. 2. auctarii Ducæani Bibl. Patrum p. 844. ex edit. Colon. 1568. fol. ad calcem Theophylacti in Acta.

Χαῖρε σφόδρα θύγατερ Σιών. Cyrilli Hierosol. (in aliis Cyrilli Alex. vide Lambec. IV. p. 134. VIII. p. 174.) Latine apud Surium 2. Febr. Græce & Lat. cum ejusdem Sifani versione in auctario Ducæano T. 2. p. 849. & in Cyrillo Hierosol. edit. Thomæ Milles p. 318.

Χρῆστὴ ἐορτὴν τιμῶμεν. Leonis Imp. Græce & Lat. in Auctarii novo Combesii. T. 1. p. 1639.

IV. In JESU Baptismum, Ἐπιφάνεια, τὰ ἅγια Φῶτα
ἀγαπήλοι, ἐορτάσαι θέλω, καὶ πανηγυρίσαι βύλομαι. Jo. Chrysostomi. memorat Gerh. Vossius p. 115. ad Thaumaturg.

Ἄνδρες φιλόξενοι καὶ φιλόχριστοι καὶ φιλάδελφοι. Gregorii Neocæsareensis. p. 101. edit. Gerh. Vossii

Ἐπειδὴ χθὲς τῆς γενέσεως κυρίου. Auctor Eusebius Alex.

Ἡ πηγή τῶν εὐαγγελικῶν διδαγμάτων. Jo. Chrysostomi. T. VII. Savil. p. 350. MS. Lambec. VIII. 383. inter spuria T. 2. edit. novæ p. 809.

Νῦν ἡμέρα, φωτοχρῆς καὶ σωτήριος. Isidori Archiepiscopi Thesalonicensis.

Νῦν γνωρίζω τὴν ἐμὴν ἀγέλην. Gregorii Nysseni.

Πάλιν ἰησὺς ὁ ἐμός. Gregorii Naz. Oratio XXXIX.

Πάντα μὲν καλά καὶ καλά λίαν. S. Hippolyti Episcopi, T. 1. Opp. p. 261. cum mea versione.

Πρώην μὲν ἐκ παρθενικῶν λαγόνων. Leonis Imp.

Χρῆστὸς τῷ κόσμῳ ἐπιφάνη. Procli CPolitani. Græce & Latine in ejus Oratt. à Riccardo editis & T. 1. auctarii novi Combesii. pag. 380.

V. In JESU Transfigurationem.

Αὐγὸς μὲν ἐωθινὸς φῶτος προηγούμενον. Pantaleonis Diaconi CPol. Græce & Lat. in Combesii Auctario novo T. 1. p. 1767.

Δεῦτε πανηγυρίσωμεν σήμερον. Jo. Damasceni, licet Codices quidam Joanni Antiocheno tribuant. Vide editiones Damasceni Billianas Græcolatinas & novissimam V. C. Michaëlis le Quien

T. 2.

T. 2. p. 791. ubi legitur Græce & Latine. Etiam Græce MS. sub Damasceni nomine in Bibl. Coisliniana p. 182.

Δεῦτε φίλοι καὶ τήμερον. ab Allatio tribuitur Proclo Patriarchæ CPol. & inter Procli opuscula prodiit Græce & Lat. edita à Gev. Elmenhorstio Lugd. Bat. 1617. 8. p. 81. & in Riccardi editione Romana, & T. 1. Auctar. Nôvi Combesis. p. 390. Sed. in Codice noni sæculi cujus pag. 647. meminit Bandurius, & in MS. Casareo de quo Lambec. VIII. p. 53. refertur ad Chrysostrum, T. 7. Savil. p. 332.

Ἐκ τῆς χάριτος θέρως χαρμονή. Ephraimi Syri. Exstat Latine T. 6. Lipomanni p. 164. & apud Surium ad 6. Augusti. & Græcè in edit. Ephraimi Oxoniensi p. 247. Latine vertit Gerh. Vossius.

Ἐπανῶμεν καὶ ἡμεῖς καὶ θαυμάζομεν. Gregorii Palama. Græce & Lat. T. 2. auctar. noviss. Combesis. p. 106. & Latine T. 26. Bibl. Patrum Lugd. p. 209.

Ἐπειδὴ πολλά περὶ κινδύνων διελέχθη. Io. Chrysostrum. Lambec. VIII. p. 116.

Ἐπειδὴ φαιδρὰ καὶ θεία πανήγυρις. Leonis Imp.

Ἦκυσας δέξινως ἀγαπήτε Ἐ δεσπότης χριστὸς λέγοντες. Io. Chrysostrum. T. 7. Savil. p. 339. Lambec. IV. p. 134. VIII. p. 117.

Ἦλιος ἄρτι κατὰ γῆν ἐπαφίσις τὰς ἀκτῖνας. Sol in terram modo emittens radius. Basilii Seleuciensis. Latine in Tomo VI. Lipomanni p. 157, & apud Surium ad 6. Augusti. Græce MS. Lambec. VIII. pag. 116 Græce & Lat. in Basilii Seleuciensis Operibus, Orat. XL.

Ἦλιος ἀνίσχων τὰς οἰκίας ἀκτῖνας. Chrysostr. T. 7. Savil. p. 345.

Ἦταίας ὁ προφήτης περὶ Ἐ εὐαγγελίῳ. Gregorii Palama. Græce & Lat. T. 2. auctarii noviss. Combesis. p. 112. & Latine T. 26. Bibl. Patrum Lugd. p. 211.

Θεὸς κύριος ἐπ' ἔργα ἐπέφανεν. Macarii Chrysocephali. MS. in Bibl. Coisliniana. p. 181.

Οἱ μὲν ἔνιδότες αἰθλῆν. Cyrilli Alex. Latine apud Surium ad 6. Augusti, & Lipomannum T. 6. pag. 166. b. Sub Pantaleonis Diaconi CPol. nomine edit. Græce & Latine Combesius T. 1. Auctar. novi p. 1759.

Ὅσοι τῆ κενάσει ἔ λόγυ. Andreæ Cretensis. Latine apud Lipoman-
num T. 6. p. 159. & apud Surium ad 6. Augusti. Et Græce ac
Lat. in Andrea Cretensi Combesii p. 38.

Ὁ Φιλάνθρωπος Ἰησοῦς. Anastasii Archiep. Antiocheni. E MS. Re-
gio Paris. Græce cum versione sua edidit Combesius T. 1. Au-
ctarii novi p. 866. Mutilam in fine supplet Lambecius VIII.
p. 117. è MS. Cæsareo.

Πᾶσα μὲν σωτήριον ἰορτή. Leonis Imp.
Τίς ἂν με πρὸς ὑψὺ τῶν Ἰησοῦ μυστηρίων ἄγοι; Leonis Imp.
ὡς φοβερός ἐ τόπῳ ἔτι. Anastasii Monachi Sinaitæ.

Videnda etiam quæ de hoc argumento exhibet Combesius T. 7. Bibl.
Concionatoriz pag. 583 - 626.

VI. In JESU Proditionem.

Δεῦρο λοιπὸν υἱέ μου. Eusebii Alexandrini.

Ὡσπερ κανόνυν. Θεοδοσιῶντος. Leontii Presbyteri CPol.

VII. In JESU Passionem.

Ἄκουε ἕρανὲ καὶ ὁ τῶν ἀγγέλων ἅπασ κύκλος. Nic. Cabasila.

Ἦκει ἡ λοιπὸν πρὸς αὐτῶ τῶ ἀκμῆν τῶν ἀθλῶν, ὁ λόγος. Joannis
Geometra.

Loqui timeo ἡ narrationem plenam horronis. Ephraimi Syri. Latine apud
Surium T. VII. ad 25. Martii

Μέγα μὲν ἕρανὸς δημιέργημα. Athanasii Alex. T. 3. Opp. p. 447. &
apud Gretserum de Cruce T. 2. p. 400.

Μεγάλα τῆς προσευχῆς τὰ χαρίσματα. Leontii presbyteri CPol.
Σήμερον ὁ Κύριος ἡμῶν. Gregorii Mytilenæi. edidit Græce & Lat.
post opus de Cruce, Gretserus.

Συμφυῆς τῷ κόσμῳ καὶ σύγχρονος. Josephi Bryennii.

Τὸν ἔ σαυρῆ λόγον ὁ μὲν θεῖος ἀπόστολος. Mich. Pselli.

Φοβερά τῆς σημερινῆς Θεοταξίως τὰ μυστήρια. Procli Patriarchæ
CPol. inter ejus Orationes à Riccardo Romæ, & in Auctario
novo Combesii. p. 411. Gr. & Lat.

VIII. In Crucem JESU.

Ἐορτῶ ἀγομῆ σήμερον καὶ πανήγυρι. Ejusdem Chrysostomi. id.
p. 438. & Chrysoft. Savilii T. 5. p. 567. Ἐπι-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

dice Bibl. Coisliniana p. 402. legitur inter Homilias Joannis Calecæ ArchiEp. CPol.

Σταυρῆ πρόκειται σήμερον ἑορτή. Josephi ArchiEp. Thessalonicensis. MS. in Bibl. Coislin. p. 401.

Τί δαὶ ἡμεῖς ἐπὶ τῷ προκημένῳ σιγήσομεν θαύματι. Theophylacti Bulgar. ArchiEpiscopi. Gretser. p. 384.

Φωτίζε, Φωτίζε Ἱερουσαλήμ. Germani Patriarchæ CPol. Græce & Latine apud Gretserum pag. 308.

In Crucis c) exaltationem 14. Sept. Δημαμένη τινὰ ἢ μακαρωτάτη Ἑλένη ναέν. Narratio Anonymi MS. Lambec. VIII. p. 361.

Ἐἶπαν ὁ κύριος, εἰδὲς ἀναβέβηκε. Jo. Calecæ, Patriarchæ CPol.

Ἐμοὶ μὲν τὸ χαριέστατον ἀπάντων καὶ μάλιστα. Macarii Chrysostephalii, ArchiEpiscopi Philadelphiensis. Græce & Latine apud Gretserum T. 2. de Cruce p. 210. MS. in Bibl. Coisliniana p. 181.

Ἐπειδὴ τῆς πρώτης καὶ θείας. Philothei Patriarchæ CPol. Gretf. pag. 174.

Κνήσωμεν ἀγαπητοὶ σήμερον. Andreae Cretensis. Gretser. p. 108. & in Andrea Cretensi Combefisii p. 103. Hanc secundam partem esse orationis quæ incipit σταυρῆ πανήγυριν ἄγομεν, observat Lambecius VIII. p. 288. & 380.

Ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ τῶ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Callisti Patriarchæ CPol. edidit Gretserus Græce & Lat. 4.

Ὁρῶ σήμερον τῶ μεγάλα τῶδε ναῦ. Theophanis Ceramei. idem Gretserus T. 2. de Cruce p. 132. & inter Homilias à Francisco Scorsio utraque Lingua editas, quarta.

Πάλιν ἑορτῆς μυστήριον. Germani Patriarchæ CPol. Gretser. p. 156. Πάλιν ὑψῆται σταυρός. Pantaleonis Presbyteri Byz. id. pag. 150. Chrysof. edit. Savilii T. 7. p. 661.

Πᾶσα μὲν ἢ ἀπὸ τῶν χειρόνων. Chrysof. T. V. Savil. p. 823.

Πρότερον ἐν ἱερῶ ἀγαγόντων ἀνθρώπων ἀγαλλιᾶσαι. Leonis Imp. Gretser. pag. 142.

Πρὸ τῶ σωτηρίας σταυρῆ. Incerti. Gretser. p. 184.

Σταυρῆ πανήγυριν ἄγομεν. Andreae Cretensis. id. Græce & Latine pag.

c) Confer quæ congestit Combefis. Tom. 2. pag. 125. seq. Bibl. Concionatoriz.

pag. 94. & Latine sub Metaphraftæ nomine apud Lipomannum T. 6. & Surium ad 14. Sept. Græce & Lat. etiam in Andrea Creteni Combefisii p. 96.

Σταυρῶ πανήγυρις καὶ τίς ἡ σκιρτήσων; Sophronii Patriarchæ Hierosol. Gretser. p. 89.

Σταυρῶ πρόκειται σήμερον ἑορτή. Josephi Patriarchæ Thessalonicensis. id. pag. 116.

Τὸν σταυρὸν τιμῶν, ὁμολογημένως σταυρωθέντα τιμῶ. Nicetæ Paphlagonis. Græce & Latine in auctario novissimo Combefisiano T. 1. p. 440. Latine T. 27. Bibl. Patrum Lugd. p. 424.

Τὸν τῶ σταυρῶ λόγον. Mich. Pselli. MS. Cod. Barocc. 131.

Φέρε σήμερον, ὡ θεοφιλέστατον ἄθροισμα. Theophanis Ceramei, Tauromeniæ Episcopi. Græce & Latine apud Gretserum T. 2. de Cruce p. 124. & inter Homilias Theophanis à Francisco Scorfo Paris. 1644. fol. editas, tertia.

In Crucis d) inventionem.

Ἐν ἔτει ἑβδόμῃ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου. Incerti, apud Gretserum Græce p. 540. Integriorem Codicem MS. memorat Lambecius VIII. p. 381. & 393. quinque foliis in folio. In Codice Bibl. Coisliniæ p. 402. Merandro Protectori tribuitur.

Ἐτῆς Διακοσιοῦ ἔ Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ ζήτησις καὶ ἀνέυρεσις γέγονε. Auctoris incerti.

Ἐτῆς Διακοσιοῦ τριακοῦ τρίτου. Incerti. Græce apud Gretserum p. 541-546.

Ἐτῆς ἠνύετο τριακοσιοῦ τρίτον ἔ πάθος. Incerti apud Gretserum. p. 526. Græce & Latine.

Πρὸ κέλῳ τῆς ἡμετέρας ὁσιότητος δεξιά. Alexandri Monachi. Edidit Gretserus T. 2. de Cruce p. 1.

IX. In JESU Sepulturam.

Ἄ μὲν ἂν τις εἰπάσῃ τεκμήριον. Maximi Planudæ. Græcè MS. Lambec. VIII. p. 70. Latine Joach. Axonio, Graviano interprete, T. 27. Bibl. Patrum Lugd. p. 486.

2) Combefis. T. 6. pag. 530. seq.

M 3

δια-

- Αναβάλλεται μὲν ὁ Ἰησοῦς. Theodori, Alanizæ Episcopi.
 Ἐπαμνετὸς καὶ ἕτεροι τῆς Ἐκκλησίας ὁ νόμος. Gregorii Episcopi An-
 tioch. MS. Græce Bibl. Coislinian. p. 182. Græce & Lat. T. 1.
 Auctarii Novi Combesis. p. 827.
 Σάββατον μὲν ἐστὶ σήμερον. Germani Patriarchæ CPol. T. 1. Au-
 ctarii novi Combesis. p. 1469. Græce & Lat.
 Τί ἔστο σήμερον, σιγὴ πολλὴ ἐν τῇ γῆ. Eriphanii Cyprii. T. 2. p. 159.
 Confer, Sabbato magno.
 εἰ Φρικτὸς μυστηρίῳ πάσῃ τῇ κτίσει. Leonis Imp. Græce & Lat. in
 Auctario novo Combesis. T. 1. p. 1675.

X. In JESU resurrectionem.

- Αναστάσις ἡμέρα. Greg. Nazianzeni Orat. XLI.
 Ανάστασις ἔμμε Ἰησοῦ καὶ Θεοῦ. Leonis Imp. Græce & Lat. in Au-
 ctario novo Combesis. T. 1. p. 1691.
 Ἀνέστη τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ὁ Κύριος. Eusebii Alex.
 Ἀπεθήμεθα τῆς νηστείας τὸ Φορτῖον. Jo. Chrysostr. T. 5. Savil.
 pag. 581. & T. 2. edit. novæ p. 437.
 εἰ ταῖς Ἀγγέλων ἐνῆν. Athanasii Alex. Græce & Lat. in Combe-
 siii Auctario Nov. T. 1. p. 531. & in Athanasio Montfauconi
 T. 3. p. 455.
 εἰ τις εὐσεβῆς καὶ φιλόθεος. Jo. Chrysostr. T. V. Savil. p. 916,
 MS. Lambec. VIII. p. 364
 εἰ τις Πατριαρχῶν εὐλογία. Nysseni T. 2. p. 814.
 ἐπὶ τῆς Φυλακῆς μετήσομαι. Nazianzen. Orat. XLII.
 Ἐυκαιρον καὶ παναρμόνιον. Leontii presbyteri CPol.
 Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, εὐφημήσωμεν. Nysseni T. 2. pag. 869.
 ἢ μὲν ἀληθινὴ ἔσβατα κατάπαυσις. Id. pag. 866.
 καθὼς ἐνεχώρη δισαφήςαμεν. Joannis Thessalonicensis' de con-
 sonantia Evangelistarum. Græce & Lat. T. 1. auctarii Novi Com-
 besis. p. 791.
 Δαμασκό μὲν ἢ ἔπαχα πατήγυρις. Procli Patriarchæ CPol. Græ-
 ce & Latine inter ejus Orationes à Riccardo Romæ, & Com-
 besisio T. 1. Auctarii novi editas p. 427.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- Τετρα εὐαγγέλιον θαύματα. Jo. Chrysoſtomi. T. VI. Duczi p. 375.
 Φαίδρα μὲν πᾶσα ἑορτή. Jo. Chrysoſtomi. T. V. Savil. p. 970.
 Φαίδρον μοι τὸ τῆς ἐκκλησίας θέατρον. Chrysoſtomi. T. 7. Savil.
 pag. 426.
 Φέρε μοι νῦν τὰς ἱερατικὰς. Diadochi Episcopi Photices Epiri.
 εἰς γλυκὺς συνέμπορον. Greg. Nyſſeni T. 2. p. 873.
 Nili λόγους τρεῖς εἰς τὴν ἀνάληψιν, memorat Photius Cod. 276.

XII. In JESU adventum secundum.

- Ἀδελφοὶ με φιλόχριστοι, ἀκῦσατε. Ephraimi Syri. Exstat Græce in
 edit. Oxon. p. 247.
 Ἀγαπητοὶ, μηδὲν προτιμησώμεθα. Ejusdem. ibid. p. 455.
 Ἐνόμιζον μεγάλα τιὰ καὶ ὑπερφυῆ. Jo. Chrysoſtomi T. V. Savil.
 pag. 782.
 Μετὰ τὴν ἀνάληψιν ἔκκυρις. Eusebii Alexandrini.
 Πῶς ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος. Ephraimi Syri, edit. Græcæ Oxon. p. 359.
 Plura Combefisius Tomo I. Bibliothecæ Patrum Concionatoriz,
 sed ut in opere illo solet, Latine tantum.

XIII. In JESU imaginem.

In Christi imaginem ad Abgarum missam, οὐκ ἄρα μόνον ἀκατάληπτον
 ἦν. Constantini Porphyrogeniti. Vide Volum. VI. hujus Bibl. p. 490.
 Latine exstat in Tomo sexto Lipomanni pag. 190. seq. atqve inde
 apud Surium ad 16. Augusti. Græce & Latine in Combefisii
 fasciculo rerum CPol.

- Παράδοξον ἢ πανήγυρις. Gregorii Archidiaconi & Referendarii
 Magnæ Ecclesiæ. Vide Allatum de Simeonibus p. 105.
 De miraculo imaginis Christi in puteo ad magnam Ecclesiam CPol.
 Δεσπορικῶν καὶ εὐαγγέλιων θαυμάτων. MS. Lambec. VIII. p. 350.
 Auctor incertus.
 Οὐδὲν ἔτιωσ ἐυφραίνωσ ὀιδῶν. Auctor incertus, Græce & Lat. T. 2. au-
 ctarii Novi Combefis. p. 647.
 In Imaginem in Chalcoopratis. Δεσπορικῶν θαυμάτων ἀνάμνησις πάρεσι
 τῆμερον. Auctor incertus, Græce & Lat. T. 2. Auctarii novi
 Combefis. p. 611.

Imaginis Christi Berytenſis A. C. 765. Ἄρατε τὸς ὀφθαλμὸς. Athanaſii T. 3. Opp. p. 344. junioris.

In Imaginem translata à Germano Patriarcha CPol. τὴ ἀγνωστῆ καὶ οὐκ ἔπισημῶν πατριάρχου Γερμανῶ. MS. Coislin. p. 414.

* Ignatii θεοφόρου Antiocheni. Ἄρατι Τραϊανῶς τὰ τῆς Ῥωμαίων βασιλείας. Latine apud Surium & cum notis apud Bollandum 1. Febr. Græce MS. in Bibl. Coislin. p. 213. Græce & Latine in Patribus Apostolicis Cotelerii. Vide & Combesii Bibl. Concionatoriam T. VI. pag. 168. seq.

Οἱ πολυτελεῖς καὶ φιλότιμοι. Jo. Chryſoſtomi. T. V. Savil. p. 498. & T. II. edit. novæ Montfauconianæ p. 592.

Antiquiora Acta incipiunt Ἄρατι Μαδριζαμένῶ. Hæc Latine edidit in Ignatianæ appendice Uſſerius. Græce & Latine Ruinartus ac deinde alii ut dixi lib. 3. cap. 1. pag. 42.

Ignatii CPol. Patriarchæ vita scripta à Niceta Paphlagone. Πάντων μὲν ἁγίων τὸς βίαις. Ex Matthæi Radéri edit. Ingolſtad. 1614. 4. Exstat Græce & Lat. T. 3. Concilior. Bini edit. 1618. parte 2. p. 692-724. T. VIII. Labbei p. 1180. T. V. Harduin. p. 943.

Ejusdem Encomium à Michaële Monacho presb. & Syncello. ὁ μὲν ἔστῳ καὶ μέγας θεοφόρος ἰγνάτιῳ. Id. Bin. p. 725. Lab. p. 1259. Harduin. pag. 1010.

In Imaginum restitutionem Domitica ὀρθοδοξίας. Τίς ὁ ἦχος τῶν ἐορταζόντων; Macarii Chrysocephali. MS. in Bibl. Coislin. p. 181.

τὸ βασιλέως θεοφίλου. Auctor incertus. Græce, & Lat. T. 2. Augustarii Novi Combesii p. 716. MS. Lambec. IV. p. 171. VIII. pag. 349. seq.

ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματα σου κύριε. Germani Patriarchæ CPol. Græce & Latine in Tomo 2. Gretſeri, de Cruce p. 549.

* Ihdæ, Domnæ & viginti millium Martyrum Nicomediæ. Ἄρατι Μαξιμιανῶ δειότερον ἔστῳ ἄγοντῳ ἐν τῇ Ῥωμαίων ἀρχῇ. Latine apud Surium, 26. Dec. & T. V. Lipomanni. Græce MS. in Bibl. Coisliniana p. 213.

Innocentium Martyrum Bethleemiticorum. Πάλιν ὁ τάλαις ἐγὼ τὸς νῦν. Auctor Joannes Monachus & presbyter Euboeæ.

Πάλιν ὁ γέρον ἐγὼ πρὸς τὸν λόγον ἄγομαι. Basilii Seleuciensis. Latine apud Surium 28. Dec. Lipomannum T. V. Græce & Lat. XXXVII. inter Homilias Basilii Seleuc.

- Τίς θεὸς πλὴν τοῦ θεοῦ ἡμῶν. Cyri Germani CPol.
 In Incorporatos. (Angelos) καὶ πάλιν τῷ θεῷ Δαβὶδ πρὸς ἡμῶν. Georgii Hagiorolitæ.
 Joachim & Annæ, parentum S. Mariæ. Ἡ χθὲς θεοτόκος γενεθλιακὴ πα-
 νήγυρις Auctor Cosmas Vestitor.
 Joannæ in puteo. Ἡ ἴσθις γυνή. Cod. 148. Barocc. Infra, Joannis.
 Joannicii. Τὰ ψυχωφελῆ καὶ θεάρεστα τῶν ἁγίων πατέρων ἀνδραγαθή-
 ματα. MS. Lambec. T. 8. p. 266. Auctor Sabas Monachus. Ex
 Vita Joannicii MS. loca multa Græce producit Cangius in appen-
 dice Glossarii Græci & notis ad Zonaram.
 * Τὴν πρὸς ἀρετὴν ὁδὸν φέρουσαν τραχιάν εἶναι: Latine apud Surium
 4. Nov. & Lipomannum.
 * In Joannem b) Apostolum & Evangelistam. Ὅτι μὴ πολὺ τῶν Ἀγγέλων
 ἀφῆσκειν ἄνθρωπον. Latine apud Surium 27. Dec. Græce. Verp
 MS. Lambec. VIII. p. 244. & Latine ad calcem Oecumenii in E-
 pistolas, & Arethæ in Apocalypsin. Paris. 1631. fol. Græce ad
 calcem commentariorum Oecumenii excusorum Verona 1532.
 fol.
 Ἀποστολικὴν ἐπιδημίαν εὐφημῆσαι. Auctor Macarius Chrysocephalus,
 ArchiEpiscopus Philadelphiensis. MS. in Bibl. Coislin. p. 181.
 Ἀπέσταλθαι ὅ τὴν Φαίδραν ταύτην συγκροτήσας πανήγυρις. Auctor
 Procopius Chartophylax.
 Βασιλεύοντος τῶν Ἰουδαίων Ἀγρίππης. Narratio Apocrypha MS. Lambec.
 VIII. p. 375. Nessel. V. p. 175. n. 4.
 Ἐζήτησαν ἔν οι παρόντες τὴν αἰτίαν. Narratio Apocrypha Græco-
 barbara incerti de actis & visionibus quas vidit Joannes Apосто-
 lus cum primum Christus Petro & Apostolo apparuit. MS.
 Lambec. VIII. p. 361. Nessel. V. p. 127. n. 8.
 Ευαγγελιστῆ θεολόγῳ προσήκει ἀν. αὐθ. Auctor Nicephorus Blem-
 midas.
 Ὁ τὸν μέγαν τῆς βροτῆος γόνον πρότερόμειθαι. Inter incerta ab Al-
 latio recitatur pag. 123. de Simeonibus: sed Auctor est Nicetas
 Paphlago. Exstat Latine T. 27. Bibl. Patrum Lugd. p. 393. Græce
 & Latine in Combefisii Auctario noviss. T. 1. p. 354.
 Πάλιν ὁ ἡμέτερος Ἰωάννης Chrysost. T. 7. Savil. p. 344.
 Σαλπίζατε, φησὶν, ἐν νεομηνία: σάλπιγγος. Prochori Diaconi
 Apo-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Duczani p. 442. Græce & Lat. & T. 12. Bibl. Patrum Paris. 1644
1654. p. 686.

In Joannis Baptistæ natalem.

Ἀηδόνι τινὶ πολυφώνῳ. Auctor Theodorus Studita. Latine in T. 6.
Lipomanni & apud Surium ad 24. Junii.

Ἀρχὴ τῷ κόσμῳ. Auctor Leo Imperator.

Εἰ μὲν ὁ ἔ λόγος κήρυξ καὶ πρόδρομος. Auctor Theodorus Daph-
nopates, licet in Codice Vaticano 1074, ut Allatius notat, refer-
tur ad Theodoritum Cyri Episcopum, atque in auctario operum
Theodoriti Garneriano prodiit Græce & Lat.

Ἐυκαρτος ἡμέρα ἑορτῆς. Chrysostomi T. 7. Savil. p. 389. Latine apud
Surium 24. Junii.

Benedictus Deus. Ecce enim rebus ipsis ostensa sunt salutationes Johannis.
Jo. Chrysostomi. Latine apud Surium 24. Maji.

Ἰωάννη τῇ Φωνῇ ἔ λόγος τὸς λόγους. Auctor Macarius Chrysoceph-
lus. MS. in Bibl. Coislinian. p. 181.

Χῶραι μὲν ἀποχερσωθεῖσαν. Athanasii Alex. T. 3. Opp. p. 387. cum
Montfauconi versione.

In Joannis decollationem 29. August. ὡς περ τις αἰὴρ Φιλέρημος. Anato-
lii Episcopi Thessalonicensis, notante Allatio. At Chrysostomo d
T. 7. Savil. p. 549. tribuitur & in Codice noni sæculi, de quo Bandu-
rius p. 649. ad Antiquitates CPol. Chrysostomi sermonem de hoc ar-
gumento. memorat Photius Cod. 274.

Ἐτι μὲν τῇ μνήμῃ τὰ βαπτιστῶν κρατῶν. Eiusdem Anatolii.

Ἐτις τριαρακιστῶν δευτέρω τῆς βασιλείας Αὐγύστου. Auctor se profite-
tur Euripum, Johannis Baptistæ discipulum. Confer Tillemont.
T. 1. memor. p. 518. edit Paris.

Κεκοιμηθῆναι Ἡρωδίας. Joannis Chrysostomi. Latine apud Surium
29. Augusti, & in T. 6. Lipomanni pag. 203. b. Πάλιν Ἡρωδίας
μαίνας T. 7. Savil. p. 745.

Δύοτε καί μοι τὴν γλώσσαν ὁ βαπτιστῆς. Mich. Pselli. MS. Lambec. VII.
p. 218. sq. V. p. 18.

Ὁ λόγος τῆς ἀληθείας φέρει μὲν τινὰ καὶ τοῖς καταγγ. Jo. Chrysosto-
mi ex commentar. in Matthæum. Bibl. Coislinian. p. 183.

Πάλιν ἡμᾶς ἡ μεγαλόφωνος Φωνή. Anatolii Thessalonic.

Πάλιν

- Πάλιν Ἰωάννης ὁ μέγας ὁ πρόδρομος. Macarii Chrysocephali, MS. in Bibl. Coislinian. p. 181.
- Πηδᾶ καὶ γῆρας ὡς τὰ πολλά, Andreae Cretensis. MS. Græce Lamb. VIII. p. 218. Latine in T. 6. Lipomanni p. 205. b. & apud Surium 29. Augusti; at Græce & Lat. in Auctario novo Combesii, T. 1. p. 1327.
- Τὴν τῆς Ἡρώδιᾶς ὄρχησιν. Basilii Seleuciensis p. 160, edit. Combellin. MS. Lambec. VIII. p. 219.
- Τὴν δάσκα λαβίδι προφητικῇ διεσομῶσθαι. Leonis Imp. Alia collegit Combesius T. 7. Bibl. Concionatoriae p. 780-818.
- Hesychii Sophistæ Byz. in Joannem Baptistam sermo desideratur in Codice Coislin. p. 183.
- In Johannis descensum ad Inferos. a) Ἀναγκαῖον εἰς πάλιν σήμερον. Auctor Eusebius Alexandrinus.
- In capitis Johannis inventionem in urbe Emesena b) A. C. 453. 24. Febr. Μοναχοὶ δύο ἐκ τῆς εἰώας. Marcelli Archimandritæ. MS. Lambec. VIII. p. 89. Latine vertit Dionysius Exiguus.
- * De tribus inventoribus capitis S. Joannis Baptistæ. Πάλιν ἡμῖν ὁ Θεὸς ὑφῆσθηκε Πρόδρομος.
- In Johannis manum allatam Antiochiâ. Ἰδὲ καὶ πάλιν ἡμῖν ὁ ἱερός ἔχριστος ἐπεδήμησε πρόδρομος. Theodori Daphnopatae, Latine sine auctoris nomine apud Lipomannum T. 6. p. 211. & Surium 29. Augusti.
- Johannis Acatai, (qui male Acatzius apud Allatum p. 127. de Simeonum scriptis) Οὗτος ὁ Πατὴρ ἡμῶν Ἰωάννης ὡρμάτο μὲν δὲ τῆς Κωνσταντίνου. Auctor incertus. Allegatur ab Allatio ad Acropolitam p. 201. 202.
- Alia ejusdem vita, Τὴν δοξάζοντάς με δοξάσω. Auctor incertus.
- Joannis Calybetæ sub Theodosio juniore. βίον καλὸν ἡ ἀδελφοί μου. Βέλομαι διηγῆσασθαι. Auctor incertus qui se Synchronum proficitur.
- In alio Codice incipit: βίον καὶ ἅγιον καὶ ἀμόλυτον καὶ ἐνάρετον ἀνδρὸς δικαίου βέλομαι διηγῆσασθαι. MS. Lambec. VIII. p. 228. 395. Latine apud Surium 15. Januar. sub Metaphrastæ nomine. βίον καλὸν καὶ ἐνάρετον καὶ ἀμωμον. MS. in Bibl. Coislin. p. 196.

N 3

Res

a) Titulus sermonis est: περὶ τῆς παρυσίας Ἰωάννου εἰς τὸν ἄδην. Crediderunt enim aliqui Johannem Christi præcursorem fuisse etiam apud inferos. Vide Allatum de libris Eccles. Græcor. pag. 303. seq. b) Vide Sozom. VIII. 25.

- Res est sane tyrannica parentum amor* Latine ex Græco Codice Vaticano apud Bollandum. 15. Jan. confer Tillemont T. 16. p. 57. seq.
- Joannis Chrysoſtomi. Vide ſupra, Chryſoſtomi.
- Joannis Climaci. Vide paullo poſt Joannis Sinaitæ.
- Joannis Damáſceni. Τοῖς τετηρηκόσι τὸ κατ' εἰκόνα Θεῦ ἀρρύπτων, Αὐτοῦ Joannes Patriarcha Hieroſol. Græce & Latine in nova Damáſceni editione & apud Henſchenium 6. Maji. Græce MS. Bibl. Coislin. p. 212. Latine ex Billii verſione apud Surium 6. Maji. Τῷ Ἰωάννῃ τὸν λόγον τῷ ἐκ Δαμασκῦ τὰ ἐγκώμια. Auctor Conſtanti- nus Acropolita Logotheta. Apud Henſchenium T. 2. Maji p. 731.
- Joannis Eleemonis, Patriarchæ Alex. Τὰ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἀναγράφως τίθεσθαι πράξις. Bibl. Coisliniana p. 584. Latine Gentiano Herveto interprete apud Surium & cum notis apud Bollandum ad 23. Januar. Græce MS. Lambec. VIII. p. 337.
- Ex vita ejus ſcripta à Leontio Neapoleos Cypri Epifcopo narratio de Petro publicano. Lambec. IV. p. 104. & VIII. p. 231. ſq.
- Ejusdem Vitæ Paralipomena* à Leontio Epifcopo Neapolitano Cypriorum Inſulæ. Ὁ μὲν σκοπὸς εἰς ἐστὶν ἡμῶν. MS. Lambec. VIII. p. 271. Latina Anaſtaſii Bibliothecarii verſio in Roſweidi Vitis Patrum & apud Bollandum T. 2. Januar.
- Joannis Eleemonis Vita auctore incerto : οἱ τὴν ἀγαθὴν καὶ σπουδαίαν ἀνδρῶν ἐγκωμιάζοντες. Allatio de Simeonibus pag. 123. hic Johannes per errorem calami dicitur Imperator.
- Joannis Eleemoſynarii vitam à Metaphraſte ſcriptam Græce habuit Roſweidus. Vide Gudii Epifto- las pag. 278. Citatur etiam ab Allatio de purgatorio p. 73.
- Joannis Gothi Epifcopi vita. Οὗτος ὁ ὄσιος πατὴρ Ἰωάννης ἐπίσκοπος ἦν Γοτθίας. Auctor incertus.
- Joannis Epifcopi & Hefychaſtæ Abbatis Lauræ S. Sabæ vita auctore incerto : Πρῶτον, τίθειμι τῷ λόγῳ τὸν ἀββᾶν Ἰωάννην. Latine in T. 6. Lippomanni, ad 13. Maji. & apud Surium 13. Maj. ſub nomine Cyrilli Scythopolitani.
- Joannis Martyris. Vide ſupra, Cyri.
- Joannis Monachi qui ſe in puteum injecerat. Ἦν τις γυνὴ φιλόχρηστος ὀνόματι Ἰελία. Auctor incertus. Exſtat Græce è MS. Vaticano ad

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Vossius, & Ambrosius Camaldulensis, ex cuius versione legitur apud Surium XI. Dec.

In Iosephum & descriptionem Mariæ. Ὡςπερ οἱ τὸν χρυσίτην. Athanasii Alex. T. 3. Opp. p. 404. cum versione Holltenii, Et Latine T. 7. Lipomanni & apud Surium 25. Dec. De hoc Iosepho Tillemont T. 1. p. 83. memor. H. E.

Iosephi Hymnographi. καὶ ἅπας μὲν βίβλιν τῶν ἰναρέτων. Auctor Iohannes Diaconus magnæ Ecclesiæ & Rhetor.

Irenæi, Sirmii Episc. sub Diocletiano. Ὅταν τρόποις ἀγαθοῖς Lambec. VIII. p. 206. Auctor incertus, Metaphraste antiquior, MS. in Codice noni sæculi sanctos Augusti mensis complexo, cuius meminit Bandurius p. 648. ad Antiquitates CPol.

Ὁὐτὸς ὁ ἀγιὸς ἱερομάρτυς. Epitome quam Græce exhibet Lambecius VIII. p. 208. sq. ubi etiam brevis laus Irenæi Lugdunensis.

Irenes Martyrium, V. Maj. κατὰ τὴν προλαβόντα χρόνον ὑπῆρχεν βασιλεὺς ὀνόματι Δικίμῳ MS. Lambec. VIII. pag. 286. Vide & supra, in Agape.

Isaaci Confessoris Abbatis CPol. μετὰ τὴν προσκύνησιν ἔπι παναγίῃ καὶ προσκυνητῶ σαυρῶ. Græce cum Dan. Cardoni versione in Actis Sanctor. ad XXV. Maji T. 7. p. 247. Eadem ni fallor quam veluti ineditam è MS. Colbert. allegat Bandurius p. 690.

Isaccius qui & Theophanes. infra in Theophane.

Isidoræ σαλῆς, Tabennesiotidis in Thebaide. ἐν τῷ τῷ μοναστηρίῳ. Auctor Ephraim Syrus. Exstat in editione Oxon. pag. 419.

Isidori Martyris Alex. Ἰσίδωρον τὸν ἡνωῖον λόγῳ ἐγκωμιάσαι. Auctor Nicolaus Perpagomenus.

κατὰ τὴν τιμίαν καὶ ἐνθεοὺς διδασκαλίαν. MS. Lambec. VIII. p. 81. Latine ad Surium 5. Febr. ubi Metaphraste tribuitur.

Ἔτις πρώτη τῆς βασιλείας Φλαβίου Δεκίου. Græce è MS. Vaticano in calce T. 3. Maji pag. 72. & Latine Dan. Cardono interprete pag. 449.

Ismaëlis, Sabelis & Manuelis Martyrum. κατὰ τὸν καιρὸν ἐκείνου βασιλεύοντῳ τῷ ἀσεβεστάτῳ Ἰβλιανῷ. Auctor coævum se profiteur.

* Persecutores quidem alii ἔστι τυραννί. Latine in Tom. 6. Lipomanni & apud Surium ad 17. Junii.

Judæ Thaddæi Apostoli. ὁ μὲν μακάριος Ἰακώβ. Auctor Nicetas Paphlago. Exstat Græce & Latine in Combesisii Auctario noviss. T. 1. p. 415. Latine T. 27. Bibl. Patrum Lugd. p. 415.

* **Julianæ in urbe Nicomediæ Martyrium.** Καὶ ἡ καλλιότης τῶν πόλεων ἢ Νικομήδους φησὶ Μαξιμιανῶ τῷ δουρεβῶς ἀρξάντῳ. Latine apud Surium 16. Febr. Græce MS. in Bibl. Coislin. p. 213.

Julianæ & Pauli, Ptolemaide. Ἀυρηλιανὸς ὁ βασιλεὺς δόγμα ἔθετο. Auctor Metaphraste antiquior. MS. in Codice noni sæculi, teste Bandurio. Latine apud Surium 17. Augusti.

In Julianum Martyrem. Εἰ ἐν τῇ γῆ τοιαῦται. Jo. Chrysofomi. T. V. Savil. p. 621. & T. 2. edit. novæ p. 671.

Juliani Martyris & Basilissæ & sociorum. Ταῦτα ὄσι τὰ πάθη τῶν μαρτύρων. Auctor quisquis est coævum se profitetur. Vide Allatium de Simeonibus p. 110. Latine apud Surium 9. Januar. & plus dimidia parte integrior quidem quam dederat Lipomannus Tomo VII. mutilo usus Codice.

In Julittam Martyrem. Ἡ μὲν ὑπόθεσις τῆς ἐκκλησίας. Basilii M. Homilia inter ejus Opera T. 1. p. 367. Græce & Lat. Meminit Svidas in Βασίλει. Vide & supra, Ceryci.

* **Justinæ.** Vide supra, Cypriani.

Justini Martyris. Quo tempore nefarii superstitionis idolorum propugnatores. Vide quæ supra lib. V. c. 1. p. 52.

Justini ejusdem, Charitonis & sociorum. Εἰ τῷ καιρῷ τῶν ἀνόμων ὑπερμάχων εἰδωλολατρίας. Auctor incertus. Latine apud Surium 12. Jun.

In Juventinum & Maximinum Martyres. Ὁ μακάριος Βαβύλας. Joannis Chrysofomi Græce T. V. Savil. p. 533. & Græceac Lat. T. 1. Ducæi p. 483. T. 2. Montfaucon. p. 578. Latine apud Surium 25. Januar.

Latomi Eulogii. Γέγονεν κατὰ τὴν Θηβαΐδα. Auctor Metaphraste antiquior. Vide Bandurium p. 649. ad Antiquitates CPol.

In S. Laurentium. Οἱ σώφρονες τῶν ἐρασῶν. Demetrii Cydonii. Cod. Baroccian. 90.

Laurentii Diaconi, Xysti Papæ & Hippolyti Tribuni. Τὰς μεγάλας τῶν μαρτύρων. MS. in eodem Codice noni sæculi. 8. August. & in Cesareo de quo Lambecius VIII. p. 124.

Οὗτοι οἱ ἅγιοι γεγονόασιν ἐπὶ Δεκίῳ ἔ βασιλείῳ. MS. Lambec. VIII. p. 121.

Lauri & Flori in Urbe Ulpiana Dardaniæ, sub Hadriano. 18. August. Καλῶς διδάσκει ἡμᾶς. MS. in eodem Codice noni sæculi apud Bandurium. Auctor igitur Metaphraste Antiquior.

οἱ ἅγιοι Χρυσῶ Λαυρεῶ καὶ Φλωρεῶ. MS. Lambec. VIII. p. 200.
 Lazari in Monte Galefino. Ὁ τῶν κατὰ Θεὸν πολιτευμάτων. Auctor
 Gregorius Cyprius Patriarcha CPol. Vide Allatium de Georgiis
 p. 425.

In Lazarum quatridentum. Δείπνον ἡμῶν πελυτελεῖς Λάζαρῶ αὐθις. He-
 sychii presb. Hierosolymitani. MS. Lambec. VIII. p. 352.

Λάζαρῶ τὸν παρόντα συγκεκρισηκῶς σύλλογον. Andreae Cretensis.
 Graece & Lat. in Combesii edit. p. 56.

Ἐοῦδεν, ὡς εἶκε, τῆς ἀγάπης εἰς ἰχυρότερον. Leonii Episcopi Anti-
 bissi. Meminit. Photius Cod. 272.

Φίρε πάλιν εἰς μέσον τὸν Εὐαγγελιστὰ Ἰωάννην. Amphilocheii Ep-
 scopi Iconiensis. Graece & Lat. in editione Combesii. p. 57.

Φιλῶ τὸ τῆς Ἐκκλησίας χωρίον. Hesychii Presbyteri Hierosol.

In divitem & Lazarum. Ὁ τοῖς ἀποφατικοῖς καὶ δογματικοῖς. Asterii
 Amaseni, Graece & Lat. T. 1. Auctarii Novi Combesii, p. 1. & T. 2.
 auctar. Duczani p. 563. cum Phil. Rubenii versione, qui ediderat
 Antwerpiae. 1615. 4.

Plures Chrysostomi homiliae. Ὁ τὰ τυχόντα ὑμᾶς ὤνησεν. MS. Lam-
 bec. IV. p. 121. VIII. p. 324. Savil. T. V. p. 242. & T. I. edit. nov. p. 736.

Τῆς ἑξ Λαζάρου ἐξοβολῆς τὸ τέλῳ. MS. id. & T. I. edit. nov. p. 751.
 Μέγιστόν ἐστι διδασκάλιον id. IV. p. 104, 128. VIII. p. 232. T. V. Savil. p. 728.

Leonis & Pargorii, Pataris in Lycia Martyrum. Ποικίλαι μὲν ἔξ διαβο-
 λῶ ἀεὶ μηχαναί. Auctor incertus Graece MS. Lambec. VIII. p. 86.
 & Latine apud Sur. & Bollandum 18. Febr.

Leontii & sociorum. Quo tempore Vespasianus. Latine apud Surium 18.
 Junii ἐ Sim. Metaphraste.

* Leucii, Vide infra, Thyrsi.

Longini Centurionis. Οἱ τῆς αἰθλήσεως νικηταί, ἑράνιοι ἢ πολῖται, οἱ ἔ-
 χρυσῶ στρατιῶται. Auctor horum Actorum praesentem se & viden-
 tem Martyrio Longini interfuisse profiteretur. Sed illa ut fabulis
 refertissima Bollandus describere noluit, qui de aliis Longini Actis
 ab Hesychio Presb. Hierosol. compositis videndus T. 2. Martii p. 382.
 ad diem XV. cui adde Tillemontium ad Vitam JESU CHRISTI, no-
 ta 38. T. 1. memor. p. 477. seq. edit. Paris.

* Ejusdem Martyrium. Τὸ θεῶ λόγος ἀπὸ τῆς ἐκ ἐξοβολῆς. Graece MS.
 Lam-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Macarii Egyptii. Μικρῷ Μακάρῳ δίσφυγον ὁ Αἰγύπτῳ. Auctor Johannes Hagiopolita sive Hierosol.

Macarii Eremitæ. Παρακαλῶν ὁ ταπεινός. Cod. Barocc. 147.

Macariorum duorum Egyptii & Alexandrini Marcique Monachi, auctore Palladio Episcopo Cappadociz. *Illa que de predicabilibus & beatis referuntur viris.* Latine apud Surium 2. Jan. ex Palladii Hist. Lausiaca.

Macarii Patriarchæ Antiocheni vita scripta A. C. 1067. *Gemma regalis quam artificis manus.* Auctor Anonymus. Latine apud Surium 10. April.

In Maccabæos. 1. August.

Ἄπασις μὴ ἐν ἐγκωμιάσει. Jo. Chrysoptomi T. 2. Edit. novæ p. 622.

Ἐν τοῖς Μακκαβαϊκοῖς βίβλοις ἀναγ. Gregorii Naz.

καὶ τοῖς μάρτυσιν ὁρῶν τὴν τῶν ἔργων εὐφημίαν. Chrysopt. T. 2. edit. nov. pag. 631.

Τί δαί ὁ Μακκαβαῖς; Gregorii Nazianzeni Orat. XLII Latine apud Surium 1. August.

φιλοσοφώτατον λόγον ἐπιδείκνυσθαι μέλλων. Flav. Josephi.

ὡς φαυδρὸς καὶ πειχαρής. Jo. Chrysoptomi. MS. Lambec. VIII. p. 100.

Latine apud Surium 1. August. Græce & Lat. T. 1. nov. p. 612.

Ex Chrysoptomi homilia diversa ab iis que existant locum producit Damascenus 2. de imaginibus T. 1. p. 384.

Macrinæ sororis suæ vitam scripsit Gregorius Nyssenus. *Τὸ μὲν εἶδος ἔχει βιβλίον.* Latine ex Zini versione apud Surium 19. Julii. Græce & Latine inter Nysseni opera in appendice.

Mamantis Martyris. 2. Sept.

Ἐγκαίνια τιμᾶσθαι. Greg. Nazianzeni Orat. XLIII.

κατὰ τὰς καιρὸς ἐκείνας ἦν τις ἀνὴρ ἐν τῇ Παφλαγονίᾳ χώρα. Auctor incertus.

Μάμας ὁ μέγας ἔστ' ἔχει χριστὸν μάρτυρα καὶ πειβόητον. Latine apud Lipomannum T. 6. ad 2. Sept. & Surium 17. Augusti. Græce MS. Lambec. VIII. p. 234.

Ὀὐκ ἀγνοῶ τὸ μέγεθός. Auctor Basilius Magnus T. 1. Opp. p. 595.

τὰς τῶν μαρτύρων πότους. Lambec. VIII. p. 221.

Manuelis Martyris. Vide Ismaëlis.

Marcelli Episcopi Arameæ Syriæ. 14. August. Νεόμηνια πολλὰ καὶ ἄλλα

ἀπὸ γῆς. MS. Lambec. VIII. p. 128. Auctor Metaphraſte antiquior. Vide Baſndurium ad Antiquitates CPol. p. 647.

* Marcelli Archimandritæ Monasterii Acoemetarum. Ἐννοιά μοι πολ-
λάκις γέγονε, τί δήποτε μέγιστοι ποιηταὶ οἱ μὲν πολέμους καὶ ἐχθρας.
Græce in MS. Bibl. Coisliniana p. 213. Latine apud Surium 29. Dec.
Lipomannum T. V. Logothetam h. c. Simeonem Metaphraſten
in Marcelli vita laudat Svidas in ἀλκαία. Vide de hoc Marcello Til-
lemontium T. 16. memor. p. 51. ſeq.

* Papæ Marcelli. *Tempore illo quo Maximianus rediit de partibus Africæ.* Latine apud Surium 16. Jan. ubi tribuitur Notariis Eccleſiæ Romanæ.

* Marcellini & Marci. Vide infra in Sebastiano.

* Marci Evangeliftæ a) Ὡσπερ ἔχ ὁμοίαι τῶν σωμάτων πάντων. Auctor
Nicetas Rhetor Paphlago. Exſtat Græce & Latine in Combefiſii
Auctario Noviff. T. 1. p. 429. Latine T. 27. Bibl. Patrum Lugd.
pag. 419.

Ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς χριστὸς ὁ προαιώνιος ἔ πατὴρ λόγος. Græ-
ce è MS. Vaticano in Actis Sanctor. T. 3. April. pag. XLVI.

Πάλιν ἀποστόλική καταγραφή πατήγου. Auctor Procopius Dia-
conus & Chartophylax. Latine in Bibl. Concionatoria Com-
befiſii T. VI. & apud Surium 25. April. & Græce è MS. Vatica-
no cum Latina versione Jo. Franciſci Albani, Urbinaſis in Actis
Sanctor. T. 3. Aprilis p. XLVIII. & Latine p. 350. Græce & La-
tine ante catenam in Marcum editam à Poſſino Rom: 1673. fol.

Tempore illo, cum Apoſtoli per omnem orbem. Latine apud Surium 25.
April, ſub Metaphraſtæ nomine.

Marci Monachi. ſupra in Macariis duobus.

Marci Athenienſis, qui in eremo Thraciæ ſe exercuit: Διηγήσατό τις
ἀββᾶς Σεραπίων, ὑπάρχων ἐν τῇ ἐσωτέρῃ ἐρήμῳ. Auctor incertus.
Exſtat Græce è MS. Divionenſi ad calcem T. 3. Act. Sanctor. ad
29. Martii pag. 40 & Latine p. 779.

* Martyrium SS. Marciani & Martyrii, Notariorum, ſub Conſtantio.

Ἐπιχωρίαζε μὲν καὶ πρότερον ἤδη τὸ τῶν Ἀρμενῶν δόγμα τῇ Ῥωμαί-
ων

Ω 3

a) Longe plura de Marco Henſehenius, ad V. Aprilis, Combefiſius in Bibl. Concionatoria
Tom. VI. pag. 448. ſeq. & D. Jo. Georgius Dornheus noſter in ſclectomania Pon-
tificia.

ων ἐπιγραφεία. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium 25. Octobr. Græce MS. Bibl. Coislin, p. 211. Lambec, VIII, p. 254. 260. 262. & in God. Colbert. 1081. Reg. 2459. vide Bandurium ad Antiquitates CPol. pag. 628. 633. 634. 636. De iisdem Martyribus Sozomenus IV. 2.

Ἀγώνων ἱερῶν ἀθλητῶν καὶ λαμπρῶν. MS. in Bibl. Coisliniana. pag. 185.

Marciani. Vide infra, Nicandri.

Marciani Ægyptii & Sociorum Martyrum. Καλῶς ἐν ἀγαπητοῖς καὶ χορὸς ὁ ἐν Αἰγύπτῳ μαρτυρήσας Θεῷ. Auctor incertus.

Marciani Martyris, Episcopi Syracusani. Φέρει τοίνυν ὡς ἀγαπημένε. Auctore incerto circa A. C. 700. scriptum elogium exstat Græce, cum Sirmondi versione in Actis Sanctor. ad 14. Junii Tom. 2. pag. 788.

* **Marciani Presb. & Oeconomi Ecclesiae CPol.** *Sunt quidem multa quoque alia qua hanc regionem exornant.* Latine apud Surium X. Januar. Confer Tillemont. T. 16. p. 161. seq. Bollandum ad X. Januar. p. 609.

B. Mariæ Virginis vita scripta ab Epiphanio Monacho & Presbytero. Περὶ τῆς κυρίας καὶ ἀληθῶς Θεοτόκης καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας. Non admodum probat quæ de B. Virgine scripserint incerta fide Jacobus Hebraeus, Aphrodisianus Persa, aut de ejus dormitione Joannes Thessalonicensis & alius Joannes qui Theologum se venditavit. Andream vero Hierosolymitanum, Cretonsem Episcopum pro Vita, laudationem edidisse. Vide Allatum de Simeonibus pag. 106. seq.

B. Mariæ Virginis a) laudatio.

Θεῷ ὁ παντοδύναμος πλάσιον ἡμῶν λόγον χορηγῶντι. Auctor Josephus Bryennius.

Κλέπει τὰς πόλεις τῶν ἐμπόρων. Auctor Proclus Patriarcha CPol. Græce & Lat. in ejus Orat. à Riccardo editis & T. 1. Auctarii novi Gombesii. p. 346.

Παρ.

a) Confer Hippolyti Marracci Bibliothecam Marianam Rom. 1648. 8. & Marialia ab eodem (sed Latine tantum) edita cum notis, ibid. 1650. & 1651. 8. in quibus Homilia S. Germani, Patriarchæ CPol. Leonis Imp. Isidori Archiepiscopi, Thessalonæ & Josephi Hymnographi,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Ἀρχὴ ἰδὺ ἡμῶν ἑρτῶν ἢ παρῶσα πανήγυρις. Andreæ Cretenfis. Græcè & Lat. in Auctario novo Combesii. T. 1. pag. 1289. & in ejus

Andrea Cret. p. 1.

Ἄντη ἢ ἡμέρα Κυρίας. Auctor Leo Imp. Græce & Lat. in Auctario novo Combesii. T. 1. p. 1605.

Δεῖπν πάντα τὰ ἔθνη. Joh. Damasceni. Græce & Lat. A. 1577. edidit Jac. Billius & emendatus Mich. le Qvien T. 2. Opp. Damasceni pag. 841. Latine etiam Combesius. Notæ Petri Pantini exstant ad calcem concionum Græcorum Patrum Antw. 1601. 8. pag. 380.

* Oportebat revera Virginem, sicut ipsa DEI ad homines venturi. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium ad 15. Augusti.

Εἰς μετρήται γῆ σπιθαμῆ, Georgii Nicomediensis. Sive potius Andreæ Cretenfis, sub cujus nomine Græce & Lat. edidit Combesius T. 1. Auctarii novi p. 1305. Illi tribuitur in MS. Lambec. IV. p. 88. VIII. pag. 379. 380. Bibl. Coisliniana p. 388. At sub Germani CPol. nomine cum versione Andreæ Schotti prodit T. 2. auctar. Ducæi p. 450. & T. 12. Bibl. Patrum Paris. 1644. 1654. p. 694.

Ἐν ταῖς ἱστορίαις τῶν δώδεκα φυλῶν. Protevangelium tributum Jacobo Apostolo, quod post Neandrum edidi Græce & Latine, notisque illustravi in Codice Apocrypho Novi Testamenti. MS. Lambec. VIII. p. 52. 376. 379. 386.

Καὶ πρῶτα μὲν τὸν Θεόν. Nicolai Cabasilæ.

Λαμπρὰ ἰδὺ καὶ περὶ φανῆς. Georgii Metropolitæ T. 2. Auctar. novi Combesii. p. 995.

Δαμπρῶς πανηγυρίζει ἢ κτίσις σήμερον. Theodori junioris Homologetæ, Monachi Studitæ. Sub Damasceni nomine cum versione Allatii edidit V. C. Mich. le Qvien T. 2. p. 849. Eidem tribuitur in Bibl. Coisliniana p. 388.

Μαυσις ἰκκίνθη, ἢ θάλασσα. Isidori Thessalonicensis.

Οὐδὲν ἡδύτερον ἢ χαριώτερον. Georgii Metropolitæ Nicomed. Græce & Lat. T. 1. Auctarii Novi Combesii. p. 1015.

Οὐρεμὸν ἢ γῆ ταῖς τῆς χείρθη μαρμαρυγαῖς. Ejusdem. ibid. p. 1043.

Πάλιν ἑρτή, καὶ πάλιν πανήγυρις. Andreæ Cretenfis, Bibl. Coislin. pag. 388.

Περθευικὴ πανήγυρις σήμερον. Procli CPol. Bibl. Coislin. p. 388.

- Πᾶσα μὲν εὐεργετή καὶ πᾶσα πανήγυρις. Photii Patriarchæ CPol. Græce & Lat. in Auctario novo Combesii. T. 1. p. 1583.
- Συνκαλεῖ πάντας ἡμᾶς εἰς τὴν οἰκίαν ἐστίασιν. Jacobi Monachi ex Monasterio Coccinobaphi. Græce & Lat. ibid. p. 1247. Plura collegit Combesius T. 8. Bibl. Concionatoriz p. 1-124.
- Τὰς ἐκλαμπύσας τῆς θεολόγου ἀκρίβειας. Eriphanii Cyprii. Bibl. Coislin. p. 388. confer T. 2. Eriphan. p. 291.
- Φαιδρὸς ἡμῶν ὁ λόγος καὶ χάρις. Cyrilli Alex. MS. Bibl. Coislin. p. 388.
- In presentationem sive εἰς τὰ εἰσόδια in ingressum in templum, quando B. Maria triennis templo reddita est. 21. Nov.
- Αἱ τῶν Θεῶν πανηγύρεων ἐλάμψεις. Bibl. Coisliniana p. 388.
- Ἰδὲ καὶ πάλιν ἑτέρα εὐεργετή. Germani Patriarchæ CPol. MS. Lambec. IV. p. 129. VIII. p. 52. & Græce ac Latine inter Homilias veterum Patrum à Petro Pantino Antwerp. 1601. 8. p. 386. & T. 2. auctarii Duczani p. 445. & T. 12. Bibl. Patrum A. 1644. 1654. p. 689. Et ex Combesii recognitione in ejus auctario novo T. 1. p. 1411. Et Latine ex versione Herveti apud Surium 21. Nov. & Lipomannum. In MS. Codd. Bibl. Coislinianæ pag. 195. & 385. incipit: Ἰδὲ πάλιν ἑτέρα πανήγυρις καὶ Φαιδρά.
- Καλὰς ἡμῶν ὑποθέσεων ἀρχαίς. Georgii Chartophylacis. Græce & Lat. T. 1. Auctarii novi Combesii. p. 1091. sub nomine Georgii Metropolitæ & Archiep. Nicomediensis. ita & Latine Surius ad 21. Nov. & Lipomannus & in MS. Græco Bibl. Coislin. p. 212. 388.
- Πολλοὶ πολλάκις τὴν πᾶσαν τῶν πολυτίμοις. Jacobi Monachi ex Monasterio Coccinobaphi.
- Τίς αὐτὴ ἢ ἀνατέλλουσα ὡς κρίνον; Leonis Imp. Græce & Lat. in Auctario novo Combesii. T. 1. p. 1619.
- Φαιδρὰ καὶ παράδοξος ἢ παρῶσα Πανήγυρις. MS. Bibl. Coislin. pag. 212. Tarasii Patriarchæ CPol.
- Φαιδρὸν τὸ τῆς παρῶσης εὐεργετῆς τὸ σύνθημα. Georgii Monachi & Chartophylacis Magnæ Ecclesiæ CPol. Græce & Lat. T. 1. Auctarii Novi Combesii. p. 1070.
- In descriptionem sive censum S. Mariae.
- Ὅσπερ οἱ τὴν χρυσίτην γῆν. Athanasii Alex. inter spuria edidit Clariss. Montfauconus T. 3. p. 404. Vide & Supra, in Josepho.

In Iosephi dubitationem & cum Maria colloquium, *καλὸς μὲν ὁ τῆς
εὐπειθίας νόμος*. Georgii Nicomediensis.

In Salutationem a) ab Angelo factam.

Ἀρχὴ μὲν τῶν ὄντων Θεός. Mich. Pselli.

Βασιλικῶν μυστηρίων ἐορτὴν ἐορτάσομεν σήμερον. Jo. Chrysoptomi. MS. memorat Gerh. Vossius p. 62. ad Thaumaturgum, atque se vidisse etiam ejusdem argumenti Orationes sive homilias unam ineditam Chrysoptomi, tres Absolonis Abbatis, singulasque Theodori Studitæ, Amphiloerii Iconiensis, Hesychii presb.

Εἰ ποτε δὴ χαίρειν ἄνθρωπον ἢ σκυρτᾶν. Nic. Cabasilæ.

Εἰς δόξαν τῆς πανταγίης Τριάδος. Iosephi Bryennii.

Ἐμοὶ δὲ τῶν ζωγραφῶν ἐκείνης. Nicephori Gregoræ : MS. Lambec. VIII. p. 64.

Ἐν ταῖς ἡμέραις Ἀγγύς. Anonymi. MS. in Bibl. Coislin. p. 181.

Ἐορτὰς μὲν ἀπάσας καὶ ὑμνωδίας. Gregorii Episcopi Neocæsariensis. p. 66, edit. Gerh. Vossii.

Ἐπίση σήμερον ἡ πάντων χαρὰ. Andreæ Cretensis. Martino Hoppero interprete Latine apud Surium 25. Mart. Græce & Lat. in Orthodoxographis & in edit. Combefis. p. 11.

Ἐπ' ὄρθῳ ὑψηλὸν ἀνάβηθι. Germani Archiepiscopi CPol.

Ἐυαγγέλια, ἀδελφοὶ, Ἐυαγγέλια. Sophronii Hierosol. MS. Bibl. Coislinian. p. 389.

Ἐυφραγνέσθωσαν οἱ ἕρανοί. Isidori Archiepiscopi Thessalonicensis.

Ἡ βασιλίσσα τῶν Ἀγγέλων. Iosephi Bryennii.

Θεὸς ὁ τὰ πάντα πρὶν γενέσεως. Ejusdem.

Μεγάλας τῶν ἐγκωμίων. Basilii Seleuciensis, inter cujus sermones sæpius prodit Græce & Latine. Emendatior T. 1. Auctarii novi Combefis. p. 570.

Νῦν ἡ τῆς βασιλίδος βασιλική. Joannis Damasceni. Græce & Lat. T. 2. edit. Mich. le Quien p. 835.

Jam tempus est, fratres Dilectissimi. Joh. Damasceni. Latine ex Arabico T. 2. edit. Michaëlis le Quien p. 833.

Ὁ μέγας Ἀπόστολος Παῦλος. Joannis Monachi & presb. Euboeæ circa A. C. 744. clarus. MS. Lambec. V. p. 22. sq. VIII. p. 386.

a) Confer Combefisii Bibl. Concionatoriam Patrum T. VI. p. 313. seq.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Πρὸς ὑψηλοτάτην περιωπὴν ἡμῖν ὁ λόγος. Georgii Nicomedienfis. Græce & Lat. T. 1. Auctarii Novi Combesis. p. 1136.

Συμῆ ἀπὸς Ἐφραῖμ ἁγία ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς. Ephraemi Syri. Latine apud Surium T. 7. ad 25. Mart.

Gratulatoria ad B. Mariam de Filii resurrectione. Φωνὴ ἀγαλλιᾶσεως προομιαζέτω σήμερον. Auctor Georgius Nicomedienfis. Græce & Lat. T. 1. Auctarii novi Combesis. p. 1175.

Χαίρετε. Τῆτο μοι τὸ βραχὺ καὶ μέγα ἔστι λόγος προοίμιον. Auctor Joannes Geometra.

Antiquissimum eorum cujus in *dormitionem* sive *assumptionem* S. Mariæ Homiliæ exstant, fuisse Modestum Patriarcham Hierosol. Photio Cod. 276. memoratum, & post septimi sæculi initia clarum, notat Mich. le Quien ad Damasceni T. 2. p. 857. ubi testatur se illam Modesti Homiliam descripsisse è MS. Codice Segvieriano. Citat iterum p. 820. Incipit: ἀφ᾿ ἡμῶν ἡ πανίερῶν γνώσις τῶν σιπ- τῶν. Bibl. Coisliniana p. 389.

De Juvenalis Hierosolymitani oratione vide Nicephorum XV. 14. Hist. VII. ἔστι τῶν ἐρωτικῶν. MS. Lambec. VIII. p. 132. Joannis Damasceni. Latine edidit Combesius è versione Allatii. Græce & Lat. T. 2. edit. Mich. le Quien p. 882.

Ἐστὶ δὲ ἕνα καὶ ἄλλο καὶ ἀνγὴν ἡλίε. Isidori Archiepiscopi Thessalonicensis.

Ἐπὶ τῷ μητέρῳ ἔστι λόγος μὲν τὸν λόγον ὁ λόγος. Joannis Metropolitanæ Euchaitorium.

VI. ἔστι μὲν ἀνθρώπων ἕδαις. Jo. Damasceni. Latine in T. 6. Liromanni pag. 186. & apud Surium 15. August. Græce & Lat. Tom. 2. edit. Mich. le Quien p. 868. MS. Lambec. VIII. p. 132. Verterunt Raph. Volaterranus, Jac. Billius, Franciscus Combesius.

Θάρρειν μὲν τὸν λόγον ἐπὶ ὀλίγον. Joannis Geometra, qui etiam ex Apocryphis collegisse quædam se hæud diffitetur.

Μητρὸς Θεῶν ἐστὶ τῶν τιμῶν. Leonis Imp. Græce & Lat. T. 1. auctar. Bibl. Patrum nov. p. 1733. Alia collegit Combesius T. 7. Bibl. Concionatoria p. 643. seq.

IV. Καλὴ πάλιν ἡμᾶς τὸ σιωχέει. Andreae Cretensis. MS. Lambec.

bec. VIII. p. 130. Latine in T. 6. Lipomanni pag. 182. b. & apud Surium 15. August. Græce & Lat. in Andrea Cretensi Combesii p. 143.

V. Μνήμη δικαίων μετ' εὐχαριῶν. MS. Lambec. VIII. p. 131. Joannis Damasceni. inter ejus opera Gr. Lat. T. 2. edit. Mich. le Quien p. 857. Latine verterunt Raph. Volaterranus, Jac. Billius, Combesius.

II. Μυσήριον ἢ παρῶσα πατήγουκ. Andrea Cretensis. MS. Lambec. VIII. p. 129. Latine in T. 6. Lipomanni & apud Surium ad 15. Augusti. Græce & Lat. in Combesii Andrea Cretensi p. 131.

* Οἱ κατὰ καιρὸν Πεντηκοστῆς. Simeonis Metaphrasta.

Οἱ τὴν ἐν πνεύματι θεωρίαν τῷ αὐτῷ. Andrea Cretensis. MS. Bibl. Coisliniana. p. 389.

VIII. Ὅσοι τὸ σεπτεῖν ἔτο. Andrea Cretensis. MS. Lambec. VIII. p. 130. Græce & Lat. in Combesii Andrea Cretensi p. 115. Homilias quibus numeros Romanos præfixos vides, illas eo ordine in Codice MS. noni sæculi reperit Bandurius, quem vide p. 647. seq. ad Antiquitates CPol.

III. Ὁ χρεωστῶν πάντοτε τὸν ἴδιον. Germani CPol. Græce & Latine T. 1. auctarii novi Combesii p. 1446. MS. Lambec. VIII. p. 53. & 130. ubi lacunam supplet.

Παυσάδωσαν τῶν αἰρετικῶν οἱ ἀμαθῆς. Germani Patriarchæ CPol. Græce & Lat. T. 1. auctarii novi: & cum Andrea Schotti versione T. 12. Bibl. PP. Paris. 1644. 1654. p. 703. & T. 2. auctar. Duczi p. 459. MS. Lambec. VIII. p. 130.

Περὶ τῆς ἐν χρόνῳ μὲν γενομένης ἀπεραΐας ἀγαλύσεως, αἰωνίᾳ δὲ οἰς ἕρανὸς ἀναλήψεως. Auctor incertus.

I. Τῆς ἀγίας ἐνδόξης Θεοτόκου. Narratio Apocrypha S. Johanni Apostolo tributa, de qua dixi in Codice Apocrypho Novi Test. Multa etiam de eadem Lambecius in itinere Cellensi, quod prælo subjici iterum A. 1710. curavi, & lib. VIII. de Bibl. Casarea p. 132-198. In MS. Bibl. Coisliniana p. 196. incipit: Ἡ θειομασῆ καὶ ὑπερενδόξη καὶ ὄντως μεγ.

φήμη καλὴ καὶ ἀγαθὴ λιπαίνει κατὰ τὸ γεγραμμένον ἐσα. Eiusdem Germani. MS. Lambec. VIII. p. 131. Edidit Græce & Lat. Combesius ad calcem Theodoti Ancyran, Paris. 1675. 8.

Ω̄ Θε̄ μ̄ητερ, καλὸν γὰρ οἶμα. Manuelis Palæologi.

In B. Mariæ ingressum in Sancta Sanctorum. Ἐπὶ τῶν μεζόνων ἢ κατὰ ἀνθρώπινην δύναμιν. Gregorii Palamæ, ArchiEpiscopi Thessalonicensis. MS. Bibl. Coisliniana p. 153.

Εἰ ἐκ τῆ καρπῶ τὸ δένδρον γινώσκειται. Ejusdem Palamæ. id.

Θυμηδίας μὲν πᾶσα Θεοτάτη πανήγυρις. Germani Patriarchæ CPol.

Ὁ χρεωτῶν πάντοτε τὸν ἴδιον ἀεργίτῳ ἀνυμνεῖ. Ejusdem.

Τῆ θαυματῆ καὶ ὑπερενδόξῳ παναγία. Joannis, Thessalonicensis Episcopi.

Τῆ προτέρα Κυριακῆ πρὸ ὁρθόδοξον ταύτην Ἐκκλησίαν. Joannis Discipuli.

In templum S. Mariæ ad perennem fontem & de Miraculis ibi factis.

Ἐἴτα πηγῆς μὲν ἡδύ. Nicephori Callisti.

In templi S. Mariæ dedicationem, & reliquiarum venerationem, Zonæ & fasciarum.

Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σῆ ἢ πόλις ἔ Θε̄.

Auctor Germanus, Patriarcha CPol. Latine in T. 6. Lipomanni & apud Surium ad 31. Augusti.

Græce & Lat. Combesius, in Manipulo rerum CPol. p. 232.

In venerationem ejus & encaniam novi loculi in Chalcoopratis. b) πρό-

κατα σήμερον ἡμῶν εἰς προσκύνησιν. Euthymii Monachi. Latine

apud Lipomannum T. 6. p. 217. & Surium 31. Augusti.

In Zonam B. Mariæ. Τίς ὁ φαιδρὸς σύλλογος ἔτ; Germani Patri-

archæ CPol. Græce & Lat. T. 2. Auctarii novi Combesii. p. 789.

qui Andreæ Cretensi malit tribuere.

In depositionem pretiosæ vestis S. Deiparæ in Blachernis. Θῆα τινὰ

καὶ μεγάλα μυστήρια. Georgii Metropolitæ Nicomediensis. Græ-

ce & Lat. T. 2. Auctarii novi Combesii. p. 752. A Possevino tri-

buitur Theodoro Presbytero & Syncello Magnæ Ecclesiæ.

Narratio de miraculosa restitutione eotypæ imaginis Deiparæ Mariæ

Romanæ quam ex archetypo picto ut ajunt à S. Luca Germanus

Patriarcha fieri curaverat. καὶ πάντα μὲν ὁ χρόνος Auctor incertus. MS.

Lambec. VIII. p. 325. seq.

Miracula Deiparæ in Choziba. Ἄλλ' ἔπι τὰ θαύματα τῆς ἐνδόξου. MS.

Bibl. Coislin. p. 416.

Mariæ

b) De templo CPol. in Chalcoopratis vide Tillemont T. 15. p. 182. & Cangii CPolin

Christianam.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Marini Senis Anazarbei Cilicis sub Diocletiano. 8. August. Ὁ ἅγιος
μάρτυς Μαρίνης ὁ γέρον. MS. Lambec. VIII. p. 121.

Marthæ Hegumenæ Monasterii Deirara in Monembasio. ἐπὶ τῶν ἡμε-
τέρων προγόνων ἐν τῷ κάτω μοναστηρίῳ. auctor Paulus Episcopus
Monembasiz. MS. in Bibl. Coislinitia p. 586.

Martini Episcopi Franciz. κατὰ τὰς καιρὰς Γερατιανῆ καὶ Ουαλεντιανῆ
τῶν αυτοκρατόρων συνίβη συναθροισθῆναι. 10. Nov. Auctor incertus.
MS. Lambec. VIII. p. 268.

Martiniani Monachi & Eremitæ in Palæstina sub Arcadio & Honorio
de quo Tillemontius T. 12. pag. 37. seq. Ἐγλίσα τῆς πόλεως Και-
σαρείας τῆς Παλαστίνης. Auctor σύγχρονος se Martiniani profiteetur.
MS. Græce Lambec. VIII. p. 84. & Cod. Barocc. 147. Latine
apud Surium & Bollandum 13. Febr.

* Ὁν τρόπον αἱ τῶν προλαβόντων νόσων σωματικῆ. Sim. Metaphrastæ.

In omnes SS. Martyres.

Αἱ μὲν χεῖρῆ παηγύρης ὅσαι τὸ φῶς. Auctor Constantinus Dia-
conus magnæ Ecclesiæ CPol. & Chartophylax, diversus, ut
notat Allatius, à Constantino Acropolita & Tio. Meminit Sep-
tima Synodus Actione V.

Αἱ τῶν μαρτύρων ἑορταί. Jo. Chrysostomi. T. 2. edit. novæ p. 667.
Insuper, rudis, imperitus rictor. Ephraimi Syri. Latine apud Surium
1. Nov. Ambrosio Camaldulensi interprete.

Ἐξ ἧ τὴν ἱερὰν παηγυρίαν. Jo. Chrysostomi. T. 2. edit. novæ p. 711.

Ἔστιν ὡς εἶκε καὶ τῶν σφόδρα δυσμῶν. Asterii Episcopi Ama-
seæ. Græce & Lat. T. 1. Auctarii Novi Combesis. p. 182. Lo-
ca duo è MS. Vindob. emendat Lambecius VIII. p. 373.

Πάλιν μαρτύρων μνήμη. Jo. Chrysostomi. T. V. Savil. p. 984.

Φαῖδρα καὶ ἐπίρασος ὑπάρχει. Ephraimi Syri. Exstat Græce in
editione Oxon. pag. 411.

* In Decem Martyres Cretenses sub Decio.

Ἄλλος μὲν ἄλλο τι τῆς θρυλλημένης διαζήτησιν κρήτης. Latine apud
Surium 23. Dec. & Lipomann. Græce MS. Bibl. Coisl. p. 213.

In Decem Martyres sub Leone Isauro, Gregorium protospatharium, Ju-
lianum, Marcianum, Joannem, Jacobum Alexium, Demetri-
um, Leontium, Photium, Petrum & Mariam Patriciam, pro-
pter imaginem Christi CPoli in porta ænea. Τῆ τῆς πανμνήτης

καὶ παντεργὰ ζωαρχικῆς Τριᾶδος ἐνὸς Χριστοῦ, 8. Augusti, MS. Lambec. VIII. pag. 118.

XL. Martyrum Sebastenorum.

Ἐικόνα μαρτυρικῆν ἀναγράψαι βύλομαι. Ephraimi Syri.

Ἔχει μὲν τὰ Ῥωμαίων σκήπτρα Λικίνου. Latine apud Surium 9. Martii.

Joannis Chrysofostomi sermonem memorat Photius Cod. 274.

Κατὰ σὺν καιρὸς Λικινίᾳ. Auctor incertus. MS. Lambec. VIII.

p. 348. IV. p. 74. & 101. Bibl. Coisliniana p. 196.

Μαρτύρων μνήμης τίς ἂν γένοιτο κέρου. Basilii M. inter ejus Opera

T. I. p. 526. Græce & Lat. Meminit Suid. in Βασίλειου. Latine

apud Surium 9. Martii. Græce cum Gerh. Vossii versione & no-

tis ad calcem Gregorii Thaumaturgi Mogunt. 1604. p. 75.

Οἱ μὲν ὀπλίται Ῥωμαίων κατὰ νόμον. Gregorii Nysseni. T. 2. p. 931.

Eorum testamentum Græce MS. Lambec. IV. p. 97. Latine V. p. 410.

De reliquiis inventis Sozomenus IX. 2.

In XLII. Martyres Amorienses. Ἐπὶ τὰ μαρτυρικὰ ἔπαθλα Sophronii Archiepiscopi Hierosol.

Φαίδρα μὲν τῆς παύσεως ἑορτῆς. Evodii.

In Martyres Ægyptios. Ευλογητὸς ὁ Θεὸς, ἔτι καὶ ἐξ Αἰγύπτου μάρτυ-
ρις. Jo. Chrysofostomi. T. V. Savil. p. 519. & T. 2. edit. novæ
pag. 699.

De Martyribus XLIV. quos Saraceni interfecerunt in Laura S. Sabæ,

ἀξίον ἐστὶ τῆς μηδέπω τῆς τῶν ἀμαρτημάτων. MS. in Bibl. Coislin.

p. 416. Edidit Gombefisius. Græci eorum memoriam celebrant

XV. Maj. Vide Epistolam ad Eustathium Antiochi homiliis

præmissam in Tomo I. auctarii Duczani p. 1021-1024.

De Martyribus Lugdunensibus A.C. 117. Epistola Ecclesiæ Lugd. & Viennep-

sis apud Eusebium V. 1. seq. Hist. Οἱ ἐν Βιέννη καὶ Λυγδύνη τῆς Γαλλίας

παροικῶντες δούλοι Χριστοῦ. Latine apud Surium 2. Junii. & in Rui-

parti Actis Selectis Martyrum p. 62.

Plures in SS. Martyrum Confessorumque plurium memoriam homi-

lias exhibet Combefisius T. 8. Bibl. Concionatorix pag. 618. seq.

sed ut in eo Opere semper facit, Latine tantum.

* Vita Matronæ Martyris Chienensis. Τῆς σώφρονος τῶν βίων καὶ Φιλα-

ρέτας. Latine apud Surium, 8. Nov. & Lipomannum, Græce ha-

buit Rosweidus.

Ejusdem Encomium. Οὐ ξείνα τῆς πάρεσθης ἡμῶν παρηγύρεως. Auctor Nilus, Metropolitā Rhodi.

Matthæi Apostoli & Evangelistæ. Ματθαίῳ δὲ μνήμης τί ἀν γένοιτο χα-
ρίεστερον. XVI. Nov. Auctor Nicetas Paphlago. Exstat Latine ex Com-
 besisii versione T. 27. Bibl. Patrum Lugd. p. 410. Græce & Latine
 in auctario novissimo Combesisii T. 1. pag. 401. Vide etiam ejus
 Bibl. Concionatoriam T. VIII. pag. 161-186. & Tillemont. T. 1.
 memor. p. 386. sq.

Ἔδει μὲν ἡμᾶς μηδὲ δεῖσθαι. Jo. Chrysoctomi Homilia 1. in Mat-
 thæum. MS. Lambec. VIII. p. 281.

Κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν ἦν ἐν τῷ ὄρει κατὰ μόνας, ἡσυχάζων. MS. Lam-
 bec. VIII. p. 278.

Ejusdem Apostoli Acta, incerto auctore: Ματθαίῳ ἁπίστολι καὶ
 Ἐυαγγελιστῆς ἦν μὲν ἐκ πόλεως Ἱερουσαλήμ.

* *Ἦδη μὲν πῶς πῶς ἔπλασαντῶ ἡμᾶς δοθεῖσαν φυλάττοντες ἐπι-
 λήν.* Latine apud Surium 21. Sept.

Matthiæ Apostoli. 9. August. Πῶς δαί ἄρα τὸν ἱερόν Ματθαίον. Auctor Ni-
 cetas Paphlago. Græce & Latine in auctario Combesisiano noviss.
 T. 1. p. 412. Latine T. 27. Bibl. Patrum Lugd. p. 417. Vide & ejus-
 dem Combesisii Bibl. Concionatoriam T. VI. pag. 282. seq. Lam-
 bec. VIII. p. 124. Tillemont T. 1. p. 431. seq. & 685.

* *Mauricii & LXX. cum eo militum, Arameæ in Syria.* Μαρτύριον μνή-
 μη Φιλοθεΐας καθέστηκεν ἐνδεξ. MS. Lambec. VIII. pag. 87. Latine
 apud Surium 18. Jul. Vide Bollandum ad 21. Febr.

In Maximum presbyterum. ὅτι μὲν ἀπελείφθημ ὑμῶν τὴν παρελθῶσαν.
 Jo. Chrysoctomi T. VIII. Savil. p. 80.

*Maximi Homologetæ A. C. 662. defuncti vita citatur ab Allatio de pur-
 gatorio pag. 730. XIII. Augusti. Incipit:* καὶ πάλαι (leg. πάντων) μὲν
 τῶν κατὰ θεὸν πολιτωσαμῶν ὁ βίβλ. λυσιπλῆς καὶ ὠφέλιμος. Au-
 ctor intertus. Lacinius produxerat Baronius ἐ MS. Vaticanis & ver-
 sione Petri Morini. Auctor Anastasius Apocrisiarius Maximi disci-
 pulus. Prodiit Græce & Latine in Tomo I. Operum S. Maximi
 ex edit. Combesisii, qui Latine vertit. p. 1-28. Paris. 1675. fol.

*Acta & collationes sive relatio motionis factæ inter S. Maximum & so-
 cium ejus atque Principes in secretario. Incipit:* Τῇ ἡμέρᾳ ἣ πρώ-
 ης.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Τῆς Ἐ Χριστοῦ χάριτος ἀυξανομένης. MS. Lambec. VIII. p. 309. sub Athanasii nomine. Bibl. Coislinaiana p. 565.

Menz' sive Menæ Patriarchæ CPol. sub Justiniano 27. August. ὄντος ὁ αἰδίου Μηνᾶς. MS. Lambec. VIII. p. 216.

* Menæ Martyris Ægyptii in urbe Cotyzi. βασιλεύοντος Διοκλητιανῆ καὶ Μαξιμιανῆ. Latine apud Surium, XI. Nov. & Lipomannum.

Ἐγένετο κατὰ τὴν πλῆθει τῆ ἀσεβείας. Auctor Timotheus, ArchiEpiscopus Alex. Cod. Barocc. 147. Latine apud Surium 10. Nov.

Ἔτος δευτέρου τῆς βασιλείας Διοκλητιανῆ καὶ ἔτος πρώτου Γαίῆ Ὁυαλερίου Μαξιμιανῆ. Auctor incertus. MS. Lambec. VIII. pag. 269. Cod. Barocc. 147.

* Menodoræ. Vide infra, Metrodoræ.

Mercurii Martyris Cæsareæ Cappadocia. καὶ κυβερνητῆς ἐπιπρὸς ἀνεμοῦ. Auctor Nicephorus Gregoras.

Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ βασιλεύοντος Δεκίου καὶ Βαλεριανῆ. Auctor incertus. Latine sub Metaphrastæ nomine, apud Lipomannum Tomo V. & Surium ad 24. Nov.

Methodii Patriarchæ CPol. Vita & res gestæ. ἱεραρχίαν καὶ ἀσκητικὴν ἀμειβόμενα καὶ Χριστοῦ μάρτυρα. Auctor incertus.

* Metrodoræ, Nymphodoræ & Menodoræ. οὐδὲ γυναίξιν εἶδε κόρας τὸ τῆς μαρτυρίας διακέκλισται γάδιον. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium 10. Sept. Græce MS. Lambec. VIII. p. 238.

Metrophanis & Alexandri Episcoporum Byz. Ἐνεακαίδεκάτῳ ἔτει τῆς Διοκλητιανῆ βασιλείας. Scriptor eorum se profitetur. Confer Photium Cod. 256. sed & Tillemontium T. 7. memor. p. 657.

Michaëlis Archangeli, vide supra, Archangeli.

De Apocalypsi Archangeli Michaëlis. τῶν θαυμάτων καὶ δωρεῶν. Auctor Archippus Prosmonarius.

Michaëlis Cerularii elogium scripsit Mich. Pfellus, cujus editionem promisit Combesius T. 1. auctar. noviss. p. 13.

Michaëlis Syngelli. νόμος ἐστὶν ἡμεῖς παλαιὰ παρ' Ἑλλήσι. Auctor Nicephorus Gregoras.

Monachorum caedes in Sina & Raithu. ἀπώμει ἐγὼ κατὰ τὴν ἑφοδὸν τῶν βαρβάρων. Nili Monachi narratio edita Latine apud Surium & Bollandum 14. Januar. Græce & Latine à Petro Possino. Paris.

1639. 4. Vide quæ ad Allatum de Nilis p. 26. seq. editionis à me curata.
- Alia narratio ejusdem argumenti. Ἐγένετό μοι ποτε καθ' ἑορμήν. Auctor Ammonius Monachus. Græce & Latine cum notis in Combesisii triumphis selectis Martyrum p. 88--132. Paris, 1660. 8. adde Tillemont, T. 7. memor. p. 574. & 782.
- Vita Moyfis, servi DEI, libris tribus. Μωϋσείως τῆ κατὰ μὲν τινὰς. Auctor Philo Judæus Græce & Lat. inter Philonis opera. Latine ex Zini versione apud Surium 4. Sept.
- Ὅϊόν τι πάχυσεν οἱ τῶν ἱππικῶν, Auctor Gregorius Nyssenus T. I. p. 167-256.
- In Moyfis serpentem. Χθὲς ἡμῖν ὁ λόγος πρός τὴν αἰρετικὴν πάλιν. Severiani Gabalensis.
- Moyfis Æthiopsis ex latrone anachoretæ. ἔστι ὁ μακάριος μωϋσῆς τῷ μὲν γένει ἦν Αἰθίοψ. 28. August. MS. Lambec. VIII, p. 218. ex Palladii Historia Lausiaca.
- In mulierem peccatricem. Ἰκανῶς ἡμᾶς πρώην. Amphilocheii, Græce & Lat. in edit. Combesiana p. 64.
- In mulieres unguentiferas. Vide in Jesu sepulturam. Sermonem Modesti Hierosol. memorat Photius Cod. 276.
- Myronis sub Decio, Presbyteri Achajæ. 17. Aug. ἔτις τρίτη ἀνθυπατεύοντος Ἀντιπάτρου. Auctor Metaphraste antiquior. Vide Bandurium ad Antiquitates CPol. pag. 647.
- Ὁ ἅγιος μάρτυς ἔχει τὴν Μύρων. MS. Lambec. VIII, p. 200.
- Myronis Rhauiciæ in Creta, Episcopi. 9. Augusti Ὁ ἅγιος καὶ θαυματουργὸς καὶ ἔχει τὴν Μεγάλης Μύρων. MS. Lambec. VIII, p. 122. & 200.
- Myronis Ephesi Metropolitæ. καθάπερ ἴπαι τῶν ἀσθενείας ἐκάσκει. Auctor Neophytus Hieromonachus. Lambec. V. p. 198.
- * Nazarii, Gervasii, Protasii & Celsi. Νέρονος ἀνδρῶν (ἀρετῆ) τὰ Ῥωμαίων σκῆπτρα διέπνυτον. Latine apud Lipomannum Tom. 6. ad 14. Octobr. Surium 19. Junii. Græce MS. Lambec. VIII. p. 250, 258. 262. Bibl. Coislin, p. 211.
- Neophyti Martyris. Κατὰ τῆς κατὰ τῆς παρὰ τὸν αὐτοκρατορίας τῶν τυραννικῶν βασιλείων Διοκλητιανῆ καὶ Μαξιμιανῆ. MS. Lambec. VIII. p. 338. Auctores se coævos & à Neophyto ab Ethnicismo conversos profitentur.

Νεόφυτός τις δὲ ἄλλο θεὸς ἢ κυρίως ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκ γένους Χριστιανῶν ὑπέρχεν. Auctor coarvum se profitetur.

Aliud. Παροδείξων πραγμάτων δυσωδέδεκτοῦ ἢ διήγησις. Auctor Constantinus Acropolita, magnus Logotheta.

Nerei & Achillei. Nisi studia Catholicorum. Velut è Græco versa ab Anonymo exhibet Surius 12. Maj.

In Nicænos c) Patres. Πείθειται τοῖς ἡγούμενοις ἐκ τῆς Ἀποστολικῆς Πιπτραπείας παραινέσεως, ὡς Θεόφιλε. Auctor Gregorius Cæsarea Cappadociz presbyter. Exstat Latine in Tom. 6. Lipomanni & apud Surium ad 10. Julii. Græce & Latine in Auctario novo Combefisi. T. 2. p. 547.

In Nicænum Symbolum. τὸ μὲν ἐν τῇ πίστι γερρόν τε καὶ βέβαιον. Theodoti Episcopi Ancyranī circa A. C. 430. quem Latine post Holstenium (cujus editio Græcolatina postuma lucem vidit Rom. 1669. 8.) vertit & notis illustratum utraque lingua edidit Combefisius. Paris. 1675. 8.

Nicandri & Marciani. Ἦκον Πρὶ τὰ νικητήρια. Auctor incertus.

Nicephori Martyris Antiocheni A. C. 260. Ἦν τις πρεσβύτεροῦ οὐνόματι Σαπρίκοῦ. Græce & Latine in Actis selectis Martyrum Theodorici Ruinarti pag. 239-245. editionis Westenianiz Amst. Quod Simeoni Metaphrasti tribuit Lambecius VIII. p. 82. 380. incipit: Κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν ἦν τις πρεσβύτεροῦ. Latine apud Surium 9. Febr. Gallice in Honorati à S. Maria reflex. sur les regles & l'usage de la Critique T. 1; diff. 2. p. 225. 199.

Nicephori Patriarchæ CPol. vitam scriptam ab Ignatio diacono memorat Svidas in ἰγνατίκοῦ. prodiit Græce ad 13. Mart. T. 2. Act. Sanctor. p. 704. Latine p. 294.

Plurima profecto diversis occasionibus atque temporibus. Oratio Theophanis presb. & præpositi in ejus exilium & translationem reliquiarum. Latine apud Surium 13. Mart.

Nicetæ filii Imp. Maximiani. 15. Sept. Ἐγένετο ἐν ταῖς καιροῖς ἐκείνοις. MS. Lambec. VIII. p. 221.

Nicæ-

e) Vide & supra in Constantino. Et quæ in Tomo sexto Aloysii Lipomanni p. 118. b. & apud Surium 10. Jul. Latine legitur Oratio de iis quæ Nicææ gesta sunt, incipit: Nono decimo anno Imperii Dioclesiani.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Niconis Episcopi & XCIX. cum eo Martyrum sub Decio, in Sicilia Quintiano Praefecto. *κατὰ τὰς κωνσταντιανῶν ἑκείνης ἡγεμονεύοντι*. *Κωνσταντῶν ἑκείνης ἡγεμονεύοντι*. Auctor Chæremonius Syracusanus, Niconis Discipulus. Exstat Græce è MSS. Vaticano & Ambrosiano in codice T. 3. Act. Sanctor. ad 23. Martii pag. 18. & Latine cum notis pag. 444.

Niconis Thaumaturgi, cognomento pœnitentiam agite. *Εἰ δὲ τόση ἢ χρόνῳ, γνώμῃ δὲ μάλλον σέβει.* Auctor incertus.

* Nicoltrati. Vide infra in Sebastiano.

Nili Rossanensis Calabri, *Ἡ χάρις τῆς κυρίας ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.* Prodiit cum versione Jo. Matthæi Caryophili Rom. 1624. 4. Auctor contubernalis & discipulus.

Nili Monachi, πολλοῖς μὲν MS. in Codice Barocciano 65. Auctor Petrus Lambardus.

Niphontis Armenopoli. *Μυστήριον μὲν βασιλέως κρύπτειν καλόν.* MS. Bibl. Coislinian. p. 416.

* Nymphodoræ. Vide supra, Metrodoræ.

In Oeconomum Iniquitatis. *Πολλάκις ὑμῖν ἔπιον διαλεγόμενοι.* Asterii Amaseni. Græce & Lat. T. 1. Auctarii Novi Combesis, pag. 22.

Onesimi, Paulo Apostolo discipuli, *Χαῖρε καὶ γένεθι ἱετικοί.* MS. Græce Lambec. VIII. p. 85. & Latine apud Surium 16. Febr. acta incertæ fidei. Vide Tillemont T. 1. memor. p. 607. edit. Paris.

Onuphrii & aliorum Eremitarum. *Ἐν μιᾷ μὲν ἡμερῶν σπυδαὴν ἐποίησάμενοι ὁ εἰλαχιστὸς Παφνῆτι.* Auctor fertur Paphnutius Anachoreta. Exstat Latine in T. 6. Lipomanni, ad 1. Junii. & apud Surium 11. Junii. Græce MS. Lambec. VIII. p. 359. Aliam vitam Onuphrii à Metaphraste scriptam Græce habuit Rosweidus. Vide Gudii Epistolas p. 278.

Orestæ Martyris, supra, Drestæ & Arestæ, & Eustratii.

In Origenem. *Καλόν τι χρῆμα ἢ σιωπή.* Gregorii Thaumaturgi pag. 169. edit. Gerh. Vossii.

Dominica ὀρθοδοξίας. Vide supra, Imaginum restitutio.

Rachomii. *Ὁ λόγος ταῦτα πάντα κτήσαντος Θεοῦ ἀλήθεια.* Græce è MSS. Florentino, Vaticano & Ambrosiano, in Actis Sanctor. appendice ad T. 3. Maji pag. 25. * & Latine Dan. Cardono S. I. interprete pag. 295. ad 14. Maji. Laudat Allatius de purgatorio p. 929. seq. confer Tillemont. T. VII. memor. pag. 167. 199. 469. 199. 674. 199. 692.

Alia ejus-vicia, juniorè auctore: Αὐταρκῶς μὲν τὰ γραφείτα πρὸς τὸ ἅγιον.
Græce in eadem appendice p. 51. * & Latine pag. 334.

Alia, incerto auctore memorata apud Allatum: Ὁ κύριος ἡμῶν Ἰη-
σοῦς Χριστὸς ἡ πηγὴ τῆς σοφίας. Latine in Tom. 6. Lipomanni &
apud Surium ad 14. Maji.

In Palmarum Dominicam.

Βασιλικὴν οἱ πιστοὶ σήμερον. Eulogii Archi-Episcopi Alex. (licet Co-
dices quidam ut Bibl. Coislin, p. 402. Alex. Cyrillo tribuant)
Græce & Lat. in Auctario novo Combesii. T. I. p. 651.

Ἐκ θαυμάτων Ἰπὶ θαύματα. Jo. Chrysoptomi, Savil. T. 5. p. 882. vi-
de & Lambec. IV. p. 128. VIII. p. 353.

Ἐνεπαύησαν ἔθνη ἐν ἀναφθορᾷ. Jo. Chrysoptomi, T. 2. Savil. p. 830.
Ἐπίτεσε καὶ ἄλλο τέ ποτε βασιλείας γλώσσα πῶ παρῶσαν πανηγυρι.
Leonis Imp. Græce & Lat. T. 1. Bib. Patrum Auctar, novi Com-
besii. p. 1657.

Ἐυλογητὸς ὁ Θεός. Methodii. Græce & Lat. in Combesii Metho-
dio p. 430.

Ἢδη τῆς δεσποτικῆς πανηγύρεως ἡ ἀκρίπεια τὰ χαρίσματα. Leontii
Neapolitani, in aliis CPolitani presb.

Ἢδη τῆς πνευματικῆς ἀκολουθίας προλάμπει. Jo. Chrysoptomi. MS.
p. 197. Bibl. Coislin. T. VII. Savil. p. 334.

Ὁ μὲν νῦν τῶν προκειμένων. Georgii Nicomediensis. Cod. Barocc. 40.
Σπυδαρότερη ὡ φίλοι καιρός. Procli Patriarchæ CPol. inter ejus
Orationes à Vinc. Riccardo editas Romæ, & in Combesii Au-
ctario novo T. I. p. 399.

Τὸν τῆς ἄσεβειας καθήκει μύσας μὴ πῶ χάριν μόνον ἀσπάζεσθαι.
Leontii presbyteri CPol.

Φρικτὸν ἀγαπητοὶ μυστήριον σήμερον. Athanasii Alex. In nova Colle-
ctione Patrum Montfauconiana Paris. 1706. fol. T. 2. p. 63.

Χαῖρε σφόδρα θυγατερ Σιών, κήρυττε. Macarii Chrysocephali. MS.
in Bibl. Coisliniana p. 181.

Χαῖρε σφόδρα κεχαρισμένη θυγατερ Σιών. Epiphani Archi
Episcopi.

Χθὲς ἡμῖν πῶ κεντὸν ἀνάστασι Λάζαρου. Josephi ArchiEpisco
Thessal.

Χθὲς ἡμᾶς μὲν ἔδωκεν ΔάζαρⓄ. *Andreas Cretensis. Græce & Lat. p. 75. in Combesii edit.*

Ὡσπερ ἡ ἀμέτρητος ἄβυσσοςⓄ. *Titii Bostrensis. Græce & Lat. T. 2. Auctarii novi Combesii. p. 638.*

Pamphili Cæsar, Valentis, Pauli, Seleuci, Porphyrii, Theoduli, Juliani & Iociorum. Καρὸς δὴ καλεῖ πρὸς ἅπασιν τὸ μέγα καὶ πειθόητος, *Auctor Sim. Metaphrastes ex Eusebio. MS. Lambec. VIII, p. 85. Græce, & apud Surium 1. Junii Latine. Græce & Lat. T. 1. Act. Sanctior. Junii p. 64-74. Vide Volum VI. hujus Bibl. p. 101.*

Pancratii Martyris qui Petri Apostoli ut ajunt discipulus, Tauromeni in Sicilia Episcopus fuit. Ἐγένετο μὲν τὸ ἀνηληφθῆναι τὸν Κύριον. *Auctor fabulosus Evagrius Monachus laudatus Theophani Cerameo homil. 57. qui se Pancratii discipulum & comitem profiteretur. Græce MS. Lambec. VIII. p. 94. Latine vertit Sirmondus, sed non prodiit.*

Pantaleonis Martyris elogium à Niceta scriptum Græce & Latine edidit cum notis Fed. Morellus Paris. 1608. 8.

* **Panteleemonis.** βασιλεύοντος ἔδωκεν αἰσεβείας καὶ ἐξουσίας. *Θαυμαστός δ' α) Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτῶν. Auctor Nicetas Rhetor. τῆς εἰδωλικῆς ἀλύτου καταπάσης διασχεδαθείσης τῆς οἰκουμένης. Auctor incertus. Exstat Latine in T. 6. Lipomanni & apud Surium ad 27. Julii.*

Paphnutii, supra, Euphrosynes.

* **Paphnutii Anachoretæ & DXLVI. Martyrum.** *Fuit imperatore Diocletiano Arianus quidam preses. Latine apud Surium 28. April.*

Papyli Diaconi, Carpi Episcopi Thyatirensis & Agathopodis Martyrium. *Ἐπὶ βασιλείας Δεκίου. Auctor incertus.*

* *Μεμνησθαι τῶν ὑπὲρ Χριστοῦ παθόντων MS. Lambec. VII. p. 249. 258. 262. supra in Carpo.*

In parabolam de eo qui in latrones incidit. *Ἡκίστα μὲν ἀδελφοὶ ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ. Leontii Hierosolymitani.*

Parasceves Virginis Martyrium. 14. Octobr. *Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκαίνας ἔδωκεν ἡμεῖς. MS. Lambec. VIII. p. 363. Nessel. V. p. 128.*

Ἡ ἀρχὴ τῶν ἰαμάτων Χριστοῦ. MS. Bibl. Coislin. p. 169.

Paré-

a) In Indicibus Allatum non Panteleemonis sed Pantaleonis hoc esse elogium innuitur. Ita & latina Martyrologia Pantaleonem nominant pro Panteleemone.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

collegisse se scribit. Græce T. 7. Savil. p. 829. Videnda etiam quæ in Paulum Apostolum congeffit Combesius T. VII. Bibl. Concionatoria.

Pauli Corinthii, supra in Codrato.

Pauli Homologetæ sive Confessoris, Patriarchæ CPol. Κωνσταντινου πω ρωμαϊκω δόχην, ήτα της ανατολης εγχειριζετο σκηπηλα. Auctor incertus. Allegat Allatius contra Creyghtonum pag. 336. & Cangi- gius ad Zonaram pag. 72. Vide Photium Cod. 257.

* Ηνίκα Κωνσταντινου ο ε μεγαλη Κωνσταντινα τελετη ής. Græcè habuit Rosweidus. Latine apud Surium 7. Junii.

Pauli & Julianæ, Ptolemaide. *Aurelianus Imperator per totum orbem terrarum contra Christianos edictum proposuit.* Latine apud Surium 17. Augusti. Vide supra in Juliana.

Pauli Latrensis. Μάτιω οι πολλοι τον χρόνον αιτιον αξιωσιν είναι. Auctor Nicephorus Blemmidas. MS. in Bibl. Coisliniana p. 213. De monasterio S. Pauli Latris, Montfauconus lib. 2. Palæograph. Έμοι γο λιαν ηδύ και το πει λόγος ποειν. Auctor incertus. citat Allatius p. 420 contra Creyghtonum.

Pauli Thebani, primi Eremitæ. *Inter multos sæpe dubitatum est.* Græca versio incipit : Εν πολλοις πολλακις κινήσις. Latine apud Surium & Bollandum ad X. Januar. Auctor Hieronymus Monachus.

Alia Pauli Thebani vita è Græco Bavarico Codice versa Latine exhibetur in Actis Sanctor. ad X. Januar. incipit : *Vixit Beatus Paulus Decii & Valeriani &c.* Auctor sibi à S. Antonio quædam narrata memorat. De hoc Paulo Tillemont T. VII. memor. pag. 144. seq.

Vitam Pauli Thebani à Metaphraste scriptam Græce habuit Rosweidus. Vide Gudii Epistolas p. 278.

και ζωγραφεισ μιν αρχετύπων εκάνα προς μίμησιν. MS. Lambec. VIII. p. 340. seq. ubi prologus & cap. 1. Auctor non diu post vixisse se testatur.

Pegasi Martyris. Vide supra, in Acyndino.

* **Pelagiæ Virginis Antiochenæ** sub Diocletiano passæ. Γυραικίαν δόχτην της των ανδρων. Gr. MS. Lambec. VIII. pag. 223. 249. 258. 262. Bibl. Coislinan. p. 210. Latine apud Lipomannum (Surius enim omisit) Tom. 6. ad 8. Octobr. Jacobum Diaconum in vita MS. S. Pelagiæ laudat Meursius in glossario Græcobarbaro. Ex illo

illo Latine quædam affert Surius ad 8. Octobr. Diaconum Helio-
poleos appellans. Vide & Tillemont. Tomo. XII. memor. pag.
377. seq.

In Pelagiam Martyrem, Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, καὶ γυναῖκες θανάτου λοι-
πὸν καταπαύσασιν. Jo. Chrysoſtomi. Latine apud Surium 9. Junii.
ubi etiam alter Chrysoſtomi sermo. *Majore quidem theatro sancta
Virgo.* T. 2. edit. Montfauconi p 591. & prior Gr. Lat. p. 585.

Pelagiz Tarſensis, incerto Auctore: Τὸ πρῶτον διωγμῶ ἀνανεωθῆντ^α πα-
ρὰ τῷ Διοκλητιανῶ. Græcè è MS. Palatino, in Actis Sanctoꝝ. ad
4. Maji T. 1. pag. 747. & Latine pag. 747. atque apud Surium
4. Maji.

In Pentecostes Festum.

Ἐπίπερ καὶ νῦν θεία ἐπέση πανήγυρις. Leonis Imp. Græce & Lat.
in Combesii Auctar. novo p. 1719. T. 1.

Ἡδὴ δὲ τῆς ἑορτῆς μετέσης ἀνέβη. Jo. Chrysoſtomi ex commentar.
in Johannem.

Μεγάλα ἀγαπήσοι καὶ πάντα λογισμῶν. Chrysoſtomi T. V. Savil. pag.
610. T. 2. edit. nov. p. 468.

Οἱ μὴ τὰς γυναῖκας ἀγωνισάσ. Demetrii Cydonii.

Nullum est tam clarum celebritatis argumentum. Greg. Nysseni T. 1.
p. 976.

Θυρανοῦς ἡμῶν γέγονε σήμερον ἡ γῆ. Jo. Chrysoſtomi. T. V. Savil.
p. 976.

Πάλιν ἑορτὴ καὶ πάλιν πανήγυρις. id. T. V. Savil. p. 602. & T. 2. edit.
nov. pag. 457

Πᾶσαν ἑορτῆς ὑπόθεσιν θαυδρότεραν ἢ Δαυίδ. MS. Bibl. Coislinian. p. 182.

Πᾶσα μὲν ἡμέρα. Chrysoſtomi. T. VII. Savil. p. 582.

Περὶ τῆς ἑορτῆς βραχεία φιλοσοφήσομαι. Greg. Naz. Orat. XLIV.

Πυκνά μὲν ἡμῶν ἀλλ' ἐπωφελῆ. Basilii Episcopi Seleuciensis.

Σήμερον ἀγαπήσοι ἐπιφοίτησε. Proeli CPol. Græce & Lat. inter ora-
tiones ejus Romæ à Vinc. Riccardo editas & T. 1. auctarii novi
Combesii. p. 439.

Τίω' μὲν ἂν χθὲς ἐποίει πανήγυριν Ἰησοῦν Παράκλητ^α. Leonis
Imp. Plura Combesiius T. IV. Bibl. Patrum Concionatoria.

Id mediam Pentecosten. Πάντα τὰ ὑπὸ τῷ Δεσπότῃ. Leontii Episcopi
Neapoleos Cypri. Græce & Lat. in Auctario novo Combesii. T. 1.
pag. 702

Ὡσπερ ἡ Φασφόρος σελήνη. Chrysostomi T. 7. Savil. p. 272.

Ὅπως δ' αὖ δ' δεσπότης. Chrysost. T. 7. Savil. p. 372.

Τοῖς Φιλῆσι τὸν Κύριον, ἑστῆς ἢ λείπει κενός. Leontii ArchiEpi-
scopi Neapolitani, licet in Codice Vaticano 564. male refertur
ad Leontium presbyterum CPol. ut notat Allatius p. 112. de Si-
meonibus. CPolitano tribuit etiam Combesius qui Græce &
Lat. edidit T. I. Auctarii Novi p. 719.

Gesta in Perside. βασιλεύοντι ὁ ἀρπαγὴ τῆς Περσικῆς χώρας γέγονε φιλό-
νευία. Auctor Anastasius Episcopus Theopolitanus sive Antio-
chenus. Quanquam tempore Anastasii nullum fuisse regem Per-
sarum Arenatum, sed Chosroën per annos XLVIII. ac deinde Hor-
misdam per annos XV. notat Henschenius T. 2. April. pag. 854.

* In Petrum & Paulum Apostolos. *Petrum & Paulum discipulos Domini
laudare quidem est laudabile.* Latine in Tom. 6. Lipomanni, & apud
Surium ad 29. Junii.

Ἐγένετο μὲν τ' ἐξελεθῆν τὸν ἅγιον Παῦλον. MS. Lambec. VIII. p. 376.

Bibl. Coislin. p. 196. Cod. Baroc. 147. Auctor incertus.

* Non eos solum, qui fuerunt ab initio Patres artium. ibid.

Καλὸν μὲν τὸ ῥόδιον τῆς ἐαρινῆς. Auctor Hesychius Presbyter Hierosol.
Post inuicemmoda & multifaria vite. libri II. de passione Petri & Pauli sub
nomine Lini Episcopi Rom. è Græco ut feruntur Latine T. 2. Bi-
bliothecæ Patrum edit. Lugd. pag. 67-73.

Πᾶσαι μὲν αἱ συνήθεις. Asterii Amaseæ Episcopi. Græce & Lat.
T. I. Auctarii novi Combesii. p. 12.

Ἐδόκει μοι λέγειν τι περὶ τῶν Ἀποστόλων. Maximi Planudæ. Lambec.
IV. pag. 54. VIII. pag. 71. licet sub Nysseni nomine Gretserus
edidit.

Οὐρανῷ καὶ γῆς ἄμυλλαν. Jo. Chrysostomi, Græce T. V. Savil. p. 992.
Latine apud Surium 29. Junii.

Καίρετε κρατῶν βασιλεῖς ἅγιοι ἀπόστολοι. Ephraim Syri. MS. Bibl.
Coislin. p. 414.

Τίς ὁ περὶ τοῦ ἅγιου ἤχος; Auctor Nicetas Paphlago. Exstat Græce &
Latine in Combesii Auctario noviss. p. 327. T. I. Latine T. 27.
Bibl. Patrum Lugd. p. 384.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Ἀποστολικῶς μνησθῆναι ἡξιώθημεν χάριτος. MS. in Bibl. Coislinian. pag. 195.

Alind: Ἀντλήσατε ὕδωρ μετ' ἁφροσύνης. Auctor Nicetas Paphlago. Exstat Græce & Latine in Auctario novissimo Combesij T. I. p. 379. qui etiam p. 387. narrationem de Philippi miraculis ex Græcorum Menæis adjunxit. Incipit: Ὅυτῶν ὁ φαεινότης ἀσῆρ. Latine utraque in Bibl. Patrum Lugd. T. 27. p. 401. 405.

Πᾶσα μὲν μαρτύρων Χριστῷ πλετή. Auctor Michael Monachus. Martyrium & Acta Philippi Apostoli, 14. Nov. incerto Auctore: Κατ' ὅσαίτιν τὸν καιρὸν Τραϊανῷ ἔ βασιλέως πεμνηφότῳ τῷ Ῥωμαίων Δεχίν. MS. Lambec. VIII, p. 275.

Philippi Nicomediensis. supra in Eutychiano.

Philippi presbyteri vita ab Eusebio Monacho descripta. Κατὰ τὰς καιροὺς Ἀρκαδίου ἔ βασιλέως. Græce in addendis ad Tom. 3. Act. Sanctor. Maji pag. 1. & Latine ex Jac. Sirmondi versione ad 12. Maji p. 28.

In Philogonium ex causarum patrono Episcopum Antiochenum. Ἐγὼ μὲν καὶ τήμερον παρεσκευαζόμεν. Jo. Chrysofomi. T. V. Savil. pag. 505. & edit. novæ T. I. pag. 492. MS. Bibl. Coislin. p. 213. Lambec. IV. pag. 114. V. pag. 19. VIII. pag. 228. Latine apud Surium 20. Dec. Vide & Tillemont. T. 6. memor. p. 201.

Philothei & Eubiothi. Vide Philetæri.

Phocæ Martyris. Ἐπιδήπτερ πολλάκις. Auctor presentem se fuisse proficetur.

Λαμπρὰ γέγονεν ἡμῶν. Jo. Chrysofomi. T. 2. edit. nov. p. 704.

Καλὴ καὶ συμφέρουσα τοῖς ἀσκημένοις. Asterii Amaseni Græce & Lat. inter Asterii Homilias à Combesio editas pag. 170. T. I. Auctarii Novi. Idem sermo in aliis Cod. incipit à verbis p. 171. Ἰερὸς μὲν καὶ θεοπεζείῳ ἅπασ ὁ τῶν ἡγιαίων μαρτύρων κατάλογῳ. Gr. MS. Lambec. VIII. pag. 243. Latine in Lipomanni Tom. 6. & apud Surium ad 22. Sept. vide supra Volum. VIII. p. 609.

Ἐν τοῖς καιροῖς τῷ ἡκοστῷ πέμπτῳ ἔτους ἐν τῇ ἀκαταστασίᾳ τῶν Ἀσλαβῶν καιρῶν. Auctor incertus.

Photii, (al. Photini) Aniceti & sociorum, 12. August. Ἐπεὶ δευτέρῳ Διοκλητιανῷ. Auctor Metaphraste antiquior. Vide Bandurium ad Antiquitates CPol. pag. 647. Διοκλητ.

Διακλητιανῶ ἔ βασιλείως ἐν Νικομηδείᾳ. Lambec. VIII. pag. 127.

Pionii, Patricius Prusensis Episcopus Glycæ pag. 17. laudatus.

Apostolus monet ut Sanctorum memoriam celebremus. Latine apud Surium
 è Metaphraste 1. Febr. vide quæ supra lib. V. cap. 1. p. 51.

Platonis Hegumeni Studitæ. ῥήτοροι μὲν καὶ σοφισταί. Auctor Theodoros Studites, qui Platonem illum spiritalem suum parentem appellat. Græce & Lat. in Actis Sanctor. 4. April. Latine apud Lipomann. T. 7. & Surium 16. Dec.

* Platonis Martyrium. XVIII. Nov. Ὁυ ζῆνα Γαλατῶν τα παρόντα, ἔδὲ ὁμολογητὴ τῆς ἀληθείας ἀλλότρια. Latine apud Surium 22. Jul. Græce MS. Lambec. VIII. p. 278. seq. 281.

Pœmenis Abbatis in Thebaide 27. August. Ὁ ὄσιος Πατὴρ ἡμῶν Ποιμὴν Αἰγύπτου ἦν τῷ γένει. Lambec. VIII. p. 217. seq. de illo Pœmene Tillemont T. 15. p. 147. seq.

Polyzani, supra in Herma.

Polycarpi Smyrnenensis Episcopi. 26. Jan. Ἡ ἐκκλησία ἔ θεῶ ἡ παρρηκῆσα Σμύρναν. MS. memorat Lambecius VIII. pag. 88. Epistola Ecclesie Smyrnenensis apud Euseb. IV. 15. Hist. & in Ruinarti Actis Martyrum pag. 28. seq.

Superiora repetam dicendo, sub Pionii nomine edita à Bollandò 26. Jan. Latine, & recusa in Tentzelii diss. selectis part. 1. pag. 76. seq. Vide Tillemont T. 2. pag. 341. seq. & quæ supra lib. V. capite 1. pag. 50.

* Polycycti militis. A. C. 254. Ἐπερ τις ἄλλη καλλίστη τῶν διηγῆσιων. MS. Lambec. IV. pag. 62. VIII. pag. 336. Latine apud Surium ad IX. Januarii.

Polyxenæ Martyris. Vide in Xanthippe.

Pontiani martyris Spoletini sub M. Aurelio. Latine apud Bollandum 14. Jan. adde Tillemont T. 2. p. 628.

Porphyræ qui passus est martyrium Cæsareæ Cappadocia. βασιλεύοντος ἔ ὠδανόμω καὶ ἀσεβεσάτω Αὐρηλιανῶ. Auctor incertus. Julium Metaphrastem in Porphyrii vita citat Meursius, glossar. in ῥεβαίμβος.

Porphyræ Gazæ Episcopi circa A. 421. τῶν ἀγίων ἀνδρῶν τῆς ἁγίας. Auctor Marcus

Marcus Diaconus Porphyrii discipulus. Latine apud Surium & Bollandum 26. Febr. Græce MS. Lambec. VIII. p. 93.

In Priscillam & Aquilam. Ἄρα ἐπαυδέυθητε μηδὲν εἶναι νομιζέτω. Jo. Chrysofostomi T. V. Savil. p. 321.

Probi (male Prothi apud Lipomannum) Tarachi (male Jaradi apud Allatium p. 125. de Simeonibus & Caveum ad A. 901.) & Andronici Martyrum Tarfi Ciliciæ A. C. 287. ἐν ὑπατεία Διοκλητιανῆς σεβασῆ τὸ πρῶτον. Scripta feruntur hæc Acta à Marcione sive Marcio, Felice & Barnaba sive Barba aliisque præsentibus & videntibus quæ Pamphilo, Marcianus, Lysius, Agathocles, Parmeno, Diodorus sive Dioclerus, Felix, Gemellus, Athenion, Tarachus & Orosius redemerunt à quodam spiculatore nomine Sebasto. Hæc acta Græce cum veteri Latina versione quam Rosweidus primum Antwerp. 1607. 8. ediderat, vulgavit Emericus Bigotius ad calcem Palladii de vita Chrysofostomi Paris. 1680. 4. p. 245-309. & post eum Theodoricus Ruinartus in Actis selectis Martyrum p. 423. seq.

* Eorundem trium Martyrum acta à Simeone Metaphraste descripta incipiunt : Διοκλητιανὸς ὁ Ῥωμαίων αυτοκράτωρ ἀναξίως. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium ad 12. Octobr. Græce MS. Lambec. VIII. p. 249. 258. 262. Bibl. Coislin. p. 210.

Procopii Martyris. κατὰ τὰς κατὰ ἐκείνης ἐβασίλευε Διοκλητιανὸς ὁ τύραννος. Auctor incertus. Meminit septima Synodus Actione IV. ut Allatio jam notatum.

κατὰ τὰς κατὰ ἐκείνης βασιλεύοντος Διοκλητιανῆς. MS. in Bibl. Coislin. p. 196.

Προκοπίῳ τῷ θυσίαν ὁ Χριστὸς ἐσεφάνωσεν ταύρον αὐτὸν ἰδών. Auctor Hefychius Presbyter Hierosol.

Διοκλητιανῆ καὶ Μαξιμιανῆ τῷ αυτοκράτορα Ῥωμαίων διεπόντων δεξιῆν. Auctor incertus. Exstat Latine in T. 6. Lipomanni, 8. Julii. & apud Surium 8. Jul. sub Metaphrastæ nomine.

τέρπει μὲν καὶ λειμῶν πολυανθής. Auctor incertus.

τῶν ἁγίων προπατόρων. α) (Dominica ante Nativitatis Christi festum.) ἀποικίζῃ ὁ θεὸς τὸν δίκαιον Ἀβραάμ. MS. Bibl. Coislin. p. 195.

* Protasii. Vide supra, Nazarii.

In

α) Vide Cangii glossar, in προπατόρες, & Continuatorem Theophanis Byz. p. 245.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Sabbato magno. Ἐπιτάφιον ἑορτήν τῆ Σωτῆρ^Θ. Amphilochii Iconien-
sis Episcopi. Græce & Lat. in editione Combesiana p. 86. cum
versione Petri Pantini, qui prior ediderat.

Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας ἔκ κελεύει. Jo. Damasceni. Gr. Lat.
edidit Petrus Pantinus. Antwerp. 1601. 8. inde prodiit in
editt. Damasceni A. 1603. 1609. & in novissima Mich. le Quien
T. 2. p. 815. Paris. 1712. fol. Latine vero in Bibl. Conciona-
toria Combesis.

Ὁ Φερακτῆ μυστηρίῳ πάση τῇ κτίσει. Leonis Imp.
Sabellii Martyris. Vide in Ismaële.

* Sabini martyrium. *Imperante Diocletiano edictum*, Latine apud Surium
13. Martii.

Sadoth Episcopi & CXXVIII. ejus sociorum in Persia, Latine apud Su-
rium 20. Febr. μὲ τὸ πλεωθῆναι. MS. Lambec. VIII. p. 87.

* Samonæ. Vide supra, Guria.

* Sampsonis ξενόδοχος. *Partim quidam magno Sampsoni*, Latine apud
Lipomannum T. 6. & apud Surium ad 27. Junii. de hoc Samp-
sone Bandurius p. 609. 610.

Samuelis Prophetæ. Οὗτ^Θ ὁ μακάριος Σαμὴλ. MS. Lambec. VIII. p. 202.
In Sanctorum omnium Dominicam: καὶ τὸ λόγοις μὲν ἄλλως τὰ τῶν
ἀγίων ἐκάστῃ διεξίεναι. Philothei Patriarchæ CPol.

Πρότερον ἢ τῆ παραγίῃ Πνεύματ^Θ ἐπανηγυρίζετο πρὸς ἀνθρώπους ἐπι-
δημία. Leonis Imp. Plura Combesius T. 8. Bibl. Conciona-
toria p. 312 - 400.

In Sancta Sanctorum. καθάπερ τῇ ἱερᾷ τραπέζῃ. Isidori Theffalo-
nicensis Archi Episcopi.

* Sebastiani & sociorum, Zoës, Tranquillini, Nicostrati, Claudii, Ca-
storis, Tiburtii, Castalli, (Castuli) Marcellini & Marci. πολλῶν
κατὰ διαφόρους καιροὺς κατὰ χεῖρον καὶ τῶν ἐκείνῃ μαρτύρων θεραπευ-
τῶν Διοκλητιανός. MS. in Bibl. Coislin. p. 213.

Senatoris, Viatoris, Cassiodoræ & matris ejus Dominatæ) Martyrium.
ἐν τοῖς καιροῖς Ἀντωνίνῃ τῆ βασιλείῃ. Auctor se profitetur Floren-
tium, Martyrium famulum.

Septem dormientium b) Ephesi. Βασιλεύοντος Δεκίου. MS. Lambec.
VIII. p. 375. Vide Photium Cod. 253. Latine apud Surium 27. Jul.

b) De his Scotus p. 448. ad Theophanem Cerameum.

Sera-

Serapionis. supra in Herma.

* Sergii & Bacchi Martyrum. Μαξιμιανῶ βασιλεύοντος τῆ τυραννίᾳ.
Græce MS. Lambec. VIII, p. 248. 258. 262. Bibl. Coislinian. p. 210.
Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium ad 7. Octobr.

* Severiani militis. 9. Nov. vel Sept. Δικινίς ἔδουσεβῶς βασιλεύοντι, Λυσίας τὸ τῆνικαῦτα δὲξ ὤν. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium 9. Sept. Græce MS. Lambec. T. 8. p. 267. 238.

Severi & Memnonis. ὁ ἅγιος Σεβηρὸς ἦν ἀπὸ Σίδης. MS. Lambec. VIII, pag. 210.

Silvestri Episcopi Rom. Οἱ μὲν σεπτοὶ καὶ θεόπται Ἀπόστολοι. Auctor Joannes Zonaras, licet sub Simeonis Metaphrastæ nomine existat Latine apud Lipomannum T. 5. & Surium 31. Dec.

Εὐσέβιος ὁ Πامφίλος τὴν ἐκκλησιαστικὴν συγγραφήν. Græce ex MSS. Mediceo & Mazarino cum versione & notis edidit Combesius Paris, 1659. 8. in lectis Christi Martyrum triumphis.

Ὁ ἡμέτερος ἰσομογράφος Εὐσέβιος ἠνίκα τῷ ἐκκλησιαστικῷ ἐξαφῶ ἰσορίαν. Auctor incertus. MS. Lambec. VIII. p. 321. quem vide sis etiam V. p. 408. Florentinium ad Martyrologium Hieronymi p. 67. 315. Schelstrateni Antiquit. illustrat. p. 477. D. Dorshei tunicam Christi inconsutilem n. 40-59. supra Volum. VI. p. 103.

Simeonis Justi Θεοδόχου. τῷ πρὸς τὰς ἀγαθὰς τῶν ὁμοθέλων. Auctor Simeon qui se ταπεινὸν sive humilem. a) appellat.

Εὐφραϊνέωσαν οἱ κρανοὶ. Leontio Neapoleos Cypri Episcopo auctore. Græce & Lat. T. 1. Auctarii Novi Combesii. p. 682.

S 3

Simeo-

a) Combesius T. 1. Bibliothecæ Concionatoricæ hunc putat diversum à Metaphraste, illum nimirum quem Græci νέον Θεολόγον vocant, quiqve Abbas fuit S. Mamantis ad Xylocercum seu in Xeroceroo ut mavult Allatius, cujus Orationes XXXIII. de fide & moribus Christianis atqve Monasticis Latinas fecit Jacobus Pontanus S. J. exstantqve Græce in Codice MSto Cardinalis Mazarini. & in Bibl. Coisliniana p. 406. una cum aliis viginti. id p. 407. & libro Moralium atqve Catechesi ad eos qui mundo puper renunciarunt: nec non capitibus 3a id. p. 410. sq. Male Gretserus e. 19. libri de imaginibus non manufactis eum cum Simeone Metaphraste confundit, cujus & ætas diversa, & Monachus prorsus ignotus sit. Nec refert τῆ νέου Θεολόγου nuncupatio, qua etiam insignitus Simeon Metaphrastes. In ea quippe liberales Græci paullo recentiores. Sic namqve etiam Hesychium nominatum ex Regio Codice tractatu de Dominica resurrectione Combesius representavit.

Simeonis Metaphrastæ. Τὸν μέγαν ἐν βίῳ καὶ λόγῳ Συμειών. Auctor Mich. Psellus. - Græce cum versione sua edidit Allatius ad calcem libri de Simeonibus p. 221-235. addita ejusdem ἀκολουθία, sive officio sancto, memoriae ejusdem Simeonis consecrato pag. 236-244. Latine apud Surium 27. Novembr. & Lipomannum.

Simeonis σαλῶ. οἱ τὸ διδασκαλικὸν πρὸς ἄλλας σπένδοντες. Auctor Leontius Neapolitanus Cyprius. Exstat Latine T. 6. Lipomanni ad 1. Julii. & apud Surium, 1. Julii. sed Græce MS. memorat Lambecius VIII. pag. 99.

Simeonis Theologi, Abbatis S. Mamantis in Xerocercro vita scripta à Niceta Stethato, cujus epitomen vide in Combesii notis ad Calecam T. 2. Auctarii noviss. p. 119. seq. usque ad 129. Nicetam illum Simeonis fuisse discipulum notat p. 133. Vita Simeonis junioris qui tempore Basilii & Constantini Prophyrogenitorum scripsit, incipit: Χρῆμα θερμὸν ἀρετῇ καὶ δεινὸν μὲν ἐμφυσῆσαι, MS. Bibl. Coislinian. pag. 410.

* Simeonis Stylitæ. b) 1. Septembr. Locum Græce producit Allatius pag. 47. de Simeonibus. Habuit etiam Græcè Rosweidus. Meminit Nicephorus XIV. 51. Hist. Prodiit Latine ex Guil. Grati versione cum Jo. Bollandi notis in Actis Sanctor. ad V. Januar. Usus fuit Gratius MS. Regis Galliar. Aliud sed mutilum Lambecius VIII. pag. 384.

Ejusdem vita scripta ab Antonio Monacho: ζῆνον καὶ ὠδύδοξον μυστήριον ἐγένετο.

Eadem scripta à Theodoreto Episcopo Cyri: c. 26. Philothei. Συμειώτην τὸν πάνυ, τὸ μεγα θαῦμα τῆς οἰκουμενης. Mentio in septima Synodo, actione IV. ut Allatio jam notatum. Latine apud Surium V. Januar. & in Actis Sanctor. ad V. Januarii: Sed in his ex nova versione Guil. Grati Brugensis S. I. MS. Græce Lambec. VIII. p. 233. 221.

Simonis Zelotæ, Apostoli. τὴ φαιδραὶ σήμερον ἢ ἡμέρα. Auctor Nicetas Paphlago. Exstat Græce & Latine in Combesii Auctario noviss. T. 1. pag. 408. Latine T. 27. Bibl. Patrum Lugd. p. 412. Adde quæ in Simeonem & Judam Apostolos idem Combesius

b) Simeon Stylita Senior A. C. 460. defunctus centenario major (cui discipulus Daniel Stylita) colitur à Græcis
Junior sub Juliano Imp. clarus
tertius

1. Sept. & Latinis 5. Januar.

24. Maj.

26. Jul.

3. Sept. Scorsus p. 448. ad Theophanem Ceraurem.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Οἱ μὲν ἕξωθεν Chrysoft. T. VII. Savil. p. 581.

Πολλὰ καὶ θαυμαστά. id.

Σεμνύνει μὲν τὴν εὐδοκίμην. id. p. 579.

Νόμος ἀνωθεν ἀθλητικός. Auctor Leo Imp.

Στείψωμεν ἀνδρῶν ἐγκωμίων Στέφανον. Jo. Chrysoftomi T. 5. Savil. p. 864.

Πάντες μὲν οἱ τῶν μαρτύρων. id. p. 871.

Ἰσώσερ ὁ ἡλιος παύσατο μὲν. Auctor Manuel Caleca.

Ὁ μὲν αἰσθητὸς ἡλιος ὑπὲρ γῆς ἀνατέλλων. Auctor Proclus CPol.

T. I. Auctarii novi Combesii, p. 443. Græce & Lat. & in Proclo Vinc. Riccardi.

Ὡς καλὴ τῶν ἀγαθῶν ἡ ἀκολούθια. Latine ex Zini versione apud

Surium 26. Dec. Auctor Gregorius Nyssenus. T. 2. Opp. p. 786.

Narratio deportationis reliquiarum Stephani Protomartyris. Ἐγένετο

μετὰ τὸ ἡσχομοθῆναι. Auctor profitetur se vixisse ætate Cyrilli Hierosol. & Eusebii CPolitani Episcopi.

Alia narratio de ἀποκαλύψει sive detectione earundem reliquiarum,

Luciano Presbytero Hierosol. auctore : τοῖς κατὰ πάσαν πόλιν καὶ

χωρῶν ἀγιοτάτοις. Latine apud Baron. ad A. 415. & Surium 2.

Augusti & in appendice ad Augustinum T. VII. Opp. edit. Bene-

dictin. ubi & alia, & T. X. Lovan. Vide Gennadium de S. E. c.

46. & 47. atque ibi Mirzum. Etiam Combesii Bibl. Concionat-

toriam T. 7. pag. 573. seq.

In eadem Protomartyris reliquias. Ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ σωτὴρ

πάντων. Nicetæ Rhetoris. Exstat Latine T. 6. Lipomanni ad XI. Augusti.

Ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ πατὴρ (σωτὴρ MS. Lambec. VIII.

p. 101.) πάντων τῶν ἐλπίζομένων. Mich. Pielli.

Stephani Papæ & sociorum. Κατὰ τὴν καμρὴν Ὀυαλειανῆ. MS. in Co-

dice noni sæculi. Vide Bandurium p. 646, 647. ad Antiquitates

CPol. Latine apud Surium 2. Augusti.

Epitome. Οὗτος ὁ ἀγιος καὶ ἑνδοξὸς ἔχειτο ἱερομάρτυς. MS. Lam-

bec. VIII. p. 228.

Stephani junioris c) Martyris. sub Constantino Copronymo A. C.

767. 28. Novembr. ἀγαθὸν καὶ δίκαιον καὶ πᾶσι τοῖς ἐσεβῆν. Au-

ctor Stephanus quidam Byzantinus, Martyre non multo junior. Vi-

de Allatum de Simeonibus pag. 81, & adversus Creightonum

pag. 336.

Θεῖον

e) De hoc Historia Miscella XXI. 39.

* Θείον τι χρῆμα ἢ ἀρετὴ καὶ πολλῶν ἀξία. MS. Lambec. VIII. p. 226, 285. locum allegat Allatius p. 336. contra Creyghionum Latine apud Surium 28. Novembr. & Billio interprete inter Damasceni opera cuius esse non posse Billius docet.

Stephanidis. Vide, Victoris.

Stratonici. supra in Hermylo.

Stratonis. in Eutychiano.

De Susanna. αὕτη μὲν ἐν ἡ ἰσορία. Hippolyti Episcopi Romæ. Græce & Lat. in Auctario noviss. Combesis. T. I. p. 51. atque S. Hippolyti operibus T. I. p. 273.

Vide & supra in Daniele & Susannam. Ἡκομὸν ὑμῶν ἐυγνώμονες. Chrysostomi T. 5. Savil. p. 703.

Susannæ a) Martyrium, filiz Artemii sacerdotis idolorum. Κατὰ τὸν καιρὸν τῆς βασιλείας Μαξίμου ἦν τις ἱερεὺς τῶν ἐλλήνων. Auctor incertus. MS. Lambec. VIII. p. 376. Cod. Barocc. 148.

Synecetica. Ἐδὴ πάντας ἀνθρώπους τῶν καλῶν μὴ ἀμυήτως ὑπαίχην. Auctor Polycarpus Asceta vel Arsenius Pegadensis cui tribuitur etiam in MS. Coisliniano p. 200. Græce cum versione sua, sine nomine auctoris edidit Cotelerius Tom. I. monument. Ecclesiz Græcæ p. 201-277. testatus pag. 754. in codice Vaticano tribuì S. Athanasio. Latine ex Dav. Colvilli versione edidit Bollandus T. I. Act. Sanctor. ad V. Januar. Græce & Latine etiam Montfauconus T. 3. Athanasii p. 681.

* Tarachi Martyris. Vide supra; Probi.

Tarasii Patriarchæ CPol. A. 806. Μέλλων ἀπὴρ μὲγέθει. Auctor Ignatius Diaconus, Svidæ etiam laudatus. Latine apud Surium & Bollandum 25. Febr. Græce MS. Lambec. VIII. p. 92.

In Templi consecrationem. Οἶδα ὅτι ἀγαπητὸν ἡμῶν. Leonis Imp. Terentii, Africani, & aliorum. Ex Latina Francisci Zini versione apud Lipomannum, Surium 10. April. qui Metaphrastæ tribuit; & in Actis Sanctor. T. I. p. 861. Incipit: *Decius Romanorum Imperator.*

Thaddæi Apostoli. Ὁ μακάριος Λεββαῖος ὁ καὶ θαδδαῖος. 21. August. MS. Lambec. VIII. p. 202.

Taisiz sive Thaisiz meretricis conversio. Ἀγαπήσοι με ἀδελφοί. MS. Lambec. VIII. p. 348. Auctor incertus.

T

Tha-

a) alia Susanna Galinii filia sub Dioclet. & Maximiano, de qua Surius ad XI. August.

Thalelzi Medici. Ἐν ὑπατεία ἔ Νημεριανῶ. Græce è MS. Danielis Florentino, cum versione Rabebrochii, ad XX: Maji T. 5. p. 180. * & alia acta minus fide digna è MS. Vaticano Græce cum versione Dan. Cardoni pag. 183. * Incipiunt: Κατὰ τὴς καιρῶς Νημεριανῶ.

* Theclæ Martyris. 24. Sept. Ἄρτι ἔ μεγάλα τῆς ἀληθείας εὐαγγελιστῶ πὲ καὶ κήρυκῶ. Græce & Latine edidit Petrus Pantinus, Antwerp. 1608. 4. Citat Svidas in ἄβαξι, ἀναίμονες, ὑπαγορευσαί. Græce MS. Lambec. VIII. p. 243.

Ἱστορία μὲν τὸ πονηθῆν τῆς σύγγραμματος. Auctor Basilus Seleuciensis. Exstat Græce & Latine editum à Petro Pantino. ibid. Idem Basilus, à quo gesta Theclæ etiam metro scripta testatus est Photius Cod. 168.

Ἀναβαίνοντῶ Πάυλα εἰς ἰκόνιον. Antiquiora Theclæ acta nescio quo auctore scripta & lecta Tertulliano, quæ primus Græce & Latine edidit Jo. Ernestus Grabe in spicilegio Patrum Tom. 1. p. 95. Oxon. 1698. 8. recus. A. 1714. 8. Locum ab illo omissum vulgavit Thomas Hearne in appendice ad Jo. Lelandi collectanea T. VI. p. 68. 69. Oxon. 1715. 8.

Καλὰς ἡμῶν ἡ ἔ πνεύματῶ χάρις. Johannes Chrysostomus, T. 2. novæ edit. p. 749. inter spuria.

Ἐπαινετὸς ὁ τῆς ἐκκλησίας θεσμός. Auctor Nicetas Paphlago. Græce & Latine in Auctario novissimo Combefisii T. 1. p. 445. Latine T. 27. Bibl. Patrum Lugd. p. 426.

* Theocistis Lesbiz Vita, prima ex illis quas Simeon Metaphrastes scripsit. Εἰκόνες καὶ πάλαι καὶ ἀνδριάντις. Loca Græce profert Allatius de Simeonum scriptis pag. 49. seq. Latina quæ exstat apud Surium 10. Nov. & Lipomannum, incipit: *Laudare quidem ea quæ sunt bona.*

Theodoræ pœnitentis Alexandrinæ. 2) Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις. Ζήνωνῶ ἔ βασιλέως καὶ Γρηγορίου ἐπαρχῶ ὄντων ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. Auctor incertus.

* Ζήνων ἤδη πῶ αυτοκράτορα Ῥωμαίοις διαίπει ἀρχὴν. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium XI. Sept. Græce MS. Lambec. VIII. p. 239. 320. seq. Theo-

3) Ἄλιαν Theodoram Antiochenam celebrat S. Ambrosius lih. 2. de virginibus. Alia Theodora Alexandrina de qua Surius ad V. Aprilis. De illa Theodora pœnitente vide Tillamont. T. 16. memor. p. 165. seq.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Μαρτυρικὴ πανήγυρις σήμερον. Joannis Metropolitæ Evchaiten-
sium.

Σὺ μὲν ὦ ἀγαθὲ, ἔ' υπεραγάθως δέλε Θεῷ. Auctor b) Constan-
tinus Acropolita.

Ὡς πολὺ τὸ πλῆθος τῆς χρηστότητός σου Κύριε. Inter Chrysostomi
homilias prodiit Parisi. 1554. 8. Sed Auctor Nectarius Archi-
Episcopus CPol. Latine apud Lipomannum T. 5. & Surium 9.
Novembr. Græce MS. Lambec. VIII. p. 231. 349. & 86. & IV.
p. 97. 124. seq. Bibl. Coislin. p. 401.

De miraculo circa Theodori Tyronis matrem captivatam à Dracone.

Ὅσοι μὲν εἰς τὸν Φιλάνθρωπον Θεόν. MS. Lambecius VIII. p. 376.

Miraculum martyris Theodori, Ἦν τις ἀνὴρ πίσιν πολλὰν ἔχων. MS. Bibl.
Coislinian. p. 196.

Theodori Studitæ. πολλοὶ μὲν τῶν ἁγίων κατὰ διαφορὰς χώρας. Auctor
synchronus Michaël Monachus. MS. Græce in Bibl. Vaticana un-
de habuit quæ Latine Baronius ad A. 795. usque ad 826.

Ἔως μὲν ἔ' παρόντος, ἀδελφοί μου. Auctor Naucratius Confessor.
Græce & Lat. T. 2. Auctarii Novi Combefis. p. 855.

Theodori Syciotæ, Archimandritæ. Ἐυλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ ἔ'
Κυρίε ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστέ. Auctor incertus. Citatur hæc vita in
Septima Synodo Actione IV. ut notat Allatius. Latine exstat apud
Surium 22. April. sub nomine Georgii presbyteri & ejusdem man-
sionis præfecti ac discipuli.

Theodosiæ Martyris. Γυναῖκα μὲν ἀνδρείαν πᾶς τις ἀν. Auctor Constan-
tinus Acropolita & magnus Logotheta. MS. Lambec. IV. p. 63.
VIII. p. 372.

Theodosii Archimandritæ eremi prope Hierosolymam. Ἡ τρισυπόστα-
τος καὶ ἀδιαίρετος μία ἕσσια. Auctor Theodorus Episcopus Pe-
trarum.

* Inter tempora ver quidem est jucundissimum. Latine apud Surium XI.
Januarii.

Θεοδοσίῳ ὁ ἀξιωμακάρις. Auctor Cyrillus Monachus & Presby-
ter Scythopolitanus.

Theodotæ & liberorum ejus. Ἰσχυρὸν δὲ Νικαῖς εἰς τὴν. Auctor incer-
tus ante Metaphrasten. Vide Bandurium ad Antiquitates CPol.
pag. 648. The-

b) Hic Constantinus etiam dictus novus Metaphrastes. Vide Volum. VI. hujus Bibl. p. 449.

- Theodoti Ancyрани Martyris. Ἔδει μὲν ἡμᾶς πρὸς πείραν πολλῶν ἐκκλησιῶν. Auctor Nilus in Martyrio comes. Latine ex Sirleti versione edidit Lipomannus Tomo VII. & Surius 18. Maji. Græcè è Codice MS. Vaticano cum Papebrochii versione & notis exstat in Actis Sanctor. ad 18. Maji T. 4. p. 147-165.
- Theodoti sive Theoduli Lectoris & Agathopodis Theſſalonicensis, Sæculo IV. Ἀὐτὸς μὲν ἐπαυθῆσαν. Græcè è MS. Vaticano in Actis Sanctor. appendice ad T. 1. Aprilis p. XLII. & Latine p. 320. Latine sub Metaphrastis nomine apud Surium ad diem quartum Aprilis.
- Theoduli Stylitzæ. Ἐν ταῖς ἡμέραις Θεοδοσίας ἔ μεγάλης. Græcè è MS. Florentino cum versione Dan. Cardoni S. I. in Actis Sanctor. ad XX. Maji, Tomo 6. p. 756.
- * Theophanis Grapti. Vide supra, Theodori Grapti.
- * Theophanis Sigriani sive Siagreni circa A. C. 818. Ὡσπερ λιμῶν ἑυαυθῆς. Græcè & Latine cum notis in Actis Sanctor. ad 12. Martii Tom. 2.
- * Theophanis qui & Isaacius dictus est. *Quæ mercatoribus mundi pelagus & longinqua maria.* Latine apud Surium 12. Martii.
- Theophanus sive Theophanonis Imperatricis. Πολλοὶ μὲν πολλάκις τῶν ἀρετῶν καὶ συνέσει. Auctor Nicephorus Gregoras. Citatur à Meursio in glossario Græcobarbaro in πατρικίῳ.
- Theophili Adanensis Oeconomi pœnitentia & conversio A. C. 835; scripta ab Euychiano ejus famulo & Clerico Adanensi. Ἐγένετο κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον. MS. Lambec. VIII. p. 75. Latine apud Surium 4. Febr. & ex Pauli Diaconi Neapolitani versione & Marbodi Episcopi Redonensis Metaphrasi metrica apud Bollandum 4. Febr. quam habes etiam in Marbodi operibus Paril. 1708. fol. cum Hildeberto editis p. 1507.
- * Theopistes & Theopisti. Vide supra, Eustathii.
- Therapontis Presbyteri. Πολλοὶ μοι τῶν λόγων ἡ πανήγυρις. Græcè è MS. Florentino cum versione Dan. Cardoni in Actis Sanctor.
- In Thomam Apostolum, c) Ἐπαινητὸς ὁ ὑπὲρ τῶν ἀγίων πόθῳ. Auctor Nicetas Paphlago. Exstat Latine p. 397. Bibl. Patrum Lugd. T. 27. Græcè & Latine in auctario novissimo Combefisii T. 1. p. 364.
- Εὐλογητὸς ὁ θεός. Jo. Chrysoſtomi T. V. Savil. p. 837.
- Χριστὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν τῆν. Basilii Seleuc.

Ὁ μὲν παλαιὸς ἀνθρώπων βίβλ. Auctor Basilii Seleuciensis.

Ἐγένετο μὲν τὸ ἀναστῆναι τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐκ νεκρῶν,
- συνήθροισε. Auctor incertus.

Τῷ μὲν νόμῳ τῆς ἐκκλησίας. Jo. Chrysoptomi. T. V. Savil. p. 486.
Citatur in Synodo VI. actione 10.

Ἦκω τὸ περιληφθῆν ὄφλημα. Chrysopt. T. VII. Savil. p. 575.

* Πάλαι μὲν τὰς κατὰ γῆν ἀγαθὰς ἀνύοντες οἱ Ἀπόστολοι. Latine
apud Lipomannum T. 6. ad 6. Octobr. & Surium 20. Dec. Græce
MS. Lambec. VIII. p. 248. 381. 257. 262. Bibl. Coislin. p. 210. respicit
Theophanes Cerameus homil. XXV. 164.

Hesychii Presb. in Thomam encomium memorat Photius Cod. 269.

Periodi Apocryphæ Apostolo S. Thomæ tributæ. Κατ' ἐκῆνον τὸν κατὰ
ρὸν ἡμῶν πάντες οἱ Ἀπόστολοι ἐν Ἱεροσολύμοις. Ex his nonnulla Græce
& Latine dedi in Codice Apocrypho Novi Test. p. 719. seq.

Plura in Thomam Apostolum vide Tom. VI. Bibl. Concionatoris
Combesianæ p. 96. seq.

* Thyrsi, Leucii, (Lucii) Philemonis, Callinici & Apollonii Martyrum
in Bithynia sub Decio Imp. Τὸ κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν κατωπία
σαρκός. Græce MS. Bibl. Coislin. p. 212. Latine apud Surium 14.
Dec. & Lipomannum, Meminit Svidas, Logothetam laudans in
καταπίλτης.

* Tiburtii. Vide supra in Sebastiano, & Cæcilia.

* Timothei Apostoli Vita. Τιμόθεον τὸν μέγαν ἤνεγκε μὲν ἡ Λυκαόνων,
Latine apud Surium 22. & Bollandum 24. Januar. T. 2.

Martyrium Timothei Apostoli Auctore Polycrate, (ad calcem Codicis
Canonum Ecclesiæ Rom. cum notis Petri Pithoei, Paris. 1687. fol.
p. 366.) Incipit latina versio: *Multi multas historias & vitas.* Vide
Photium Cod. 254. & quæ scripsi in Codice Apocrypho N. T.
p. 812. seq.

* Martyrium ejusdem Timothei. Ἴσμεν πολλὰς ἰστορίας τε καὶ βίως. Vide
Photium Cod. 254.

In eundem sermo. Τί δὲ Τιμόθεος; τῆτον γὰρ μετὰ τῶν Ἀποστόλων. Niceta
Rhetoris & Philosophi.

Timothei Lectoris & Mauræ A. C. 286. Ἐν τῷ καιρῷ τῆ ἀγωγῆς. Græ-
cè è MS. Palatino in Actis Sanctos Tom. 1. Maji pag. 741. &
Latine pag. 375.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Vincentii Archidiaconi Cæsaraugustani. XI. Nov. Ἰκατὸν καὶ ἔτε
δοκιμῆς τῷ ἀγιοτάτῳ μάρτυρι Βικοντίῳ. MS. Lambec. VIII. p. 270.
Latine apud Surium 22. Jan. sub Metaphrastæ nomine.

Ursicii sive Ursicini XI. August. Μαξιμῷ καὶ Μαξιμιανόν. Auctor
incertus ante Metaphrasten. Vide Bandurium ad Antiquitates
CPol. p. 648. Lambecium VIII. p. 125.

Xanthippes Martyris, Polyxenæ & Rebeccæ. Τῷ μακαρίῳ Πάυλῳ ὄντι
ἐν τῇ πρώτῃ διατὸν λόγον ἔκειρα. Auctor fertur Onesimus Pauli
Apostoli discipulus.

* Xenos. Vide supra, Eusebiaz.

Xenophontis. Ἡ περὶ τῶν μακαρίων ἀνδρῶν βίων ἀναγραφὴ. Auctor
incertus.

* Xenophontis & filiorum ejus, Arcadii & Joannis. Ξενοφῶν ὁ θαυμα-
σιῶν ἰψυ μόν.

Alia vita S. Xenophontis & sociorum, Auctore incerto: Δηγήσατό τις
γέρον μέγας, ἔτοι Ξενοφῶν τις συγκλητικὸς ὑπὲρ πᾶσαι εὐπρέπει-
αν ὑπάρχων.

Xysti. Vide supra, Laurentii.

In Zaccharum: οἱ τῶν καλῶν ἐρῶντες. Jo. Chrysostomi. T. VII. Savil. p. 403.
Zachariæ Pontificis & Prophetæ, qui pater Johannis Baptistæ 5. Sept.
Μύσα τῶν ἀρρήτων ἱερουργημάτων Ζαχαρία. Auctor Cosmas Vestitor.
Ὡς χρυσῶν Συματήριον. Anonymi, MS. Lambec. VIII. p. 236.

* Zenobii & Zenobiae ejus sororis. Αἶγα πόλις ἐπὶ κόλπῳ μὲν τῷ Ἰο-
νίῳ καμένη. Græce MS. Lambec. VIII. p. 256. 260. 262. Bibl. Co-
islinian. p. 21. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium, 30.
Ostobris.

Πόλις διακεταί ἐν τῷ κόλπῳ τῆς Κιλίκων. MS. Bibl. Coislinian.
pag. 185.

* Zenonis. Vide supra, Eudoxi.

Zoës. Ἄυτη ἡ μακαρία μάρτυς. Græcè è MS. Vaticano in Actis San-
ctor. ad 2. Maji. T. I. p. 739. & Latine p. 178.

* Vide & supra in Sebastiano.

Zosimi Martyrium. Κατὰ τὰς καρεὺς ἰκάνους ἐπὶ αὐτοκράτορι Τραϊανῷ
τῷ ἦν πολλὴ μανία. Auctor incertus. Latine apud Surium 19.
Junii.

Ἐπιβάντι Δομετιανῷ ἔκομητῷ. MS. Cod. Barocc. 148.

CAPUT XXXIII.

De THEODORO Mopsvesteno, ejusque fratre Polychronio : & de aliis Theodoris, centum amplius, qui Græce scripserunt.

Theodori Mopsvesteni atas & vita. 1. de ejus scriptis. 2. De Polychronio. 3. De aliis Theodoris qui Græce scripserunt ordine Alphabetico : ubi speciatim uberior de scriptis Theodori Abucara, Theodori Balsamonis, Theodori Grapti, atque integrum insertum Theodori Meliteniote Proœmium Astronomia Græce & Latine. Nec non dictum de scriptis Theodori Metochita, Theodori Raibuenfis, Theodori Studita &c.

L

THEODORUS *Mopsvestenus*, cujus perpauca licet (quod erunt qui dolent) hodie supersunt, plurima tamen olim extitere scripta ac monumenta, præcipue quibus sacras litteras fuit interpretatus, promeretur ut à nobis neutiquam indictus præmittatur. Hic parentibus illustribus & opulentis natus Antiochiæ, a) frater *Polychronii* b) *Apameensis* postea Episcopi : *Joannis Chrysoptomi* amicus, cum ipso & *Maximo*, c) Episcopo postea *Seleuciensi*, frequentavit in patria *Libanium* Rhetorices Magistrum, & postea Philosophiæ sub *Andragatho*, d) operam dedit. Cumque familiaris sui *Chrysoptomi* exemplo Monasticam vitam amplexus fuisset admodum juvenis, etiam in illa confirmatus & à consilio quod habuerat uxorem *Hermionem* ducendi revocatus est per eundem *Chrysoptomum* circa A. C. 369. Epistolis ad Theodorum *αρχιμ. κερσόρα* scriptis fortasse compluribus, quarum duæ insignes adhuc extant, * atque in luculenta quam nuper dare

U

coepit

a) Tillemont. T. XII. memor. Eccles. p. 433. seq. H. Noris lib I. histor. Pelagian. cap. 9.

b) Theodoret. V. 40. Hist.

c) Sozom. VIII. 2. Socrates VI. 3.

d) Tillemont. p. 434. hoc colligens ex eodem Sozomeno.

* Nec plures lectæ sunt a priscis scriptoribus, è quibus *Leontius Hierosol.* libro III. contra Nestor. & *Eutychem* p. 696. F. de Theodoro : hunc enim ajunt esse illum quem magnus *Joannes* utpote ex proposito monastici instituti lapsus, & qui promissionem abjuraverat, duobus funibus fortibus & pralongis, lapsus in profundum insepantia extrahere studuit.

cœpit eruditiss. Montfauconus, e) Chrysoſtomi nova operum editione, tomo primo ducunt familiam. Postea cum Chrysoſtomo sacris litteris assidue operatus est, profecitque in ἀσκήσει, egregie, Magistris cum eo communibus Flaviano Antiocheno, ** Diodoro Tarsensi & Craterio usus. f) Presbyterum Antiochena Ecclesiæ vocat Gennadius cap. 12, de Script. Eccl. & Sacras literas in Antiochena Ecclesia explanasse Leontius Hierosol. testatur. Hesychius vero Hierosol. in Ecclesiastica Historia g) Theodorum ait Clericatum Antiocheno à prima ætate connumeratum, postea ad sæculares reversum libidines, hinc iterum in clericatum esse cœpisse, & Antiochia relicta in Tarsum transmigrasse, ex qua in Mopsuestiam transferit. Meletius qui Theodoro in Episcopatu Mopsuesteno successit, Epistolâ ad Titum vicarium Dionysii magistri militiæ per orientem, h) de Antiochena loquens Ecclesia, cujus inquit, Theodorus exstitit doctus commissus. Facundus lib. X. cap. 1. Beatus quippe Joannes Antiochenus & orientale Concilium dicunt, quod in expositionibus quas in omnibus Ecclesiis orientalibus faciebat (Theodorus) & quibus in regia Civitate (CPoli***) valde esse comprobatus apparet, in conspectu Sacerdotum & Imperatorum & populorum rectus inventus est. Photius Cod. IV. Θεωδώρου Ἀντιοχείας libros pro Basilio contra Eunomium commemorans, subjungit: ὁ δὲ μόψου ἐστὶν ἡγεμῶν ἐπίσκοπος ἡ πόλις ἐστὶν οἰμαί. Similiter Cod. XXXVIII. Et Cod. CLXXVII. Θεωδώρου Ἀντιοχείας, ὁ Μοψουστίας δὲ ἐστὶν, ὡς ἀπὸ τινῶν ἐπιστολῶν ἐμαίθομαι. Igitur nec Theodorum Antiochenum, cujus toties in Catenis mentio occurrit, à Mopsuesteno distingvere ausim, licet id facere videam Combefisium in Bibliotheca Concionatoria. In Tarsensi Episcopatu quo minus Diodoro succederet, prohibitus à Theophilo Alex. †) saltem in Episcopatu Mopsuestie i) Civi-

*) Paris. 1718. Confutat etiam Montfauconus Tillemontii sententiam, qui alteram patrensem Chrysoſtomi ad Theodorum lapsum non ad Mopsuestenum, sed ad alterum ætate proveciorem Theodorum scriptam esse opinabatur. Cæterum quæ fertur sub Theodori lapsi nomine responsio ad Chrysoſtominum atque incipit: πάντοτε οἱ οὐ εὐδοκίᾳ λιμίσω, tanquam Theodoro Mopsuesteno supposita & otiosi Græculi commentum inter spuria ab eodem laudato Montfaucono T. 1. p. 801. relata est.

** Facundus Theodorum amantissimum magni Flaviani discipulum vocat II. 2. VIII. 3. &c.

f) Sozom. VIII. 2. Socrates VI. 3.

g) Citatur in Actis Concilii quinti CPOLA. C.

§ 53. habiti collatione V. T. 3. edit. Harduini p. 103. seq.

h) Apud Baluzium in nova collectione Concilior. p. 875.

*** auditus à magno Theodosio. Vide Facundum lib. 2. cap. 2.

† Leontius Hierosol. lib. 3. contra Nestor. p. 696. T. IX. Bibl. Patrum edit. Lugd.

i) Μέψου Ἐστία, Mopsi focus sive Laves, Mopsuestia Cicero III. 8. Epist. eadem Pl.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

vocantes ipsum & scripta ejus condemnari contingeret, reperti paullo ante illud tempus sunt, qui causam ejus tanquam innocentis agerent acerrime, s) atque magnis potius inactandum encomiis quam immiti anathemate ferendum censerent. A Syris qui plurima ejus in suam linguam translata habent, *mare sapientie* t) dicitur, & quoniam alienior ab allegoriis, diligentius litteram sacrae Scripturae inquit, *interpret. κατ' ἐξοχήν.* u) A Nestorianis autem x) feria VI. hebdomadis V. post Epiphania, in festo commemorationis Doctorum Graecorum, recolitur memoria Diodori Tarsensis, Theodori Mopsvesteni & Nestorii. Et jam olim Diodori Tarsensis ac Theodori Mopsvesteni volumina contra Eunomium & Apollinarem à Nestorianis translata in *Syrorum* linguam * & *Armeniorum* atque *Persarum*, testis Liberatus capite X. breviarii. Et Leontius lib. 3. contra Nestor. & Eutychem p. 697. c. 2. T. IX. Bibl. Patrum edit. Lugd *Libros tuos* (Theodore) *ii, qui tuae sectae sunt, in sermonem Chaldaicum & Armenicum verterunt, qui haeresin Ariana pejorem ac magis impiam gentibus tradiderunt.* Inter discipulos

libello quo disputavit *Theodori libros vitandos sicut Arii & Eunomii blasphemias*, vide Liberatum c. 10. breviarii. Scripta Theodori non ipsum Theodorum anathemati subjiciendum maluit Cyrillus Alex. Epist. ad Proclum CPol. p. 200. T. V. Opp. parte 2. Prolixus etiam in Theodoro reprehendendo Leontius Hierosol. libro 3. contra Nestor. & Eutychem; uti in eo defendendo Facundus.

† Vide Vigilii Papae constitutum apud Baluz. p. 1578. & Liberatum c. 10. breviarii.

¶) Consule *Theodoritum* libro & capite ultimo Historiae. & Epistola 16. *Joannis Antiocheni*. Epistolae tres pro Theodoro Mopsvesteno memorantur apud Liberatum p. 49. edit. Garnerianae. De *Andrea Samosatensi* contra Rabulam Edessenum defensione pro Theodoro, Synodicon Cassinense cap. 43. cui adde Pagium ad A. C. 435. n. 18. seq. Sed praeter ceteris proluxus in Theodori innocentia vindicanda & meritis ejus & laudibus extollendis est *Facundus* in duodecim libris pro defensione trium Capitulum Concilii Chalcedonensis, & in libro contra Mucianum Scholasticum & alios Necrodioctas sive mortuorum persecutores. Facundi scripta notis bene illustrata exstant in tomo secundo operum Jacobi Sirmondi, Paris. 1696. fol. Ex elogiis Theodoro tributis juvat adscribere haec Johannis Antiocheni. (non Cyrilli ut Pagius ad A. 433. n. 17.) in Epistola ad Proclum CPol. scripta & relata à Facundo II. 2. *Scd. & qui bene de vita profectus est B. Theodorus, & quinque & quadraginta annis clare in doctrina praefulsit, & omnem haeresim expugnavit, nullam alicubi detractionem ab Orthodoxis in vita suscipiens, post longi temporis hinc discessum & post multa certamina, & post decem millia libros adversus haereses conscriptos, & postea quam in conspectu sacerdotum & Imperatorum & populorum probatus est, periclitatur qua haereticorum sunt sustinere, & illis proximus predicari.*

†) Jb: Morinus de sacris Ordinationibus p. 501.

u) Eusebius Renaudot, T. 2. liturgiar. Oriental. p. 622.

* Arabicam quoque, ex Syriaca, id. p. 622.

x) Id. p. 622.

los y) illius celebres idem Nestorius CPol. Ioannes Antiochenus, Andreas Samofatensis, Maris Persa, Theodoretus Cyrensis, Rufinus Syrus Palæstinae provinciae presbyter z) Barsumas Persa, a)

II. Theodori Mopsvesteni scripta.

Innumeros ei libros tribuit Facundus X. 4. & II. 2. affert verba modo commemorata Joannis Antiocheni, quibus ait eum *decem millia libros b) adversus hereses* conscripsisse: sive decem millia per hyperbolem dixit de plurimis, unde apud auctorem appendicis ad Isidorum & Ildefonsum de Script. Eccles. cap. 4. legas, *ut predicaretur, si referre fas est, mille voluminum summam in Græco conscripsisse adversus omnium hereticorum errores: sive numerum σίχων non voluminum habebat in mente atque decem millia computavit, quæ Gennadio sunt quindecim millia, cum libro de viris illustribus c. 12. narrat Theodorum Antiochenæ Ecclesiæ presbyterum virum scientia cautum & lingua disertum scripsisse adversum Apollinaristas & Eunomianos de incarnatione Domini libros XV. ad quindecim millia versus continentem.* Non enim de Theodoro Raithuensi, qui diu post Gennadium vixit, sed de Theodoro Mopsvesteno hæc esse intelligenda pulchre observavit Jo. Garnerius ad Marium Mercatorem T. 2. p. 260. ex Facundi X. 1. qui ex alio Theodori scripto cui titulum dedit *de Apollinario & ejus heresi*, hæc verba affert: *Ante triginta jam hos annos (circa A. C. 385.) de Incarnatione Domini Codicem conscripsimus usque ad quindecim millia versus pertinentem, in quo Arii & Eunomii de hac re delicta, nec non etiam Apollinarii vanam præsumptionem per totum illud opus examinavimus.* Ex hoc opere fragmenta colligere licet ex eodem Facundo, ex Leontio Hierosol. contra Nestor. & Eutychem, ex Actis Synodi quintæ & ex Mario Mercatore qui libros quos Theodorus inscripserat

U 3

y) Garnerius ad Marium Mercatorem T. 2. p. 319. De Nestorio speciatim confer H. Norris historiam Pelagianam lib. 2. cap. 4. & Petavium lib. 1. de incarnat. c. 7. De Mari Persa Lud. Doucinum Historia Nestorianismi Gallice edit p. 275. &c.

z) Garnerius T. I. ad Mercatorem p. 286. 366. &c.

a) Leontius lib. 3. in Eutychem cap. 21.

b) Hæc Jo. Antiocheni verba perstringens Pelagius II. Papa Epist. 3. ad Eliam & Episcopos Hiriæ T. 3. Concilior. edit. Harduini p. 430. ubi ex Theodori scriptis quædam hæreticis suffragantia excerpserat, *Eecce, inquit, quales plus quam decem millia libros Theodorus scripsisse perhibetur. Pensate quæso, si non tanto acriora tormenta promeruit, quanto plura conscripsit.*

Ἐπὶ ἐνανθρηπύσεως ἔμονογενῆς, non dubitat vocare T. 2. p. 259. *adversus Dominum Jesum Christum & ejus incarnationem.* Ab hoc opere diversus, ut videtur fuit Codex quem *Mysticum* appellavit, ex cujus libro XIII. quaedam affert Facundus III. 2. ubi Paulus Samosatenus, *angelus Diaboli* dictus est à Theodoro. Nam & Facundus scriptum satis innuit diversum, dum titulo distinguit, & Hesychius Hierosol. citatus in Synodo V. collatione V. innuit *senectute jam cana debilitatum* Theodorum *mysticos* illos composuisse *sermones* quos *adversus Domini DEI apparicionem* appellat: at libros de incarnatione florenti ætate adhuc presbyter scripserat, unde à Garnerii sententia, qui pro eodem opere habet, rectè recedit Tillemontius T. XII. memor. p. 446. Neque libros *Contra Eunomium pro S. Basilio* (sive XXV. ut apud Photium Cod. 4. sive XXVIII. ut Cod. 177. legitur) eosdem cum libris contra Apollinarium habuerim: licet ita suspicari placuit Eruditissimo Caveo, sed inscriptione & numero librorum non minus quam argumento duxerim fuisse diversos.

Βιβλιδάριον sive parvum volumen in tres libellos distinctum de *Magia Persarum* & quantum illi præstet Christiana pietas, ad Mastubium ex Armenia Chorepiscopum, memorat Photius Cod. 81. *Deliramenta contra Maguseos* vocat Leontius omnia Theodori deprimens, p. 698. D. Meminit iterum p. 699. G. Hebed Jesu vocat *duos tomos adversus magiam.*

Non amplius quam decem & octo annos natus *interpretationes in S. Scriptura* libros scribere cœpisse ab eodem Leontio Theodorus proditur, licet illi pro suo in illum odio non interpretatus sacros libros sed in eos insolenter *debacchatus* fuerit vilis. *Hunc ajunt non amplius quam decem & octo annos natum in Scripturas debacchatum esse, non enim nisi debacchationes scripturarum, interpretationes quas in eas composuit, appellare possunt.* Leontius lib. 3. contra Nestor. & Eutychem p. 696. F. Eodem loco in ejus *Commentariis* reprehendit, *quod labores sanctorum Doctorum qui in eis laborant, nunquam irridere & illudere desit.* Deinde quod *ausus est contra gloriam Spiritus S. cum omnes quidem Scripturas alias, quas sancti afflatu ejus tradiderunt; humiliter & demisse interpretans* (qui litteralem sensum scilicet loco mystici eruere volebat) *tum vero à numero sacrarum Scripturarum divinè prescripto & indicatō eas separans.* Speciatim arguit librum Jobi & Epistolam Jacobi & alias deinceps aliorum Catholicas (secundam & tertiam Joannis, & Epistolam Judæ) ab illo rejecta, *Magnum DEI servum Job, columnam fortitudinis animatam & spirantem, duabus fere millibus versuum prescriptam convitiose arguebas, & Scripturam Spiritus S. de eo*
 abro-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Duodecim Prophetas exposuisse duobus tomis ad Turim. In *Sannaem* uno commentatum esse tomo ad Mamrinum. In *Jobum* duobus tomis ad Cyrillum Alexandrinum. *Ecclesiasten* uno libro exposuisse, deprecante Porphyrio. In *Isaiam*, *Ezechielem*, *Jeremiam* & *Danielem* singulos singulis tomis commentatum esse atque per hos finem imposuisse suis lucubrationibus in Vetus Testamentum. *Matthaeum* uno tomo explicavisse ad Julium, *Lucam* & *Joannem* duobus tomis ad Eusebium. In *Acta Apostolorum* ad Basilium uno commentatum esse tomo. *Epistolam* quoque ad Romanos explicasse ad Eusebium: & *Duas Epistolas ad Corinthios* duobus tomis elucidasse deprecante Diodoro. Ad *Galatas*, *Ephes.*, *Philipp.* & *Coloss.* Petro: ad *Titum*, *Philemonem* & *Hebraeos* Cyrino cuidam dedicasse, tomis quinque.

Fragmenta Theodori reprobantis librum *Job*, & docentis quod pagana sapientem ille habeat auctorem, exstant in collatione IV. Concilii V. T. 3. Harduin. p. 86. seq. In *Catena* ad *Jobum* edita nullam Theodori mentionem reperi.

Ex *Commentariis* ejus in *Psalms* fragmenta plurima in *Catenis* à Dan. Barbaro & Balthasare Corderio editis. Nonnulla etiam apud Facundum IX. 1. & in *Actis* Concilii V. collatione IV. & V. atque in *Vigili* Papae constituto, cap. 20. sqq. apud Baron. ad A. C. 553. num. 97. seq. Quando porro Theodoritus praef. in *Psalms* ait quosdam *Prophetiam* ita *historiis* adaptasse, ut *Judeis* potius interpretatio suffragaretur quam *fidei* *alumnis*, videtur Theodorum perstringere, de quo Hesy chius presbyter Hierosol. in *Historia Eccles.* a) *Prima* autem *elementa* *suae doctrinae* ex *Judaico* *vaniloquio* incipiens *codicem* in *Prophetiam* *Psalms* *conscripsit*, omnes de *Domino* *predicationes* *abnegantem*. *Culpatus* vero & *periclitatus*, *contraria* *sibi* *dixit*, non *ex* *voluntate* *sed* *compulsus* *omnium* *querimoniis*, & *codicem* *ipsum* *delere* *pollicitus*, *latenter* *conseruabat* *Judaicae* *impietatis* *viaticum*. *Igni* *enim* *sua* *commentaria* *simulans* *tradere*, *malitiose* *abscondere* *illicetram* *conabatur*. Eum itaque licet aliquando secutus est idem quem dixi Theodoritus, *deserit* *tamen* *ut* *plurimum* (Jo. Garnerii verba sunt in auctario *Operum* Theodoriti p. 184.) *idque* *justis* *de* *causis*. *Nam* *primo* *multa* *in* *Psalms*

a) In *Actis* *Synodi* V. *Collatione* V. T. 3. edit. Harduin. p. 104.

Psalms de Christo dicta detorquet alio: deinde adolescens duodeviginti annorum Davidem interpretatus est, cum plus haberet audaciae quam eruditionis. Postea ejusmodi expositione invidiam multorum sibi confluxit quasi Judaeis faveret: denique ipse suum juvenile opus non admodum probabat, ut infectum mallet. Ingenue tamen fatendum quod res est, ea nonnunquam in Catenis legi ex Theodoro in Psalmos, quae ostendant ab ipso literalem sensum feliciter expositum fuisse, ut mirabile sit in adolescente tantam Scripturae intelligentiam existere potuisse. Ideoque dolent viri docti b) quod eruditi hujus Scriptoris, qui sub egregio Magistro, Diodoro Tarsensi una cum S. Chryostomo condiscipulo sensum literalem S. Scripturae adeo studiose scrutari didicit, nihil amplius ex commentariis illis ad nos pervenit quam quae à Catenarum collectoribus sunt excerpta ac servata. Quod autem non evacuaverit omnes in Christum factas Prophetias, nec Judaicae impietati aut Manichaeorum errori voluerit suffragari, qui Judaeos etiam diserte in Commentario ad Psalmos oppugnavit, docere instituit Facundus loco citato. Apud V. Cl. Tho. Galeum fuit MS. argumentum prolixum Theodori Mopsvest. in Psalmum XLV. in quo teste Caveo breviter percurrit Historiam Judaeorum à tempore captivitatis usque ad Antiochum & Oniae fugam in Aegyptum. Idem Caveus ex Catena MS. in Psalmos, in qua saepe idem Theodorus vocatur ad partes, notat illum valde diligentem fuisse in conferendis veteribus versionibus & exemplaribus, utilemque valde fuisse ejus operam. Locum ex commentario in Psalmum octavum affert Leontius lib. 3. contra Nestor. p. 704.

Ex commentario in Canticum Canticorum fragmenta leguntur in Collatione IV. quintae Synodi T. 3. p. 88. seq. edit. Harduini, ex quibus confirmatur quod praeter Leontium, cujus verba superius adduxi, Pelagius II. Papa sive qui illius nomine Epistolam tertiam ad Eliam & Episcopos Istriae scripsit Gregorius Magnus, cum Theodorus, inquit, Canticum Canticorum vellet exponere, Salomonem per hunc librum Aethiopiis Reginae blanditum esse professus est, quod Theodoritus reprehendens, nomen quidem Theodori

X

sup.

b) Rich. Simon lib. 3. Hist. Criticæ Novi Test. cap. 31. p. 446, *il est fâcheux que nous n'ayons rien aujourd'hui des Commentaires de ce savant homme, qui avoit étudié sous un si bon maître avec S. Chrysostome le sens literal de l' Ecriture, que ce que nous en ont laissé les Compilateurs des Chaines Grecques dans leurs recueils. Vide* Is etiam Villalpandum ad Ezechielem, T. 1. p. 3. seq. & Rich. Simonem lib. 1. Hist. Criticæ Novi Test. c. 22. p. 270. seq. & reponse à la defense des sentimens de quelques Theolog. de Hollande p. 56.

suppressit, sed tamen vasaniam patefecit. Et Georgius Pachymères ad Dionysii Areopag. Epistolam IX. p. 169. ait Mopsvestenum ἀφρόνως τὸ ἄσ-
μα διαβεβληκέναι imprudenter Canticum calumniatum esse.

In duodecim Prophetas commentarius Theodori Antiocheni integer foliorum 223. servatur Græce MS. in Bibl. Cæsarea teste Lambecio T. 4. p. 160. Θεοδώρου Ἀντιοχέως ἑρμηνεία εἰς τὰς Προφῆτας. Ἑρμηνεία Ὡσηε Προφῆται. εἰς ἔλεγχον τῶν ἀβασανίσως ἐπιβάλλειν ταῖς προφητικαῖς ἐπι-
χειρήτων φωναῖς, καὶ μὲν καὶ πρὸς κατασκευὴν τῶν ἐξῆς ἀρξάμεθα τῆς τῶν προφητικῶν σαφηνείας θεῶ διδόντες, ἀπὸ ἧ Ὡσηε τὴν ἀρχὴν πρῶτη σάμενοι, ὃν καὶ πρῶτον ἔναυ τῷ χρόνῳ συμβέβηκε τῶν λοιπῶν προφητῶν. Τὸ γὰρ μακαρίη Δαυὶδ &c. In Malachiam desinit his verbis : ὡς ἂν μὴ μένοντες ἵπτι τῆς ἀσεβείας φοβεράς αὐτῆ τῆς παρουσίας πειραθῶσιν ἵπτι ἀφανισμῷ παύσει τῶν μοχθηρῶν γινομένης. Habuit eundem in sua ga-
za etiam Rev. Abbas Gerasinus Blachus, & Venetiis vidisse se testatur illustris vir Scipio Maffei in Epistola ad eruditissimum Blanchinum. Ex-
stat etiam in Bibl. Medicea atque jam ante aliquot annos editionem ejus sperare jussit Anselmus Bandurius Magliabecahi successor dignissimus. Vi-
de Diarium Italicum celeberrimi Montfauconi pag. 39. seq. & 46.

In Mattheum liber quartus citatur in collat. quarta Synodi quintæ p. 84. edit. Harduin. Alia ex eodem opere fragmenta p. 79. 82. 85. & in Vigili Constituto apud Baron. ad A. 553. & apud Facundum III. 4. & IX. 2. Plura etiam in Catenis ad Mattheum ineditis, etiam in editis, Pos-
siniana præcipue, in qua etiam Theodorus Antiochenus Epistola ad Anastasium Consulem citatur ad Matthæi XV. 28.

In Marcum Catena Possiniana Theodorum Mopsvestenum laudat p. 62. 91. & 279. fortasse ex iis quæ ad Mattheum scripserat aliqua excerpens.

In Lucam, Catena Corderiana ad cap. XI. sect. 60. Acta Synodi quintæ collat. IV. p. 77. edit. Harduin. & eundem locum notans Vigi-
lius in Constituto apud Baron. ad A. C. 553.

In Joannem plurima exstant Theodori fragmenta in Catena Cor-
deriana, quorum nonnulla etiam examinat Rich. Simon lib. 3. Hist. Criticæ Novi Test. c. 31. p. 446. seq. Nonnulla etiam ex libro sexto & septimo afferuntur in actis quintæ Synodi p. 75. 76. 81. & à Vigilio : Vi-
de etiam Facundum IX. 3.

De miraculis CHRISTI, εἰς τὰ θαύματα λόγοι quorum secundus ci-
tatur à S. Maximo T. 2. Opp. p. 91. & in Concilio Lateranensi A. 649. acti-
onis V. T. 3. edit. Harduin. p. 895.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Symbolum sive expositio fidei, exstat in Actione sexta Concilii Ephesini T. 1. edit. Harduin. p. 1515. & Actione 1. Concilii Chalced. T. 2. pag. 247. & collatione quarta Synodi V. T. 3. p. 89. & cum Marii Mercatoris versione T. 2. edit. Garnerianæ p. 251. adde 284. & T. 1. p. 95. Theodori esse, negavit Facundus III. 2. & Nestorio tribuit Manuel Caleca lib. 2. contra Græcos, Bellarminus III. 5. de Christo & Petavius lib. X. de incarnat. c. 9. §. 4. Sed Theodorum auctorem faciunt præter Marium Mercatorem Leontius I c. & Justinianus Imp. libro pro Acephalis apud Facundum III. 5. Confer Garnerium T. 2. p. 256. seq. & Leonem Allatum in Vindictis Synodi Ephesinæ & S. Cyrilli c. 17. p. 66. sqq.

Tomi V. contra allegoricos ab Hebed Jesu Metropolita Sobensi in Catalogo librorum Chaldaeorum memorantur, atque ad eosdem respicere videtur Liberatus quando c. 24. breviarii ait Theodorum *multa opuscula* edidisse *contra Origenem*, exosumque inde & accusabilem habitum ab Origenistis. Vide Tho. Itigii appendicem diff. de hæresiarchis p. 471. *Librum ad Cerdonem de allegoria & historia contra Origenem*, vocat Facundus III. 6. in odium inde Origenianorum incurrisse similiter testatus. Nec dubium est Theodorum in commentariis etiam suis ad libros sacros, sensui litterali adeo studiose adhaerentem, Origenis allegoricas explicationes passim repudiasse ac rejecisse.

Missæ sive Liturgia ex Syriaco versa Latine exhibetur ab Eusebio Renaudoto T. 2. collectionis Liturgiarum Orientalium * p. 616. 621. Etiam Leontius Theodorum reprehendit eo nomine lib. 3. contra Nestor. & Eutychen p. 697. C. quod *aliam Missam effecit præter illam: que à Patribus tradita est Ecclesiis, neque reveritus illam Apostolorum, nec illam magni Basilii, in eodem Spiritu conscriptam.* Sed si non aliam vidit Liturgiam Theodori Leontius, quam qualem Renaudotus edidit, certe falsum est, quod illi impingit, *blasphemis non præstationibus mysterium sacrae Eucharistiae applevisse.* Hunc puto esse *librum de Sacramentis*, ab Hebed Jesu memoratum.

Cætera quorum Hebed Jesu meminit, sunt, *sonus de sacerdotio*, *duo de Spiritu S. unus ad monachos, unus de obscura locutione, unus de perfectione regiminis*: alius *de assumente & assumto*, item *liber margaritarum* qui continet ejus *Epistolas*, demum *tractatus de litione Legis*, quo finem. uis lucubrationibus imposuit. *Ἐκ τῆς πρὸς Δόμνον Ἐπιστολῆς* nonnulla affert Anastasius in ecloge *Χρήσεων δογματικῶν*, & ex illa Sirmondus ad Farundi IX. 3. Ex Epistola ad Artemium presbyterum Alexandrinum Facundus III. 5.

Super

Restat ut pauca dicam de opere in *quinque libros* distributo, quo Hieronymus (illum enim sub nomine *Ἀργίου* d) velut Syrum Orientalem ex Occidente licet oriundum, at in Syria adversus Pelagianos commentatum perstringit) Augustinum aliosque peccati originalis defensores Theodorus e) oppugnavit. *Πρὸς τοὺς λέγοντας φύσει καὶ ἄγνώμῃ πλῆκειν τοὺς ἀνθρώπους. adversus eos qui natura non voluntate peccare homines affirmant.* De hoc opere videndus Photius Cod. 177. cujus verba magnus Salmasius p. 177. libri de Hellenistica perperam ita accepit, ac si Theodorus Mopsvestenus aliam versionem Bibliorum Græcam post veteres interpretes molitus fuisset. Sed de Hieronymo ibi sermo, cujus versionem Bibliorum Latinam Theodorus apud Photium perstringit. Fragmenta ex hoc opere occurrunt apud Marium Mercatorem T. 1. p. 97. sq. T. 2. p. 257. Hebed Jesu *duos libros* memorat *adversus eos qui asserunt peccatum situm esse in natura.*

III. Theodori Mopsvesteni Frater POLYCHRONIUS, Antiochiæ natus atque Ascetæ Cyrensis, S. Zebini discipulus æmulusque f) Ecclesiam dehinc Apameensem in Syria Episcopus g) egregiè administravit, emendatæ vitæ splendorem cum doctrinæ gratia & sermonis venustate conjungens. Defunctus est ante Concilium Ephesinum A. C. 431. habitum, cui successor Polychronii Alexander Episcopus Apameensis subscripsit. Non plane certum videtur hunc esse Polychronium cujus commentarii in *Jobum* multa ac præclara fragmenta servata exstant in *Catena Patrum Græcorum in Jobum* Græce & Latine vulgata à Patricio Junio Lond. 1637. fol. Meminit & Codex Græcus MS. de quo Lambecius. III. pag. 188. Polychronii in illud Jobi XXXVIII. 7. *ὅτε ἐγενήθησαν ἄστρα, ἤνεσαν με μεγάλη φωνὴ πάντες ἄγγελοί μου.*

In *Proverbia* passim Polychronii expositiones occurrunt in *Catena Patrum Græcorum ad Proverbiorum librum*, quæ Latine ex Theodori Peltani versione prodiit Antwerp. 1614. 8.

X. 3.

In

d) Vide H. Noris lib. 1. hist. Pelagian cap. 9 Tillemont. T. XII. p. 449. seq. Garnerium ad Marium Mercatorem T. 1. p. 99. Guil. Caveum in historia literaria Script. Eccles. ubi de Theodoro. Tho. Ittigium appendice de hæresiarch p. 469. 476. seq. & Rich. Simonem lib. 3 Hist. Critic. Novi Test. p. 444. seq.

e) *Θεόδωρος Ἀντιοχείως, ὁ Μοψυστίας δὲ ἐστὶν ὡς διὰ τινῶν ἐπιστολῶν ἐμαυτοῦ.* Phot. Cod. 177.

f) Theodorus Hist. religiof. cap. 24.

g) Theodoric. Hist. Eccles. lib. V. cap. ult. Nicephorus. XIV. 301.

In *Ecclesiastem* Polychronius Diaconus Græcè MS. in Bibl. Bavarica teste Joanne Meursio. Fuit etiam in Escorialensi, teste Labbeo p. 177. & 386 Bibl. novæ MSS. Exstant & Polychronii fragmenta quædam in Cætena ad Ecclesiastem Græca inedita quam Oxoniæ Bibliotheca servat Bodlejana.

In *Canticum Canticorum* cum Eusebii & Pselli expositionibus Polychronianam Græcè edidit Jo. Meursius Lugd. Bat. 1617. 4. Inscritur: *Εξήγησις Διαφόρων εις τὸ ἄσμα τῶν ἀσμάτων ὑπὸ Πολυχρονίου.*

De Polychronii *Εξήγησι* in *Jeremiam*, *Ezechielem* & *Danielem* non repetam quæ dixi Volumine VII. hujus Bibl. p. 753. ubi etiam de Polychronio *presbytero CPol.* apud Sozom. IX. 2. Polychronio *Hierosol. Episcopo* cujus meminit Petrus Damiani *Opusc.* VI. cap. 17. T. 3. p. 46. & de Polychronio *Monobelita* &c. Hisce ex Actis Conciliorum addi possunt Polychronius *Episcopus Antipatridis* in Palæstina qui Synodo Chalcedonensi A. 451. interfuit, Polychronius *Areopolitanus* itidem Palæstinæ *Episcopus* qui A. 536. subscripsit *Epistolæ missæ ad Joannem CPol.* Polychronius *Dablis Episcopus* in Hellade, qui interfuit *Concilio Rom.* A. C. 503. Polychronius *Epiphanienfis* in Cilicia, qui *Concilio Chalcedonensi* subscripsit A. 451. Polychronius *Heraclia Cariz* qui interfuit *Concilio Ephesino* A. 431. Polychronius *Episcopus Pruse* in Bithynia qui interfuit sextæ Synodo A. C. 681. Polychronis denique *presbyter ac prior monasterii Æbrii* qui subscripsit *Concilio sub Mena* A. 536.

IV. THEODORI VARIJ

Scriptis Græcis clari, plures quàm centum, quibus alii etiam nonnulli in veterum scriptis memorati adjiciuntur, asterisco distincti.

Theodorus *Abbas*, ex cujus ore Leontius Byz. testatur se excepisse quæ libro de sectis tradidit, is enim inscribitur *σχόλια ἀπὸ Φωνῆς Θεοδώρου c) τῆ Θεοφιλεστάτης Ἀββᾶ, καὶ σοφωτάτης Φιλοσόφου, τήντε θείων καὶ*

c) Ejusmodi *σχόλια* de hæresi Arii, ex ore hujus Theodori, MSta Græcè extant in Codice Bibl. Vindob. de quo Lambecius III. p. 63. Sed explicatio τῶν θείων καὶ δεσποτικῶν κανόνων sine sacrorum hymnorum, cujus pars in isthoc Codice occurrit, non auctorem agnoscit eundem Theodorum, ut scripsit Clarissimus Caveus, sed longe juniorem Cyrum Theodorum Prodromum, qui circa duodecimi sæculi imitia floruit, de cujus scriptis dixi Volum. VI. hujus Bibl. p. 811. seq. Diversus ab utroque Theodorus

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- Augustinus Hipponensis.** 438.
Basiliius Cæsareensis Episcopus. 438. 448.
Clemens Episcopus Romæ. 430.
Cyrus presbyter Timothei Apollinaristæ 534.
Cyrillus Alexandrinus. 438. 448. 450. 452. seq. 482. 496. 520. 522. 524. 540. 545. tres ad Nestorium Epistolæ & XII. capitula tertiæ addita 452. Theodorus contra illa XII. capitula 454. 484. Cyrillus cum Jo. Antiocheno reconciliatur. 456. & cum Theodoreto, à quo non postulavit librum contra XII. capitula anathemati subjici. 484. ad Proclum CPol. scripsit, Theodorum Mopsuestenum non esse anathemati subjiciendum. 486. Secunda ad Succensum Epistola. 522. Commentarius in Zachariam 536. ab Orientalibus pro Apollinarista habitus cum is non esset. 526. Cyrilli liber contra Theodorum Mopsu. à Dioscoro interpolatus. 530. seq. Dialogus quo unum esse Christum probat. 540.
οἱ Διακρινόμενοι. 460. 476. seq. 482. 488. 490. ex illis Anastasius Imp. 468. objectiones suas Nestorianis suffurantur. 502.
Diodorus Tarsensis. 448. ejus commentarii in S. Scripturam 450.
Dionysius Arcopagita. 430.
Dioscorus Alex. 456. 460. 462. 464. 466. 478. 480. successor Cyrilli ejus scripta interpolavit. 530. seq.
Dioscorus junior. 468.
Domnus Antiochenus Episc. 456.
Ἐκκλησιαστικὰ βιβλία pro libris Canonicis S. Scripturæ. 402.
Epiphanius Cypri Episcopus. 400. 438.
Erechthius inter Patres ab Apollinaristis citatus. 534.
Eldras post captivitatem libros sacros è memoria restituit. 428.
Eulogius Episcopus Alex. 474.
Eusebius Dorylæorum Episc. 458.
Eusebius Pamphili. 430.
Eustathius Antiochenus. 436.
Eutyches. 398. 400. 478. 482. 484. 508. 520. presbyter & archimandrita. 456. seq.
Flavianus CPol. 438. 456. 458. 460. 462. 478. Epistola ad Leonem Rom. 460.
Gajanus ex Archidiacono Episcopus Alex. 472. *οἱ ἀπὸ Γάϊανῆ* pro his qui Chalcedonensem Synodum rejiciunt. 504. 506. 508. & corpus Christi

- Christi post unionem statuunt incorruptibile. Γαϊανῆται. 538. 544.
 Gelasius Cæsareæ Palæstinæ. 438.
 Gregorius (Naz.) 400. 438. 446. 448. 502. 540.
 Gregorius Nyssenus. 438. 446. 449. ἐν τῇ πρὸς Ἀπολινάριον πραγμα-
 τείᾳ. 528. Oratio in funete Gregorii Thaumaturgi, id.
 Gregorius Thaumaturgus. 430. dubium an ejus ἡ κατὰ μέρος πίστις. 528.
 sola illius fides quam in visione vidit, à Nysseno memoratur. 530.
 Hæreses LXXXIV. 400.
 Hebræorum δόγματα. 410. seq.
 Hilarius Pictaviensis. 436.
 Hippolytus Episcopus Romæ. 430.
 Historici libri Vet. Test. XII. 402.
 οἱ ἐξωθεν ἰσορῶντες. 422.
 οἱ ἐξω. 554.
 Ibas Epistola ad Marin Persam. 484. recepta cum Ibas Nestorium damna-
 set. 486. licet Theodorum Mopsvestenum laudet, id. à Justiniano
 anathemati subjectus. 488.
 Ignatius ὁ θεοφόρος. 430.
 Johannes Ægeates, presbyter Nestorianus. 534. 536.
 Johannes Alex. tres hoc nomine 466. 468. 474.
 Joannes Antiochenus Episcopus. 450. 452.
 Epistola contra Nestorium scripta ante Synodum Ephesinam. 454.
 Epistola ad Cyrillum reconciliatoria. 456.
 Joannes (Chrysoströmus) CPol. 438. 448.
 Jobi liber (primus è quatuor Paræneticis) hunc quidam existimarunt
 Ἰωσήφ (Josephi Patriarchæ) εἶναι σύγγραμμα. 408.
 Irenæus. 430.
 Julianus Halicarnassæus. 470.
 Julius Romæ Episcopus. 436. Epistola ad Dionysium Corinthi' Episcopum.
 Julio supposita cum sit Apollinarii. 526. seq. Julii nihil fertur,
 sed septem Epistolæ sub ejus nomine Apollinarium habent aucto-
 rem. 526. Julii nomine actis Synodi Ephesinæ à Cyrillo inserta.
 Epistola quæ Timotheum Apollinaristam auctorem habet. 528.
 Justinianus Imp. συνοδίτης. 470. ut τὰς διακρινομένους ad Synodum Chal-
 cedonensem reduceret, Theodoretum & Ibas anathemati subje-
 cit. 488.
 Justinus Philosophus & Martyr. 430.

- Juvenalis Hierosol. Episcopus Synodo Ephesinae *λυσρικῆ* & deinde Chalcedonensi interfuit. 488.
- Leo Rom. 456. 462. 480. ejus Epistola sive tomus ad Flavianum. 460.
- Macedonius Episcopus CPol. 444. seq. 448.
- Manichæorum secta. 432. seq.
- Methodius Patrensis Episcopus. 430.
- Μοντανῶν* secta. 430.
- Narces à Justiniano Imp. missus Alexandriam. 472.
- Nectarius CPol. 438.
- Nestorius 398. 400. 448. CPol. Episcopus 450. seq. 490. 520. 535.
- Nestorianis objectiones suas suffurantur *οἱ διακρινόμενοι*. 502.
- Origenes. 546. seq. locus ex Epistola ejus de Filio DEI, minore quam Pater. 548. opinio de præexistentia animarum & salute ac restitutione dæmonum confutatur. 548. seq.
- Paulus Alexandrinus Episc. 474.
- Paulus Emesenus Episc. 456.
- Pauli Samosatani secta. 434. seq.
- Petrus Alex. Episcopus & martyr. 430.
- Petrus (Mogus) Episcopus Alex. 466. 468.
- Petrus fullo, Episcopus Antioch. 466.
- Philippi Evangelium à Manichæis jaclatum. 432.
- Philoponus princeps Tricheitarum. 474. 476.
- Platonici, brutorum animas præexistere docent. 552.
- Proclus CPol. 438. ad eum Cyrilli Epistola. 486.
- Sabellius. 396. 398. 436.
- Samaritanorum dogmata. 418. 422. seq. ubi eos confundere cum Sadducæis videtur.
- Septuaginta hebdomades Danielis ab anno XXIV. Artaxerxis Longimani computandæ. 412.
- Severianus Gabalorum Episcopus. 438.
- Severus Antiochenus Episc. 468. 470. 472.
- οἱ ἀπὸ Σεβήρου*. 506.
- Sylvester Episcopus Rom. 436.
- Συνοδικαί* qui Synodum probant Chalcedonensem. 470. 474. 510.
- Synodus *Nicensis* CCCXVIII. Patrum. 442. illi interfuere VII. *ἀρηνεῦντες* qui etiam postea in sententia sua perseverarunt. 488. *Chalcedonensis* 430. 436. 456. mandante Marciano Patrum DCXXX. 462. 478. 480.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

**Index Scriptorum & Hæreticorum, in libris Leontii
adversus Nestorium & Eutychen,**

ad paginas T. IX, Bibliotheca Patrum edit. Lugd. 1677. fol.

Agapius Apollinarista. 709. H.

Ambrosius Mediol. de fide ad Gratianum lib. III. 683. H. 694. G. lib. IX. contra Apollinarium 684. A. 694. F. lib. ad Sabinum Episcopum. 684. A. in Symbolum. 684. B.

Amphilochius Episcopus Iconii, lib. contra Arianos. 684. C. Epistola ad Seleucum. 684. C.

Antiochus Episc. Ptolemaidis à Cyrillo Alex. allegatus. 685. A.

Aphthartodocetæ oppugnantur p. 688. sq.

Apollinarii sermo cujus init. *Bonum fidei servemus. 711. H. Non voluptati vescendi carne apud DEum p. 710. F. Laudamus decenter Dom. nostrum JESUM CHRISTUM. 710. G. Caro & quod præest carni una persona. 710. D. Laudatio Mariæ & de incarnatione. 710 E. De fide. 712. C. Dialogus qui incipit: DEum vel Hominem dicis CHRISTUM. 711. H. liber in traditionem renunciationis & fidei. p. 712. F. Epistola ad Serapionem. p. 708. A. 710. A. ad Episcopos Diocæsareæ. p. 712. A. ad Dionysium p. 708. B. 710. F. liber ad Flavianum 711. B. Oratio disputatoria. 711. G. Syllogismi. p. 708. E. 710. H. 711. A. libro I. contra Diodorum 711. C. libro II. 711. E.*

Apollinarii scripta dolose interpretantes. 709. D. E. Vide infra in Timotheo.

Apollinaristæ sub falsis celebrium Doctorum nominibus scripta jactantes p. 707. G. 712. G. inter se non consentiunt. 712. G. H. Apollinaris hæresis. 699. C. D.

Missa Apostolorum. 697. C.

Arius. 675. G. 699. C.

Ariani 714. C. contra eos promittere opus videtur Leontius p. 717. F.

Magnus Athanasius. 689. G. clarissimum lumen. 696. B. Epist. ad Episcopum p. 707. H. 709. G. 694. B. Athanasius citatur 714. G. defendit Dionysium. 715. H. liber de Trinitate. 682. F. lib. contra Apollinarium. 682. G. citatur libro II. 693. H. de incarnatione 694. A. lib. contra Idola. 694. C.

Athanasii nomine venditæ Apollinarii de incarnatione orationes sive expositiones. 707. G. Athanasii ad Apollinarium Epistolæ. 712. B.

Augu-

Augustinus Episc. Hipponensis Epist. ad Volufianum. 684. E.

Barthomas Theodori Mopvesteni discipulus. 697. D.

Magnus Basilius. 692. A. 696. G. 698. H. Epistola ad Amphilochem
681. D. ad Sozopolitanos. 694. D. ad Terentium p. 708. C. 681. C.
ad Diodorum Tarsensem scripsit & quædam ejus de SS. Trinitate
approbavit 698. F. Epistola Synodica cui subscripsit Eustathius
Armenius 681. E. contra Eunomium lib. I. & III. 682. H. Orat. de
actione gratiarum 694. C.

Cappadocia duo magna lumina (Basilius & Nyssenus) 696. B.

Cataphronius Apollinarista p. 708. H.

Cathari. 687. G.

Cyriaci Episcopi Paphi & Confessoris, qui Concilio Nicæno interfuit,
homilia in Theophania. 682. E.

Cyprius senex. 698. C.

Cyrillus Hierosol. Episcopus quarta Catechesi. 684. H.

Cyrillus (Alex.) 714. G. 715. G. H. 716. A. F. 677. H. 685. A. D. 698. H.
699. E. in Synodo sua 681. F. 683. H. Ephesina. 683. F. Epist. ad Mo-
nachos. 682. F. ad Valerianum. 687. A. ad Orientales. 687. A. primus
tomus de Trinitate. 685. E. lib. ad Acacium. 685. F. secundo tomo
contra Nestorium 685. F. tertio 686. C. Epist. ad Succensum. 685. G.
695. C. dialogi de Trinitate quod unus est Christus. 685. H. interpre-
tatio Epistolæ ad Hebræos. 685. H. 686. D. 695. C. ex secundo tomo
in Hebr. 686. G. Synodica Epistola ad Nestorium. 706. D. Scholia
686. A. 687. A. Scholia per capita. 686. H. de Paulo Emeseno testi-
monia 686. B. Apologeticus ad Alexandrinos. 686. F. in Ioannem
Evangelistam lib. primo. 686. G. in Leviticum. 686. C. primo libro
de adoratione in Spiritu, tomo II. 686. D. secundo libro tomo IX.
686. E. in Esaiam. 695. A. thesaurus. 695. B. in illud : omnia mihi
tradita sunt à Patre meo. 686. E. in Mattheum 695. B.

Dialectici 716. H.

Diodorus. 708. H. 698. E. F. H. supra in Basilio.

Diodoro Tarsensi in Episcopatu Ciliciæ succedere voluit Theodorus Mop-
vest. sed prohibitus est à Theophilo Alex. 696. F.

Dionysius (Alexandrinus) ab Athanasio defensus. 715. H.

Magnus Dionysius (Areopag.) 677. G. 680. E. ætatis Apostolorum, libro
de Divinis nominibus 693. G.

Ephantodocetæ. 675. F. 717. A.

- Encratetæ. 687. G.
 S. Ephræm homilia in margaritam. 684. G. 706. C. contra Marcionem. id.
 de Charitate 695. A.
 Eunomii impietas. 697. D.
 Eutyches 715. H. oppugnatur 675. seq.
 Flavianus Episcopus Antiochiæ in assumptionem. 684. H. homilia in Evan-
 gel. Ioannis. 685. A.
 Gelasius Episc. Cæsareæ Palæstinæ & Confessor qui Patrum CL Synodo
 CPol. (A. 381.) interfuit, in interpretatione Symboli 684. D. seq.
 Gregorii Nysseni lib. II. & IV. contra Eunomium. 683. C. D. 694. F. contra
 Apollinarium 683. D. Catecheticus. 706. B. Gregorii duo. 698. H.
 Gregorii Theologi (Naz.) Epistola ad Nectarium 712. H. divinus Gregorius
 714. D. 717. G. 718. A. magnus 714. F. 676. H. 677. H. ἐκ τῆς συνταξίνης.
 681. F. Epistola ad Cleoniam. 681. F. secunda. 683. B. Apologeticus
 683. A. orat. in Natalem Domini. 683. A. 694. E. Orat. II. de Filio.
 683. A. in novam Dominicam. 694. E. in Lumina. 695. D.
 Gregorio Thaumaturgo supposita Apollinarii ἡ κατὰ μέγεθος πίστις. p. 707. G.
 Origenem laudavit singulari Oratione. 698. G.
 Hilarius Pictav. qui Synodo Nicænæ interfuit, lib. VII. & IX. de fide,
 683. F. G.
 Hippolytus Episcopus & Martyr in benedictionibus Balaam, 682. D.
 Homonius Episcopus Apollinarista. 709. H. 710. A.
 Joannes Episcopus CPol. magnus Ecclesiæ oculus 696. B. (Chrysostrimus)
 in Joannem Evangelist. 694. H. in Epistolam ad Philippenses. 684. F.
 in Epistolam ad Timotheum. 684. G. in assumptionem. 684. G. in
 illud: glorifica me Pater apud te ipsum. 694. G. duæ Epistolæ ad
 Theodorum lapsum. 696. E.
 Jobius Episcopus Apollinarista. 708. G. H.
 Irenæus. 682. D.
 Isidori Epist. ad Theonem 681. H. ad Theodosium Diaconum. 685. B. ad
 Timotheum lectorem. 685. C. ad Cyrillum Episc. Alex. ibid. ad
 Leandrum. ibid. Isidori Eremitæ ad Archibium presbyterum con-
 tra Nestorium. 706. D.
 Julianus (Acephalus) 678. D.
 Julii Episcopi Rom. locus à Cyrillo allegatus in Synodo Ephesina. 683. F.
 Julii Romani nomine venditæ Apollinarii Epistolæ 707. G.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Synodus Nicæna. vide Cyriac. & Hilar.

Ad Synodum Chalcedonensem fraudulentè provocantes hæretici. 696. A. omnium priorum Synodorum sigillum & obfignatio. 699. C.

In Theodorum Mopsvestenum invectiva 696. E. seq. librum Job & Epist. Jacobi repudiat. 696. H. 699. G. Psalmos Judaice interpretatur. 697. A. Inscriptiones Psalmorum rejicit. ibid. Paralipomenon libros & Esdram respuit. 697. A. Symbolum Nicænum corrumpit, novum condit. 697. B. Missa ejus. 697. C. pravæ opiniones. 697. E. seq. deliramenta contra Magusæos. 698. D. 699. G. Commentarii in varios S. Scripturæ libros. 699. G.

Theodori Mopsvest. scripta Chaldaice & Armenice versa. 697. E. Ex ejus de incarnatione lib. VII. 700. A. VIII. 701. D. X. 701. H. XII. 702. B. XIII. 702. G. XIV. 703. B. XV. 703. C. III. contra Apollinarium 703. G. IV. 703. D. F. H.

Theologi Psalmorum inscript. & verba mystice de Christo interpretantes. 691. A.

Theophilus Alex. supra, in Diodoro.

Timotheus discipulus Polemii. 708. H. 709. B. G. Apollinarista, Episcopus Beryti ad *Homonium* Episcopum Apollinaristam 709. H. ejus tomus ex variis libris Apollinarii. ibid. Ecclesiastica Historia, in commendationem Apollinarii scripta. 698. G.

Valentini Apollinaristæ Apologia p. 707. H. 708. H. seq. 712. G.

Valentinus antiquior hæreticus. 699. G.

Uranus Apollinarista. 708. H.

THEODORUS ABUCARA, h. e. pater sive Episcopus Cara
 a) (incertum an Cara in Palestina b) an vero *Καρρὰν* sive Charan c) in

a) Cotelarius ad homil. V. Clementin. T. 1. Patrum Apostol. p. 662. *Videtur dictum Ἀβὺρ καρρὰ nomine Arabico, quod significat Patrem, hoc est Episcopum urbis Cara.*

b) *Guilelmus Tyrinus narrat urbem, qua Cara vocaretur, existisse in Palestina trans Jordanem, qua Metropoli Rabatha subjecta esset. Quidam hujus civitatis praesul Theodorus noster fuerit, qui ut ex capite IV. operum ipsius discimus, ab Epistolis Arabicis fuit Thomæ Patriarcha Hierosolymitano, ut Epistolam ejus ad Armenios Arabice scriberet, uti Grace Michaël, Patriarcha hujus Presbyter & Syncellus. Hæc V. C. Michaël le Quien ad Damascenum T. 1. p. 391. cui in eo non audeo assentiri quod Theodorum facit ab Epistolis Thomæ, qui Patriarchatum haud obtinuit ante A. C. 802. Atque ex inscriptione Opusculi quarti Abucaræ potius suspicaris illud scriptum jam ante aliquod temporis fuisse compositum ab Theodoro, lingua Arabica, deinde vero ob solidam succinctamque perspicuitatem jussu Thomæ fuisse Græcè versum à Michaële Synoello, & ad Armenios transmissum.*

c) in Mesopotamia) Johannis Damasceni circa A. C. 756. defuncti d) discipulus : Theologiæ ac Philosophiæ * Arabicæque peritus linguæ , & Scriptis adversus Judæos, Muhamedanos, Nestorianos & Jacobitas Severianos & Origenistas clarus fuit circa A. C. 770. adeoque à Theodoro Cariz e) in Thracia & Laodiceæ postea Episcopo, Photii amico primura f) deinde desertore & in Synodo octava A. C. 869. Ignatii secuto partes , haud dubie distinguendus , perinde ut à Theodoro Rhaituensi , g) qui circa A. 660. claruit , & à Theodoro Hagiopolitano sive Antiocheno h) sub cujus nomine opuscula quædam Abucaræ Canisius publicavit.

Z

Edita

- e) Hoc placuit Cotelerio , & ante Cotelerium Turriano , atque longe præferendum illorum sententiæ qui Theodorum nostrum cum Cariz Episcopo confundunt. De hac Charan sive Carris Mesopotamiæ , erudite B. Tho. Itigius diss. ad Theodori Abucaræ opusculum XVII. §. V. & VI.
- d) De Damasceno dictum superiore volumine VIII. p. 772. seq. Abucara autem in titulo opusculi XVIII. profitetur se illud accepisse *διὰ Φωνῆς Ἰωάννη Δαμασκηνῆ*. Neque hoc solum sed alia quoque ut XXXV. & XXXVII. quemadmodum palam est illa conferenti cum Damasceni scriptis , & disceptatione cum Saraceno T. I. edit. clarissimi Lequinii p. 467. seq.
- * Inscriptio opusculi XXVII. *Θεολόγος Φιλοσόφος Ἐπισκόπος Καρῶν &c. Opusculi XXXIV. Ἔ θεολόγος ἐπὶ χρόνῳ , ἔ αὐτὸς Ἀβυκαρᾶ.*
- e) Cum hoc Theodoro nostrum confundere primum docuit Gretserus ad opuscula Abucaræ à se edita , quem secuti sunt Ducus in Auctario Bibl. Patrum , Lambec. V. p. 77. & 358. Nesselius part. I. p. 254. IV. p. 153. VI. p. 113. Caveus in Historia literaria scriptorum Ecclesiast. ad A. 867. Hendorichius in Pandectis Brandenburg. pag. 24. aliique.
- f) Vide Nicetam in vita Ignatii T. V. Concil. edit. Harduini p. 980. seq. & Concilium A. 869. CPoli celebratum Actione II. p. 1035. & IV. p. 1050.
- g) Cum hoc confunditur ab Antonio Possentino in apparatu sacro , ubi de Theodoro Abucara dicere cum cœpisset , *vide autem* inquit , *in verbo Theodorus in Canobio Raitus , est enim idem.* Dubius etiam hærebat Gretserus in nota ad Opusculum XXVI. quod in altero Codice Bavarico tribuitur Theodoro Raituensi. Hæc sententia etiam placuit viro docto de quo Andreas Arnoldus præf. ad S. Athanasii syntagma Doctrinæ : *Redis in memoriam virum doctum in Anglia ad sæculum septimum retulisse Abucaram &c.*
- h) Ut Theodorus Hagiopolitanus non diversus est ab Antiocheno (Antiochia enim passim *ἁγιοπόλις* vel *Θεόπολις*) ita Antiochenus idem cum Mopsuesteno , de quo supra abunde dictum. Quæ vero sub Theodori Hagiopolitani nomine Latine exhibuit Henricus Canisius T. IV. Antiquæ Lect. part. I. p. 281. sqq. tria opuscula , à Turriano è Græcis translata atque sub eodem nomine recusa in Bibliothecis Patrum,

Edita Theodori Abucara opuscula.

Majores numeri premissi Gretserianam, minores editionem Genebrardi respiciunt.

I. I. ὅτι πέμπτε ἐχθρὸς ἐχομῶν ἐξ ὧν ἡμᾶς ὁ Σωτὴρ ἐλυτρώσατο.
Dialogus de quinque inimicis, morte, Diabolo, maledicto Legis, peccato & inferno à quibus nos CHRISTUS liberavit. Edit. Ingolstad. p. 376. Vertit præter Genebrardum Franciscus Turrianus. Incipit: Πέντε θανάτηφόρος ἐχθρὸς ἐχομῶν.

II. Διάκρισις τε καὶ ἀσάφησις τῶν περὶ αἷς οἱ φιλόσοφοι καταγίνονται φωνῶν, καὶ ἐλεγχῶ τῆς τῶν Ἀλεξάνδρων, Σευηριανῶν ἢ τῶν Ἰακωβιτῶν ψευδοφθόρου αἰρέσεως. *Explicatio vocum * quibus Philosophi utuntur, & confutatio hæresis Acrophorum, Severianorum, id est Jacobitarum.* p. 386. Incipit: Τοῖς τῶν ἀληθινῶν δογματῶν ἐρεσῶν τε καὶ προασπισαῖς. Vertit Turrianus.

I. III. Διάλογος γινόμενος πρὸς τὸν Ἐδρόμου Ἐμέσης (λογοθέτην) αἰτησόμενον ἀποδοθῆναι αὐτῷ διπλολογισμῷ ὅτι ἐστὶ Θεός. *Dialogus cum præfeto cursus publici Emeseno qui petierat ut ratiocinatione demonstraret DEUM esse.* p. 414. Incipit: διπλό, ὦ ἐτ, διπλοζην. Veterunt Genebrardus & Turrianus. De MS. Casareo vide Lambecium V. p. 78.

IV. Ἐπιστολὴ περιέχουσα τὴν ὀρθὴν καὶ ἀμώμητον πίσιν. *Epistola continens de Christo fidem orthodoxam Chalcedonenſis Concilii, missa à B. Thoma Patriarcha Hierosolymitano ad hæreticos in Armenia, Arabice vero dictata (ἀπαγορευθῆσα Ἀραβισί) à Theodoro Abucara, & in grecum sermonem translata à Michaële Presbytero & Syncello Ecclesia Hierosolymitana.* p. 428. Incipit: Χριστός

Paris 1654. Tomo IV. & Colon. 1622. in supplemento, sive Tomo XV. illa inter Theodori Abucara scripta num. XXVII. XXVIII. XXIX. fide MSS. Codicum edere non dubitarunt Gretserus ac Ducæus, primum de *Nomine DEI*, alterum de *DEO & Deitate*, & tertium contra Nestorianos. Fesellit memoria Jo. Mollerum V. C. qui in homonymoscopia p. 521. illa tria opuscula sub Theodori Raithuensis nomine à Canisio publicata fuisse affirmat.

* Distinguit Theodorus inter vocabula Philosophicè accepta & Logice. Φιλοσοφικὰ ὀνόματα appellat quæ rem ipsam denotant, ut sunt, Petrus, homo, animal: λογικὰ quæ conceptionem Logicam, ut individuum, persona, species, genus, natura &c. Sic. Opusc. XXVIII. p. 514. distinguit inter κατηγορούμενα ὑσιωδῶς & ἐπισημαῖς.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

p. 474. Incipit : ἔχι, Φησι ἐν πᾶσι καὶ πανταχῶ τὸν θεὸν εἶναι λέγεται.
Vertit Turrianus, & Genebrardus.

XVII. Ἡρώληθη ὡς πρὸς πρῶτον, ** πῶς ἔχρησεν τρανῶς ἀποφραμμένον &c. *Questio à fideli propofita, quomodo cum CHRISTUS clare pronunciet (Joh. III. 5.) qui non est natus ex aqua & Spiritu S. non intrabit in regnum cœlorum: fieri potest, ut qui ante adventum ejus fuerunt justī, non baptizati in id ingrediuntur?* Vertit Turrianus. Incipit : Ὁ χριστὸς ὑπὲρ ἐκείνων ἐβαπτίσθη. p. 476. Abucata respondet CHRISTUM pro illis baptizatum esse, & aquam è latere CHRISTI fluentem eos sanctificasse. Quam ipsius responsionem singulari diatriba ad examen revocavit B. D. Thomas Ittigius *de baptismo fidelium ante CHRISTI adventum defunctorum per aquam qua ex ejus latere fluxit. Lipsie 1698. 4. atque in Enneade ejus dissertationum ibid. 1702. 8.*

XVIII. Ἐκ τῶν πρὸς τὰς Σαρρακηνὰς ἀντιρήσεων, Ἀπὸ Φωνῆς Ἰωάννου Δαμασκηνῶ. *Ex concertationibus cum Sarracenis, ex ore Johannis Damasceni.* Hoc opusculum Græce & Latine primus edidit Michaël le Quien Paris. 1712. T. I. Operum Jo. Damasceni p. 472. Nam Gretserus tantum ediderat p. 478. ex versione Turriani, cum Græcum in Codicibus Bavaricis non reperisset. Incipit : Εἰπέ μοι ὦ Ἐπίσκοπε.

XIX. Ὅτι ὁ Μωάμεθ ἔκ ἐστι ἐκ τοῦ Θεοῦ. *Mahometem non esse ex DEO.* p. 480. Incipit : Ἐθὼ τοῖς τῶν Σαρρακηνῶν ὑποκριταῖς. Vertit Jacobus Gretserus.

XX. Ὅτι ὁ Μωάμεθ ἐχθρὸς ἦν τοῦ Θεοῦ καὶ ὑπὸ δαίμονος ἠποχλήτο. *Quod Mahometus fuerit hostis DEI & à Demone obsessus,* p. 482. Incipit : εἰ πάσης τῆς ὑπ' ἕσπερον κήρυξης. Vertit Gretserus.

XXI. Ἐρώτησις ὅτι καὶ ἐκ τῶν ἐλαττόνων κηρύγματων βεβαιῆται τὸ Χριστιανῶν δόγμα. *Dogma ad confirmationem Christianismi ex vocibus humilibus & abjectis predicationis Evangelii.* p. 484. Vertit Turrianus. Incipit : τῶν ἐλλογίμων Σαρρακηνῶν.

XXII. Τὸν εὐλογούμενον ἄρτον εἶναι σῶμα χριστοῦ. *Dialogus cum Sarraceno, ostendens Panem mystica benedictione fieri corpus CHRISTI.* p. 490. Vertit Turrianus. Incipit : Διὰ τί, Ἐπίσκοπε, ἐμπαίζετε ὑμῖς.

10. XXIII. Ὅτι ὁ χριστὸς γεγονὼς ἄνθρωπος, θεὸς ἀληθινὸς ἐστίν. *Quod CHRISTUS homo factus sit simul verus DEUS.* p. 492. Vertit Genebrardus. Incipit : Ὁ χριστὸς εἶπεν ὅτι ἔδυναται ὁ υἱός.

XXIV.

XXIV. Περὶ μονογαμίας. *De una uxore ducenda.* p. 492. Incipit: Πόθεν ὑμῖν ὡς Ἐπίσκοπε Φάριελα ἡ μονογαμία. Vertit Turrianus.

5. XXV. Απόδειξις ὅτι ἔχει ὁ Θεὸς υἱὸν ὁμοῦσιον, συνάναρχόν τε καὶ συναΐδιον. *Demonstratio quod Deus habeat Filium consubstantialem, ut ipse coarrentem principio & coaeternum.* Hoc opusculum prius Græce & Latine edidit Jo. Baptista Cotelerius ad lib. V. Constitutionum Apostol. cap. 71 T. 1. Patrum Apostol. p. 307. Nam Gretserus tantum Latine p. 497. ex Turriani versione dederat. Incipit: Τῶν Ἀγαθηῶν τὸ Φρόνημα. Vertit etiam Genebrardus.

XXVI. Διάλεξις ἀποδεικνύουσα ὅτι ὁ Πατὴρ αἰεὶ γεννᾷ, ὁ δὲ υἱὸς αἰεὶ γεννᾶται. *Dialogus demonstrans quod Pater semper generat, Filius autem semper generatur.* p. 500. In altero Codice Bavarico perperam tribuitur Theodoro presbytero τῆς Γαλιθῆ. Incipit: πότερόν σοι δοκεῖ; Vertit Turrianus.

XXVII. Περὶ Θεῶν ὀνομάτων. *De nominibus DEI.* p. 502. cum Turriani versione, quam perinde ut duorum quæ sequuntur opusculorum vulgaverat H. Canisius Tomo IV. Antiquæ Lect. retuleratque ad Theodorum Hagioropolitanum. Incipit: τὸ Θεὸς ἔνομα ἀπὸ τίνος ἐνεργείας εἰρηται;

XXVIII. Διάλεξις αἱρετικῆ πρὸς ὀρθόδοξον περὶ Θεῶν καὶ θεότητος. *Dialogus heretici & Orthodoxi de DEO & Deitate.* p. 506. Incipit: πότερόν σοι δοκεῖ; ταυτὸν εἶσι Θεὸς. Vertit Turrianus, sed ita ut postremam partem, quam ex Codice Bavarico addidit vertitque Gretserus, ignoraret.

XXIX. Διάλεξις πρὸς Νεστοριανόν. *Cum Nestoriano disputatio.* p. 514. Incipit: ἰδὲ πάρεσιν ἀγών. Vertit Turrianus.

XXX. Διάλεξις πρὸς Ἰακωβίτην. *Disputatio cum Jacobita* p. 518. Incipit: πότερόν σοι δοκεῖ, ὁ χριστὸς Θεός. Vertit Turrianus.

14. XXXI. Ερωτήσεις Οριγενιασῶν πρὸς πικρόν. p. 520. *Questio quante Origénista. Fidei propositio.* Vertit Genebrardus. Incipit: Ποία ἀκαθαρσία, δέκα ἢ πενήκοντα χρόνους ἀμαρτήσαντός τινος.

6. XXXII. Contra Sarracenos Theopaschitas p. 522 ex Genebrardi versione, Græca enim Gretserus non reperit. Incipit: *Alio in conventu Sarraceni.*

13. XXXIII. Διάλογος πρὸς Νεστοριανόν. p. 524. *Dialogus cum Nestoriano.* Incipit: ἐπέμωσέ με χριστὸς ὄνομα. Vertit Genebrardus.

XXXIV. Περὶ χρόνου. *Tempus an sit in tempore?* p. 524. Incipit: ὁ χρόνος ἐν χρόνῳ ἢ ἔκ ἐν χρόνῳ. Vertit Jacobus Gretserus.

XXXV. Ερώτησις, *Disceptatio cum Sarraceno de auctore boni & mali.* p. 526. Incipit: Τίνα λέγεις αἴτιον καλῆς τε καὶ κακῆς; Vertit Gretserus.

XXXVI. Ερώτησις, *Verbum DEI num creatum an increatum?* p. 532. Incipit: Τὰ λόγια κυρίας κτίσά εἰσιν ἢ ἀκτίστα. Vertit Gretserus. Idem in controversiam vocatum nostra ætate. Vide Rev. Georgii Nitschii *Beantwortung der Frage/ ob die Heilige Schrifti &c. Obi selbst sey.* Gothæ 1714, 4.

XXXVII. Ερώτησις, *questio duplex, una de Maria θεοτόκῳ, vivatne an mortua sit: altera num DEUS etiamnum creet?* p. 534 Incipit: ἢν λέγετε θεοτόκον, ἀπέθανεν ἢ ᾔη; Vertit Gretserus.

XXXVIII. Ερώτησις, *utrum major, sanctificans (Johannes baptista) an sanctificatus?* p. 534. τίς ἐστὶ ᾧ ἴσθαι σοι μίζων. Vertit Gretserus.

XXXIX. Πρὸς ἴνα ἐρωτήσαντα αὐτόν. *Ad aliquem qui percontatus fuerat de distinctione mundorum & immundorum esculentorum, quatenus illa in Novo Testamento observarentur?* Incipit: Εἰ ἀποχὴν καὶ μεταλήψιν ἀκαθάρτων, Vertit Gretserus. Subjicitur p. 538. Scholion *Arethæ* de eodem argumento, ἄλλως, ἀρίστα. notatque Gretserus se in altero Bavarico Codice aliquoties dissertatiunculis Abucaræ hoc pacto subnotata quædam reperisse. Et adscripsisse quoque ad oram suæ versionis, aliquot hujusmodi scholia *Arethæ* Episcopi Turrianum, illius ut videtur *Arethæ* seculo decimo clari, de quo dixi Volumine VII. p. 791. seq.

XL. ἐκ τῆς αὐτῆς Θεοδώρου Ἐπισκόπου Καρῶν περὶ τῆς Ἀδάμ, Φωτίου. *Photii excerptum ex eodem Theodoro Episcopo Carrarum, de Adami corpore an passibili?* p. 541. Incipit: καὶ εἶδεναι. Vertit Gretserus.

XLI. Τί ἐστὶ θάνατος; καὶ πῶς θανατῆται ὁ θάνατος; (δοξάζει γὰρ καὶ ἔτο. ἢ ἐκκλησία) καὶ ἰδὲ ἀποθνήσκομεν. *Quid sit mors, & quomodo mors morti dedatur (nam & hoc docet Ecclesia) & ecce morimur.* p. 540. Incipit: θάνατος ἔτε ἡσία εἰσιν. Vertit Gretserus.

XLII. σύντομος διδασκαλία περὶ θείων ὀνομάτων, τῶν τε κοινῶν τριάδος, καὶ τῶν ἰδικῶν ἐκάστης τῆς τριάδος. *Brevis doctrina de Divinis nominibus, tam communibus sanctissima Trinitatis, quam propriis ejusque Persona.* p. 542-547. Incipit: ἐστὶ ὀνόματα κοινὰ διὰ τῆς ἁγίας τριάδος δίκοντα. Vertit Gretserus.

Hæc opuscula XLII. ad calcem Hodegi Anastasiani utraque lingua primus Ingolstadii edidit: *Jacobus Gretserus* S. I. 1606. 4. unde recusa sunt Latine quidem in Bibliotheca Patrum edit. Colonienfis A. 1618. Tomo IX. & Lugdunensis A. 1677. Tomo XVI. Græce & Latine vero in auctario Ducæano Paris. 1624. Tomo I. & in Bibliotheca Patrum Paris. 1644. & 1654. Tomo XI. Ex illis XLII. opusculis *Gilbertus Genebar.*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

* Theodorus *Amatbuntis* Cypri Episcopus, apud Baron. ad A. C. 614. n. 15.
Vide, *Trimitbuntis*.

* Theodorus *Antecessor*, in Pandectarum prooemio laudatus inter ceteros
JCos. De hoc Corippus: *hinc Theodorus adest patria gravitate Magistr.*

Theodorus *Antidensis* sive Antidorum Episcopus, cujus expositionem
Græcam Missæ laudat Allatius de purgator. p. 108. & contra Creygh-
torum p. 159. & contra Hottingerum p. 11. 87. sq. 120. 132. & de con-
sensu p. 1185. Ejusdem ad Basilium Phytia Episcopum p. 1142.

Theodorus *Antiochenus*, idem cum Mopsvesteno, de quo supra.

Theodorus *Antiochenus Episcopus*, vide in *Hagiopolitano*.

* Theodorus M. Antonii liberorum pædagogus perfidus. Plutarch. in
Antonii vita p. 953.

Theodorus *Albanus* è Porphyrii schola, teste Photio, Cod. 242. p. 563.
Platonicus Nemesio c. 2. ubi citatur ejus liber *ὅτι ἡ ψυχὴ πᾶσι τὰ
ἴδη*. Hunc Proclus laudat passim Commentariis in Platonis Time-
um & alibi. Vide supra T. VIII. p. 551.

* Theodorus *Arbeniensis* pictor, de quo Laërtius II. 104. meminit ex
Menodoto.

Theodorus *Arbeniensis* Episcopus, qui post Marcum Ephesium primus
classicum in Florentinam Synodum cecinit.

Theodorus *Ἀριστοτέλης* aliis *θεός*, Aristippi *μητροδιδάκτης* & Anniceridis, Diony-
sique Dialectici discipulus, ut narrat Laërtius: Zenonis quoque
Citiei, Brysonis & Pyrrhonis teste Svida in *θεός*. Philosophus cujus
sectatores *θεοδῶται*. Vide Laërtium II. 86. 97. seq. IV. 23. VI. 97.
& de scripto *περὶ θεῶν* quod ad hunc Theodorum referebatur, id II.
97. & quæ notavi ad Sextum Empiricum lib. IX. sect. 51. Quidam
nihil à Theodoro scriptum affirmarunt; ut patet ex Laërtii I. 19.
At Svidæ si credimus, *ἔγραψε πολλά, multa scripsit.*

THEODORUS BALSAMON (à Georgio a) & Michaële b) Balsa- mone

a) *Georgii* Balsamonis Græci qui in Cardinalis Salviati familia vixit, Carmina & soluta ora-
tione quædam exflare scripsit Lilius Gyraldus de Poëtis sui temporis, dialogo II. Salviatus
ille obiit Ravennæ A. 1553. Ex scriptis hujus Balsamonis nec ego quicquam vidi, nec à
Gyraldo, aut diatriba de Georgiis p. 383. ab Allatio quicquam commemoratur.

b) *Michaël* Balsamo magnæ Ecclesiæ CPol. Chartophylax & Archidiaconus, Synodo Floren-
tinæ A. C. 1438. subscripsit sed invitus ut ipse postea professus est in *anaphora cleri CPolis* quæ
quam reversus CPolim composuit & ex qua loca affert Allatius de consensu utriusque
Ecclesiæ III. 2. & 3. Inter alia p. 922. legas Balsamonem hunc conyurentem minas contra

mone distingvendus) in Ecclesia patria CPolitana varias dignitates c) obijt, Patriarchatus quoque Antiocheni titulo atque insigniis decoratus, licet Antiochia in Sacerdotum fuisset potestate jam ab A. 1100. d.) Etiam spes illi ab Imp; Isaacio Angelo Comneno e) facta est, quod A. C. 1196. Nicetas Munitani in Patriarchatu CPolitano esset successurus, modo ipse utpote legum & canonum peritissimus * demonstraret translationem Episcoporum de sede una in aliam iisdem neutiquam repugnare. Quod cum demonstrasset, translationisque jus Imperatoriis etiam litteris confirmatum esset, non tamen Antiochenus Balsamon sed Dositheus Hierosolymitanus translatus ad Constantinopolitanam sedem, & ad Patriarchatum hunc euectus fuit. f) Maxima tamen haud dubie Theodori Balsamonis est gloria, quod consiliis & scriptis promeruit, ut unus omnium sua aetate juris omnis, Ecclesiastici maxime consultissimus haberetur, ἀνὴρ ὑπὲρ τῶν πάντων νομομαθῆς, g) sive ut Joannis Citri Episcopi h) verbis dicam, τρέψαν τις ἀκρίβεις τῶν νομικῶν καὶ κανονικῶν νομοθεμάτων, καὶ ὡς πᾶσι ἐπιπέσει ἐπιπέσει, accuratè recalling leges civiles & canonicas constitutiones, & hoc nomine omnium ore decantatissimus. Philotheo Patriarchæ CPol. in refutatione scriptorum ab Harmenopulo anathematismorum ** σοφὸς νομοφύλαξ ὁ ἐν νόμοις ἴσως καὶ κανόνι πολυμαθής α] καὶ σοφώτατος β], eruditus νομοφυλάξ & in legibus ac canonibus summe instructissimus & sapientissimus.

Λ α

Vixisse

Græcos presentes jaectatas Pontificis, ἀπὸ μὲν μοναχὸν ἀγαθὴν βοῶσαν, ἀνεπαύτως παρασεντρεῖται, sicque largissimè donis, gratiis ac dignitatibus cumulati in Patriarchatum redirent: aut fame & siti confecti exsiccatisque postmodum occulta neci addicerent.

πανίη καὶ δίψη πρότερον ταριχευθέντας ὑστερον ἀφανεῖ θανάτῳ ὡς ἀπομφοθῆναι ἡμᾶς.

Alius quoque fuit Balsamon Thessalonicensis, clarus circa A. 1310. cujus Epistolam ad Nicephorum Gregoram edidit Græce & Latine Jo. Boicinus V. Cl. ante T. 1. Hist. Byz. Gregoræ Paris. 1702. fol.

c) Diaconi magnæ Ecclesiæ CPol. Nomophylacis, Chartophylacis sive sigilli Patriarchalis & archivi custodis, & præpositi ædis S. Mariz ad Blachernas. Vide Gvil. Beveregium prolegom. ad Tom. I. Synodici.

d) Baron. ad A. 1100. num. 9.

e) Nicetas Choniates in Isaacio Angelo lib. 2. c. 4. p. 440. * ὡς νόμος καὶ κανὼν ἀκριβοστάμενος. id.

f) καὶ ὁ μὲν Ἀντιοχίας πάλιν Ἀντιοχίας ἐώμενος, καὶ ὁ Δοσίθεος ἀπὸ τῶν Ἱεροσολύμων θῶκε εἰς τὴν τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀγορᾶν. id.

g) Nicetas l. c.

h) Responsus ad Interrogationes Constantini Cabasilæ Dyrrhachii Archiep. quas Balsamone jam de hisce scriptis, libro V. juris Græco Rom. p. 333. Quamquam non in omnibus tuto sequendas Balsamonis sententias libere ibidem Joannes profitetur. ** id. lib. IV. p. 288.

Vixisse adhuc, & ad Marci Patriarchæ Alexandrii quæstiones i) respon-
diffe traditur A. C. 1203. paullo ante scilicet quàm CPolis à Latinis cape-
re: sed Allatius k) quidem numerum illum non dubitat corruptum
esse, ut sane est necesse, cum Georgius cuius Patriarchæ tempore Mar-
cus Alex. Balsamonem consuluisse eodem loco traditur, jam dictum obierit
A. 1198. l) Idem Allatius non uno in loco m) in Balsamonem ut hanc
Ecclesiæ infamatorem & schismatis Græcorum defensorem forvidum
acriter ut solet, Baronii exemplo invehitur.

Septuaginta circiter annis post Jo: Zonaram Canonibus Ecclesiasticis
illustrandis animum appulit Balsamon, qui passim libenter ejus verbis &
sententiis n) utitur, & semel laudat etiam de nomine, in scholiis ad Epi-
stolam Canonicam S. Athanasii T. 2. Synodici Beveregiani p. 372
ὑπερφύεσσι καὶ ἐκείνῳ Ζωνάρῳ σοφῶς καὶ ὑπερδεξίως καὶ ὡς ἐκ ἀν' ἑσ' ἰσχυρῶς
ἠεμῆρευσε. Unde falluntur qui cum Natali Alexandro o) Balsamonem ante
Zonara tempora floruisse, verisimilius putant: atque si ætatis rationem
quæ ipsi probe erat cognita habere voluisset Eruditus Beveregius, Zonara
scholiis Balsamoniana, ut fit in MS. Basil. non hæc illis in præclaro illo
suo Synodico præmisisset. Sed auctoritati & eruditioni Balsamonis pri-
mum locum concedere maluit. Itaque idem Balsamoni & Zonara scho-
liis subjecit scholia Alexii Aristeni, magni Oeconomi; nec & ille. (post
Zonaram quidem sed) ante Balsamonem scripserit, & ab eo laudetur ad
Can. VI. Apostolicum & ad Trullanum XXXVII.

Theodori Balsamonis Scripta.

I. Scholia in Canones Conciliorum Patrumque, & hisce præmissum
Patriarchæ Nomocanonem, sive Legum Imperatoriarum & Ecclesia-
sticorum Canonum Concordiam. Hoc præcipuum opus, jussu Impera-
toris

i) lib V. juris Græco Rom. p. 362.

k) lib. 2 de consensu utriusque Ecclesiæ cap. 13. §. 4. Idem monuit Beveregius in prolegom.
ad T. 1. magni Synodici pag. XI.

l) Vide Volum. VI. hujus Bibl. p. 736.

m) de consensu utriusque Eccles. p. 703. & de interstitiis ordinum apud Græcos p. 128. seq.

n) Corrector & plagiarium Zonara dicitur Balsamon à Nortono Knatchbull in notis ad Actos.
XIV. 23. Confer W. E. Tentzeli diff. de duplici baptismo Constantini Magni §. 16.

o) Natalis Alex. Hist. Eccles. Sec. XI. & XII. p. 517. T. VI. edit. in fol. Balsamonem ex Zonara
mutatum, falso conjicere videntur eruditi viri: immo potius hunc ex Balsamone hanc
fuisse duxerim, quem ante ipsum floruisse verisimilius est.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

3. Περὶ τῶν ψηφισθέντων εἰς τὰς ἀνατολικὰς ἐκκλησίας. ε) *De electis ad orientales Ecclesias* p. 138.

4. Περὶ δικαστηρίων τῶν κληρικῶν ε) *de foro clericorum*. p. 139.

5. Περὶ τῆς πατριαρχικῆς δικαίης ἐπὶ τὰ μοναστήρια. ι) *De iure Patriarchico in Monasteriis*. p. 140.

6. Περὶ διδασκάλων. υ) *De Doctores* p. 143.

7. Περὶ δικαιωμάτων τῶν ἀπανταχῆ ἐκκλησιῶν ἐπὶ τῇ κατοχῇ τῶν αὐθιγῶν. χ) *De instrumentis omnium quae ubique Ecclesiarum ob possessionem immobilitatis*. p. 149.

8. Περὶ ἡμερῶν ἀπορίων γ) *de feriis* p. 160.

IV. *Responsa ad quaestiones LXIV. canonicas, sive de jure Ecclesiastico, propositas à Marco Alexandrino Patriarcha. Prodigunt in jure Orientalicum versione Epimundi Bonifidii edito A. 1573. 8. apud Henricum Stephanum, libro tertio, Graece p. 237-300. & Latine p. 263-309. Et in Jure Graeco Romano Marquardi Freberi libro quinto p. 362-394. (Francof. 1596. fol.) ubi p. 388. lacuna supplenda κυρίως Νικολάου, ut ex Balsamoniis Canonum collectione observavit Cotelarius T. i. ad Patres Apostolicos p. 326.*

V. Μελέται ἤτοι συστοκρίσεις *Meditationes sive Responsa* ι) χάριν τῶν Πατριαρχικῶν προνομίων *de Patriarchatum Privilegiis*. T. VII. juris Graeco Rom. p. 442.

2) χάριν τῶν δύο ὀφφικίων, εἴτε χαρτοφύλακον καὶ εἴτε πρωτεκδικεῖ, *de duobus officiis, Chartularii ac Primi Defensoris*. p. 453.

3) χάριν εἰς λαληθέντων συνοδικῶς ζητημάτων, περὶ εἰς χρῆσιν τῶν αὐτῶν καὶ εἰς διὰ δισεξάδεκα συναπτεσθαι, *de disceptata in Synodo quaestione, quae quae εἰdem duobus sobrinis juncti debent* p. 463.

4) Ἐπιστολὴ χάριν τῶν δεδομένων θυμιαμάτων πρὸς εἰς Πατριάρχη κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς καθήχσεως. *Epistola de incensis quae à Patriarcha dari solent eo die quo Catechesis habetur*. p. 470.

5) Μελέτη χάριν τῆς εἰς τὰς θείας ναῦς τῶν μοναστηρίων γυνομένης μεταρπλήσεως διὰ σημαντηρίων τριῶν. *Meditationum de convocacione quae fit ad sacras Monasteriorum ades per tria signa*. p. 476.

6) Ἐπιστολὴ χάριν τῶν ὀφειλοσῶν τελευταίνης αἰῶν ἐκάστου ἔτους, πεμφθῆσαι πρὸς τὰς Ἀντιόχειας. *Epistola de munus quae peragere debent per singulos annos, missa ad Antiochenes, & primum Graece ac Latine edita à Jo. Baptista Cotelario T. 2. monument. Ecclesiae Graecae p. 492-514. Paris. 1681. 4. Τοπικὸν Συνοδικόν*

1) Gr. Bonifidius p. 62. Lat. p. 45. 2) id. Gr. p. 75. Lat. p. 54. 3) id. Gr. p. 71. Lat. p. 51.

4) id. Gr. p. 61. Lat. p. 44. 5) id. Gr. p. 109. Lat. p. 79. 6) id. Gr. p. 80. Lat. p. 58

dicum appellat Balsamon ad interrogata Marci Alex. quæst. 55. & paucis mutatis, etiam ad *Theodosium Sarpesiotem*, Monachum in valle S. Auxentii missum à se restatur in *responsio Synodi CPol. sub Nicolao Patriarcha ad quæstionem 3. Monachorum quorundam*, cujus partem Latine tantum ad Herveto editam Græce è MSS. Regis Christianiss. dedit idem Cotelerius in notis ad Constitutiones Apostol. lib. V. cap. 10.

1111. 7) *Ἐπιστολὴ χάριτι τῶν ἱεροφύλων Ἐπιστολὴ ἀρσφορῆς* * sive Monachis ad *Theodosium* Monachum καὶ ἡγηγῆται τῶν κατὰ Παπίκιον μοναστηρίων προpositum Papicii Monasteriorum. Edita ad eodem Cotelerio T. 3. monument. p. 473-494. Paris. 1686. 4.

Nicolaus Comnenus Papadopoli in prænotionibus Mystagogicis p. 3 citat Athenagoræ testimonium ex Balsamoni *respons. ad Episc. Cypri*, quo monetur Ordinationis negotium negotiorum omnium in Ecclesia maximum ac divinissimum ab ipsis fuisse habitum Apostolis.

Theodorus Byzantius *λογοδότης* ὁ ἰσθμίου sive Rhetor, cujus apud Platonem & alios multos mentio. ὁ δὲ τὸ λόγιον πολιτικῶν. Laert. II. 104. τὸν ἐν ταῖς ἰσχύαις δεξιῶν ὡς ἐξέτασεν ἰκανῶς ἐν τοῖς ἀπογραφαῖς δεξιῶν λόγους ἰσθμίου ἡλικ. ἔπι δεξιο. Ejus contra Thrasybulum & Andocidem Svidas commemorat.

Alius Theodorus Byzantius Rhetor, idem Diaconus & sectæ Monothelita; cujus dubitationes confutantur à S. Maximo Confessore T. 2. Opp. p. 116. seq.

* Theodorus *Compedensis*, monachus S. Galli qui Latine vitam S. Margar. Præceptoris sui scripsit; editam ab Henr. Canisio T. V. Lect. Antiq. p. 911. & Goldasto T. 1. rerum Alemann. Vide Sandii notas ad Vossium de Historicis Latinis.

* Theodorus *Cancellarius* apud S. Maximum Confessorem T. 2. p. 259.

* Theodorus *Castellariensis* Archiepiscopus A. C. 690. defunctus; cujus *Penitentiale* cum notis Jacobi Petri prodit Paris 1679. 4. duobus Vol. Non integrum tamen sed ex prolixiore opere tantum excerpta edidisse notat Caveus in Hist. litteraria. Integrum MS. in Vaticana

A a 3

Bibl

* ἱεροφύλοι etiam ἱεροφύται, raso sive viliori panno induti. Vide Cangii glossar. & Cotelerium III. monument. p. 659.

Bibl. evolvit Baronius, a) & in Angliæ Bibliothecis Speculaminus, qui summaria Capitum LXXVIII. edidit Conciliorum Angliæ Tomo I. Capitula CXX. de variis ritibus Ecclesiæ Græcæ & Latinæ, in quorum calcæ legas : *explicitum iudicia Theodori Græci* & *Episcopi* edita à Luca Dacherio T. XI. Spicilegii, & in Tomis Concilior. editionis Labbeanæ T. VI. p. 1875. atque Harduiniana T. 3. p. 1771. *Episcopi Epistola ad Eusebium Messicorum Ragon* apud Wilhelmum Malmesbur. lib. 3. de gestis Pontificum Anglor. & in Tomo Concilior. edit. Labbean. p. 1383. & Harduin. T. 3. p. 1811.

Theodorus Cibus Stoicus. Laert. II. 104.

Theodorus Colophonius cuius poëma αλφτις citatur à Polluce IV. 55. Theodori sive Philonis η & ημ ποιησις. id. X. 188.

Theodorus iconomachus, condemnatus in Synodo octava Actione VII. A. C. 869. vide infra, in Galata.

Theodorus Comicus. Hesychius in πελεθοβαψ. θεωδωρ ο κωμικος ο υποδουλος εταρ εικαλατων. Τωες δε ποιητην αυτον φασιν γεγενεσθαι.

Theodorus Constantini Porphyrogeniti pedagogus, sub decimo seculi ελληνολατρία, cui Lambecius IV. p. 14. 1599. tribuendas esse observat. In Vindobonensi MSa existant, hæc Orationes quinque:

1. Προς τον μεγαλομικροτον, και τον Πατριάρχην αδελφον. Incipit: Μικρον μοι προς σε τον μεγαλοτον ελαλησασθαι & θεο ανθρωπε.

2. Προς τας αυτη μαθητας ατακτησαντας. Incipit: πρ ποτε εστιν ει το εμεναι ημιν ονειδιζοντες.

3. Προ ενορχησις η εφτιασθη πατρις, εν αυτη. Incipit: ευρηκα σοι της ευαχιας συνηγορον ακισθη. Praemissa dicitur προσηλα.

4. Προς τον Πορφυρογεννητον Κωνσταντινον. Incipit: Δωρον ην εγω βασιλι, ετο δωσα.

5. Προς τας μαθητας. Incipit: εδει μεν με λεγειν ω παιδαρις.

Theodorus Polihani Patriarchæ tres: unus à presbytero, A. C. 676-678. & 683-686 alter Spatharocandidati F. 81. & tertius Theodorus Copartrenicus, A. 1215.

a) ad A. L. n. 24. & alibi. Hadr. Baillet Jugemens des Savans T. 2. part. 2. p. 568. Le premier sous le nom de Pape a fait au public, seroit plus complet, et il y en auroit d'autre sur quelque manuscrit qui en est est entier, tel qu'est celui de la Bibliothèque du Vatican, qui a été lu & l'oné par Baronius, & deux autres qui sont en Angleterre, dont parle le Speculamin.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

* Theodorus Erechthiensis, pater Isocratis Rhetoris teste Plutarcho & Photio, apud quos Ἐρεχθίως pro δεξιείως legendum ex Stephano in Ἐρεχθίω notat Menagius p. 119. ad Laërt.

Theodorus Gadarensis Rhetor, cujus auditor Rhodi fuit Tiberius Imp. vide supra lib. IV. c. 32. p. 488. citatur à Quintiliano, Theone in pro-gymnasm. Longino, Fortunatiano aliisque. Vide Grangæum ad Juvenal. VII. 177. Casaubonum ad Sveton. Tiber. c. 57. Ab hoc fuit etiam Theodorea secta, Straboni & aliis memorata. Scripta ejus apud Svidam: libri tres περὶ τῶν ἐν Φαναῖς ζητημένων. Περὶ ἰσο-εἰας α. Περὶ θείας α. Περὶ ἀγαλέκτων ὁμοιότητος καὶ ἀποδοξίας β. Περὶ παλῆσις β. Περὶ κοίτης Συρίας α. Περὶ ῥήτορος δυνάμεως α.

Theodorus Gaza iconomachus, qui cum Theodoro Crithino subjicitur anathemati in Concilio CPol. A. 869.

Theodorus Galata cujus testimonium contra imagines affert & oppugnat Nicephorus CPol. In antirrheticis MSS. Hic est Theodorus qui à quibusdam dicitur a) crithinus sive bordacensis, per contentum, ut Dinarchum appellabant Demosthenem κριθινόν, teste Hermogene.

THEODORUS GAZA Thessalonica honesto loco natus, Amurathe Graciam omnem districtibus armis quætiens in Italiam a) venit, acumine fertilitateque ingenii nemini secundus, quum Græcos omnes lingua pericia eruditione judicio superaret. Victorino autem Feltrense b) magistro usus, usque adco copiose & diligentèr Latinas litteras didicit, ut longe omnium Latinissime scriberet, nec plane dignosci posset, an exactius & certius ab eo Latina Græce, an ipsa Græca Latine verterentur. Historias enim Aristotelis de Animalibus c) & Theophrasti de Plantis ita Latinae fecit, ut Romana Lingua facultatem, quum nova vocabula solertèr effingeret, audaci sed generosa translatione locupletavit. Tantæ porro felicitæ librum Marci Tullii de senectute Græcum reddiderit, ut peritissimi præter adequatos sensus ipsam quoque Ciceronis eloquentiæ Majestatem scire & graviter representantem admirarentur. Transulit etiam Problemata Aristotelis & Hippocratis Aphorismos,

a) Vide Acta Concilii CPol. A. C. 869. habiti T. V. edit. Harduini p. 878. 881. 915.

a2) Circa A. 1430. Vide Rev. Christiani Frid. Bœrneri diss. 2. de exulibus Græciæ iidemque litterarum in Italia instauratoribus Lips. 1705. 4.

b) Hujus Victorini Feltrensis non memini me scriptum aliquod typis editum videre. Atque in monumentis illorum temporum alium de eo silentium.

c) Ipse quidem Gaza profiteretur libros se illos non minus elegantèr Latine expressisse quàm Aristoteles Græce scripsit. Cæterum Ovil. Rondeletio judice (p. 124. libri de insectis & Zoophy- nis, 18.) dum Latinam linguam locupletiolem reddere studet, & Græca maxime fugiens

rismos, ut præstantissimis auctoribus ad perspicuam fidem, nec obscure ad salutem humani generis sua dignitas redderetur. His vigiliis sacerdotium in magna Græcia, commendante Bessarione d) promeruit, quod certe satis esset moderato frugique domini & adversus omnia luxuria voluptates invidio, nisi neglecta ratione totius redditus rapacibus Græculis & Brutiis rei familiaris curam demandasset. Novissime quum nobilissimas lucubrationes in membranis accurate perscriptas Xysto e) Pontifici detulisset, nec pecunia vel ipsius librarii premio digna redderetur, f) indignatus sub-agreste iudicium, Effugere hinc lubet, inquit, postquam optimæ segetes in olfactu præpingvibus asinis sordescunt: atque ita in Brutios g) ad Sacerdotii sacram sedem contendit. Nec multo post plane senex fato functus est, nec iniqua quidem

B b

dem

Latinis omnia exprimere voluit, aliquando tenebras rebus ipsis offundit, ita ut de ipso difficile ancepsque iudicium reliquerit. Alia in eo reprehendit Jul. Cæsar Scaliger ad Aristotelem de Plantis lib. 2. p. 411. cujus locum dedi lib. III. cap. XI. p. 313.

d) Lepidus error Jo. Christophori Rudigeri, qui sub Adolphi Clarmundi nomine vitas clarorum Virorum Germanice edidit parte IV. p. 56. in Gazæ vita: So wohl der Patriarch zu Constantinopel Bessarion, als auch der Cardinal Nicæus waren seine bekandten und guten Freunde/ durch deren recommendation er in magna Græcia ein sacerdotium bekommen. Bessario in Epitaphio suo audit Episcopus Tusculanus S. R. E. Cardinalis Nicænus, Patriarcha CPolitanus. Adeoque Cardinalis Nicænus ne utique diversus à Bessarione qui titulum Patriarchæ CPol. & Archiep. Nicæni tenebat, rem aliis reliquerat. Clarmundum deceperunt Boissardi verba male intellecta lib. I. imaginum p. 141. Bessariani Patriarcha CPol. & Cardinali Nicæno familiaris fuit & amicus.

e) Sixto IV. A. 1476. cum ante id tempus Nicolao V. A. 1455. defuncto opus idem, interpretationem suam librorum Aristotelis de animalibus, ipsius susceptam jussu destinasset & Epistola præfixa consecrasset.

f) Quingvagina aureos tulisse narrat Jo. Pierius Valerianus lib. 2. de infelicitate litteratorum p. 159. cum se totum inanratum iri à Pontifice sperasset. Studiis itaque indignatus sui quod tam parca sibi laborum & vigiliarum suarum merces tributa esset, nummos eos primum in Tiberim abiecit, mox ipse huius indignitate rei exulceratus, insolabili contabuit aegritudine. Tho. de Pinedo ad Stephanum Byz. p. 306. Thessalonica, hodie vulgo Italia Golfo di Salonichi fuit patria Theodori Gaza, Græcis & Latinis litteris eruditissimi, qui libros Aristotelis de historia animalium Latii jure donatos Sixto summo Pontifici dedicavit, ac ei auro & holoserico pulcre ornatos obtulit, quos cum Pontifex vidisset, interrogavit quanti constaret ornatu ille? Gaza quadraginta coronatis constare dixit: quos ei Sixtus reddi iussit, ac præterea nihil, cum vir ille in tanta paupertate vixisset, ut nisi eum Dux Ferrariensis ad se vocasset, fame ipse moriendum fuisset. Hæc iisdem verbis Leonhardus Cozzandus lib. 1. de magisterio antiquorum Philosophorum p. 119.

g) Romæ mortuum esse scribit Matthæus Palmerius in Chron. & in iconibus Boissardus: sed in Calabriam fecerit atque ibi obiisse præ moerore tradit etiam Jos. Scaliger in secundis Scaligeranis. Naac Bullart, Academ. des sciences T. 1. p. 274. Et levio quam Palmerio

dem sorte, quum in Græcia natus & educatus in Italia, tanquam de utraque lingua bene meritus in magna Græcia tumularetur. Hæc de Gaza Paulus Jovius in Elogiis. Annum quo obiit, ex Matthæi Palmerii aliorumque Chronicis constat fuisse 1478.

Theodori Gaza scripta Græcâ.

1. *Grammatica Græca* * libri IV. Venet. 1495. fol. Græcè una cum Apollonio Dyscolo & aliis Grammaticis (de quibus dixi Volum. VII. hujus Bibl. p. 13.) & Florentiæ 1515. 8. in ædibus Philippi Iuntæ una cum Georgio Lecapeno de constructione verborum, & 1526. 8. Item Venetiis 1525. 8. cum aliis Grammaticis (de quibus Volum. VII. p. 15.) & Paris. 1529. 8. 1540. 8. Basil. 1549. 8.

Latine Liber primus & secundus Erasmo interprete Colon. 1525. 8.

Græcè & Latine libri IV. cum interpretatione Latina ab Erasmo, Contr. Heresbachio, Jac. Tusano & Cornel. Croco, Basil. 1522. 4. 1529. 4. 1540. 8. & Liber IV. cum versione & explanationibus Eliæ Andreæ Paris. 1551. 4.

2. *Liber de Mensibus Atticis, Græcè* cum Grammatica editus Venet. 1495. fol. Florent. 1515. 8. 1526. 8. Venet. 1525. 8. Basil. 1540. 4. Paris. 1550. 8. *Græcè & Latine* cum versione Joannis Perelli Basil. apud Rob. Winterum, 1536. 8. & in Uranologio Petaviano Paris. 1630. fol. Amst. 1703. fol.

Latine Perello interprete Paris. 1535. 8. atque in thesauro antiquitatum Græcarum Jacobi Gronovii Amst. 1699. fol. Tomo IX. Vide si placet quæ de hoc argumento & Gazæ sententia notavi in Menologio sive libello de mensibus centum circiter populorum edito Hamburgi 1712. 8. pag. 52. seq.

3. *Epistola ad Franciscum Philelfum de Origine Turcarum*, cum Leonis Allatii versione in ejus *συμμίχτοις* T. 2. p. 382 - 392. Colon. 1653. 8. Veterat etiam Seb. Castalio Basil. 1556. quam editionem in Catalogo memoratam Bodlejano non vidi. Plures Gazæ Epistolas atque in his unam vel alteram ad Demetrium Sguropulum memorat Allatius contra Greyghton. p. 18.

Græcè

maluit assentiri Lambecius VI. p. 278. Apud eundem Gazæ imaginære descriptæ subiectum legitur hoc distichon:

*Alexis Roma, parens cui Græcia, Græcia magna
Fit tumulus, lingua gazæ utrimque vocor.*

* Simlerus scribit Sambocum Gazæ Grammaticam aliam ab edita habuisse. Videtur Gaza citatio scholii Græcis ad Euripidis Orestem γ. 1525.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Gesnerus : Sed neminem vidi qui illam interpretationem editam memorasset. Uti nec versionem *Aporismorum Hippocratis*, laudatam Paulo Jovio in elog. Vel quod refert Labbeus in Bibl. nova MSS. p. 115. *Theodori Gaza in illud, omnia a natura fieri, in Codice Regio 56. cum prolegomenis Rhetorica.*

13. *Mauritii libri de re militari.* De his Gaza præf. ad Alphonsum Regem, præmissa homiliis Chrysostomi jam memoratis : *Quam ob rem post Mauritii illos de re militari libros quos anno superiori obtuli tibi, ut judici peritissimo eorum quæ Imperator ille & gessit & scripsit, has quinque Orationes Joannis Chrysostomi converti &c.*

Theodorus Geometra, & aliarum Mathematicarum disciplinarum peritus, quem loquentem inducit Plato in Theæteto. Vide supra in Theodoro Cyrenæo.

Theodorus Grammaticus cujus Ἀττικὴ γλῶσσαι citantur ab Athenæo.

Theodorus Graptus, a) Theophanis Grapti frater, quorum cum aliis γεγραπτοῖς διαμυρίοις à Græca Ecclesia 27. Dec. quotannis celebratur memoria, scripsit *Epistolam ad Jo. Cyzicenum Episc.* quam dat Allatius contra Creyghtonum p. 709. 715. Occurrit & in Theodori hujus vita (de qua dixi supra p. 147.) p. 204. Nam quæ sub ejus nomine de *Imaginum cultu* exstat disputatio in Combefisii Originibus CPol. p. 159. 182. revera Nicephorum CPol. auctorem habet. Vide V. Cl. Jo. Boivinii notas ad Niceph. Gregoram p. 793. seq. & 796. Ex oratione Theodori de dormientibus nonnulla affert Allatius de purgatorio p. 211. servata à Gregorio Hieromōnacho in Synopsi dogmatum. *Vua S. Nicephori CPol.* à Theodoro composita MS. in Bibl. Regis Christianissimi teste Montfaucono palæographiæ Græcæ p. 72.

Theodorus primùm dictus qui deinde notus sub nomine *Gregorii Thaumaturgi*, de quo dixi lib. V. cap. I. §. 28. p. 247.

Theodorus Higiopolites, idem cum Antiocheno qui postea fuit Episcopus Mopsuestiæ de quo supra. Sed fuit etiam alius quidam Theodorus Antiochenus Archiepiscopus, ex cujus Synodico pro cultu imaginum quædam

a) *Grapti*, γεγραπτοῖς sive inscripti nomen tulit Theodorus ac similiter ejus frater Theophanes, quoniam Theophilus Imperator (qui A. C. 941. obiit) ipsorum frontibus, quod pro imaginum cultu cum tanta animorum contentione pugnauerant, jussit punctum cæsa cute ad carnem & insperso atramento, inscribi jambos ignominiosos *Christoduli*, qui tunc alibi tum in Combefisii fasciculo rerum CPol. p. 206. leguntur. Vide Cangii glossar. in γεγραπτοῖς, & Nic. Rayæum diss. preliminar. ad Acta Sanctor. T. 2. Junii p. XXI.

- quædam affert Theodorus Studita antirrhético secundo T. V. Opp. Sermondi p. 124.
- Theodorus *Heracleensis* in Thracia Episcopus qui Synodo Antiochenæ A. 341. interfuit, & de cujus scriptis dixi supra T. VIII. p. 412.
- Theodorus *Hermopolites*, Græcus Jctus, cujus scholia in Leges laudat Nic. Comnenus Papadopoli prænot. Mystagog. p. 402.
- Theodorus *Hexapterygus*, mathematicus de quo Georgius Acropolita c. 32. *Histor. Byz.*
- Theodorus *Hierapolites*, qui περί αἰγώνων scripserat (teste Athenæo) de *curantibus Gymnicis an Musicis?* vide Jonsum lib. 1. cap. 16.
- Theodorus *Hierosolymitanus* Patriarcha, cujus Synodica exhibetur in Actis Synodi secundæ Nicænæ T. 3. edit. Binianæ Concil. p. 532.
- Theodorus *Iconiensis* Episcopus, cujus Epistola de Martyrio SS. Cyrici ejusque matris Julittæ Græce & Lat. cum notis publicata à Combesio in lectis triumphis Martyrum CHRISTI, Paris 1660. 8. p. 231. 241.
- Theodorus *Iconomachus*. Vide supra, in *Galata*, & *Gastus*.
- Theodorus *Iliensis* ἐν β' τρωϊκῶν. Svid. in παλαίφατⓄ Ἀβυδηῖς.
- Theodorus *Imperator*, vide infra, *Lascaris*.
- * Theodorus *Lalius* Episcopus Feltrensis sive Tarvisinus, defunctus Romæ A. 1464. cujus *replicam seu confutationem appellationis Gregorii de Heimburg à Pii II. bulla contra se emissa ad Concilium generale exhibet* Goldastus in *Monarchia Imperii* T. 2. p. 1595. Francof. 1614. fol. Appellatio illa Heimburgii una cum Theodori replica, illique opposita apologia habentur inter Gregorii de Heimburg scripta junctim edita Francof. 1608. 4.
- Theodorus *Lector* CPoli, Justino & Justiniano imperantibus clarus, de cujus scriptis dixi volumine VI. hujus Bibl. p. 128. seq.
- Theodorus lapsus, ad quem Jo. Chrysostomus scripsit, idem cum Theodoro Mopsuesteno.
- Theodorus *Lascaris* Imperator ab A. C. 1205. ad 1222. Orationes ejus duas, laudes Patris Joannis Ducæ & Nicææ urbis complexas promissit Joannes Boivin V. C. Orationem in S. Tryphonem Martyrem memorat Allatius quæ incipit: κρίνα ἐξ αἰγῶν καὶ ῥεύματα ἐκ πηγῆς.
- * Theodorus *Lascaris*, Imperator junior ab A. 1255 - 1259.
- Theodorus *Logotheta*. Vide infra in *Metochita* & *Muzalone*.
- * *Fl. Mallius* sive *Manlius* Theodorus doctus & Christianus Vir, cui S. Augustinus dedicavit librum de vita beata, & cujus consulatum A. C. 399.

diserto carmine celebravit Poëta Claudianus. Illius Theodori vitam ab Alberto Rubenio scriptam edidit Jo. Georgius Grævius Ultrajecti 1694. 12. Ejusdem librum Latine scriptum & adhuc ineditum *de rerum natura* memorat Salmasius præf. ad Ampelium, atque edere voluit Mauffacus. Huic Mallio Gevartius præter rem tribuebat Astronomicon libros Manilii Poëtæ, de quo dixi in Bibl. Latina.

Theodorus *Mathematicus*, vide in Solensi, in Asinæo & Cyrenæo.

Theodorus *Mazarenfis* presbyter in Sicilia ad quem scribit S. Maximus Confessor T. 2. p. 134. Sive hic sive alter ille Rhaitu, fuit Theodorus presbyter, cujus librum pro γνησιότητι scriptorum quæ sub Dionysii Areopagitæ nomine feruntur, memorat Photius Cod. I.

Theodorus *Mechanicus* cui Proclus inscripsit librum de providentia & fato, quem dedi Volum. VIII. p. 465.

Theodorus *Mechanicus* junior sub Justiniano cui librum suum de sphaera dicavit Leontius (de quo dixi lib. III. 18. 4.)

Theodorus *Medicus*, Athenæi Pnevmatici discipulus. Laërt. II. 104. idem forsitan cujus aliquot locis meminit Aëtius.

Theodorus *Medicus* junior, ad quem Libanii & Chrysostomi Epistolæ.

Theodorus *Medicus* ad quem scribit Synesius Epist. 115, & fortasse 7.

Theodorus Moschion sive Muscienus Medicus qui citatur ab Alexandro Tralliano p. 81. De hoc infra in Medicis libro VI.

* Theodorus Priscianus, cujus Medica scripta Latina exstant, Gratiano & Valentiniano II. imperitantibus clarus de quo dixi in Bibl. Latina IV. 12.

Theodorus a) *Meliteniota*, magnus Sacellarius magnæ Ecclesiæ CPol. scripsit tribiblon Astronomicam Syntaxin adhuc ineditam, cujus proœmium & caput primum ex Bibl. Is. Vossii edidit ac latine vertit Is. Bullialdus ad calcem Ptolemæi de judicandi facultate & animi principatu, Paris. 1663. 4. Illud cum breve sit raroque obvium, lectu dignum tamen, & de Ptolemæo singularia quædam doceat, hoc loco integrum subjicere volui.

ΘΕΟΔΩ-

a) Suspicor Theodorum hunc ætate non multum distare à *Constantino Meliteniota* Joannis Becci sive Vecci Patriarchæ CPolitani *λατινὸς Φρονος* Archidiacono, qui cum præsule suo post A. 1184. exul obiit. De illo vide Allatum de consensu utriusque Ecclesiæ p. 773. seq. Ejus de unione Latinorum & Græcorum, & de processione Spiritus S. librum Græce & Latine dedit idem Allatius in Græcia Orthodoxa T. 2. p. 642. & 765-921. Rom. 1659. 4. Vide & Allatum de Nilis p. 26. de purgatorio p. 626. 684. &c.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

σοφία. καὶ ἕτως ὑπερφυῶς ἐννοῆσαι,
 οἷς μηδὲ ἔχον εἶπαι μῆτε τι τῶν
 παρ' ἡμῶν ἕτερον πᾶμπληθες ὑπερέ-
 χον τῶν ἄλλων, ἕκουσ' ἕδὲ γέγο-
 νεν, καὶ ἄλλο τῶ μηδενὶ τὸ πρόσημα
 πᾶσι ἐπενεγκῶν, * ἕτ' ἄλλου μᾶλλον
 σοφίας ἀνθρώπου προσήκειν. Οὐκ οὐκ
 ἕδ' ἔστιν ἄλλως, μὴ σοφίας ὑπόσης,
 τῶ ὄντι καταφανῆσαι κάλλιστον καὶ
 ἀνθρώπων ἀληθῶς λόγῳ πεχρώμενον,
 καὶ τούτῳ τῶν λοιπῶν μετεχόντων
 ἔστιν ἀσφείροντα.

II. Τῆς τοίνυν σεμνοτάτης
 φιλοσοφίας τὰ περὶ τὸν ἕρανεν
 θεωρήματα ἔστι θεολογικοῦ δίχα
 πάντων ὑπερανιδρυμίου, τὸ κράτι-
 στον καὶ κεφάλαιον καὶ πάρισι τὸ
 τῆς ὑπερνεφούς ἀστρονομίας ὑπερβάλ-
 λον ὄραν. ἢ τῶν ἄλλων ἕσα καθά-
 παξ ἐπίπροσθεν, ἕλλαν μὲν ὑπο-
 βίβληται κατὰ τὸν εἰπόντα τὸ μα-
 κάριον ἕρανοῦ σῶμα, παρέχει ἔ-
 τι μὲν τε αἰτίαν τῆ λοιπῆ μαθηματικῆ
 θεωρίαι, καὶ ὅλως τῶ γένεσιν, ἀριθ-
 μόν τε ἤδη κόσμῳ γινώσασα τὸν σύσοι-
 χον, καὶ ἀρμονικοὺς λόγους, καὶ μουσι-
 κήν. Ταῖ τε τῶν γραμμῶν ἕτιοῦσα
 πάθη, καὶ ὡς ἐπὶ εἶπαι, δημα-

ejus canunt & prædicant, adeo magna
 divinaque res est sapientia. Tamque
 eximie ac excelsè de ea sentiendum,
 ut aliud quicquam eorum, quæ apud
 nos mortales valdè multa sunt, cæte-
 ris præstare quisquam dicere neque-
 at. Neque contigit, ut ullus alia de
 re qualibet hoc elogium protulerit,
 nullam scilicet homini rem magis quam
 sapientiam convenire. Nullo itaque
 alio modo, quam si sapientia subsit,
 hominem pulcherrimum, & ratio-
 ne vera utentem, ob eamque cæteris
 animantibus viventibus præstantio-
 rem excellentioremque ostendere
 possibile est.

II. Philophiæ igitur summo
 cultu ac veneratione profeqven-
 dæ Theoremata, quæ ad rerum
 cœlestium contemplationem perti-
 nent, Theologiæ scientia supra cæte-
 ras seorsimque ab iis sedes sublimio-
 res interim occupante, præcipua
 inter alia sunt, principatumque
 obtinent; inque illis nubes, &
 cuncta meteora superantis Astrono-
 miæ excellentiam speculari licet.
 Quæ cum cæteras omnes scientias
 antecellat, materiam quidem, seu
 objectum in quo versatur, cœli cor-
 pus, beatum cuidam dictum, propo-
 nit; ipsaque causa est & omnino ge-
 nitrix contemplationum, quæ in
 cæteris Matheseos partibus sunt;
 cum & numerum ejusdem cum mun-
 do ordinis & naturæ, rationes Har-
 monicas

* ἕδὲν ἄλλο.

γαγούς ἑρανοῦ καὶ σοφίας ἐν
αἰθέρι τοὺς ἀνθρώπους ποιούσα.
Μη * κατ' Ἰησαΐην γαίης ποσὶ
δοκουῦτας, ὅταν ἄστρον κατὰ
νοῦ ἀμφιδρόμους ἰχνύωσι ἑλι-
κας.

III. Εἶπω τὸ μείζον καὶ τε-
λειότερον, οἱ ἑρανοὶ διηγουῦται
δόξαν Θεοῦ, ποιήσιν ἢ χειρῶν αὐτῶν
ἀναγγέλλει τὸ φερέωμα. Καὶ ὅτε
ἐξηγήθησαν ἄσρα, φησὶ πρὸς
ἰωβ ὁ δειθμῶν πλήθη ἄστρον, καὶ
πᾶσιν αὐτοῖς ὀνόματα καλῶν, ἤνη-
σάν με φωνῇ μεγάλη πάντες
ἄγγελοι μου καὶ ὑμνησαν. Τί τ'
ἄλλα; Ἀβραάμ ὁ μακάριος τῶν
Ασσυρίων ἐκφύς τῆ πολυθέῳ κα-
τάπαξ ἐπαχήμενος πλάνη, πρῶ-
τος, εἴη δὲ εἶπεν καὶ μόνος,
τὸν τῶν ὄλων ἔγνω ποιητῶν καὶ
θεῶν πολυτίμων ὧν καὶ πανσιώε-
τος, φησὶ τίς ἀνὴρ ἱερός, ἰστο-
προποιούμενος μὲν τὸ τῶν Ασσυ-
ρίων ἐγχείρημα, τὴν ἢ τῆς ἀλη-
θείας κατάληψιν δεκκὴν ἠγούμενος
ἑαυτῷ πρὸς πᾶσαν διετηρίαν,
ἐπὶ καὶ μόνην οἶδεν εἰδαμονίαν
** φιλοσοφίαν τὴν τῆς ψυχῆς εἰε-
ξίαν καὶ μέτοι καὶ τὴν ἀληθῆ
περὶ Θεοῦ κτησαίμενος γνῶσιν,
τοῖς κατ' ἑρανοῦ θεάμασι τὸν ἠγε-
μόνα νοῦν ἀκελεύως Ἰησήσας.

monicas & Musicam producat gene-
retque; linearumque proprietates
& affectiones stabiliat, atque, ut ita
dicam, Oratores cœlestes & Sophi-
stas æthereos homines reddat; qui,
cum circumvertentes se astrorum
revolutiones mente investigarint,
pedibus terram calcare amplius se
non putant.

III. Quod maximum verò
perfectissimumque est dicam, Cœli
enarrant gloriam Dei, & opus ma-
num eius annunciat firmamentum;
quo autem momento astra creata
sunt, qui eorum multitudines nume-
rat, & omnibus iis nomina vocat,
Deus ad Jobum dicit, magna voce
omnes Angeli mei laudaverunt me
hymnisque celebrarunt. Quid plura?
Abraham ille beatus in Assyria natus,
Deorumque plurimorum falso cultu
& errore implicatus, primus, liceat
etiam dicere solus, universorum cre-
atorem & Deum agnovit; cum ipse
multiscius, utque vir quidam sacer
ait, omnium intelligens esset; abdi-
catoque Assyriorum instituto, ad fe-
licitatis abundantiam copiamque
rerum omnium, veritatis compre-
hensionem sibi sufficere existimavit;
solam siquidem unicamque beatitu-
dinem Philosophiam, qui animæ
bonus rectusque habitus est, ipse no-
verat. Veram siquidem de Deo
scientiam & cognitionem fuit adse-
quutus, ubi mentis, quæ pars in

C c

homine

* ποτ'

** φιλοσοφίαν

† Psalm XIX. 1.

Job. XXXVIII. 7.

κράτις ὧν τὰ τοιαῦτα, καὶ
ξύμπασαν ἀστρονομίαν ἔχων τὴν
Ἰπσιμήνην.

IV. Ἐχω καὶ τότε προσθῆναι,
καὶ ὄντως ἐπὶ καιρὸν. Πολιτεύεται
μὲν γὰρ τῇ καθ' ἡμᾶς Φύσει δι'
ἡμᾶς ὁ Σωτὴρ* μυρίων δὲ ὄσων
θαυμάτων χρητὰ μὲν Ἰπιδείξεται,
τέλῃ δὲ τῶν Ἰουδαίων Ἰπιδεμίου
τοῦτο φθόνου κακῶς, ἐκὼν ἐπὶ τὸν
σαυρὸν αἰάγεται, καὶ πάσχει σαρκί.
Τότε γοῖνον πρὸς γε τοῖς ἄλλοις
ἠδρόξως γενημημίσι καὶ σκότος
ἡλίου καταχειόμενον ἦν τοῖς ἡκε-
βωκόσι ἀκρίτως τὰ ἕθνη, πάν-
των μάλιστα παρέχον μανθάνειν
θεῖον εἶναι τὸν ξύλω μετεωροθέντα
τῆς καταδικῆς. τὴν μὲν γὰρ ἐκά-
στοτε γιγνομένην ἐκλειπτικὴν φαν-
τασίαν τῆς ἡμέρας ἐφθαλμοῦ
λαμπριότητος, ἐκ τῶν πρὸς τὴν
σωστικὴν συζυγίαν τῆς σελήνης
Ἰππροσθήσεων εἶναι ὄραν τὴν τῆς
Φύσεως ἀποτελουμένην ὅρα, καὶ
μόνης κεκτημένην χρόνον ἔδέποτε.
εἴ γε μὴν καὶ τὸ πρῶτον ἐκλειπον
μέρῃ, τὸ αὐτὸ καὶ πρῶτως
ἀναπληρούμενον, ὡσπερ αὐτὸ τε-
λευταίας Ἰπισκοτούμενον, ἀνακα-
θαίμενον ἕστατον. ἀλλὰ καὶ ἄλλο
τ' ἄλλοις αἰθρώπων Ἰπὶ Διαφύρων
μερῶν φανταζόμενον τῆς γῆς. τὴν
Ἰ ἐν τῷ Σωτῆρῃ* πάθει γενη-
μένη, ἐν τε πανσελήνῳ πτωικάδε
νομικοῦ θυομίου φάσκα, * τελε-

* Πάσχα

homine principalis est, accurata di-
ligentiqve applicatione theoremati-
bus cœlestibus perfectissimè perce-
ptis universæ Astronomiæ peritiam
acquisivit.

IV. Hoc etiam addere, idqve
opportunè, possum. Salvator equi-
dem naturam nostram propter nos
induit; infinitis verò editis miracu-
lis, Judæorum ipsi insidiantium ma-
litia & invidia tandem comprehen-
sus in crucem volens sponteqve sua
agitur, & in carne patitur. Præter
cætera autem quæ inopinato insoli-
toqve more contigerunt; tenebras
Soli superfundi, iis etiam, qui rerum
cœlestium apprimè periti erant;
discernentibus, accidit; quod omni-
um maxime ad illum, qui in ligno
condemnationis sublatus erat, co-
gnoscendum, quod Deus ipse esset,
causas præbuit. Solis enim, qui diei
oculus est splendidissimus, eclipsim
per Lunæ in Synodicis conjunctioni-
bus interpositionem juxta naturæ
leges factam, at sine mora in tene-
bris semper, cernere quandoqve
datur; quæ in super prior deficit pars,
prima quoqve lumini restituitur;
vicissimqve quæ ultimo obscuratur
loco, postrema etiam emergit: atqve
etiam diversis in terræ climatibus,
aliis aliisque hominibus varia & inæ-
quali magnitudine eclipsis apparet.
Quæ verò sub passionis tempus,
quando Legale Pascha mactabatur,
in plenilunio Luna Soli ex diametro
oppo-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Δίον, καὶ λαμπρῶς ἀπαγγέλλουσαν
ὑπὲρ ἀνθρώπων αὐτὸν γυμνῶν ἄν-
θρώπων Θεὸν αὐθις μένοντα, καὶ τῷ
τῆς σαρκὸς προσλήμματι πᾶσαν ἐπι-
ταυροῦ πλὴν φύσιν ἀνανεούμενον
Ἀστρονομίαν καὶ γὰρ πρὸς Θεοῦ δι-
αγγέλου παλαιὸς λόγος καὶ ἀλη-
θῶς ἔχων δεδῶσθαι τοῖς ἐκ τῆς Σηθ,
ἐκείνου δὴ.

VI. Τὸ μὲν οὖν τοὺς γινόμενους
ἐκάστοτε σχηματισμούς τῶν κινήσεων
ἡλίου τε καὶ σελήνης, καὶ τῶν λοιπῶν
ἀστέρων πρὸς τε ἀλλήλους καὶ πλὴν γῆν
θεωρεῖν, τό, τε δι' ἀστρονομίας προ-
γνωστικόν, τῆτο δὴ * ταῖς ἀληθεί-
αις εἰδέναι τέλει. Περὶ ὧν ἡ
σπουδὴ τῷ Πτολεμαίῳ ἐν τοῖς τρισὶ
πρὸς τοῖς δέκα βιβλίοις τῆς μεγάλης
συντάξεως, καὶ γνώσιν ἠγῆσθαι
ταῦτα διὰ φιλοσοφίας Ἰπσημονι-
κὴν περὶ τινῶν ὑπὸ Θεοῦ παρηγ-
μένων φύσεων ὅπη τε ἔχει, καὶ
ὅπως ταῦτα φέρεται, θεϊκοῖς περ-
ταρχοῦντα πάντως ὄροις τε καὶ προς-
τάγμασι, μέγα δεδεικται πολλα-
χόθεν, καὶ ὡς ἀληθῶς ὑπερμέγα τε
καὶ ὑπερσπουδαῖον.

VII. Τὸ γε μὲν ταῖς δραστηκῶς
τύτων ποιότητας, καὶ πλὴν φυσικὴν
τῶν συσχηματισμῶν αὐτῶν ἰδιότρο-
πίαν, αἰτίαν τῶν πείρημας συμπτω-
μάτων τίθεσθαι, καταψευδομένους

Deo ad nos profectam dicere possu-
mus, omnibus rectè considerantibus
quod oportet monstrantem, ac clarè
annuntiantem, ipsum pro homini-
bus hominem factum, Deumque
rursus manentem carnis etiam ad-
sumptione omnem in cruce natu-
ram renovare. Astronomiam enim-
verò vetus veraque narratio est à
Deo per Angelum *seibi* posteris tra-
ditam esse quod pro comperto qui-
dem habeatur.

VI. Occurrentium igitur sub-
inde motus Solis & Lunæ cæterarum-
que stellarum inter se & ad terram
configurations, contemplari &
quæ per Astronomiam habetur, præ-
notionem; qui veritatum noscen-
darum finis est, in quibus assequen-
dis tredecim Magnæ constructionis
libris compositis operam suam *Ptole-
meus* locavit; eaque scientificam
Philosophiæ regulis existimare de
quorundam à Deo productorum
naturis notionem, quomodo ipsæ se
habeant, & qua ratione divinis præ-
ceptis & decretis prorsus obsequen-
do ferantur, magna & ardua multis
argumentis demonstrata res est, ut-
que verum dicam, supra modum
magna & summo cultu veneranda.

VII. Qualitates autem ipsorum
activas, & naturalem configuratio-
num peculiarem modum, causam
eorum, quæ hominibus accidunt,
cælestibus corporibus falsa tribuen-
do

των ἀρηνίων, καὶ τῆς τούτων κινή-
σεως τὰς γνέσεις πλέκειν, καὶ τὰ
ξυμβασιολογία, καὶ ντεῦθεν δοκεῖν τὴν τῶν
μελλόντων ἔχειν εἰδέναι πρόγνωσιν,
ὃ δὴ τῆς ἀστρολογικῆς, τῆς δὲ αὐτῆς
καὶ μαθηματικῆς λαχούσης ἐξαίρε-
τως κεκλήσθαι, πολυασχόλου μα-
ταιότητος ὄσι, τῆ τῶν ἀστρον κιν-
ήσει τὰ ἡμέτερα συμφερούσης.
Τὸτο γοῖνον πρὸς τὸ μηδὲν ὑγιᾶς
κεκλήσθαι καὶ ἀληθείας ἐχόμενον,
καὶ πρὸς πλάνην φέρει καὶ βυθὸν
ἀπωλείας τοῖς εὐσεβεῖν ἐθέλουσι πάνυ
λοι λυμαινόμενον. Ταῦτ' ἄρα καὶ
τόμοι θεοὶ, καὶ θεοπρασιῶν καὶ θεο-
πρασιῶν θεοπρίσματα διδασκάλων
εὐγὰ τῆς τὴν μαγικὴν κακοτεχνί-
αν, καὶ θεοῦ πόρρω βάλλουσαν,
κακῶς καὶ ἀθέως * ἐξησκημένον,
καὶ μαθηματικούς, εἰποῦ Ἀστρο-
λόγους ὡς εἰκὸς ἀποτροπιάζον-
ται ἀπὸ δὴ πρὸς τὰ ἀνω κεκηνότας
γε μάττω, καὶ τῆ τούτων κινήσει
τὴν ἡμετέραν προζαρτῶνας ζῶην,
θεομαχούνας ἀντικρῶς, καὶ βαί-
νοῦνας ἄνω ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα,
ἵπ' κακῶ δὴπου τῆς σφῶν αὐτῶν
κεφαλῆς, ἐν ἴσῳ δὲ εἰπεῖν καὶ
ψυχῆς.

VIII. Ἀλλ' ἐκείνους μὲν ἔγω
πάντας δὲ ἀξίως τῆς ἡμετέρας ἐξω-
θεύσω αὐλῆς οἱ καλῶς αὐτῆς προῦ-
σάμενοι. ἐγὼ δὲ τούτοις ἔσα καὶ

* ἐξησκημένοις

do statuere; exque illorum motu
genethliaca themata contexere; &
accidentia deducere, indeque præ-
notionem futurorum haberi posse,
quod ad Astrologiam, Mathematicæ
singulari eximioque nomine insigni-
tam, pertinet, existimare, otiosæ
stultitiæ ad astrorum motus, tan-
quam ad causas, humanas actiones
referentis opus est. Illius igitur
artis, quæ ad quicquam boni sanique
nihil confert, quæque nullam cum
veritate affinitatem habet, cognitio
in errorem, corruptionis perditio-
nisque abyssum, piè agere volenti-
bus valde perniciosum, abducit.
Talia igitur, unâ cum Magiæ pra-
vam artem, quæ hominem à Deo
longè projicit, improbe & spreto
Numine exercentibus, Mathematicis-
que, videlicet Astrologis, & leges
divinæ, & magistrorum Dei cultor-
um, divinoque spiritu afflatorum
oracula jure merito averfantur abo-
minanturque. Illi quippe ad cor-
pora superiora oscitante ore frustra
respicientes, ab eorum motu vitam
nostram pendere, Deum adverso
vultu impugnando, positosque ter-
minos transiliendo, statuunt; unde
tandem in caput suum perniciem
animamque pariter suam accersunt.

VIII. Sic itaque omnes illos ex
nostris caulis, qui rectè illis præsumt
pastores, merito expellunt. Horum
etiam ego, utpote filius Patrum nu-

παῖς πατράσι ἐπόμψεν τοῖς ἱερεῖς
 τροφεῦσι καὶ παιδαγωγοῖς, καὶ παρ'
 ἑδὲν μὴ ἄγων, καὶ Διαπύων δυοῖν
 τῶν τῆς ἀσραθείας σφίρας
 εἰδῶν τὸ δεύτερον, ὡς ἐπίβουλον τε
 καὶ σφαλερόν, καθὸ γὰς τῶν ἐμ-
 πειχομένων μελαβόλας Διὰ τῶν
 τῶν ἀσέρων συσχηματισμῶν ἀπο-
 τελουμένης οἱ περὶ ταῦτα κομψοὶ
 πινάκως φασὶν ἴπισκέπτεσθαι,
 καὶ λίαν ἴπικινδύνως. τὸ πρότε-
 ρον δὲ τῆ τάξει τε καὶ δυνάμει,
 καὶ φέρεται γὰρ τὰ πρῶτα κατὰ
 τῶν ἄλλων, πρὸς μεγίστην ὄνησιν
 φέρον, καὶ περὶ γὰς τῶν ἀσέρων
 μόνον κινήσεως ἔχον ἐν λόγῳ ἰδέ-
 σθαι, ἔδοξα πρὸς εὐχρηστον τῆς
 θεωρίας ὑπομιμηματισμὸν ἑμαυτῶ
 τε χάριν καὶ τῶν γε προτρεψάν-
 των ἐκ παλαιωτάτων σινηθῶν, ἐν
 ἑνὶ τῆ πρώτῃ βίβλῳ τῆ παρόντι
 σινηθῶν, ὡς ἐν κεφαλαίοις,
 ψηφοφορίων εἰσαγωγὴν προεκθέ-
 σθαι, καὶ ὑποτυπώσασθαι, πρὸς
 τε πρῶτον δόξαν καὶ τὴν τρίτην
 μάλα συγγράμματα ἢ περὶ πλεί-
 στα συγγράμματα διεξοδικώτερον
 ἔργασαι τῷ φιλοσόφῳ Συριανῷ,
 Θεωνί τε καὶ Πάπῳ τοῖς μαθη-
 ματικοῖς, καὶ Ἰωάννῃ Γραμματικῷ
 τῷ τῆς Ἀλεξάνδρου πολίτῃ. Ἔστι
 δὲ ἂν ταύτης καὶ παρ' ἡμῶν προσ-
 εχέουσα. Κατὰ δὲ τὴν δευτέ-
 ραν γὰς τῆς μεγάλης συντάξεως
 ψηφοφορίας τῶν τε πλανητικῶν

tricioꝝ & pædagogorum vestigiis
 insistenti, duarum, quæ circa astra
 versantur, scientiarum alteram nullo
 in pretio habeo, utque deceptricem
 ac fallacem intuitamque aversoꝝ:
 quatenus quæ in mundo mutationes
 accidunt, ab astrorum positu & con-
 figuratione immitti asserunt, qui
 eam præcipuè jactant, ac maxima
 cum periculo profitentur. Ordine
 verò & facultate primam, primas
 enim partes hæc adversus alias sibi
 vindicat, utilissimam ac maximè
 conducibilem, in astrorum motibus
 rimandis solummodo versantem
 plurimi faciens, in primo hujus ope-
 ris libro, ut Theoriæ explicationem
 & in illam commentarium, tam mei,
 quam hortatorum mihi ab antiquo
 familiarium causa faciliorem exhi-
 berem, calculi absolvendi isagogen
 præmittere, & compendiose decla-
 rare decrevi, quæ ad ea, quæ secundo
 ac tertio libro continentur, perci-
 pienda valde conducant. Quo de
 calculo in diffusioribus amplioribus-
 que commentariis Philosophus Syria-
 nus, Theon & Pappus, & Johannes Gram-
 maticus civis Alexandrin' tractarunt;
 cui calculi subducendi methodo à
 nobis reperta quædam adjecta sunt.
 In secundo verò libro calculi in Plane-
 tis ac fixis instituendi Magnæ con-
 structionis modum planiori metho-
 do tractare exemplisque faciliorem
 reddere; simulque numerandi ra-

tiones

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

ἔχουσα τὸ γινῶσθαι τὰς κινήσεις αὐτῶν. Ἔτι δὲ ἀστρονομία ἐστὶ γινῶσις ποσοῦ συνεχοῦς ἀεικινήτου. Σφαιρικὴ δὲ καὶ ἀστρονομία καλεῖται, ὡς ἄνομασθῆσα ἕκ τε τῆς πρώτης καὶ ἡμιωτέρας σφαιρικῆς θεωρίας, τῆς περὶ τῆς πάντα περιελούσης ἕρανίς σφαίρας, καὶ ἐκ τῶν ἐν αὐτῇ ἀσέρων θεῶν τῶ ὅτι καὶ κάλλιστον ἔσθαι μάθημα. ἄτε δὲ καὶ περὶ τὰ θεῖα κατανοεῖται καὶ τὰ ἕρανία καὶ μῆνη, καθά φησι Πτολεμαῖος ἐν τῷ 8 πρώτου πρώτῃ τῆς μεγάλης συντάξεως, περὶ τὴν τῶν αἰῶν καὶ ὡσαύτως ἐχόντων ἐπίσκεψιν ἀναστρεφόμενῃ, διὰ τῆτο ἔσθαι δυνατὴ καὶ αὐτὴ περὶ τῆς οἰκίαν κατάληψιν, ἕτε ἀδελφὸν ἕτε ἀτακτοὺ ἔσαν, αἰῶν καὶ αἰσαύτως ἔχον, ὅπερ ἔστιν ἴδιον Ἰησιήμης. Εὐρηταὶ γὰρ μὲν τὸ τοιοῦτον ἐπιέρσιμον ὄντως μάθημα ὡς τῶν 8 Σηθ ἐνὸς τῶν υἱῶν Ἀδάμ ἀπογόνων ὡς ὁ, τε παλαιὸς ἐκ πατρῶν λόγος ἔχον, καὶ ἀληθῶς ἔχον. Καὶ μὲν τὸ καὶ Ἰώσηπος Φιλαλήθης ἀνὴρ ἐν τῇ πρώτῃ τῶν ἰσραηλίων ἀρχαιολογία συγγράφεται.

Χ. Μιμηταὶ γὰρ ἔτι 8 ἐαυτῶν γεγονότες ἡμιότοροι, σοφίαν μὲν τὴν περὶ τὰ ἕρανία καὶ τὴν τούτων ἀνακόσμησιν ἐπειρόησαν, πρώτοι γραμμάτων ἐφευρόντες τύπους καὶ τὰ σημεῖα τῶ ἕρανίου καὶ τὰς ἡραπὰς τῆ ἐναυτῆ,

versatur, cujus finis est eorum motus cognoscere. Astronomia etiam continuæ quantitatis semper motæ cognitio est. Astronomia quoque Sphærica vocatur à prima, eaque digniore, Sphærica doctrina denominata, quæ sphaeram cœlestem omnia ambitu suo complectentem contemplatur; A stellis quoque in ea existentibus (*Græco nomine*) appellata, divina revera & pulcherrima est disciplina. De divinis quippe cœlestibusque rebus cogitando, circa contemplationem eorum, quæ eodem semper se modo habent, ut libri I. magnæ constructionis cap. 1. Ptolemaeus asserit, sola etiam versatur; quæ de causa in proprii objecti comprehensione, quæ nec obscura nec confusa est, tantum pollet, ut sibi semper similis & immutabilis permaneat, quod scientiæ proprium est. A Scribi quidem Adami liberorum unius posteris hæc est omni veneratione major inventa disciplina; quod quidem veterum patrum monumenta veritati consona docent: idque Josephus veritatis studiosus profecto & amans antiquitatum Judaicarum lib. I. scripsit.

Χ. Enimverò cum hi sui parentis imitatores essent, de cœlestibus eorumque ordine & ornatu philosophari cogitarunt: primique literarum typos, cœli signa, anni partium conversiones & septimanas invenerunt, fixisque stellis ac Planetis nomina

καὶ τὰς ἐβδομάδας, καὶ τοῖς ἀπλανέσι
 τῶν ἀστέρων ἐπιθέτες ὀνόματα καὶ τοῖς
 πλανωμένοις. ὥστε ἢ ἔμῃ ἀφί-
 φυγῆν τοὺς ἀνθρώπους τὰ εὐρημάτα,
 μηδὲ πρὶν εἰς γνῶσιν ἐλθεῖν φθα-
 ρῆναι, προσηκότως Ἀδάμ ἀφανισ-
 μὸν ἐσεῖται τῶν ὄλων, τὸν μὲν κατ'
 ἐσχάτῃ πυρὶς· τὸν ἢ ἕτερον κατὰ
 βίαν καὶ πλῆθος ὕδατος, σήλας
 ποιησάμενοι δύο· πῦρ μὲν ἐκ πλίν-
 θου· πῦρ ἕτερον ἐκ λίθου, ἀμφο-
 τέροις τὰ εὐρημάτα προσέγραψαν, ἵνα
 τῆς πλεθύνουσας ὑπὸ τῆς ἐπομβρίας
 ἀφανισθείσης, ἡ λιθίνη μέναισα ἀ-
 πάντας δοίη μαθεῖν τοῖς ἀνθρώποις τὰ
 ἐγγεγραμμένα· δηλοῦτα καὶ πλιν-
 θίνου, ὥστε αὐτῶν ἀνατεθῆναι· ἦν
 δὲ καὶ μὲν κατὰ τὴν Συρίδα γῆν
 ἀχρῆς ἐκείνου φησὶ, λέγω δὲ τὴν
 λιθίνην· τῆς ἢ γῆς ἐπομβρία κατὰ
 κλυθείσης, καὶ μόνου Νοῦ περισω-
 θέντος, ἀρχηγὸς τε καταστάντος
 δευτέρου κόσμου· καὶ δὲ τῶν ἀπ'
 ἐκείνου, ἀφ' ἧς τὴν ἦν ἐπετόησαν τόλμην
 οἰκοδομούντων τὸν πύργον, συγχυ-
 θέντων τὴν γλῶτταν, ἅ τε δὲ κακῶς
 καὶ ἀθέως ὁμοφωνούντων, μόνος
 Λεφαζὰδ τὴν οἰκίαν ἀγατηρήσας,
 Χαλδαίων πρόγονος· οἱ δὲ φύσεως
 ἀγαθῆς γεγοιότες, καὶ τὰ ἐπι
 λιθίνης σήλας εὐρόντες ἐγγεγραμμέ-
 να, τὴν τῶν ἑραίων συνεγράψαι το
 ἐπιστήμην. Ἰσοῦτον θαυμασθέντες
 ὡς πᾶσιν ἐπι σοφία, ὥστε καὶ τοὺς
 αὐτῶν φιλοσόφους περὶ ἀστρονομίαν

mina imposuere. Ne verò illa in-
 venta hominibus perirent, & ante-
 quam forent cognita evanescerent,
 cum universi deletionem ruinam-
 que duplicem, vi ignis alteram, alte-
 ram infinita aquarum copia futuram
 prædixisset Adamus, columnis dua-
 bus exstructis erectisque, una qui-
 dem lateritia, lapidea altera, inventa
 sua utriusque inscripserunt; ut, si la-
 teritia ab ingentibus profusisque im-
 bribus corrumpereetur, lapidea super-
 esset, ex qua possent homines cuncta
 inscripta addiscere, atque lateritiata
 ab ipsis quoque fuisse erectam & con-
 secratam: quam etiam, lapideam
 dico, ad illa usque tempora in Syria
 stare ac permanere ait. At cum di-
 luvio terra cooperta fuisset, ac solus
 Noë, secundi mundi Princeps factus,
 servatus fuisset, ejusque posteriauda-
 cia, quam animo præsumperant,
 turrim ædificassent, ipsorumque lin-
 gua confusa perturbataque fuissent,
 quod inique spretoque Deo in ipsum
 conjurassent, propriam nativamque
Arbaxadnis retinuit, & Chaldaeorum
 nationis parens authorque fuit. Hi
 verò indolem bonam ingeniumque
 nacti, quæ lapideæ columnæ in-
 scripta erant, inventis, cœlestium
 scientiam conscribere. Quorum
 tam eximia fuit sapientia, ut eos
 omnes homines sint admirati, adeo
 ut ipsorum Philosophi in rebus Astro-
 nomicis ut plurimum occupati, ex-

τὸ πλεον ἔχοντας, καὶ γρηθλιαλογεῖν ἤδη προϋποκειμένους, Χαλδαίους προϋπογεύεσθαι.

XI. Στράβων γεωγραφῶν φησὶ, τῷ κοινῷ ἔθνους ὀνόματι κατ' ἐξοχὴν ὀνομαζομένους εἰκῦτας μὲν τῆς Βαβυλωνίας χώραν αὐτοῖς εἰς κατοικίαν ἀφωρισμένην πληθιάζουσιν τοῖς τε Ἀραψι, καὶ τῇ κατὰ Πέρσας λεγομένη θαλάσῃ. Εἰς πλείω δὲ γῆν διηρημένους. καὶ τοὺς μὲν Ορχηνοὺς, τοὺς δὲ καλουμένους Βορσιππινούς ἢ ἄλλους ἄλλως, ὡσάν κατ' αἰρέσεις ἄλλα ἢ ἄλλα περὶ τῶν αὐτῶν ἔχοντας δόγματα. ἐν οἷς ἄλλοι τε πλείστοι γεγονόσιν ἀξιόλογοι ἄνδρες, ἢ μάρισα Ζωροάστρης ἢ μετ' ἐκείνον Οτάνης. ὃ, τε Κισθναὸς ἢ Ναβουρμαρῶς, ἢ Ἰὼν αὐτοῖς ὁ Σουδίνος. ἀλλὰ ἢ Σέλευκος δὲ τὸ Σελεύκιδος Χαλδαῖος ἢ ἕτερος ὅστις. ἐκ τούτων τὸ παλαιὸν ὁ μέγας γινόμενος Ἀβραάμ, καὶ πρῶτος Θεὸν τῶν ὅλων δημιουργὸν ἐγνωκώς. τοῖς τε τῆς γῆς καὶ θαλάσσης παθήμασι, καὶ * τῆς περὶ τὸν ἥλιον καὶ Σελήνην, καὶ πᾶσι τοῖς κατ' ἕραν ὀνομαζομένοις λογιστάριος. καὶ τούτῳ δὴ πρεσβυτέρων ἐτοίμως καλεῖται, καὶ εἰς Αἴγυπτον ἀκολουθήσας κατάγοντι καὶ κατὰ τοῖς λογιστάτοις Αἴγυπτίων διαφόροις ἐστὶν ἄρεσκοντοῖς, καὶ ἴα παρ' ἀλλήλοις ἐκφαυλίζουσι νόμιμα καὶ ἄλλοι τῆτο δυσμῶς πρὸς ἀλλήλους ἔχουσι, σωτυχῶν ἐκάστοις

que figuris natalitiis cœlique thematicis prædicendi artem professi, Chaldæi sint etiam appellati.

XI. Strabo in libris suis Geographicis scribit, communi gentis nomine per excellentiam appellari incolas Babylonicæ Arabibus & mari Persico vicinæ regionis, quæ ipsis in plures classes divisas ad habitandum fuit attributa & seposita; eorumque alios Orchenos, alios Borsippenos, alios diversis nominibus vocatos fuisse; quatenus variis sectis addicti de rebus hisdem diversimodè sentiebant. In quibus plurimi alii celebres & laude digni floruerunt viri quorum præcipuus Zoroaster, & qui illum sequutus est Otanes claruere; Cidenas deinceps & Naburianus, quibus Sudinus accensetur; verum etiam Seleucus Seleucia oriundus est quoque Chaldæus. Ex ea gente magnus Abraham olim ortus Deum universi creatorem, ex variis, quæ in terra & mari cernuntur affectionibus & proprietatibus, exque omnibus, quæ circa Solem & Lunam & cælum accidunt, ratiocinando primus cognovit, ad quem, cum vocaret ipsum, celeri cursu accessit, & in Ægyptum deducentem sequutus est. Ubi cum Ægyptiorum, qui consuetudinibus diversis studentes, invicemque alii aliorum leges despectui habentes, mutuis inter se odiis & inimicitias certabant, fuisset sapientissimis

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

δαχθέντες τῷ μαθηματικῇ τοῖς
ἄλλοις ᾤθετοδωκεσαν Ἰππισημῆν.
καὶ δὴ πολλοὶ μὲν ἐν Ἑλλάσι καὶ
ἄλλοις γεγόνασι τὴν τοιαύτην εἰς
ἄκρον ἐξησκήσαντες θεωρίαν, καὶ
καλδαίους πολλῶν τῶ μίση καὶ Αἰγυ-
πτίους ὑπερβάλλοντες· καὶ μάλιστα
πάντων ὁ πάντων μάλιστα φιλόπονος
τε καὶ φιλαλήθης ἀνὴρ Ἰππαρχος,
ὡς φησι Πτολεμαῖος. καὶ μάλιστα
Πάππος τε καὶ Θέων οἱ Πτολεμαί-
κοι * Φάναι Διδάσχοι.

XIII. Ὁ δὲ δὴ Κλαύδιος Ἰπποκρίτης
Πτολεμαῖος, καὶ Πτολεμαῖος μὲν
ἐκφυῆς τῆς ἐν Θεβαῖδι καλιμαῖης
Ἑρμείας, Αἰλίω δὲ ** Λιτανίῳ βασιλεῖ
Ῥωμαίων σύγχροτος γεγονώς κατὰ
πάντων τὰ πρῶτα φέρεται, πάσης
μὲν, ὡς αὐτὸς γράφων ἐν πρώτοις
ᾤθετοδολοῖ, μαθηματικῆς Ἰππασθη-
σῆς θεωρίας. ἐξαρέτως δὲ καὶ τῆς
περὶ τὰ θεία κατανοουμένης, καὶ τὰ
ἄλλα. καὶ ταύτην ἐν τεσσάρων καὶ δέκα
τοῖς τῆς μαθηματικῆς καὶ μεγάλης
σιωτάξεως καλλιμαῖα τε καὶ ὑψηλότατα
ᾤθετοδολοῦς βιβλοῖς, καὶ μὴν μετὰ
τοσούτων τῶν ὀνομάτων εὐθυμίας καὶ
χάρειος καὶ ῥυθμοῦ καὶ τόνου, ὡς
ὑπερβάλλει σχεδὸν τοὺς ὀρρωμαῖους
ἐν τεσσάρων καὶ γλώττης μοίης ἀττικίζού-
σης δοκεῖ φροντίζειν· ἢ δὴ καὶ μεγάλη
καλλιμαῖα μὲν τῶν ἀπασῶν ἐκληρώ-
σατο, Διὰ τε τὴν σεμνότητα καὶ τὴν
αἰξίωμα τῶν ὑψηλῶν καὶ μεγάλων
λογῶν τῶν ἐν αὐτῇ, περὶ τῶν κατὰ
ἄλλοις θεωρίαν ἔχουσιν τὸν σκοπόν.

ti, aliis postea eas tradiderunt. Multi
præterea alii Græci in ejusmodi theo-
retica scientia summè exercitati cla-
ruerunt, & longo intervallo post se
relictos Chaldæos & Ægyptios supe-
rarunt. Præcipuus verò omnium
tunc veritatis amantiſſimus Hipparchus à
Ptolemæo laudatus. Pappus
æquidem & Theon Ptolemæi successo-
res clari fuerunt.

XIII. Claudius verò hic Ptolemæus
in Thebaidis urbe Ptolemæide Her-
mii appellata natus, Ælio Antonino
Romano Imperatori cœvens, primas
in omnibus partes obtinet: cum, ut
ipse in primis libris ostendit, in
omnibus Mathematicæ partibus ad-
discendis, ea præcipuè quæ res divi-
nas cœlestesque contemplant, sedu-
lus ac diligens fuerit. Quam tredecim
Mathematicæ & Magnæ con-
structionis libris accuratissimè, &
demonstrationibus maximè subli-
mibus, tanta cum nominum aptitu-
dine, ornatu, gratia, rythmo ac tono
tradidit, ut etiam illos superet, qui
hiscè ducti & impulsæ solius Attici
leporis curam habere, cumque sectari
videntur. Quæ etiam propter
majestatem dignitatemque sublimi-
um & grandium, qui ea comprehen-
duntur, qui que cœlestium rerum
contemplationem scopum habent,
sermonum Magnæ nomen inter
omnes una sortita est.

XIV.

* Bullialdus leg. Φανὸ

** Λιτανίῳ

XIV. Περιέχει μὲν γὰρ ἐν μὲν τοῖς πρώτοις δυοῖ βιβλίοις τὴν τε καθόλου τῆς γῆς ὅλης σχέσιν πρὸς ὅλον τὸν ἄραν. καὶ τὸν λόγον τὸν περὶ τῆς ἑξελόγου κύκλου θέσεως, καὶ τὸν τόπον τῆς καθ' ἡμᾶς οἰκουμένης. ἔτι τε τῆς πρὸς ἀλλήλους αὐτῶν καθέκαστον ὀριζόντα ὡσαύτως ἡμῶν ἐγκλίσεις ἡμετέρας ἐν ταῖς τάξεσι διαφορᾶς. ἐν δὲ τῷ τρίτῳ βιβλίῳ τὴν ἡλιακὴν κίνησιν· ἐν δὲ τῷ τετάρτῳ καὶ πέμπτῳ τὴν σεληνιακὴν. ἐν δὲ τῷ ἕκτῳ τὰ ταύτας ἑπισυμβαίνοντα· Συνοδικὰς καὶ φημι καὶ πανσεληνιακὰς συζυγίας, καὶ τοὺς ἄλλους οὓς πρὸς τὸν ἥλιον ἢ σελήνην ποιῆται σχηματισμούς. ἔτι γε μὲν καὶ τὰς ἐκλειπτικὰς φαντασίας καὶ τὰ παθήματα· ἐν δὲ τῷ ἑβδόμῳ καὶ ὄγδῳ τὰ ὡσαύτως τῶν ἀπλανῶν καλουμένων σφαιρᾶς. ἐν δὲ τοῖς λοιποῖς πέντε βιβλίοις τὰ περὶ τῶν πέντε πλανητῶν προσαγορευομένων. ἕκαστα δὲ τούτων, ὡς φησὶ ἐν τῷ ἑξῆς πρώτῳ δευτέρῳ, δείκνυσιν ὁ σοφὸς Πτολεμαῖος, δευχαῖς μὲν καὶ ὡσπερ θεμελίους εἰς τὴν ἀνεύρητον χρωμῆν τοῖς ἐναργεσι φαινομένοις, καὶ ταῖς ἀδιδάκτοις τῶν τε πρὸ ἐκείνου καὶ τῶν κατ' ἐκείνον τηρήσεων. τὰς δὲ ἐφεξῆς τῶν καταλήψεων ἐφαρμοζῶν διὰ τῶν ἐν ταῖς γεωμετρικαῖς ἐφεξῆς ἀποδείξεων.

XIV. Primis autem duobus libris, totius orbis terrarum ad universum cœlum habitudinem universalem; rationem porro positionis obliqui circuli zodiaci, locorumque & situm terræ nostræ habitabilis; differentiam præterea in ordinandis illis per singulos horizontes ex inclinationibus variis ortam explicat & ostendit. Tertio libro Solis motum, ut & quarto & quinto Lunarem expendit & determinat. Sexto quæ utrisque simul contingunt, Synodicas nempe syzygias & plenilunia; aliasque Solis & Lunæ ad invicem habitudines & configurationes à se observatas. Eclipses præterea, easque concomitantia accidentia & circumstantias declarat. Septimo & octavo quæ ad sphaeram fixarum pertinet stellarum exequitur. Postremis tandem quinque libris, quinque Planetarum appellatorum motus examinat & contemplatur. Unumquodque verò eorum, ut cap. 2. libri I, ipse scribit doctus Ptolemæus, manifestis clarisque phænomenis, certisque & nulli dubio obnoxiiis, quæ ab anterioribus priscisque Astronomis, quæque sua ætate factæ fuerant, observationibus, pro principiis ac veluti fundamentis adhibitis, ostendit. Quæ verò ex illis colliguntur & comprehenduntur, linearibus demonstrationibus aptè accommodata explanat.

THEODORUS METOCHITA cum paullo antiquiore Georgio Metochita a) non confundendus, sub Andronico Palæologo seniore amplissima magni Logothetæ dignitate functus est ab A. C. 1314. & filiam suam Irenem b) Joanni Palæologo panhypersebasto, Constantini Palæologi, qvi Andronici Imp. frater erat, filio nuptui collocavit: Postea cum Andronicus junior, senioris ex Michaële filio nepos avum imperio exproliasset A. 1327. Theodorus quoque dignitate imminutus & exul, mox liberatus iterum exilio, CPoli in monasterio Choræ quod ipse instauravit vixit atque extinctus est A. C. 1332. die decimo tertio Martii, post Andronicum senioreni cui fidelis & amicus fuerat, defunctum trigesimo c). Nicephorus Gregoras qvi virtutem illius atque eruditionem Patroni ac Doctoris sui encomiis tractat in Historiarum opere, lib. VII. VIII. IX. X. & funebri illum oratione decoravit, hoc quoque ei posuit epitaphium: d)

Ὅς πάρεσσι σοφίᾳ μέγα κῦδος ἔην γε θνητῶν
 βασιὸς ᾧδὲ λάας τῷ γε κέκευθε νέκυν.
 Δῆμῳ σπηλῶν μυσάων ὀλολύξατε πᾶσαι,
 ὄλετο κῆν ἄνηρ, ὄλεσε πανσοφίᾳ.

Magnus

a) Hic Georgius Metochites Jo. Vecchi Archidiaconus, λατινὸφρων & ideo cum eodem Becco atque Joanne Meliteniota ejectus in exilium circa A. C. 1283. ab Andronico Palæologo. De eo Pachymeres & e recentioribus Allatius de Georgiis p. 346. quem vide sis etiam de consensu p. 769. seq. p. 773. & adversus Creyghtonum p. 617. 625. & Michaellem Nau in Ecclesiæ Romanæ Græcæque vera effigie p. 82. qvi Theodorum Metochitam Georgii filium fuisse scribit. Confundit utrumque Vossius de Hist. Græcis II, 29. de Hist. Græc. Meursium præf. ad Metochitam secutus. Ex Georgii Metochitæ scriptis pro Latinis adversus Græcos partem Allatius vulgavit, ut *refutationem trium capitum Maximi Planudæ*, in Græcia Orthodoxa T. 2. p. 922-958. *Refutationem Manuclii Cretensis, Nepotis*, id. p. 959-1074. Ex *Oratione de unione Ecclesiarum*, fragmentum p. 429. contra Hottinger. Ex *Oratione de dissidio Ecclesiarum* id. p. 458. 462. Ex *libro IV. de processione Spiritus S. Complexis*, T. 2. auctarii novi Bibl. Patrum p. 1018-1026. (ubi de S. Maximi loco Epist. ad Marinum Cypri presb. disputatur.) Ex *libro V.* Allatius libro de purgatorio p. 668-677. & contra Hottinger. p. 511. De illis quinque libris sive Orationibus Allatius de Consensu p. 771. Citantur etiam plura à Nic. Comneno in Mysagogicis prænotionibus ut *explicatio regularum S. Nicephori CPol. Patriarchæ* p. 20. *Oratio de sacris mysteriis* p. 396. *Ecsthesis Historiarum & Orationes contra Georgium Cyprium*, p. 410. Argumentum Trium Orationum contra Cyprium exponit Allatius de Consensu p. 772.

b) Joannes Cantacuzenus lib. 1. cap. 43. Nicephorus Gregoras lib. 7. cap. 11.

c) Nicephorus Gregoras lib. X. cap. 2. ubi etiam Monodia ejus in Metochitam inserta legitur quam cum Hieron. Wolfii versione Meursius Metochitæ suo præfixit.

d) Jo. Boivin ad Gregoram p. 773. & Bandurius Antiquitat. CPol. lib. VII. p. 180.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

cls, sive carmine sive prosa : in quibus versus duriores , f) & prosam asperam g) auresque radentem notavit paullo delicatius lectorum iudicium.

Edita Theodori Metochitæ Scripta.

Παράφρασις Paraphrasis in Aristotelis libros VIII. Physicorum, libros III. de anima, libros IV. de celo, libros II. de ortu & interitu, cæteraque quæ parvorum naturalium nomine veniunt, librum de memoria & reminiscencia, de somno & vigilia, de insomniis, de divinatione per somnum, de motu animalium, de brevitæte & longitudine vitæ, de senectute & juventute, vitæ & morte : & Librorum IV. meteorologicorum. Hæc Paraphrasis Græce necdum lucem vidit, Latine autem versam à *Gentiano Herveto Aurelio*, Simon Schardius primum excudi curavit Basileæ 1559. 4. apud Nicolaum Brylingium cum præfatione Philippi Bechii Medici. Deinde recusa Latine est Ravennæ 1614. 4. Nam Parisiis primum vulgatam fuisse, nescio unde accepit Labbeus * qui nec annum nec formam dicere potuit, & à se primum in lucem editam Brylingius in fronte sui libri diserte profitetur.

Historiam Romanam à Julio Cesare ad Constantinum Magnum, quam ab Andrea Schotto acceperat sub Theodori Metochitæ nomine, Græce addita versione sua & brevibus ad calcem libri notis vulgavit *Joannes Meursius* Lugd. Bat. 1618. 4. Sed ab eodem Labbeo ** & Theop. Raynando † atque Vincentio Richardo †† observatum fuit illam non esse Metochitæ, sed librum tertium Annalium Michaëlis Glycæ à pag. 204. edit. regiz usque ad 245. ubi Galerii Maximiani infelix obitus describitur.

Scripta

Latine Resp. administraret, & uni huic rei ita sedulo ita acri studio vacaret, quasi à litteris prorsus alienus esset. Sero inde digressus, adco totus in litteris erat, ὡσπερ ἂν εἰ σχολαστικός τις ἦν, quasi scholasticus esset, neque cum Rep. negotii quicquam haberet.

f) Io. Boivin ad Gregoram p. 773.

g) Gregoras lib. VII. c. II. p. 168.

* Labbeus in conspectu Platonis & Aristotelis interpretum, p. 15.

** Labbeus ad Glycæ annales Paris. 1660. fol. p. 364.

† Raynaudus de bonis & malis libris Lugd. 1653. 4. p. 156.

†† Richardus ad Matthæum Cantabuzen. in Canticum Canticorum. Rom. 1624. fol. p. 130.

Scripta Theodori Metochita inedita.

I. *Περὶ νεωτερικῆς κακοῦθειας.* De mala recentiorum consuetudine. De hoc libro adscribam testimonium Græci hominis doctissimi Nicolai Comneni Papadopoli pag. 9. prænotionum Myſtagog. *Inter plurima monumenta cum sapientia cum eruditionis, quæ vir hic plane doctus Græcæ nostræ jam pane ad extremam paupertatem Scientiarum redactam auxit atque dicat, potissime laudandus est aureus libellus περὶ νεωτερικῆς κακοῦθειας, quæ nostræ ætate Latinum fecit Arcudius. Ibi enim ita de sacris institutis recentiorum more corruptis facundissime queritur, ut trecenta vulnera h) Ecclesiæ à corruptoribus illata demonstret.* Loca passim ex hoc libro idem Comnenus utraque lingua affert ut p. 403. & alibi, sed integrum vel Græce prodidisse vel versionem Petri Arcudii vidisse lucem, mihi hæcenus incomperum.

II. *Historia sacra libros duos, & Constantinopolitana unum habuit* Joannes Meursius & publici juris facturum se promisit in præf. ad suum Metochitam. Videntur autem hi tres fuisse ex illis λόγοις Theodori Metochitæ decem & octo de variis materiis, sed præcipue ad Historiam de vitis Sanctorum & ad Historiam Imperii CPol. & ipsius urbis CPol. pertinentibus, qui servantur in Bibl. Cæsarea, ipso illius ævo (ut testatur Lambecius VII. pag. 154.) pereleganter exarata in membrana, & ex quibus loca affert Reinoldus Dehnius S. I. in notis ad Martyria Cosmæ & Damiani pag. XVIII. ex oratione de laudibus Nicææ urbis; & altera de Marina Martyre; & pag. XLVIII. ex oratione de Greg. Nazianzeni laudibus. Promittit eodem loco Lambecius se accuratius illos λόγοις descripturum libro octavo, sed aliorum Codicum copia & multitudinem prohibitus id præstare non potuit.

III. *Capita Philosophica & Historica Miscellanea CXX.* MSS. Græce in Bibl. Cæsarea teste Lambecio VII. pag. 149. seq. & inter Codices Nistos Bibl. Augustæ Vindelicor. memorantur ab Hæschelio pag. 52. & B. D. Reifero nostro pag. 74. & inter Codices Bibl. Coislinianæ p. 222. seq. ab Eruditiss. Montfaucono: lectuque dignissima judicantur à Tho. Reinésio in Epistolis ad Nesteros pag. 19. qui Nesteri codice usus narrat illa continere *Philosophica è Physicis, Esbicus & Politicis desumpta plurima, historica verna.* Num. CXI. *Historiarum cognitionem cuius litterato maxime necessariam & rem in communi vita utilissimam esse docet. Criticem exercet cum*

Et

de

h) postremum est de garrulitate.

de Xenophonte cap. XIX. De Platone & Aristotele cap. XII. II, V, X, XXI, XXV & alibi: de Plutarcho c. LXXI. de Philone cap. XV. de Josepho cap. XIV. de Diono Prusaensi cap. XVIII: de Synesio cap. XVII. differit. Ad Oratoriam pertinent Θρηνοί, quos adpellat, super statu Imp. Romani infelice c. XXXVII. -- XL. super humana vita miseris c. XXVII. & instabilitate fortuna c. CXVII. de qua ipse optime dicere potuit, qui de summo honorum fastigio (erat enim magnus Logotheta, ab Imperatore secundus) in extremam egestatem decidit -- vir plane summus & major saeculo suo. Ut ad opus integrum vel excerpta ex eo in lucem proferenda lectorum si possim aliquem excitem, adscribam titulos capitum integros, (quos Græce tantummodo Lambecius dedit,) cum Latina versione.

Πίναξ τῆς παρῶσης βίβλου ἔσοφω-
τάτη καὶ λογιωτάτη μεγάλῃ λο-
γοθέτῃ κυρίῃ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ
ΜΕΤΟΧΙΤΟΥ.

Κεφάλαιον α'. Προίμιον, ἐν ᾧ
καὶ ὅτι ἔκ' ἔστι νῦν λέγειν.

β'. Περὶ μνήμης, καὶ ὅτι ἀναγκά-
σιον.

γ'. Περὶ τῆς ἀσαφείας τῶν Ἀρι-
στοτέλους συνταγμάτων.

δ'. Ὅτι πάντες ἠτλήνται δοξοσοφίας.

ε'. Περὶ Ἀριστοτέλους δοξοσοφίας καὶ
περὶ τῶν μαθηματικῶν.

ς'. Ὅτι πολὺ πάντες ἠδονταὶ οἷς ἀν-
συνεθισθῶσιν.

ζ'. Περὶ τῆς εἰς τὸν Πυθαγόρου πάν-
των τῶν σοφῶν εὐλαβείας, καὶ
περὶ ἑξ' μαθηματικῶν.

η'. Ὅτι πᾶσι σύνηθες τοῖς σοφοῖς εἰ-
ρωνεία καὶ τὸ χαριεντίζεσθαι, καὶ
Πλάτωνι μάλιστα καὶ Σωκράτει.

*Index presentis libri à sapi-
entissimo & eruditissimo compositi
magno Logotheta.*

Domino THEODORO METOCHITA.

Cap. I. Proœmium, ubi etiam de
eo, quod nunc non licet loqui
quæ sentias. confer c. 9.

2. De memoria & quam necessaria
illa sit.

3. De scriptorum Aristotelis obscu-
ritate.

4. Quod omnes gloriæ studio du-
cuntur.

5. De Aristotelis gloriæ studio & de
Mathematicis.

6. Quod omnes multum delectan-
tur iis quibus adveverunt. Con-
fer c. 32.

7. De veneratione qua omnes sapi-
entes Pythagoram prosecuti sunt,
& de Mathematica ejus peritia.

8. Quod omnibus Sapientibus in
more positum ironia & facetiis
uti, Platoni maxime ac Socrati.]

9. Quod

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- χην σπυδάζειν ἢ ξίωσεν ἀριστοτέ-
λης περὶ τὴν ῥητορικὴν.
- κπ'. Ὅτι τῷ ἀπλῷ καὶ ἀτημελήτῳ
τῆς φωνῆς φιλοσοφία οὐκ ἰσχυρῶς ἔχει.
- κζ'. Ἐρῆνοι ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων βίῳ.
κη. Περί τῶν ῥητῶν λέγονται, ἕκ ἐστὶν
εὐραὴν βίον ἀλυπον ἐν ἕδρῃ, καὶ
περὶ τῶν κατὰ βίον μεταβολῶν,
καὶ περὶ τῶν κατ' αὐτὸν τὸν συγ-
γραφέωντα.
- κθ'. Περί τῆς εὐμεταβλήτης πάντων τῶν
κατ' ἀνθρώπους.
- λ'. Περί τῆς κατ' ἀνθρώπους ἀμα-
θίας τῶν βελτίων.
- λα'. Ὅτι ἕκ ἐστὶ τῶς ἐν τῷ σώματι
πλήια κατάληψις πρὸς τῶν ὄντων,
καὶ ὑπόδηγμα πρὸς ἔτι ἄλλο τῶν
τῆ μέθῃ μὴ τελείως καταβαπτισ-
θέντων.
- λβ'. Ὅτι ἤδη κατ' ἀνθρώπους ἢ τις
ἀν χρόνῳ συνεθισθῆναι.
- λγ'. Ὅτι πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων ἀη-
δῶς σὺνησι τῷ κατ' ἑσθ' μακρὸν
ὄτων βίῳ.
- λδ'. Ὅτι τινὲς τῶν φάουλων καὶ ἀνο-
ήτων ἕδρῃ ἢ τῶν ἢ κατὰ τῆς πε-
παυδευμένους ἢ οἷα βίῳσι, μεγά-
λα πρὸς ἑαυτῶν οἰόμενοι.
- λε'. Ὅτι πολλοὶ διὰ φιλαυτίαν ἐπι-
μικροῖς οἷς ἔχουσιν, ἀπειροκάλως
ἐπιδεικνύονται.
- λς'. Ὅτι καὶ ἐν μικροῖς τινὲς ἀγα-
θοῖς ἐγγνώμονες εἰσι, καὶ περὶ τῆς
βασιλείας ἐπιτιμῶνται.

- dium impendit Rhetoricæ, ut Pla-
toni adversaretur.
26. Quod Philosophiæ congruens
vel maxime est dictio simplex &
incuriosa.
27. Deplorationes vitæ humanæ.
28. De dicto quod ait : *vitam in vitam
experietem nusquam teperias*. Et de
vitæ mutationibus, & illis quæ
scriptori ipsi acciderunt.
29. Quod omnia humana facile al-
terationi obnoxia sint.
30. De ignorance rerum optima-
rum quæ est in hominibus.
31. Quod animæ, dum in corpori-
bus versantur, non perfecte pos-
sunt res percipere, idque decla-
ratum à similitudine hominum
ebrietate non funditus demerso-
rum.
32. Quod suave sit hominibus cui-
cunque aliquis per aliquod tempus
ad suavit.
33. Quod multos homines tædium
vitæ generis cujuscunque post
longum usum capit.
34. Quod nonnulli ineptorum &
stultorum non minus quam sapi-
entes vivunt suaviter, magna si-
bi de seipsis imaginantes.
35. Quod multi ex falso sui amore,
in parvis quæ habent inepte se
jactant.
36. Quod in parvis etiam bonis qui-
dam recte se gerunt; Et de præ-
senti Imperatore.

- λζ. Θρήνοι ὑπὲρ τῆς τῶν Ῥωμαϊκῶν πραγμάτων ἐλαττώσει καὶ μεταβολῇ τῆς μεγάλης ἐκείνης εὐδαιμονίας.
- λη. Θρήνοι τῶν κατὰ τὴν ἑω τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς κακῶς προξάντων.
- λθ'. Θρήνοι ἔτι περὶ τῶν αὐτῶν, καὶ ὅτι ἔκ ἐνὶ παραβάλλειν τὰ ἐκείναι πάντα τῆς ἀλλοχῆ Ῥωμαϊκοῖς.
- μ'. Θρήνοι ἔτι περὶ τῶν αὐτῶν καὶ ὅτι καὶ τὰ τῶν μοναχῶν ἐκείσε βέλτιον ἔχει ἢ ἀλλοθίτη.
- μα. Ὅτι ἔθος ἀνθρώπων τὰ παρὶθότα ἔβίω ποθεῖν, καὶ κινήων ἡδιστα μεμνηθῆναι.
- μβ. Ὅτι σφόδρα ἡδὺ τοῖς ἀνθρώποις ἡ ἐποπτεία τῆς κτίσεως.
- μγ'. Ὅτι ἡδιστον ἡ ἔβρανῆ καὶ τῶν κατὰ ἕρανόν ἐποπτεία.
- μδ. Ὅτι ἡδιστον θεῖαμα ἡ θάλασσα.
- με. Ὅτι εἰκάζειν ἂν εἴη τὰς ἐν τῇ ἰλαρῷ συνόντας σεμνότητι τῆ τῆς θαλάττης ἐν γαλήνῃ θεάματι.
- μς'. Ὅτι πολλοῖς τῶν ἀνθρώπων ποθεῖν τὸ ἀπραγμον εἶβίω.
- μζ'. Ὅτι πλείοσι περισπύδασον ἢ περὶ τὸ πρᾶττον ἀχολία.
- μη'. Ὅτι πλείοσα δυσχερῆ καὶ ἀνιαρὰ τοῖς μετὰ εἰ πολλὰ πρᾶττον βιώσει καὶ ἐὶ δακῶσιν ἐν πρᾶττην.
37. Lessus super rerum Romanarum imminutione & mutatione magnæ illius felicitatis.
38. Comploratio de rebus in Orientali Romanorum imperio infelicitè gestis.
39. Lessus alius ejusdem argumenti, & quod omnia illa (Orientalis Imperii) non possint pristinis Romanis conferri aut æquiparari.
40. Lessus alius ejusdem argumenti, & quod Monachorum quoque res ibi melius se habuere quam aliis in locis.
41. In more esse mortalibus præterita vitæ desiderare, illorumque libentissime meminisse.
42. Quod valde jucunda est hominibus rerum creatarum consideratio.
43. Quod jucundissima contemplatio sit cœli rerumque cœlestium.
44. Quod jucundissimum sit spectaculum mare.
45. Quod honesta hilarite vitæ utentes conferre licet spectaculo tranquillæ maris.
46. Multis hominibus desiderabilem videri vitam non negotiosam ac desidem.
47. Quod plures procul desidia dant operam negotiis.
48. Quod plurima molesta obveniunt & gravissima iis qui vitam multis negotiis implicatam ducunt, etiam si bene rem gerere videantur.

μθ'. Ὅτι ἐνίοι διὰ μικρογνωμοσύνην
τινά καὶ ἢ λογισμῶν κρείσιν ἀπο-
τρέπονται τὰ πράγματα, καὶ ἔτο
πάντως ἔδ' ἐπαίνε τινὸς ἄξιον.

ν'. Ὅτι ἐστὶν ὁμοίως ἠδεῖσθαι καὶ δοκεῖν
εὐπραγεῖν καὶ ἐν μεγίσταις ὑποθέ-
σεσι καὶ ἐν ἡττοσι, καὶ διαφόροις
πολιτεύμασι εὐφραττόντας.

να'. Ὅτι μέγας ἐπιταχισμὸς τῇ ψυ-
χῇ πρὸς τὴν οἰκίαν νοεράν ἐνέργειαν
τὸ σῶμα καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ.

νβ'. Περὶ τῆς ἐν ἀνθρώποις πᾶσι φι-
λαυτίας, καὶ ὅπως ἐπιέγονται πάν-
τως τε πλέον δοκεῖν ἢ εἶσιν.

νγ'. Ὅτι ἀπορεῖν ἐστὶν ὅπως αἱ μὲν τῶν
ἀνθρώπων εὐξυνέλαχον ἐξ ἀρχῆς
τῷ βίῳ εἰς τέλος, οἱ δὲ τανα-
τίον.

νδ'. Ὅτι πολὺ τὸ ἐναντιολογεῖν ἀνθρώ-
ποις ἢ μόνον πρὸς ἀλλήλους, ἀλλὰ
καὶ πρὸς ἑαυτοῦς.

νε'. Ὅτι ἔκ ἐστι παρ' ἀνθρώποις ἀπλα-
νῆς χερδὸν κρείσιν ἔδ' ἀπαθῆς.

νς'. Ὅτι ἐστὶν αἰὲν ὅπως ποτὲ τις πράτ-
τοι παρασκευῇ γνώμης εὐλόγως
ἀνταντιθῆν ἑαυτὸν ταῖς μεγάλαις
εὐπραγίαις.

νζ'. Ὅτι ἐνίοι τῶν ἀνθρώπων πλάτ-
τονται φιλόσοφον πρόγραμμα καὶ
παραφρόνησιν * τῶν τυχηρῶν καὶ

49. Quod aliqui ex animi abjecti vi-
tio, non iudicio mentis negotia re-
fugiunt, idque omnino neutiquam
dignum laude esse.

50. Quod similiter homines possunt
laxi esse ac felices sibi videri in
maximis rebus & parvis, variisque
vitæ civilis generibus, si bene ac
feliciter rem gerant.

51. Magnum esse munimentum
animæ ad intellectuales operatio-
nes corpus & quæ ad illud perti-
nent.

52. De falso amore sui qui est in om-
nibus hominibus, & quomodo om-
nes adduci se patiuntur ut majoris
sibi videantur esse quam vere sint.

53. Quod non satis constat quare
aliqui homines vitam commodam
sortiti sunt ab initio ad finem us-
que, alii contraria omnia.

54. Quod in multis adversantur ho-
mines non modo aliis hominibus
sed etiam sibimet ipsis.

55. Quod nullum propemodum est
in homine certum ac sine affecti-
bus iudicium.

56. Quod semper est aliquid, etiam
si maxima quis fortunæ felicitate
utatur, si modo mentis iudicium
sanum adhibuerit, quod æquabi-
litem animi in eo possit conser-
vare.

57. Quod nonnulli simulant speci-
em Philosophi & contemptum bo-
norum fortunæ, rebusque secun-

dis

* ita lege pro περιφρόνησιν.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

τῆ προνοία διατὰ Φαινόμενα κατὰ λόγον ἀπαντᾶν τοῖς χρηστοῖς τε καὶ πονηροῖς ἐκ τῆ προχείρου, καὶ αὐθις ἀπιστεῖν τῆ προνοία διὰ τῶν αὐτῶν τῶν τῶν.

ζζ'. Ὅτι θαυμασίως πολλάκις εἴωθε ταῖς μεγίσταις πράξεσι καὶ εὐτυχίας τάχιστα ἀκολουθεῖν δυσπραγῆματα χαλεπὰ καὶ μηδὲν ἥττον ἀνυπονοητά.

ζη'. Ὅτι ἔκ ἐστὶν ὅλως ἐν ἀνθρώποις ὁμοφροσύνη.

ζθ'. Ὅτι πολὺ νοσῶσι ταῖς προσπαθείαις ἀνθρώποι, καὶ ἔκ ὀρθῶς ὀρῶσιν.

ο'. Ὅτι χρήσιμα τὰ ἐκ τῆ μαθηματικῆ καὶ γεωμετρικῆ τῆς φιλοσοφίας εἶδος διὰ τὰ τε ἄλλα πλεῖστα τῆ βίῃ καὶ διὰ τὰ τῶν μηχανικῶν ἔργα.

οα'. περὶ Πλυτάρχου.

οβ'. θεωρία εἰς τὸ ἔπος, τὸ, λάθε βιώσας.

ογ'. εἰ προσίσταται τῷ χριστιανικῷ ζῆν τὸ μὴ πολλῶν ζῆν καὶ ἐν πολλοῖς πράγμασι ζῆν.

οδ'. Ὅτι τὸ μὴ μὴ πολλῶν βίων πραγμάτων ευκολίαν φέρει εἰς τὴν ἡρησιν τῶν τῆς χριστιανικῆς ἐνσταθείας νομίμων.

οε'. Ὅτι καὶ ταῖς ἐνκοινοπολιτευομένοις ἔξεσι καλῶς βίῃν τῆ ἀρετῆ καὶ τοῖς τῆς θεοσεβείας νομίμοις.

videntiam cum vident in presenti bonis & malis ita fieri ut merentur : Alii vicissim non credant ob hisce contraria.

67. Quod sæpius solent post maximas res gestas & fortunam pulcherrimam mira mutatione celeriter sequi infortunia gravissima & non minus insperata.

68. Quod omnino non est inter homines animorum & opinionum concordia.

69. Quod plurimum laborant homines affectibus, nec satis recte vident.

70. Quod ex Mathematica & Geometrica parte Philosophiæ utilitates plurimæ redundant in vitam humanam, tam aliæ tam quæ in operibus mechanicis conspiciuntur.

71. De Plutarcho.

72. Disputatio de dicto: *qui bene vixit* : *vixit bene vixit* :

73. Num Christianæ vitæ repugnet vivere inter multos & multis implicatum negotiis.

74. Quod non multis impeditum vivere negotiis, faciliorem reddat Christianæ pietatis præceptorum observationem.

75. Quod etiam Remp. gerentibus & negotia vitæ curantibus integrum est probam vitam ducere Virtutemque ac Pietatis colere præcepta.

εσ. ἢ γαμητέον ἐστίν, ἢ μὴ, τοῖς ἐπιμέλειαν ἔχουσι καὶ φροντίδα τῆς κατ' ἀρετὴν ζωῆς.

εζ. Ὅτι παντὶ τρόπῳ τῷ πολιτικῷ ἀντικειμένον τῆς εἰρήνης.

εθ. Ὅτι καὶ πρὸς τὸ πολυμῆν παρορυσκαστέον τῷ πολιτικῷ.

εθ. Ὅτι μὴ διὰ τὰς ἀτυχίας καὶ τὸ κακῶς πολλάκις πράττειν ἀποτρέπεται ἢ πράττειν.

επ. Ὅτι τῶν φιλοσόφων οἱ πλείους ἢ πάντες σχεδὸν περὶ τὸ λέγειν τε διέτριψαν μόνον, μὴ χρήσιμοι γινόμενοι ταῖς περὶ τὸ πολιτικὸν θεωρίαις.

επ. Ὅτι πάντες σχεδὸν τῶν ἐν Ἑλλάδι φιλοσοφῆσαντων ἢ πολιτεύονται καὶ τὰ κατὰ πράττειν ἀπέστησαν.

επβ. Ὅτι ἐπιμελητέον βασιλεῖ μάλιστα περὶ τὸ πορίζεσθαι χρηματισμὸς τῇ ἀρχῇ.

επγ. Ὅτι μὴ καθ' ἅπαξ ἑαυτὸν δότεον τῇ περὶ τὸ χρηματίζεσθαι ἐπιμελείᾳ τοῦ βασιλείᾳ καὶ πάντα τρόποις σπουδαστέον εἰς τὸτο.

επδ. Ὅτι ἐπιμελητέον ἀνεμισσήτως πτωχείας καὶ πλῆττε τῷ πολιτικῷ.

επε. Ὅτι ἢ καθ' ἅπαξ παντὶ τρόπῳ προσέχειν ἄξιον τὸν νῦν τῷ πλεονεξίᾳ.

επς. Ὅτι πάντες ἀνθρώπων σχεδὸν φιλοπλητίας ἤτηνται.

76. Num conjugium ineundum sit, nec ne, iis quibus curæ cordique est secundum virtutis præscriptum vivere.

77. Quod omni modo pax sectanda sit viro Remp gerenti.

78. Quod idem etiam ad bellum instructus esse debeat.

79. Propter sinistrae casus fortunæ, & quia sæpius infeliciter res gesta est, à re gerenda deterreri nos non oportere.

80. Quod plerique Philosophorum & tantum non omnes in præceptis modo tradendis hæserunt, nec sui usum præbuere in gerenda Rep.

81. Quod omnes ferme Græcorum Philosophi à gerenda Republica & civilibus negotiis abstinuerunt.

82. Principi maxime esse curandum, ut illi suppetant sumtus ad Imperium gerendum necessarii.

83. Non tamen uni huic curæ dare se debere Principem ut pecunias corroget, neque omni modo in hoc solum elaborandum.

84. Quod viro Remp gerenti cura impendenda sit comparandis citra reprehensionem opibus atque divitiis.

85. Indignum esse à Viro Remp gerente animum ad hoc applicari penitus & unicè, ut ditescat.

86. Quod omnes propemodum homines divitiarum amore ducantur.

- πζ'. Θεωρία ἐξ ὑποδείγματ' ὡς περὶ τῆς κατὰ τὰ ἀνθρώπινα ἀσασίας.
- πη'. Θεωρία ἐξ ὑποδείγματ' ὡς περὶ τῆς τῶν λογικῶν χρήσεως.
- πθ'. Θεωρία ἐξ ὑποδείγματ' ὡς περὶ τῶν αἰσθησίων καὶ τῆς κυριότητ' ὡς τῶν νοῶν.
- υ'. Θεωρία ἐξ ὑποδείγματων περὶ τῆς κατὰ τὴν ζῶν ζωῆς.
- υα'. Θεωρία ἐξ ὑποδείγματ' ὡς περὶ τῆς κατὰ τὴν ὕλην τῆ γνητῆ φύσιν ἐναστυπραγίας.
- υβ'. Ὅτι διὰ τὸ ἀπερόσκοπον τῆς Χριστῶ πίστεως εἰκεν ἠκονομήθη τὸ τῆς μοναρχίας κρατ' ὡς Αὐγύστου τε καὶ Καίσαρος καὶ τῶ μεγάλου Κωνσταντίνου.
- υγ'. Ἐπισημασία ὅπως ἡμῶν ἐν μνήμῃ καὶ λόγῳ τὰ περὶ τῶν Ἑλλήνων πάντα καὶ μέγιστα καὶ ὅσα βραχυτ' ἄξια λόγου.
- υδ'. Ὅτι χρήσιμον τοῖς πεπαιδευμένοις ἢ ἀποχώρησις καὶ ἀποστροφὴ τῶν πραγμάτων, ἐξ ὑποδείγματ' ὡς.
- υε'. Θεωρία ἐξ ὑποδείγματων περὶ τῶν νοῶν καὶ τῆς τῶν αἰσθησίων χρήσεως.
- υς'. Περὶ δημοκρατίας.
- υζ'. Περὶ ἀριστοκρατίας.
- υη'. Περὶ βασιλείας.
- υθ'. Περὶ τῆς Ἀθηναίων πολιτείας.
- ρ'. Περὶ τῆς Λακεδαιμονίων πολιτείας.
- ρα'. Ὅπως ἔ μόνον Ἕλληνας ἀλλὰ καὶ πολλὰ τῶν ἄλλων ἔθνων κοινοπολιτείας ἐχρήσαντο.
87. Consideratio, ab exemplo repetita, de inconstantia rerum humanarum.
88. Consideratio ab exemplo, de usu facultatis rationabilis.
89. Consideratio ab exemplo, de sensibus & mentis in illos dominio.
90. Consideratio ab exemplo de vita secundum mentem.
91. Consideratio ab exemplo, de contraria genitæ naturæ in materia operatione.
92. Augusto Cæsari & magno Constantino Monarchiam & Imperium traditum esse divinitus, ut Christi fides sine offensione posset propagari. Confer infra cap. 109.
93. Annotatio, ut memoriæ & animo se offerunt res Græcorum omnes maximæ & minoris momenti.
94. Quod utile sit bene institutis, negotiorum se molibus subducere ac subtrahere, exemplo monstratum.
95. Consideratio ab exemplis repetita, de mente & sensuum usu.
96. De Democratia.
97. De Aristocratia.
98. De Regno.
99. De Republica Atheniensium.
100. De Lacedæmoniorum Republica.
101. Quod non modo apud Græcos sed & multas alias Gentes fuerint æqui juris Respublicæ.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

ρϒ'. Περὶ Ἑλλήνων, καὶ ὅτι ἐκ ὄψεως
πραξίων ἢ τύχης περιφανείς ἦσαν
τὸ ἐξ ἀρχῆς, ἀλλ' ἀσημότητι φύσε-
ως καὶ ἡθῶς καὶ γνώμης εὐγενείας.

ριδ'. Ὅπως κατὰ καιρὸν Ἐπαμεινών-
δας καὶ Πελοπίδας ἀρίστω ἄνδρες καὶ
στρατηγῶν, κατὰ ταύτων γεγονόασιν
τῇ πατρίδι.

ριε'. Ἐλεγχθεῖς εἰς τὸ ἀνίδρυτον καὶ
εὐμετάβλητον τῶν ἀνθρώπων, καὶ
ὅτι, εἰ δὴ τι ἄλλο, καὶ τὰ κατὰ
τὸν Ἀλκιβιάδου βίον ἐτο παρίστη-
σιν, ὡσαύτως καὶ τὰ κατὰ τὸν
Πολυερκετῆν ἐπικληθέντα Δημή-
τριον, ἐτι δὲ καὶ τὸν Εὐμενῆ.

ρις'. Εἰς τὸ ἄστατον τῆς τύχης, ἐξ
ὑποδείγματῶν.

ριζ'. Θεωρία ἐξ ὑποδειγμάτων, ὅπως
τινὲς ἀπὸ μεγάλων πραξίων καὶ
μεγάλης τύχης ἀλλάττουσιν εἰς
ἀπραξίαν ἢ τὸ πράττειν ταπεινῶς.

ριη'. Ὅτι τῶν ἐπιμελῶς κτηθέντων
ἀποβρολή ἐ κατὰ λαίπωρῶν, ἔδ' ἐρ-
φασωνευμένη.

ριθ'. Ὅτι ἐκ ἑσιν ἐν ἀνθρώποις ἐξ
ἀρχῆς εἰς τέλος τὰ βίαι ἀκρατῶν
ἀνισαρῶν ἐν εὐδαιμονία, καὶ ὅτι
δὴ τὰς τῶν μεγάλων εὐτυχιῶν ὑπο-
βλέπεσθαι μελαβόλας.

ρκ'. Ὅπως πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων ἀνε-
πιστήμονες * εἴτιν ὡς ἀληθῶς τῆς
τὰ βίαι χρήσεως, ἐξ ὑποδειγμάτων.

113. De Græcis, & quod initio non
magnitudine rerum gestarum aut
fortunæ celebres exstiterunt, sed
elegancia ingenii morumque &
animorum nobilitate.

114. Quod oportune eodem tempo-
re Patriæ suæ exorti fuerint duces
virique duo fortissimi Epaminon-
das & Pelopidas.

115. Documentum inconstantiae &
vicissitudinis rerum humanarum,
si quod aliud, suppeditari in vita
Alcibiadis, similiter in vita Deme-
trii cognomento Poliorcetae & Eu-
menis.

116. In fortunæ instabilitatem, ab
exemplo.

117. Consideratio ab exemplis repe-
tita, quomodo aliqui à magnis
rebus gestis magnaue fortuna
pervenerunt ad vitam plane desi-
dem vel humilia negotia.

118. Quod bonorum quæ cum cura
comparavimus jactura nec misera
nec ignaviae semper tribuenda sit.

119. Quod non contingit hominibus
ab exordio ad finem usque Vitæ
sincera sine omni luctu felicitas,
& quod magnarum rerum secun-
darum vicissitudines ac mutatio-
nes oportet suspicari.

120. Quod multi hominum veri vi-
tæ usus ignari & imperiti sint, ex-
emplorum documentis demon-
stratum.

IV. Ineditæ etiam dicuntur exstare Theodori Metochitæ *ὑπομνήματα* ac V. Mathematica & VI. Commentarii in *Ptolemai* magnam Syntaxim, quæ asservari in Hispania commemorantur: VII. Paraphrasis in *Aristotelis* libros de partibus animalium, MS. in Italiae Bibliothecis, ut ex Gesnero notavit Meursius.

Theodorus *Milesius*, Stoicus, Laërt. II. 104.

Theodorus *Modenus* cujus Epistolas quasdam Græcè MStas in Bibl. Cæsarea memorat Nesselius parte IV. p. 118.

Theodorus *Monachus* subinde allegatur in *Catena Græcorum Patrum* ad Matthæum T. 1. p. 35. 63. 215.

Theodorus *Monachus* ad quem scribunt S. Nilus & Isidorus Pelusiota. Alius S. Antonii discipulus Athanasio memoratus. Alius S. Pachomii successor de cujus scriptis dixi Volumine VIII. p. 412. Alius ad quem S. Maximus T. 2. p. 151. infra, in Rhaythuenfi.

Theodorus *Monachus* alius de quo supra in Edesseno. Cæterum scholion sive hypomnesticon de Epistola præfagiente tempus obitus S. Maximi & Anastasii, quod auctores habet Theodorum & Theodosium monachos orientales B. Maximi familiares, non à Combesio in Actis S. Maximi p. LXXX. editum fuit Græce & Latine ut tradit ad A. 668. præstantiff. Caveus, sed Latine tantummodo, perinde ut à Sirmondo inter Anastasii Collectanea p. 251. Paris. 1620. 8. & in Sirmondi Operibus 1696. fol. T. 3. p. 601. In illo p. 608. legas hæc verba: Data vero est nobis vere minimis, Theodosio scilicet & Theodoro, germanis & sine dolo fratribus humilibus & peccatoribus, Monachis per Gregorium Monachum & Abbatem Monasterii S. Joannis Baptistæ regionis Albanorum, quod appellatur Batararu, mensis Augusti die XX. Indictionis XI. quæ præterit nos qui reverebamur à regione sæpe dicta Lazorum.

Theodorus *Monachus* cujus Canon sive hymnus catanycticus inter alia cantica Ecclesiastica Græce MS. exstat in Bibl. Cæsarea teste Lambecio V. p. 268. non diversus à Theodoro Studita, de quo infra, hoc capite.

Theodorus *Monobelita*. Vide in Byzantio & Pharanita.

Theodorus *Mopsuestenus*, de quo supra.

Theodorus *Moschion* sive *Muscienus*. Vide supra in Medico.

Theodorus *Muzalo*, post Georgium Acropolitam magnus Logotheta sub Mich. & Audronico Palæologis, cujus Epistolæ quædam ad Gregorium Cyprium Patriarcham CPol. MStæ exstant in Bibl. Cæsarea.

ριγ'. Περὶ Ἑλλήνων, καὶ ὅτι ἐκ ὄψεως
πραξέων ἢ τύχης περιφανείς ἦσαν
τὸ ἐξ ἀρχῆς, ἀλλ' ἀσημότητι φύσε-
ως καὶ ἡθῶς καὶ γνώμης ευγενείας.

ριδ'. Ὅπως κατὰ καιρὸν Ἐπαμεινών-
δας καὶ Πελοπίδας ἀρίστω ἄνδρες καὶ
σεραλήγῳ, κατὰ ταυτὸν γεγονόασιν
τῇ πατρίδι.

ριε'. Ἐλεγχθεῖς εἰς τὸ ἀνίδρυτον καὶ
εὐμετάβλητον τῶν ἀνθρώπων, καὶ
ὅτι, εἰ δὴ τι ἄλλο, καὶ τὰ κατὰ
τὸν Ἀλκιβιάδου βίον ἐτο παρίστη-
σιν, ὡσαύτως καὶ τὰ κατὰ τὸν
Πολυερκῆτην ἐπικληθέντα Δημή-
τριον, ἐτι δὲ καὶ τὸν Εὐμενῆ.

ρις'. Εἰς τὸ ἄστατον τῆς τύχης, ἐξ
ὑποδείγματ'.

ριζ'. Θεωρία ἐξ ὑποδειγμάτων, ὅπως
τινὲς ἀπὸ μεγάλων πράξεων καὶ
μεγάλης τύχης ἀλλάτθουσιν εἰς
ἀπραξίαν ἢ τὸ πρᾶτθαι ταπεινῶς.

ριη'. Ὅτι τῶν ἐπιμελῶς κτηθέντων
ἀποβιλήσ' κατὰ λαίπυρ' ἔδ' ἐρ-
ρατωνευμένη.

ριθ'. Ὅτι ἐκ ἑσιν ἐσ' ἀνθρώποις ἐξ
ἀρχῆς εἰς τέλος τὰ βίαις ἀκραί' ἔ-
άνιαρ' ἵεν' εὐδαιμονία, καὶ ὅτι
δὴ τὰς τῶν μεγάλων εὐτυχιῶν ὑπο-
βλέπεσθαι μεταβολάς.

ρικ'. Ὅπως πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων ἀνε-
πιστήμονες * εἰσιν ὡς ἀληθῶς τῆς
τὰ βίαις χρήσεως, ἐξ ὑποδειγμάτων.

113. De Græcis, & quod initio non
magnitudine rerum gestarum aut
fortunæ celebres existierunt, sed
elegancia ingenii morumque &
animorum nobilitate.

114. Quod oportune eodem tempo-
re Patriæ suæ exorti fuerint duces
virique duo fortissimi Epaminon-
das & Pelopidas.

115. Documentum inconstantiae &
vicissitudinis rerum humanarum,
si quod aliud, suppeditari in vita
Alcibiadis, similiter in vita Deme-
trii cognomento Poliorcetae & Eu-
menis.

116. In fortunæ instabilitatem, ab
exemplo.

117. Consideratio ab exemplis repe-
tita, quomodo aliqui à magnis
rebus gestis magnaue fortuna
pervenerunt ad vitam plane desi-
dem vel humilia negotia.

118. Quod bonorum quæ cum cura
comparavimus jactura nec misera
nec ignaviae semper tribuenda sit.

119. Quod non contingit hominibus
ab exordio ad finem usque Vitæ
sincera sine omni luctu felicitas,
& quod magnarum rerum secun-
darum vicissitudines ac mutatio-
nes oportet suspicari.

120. Quod multi hominum veri vi-
tæ usus ignari & imperiti sint, ex-
emplorum documentis demon-
stratum.

IV.

* ita leg. pro ἐπιστήμονες.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Theodorus *peccatorius* Romanus, *νοτάριος* & *βυζαντινός* τῆς Ἀποστολικῆς καὶ
Σίδρας in Concilio Lateranensi A. C. 649.

Theodorus *pedagogus* Constantini Porphyrogeniti. supra in Theodoro
Constantini.

Theodorus ὁ Πανάγιος ἐν τῷ πρώτῳ περὶ κηρύκων γένος. de familia Attica
 quæ à Ceryce * Mercurii F. genus ducebat. Etymolog. Magnum in
 ἡμεροκαλλίς.

Theodorus I. *Papa* Theodori Episcopi Hierosol. filius ab A. 642. 3. Nov.
 ad 20. April. 649. cujus Latinè exstant nonnulla in causa Pyrrhi Mo-
 nothelitæ, inter Anastasii Rom. collectanea à Sirmondo edita Paris.
 1620. 8. in Conciliis Labbei T. V. p. 1777. & Harduini T. 3. p. 614. &
 T. 3. Opp. Sirmondi p. 493. Vide & Eutychiei Annales T. 2. p. 336.

* Theodorus II. *Papa* ab A. 898. 12. Febr. ad 3. Mart. ejusdem anni.

Theodorus *Paphensis* sive Paphi in Cypro Episcopus, qui scripsit vitam S.
 Spyridonis. Vide supra, p. 143.

* Theodorus pathicus. Helychius: Θεοδώρου ἐλεγον οἱ κωμικοὶ τὰς εὐρυπράκ-
 τας διὰ Θεοδώρου τινὸς καὶ ἐν τῆς ἑαυτῶν ὥρας προσησαμένῃ.

Theodori *Pediastini* Encomium in Josephum Hymnographum, Descriptio
 Ecclesiæ Serrarum (σιρραίων) & descriptio Martyrum Theodororum,
 MS. in Bibl. Cæsarea.

S. Theodorus *Pentapolitanus* Episcopus, citatus à S. Damasceno de imagi-
 nibus T. I. edit. Lequinianæ p. 382. sq.

Theodorus *Petrænsis* sive Petrarum Galileæ Episcopus, cujus Canonicon
 sive scriptum quo Canonibus Synodicis lucem attulit, citat Nic. Com-
 nenus Papadopoli p. 398. prænot. Myftagog. Vitam Theodosii
 Archimandritæ Palæstini quæ incipit: ἡ τριουπόσα ἡ καὶ ἀδιαίρε-
 τὸ μία ὑσία, Allatus de libris Eccles. Græcor. p. 24. & de Simeo-
 nibus p. 7. & 95.

Theodorus *Pharanites* Episcopus Monothelita cujus περὶ ὑσίας καὶ φύσεως
 ὑποστάσεως τε καὶ προσώπου memoratur apud S. Maximum Confesso-
 rem T. 2. p. 71. Sergii Arsenoitarum in Ægypto Episcopi ad eum
 literæ. id. p. 183. λόγος πρὸς Σέργιον, & alius eis τὰς ἐρμηθείας τῶν
 πατρικῶν χρήσιων. ex quibus fragmenta in Concilio Lateranensi A.
 649. T. VI. Labbei p. 163. seq. & T. 3. Harduin. p. 766. seq. Alia ex
 Epistola dogmatica ad Paulum hæreticum cujus initium: ὅταν μὲν τὸ
 κληρὸν, in Actione X. Concil. CPol. A. 680. T. VI. Labbei p. 840. &
 T. 3.

* vide Vossium de Hist. Græcis, lib. III. p. 418.

T. 3. Harduin. p. 1246. ubi suscipit henoticam Zenonis & anathematizat Synodum Chalcedonensem, & tomum Leonis Papæ.

Theodorus *Phocens* quem de tholo qui fuit in Delphis scripsisse testatur Vitruvius lib. VII. cap. I.

Theodorus *Phonascus*, cujus *Φωνασκευὸν βιβλίον* memorat Laërtius II. 103.

*Theodorus *Pictor*, cujus ex Ptolemone meminit Laërtius II. 104. Alii tres de quibus supra, in Ephesio & Atheniensi & mox in Samio.

Theodorus Platonicus Galen. T. 3. edit. Græcolat. Paris. p. 232. Vide in Solensi. Alius supra, in Asinæo.

Theodorus poëta quem Svidas ait scripsisse *Διέφορα δι' ἐπῶν, καὶ εἰς κλαυπάτερον δι' ἐπῶν.*

*Theodorus malus Poëta quem perstringit Martialis XI. 94.

Theodori *Potacii* Monodia in Imp. Andronicum Palæologum, MS. in Bibl. Cæsarea.

*Theodorus *præfectus* Augustalis ad quem scribit Isidorus Pelusiota.

Theodorus *Presbyter*, Asceta, de quo dixi volumine VIII. p. 412. Idem fortasse ad quem scribit S. Nilus.

Theodorus *Presbyter ἐν Μαζαρίῳ* Siciliæ, ad quem scribit S. Maximus T. 2. p. 134. Alius Theodorus presbyter & Abbas, Martini I. Papæ apocrisiarius. Baron. ad A. 649. n. 65.

Theodorus *Priscianus*, supra in Medico.

Theodorus *Prodromus* cujus *ἐξηγήσιον Canonum Conciliorum* (adhuc, quod sciam, ineditam) passim citat Nic. Comnenus Papadopoli in prænotionibus *Mytagogicis*, cum ante nongentos annos scripsisse opinatur p. 409. adeoque diu ante Balsamonem, Zonaram, Aristenum: Hunc antiquissimum Canonum interpretem vocat p. 28. & p. 345. laudans ejus testimonium vocat *virum Juris consultissimum, sapientissimum, quo Magistro Nicetas Papblago a) gloriatur, cujus dicta summis laudibus effert Nicephorus Blemmydes b) cujus sententias omnium probatissimas palam affirmat cum Balsamone c) Aristenus, d) Blastarius, e) Harmenopulus, f) ceterique omnes qui Canones interpretati sunt nostros, quem Theologum maximum, & simpliciter κατ' ἐξοχὴν Magistrum ipse appellat Margunius g).*

Theo-

a) in explicat. Psalmi IV. in fine. b) in explic. Psalmi 2. c) in Epist. ad Episcopos Cypri. d) In proœmio nomocanonis ad Manuelem Imp. e) in compendio Syntagmatis, elementi γ'. f) in ecthesi Canonum 20, hoc est, Nicænorum, g) in proœmio notarum ad Canones & alibi sæpe.

Theodorus Prodromus junior, circa duodecimi sæculi clarus initia; de cuius scriptis editis & ineditis dixi Volum. VI. hujus Bibl. p. 815. seq.

* *Theodorus protosecretarius prætorii præfecti CPol.* cuius mentio in hypomnestico de obitu S. Maximi & Anastasii T. 3. Opp. Sirmondi p. 602.

Theodorus ψάλτης apud *Ælian.* VII. 40. de animal.

Theodorus protospatararius in *Actione IX. Concilii VIII. A. C. 869.*

Theodorus Prochoprodromus idem cum *Prodromo junior*.

Theodorus Quæstor cuius orationem in S. Georgium Martyrem *Allatius* memorat. Incipit: *προτρέψασί με πρὸς εὐφημίαν τὴν γλῶσσαν.*

THEODORUS Rhaithuensis, ὁ τῆς Ῥαῖθου a) in *Laura* sive monasterio *Rhaithu* ad *Elim* sive *LXX fontes*, in *Palæstina* medio seculo septimo b) *Presbyter*, cuius *Svidas* meminit in *Μάτης*, composuit libellum, sive ut *Allatius* c) appellat, *Orationem dogmaticam*, quæ inscribitur *προ- παρασκευῆς καὶ γυμνασίου τῶ βυλομένω μαθητῶν τίς ὁ τρόπος τῆς θείας ἐνανθρωπήσεως καὶ εἰκονομίας, καθ' ὃν πείραται καὶ τίνα τὰ πρὸς τὴν ταύτην μὴ ὀρθῶς νοῦντας λεγόμενα πρὸς τῶν τῆς ἐκκλησίας τροφίμων.* *Præparatio & meditatio in eius gratiam quæ diserte curie quomodo facta sit incarnatio Divina, & quæ ab Ecclesia aliam contra eos qui non recte de ea senserunt dicta sint.* In hac diserte rejicit falsas opiniones *Manetis*, *Pauli Samosatani*, *Apolinarii*, *Theodori Mopsvesteni*, *Nestorii*, *Eutychis*, illisque *Ecclesiæ* opponit definitionem, quam ubi porro explicat, *Severi Antiocheni* etiam & *Juliani Halicarnassei Eutychianas* explodit. *Combesisio* idem hic visus est *Theodorus Monachus* ad cuius quæstiones respondet *S. Maximus confessor* T. 2. Opp. p. 151. Et apud *Baronium* ad A. C. 657. in indice operum *S. Maximi* diserte memoratur *Epistola scripta Theodoro presbytero Laura Raitu de Essentia & Natura*, etsi in *Combesisii* editione hoc non reperio. Incertum idemne *Theodorus presbyter* de cuius scripto, quo *Dionysio Areopagitz* vindicare scripta quæ sub eius nomine ambulant voluit, ἡ γνησία ἢ τῆς ἀγίας Διονυσίου βίβλου, videndus *Photius* Cod. I.

Editio-

a) *Ῥαῖθου* in Codice *Leidensi S. Climaci*. Alibi *Ῥαῖθου*, ut etiam in narratione de *Monachis Sinaitis* in *Combesisii* lectis triumphis *Christi*, martyrum p. 88. Perperam vero quæ presbyterum *Rhætum* sive *Rhætensem* appellant, velut ex *Rætia Germaniæ*. De *Johanne & Daniele Rhaithuensi* dictum Volum. VIII. p. 616. 617.

b) non circa A. 460. ut *Bellarminus*, c) *Allatius* de processione *Spiritus S.* p. 251. 502. &c.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

cod. 190. narrat Jovem natum, septem continuos dies risisse, indeque septenarium numerum pro perfecto aestimatum.

Theodorus ὁ Σαυλαβερηνός dictus à Niceta in Vita Ignatii patriarchæ CPol. T. V. Concil. edit. Hardyinianæ p. 1005. Phocii amicus & ab eo in exilio ordinatus metropolita Patrarum. Ab aliis dictus ἀφαντοπέλιος Episcopus, civitatis quæ nusquam existeret. Neque enim ad Patrarum sedem occupandam, celebris in Achaja Civitatis Theodorus ille tunc admittebatur.

Theodorus Scholasticus, ad quem Isidori Pelusiote Epistolæ.

Theodorus Scythopolitanus Episcopus, cujus libellum oblatum Imperatori Justiniano & SS. Patriarchis Eutychio, Apollinario, Domnino & Eustachio Græce & Latine vulgavit eruditissimus Montfauconus in Catalogo Bibl. Segvicianæ sive Coislinianæ. p. 94-96. Paris. 1715. fol.

Theodorus Sebastenus citatur à Joanne Scylitze & Georgio Cedreno in Hist. Byz.

Theodorus Sida Episcopus in Historia Byz. citatur ab eodem Scylitze & Cedreno.

Theodorus Smyræus, Curopalata & ὑπατὸς φιλοσόφων, cujus excerpta pro Græcorum doctrina contra Latinos, & Πηλομή των ὄσα περι φυσικῆς καὶ των φυσικῶν δεχῶν τοῖς παλαιῖς διήληται, MS. in Bibl. Cæsarea.

Theodorus Solensis, ἐξηγῆμα τὰ μαθηματικὰ ἔ Πλάτωνος. Plutarch. de oraculorum defectu p. 427.

Theodori Stoici : Chius, Milesius & tertius sine patriæ notatione, apud Laërtium II. 104.

• **Theodorus Stratelates** sive militum præfectus martyr sub Licinio. Supra p. 147.

THEODORUS Studites, Studii, sive monasterii à Studio a) quodam Romano CPoli conditi Abbas, natus in eadem urbe est A. C. 759. & in avunculi sui *Platonis* adhuc superstitis b) locum archimandrita primum Saccudiensis monasterii in suburbano patrio factus A. 794. Hinc Tarasio patriarcha non auso Imperatori Constantino VI. resistere, quum repudiata Coniuge sua Maria Theodotena ille duxisset, Theodorus & Constantinum & Tarasium communionem Christianorum indignos esse palam pronunciavit, atque inde Thessalonicam exul abire jussus A. 796. sed mox anno proximo post Constantini mortem magno cum honore revocatus ab Irene & Abbas Studio præfectus fuit. Post id tempus gravissime ferens.

a) Vide Michaëlem Monachum in Theodori Studite vita p. 22. seq.

b) Plato Theoctista, Theodori matris frater diem obiit A. 812. ætatis 97.

ferens Nicephorum è Laico Patriarcha CPol. A. 806. factum & Josephum Oeconomum restitutum, novam à Patriarcha secessionem fecit : unde Synodo adversus ipsum coacta A. 809. c) iterato exilio afficitur, restitutus post biennium à Michaële Rancabe A. 811. Denique Leonis Armeni edicto adversus imaginum cultum publicato A. 814. ad certamen pro imaginibus accenditur, quod maxima animi contentione acerrime gessit, omnem ingenii & doctrinae vim in hoc profundens, nec dubitans pro hac causa novae exilii varii ac longioris, carcerisque durissimi ærumnas per plures annos tolerare, donec à Michaële Balbo restitutus est A. 821. Hinc cum Thomæ rebelli adversus Michaëlem favere visus esset, urbe iterum excessit A. 823. & in vicina Acritæ promontorio peninsula S. Tryphonis obiit A. 826. d) XI. Novembr. quo die Græci memoriam ejus celebrant. Successorem habuit in Abbacia Studii, *Naucraticum*, cujus Epistola Encyclica de Theodori obitu Græce & Latine * edita est à Combesio T. I. auctarii novi Bibl. Patrum p. 855 - 882. additis etiam notis. Græcis *ὁμολογητής*, Labbeo præter rem Martyr : à Creyghtono e) male etiam cum Theodoro Grapto confunditur. Ex Vita ejus à Johanne vel alio quodam Græce scripta locum affert Allatius de interstitiis ordinum apud Græcos p. 181. & de libris Eccles. Græcor. p. 138. atque alibi. Ea ipsa porro est quam Latine versam à Jac. Sirmondo habuit Baronius, ac pleraque ex eadem adduxit Tomo nono Annalium : integram vero Græce & Latine ex Codice Bibl. Collegii Jesuitarum Paris. sub *Michaëlis* Monachi nomine edidit *Jacobus de la Baune* S. I. in tomo quinto operum Sirmondi Paris. 1596. fol. pag. 1 - 88. testatus in alio Codice *Theodoro* Daphnopatæ tribui. Idem vir doctissimus monet de Theodori rebus præterea in Sanctorum Actis consulendas vitam S. *Platonis* 4. April. S. *Nicolai Studite* 4. Febr. S. *Nicephori* Patriarchæ CPol. 13. Mart. *Niceta* Hegumeni Mediciensis auctore Theostericto ejus discipulo 3. April. S. *Tarassii* Patriarchæ 25. Febr. & S. *Theophanis* Sygriensis Abbatis 12. Mart. Idem de scriptis Theodori editis atque ineditis non indiligenter egit, cujus observationibus meas adjunxi.

Gg 2

Scripta

b) Vide Chronicam synopsis S. Theodori Studitæ Actorum, scriptis illius Tomo V. Operum Sirmondi præmissam à Jacobo de la Baune S. I.

d) Vide Pagium ad A. 826. n. 17. & T. 5. Opp. Sirmondi p. 88.

* Latine exstat etiam in Bibliotheca Patrum edit. Lugd. T. XIV. p. 903.

e) Vide Allatium adversus Creyghtonum p. 707.

Scripta Theodori Studitæ edita.

In eodem Tomo quinto Operum Sirmondi, luculentis typis atque emendate excusa, atque locuplete instructa indice exhibentur Græcæ & Latine hæc Theodori Studitæ scripta:

1. *Oratio pro sacris Imaginibus*, habita coram Leone Armeno, quam auctor vitæ Theodori integram exhibet p. 42 - 46. cum versione *Sirmondi*.

2. *Διαθήκη, Testamentum*. p. 80 - 88. cum versione ejusdem *Sirmondi* quam ediderat *Baronius* ad A. 826. n. 51. seq. Exstat etiam ex versione *Joannis Livineji*, (qui *Sirleti* Card. codice usus fuerat,) una cum Theodori sermonibus Catecheticis Latine versis Antwerp. 1602. 8. & in Bibliotheca Patrum edit. Lugd. 1677. T. XIV. p. 895. Edidit præterea Latine *Christ. Woldenbergius* una cum libro suo de testamentis veterum, Rostoch. 1651. 4. Græce etiam *Jacobus Tollius* in insignibus Itineris Italici, Trajecti ad Rhen. 1696. 4. ex Codice Lipsiensis Bibl. Paulinæ, quam præfectus ejus dignissimus *Joachimus Fellerus* ὁ μακαρίτης cum ipso communicaverat. Sed Latinam versionem quam addidit p. 179. male tribuit *Sirmondo*, nihil illa putidius esse, nihil puerilius p. 191. professus: nam *Livineji* esse, non *Sirmondi*, qui conferret reperiet.

3. Βίβλος δογματικὴ ἐν ἣ ἑπτὰ λόγοι καὶ ἀντιρρητικοί. *Liber dogmaticus continens disputationes tres refutatorias adversus Iconomachos, pro cultu Imaginum*, p. 89. 106. 132. - 168. Memorat auctor Vitæ p. 28. Primum & secundum vertit *Sirmondus*, tertium *Jacobus de la Baune*.

4. Ἐλεγχοὶ καὶ ἀνατροπὴ τῶν ἀσεβῶν ποιημάτων, *Refutatio & subversio carminum astrofichon jambicorum compositorum ab Iconomachis Joanne, Ignatio, Sergio & Stephano*, quæ ipsa præmittuntur partim, partim subjiciuntur p. 169 - 199. Vertit *Jacobus de la Baune*.

5. Προβλήματα ἕνα πρὸς ἱκονομάχους. *Problemata quædam adversus Iconomachos* p. 200 - 205. Vertit idem *Baunio*.

6. Κατὰ ἱκονομάχων κεφάλαια ἑπτὰ. *Capita septem contra Iconomachos*, p. 206 - 215. Eodem *Baunio* interprete.

7. Ἐπιστολὴ πρὸς Πλάτωνα περὶ τῆς προσκυνήσεως τῶν σεπτῶν εἰκόνων. *Epistola ad Platona Archiepiscopum de cultu sacrarum imaginum* p. 215 - 220. Interprete eodem *Baunio*.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Index eorum ad quos

scriptæ sunt

THEODORI STUDITÆ EPISTOLÆ.

numeri minores, denotant paginas editarum : majores numerum ineditarum Epistolarum in Codice MS. Bibl. Coislianæ DXLVIII. Epistolas complectante.

A.		
<i>Ανετηραφθ.</i> CCC. CCCCVII.		
Abolio & Joanni monachis, 704.	Aphrodisio filio CCCXLI. DXVII.	
Abrahamio Hospitalario, 537.	Arcadio monacho, 464. CCCXCIX.	
Agathoni ceterisque filiis, 588.	Archimandritæ Gotthiæ, 651.	
Albenecæ Protospathariæ, 472.	Arsenio filio, 317.	
Alexandriæ Papæ, 399.	Arsenio monacho CCCCLXVII <i>infra</i>	
Amico, τῷ φίλῳ ὁ φίλῳ CCCLIX.	<i>in Isaaco</i>	
Amonæ filio. CCCXLI. DXIX.	Athanasio filio, 337. 453. 520.	
Ammoni filio, 523.	CCLXXIX. CCCXIV. CCCXCI. DVII.	
Anastasio Episcopo Cnossæ, 249.	Athanasio Præposito. CCCCXII.	
Anastasio Protospathario, 479.	CCCCXCVII.	
Anatolio filio CCCLXIII. CCCXCII.	Auxentio Præposito, 683. CCCLXVIII.	
& Sabbatio filiis, CCLXXXI.	B.	
Annæ monachæ, 331. CCXCVI.	Basiano filio CCCXV. CCCXCVI.	
CCCCCLXXIV.	CCCCXXIX.	
Annæ Præpositæ, 337. 364. CCCXCIII	Basilio Præposito & Archimandritæ	
inclusæ ob Christum. CCLXXXV.	Romæ, 307. CCCCLXIII.	
Annæ patriciæ & moniali,	Basilio Christi confessori, 517.	
CCCLXXXIX.	Basilio filio spirituali, 535.	
Anthimo filio, 544.	Basilio monacho, 286. 697.	
Antho filio. DVIII. CCCCLVIII.	CCCCXCVIII. DXXXII.	
Antiocho silentiario. CCCGLVIII.	Basilio Patricio, 476.	
Antisarchensis populi communi,	Basilio Præposito, 427. 463. 533.	
265.	602. 603.	
Antonio Dyrrachii, 631.	Bessarioni filio CCCXXVIII. CCCCXVII.	
Antonio Episcopo, 725.	CCCCXLIV.	
Antonio Præposito S. Petri, &c, 366.	Bryenæ Stratego, 669.	
CCCCXCVIII.	C.	
	Calæ sorori. <i>infra</i> , Irenæ.	
	Callisto filio. CCCCXII. D.	

Ad

Ad Canonicas, 482. CCCXLI. DXLVI.
 Ad Canonicas Principenses, 574.
 Cassia DXLI. Candidatissæ, 721.
 ccccxxiii.
Ἐπιτομή, cerario. ccxciii.
 S. Charitonis Lauræ Moderatori,
 408.
 Cizarensum fraternitati, 584.
 Cladonio sive Clydonio filio.
 cccclxxxiv. DI. CCCCLVI.
 Comiti. cccc.
 Ad Cyzicenos, 600.
 Confessoribus patribus & fratribus,
 489. 510. 517.
 Constantino DAL. curatorii ccccxxv.
 Constantino Laico cccclxxxiii. DXL.
 Constantino Præposito DXXXIV.

D.

Demetrio Consuli, 612. 745.
 Demochari Logothetæ generali, 516.
 Demochari uxori, 550.
 Diogeni a secretis, 658.
 Dionysio monacho, 727.
 Discipulis suis, 552. 573. 585. 610.
 Domitiano filio cccclxxviii.
 Dorotheo filio, 703. cccxxiv.
 cccclxxxv. ccccxxxi. DXXIV.
 alteri Dorotheo filio. ccccxxxii.

E.

Eliz filio, 549.
 EHz presbytero, 681.
 Ephraim & Agathon, &c. 588.
 Ephrazm filio. cccclxxiii. DXVI.
 Epiphanio filio 437 DXLVII. seq.
 Epiphanio præposito cccclxxiv.
 Episcopis exulibus, 522.

Episcopis exulibus in Chersone, 531.
 Evarelto filio, 540.
 Evcharista filio cccxciii. DIX.
 Eudociæ Candidatissæ, 701.
 Eudocimo Spathario, 672. 685. 696.
 Eudoconi sacre virginis, 532.
 Evodio ccccxlvi. & Joanni filius.
 ccccxxx. ccccxe. DXXXVIII.
 Euphemie inclusæ, 498.
 Euphemio Sardensi, 739.
 Irene & Euphrosynæ monialibus,
 543.
 Euphrosynæ Præpositæ, 554. 558.
 563. 571. 590. 615. 671. 701.
 Euprepiano filio DIV. & iis qui cum
 eo sunt, 309.
 Silvano & Euprepiano filiis, 329.
 Euschemoni Lampfaceno cclxxxix.
 Eusebio filio ccccix.
 Eustratio archiatro, cccclvi.
 Eustratio Præposito, 546.
 Euthymio Sardensi. cclxxiv. cccxii.
 Euthymio & reliquis fratribus.
 cccclxxxix.
 Euthymio filio. ccccix. ccccxxxviii.
 DXV.

F.

Fraternitati Cizarensum, 584.
 Fraternitati Pelecetes, 609.
 Fraternitatibus dispersis, 446. 451.
 466.
 Fratribus absentibus, 380. 420.
 446. 451. 468. dispersis, 585.
 Fratribus qui cum Patricio filio
 sunt, 628. in Saccudione, 294.
 Studianis, 480. in urbe degenti-
 bus, 547.
 Gelasio

G.

Gelasio discipulo, 245.
 Gennadio filio. ccclxxx. ccccliv.
 cccxcix.
 Georgio Xenodocho cccii.
 Georgio *ἱερατῆ*. cccclii.
 Gordinensis monasterii Præpositæ,
 532.
 Grammaticis duobus fratribus. ccxci.
 Gregoræ laico, 477. cclxxxiv.
 ccclxxxviii. cccclxxxviii.
 Gregorio clerico ccclxii.
 Gregorio, Ezechieli, &c. in Græcia,
 535.
 Gregorio cccclxix. filio, 637. 653.
 cccxxii. cccclxi.
 Gregorio Consuli, 666.
 Gregorio Præposito, 542.

H.

Hegesimo filio ccclxxi. Dxxiii.
 Helychio Protonotario, 664.
 Hierosolymorum Patriarchæ, 401.
 Hilarioni Archimandritæ. ccxc.
 Hilarioni filio. ccccv.
 Hypacoë moniali, 722. 735.
 Hypatio ccxcix. filio, 538. ccccxviii.
 Hypatissæ ccclxiii. cccxxi.
 Hyperechio filio cccxxxix. Dxxviii.

I.

Jacobo filio. ccclxxxvi. Dii.
 Jacobo monacho, 565.
 Iconomachicæ Synodo, 370.
 Ignatio Episcopo Mileti cclxxv.
 cccclix.
 Ignatio filio; 423. cccxxx. cccxxxii.
 ccclxxxii. ccccxviii. cccclxxxviii.
 ccclxxv.

Ignatio Præposito, 257.
 Ignorum Præpositæ, 587.
 Inclusæ, 461.
 Joanni, Michaeli, &c. 517.
 Joanni Abbati Chalces
 Joanni Chalcedonensi cccxxxvii.
 cccxcii.
 Joanni clerico, 743.
 Joanni Episcopo Sardensi ccclvi.
 Joanni Episcopo Monembasiæ &
 Methodio præposito. cccclxiv.
 Joanni eremitæ, 560.
 Joanni filio, 379. ccccxv. ccccxlv.
 supra in Evodio.
 Joanni Grammatico, 659. 697. 732.
 Joanni Logothetæ, 513.
 Joanni monacho, 794. orientis
 cccxxxviii.
 Joanni præposito cccxciv. cccclx.
 cccxciv. cccclxxxii. cccxcvi.
 præposito Chalcedon. in exilium
 misso. cclxxvi.
 Joanni Sardensi, 548.
 Joanni Spathario, 261. 633.
 Josepho Præposito Cerameorum,
 728. cclxxxiii.
 Josepho fratri & Archiepiscopo
 Thessalon. 315. 333. 387. 431.
 cclxii. cclxxxiii. cccxi. cccxcii.
 ccccxvi. Dxxvii. cccclvii.
 Irenæ & Calæ sororibus. ccclx.
 cccxvii. ccccviii.
 Irenæ Augustæ, 239.
 Irenæ & Euphrosynæ monialibus, 543.
 Irenæ Patriciæ, 365. 497. 668. 694.
 cclxxvii. ccclv. Dxlvi. domo
 ob fidem ejectæ cclxxxvii.

Irenæ

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Nicolao mancipi ccccxxiv. cccclxxxii.	Præposito, 374. 421. 465. 602. panagri cccclxix.
Nilo filio. ccccv.	Præpositæ. cccxlii.° cccxvii. ccccxxxvi.
O.	Presbytero dxii. qui subscriperat; 378.
Oeconomo cccclxxxvi. τῆς συμβόλης. dxvi.	Ad Principenses Canonicas, 574.
Olbiano Patricio, 724.	Procopio monacho, 595.
P.	Proterio filio cccclxxxii. cccclxxxiv.
Panagri Præposito cccclxix.	Protospathariæ. cccclxii.
Pantoleonti Logothetæ, 514. 690.	S.
Pardo Ἰθανῆ. ccccliii.	Ad Lauram S. Sabæ, 405.
Parthenio filio. cccclxx. dxii.	Sabbatio filio. supra, Anatolio.
Pasarioni filio cccclxvi.	Sergio Hypato τῆς Ἀερικῆ * & fratris filio 336. cccxliv. seq. cccclxi. cccclxviii.
Paschali Papæ Romæ, 395. 397.	Sergio notario cccclxxxiii.
Patriarchæ Hierosolymorum, 402. 567. infra, Thomæ.	Sergio Præposito, 675.
Patribus spiritualibus, exulibus, 468.	Severiano filio spirituali, 617.
Patribus ac fratribus Christi confes- soribus, 489. 510. 517.	Silvano cccclxxxiii. dxxxvii. & Euprepiano filiis, 329.
Patricio cccxii.	Simeoni filio, 462. cccclxiv. dxxi. dxiv. cccclxii. dxkxix.
Fratribus qui cum Patricio filio sunt, 628.	Simeoni monacho, 267. 269. 274. 430.
Patriciæ. ccccliii. alii ccccliv.	Simeoni Præposito, 242. 282.
Paulo filio dxliv.	Sisoe Episcopo ccccxxvi.
Fraternitati Pelecetes, 609.	Spathariæ Flaviani, 688. cccxc. ccccxx. dv.
Petro filio. cccclii. dxkv.	Stauracio Spathario, 263.
Petro Nicææ, 424. 540. 577. 714. cc xxxii. cccclvii.	Stephano consobriño. ccxcii.
Philippo diacono, 359.	Stephano filio, 676. cccclxxii. dxk.
Philippo Monacho. ccccxiv.	Stephano Lectori, 360.
Philoni filio, infra, Tito.	Stephano Magistro, 509.
Philotheo Possessori, 667. 693. 716.	Stephano Præposito, 599.
Photinidii monachis, 576.	Stephano a secretis, 235. 507.
Pinusio & Mari filiis, 266.	Thad.
Platoni patri spirituali, 221. 224. 228. 368.	
Politiano domestico, ccxcv.	

* Vide Cangii appendic. ad Glossarium Græc. p. 7.

T.		
Thaddæo filio & confessori cccLxxxi.		Theophani præposito τῆ Ἁγῶν.
cccxxvi.		ccccxi & confessori. cccclxxvi.
Thalelæo filio,	433. 459.	Michaeli & Theophilo Impp. 705.
Theoctistæ matri suæ.	237.	Theophilo Ephesi, 458. 499. 625.
Theoctisto eremita,	597. 655.	Theophilo filio cccLxv.
Theoctisto filio cccxxii.		Theophilo Præposito, 320. 525.
Theoctisto Magistro,	276.	Theophylacto Nicomediæ, 375. 425.
Theodoro diacono,	661.	Theophylacto presbytero ccccxlvi.
Theodoro Hospitalario,	569.	Thomæ Chartulario, 636.
Theodoro monacho, 518. 619. 641.		Thomæ Difypato, 253.
Theodoro Patricio, 605. 648.		Thomæ Patriarchæ Hierosolymorum,
Theodoro spathario. cccxlvi.		567.
Theodoro Stratego, (MS. Theodoro)	594.	Thomaidi virgini sacræ, 744.
Theodosiæ Augustæ & Basilio ejus filio,	719.	Timotheo filio, 426. cclxxx. cccxcv.
Theodulo Cionitæ,	259.	Dxxxi. cccclxxxvii.
Theodulo filio cccclxxxvii. Dxxix.		Tithoe filio. Dxxxvi. cccclxxvi.
Dxiii.		Tito & Philoni filiis ccccxxii.
Theophani monacho, 691.		Turmarchistæ Græciæ, 607.
		Z.
		Zachariæ ὑπάτου. cclxxviii. ccxcvii.
		cccclxxxv.

Scripta edita Theodori Studitæ, quæ cum operibus
Sirmondi non prodierunt.

IO. Δογματικὴ περὶ τιμῆς καὶ προσκυνήσεως τῶν ἁγίων εἰκόνων. *Oratio dogmatica de honore atque adoratione sanctorum Imaginum.* Græce cum Jo. Damasceni Orationibus de imaginibus Rom. 1533. 8. & Latine Godfrido Tilmanno interprete Antwerp. 1556. 12. Atque utraqve Lingva inter Damasceni opera Basil. 1575. fol. p. 674. Et Latine iterum in Bibliotheca Patrum Paris. 1589. & 1644. 1654. Tomo III. altero interprete, ibique notatur, illius Orationis locum citari à Gennadio, qui antea Georgius Scholarius, in expositione quinque capitum Synodi Florentinæ contra Græcos cap. 5. sect. 12.

II. Ἐπιτάφιος εἰς Πλάτωνα τὸν ἑαυτοῦ πνευματικὸν πατέρα. *Oratio funebris in S. Platonem Patrem suum spiritalem.* Hanc à Gvil. Siricio, postea Cardinale redditum Latine vulgavit Aloysius Lipomannus tom. VII. de vitis

Sanctorum Patrum p. 275. & ex Lipomanno *Laure. Surina* ad XVI. Decembr. nec non alter *Laurentius, de la Barre* in Historia Christiana Patrum p. 118. Paris. 1583. fol. Denique Græce ex Bibl. Regis Christianissimi & Vaticana dedere *Henschenius* & *Parætochius* ad calcem Act. Sanctor. T. 1. April. p. XLVI. & Latine ex nova interpretatione p. 366.

12. Λόγος εἰς τὴν προσκύνησιν τῆς Τιμῆς καὶ ζωοποιῆς σταυροῦ ἐν τῇ μεσοτησίμῳ. *Oratio in adorationem pretiose & vivifica Crucis in media Quadragesima.* Prodiit Græce cum *Jacobi Gretseri* versione, in hujus opere de Cruce T. 2. p. 287. Ingolstadt. 1600. 4. (edit. in fol. p. 1405.) Incipit: ἀγαλλιᾶσεως καὶ εὐφροσύνης ἡμέρα. Latine T. XIV. Bibl. Patrum edit. Lugd. p. 900.

13. Κανὼν εἰς τὴν σταυροπροσκύνησιν. *Canon sive Hymnus in adorationem Crucis*, sub Theodori Studitæ nomine editus Græce & Latine ab eodem *Gretsero* T. 3. p. 487.

14. Κανὼν ψαλλόμενος εἰς τὴν ἀνασήλωσιν τῶν ἁγίων εἰκόνων, ποίημα ἔσθ' ἁγίου πατρὸς Θεοδώρου τῆς Στυδίτης. *Canon sive hymnus* Odis octo constans *qui canitur in erectione sanctorum Imaginum*, opus *S. P. Theodori Studitæ*. Exstat Græce & Latine, *Federico Mezio* interprete apud *Baronium* ad A. 842. Et Latine in Bibliotheca Patrum edit. Lugd. T. XIV. p. 898. Sed monet doctissimus Cardinalis, Theodori nostri non esse hymnum hunc, utpote quem non ante restitutas imagines sacras ad redditam Ecclesiæ pacem, proindeque pluribus post Theodori mortem annis scriptum fuisse apparet. Itaque *Combesius* putat junioris esse Theodori, qui post Naucraticum Studio præfuit.

15. Ἡ μικρὰ λεγομένη Κατήχησις, *Catechesis quæ dicitur parva*, CXXXIV. sermonibus brevibus & extemporalibus distincta. Memoratur in Theodori Studitæ vita p. 27. & Græce MS. exstat in variis Bibliothecis, Cæsarea Lambec. VIII. p. 295. Bodlejana Oxoniensi, Segvieriana sive Coisliniana & Lipsiensi Paulina. Fuit etiam apud *Raphaëlem Tricherum du Fresne*. Latine prodiit ex *Joannis Livineji* Canonici Antwerpiensis versione, Antwerp. 1602. 8. & in Bibliothecis Patrum edit. Colon. Tomo IX. & Paris. 1644. 1654. Tomo II. atque Lugd. T. XIV. Hujus κατηχήσεως lectio Monachis commendatur in Triodio & Menæis Græcorum & in Typico Irenes Augustæ in *Analectis Græcis Monachor. Benedictin.* p. 210.

16. Ἐγκώμιον περὶ τῆς ἁγίας Βαρθολομαίου, *Encomium S. Bartholomæi Apostoli*, quod Græce exstat MS. in Codice Colbertino 340. Latine ex veteri *Anastasi* versione edidit *Lucas Dacherius* Tomo tertio *Spicilegii* Paris. 1659. 4. & *Franciscus Combesius* in Bibliotheca *Concionatoria*, T. VII. p. 749. Paris. 1662. fol.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

& Damasceni commentario illustravit. Sed de Theodori Studitæ scriptis dicere pergamus, cui nonnulli viri docti tribuunt etiam vitam *Theophanis* Confessoris, quam Latine ediderunt Lipomannus, Surius, Henschenius ad 12. Martii, & Combesius è Barberino codice descriptum Græce cum Latina versione præmisit Chronico Theophanis edito Paris. 1655. fol. Tribuitur illi etiam in Codicibus quibusdam *Oratio in natalem S. Deiparæ*, quæ incipit: *λαμπρῶς πανηγυρίζει ἡ κλίσσις σήμερον.* Sed plurimum Codicum auctoritate asseritur Joanni Damasceno, inter cujus opera prodit Græce & Latine cum versione Allatii T. 2. edit. novæ p. 849.

Scripta Theodori Studitæ inedita,

quæ à Jacobo Baunio in elencho operum ejus commemorantur.

23. *Ἡ μεγάλη καλουμένη κατηχητικὴ &c.* *Magna catechesis * tribus membris seu partibus comprehensa*: liber complectens catecheses collectas ex omnibus catechesibus sancti Patris nostri confessoris Theodori Studitæ, quæ & recitari debent diebus Dominicis, quarta & sexta feria, & in majoribus festis totius anni, sicut & compositæ sunt. meminit auctor vitæ p. 27. d. Extat hæc in Regio Græco codice Paris. 2340. Ibi autem post illas catecheses, ita legitur: *Θεοῦ τὸ δῶρον ἡ γραφὴ δὲ Ἀρσενίου ἐτελειώθη μηνὶ Ιουλίῳ, δωδεκάτῃ, Ἰδιakt. 12. ἔτους 574. βασιλεύοντι Ἰωάννου & Πορφυρογενήτου.* *Donum Dei istud scripsit Arsenii manus, absoluto mense Junio, die duodecima, Indiétione XIV. anni VIMDC. XXXIV. regnante Joanne Porphyrogeneta*: qui annus incidit, ex supputatione Græcorum, in annum Christi MCXXXVI. quo Calo-Joannes Alexii Comneni F. Isaaci N. decimum nonum Imperii annum agebat.

24. *Πανηγυρικὴ βιβλ. &c.* *Panegyricum volumen in dies festos Domini, necnon Deiparæ, & S. Joannis Baptistæ.* ita Auctor Vitæ p. 27. e. Huc referri possunt fortasse, I. *λόγος κατηχητικὸς τῇ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ κυριακῇ & πάσχα.* *Sermo catecheticus magna Dominica die Pascha*: qui extat in Vaticano Græco codice 1587. unde ab Arcudio descriptum habuimus. II. *Εγκαι-*

Fuit etiam in Bibl. Scorialensi, in Mediceam autem venit ex Gerasini Blachi apparatu librario de quo Combesius in Bibl. Concionator. *Rev. Abbas Gerasimus Blachus duplo fere plures (quam ediderat Livenejus) sermones Theodori Catecheticos extare ad me scribebat, in quibus majores illos fuisse nullum dubito. At spretum nostris tantum ἔργον, hoc solum audente munificentia Gallica, sic aliis effusa: Magno interim Duce totam Viri Græcorum suppellectilem sibi addicente.* In Bibl. Coisliniana sive Segvieriana sermones Catechetici qui Theodoro Studitæ tribuuntur extant ad CLXX. Vide Eruditiss. Montfauconi Catalogum illius Bibl. p. 376. 386. seq.

Εγκώμιον εἰς τὴν κοίμησιν τῆς ἁγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου. *Eucomiunt in dormitionem sanctae dominae nostrae. Deipara* : quod extat in Vaticano Graeco codice 1671. unde Arcudii manu pariter descriptum vidimus. III. Λόγος εἰς τὸ ἄγιστον ἔργον ἁγίου προφήτου, προδρομοῦ καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου. *Sermo in Natali sancti prophetae, praecursoris & Baptistae Joannis*. Extat in Sfortiano codice 86. unde ab Arcudio transcriptus. Eundem sermonem Sirmondi quoque manu Graece descriptum habemus. IV. Εγκώμιον εἰς τὴν ἀποτομὴν τῆς ἱερᾶς κεφαλῆς ἔργου μεγάλου βαπτιστοῦ &c. *Eucomiunt in Decollationem magni Baptistae ac praecursoris Christi* : quod extat in Vaticano Graeco codice 1671. unde descriptum ab Arcudio. Sirmondi etiam manu exaratum habemus. V. *De Inventione capiti S. Joannis Baptistae*, in codd. Regiis 66. & 1045. VI. Εγκώμιον εἰς τὴν τρίτην εὔρεσιν τῆς τιμίας κεφαλῆς ἔργου ἁγίου προδρομοῦ. *Eucomiunt in tertiam inventionem venerandi capitis sancti Praecursoris* : quod extat in Regio codice 273. & in Sirmondi apographo. Editum est, ut dixi, Graece & Latine, Francisco Combesio interprete, in libro Gallico V. CL. Du-Cangii, de S. Joannis Baptistae capite. VII. Εγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον καὶ εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην τὸν θεολόγον. *Eucomiunt in S. Apostolum & Evangelistam Joannem Theologum* : extat in Regio codice 273. unde a Sirmondo descriptum habemus. VIII. *De Veneratione crucis*. in codd. Regiis. 143. & 276.

25. Ὁ ὄμιλος τῆν μητέρα Ἰπτάφι. *Theozista matris laudatio funebri*. In Vita Theodori pag. 4. b. Extat in Metaphrastae codice MS. Colbergino 450. in mense Decembri.

26. Ἐπιτίμια κοινὰ τῆς ὅλης ἀδελφότητος. *Poenitentiae communes universae fraternitati*. meminist Auctor vitae p. 25. c. Extant autem in Vaticano Graeco codice 430. tum in apographis Sirmondi & Arcudii.

27. Σχόλιον εἰς τὰ μερικὰ ἀσκητικά ἔργου μεγάλου βασιλείου. *Scholium in particularia ascetica magni Basilii*. Graece descriptum habemus manu Sirmondi. Descripsit etiam Arcudius ex Vaticano Graeco codice 431.

28. Ἐκ τῆς ὅρου * περὶ τῆς εβδομάδος τῆς τυροφάγου. *Ex Regula de hebdomada Tyrophagi*. Graece descripsit Sirmondus ex Canonario Bibliothecae Cardinalis Columnae.

29. Σύντομος διδασκαλία ἔργου Στουδίτου Θεοδώρου. *Brevi institutio Theodori*

* Apud Lambecium VIII. p. 451. Ἐκ τῶν ὄρων ἔργου πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου καὶ ὁμολογητῆ, ἔργου Στουδίτου, περὶ τῆς εβδομάδος τῆς τυροφάγου, ὅτι ἐν ταύτῃ οἱ μὴ μετέχοντες τυρῶ, ἀναθέματι καθυπεβάλλονται.

dori Studite. Extat in Græco libro MS. 32. Collegii Jesuitarum Parisiensis, cui titulus : *Διδασκαλία πάντων ἀφ' ἑλίου ὄρου ἐκτεθῆσα τῶν ἁγίων πατέρων.* *Institio valde utilis exposita a SS. Patribus.*

30. Ἰποτύπωσις τῆς καταστάσεως τῆς μονῆς τῶν Στουδίου. *Constitutiones monasterii Studitarum.* Græcum viri docti apographum habemus.

31. Περγυματεία περὶ τῆς καθόλου οἰκονομίας. *Opus de Dispensatione in universum.* Contra Mœchianos * haud dubie. Meminit ipse Theodorus Lib. I. Epist. XLIX. pag. 349.

32. Τετραγίδις sive Σύνταγμα, μηδὲν ἐξ ἑαυτῆ &c. *Quaterniones sive Synagoga* (adversus Mœchianos) in quo nullam prorsus sententiam propriam, sed duntaxat divinorum Patrum documenta & præcepta profert contextitque Theodorus, sicut ipse ait Lib. I. Epist. XLIII. pag. 333.

33. Τετραγίδια &c. *Quaterniones, in quibus impia Iconomachorum dogmata exponuntur confutanturque* : missi a Theodoro ad Patriarchas Alexandrinum, Antiochenum & Hierosolymitanum, atque ad varia monasteria : sicut liquet ex Theodori Lib. II. Epist. XIV. pag. 401. d. 404. e. 407. d. 411. b.

34. Στηλιτευτικὸς &c. *Invektiva adversus Iconomachos.* Meminit hujus operis sui Theodorus ipse initio Antirrhethici primi, pag. 89. b.

35. Βιβλιδάκιον καὶ τετραγίδες δεκατέσσαρες, ἐφ' οἷς εἰσι λόγοι καὶ βίοι τῶν ἀδελφῶν, ἐμμέτροις στίχοις. *Libellus ἔ quaterniones quatuordecim, quibus continentur Sermones ἔ Vita Fratrum, versibus metricis.* Memorat Theodorus Lib. II. Epist. LXI. pag. 484. d.

36. Τριῖς ἀγία τεσσαρακοσῆ &c. *Triodia in sanctam Quadragesimam.* Mentio fit in vita. pag. 69. a.

37. Βιβλιδάκιον τριῶν στίχων ἰάμβων, πλὴν πλάσιον ἔ γενάρχου &c. *Liber versibus jambicis, de primi hominis creatione ἔ lapsu, deque Caino, Enoch, Noë ἔ c. ἔ de universa Iconomachorum heresi.* Auctor Vita, pag. 28. a.

38. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου ἔ Στουδίτου, περὶ τῆς τῶν ἐν βρώμασι ποσότητῆ καὶ ποιότητος. *S. Patri nostri Theodori Studite de quantitate ἔ qualitate ciborum.* in Cod. XLVI. Græc. Hist. Eccl. Mss. Bibliothecæ Casarez Vindobonensis. Vide Lambecium lib. VIII. p. 456.

39. *Hymnus de vita ἔ solitudine S. Joannis Baptistæ.* meminit Michael in Theodori vita pag. 28. a.

40. *Peri-*

* Mœchianos appellat Theodorus eos qui adulterio copulatas Constantini VI. Imperatoris nuptias dispensatione factas legitimas affirmabant.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

* Theodorus *Tyanensis* in Cappadocia metropolitanus ad quem videntur datae Nazianzeni Epistolae. Vide Tillemontium memor. T. XII. p. 437.

* Theodorus *Tyro* Martyr sub Licinio. Vide supra p. 147. seq.

* Theodorus *Vicarius* ad quem Epistola Theodoretii quadragesima.

His porro accedunt Theodori *incerti*, ut quem *περὶ νομοποιῶν*, de Terpan-
dro & aliorum nomorum Muscorum scriptoribus; & alius quem
περὶ ποιητῶν scripsisse testatur Laërtius II. 104. alius denique quem
ἐν τῷ περὶ αἰρεσῶν laudat II. 65.

Theodorus *ἐν τῇ εἰκοστῇ δευτέρᾳ* citatur à Scholiaste Aristoph. in Nubes
v. 397. & *ἐν εἰκοστῇ ἑνάτῃ* à Scholiaste Apollonii lib. IV. v. 264. for-
tasse Theodorus Samothrax intelligitur.

Theodorus citatus ab Eustathio ad Odyssæz θ', p. 1602. 23.

Theodorus laudatus à Stobæo p. 149. & 403. florileg. & p. 429. *pro Elpidi-
phoriana*.

Theodorum *ἰν ταῖς μεταμορφώσεσιν* allegat Plutarchus in parallelis mi-
noribus p. 311.

Denique Theodoros vocant nonnulli, qui aliis rectius sunt *Diodori*,
vel *Theodosii*, ut supra in Crono & Tripolite jam monui: vel *Theodori*, ut
Theodotus Ancyranus Gennadio, Honorio & Possevino est Theodorus:
vel denique *Theoduli*, ut Theodulum presbyterum in Coelesyria (cujus *de
consonantia S. Scriptura* Gennadius c. 91. de S. E. memorat) Honorius Augu-
stod. lib. 2. c. 90. vocat Theodorum, Trithemius autem confundit cum
longe juniore Theodulo de cujus *Ecloga* versibus scripta Latinis Hexamē-
tris Sigebertus c. 134. ut ad Trithemii cap. 185. annotavi. At Possevinus
duos ex uno illo Gennadii facit Theodoros presbyteros. Cæterum Catena
in Epist. ad Romanos quæ Latine ex Jo. Loniceri versione exstat in Orthodoxy-
graphis utrisque & in Patrum Bibliothecis sub Theoduli nomine, & Græ-
ce in Codice Bibl. Coislinianæ p. 267. neutiquam diversa est ab illa quæ
sub *Oecumenii* titulo Græce & Latine habemus.

CAPUT XXXIV.

De PHILONE Carpasio, ISIDORO

Pelusiota, Nestorio, Eutyche

& aliis Sæculi V. Scriptoribus atque Hæreticis.

Scriptores Sæculi V. de quibus jam dictum in hac Bibl. 1. De Philone Carpasio. 2. de Isidoro Pelusiota, variisque Isidoris. 3. de Antiocho Ptolomædis Episcopo, variisque Antiochis. 4. De Severiano Gabalensi & Severianis aliis. 5. De Theodoro Ancyrano, variisque Theodotis. 6. De Antipatro Bostrensi, Candido Isauro &c. 7. De Simone stelite. 8. De Joanne Hierosolymitano. 9. De Nestorio ejusque sectatoribus & oppugnatoribus. 10. De Eutyche. 11. Index scriptorum & Epistolarum quæ in Actis Concilii Epbesini & Chalcedonensi atque in Synodico adversus tragediam Irenæi occurrunt. 12.

I.

Um de quam plurimis scriptoribus Græcis, qui sæculum à natō Christo quintum ingenio & doctrina sua illustrarunt, in hac Bibliotheca alibi dixerim, de Adriano quidem hoc ipso Volumine IX. p. 381. de Andrea Casariensi VII. p. 791. Aniano Chronologo VI. p. 135. Asterio Amaseno VIII. p. 607. Basilio Cilice VI. p. 114. & Seleuciensi VIII. p. 130. Jo. Cassiani Græca Epitome, VII. p. 551. Cyrillo Alexandrino VIII. p. 553. Diadocho VIII. p. 348. Eudocia I. p. 357. Eustachio Epiphaniensi VIII. p. 189. Euthalio Sulcensi id. p. 367. Eutberio Tyannensi VII. p. 446. Firmo VII. p. 442. Gelasio Cyziceno VIII. p. 371. Gregentio IX. p. 14. Heliodoris Emeseno & Antiocheno VI. p. 784. 798. Heraclide IX. p. 16. Joanne Aegæate VI. p. 113. Malcho Philadelphensi VI. p. 236. Marco Asceta VIII. p. 349. De Nilo, ad Allatii librum de Nilis, Volumine V. hujus Bibl. De Palladio IX. p. 1. Panodoro Chronologo VI. p. 135. Philippo Sidete VI. p. 112. Philostorgia VI. p. 114. Polybio S. Epiphanii discipulo VII. p. 415. Polychronio VII. p. 753. & IX. p. 169. Proclo CPol. VIII. p. 600. Socrate & Sozomeno VI. p. 117. 121. Synesio VIII. p. 221. Theodoro VII. p. 430. Theodoro Mopsvesteno IX. p. 153. Victore Antiocheno VII. p. 769. & Zosimo Historico VI. p. 605. Lubet jam præsentī capite succincte complecti eos, qui ad idem sæculum quintum pertinent, sed indicti hætenus à me præteriti fuerunt.

II. PHILONIS *Carpasii* his verbis mentio fit apud Svidam : Φίλων Καρπάσιου. ἔγραψεν ὑπόμνημα εἰς τὸ ἄσμα τῶν ἁσμάτων. *Philo Carpasius*; *Scriptis commentarium in Canticum Canticorum*. Qui autem S. Eriphanii discipulus, circa quinti sæculi initia floruit Philo, non *Carpasii* in Cycladibus sed *Carpasii* sive *Carpasie* a) Cypri civitatis ab eodem ordinatus Episcopus fuit. Polybius Rhinocurorum Ægypti Episcopus in vita S. Eriphanii c. 49. b) Ἦν δέ τις κληρικὸς ἀπὸ ῥητόρων, τὸνομα Φίλων, αἰτῆ ὄσιου. Χρῆστον δὲ ἦν Ἰππὶ τῆς πόλεως ἔ Καρπασίᾳ καθίστασι Ἐπίσκοπον Ἰππὶ ἔ θρονῶ. Ἦν δὲ ἕτος Διάκονος. Τῦτον ἔνι δότι δόποκαλύψεως Θεῶ χερσὶν Ἰππὶ τῷ θρονῶ τῆς πόλεως καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἔ Καρπασίᾳ. *Erat quidam ex Oratoribus clericus, Philo nomine, vir sanctus. Opus autem erat, in civitate Carpasii in sede collocare Episcopum. Eratque is Diaconus. Hunc ergo ex DEI revelatione Episcopum ordinat Eriphanus in sede civitatis ἔ Ecclesie Carpasii.* Sub ejus nomine fertur *Commentarius in Canticum Canticorum*, ad Eustathium presbyterum & Eusebium Diaconum, qui Latine dumtaxat lucem hactenus vidit è latina versione *Stephani Salutati* sive *Salvati*, Piscienfis, Paris. 1537. 8. apud Robertum Stephanum, atque inde insertus est Bibliothecis Patrum Parisiensibus, Coloniensi ac denique Tomo V. edit. Lugdunensis. Recte monent viri docti hunc Philonis fœctum, si genuinum, ex parte saltem minus sincerum, valdeque interpolatum à Salvato fuisse editum, quia multa illi inserta ex commentario Gregorii I. nec satis cum cæteris coherentia, ut jam Bellarmino observatum. Genuinum Philonis Commentarium Græce è Codice Bigotiano editurum pridem in se recepit vir doctissimus Anselmus Bardurinus Monachus Benedictinus & post Magliabecium hodie præfectus dignissimus thesauri librarii Medicei. Fragmenta complura Philonis hujus occurrunt in expositione Cantici Canticorum quam Eusebii Cæsaris nomine (cum longe junioris c) scriptoris sit) Græce edidit Joannes Meursius Lugd. Bat. 1617. 4. Nusquam autem Philo Carpathius sed tantum Philo ibi appellatur. Fragmentum Philonis in illud Matth. V. 13. *Vos estis sal terra* è Catena MS. Mazatiniiana dedit Combesius in Bibl. Concionatoria. Citatur etiam Philo Episcopus aliquoties in Catena Patrum ad Pentateuchum, Latine versa à Francisco Zephyro p. 77. 82. b. 83. Hæc de

Scripto-

a) Καρπασία Stephano & aliis, Plinio *Carpasium*, in Notitia Græca Episcopatum Καρπασίου. Vide Meursium in Cypro p. 28. *Arduinum* ad Plin. V. sect. 35. T. 1. p. 614. & Holstenium ad Stephanum Byz. p. 162. Olympius, Carpasie Episcopus Philonis successor interfuit conciliabulo Ephesino A. C. 431.

b) T. 2. Operum Eriphanii p. 360. c) Vide Volum. VI. hujus Bibl. p. 95. & VII. p. 753.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Annotatque Sirmondus Facundo fuisse ejusmodi Codicem, qualem vetus interpres Epistolarum Isidori ineditus commemorat his verbis : *Hæ omnes B. Isidori presbyteri & Abbatis Pelusiota recensui & transtuli ex Epistolis ejus duobus millibus quæ sunt per quingentas distributæ in Acæmetensis monasterii (C. Poli) codicibus vetustissimis quatuor.* Similem Codicem Epistolarum Isidori bis millenarum *χιλιάδων δύο* Græcum in Bibl. Cæsarea Vindobonensi exstare testatur Lambecius T. I. p. 149. Neque dubito assentiri præclaro Tillemontio, h) qui in illa Monachorum Acæmetarum collectione non alias extitisse Epistolas putat, quam quas libris quinque digestas & utraqve lingua editas habemus, in illis etiam primus liber quingentis absolvitur, & universæ sunt bis millenæ ac duodecim. Hæ duodecim autem plures numerantur, quia interdum una in duas discerpta est ut lib. I. 271. 272. quæ iterum repetita 303. nec non lib. IV. Epist. 206. 207. Nonnullæ etiam positæ bis ut lib. I. 29. & IV. 188. Idem Lambecius T. V. p. 245. Codicem alium Epistolarum mille Isidori de interpretatione S. Scripturæ commemorat, earundem cum editis. Sed aliam collectionem Epistolarum MCXLVIII. Venetiis in Bibliotheca S. Marci vidisse se refert Sixtus Senensis libro IV. Bibl. Sanctæ, quem eundem Codicem sæculo decimo quarto exaratum memorans eruditiss. Montfauconus in Diario Italico p. 42. testatur continere Epistolas MCC ad interpretationem S. Scripturæ facientes & digestas esse secundum ordinem librorum Veteris & Novi Test., quorum loca interpretatur. Addit Cardinalem Barbadicum morte præventum edendi hujus Codicis provinciam alii reliquisse, quam à viro aliquo docto occupari tanto magis videtur exoptandum, quo magis est credibile plures in hoc Codice latere Epistolas Isidori adhuc ineditas, cum primæ etiam initium à Sixto Senensi proditum *ἐπισημειωτικὸν καὶ χρονικὸν τὸ σχῆμα*, nulli ex editis congruat, ut doctissimo Caveo in Historia Literaria scriptorum Eccles. jam notatum. Aliam collectionem Epistolarum Isidori MDC in Codice Bibliothecæ Cryptoferratæ A. C. 986. scripto, idem Montfauconus reperit, ut p. 336. narrat. Isidori Epistolas plures laudat Leontius Byz. ut supra p. 174. annotavi. In illis unam ad Theonem quam in editis diu incassum quæras. Michael quoque Glycas Epistola LXXXIV. ad Joannicium i) citat Isidorum Pelus. *ὅτις ἐν ἐπιστολαῖς λέγοντα οὗτοι ἀδελφοὶ ἐν ἐπιστολῇς λέγοντες sic : ὡς περὶ τὸ σῶμα ἔκρινεν ὑποπίπτον τοῖς ὀφθαλμοῖς ἔκρινεν, φθορὰν μὲν τῆνικαὐτὰ ἐδέξατο, ἀφθορὰν δὲ οὐκ εἶδεν, ὅτι καὶ νῦν αὐτὸ τὸ σῶμα ἔκρινεν τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑποπίπτον τοῖς ἡμετέροις.*

h) T. XV. annot. p. 847.

i) Mich. le Qrien ad Damascenum p. 664.

ροις , φθορὰν μὲν ὁμοίως ὑφίσταται , ἀλλὰ φθορὰν δὲ ἐκ ἑνὸς , ἀλλ' ἐκείνου
 ἀφθαρτιζόμενον τῆ τῆς ψυχῆς ἕστια δίδοται μένον , ἀλλὰ καὶ εἰς αἰῶνα συμπα-
 ραμέναι ταῖς τῶν δικαίων ψυχαῖς. *Quemadmodum Domini corpus , cum in infe-*
ri dentes cecidisset , corruptionem quidem admisit , non tamen omnigenam vidit : sic
et in presenti ipsummet corpus Domini dum dentibus nostris subjicitur , pari modo atque
corpora nostra corruptionem subit , sed non absolutam. Quin potius deposita statim
corruptela , anima substantia traditur : sed et non solum traditur , verum perpetuo
perstat cum animis justorum. Freqventer etiam loca ex Isidori Epistolis affe-
 runtur in Catenis ad libros S. Scripturæ non editis modo sed & illis quæ
 ineditæ in Cæsarea, Bodlejana Coisliniana & aliis Bibliothecis adservantur,
 nec non in Niconis aliorumque Græcorum scriptorum Collectaneis &
 inter Apophthegmata Patrum apud Coteler. T. I. monument. p. 488.
 Epistolarum editarum Isidori præstantissima editio est Græcolatina Parisi-
 ensis A. 1638. fol. quinque digesta libris , quorum *primus* Epistolas 500,
secundus 380, *tertius* 413 complectitur. Hos tres Græce vulgarunt cum
Jacobi Billii versione & sacrarum observationum libris duobus Paris. 1585.
 fol. Billii versio recusa in Bibliotheca Patrum edit. Colon. Tom. V. parte 2.
Quartus liber habet Epistolas 230. cum tribus prioribus editus primùm
 à *Conrado Rittershusio* , qui versionem quarto huic libro , & universis qua-
 tuor , notas , indices , singularumque Epistolarum argumenta adjunxit.
Quintum librum Epistolas 570. complexum debemus *Andrea Schotto* S. L.
 qui eum ex MSS. Bibl. Vaticanæ Græce cum notis edidit Antwerp. 1623. 8.
 argumentaque Epistolarum addidit & Latine à se versum vulgavit Rom.
 1624. 8. Græce etiam & Latine ut Rittershusianæ editioni adjungi posset
 recusum Francof. 1629. fol. Hinc ut dixi Parisiensis librorum quinque
Græcolatina in dōsis vidit lucem A. 1630. fol. quæ Rittershusii & Schotti
 notas ad voluminis calcem subjectas , & argumenta operi præmissa exhibet.
 Libri quinque etiam ex Billii, Rittershusii & Schotti versione una cum
 argumentis recusi sunt in Tom. VII. Bibliothecæ Patrum Lugd. 1677. sed
 notæ prætermittæ. Aliquot locis Epistolarum Isidori, libri primi maxime
 lucem affert Bonaventura Vulcanius notis ad Cyrillum Alex. adversus
 Anthropomorphitas editum Lugd. Bat. 1605. 4. testatus Billium doctissi-
 mum virum extremam versionem suam manum non adhibuisse, & postumum
 ipsius factum adeo male habitum à Lucripeta typographo in lucem extru-
 sum esse. Longe plura autem adhuc emendanda supersunt in libri quinti
 versione, in quo Schottus interpretis partim a sententia Isidori recedit &
 aberrat. Cæterum si nova adornanda harum Epistolarum editio fuerit,

non parum nitoris & ornamenti ad eam accedet ex labore *Francisci Arcudii* Græci Calabri, postea Episcopi Nuscani, qui ab Emin. *Francisci* Cardinalis *Barberini* liberalitate ad hoc invitatus universos quinque libros cum MSS. contulit, sex antiquis Codicibus usus: duobus Vaticanis, totidem Altaëm- sibus, quinto Sfortiano & sexto Barberino. Collationes illas Isidorianas à Carolo Morono, præfecto Bibliothecæ Barberinæ secum communicatas è marginibus Parisiensis editionis, quibus illas Arcudius adscripserat, enotavit, & singulari volumine edidit *Petrus Possinus* S. I. Rom. 1670. 8. Excerpta insignia ex Isidori Epistolis exhibet Lud. Elias du Pin Tomo IV. Bibliothecæ scriptor. Eccles. Indicem eorum ad quos Isidorus scripsit, dedi Volumine V. ad calcem libri Allatiani de Nillis. Ex scriptis Isidori deperditis fuit ὁ πρὸς Ἕλληνας λόγος *liber adversus Græcos sive Gentiles*, cujus meminit libro 2. Epist. 137. & 228. priore loco testatus in illo se solvisse quæstionem, cur bonis vivis mala fiant: in altero divinandi artem apud illos jactatam confutasse. Unde verisimile est diversum ab hoc scripto, non ut doctissimo du Pinio videbatur unum idemque fuisse λόγος, sive, ut ipse ait, potius appellandum λογίδιον, lib. 3. Epist. 233. commemoratum περὶ τῆς μὴ εἶναι εἰμαρμένην. quod factum non fit. Quæ vero Evagrius lib. I. cap. 15. memorat scripta ad *Cyrillum* Alex. non alia quam Epistolas ejus quas scripsit *Cyrillo*, interpretor, à *Facundo* etiam II. 4. & *Nicephoro* XIV. 53. laudatas. Neque aliud quicquam ex illis inferre vult Evagrius, quam Isidorum & *Cyrillum* uno tempore vixisse. γέγραπται δὲ πρὸς Κύριλλον τὸν αἰοίδιμον, ἐξ ὧν μάλιστα δέκνεται ἡ Θεοπεσίω συνακμάσαι τοῖς χρόνοις. Illud vero Evagrii de Isidoro ἡ κλέος ἐνρὺ κατὰ τὴν ποίησιν, cum *Joanne Lango* non accipiendum de poetica illius laude, ac si poemata composuisset Isidorus; sed ut à *Bilio* jam annotatum, verba ἡ κλέος ἐνρὺ cujus decus ingens, ex *Homeri* poësi mutuatus Evagrius est ad Isidori virtutem celebrandam.

Isidori alii.

S. *Isidorus Agricola*, quem patronum colunt Hispani Madritenses, & cujus encomium scripsit *Antonius Sanderus*, editum Antwerp. 1623. 8.

Isidorus Aegætes cujus Epigramma legitur in *Anthologia* p. 327. edit. *Wechel.*

Isidorus monachus & presbyter *Alexandrinus* A. C. 404. de quo *Bollandus* XV. Januar. qui alios etiam *Isidoros Aegyptios* sanctitate conspicuos commemorat T. I. p. 83. 84. & 1015. *Tillemont*, T. VIII. memor. p. 787. seq.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Lucas Tudensis apud Henschenium ad 3. Aprilis, T. I. p. 327. seq. Vide & p. 900. seq. & Jo Mabillonium in Seculo secundo Benedictin. De hujus Isidori vita & scriptis accurate Nicolaus Antonius in Bibl. vetere Hispana lib. V. cap. 3. seqq.

Isidorus *Hispalensis* junior, qui simul Cæsaraugustanus Episcopus fuerit, confictus à Josepho Pellizerio, Chronicon & historiam Alanorum illi tribuente, quam Isidoro illi veteri unicoque quam Ecclesia Hispalensis novit, vindicat Nic. Antonius lib. V. cap. 4. & lib. VI. cap. 3.

Isidorus *de Isolanis* Ord. Prædicator. auctor vitæ S. Veronicæ, editæ Mediolani A. 1518. & recusæ in actis Sanctor. 13. Januar. T. I. p. 887. seq. De aliis ejus scriptis consules Possevinum.

Isidorus *Kioviensis* & totius Russiæ Episcopus qui vicem Patriarchæ Antiocheni gessit in Synodo Ferrariensi & Florentina A. 1438. & 1439. de quo Allatus contra Creyghtonum p. 266. seq. & Henricus Warthon appendice ad Hist. literariam Cavei ad A. 1438. Ejus *Epistola lugubris de capta à Turcis CPoli*, A. 1453. scripta & inter Epistolas Turcicas ab Nicolao Reusnero edita Francof. 1598. 4. lib. IV. p. 104.

Isidorus *Mercator*, Eulogii Cordubensis frater, circa A. C. 830. cui collectionem Epistolarum decretalium Episcopis Romanis primorum sæculorum suppositarum (Isidoro Hispalensi à nonnullis falso adscriptam) tribuit David Blondellus in Pseudo Isidoro sive censura jam dictarum Epistolarum Genev. 1628. 4. De eadem collectione videndus Petrus de Marca lib. VII. Concordiæ Sacerdotii & Imperii cap. 20. & lib. III. cap. 5. Idem observat eam allegari in Synodo Rhemensi A. 992. Isidorum Setubensem sive Setubitanum Episcopum ejus auctorem facit Chronicon Juliani Toletani & Luitprandi ad A. C. 681.

Isidori duo *Milesii*, architecti sub Justiniano Imp. laudati Procopio de ædificiis Justiniani lib. I. cap. 1. & lib. 2. c. 2. & 3.

Isidorus *Pacensis* in Lusitania (Pacis Juliæ, hodie * *Beja*,) Episcopus cujus continuatio Chronici Isidori Hispalensis ab A. C. 610. ad 754. prodiit curante Prudentio Sandovalio Pampilonensi Episcopo una cum Chronicis Idatii, Sebastiani, Sampiri & Pelagii: Pampelonæ 1615. 1634. fol. Epitoma Imperatorum, vel Arabum Ephemeridis una cum Hispaniæ Chronico. Vide Nic. Antonii Bibl. Hispanam veterem lib. VI. cap. 3. & novam T. 2. p. 206. & Cardinalem d' Aguirre qui
accura-

* non Badajoz, ut in Catalogo Bibl. Barberinæ p. 572.

accuratiorem editionem promisit è Codicibus MSS, notit. Concil. Hispaniæ p. 163.

Isidorus *Peccator*, supra, in Mercatore.

Isidorus *Pergamenus* Rhetor, cujus mentio apud Laërtium in Zenone VII. 34.

Isidorus *praefectus* Orientis A. C. 416, de quo Jac. Godofredus in prosopographia Codicis Theodosiani.

Isidorus *Rhodius* Episcopus, subscripsit Synodo CPol. A. 681.

Isidorus *Rubenus* supra in Kioviensi.

Isidorus *Sabinus* Episcopus, interfuit Synodo Trullanæ A. 706.

Isidorus *Scetenfis* in Ægypto Monachus. Supra in Alexandrino.

Isidorus *Setabiensis* sive *Setabitanus* qui Synodis Toletanis interfuit A. C. 681 & 688.

Isidorus *Scholasticus*, cujus Epigramma legitur in Anthologia p. 553. edit. Wechel.

Isidorus *Sebroti* in Ægypto Episcopus qui subscripsit Concilio Chalcedonensi A. C. 451.

Isidorus *Staurinus* cujus Herculem laudat Plinius XXXIV. 8.

Isidorus *Thessalonicensis* Metropolita circa A. 1401. clarus, qui celebratur in Triodio Græcorum Dominica Orthodoxiæ sive 1. Quadragesimæ; & in Synodico Thessalonicensi apud Allatium p. 187. libri de Simeonibus. Eius homiliae quatuor in *Deiparam* vulgavit sed Latine tantum cum notis *Hippolytus Maraccius* in Mariali S. Isidori, Rom. 1651. 8. Unam ex illis in festum *praesentationis* (Allatio p. 97. de Simeonibus, *ἡς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων*) itidem Latine *Combesius* in Bibl. Concionatoria, notans paullo verbosiores esse. Cæteras tres, 1. in *annunciationem*, 2. *nativitatem* & 3. *dormitionem S. Mariae* memorat idem Allatius de Simeon. p. 94. 100. & 87. apud quem etiam aliarum inceditarum mentio ut p. 83. *Ἐἰς τὴν σωτηρίαν κατὰ σὰρκα καὶ θείαν γέννησιν τῆς Χριστοῦ*, & p. 100. *Ἐἰς τὴν ἑσπέρην τῶν φώτων*. *Commentarios in Evangelium Lucae* in Bibl. Vaticana MSS. exstare pridem tradidit *Sixtus Senensis* lib. IV. Bibl. sanctæ.

Isidorus *Zoarenus* in Palæstina Episcopus, qui subscripsit Concilio CPol. sub Mena A. C. 536.

IV. ANTIOCHUS Syrus, Ptolemaidis in Palæstina Episcopus ob eloquentiam Chrysostomus k) appellatus, sed præcipuis Joannis Chrysostomi

Kk 2

k) Sozom. VIII. 10. Niceph. XIII. 9.

loftomi inimicis accensus à Palladio, l) interfuit Synodo ad Qvercum A. C. 403. contra Jo. Chrysoftomum congregatæ de qua Photius Cod. 59. & Jus Græco Romanum lib. IX. p. 554. Obiit adhuc sub Arcadio hoc est non post A. 408. Scripsit, ut ait Gennadius c. 20. de Scriptoribus Eccles. *adversus avaritiam* unum & longum volumen, & *in curatione cæci* qui à Salvatore illuminatus est, homiliam compunctione timoris DEI & humilitatis plenam. Ex his, & ex aliis quos habuit plures sermonibus nihil ad nos pervenit. Apud Theodoritum dialogo II. p. 200. & in Concilio Chalcedonensi part. 3. cap. 1. (T. 2. Harduin. p. 651.) citatur hoc ejus dictum : *μη̄ συγχέης τὰς φύσεις, καὶ ἔχῑ ναρκήσεις περὶ τὴν οἰκονομίαν.* Non confundas (in Christo) Naturas, & non accovitus habeas circa dispensationem. Expositionem in Psalmum XLI. quæ inter Joannis Chrysoftomi opera legitur, huic Antiocho, vel alicui sequioris ævi tribuendam suspicatur Thomas Bruno in diss. de Therapevtis Philonis p. 201. In Catena ad Matthæum T. I. p. 239. affertur locus Antiochi de resurrectionis veritate per Moyfis & Eliæ apparitionem confirmata. Et in catena ad Johannem p. 444. de latere Christi lancea perfosso, ut gladius districtus paradisi aditu nos prohibens removeretur. Alia loca Gelasius servavit libro de duabus Naturis citans sermones in *Nativitatem Christi* & in *Pascha* : alia Ephræm apud Photium Cod. 288. alia Leontius contra Nestorium & Eutychen : alia denique Cyrillus Alex. libro ad Reginas T. 6. p. 49. & inserto parti I. Actorum Concilii Ephesini T. 3. labbei p. 118.

Ab hoc Antiocho distingvendus ANTIOCHUS τῷ μὲν γένει Γαλάτης ὑπὸ καίμης λεγομένης Μεδωσαγᾶ, ἀσκειμένης ἐν τοῖς μέρεσι τῆς αὐτῆς πόλεως Ἀγκύρας ὡς δὲ σημεῖον ἕκαστι * *gentis Galata, ex vico Medosaga, vicesimo ab Anagra civitate lapide* : MONACHUS Lauræ five Monasterii S. Sabæ quod stadiis octoginta versus meridiem ab Hierosolymis distabat, qui scripsit non diu post cladem urbi illatam, & ἐμπρησμόν τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ καὶ τῆς τῆς ἁγίας ταυρῆς Χρυσῆς Θεᾶς ἡμῶν μετέστασιν ἐν Περσίδι τῇ) *conflagrationem sanctæ urbis Hierosolymæ & crucis sanctæ Christi DEI nostri translationem in Persidem* A. C. 614. n) Rege Persarum Chosroë belligerante adversus Heraclium Imp. De eadem calamitate meminuit in exomologēsi his verbis p. 1248. Ἡλθ' ὁσπία ἐθνη
αἶς

l) Palladius de vita Jo. Chrysoftomi p. 49. adde Socratem VI. 11. & Hist. tripartitam X. 10.

* Lambec. III. p. 140. ex nota Codicis MS. Cæsarei.

m) Antiochus capite CVII. Idem *χαλδαϊκὸν χειμῶνα* tempestatem Chaldaicam adhuc vigentem commemorat in præfat. & *παρεσίαις τῶν χαλδαίων* capite XVIII.

n) Vide Baronium & Pagiū ad illum annum.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

storum Ecclesiae doctorum Hermæ aliorumque, licet hi de nomine vix usquam laudentur. Prodit primum cum subiecta *Exomologesi* Latine ex *Godfridi Tilmanni* Carthusiani Monachi interpretatione Paris. 1543. 8. atque inde in Bibliothecis Patrum, Paris. 1579. Tomo II. & Colon. 1618. Tomo VII. & Lugd. 1677. Tomo XII. At Græce primus dedit *Fronto Duceus* addita Tilmanni versione in Tomo 1. q) Auctarii Bibl. Patrum Paris. 1624. unde utraqve lingua recusus Antiochi Pandectes est in Bibliotheca Patrum Morelliana Paris. 1644. 1654. Tomo XII. Quam vero inter Conciones Græcorum Patrum Antwerp. 1601. 8. cum versione sua p. 148. 167. Petrus Pantinus vulgavit homiliam S. Antiochi ad Eustathium *περὶ λογισμῶν de cogitationibus*, & in Coloniensi ac Lugdunensi Bibl. Patrum editioni Pandecti Antiochi ex Pantini editione subijcitur, nihil aliud est quam ejusdem Pandectis caput LXXXI. Ex capite CXXX. adscribam elenchum hæresium, quas rejicere se ac detestari Antiochus profitetur.

Οὕτως καὶ ἡμεῖς, ἡτοὶ ἡ καθολικὴ ἐκκλησία, πιστευομένη, ὡς καὶ οἱ μεγάλοι Φωστῆρες, καὶ διδάσκαλοι τῆς ἀληθείας, Ἀθανάσιος, Βασίλειος, Γρηγόριος, Ἰωάννης, καὶ Κύριλλος, ὁ τῆς Ἀλεξανδρείων μεγαλοπόλεως καὶ τοὺς μὴ οὕτως φρονούντας ἀποστρεφόμεθα καὶ ἀναθεματίζομεν, μὲν τῶν προεγγραμμένων αἵρέσεων, τῶν μὲν πρὸ παρυσίας τῆς Κυρίου, κατὰ διαφορῶν καθεύδων ὧν τὰ ὀνόματα εἰσὶν ταῦτα: Σιμωνιανοὶ, Μενανδριανοὶ, Σατορνιανοὶ, γ) Βασιλιδαῖοι, Νικολαῖται, Γνωστικοὶ, Καρποκρατιανοὶ, Κηλυθιανοὶ, Ναζαρηῖοι, Ἐβριωνῆοι, δ) Οὐαλεντιανοὶ, Σεκουδαῖοι, Πόλεμαῖοι, ε) Μαρκώσιοι, Κολορβάτιοι, Ἡρακλεωῖται, Οφίται, Καϊανοὶ, Σαθιανοὶ, υ) Ἀρχοντακοὶ, Κερδοριανοὶ, Μαρκιωνῖται, Λουκιανῖται, Ἀπελιανοὶ, Σάθηλιανοὶ, Τατιανοὶ,

Sic nos sive Catholica Ecclesia credimus, quemadmodum & magna illa Ecclesiae luminaria ac doctores veritatis, Athanasius, Basilus, Gregorius, Joannes, Cyrillus magnæ Alexandrinorum civitatis Episcopus. Quare illos qui præter horum dogmata senserunt, averfamur, repudiamus, & execramur, cum subscriptis hæresibus quæ succedant temporibus adnatæ sunt post Domini adventum. Ejusmodi hæreticorum nomina sunt hæc 1. Simoniani. 2. Menandriani. 3. Saturniliani. 4. Basilidiani. 5. Nicolaitæ. 6. Gnostici. 7. Carpocratiani. 8. Nazaræi. 9. Hebionæi. 10. Valentiniani. 11. Secundiani. 12. Ptolemæi. 13. Marcossii. 14. Colorbasiani. 15. Heracleonitæ. 16. Ophitæ. 17. Caiæni. 18. Sethiani.

g) male T. II., in Hendreichii pandect. Brandenb. p. 208.

γ) Σατυρνιλιανοὶ ut apud Eriphan. & Damasce.

δ) Ἐβριωνῆοι, Οὐαλεντιανοὶ.

ε) Πτολεμαῖοι.

υ) Σηθιανοὶ.

Εγκρατισαί, κατὰ φευγασῶν, x) καὶ
Μοιτανισῶν, καὶ Ασκαδρουγιταῶν, Πεπου-
ζιανῶν, ἢ Περικιλιδιανῶν, οἱ Κεκκεντιλιανῶν,
y) οἱ συνάπτεται Ἀρτότυραι, Τροσ-
ρεσκιδεκατίται, Ἀλογοί, Ἀδαμιανοί,
Σαμψαῖνι, οἱ καὶ Ἐλκεσαῖοι, καὶ Θεοδο-
τιανοί, Μελχετεδεκιανῶν, Σαρδισιανῶν, z)
Νοητιανῶν, Οὐαλήσιοι, Καθαρῶν οἱ καὶ
Ἀνάβιτοι, a) Ἀγγελικοί, Ἀποσολικοί,
οἱ καὶ Ἀποτακτικοί, Σαβελιανοί, Περ-
νημανῶν, οἱ καὶ Λίτχρηποιοί, Περνημιανῶν
ἄλλοι τε, καὶ Ἀδαμαντιανοί, Παύλοϛ
Σαμοσατέως, b) Μανιχαῖοι, Βρακίται,
c) Μελιτιανῶν, Ἀρφατοί, οἱ καὶ Ἀρφομα-
ῖται, Αὐδιανοί, Φωτιανοί, Μάρκελλια-
νοί, Εἰμάρφοι, d) Πνευματμάχοι, Αερί-
ανοί, Αετιανοί, οἱ καὶ Ἀνομοί, Εὐνομιαῖ-
νοί, Εὐδοξανοί, Διμοιρεῖται, οἱ καὶ Ἀπο-
λιναρεῖται, Ἀντιδικομαριανῶν, οἱ εἰς
ὄνομα τῆς αὐτῆς Μαρίας κορυλλίδας
παισιῶτες* Μεσάλιανοι, οἱ καὶ Εὐχίται,
ἕως τῶν ὧδε ὁ ἅγιος Ἐπιφάνιος ἐξε-
θέτο. μὲν δὲ τούτους γεγόασιν, Εὐα-
γγελῶν, καὶ Δίδυμοϛ, τὰ Περνημοῦς
Φρονιῶτες πρὸς ὑπαρξίν, * καὶ ἀποκα-
τάσασιν, Θεόδωροϛ ὁ Μομφουσίας,
καὶ Διόδωροϛ, καὶ ὁ Νεσόροϛ ἐνὶ Φρο-
νήματι δύο ἄνους λέγοντες. τούτοις
συμφωνῆ Μαρίας ὁ Πέρσης* καὶ ἡ λεγο-
μένη Ἰβρα e) Ἐπιστολή. μὲν τούτους

Sethiani. 19. Archontici. 20. Cer-
doniani. 21. Marcionistæ. 22. Lu-
cianistæ. 23. Apelliani. 24. Seve-
riani. 25. Tatiani. 26. Encratitæ.
27. Cataphrygastæ & Montanistæ;
Ascudrugitæ. 28. Repusiani. 29.
Priscilliani, Quintilliani, quos
consequuntur Artotyritæ. 30.
Tessares kai-decatitæ. 31. Alogi.
32. Adamiani. 33. Sampsaï, qui &
Ekefzi. 34. Theodotiani. 35. Mel-
chisedechiani. 36. Bardesiani. 37.
Noëtiani. 38. Valerii. 39. Kathari,
qui & Anabiti. 40. Angelici. 41. Apo-
stolici, qui & Apotactitæ. 42. Sa-
belliani. 43. Origenarii: qui &
Æschropæi. 44. Origeniani alii qui
& Adamantii. 45. Paulus Samosa-
tensis. 46. Manichæi. 47. Hieraci-
tæ. 48. Meletiani. 49. Ariani, qui
& Ariomanitæ. 50. Audiani. 51.
Photiniani. 52. Marcelliani. 53. Se-
miariani. 54. Pneumatomachi. 55.
Aeriani. 56. Aëtiani, qui & Ano-
mæi, & Eunomiani, & Eudoxiani.
57. Dimæritæ, qui & Apollinaritæ.
58. Antidicomarianitæ: Isti faciunt
ad invidiam nominis, inter placen-
tulas quas vocant, collyridas Mariæ.
59. Messaliani. 60. Euchitæ. Huc-
usquē Sanctus Epiphanius exposuit.
Posthæc hæreseôn portenta fuerunt
hi, Evagrius & Didymus qui secun-
dum dogmata Origenis, puta præ-
existen-

x) lege οἱ Καταφευγασῶν. y) Κυντιλιανῶν. z) Βαρδησιανῶν
a) Ναβαλίτι-Νοβατιανῶν; vide Cotelæ. i. monument. p. 776.
b) Παυλιανῶν ἀπὸ Παύλου ὁ Σαμοσατέως.
c) Ἐξ Ἰερακίται, Μελιτιανῶν. d) Ἡμιάρειοι. * πρὸ ὑπαρξίν. e) Ἰβρα.

Εὐτυχῆς, Φανλασίαν, καὶ δόκησιν, καὶ
 σύγχυσιν φρονῶν ᾧ τινι ἐπεταμ Διόσ-
 κορῷ, Θεοδοσίῳ, Γαϊνὸς, Τιμόθεῳ
 ὁ Ἐλυρῷ*, Πέτρος, ὁ τὸ, ὁ σαυρωθεὶς,
 εἰς τρισάγιον Ἐπινοήσας; Πέτρος ὁ
 Μουγγὸς, Σεβήρῳ ὁ Ἀκέφαλῳ,
 Σωτήριχῳ, ἐκ Σαμαρίας Καππαδο-
 κίας, Φιλόξενῳ ἱερεὺς πόλεως Ἰαμφι-
 λόχιῳ ὁ Πισίδης, Ἰάκωβῳ ὁ Σύρῳ,
 καὶ Ἰουλιανός, καὶ ἢ τις κατ' αὐτοὺς
 τοιοῦτῳ.

* Ἄλυρῳ.

existentiam atque restitutionem
 senserunt. Theodorus Mopsve-
 stenus, Diodorus & Nestorius qui
 suo sensu duos astruunt esse filios.
 His concinit Mares vir Persa, &
 Epistola quæ dicitur, Iba. Secun-
 dum hos, Eutyches imaginationem;
 opinionem & confusionem sen-
 tiens: quem quidem sequuntur
 Dioscorus, Theodosius, Cajanus,
 Timotheus qui & Ælurus, Petrus
 qui & illud commentus est: nempe,
 ut trishagio hymno accederet quar-
 tus σαυρωθεὶς id est, crucifixus. Petrus
 Μungus, Severus, ille Acephalus,
 Soterichus ex Cæsarea Cappodociz,
 Philoxenus Hierapolitanus, Amphi-
 lochius Pisidiæ, Jacobus Syrus, &
 Julianus: & si quis secundum hos
 talis fuerit.

Si quis novam editionem hujus pandectis curare velit, operæ præ-
 tium fuerit conferre Codices MStos ut Cæsareum de quo Lambecius III.
 p. 138. seq. & Coislinianos quorum meminit Montfauconus p. 189. 190.
 (ubi etiam prologum ab alio auctore præmissum exhibet Græce & Latine)
 & p. 297. &c. Lambecius in Cæsareo illo Codice etiam reperit Pandecti
 præfixam βίον σύντομον Εὐφροσύνης μαγείρας narrationem compendiarium vitæ
 S. Ευφροσύνη, κορυφαίου, incertum quo auctore, & necdum editam,
 & aliam περὶ Ευχαρίστη κοσμικῆς de Eucharisto, Ægyptiaci cujusdam vici acco-
 la, quam Latine dedit Herib. Rosweidus in libro sexto de Vitis Patrum
 p. 496. Duo quidam Patrum rogabant DEum ut ostenderet eis &c. quem totum
 sextum librum Antiocho nostro velut auctori Lambecius tribuendum
 incerta conjectura conjicit.

Alius ab his Antiochus ad quem varia opuscula feruntur sub S. Αθαν-
 ασι nomine, ut quæstiones ad Antiochum quas Athanasio qui ab A. 1302.
 ad 1313. Patriarcha Alex. fuit, scriptas affirmabat Oudinus in triade disserta-
 tionum diss. II. p. 83. seq. 97. 100. & diss. III. p. 50. seq. in eo haud dubie
 falsus, cum quæstiones ad Antiochum à Mich. Glyca qui ante A. 1150. scri-
 psit,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Antiochus *Historicus*. Vide in Sophista & Syracusano.

Antiochus *Laodicenus*, Scepticus qui Zeuxidem audivit. Laërt. IX. 106. 116.

Antiochus *Macedoniae* in Lydia Episcopus qui interfuit Synodo Photii A. 879.

Antiochi *Medici* diætam qua octogesimum ætatis annum integris sensibus viribusque superavit, laudat Galenus libro V. *ύγιεινών* T. 4. edit. Basil. p. 269. seq. Citatur Antiochus sapius ab Aëtio, Ægineta & eodem Galeno.

Antiochus *Memphites* Episcopus interfuit Concilio Nicæno A. C. 325.

Antiochus *Pacius Ophthalmicus* Galeno memoratus.

Antiochus *Rhesanus* in Mesopotamia Episcopus qui interfuit Concilio Nicæno A. C. 325. & Antiocheno A. 341.

Antiochus *Samosatensis* qui interfuit Concilio CPol. A. 381.

Antiochus *Scepticus*. Supra in Laodiceno.

Ad Antiochura *Scholasticum* exstant Isidori Pelusiotæ Epistolæ.

Antiochi *Sophista βιβλίον*, *ἀγροῦ Πιτυροφόμενον* citatur à Phrynicho p. 32. Ejusdem ut videtur Antiochi mentio apud Pollucem VI. 99. & in Græcis ad Hermogenem scholiis p. 13. De hoc Ægeate Cilice Sophista & *Cynico* videndi Philostratus lib. 2. de Sophist. p. 568. seq. qui præter declamationes alia ejus *Φροντισματα* & (quam laudat in primis) *Historiam* commemorat, tum Dio Cassius lib. LXXVII. p. 878. & ex eo Svidas in *Ἀντίοχος αὐτόμολος*.

Antiochus *Syracusanus* Xenophanis F. scriptor *πάνυ δεχαῖος* & Timæo antiquior qui rerum Sicularum historiam libris IX. à Cocalo ad Olympiadem LXXXIX. & *σύγγραμμα περὶ Ἰταλίας* composuit. De eo Vossius lib. IV. Hist. Græc. p. 456. seq. Ejus nonus historiarum citatur etiam à Clemente Alex. p. 22. protreptici, & Theodorito in curatione Græcar. affect. p. 115. In Bibl. Græca doctissimi Meursii Antiochus Xenophanis à Syracusano male distingvitur, quod ipse haud dubie si librum vivus potuisset edere, emendasset.

Antiochi *Syrie Reges* fuere duodecim, de quibus Jo. Vaillantius in Seleucidarum Imperio ex numismatibus illustrato, ut Ulserium aliosque Annalium V. T. scriptores & interpretes librorum Maccabaicorum præteream. I. *Soter*, Seleuci F. ante Christum natum ab A. 283. ad 262. II. *Θεός* ab A. 262. ad 247. Magnus qui etiam *Philometor* Seleuci secundi frater ab A. 224. ad 187. IV. *Epiphanes* ab A. 176. ad 164. V. *Eupator* ab A. 164. ad 162. VI. *Bala* F. ab A. 145. ad 143. VII. Antiochus *Sidetes* ab A. 138. ad 131. VIII. *Γρύπης* ab A. 123. ad 97. IX.

IX. *Cyzicenus* ab A. 114. ad 97. X. *Pius* A. 95. XI. Seleuci sexti frater A. 94. - XII. *Dionysius* A. 87. seq. ante Christum natum. Ex his tertius, cuius theriacam laudant ex Eudemo Galenus lib. 2. de antidotis c. 14. Plinius lib. XX, cap. ult. & Plinius Valerianus de re Medica IV. 18.

Ἀντιοχίανι Corinthi Hieronicae Apollinis τῶν ἐν Ἀρμενίᾳ καὶ Μεσοποταμίᾳ καὶ ἐν Μηδίᾳ Ῥωμαίοις πραγμάτων ἀφήγησιν narrationem de rebus ipsius aetate in Armenia, Mesopotamia & Media à Romanis gestarum ut ineptam perstringit Lucianus libro de scribenda historia T. 2. p. 623. seq. edit. Amst.

V. SEVERIANUS Gabalorum in Syria Episcopus, Johannis Chryso-
stomi amicus primùm, mox æmulus & inimicus, r) quo ipso non levem
maculam adpersit nomini suo, laudisque haud parum amisit, licet ob elo-
quentiam & ipse à quibusdam Chryso-stomus s) appelletur. Obiit Theo-
dosii junioris, quem sacro baptismo tinxerat, temporibus, t) adeoque
post A. G. 408.

Hujus Severiani Homilias XIV. in *Genesis* MStas se habere testatus est
Alexander Brassicanus præf. in Salvianum. Ex illis sermones VI. *Εἰς κοσμο-
ποιίαν* de Mundi creatione Græce edidit *Henricus Savilis* inter S. Chryso-stomi
scripta T. VII. p. 587. Græce & Latine *Franciscus Combefis* in auctario no-
vissimo Bibl. Patrum T. 1. p. 211. Paris. 1672. fol. Ex his desunta fragmenta
observat *Caveus* quæ in *Catena Patrum* in *Pentateuchum*, à *Francisco*
Zephyro vulgata latine, ad Historiam creationis adducuntur. Nam
cætera pleraq; ad reliquos Moysis libros Severi potius sunt quam Severiani.

Homilias LXXXVIII. Severiani in homiliario quodam MS. Bibl.
Ambrosiana: exstare testatur *Mabillonius* T. 1. *Musei Italici* p. 13. alias
etiam in Codice Bibl. Casinensis de quo idem p. 124. Apud *Oecumenium*
in 1. ad Corinth. VI. p. 416. edit. Veronens. citatur ὁ ἐν ἀγίῳ Σευηριανὸς
τεύχεϊ 17. λόγῳ γ'. κεφαλαίῳ 19. Idem in cap. VII. p. 423. ὁ Σευηριανὸς
ἔστιν ἕτως.

Εἰς τὸν ὄφιν τὸν χαλκῆν, in *serpente* *aneum*, homilia incipit: Ὁ τῷ Θεῷ
λόγῳ ἀδελφοί, & Græce edita inter tributas Chryso-stomo T. VII. Savil.

LI 2

p. 448.

r) *Socrates* VI. II. & 24. *Sozom.* VIII. 10. *Niceph.* XIII. 9. *Palladius* in vita Chryso-
st. recentioribus *Tillemont.* T. XI. memor. p. 171. seq. *Godfridus Hermantius* in Jo. Chryso-
stomi Vita &c. s) *Rich. Montacutius* T. 1. *Orig. Ecclesiast.* p. 112.

t) *Gennadius* c. 21. de script. Eccles. in Codice vetustissimo Corbejensi: *Severianus Gabalita-
na Ecclesia Episcopus - - moritur minore Theodosio, filio suo in baptisate, imperante.*

p. 448. Oratio secunda è decem quas Chrysoſtomi nomine in lucem dederat Card. Sirletus. Sed Severiano aſſerunt Jo. Damascenus, Hadrianus Papa cum Synodo Pariſienſi, ut notatum Sirmondo ad Ennodium Ticinenſem p. 88.

Εἰς τὰς ſφραγίδας τῶν βιβλίων *de ſigillis librorum* homilia quæ incipit: *μὲγα τῆς ψυχῆς ἐφόδιον*, & legitur T. VI. Duczi p. 138. cum verſione Jo. Jac. Beureri, & Græce T. V. Savil. p. 689. Severiano vindicatur Theodoretus & Hadriani Papæ auctoritate.

Sermo *de pace*, in Eccleſia CPol. habitus A. 401. cum à Jo. Chryſoſtomo ſuſceptus eſt, tantum Latine exſtat T. VII. Savil. p. 948. Incipit: *In adventu Domini & Salvatoris noſtri.*

Εἰς τὴν ἐνανθρώπηſιν, *In incarnationem Chriſti* Homilia quæ incipit: *ἐμνήσθη τὸ θεῖον*, edita Græce T. VII. Savil. p. 307. videtur Severianum auctorem habere & ſub ejus nomine Latine exhibetur à Combeſiſio in Bibl. Concionatoria. Severiano etiam tribuunt viri docti homiliam *de Nativitate Chriſti* quæ occurrit Græce T. V. edit. Savil. p. 846. & incipit: *μυστήριον ζῆνοῦ καὶ ἐξορίδοξον*. In neutra harum leguntur quæ ex Severiani homilia in Nativitatem aſſert Theodoritus dialogo ſecundo.

De Cruce Homiliam & in illud, *tu es qui vincitur es* vulgavit Græce Savilius inter dubia Chryſoſtomi T. V. p. 898. Incipit: *καλῶς ἡμῖν καὶ σοφῶς*. Eam MS. Mazariniano uſus idem Combeſiſius ex Damasceni auctoritate Severiano vindicavit & Latine à ſe verſam edidit T. I. Bibl. Concionariæ p. 36. quæ utraqve etiam lingua vulgavit Paris. 1656. 4. cum aliis quibusdam Chryſoſtomi. Idem teſtatur eſt homiliam *in dedicationem Crucis* ex qua fragmentum produxit Gretſerus, integrum extiſſe in Bibl. Scoriaſenſi. Quartum Severiani λόγον εἰς τὸν σταυρὸν citat Damascenus 3. de imagg. T. I. p. 385. & εἰς τὰ ἐγκαίνια τῆς σταυρῆς p. 327. 343. 365.

Ex ſtyli ſimilitudine Homilias longe plures Severiano ſed non ſatis certa conjectura tribuunt vivi docti, ut videre licet apud Eliam du Pin T. 3. Bibl. Eccleſ. & Tillemontium T. XI. memor. p. 587. ſeq. Illam vero *de morte innocentium* homiliam quæ incipit: *Zelus quo tendat, quo profiliat livor,* & inter ſermones Petri Chryſologi legitur CLII. atque inter Patrum homilias ab Alcuino collectas, neutiquam Severiani eſſe ſed Latini ſcriptoris, ex ipſo filo orationis arguit Combeſiſius, quæ tamen homiliam *de SS. Trinitate* quæ incipit: *οἱ κατὰ τῆς ἀγίας* & inter ſuppoſitas Chryſoſtomo exſtat T. I. edit. novæ p. 831. (Savil. T. VI. p. 955. & Duczi VI. p. 160.) nec non alias plures tomo ſexto Duczi obvias, Severiano potius quàm Joanni Hieroſoſymitano tribuendas contendit.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

VI. Certe inter fortes Nestorii adversarios strenue decertavit A. 431. in Synodo Ephesina, in cujus Actis parte IV. habentur Græce & Latine hæ tres ejus homiliae :

I. *In die Nativitatis Christi*, Incipit : λαμπρὰ καὶ ἀγάδοξοι. T. 3. Labbei p. 988. & T. I. Harduin. p. 1644.

II. *In Natalem Salvatoris*. Incipit : λαμπρὰ τῆς παρέσης ἑορτῆς. T. 3. Labbei p. 1008. & T. I. Harduin, p. 1654. memoratur in Actis Synodi septimæ actione 6.

III. *Contra Nestorium*, in die S. Joannis Evangelistæ. Incipit : Ὅπερ εἰς τοῖς σώμασι ἡμῶν ἰατρός. T. 3. Labbei p. 1024. & T. I. Harduin. p. 1665. Huic homiliae quadrat quod Gennadius c. 55. de Script. Eccles. ait Theodotum cum adhuc Ephesi versaretur scripsisse adversus Nestorium *librum redargutionis & refutationis dialectica quidem arte ordinatum sed auctoritate sacrarum scripturarum detextum. Multis enim adersionibus usus est antequam Scripturarum testimonia poneret. Præterea ex illius scriptis existant :*

IV. *Εἰς τὸ σύμβολον τῶν ἁγίων ἐν Νικαίᾳ πατέρων τῶν τῆς. Expositio Symboli sanctorum CCCXVIII. Patrum Concilii Nicani.* Hic titulus est in Codice MS. ex quo primum Latina versione donatum à Luca Holstenio, utraque lingua vulgavit & Clementi IX. Pontifici Max. dicavit Franciscus Cardinalis Barberinus. Rom. 1669. 8. Franciscus vero Combefis, qui cum nova versione & notis suis, subjuncta S. Germani Patriarchæ CPol. homilia in Mariæ dormitionem, iterum edidit Paris. 1675. 8. maluit inscribere *librum adversus Nestorium sive Nestorii ex Scriptura & fide Concilii Nicani confutationem.* Scriptus est ad Lausum ut suspicor qui ipsi p. 90. Φιλὴ κεφαλή. Ex hoc libro locus qui existat p. 11. edit. Rom. citatur in Catena MS. Bibl. Barberinæ ad Actor. III. 15. Etiam in Actis Synodi VII. actione 6. inter Theodoti hujus scripta memoratur *ἑρμηνεία εἰς τὸ σύμβολον τῶν ἐν Νικαίᾳ ἁγίων πατέρων.*

V. *Εἰς ἁγίαν Θεολόκον καὶ εἰς τὸν Σιμεῶνα. In S. Deiparam & Simeonem.* Incipit : προφητικὸς ἡμᾶς καὶ τῆμερον. Edita ab eodem Combefisio Græce & Lat. inter S. Amphilocheii Iconiensis opera p. 36. At neque hujus est, neque ut Simondo & Labbeo visum Amphilocheii Sidetæ, sed ut ex Nicephori CPol. antirrheticis adhuc ineditis viri docti observavere, Theodoti Ancyranî, sub cujus nomine eandem Latine ad MS. Mazarinianum recensitam exhibet idem Combefisius in Bibl. Concionatoria.

Scripta Theodoti deperdita vel certe inedita.

VI. *De Spiritu S. Deitate libri III.* Theodotus ipse in Symbolum Nicænum pag. ult. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ὡς ἐν παρέρῳ νῦν εἰρήσθω περὶ τοῦ Πνεύματος τοῦ ἁγίου, ἐπιπέτερον ἡμῶν περὶ τῆς θεϊκῆς δεσποτικῆς αὐτοῦ δηλωμένων ἐν τρισὶν ἑτέροις βιβλίοις, οἷς ἐντυχῶν ζυνοδοξαζόμενον Πατρὶ καὶ Υἱῶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ὡσαύτῃ τῆς θείας διδαχῆς ἡ γραφῆς. *Verum illud obiter nunc dictum sic de Spiritu S. de eius divina Majestate plenius in aliis tribus libris disputavimus: quos si legeris, Spiritum S. pari honore cum Patre & Filio conglorificatum in sacris litteris, disces.*

VII. Οἱ πρὸς Λαύσον λόγοι κατὰ Νεστορίαν, ἐν τόμοις ἕξ. *Contra Nestorium libri sex ad Lausum.* memorantur in Actis septimæ Synodi actione VI. Tomo IV. edit. Harduin. p. 405.

VIII. Λόγοι sive *Homiliae* sex in iisdē Actis septimæ Synodi, sive secundæ Nicænæ A. C. 787. celebratæ memorantur; 1) εἰς τὰ Φῶτα *in sacra lumina.* Hanc una cum aliis tribus ineditis habuit ex membranis antiquis & probatis descriptum Combesius, ut ipse in notis ad Theodotum p. 77: testatur.

2) Εἰς τὸν Ἠλίαν καὶ τὴν χήραν, *in Eliam & viduam.*

3) Εἰς τὸν ἅγιον Πέτρον καὶ Ἰωάννην. *In S. Petro & Joanne.*

4) Εἰς τὸν χωλὸν τὸν καθήμενον πρὸς τὴν ὠραίαν πύλην. *In claudum sedentem ad speciosam portam.*

5) Εἰς τὰς τὰ τάλαντα λαβόντας, *in eos qui talenta acceperant.*

6) Εἰς τὰς δύο τυφλὰς. *in duos caecos.*

Iconoclastæ adversus Iconomachos hoc Theodoti Ancyranī laudabant testimonium: τὰς τῶν ἁγίων ἰδέας οὐκ ἐν εἰκόσιν ἐξ ὑλικῶν χρωμάτων ἀναμορφῶν παρελήφμεν, ἀλλὰ τὰς τῶν δρετῶν ἀπὸ τῶν ἐν γραφαῖς περὶ αὐτῶν δηλωμένων εἶόν τινὰς ἐμψύχως εἰκόνας ἀναμάτρεται δεδιδάγμεθα, ἐκ τῶν πρὸς τὸν ὅμοιον αὐτοῖς διεγερόμενοι ζῆλον. Ἐπεὶ εἰπάτωσαν οἱ τὰς τοιαύτας ἀνασηληθῆς μορφὰς, ποίας οὐκ ἐκ τῶν ἀπὸ κατάπολαύσειν ὠφελείας, ἢ ἐν ποιεῖ ἀπὸ τῆς τῶν ἀναμνήσεως ἀνάγονται πνευματικῆς θεωρίας, ἀλλ' εὐσηλον αἰσματοῦ ἢ τοιαύτη ἐπίνοια καὶ ἀβόλικῆς μεθοδείας ἔρημα. Postrema verba etiam esse Theodoti, non ut Dallæus II. 5. de imaginibus p. 227. suspicabatur, Patrum CPolitanorum; patet ex Nicephori CPol. antirrheticis & Theodori Studitæ Epistola II. 36. ad Naucratiū T. 5. Opp. Sirmondi p. 442. ubi ad eundem Theodoti locum conantur respondere, non ut Synodi septimæ patres, negare illum esse Theodoti.

Alii Theodoti.

Theodotus *Alabandensis* in Caria Episcopus qui cum Theodoto Claudio-politano A. 451. interfuit Concilio Chalcedonensi.

Theodotus ab A. C. 421. *Antiochenus* Episcopus, quem Apollinaristas non paucos ad Ecclesiam reduxisse testatur Theodoritus V. 38. Hist. De illo videndus Henricus Noris in Historia Pelag. lib. 2. cap. 4.

Theodotus *Cassiteras*, Flavianus Melissenus, Patriarcha CPol. ab A. 815. ad 821.

Theodotus *Cbins*, Rhetor qui Ptolemaum ultimum Ægypti Regem docuit, ei que fuit auctor ut Pompejum nec reciperet apud se nec dimitteret sed interficeret, caput que Pompeji Cæsari hoc averfanti obtulit ipse postea interfectus jussu Bruti. Vide Plutarchum Pompejo p. 660. Cæsare p. 730. & Bruto p. 999.

Theodotus *Claudiopolitanus* in Ponto Episcopus : supra in Alabandensi.

Theodotus *Coriarius* patria Byzantinus, auctor Theodotianorum, qui sæculo secundo hæresin suam sparsit, de qua appendix Tertulliani de præscriptione adversus hæret. cap. ult. Hippolytus contra Noërum, Eusebius V. 28. Hist. Hieronymus contra Helvid. Epiphanius & Damascenus hæresius 54. Philastrius c. 50. Augustin' & auctor prædestinati c. 33. &c. E recentioribus Jo. Pearsonius Vindic. Ignatii parte 2. p. 23. Sirmondus T. 2. Opp. p. 474. seq. D. Mich. Waltherus diff. *Jesu ante Mariam*, §. 10. seq. & Thom. Ittigius *ὁ μακαρίτης* de hæresiarchis Apostolicæ & Apostolis proximæ ætatis p. 259. seq.

Theodotus *Euroeus* in Epiro Episcopus qui interfuit Concilio CPolitano sub Mena A. 536.

Theodotus *Gordenorum* Episcopus in Lydia qui subscripsit Synodico Sarden-sis Concilii missõ ad Leonem Imp. post A. 451.

Theodotus *Grammaticus* citatur in Etymologico magno, voce *ἐπιγανος*.

Theodotus *Hierapolitanus* in Syria Episcopus qui interfuit Concilio CPol. A. 381.

Theodotus *Medicus* Atheniensis cujus apud Aristidem Rhetorem mentio T. 1. p. 485. 502. 525. &c.

Theodotus *Montanista* apud Eusebium V. 3. & 16. Hist. Pacianum Epist. 1.

Theodotus *Philosophus*, cujus quartus adversus Epicurum liber citatur à Laërtio X. 5. Alius Philosophus hoc nomine cujus vitam tribus libris scripsit Tribonianus Sidetes, Triboniani JCr Justiniano impe-ritante æqualis, de quo Svidas in τβββ.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Theodotus *Tarentinus*, inter Pythagoricos memoratur à Jamblichò.
 Theodotus *Trapezita*, auctor Melchisedecianorum de quo B. Doctor meus Thom. Ittigius diff. de hæresiarchis p. 261. Huic utpote Valentini sectæ faventi non Coriario ejus æquali tribuendas esse *eclogas* quæ ad calcem operum Clementis Alex. leguntur, & cum Combefisii versione à me exhibitæ sunt lib. V. hujus Bibl. cap. 1. sententia est clarissimi Turnemini, in memoriis Trivultianis A. 1717. p. 389. seq.

Theodotæ Atheniensis, cum Socrate colloquium refert Xenophon 3. *Ἰσομνημονεύμ.* p. 782. seq. Alia ni fallor de qua Soranus Epistola ad Cleopatram: *Dabo tibi commentarios Theodotæ & aliorum de vitiis & de curatione mulierum &c.*

VII. ANTIPATER Bostrensem in Arabia Ecclesiam rexit statim post Constantinum Episcopum qui Concilio Chalcedonensi A. 451. interfuit, siquidem paucis post Concilium annis ad Antipatrum jam Episcopum literas dedit Leo Imperator T. 2. Concilior. Harduini p. 690. Ad eundem scripsisse S. Euthymius traditur ab auctore vitæ Euthymii in T. 2. p. 281. monument. Cotelerii, cujus adde sis notas p. 636. seq. & Acta Sanctor. Junii T. 2. p. 685.

1. Præcipuum ac celeberrimum ejus opus fuit *ἀντίρρησις contra Pambphili ἀπολογίαν pro Origene*. Incepit à verbis: *ἐγὼ μὲν ἀρκύντως ἐνόμιζον ὑπεραφηκέμαι*, ut notatur in Actis Synodi Nicænæ secundæ A. 787. celebratæ, Actione V. Tom. VII. Labbei p. 367. (Harduin. T. 4. p. 304.) ubi fragmenta quædam è libro primo exstant. Longe plura & ampliora *ἐκ τῆς κατὰ τῶν βλασφημιῶν διελγένης πραγμαθείας κεφαλ. 16, 15*, servavit Jo. Damascenus in parallelis sacris T. 2. edit. novæ p. 764. ad 772. Vide etiam Cyrillum Scythopolitanum in vita S. Sabæ, T. 3. monument. Cotelerii p. 362. ubi narrat Gelasium præpositum ut succrescenti Origenismo occurreret, Antipatri opus in Ecclesia publice legendum ordinasse. *τὸ σύγγραμμα ἔσ' ἁγίοις Ἐπισκόποις Ἑσέρων Ἀντιπατρὸς, τὸ κατὰ τῶν διελγένης δογμάτων ἐπ' ἐκκλησίας ἀναγινώσκεσθαι παρσκευάσει.* Mentio iterum p. 364.

2. *Εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν Βαπτιστὴν καὶ εἰς τὴν σιγὴν Ζαχαρίου, καὶ εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.* Homilia in S. Johannem Baptistam, filium Zaccharie & salutationem sanctissima Deiparæ. Incipit: *Ἐν γεννητοῖς γυναικῶν.* MS. in Bibl. Cæsarea. Lambec. V. p. 18. Vidit etiam in Italiæ Bibliothecis Allatius qui ejus meminuit p. 89. libri de Simèonibus. Habuit

& Tho. Galeus. Si recte memini, (neque enim liber jam ad manus,) Latine eam dedit Combefisius in Bibl. Concionatoria.

3. Εἰς τὰ ἁγία Θεοφάνεια. MS. apud eundem Galeum.

4. Εἰς τὴν αἰμόρραν, in mulierem sanguinis profusio laborantem. Incipit ὅτι μιν πρώτη ἡ Ἰουδαίων κλήσις. Locus ex illa affertur in Actis Synodi Nicænæ secundæ actione IV. Tom. VII, Labbei p. 208. (Harduin, T. 4. p. 169.)

Citatur quoque Antipater ab Andrea Cæsariensi in Apocalypsin serm. 22. p. 124. Maximo ad cap. 7. Dionysii de Eccles. Hierarchia &c. Sunt etiam qui ejus Homiliam in annunciationem B. Virginis & in Nativitatem Christi commemorant.

Antipatri alii.

Antipater *Acanthius*, Grammaticus ut videtur, quem citat Ptolemæus He-phæstion lib. 1. apud Photium Cod. 190.

Antipater Mathematicus sive *Astrologus* Vitruvio IX, 7. memoratus.

L. *Calius* Antipater Romanam historiam scripsit ad L. Ælium Stilonem Varronis Magistrum in compendium missam à M. Bruto. De illa Vossius lib. 1. de Hist. latinis cap. 8. Pauca quædam ejus *λείψανα* in fragmentis veterum Historicum Latinor.

Antipater *Cauni* in Lycia Episcopus interfuit Concilio Chalcedonensi A. 451. alius ut videtur Antipater Caunenus in Concilio Rom. A. 503

Antipater sive Antipas *Ascalonis* pater Herodis Magni Judæorum Regis, de quo multa Flav. Josephus.

Gallus Antipater qui scripsit vitam Aureoli Tyranni. Vide Trebellium Pollionem in Claudii vita c. 5. qui eum ob adulationem *απὸ τῶν ἱστορικῶν & historicorum debonestamentum* appellat.

Antipater *Grammaticus*. Schol. Aristoph. ad aves. Vide Jonsium lib. 1. c. 13.

Antipater *Hierapolitanus* audivit Sophistas Adrianum & Pollucem, Zenonemque Athenientem. Imp. Severi ab Epistolis fuit in quibus scribendis excelluisse eum Philostratus testatur, qui narrat etiam æmulum fuisse & inimicum Heraclidis Lydii, & liberos Imperatoris instituendos ipsi datos fuisse, lib. 2. de Sophist. p. 606. seq. Idem Philostratus hæc de ejus scriptis: Ὀλυμπιακὸς πρὸς ἡμῶν δὴ καὶ Παναθηναϊκὸς λόγος. Καὶ ὅς ἱστορίαν ἔλαβε τὰ Σεβήρου & βασιλέως ἔργα. In numo Fulviæ Plautillæ Augustæ, quæ uxor Caracallæ fuit, ex altera

parte legas *Ἰπὶ στρατηγῶν Ἀντιπάτρων Ἱερραπολιτῶν*. Vide Hardumi numos Urbium illustratos p. 212.

Antipater *Jolai*, Rex Macedoniæ, de cujus scriptis dixi inter Aristotelis discipulos lib. 3. cap. 11.

Antipater *Macedo* junior, cujus Epigrammata leguntur in Anthologia.

Antipater *Medicos* inter methodicos memoratus Galeno lib. 1. methodi medendi c. 7. citatur & alibi ab eodem Galeno, Cœlio Aureliano, Aëtio &c.

Antipater *ὄνειροκριτικῶν* scriptor laudatur ab Artemidoro IV. 67.

Antipater *Paliurensis* de quo Meursius in Bibl. Græca, non diversus est ab Antipatri *Jolai*, Rege Macedoniæ. Paliura Antipatri patria, Macedoniæ civitas.

Antipater Plutarchi æqualis ab eo memoratus in Convivalibus quaestionibus.

Antipatri *Πραξιδίου Ἐγγυμῶν* Epistola ad S. Basilium & Basilii ad Antipatrum 203. seq.

Antipater libro tertio *περὶ πόδων*, citatur à Stephano Byz. in *Ἀρμενία*. Confer. Vossium de Historicis Græcis lib. 3. p. 324.

Antipater *Rhosi* in Cilicia Episcopus, qui Concilio Antiocheno interfuit. A. C. 363.

De Antipatris Stoicis *Sidonio*, *Tarsensi*, & *Tyriis* duobus dixi lib. 3. cap. 15.

Antipatri *ἑταῖρον* Sofigenem memorat Alexander Aphrodisseus libro de mixtione p. 142.

Antipater *Thessalonicensis* cujus, quemadmodum Sidonii Epigrammata exstant in Anthologia. Citat & Etymolog. magnum in *καυσία*, Stobæus &c.

Antipater *Trapezuntinus* qui subscripsit relationi in Synodo CPol. sub Mena A. C. 518.

CANDIDI Isauri, Christiani scriptoris & Concilio Chalcedonensi faventis *libros tres Historiarum* ab tempore Leonis in Imperatorem eVecti A. C. 457. usque ad Zenonem A. 491. defunctum, desideramus præter excerpta servata à Photio Cod. 79. quæ tomo primo Scriptorum Historiæ Byz. post excerpta de legationibus cum notis suis dedit Philippus Labbeus. Paris. 1648. fol. Vide si placet quæ de hoc Candido notavi Volumine VI. p. 239.

Alius Candidus qui temporibus Imp. Commodi & Severi clarus scripserat in *Hexaëmeron*, teste Eusebio V. 27. Hist. Ejusdem meminere Hieronymus de Script. Eccles. c. 48.

Candidus

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

nec non p. 274 - 285, aliam Nicephoro XIV. 51. laudatam auctore *Simeone Metaphraste* itidem Latine ex versione *Gvil. Gracii Brugensis* S. I. quæ Græce exstat MS. in Bibl. Cæsarea, teste Lambecio VIII, p. 233. De eodem Stylite Theodoritus in Philotheo c. 26. Evagrius lib. 1. c. 13. seq. Theodorus Lector, auctores vitæ, S. Euthymii, S. Theodosii, S. Auxentii, S. Danielis Stylitæ &c. è recentioribus Tillemontius T. XV. memor. p. 347-391. Leo Allatus libro de Simeonibus p. 10. seqq. D. Theoph. Spizelius in veteri Academia Jesu Christi p. 121. Jo. Henricus Ursinus T. 2. Analector. p. 177. &c.

Multa, inquit Allatus, hunc virum scripsisse certum est. Nonnullæ ejus pro Concilio Chalcedonensi, aliisque negotiis Ecclesiasticis Epistolæ à Scriptoribus memorantur. 1) *Prima* sit ea, quam ad Imperatorem Theodosium ob Judæis Synagogas à Christianis antea ablatas, & tunc redditas, adeò acriter scripsit, ut Theodosius & mandata revocaverit, & auctorem consilii de restituendis Synagogis magistratu abdicaverit, Meminit Evagrius Histor. lib. 1. cap. 13. & Nicephorus Callistus lib. 14. cap. 51. 2) *Secunda* pro Synodo Chalcedonensi ad Leonem Imperatorem. Evagr. lib. 2. c. 10. & Nicephor. Histor. lib. 15. cap. 19. 3) *Tertia*, pro eadem Synodo ad Basilium Episcopum Antiochenum, quæ integra apud Evagrium & Niceph. exstat. 4) *Quarta* ad Eudociam Imperatricem in eodem argumento. Nicephor. lib. 15. cap. 13. quæ vel solâ Eudocia ab Euty-chiano errore ad rectam fidem reducit. 5) Professio Catholicæ Fidei (nisi eadem sit cum Epistola 2. ut bene conjicit doctiss. Caveus,) Meminit Eulogius Alexandrinus Episcopus apud Photium. Cod. 230. Ἀλλὰ καὶ τοὺς ὅσοι ἐν τῷ μοναδικῷ διέλαμπον βίῳ τὸ φρόνημα αὐτῶν ἐγγράφως ἀνομολογήσαι ὁ Λέων διετάξατο, ὃ καὶ προθύμως πεπεράχασιν τῶν δεξιερῶν τὸν δεῖν μου εἰς χί' ἑπὶ χιλίοις συγκαταλάσασθαι μὴδενὸς ἐπιπρογνώμονησασθαι. μεθ' ὧν καὶ ὁ μέγας Συμεὼν, ὃ ἐν τῷ σὺλῳ τὸν ἀγγελικὸν ἐκείνον βίον ἀθανασάμενος. Nec non iis, qui in religiosa, & monastica vita celebres habebantur, præcepit Leo, uti sententiam suam scripto profiterentur, quod Episcopi numero mille sexcenti promptè sane executi sunt, nemine, qui aliter sentiret, deprehenso: à quibus stetit & Simeon, qui in columna cælitum vitam amulabatur.

Præter hæc Allatio memorata, exstat Latina versio brevis sermonis *de morte assidue cogitanda* quæ incipit: *Animadvertite, fratres mei.* T. VII. Bibliothecæ Patrum edit. Lugd. p. 1228. Eadem occurrit & in aliis Bibl. Patrum editionibus, ut Colonienſi Tom. V. parte 2. & Parisienſi A. 1589. 1644. 1654. Tomo II, & in appendice ad edit. 1675.

Fuit & *Simeon Stylites Junior*. Thaumastorites, qui vixit ab Anno quarto Justinii senioris (Christi 521.) ad annum decimum quintum Mauricii (Christi 596.) per annos 75. de quo Conradus Janningus in Actis Sanctor. ad 24. Maj. Tomo V. p. 307. sq. ubi exhibetur Græce cum Janningi versione vita hujus Simeonis laudata Nicephoro Callisto XVIII. 24. & scripta à Nicephoro Magistro sive Rhetore Antiocheno, cognomite Οὐγγυρῆς, descripta vero ex MS. Bibl. Vallicellanz. Composuit & vitam hujus Simeonius *Arcadius* quidam Cypri Archiepiscopus, quæ intercidit. Vide Tomum V. Maji p. 306. In eodem p. 403 - 431. habes etiam Græce è MS. Florentino cum Janningi versione vitam coævo auctore scriptam B. *Martha*, quæ hujus Simeonis mater fuit. In ea p. 426. seq. occurrit Simeonis *Epistola ad Stavrophylacem*. Memoratur & ὡδὴν pro terra moru sistendo p. 348. ne de aliis precum formulis dicam p. 423. *Epistola ad Justinum Junioem*, p. 378. Moriturus commendat *Canonem* suum sive *regulam*, p. 401. De *Epistola ad Evagrium* vide p. 396. seq. & *Evagrium* VI. 23. Hist. De *Epistola ad Justinianum* contra Nestorianos & Eutychianos, atque alia pro imaginibus, Allatium libro de Simeonum scriptis p. 18. seq. ubi etiam de *tropariis* ejus sive *hymnis* & *precibus*.

Simeon denique *Stylites* tertius, presbyter & Archimandrita, cujus memoriam Græci recolunt die 26. Jul. de quo Allatius laudati libri p. 22. Omitto alios Stylitas veterum celebratos scriptis, ut *Theodorum Stylitem* de quo Acta Sanctor. ad 28. Maji T. VI. p. 755. seq. *Joannem Scilitem* de quo vita Simeonis Stylitæ junioris T. V. Maji p. 311. *Nicetam Stylitem*, de quo Ephemerides Moscorum, iconibus illustratæ 24. Maj. ante Acta Sanctor. T. 3. Maji p. 28. *Danielem Stylitem* de quo supra p. 71. Lambecius VIII. p. 233. & Nic. Comnenus Papadopoli prænot. Mystagog. p. 60. b. & *Petrum Stylitem* à Constantino Copronymo male habitum de quo Theophanes & Cedrenus ad A. C. 770. De horum Stylitarum ἀσκήσει quædam non protritâ Jacobus Gretserus libro primo rerum variarum. Columnam ipsam in qua Simeon Senior tot annos exegit, his verbis describit Johannes Phocas in Allatii συμμίχταις p. 5. Χερσὶ λαξευτῶν &c. *Lapidarum opera, summitate montis admirandi* (inter urbem Antiochiam & mare) *alte excavata, monasterium ex uno conflatum compaginatumque lapide extruxit: in media Monasterii Ἡς μέσον αὐτεφύῃ λαξεύσας κίονα ἐν αὐτῷ τὰς βάσεις εἶστο inter excisos lapides sua sponte nata columnâ gradu fixit, super petram, ut sacro eloquio traditur, pedibus firmatis, versus exorientem solem templum pulcherrimum DEO erexit, in quod discipulos convocabat: atque ita sub dio ipse*

ipse commorans, illi tota nocte in templo stantes, ut decebat sanctos, debitum D.F.O. calcem offerebant.

IX. JOHANNES Hierosolymitanus, S. Cyrilli in Episcopatu Hierosolymitano successor a) ab A. C. 386. usque ad A. 416. quo diem obiit. Hic pro Origenis causa, cujus mortui famæ patrocinari studebat, gravissimas cum Epiphanio & Hieronymo inimicitias suscepit, & modo Ario, modo Pelagio b) favere fuit visus obrectatoribus studii sui: adversus quos teste Gennadio cap. 30. de Script. Eccles. scripsit *librum c) quo ostendit Origenis se ingenium, non fidem secutum.* Sed illo pridem deperdito, ecce tibi hominem Iepidum, Petrum Wastelium, Alostanum Carmelitam, qui sub nomine *Joannis Nepotis Sylvani, Hierosol. Episcopi XLIV.* quem Carmelitam fuisse pejerat, Carmelitis suis gratificaturus promit veluti versum è Græco magnum volumen, alio non sane minore vindiciarum comitatum, Bruxellis 1643. fol. in quo hæc Joannis scripta venditantur, quæ illius esse nemo veterum scripsit, nullus fide dignus Codex MS. docuit:

I. *Liber de institutione primorum Monachorum in Lege veteri exortorum & in nova perseverantium ad Caprasium Monachum, interprete Aymerico Patriarcha Antiocheno.* T. I. p. 1 - 32. Idem hoc est cum illo quod Tritæmius vocat volumen insigne *de principio & profectu Ordinis Carmelitici,* tribuitq; Johanni Patriarchæ Hierosol. & Carmelitæ, qui vixit circa A. C. 770. Habetur etiam in Bibliothecis Patrum Paris. 1589. & 1644. 1654. Tomo IX. & Coloniensi T. IV. & Lugd. T. V. nec non in Operibus Thomæ à Jesu, Carmelitæ Colon. 1684. fol. T. I. p. 416. Prolixam pro illo libro Apologiam, Baronio & Bignæo oppositam, post Petrum Wastelium d) T. 2. p. 1 - 210. scripsit M. Antonius Alegre in paradiso Carmelitici decoris

a) Vide Episcoporum Hierosolymitanorum seriem in Riccioli T. 3. Chronologia reformatæ p. 19. & in Actis Sanctor. T. 3. Maji, & T. 7. p. 969. seq.

b) Vide Orosii librum de arbitrii libertate, quem Petrus Wastelius in vindiciis sive Tomo II. Operum Joannis Hierosol. p. 568. ait rectius inscribendum: *adversus Joannem Episcopum Hierosol. affirmantem sensu Catholico dici, quod cum adjutorio & gratia DEI possit homo esse sine peccato,* & Orosio prorsus abjudicat Nestorianique esse hominis contendit. Sane Pelagium oppugnasse Joannes Hierosol. diserte traditur ab Augustino Epist. 186. edit. novæ (vet. 106.) cap. X. & ab Arianismo ipse cum absolvit Hieronymus (denique Joanni reconciliatus) Epist. 61.

c) Ad Theophilum Alex. vide Wastelii vindicias Joannis Hierosol. p. 530. seq. & qui de Joannis illius vita accurate agit, Tillemontium T. 12. memor. Eccles. p. 186. & 197. De Hieronymi scripto contra Joannem p. 197.

d) Wastelii Apologeticus pro Joannis Hierosol. Monachismo in Carmelo, & pro libro de institutione primorum Monachorum prodierat separatim Bruxell. 1611. 8.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

11. 12. *In Psalm. L.* ex veteri interpretatione. p. 409. 416.
 13. *in Psalm. XCV.* ex versione Erasmi. p. 423.
 14. 15. 16. *in Psal. C.* Godfrido Tilmanno & CXVIII. ac GXIX.
 Herveto interprete. p. 428. Hæc Chrysoptomi in Psalmos Græce
 & Latine leguntur tomo Ducæi tertio.
 17. *de tribus pueris & fornace Babylonica,* ex versione Ducæi. p. 444.
 κερνὸν ὡς ἀληθῶς. Chrysopt. T. VI. Ducæi. p. 126.
 18. *de Susanna,* interprete eodem Ducæo. p. 447. Ἡκομεν ὑμῶν ἐγγνώμη-
 νος. Chrysopt. T. VI. Ducæi p. 120.
 19. *in decollationem S. Joannis Baptistæ,* ex veteri versione p. 450.
 20. *de vitandis scandalis.* T. I. p. 453.
 21. *de divite & paupere & de elemosyna facienda.* p. 454.
 22 - 34. *In Marcum* homiliae quatuordecim, sub Jo. Chrysoptomi nomine
 incerto interprete pridem vulgatæ à Godfrido Tilmanno. p. 455.
 Has in Latinis Chrysoptomi editionibus licet reperire.
 35. 36. 37. 38. *in Lucam* homiliae quatuor. p. 475. itidem in Latinis
 Chrysoptomi editionibus obviam.
 39. 40. *in Johannem* duæ, incerto interprete. p. 486.
 41. *tertia in Johannem,* interprete Ducæo. p. 489.
 42. *In laudem Crucis,* ex versione Godfridi Tilmanni. p. 496. τί ἔπω-
 ῆ τί λαλήσω. T. VI. Ducæi p. 241.
 43. *de Eucharistia* in encæniis, incerto interprete p. 496.
 44. *In ascensionem Christi,* interprete Gerh. Vossio p. 498. Φαῖδρόν μοι
 τὸ τῆς ἐκκλησίας. T. VI. Ducæi p. 383.
 45. *de Pentecoste* p. 499. ἕρανος ἡμῶν γέγοτε σήμερον ἡ γῆ. T. VI. Ducæi
 p. 192.
 46. 47. *de Spiritu S.* incerto interprete. p. 502. & 506. χεῖρες ἡμῶν, ἢ
 φιλόχειροι T. VI. Ducæi p. 173.
 48. *de Christi divinitate & Ecclesia.* p. 514.
 49. *de fide & lege natura* p. 516. πάντα γραφῆ θεόπνευστα. T. VI. Ducæi
 p. 149.
 50. *In præcursorum Domini.* p. 522. ex Petri Pantini versione. διὰ τῆς ἡρώτων
 τοι λειμῶνες. T. VI. Ducæi p. 261.
 51. *De Ecclesia sine curia.* p. 524. Ἡ τρυγὼν ἡ Φιλέρημ. T. VI. Ducæi
 p. 104.
 52. *In principes Apostolorum Petrum & Paulum,* interprete Gerharo Vossio.
 p. 526. Οὐρανὸς καὶ γῆς. T. VI. Ducæi p. 264.

53. *In S. Thomam Apostolum*, interprete Duczo. p. 528. τῷ μὲν νόμῳ τῆς ἐκκλησίας. T. VI. Duczi p. 271.
54. *in sanctos XII. Apostolos*, ex versione Gerh. Vossii. p. 529. Ἐικότως καὶ σήμερον. T. VI. Duczi p. 268.
55. *in S. prothomartyrem Stephanum*, ex versione Duczi. p. 530. εἰψώμεν ἀνθρώπῳ. T. VI. Duczi p. 274.
56. 57. 58. *de penitentia*, interprete Lelio Tifernate. p. 535. 538. 542.
59. *de David*, eodem interprete. p. 549.
60. *de persecutione* quam passus erat Episcopus à Novatianis. Incerto interprete p. 551. πολὺς ὁ χειμῶν. T. VI. p. 248.
61. *de vanitate hujus seculi*. Joachimo Perionio interprete. p. 552. προτρέπεται καὶ κόλπῳ. T. VI. Duczi p. 98.
62. *In caecum à Christo sanatum*, interprete Duczo. p. 557. πελλαὶ καὶ ἀλάφοροι. T. VI. Duczi p. 482.
63. *de pseudoprophetais & falsis doctoribus*, ex versione Gerh. Vossii. p. 563. ὀδυνηρὰς ὁ λόγος. T. VII. Savil. p. 211. & VI. Duczi p. 396.

X. NESTORIUS Germaniciensis Syrus, Diodoro Tarsensi & Theodoro Mopsvesteno usus Magistris est, de quorum scriptis dixi Volum. VIII. p. 358. & IX. p. 157. seq. Ex presbytero hinc Antiocheno factus A. C. 428. Sisinnii successor Episcopus CPolitanus, nec diu post maximis in Ecclesia motibus imprudenti pertinacia sua, & eloquentiae suae praefidens, materiam praebuit, ac qui restiterat magno Zelo Arianis, Quartadecimanis, Macedonianis & Manichaeis, ipse haereseos reus actus in Synodo Ephesina atque exauctoratus est A. C. 431. successore dato Maximiano: obiitque in exilio non ante A. 439.

Scripta ejus celebri edicto * Theodesii junioris cremari flammis iussa, & servari prohibita sunt, unde non mirum, licet *in finibus tractatus diversarum hypoteseon*, hoc est ut ego interpretor sermones sive homilias

Nn 2

com-

* In Actis Concilii Ephesini. T. 3. edit. Labbei p. 1209. (T. I. Harduin. p. 1716.) Καὶ μηδὲν ἰσχυρῶς τὰς αὐτῶν Νεστορίου & ἀθεμίτου καὶ ἱεροσύλου ἀσεβῆς βιβλίας &c. *Dicernimus praeterea ne quis impius nefarii sacrilegique Nestorii libros, quos de sacra orthodoxorum religione & adversus dogmata Episcoporum, qui in sacra Ephesina Synodo convenerunt, edidit, habeat, aut legat aut transcribat: ceteri autem de ipsorum scriptis ζητήσαντας δημοσίᾳ ἐμπίμπρασθαι quos etiam omni studio ac diligentia undecumque conquisitos publice concremari volumus.* Plures ejusmodi sanctiones Imperatorum, praesidiumque in Provinciis adversus Nestorii & Nestorianorum scripta congestit Jacobus Gretserus lib. 1. de jure prohibendi libros malos cap. 9.

composuerit teste Gennadio c. 53. de S. E. nihil fere quicquam ejus ætatem tulisse, præter pauca illa quæ scriptis adversariorum & Conciliorum Actis inserta ad nos pervenere. Illæ sive *Epistolæ* sive *Homiliæ* maximam partem infra in Indice, quem sub extremum hujus capituli exhibeo, scriptoruna in Actis Concilii Ephesini & Chalcedonensis occurrentium à me commemorabuntur. Ex Catena inedita ad Psalm. XXXIV. hunc nuper locum non contemnendum produxit Vir illustris Scipio Maffeus, ** quem cum versione mea adscribam : Νεστορίῳ. Τὸ καλέουχοσθαι τῶν ἐχθρῶν δι' ἐξ αἰτίας φασὶ ἀναβελτιωθῆναι τῆς ἐχθρῆς βεβλόμενον· τύπτε γὰρ ἀδόκιμον χρυσίον καὶ καθαροσθήσειαι. δεύτερον, ἵνα ὡδε μασιζόμενοι καὶ πολεμῆται κεφότερον περραθῶσι τῆς αἰώνιῃς. Τρίτον ἵνα ταῖς τέτων μάστιγι ἀλλὰς εὐρεθῆ σωφρονίζων. Πανῆργθῶ γὰρ ἰδὼν ἀφρονα μασιζόμενον, κραταῶς αὐτὸς παιδύεται. Τέταρτον, τὸν βίον λοιμῆ καὶ νόσθ ἀπαλατῶν, Πέμπτον ἵνα μὴ καὶ ἄλλοι αὐτῶν μαθηστυῶσι, τὰς ἐπεισθθείσας πληγὰς φοβηθῆντες· ἕκτον ἵνα μὴ ἕπασί τινες, πῆ ἔστιν ὁ Θεὸς ἔ Δαβίδ, μὴ αὐτὸν ἐκδικεῖ καὶ σώσει ; ἕκ ἔστι γὰρ σωτηρία αὐτῶ ἐσ τῷ Θεῷ αὐτῶ. Πολεμηθῆναι δὲ τῆς πολεμῆντας εὐχεταὶ ἕχ ὡς μισαῖθρωπθῶ, ἀλλ' ὡς μισοπένηρθῶ. NESTORII. Imprecationes adversus inimicos ejus fieri à Davide ob sex causas. Prima, quo meliores illi reddantur. Nam & aurum impurum percussione purgatur. 2) ut in hac vita puniret & afflicti, leniora æterna experiantur. 3) ut horum castigatione alios erudire sibi contingat. Nam prudens si viderit stultum puniri, insigne exinde capit documentum sibi. 4) ut vitam hanc malis & calamitatibus liberet. 5) ne alii malos imitentur, sed penas illis inflictas timeant. 6) ne sint qui dicant : ubi est Deus Davidis, numquid illum vindicat servatque? non est illi salus in DEO suo. Operat vero adversarius suis adversa evenire, non tanquam inimicus hominum sed malicia.

Nestorii liber περὶ ἀνθρωπίνης, de incarnatione Domini, quem sexaginta duobus divinæ Scripturæ testimoniis pravo sensu suo constructum Gennadius testatus est cap. 53. de Scriptoribus Eccles. Garnerio † videtur idem esse quem oppugnat Cyrillus Alex. in libris contradictionum T. VII. Opp. varia ex illis loca ad verbum repetens, quæ etiam exstant in Actis Synodi Ephesinæ. Testatur autem in præfat. libri primi Cyrillus in Volumen illum Nestorii multos fuisse congestos sermones, per elementa litterarum ordine dispositos. Nestorii libros duos ab Hesychio Hierosol. flammis traditos memorat Jo. Moschus in prato cap. 46.

Symbolum non Nestorii ipsius sed Theodori potius est Mopsuesteni. Vide quæ supra p. 164.

** Giornale de letterati d'Italia T. 26. p. 64.

† Garnerius ad Mariam Metratorem T. 2. p. 322.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

De Nestorio, ejusque hæresi scriptores veteres

Græci.

Acta Synodi Ephesine præcipue, in qua primum damnatus Nestorius A. 431. tum etiam Chalcedonensis. A. 451. & CPol. A. 553. & sub Mena A. 536. &c. Codex Encyclicus, Synodicon Calinense &c.

Cyrilli Alex. scripta varia tomo præsertim sexto & septimo de quibus Volum. VIII. hujus Bibl. cap. 27. p. 567. seq.

Theodorus libro IV. hæreticar. fab. cap. 12. & Epistola ad Sporacium contra Nestorium, aliæque scripta * quibus etiam Cyrillum oppugnavit; Oppugnatus contra non modo à Cyrillo sed & à Rabula Edesseno: ut pro Theodoro vicissim scripsit Andreas Samosatensis. Sed Rabulæ & Andree lucubrationes, quemadmodum & quæ contra Nestorianos & Eutychianos Syro sermone scripserat Isaac Antiochenus & Samuel Edessenus presbyteri, memorata Gennadio c. 66. & 82. de script. Eccles. pridem interciderunt.

Proclus CPol. de cuius scriptis dixi Volum. VIII. cap. 28. p. 601. seq.

Theodorus Ancyranus de cuius scriptis dictum supra, p. 270. seq.

Evagrius, Theodorus Lector, &c. in Hist. Eccles.

Theodorus Raithuensis libro de incarnatione Christi, de quo supra p. 232.

Anastasius Antiochenus in Hodego, de quo dicturus sum capite 35.

Jobannis Maxentii circa A. C. 520. clari capitula sive anathematismi contra Nestorianos, dialogi contra eosdem, aliæque scripta, quorum Latina tantum versio tulit ætatem, edita in Orthodoxographis Basil. 1555. & 1569. fol. & in Josiæ Simleri scriptis veterum Latinis de una persona & duabus naturis Domini Tigur. 1571. fol. & in Bibliothecis Patrum Paris. 1575. Tom. V. & 1589. Tom. IV. & 1644. 1654. Tomo III. & Colon. 1618. Tomo VI. & Lugd. 1672. Tom. IX. Hunc cum Joanne Scythopolitano plerique eundem faciunt. Ejus stylum laudat Photius Cod. 95. pro Synodo Chalcedonensi bene scripsisse testatus Cod. 231.

Leontius Byz. libro de sectis, qui Græce & Latine exstat, & Leontius Hierosol. libris adversus Nestorium & Eutychen, quorum Latinam tantum versionem editam habemus, Græca in variis Bibliothecis occurrunt
Misa,

* vide Volum. VII. hujus Bibl. cap. II. p. 438. seq. Nestorio præluserant Theodorus Moprest. & Diodorus Tarsensis. Eidem favere videbantur præter Theodorum Jo. Antiochus, Andreas Samosatensis, Eutherus Tyanenensis, Ibas Edessenus &c. Nestoriani postea dicti Tetradiæ, Timotheani à Timotheo Aduro; & Felicianæ hæresis (à Felice Urgellensi. Sec. VIII.)

- MSta, ut dixi Volum. VII. p. 453. Indicem scriptorum in utroque opere laudatorum habes supra p. 167. & 172.
- Justiniani* Imp. adversus tria capitula edictum A. 545. & Epistola ad Synodum CPol. A. 553. Concil. Later. T. V. p. 454. & 684. & Harduini T. 3. p. 268. 321.
- Jo. Damascenus* hæresi 81. & libro contra Nestorianos. T. I. Opp. p. 555. edit. novæ.
- Euthymii Zigabeni*, sub sæculi duodecimi initia clari perenopia part. 2. tit. 14. edit. Latina, (Græcæ *καθολ. 15.*) Vide Volum. VII. p. 463.
- Niceta Choniata* thesaurus orthodoxæ fidei tomo octavo, adhuc inedito.
- Nicephorus Callistus* Hist. Eccles. lib. 14. seq.
- Ex scriptoribus Arabibus *Euryebius* Tomo secundo Annalium, qui singulariter rem librorum suorum contra Nestorianos memorat p. 79.
- Latini*
- Marii Mercatoris* opuscula, illustrata à Rigberio sive Gabr. Gerberonio, Bruxell. 1673. 12. & T. 27. Bibl. Patrum Lugd. Et à Steph. Baluzio Paris. 1684. 8. & copiosissime à Jo. Garnerio, ibid, 1673. fol.
- Leonis* ab A. 440. ad 461. Papæ Rom. Epistolæ ad Flavianum CPol. ad Leonem Imp. &c. quæ Latine sæpius editæ (inter Leonis opera ac postremum curante Paschasio Quentelle, Paris. 1675. 4. & Lugd. 1700. fol.) occurrunt etiam cum Græcæ versione in Actis Concilii Ephesini & Chalcedonensis.
- Auctor predestinati*, hæresi 89.
- Auctor appendicis ad Augustinum de hæresibus* c. 90. de *Timotheanis*, à Timotheo Eluro.
- Johannis Cassiani* de incarnatione Christi libri VII. contra Nestorium; ad Leonem Episc. Rom. eo hortante scripti circa A. 430. quod opus multis adhuc locis medicam manum desiderare monuit Vossius Epist. 494.
- Prosperi Aquitani* Elegia, quam inscripsit epitaphium Nestoriana & Pelagianæ hæreseos; existat in nova editioe operum Prosperi, Paris. 1711. fol. p. 198.
- Vincencius Lerinensis* in Commonitorio.
- Capraci* Episcopi, Garthag. Epistola ad Constantium & Vitalem Hispanos edita à Sirmondo T. I. Var. Opusc. Paris. 1630. & T. 1. Opp. Sirmondi p. 361.

Faulti Rejenfis Epiftola ad Gratum Diaconum fcripta ante A. C. 449. & edita primum à Petro Pithoeo A. 1586. & recufa cum alijs Faulti in Tomo VIII. Bibl. Patrum Lugd: Vide Tillemontium T. XVI. memor. p. 412.

Gelafii Papæ Rom. ab A. C. 492. ad 496. de duabus in CHRISTO naturis adverfus Eutychem & Nestorium *μονοβιβλον* Photio laudatum qui ejus Græcæ versionem legiffè fe. inquit Cod. 102. *Praclarum volumen* vocat Gennadius c. 94. de S. E. Latine exftat divifus in capita XXIX. & in eo adduntur testimonia Doctorum Ecclefiæ *Ignatii* ex Epift. ad Ephesios, *Eusebii* Antiocheni confefloris contra Arianos, *Hippolyti* Episc. & Martyris in memoria hærefum, *Arbanaſii* e libris contra Arianos & Epift. ad Epictetum, & ex libris adverfus hæreticos. *Eusebii* Episcopi Palæſtinenſis cognomento Pamphili in expositione Pfalmi XVII. *Gregorii* Naz. in natalem Domini & Epift. ad Cleodonium & ad Nectarium. *Bafilii* Caſar. ex lib. contra Eunomium & de gratiarum actione. *Gregorii* Nyſſeni contra Eunomium, *Amphilochii* Iconii Episc. ex libro ubi exponit, Pater meus major est me. *Antiochi* Episcopi Ptolemaidis, *Severiani* Episc. Gabalorum contra Novatum, *Ambroſii* Episcopi Mediol. *Joannis* Episcopi CPol. in Evangelium ſecundum Joannem, & in Crucem: & *Damaſi* Episcopi Rom. contra Arianos. Prodit in Jo. Scharidi antidoto adverfus hæreſes, Baſil. 1528. fol. & in Jo. Heroldi hæreſiologia, ibid. 1550. fol. & in Joſiæ Simleri ſcriptis veteribus Latinis de una perſona & duabus naturis Domini & Servatoris noſtri JEſu CHRISTI, Tiguri 1571. fol. nec non in Bibliothecis Patrum, Paris. A. 1589. & 1644. 1654. Tomo IV. & Colon. A. 1618. T. V. parte 3. & Lugd. A. 1672. Tomo VIII.

Vigilii Tapſitani in Africa Episcopi qui circa A. C. 484. * claruit, adverſus Nestorium & Eutychem libri V. prodire primum Tiguri 1539. 8. Deinde in hæreſiologia Heroldi, & in Joſiæ Simleri collectione jam laudata, nec non in Bibliothecis Patrum Paris. & Colon. Hinc cura Georgii Caſſandri Colon. 1575. 8. & inter Caſſandri opera junctim edita Paris. 1616. fol. p. 514. ſubjunctis Varijs Lectionibus ex codice veteri Petri Pithoei. Denique ex Petri Franciſci Chiſleri recenſione, una cum alijs Vigilii ſcriptis, Divione 1664. 4. & Tomo VIII. Bibl. Patrum edit. Lugdun.

Fulgentius Ruspensis in Africa Episcopus A. C. 533. defunctus in libris tribus ad Traſimundum Vandalorum Regem, quos cum alijs Fulgentii ſcriptis

* Vide Tillemont. T. XVI. memor. p. 614. ſeq. & Sirmondi Opera T. 3. p. 1013.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Elias Saurin in libro contra Petrum Jurieum edito Trajecti ad Rhen. 1697. 8.

Justification de la doctrine du Sieur Elie Saurin parte 2. capite 13. seq.

Ephesinam Synodum probantes,

Natalis Alexander Seculo V. diss. 23. vide etiam p. 63. seq. 219. seq. edit. in folio. Paris. 1699.

Baronius & ceteri Annalium & Historiæ Eccles. scriptores Seculo V.

Guil. Beveregius ad Synodiceum p. 103. seq. 216. &c.

Georgii Calixti dissertatio de hæresi Nestoriana, eiqvè opposito Concilio Ephesino Helmstad. 1640. 4.

Abraham Calovii Exercitatio de Nestorianismo antiquo & novo. Witeb. 1681. 4. respondente *Simone Frid. Wolfbarto* qui ejusdem Exercitationis defensionem A. 1683. edidit adversus *Jo. Simonis* diss. de hæresi Nestoriana vulgata Francofurti ad Viadrum 1683. 4.

Centuria Magdeburgenses Centur. V. capite V. & IX.

Histoire du Nestorianisme en VI. livres, avec des remarques sur les Auteurs anciens & modernes qui en ont traité, par le P. *Louis Doucin*, S. I. à Rotterdam 1698. & à Utrecht 1716. 4. pag. 558. Ludolphi Neocori Bibl. novorum libror. A. 1698. p. 129. Acta Erud. A. 1699. p. 166.

Jo. Fabricius Theologus tunc Altdorfinus hodie Helmstadiensis celeberrimus in scylla Theologica capite XII.

Jo. Forbescius Instruct. Historico Theol. lib. 2. cap. 6.

Jo. Simonis Franci de Nestorio disputationes III. Witeberg. 1670. 4.

Wolfgang. Franzii Oratio de initiis & progressu certaminum Nestorianorum & Eutychianorum Witeb. 1605. 4.

Jo. Garnerius ad Marium Mercatorem Tomo secundo, Paris. 1673. fol. & ad Liberatum, ibid. 1675. 8. nec non in auctario ad opera Theodoret. Paris. 1684. fol.

Jo. Frid. Kanigii Historia Nestorianismi. Gryphiswald. 1653. 4. Stralsund. 1655. 4.

Christiani Kortholti diss. de Nestorianismo, præside D. *Cassare Mauritiô* nostro τῆ μακαρίτην habita Rostochii 1662.

Jo. Christiani Letschii historia Nestorianismi. Witeb. 1688.

Samuel Maresius in senione dissertationum Theologicarum, auctorem libri de supposito oppugnans: quod factum etiam à *Georgio Stannario* Theologo Marpurgensi in fasciculo diss. p. 156. sqq.

Henricus Noris in Historia Pelagiana libro II. atqve in diss. de uno è Trinitate, carne, passo, & apologia Monachorum Scythiæ ab Anonymi scrupulis vindicata.

- Jo. Pearsonius* ad Symbolum Apostolicum p. 291. edit. Latinæ.
Dionysius Petavius libro I. dogmat. Theol. de incarnatione Verbi cap. 7. seqq. & III. 3. seqq. IV. 3. 11. V. 7. 10. 14. seqq. ad 19. & XV. 3. p. 524. seqq. & libro VI. quo auctorem libri de supposito peculiariter confutat.
Lud. Elias du Pin. Tomo IV. Bibliothecæ scriptorum Eccles.
Petrus Prætorius in brevi historia certaminum Nestorio atqve Eutyche ducibus mysterium Incarnationis Filii DEI oppugnantium.
D. Frid. Rappolci opera Theolog. p. 1289. seq.
Justus Wesselus Rumpaus in diss. de DEO bimestri contra Nestorium ejusqve asseclas. Gryphiswald. 1704. 4.
Casp. Sagittarius introductione in Hist. Eccles. T. 1. p. 1086 - 1097. T. 2. p. 693.
D. Jo. Adami Scherzeri parallelismus Calvinio Nestorianus Lips. 1679. 4.
Frid. Petri Nestorianismus Calvinianorum. Francof. 1612. 4. &c.
Jo. Schræderus de Nestorianismo & Eutychnismo Witeb. 1594. Francof. 1603. Giesl. 1612. 8. contra *Josephum Grabium*, cum præfat. D. *Ægidii Hunni*, cujus etiam videnda præfatio in Epistolam ad Ephesios.
Theophilus Spizelius in veteri Academia Jesu Christi p. 182. sqq. & alii vitam S. Cyrilli Alex. tradentes.
Tillemontius Tomo XIV. memor. Historiæ Eccles.

Nestoriani adhuc plurimi hodiè sunt qui Nestorii colunt memoriam; licet hæreseos ipsi impactæ minus fortasse rei, Christiani in oriente cis & ultra Euphratem, in Persia, India, Tartaria: de quibus consulere juvabit Abrahamum Bzovium ad A. C. 1330. n. 21. sqq. 52. seqq. Faustum Naironum * in Evoplia fidei Catholicæ Romanæ Historico dogmatica, Rom. 1694. 8. Aub. Miræum ad Gennadii de scriptoribus Eccles. cap. 53. ex Leonardo Abele: Rich. Simonem in Historia Critica fidei & rituum Oriental. Gallicè edita capite VII. Joannem Morinum præf. ad ritum Ordinationis Nestorianorum in Opere de sacris Ecclesiæ Ordinationibus p. 364. sqq. (434. sqq.) Eusebium Renaudotum in Collectione Liturgiarum Orientalium & in tomo quarto operis quod inscribitur *la perpétuité de la foi de l' Eglise Catholique touchant l' Eucharistie*, ** excuso Paris. 1711. 4.

* Acta Eruditor. T. 2. supplement. p. 554.

** Memoir. de Trevoux, 1712. p. 746. sqq.

XI. Index Scriptorum & Epistolarum,

In Actis Concilii Ephesini A. 431. & Chalcedonensis A. 451. celebrati, nec non in Codice Encyclico* & in Synodico Casinensi adversus tragœdiam Irenæi Tyrii Nestoriani.

E. paginas Tomi I. ac C. paginas Tomi II. Conciliorum Harduini denotat, S. paginas collectionis Concilior. Baluziana.

Abbibi Episc. Dolichii ad Alexandrum, Theodoretum; Marcum, Davidem, Acilinum. *Pervenit ad me.* S. pag. 837.

Acacii Berrhoënsis propositiones de pace facienda. E. p. 1634. S. 756.

Epistola ad Alexandrum Hierapolitanum. *Sicut pridem.* S. 746.

Rediit ab Alexandria. S. 757. Confessio fidei. *Credo in unum DEUM.* S. 930.

Acacii Melitenes Episcopi Homilia Ephesi habita. *Ὁμῆντι μοι ἀγαπητοί.*

E. 1640. Epistola ad Cyrillum Alex. *Quoniam didici.* S. 785. 918.

Ægyptiorum Episcoporum ad Imp. Valentinianum & Marcianum. *τὴν*

ἐξ ἄριστες ἐβλάστησαν. C. 416. ad Leonem Imp. *à superna gratia.*

C. 691. ad Anatolium CPol. *Sicut paterni pontificatus.* C. 696. ad

Leonem Imp. pro Timotheo Meluro. *Scriptum est, omni poscens.*

C. 700.

Agapiti, Episcopi Rhodi ad Leonem Imp. *De super regna sceptri.* C. 736.

Alexandri, Andreæ & Theodoreti ad Helladium Tarsi Episc. *Scientes quan-*

tam curam. E. 1635. S. 756. Vide infra, Orientalium.

Alexandri Apameensis Episc. ad Alexandrum Hierapol. *Volebam tua*

colloqui sanctitati. S. 834. Alexandri ad Joannem Antioch. *Sapientissimo*

Salomoni. S. 838.

Alexandri, Theodoreti, Heliadæ, Abbibi, Maræ, Davidis & Acilini pro-

vinciæ Euphratesiæ Episcoporum ad Episcopos Syriæ, Ciliciæ &

Cappadociæ. *Propheta quidem Jeremias.* S. 831. Ad Augustas. *DEUS*

pietate ornavit vestrum Imperium. S. 837.

Alexandri Hierapol. ad Acacium Berrhoënsensem. *Arbitror Dominum CHri-*

stum. S. 762. ad Andream Samosatensem. *Credat mihi religiositas tua.*

S. 764. *Legens qua nuper.* S. 768. *Venit finis.* S. 799. *De hoc Ecclesia-*

stico.

* De hoc Codice dixi Volum. VII. p. 416. & de Synodico p. 442. Acta Concilii Ephesini habentur in Tomo I. Concil. Harduini & Chalcedonensis Tomo II. Codex Encyclicus incipit in eodem Tomo p. 689. Synodicon Casinense in collectione Baluziana.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- Armeniaz secundæ : *DEus qui glorificantes se glorificat.* C. 743.
- S. Athanasii ἐκ τῶν τὰ Ἀρμενῶν βιβλίῳ E. 1401. C. 241. ἐκ τῆς πρὸς Ἐπίκτι-
τον Ἐπιστολῆς. E. 1401. C. 242. ἐκ τῆς κατὰ ἀρέσεων λόγου C. 652.
- Athanasii presbyteri Alex. libellus contra Dioscorum. Ὁ τῆς ἀγίας καὶ
μακαρίας μνήμης Κύριλλου. C. 332.
- Attici Episcopi CPol. fragmenta E. 1408. 1409. C. 245. ἐκ τῆς πρὸς Εὐψύχιον
Ἐπιστολῆς. C. 653.
- Augustini ἐκ τῆς Ἐπιστολῆς πρὸς Βολυστιανόν. C. 304. ἐκ τῆς ἐκθέσεως τῆς Ἐυαγ-
γελίας τῆς κατὰ τὸν ἅγιον Ἰωάννην. *ibid.* ἐκ τῆς λόγου τῆς περὶ τῆς ἐκθέσεως
τῆς πίστεως. C. 305.
- Basilii Cæsareensis fragmentum (ex lib. de Spiritu S.) E. 1408. C. 244. ἐκ
lib. contra Eunomium. C. 652.
- Basilii diaconi, Thalassii & aliorum Monachorum supplicatio ad Imprr.
Theodosium & Valentinianum. Ἡ Φίλανθρωπία τῆς Θεοῦ. E. 1336.
- Bassiani Episcopi ad Valentinianum & Marcianum Imprr. πᾶσα ἡ σατηρία
C. 548.
- Berytensis Synodus habita in causa Iba Episcopi Edesseni. C. 511.
- Cælestini Episcopi Rom. ad Nestorium. ἐφ' ἡμέρας τινάς. E. 1300. Ad
Joannem Antiochenum εὐχόμεθα μὲν. E. 1324. Ad clerum & po-
pulum CPol. πρὸς τῆς μοι ἀγαλεχθρομένω. E. 1312. Ad Cyrillum
Alex. τῆς ἡμετέρας συγγότης. E. 1321. *Intelligo sententiam sapientissimi Salo-
monis.* E. 1474. Ad Maximianum CPol. *Exultatio matris est congregatio
filiorum.* E. 1677. Ad Synodum Ephesinam. Τῶν ἀγίων Πνεύματων ἐμ-
φανίζε. E. 1468. *Tandem malorum sine gaudendum est.* E. 1671. Ad
Theodosium Imp. *Sufficiat licet quod.* E. 1473. *Causis suis divinam
Providentiam.* E. 1674.
- Commonitorium, *cum DEO nostro sicut credimus.* E. 1347. Defensio
fidei ; *Invidiam pariter veritate defendimus.* (in appendice ad Liberati bre-
viarium T. 2. Concilior. Petri Crabbe, p. 123. Colon. 1551.)
- Flav. Candidiani Comitum domesticorum contestatio ad Cyrillum Alex.
E. 1351. S. 701. alia post Synodum Ephesinam. E. 1448. S. 702.
Edictum E. 1448. S. 703.
- Cappadociæ primæ Episcoporum ad Leonem Imp. *Maximus omnium Domi-
nus.* C. 747.
- Cappadociæ secundæ. *Intentio pia & studium.* C. 749.
- Capreoli Episcopi Epistola ad Synodum Ephesinam. ἡυχόμεν ἐυλαβέστατοι,
ἀδελφοί. E. 1420.

Caroli & Dorothei libellus supplex ad Marcianum Imp. memoratur
C. 431.

Chalcedonensis Synodi ad Dioscorum Alex. *πρώτην ἔδοξε τοῖς κρατῶσι τῶν ὄλων.* C. 317. *τὰ ἔργα τῆς σῆς Εὐσεβείας.* C. 340. Ad Charmsynum presb. & Euthalium archidiaconum. *γνωσκέτω ὑμῶν ἡ εὐλάβεια.* C. 378. Ad Valentinianum & Marcianum Imp. *Magna agritudine & medicamine forti.* C. 379. Ad Pulcheriam Augustam. *Multa Tibi dona prestentur.* C. 380. Decretum contra Nestorium & Eutychen. C. 453. 455. Canones tres. C. 490. Canones triginta. C. 602. seq. Allocutio ad Marcianum Imp. C. 644. Relatio ad Leonem Episc. Rom. *ἐπλήσθη χάριτος.* C. 656.

Charisii presb. & œconomi Philadelphię ad Synodum Ephesinam. *ἐν χημὲν ἀπασι.* E. 1513. C. 246.

Cilicię primę Episcoporum ad Leonem Imp. *Cognoscentes sanctionem vestram.* C. 724.

Claudianı presb. CPol. *Presumentes de sanctitate tua.* S. 907.

CPolitanae Synodi A. 381. Symbolum. C. 287. 453. Synodicum. *ταῦτα ἔρασαν οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει.* C. 638.

CPolitani cleri ad Synodum Ephesinam. *αἰεὶ καὶ ἐκ νέας ἡλικίας.* E. 1589. *ἔδει μὲν ἡμᾶς μὴ.* E. 1604. Pro Synodo obtestatio & supplex libellus. *Εἰδότες τὴν ἡμετέραν.* E. 1608. Episcoporum CPolı versantium cõmmõnitorium contra Nestorium. *συναχθεῖσα ἡ ἀγία σύνοδος.* E. 1585. Epistola Synodalis CPolı missa post depositum Nestorium. *εἰδότες τὴν τῶν ἀποσχισάντων.* E. 1670.

CPolitanae Synodi Epistola ad Eutychen. *καὶ νῦν δευτέρα σε κλήσει ταύτη.* C. 144. *ἐκ ἀγνοῖας.* C. 148.

Corinthi metropolis Episcoporum ad Leonem Imp. *In omnibus quidem.* C. 760.

Creta Episcoporum ad Leonem Imp. *Tempus nobis est.* C. 767.

Cypriani Episcopi & Martyris fragmentum *ἐν τῷ περὶ ἐλεημοσύνης λόγῳ.* E. 1404. C. 243.

Cyrilli facta probare noluerunt Abbibus Dolichii, Alexander Hierap. Anastasius Tenedi, Aquilinus Barbalissi Euphratecia, Basilus Larissae Thessal. Dorotheus Marcianopolitanus Mœsiae Metropolitanus, Eudocius Mœsiae, Eutherius Tyanensis, Julianus Metropolitanus Sardicensis, Maximinus Demetriadis Thessaliae, Meletius Mopsuesteus, Pausanias Hypatae, Theosebius Chii, Valerianus Mœsiae, & Zenobius Zephyrii in Cilicia, S. 885. seq.

Cyrilli Alex. Homilia in die Joannis Evangelistæ, τῆς μὲν τῶν ἀγίων ἐκκλησίας.
 E. 1664. Homilia habita die mensis Pharmuthi XXVIII. (Idibus
 Maj.) *Eos qui pietate firmi sunt.* E. 1689. De Paulo Emeseno : ὁ
 μακάριος Πρῶτος Φητής Ἰσαΐας, E. 1700. Ex sermone de fide. *Ego con-*
temperatum non recipio. S. 927. Ex interpretatione Epistolæ ad He-
 brasos. *Sed non in nobis.* S. 928.
 Διὰ τῶν σχολίων περὶ τῆς ἐνανθρωπήσεως Ἐ μονογενῆς. C. 305.
 Commonitorium Posidonio datum, ἡ Νεστορία πίστεως. E. 1310.
 Contestatio, ὀρκίζω τὸν λαμβάνοντα. E. 1272.
 Epistola ad Acacium Berthoënsē. *Decentem se etiam nunc curam.* S. 758.
 ad clerum & populum CPol. ὄψι μὲν μόλις. E. 1296. ἐταράχθη λίαν.
 E. 1593. ad Acacium Melitensē. *Reverentissimus & religiosiss.* S. 911.
Latere tuam. S. 917. ad Aristolaum tribunum. *Dominus meus religio-*
sisimus Episcopus (Tyri) Beronicianus. S. 889. *Piarum sanctionum*
 S. 915. Ad Comarium & Potamionem Episcopos, Dalmatium
 Archimandritam, Timotheum & Eulogium presbyteros, προσδοκῶ-
 μεν ἐλθόντα. E. 1433. Ad Domnum Antiochenum, συναγωγὴν ἡμῶν.
 C. 576. ad Donatum Nicopolitanum Episc. *Convenit & omnino.* S. 909.
 Ad Ephesini Concilii legatos CPolin missos. *Satisfactum nobis est*
iterum. E. 1671. Ad Joannem Antiochenum, ἐνφραγίσθωσαν εἰ
 ἄρανοί. E. 1701. C. 120. *Pacem quidem.* S. 890. *Litteras à tua perfe-*
ctione. S. 914. *Ego quidem absterxisse.* S. 916. ad Lamponem presb.
 & clericos. *Dogente me in Ælia.* S. 913. ad Maximum, Joannem,
 Thalassium presbyteros & archimandritas. *Egregius quidem Zelus.*
 S. 914. ad Mosœum Antaradi Episc. *Ego quidem semper.* S. 917. Ad
 Monachos CPol. τῆς Θεοσεβείας ὑμῶν. E. 1297. Ad Nestorium. κατα-
 φλυαροῦσι μὲν. E. 1273. C. 116. Τὸ Σατῆρ ἡμῶν λέγοντι. E. 1284.
 S. 679. Ex Epistolis ad Nestorium, Joannem Antiochenum & Suc-
 cessum Diocæsarensē. C. 653. ex Epistola II. ad Successum Dio-
 cæsariensē in Isauria Episcopum. S. 786. Epistola prima ad Suc-
 cessum : *Perlegi quidem.* S. 918. secunda : *Claram quidem.* S. 923.
 ad Rabulam Edessenum. *Piissimo & amatore Christi.* S. 812. Ad
 Theopemptum, Danielelem & Potamonem. Πολλὰ καὶ ἡμῶν γυό-
 νησι. E. 1601. ad Theognostum & Charmosynum Presbyteros &
 Leontium Diaconum. *De omnibus rebus.* S. 792. Ad Imperatorem
 Theodos. *Æternam vitam.* S. 894.

Cyrilli & Memnonis ad Synodum Ephesinam. Ἐυσεβὲς Δέσπομα ἐκ τῆς
 E. 1485. Cyrilli

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- polita. μετὰ βελῆς πάντα ποίει. E. 1625. *Commonitorium : Necesse est astibus.* E. 1601. *Epistola tractoria, Nobis secundum rias literas congregatis.* E. 1623. *Relatio ad Imp. Theodosium & Valentinianum : ἐκ προγόνων τὴν ἀληθῆ πίσιν.* E. 1440. *Alia missa per Eutychem Diaconum, τὴν περὶ τὴν εὐσεβίαν ὑμῶν φρονίδα.* E. 1481. *alia per Palladium Magistrum.* τὸ μὲν ὑμέτερον κράτῳ τὴν εὐσεβίαν. E. 1581. *Alia : ἡ μὲν Φιλόχριστῳ.* E. 1592. τὸ μὲν ὑμέτερον κράτῳ ἔπειθε. E. 1597. *Πάντα μὲν τὰ τῆς ὑμετέρας.* E. 1612. τὸ μὲν προσελαγμένα τῇ ἀγίᾳ συνόδῳ. E. 1501.
- Ephesini Conciliabuli Orientalium Episcoporum.** S. 703. seq. *sententia depositionis in Cyrillum Alex. & Memnonem Ephesinum.* E. 1434. *Epistola ad eosdem, δεινὸν μὲν ὡς ἀληθῶς τὸ πλημμελεῖν.* E. 1458. *Ad Imp. Theodosium, τοῖς εὐσεβέσιν ὑμῶν κελευθέντες γράμμασιν.* E. 1458. *Consequenter quæ eos.* E. 1557. S. 710. *Ad eundem peritio sive contestatio I. Orandum erat ne.* E. 1563. S. 730. *II. Serenitate pietatem vestram.* E. 1565. S. 733. *III. Non hinc eventum sortituram.* E. 1565. S. 736. *Relatio ad Imp. Θρήνων ὡς ἀληθῶς.* E. 1534. *Ad Reginas, ἕτερα γνωρίζαν.* E. 1464. *Ad Theodosium & Valentinianum. Edocli ex sanctissimorum.* E. 1579. S. 726. *Epistola ad Acacium. Et olim quidem perdocuimus.* E. 1560. S. 714. *Ad clerum & populum Antiochenum, Nobiscum DEUS.* E. 1559. S. 713. *Ad clerum CPol. ἔγνω πρ πάντως.* E. 1460. *Ad Senatam CPol. λίαν ἀλγῆμεν. ibid. ad populum CPol. νόμῳ ἔστιν ἀγαφῶ.* E. 1461. *Ad fratres CPoli versantes. Quoniam didicimus.* E. 1577. S. 724. *Ad suos in Epheso. Postquam in Chalcedone.* E. 1568. S. 722. *Precibus sanctitatis vestra.* E. 1572. S. 723. *Quinto accessus nobis contigit.* E. 1579. S. 729. *Ad Hierapolitanos Euphratesia. Quoniam consequens videtur existere.* E. 1532. S. 704. *Ad Rufum Episcopum. λίαν βεβλάσθαι.* E. 1572. *Mandatum Episcopis Orientalibus datum. Ἐπειδὴ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς.* E. 1561. S. 720.
- Eriphanii Archidiaconi & syncelli Cyrilli Alex. ad Maximianum CPoli quem patrem patrum & Archiepiscopum appellat.** *Quæ nobis scripsit.* S. 907.
- Epiri veteris Episcoporum ad Leonem Imp.** *Nos equidem humillimi.* C. 764. *Epiri novæ. Relegentes ea quæ.* C. 766.
- Licinix Eudoxia ad Theodosium jun, Imperatorem.** *πᾶσιν ἔγνωσθαι τὴν σὴν.* C. 37.

Eunomii Nicomediensis ad Valentinianum & Marcianum Impp. Θεὸς τὸ βασιλεύειν. C. 564.

Euryprii Episcopi Byzes & Arcadiopolis, & Cyrilli Cœlensis Episcopi libellus supplex Synodo Ephesinae oblatus. *Vetus mos viget.* E. 1628.

Europæ Episcoporum ad Leonem Imp. *Pietatis vestrae & Christianitatis.* C. 705.

Eusebii Dorylzi in Phrygia Salutari Episcopi ad Impp. Valentinianum & Marcianum. σκοπὸς τῶ ὑμετέρῳ κράτει. C. 69. Ad Flavianum CPol. ἡυχόμεν μὴ ἔτω ὡς πληξ. α. αἰλῶναι. C. 109. Libellus Synodo Chalcedonensi oblatus. τὸ φιλόθειν καὶ μισοπόνηρον ἡΨΘ. C. 312.

Eustathii Berytensis. Vide infra, Photii Tyrii.

Eutherii Tyanensis & Helladii Tarsensis ad Episcopum Rom. Xystum. *Multa providentia humani generis.* E. 1635. S. 817.

Eutherii Tyanensis ad Joannem Antiochenum. *Magnos patres atque doctores.* S. 775. ad Helladium Tarsensem. *Quantum nos vulneraverunt.* S. 778. ad Alexandrum Hierap. & Theodoretum. *Divinam sanctitatem vestra.* S. 817. ad Alexandrum Hierap. contra pacem inter Cyrillum & Joannem Antioch. *Movet me ad scribendum consuevit à Deopassianis.* S. 898 - 907.

Eutychis archimandritæ expositio fidei. εὐχαριστῶ τῷ παναγίῳ Θεῷ. C. 98 & 101 - 105. Epistola ad Impp. Theodosium & Valentinianum. πάντων μετὰ τὸν Θεόν. C. 177. ad eosdem supplicatio. ἡ ὑμετέρῃ εὐσεβείᾳ. C. 212. ad Leonem Rom. *De meo in Dominum & Deum omnium Christum spe.* S. 932. *Testor vos coram DEO.* S. 934.

Monachorum sub Eutychē ad Synodum Ephelin. τὰς ἐπαγγελμένας ὡς. C. 233. De Eutychis sententia, Epistola Anonymi ad senem quendam. *Misere mihi nobilitas tua exemplum libelli de nova fidei expositione Eutychetis.* S. 936 - 940.

Felicis Episcopi Rom. & Martyris fragmentum ex Epistola ad Maximum Episcopum & clerum Alex. E. 1404. C. 242.

Flaviani Antiocheni ἐκ τῆ εἰς τὰ Θεοφάνεια. C. 652.

Flaviani CPol. ad Leonem Episc. Rom. εὐσεβείας καὶ τὸ ὀρθοτομεῖσθαι. C. 41. ἔδεν ἵκησιν ἀσπὶ τὴν τῆ Διὰβόλου. C. 8. Fides ad Theodosium Imp. ἔδεν ἔτω πρέπει. C. 8.

Galatiæ primæ Episcoporum ad Leonem Imp. *Quis sermo sufficiat ad laudem Domini Christi.* C. 761.

Gallæ Placidia ad Theodosium jun. Ὅπηνικα ἐν αὐτῇ τῇ εἰσόδῳ. C. p. 36 ad

- ad Æliam Pulcheriam. C. p. 37. *Ut Romam frequentibus concursibus.*
Græcam versionem edidit Cotelerius monument. T. 1. p. 62.
- Gelasii Papæ Epistola ad Episcopos per Dardaniam constitutos. *Hic ita incitaci.* (In appendice Liberati T. 2. Concilior. Petri Crabbe p. 125. Colon. 1551.)
- Gregorii Naz. fragmentum [ex Epist. 1. ad Cleodonium.] E. 1406 C. 244. 652. ex homilia de Epiphania C. 302. *ἐκ τῆς περὶ τῆς δευτέρας λέγης.* C. 652. ad Theodorum Mopsvestenum Epistolæ 1) *tempus mihi est,* 2) *dilectionis indicium,* 3) *qui assumpsit David famulum,* 4) *habuit quiddam & apud nos livor* (in appendice ad Liberati breviarium in T. 2. Concilior. Petri Crabbe, Colon. 1551. p. 122.)
- Gregorii Nysseni fragmentum (ex Orat. 1. de beatitud.) E. 1407. C. 245.
- Helenoponti provinciæ Episcoporum ad Leonem Imp. *Dignæ sanctiones ætuum vestrorum.* C. 755.
- Helladii, Matroniani, Cyrilli, Zenobii ad Alexandrum, Theodorem, Heliadem, Abbibum, Maram, Davidem, Acilinum. *Dolenda & intolerabilia.* S. 833.
- Helladii, Cyrilli, Valentini, Minodori, Tariani Episcoporum Ciliciæ primæ ad Theodosium & Valentinianum Imp. *Scienter o amici DEI.* S. 887.
- Helladii Tarsensis ad Alexandrum Hierapol: *Conventiantia quidem.* S. 862: *In omnibus gratias agimus.* S. 814. *Per omnes literas.* S. 770. *Quoniam quidem Synodus.* E. 1582. S. 815. Synodica ad Theodosium & Valentinianum Imp. *Scienter o amici DEI.* E. 1721. Ad Meletium Episc. *Sunt vero.* S. 845. ad Nestorium. *Etsi ab initio.* S. 888.
- Hermogenis, Meletii, Hefychii, Heliadori ad Alexandrum, Theodorem, Heliadem, Abbibum, Maram, Davidem, Acilinum. *Nos quidem ex quo.* S. 833.
- Hefychii Castabalensis Episc. ad Meletium Mopsvestenū. *Sicut illic de.* S. 856.
- Hilarii Episcopi ex libro IX. de fide. C. 300. sq.
- Hilarii Diaconi ad Pulcheriam Augustam. *Stadium mihi fuisse.* C. p. 34. Græcam versionem dedit Cotelerius 1. Monument. p. 60.
- Hypatiæ Alexandrinæ ad Cyrillum Alex. *Legens historias temporum.* S. 926.
- Ex Ibæ Edesseni Episcopi Epistola ad Marinum Persam. C. 528. seq. Epistola illa negata Ibæ esse. S. 860. damnata in quinta Synodo A. 536. Vide Facundum.
- Joannis Antiocheni Episc. ad Cyrillum Alex. *ὅτι ἐμὲ μετερίως.* E. 1348. *πρῶτη ἐκ θροῦνισμάτων τῶν εὐσεβεσάτων.* E. 1692. alia ἀκίφαλα: *Nunc*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

quem Theodosii jun. & præfectorum Orientis edicta. E. 1720. Nesto-
rii seqvacissimus, hostiliter se habet ad ea quæ in Epistola Iba ad Marim.
S. 821. 860. Sacra de ejus exilio, *Damnato principe portentoſa*. S. 884.
(A. 448. vide ibid. & 890.)

Isauriæ Episcoporum ad Leonem Imp. *Quem alterum decebat*. C. 720.

Ischyronis Diaconi Alex. libellus contra Dioscorum. *Νῦν ὅτι Φωνῆς ἐλευθε-
ρας*. C. 325.

Isidori Pelusiota ad Cyrillum Alex *Terrere me divinarum scripturarum exempla*.
S. 692. alia : *Compassio quidem non acute videt*. S. 693. alia : *Multa
equidem testimonia*. ibid. alia : *Oportet te, admirabilu*. ibid. Sunt in
Isidori editis Epistolis lib. 1. Epist. 370. 310. 323. 324. additque auctor
Synodici se eas excerptisse & transulisse ex epistolis ejus 2000: quæ sunt per quin-
gentas distributa in *Acemetensis monasterii Codicibus vetustiss. quædam*. Vide
supra, p. 254.

Juliani Coënsis ad Leonem Imp. *Ego, Domine, Christo*. C. 738.

Julii Episcopi Rom. fragmentum ἐκ τῆς πρὸς Δόκιμον Ἐπιστολῆς. E. 1401.
C. 242. ad Dionysium Episc. *Miror audiens*. S. 93.

Juvenalis Episcopi Hierosol. ad presbyteros, archimandritas & monachos
Palæstinæ. *Cum summi & primi Apostolorum Petri*. C. 689.

Leonis Rom. ad Ephesinam Synodum. ἡ ἔῃμερωτάτη βασιλεία. C. p. 20.
Ad Faustum presbyterum. *καχαρασμένον εἶν*. C. p. 21.

Ad Faustum Marcianum (al. Martinum vel Marcellum.) & reliquos
Archimandritas ἐπειδὴ διὰ τὴν αἰτίαν. C. p. 16.

ad Eurychen. *οἷς γνώσι ἡμετέραν*. C. p. 1.

ad Flavianum CPol. *ὅποτε ὁ χριστιανικώτατος*. C. p. 1. alia Synodica

ad eundem : *ἀναγιόντες τὰ γράμματα*. C. 290. clero CPol. *ἰσχυροῦ
ἐπιστολῆς ἡμετέρας*. C. p. 30. Græcam versionem dedit Cotelerius T. 1.

monument. p. 57. alia : *Littere de his quæ in concilio*. C. p. 31.

ad Julianum Coënsis Episc. *οἱ καὶ διὰ τῶν ἡμετέραν*. C. p. 12.

ad Synodum Chalcedonensem. *ἐμοὶ μὲν ἦν εὐκταῖον*. C. p. 48. *Ὅτι
quidem fraternitatem vestram posse non ambigo*. C. 687.

ad Pulcheriam Augustam. *ὅσην πεποιθήσει*. C. p. 17. alia : *Si Epistola
quæ profide*. C. p. 29. Græcam versionem edidit Cotelerius T. 1. mo-
nument. p. 54.

ad Theodosium jun. Imp. *ὅσην τῶν ἀνθρώπων πραγμάτων*. C. p. 16.
alia Synodi Rom. nomine. *τοῖς γράμμασι τῆς ὑμετέρας φιλαδελφίας*.
C. p. 24. alia : *ἀναθεὴ καὶ ἐξ ἀρχῆς*. C. p. 28. ad Leonem Imp. *Littere
væ clementie eius*. C. 701. Leonis

Leonis Imp. ad Anatolium CPol. *Votum quidem mea pietati fuit.* C. 689.
 Libiani Euphratesiæ judicis ad Vicarium Titum. S. 882. Relatio post
 Alex. Hierapolitani obitum. S. 882.

Luciani Episcopi Byzensis ad Leonem Imp. *Datis mihi piis.* C. 707.

Marciani Imp. ad Leonem Rom. *περὶ τῆς σπυδῆς καὶ τῆς εὐχῆς τῆς ὑμετέ-
 ρας.* C. p. 41. allocutio ad Synodum Chalcedonensem. *ἐν προοιμίῳ
 τῆς ἡμετέρας βασιλείας.* C. 462. edictum pro confirmatione Synodi
 Chalced. *τὴν εὐαγῆ τῆς καθολικῆς.* C. 661. ad Monachos Alexandri-
 nos. *τὸ μηδὲν μηδαμῶς ἀμαρτεῖν.* C. 664. pro Juvenali ad Macarium
 Episcopum & Sinaitas monachos. *παρ' ἐκείνους πεμφθεῖς.* C. 665. ad
 archimandritas. *ἐτύχον τὸ ἡμέτερον κράτος.* C. 668. ad Synodum in
 Palæstina congregatam. *τὸ περὶ τὴν πίστιν θεῖον.* C. 684. Vide
 infra, Valentiniani.

Maximini ; Anazarbi Episc. secundæ Ciliciæ ad Alexandrum Hierapol.
Quoniam nihil eorum. E. 1580. S. 814. *Suscipientes tua sanctitatis.* S. 858.
Litteras suscepi. S. 770. *Valde confusus sum.* S. 812.

Maximi Apollinariæ mentio. S. 891. idem de quo S. 911.

Meletij Mopsuesteni Episc. ad Alexandrum Episc. *Et cui prius quam tua.* S. 877.
Clare Deus tua. S. 855. *Revera nisi Dominus Sabaoth.* S. 862. *Gratias
 Domino Deo.* S. 870. ad Alexandrum Hierap. contra Paulum Emese-
 num. *Non delectabamur quidem.* S. 798. Ad Alexandrum, Theodo-
 retum, Abbibum, Heliadem, Marim, Davidem & Acilium. *Dignum
 & gratum est.* S. 822. ad Helladium. *Gratias quidem tue.* S. 846. Ad
 Maximinum Anazarbi Episc. *Antequam tristia dicam.* S. 828. anagno-
 sticum ad eundem. *Hi quidem qui scripserunt.* S. 856. Ad Neoterium
 Cōmitem. *Ignorare videtur admirabilitas tua.* S. 842. ad Titum Co-
 mitem Domesticorum. *Quoniam quidem.* S. 872.

Memnonis Ephesi, vide supra in Cyrillo. Epistola ad clerum CPol. *ὅτι
 διὰ τὴν ἀληθῆ.* E. 1596.

Mesopotamiæ Episcoporum ad Leonem Imp. *Omnium Christus atque Salvator.*
 C. 715.

Mœsiæ secundæ Episcoporum ad Leonem Imp. *Tranquillissime Principum.*
 C. 710.

Myrensis Synodi ad Leonem Imp. *Litteras tranquillitatis vestre.* C. 733.

Nestorii anathematismi XII. Cyrillianis oppositi. E. 1297. adde Marium
 Mercatorem Garnerii T. 2. p. 116. seq.

Nestorii ex Epistola ad Alexandrum Hierapolitanum fragmenta in Actis Synodi V. CPoli A. 553. habitæ.

Epistola ad Antiochum præfectum prætorianorum. *Suscepimus tua magnitudinis literas.* E. 1631. S. 721.

ad Cælestium Romanum. *Fraternas nobis invicem debemus collocaiones.* E. 1307. & in Mercatore Garnerii T. 1. p. 66. *Sape scripsi beatitudini tue propter Julianum, Oroncium &c.* E. 1309. & in Garnerii Mercatore T. 1. p. 69. *Didici honestissimum Cyrillum.* in Garnerii Mercatore T. 2. p. 80.

ad Cælestium Pelagianum presb. *Noli agro ferre.* In Mercatore Garnerii T. 1. p. 71.

ad Cyrillum Alex. ἔδὲν Πικρίας Χριστιανικῆς Βιαιότερον (inter Cyrilli Epistolæ tertia T. VI. p. 21. & in Garnerii Mercatore T. 2. p. 44.) τὰς μὲν καὶ ἡμῶν ὕβρεις. E. 1277. (inter Cyrilli Epistolæ quinta T. VI. p. 25. & in Garnerii Mercatore T. 2. p. 57.)

ad Joannem Antiochenum. *Omnia res facilius.* E. 1331. S. 688.

ad Scholasticum, Eunucho Theodosii Imp. *Admiror amatricem DEI.* E. 1552. S. 706. Alias tres Nestorii Epistolæ habuit Evagrius & ex illis quædam affert lib. 1. cap. 7. Confer Garnerium ad Mercatorem T. 2. p. 324. seq.

Sermo, *Cum diversis diversa expediant.* E. 1333. S. 689.

Apud Marium Mercatorem hi sermones Nestorii occurrunt Latine:

I. *Doctrina pietatis est sensatorum* T. 2. edit. Garnerianæ p. 5.

II. *Non clamoribus probo erga me studium vestrum.* p. 8. ἢ τὰς μεγαλαΐς κρῖνω. Græce apud Cyrillum.

III. *Ampliores in Christum injurias.* id. p. 11. πλείονα τὴν εἰς αὐτὸν κατασκευάζοντες ὕβριν. Græce apud Cyrillum.

IV. *Amatores Christi populos.* id. p. 16. contra Proclum CPol. de cujus sermone dixi Volumine VIII. hujus Bibl. p. 601.

V. *Sape illos rogavi.* id. p. 29. ἡρώτησα πολλάκις αὐτούς. Græce apud Cyrillum.

VI. *Apostoli nomen in Christo audientes.* id. p. 31. Ἀποστόλα γὰρ ἀκρόντες. Græce apud Cyrillum.

VII. *Contumelias quidem in me hereticorum.* id. p. 34. Fragmenta Græce apud Cyrillum.

VIII. *Libenter hic ab illis hereticis.* id. p. 65. Ἠδέως ἂν ἐλάουθα. Græce apud Cyrillum.

IX. *Audite dictis intenti.* id. p. 66. Ἀκρόατε τοῦτον προσέχοντες. Græce in Actis Concil. Ephesin. E. 1417. X.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Orientalis Concilii ad Proclum CPol. pro Theodoro Mopvest. & Diodoro Tarsensi Episcopis. *Siquidem sobrie*. S. 892. ad Imp. Theodosium, pro iisdem. S. 897.

Osroënæ provinciæ Episcoporum ad Leonem Imp. *Non est mirabile*. C. 714.

Pamphylia regionis Episcoporum ad Leonem Imp. *Decet quidem DEUM omnis humana laus*. C. 731.

Paphlagonia regionis. *Exexistis equidem*. C. 757.

Parthenii presb. & archimandrita ad Alexandrum Episc. *Scripte mihi sanctitas tua*. S. 853.

Pauli Emeseni libellus Cyrillo Alex. oblatus. οἱ εὐλαβέστατοι καὶ καλλίνικοι. E. 1689. homilia dicta Alexandria. εὐλογητὸς ὁ Θεός. E. 1693. S. 661. alia : εὐκαιρον σήμερον. ibid. alia : πρῶην πρὸς τὴν ὑμετέραν. E. 1696. Epistola ad Anatolium Consulē. *Clare sciens quod magnificencia vestra*. S. 811.

Petri Episcopi & Martyris fragmentum ἐκ τῆς περὶ Θεότητος βιβλίου. E. 1400. C. 241.

Petri Ravennatis ad Eutychen archimandritem. *συγνῶς ἀνέγνω τὰς συγνάσας ἐπιστολάς*. C. p. 21. S. 721.

Phœnicia maritimæ Episcoporum ad Leonem Imp. *Glorificat quidem*. C. 717.

Phœnicia secundæ. *Vere cor Regis in manu DEI*. C. 719.

Photii Tyrionum Episcopi ad Marcianum Imp. πάντες ὅσοι τῶν κατὰ γνώμην. C. 436. Ejusdem & Eustathii Berytensis judicatum pro Iba. μετὰ τὴν ὑπατείαν Φλαυίου Ζήνωνος καὶ Ποσϋμιανῆς. C. 504. hic Photius videtur respici S. 884.

Ponti provinciæ Episcoporum ad Leonem Imp. *Vos equidem invictissimos*. C. 751.

Praefectorum ad Nestorium. *Ea quæ per Synodi visa sunt geri*. E. 1631. S. 721. Praefectorum Fl. Anthemii Isidori, Flesbassi (Flavii Bassi) & Fl. Simplicii Rhegini de non legendis Nestorii libris. E. 1717. contra Porphyrium, Nestorium & Irenzum Tyri. E. 1720.

Procli CPol. ad Armenios. ἡμετέρως, ἀδελφοί. E. 1724. ad Domnum Antiochen. τὸ φιλάλληλον. C. 576. ἐξ ὁμιλίας τῆς εἰς τὸ παιδίον ἐγνωθήσῃ ἡμῖν. C. 653.

Initium Synodicae de Proclo factæ. *Non minus quam grandislibet*. S. 851.

Pulcheria ad Hilarium Diaconum. *σπερδὴν μοι γεγενῆσθαι*. Cotelgr. i. monument. p. 60. Ad Leonem Rom. τὰ γράμματα τῆς σῆς μακαριότητος. C. p. 44. ad Bassam praefectam monasterii in Ælia, τὴν τῆς ἡμετέρας γαλήνης

- γαληνότητ. C. p. 680. ad archimandritas & monachos in Ælia.
 αἱ μὲν δεήσεις. C. p. 681.
 Quæstoris ad Helladium Tarsi Episc. *Omniem bonorum affluentiam.* S. 829.
 S. Quintiani, Episcopi Esculani ad Petrum Antiochenum fides. *Omnia
 itaque qui dicit.* in appendice Liberati T. 2. Concilior. Petri Crabbe,
 Colon. 1551. p. 127.
 Rabbulæ Edesseni Episcopi pars Epistolæ scripta ad Ægyptium (Cyrillum
 Alex.) *Episcopus enim quidam provincie Cilicum.* S. 896.
 Rhegini, Cypri Episcopi homilia. ἑμοὶ μὲν ἐδόκει σιγαῖν. E. 1444. Rhegini,
 Zenonis & Evagrii, Episcoporum Cypri libellus Synodo Ephesinæ
 oblati. E. 1617.
 Sabiniani Episcopi supplicatio ad Imp. Valentinianum & Marcianum C. 572.
 & ad Concilium Chalced. C. 573.
 Sardianæ Synodi in Lydia Episcoporum ad Leonem Imp. *Primitus vestra
 pietati.* C. 729.
 Sebastiani Episcopi ad Leonem Imp. *Tuum quidem, piissime Imperator.* C. 708.
 Sixti Romæ ad Cyrillum Alex. *Magna sumus letitia alacritatis impleti.* E. 1707.
 alia: Ἡσθην Ἰπὶ τοῖς δηλωθεῖσί μοι. E. 1708. S. 657. *χάρις ὁμολο-
 γῶντες.* E. 1709. S. 657. ad Joannem Antiochenum: *Si Ecclesiasticâ
 corporis gloriam.* E. 1711.
 Sophronii Christiani libellus contra Dioscorum, ad Leonem Patriarcham
 Romæ & Concilium Chalcedon. *εὐχῆς ἔργον μοι γένηται.* C. 336.
 Syriæ primæ Episcoporum ad Leonem Imp. *Omniibus equidem, sicut lux.*
 C. 711.
 Syriæ secundæ. *Ostendit, piissime principum.* C. 713.
 Thalassii, vide supra Basilii.
 Theodori diaconi Alex. libellus contra Dioscorum, Chalcedonenſi Syno-
 do exhibitus. τὰ ἑσθὰ ἔβουλαβισάτε Διοσκέρε. C. 322.
 Theodori Mopsvesteni Symbolum. E. 1516. C. 247.
 Theodoretæ scripta igni tradenda. C. 674.
 Epistola ad Acacium Berrhoënsen, *Ego quidem non solum vocatus.* S. 766.
 ad Alex. Hierapolitanum, *Nullum humanitati.* E. 1568: S. 728. *Scie
 sanctitas tua.* S. 806. *Puto plus omnibus nosse.* S. 769. *Tua factus sum
 sanctitati.* S. 775. *Culpari & ipse.* S. 804. *Multos per hos dies sustinui.*
 S. 847. *Legens tue sanctitatis Epistolam.* S. 849. *Prestitit gratia DEI.*
 S. 852. *Ego etiam si me tua.* S. 865. *Seu suscipiat.* S. 867.
 Ad Cyrillum Adanenſem. *Tempus pugnae & tempus pacis.* S. 859.

- Theodoretum Hypomnesticum ad Alexandrum Metropolitanum Euphrate-
siaz provinciaz. *Venientibus quibusdam*, S. 749. *Murmurando nos aliqui
pulsant*, S. 784.
- ad Andream Samosatensem. *Ab Epheso scribens*, S. 715. *Mirandissimas
Aristolau*, S. 766. . . .
- ad Candidianum. *Propter multa*, S. 747. ad Helladium Tarsensem.
Taciturnitatem presenti tempore, S. 772. *Quando precipue*, S. 813. *Et
litteras quas*, S. 859. ad Himerium Nicomediensem. *Et cui decet ne
superet omnibus bonis*, S. 773. ad Joannem Antiochenum. *Optima magi-
strorum militia*, S. 794. ὅ πάντα σοφῶς προσηνέων θεός, S. 662. 801.
- Ad Meletium Neocæsar. *Memor sum*, S. 830. Ad Mocimum Hiera-
pol. Eccles. Oeconomum. *Qui facit omnia*, S. 861. ad Theosebium
Episcopum. *Ex quo quidem*, S. 795. ad Magistrum militum. *Quan-
titanque divina*, S. 834. *Non per neglectum*, 871. Ad Nestorium. *Quod
habitare in villa non metuam*, S. 822. *Vel si veram quæ putet vel si fidem
Ægyptii (Cyrilli) penitentiam*, S. 823. *Pessime quidem agrotavi*, S. 868.
- ad populum CPol. *Quale quiddam patiuntur & faciunt*, S. 742. *Qui
nautica art.*, S. 841. *Quantum nos anxios facit error eorum*, S. 751. Ad
Dorotheum Mœsiaz Metropolitanam. *Audientes vestram*, S. 840.
pars sermonis Chalcedone habiti. *Christus nobis, dux sic sermonis*,
E. 1569. S. 737. . . .
- De S. Trinitate. *Salus autem est scientia*. (in appendice ad Liberati
breviarium T. 2. Concilior. Petri Crabbe, Colon. 1551. p. 125.)
- Contra Sabellium. *Arguitur itaque insensatus Sabellius*. (ibid.) De Epi-
stolis sub Theodoretum nomine laudatis ambigit auctor Synodici, num
ejus sint, S. 860. 884. 869. 849. 801. 888. 805. &c.
- Theodosii Imp. ad Acacium Berrhoënses, Hypomnesticum. *Hoc suum
à principio*, S. 754.
- ad Eudoxiam ἀνὴ μὲν ἐν τῆς σῆς ποθεινότητι. C. 41.
- Lex pro Eutyche, contra Flavianum & socios; quam à Chrysaphid
seductus tulit. C. 674.
- Sacra à Joanne Antiochiæ impetrata. *Ecclesiarum pacem*, S. 842. de
exilio Irenæi. *Damnato principe portentosa culera*, S. 884.
- ad Placidiam. ἐκ τῶν γραμμάτων τῆς σῆς ἡμερότητι ἢ ἡμετέρα ἴγνη
αἰωνιότης. C. 40.
- ad Valentinianum. καὶ ἐν τῇ Ῥώμῃ ἐξαγγελῆσαι. C. 40.
- Theodosii & Valentiniani Impp. ad Acacium Berrhoënses, ἐδὲν παρτελῶς
ἡμῶν. E. 1688, ad

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- Titii** Comitis domesticorum ad Meletium Mopsuestenum. *Multa & diversa. S. 872. ad Alexandrum. Quomodo sanctitatem tuam. S. 879. ad Libianum Euphratesis judicem. S. 881.*
- Tranquillini**, Alexandri, Helladii & aliorum Episcoporum contestatio ad Cyrillum Alex. E. 1349.
- Valentini** Episcopi Philippopolis ad Leonem Imp. *Cum & ante imperium. C. 707.*
- Valentiniani** ad Theodosium de Concilio celebrando. *Ἐξαγομένην με ἐν τῇ πόλει Ῥώμῃ. C. p. 36.*
- Valentiniani & Marciani** ad Leonem Rom. *εἰς τὸ το μέγιστον βασιλευσ. C. p. 41. Ad omnes Episcopos: τῶν πραγμάτων πάντων. C. p. 45. ad Anatolium CPol. ibid. ad Nicenam Synodum quæ translata deinde Chalcedonem est: *Studii nostri est. C. p. 47. ut Chalcedonem se conferat. σπένδοντας ἡμᾶς. C. p. 50. alia: ἤδη μὲν καὶ δι' ἑτέρων. C. p. 52. alia βασιανὸς, ὁ εὐλαβέστατος. C. 546.**
- Valentiniani & Valentis** ad Nicenos. *εἰ καὶ ἡ σπυδή. C. 568.*
- Valentiniani** ad Nicomedienses: *ἡ περὶ τὰ περιβλήγια. C. 569.*
- Varadati** Monachi ad Leonem Imp. *Terribiles literas Imperii vestri suscipiens. C. 768.*
- Zenobii**, Zephyriensis in prima Cilicia Episcopi ad Alexandrum Hierapolitanum. *Personali quidem presentia. S. 876.*

XII. Ex EUTYCHIS a) Presbyteri & Archimandrite CPolitani scriptis, nihil ad nos pervenit præter ea quæ in indice præcedente p. 299. à me memorata, in Actis Concilii Ephesini & Chalcedonensis & in Synodico Casinensi leguntur. Ipse quidem Eutyches jam senex, dum Nestorio nimis fervide adversatur, Cyrilli Alex. dictis b) præcipue incautus abreptus, de imperitiis magis ut ait S. Leo, quam de versutia in contrariam incidit hæresim, quæ damnata est c) in Concilio CPol. A. 449. & Chalcedonensi A. C.

a) Hic Eutyches hæreticus (licet Cyrillo etiam ipse notus atque amatus) non confundendus cum Eutychæ Diacono, quo usus Cyrillus Alex. in Concilio Ephesino. Vide Tillemont, T. XV. memor. p. 487. Fuit & Eutyches Grammaticus, discipulus Prisciani, de quo dixi in Bibl. Latina. Alius Eutyches Philosophus memoratur Marco Antonino X. 32. Alius Miletopolitarum Strategus Eutyches Alexandri F. in numo Commodi & in veteri lucerna apud Clariss. Bellorium in notis ad numismata apibus insignita.

b) Cyrillum Eutychi errandi occasionem præbuisse notat Petavius dogmat. Theolog. de incarnat. p. 73. edit. Paris. & lib. IV. cap. 6. qui Cyrilli dicta exponit IV. 7. seq.

c) Vide Natalem Alex. Sec. V. p. 74. seq. edit. in fol.

A. C. 451. De eadem, illorum Acta Conciliorum, & plerique scriptores supra in Nestorio a me laudati consuli poterunt, & præter eos Leonis Magni scripta ac Petri Chrysologi ad Eutychem Epistola, Rusticus diaconus disputatione adversus Acephalos inter alia adversus hæreses veterum scripta & in Bibliothecis Patrum sæpius edita: Eustathius Berytensis qui Concilio Chalcedonensi interfuit, in Apologia pro tomo Leonis Rom. adversus Timotheum Ælurum, ex quo breve fragmentum dat. Possevinus Tomo 1. Apparatus sacri, & Henrici Canisius Tom. IV. Lect. Antiqu. Joannes Scythopolita contra *ἡνὸς Χριστὸς* sive Eutyichianistas apud Photium Cod. 95. Eusebius Thessalonicensis Episcopus adversus Andream inclusum, id. Cod. 162. Joannes Damascenus libro de Trifagio & in institutione adversus Acephalos, & de natura composita adversus eosdem, & de duabus in Christo voluntatibus & operationibus: S. Maximus & Theodorus Abucara in variis scriptis: Auctor breviculi historię Eutyichianistarum apud Sirmondum T. 1. Var. Opusc. E recentioribus D. Jo. Hulsemanni Exercitatio ad Concilium Chalcedonense Lips. 1651. 4. *Theophili Alethusti* sive qui sub eo latet nomine D. *Matthia Zimmermanni* Superintendentis Misnensis historia Eutyichiana, Lips. 1659. 4. quã inter alia calumniam Eutyichianæ hæreseos ab Ecclesia nostra Lutherana removet, quod facit etiam B. D. *Abraham Calovius* in diss. de Eutyichianismo Lutheranis impacto Witteb. 1680. 4. *Joach. Meisteri* Oratio de Eutyche & ejus erroris sectatoribus, Gorlic. 1583. 4. &c.

Eutychi suffragatus DIOSCORUS, à quo *Dioscoriani* ac *Dioscorite* dicti & *Ægyptii*. Hic in Episcopatu Alexandrino A. 444. successit Cyrillo, depositus postea in Concilio Chalced. A. 451. præcipue quod excommunicationem adversus Leonem Papam Rom. dictare præsumserat. Vide Sirmondum ad Facundi V. 3. & scripta in Concilio Chalced. adversus Dioscorum exhibita à Sophronio, Theodoro & Athanasio presb. Alex.

Ad Eutyichianam quoque hæresim postea prolapsi Anthimus CPol. *Severus* Antiochenus, à quo *Severiani*, sive *Severite* & *Corrupticola*: & *Theodosius* Alex. à quo *Theodosiani*, aliis nominibus etiam *Διαχριστιανοί* sive *bastinantes* item *Acephali*, *Monophysite*, *Schematici*. Nec ab his alieni qui dicuntur *Jacobite*, *Julianista* à Juliano Halicarnassensi, *Cajanite* à Cajo sive Cajo, *Semidalite*, *Phantasiasta*, *Aphbartodoceta*, *Angelite*, *Contobabolite*, * *Nagrinite*, *Tetradite*, *Agnoceta*, *Damianista*, *Petrite*, *Cononite*, *Monobelite* &c.

* Apud Niceph. XVIII, 49. *Κατοβαβδίται*.

CAPUT

CAPUT XXXV.

De ANASTASIO Sinaita & aliis Anastasiis.

Anastafius monachus Sinaita, à duobus Episcopis Antiochenis Anastafius distingvendas.
 1. ejus hodegus. 2. Index scriptorum & hereticorum in hodego memoratorum.
 3. quaestiones & alia scripta. 4. Index scriptorum laudatorum in quaestionibus.
 5. Scripta Anastafii prioris Antiocheni edita, 6. inedita & deperdita, 7. alii
 Anastafii. 8.

I.

ANASTASIUS presbyter & Monachus Palaestinus in monte
 Sina, a) apud Nicephorum b) & in Martyrolog. Rom. 21. April.
 atque alios inde recentiores quam plurimos idem habetur cum
 Anastasio, qui post Dominum ab A. 561. Episcopus Theopoli-
 tanus sive Antiochenus fuit, & Justiniani Imp. edicto c) pro Aphthartodoc-
 tarum Juliani Halicarnassei & Cajani sententia edito, qui Christi corpus
 ante resurrectionem incorruptibile fuisse statuebant, constanter restitit, ac
 postea à Justino juniore d) A. 570. affectus XXIII. annorum exilio, resti-
 turus demum anno undecimo Mauriti e) post Gregorii Antiocheni mor-
 tem A. C. 593. f) & diem obiit A. 599. altero Anastasio in Episcopatu succe-
 dente, g) qui à Judæis postea in tumultu interfectus & exultus fuit A. 609.
 h) de quo Martyrologia 21. Dec. Sed rectius ab utroque horum distingvitur
 Anasta-

a) Anastaf. hodego p. 78. Αναστασις ελαχίστη πρεσβυτέρη & αγία ὄρας
 Σινᾶ. p. 72. Αναστασις ελαχίστη μοναχῆ. & p. 202. Ἐγὼ Αναστασιῶ μονα-
 χὸς αγία ὄρας Σινᾶ ὁμολογῶ &c. Nicephorus XVIII. 44. Τύτῳ δὴ τῷ
 Αναστασίῳ ἀπὸ τὸ ἔσθ Σιναίῃ φιλοσοφῆσαι, καὶ Σιναιίτης ἔστιν ἐπαύριμον.

b) Nicephorus XVII. 29. καὶ τῇ θεαπολιτῶν μετὰ Δομνῖνον Αναστασις &
 ἐκ Σιναιῆ χρηστομηθέντῳ. adde XVIII. 44.

c) Evagrius IV. 40. Niceph. XVII. 30.

d) Evagrius V. 1. Nicoph. XVII. 36.

e) Evagrius VI. 24. Niceph. XVII. 26. & 44.

f) Lambecius VII. p. 169.

g) Nicephorus XVIII. 44. & 56.

h) priorem Anastasium Episcopum exultum à Judæis scribit. Nicephorus XVIII. 44. quod
 refellit Baronius ad Martyrolog. Rom. 21. April. & ad A. 599. n. 10. & A. 609. n. 3.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

concinnari ab aliquo erudito Viro, qui opus novo studio recenseret ad Codices MSS. qui mirum inter se diversi exstant in variis Bibliothecis, ut Cæsarea * & Regis Christianissimi, Colbertina aliisque. Nam Gretserus unico usus Codice nec semper sensum est assecutus, & in Græcis multa emendanda reliquit meliusque digerenda, quæ de re nemo dubitabit qui Richardi Simonis novam Bibliothecam selectam Gallice editam Tomo 2. cap. 2. legerit. Idem narrat se ad MStos quosdam libros, Gretseri editionem contulisse, multaque in illa emendasse, & studio suo recensitam in lucem iterum dare voluisse. Sed huic ejus proposito fata intercesserunt. Quamquam autem alienam quædam huic libro assuta non negaverim, ut ἐκθεσι περὶ πίστεως, quæ p. 10. legitur, & in duobus Hodegi MStis, ut Regio uno Paris. & Colbertino non exstat, in alijs Codd. exstat sub nomine Jo. Damasceni, quemadmodum & definitiones p. 22. seq. & 48. obvias: (Vide Mich. le Qvien ad Damascenum T. I. p. 661. 662.) Tamen præfationem & scholia non Collectori nescio cui cum Simone, sed Anastasio ipsi libenter tribuerim.

* Vide Lambecium III. p. 64. & 164. IV. p. 204. Aubertinum & Rich. Simonem locis citatis.

INDEX SCRIPTORUM

& Hæreticorum quorum mentio in Anastasio Hodego.

Ad paginas editionis Ingolstadiensis.

- Acephali. 128. 220. 226. 230. 300. 314. 318. 358. 366.
 Acoluthus Judæus Antinopolitanus, cum quo disceptationem suam memorat Anastasius (sive Ammonius Alex. potius) 286.
 τῶν θ' ὀλανόμων καὶ Αἰγυπτιακῶν χωρῶν. ita legendum p. 118. pro τῶν θελονάνων.
 πᾶσα δὲ ἡ Αἰγυπτίων, καὶ Ἀλεξανδρέων μάλιστα συνήθεια, φυσικῶς τὰ ληθῆ τῶν πραγμάτων ὀνομάζει. 134. Ἀλεξανδρέων ἰδιωτικῶς ἀλέλεκτ. 168.
 Ἀφρων, καὶ Ῥωμαίων καὶ δυτικῶν γλῶσσαι κατὰ τὰς δευτέρας χρόνας ἔπω δογματικῶν λέξεων καὶ βάρους πῆραι ἔχουσα. 210.
 Ambrosius. 78. 92. 106. 110. 148. 150. 158. πρὸς Γρατιανὸν τὸν βασιλέα. 148. locus à Severianis corruptus. 200.
 Ammonium presb. Alex. contra (Julianum) Halicarnasæum. 10. 266. 278. (ubi vocat τὸν περὶ πάντα πολυπερότατον τῶν ἐξηγητῶν.) 280. Hujus Ammonii etiam mentio apud Anastasium in Hexaëmeron.

Amphi-

- Amphilochius 78. 106. 196. πρὸς Σέλευκον τὸν υἱὸν Τραϊνῶ. 148. ἔγγονον
 Τραϊανῶ 162. ἐκ ἑὸς λόγου εἰς τὸ, ὅτι ὁ πατήρ μου μείζων μου εἶναι. 164.
- Andreas (Samosatensis) Nestorianus contra Cyrillum Alex. 342. 344.
- Antiochi Episcopi Ptolemaidis dictum, μὴ συγχύσης τὰς φύσεις, καὶ ἡ ἰα-
 κήσις περὶ τὴν οἰκονομίαν. 166.
- Apollinaris. 82.
- Ἀποστατῶν τῆς Ἐκκλησίας (ita Severianos vocat) objectiones contra libros
 Moſis. 334.
- Νόμοι γὰρ εἶναι ἐξ Ἀποστολικῶν κανόνων, ὁ Ἰππύριος τῆς τῶν πλείονων μαρτυ-
 ρῶν ἢ χρήσεων εἶναι τὴν ψήφον ἐπὶ παντὶ ζητήματι καὶ δόγματι συντίθενται
 εἰς Χριστόν. 272. 366.
- Aquila, testimonia de Christo, perversa interpretatione corrupta. 92.
 ejus dactylos, versionis LXX. Interpretum ἀναίρεσις. 94. 192. ubi
 Severum γένος Ἀκύλαν appellat.
- πρὸς Ἀραβας μάλιστα ἀγαλλύσασθαι. 8. Arabum, Judaeorum & Ethni-
 corum doctoribus obsecutus Severus. 112. infra, Sarraceni.
- Aristoteles. 30. 96. 98. 138. ἐκ Ἀριστοτελικῶς ἀλλὰ Θεολογικῶς. 116.
 ἐκ Ἀριστοτελικῶν καὶ ἑλληνικῶς. 138. 150. ταύτας τὰς δυσσεβείας
 περιπίπτουσιν οἱ αἰρετικοὶ ἐκ ἑὸς Ἀριστοτελικῶς αὐτὰς νοεῖν τὴν φύσιν καὶ τὴν
 ὑπόστασιν. 308. Aristotelis: Categoriz. 90.
- Arius. 12. 82. 84. 86. 96. 102. 134. 136. 138. 140. 144. 148. 150. 306.
 330. ubi ejus interpretatio primorum verborum Evangelii Johannis:
 ὅτι καλῶς ἔπειν ὁ Ἰωάννης, ἐν δεξιῇ ἦν ὁ λόγος, τὸ δὲ τὸ ῥῆμα ἔστι Θεὸς.
 εἰ γὰρ ἔπειν, ἐν δεξιῇ ἦν ὁ Υἱός, ἀλλ' ὁ λόγος ὁ προφορικὸς ἔστι Θεὸς.
- Ariani. 90. 92. 94. 108. 258. Ἀρειανικῶς. 342. Severus εἰς Ἀρειανὸν τῆς
 τριθεϊᾶς βάρβαρον praecipitatus. 358.
 ἡ δὲ αὐτῶν σήμερον Ἀρειανῶν, ἢ Μακεδονικῶν ἢ Εὐνομιανῶν μνήμη ἐστὶ τῶ
 κόσμῳ. 82.
- Ἀρμασίται, περὶ θεανδρικῆς ἐνεργείας. 252. putem legendum Ὁμασίται,
 quia p. 250. dixerat ὀμαδικῶς (utraqve natura) τὸ δὲ εἶσι θεανδρικῶς.
- Artemon. 108. 326. primus Christum in duos divisit, ducentis ante
 Synodum Nicenam annis. 322. ejus haeresis renovata à Paulo Samo-
 sateno. 324.
- Athanasius. 78. 92. 94. 108. 150. 176. 212. 230. 234. 352. ἀνὴρ ὑπερφυσῆς
 τὰ θεῖα ἐμβαλίσσας 162. υἱὸς κρήνης Θεῶ, γράφων πρὸς τὸν Ἀφρῆν. 212.
 ejus certamina. 106. ἐν τοῖς κατὰ Ἀρειανῶν. 184. ἐν τῷ περὶ ἐνανθρω-
 πήσεως. 184. πρὸς Ἰβηρικὸν τὸν βασιλέα, 230.

Athanasius notarius. 96. Babylone rogatus à Cyrillo. 156. ubi male interpres putat Athanasium illum dici ἐν βαβυλωνίῳ Babylonium, quasi confusaneum, quod duas in Christo confudisset naturas.

Atticus. 186.

Augustalis quidam Severianus Alexandriae post tempora Eulogii Patriarchae aluit XIV. calligraphos, qui falsarent scripta Patrum dogmatica, praecipue Cyrilli Alex. 198. διηγῆντο ἡμῖν οἱ τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ὅτι μετὰ τὸς χρόνους ἔμακαρίῳ Εὐλογίῳ ἔπαπα γέγονεν τις Αὐγουστάλιος εἰληῦθα Σευηριανὸς, καὶ ἐπιϊκανὸς χρόνους ἔσχε ἰδ' ἀλλογράφους σύμφρονας αὐτῷ, κατ' ἐπιτροπὴν αὐτῷ καθέζομένους καὶ φασεύοντας τὰς βίβλους τῶν δογμάτων τῶν πατέρων καὶ μάλιστα τὰς ἁγίας κυρίλλου. Alterius Augustalis mentio 200.

Augustinus Martyr. legendum Justinus 106.

Barfanurphius. 98. 104.

Basilus 40. 78. 94. 108. 186. ὁ τῆς ἑρανίης βασιλείας καὶ συνώνυμος καὶ συμμέτροχος 330. ἐν τῷ λόγῳ τῆς ἐξαήμερον. 340.

ἐν τῷ περὶ ἡσυχίας. 184. ἐν τῇ πρὸς Ὀλύμπιον Σχολαστικὸν ἐπιστολῇ Ἀρσανὸν ὑπάρχοντα. 326. 328.

ad Amphilochium. 20. 148. Basilii πολιτεία ἢ καποδαίμονος ἐφριζαν. 106.

ὁ Βατανεότης, ὁ νεαρός 266. velut alter Porphyrius, ab Anastasio restrigitur Julianus Halicarnassensis.

ἐν τῷ σημειογραφίῳ ἔκαστα. in scrinio notarii, Caesarii Alexandriae. 204.

Cajanitz Γαϊνίται. 253. 348. 350. 354. 76. 150. 152. 154. 168. 200. 216. 292. 342.

Cajus. 210. 218. Cajanus. 98. 104. 226. 260. à Severo, quod ille corpus Christi corruptibile ante resurrectionem fuisset confessus, secessionem fecit 346. adde seq. ubi Cajanitz & Catholici disceptatio Alexandriae habitata.

Cerinthus. 82.

Chalcedonenſis Synodus. 8. 78. 88. 90. 98. 102. 122. 150. 156. 168. 170. 176. 178. 182. 188. 190. 194. 204. 284. 322. 346. οἱ χαλκηδονῖται. 200. Ἡ εὐτέβεια χαλκηδόνος. 212. vide Joannes Caesarensis, & Timotheus.

De Christo jactata παιδικὰ θαύματα, rejiciuntur. 260.

Clemens (Alex.) 78. τὸ ἔχρησθ' κλημα. 106. ὅροι Ἐκκλησιαστικῶν δογμάτων. 22.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Τὸ δικαίωμα τῶ ἀνιχεύου. 364. sunt Eutyches, Dioscorus, Petrus Fullo, Timotheus Aelurus, Theodosius, Julianus Halicarnass. Gajanus, Barganuphius, Jacobus & Severus. vide infra, in Severo.

Didymus. 88.

Diodorus, 12. 108. 324. 326. Tarsensis. 84.

Dionysius Areopagita ὁ θεῖος Διονύσιος. 36. 54. 248. Πάυλος γινόμενος μαθητής. 242. ὁ ἅγιος Διονύσιος. 304. ὁ Ἀποστολικός. 106. 340. Διονύσιος ὁ Πάυλος φοιτητής ἐν τῇ πρὸς Γαλαθῶν ἐπιστολῇ 182. πρὸς Γάϊον ἐπιστολῶν. 240. ὁ Ἀποστολικὸς πατήρ Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης. 240. ἐν θεολογικαῖς αὐτῶ σοικηώσεσι ὡς ἐξ ἱεροφάντων ἁγιογράφων. 240. ἐν κεφαλαίῳ ἐπιγυγραμμένῳ περὶ μεγάλης καὶ μικρῆς. 338. locus ab haeretico Manichaeo interpolatus. 340. ἐκ τῶ κεφαλαίῳ τῶ περὶ ἠνωμένης καὶ διακεκερμένης θεολογίας. 360. 362. 364.

Dionysius Alexandrinus, * Scholius ad Dionysium Areopag. ὁ μέγας Διονύσιος ὁ Ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπος ὁ δὲ τῶ Ἡλιόρων, ἐν τοῖς σχολίοις εἰς περὶ παύλου εἰς τὸν μακάριον συνώνυμον αὐτῶ Διονύσιον. 340.

Dioscorus Alex. 88. 90. 94. 98. 104. 114. 144. 152. 210. 226. 292. 346. 364. Episcopatu dejectus. 192. Διοσκορίται. 348.

οἱ δυτικά. 212.

Ephesina Synodus Oecumenica. CC. Patrum. 164. 78. 84. 88. 108. 148. 170. 172. 324. 364. contra Nestorium. 110. 158. ἀπὸ τῶ πανσόφου Κυρίλλου. 364. ὁ θεοφάνης Κύριλλος ἐν Ἐφέσῳ κατὰ Νεστορίου τῶ ἀσθενοῦς. 148. 322.

Synodus λησεμική. 88.

Ephraim. 78. 106. 186. ὁ θεοφόρος Ἐφραίμ εἰς τὸν λόγον τῶ μαργαρίτου. 163. 196.

Eriphanus. 78. 106. ὁ θεοσοφός. 236.

Evagrius 88.

Evangelium διαδοθὲν καὶ γραφὴν ἐν τοῖς γράμμασι τῶν ἑβδομήκοντα δύο γλωσσῶν καὶ ἔθνων, consignatum LXXII. linguarum & gentium litteris, neque detractatione neque additione à sceleratis corrumpi potuit. 338.

Ἐξ εὐαγγελικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἀλλ' ἔτι ἑλληνικῆς παραδόσεως. 126.

Eulogius Papa (Alexandrinus) 198. εἰς τὸν τόμον Λέοντος. 212.

Eunomius. 82. contra Eunomium Gregorius Nyss. 160. 184.

Eusebii historia Ecclesiastica. 108.

Eustathius. 78. 94. 106.

Eutyches archimandrita CPol. 88. 90. 98. 104. 114. 196. 226. 364. Εὐτυχίας. 292. Εὐτυχισανισαί. 342.

* Fugit hic locus B. Dorischeum in Indice iniquitatis p. 52.

Οἱ ἔξω. 52. ἢ ἔξω φιλοσοφίας. 340.

Flavianus CPol. Episcopus. 88. 198. à Dioscoro interfectus. Sub ejus nomine Anastasius Sinaita τόμον δογματικόν ad Leonem Papam Romæ composuit 192, cujus tomi facit etiam mentionem 2, & ex eo quædam affert 194.

Georgius presbyter, λογογράφος Ecclesiæ Severianorum, ὁ λεγόμενος κλειδοποιός. 204. Alexandria.

Gregorius. 70. 78. 92. 94. 150. 228. 254. 340. ἐν τῷ λόγῳ τῶν θεοφανίων. 118. 184. 196. 340. ὁ θεολόγος Γρηγόριος. 160. 216. 234. 298. εἰς τὸν ἐπιτάφιον ἔργον Ἁγίου Ἀθανασίου. 212.

Gregorius Nyssenus. 42. 340. 354. Γρηγορίου καὶ Γρηγορίου (Naz. & Nyssen.) 78. ὁ Γρηγόριος ἐτίμησεν ἐς ἡχύνθησαν Ἕλληνας. 106. σύγχρονοι τῶν μακαρίων Γρηγορίων. 108. τῆ ἡδυτάτης Φωστῆρος Γρηγορίου ἐκτῶν κατ' εὐνομίαν. 160. 196. 240. εἰς τὸ μακάριοι αἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες 160. ὁ Νυσσένος. 184. ὁ θεόσοφος Νυσσαεύς. 234. 236. 238. Origenistæ pro sua sententia adduxere ejus dicta ἐκ ἑπεί ἀρετῆς, καὶ ἑπεί εἰς τὴν γένναν, καὶ εἰς τὰς μακαρισμῶς, καὶ εἰς τὰ ἄσματα, καὶ εἰς ἑτέρας λόγους. 340.

Gregorius ὁ θαυματουργός. 106.

Gregorius ὁ νυσάζων, ὁ Συριαγύπτιος τὸν νῦν. 168. πρὸς Ἰωάννην καὶ Γρηγόριον τὸν νυσάζοντα. ita legendum 180. ut 186. 192. 198.

Hippolyti Episc. Rom. locus ἐκ ἑπεί ἀναστάσεως καὶ ἀφθαρσίας, λόγος. 356. Ὀμηρικοί ὄροι. 98. Ὀμηρικῶς. 116.

Ὁ τῆ θεῆ ἀδελφὸς Ἰάκωβος ἐν τῇ καθολικῇ αὐτῆ ἐπιστολῇ. 116. 1

Jacobus à quo Jacobitæ. 86. 95. 98. 104. 124. 364. Jacobitæ. 252. in una Christi natura duas agnoscunt ιδιότητας, Divinam & Humanam. 348.

Jeremiæ Prophetæ variis consultis exemplaribus, ἔχον ἕνα ὅλας ἐν αὐτοῖς τὰ τριάκοντα ἀργύρια τῆς τιμῆς ἑξ ἁγίου, ἕτε τὴν πλείονα ἑξ ἁγίου καὶ ἑξ ἁγίου. 214.

Ignatii Episc. Antiocheni dictum. 216. 222.

Johannis Cæsareensis Grammatici Apologia pro Synodo Chalcedonenſi contra Timotheum. 90. 96.

Joannes Monachus 174. 178. 180. 186. 188. 192. 198. ὁ λεγόμενος ἔργον Ζυγῶν. 168. 176. μέγας ὡσπερ τις πρόμαχος τῶν Δαναῶν, ὁ τῆ ὀκτωκαίδεκάτης. 168. ex decimo octavo Alexandriae vico. 346. Ex Johannis Theodosianorum Alexandriae Episcopi Epistola sexta Heortastica. 296. Epistolæ duæ heortasticæ. 298.

Johannes (Chrysoſt,) 78. 92. 94. 106.

Joannes Chrylost. ἐν τῷ λόγῳ τῷ εἰς τὴν ἀνάληψιν. 160. 182. 186. ἐν τῷ πρώτῳ βιβλίῳ εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον. 160. ὁ χρυσόστομος Ἰωάννης ἐν τῇ εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον ἐρμηνείᾳ. 263.

Irenæus. 78. ὁ Ἀποσολικὸς σχεδὸν συνόμιλος. 182. ὁ τῶν αἰρέσεων πέλυξ. 106. ἐκ λόγου τῆς κατὰ Οὐαλεντίνων. 166.

Isidorus ὁ βιβλοφύλαξ Ἐπαρχίας Alexandriæ. 200.

Isidorus 78. 187. Reluctia. 148. à Cyrillo Alex. pro Patre celebratus. ibid. ὁ τῶν Πηλυσσιωτῶν κατὰκοσμήσας Ἰσίδωρος ἐκκλησίαν ἐπισέλλει διδάσκων ὡς πατήρ υἱὸν τὸν πάνσοφον Κύριλλον. 162.

Julianus (Halicarnassensis) 98. 104. 210. 292. ὁ Βατανεότης ὁ νεαρός. 266. contra eum scripsit Ammonius Alex. 10. 266. 278. 280. Ἰουλιανισαί. 348.

Julius (Episc. Rom.) 78. 216.

Justinus Martyr. 106. ἤρῃσεν αὐτὸν Ἰουστίνος ὁ τῷ οἰκίῳ αἵματι ἔμαρτυρεῖν ἐγχαίψας Χριστὸν τὰς φύσεις. ita legendum pro ἤρῃσεν Ἀγγεστίνος.

Leonis Papæ Rom. Τόμος. 90. 176. 192. 194. Εὐλόγιος εἰς τὸν τεμεν Λεόντος. 212.

Lucæ ex Evangelio XXII. 44. aliqui ἐπιχείρησαν παρῆραι τὰς θρόμβους τῆς αἵματος τῆς ἰδρωτὸς Χριστοῦ, locum de grumis sanguinis & sudoris delere tentarunt, sed incassum. 338. (Armenios hoc nomine accusat Isaacus Catholicus de duabus Naturis capite V. p. 337, 341. T. 2. auctarii novi Combesii.)

Macedonius p. 82. Archiepisc. CPol. p. 86. Macedoniani. 82.

Manes 290. 292. Manichæorum ἀρχηγός. 82. 94. 226. οἰκονομικῶς dixit pro φανταστικῶς. 244. Manetis βιβλίων mentio. 292.

Manichæi. 90. 258. 294. 356. non totam S. Scripturam recipiunt. 114. Μανιχαίων μῦθοι. 208. carnis modo umbram ac speciem à Christo susceptam. 232. Μανιχαϊκῶς. 292. Manetis novi discipuli Theodosiani. 296. Manichæus quidam scripta Dionysii Areopag. interpolasse arguitur, ut probaret Angelos animam & aquas increata esse. 340.

Marcion. 82. 226. 236. à Melitone oppugnatus. 258. 260. Ponticus. 260.

Maron Nestorianus, Μάρων ὁ μαρόν, Νέστορ ἀπόγονος, συντάττειν κατὰ τῶν ὁμολογούντων Θεὸν τὸν Χριστόν. 284. Edessenus, γράφων κατὰ Σεήρη. 346.

Melitonis Ἐπισκόπου Σάρδειων, ἐκ τῆς λόγου τῆς εἰς τὸ πάθος. 216. ὁ Θεὸς καὶ πάνσοφος ἐν διδασκάλους Μελίτων ἐν τῷ περὶ σαρκώσεως Χριστοῦ λόγῳ τρίτῳ. 258. κατὰ Μαρκίωνος συντάττειν ὁ Θεόσοφος Μελίτων. 258. 260. ubi fragmentum insigne, in quo Christum agnoscit Θεὸν ἀληθῆ προαμῖνον.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Paulus Samosatenus, 8. 108. 222. 278. 280. 326. octoginta annis ante Synodum Nicenam, Artemonis hæresim renovavit, 324. eadem hæresis Nestorii. 108 324. seq. Paulianistæ adversus Severianum concertatio. 312.

Petrus Fullo, 98. 104. additamentum ad trisagium, 216. 220. 224.

Petrus Martyr & Episcopus (Alex.) 86. 134.

Philo Judæus. ἰδὲ οἰκείῃμαι καὶ ἀναλαμβάνω πρόσωπον (Πάυλος) ἔ Σαμωσατέως ἢ μᾶλλον ἀπίστῃ Ἰουδαίῃ φίλων ἔ φιλασόφῳ. καὶ ἔτι ἔτι γὰρ πρὸς Μνάσωνα τὸν Ἀποστολικὸν μαθητὴν, ἀντίρρησιν τότε πρὸς τῆς Χριστὸν ποιούμενῃ θεότητι, δικέρῳτα (bicipitem, duos admittentem Deos) τὸν Μνάσωνα λέγων. 280. 284.

Photinus. 86.

Plato, 20.

Proclus (CPol.), 78. 92. 106. 108. 148. 186. 196. Εἰς τὸ παρὰ τὸν ἐγγενῆ ἡμῶν. 110. ἐν τῷ λόγῳ τῷ εἰς τὴν Θεοτόκον. 160.

Cyrilli Alex. σύγχρονῳ ab eodem laudatus. 110. locus ejus corruptus à Cajanitis. 200.

ἔκ ἐν πειθοῖς Πυθαγορικῆς σοφίας λόγοις. 138.

Κακοὶ ῥήτορες. 150. Severus. οἱ δυστυχῆς ῥήτορες. 298.

Sabellius Libycus, 86. 98. 136. 138. 140. 144. 150. 200. 304. 306.

Salomo ὁ πάνσοφῳ ἐν τῇ παρ' αὐτὸν συνταθείσῃ σοφία. 118.

Σαρρακηνῶν μαθητεύσασπι Severiani. 180.

Semidalitæ. 154.

Severiani Gabalorum Episcopi (in Coloss. II. 9.) 302.

Severus. 30. 90. 94. 96. 98. 102. 110. 112. 126. 134. 136. 138. 140. 144. 146. 182. 186. 190. 204. 210. 216. 226. 258. 260. 292. 298. 300. 312. 314. 318. 320. 322. 326. 328. 346. 359. 364. ἔξαρχῳ τῆς δικακέρῃς ορηχῆρας. 104. 106. 122. 132. 142. 186. 210. 364. ὁ σεμνὸς δικάρχος. 108. νεὸς τις Ἀκύλας. 192. Philosophus. 108. 124.

Rhetor. 106. 110. 122. 150. Antiochia pulsus. 90. Alexandria versatus cura Cajano ἐν τῷ ὀκτωκαιδέκατῳ Ἀλεξανδρείας. 346. vide supra in Joanne Monacho. Contra Joannem Calareensem scripsit. 92.

Et ad Nephaliū. 92. 100. 322. 326. ejus βιβλος Φιλαληθῆ. 94. 96.

Ej. ad Simplicium. 322. corpus Christi ante resurrectionem corruptibile fuisse confessus est. 346. οἱ ἀπὸ Σευήρα. 150. 152. 172. 180. σευεροπαράδοτοι ἀρνήσεις τῶν ἁγίων Πατέρων. 224. οἱ Σευήρα. 322. Σευηριανοί. 252. 304. 312. 314. 348. οἱ Σευήρα σύμφρονες. 308.

Seve

Severianorum διάλεξις ἐν τῇ Φαυρικῇ τῇ δημοσίᾳ. in officina live fabrica publica. 168. σκηνῆς ἀπάσης καὶ ὀρχήστρας καὶ θυμελικῶν ἐταρίδων καταγελασώπρᾳ τὰ καθ' ὑμᾶς. 174. κατὰ τὴν ἀνατολὴν οἱ νῦν τῶν Χριστιανισμῶν ἀπισταῖτες. 332.

Simon magus. 80.

Simplicius. supra in Severo.

Σοφίς τις. 74. ejus dictum : πρῶτον καθαρτέον, καὶ τότε τῷ καθαρῷ προσομιλητέον. ibid.

Theodoretus. 134. ἐν ταῖς κατηγορίαις αἷς ἐποίησατο κατὰ τῶν δώδεκα ἀναθεμάτων τὰ ἀγία Κυρίλλου. 170. 344.

Theodorus Antiochenus (idem cum Morvesteno) 84. 108. Nestorii καθηγητής. 324. 326.

Theodosius. 86. 94. 98. 104. 114. 144. 210. 216. 226. 346. 364.

Theodosianus 76. 146. 150. 152. 154. 168. 192. 200. 202. 216. 342. 348. νέος Μανιχαιός μαθηταί 296. Theodosianorum Alexandria Episcopus Joannes. 296. 298.

Theologus (Johannes Evangel.) 330.

Θεολόγος τις. 74. ejus dictum : Πῶς πρὸς θεῷ λαλῶ, φρενῶν καὶ ἀκοῆν καὶ διάνοιαν. ibid.

Οἱ κενὸι θεολόγοι. 46.

Theopaschitz. 202. 214.

Theophilus. 78.

Timotheus. 94. 98. 104. 232. 234. 258. 292. 318. 364. Alexandrinus, scripsit contra Leonem Papam & Synodum Chalced. 88. 252. γνησίως μαθητεύσας τοῖς Μανιχαίοις. 232. ἀσυνέμετος ὡσπερ Ἰσραῖοι τὴν θυσίαν. ibid.

Tragædia Severianorum. 298.

Valentiniani. 90. Valens (pro Valentino) 26. 292. Valentinus primus negavit Christum carnem nostræ similem assumisise 290. Valentinii βιβλίων mentio 292.

2. Memorat Anastasius in Hodego δογματικὸν τόμον p. 2. sub Flaviani CPol. nomine à se editum p. 192. 194. nec non τόμον ἀπολογητικὸν ad populum p. 118. & σύνταγμα ἀνεστῆς Nestorium, hæresim ejus fuisse & διὰ πλάτης oppugnans. Sed ex his omnibus nihil lucem vidit : nescio an alicubi adhuc delitescant MSta, certe Possinus Henschenio scripsit folius Anastasii Sinaitæ operum Catalogum in Bibl. Vaticana servatorum implere quatuor magnas paginas. Quanquam Antiocheni Anastasii scripta cum scriptis Sinaitæ & aliorum fortasse Anastasiorum communiter à librariis & Catalogorum auctoribus confunduntur.

3. Sub Anastasii Sinaitæ & Patriarchæ Antiocheni nomine etiam *Ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις περὶ Διαφόρων κεφαλαίων* *Quæstiones & responsiones CLIV. de variis argumentis Græce & Latine* ex tribus Codd. Vaticanis editæ sunt ab eodem Jacobo Gretsero, Ingolstad. 1617. 4. Latine recusæ in Bibl. Patrum edit. Lugd. T. IX. p. 957. Sed Patriarcham Antiochenum à Sinaita Monacho, Hodegi auctore diversum esse jam notavi, & sub Sinaitæ nomine quæstiones diserte laudantur à Philippo solitario qui A. C. 1105. scripsit, in dioptra fidei Christianæ ad Callinicum Monachum libro IV. p. 150. Producturus enim quæstionem quæ in hisce est numero XCV. *fidelem*, inquit, *& DEO afflatum testem dabo nomine Anastasium, cognomento Sinaitem, docentem & scribentem clare super his quæ interrogatus fuerat.* Viderit itaque Gentianus Herveyus qui XCII. quæstiones ex his Latine vertit, ediditque, in Bibliothecis Patrum sæpe recusas, sub nomine Anastasii Nicæni: haud dubie MSum Codicem suum secutus, cui præter Philippi testimonium tot alii refragantur, qui Anastasio Sinaitæ has quæstiones tribuunt, ut videre licet apud Lambecium III. p. 197. ubi memorat Codicem ex quo suppleri possunt quæstiones sex quæ post XLII. in Gretseriana desiderantur, & in Hervetiana Latine tantum modo exstant: & in Montfauconi Bibl. Segvîeriana sive Coisliniana p. 188. & 189. ubi CLVI. quæstiones numerantur & p. 193. ubi male *Athanasii quæstiones* excusum pro *Anastasii*: & p. 304. 305. ubi notatur Anastasium Sinaitam in quæstionibus illis citari, quod in editis non reperio. Memorat tamen quæst. 95. se scripsisse librum singularem *de diversis hominum inclinationibus, & DEUM illatum, quæ dicitur ad vitia vergunt, auctorem non esse.* *Περὶ τούτων ἔρηται ἡμῶν ἐν ἰδίῳ ποιήματι ἐν αἰξάμενοι ἀπ' αὐτῆς τῆς τῆ ἡλίου ανατολῆς τὰς χώρας μέχρι τῆς δύσεως, καὶ πάλιν ἀπ' αὐτῆς διὰ κύκλου μέχρι τῆ βορρᾶ καὶ καθεξῆς καὶ ἕως αὐτὴν τὴν ανατολήν, ἐδείξαμεν ὡς ὅτι ἔχει ὁ θεὸς εἶναι ὁ ποίων τούδε τὸν ἄνθρωπον σώφρονα, ἔπειρον δὲ πάλιν πέρνον &c.* Collectæ sunt hæc quæstiones à Sinaita ex variis scriptoribus, quibus deinde à nescio quò ex aliis * junctibus nonnulla volunt esse addita: quemadmodum plura etiam scriptorum variorum aliorum fragmenta illis subjiciuntur in Codice Barocciano & in uno Regis Christianissimi, quæ in editis non Herveti modo sed quoque Gretseri desiderantur. In quæstione 117. numerum *ἑπτακόσιοι χρόνοι* corruptum arbitror pro *ἑπτὰ καὶ ἑικοσι*. Quæstionem 42 ex Hippolyto in Canticum Canticoꝝ. & quæstionem 52. ex Isidoro Pelus. petitam

* Ita præter alios Allat. de libris Eccles. Græcor. p. 274. Nullus tamen in editis quæstionibus citatur junior Anno 680, quem Anastasius Sinaita potuit attingere.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- Cyrillus Alex. contra Julian. qv. 2. de adoratione in Spiritu qv. 20. 39. 57.
 commentar. in Jobum. qv. 30.
- Cyrilli Hierosol. *ἐκ τῆς κατηχητικῆς*. qv. 1. Catechetica capita qv. 3.
- Diadochi Ascetica capita qv. 2. Ascetici sermones qv. 9. de perfectione
 spiritali qv. 21.
- Dionysius Alexandrinus contra Origenem. qv. 23.
- Dionysius Areopag. qv. 6. 21. 22. 100.
- S. Ephraem de iudicio. qv. 72.
- Epiphani Panarium qv. 22. 28. 57. 66. 153. Ancoratus qv. 23. 28. de XII.
 lapidibus qv. 40. ad Diodorum qv. 45. Ecclesia S. Epiphani in
 Cypro. qv. 94.
- Evchologium. qv. 141.
- Eusebius Pamphili ad Marinum qv. 9. 148. 159. de prisca Historia qv. 41. 65.
 Eustathiani qv. 64.
- Gregorius Nyssenus in Orat. Dominicam qv. 1. 11. ad Olympium Mona-
 chum qv. 1. de iis qui rapiuntur ante tempus qv. 16. de fato qv. 19.
- Gregorius Theol. in novam Dominicam. qv. 4. in lumina qv. 6. in ex-
 quatorem qv. 11. contra Julianum qv. 12. 65. in plagam grandinis
 qv. 17. 65. de amore in pauperes qv. 18. 19.
 in Basilium qv. 66.
 in Athanasium qv. 63.
 in Cæsarium fratrem suum. qv. 21. 73.
- Hesychius presbyter. qv. 153. confer Lambecium III. p. 197. & Cotele-
 rium III. monument. p. 531.
- Hippolytus in Canticum Cantico. qv. 41. & 42. (confer Lambecium III.
 p. 197.) in Daniele. qv. 48.
- Joannes Chrysostronus, qv. 16. 66. in *Mattheum*, qv. 1. 3. 4. 10. 12. 13. 14. 17.
 21. 22. 32. 61. 63. 64. 70. de *ieiunio*, qv. 1. in *Job*. qv. 1. 3. 6. 12. 18.
 de gradibus ascensionum qv. 2. sermo in Chananzam qv. 2. in
 parabolam ficus qv. 5. ad *Hebræos* qv. 3. 7. in *i. ad Corinth.* qv. 6. 9.
 10. 11. 56. in *Ephes.* qv. 6. 7. 12. ad *Stagirium*. qv. 9. 18. 19. in
 Acta Apostolor. qv. 10. de resurrectione qv. 11. in *Epist. ad Roman.*
 qv. 12.
 in VI. Psalmum. qv. 5. 8. 9.
 in L. Ps. qv. 6.
 in Psalmos graduum qv. 6. 9. 17.
 in Ps. CXLV. qv. 29.

- in Herodiadem qv. 14. 59. in Epist. ad Philippenf. qv. 14.
 in terræ motum qv. 18. in 2. ad Timoth. qv. 18.
 in indumentum sacerdotis. qv. 40. in Saulem qv. 53.
 in illud, qvi aspexerit mulierem qv. 59.
- Joannes Climacus. qv. 6. 8. 15.
- Josephus de Maccabæis qv. 8. Antiquitatum Judaicarum postremum
 opus. qv. 146.
- Irenæus, adversus hæreses qv. 74. & 144. confer Coteler. III. monument.
 p. 542.
- Isidorus Pelusiota qv. 5. 65. 66. & 52. confer Lambecium III. p. 197.
 Ascetica qv. 2. Epistolæ qv. 8. 16. 17. 154. ad Eusebium Episc. qv. 12.
- Julianus Magus. qv. 20.
- Julianus Apostata. qv. 125.
- Lampetiani qv. 64.
- Manethonis magica Opera qv. 20.
- Manichæi qv. 96.
- Manichæum dogma qv. 88.
- Marcionistæ qv. 64.
- Marcus Monachus qv. 1.
- Massaliani qvi aliquando apparuerunt in Paphlagonia. qv. 64.
- Maximus Monachus qv. 154. ejus Cápita qv. 8. 9. 18. Monastica qv. 1.
 Ascetica qv. 3. 4. 5. 6. 65. Dubitationes qv. 6. disp. cum Pyrrho
 qv. 8.
- (Moschi) Limonarium sive pratum spirituale qv. 60.
- Necromantici qv. 39.
- Nemesius Episc. Emesenus de providentia qv. 18. de natura hominis. qv. 24.
- Nicephorus Episcopus CPol. contra Iconomachos qv. 2. 57.
- Nilus Monachus ad Agathium Monachum qv. 2. 11. 21. ad Evcarpium
 Monachum qv. 3.
- Olympiodorus in Jobum qv. 16.
- Origenes. qv. 23. 91. dialogus cum Megethio Marcionista qv. 48.
- Palladii Hist. Lausiaca qv. 2. Vita Chrysofomi qv. 11.
- Patres qv. 8. &c.
- Philosophus quidam (Democritus) qv. 127. externi Philosophi qv. 154.
- Scholasticus probra in Platonem jaciens & à Platone per somnium moni-
 tus. qv. III.
- Samaritan. qv. 45.

Sardanapali Epitaphium qv. 8.

Serenus Monachus. qv. 8.

Severus Antiochenus qv. 152. addè Lambec. VIII. p. 389. sq.

Severiani qv. 117.

Simon Magus qv. 20.

(Sophronii vel Moschi) pratum spirituale, limonarium qv. 60.

Synodus VI. (Trullana) qv. 64. Chalcedonenſis. 117. Synodale capitulum
ex Concilio Carthag. qv. 143.

Theodoretii curationes Gr. affect. qv. 8. 16. 46. 57. quaestiones. qv. 14. 20.
24. de providentia qv. 16. in Prophetas qv. 17. in illud Exodi,
nomen meum non indicavi eis. qv. 40. in Hoseam. qv. 60.

Trifagii hymnus. qv. 154.

Valens Palæstinus qv. 2. ex Palladii Laſiaca.

4. Εἰς τὴν πνευματικὴν ἀναγωγὴν τῆς ἑξαήμερου κτίσεως, λόγοι β. *Anagogicæ
rum contemplationum in Hexaëmeron libri XII.* ad Theophilū, quem carissimum
filium suum appellat. Ex hoc opere, quod Sinaitæ diserte tribuit & sæpius
laudat Annalium scriptor Michaël Glycas, solus liber ultimus Græce
hactenus editus est Lond. 1682. 4. cum versione & castigatōibus *Andree
Dacerii*, & præmissa editoris *Petri Allixii* expositulatiōe de suppressa in-
cassum Jo. Chrysostomi ad Cæsarium Monachum Epistola a Theologis
aliquot Parisiensibus. Priores undecim libri tantum Latine incerto inter-
prete exstant in Patrum Bibliothecæ Appendice Paris. 1579. & in aliis edit.
Paris. ac Colōn. & in novissima Lugdunensi T. IX. p. 858. Græca passim
asservantur in Bibliothecis ut in Regia Paris. in Bavarica, in Bibl. Collegii
novi Oxon. aliisque: & in quibusdam Codicibus male referuntur ad
Cyrillum Alex. ut in Cæsareo de quo Lambecius IV. pag. 198. seq. Loca
Græca ex illis produxere Duczus notis ad Basilium in Hexaëmeron, Alla-
tius contra Hottingerum p. 158. ad Eustathium Antiochen. p. 136. &c. alii-
que, novissime Viri Clarissimi Montfauconus in Hexaplis Origenianis
ad Genesin, Michaël le Quien ad Damascenum: T. 1. p. 174. & Jo.
Ernestus Grabe in spicilegio Patrum, T. 2. p. 195. 243. qui Græcos
hosce libros editurum etiam se recepit p. 245. sed male hoc opus
refert ad Anastasium Patriarcham Antiochenum. Laudat Anastasius
Commentarios in Hexaëmeron, *Ambrosii*, *Ammonii* quem probatissimum
ἐξηγητὴν Ecclesiæ Alexandrinæ appellat, & laudaverat etiam in Hodego

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

hereses quæ DEum accusant, quod non prohibuerit ne malignus EVam seduceret per serpentem. Alia autem rursus heresis decrevit bestiarum quoque animas esse ratione pradias, quæ possunt orationem audire & excolere, cum audiissent DEum benedicentem volucribus & piscibus, & execrantem serpentem, & adducentem ad Adamum bestias & volucres & jumenta, ut sciat quidnam ea nominet. Manichæorum errorem, mendacem DEum qui locutus est Vetus Testamentum, blasphemantium, perstringit p. 900. A. 902. H. 917. G. Simonis Magi lib. XII. p. 19. Hæresin Encratitarum p. 917. G. Præterea p. 895. D. citatur Hebræorum liber non redactus in Canonem qui dicitur Testamentum protoplastorum, in qua traditum fuit quadragesima die Adamum positum in Paradiso, sicut etiam, inquit, videtur cuidam historico Chronographo Pyrrhoni, & quibusdam expositoribus. Hujus Pyrrhonis Chronographi ex Anastasio etiam mentionem facit Glycas p. 82. Annalium. Matthæi Evangelium ex sermone Hebraico à Luca & Paulo in linguam Græcam translatum ait Anastasius p. 900. D. Aquilæ interpretationem Genes. II. 18. ποιήσομεν αὐτῷ βοῦθὸν καὶ ἑνάρι, αὐτῷ perstringit p. 901. H. acerbius quam ille quidem promeruerat, ut ad illum Genesios locum notavit in Hexaplis suis eruditissimus Montfauconus. Iterum Symmachus & Aquila advocantur p. 909. F. ad Genes. III. 1. & 5. p. 909. F. 913. E.

5. In Psalmum sextum Homilia duæ, lectu dignæ quarum prior incipit: πρέπυσαν τῆς τῶν νησιῶν δέχης. Posterior: πρέπυσσα διδασκαλία μετάνοίας. Prior cum versione Philippi Sprengelii S. I. vulgavit Henricus Canisius T. 3. Lectio. Antiquar. p. 87-122. Ultramque Franciscus Combesius in Tomo I. austarii novi Paris. 1648. fol. p. 907. 943 - 976. qui posteriorem eruit è MS. Regis Christianissimi, versionemque suam adjunxit. Anastasii Sinaitæ liber in Psalmum sextum laudatur à Nicephoro XVIII. 44. Ὁ εἰς τὸν ἕκτον ψάλμον λόγος τῶν εἰσβάσεων τῶν νησιῶν ἐκδοθείς.

6. In Dominica quinta jejuniorum, περὶ τῆς ἀγίας συνάξεως καὶ περὶ τῆ μη κρῖνεν καὶ μνησικακείν. De sacra Synaxi, & de noni judicando, deque oblivione impietatum. Incipit: αἰὲν μὲν ἡ ἁγία Πνεύματι χάρις. Ex Bavarico Codice cum versione Achilli Statii Lusitani edidit Henricus Canisius Antiqu. Lect. T. 3. p. 60 - 86. deinde recensitum ad Regios Codices cum nova versione suo Franciscus Combesius auctar. nov. T. 1. p. 881. Combesii versio recusa T. IX. Bibl. Patrum edit. Lugd. p. 943. Fragmenta ex Statii versione adhuc tum inedita produxerat Baronius ad A. 599. n. 9. seq. Porturegalenses in perpetuitate fidei Catholice de transubstantiatione, hoc scriptum malunt tribuere juniori Uscio cui Anastasio Nicæno quod

ex Joanne Climaco quædam de judicio temerario repetit. Sed merito Combesius illa ratione parum passus est se moveri, ut non potius fident haberet consensui Codicum MSS. illud Sinaitæ constanter tribuentium. Vide Lambecium IV. p. 135. 168. & Montfauconi Bibl. Coislinianam p. 419. Accedit quod Anastasium Sinaitam non est dubium post Jo. Climacum scripsisse.

7. Περὶ τῆς κατ' εἰκόνα, de homine ad imaginem DEI condito. Græce & Latine prodit sub nomine Anastasii presbyteri Sinaitæ, ad calcem Philocaliæ Origenis Græce & Latine, cura Joannis Tarini. Paris. 1618. 4. Idem sermo etiam inter Gregorii Nysseni opera lucem vidit T. 1. Opp. Paris. A. 1615. p. 854 - 866. & A. 1638. T. 2. p. 22, cum Frontonis Ducæi versione, cum qua lucem viderat Ingolstadt. 1596. Incipit: Οἱ τὴν ἑαυτῶν ἀπλανῶς τῆ προσώπῳ. Sane auctorem Nysseno juniorem vix quicquam svadeat. Licet Anastasio alii maluerunt tribuere. Vide Tillemontium T. IX. memor. p. 741. & 605. ubi hoc scriptum putat esse particulam majoris operis quo difficilia S. Scripturæ loca auctor illustrabat, quod mihi neutiquam verisimile videtur.

8. Εἰς μεταμόρφωσιν τῆ Σωτῆρος. In Christi transfigurationem sermo diversus à duobus quos de hoc argumento habemus Anastasii Antiocheni. Incipit: ὡς φοβερὸς ὁ τόπος ἐστίν. Meminit Allatius lib. de Simeonibus p. 116. & citat Joannes Cyparissiota.

9. Εἰς τὰς κοιμηθείσας ἐν Κυρίῳ. In eos qui in Domino obdormiverunt. Incipit: τί ἐστὶ σήμερον ἀγαπητοί. Meminit Allatius p. 111. libri laudati de Simeonibus & MS. in Bibl. Cæsarea Lambecius IV. p. 136.

10. In novam Dominicam & Thomam Apost. & de S. Theodori Ducis (de quo Henschenius ad VII. Febr.) imagine laudatur à Joh. Damasceno de imaginibus.

11. Περὶ ἀναστάσεως de resurrectione citantur à Mich. Glyca in Annalibus p. 86. 89. 94. 102. diversa à sermone de resurrectione qui exstat Anastasii Antiocheni.

12. Capita Ascetica MSS. in Bibl. Coisliniana p. 574. Incip: Οὐαί σοι ψυχὴ.

13. De anima, Incipit: * ὅτι μὲν ἔδῃ τὰ σεσιωπημένα τῇ θείᾳ γραφῇ. id. p. 585. Etiam Anastasio Sinaitæ tribuunt nonnulli ἐκλογὴν sive scriptum distributum in capita XXXV. quod Græce & Latine cum Philocalia Origenis edidit Joannes Tarinus Paris. 1618. 4. sub titulo incerti Philosophi Christiani Græci de anima celebriores opiniones. Vide Casparem Barthium ad Claudiam

num Mamertum p. 137. qui idem scriptum Latine ex Tarini versione Claudiano subjunxit p. 472 - 532. Incipit : Τῶν τῆς ψυχῆς δυνάμεων ἄλλαι ἄλογοι, ἄλλαι λογικαί.

14. Sermonem *de diversis modis Salutis & penitentiae* servari MS. in Bibl. Vaticana, notavit ante Oudinum Possevinus in apparatu, sed puto eum vidisse quod habemus inter Anastasii quaestiones quaestione CIV.

15. Περὶ τῶν ἐξ ἀρχῆς αἰρέσεων καὶ τῶν συνόδων γενομένων κατ' αὐτῶν, quod MS. memorat Lambecius VIII. p. 443. non videtur diversum ab iis quae edita leguntur capite IV. & V. Hodegi.

16. *Demonem excidisse, quod noluerit adorare hominem.* Est inter editas quaestio CXXVI.

17. Labbeus Bibl. nova MSS. p. 82. memorat in Bibl. Regis Christianissimi servari Anastasii Sinaitae *de fide redemptionis, ad Ecclesiam quae est in Babylone, (exstat p. 78. seq. Hodegi) nec non in spiritum blasphemiae: & de vera adoratione & an quotidie communicandum corpori Christi.* Et quaestiones duas 1. *si forte rerum potirentur Judaei, infideles, haeretici, an pro eis orandum in Ecclesia.* (haec inter editas est quaestio CX.) 2. *de Judaeis vitae sanctae ante adventum Christi, an sint anathematizandi.* (inter editas quaest. CXI.) Licet sunt qui has quaestiones habent pro duobus libris adversus Judaeos, tamen non dubito diversum ab his fuisse opus quod scripsisse se testatur Anastasius Sinaita libro VI. in Hexaëmeron p. 884. F. allegans quae secundo adversus Judaeos libris scripserat.

18. Video etiam ab aliis memorari ejus βίαι πατέρων ἁγίων * *Vitae Patrum qui in monasteriis montis Sinae & vicinis locis sunt versati: nec non Encomium Aegypti, & de officio hominis libros duos. Contemplationem Mysticam passionum Christi. & in Psalmum XIII. & Quaestionem adversus eos qui dicunt tres essentiae in divinis.* Haec qualia sint dicent quibus ea vidisse licuerit.

VI. Anastasii Antiocheni Episcopi ** A. 599. defuncti scripta edita.

I. Περὶ τῶν καθ' ἡμᾶς ἐρθῶν τῆς ἀληθείας δογμάτων λόγοι εἰ. *de Orthodoxa fide sermones V.*

α. Περὶ τῆς ἁγίας Τριάδος. *de S. Trinitate.* Incipit : τὸν πατέρα τῆς ὑγιᾶς ἡμῶν πίστεως καὶ τῶν ἀληθῶν.

β. Περὶ

* Διηγῆσεις Διάφοροι περὶ τῶν ἐν Σίναι ἁγίων πατέρων. MS. in codice Colbertino 4726. Cangius glossar. Graecobarb.

** de illo supra p. 312.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- μεθ' αὐτοῖς ἐν φάλαγγι εἰς ἀπάντησιν ἑὸς Κυρίου οἰς αἴετα, καὶ ἕτως πάντοτε σὺν Κυρίῳ ἐσόμεθα, ὧς ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος οἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Διμήνης Lambec. VIII. p. 117.
4. Ἐκθεσις σύντομος τῆς ὀρθοδόξου πίστεως. * *Expositio compendiaria orthodoxae fidei per quaestiones & responsiones.* Incipit : ποίας θεουκείας εἶ ἄνθρωπε ; Χριστιανός εἰμι. Καὶ τί εἶσι Χριστιανός ; ὁ κατὰ Θεὸν ζῶν Græce edidit versionemque Latinam addidit Theodorus Beza Genev. 1570. 8. una cum libris V. Athanasii de Trinitate, Basilio contra Eunomium & Phœbadio. Ex Anastasii Antiocheni & Cyrilli Alex. scriptis ab aliquo conflata hanc ἐκθεσιν non dubitat Henschenius T. 2. April. p. 854. Edita quoque separatim curante Jo. Fuchtenio est Helmstad. 1613. 8. & MS. memorat Lambecius VIII. p. 471.
5. Περὶ τῶν ἀγίων τετῶν τεσσαρακοσῶν *de sanctis tribus quadragesimis.* Incipit : ἔδην μὲν ἡμᾶς. Græce & Latine edidit Cotelerius T. 3. monument. p. 425 - 431. Paris. 1686. 4. MS. in Codice Regio usus.

VII. Anastasii Antiocheni scripta inedita vel deperdita.

6. *Relatio ad Justinianum Imp.* contra Aphthartodocetas. Evagr. IV. 40.
7. *Ad Monachos prima & secunda Syria,* de eodem argumento. id.
8. Λόγος συντακτικῆς *sive sermo valedictorius ad Antiochenos* cum à Justiniano in exilium mittendus esset. id.
9. Alius εἰσιτηρικῆς *sive auspicatorius* quando ad eos anno XI. Mauricii, Christi 593. ab exilio rediit, quam legisse se testatur Nicephorus XVIII. 44. Labbeus in Bibl. nova MSS. p. 82. testatur in Bibl. Regis Galliarum extare MS. Anastasii sermonem cum ad suam rediret sedem.
10. Alius εἰρηνικὸς *de pace,* habitus circa idem tempus feria quarta sanctæ hebdomadis & eidem memoratus Nicephoro : Hic adhuc servatur MS. in Bibl. Cæsarea teste Lambecio VII. p. 168. qui ad eam alludere putat Gregorium Magnum lib. IV. Epistola 37. Incipit : Εἰρήνην καὶ πάλιν εἰρήνην, καὶ τρίτον εἰρήνην.
11. *Epistola ad Scholasticum* qua ad objectum sibi dubium (ἀπορίαν) respondet, citatur in Actione quarta Synodi septimæ T. VII. Labbei p. 247. (Harduin. T. IV. p. 202.) Incipit : Εἰ τῷ μόνον ἐρωτήσαντι.

12. Περὶ

* Oudinus p. 151. de script. Eccles. suspicatur idem esse opusculum Anastasii quod extat in Bibl. Florentina sub titulo *de ὑπὲρ ὑπεριστάτου πλάσιου.*

12. Περὶ σαββάτου καὶ πρὸς Συμεῶν ἐπίσκοπον Βόστρης. *De Sabbato & ad Simeonem Episc. Rostrensem* citatur à Jo. Damasceno Orat. 2. & 3. de imaginibus T. 1. edit. novæ p. 344. 386. & in Synodo Nicæna secunda Actiōne IV. T. VII. Labbei p. 249. (Harduin. T. IV. p. 203.) incipit : *Εἰς πατέρας δὲ κατὰ τὸ λέγιον.*
13. *Adversus Joannis Philoroni διατητῆν* sive librum περὶ ἐνώσεως quem *arbitrum* inscripserat, ex quo Anastasi opere fragmentum Latine ex Turriani versione vulgavit Gretserus præf. ad Hodegum. Laudat & S. Maximus T. 2. p. 124. 125. 126.
14. *Εἰς ὑπαπαντῆν, In Visitationem Maria.* Πάλαυ Συμεῶν ἐν ἀγκάλαις βασιλέως τὸν Συμεῶν. Meminit Allatius libro de Simeonibus p. 104.
15. *Græca versio Epistolarum Gregorii Magni*, quem vide sis lib. X. Epist. 22. & plures ad eundem Gregorium & alios *Epistole.*
16. *Pro Leonis Magni, Episcopi Rom. Epistola, ὑπὲρ τῆς Ἐπιστολῆς Λέοντος Πάπα & τῆς Αποστολικῆς μνήμης.* Citatur in Synodo Lateranensi A. 649. actiōne V. Male Ἐπισκοπῆς pro Ἐπιστολῆς excusum T. VI. Labbei p. 308. quod apud Harduinum T. III. p. 885. emendatum.
17. *Διήγησις περὶ τῆς Πάπα Ρώμης Γρηγορίου & Διαλόγου καὶ Θαυματουργῶν.* *Narratio de Papa Gregorio.* Incipit : *Διηγήσατο ἡμῖν τις Πρεσβύτερος ὀνόματι Πέτρος.* MS. Lambec. VIII. p. 425.
18. *Ἀπόδειξις ὅτι μέγα καὶ ἀγγελικὸν τὸ δεξιεραιτικὸν ἀξίωμα.* *Demonstratio historica, magnam & Angelicam esse summi Sacerdotis dignitatem, nec Sacerdotem judicari posse à Laico, sed tantum à majori Sacerdote.* MS. Lambec. III. p. 196. IV. p. 65. & 169. VIII. p. 425. Bibl. Coisliniana p. 295. & Labbei Bibl. nova MSS. p. 82. Incipit : *Ἐν ἐκκλησιαστικῇ ἱστορίᾳ Φίλωνος & Φιλοσόφου εὗρον τι τοιῶτον.* Philonis hujus mentio etiam apud Glycam in Annalibus, qui ex ejus Historia Ecclesiastica profert nonnulla p. 282. seq.
19. *Sermones varii, in Dominicam Palmarum, in decollationem Johannis, & eucotium S. Nicolai Episcopi,* MSS. in Bibl. Regis Christianissimi, teste Labbeo p. 82. Bibl. nova MSS.
20. *Ἐξήγησις περὶ τῶν ἐν Περσίδι παραχθείτων.* *Narratio de disceptatione Christianorum præsulum cum Ethnicis sive Græcis & Judæis, judice Aphrodisiano Regis Persarum Archimagiro, cui etiam se Anastasius interfuisse dicit, & quidem solum ex Romani Imperii Episcopis.* Incipit : *Βασιλεύοντος Ἀρηνάτου τῆς Περσικῆς χώρας.* Memorat Allatius p. 83. de Simeonibus, & Gretserus reperit in eodem Codice

Augustano ex quo Anastasii Sinaitæ Hodegum edidit : exstat etiam in Codice Regis Gall. 1370. teste Labbeo, sed Gretserus hanc narrationem ait olere nescio quid fabularum, ut difficile creditu sit ex Anastasii Antiocheni officina prodiisse. Monuit etiam Henschenius T. 2. April. p. 854. illius tempore nullum fuisse Regem Persarum Arenatum sed post Chosroën qui annis duodequingvagina præfuit, Hormisdam regnasse annis quindecim.

21. Anastasii, Damasceni & aliorum ἐρωτήσεις περὶ πίστεως. MSS. Lambec. VIII. p. 356. Incipit : τί πιστεύεις Χριστιανὲ καὶ πῶς ;
22. κεφάλαια sive capita centum ad Sergium Scholasticum citantur in Joannis Antiocheni eclogis asceticis MSS. apud Lambecium V. p. 105.
23. Definitiones, κεφάλαια ἐμφιλόσοφα ἐν β' CLXII. ἅτινά ἐν τοῖς θείοις δόγμασι διαπαντός ἐμφέρεται. MSS. in Bibl. Cæsarea. Incipit ἐπισηπερ χωρὶς ὀρθοδόξου. Vide Nesselium parte IV. p. 45. n. 14.

VIII. Alii Anastasii, ultra quingvagina.

Anastasius Abbas Scythopoleos in secunda Palæstina metropolis, de quo Jo. Moschus in prato cap. 50.

Anastasius Abbas monasterii S. Euthymii in Palæstina, de quo Jo. Damascenus* initio libelli de Trisagio T. I. p. 481. & Baronius ad A. C. 749. Hujus esse videtur *liber contra Judæos* quem Latine ex Turriani versione edidit H. Canisius T. 3. Antiquar. Lect. p. 123 - 186. Ait ille scriptor annum octingentesimum & amplius agi ex quo Judæos dispersit DEUS, & Titum atque Vespasianum ad vastandam urbem vocavit. Oracula Christi ante 800 annos prædicta compleri & perfici. Turrianus hunc citans lib. 1. de Ecclesia & ordinatione Ministrorum : *Atbanasius*, inquit, *in sermone de nativitate & eum secutus Anastasius Abbas qui postea fuit Patriarcha Antiochenus in libro contra Judæos.* Sed utroque Patriarcha Antiocheno junior fuit, quemadmodum & Anastasio Sinaita, quem & ipsum contra Judæos scripsisse notavi p. 329. & 332.

Anasta-

- * Verba Damasceni sunt : γράμμασιν ἡμῶν κατεμήνυσεν ὁ Θεοσεβέστατος ἡμῶν ἀδελφὸς ὁ Ἀββᾶς Σέργιος ὁ αἴσιος καὶ συνήθης καὶ φίλος ἀεὶ ἔγνησιος ἀδελφὸς ἔ Ἀββᾶ ἰωβ, ὡς ὁ ἱερώτατος ἡμῶν πατήρ ὁ Ἀββᾶς Ἀναστάσιος ὁ κλεινὸς τῆς εὐαγῆς μονῆς Εὐθυμίου ἔ μακάριος καὶ θεγεμῶν, χρήσιμος ἵναῖς τῶν ἀγίων Πατέρων προκεκόμικε δῆθεν εἰς τὸν τίον μόνον ἀναφέρῃσας τὸν τρισάγιον ὕμνον.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- Contio illustrata ut dixi Volum. VI. p. 153. In hujus calce legitur *Stichometria* librorum sacrae Scripturae & Apocryphorum quae etiam occurrit in Operibus Petri Pithœi, Paris. 1609. 4.
- Historia Ecclesiastica* ex eodem Nicephoro, Georgio Syncello & Theophane Confessore contracta ad Joannem urbis Romae Diaconum (qui deinde A. 872. Papa Joannes VIII.) Cum notis Caroli Annibalis Fabrotti prodiit inter scriptores Historiae Byzantinae, Paris. 1649. fol.
- Acta Synodi sextae* CPoli in Trullo habitae A. 680. in Concilior. Tom. III. Binii, & VI. Labbei & III. Harduini. Auctorem veteris versionis esse Anastasium notavit Labbeus de S. E. T. I. p. 63.
- Acta Synodi septimae*, sive *Nicana secunda*, A. 787. celebratae ad eundem Joannem, jam Pontificem. in Concilior. Tom. III. Binii & T. VII. Labbei, & Harduin. T. IV.
- Acta Synodi octavae* A. 869. habitae CPoli, cui ipse interfuit, ad Hadrianum II. Pontificem. in iisdem Concilior. Tom. III. Binii & T. VIII. Labbei & Harduini T. V.
- Collectanea ad controversiam & Historiam Monothelitarum spectantia*, quae prodierunt Jacobo Sirmondo curante in ejus variis Opusculis. T. I. Paris. 1620. 8. deinde recusa in Bibliotheca Patrum edit. Lugd. T. XII. p. 831. & in Operibus Sirmondi T. 3. ex parte etiam ante Tomum primum Operum S. Maximi junctim editorum à Franc. Combesio.
- S. Maximi & Joannis Scythopolitani scholia in Dionysium*, quem Areopagitam appellant. Versio Anastasii necdum edita est quod sciam, sed Epistolam A. 875. illi praefixam ad Carolum Calvum, vulgavit Jac. Usserius in Epistolis Hibernicis p. 45. qui Joannis scholia alibi * observat illa ipsa esse quae Dionysio Alex. ab quibusdam tribuuntur, atque in editis permixta legi cum scholiis S. Maximi.
- Vita Dionysii* ejusdem, scripta à Methodio. Etiam haec nusquam vulgata mihi occurrit, sed tantum Epistola quam ad eundem Carolum Anastasius praemiseraat, contra eorum sententiam qui Dionysium primum Parisiorum Episcopum ab Areopagita distinguunt. Haec edita est à Surio ad VIII. Octobr. Petro Francisco Chifletio in diss. de uno Dionysio, aliisque. Passio S. Dionysii Areopagitae per Anastasium Bibliothecarium MS. fuit in Bibl. Caroli de Montchal, teste Labbeo p. 207.
- Encomium S. Bartholomaei Apostoli* scriptum à Theodoro Studita, ex Anastasii versione dederunt Lucas Dacherius T. 3. spicilegii & Franciscus Combesius in Bibl. Concionatoria Tomo VII.

* In Bibl. Theologica MS. Vide Caveum in Joanne Maxentio ad A. 520.

Passio S. Demetrii Martyris, incerto auctore, apud Jo. Mabillonium T. 1. Analect. p. 65.

Vita Petri Alexandrini & Passio S. Acacii sociorumque ejus, quarum in vita Johannis VIII. à Papebrochio edita mentio, & *Vita Joannis Eleemosynarii* scripta à Leontio quam jussu Nicolai Pontificis vertisse Anastasium testatur Sigebertus c. 103. de Script. Eccles.

Epistola S. Cyrilli Alex. ad Gennadium, quam ab Anastasio versam notat Hendreichius in pandectis Brandenburg. p. 163. sicut & *narrationem miraculi Bezytensis* de imagine Christi à Judæis transfixa, A. C. 765.

Historiam de Josaphat & Barlaam quæ ex Græco versa legitur in scriptis Joannis Damasceni, Anastasio velut interpreti, incerta conjectura tribuit Caspar Barthius notis ad Hermæ Pastorem p. 910.

Alius Anastasius Bibliothecarius, & Cardinalis S. Marcelli circa A. 848. sed deinde quod quinque annos ab Ecclesia sua abfuisset, seniel iterumque exauctoratus condemnatusque: ut ab altero Anastasio in vitis Pontificum traditur, quem cum hoc multi confundunt. De tertio Anastasio Bibliothecario infra, in Cardinali.

Anastasio Episcopi *Cæsarea* Palæstinæ, qui sub extremum sæculi undecimi floruit, *περὶ τῆς νηστίας τῆς ὑπερβολῆς Θεολογία* de jejunio *Deipara* (MS. Lambec. VI. p. 60. & VIII. p. 450.) Græce & Lat. T. 3. monumentor. Cotelerii, p. 432 - 437. Ejusdem *de ariziburio* *adversus Armenios Græcè ad calcem Typici S. Sabæ. Ejusdem *περὶ τῶν ἐπὶ τὰ ἑβδομάδων τῶν νηστῶν*, MS. Lambec. VIII. p. 450.

Anastasios *Cardinales* invenio septem, in his duos præ ceteris memorandos, unum quem eundem nonnulli faciunt cum Anastasio Bibliothecario, de quo supra dictum: & alterum Monachum ut ajunt *Cassinensem* & Bibliothecarium Stephani II. (aitis III. ut Clarissimo Caveo in Hist. literaria) qui fuit Papa ab A. 752. ad 757. Huic Anastasio tribuunt historiam an fabulam de translatione partis reliquiarum S. Benedicti & sororis ejus Scholasticæ.

Anastasio *Cnossia* Episcopus. Vide Gnossi.

Anastasio *Comnenus* recentis ætatis Archimandrita, cujus mentio apud Allatum de purgatorio p. 865. seq. 881. 883.

Anastasio ex Ecclesiæ CPol. Syncello in locum Germani Patriarcha CPolitani ab A. 730. ad 754. Ejus Synodica ad Gregorium II. rejecta, & ipse velut Iconoclasta excommunicatus teste Theophane, & in Hist. Eccles.

* Ita Armenii appellant jejunium suum. Vide Gangii glossar. in *ἡγερτικῶν*.

- Eccles. Anastasio Bibliothecario. Confer Allatium de consensu II. I. p. 475. Synodicum Pappi c. 138.
- Anastasio *Consul* A. C. 517. diversus fuit ab Imperatore, nec Imperator Anastasio Consulatum gessit antequam Imperii fasces capesseret. Vide Pagium ad A. 517. num. 2.
- Ad Anastasium *Diaconum* quemadmodum & Anastasiam Diaconissam & ad Anastasiam *ὑπάρχισσαν* sive Consulis conjugem exstant Severi Antiocheni Epistolæ MSS. in Bibl. Cœisliniana. Vide ejus Catalogum p. 56.
- Anastasio *Eleutheropolitanus* in Palæstina Episcopus subscripsit Synodo Hierosolymitanæ A. 536.
- Anastasio Episcopus in Palæstina Gabenus interfuit eidem Synodo Hierosolymitanæ A. 536. celebratæ.
- Anastasio Gnessi in Creta Episcopus interfuit Synodo Nicænæ secundæ A. 787. Ad hunc Theodori Studitæ Epistolæ.
- Anastasio *Hierosolymitanus* interfuit Synodo CPol. in trullo habitæ A. C. 680. allegatur a Manuele Caleca de essentia & operatione T. 2. auctar. noviss. Combesii. p. 26. *κατὰ γὰρ τὸν θ̄ιον Ἀναστάσιον ἱεροσολύμων, τευχῶς λέγεσθαι ἢ ἐνέργεια.* Combesius p. 131. mendum esse putat pro *Σιναιῶ*, sive Sinaita, sine gravi causa, ut existimo.
- Anastasio *Iconoclasta*, supra in CPolitano.
- Flavius Valerius Anastasio Dyrhachenus, cognomento Dicorus *Imperator* Orientis ab 7. April. A. C. 491. ad 10. Jul. 518. de cujus laudibus Procopius c. 19. Anecdor. Hic Professionem fidei misit ad Constantinum Episcopum urbis Romæ per Scholasticum Patritium exarchum. Vide Anastasium Bibliothecarium in vita Constantini Papæ.
- Flavius Artemius sive Anastasio II. *Imperator* Orientis à festo Pentecostes A. 713. ad A. 715. quo captus à Theodosio III. Adramytteno Thessaloniciatque relegatus, & deinde ab Imp. Leone III. capite minutus est. Vide Nicephori, CPol. breviar.
- Anastasio *Jotapensis* in Isauria Episcopus interfuit Synodo Hierosol. A. 536. & CPol. sub Menna eodem anno celebratæ.
- Anastasio *Lincolniensis* in Bithynia & alter Anastasio *Meonice* in Lydia Episcopus interfuere Synodo CPol. A. 680.
- Anastasio *Mirrensis*, cujus Encomium scriptum à Georgio Piside tradunt quidam Svidæ Codices, in *Γεωργίος*. Vide supra, p. 53. & Volum. VIII. p. 787. infra, in Persa.
- Anastasio duo, S. *Maximi* Confessoris discipuli Lambec. VIII. p. 444. Horum alter Anastasio Rom. Eccles. *Apocrypharum* de obitu S. Maximi scripsit

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Anastadius *Protopatbarius*, ad quem Theodori Studitæ Epistola.

Anastadius *Rachlenorum* sive Arachlenorum in Phœnicia maritima Episcopus interfuit Concilio CPol. generali quinto, A. 553.

Anastadius I. Episcopus Romanus ab A. 398. ad 401. de quo Henschenius ad 27. April. T. 3. p. 491. sqq. & Tillemontius T. XII. memor. Ex Epistolis tribus quæ sub ejus nomine in Conciliorum tomis leguntur genuina est illa ad Joannem Hierosol. quam habes etiam inter Hieronymi Epistolas & Jo. Garnerii notis illustratam T. 1. Opp. Marii Mercatoris p. 109. seq. De suppositis ei Epistolis Blondellus in pseudo Isidoro p. 557. seq.

Anastadius II. Episcopus Rom. ab A. 496. ad 498. cujus fragmenta Epistolæ ad Ursicinum dat Baluzius in nova collect. Concilior. p. 1457. & Harduinus T. 2. Concil. p. 951. apud quem p. 947. etiam legitur Epistola Anastasii Papæ ad Anastasium Imp. Non alteram ad Clodoveum Francorum Regem quæ ei Christianam fidem exordio Pontificatus sui susceptam gratulatus est, omisit. Eam dedere Dacherius T. V. spicileg. p. 582. & Labbeus T. IV. Concil. p. 1282. Carolus le Cointe T. 1. Annal. Ecclesiast. Francor. &c. *Libros de Trinitate*, & alios quos Platina è Gvilelmo Bibliothecario commemorat, nemo hæcenus in lucem protulit.

Anastadius III. Episcopus Rom. ab A. 912. ad 914. cujus Epitaphium habet Baronius ad A. 912. 1. *Vatis Anastasii requiescunt membra sepulchro &c.*

Anastadius IV. Episcopus Rom. A. 1153. & 1154. cujus Epistolæ IX. in Conciliis Labbei T. X. p. 1132. & decima ad Episcopos & abbates provinciæ Burdegalensis (quam Baluzius ad Marcam de concordia sacerdotii & imperii vulgaverat) p. 1851. Eadem Epistolæ decem apud Harduinum T. VI. parte 2. p. 1323. qui alias duas, alteram ad Archi-Episcopum Bracarensem, & alteram ad Hyacinthum Cardinalem quærere jussit apud Odoricum Raynaldum ad A. M. CCXXXIX. n. 54. seq. ubi male in margine Raynaldi notatur Anastasius II. pro IV.

Anastadius *Senogalliensis* in Ducatu Urbinate Episcopus subscripsit Pauli I. Papæ constituto A. 761.

Anastadius *Tabiensis* sive *Taviensis*, *Taßias* in Galatia Episcopus, vicem gerens Metropolitanæ Dorothei Ancyræ, adfuit Concilio CPol. A. 553.

Anastadius *Tenedi* insulæ in Cycladibus Episcopus interfuit Concilio Ephe. sino A. 431. & Conciliabulo A. 449.

Anastadius *Theotocianorum* Episcopus, supra, Apolloniadis.

Anastadius *Tibertopolitanus* in Phrygia Pacatiana Episcopus interfuit Synodo CPol. A. 680.

Anastasius *Tiburinus* (Tivoli) in Campania Romana Episcopus interfuit Concilio Romano A. 595. & alius A. 721.

Anastasius *Ticini* in ducatu Mediolanensi Episcopus interfuit Romano Concilio celebrato A. 680.

Anastasius *Triū Tabernarū* in Latio Episcopus interfuit Concilio Rom. A. 853.

Anastasius *Tripoleos* in Lydia Episcopus interfuit Synodo generali septimæ sive Nicænæ secundæ A. 787.

Anastasius *Tudensis* in Gallæcia Hispaniæ provincia Episcopus Toletanæ interfuit Synodo A. 633.

Anastasius *Tyrai* in Pisidia Episcopus interfuit Synodo Photianæ A. 879.

Anastasius *Ungrorum* sive Hungarorum Archiepiscopus A. 1007. subscripsit diplomati Johannis Papæ XVII. quod in vita S. Henrici edidit Gretserus & è Gretsero Harduinus T. VI. Concil. p. 770.

De S. Anastasia utraqve Romana dixi supra p. 53. Et de Anastasia Diaconissa & Anastasia Consulis conjuge p. 340. in Anastasio Diacono.

CAP. XXXVI.

De SEVERO Antiocheno, OLYMPIODORO Alex. & Zacharia Scholastico.

Severus Antiochenus. 1. *Ejus scripta*. 2. *alii Severi*. 3. *Olympiodorus Alex.* 4. *Olympiodori alii*. 5. *Index scriptorum in Olympiodori commentariis ad Meteo-
ra laudatorum*. 6. *Zacharias Scholasticus*. 7.

I.
SEVERUS Sozopolitanus in Pisidia, ex causidico Berytensi Monachus ac post Flavianum A. C. 512. Episcopus *Antiochenus*, sed quoniam Synodo Chalcedonensi adversabatur ob Eutychnianam hæresin depositus primo anno Justinii Imp. (CHRISTI 519. Antiocheno 567.) successorem nactus Paulum & hoc defuncto Euphrasium. Deinde edicto Justiniani iterum condemnatus, contra Aphthartodocetas ita depugnavit, ut caput daret contrariæ hæresi quæ ab ipso dicta est Severianorum sive corrupticolarum de qua videndus Damascenus c. 84. & è recentioribus Natalis Alex. Sec. VI. p. 400. & Garnerius ad Liberatū p. 140. Vita Severi hujus quam olim legit Evagrius III.

93. & Liberatus cap. 19. breviarii, intercidit. Interciderunt & Acta Synodi adversus eum celebratæ CPoli A. 518. sub Joanne Patriarcha, de qua mentio in Actione V. Concilii sub Menna A. 536. Ex scriptis Severi ipsius quæ olim extitere quam plurima, sola fere ad nos fragmenta pervenerunt.

II. Severi Antiocheni scripta.

Commentarii in Jobum, Mattheum, Lucam, Joannem, & alios S. Scripturae libros, è quibus plura fragmenta passim in Catenis Græcorum Patrum editis atque ineditis leguntur jam sub Severi, jam sub Antiocheni, jam ut apud Thomam Aquinatem sub Græci, jam sub Severiani nomine. Etiam in Catena Corderiana ad Lucæ VII. 38. pro Servio ex MS. Mazariniano Severum reponendum monet Combéssis in Bibl. Concionatoria, in qua ex iisdem plura produxit Latine, nihil in illis hæretici observasse se testatus, quoniam nimirum Catenarum collectores heterodoxa de industria omiserunt, ut Catena in Joannem auctor fecisse se disertis verbis professus fuit, quam eandem cautionem etiam adhibuere in aliis, ut Apolinario, Theodoro Mopsvesteno, & Origene, Eusebio, Theodoro Heracleensi, Diodoro Tarsensi &c.

Severi Πως νητέον τὴν Ἐκκλησίαν τριήμερον ταφῆν. de concordantia Evangelistarum circa ea quæ in sepulchro Domini contigerunt, MS. in Bibl. Casarea teste Lambecio III. p. 44. Integrum Græce & Latine ex Codice Bibl. Coislinianæ exhibet celeberrimus Montfauconus in Catalogo Codicum illius Bibl. p. 68 - 75. Confer Anastasii Sinaitæ quæstionem 152.

Λόγοι sive sermones quam plurimi, ex quibus fragmenta in MSS. Bibl. Coislinianæ ἀπὸ λόγων ιδ. ié. &c. usque ad ςξ sive ιδο. Etiam in Catena Ghisleriana ad Jeremiam T. 1. p. 438. ἀπὸ λόγων ξβ. Vide Eruditiss. Montfauconi Bibl. Coislinianam, p. 53. & p. 61. ubi ἐκ τῶν λόγων εἰς τὸ Φωτισήριον, in Βαρτισμῶν, εἰρημένω.

Ἐκ τῶν ἐνθρονιαστικῶν αὐτοῦ λόγων εἰς τὴν τῶν ἡσείων προσάρακοσῆν. Ex ejus inauguralibus sermonibus, in S. Quadragesimam, dictus in parasceve eam præcedente, in Cassiani Ecclesia. Incipit: Νόμος ἐστὶ καὶ ἐπὶ τῶν σωματικῶν παλαισμάτων. Fragmentum in Damasceno V. C. Mich. Lequien T. 1. p. 504.

Ἐκ τῶν λόγων εἰς τὸ τρισάγιον καὶ τὸν Εὐαγγελισμόν, fragmentum MS. apud eundem virum doctissimum.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Διάλογος πρὸς Ἀναστάσιον. *Adversus Anastasium dialogus.*

Βίβλος τῶν ὑπαστημειωθέντων ἰδιοχείρως διαφόρων κεφαλαίων. Ἰσοσημείατις δευτέρα, in Damasceno novæ edit. T. I. p. 505. Incipit: ὅτι δὲ τὰς τριακοντα ἡμέρας ἀδιαλείπτως ἠψεύειν.

Epistolas Severi Synodicas quibus Chalcedonensi Synodo anathema dixit, memorat Evagrius III. 33. 34. nec minus ἐκθρονιστικὰς sive sub auspici- um Episcopatus sui scriptas, nec non rescriptas singulis Patriarchis re- sponatorias IV. 4. & Liberatus c. 19. breviarum. Quamplurimum ali- arum Epistolarum fragmenta in Codicibus MSS. Coislinianis, ut do- cet Eruditiss. Montfauconus p. 55. seq. & 44.

ad Ammonium. Ad Ammonium Presbyterum. Ad Ammoni- um Scholasticum. Ad Ammonium & Petrum.

ad Anastasiam ὑπάτισσάν Sive Consulis uxorem. Ad Anastasiam Diaco- nissam.

ad Anastasium Consulem (A. C. 517.) Ad Anastasium Diaconum.

ad Andronicum Cœnobiarcham.

ad Photium & Andream.

ad Anthimum (CPol. Episcopum, hæreticum Monophysitam) Syno- dica Epistola. Incipit: τῶν πρὸς τὴν σὴν Θεοφιλίαν. Citatur in Actis Synodi Lateranensis A. 649. Actione V. & in Synodo CPol. A. 680. Actione X. Hujus Anthimi ad Theodosium, & Theodosii ad Anthi- mum & Severum memorat Evagrius IV. II.

Ad Cives Antiochenos. Evagr. IV. 4.

ad Antonium Episcopum.

ad Archimandritas.

ad Auxonem.

ad Bericianum, πρὸς Βερικιανόν.

ad Bostrenos.

ad Cæsariam.

ad Cæsarium.

ad Comites, Vide Montfauconi Bibl. Coislinianam pag. 56. & 138.

ad Constantinum. Ad Constantinum Episcopum. Ad Constan- tinum ἀπὸ πᾶτων, sive exconsulem.

ad Didymum ἐρωτήσασθαι εἰ χρὴ τῶν γιγνησκότων πρεσβυτέρων πειρασθῆσαι τὰς σιτήσεις καὶ παραχεθῆναι ἄλλοις τοῖς δυναμένοις αὐτῶν λειτουργεῖν. num oporteat presbyteris senibus annonas adimere & conferre aliis qui munia sacra obire possunt.

ad Edeffenos: *πρὸς Αἰδεσηνός, al. πρὸς Ἐδηνός.*

ad Eleusinium citatur in Actis Synodi Lateranensis A. 649. Meminit & Liberatus c. 19. breviarii.

Ad Episcopos. Ad Episcopos *ἑρτάσικη, δέκνουν ὅτι τύπῳ ἦν τῶν μελλόντων κατὰ ἑορτήν ὑπὸ τῶν ἀρχιερέων γίνεσθαι, τὰ ὑπὸ δ' Δαβὶδ πεπραγμένα, Epistola festalis, ostendens ea quae à Davide gesta sunt, figuram esse eorum quae summi Sacerdotes in festis faciuri erant.*

ad Euphemium Consulem.

ad Eutychium Episcopum, Liberatus c. 19. breviarii.

ad Flavianum Episcopum, id.

ad Heraclianum.

ad Joannem Ducem (*ἡγούμενον*) Epistolae III. Ad Joannem tribu-
um citatur in Catena ad Cantica S. Scripturae. Ad Joannem mi-
litem.

ad Joannem Episcopum Alexandrinum, (haereticum Monophysitam.)
Citatur in Concilio Lateranensi A. 649. actione V. T. VI. Labbei
pag. 319.

ad Isidorum Comitem.

ad Julianum Episcopum (Bostrensem.)

ad Justinianum Imp. & Theodoram Augustam. Evagr. IV. II. Nicephor.
XVII. 8.

ad Leontium Chartularium.

ad Magnam citatur in Catena Regia Paris. ad Cantica S. Scripturae &
in Codicibus Coislinianis.

ad Marinum Episcopum. Ad Sergium & Marinum. *πρὸς Σέργιον καὶ
Μαρίωνα Ἐπισκόπους* in Catena Ghisleriana ad Jeremiam T. I. p. 414.

ad Maronem Episcopum. Ad Maronem Liberat. cap. 19. breviar.

ad Metram *πρωτεύοντα.*

ad Misaëlem Diaconum. Ad Misaëlem cubicularium.

ad Monachos. *πρὸς μονάζοντας.* in Catena ad Jeremiam T. 3. p. 20. 21.

Ad Monachos qui in monasterio Isaaci. *πρὸς τῆς ἐν τῇ μονῇ δ' Ἰσαάκ.*

ad Nephaliū. Anastasius in Hodego p. 92. 100. 322. 326. De hoc Ne-
phalio vide Evagrium III. 33.

ad Niciam Episcopum.

ad Oecumenium. Citatur in Actis Synodi Lateranensis A. 649. T. VI.
Labbei p. 316. Ad Oecumenium Comitem Epistola II. quae inci-

pit: *ὅτι καὶ ἡμῶν ἐστὶ τῆς θειοπνευστα γραφῆς.* in Actis Synodi CPol.

- A. 680. Tomo VI. Labbei p. 834. Ad Occumenium Scholasticum. Isidoria. Liberatus c. 19.
- ad Orthodoxos Constantinopolitanos.
- ad Paulum diaconum Persam (hæreticum Nestorianum) citatur in Actis Synodi Lateranensis A. 649. in quibus etiam ejusdem Pauli fragmenta. & in Actis Synodi CPol. A. 680. Incipit: τὸν μὲν Ἀπέστολον Παύλον.
- ad Ammonium & Petrum. Ad Petrum Monachum.
- ad Phream & Eupraxium Cubicularium.
- ad Photium. Ad Photium & Andream. Ad Photium πρώτην τε.
- ad Probum.
- ad Prosdocium Medicum.
- ad Sergium, in Catena ad Jeremiam T. 2. p. 477. ad Sergium Patriarcham. ad Sergium Episcopum. ad Sergium & Marinum.
- ad Sergium Grammaticum tres Epistolæ. Ex una fragmentum, in Actis Synodi Lateranens. A. 649.
- ad Simplicium. Anastasius in Hodego p. 322.
- ad Solonem Episcopum, contra Evchitas. Incipit: ἦλθεν εἰς τὴν ἐμὴν μετερίτητα.
- ad Soterichum Episcopum. Evagr. III. 44.
- ad Theodorum Archiepiscopum, in Catena ad Jeremiam T. 1. p. 83.
- ad Theodosium Alexandrinum. Citatur in Actis Synodi Lateranens. A. 649. & CPol. A. 680. meminit & Evagrius IV. II.
- ad Thomam Episcopum Germaniciæ. Vide Montfauconi. Bibl. Coislin. p. 68.
- ad Timotheum Archiepiscopum Alexandrinum.
- Si Abulpharajum audimus, Severus non longe a Catholica Synodi Chalcedonensis sententia. Ita enim ille p. 148. Historiæ Dynastiar. Hoc tempore (Anastasii Imp.) innotuit Severus Patriarcha Antiochenus, qui libros multos composuit ad adstruendum sententiam de natura una & naturis duabus divinis & humana sine mixtione, confusione aut corruptione; verum ita ut eo quo fuerant modo manerent; sicut natura hominis duabus naturis anime & corporis constat, & corpus duabus naturis materie & forme, ita ut nec anima in corpus mutetur, nec materia in formam vel contra.
- Librum de ritibus Baptismi & sacra Synaxis. apud Syros Christianos receptis, è Syriaco Latine vertit & utraque lingua vulgavit Guido Fabricius Boderianus, Antwerp. 1572. 4. tributum D. Severo, Alexandrino quondam

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Catilius Severus Jctus Hadriani Imp. temporibus

Gabriel Severus, Metropolita Philadelphiensis A. 1577. qui diu Venetiis vixit & plura scripsit pro Græcorum ritu & doctrina, quæ infra commemorandi dabitur locus.

Imperator L. Septimius Severus Pertinax ab A. C. 193. ad 211. & Alexander Severus ab A. 222. ad 235. & Severus Lucanus post Majorianum ab A. 461. ad 465. ne dicam de Severo Cæsare quem Galerius contra Maxentium misit A. 305. occiso Ravennæ A. 307.

Severo *Malacitano* in Hispania Episcopo & A. 584. à Leuvigildo rege Ariano. misso in exilium & defuncto A. 589. tribuunt nonnulli sermonem LXXIV. & LXXV. Petri Chrysologi de resurrectione. Nam quæ memorat Isidorus Hisp. c. 30. de Scriptoribus Eccles. liber contra Vincentium Episc. Cæsaraugustanum Arianum, nec non Annulus sive libellus de virginitate ad sororem, nusquam edita sunt, quod sciam.

Severus *Milevitanus* in Africa Episcopus cujus exstat Epistola ad S. Augustinum.

Severus *presbyter* qui interfuit Conciliis Rom. A. 495. & 499.

Severus Episcopus *Ravennæ*, de quo Martyrologia & Sanctorum Vitz 1. Febr. & Tillemontius T. VII. memor. p. 708. seq. Omitto alios Severos Martyres, ut Romanum de quo ad 8. Novembr.

Severum virum eruditum sibi familiarem laudat Martialis XI. 58.

A. *Septimius Severus Lyricus* poëta, Vespasiani clarus temporibus, quem auctorem *Moresi*, inter Virgilii Catalecta sæpius editi habent Joseph. Scaliger, Caspar Barthius, & qui cum notis ad calcem Copæ edidit Jo. Weitzius Francof. 1642. 8.

Severus *Sanctus Endelechius* Aquitanicus Orator & Poëta Christianus, Romæ clarus circa A. C. 376. quo tempore grassabatur illa lues hominum pariter & boum cujus meminit S. Ambrosius X. in Lucam T. 1. p. 1506. & quam Severus singulari carmine choriambico *de moribus boum* descripsit, quod post alias editiones, novissime Jac. Gronovio curante cum Jo. Weitzii & Wolfgangi Seberi notis editum est separatim Lugd. Bat. 1715. 8.

Severus *Sophista* Romanus tempore Anthemii Imp. de quo Damascius apud Photium Cod. 242. & Svidas in *Σαβηρῶν*.

Severus *Sulpicius* insignis scriptor, de quo dixi in Bibliotheca Latina, & *Valerius Severus* Jctus temporibus Antonini Pii.

IV. OLYMPIODORUS Diaconus Alexandrinus laudatur ab Anastasio Sinaita libro VII. in Hexaëmeron, ὁ πολὺς τὰ θεῖα Ὀλυμπιόδωρος, * in rebus divinis præclarus Olympiodorus : ποτὲ eidem dicitur φιλόσοφος ὁ τὴν Ἀλεξανδρείαν τοῖς λόγοις καταφώτισας, ὡς Γαύτης Διάκονος, Philosophus qui Alexandriam suis illustravit libris, ut qui esset ejus Diaconus. ** In ejusdem Anastasii quaestionibus, quaestione XVI. p. 186. affertur locus Ὀλυμπιόδωρος ἐκ τῶν ἔργων, ex Olympiodori commentario in Jobum. Hinc non infra sæculi septimi mediū detrudendam Olympiodori ætatem recte colligas, cum Anastasius Sinaita scripserit circa A. 680, ut supra p. 313, & 324. annotavi. Hujus Commentarii in Jobum magna pars servata est in Catena Græcorum Patrum ad Jobum de qua non repetam quæ dixi Volum. VII. p. 737. seq. Olympiodori scholia lectu digna in Ecclesiastem Latine ex versione Latina Zenobii Acciajoli Florentini viderunt lucem Paris. 1511. 4. Basil. 1536. 1551. 8. atque in Orthodoxographis & in Bibliothecis Patrum. Eadem Græce & Latine primum edita sunt in auctario Bibl. Patrum Duzano Paris. 1624. fol. T. II. p. 602. & inde in Bibl. Patrum Mercelliana Paris. 1644. 1654. Tomo XIII. In librum Esdræ scripsisse se innuit p. 630. ὡς ἐν τῷ ἔσδρα εἰσημειώσαμεθα. Ex pluribus scriptoribus collecta esse, vel illud ἄλλως, ἄλλως subinde repetitum docet. Nominatenus tamen scriptor in illis nullus allegatur nisi Symmachus ad cap. 7. & 9. & in margine ad cap. 4. Cyrillus, quod postremum suspicor esse ab interprete. In Jeremia Prophetiam & Threnos quam plurima etiam Olympiodori in Catena Patrum ad Jeremiam Ghisleriana habemus, de qua iudem dicere me memini Volumine VII. p. 760. seq.

V. Olympiodori alii.

Olympiodoro usum se testatur Plinius indice libri XII. Historiæ Nat. Jonsius putat fuisse Medicum : Harduinus rerum Alexandri magni scriptorem.

Olympiodorum τὸν τῶν Ἀθηναίων προσατήσαντα citat Laërtius in Diogene Cynico VI. 23.

Olympiodorus Atheniensis insignis ductor militum cujus meminit Plutarchus in Aristide p. 327. Inter Alexidis Comœdias fuit Olympiodorus laudata Laërtio III. 28.

Olympiodorus Theophrasti discipulus. Laërt. V. 57.

Olym-

* Græce produxit L. E. Grabe T. 2. Spicilegii Patrum p. 245.

** Diaconus dicitur etiam in Catena Ghisleriana ad Jeremiam T. I. p. 277.

Olympiodorus Alexandrinus scriptor Chemicus, quem cum Thebano Historico eundem plerique faciunt. Vide Lambecium VI. p. 181. seq. Chemicum ejus scriptum integrum producere animus est infra libro VI. Olympiodorus Alexandrinus Philosophus Peripateticus quem audivit Proclus teste Marino in Procli vita cap. 9. καὶ φοιτᾷ μὲν Ἰπὶ λόγοις Ἀριστοτελικοῖς παρ' Ὀλυμπιόδωρον φιλόσοφον ἔκλειθ' ἐνυ. Eodem loco Marinus & à Marino Svidas in Ὀλυμπιόδωρῳ filiaz meminuit quam Proclo nuptui collocare voluit Olympiodorus Pater. Obiit Proclus A. C. 485.

Olympiodorus junior itidem Alexandrinus, prioris fortasse nepos, cujus sunt commentarii quos habemus in *Aristotelis quatuor libros Meteorologicon*, distributos in *πράξεις* sive lectiones (νά) LI. editosque Græce cum Fed. Turrifani præfatione ad Cardinalem Herculem Gonzagam, Venet. apud Aldi filios. 1551. fol. ante Jo. Philoponum in 1. Meteorologicon. Et Latine Jo. Baptista Camotio interprete Venet. 1551. 1567. fol. Cometæ ætate sua, conspecti anno Diocletiani. σπαί. 281. (CHRISTI 565.) meminuit lib. I. p. 12. b. Alexandria suæ p. 37. b. ὡςπερ ἡ ἡμετέρα πόλις, ἡ Ἀλεξάνδρεια λέγου, κακίσμηται. Cæterum in Latina versione p. 10. post v. 25. ante verba *Ad hunc igitur modum*, desideratur Græcæ editionis totum folium sextum & multa alia turbata, ut praxis sexta & septima (quæ incipit à verbis p. 22. b. *Ἐπὶ ἅσπερ* *quam de rebus iis*) confusæ in unum, pro octavâ septima numerata. *πράξεις* XI. XII. XIII. etiam in Græco desunt. & cum *πράξεις* XXII. numeri etiam in Græcis confusi & omissi usque ad XXXII.

VI. Index scriptorum in Olympiodori Commentariis ad Meteorol. memoratorum.

Numeri, πράξεις sive lectiones denotant.

Ægyptii observarunt Planetarum conjunctiones. 6.

Æsopi fabula de Charybdi, quæ reducto spiritu ex mari fecerit eminere primum montium juga, deinde insulas. 18.

Alexander Aphrodisæus. 1. 3. 4. 6. 7. 22. 34. 35. 38. 40. 41. ὁ ἐξηγητής. 39. 40. 46. narrat in Cyllene montem altissimum, in quo litteræ inscriptæ cineribus sacrificiorum indeletæ manent. 3.

Ammonius 1. 7. 37. magnus Philosophus. 6. 9. 18. 37. 38. 39. 46. 48.

Anaxagoras solem appellavit *μύδρον* ignitum, ab Atheniensibus multatus exilio, restitutus Oratione Periclis. 2. Cometam putavit congressum errantium siderum, 6. opinio de via lactea. 7. de grandine. 14.

Ὁ Ἀφρο.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- *ισόδρομον* Mercurii, 6. refellitur, *ibid.* lacteam viam ex repercussione ad solem fieri putavit. 8.
- Historici quidam narrant mare Hyrcanum olim & Caspium inter se juncta. 9. Historiæ confirmant maxima flumina à montibus oriri. 16.
- Homerus. 1. 15. Poëta 2. bis. 6. bis. 15. bis. 16. 17. bis. 20. bis. 33. 51.
- *Οι υδροφάνται* loca aquosa exploraturi, vasis vacui os pronum terræ infodiunt, ibique esse sinunt: deinde defossum in lucem proferunt. Quod si circa ima vasis humescentem vaporem invenerint, ibi aquas latere non dubitant. 15.
- *Ο παλαιεύς* (Demosthenes) πᾶς ὁ λόγος, ἀν ἀπὴ τὰ ἔργα, μάταιόν τι φαίνεται καὶ κείον κατὰ τὸν Παλαιέα. 46.
- *Οι παλαίοι.* 2. Veteres diviserunt terram in Asiam & Europam. Aristoteles in tres, Asiam, Africam & Europam. 16.
- Magnus Philosophus. Vide, Ammonius.
- Physici 22. à Theologis distinguuntur. 19.
- Plato. 6. in 18. 21. 41. 46. Timæo 4. 5. 7. 10. 40. Physiologiam Astronomiæ appellat nomine. 2. in Phædone. 21. in Gorgia. 21. de Rep. 21. Platonica fabula moraliter & Physice exposita: 21.
- Poëta. vide supra Homer. *iris υετομάνηις ὡσαὶ τοῖς ποιηταῖς.* 37.
- Porphyrus. 46.
- Ptolemæus Astronomus. 9. 40. ejus Geographia respicitur. 16.
- Proclus ὁ θεὸς πρόκλος ἐν τοῖς εἰς Τίμαχον ὑπομνήμασι ἀνάγει τὰ μέταλλα εἰς τὰς ἐπὶ τὰ πλανωμένας. 40.
- Pythagoræ de Cometa opinio. 6.
- Pythagoricorum de via lactea, 8.
- Theologi. 19.
- Theophrastus. 2. 6. 22. ἐν τοῖς οἰκείαις μετεώροις. 15. ἔγραψεν ἰδίᾳ περὶ ἑκάστης μετέωρου. 40. *Haftenus Index in Olympiodor. ad Meteora.*
- Olympiodorus Platonis admirator ad quem scribit Isidorus Pelusiota II. 256. Epist.
- Diversus ut videtur ab his omnibus est Olympiodorus Platonicus, cujus exstant commentaria in varios Platonis libros, sed adhuc inedita omnia, in Alcibiadem priorem, in Gorgiam, in Phædonem & Philebum, quæ omnia Græce supersunt MSta vel in unica Bibl. Cæsarea. Pleraque etiam ex legato Holsteniano in Bibl. publica hujus Urbis Hamburgensis, ne de aliis Italiæ, Angliæ, Galliæ & Germaniæ etiam nostræ dicam. Sola ex *περίξῃ* prima in Alcibiadem priorem excerpta lucem vidit

vidit *Vita Platonis*, quæ (lecta pridem Bessarioni lib. i. contra calumniatorem Platonis c. 3.) cum *Jacobi Windeti* versione & notis subjicitur notis virorum doctorum in Laërtium, Tomo secundo editionis Wetstenianæ p. 582 - 588. sed ibi male tribuitur Olympiodoro quem Thebanum Photius appellat, quique Historiam suam Theodoro juniore inscripsit, defuncto A. 450. Nam in hac Vita citatur Proclus, in commentariis vero ad Platonem ex quibus ut dixi excerpta est ista vita, etiam longe junior Damascius qui Procli discipulos auscultavit. Commentarii in *Phædonem* ἀπόγραφον Græcum nactus sum è sectione Bibliothecæ Gudianæ, in quo ab Olympiodori discipulis ex ejus lectionibus adnotata sunt quæ Platoni à variis Philosophis objectantur, cum singulorum resolutione & ad ea responsione. Titulus est: *περὶ τῶν ἀποτῶν ἐναντίων λόγων ἀτάξις ἡμετέρη καθηγεμὸν Ὀλυμπιοδώρη*. In illo præter Plotinum, Jamblichum, Syrianum, sæpius etiam laudatur Proclus, & ὁ ἐξηγητὴς atque Olympiodorus ipse, ὁ ἡμέτερος καθηγεμὸν. Memorabilia in primis in hoc commentario quæ afferuntur ἐκ τῆς χαίρωνέως sive ex Plutarcho, & Stratonis Lampfaceni dubia quæ Platonice de reminiscencia animarum sententiæ, & aliis quibusdam ejus dogmatibus opposuit. Olympiodorus in *Phædonem* Platonis citatur à Casaubono contra Baron. & in notis ad Persium atque alibi.

Olympiodorus, Hippodromi Sophistæ pater, quem alendis equis Thessalos omnes antevisse scribit Philostratus II. 27. de Sophistis.

Olympiodorus Ægyptius Thebanus, Ethnicus librorum XXII. Historiæ ad Theodosium juniorem (ab A. C. 407. ad 425.) scriptor, quorum argumenta refert Photius Cod. 80. ipsum enim opus intercidit! Hunc ipsum putabat Jonsius lib. 3. c. 18. de scriptoribus Hist. Philosoph. esse Olympiodorum cui Hierocles librum de Providentia & fato dicaverat, judicemque eum constituerat disceptationis suæ, καὶ αὐτὸν ἔχοντα τὴν φιλοσοφίαν ἐρωτᾶ, ἢ μὴν. ἢ δὲ τῆς πολιτικῆς σοφίας ἀπειρεῖν. Idem Phot. Cod. 214.

Olympiodorus tibicen, Epaminondæ magister, teste Aristoxeno apud Athenarum lib. IV.

VII. ZACHARIAS Scholasticus, (non diversus fortassis à Zacharia Rhetore, cujus *Historiam Ecclesiasticam* ab auspiciis Imperii Marciani usque ad Anastasium sive ab A. C. 450. ad 491. sed ἑμπαθῶς nec sine partium

Nestorianorum studio scriptum memorant Evagrius atqve Nicephorus : †) Philosophiæ operam dedit Alexandria, atqve deinde Berytius Civile excoluit, factus interjecto tempore Episcopus Mytilenes, Lesbi insulæ metropolis, sicut habetur in titulo libri ejus : Ζαχαρίας σχολαστικῆς χειρῶν ἔργοις ἡγενομένους μετὰ ταῦτα Ἐπισκόπος Μυτιλήνης. Non interfuit Concilio quinto CPol. A. 553. ut post Canisium, & Possesvinum tradunt Aubertus Miræus in auctario de scriptoribus Eccles. p. 28. Oudinus p. 127. Tillemontius T. IV. memor. p. 408. Elias du Pin, aliiqve : nam in illo Concilio jam successoris ejus Palladii, Episcopi Metropolitanæ mentio cujus vicem agebat Joannes Episcopus Cucusenorum Civitatis. * Sed præsens adfuit in Concilio CPol. quod celebratum est sub Menna A. 536. in cujus Actis plus simplici vice hic Zacharias, metropolita Mytilenæus memoratur. Ex ejus scriptis ad nos pervenerunt :

I. Ἀμμωνίου ἑξ Ἀμμονίου sive Dialogus cum quodam Ammonii Alexandrini Philosophi discipulo, qui studii Legum causa Berytum se contulerat, & Ammonii sententiam de mundi æternitate propugnabat. Ὅτι ἔστι συναιδία τῷ Θεῷ ὁ κόσμος, ἀλλὰ δημιούργημα αὐτοῦ τυγχάνει. Quod mundus non sit DEO coæternus, sed ejus opificium. In hoc dialogo exponit Zacharias quæ de eodem argumento disputaverat Alexandria cum Ammonio illo Procli discipulo, & Gessio Jatrosophiſta sive Medicæ artis doctore. ** Mentio etiam in hoc dialogo p. 333. Eustathii Episcopi Berytii, qui Synodo Ephesinæ A. 449. & Chalcedonenſi A. 451. interfuit. Pythagoram & Platonem p. 341. notat fabulam de metempsychosi accepisse ab Ægyptiis. Mundum hunc visibilem, post res invisibiles μετὰ τὴν τῶν ὄντων δημιουργίαν productum contendit p. 362. Hujus Dialogi Latina versio à Geniano Herveto concinnata, mihiqve nunquam visa, traditur in Catalogo Bibl. Barbérinæ vidisse lucem Venetiis A. 1556. Alia Gilberto Genebrardo auctore sæpius prodiit in Bibliothecis Patrum, etiam in novissima Lugdunensi T. IX. p. 759. Sed & idem libellus editus fuit Græce & Latine cum versione & notis

† Evagrius II. 2. III. 5. 6. 7. 18. Niceph. XVI. 5. 6. 9 &c. Hujus Zachariæ Rhetoris historiam adhuc recentibus temporibus servatam CPoli ex Constanti Varini & Joannis Suzi Catalogis librorum MSS. annotavit Antonius Verderius. Nemo tamen quod sciam fuit hactenus qui eam viderit, nedum in lucem protulerit.

* Europe Savante A. 1718. Aout p. 233. 234.

** p. 339. τῶν φοιτητῶν (ἑξ Ἀμμωνίου) ὁ κορυφαίωτάτος Γέσσιος, ὅς νῦν αὐχὴ τὴν Ἰπποκράτους ἔκδοσιν καὶ Γαληνῆς ἔκδοσιν περὶ τῆς σοφίας, καὶ τῶν ἰατρικῆν φιλοσοφῶντων διδάσκαλος ὡς τὸν ἰσὺν προκαθήται.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Zacharias Scordilius μαραφραῖ, Cretensis, Vicarius Patriarchæ CPol. cujus περὶ τῶν τῆς συγγενείας βαθμῶν συνοπτικὴ συλλογὴ ἐκ ἀγαθῶρων, *de gradibus cognationis synoptica collectio* lucem vidit Græce Venet. 1588. 8. Idem fortasse Zacharias sacerdos Cretensis cujus responsiones duodecim pro Græcis ad interrogationes Claudii Gvisii, Cardinalis Lotharingiæ exstant Græce MS. in Bibl. Cæsarea. Vide Lambecium V. p. 239.

Zacharias Gerganus auctor *Χριστιανικῆς κατηχήσεως* Romanis opposita & in decem libros distributa, quam oppugnandam in se suscepit Jo. Matthæus Caryophilus, Archiepiscopus Iconiensis. Hic Urbano VIII. inscripsit & Græce ac Latine Rom. 1631. 4. edidit *ἐλεγχον τῆς ψευδο-χριστιανικῆς κατηχήσεως Ζαχαρίου Ἰ Γεργανῆ ἀπὸ τὴν Ἄρτην*, in quo Zachariam sexcentis operat conviciis, & LXX. blasphemiarum reum peragere nititur, quod in quibusdam D. Luthero nostro accedere potius (hoc est ipsi p. 325. ἀπειρολάτρης esse) quam Pontificiis placitis assentiri maluit.

CAP. XXXVII.

De JOHANNES PHILOPONO

Grammatico.

Joannis Philoponi etæ & vita. 1. alii Joannes Grammatici. 2. Ejus libri VII. in Hexæmeron. 3. Index scriptorum in illis laudatorum, ibid. Disputatio de paschate. 4. Contra Proclum de æternitate Mundi. 5. in Porphyrii Isagogen & scripta varia Aristotelis, commentarii. 6. Scripta alia edita. 7. inedita & deperdita. 8.

JOANNES Alexandrinus, Christianus, à multitudine scriptorum miraque contentione laboris in studiis quibus animus ejus inqvies pascebatur, PHILOPONI nomen tulit, GRAMMATICUM ipsemet se fuit professus a) fortasse quoniam Gram-

a) Grammaticum passim vocat Simplicius in libros de Cælo, & τῆς Γραμματικῆς βίβλοι προσκείμενον. p. 12. & p. 17. Εἰ γραμματικός ἐστὶν ὡσπερ ἑαυτὸν Πηγαίφει. & p. 17. b. ὁ γραμματικὸν ἑαυτὸν λέγων. & p. 27. b. ὁ γραμματικὸν ἑαυτὸν Πηγαίφων.

Grammaticam Alexandriae publice docuit. In Philosophia præceptorem habuit *Ammonium* Hermeæ, cujus pleraque commentariis Philoponi permixta leguntur. * Ætatem qua scripsit satis perspicue tradit Commentario in librum IV. Physicorum, ubi de tempore disputare incipit S. 2. Φαμὲν γὰρ ἐνεσηκέναι τὸν καὶ ἐνιαυτὸν, καὶ μῆνα καὶ ἡμέραν. Ἐνιαυτὸν Διοκλη-
 Γιανῆ ἐτϞ τλγ', μῆνα Παχών, ἡμέραν δεκάτην. *dicimus presentem jam esse annum, mensem 5 diem. Annum quidem Diocletiani 333. b) Christi 617.) mensem Pachon (Majum) diem decimam.* Etiam libros in Hexaëmeron dedicavit Sergio qui A. 610. Thomæ in Archiepiscopatu CPol. successit, defunctus A. 639. Cumque A. 641. Amrus c) Saracenorum dux cepisset Alexandriam, Joannes Philoponus ab eo rogavit ut libros Philosophicos qui in Gazophylaciis sive Bibliothecis regis reperirentur, sibi concederet, tulit vero responsum hoc injussu Caliphæ Omari fieri non posse. At Omanus ab Amro consultus respondit : d) *Quod ad libros quorum mentionem fecisti : si in illis contineatur quodcum libro Dei (Alcorano) conveniat, in libro Dei est quod sufficiat absque illis : quod si in illis fuerit, quod libro Dei repugnet, neutiquam est illis opus, jube igitur e medio tolli.* Jussit ergo Amrus dispergi eos per balnea Alexandriae, quibus calefaciendis per spatium semestre consumti sunt. Propter placita varia à Catholicis doctrinis abhorrentia male passim audit Philoponus, Chalcedonensis synodi dogmatisque de resurrectione eorundem corporum oppugnator, e) auctorque sectæ Trithestarum, f) confutatus à Georgio Piside, g) Nicia, h) aliisque, & in Concilio CPol. A. 681. i) inter alios hæreticos condemnatus.

II. Alii

* Vide quæ de hoc Ammonio dicta sunt libro IV. cap. 26.

b) Petrus Petitus Miscell. Observatt. III. 18. p. 191. male ponit annum Diocletiani 233, & Christi 576.

c) Vide Simonis Ockely librum Anglice editum : *conquest of Syria, Persia and Egypt by the Saracens*, Lond. 1708. 8.

d) Abulpharajus Historia Dynastiæ. p. 114.

e) Phot. Bibl. cod. 21. 22. 23. 55. 75. &c.

f) Nicetas Byz. in Allatii Græcia Orthodoxa T. 1. p. 715.

g) vide Nicephorum XVIII. 48. & Nicetam lib. 10. thesauri Orthodoxæ fidei.

h) de hoc infra, p. 390. De Theodosio contra Philoponum Photius Cod. 22.

i) Actione XI. T. 3. Harduin. p. 1288. *Ἰωάννης ὁ Γραμματικὸς ὁ τὴν ἐπινομίαν Φιλόπονος, μάλλον δὲ μαλακόπονϞ, Κόνων Ἰε καὶ ΕὐγένιϞ οἱ τρεῖς τῆς τριθεΐας τρικατάρατοι πρόμαχοι.*

II. Alii Joannes Grammatici.

Joannem Grammaticum à Philopono male distinguit V. C. Melchior Leydeckerus diss. 2. de Archæologia sacra §. II. p. 25. ad calcem Tomi I. de Rep. Hebræorum, notatus eo nomine in memoriis litterariis Trevoltianis A. 1708. p. 620. Fuit tamen præter Philoponum etiam Joannes Grammaticus, *Cæsarensis* cujus Apologiam pro Synodo Chalcedonensi contra Timotheum memorat Anastasius in Hodego p. 90. & 96. & contra quem scripsit Severus Antiochenus, ut p. 345. annotavi: nec non Joannes Grammaticus cujus manu descriptum A. C. 925. commentarium Hieroclis in carmina Pythagoræ servari in Bibl. Cæsarea testatur Lambecius VII. p. 132. Ne dicam de Joanne *Charace*, cujus de Græcis encliticis vocibus scriptum exstat, de Joanne *Galeno* sive *Pediafimo*, de Joanne *Izetza* &c.

Scripta Joannis Philoponi edita.

III. Τῶν εἰς τὴν Μωυσέως κοσμογονίαν ἐξηγητικῶν λόγοι ζ'. *Commentariorum in Mosaicam Mundi creationem libri VII.* ad Sergium CPol. patriarcham quem τῶν ἐν δεξιερῶσι Θεῶν Τελόντων μέγιστον ἐγκαλλώπισμα appellat, ejusque hortatu susceperit se hoc opus testatur. Prodierunt Græce & Latine cum versione *Balchazaris Corderii* S. I. qui Codicem Bibl. Cæsareæ à Seb. Tegnagelio nactus, illos vulgavit Viennæ Austriæ 1630. 4. Non satis diligenter ubique in Græcis describendis versatum esse editorem testatus est Lambecius, qui ex eodem Codice novam hujus operis editionem datum se promisit cum notis in supplemento quod meditabatur Bibliothecæ Patrum. Vide Lambecium lib. I. p. 138. seq. & III. p. 75. Statim in præmio pro ἕκ ἀνεκτῶς quod Corderius vertit cum ab externis illis, legendum ἕκ ἀνεκτῶς, intolerabili more: Ut alia doctissimo Cotelerio in notis ad monumenta Ecclesiæ Græcæ, aliisque viris eruditis notata omittam. Insigne hoc Philoponi opus est, Photio pridem lectum & laudatum Cod. 43. & 240. atque ex solo hoc propemodum integram versionē Aquilæ, Symmachii & Theodotionis ad primum Geneseos caput datur colligere, ut videre licet lib. 3. hujus Bibl. cap. 12. atque in eruditiss. Montfauconi Hexaplis Origenianis, incredibili & solertissimo studio ex omni antiquitate editorum atque ineditorum monumentorum erutis & concinnatis. Passim in his Philoponi libris laudatur Basilius κ) & adversus Theodorum Mopsuestenum defenditur, quem lib. 1. c. 12. αἰε πλεῖστα μυσθολογῆν ἐν τοῖς εἰς τὴν Γένε-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

IV. *Disputatio de Paschate, ὅτι τῆ τρεῖςκαιδεκάτῃ τῆς σελήνης, πρὸ μιᾶς ἔνομικῆς πάσχα τὸ μουσικὸν ἔκκυβιν γέγονε δεῖπνον, καὶ ὡς ἔ τὸν αἰμὸν τότε μετὰ τῶν μαθητῶν ἔφαγεν ὁ Χριστός.* *Decima tertia Luna, pridie Legalis Pascha, mysticam Domini carnem contigisse, neque Christum tunc cum discipulis agnum comedissee.* Libris in Hexaëmeron Græce & Latine à Corderio subjectum legitur hoc scriptum p. 283 - 300. Incipit : *Ἐζητήται περὶ ἔδειπνῆς ἔδωπορικῆς πολλοῖς.* Depromptum ex eodem Codice Græco Cæsareo. Vide Lambecium lib. I. p. 138. 143. & lib. 3. p. 75. Sub titulo *Ἰωαννῆς Damasceni de azymis* exstat in Codice MS. Bibl. Coislinianæ teste Montfaucon p. 585.

V. *Κατὰ Πρόκλῃ περὶ αἰδιότητος κόσμου, λύσης λόγων ἠ.* *Adversus Procli Diadochi pro æternitate Mundi argumenta duodeviginti, solutiones, initio l)* & sine mutilæ, & Græce primùm editæ à *Victore Trincavello Medico, Venetiis* in ædibus Bartholomæi Cisterzagensis, 1535. fol. & Latine ex versione elegantis *Ἰωαννῆς Mahotii Argentenæi*, qui eam Francisco à Turnone, Cardinali dedicavit. Lugd. 1557. fol. Etiam alteram Latinam versionem *Cassariæ Marcelli Labbeus* commemorat, vulgatam Venetiis 1551. fol. quam non vidi, nec Mahotium ejus meminisse observavi. Non dubium est hoc opus intelligi à Svida in *Πρόκλῃ, m)* ubi ait Proclum fuisse alterum qui post Porphyrium adversus Christianos bellum moverit, & Philoponum ejus XVIII. *Ἰπικρήματα* egregie confutasse. Non æque exploratum videtur, hoc opere contineri commemorata *Simplicio n)* Philoponi quinque *πολύσιχα βιβλία* contra æternitatem Mundi, & librum sextum contra æternū mundi motum. Nam neque librorum numerus congruit, neque adeo prolixum opus hoc contra Proclum est, ut *βιβλία πολύσιχα* dici mereantur. Et præter pauca ea quæ adversus Aristotelem disputat Philoponus ad argumentum Procli XI. cap. 9. seq. diserte etiam promisit se Aristotelis de mundi æternitate sententiam singulari opere oppugnaturum VII. 6. X. 5. XIII. 1. Quod vero ait suo tempore accidisse, quod anno Diocletiani 245. contigit, XVI. 4. *καὶ νῦν γὰρ ἐφ' ἡμῶν κατὰ τὰ ἀλκοσιοςὸν τεσσα-*

τεσσα-

l) initio deest libri primi caput 1. integrum & pars secundi capitis. Incipit Græca editio & Mahotii versio à verbis : *αἰωνίως ἂν εἰς ταυτὸν ἄγειν*, adeoque paullo locupletior est MSto Codice quem evoluit Lambinus, qui incipiebat à verbis : *τῆ γὰρ πέπερασμένη δύναμις.*

m) Confer quæ dixi Volum. VIII. cap. 26. p. 522. seq.

n) Vide ibid. p. 631. & 653. seq. ubi annotata reperies loca varia quibus Philoponum æstimate *Simplicius* perstringit, & oppugnat.

τεσσαρακτος ὄν πέμπτον Διοκλητιανῆς ἐτ' ἐν τῷ αὐτῷ ζωδίῳ τῷ Ταύρῳ γεγόνασιν οἱ ἐπ' αὐτῷ πλανώμενοι, εἰ καὶ μὴ ἐν τῇ αὐτῇ μοίρᾳ ἀπάντες. id paullo laxius accipiendum, vertendumque sic: nam ἔ non longè à nostris temporibus anno 245. Diocletiani, in uno eodemque signo tauri, licet non in eodem gradu omnes scripte planetae fuerunt. Nam annus Diocletiani 245. respondet anno Christi 529. & supra demonstratum est Philoponum centum annis post vixisse.

VII. Commentarii Jo. Philoponi in Aristotelis libros.

1. *Vita Aristotelis* quæ Ammonii Hermæ nomine Græce & Latine plus simplici vice edita exstat, in Codice Cæsareo refertur ad Joannem Philoponum, præmittiturque *Commentario in Categorias*, qui similiter in Codice Coisliniano de quo Cl. Montfauconus p. 220. & in jam dicto Cæsareo MSto tribuitur non Ammonio, sub cujus nomine lucem vidit; sed Philopono, qui illum ex lectionibus Ammonii collegerit ac digesserit. Titulus ibi est: Ἰωάννης Γραμματικῆς Ἀλεξανδρέως ἔ Φιλοπόνου ἐκ τῶν συγγραμμάτων Ἀμμωνίου ἔ Ἑρμῆος σχολικαὶ διποσημειώσεις εἰς τὰς Ἀριστοτέλους δέκα κατηγορίας. Vide Nesselii Catalogum MSS. Bibl. Vindob. parte IV. p. 7. seq. qui Philoponi observationes ab Ammonianis in illo Codice distinctas, quæ in editis confusim leguntur, exstare notat. De Ammonii commentariis dixi lib. IV. c. 26. p. 163. seq. ubi etiam de illis quæ in *predicabilia* sive *quinque Voces Porphyrii* exstant, atque ex ore Ammonii quidem similiter, sed à Philopono digesta monet Gesnerus in Bibl. & confirmat Codex Cæsareus de quo Nesselius parte IV. p. 79.

2. In *Analytica priora* σχολικαὶ διποσημειώσεις ἐκ τῶν συγγραμμάτων Ἀμμωνίου ἔ Ἑρμῆος, μετὰ τινῶν ἰδίων ἑπισημειώσεων. *Commentaria* annotationes ex scholu Ammonii Hermæ cum quibusdam propriis meditationibus, adjuncti Leonis Magentini n) circa A. 1300. Metropolitanæ Mytilenæ commentariis in eadem, & Anonymi o) libello de syllogismis prodierunt Græce Venetiis in ædibus Barthol. Zanetti Cisterzagensis 1536. fol. præmissa Victoris Trincavelli ad Herculem Gonzagam Epistola. Latinas versiones tres Labbeus annotavit, unam *Gvil. Dorobei*, Venet. 1541. fol. alteram *Lucilli Philalebei*, ibid. 1544. 1548. 1553. 1555. & tertiam *Alexandri Justiniani*, Chii, Venet. apud Valgrisium 1560. fol.

Z z 2

3. In

n) De hoc dixi, Volum. VI. p. 383. seq.

o) hanc synopsis dicatam Andreæ Wilckio, separatim cum versione & notis edidit Mich. Wolfius, Professor in Academia Jenensi, Jen. 1621. 8. Dederat etiam Latine Gesnerus Basil. 1542. 8. & Balthasar Baumbach, Neapoli 1605. 12.

3. *In Analytica posteriora*, una cum *Anonymi* Græci p) in librum posteriorem commentario, Venet. apud Aldum 1504. fol. & cum Variis Lect. aliorum Cod. _____, additoque *Eustratii* q) Episcopi Nicæni commentario in eundem posteriorem librum, Venet. in ædibus hæredum Aldi & Andreæ Asulani soceri, 1534. fol. Labbeus etiam editionem Græcam A. 1554. memorat. Latine *Andrea Gratiolo* interprete, prodiit Venet. 1542. fol. Paris. 1543. fol. & Martiani Rotæ cura, Venet. 1559. 1568. fol.

4. *In quatuor primores libros Physicorum, sive auscultationis Physica*, Græce cum præfatione Victoris Trincavelli ad Casparem Contarenum Cardinalem, Venetiis in ædibus Barthol. Zanetti, 1535. fol. & Latine *Guilermo Dorobeo* interprete Venet. 1539. 1541. fol. & ex meliore *Jo. Baptiste Rasarii* versione ibid. 1558. 1569. 1581. fol. Etiam *quatuor posteriores Physicorum* libros à Philopono illustratos non est dubium, nam ipse suas σχολὰς in librum octavum memorat t. 6. Atque sunt qui illas in Bibl. Vaticana MStas exstare testantur. Sed lucem hæcenus non viderunt. In Coislino Codice de quo Eruditiss. Montfauconus p. 224. commentariis Philoponi in quatuor priores Physicorum libros, subjiciuntur commentaria Simplicii in posteriores quatuor: non Philoponi, nisi in quintum fortasse librum.

5. *In librum primum Meteororum*, libri III. Græce prodierunt ad calcem *Olympiodori* in meteoza, (de quo supra, p. 351.) Venetiis apud Aldi filios, expensis nobilis viri Federici de Turrisanis, eorum avunculi, 1551. fol. & Latine interprete *Joanne Baptista Camotio*, Venet. 1551. & 1567. fol.

6. *In libros tres de anima*, Commentarii, ubi libri singuli in τμήματα, commentarii ipsi in Σωφίας sive fusiores disputationes, & πράξεις sive lectiones verba Philosophi brevi explicatione illustrantes a Philopono divisi fuerunt, sed distinctionis hujus vix in libro tertio aliqua supersunt vestigia. Prodiit hoc opus eximium Græce cum Victoris Trincavelli Epistola ad Nicolaum Rodolphum Cardinalem, Venet. in ædibus Barthol. Zanetti 1553. fol. Latinæ versiones à Labbeo laudantur duæ, una *Geniani Herveti*, Lugd. 1544. 1558. & Venetiis 1554. 1568. fol. altera *Matthai à Bove* Veronensis, Venet. 1544. 1581. fol.

7. In

p) à pag. 102. ad 114. In succincto hoc Anonymi commentario scriptores nullos memorari observo nisi p. 113. Theophrasti συναγωγὴν προβλημάτων & p. 112. b. Aristotelis πολλὰ τῶν προβλημάτων βιβλία.

q) de hoc Eustratio, qui circa A. C. III7. claruit, dixi lib. III. c. 6. §. XXIX.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

ris observatis distinxerit) usibus studiosorum Græcæ Lingvæ obtulit vir multis aliis majoribus nominibus de illa meritissimus *Erasmus Schmidius* Witeb. 1615. 8. Titulus est : *Cyrilli, vel ut alii volunt Joannis Philoponi* (hujus esse non dubitabat H. Stephanus) *opusculum utilissimum de differentiis vocum Græcarum quoad tonum, spiritum, genus &c.* Accessit Schmidii dissertatio de pronunciatione Græca antiqua.

Περὶ Διαλέκτων de quinque dialectis Græca lingua, ἐκ τῶν ἰωάννου ἔ Γραμματικῆς τεχνικῶν. sive *ex Arte Grammatica* Joannis Philoponi (an Joannis Characis? ut suspicatur Gesnerus) prodiit Græce cum aliis Grammaticis scriptis in Varini Camertis thesauro, cornu copiar & hortis Adonidis apud Aldum 1496. fol. & minoribus typis 1524. fol. nec non ad calcem Lexici Græcolatini Venet. 1523. fol. & deinde iterius: etiam Latine in Appendice thesauri Græcæ Lingvæ quem H. Stephano debemus, & ad calcem Lexici Joannis Scapulæ.

Scholia in Hesiodum quæ se habere testatus est Jo. Alexander Brassicanus præf. ad Salvianum, puto fuisse edita illa vel in Opera & dies quæ Johannem Tzetzem auctorem habent, vel in Theogoniam sed quæ non Joannis Philoponi sunt sed Johannis Galeni sive Pediaismi. Vide si placet quæ dixi lib. 2. hujus Bibl. c. 8. §. 16.

IX. Scripta Philoponi inedita vel deperdita.

In *Platonem* aliqua scripsisse colligas è Nicephori XVIII. 47, ubi cum Philoponum Platonis & Aristotelis Philosophiæ peritissimum laudasset, subjungit, *οἷς καὶ πλείω, μάλιστα δὲ τῶν Ἀριστοτέλους ἀπορήτων λαμπροτάτας ἐξηγήσεις κατέλιπεν.* Atque in Codice Bibl. Coislinianæ cujus meminit Cl. Montfauconus p. 598. inter τὰς Πλάτωνα ὑπομνηματίζοντας memoratur ἰωάννης ὁ φιλόπονος, ὅστις καὶ κατὰ Περικιανὴν ε) ἠγωνίσαστο, πολλάκις δὲ καὶ κατὰ Ἀριστοτέλους.

In *Proleptis magnæ Syntaxi.* Meminit Theodorus Meliteniota; supra p. 206.

In *Nicomachi Geraseni Arithmetico.* Exstat MS. in variis Bibliothecis, etiam in Johannea, hujus Urbis Hamb. ex legato viri summi, Lucæ Holsternii. Vide quæ dixi lib. IV. cap. 22. §. 3. Svidas etiam inter Philoponi scripta memorat *συγγράμματα γραμματικά, φιλοσοφία, ἀριθμητικά.*

e) contra Priscianum Lydum Philosophum de quo lib. III. c. 9. §. 15,

De usu astrolabii, MS. habuit Thomas Reinesius. Exstat etiam in Bibl. Cæsarea, & (Gesnero teste) in Italiae Bibliothecis.

De orbographia liber & alius περὶ λέξεως MSS. in Bibl. Cæsarea. Vide Nesselium parte IV. p. 130. & 141.

De Atticis particulis opusculum Gesnerus memorat in Bibl.

Ἡτοιμασμένα συγγράμματα Svidas in Ἰωάννης.

βιβλιαρίον, libellus περὶ τῶν δογματισθέντων περὶ τῆς ἀγίας Τριάδος adversus ea quæ de SS. Trinitate docuit in sermone Catechetico Joannes Scholasticus Patriarcha CPol. (defunctus A. C. 577.) Vide Photium Cod. 75.

Contra Synodum Chalcedonensem. Meminit Photius Cod. 55.

Περὶ ἀναστάσεως de resurrectione opus in plures τόμους distinctum, quorum numerus apud Photium Cod. 21. excidit. In illo sententiam Origenis de corporibus resuscitatorum spiritalibus defendit, ut constat ex illius verbis quæ adducit Nicephorus XVIII. 47. Oppugnarunt Philoponum Theodosius Monachus de quo Photius Cod. 22. nec non Conon, Eugenius, Themistius, de quibus Cod. 23.

Διατηρητής sive Arbitr sententiarum περὶ ἐνώσεως, de unione naturarum in Christo, compositus Sergio CPol. Patriarcha suadente, si credimus Nicephoro XVIII. 47. & hæresi Monophysitarum defendendæ destinatus. Fragmenta ex eo leguntur in Damasceno de hæresibus apud Coteler. T. 1. monumentor. p. 309. ubi legas ἐκ τῶν ἀγαλόνων τῶν Διατηρητῶν. Sed in nova edit. Damasceni T. 1. p. 101. V. C. Michaël le Quien Possevinum secutus edidit: ἐκ τῶν δ' λόγων, atque ita etiam fuit in Codice desideratissimi nostri Godfr. Oleari, cujus mentio in Actis Erud. T. 2. supplem. p. 477. Certe dialogorum moris nullum in illis fragmentis satis licet longis vestigium. Κεφαλαίων decem Nicephorus: septem Photius Cod. 50. meminit, narrans Niciam Monachum scripsisse κατὰ τῶν τῶν Φιλοπόνου κεφαλαίων ζ' ὧν διαμνημόνευσεν ἐν τῷ καλεμένῳ αὐτῷ λόγῳ διατηρητής. Anastasi Antiocheni λόγον κατὰ τῶν Διατηρητῶν, μᾶλλον δὲ διαρέτης, laudat S. Maximus confessor T. 2. Opp. p. 124. Ex Georgii Pisida jambis adversus Philoponum quædam affert Nicephorus XVIII. 48. ubi etiam Leontii Monachi librum capitulum triginta, Philopono oppositum celebrat.

Πρὸς Ἕλληνας συγγράμματα eidem Nicephoro c. 47. memorata haud diversa puto à libris contra Ethnicorum Philosophorum dogma de Mundi aeternitate, de quibus supra p. 360. & ab opere adversus Jamblichum,

κατὰ τῆς σπυδῆς Ἰαμβλίχου ἢ ἐπιγράψαι περὶ ἀγαλμάτων, *Imagines sive idola numine cassa esse*, contra *Jamblicum Philosophum*. De hoc scripto Photius Cod. 215.

Adversus hereses. πρὸς λοιπὰς τῶν αἱρέσεων. Niceph. XVIII. 47.

κατὰ Σεβήρου, contra *Severum Antiochenum*, Suid. in Ἰωάννης. Ex hoc opere puto esse κεφάλαια ἰζ πρὸς τὴν ἀκεφάλου *Capita XVII. adversus Acrophalos*, MSS. in Bibl. Caesarea teste Lambecio IV. p. 215. Incipit: εἰ ὁ λέγων τὸν θεὸν μόνον, τὸν κρείττον, *μανχαῖζεν*, καὶ ὁ λέγων μόνον ἄνθρωπον τὸν κρείττον, *παυλιανίζεν*, καὶ ὁ λέγων θεὸν τέλειον τὸν κρείττον, *ἀνθρωπον δὲ ἀτέλειον, ἀπολιναρίζεν*.

Διαίρεσις τῶν τριῶν ψυχικῶν δυνάμεων πρὸς τὰς ἑσσομαρὰς γενικωτάτας δρεῖλᾶς, πῶς ἐν ταῖς τρισὶν εἰσὶν αἱ τέσσαρες, *quomodo virtutes quatuor cardinales sine in tribus facultatibus anima*. MS. ibid. p. 216. Incip. Φασί τινες, τί δή ποτε.

Liber Philoponi de pulsibus, quem Gesnerus in Bibl. commemorat & in Italiae Bibliothecis MS. extare testatur, fuit etiam MS. apud Cl. V. Thomam Reinesium. Sed puto alium habuit auctorem Medicum hoc nomine, aut non diversus fuit à libro de pulsibus quem habemus sub nomine *Philareti*, Latine editum ex versione Albani Torini Vito-durensis, ad calcem Aëtii Latine vulgati Basil. 1533. 8. & inter Medicos principes H. Stephani 1567. fol. post Aëtium. Philoponum Medicum ex Paulo Aegineta memorat Andreas Tiraquellus lib. de Nobilitate p. 389.

Indices scriptorum in Philopono contra Proclum & in Commentariis ad Aristotelem laudatorum dare animus est infra, capite XXXIX.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

maximorum in Ecclesia motuum materia & occasio fuit, quos multis & magnis voluminibus ex diversarum partium studio, prout amor vel odium scribentibus fvasit, diversimode narratos ac traditos non licet legere sine indignatione, scissasque in hunc usque diem exinde Ecclesias non sine dolore intueri. Fabulam de spadone Photio, pervasam multis à Baronio atque ut Canonibus adversam docerent ejus ordinationem, identidem ingestam refellit Martinus Hankius qui Photii vitam accurate & diligenter scripsit libro de Byzantinarum rerum scriptoribus Lips. 1677. 4. parte I. cap. 18. §. 3. seq. & Frid. Spanhemius filius libro de Papa foemina T. 2. Operum p. 627. 634. Antonius Pagi ad A. C. 868. num. VIII. Quod ex Laico ordinatus sit Episcopus ac Patriarcha, negari non potest, sed hoc Tarasii, Nicephori, Nectarii, Georgii Cyprii, & Georgii Scholarii Patriarcharum CPol. Thalassii item Cæsareensis, Cypriani Carthaginiensis, Ambrosii Mediolanensis, Epiphanius Salaminiae in Cypro & multorum aliorum exemplis defenditur. d) Patriarchali sede bis pulsus est Photius, semel à Basilio Macedone A. 867. 25. Sept. quod ipsum super interfecto Michaële Imp. graviter reprehensum sacris interdixisset e) : atque iterum à Leone sapiente Basili F. A. 886. quod jure an injuria insidiarum conscius argueretur cum Theodoro Santabareno, cui etiam effossi sunt oculi. f) Ex priora illa depositione restitutus fuit jussu ejusdem Basili omniumque consensu g) cum Ignatius Photii decessor diem obiisset 23. Octobr. A. 877. Sed post alteram, obiit in exilio in monasterio Armeniacorum Bordi dicto, h) circa A. 891. i) cum ipsi A. 886. successor datus esset vix sedecim natus annos Stephanus Porphyrogenitus Leonis Sapientis frater, de quo Acta Sanctoꝝ. 17. Maj. T. IV. p. 36. seq.

II. Synodi in causa Photiana celebrata CPoli.

Pro Photio.

A. 861. contra Ignatium, duplici congressu Episcoporum 318. unde η πρώτη και δευτέρα λεγομένη in templo SS. Apostolorum celebrata.

Ejus.

d) Vide Allatum de consensu Ecclesiae Graecae & Lat. p. 594. & libro de aetate & interstitiis in collatione ordinum p. 165. seq. Nic. Comnenum praenotionibus Mystagog. p. 130. seq.

e) Hankius libro laudato § CVII. seq. p. 336.

f) Idem §. CLXXVII. seq. p. 384.

g) Vide Harduini Concilia T. VI. p. 254.

h) Anselmus Bandurius in serie Chronologica Antiquitatibus CPol. praemissa p. XLVI. ex Zonaræ Annal. T. 3. p. 141.

i) Anton. Pagi ad A. C. 886. num. V.

Ejus Canones XVII. exstant T. V. Harduin. p. 1195. Eisdem agnoscunt & illustrant Jo. Zonaras, Theod. Balsamon & alii Græci Canonum interpretes. Acta periere. Latrocinalem vocat Nicolaus I. Papa, Stylianus Neocæsariensis *συνέδριον ληστεϊκόν*. Invehuntur in eam una cum aliis Ignatianæ partis Nicetas in Ignatii vita p. 966. seq. T. V. Concilior. edit. Harduini. Alii Græci amplectuntur.

Post hanc alia tria Photiana Concilia celebrata Allatius p. 278. contra Creightonum & libro de octava Synodo Photiana p. 8. notat: unum contra Nicolaum Papam, & alterum iterum contra Ignatium, tertium iterum contra Papam, de quibus Synodis nihil præterea constat, quænam admodum nec de illa quam habuit Photius apud Blachernas sub initium Patriarchatus sui A. 859.

A. 879. Episcoporum 383. in æde S. Sophiæ post Ignatium A. 877. jam defunctum, præsentibus & Photium agnoscentibus Ioannis VIII. Papæ legatis. Acta hujus Concilii, quod octavi generalis nomine Græcis Photianarum partium, ut sunt plerique, venit, diu delituere in Bibl. Vaticana & Columnarum, è quibus excerpta quædam Latine dedit Baronius ad A. 879, n. 63. seq. testatus ea integra se possidere. ex versione Friderici Metii: Atque inde Binius T. 3. Conciliorum parte 2. p. 100. Labbeus T. IX. p. 324. Harduin. T. VI. p. 210. Confer Etiam du Pin T. 7. Bibl. Ecclæs. p. 99. seq. Alia ex Ioannis Becci sive Vecci Patriarchæ CPol. *λόγῳ* de pace Ecclesiæ Beveregius T. 2. magni Synodici p. 273. Græce & Lat. Oxon. 1672. fol. Ex his & aliis quæ evoluisse se testatur excerptis Actionum VII. numero divisis historiam hujus concilii tradit Gvil. Caveus in parte altera Hist. literaria scriptorum Ecclæs. ad A. 879. Denique Acta integra Græce & Latine vulgavit ex Vaticano Codice Io. Harduinus T. VI. Concil. p. 214-343. Hujus acta servantur etiam in Bibl. Bavarica Raderi teste, atque in Cæsarea, ut notat Nesselius p. 154. una cum Epistola Joannis VIII. ad Photium.

Contra Photium.

A. 869. pro Ignatio Episcoporum 102. præside per vicarios suos Hadriano II. Papa. k) Acta hujus Synodi decem *πράξεις* sive Actionibus divisa, quæ Romanæ Ecclesiæ sociis & Græcis quibusdam *λατινόφροσι* Oecumenica octava Synodus est, ex Anastasii Bibliothecarii passim locupletiore versione, & Græce cum nova interpretatione Matthæi Raderi S. I. (quæ illa primum utraqve lingua edidit Ingolstadt. 1604. 4.) occurrunt in Conciliis Binius T. III. part. 1. & Labbei T. VIII. atque Harduini T. V.

A a a 2

III.

k) Confer Launojum VIII. 10. Epist. p. 734. seq. edit. Lond. Franciscum Joverium in velitatione de octava Synodo.

III. *Scriptores de causa Photiana, Photio infesti.*

Nicolaus I. Hadrianus II. & alii Pontifices Photium damnantes. Vide Io. Veccum lib. 3. de process. Spiritus S. apud Allat. de purgatorio p. 829. seq.

Nicetas Paphlago in vita Ignatii Patriarchæ, & alia Styliani Mapæ, Neocæsar. Episcopi, Theognosti Monachi & aliorum scripta cum Synodo Anni 869. edita, & Anastasius Bibliothecarius Synodi illius interpres, tum præfat. ad Synodum tum in Vitis Pontificum.

Auctor libelli Synodici à Io. Pappo editi.

Auctor vitæ S. Nicolai Studitæ, in Actis Sanctõrum. T. I. Februar. p. 548.

Cæsar Baronius & Henr. Spondanus ad A. 858. seq. Antonius Pagi in censura Baroniana.

Andreas Schottus præfat. ad Photii Bibliothecam.

Leo Allatius libro de Synodo octava Photiana Rom. 1662. 8. & contra Creyghthonum Exerc. XVI. seq. p. 272. seq. & de consensu utriusque Ecclesiæ lib. 2. cap. 4. 5. 6. 7. ac de libris Ecclesiasticis Græcor. p. 147. seq.

Lud. Maimburgius in Historia schismatis Græcorum, edita Gallice Paris 1677. 4. Amstelod. 1682. 12. Et è Maimburgio auctor supplementi ad Lexicon Historicum Morerianum.

Natalis Alexander Historiæ Eccles. Seculi IX. & X. dissertatione IV. quæ est de schismate Photiano.

Elias du Pin Tomo VII. Bibliothecæ Eccles. & alii scriptores Historiæ Eccles. Romanis sacris addicti, ut Nic. Vignier, Anon. Godeau, Claud. Fleury &c.

IV. *Photio æquiores.*

Joannes VIII. Epistolâ ad Photium & alij in Synodo A. 879.

Joannes Zonaras Tomo III. Annal. Ioannes Scylitzes Curopalata, Cedrenus & alij Historiarum illius temporis scriptores Græci.

Magdeburgenses Centuria IX. & alij Historiæ Eccles. scriptores & Protestantibus.

Richardus Montacutus. notis ad Photii Epistolas editas Lond. 1651. fol.

Robertus Creyghton prolegom. ad Sylvestri Sguropuli Historiam Synodi Florentinæ Hagæ 1660. fol.

Martinus Hanckius libro de Hist. Byz. scriptoribus part. 1. cap. 18. Lips. 1677. 4.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Actor, T. 1. Junii p. 276 - 286. Laudavit Allatius p. 753. libri de purgatorio. Incipit: *πάλαι μὲν ἐγκωμιάζω.*

Photius *Sebastopolis* in Armenia prima Episcopus, qui interfuit Synodo Trullanæ A. C. 687.

Photius *Sophista*, Magister Nicobuli, cujus mentio in Epistolis Gregorii Naz. 61. 91. & 118. Vide Tillemontii memorias Hist. Eccles. T. IX. p. 544.

Photius *Theodori Studitæ*, de quo supra cap. 33. pater.

Photius *Tyrius Metropolitæ* qui A. 449. Synodo Ephesinæ interfuit & cujus libellus supplex ad Marcianum Imp. exstat in actis Concilii Chalced. A. 451. actione IV. T. 2. Binii p. 243. & T. 4. Labbei p. 541. & T. 2. Harduin. p. 435. Iterum mentio p. 503. & 531. Huic *συναγωγὴν καὶ ἐκθεσίαν τῶν ἁγίων πασῶν συνόδων* tribuit Stephanus le Moyne notis ad Varia sacra p. 783. Hic est Photius qui Theodosii junioris Imp. jussu cum Eustathio Beryti Episcopo cognovit de causa Ithæ Episcopi, scriptaque ab eo ad Marin Persam Epistola, & eum absolvit. Vide Vigilii Papæ constitutum A. C. 554. in Baluzii nova collectione Concil. p. 1554. seq.

Denique in Catena Corderiana ad Lucam pro *Photio* Photio nomen reponendum haud dubitat Combesius in Bibl. Concionatorum. Sed iste Photius haud alius à Patriarcha CPol. de cujus scriptis deinceps dicendum.

VI. Photii Bibliotheca.

Insignis thesaurus non liber, qui ab auctore inscribitur *ἀπογεφῆ καὶ συναρίθμησις τῶν ἀνεγνωσμένων ἡμῶν βιβλίων, ὧν εἰς κεφαλαίωδῃ διαγίωσιν ὁ ἡγαπημένον ἡμῶν ἀδελφὸς Ταράσιος ἐξηγήσατο, ἐς τὰ ταῦτα ἡκοσι δέξιν ἐφ' ἐνὶ τετρακόςια.* Descriptio atque enumeratio librorum à nobis librorum, quorum argumenta cognoscere desideravit dilectus frater noster Tarasius, suntque viginti et uno demum evocanti. Hoc opus Photius composuit antequam crearetur Patriarcha, cum obiret legationem in Assyriam, ut ipse in Epistola ad Tarasium I) testatur. Dedit autem in illo specimen pulcherrimum Historiæ librorum Criticæ, quod mirum est per tot annorum centurias non plures imitatores habuisse, donec nostra ætate jam à quinquaginta annis tanto illud cum fructu frequentatur per varias Europæ lingvas ab Ephemeredum literariarum & Actorum eruditorum clarissimis scriptoribus, quibus

I) Hæc in edit. Græca legitur ad calcem operis p. 892. in aliis rectius præmittitur.

quibus omnibus praevisse Photius exemplo suo, m) & quomodo cum laude in illo genere versari deberent, praeclare demonstrasse utiq; videtur. Certe siue varietatem & copiam librorum spectes, omnis generis insignes in hac Bibliotheca reperies, Theologos ac Doctores Ecclesiae, Concilio- num acta & juris Ecclesiastici commentarios, Medicos, Philosophos, Historicos, Oratores, Grammaticos, sed poëma vix ullum praeter unas sacrorum librorum Metaphrases ab Eudocia Augusta Homericis versibus concinnatas. Si diligentiam requiras, experieris eum jam de scriptoribus ipsis jam de scriptis quae scitu digna sunt annotare, argumentum & ordi- nem ac scopum libri cujusque exponere plerumque, perspicue & accurate jam pluribus jam paucioribus verbis, & non raro selecta ex illis loca & quae in primis digna notatu visa ipsi sunt, excerpere. Si denique iudicium respicias Critici, videbis eum censuram ferre de stylo scriptorum, de tractandi ratione, de doctrina ipsa, idque sinceritate & acumine tanto, tanta libertate etiam in antiquioribus Ecclesiae scriptoribus, ut hoc doctos quosdam viros male habuerit, n) tam eruditam autem ferre censuram & acrem, ut facile appareat eum rerum de quibus loquitur peritissimum fuisse. Itaque veritas ipsa inimico Photiani nominis Nicetae Paphla- goni extorsit, ut in vita Ignatii o) scriberet Photium τῶν εὐγενῶν κατὰ σάρκα καὶ πνεύματι σοφία τε κοσμικῇ καὶ συνίσταται ἐν τῇ πολιτείᾳ εὐδο- κίμωτατον πάντων νομιζόμενον, γραμματικῆς μὲν γὰρ καὶ ποιήσεως ῥητορικῆς τε καὶ φιλοσοφίας, καὶ δὴ καὶ ἰατρικῆς p) καὶ πάσης ὀλίγου δὲ ἐπιστήμης τῶν θυ- ραθῶν τοσούτον αὐτῷ τὸ πλεονὸς ὡς μὴ μόνον σχεδὸν πάντων κατὰ τὴν αὐτῆς γενεᾶν πάντων διενεγκτὴν, ἤδη δὲ καὶ πρὸς τὰς παλαιὰς αὐτῶν Διαμιλλὰς πάντα γὰρ συνέβρεχεν ἐπ' αὐτῷ, ἡ Ἰππικιστικῆς τῆς φύσεως, ἡ ὀπθῆ, ὁ πλεῖστον, δι' ὃν καὶ βιβλῶν ἐπ' αὐτὸν ἔρρη παῖσα. πλέον δὲ πάντων ὁ τῆς δόξης ἔρος, δι' ὃν αὐτῷ καὶ νύκτες αὐπνοὶ πρὸς τὴν ἀνάγνωσιν ἐμμελῶς ἐσχολακότα. *Clarus & illustris orationum patribus rebusque civilium & politicarum usu prudentiaque, & scientia clarissimum. Grammatica enim litteratura & carminis pangendi dicendique laude, quin & Philosophia & Medicina q) & omnium prope liberalium disciplinarum studio* cogni-

m) Confer Christianum Junckerum τὸν μακαρίτην in schediasmate Historico de Diaribus eruditorum edito Lipsiae 1692 12 p. 72. & Constantinum Wolkum in diss. de Photio Ephemericum eruditorum inventore Witeb. 1688:

n) H. Dodwellus diss. ad Irenaeum p. 409. *Ita saepe severius verisissimum Patrium censuram est Photium, propterea à Bullo nostro merito castigatum.*

o) in Concilio Harduini T. V. p. 959.

p) De medica Photii peritia confer ipsius Epist. 169.

cognitioneque tantopere florebat, ut eui sui facile princeps haberetur, imo & cum veteribus iam certare posset. Omnia quippe in illo concurrerant, aptitudo quadam & natura vis ac felicitas, studium, opes, quibus sibi librorum maximam copiam quae comparabat: & quod praecunctis, gloria laudisque cupido, quae incensus totas noctes, ut lectioni assidue vacaret, ducebat insomnes. Post hoc inimici hominis testimonium non opus est aliorum de Photio ejusque βιβλιοπανουδέκτῃ ἀνθολογία r) sive Μυριοβίβλῳ elogia allegare, ut Dan. Heinsii prolegom. ad Aristarchum sacrum, & aliorum quae apud Haedckium s) & Thomam Pope Blount t) collecta, & facile aliis augenda u) prostant. Potius notare juvat quae in pulcherrimo hoc opere à viris doctis desiderantur. De Bibliotheca Photii miror, inquit Casaubonus, x) quod vir tantus omnem adeo γάξιν insuper habuerit, nam ut taceam, quod auctores non distinguit sed confundit in unum, ut non dicam artium & scientiarum auctores misceri & Historicos diversissimorum temporum, ut illud sane quam mirum ejusdem scriptoris scripta ejusdem saepe argumenti locis adeo diversis commemorari, ut Arriani, Jo. Philoponi & aliorum. Quid quod ejusdem libri y) eadem excerpta vix paucissimis mutatis verbis proponitis, ut p. 217. & 278. Apparet virum doctum, ut quaecumque librum fors ei obtulisset, solitum devorare, ac statim in codicem suorum excerptorum aliquid sibi ex eo annotasse. Hoc mihi videtur verisimilius, quam quod viro doctissimo Henrico Valeſio z) persuasum, Bibliothecam Photianam plurimis in locis inter-

- q) Librorum usum in exilio ademptum sibi esse queritur Epist. 97. ad Basilium Macedonem.
- r) Gregorius Patriarcha CPol. ad Imperatorem Trapezuntium in Allatii Graecia Orthodoxa T. I. p. 449. ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς βιβλιοπανουδέκτῃ ἀνθολογίας Φωτίου καὶ τῆς Ἰωνιπόλεως καὶ τὸ τῆς Ἐυλογίας Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας προκείμενον λίαν ἀρμόζον &c.
- s) Haedckius de Byz. rerum scriptor. p. 393. seq.
- t) Tho. Pope Blount in Censura scriptorum p. 351. seq. Essais de literature T. I. p. 74.
- u) Casaubonus in Casaubonianis p. 12. Solet Photius ita res excerpte, ut verborum elegantiam aut proprietatem non negligat. Solet etiam, ubi rerum summam, quae auctores tractarunt, exposuit, de genere scribendi & charactere aliquid notare. Atque id maxime enim auctorem nobis commendare debet, est enim in ea parte eximium, ut non parum profectus videatur qui ejus elogia comparavit cum similibus judiciis Dionysii Halicarnassensis & aliorum. Franciscus Vavassor de ludicra dictione p. 143. quae prudentia vir fuit Photius, quo acumine, quam sinceritate & eleganti in omni judicio.
- x) Casauboniana p. 11.
- y) Dionysii Aegaei Διωτικῶν Cod. 185. & 211: Sic Damascii Cod. 181. & 244.
- z) Valeſius in calce notarum ad excerpta de legationibus: Huius operi idem videtur contigisse quod Bibliotheca Photii, cui altera ejusdem argumenti adjecta est, ut patet ex indice

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

hoc pacto confundere. Iniquius iudicium est Scipionis Tettii in commentario de Apollodoris, qui Photium trecentorum & viginti amplius * auctorum opera per infinita diffusa volumina pessimo publico in arduum collegisse arguit.

In quibusdam Codicibus Photii Bibliotheca distingvitur in tomos duos, ita ut posterior incipiat à Codice CCXXXII. ut Hæschelius p. 967. annotavit. Ad calcem operis Photius fratri suo ait se de longe pluribus fortasse libris similiter deinceps ad eum scripturum, ** ubi ex legatione domum fuerit reversus. Verum necessariis negotiis impeditus facere id neutiquam potuit. Cæterum longe copiosiora quam exstant in Bibliotheca Cod. 40. habemus Photii excerpta è *Philoborgia*, de quibus dixi lib. V. cap. 4. p. 116. & *S. Athanasii* elogium in fronte Græcolatinarum Doctoris illius editionum vulgatarum primum à Nannio ex Codice S. Athanasii Basiliensi *Φωτίου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως πρὸς τὸν ἴδιον ἀδελφὸν Ταρσίσιον.*

In versione Schotti ad Bibliothecæ calcem, de numero librorum legas hæc sane inter se pugnantia : *Produceitur hoc opus ad trecentos & quindecim auctores, prohibiti tamen sumus ad trecentos pervenire. Εἰς τοσούτον διμασιν ἀγγεῖλαι πλὴθὺς τετρακοσίων τῷ πεντηκαδικῷ μέρει προελθῆν ἄλλοι τῶν τετρακοσίων κωλυόμενοι.* Ita legendus hic locus, & vertendus erat sic : *Ita colligitur, opus, numerus librorum trecentisquæ, parte tantummodo quindecim auctoris quominus trecenti sint deficiente. Viginti, sunt pars decima quinta ex trecentis. Photii autem Bibliotheca libros habet CCLXXX hoc est trecentos minus viginti, (five) ut in Epistola ad Tarasium CCLXXIX, trecentos minus viginti & uno, ταῦτα δὲ ὄσι πεντηκαδικῷ μέρει τῶν τετρακοσίων*

* ἴππο, πῖππο.

** *Σὺ δ' ὦ τῶν ἐμοὶ κεκοινωνηκότων μητρικῶν ὠδίνων ἐρασμιώτατε, εἰ μὲν γάρησιν τὴν πρεσβείαν ἀθανοσύνην τὸ κοινὸν καὶ ἀνθρώπινον καταλάβει τέλος, ἔχουσιν τὴν αἴησιν τῆς ἐλπίδος ἢ ἀμαρτήσων, φιλίας τε ἅμα καὶ εὐφροσύνης ὑπάρξουσιν καὶ ἀνάμνησιν, καὶ δὴ καὶ ἀπαρχὴν καὶ τελευτὴν ἀφοσιωμένην τῶν σῶν κατὰ λογικὴν θεωρίαν αἰτήσων τὴν ἐκπλήρωσιν. Εἰ δ' ἐκείθεν ἡμᾶς ἀνασωσάμενοι τὸ θεῖόν τε καὶ φιλόφρονον νεῦμα εἰς τὴν ἀλλήλων θείαν καὶ προτέραν ἀπὸ λαοῦ ἀπακαταστήσει, τάχα ἂν ἑτέρων ἐκδόσεων οἷα ἑλαττόνων δέχηται ταῦτα εἰς, ὡς πλησίον τύπῳ παρεχομένων σοι τὴν ὠφέλειαν.* Præmissis verbis Photius Tarasium fratrem blando alloquio, *οπιπικαυ* quos eadem epistola est mater, *dilectissimum* appellat : propterea enim aliena à Photii sensu est Schotti interpretatio : *dilectissime οπιπικαυ* quibusdam *φαίμε* quos *κοινωνία*,

σίων ἐφ' ἐνὶ καὶ ἡ πλείονι διπλασίονα. ea sunt uno nec amplius supra decimam
quintam summa parte dempto, volumina trecenta.

VII. Editiones Bibliotheca Photiana.

Græce primus ex MSS. a) vulgavit emendate & luculentis typis b) *David Hoeschelius* Augustæ Vindellicor. 1601. fol. additis ad calcem voluminis notis suis, quibus & Josephi Scaligeri castigationes & varia adpersit ut solet veterum inedita ante διπλασμάτια c) & ex Maximi Margunii Codice Photianarū Epistolarum, præmisit Græce Epistolas Photii selectas XXXV. & unam in notis p. 948.

Latine vertit & scholiis haud contemnendis passim illustravit vir magnis in litteras meritis *Andreas Schottus* S. I. Augustæ Vindel. 1606. fol. Schottum in interpretatione illa adiutum ajunt à Philippo Svezzelio d) Brugensi S. I. cujus versionem Anastasii Sinaitæ in Psalmum VI. vulgavit *Canisius* T. II. *Lectioinum Antiquarum*. Cæterum licet cum *Thoma Gatakerō* e) nolim negare Schottum esse qui Photium fuit interpretatus, tamen negari nequit *hunc virum profecto doctissimum non doctissime Photium*

Bbb 2

vertisse,

- a) Codices quibus usus Hoeschelius, fuerit 1) A. Schotti ex Codice Sirleri, collato cum MS. Vaticano qui è Veneto Bessarionis autographo descriptus fuerat. 2) Bavaricus. 3) Maximæ Margunii Cytherorum Episcopi. 4) Rob. Stephani apographum cum alio veteri Codice comparatum quod H. Casaubonus H. Stephani gener suppositavit.
- b) ad invidiam usque elegantes vocat Lipsius Epist. ad Hoeschelum, notis hujus inserta p. 919.
- c) Διπλασμάτια præcipua sunt p. 923. Ἰωσήφου ἐκ τῆς πρὸς Ἑλλήνας λέξεως de quo dixi lib. 4. c. 6. §. 8. Nota Grammatici Græci de Jamblichō Babylonicorum scriptore p. 937. de quo lib. 5. cap. 6. p. 822. seq. Isocratis Epistola ad Archidamum p. 942. de qua lib. 2. c. 10. §. 7. Adjicienda scholiis Theodoretī in librum Judicum & Ruth. p. 952. seq. de quibus libro V. c. 11. p. 432. Epistola Nazianzeni ad Theodorum Tyanensem præfixa Philocalix Origenis p. 968.
- d) Prolixam Schotto navasse operam Svezzelium in edenda Photii Bibliotheca testatur *Alegambe* Bibliotheca Jesuitica p. 405.
- e) *Gatakerus* Adversus. Miscell. p. 2. *Nam Photii interpreti qui profecto Andreas Schottus esse non potest. Sed non magis forsitan à Schotto Photium quam à Morello Libanium versum inficiari voluit, quem Libanii interpretem negat p. 467. quod nempe illa non semper digna illo viro sit interpretatio. Certe non modo Schottus se Photii interpretem professus est in litteris ad Vossium cujus se autographum servare affirmavit Colomelius p. 52. Opuscula Salutem te tenebris, qui Photium dedit Latine. Sed etiam ipse in præfat. quanto labore sibi constiterit illa interpretatio, exponit. Idem Gatakerus p. 463. dilate nimis T. C. Andreas Schottus.*

vertisse quod Alexandri Mori judicium est præf. ad Eusebii Chron. atque utomittam quod ex Jac. Gillotii ad Josephum Scaligerum Epistola observat Colomelius f), passim fere se prodece vel Ignatianum vel Baronianum. Idem Colomelius : *Hanc Photii Bibliothecam perfunctorie admodum in Latinum sermonem convertit vir alias doctissimus Andreas Schottus.* Freqventer inde reprehenditur versio illa à viris doctis, Gatakero eodem pluribus locis, Reinesio in Var. Lect. Lambecio in commentar. de Bibl. Vindob. Jo. Pearsonio parte 2. Vindiciar. Ignatii p. 120. seq. 204. & prolegomenis ad Hieroclem, Joanne Oweno p. 216. Theologumenon, Edmundo Albertino de S. Evcharistia p. 262. Cotelerio ad Patres Apostol. T. 1. p. 263. ubi Photii interpretem *plane calpam* appellat. Versionem, etsi A. Schotti nomen præferat, pravam, fallacem & Schotti nomine prorsus indignam appellat Caveus. Vide etiam Theophili Spizelii templum honoris p. 332. & D. Eliæ Veielii *Ἐπιτομὴ* commentarium de variis Oeconomix sacrae, potissimum Ecclesiasticæ generibus p. 19. seq. In sola Epistola Photii ad Tarasium Bibliothecæ præmissa plures interpretis hallucinationes notat editio Amstelodamensis Memoriarum literarum Trevoltin. A. 1701. p. 289. sq.

Græco latine quæ ex his duabus coaluere editiones, nec emendationes sunt nec quicquam novi ad illustrandum Photium afferunt, nisi quod versio Schotti e regione Græcis posita, & notæ Hœschelii Schottique adjectæ. Genev. 1613. fol. Rothomagi 1653. fol.

VIII. Versiones affectæ aut ineditæ, vel editiones promissæ.

Andreas Schottus in præf. *Inaudieram pridem unum & item alterum in Iberia Græcarum literarum peritissimum Photii Bibliothecam e Græco in Latinum sermonem commodo publico convertere cœpisse, sed cœpisse tantum, ac vix dimidia operis parte supersedisse, sive Græci exemplaris mendis deterritos, seu laboris fuga in tanta voluminis cum mole cum varietate, seu denique utraqve de causa cessisse. Romæ quoque tertium perfecisse quidem narrabant, sed ad edendum adduci non potuisse.*

Jobannes Mariana S. I. Bibliothecam Photii in Epitomen rêdegit sed nunquam edidit, ut ex Philippo Alegambe notat Colomelius, qui etiam testatur versiones alias ejusdem Bibliothecæ adornasse *Fredericum Merium Thermularum Episcopum & Cosmam Fontejum*, similiter nunquam editas.

f) Colomel. diss. de Photii scriptis sub init.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

ubi eum laudat à diligenti sacrarum Scripturarum lectione. *Andronicum* vocat Turrianus, perperam, qui Adrianus etiam appellatur in membranis Bibliothecæ Joannæ Hamburgensis in quibus existat ante opuscula duo Hieronymi Græci Theologi, quæ exhibui superiore volumine cap. 24. Hoc Adriani opusculū latina versione donatum edere voluit pridem Conradus Rittershusius, uti Argumenta duodecim Prophetarum (Hesychio Hierosol. auctore) quæ cum Adriano Hoeschelius Græce vulgaverat, utraqve lingua edidit ad calcem assis fatidici, sive duodecim Prophetarum à Thuano & Rittershusio metaphrasi Latina donatorum, Ambergæ 1614. 8. p. 290. seq.

III. *Nonnosus* Christiani scriptoris *Historia* legationum tum avi sui Nonnosi & patris Abrami tum maxime suarum quas Justiniani Imp. nomine ad Æthiopum Auxumitarum Regem & alios Orientis populos obiit. Hoc opus præter pauca Photii ex illo excerpta jamdiu fuit perditum, nihilque ejus scriptoris hodie existat, nisi vera sit conjectura Lambecii qui lib. V. p. 131. illi tribuit *Gregentii* disputationem cum Herbano Judæo (de quo dixi supra c. 32. p. 14. seq.) & lib. VIII. p. 387. Martyrium Arethæ & Sociorum quorum memoriam recolit Ecclesia Græca 24. Octobr. Incipit: ἔτους πέμπτου τῆς βασιλείας ἰωάννου.

IV. *Theodori* Antiocheni presbyteri, ejusdem Photio judice qui postea Episcopus Mopsuestenus fuit, *libri XXV. pro Basilio Cæsareensi adversus Eunomium*. De hoc & aliis Theodori Mopsuesteni scriptis deperditis supra cap. 33.

V. *Sophronii* pro Basilio contra eundem *Eunomium*, quem licet longe breviorē Theodoro præferre Photius non dubitat. Caveus nescio quo argumento hunc Sophronium ad extrema sæculi sexti rejicit, cum mihi videatur haud diversus esse a Sophronio amico S. Hieronymi. Quisquis porro fuit auctor, scriptum sane ejus ætatem non tulit.

VI. GREGORII Nysseni opus *adversus Eunomium* sive libri duodecim qui existant,

& VII. *Ἐπίσης πραγματεία* illius, eidem Eunomio opposita, sive liber decimus tertius. Vide si lubet quæ supra, Volum. VIII. cap. 20.

VIII. ORIGENIS *libri quatuor περί δεξῶν* qui Latine solum supersunt atque inter Origenis & Hieronymi opera leguntur ex versione Rufini. In illis è Platonis schola mutuatum pleraque, vere notavit Marcellus Ancyranus apud Eusebium I. contra Marcellum p. 23. De Origenis scriptis dixi lib. V. cap. 1. quibus adde quod ex Origenis libris περί δεξῶν collecti

collecti libri duo de incarnatione Verbi ad Januarium, qui exstant in appendice ad Tomum VIII. Operum S. Augustini, edit. novæ Benedicti-
dor. p. 48. seq. edit. Amstelod.

IX. EUSEBII *Præparationis Evangelicæ* libri XV. qui exstant.

X. Ejusdem *Demonstrationis Evangelicæ* libri XX, ex quibus decem posteriores interciderunt.

XI. *Ecclesiastica Præparationis* libri (numerus excidit) in quibus *Eclogæ*, sive selecta loca ex scriptoribus Ecclesiasticis. Hoc opus, quod dolendum, nusquam hodie reperitur.

XII. *Ecclesiastica Demonstrationis* libri. (numerus similiter excidit.) Allegatur Eusebii *ἐκκλησιαστικὴ δαπάνη* in jure Græco Romano lib. IV. p. 295. Opus ipsum desideramus.

XIII. *Ἐλέγχι καὶ ἀπολογίᾳ* *Confutationis & Apologia* pro Christiana religione adversus Ethnicorum objectiones libri II. & alii ejusdem argumenti & propemodum iidem, priorum fortasse altera *ἔκδοσις*. De his aliisque Eusebii scriptis deperditis, nec non etiam de iis quæ habemus dixi volumine sexto, lib. V. cap. 4.

XIV. *Apollinariæ Hierapolitani Episcopi*, qui Marci Antonini temporibus vixit, *liber adversus Græcos sive Gentes, & de pietate ac de veritate*. Laudant hæc etiam Eusebius IV. 27. Hieronymus c. 26. Catalogi & Nicephorus IV. 11. Testaturque Photius alia præterea celebrari præclaræ hujus viri *συγγράμματα ἀξιωμακίονευστα*, in quæ necdum ipse incidit. Sed ex universis insignis hujus Viri scriptis, lector mecum dolebit, nihil quicquam ad nos pervenisse.

XV. GELASII (Cæsarensis in Bithynia Episcopi incertæ ætatis) *πρακτικὸν* sive *Acta Concilii Nicæni* A. C. 325. habiti *libris III.* sæpius & separatim utraqve lingua & in Tomis Conciliorum edita, de quibus dixi Volumine VIII. c. 24. p. 371. seq. Uberius de hoc opere Photius infra Cod. LXXXIX. Et de Synodo Nicæna alias referens narrationes Cod. LXXXVIII. & CCLVI.

XVI. ACTA SYNODI TERTIÆ sive Ephesinæ A. 431. celebratæ tota fere constantia Epistolis Cyrilli ad Nestorium mutisque Nestorii, de quibus etiam meminimus Cod. CLXIX. Prodiere Acta ista Latine ex veteri versione Paris. 1574. 8. edente Antonio Contio, atque inde in Baluzii & Harduini Conciliis. Sed Græce primum e Typographia Comæliana 1591. fol. & Theodori Peltani versio 1604. fol. Denique utraqve lingua in editionibus Conciliorum Romana, Biniana A. 1618. Labbeana & Harduiniana.

XVII. ACTA SYNODI QUARTÆ sive Chalcedonenſis adverſus Eutychem & Dioſcorum celebratæ A. 451. Similiter editæ ſunt Græce & Latine in Tomis Conciliorum & noviffime Tomo ſecundo editionis Harduinianæ.

XVIII. ACTA SYNODI QUINTÆ de tribus capitulis celebratæ CPoli A. 553. Hæc Græce nondum viderunt lucem, Latine edita poſt Surium à Labbeo T. V. & Harduino T. III.

XIX. ACTA SEXTÆ SYNODI contra Monotheletas habitæ CPoli in trullo ſacri palatii A. 680. Acta Græce & Latine ſæpius edita in Conciliorum Tomis poſt Romanos & Binium à Labbeo T. VI. & ab Harduino T. V.

XX. ACTA SEPTIMÆ SYNODI ſive Nicænæ ſecundæ adverſus Iconoclaſtas celebratæ A. 787. Acta habemus Græce & Latine in editione Romana Concilior. & apud Binium T. III. & Labbeum T. VII. Harduinum T. VI. Exhibetur etiam ab iisdem vetus eorundem Actorum Latina verſio, ab Anaſtaſio Sinaita concinnata. Et altera Giſberti Longolii edita primum Coløn. 1540. & falſo pro antiqua habita à viris quibusdam doctis, ut Harduino obſervatum.

XXI. *Jobannis Philoponi λόγος* ſive liber de reſurrectione in plures diviſus τόμοις quorum numerus excidit, atque opus ipſum hodie nuſquam exſtat. Quod addit Photius eundem hac in lucubratione naſo ſuſpendiſſe adunco ſanctos Patres, *ἐπιχλευάζων καὶ τὰς μακαρίους καὶ ἁγίους πατέρας ἡμῶν*, de Patribus Chalcedonenſis Synodi intellige, ut Photius ipſe Cod. XXIII. perſpicue docet. Vide & Cod. LV.

XXII. *Theodoſii Monachi ἀνατροπή* ſive *confutatio* argumentorum quæ reſurrectioni corporum Philoponus oppoſuerat. Etiam hoc Theodoſii ſcriptum, iisdem ut videtur temporibus quibus Philoponus ſub ſæculi ſeptimi initia clari, hodie deſideratur. Theodoſius incertum ſitne idem cujus infra Cod. XXIV. mentio.

XXIII. *Cononis, Eugenii & Themiftii* de reſurrectione corporum adverſus eundem Philoponum, ſcripta ſimiliter deperdita. Cononem, Eugenium & Themiftium Photius teſtatur in hoc cum Philopono conſenſiſſe, quod & ipſi Synodum Chalcedonenſem repudiaverint. Themiftium ſuſpicor illum Diaconum Alexandrinum qui Agnoëtarum ſignifer memoratur infra Cod. CVIII. & de quo dixi volumine ſuperiore VIII. cap. 18. p. 5. ſeq. De Conone & Eugenio Tritheitis mox plura Photius Cod. XXIV.

XXIV. *Ab* temporibus Juſtini Imp. circa A. C. 576, coram Joanne Schola-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

XXXIV. (Julii) *Africani* ἰστορικὸν sive Chronicon libris quinque ab orbe condito usque ad Macrinum Imp. qui regnare cœpit A. C. 217. Etiam hoc opus, ex quo multa in Chronico suo Eusebius, hodie desideratur. Caput istud Photianæ Bibliothecæ primus vulgavit Garcias Loaisa ad Chronicon Kidori Hisp. p. 260. Memorat Photius etiam *cestos* Africani, libris XIV. distinctos, quorum fragmenta ampla habemus, & scriptum ad Origenem (quod exstat cum Origenis responsione integrum) *de Susanna*, nec non aliud ad Aristidem *de concordia Matthæi & Luca circa genealogiam CHRISTI*, cujus argumentum servavit Eusebius lib. 1. Hist. Eccles. cap. 7. Vide quæ de Africani scriptis supra lib. V. c. 1. p. 268. seq.

XXXV. *Philippi Sideræ* (presbyteri) *Historia Christiana*, χριστιανικὴ ἰστορία, sive farrago potius variarum rerum ad Historiam pertinentium & non pertinentium, ab orbe condito ad suam ætatem: voluminosum opus cujus XXIV tantum libros Photius vidit, quorum singuli iterum λόγους quatuor & viginti distincti erant: Sed Socrates VII. 27. & ex eo Nicephorus XIV. 29. testatur à Philippo compositos fuisse libros XXXVI. Vixit Philippus iste Sisinnii temporibus & Procli, Patriarcharum Constantinorum quorum ille fuit ab A. C. 425. ad 428. hic ab A. 434 ad 446. Historia Philippi exceptis paucissimis fragmentis intercidit, de quibus dixi lib. V. cap. 4. p. 112. seq.

XXXVI. ANONYMI qui Justino imperitante vixit χριστιανῶν βίβλος, ἑρμηνεία εἰς τὴν ὀκτάτευχον, *Christianorum liber sive Octateuchi expositio*, ad Pamphilum. Hoc ipsum in libros XII. distinctum opus est quod exstat sub *Cosmæ Indoplevste* nomine editum non ita pridem Græce & Latine ab eruditissimo Montfaucono. Vide quæ notavi lib. 3. cap. 25. ubi hoc caput Photii exhibui integrum cum versione mea & notis.

XXXVII. *Anonymi* Dialogus περὶ πολιτικῆς inter Menan Patricium & Thomam Referendarium sive Legatum de optimo statu Reip. quem δικαμαρχικὸν principatum juris appellat, & (qui Polybio * etiam jam pridem præstantissimus omnium fuit visus,) ex Monarchia, Aristocratia & Democratia mixtum esse contendit. Hic dialogus hodie non exstat quod sciam.

XXXVIII. *Theodori* Antiocheni (eiusdem de quo Cod. IV.) ἑρμηνεία τῆς κτίσεως, *interpretatio Historie creationis*, ἐν τόμοις ἐπὶ τῆ ταύτῃ βίβλῳ ἐπεράνετο, ita suspicor legendum pro ἡ πρώτη βίβλῳ. Commentarius hic Theodori intercidit. Eum frequenter reprehendit Philoponus in opere de quo infra, Cod. 43.

XXXIX.

* libro VI. Confer Machiavellum lib. 1. ad Livium c. 8.

XXXIX. EUSEBII *contra Hieroclem ἀνασκευαστικὸν βιβλιδάριον πρὸς τὰς ὑπὲρ Ἀπολλωνίᾳ ἔ Τυανέως Ἱεροκλέου λόγους*, exstat, sæpiusque lucem vidit ut dixi lib. V. cap. 4. p. 91.

XL. *Philostorgii* Historiæ Ecclesiasticæ libri XII. ipsi quidem deperditi; sed ex quibus ampla excerpta Photio debemus, quæ separatim edita atque à Jac. Godofredo & Henrico Valesio illustrata habemus. Vide supra lib. V. cap. 4. p. 115. seq.

XLI. *Johannis Ægeate* presbyteri Entychiani sive Διακερωμένῃς *Historiæ Ecclesiasticæ* ab depositione Nestorii (A. C. 431.) usque ad depositionem Petri Fullonis A. 483. libri quinque, pridem perditi, una cum aliis quinque libris posterioribus quos Photius vidisse se negat. Meminit Johannis hujus noster iterum Cod. LV.

XLII. *Ex Basilii Ciliciæ*, Nestoriani *Historiæ Ecclesiasticæ* libris secundus, quorum tres auctor scripserat. Primum à Marciano Imp. (A. C. 450) ad Zenonem: Secundum ab obitu Simplicii Papæ (A. 483.) usque ad A. 518. & Tertium ab initiis Justinii Thracis. Dolendum est hoc opus intercidisse, quoniam illi plura monumenta ad fidem faciendam & Episcoporum Epistolas Basilii inseruerat. De Basilio hoc & Ioanne Ægeate dixi lib. V. cap. 4. p. 113. seq. Basilii meminit Photius iterum Cod. XCV. & CVII.

XLIII. JOANNIS PHILOPONI ἑρμηνεία τῆς κλίσεως, sive in *Hexæmeron* opus præclarum, quod in septem distinctum libros exstat cum versione Balthasaris Corderii S. I. Viennæ Austriae 1630. 4. Sed distinctionis in libros Photius non meminit, tantum monet cum Basilio Cæsariensi Philoponum in multis eadem scribere & passim confutare Theodorum Mopsuestenum, de cujus Opere ejusdem argumenti dictum Cod. XXXVIII. De Theodori & Philoponi scriptis supra hoc ipso Volumine cap. 33. & 35.

XLIV. PHILOSTRATI, quem Lemnium alii, Photius nescio an memoriæ lapsu Tyrium appellat, de Vita Apollonii Tyanei libri VIII. qui etiamnum exstant, novis Godfridi Olearii nostri, ἑ μακαρίτης expositis lucubrationibus ut dixi lib. V. cap. 24. Ex eodem Philostrati opere multa & proluxa excerpta dat Photius infra, Cod. CCXLI.

XLV. *Androniciani* adversus Eunomianos libri duo, pridem deperditi. Ad sexti sæculi extrema à præstantissimo Caveo rejicitur hic scriptor, quem putem quinto ac fortasse quarto jam floruisse, cum Eunomii hæresis plus negotii adhuc Ecclesiæ CHRISTI faceretur.

XLVI. THEODORETI libri XXVII. de Christi natura & incarnatione adversus varios errores. Ex his primi sex, exceptis paucis fragmentis

interciderunt, & non diversi fuerunt ab illo pentalogio *ἐνανθρωπήσεως* quod adversus Concilium Ephesinum Theodoretus scripserat, & cujus librum quintum in duos distractum legit Photius, ut Jo. Garnerio in auctario Theodoretii probe observatum. Libri cæteri à *septimo ad vigesimum septimum* sæpius sunt editi sub *Athanasii* nomine, * quos Photii testimonio fretus Theodoro tribuit Jo. Dallæus in disp. de fidei ex Scripturis demonstratione p. 48. & 146. Sed Garnerius septimum quidem & octavum Theodoriti esse non dubitat, at cæteros XVIII. (ad Marium Mercatorem provocans testem) *Eusebio* Nestoriano, Episcopo Tyanensi vindicat in auctario Theodoriti p. 254. 701. & ad Marium Mercatorem T. 2. p. 277. Edidit etiam sub Eutherii nomine ad calcem ejusdem auctarii Græce & Latine. Combesius illos *S. Maximi* Confessoris esse suspicatus est, parum certa conjectura. *Vigesimus septimus* liber Photio memoratus *περὶ τῆς κατὰ τὸν κοινὸν ἀνθρωπὸν ὑποδήγματος*, de exemplo quod à communium hominum aliquo (ad Christum) petitur, intercudit. Exstant autem quos in eodem *τεύχεα* sive volumine legit Photius *libri tres dialogorum* Theodoretii, qui una cum *demonstratione per syllogismos* sæpius utraqve lingua prodire separatim atque Tomo quarto ejus operum, sub titulo *ἐρανιστῆς ἢ πολύμορφου*.

XLVII. JOSEPHI Judæi τὰ κατὰ Ἰουδαίους πάθη de calamitatibus Judæorum libri VII. opus de bello Judaico sæpius editum, de quo dixi lib. IV. cap. 6. §. 2.

XLVIII. *Libelli* sive *λογίδια* duo de universo, *περὶ τῆς παντός*, sive *περὶ τῆς τῆς παντός αἰτίας*, de causa universi, aut *περὶ τῆς τῆς παντός ὕσεως* de universi essentia, adversus Platonem & Alcinoum Platonicum, auctore non *Josepho*, licet sub ejus nomine Photius reperit, sed Christiano scriptore, sive is *Justinus* fuerit, sive *Irenæus* quibus in Codicibus quibusdam fuere tributi, sive potius Artemonis ac Montanistæ Procli adversarius *Cajus* Presbyter Romanus, sub extremum sæculi secundi à nato Christo clarus, qui in fine parvæ Labirynti Origeni in quibusdam Codd. male tributæ se auctorem libri de universi essentia esse diserte testatus fuit. Ex his duobus libellis *ἄποσπασμάτιον* sive fragmentum à Maximo Margunio acceptum Græce in notis ad Photium vulgavit Hæschelius, quod in MS. Codice inscribebatur *Ἰωσήφου ἐκ τῆς πρὸς Ἕλληνας λόγου τῆς ἐπιγογραμμένης κατὰ Πλάτωνα περὶ τῆς τῆς παντός αἰτίας*. Agnoscit tamen ipse Christiano homini adscribendum,

* Vide quæ supra lib. V. cap. 2. p. 312. ubi de S. Athanasii & cap. 11. p. 438. 440. 446. ubi de Theodoretii scriptis.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

αὐτῶν πέποιημένῳ καὶ εἰς ἰδιόζυσαν ἰδίαν ἐκβεβιασμένῳ, καὶ οἶον λελυμένη καὶ τὸ μέτρον ὑπερορῶσα ποίησις.

L. *Nicia* Monachi ἀντίρρησις κατὰ τῶν τῆ Φιλοπόνου κεφαλαίων ζ'. *contra serpentem capite* in libro *Joannis Philoponi* quem *διατητήν* * ille inscripserat proposita. Liber alius κατὰ τῆ δυσσεβῆς Σεβήρου *contra Severum Eutychianum*. Nec non κατὰ Ἑλλήνων λόγοι δύο, *libri duo contra Eibnicos*. Scripta *Nicia* hujus interiere omnia, perinde ut *Philoponi διατητής* de quo dixi supra in *Philopono*. *Nicias* iste sæculi septimi scriptor longe diversus à *Nicea* Episcopo *Romacianæ* sive *Aquilegiæ* civitatis, qui & ipse sed Latine sæculo quinto scripsit *de Gentilitatis erroribus*, in libris sex *instructionis competentium ad baptismum* itidem deperditis, de quibus ex *Gennadii* c. 22. *Honorii* II. 22. & *Trithemii* c. 118. Libellus alius hujus *Niceæ* sive *Epistola ad virginem lapsam* sæpius editus sub nominibus *Ambrosii*, *Hieronimi*, *Augustini* ut monuit *Cotelerius* ad *Constitut.* *Apostol.* II. 57. p. 265. In *Ambrosii* operibus incipit: *Audite me nunc qui prope estis & qui longe*. In *Hieronimi* inscribitur *ad Susannam lapsam objuratio*, & præmittuntur aliqua: *Puto levius esse crimen ubi homo peccatum suum confitetur &c.*

LI. *Hesychii* Presbyteri CPol. εἰς τὸν χαλκῆν ἔφιν, λόγοι δ. *libri quatuor de aëro serpente*. Idem hic videtur *Hesychius* CPol. presbyter à quo *Eunomium* ob hæresin delatum scribit *Philostorgius* VI. 1. Sed libri illi nunquam hodie exstant, quod sciam.

LII. *Acta Synodi Sidenfis* sive *Sidæ*, *Pamphiliæ* metropoli habitæ A. C. 383. contra *Massalianos* sive *Euchitas Adelphianos* præside *Amphilochio* *Iconiensi* una cum aliis Episcopis XXV. Hujus Synodi Acta perinde ut *Amphilochii* adversus *Massalianos* scripta, quos omnium optime confutasse ille à *Theodorito* IV. 11. de hæreticis fab. traditur, interciderunt. *Massalianorum* hæreseos ab *Amphilochio* expulsæ meminit etiam *Theodoribus* lib. IV. cap. undecimo *Hist. Eccles.* Et Synodi adversus *Massalianos* habitæ, pseudo Synodus *Palamitica* A. 1350. in *Conciliis Harduini* T. XI. p. 327. *Photius* autem cum illis Actis Synodi *Sidenfis* legisse se etiam testatur *Epistolam Synodicam ad Flavianum Antiochenum*, additque Synodos insuper alias adversus hæreticos illos celebratas: ut *Antiochiæ* à *Flaviano* (circa A. C. 390. ut notat *Tillemontius* T. VIII. p. 534.) præsentibus tribus Episcopis, *Bizo* *Seleuciæ* (cujus etiam in Synodo CPol. A. 394. mentio)

Maruthæ

* Gvil. Caveus in *Chartoplylace διατητήν*, *Nicia* non *Philopono* tribuit. Sed hoc recte emendavit vir doctissimus in *Historia literaria scriptorum Eccles.*

Marutba Supharenorum & *Samo*, (quod Episcopi nomen est, non ut Blondello visum urbis) presbyterisque & diaconis circiter triginta. Sed cum longe plura adversus Massalianos scripta eodem loco apud Photium commemorentur, juvabit illa ordine literarum digesta, cum observationibus quibusdam hic subjicere.

Alypii Cappadociæ Archiepiscopi, Epistola ad Hormizen (ὄρμιζην ἢ al. ὄρμιξην) Comanensem Ponti Episcopum.

Archelai Cæsareæ Cappadociæ Episcopi anathematismi XXIII. capitum Massalianorum. Confer, si placet anathematismos Massalianis oppositos in Jacobi Tollii insignibus Itineris Italici p. 114. seq. Lambecium III. p. 171.

Attici CPolitani ad Episcopos Pamphyliz & ad Amphiloichium de ejiciendis Massalianis, sive Massalianitis.

Ephesina Synodi œcumenicæ tertiæ decretum contra Massalianos & capita libri Massalianorum *Asctici*, ex quo capita dogmatum excerpta apud Damascenum hæresi LXXX. non diversa ut opinor de quibus Acta Eruditorum A. 1696. p. 299. & A. 1699. p. 157. Synodi Ephesinæ decretum hodie exstat actione VII. actorum illius Concilii. Apud Photium autem pro ἡπογυμνάσασα αὐτὸν legendum αὐτῶν, ut in Codice Regio Parisi, reperit Cotelærius T. I. monument. p. 785.

Flaviani Antiocheni ad Osrhoënos (τὰς ἐν Ὀρσοήνῃ leg. pro τὰς ἐν Ῥοῦνῃ) & ad Letoium Armeniæ Episcopum de gestis in Synodo Antiochena.

Gerontii presbyteri & Abbatis Monachorum Glitidensium ad Alypium Cappadociæ Archiepiscopum, contra Lampetium Massalianum.

Heraclide Nysseni Episcopi Epistolæ duæ contra Massalianos.

Johannis Antiocheni ad Nestorium Epistola de Massalianis.

Letoii Armeniæ Episcopi Epistolæ ad Flavianum.

Ptolemæi Rhinocurorum in limite Ægypti & Palæstinæ Episcopi ἀναφορὰ sive relatio ad Timotheum Alexandrinum de Alpheo Massaliano, quem ille presbyterum ordinaverat.

Severi Antiocheni (adhuc presbyteri) refutatio libri à Lampetio Massaliano scripti sub titulo Ἀναθήκη.

Sisinnii CPolitani & *Theodoti* Antiocheni ad Verinianum (Βερωνιανὸν, al. Καρνιαδὸν) & Amphiloichium Sidæ, cæterosque Pamphyliz Episcopos, scripta nomine Synodi ad ordinandum Sisinnium Attici successorem CPolitani sub Theodosio Imp. (A. C. 425.) Illi Synodo etiam *Neon* (Νέων) quidam Episcopus interfuit : Sed tunc non amplius in vivis erat Amphiloichius Iconien-

coniensis, ante annum 400 jam defunctus : fuit autem Amphilocheus Sidæ Episcopus qui Concilio Ephesino A. 431. interfuit & cujus meminit Photius etiam Cod. 230.

Massaliani * quos idem Photius memorat sunt *Adelphius*, *Agapius* auctor βιβλίου ἀσκητικῆς, *Alpheus* Rhinocurorum Episcopus, qui in libro suo hæresin quidem non docuit, at Lampetium defendit, *Alpheus* alter presbyter, *Didoës* : (Δαδοῆς, al. Δαδῶης) *Eustathius*, *Lampetius* auctor libri quem inscripsit *Διδυμήκην*, *Sabbas* monachus *Διπίκοπος* sive eviratus, *Sabbas* alter, *Semesones* *Σημεσώνης*, (rectius *Συμεώνης*, apud Lambec. III. p. 171. *Συμεών*.) His ex Theodoro IV. II. Hist. Eccl. & ex anathematismis adversus Massalianos apud eundem Lambecium, & Tollium p. 114. insignium Itineris Italici, addes *Hermam*, & ex iisdem anathematismis *Petrum*, *Lycopetrum* postea appellatum, & *Tychicum*. Præterea *Marcianum* Trapezitam à quo Marcianistas dictos (non ut quidam legunt Marcionitas) sicut à Lampetio Lampetianos, notat Michael le Quien ad Damascenum T. I. p. 96.

LIII. *SYNODUS contra Pelagium & Celestium* celebrata Carthagine Kalendis Majis (A. C. 418.) in magna Ecclesia Fausti, † Honorio Occidentis Imperii clavum tenente. Præsedit in ea Aurelius (Augustinus) Episcopus, & Donatianus Teleptensis ** primæ sedis Byzacenæ provincie, quibus adfuerunt variis è Provinciis (Africæ & Hispaniæ) Episcopi CCXXIV. Canones IX. hujus Concilii existant Latine. Vide Appendicem ad

* Massaliani, à Πῆλσιν *orare*, Græcis *Εὐχῆται*, Latinis *Psalliani* de quibus Epiphanius & Damascenus hæresi ult. Augustinus hæresi 57. & auctor prædestinati hæresi 57. qui ab *Ephraim* Syro oppugnatos scribit : & Theodorus IV. II. Hist. & hæret. fabul. IV. I. I. Libellus Synodicus Pappi, cap. 71. Jo. Zonaras apud Cotelerium III. monument. p. 469. Nicetas IV. 36. thesauri Orthodoxæ fidei T. 25. Bibl. Patrum p. 138. seq. Euthymius panopliæ tit. 22. in eadem Bibl. Patrum T. 19. p. 217. seq. edit. Lugd. Harmenopolus de sectis c. 18. E recentioribus consulendi Jac. Tollius in insignibus itineris Italici anathematismos Massalianis oppositos illustrans, Jo. Forbescius lib. 2. Instruct. Historico Theol. cap. 8. præcipue Tillemontius T. VIII. memor. Hist. Eccles. p. 527-536. Cæterum fallitur auctor Græci scholii in Can. CXII. Africanum apud Bevereg. in notis p. 208 qui Massalianos à Massalia nescio qua regione dictos esse putat, & Donatistas cum illis confundit, ἐπὶ καὶ ἡ Μασσαλία τῶν ἀντιπέρων ἢ Λιβύης πρὸς τοῖς μέρει τῆς εὐρώπης τῆς ἐπὶ θύμβριδι.

† in secretario basilica Fausti, ita legitur ante Canones hujus Concilii. Nam in Photio male editum : ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ Φάυστου Ὀνωρίας.

** Male in Photii Codicibus *Ἀβρίλιος* Ἐπίσκοπος καὶ Δομιανὸς τῶν τε πτωτικῶν.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

tum in tomis Concilior. tum in appendice ad Tomum X. Augustini Benedictinor. p. 88. edit. Amst. edita. Pro *Septimo* Episcopo, cujus Epistolam ad Leonem Rom. Photius porro commemorat, in Regio Codice Paris. legitur Σήπταμ, ut ab iisdem Benedictinis est annotatum. Sed in Epistola 86. Leonis Magni (novæ edit. 6.) ad Aquilejensem Episcopum, *Septimius* ille appellatur, ubi Epistolæ ejus argumentum repetit. *Prosperi* adversus Pelagianos scripta Photio laudata etiamnum supersunt & novissime singulari expolita & illustrata studio viderunt lucem Paris. 1711. fol. supersunt etiam Acta *Ephesinæ Synodi* quibus Pelagius cum Nestorio condemnatus fuit A. 431. de quo conferre juvabit Henricum Norisium lib. 2. Hist. Pelag. cap. 9. Sed *Joannis Alexandrini* ad Gelasium Rom. Apologia qua Pelagio, Celestio & Juliano (Eclanensi) anathema dixit, intercidit.

LV. *Joannis Philoroni*, (qui per ludibrium *ματαόπον* Photio) liber contra Synodum Chalcedonensem, quam Nestorianæ hæresi suffragari contendit, distinctus in *τμήματα* quatuor: & alter liber *Joannis Ægeatæ* presbyteri eidem oppositus Synodo, qui ambo nusquam hodie existant. Mirum autem, Ægeatem hunc à Photio dici *τὴν Θρησκείαν Νεστοριανόν*, si idem est de quo supra Cod. XLI. nam illum fuisse Eutychianum constat. Itaque olim suspicatus sum Photium calami lapsu Nestorianum pro Eutychiano scripsisse: Sed cum Joannem Ægeatem Cilicem fecisse cum Nestorio constet etiam aliis veterum testimoniis quæ produxere Mich. le Quien diss. III. Damascenica p. 52. & Christoph. Matthæus Pfaffius in diss. de Evangeliiis sub Anastasio Imp. non corruptis, §. 7. omnino assentior iisdem viris eruditissimis existimantibus Photium Cod. XLI. errasse cum Historiam Ecclesiasticam hominis Eutychiani, (sive Joannis Rhetoris sive alterius) ex sola conjectura Joanni Ægeatæ adscripsit.

LVI. THEODORITI *κατὰ τῶν αἰρέσεων de heresibus* à Simone Mago in suam usque ætatem *libri quinque*, ad Sporacium Domesticorum Comitem qui A. C. 453. Consul fuit. Exstant sæpius editi Græcæ & Latine ut dixi Volum. VII. p. 436. seq.

LVII. APPIANI *Ρωμαϊκὴ ἱστορία Historia Romana* τεύχη γ', λόγοι κ' δ, *partes tres, libri XXIV.* quorum pars existat, pars desideratur, ut accuratius exposui lib. IV. cap. 12.

LVIII. *Arriani Bithyni παρθετικά, Historia Parthorum libri XVII.* & τὰ πάτρια τῆς Βιθυνίας sive *Βιθυιακά de rebus Bithyniæ* (de quibus infra, Cod. XCIII.) nec non τὰ κατὰ Ἀλανῶν sive *Ἀλανικὴ de rebus Alanorum.* Hæc opera

opera nondum viderunt lucem, licet inter MSta Scipionis Tettii memorantur à Labbeo p. 385. Bibl. novæ MSS. Parthicorum Arriani meminisse etiam Jo. Malala p. 358. Chronographiæ, & Simplicius in Aristotelis Categorias p. 56. De Arriano ipso quem *Ξενοφῶντα νεόν juniorem Xenophontem* dictum esse testatur Photius, & de aliis ejus hoc loco memoratis scriptis τῶν ἀριστοβῶν ἐπιλήτης & διδασκάλος *Dissertationum Epilecti, Præceptoris sui, libri octo, e quibus soli quatuor hodie supersunt, & τῶν ὁμιλιῶν αὐτοῦ, familiarium ejus sermonum libri duodecim, qui omnes perierunt, dictum à me est lib. IV. cap. 8.*

LIX. *Acta Synodi ad Quercum adversus Joannem Chrysostrum & Heraclidem Ephesi atque Palladium Helenopolis Episcopos A. 403. congregatæ, cui interfuere Theophilus Alex. Acacius Berrhoënsis, Antiochus Ptolemaidis, Severianus Gabalorum & Quirinus Chalcedonensis & Macarius Magnetum sive Magnesiæ in Asia Episcopus, præcipuus accusator Heraclidæ, ut Joannes diaconus CPol. Chrysostrum. ἐν ὑπομνήμασι ἐπέχθη δέκα καὶ ἡμετέρι. tredecim articulis transacta fuit. Meminere hujus synodi Chrysostrum ipse Epist. ad Cyriacum, Palladius in vita Chrysostrum, Socrates VI. 15. Sozom. VIII. 17. Vide & jus Græco Rom. lib. IX. p. 554. seq. Cæterum Actis illius deperditis, præcipuam ejus notitiam à Photio petere est necesse. Pro verbis ὑβρίζει τὴν Ἐπισκόπῳ καὶ ἐπιγυάτης in jure Græco Rom. p. 556. legitur ἐπιγυάτης unde Cotelarius III. monument. p. 567. foliei conjectura fecit ἐπιγυάτης voros ac familiares. De dicto Chrysostrum, quod reprehensum in eo inter alia Photius commemorat, εἰς πάλιν ἀμαρτίας, πάλιν μετάνοησον sive ut alii efferunt, *millies peccasti, millies penitentiam age, καὶ ὅσάκις ἀν ἀμαρτίας, ἐλθε πρὸς με, καὶ ἐγὼ σε θεραπεύσω, ὅσους πεccaveris, veni ad me, (Christum Matth. XI. 28.) ego te sanabo,* meminit etiam Socrates VI. 21. & singulari scripto oppugnatum à Sisinnio Novatianorum Episcopo testatur, *χιλιάκις μετανοήσας εἰσελθε.* Apud Chrysostrum ipsum homilia 2. in Psalmum 50. T. 1. edit. Savil. p. 675. ita legitur: *μή μοι λέγε προφάσεις, μή μοι ὄκνον. ἡμαρτίας, μετάνοησον. μυριάκις ἡμαρτίας, μυριάκις μετανοήσον.* Singulari diatriba hoc dictum defendit & illustravit D. Elias Veielius ὁ μακαρίτης, edita Ulmæ 1701. 4.*

LX. HERODOTI libri novem *Historiarum* adhuc superstites, de quibus dictum supra, lib. II. cap. 20.

LXI. ÆSCHINIS *Orationes tres, velut totidem Charites: & Epistola novem velut tot Musæ.* Orationes non plures nec pauciores hodie habemus sed *Epistolas duodecim.* De illis dixi lib. 2. cap. 26. §. 9. De hisce, ejusdem

libri 2. capite 10. §. 6. Meminit iterum harum Æschinis lucubrationum Photius Cod. 264. & utroque loco notat *γραφικὴν οῤασιονεμίαν* quæ inscribatur *Δηλιακὸς νόμος* & hodie non exstat, fuisse Æschini suppositam, Cæciliique iudicio auctorem habere Æschinem alium (Socraticum opinor) nostri æqualem. *Cæcilium* istum Rhetorem Calactianum Siculum intellige, de quo viri docti ad cap. 1. Longini *περὶ ὕψους*. Lysimachidis librum Cæcilio huic oppositum *περὶ τῶν ὡρῶν τῆς Ἀττικῆς ῤητόρων* laudat Ammonius Grammaticus in *ῤεωρῶς*. *Dionysium* sophistam singulariter Æschinis caractere fuisse delectatum, *ῤηγητικὸν* autem Æschini Socratico* inter præcipuos Oratores Atticos locum tribuisse refert Photius. Sed cod. 264. præceptorem Æschinis alterius vocat *Λεοδαμαντινὸν* ex Cæcilio, (cui etiam suffragantur Plutarchi Codices) non ut hic *Ἀνταλκίδαμ*, pro quo *Ἀλκίδαμαντινὸν* Eleatem habet Svidas in *Ἀισχίνης*.

LXII. *Praxagora* Atheniensis τῆς κατὰ τὸν μέγαν Κωνσταντῖνον ἱστορίας βιβλία β', libri duo de rebus Constantini Magni, cui, Ethnicus licet, æquius præbuit testimonium quàm hodie quidam Christiani, in criminationum mustaceo quærentes ingenii lauream. *Φησὶν ἔν ὁ Πραξαγόρας, καὶ τοὶ τὴν ῤησκειάν ἔλλην ὦν, ὅτι πάση δρετῇ καὶ καλοκαγαθία καὶ παύτὶ εὐτυχίματι πάντας τὰς πρὸ αὐτῶν βασιλευκότας ὁ βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ἀπεκρύψατο.* Non modo hi duo libri sed & alii totidē illius *ᾠδὴ τῶν Ἀθηνησὶ βασιλευσάντων, de iis qui Ἀθηνῶν ἡγενοῦντο*, aliiqve sex eis τὸν τῶν Μακεδόνων βασιλέα Ἀλέξανδρον *de Alexandro Magno Rege Macedonum*, universi interciderunt. Scripsit dialecto Ionica, adeoque suo etiam exemplo refellit eos, qui longe antiquioribus temporibus cessasse jam dialecti hujus usum sibi persuaserent. Præcocibus ingenis accensetur merito hic Praxagoras à Bailletto, ** nam illud de Athenarum rectoribus opus scripsit annos natus non plures quàm undeviginti, historiam Constantini anno ætatis secundo & vicesimo, Alexandri res trigesimo primo. Hunc Praxagoram ætate antecesserunt Praxagoras Herodis Attici adversarius, cujus mentio apud Philostratum II, *Sophist.* p. 559. edit. novæ: nec non Praxagoras Medicus antiquissimus, laudatus à Celso, Plinio, Cælio Aureliano, Athenæo, & Scholiaste Nicandri, de cuius scriptis infra lib. VI.

LXIII. PROCOPII Cæsarensis *ἱστορικὸν* de rebus Justiniano imperante adversus Persas, Vandalos (*Βανδάλως*) & Gothos, Belisarii maxime ductu

* Æschinis hujus Socratici dialogos tres post *ῤο. Clericum* Anst. 1711. 8. illustravit egregie *Petrus Harrenus*, versione, notis & indice Græco, Leonard. 1712. 8. quæ editionem commendatam sibi habebunt Græcæ Lingvæ Studiosi.

** Baillet des Enfants devenus célèbres par leurs études p. 20. seq.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

nio majore omnes laudamus. Svidas testatur Hadriani temporibus vixisse Cephalzonem in Sicilia, & præter hos novem libros *παντοδαπῶν ἱστοριῶν* scripsisse etiam *μελέτας ῥητορικάς*. Multum huic Cephalzoni tribuit Georgius Syncellus cui p. 167. dicitur *ἐπίσημος εἰς ἔχ' ὁ τυχῶν ἰνφίης scriptor nec de vulgo*. Sed diu ante Hadriani tempora florere Strabo & Dionysius Halicarnassens, à quibus *κεφαλαὶν ὁ Γεργήθι* laudatur, atque à Dionysio vocatur etiam *συγγραφεὺς παλαιὸς πανυ*, ut unum ex duobus his sit necesse, Svidam vel errasse cum Cephalonem hunc cum Cephalzone Musarum scriptore confudit, quæ Scaligeri est sententia p. 415. ad Græca Eusebii Chron. & Vossii II. 12. de Hist. Græcis, & lib. 3. p. 340. vel unum quidem & eundem fuisse Cephalzonem Photii, Cephalionemque Syncelli cum Troicorum scriptore Cephalone Historico Gergethio Strabonis, Dionysii, Felii in *Romanis*, Parthenii, Stephani Byz. Etymologi, aliorumque: at errasse Svidam in eo, quod Hadriani temporibus illum vixisse tradidit, ut contendit Allatius libro de patria Homeri p. 17. seqq. Fortasse Hadriani tempore fuit Cephalzon Rhetor *μελετῶν ῥητορικῶν* scriptor, quem cum Historico Svidas perperam permiscuit. Quæ in Eusebii Chron. p. 32. & apud Syncellum ex Cephalzone Historico afferuntur, videntur fuisse principiū ejus libri primi, sive Chiūs, ut Meursius quoque in Bibl. Græca pulchre annotavit: *Ἀρχομαι γράφω ἀφ' ὧν ἄλλοι τι ἐμνημόνευσαν καὶ τὰ πρῶτα Ἑλληνικὸς ἴε ὁ Λέσβιος καὶ Κτησίας ὁ Κνίδιος, ἔπειτα Ἡρόδοτος ὁ Ἁλικαρνασείης. &c.* Liber decimus Eclogarum Sopatri apud Photium infra Cod. 161. fuit ex τῆς κεφαλαίων *ἑρατῦς*, (lib. VIII.) *διαλαμβάνουσης τὰ κατ' Ἀλέξανδρον.*

LXIX. *Hesychii illustris Milesii ἱστορικὸν ὡς ἐν συνόψει κοσμικῆς ἱστορίας, synopsis Historie Mundi annorum 1901. à Belo Rege Assyriorum usque ad Anastasium Imp. defunctum A. C. 518. divisa in sex partes sive τμήματα. Et Commentarius de rebus Justinii senioris, ἑτέρα βιβλία ἐν ᾗ περιλήχεται τὰ Ἰουστίνου πραχθέντα.* Utrumque opus intercidit, excepta parte illa prioris ex sexto tmemate, quo *πάτρια* sive origines & Antiquitates CPolis exposuit. Vide quæ dixi Volum. VI. p. 240. seq.

LXX. DIODORI SICULI *Historiarum libri quadraginta*, ex quibus extant libri primores quinque & undecimus usque ad vicesimi finem. Ex cæteris fragmenta. Vide quæ notavi libro III. cap. 31.

LXXI. DIONIS *Καοριανῆ Κοκκιανῆ ἢ Κοκκίης Romana Historia ab Æneæ adventu in Italiam usque ad Alexandri Severi consulatum tertium (A. C. 228.) libri LXXX.*, è quibus ad libros LV. exceptis fragmentis qui-

quibusdam & Joannis Xiphilini epitome, desideramus. Vide supra, lib. IV. cap. 10.

LXXII. *Ctesia Cindii Persicorum libri XXIII. & Indicorum liber* dialecto Ionica. Utrumque opus intercidit, quo majores gratias debemus Photio qui ampla ex illis excerpta servavit sæpius una cum aliis Ctesia fragmentis Græce edita & Latine ad Herodoti calcem, etiam novissime in editione Herodoti quam curavit V. C. Jacobus Gronovius, Lugd. Bat. 1715. fol. Henr. Stephanus Photii excerpta ex Ctesia Persicis Indicisque primus Græce separatim vulgaverat Paris. 1557. 8. Vide quæ supra, lib. II. cap. 25. §. 16.

LXXIII. HELIODORI *Αἰθιοπικὰ, σύνταγμα δραματικὸν* sive *fabula de amoribus Theagenis & Charicleæ*, libris decem, qui adhuc exstant, ut dixi lib. V. cap. 6. Meminit hujus Heliodori Photius iterum Cod. LXXXVII. XCIV. & CLXVI.

LXXIV. a. THEMISTII *λόγοι πολιτικοὶ*, *Orationes civiles XXXVI.* quæ exceptis tribus exstant, nec non *ὑπομνήματα & μεταφράσεις* in scripta Aristotelis, quarum itidem pleræque ætatem tulere, & *ἐξηγητικοὶ λόγοι εἰς τὰ πλατωνικά* qui desiderantur. Vide Volum. VIII. hujus Bibl. lib. V. cap. 18.

LXXIV. b. LESBONACTIS *λόγοι πολιτικοὶ Orationes civiles XVI.* è quibus tantum exstant duæ, de quibus dixi lib. IV. c. 30. §. 14. & Photii etiam, quæ ex Orationibus illis excerpserat, unâ cum judicio quod de iis tulerat, perierunt.

LXXV. *Joannis Philoponi βιβλιδάριον* sive *libellus* pro stabiliendo Trithetismo *contra κατηχητικὸν λόγον* *Archiep. CPol. Joannis Scholastici A. C. 566.* primo Justinii junioris anno habitum. In hoc libello qui (perinde ut Joannis catecheticus sermo) pridem intercidit, Philoponus præter subtiliores ex Philosophia petitas rationes pro se allegaverat sententias Gregorii Naz. Basilii Magni, Athanasii & Cyrilli Alex.

LXXVI. FL. JOSEPHI *ἀρχαιολογίας* sive *de Antiquitate Judaica libri XX.* adhuc superstites, de quibus dixi lib. VI. c. 6. Ex eodem opere excerpta de Herode & Agrippa infra, Cod. CCXXXVIII.

LXXVII. *Eunapii χρονικῆς ἰστορίας τῆς μετὰ Δέξιππον νέας ἐκδόσεως*, *historia Chronica* à regno Claudii II. (in quo Dexippus desit) usque ad Honorii & Arcadii Imperium, *libri XIV.* novæ ἐκδόσεως sive recensitæ ab auctore editionis. Hujus Eunapii descriptorem Zosimum notat Photius Cod. XCVIII. Opus ipsum, prioris & posterioris ἐκδόσεως, quas utraque evoluisse se Photius testatur, intercidit, exceptis fragmentis de *legationibus*. Vide quæ Volum. VI. p. 232. seq. LXXVIII.

LXXVIII. *Malchi* Philadelphiensis Sophistæ Βυζαντιακὰ de rebus Byzantinis à morte Leonis Thracis Imp. A. C. 474 ad Julium Nepotem A. 480. occisum, libri VII. similiter deperditi. Vide Volum. VI. p. 236.

LXXIX. *Candidi* Isauri Historiarum libri III. ab initio Imperii Leonis A. 457. usque ad Zenonis Isauri mortem A. 491. Itidem hodie desiderantur. Vide ibid. p. 239.

LXXX. *Olympiodori* Thebani ὕλη ἱστορίας sive ἱστορικὸν λόγος, Historiarum libri XXII. ab A. C. 407. ad 425. dicati Theodosio juniore Imp. & pridem deperditi. Vide ibid. p. 237. seq. ubi inter alia notavi quod Photius Olympiodorum vocat ποιητὴν τὸ ἐπιτήδευμα, hoc non esse interpretandum Poëtam, sed operatorem Chymicum. Mentionem facit etiam ex Olympiodoro Photius ἀγάλματα πηλοσμένα sive talismanis magici, quod barbarorum transitum prohibuerit, atque iterum ἀνδραγμάτων ἀργυρῶν πηλοσμένων εἰς βαρβάρων ἀποκάλυψιν. Singulare itidem est quod περὶ τῆς τρίβων ἀξίας sive de ritu pallii per ludicrum aliquod balneum concedi scholasticis soliti refert, ubi memorat *Leontium* in sophisticum thronum Athenis eversum. Mentio ejusmodi λυτρῶ * apud Eunapium in Proæresio p. 104. & 106. & Nazianzenum oratione XX. *Philatium* præterea Grammaticum laudat Photius Olympiodori fratrem, qui artificium glutinandi libros egregie tenuit: & *Herodorum* auctorem historię de Orpheo & Musæo. Olympiodorus accessit iis qui Homerum ex Thebaide Ægypti ortum ducere sibi persuasere. Memorat & Prophetas barbarorum Blemmyum, & plura narrat de Libanio Mago sive τελειῆν quem Placidia suavis interfici jussit hujus maritus Constantinus Valentiani III. Pater. De vāgrandibus urbis Romę palatiis pronunciatum: εἰς δόμον ἄστυ πέλα, πόλις ἄστια μύρια κένθαι, geminum illi recentis Poëtiæ in domum regiam Lupaream Paris.

Paris urbi domus est, urbs orbi - - -

Mœnia urbis Romę, eo tempore quo Gothi eam primum oppugnarunt, ab *Antione* Geometra inventa sunt amplitudine miliarium XXI. Eodem loco λαομένων καθέδρας sive sellas MDC. ex marmore in lavantium gratiam Romę in publicis balneis positas ex Olympiodoro refert Photius, cujus generis esse superstitem famosam illam Romę sellam perforatam, non dubitat Clariss. Montfauconus p. 137. Itineris Italici. Hujus Olympiodori, quem admodum etiam trium superiorum, Eunapii, Malchi, Candidique excerpta è Photio, Græce & Latine recensuit Labbeus

tomo

* Confer Meursium de ludis Græcorum p. 22. sq.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

LXXVIII. *Malchi* Philadelphiensis Sophistæ Βυζαντιακὰ de rebus Byzantinis à morte Leonis Thracis Imp A. C. 474 ad Julium Nepotem A. 480. occisum, libri VII. similiter deperditi. Vide Volum. VI. p. 236.

LXXIX. *Candidi* Isauri Historiarum libri III. ab initio Imperii Leonis A. 457. usque ad Zenonis Isauri mortem A. 491. Itidem hodie desiderantur. Vide ibid. p. 239.

LXXX. *Olympiodori* Thebani ὕλη ἱστορίας sive ἱστορικὸι λόγοι, Historiarum libri XXII. ab A. C. 407. ad 425. dicati Theodosio juniori Imp. & pridem deperditi. Vide ibid. p. 237. seq. ubi inter alia notavi quod Photius Olympiodorum vocat ποιητὴν τὸ ἐπιτήδευμα, hoc non esse interpretandum Poëtam, sed operatorem Chymicum. Mentionem facit etiam ex Olympiodoro Photius ἀγάλματῶν πεπλεγμένων sive talismanis magici, quod barbarorum transitum prohibuerit, atque iterum ἀνδραίντων ἀργυρῶν πεπλεγμένων εἰς βαρβάρων ἀποκάλυψιν. Singulare itidem est quod περὶ τῆς τριβωνῶν ἀξίας sive de ritu pallii per ludicrum aliquod balneum concedi scholasticis soliti refert, ubi memorat *Leontium* in sophisticum thronum Athenis evectum. Mentio ejusmodi λατρῆ * apud Eunapium in Proæresio p. 104. & 106. & Nazianzenum oratione XX. *Philatium* præterea Grammaticum laudat Photius Olympiodori fratrem, qui artificium glutinandi libros egregie tenuit: & *Herodorum* auctorem historię de Orpheo & Musæo. Olympiodorus accessit iis qui Homerum ex Thebaide Ægypti ortum ducere sibi persuaserunt. Memorat & Prophetas barbarorum Blemmyum, & plura narrat de Libanio Mago sive τελεστῆ quem Placidia suavis interfici jussit hujus maritus Constantinus Valentiani III. Pater. De vāgrandibus urbis Romę palatiis pronunciatum: εἰς δόμῳ ἄστυ πέλας, πόλις ἄστρα μύρα κένθει, geminum illi recentis Poëtiæ in domum regiam Lupaream Paris.

Par urbi domus est, urbs orbi - - -

Mœnia urbis Romę, eo tempore quo Gothi eam primum oppugnarunt, ab *Antione* Geometra inventa sunt amplitudine miliarium XXI. Eodem loco λαομένων καθέδρας sive sellas MDC. ex marmore in lavantium gratiam Romę in publicis balneis positas ex Olympiodoro refert Photius, cujus generis esse superstitem famosam illam Romę sellam perforatam, non dubitat Clariss. Montfauconus p. 137. Itineris Italici. Hujus Olympiodori, quemadmodum etiam trium superiorum, Eunapii, Malchi, Candidique excerpta è Photio, Græce & Latine recensuit Labbeus

tomo

* Confer Meursium de ludis Græcorum p. 22. 14.

Tomus I. scriptorum Historiæ Byz. Olympiodori quædam illustrat Valesius ad nonum Sozomeni librum, ubi inter alia notat Zosimum (à quo etiam lib. V. p. 579. nominatenus laudatur) plura ex eo repetisse. Olympiodori excerpta Photiana sed minus integra prodierant, antequam Photii Bibliotheca lucem adspiceret, in Frid. Syllurgii. tomo tertio Rom. Historiæ scriptorum. Francof. apud Wechel. 1590. fol. p. 853 - 855.

LXXXI. *Theodori Mopsuesteni βιβλιαρίον περὶ τῆς ἐν Περσίδι μαγικῆς ἢ de Magia Persarum libellus* pridem deperditus, de quo supra, p. 158. Qui autem apud Photium auctor Persici dogmatis traditur Ζαοράδης hic Clementi Alex. est Ναζάρατος, Porphyrio Ζάβρατος, Plutarcho Ζαράτας, Theodoro & Agathiz Ζαράδης. Vide Cotelierum ad recognitiones Clementis IV. 27. Summum Persarum Numen Ζαρούαμ, ejusque filii duo Ὀρμίσδης bonus (Plutarcho in Alexandro p. 682. & in Artaxerxe p. 1026. & de Iside & Osiride p. 407. & Porphyrio p. 27. Vit. Pythag. Ὀρμίσδης sive Ὀρμάζης. Agathiz lib. 2. p. 59. Ὀρμίσδης.) malusque Photio Σατανᾶς, Plutarcho Ἀρμάνος, Helychio Ἀρμάνης. Vide Hadr. Relandii diss. Miscell. parte 2. p. 131. 207. Quod vero Theodorum Photius ait τὴν τῶν ἀμαρτωλῶν ἀποκατάστασιν ἰερατεύσασθαι, huic geminum est quod infra Cod. 177. traditur τὴν ἀριγύνειν κατάγει τὸ γέλωτος ὑποφωτῶν τῆς κολάσεως. Et eodem spectat quod Leontius scribit Theodorum Mopsuestenum tollere μετὰ σκηνῶν. lib. 2. adversus Eutychen & Nestorium.

LXXXII. *Dexippi, τὰ μετὰ Ἀλέξανδρον, de rebus post Alexandrum Magnum gestis libri IV.* Ejusdem σύντομον ἱστορικὸν *Compendium historicum usque ad Claudium II, Imp.* præcipuas res regnaque præcipua perstringens, & τὰ Σκυθικὰ, *de rebus Romanos inter & Scythas gestis.* Hujus Dexippi, quem ἄλλον τιτὰ μετὰ σαφηνίας Θυκυδίδην, *alacrum sed perspicuum magis Thucydidem* Photius appellat, scripta ista omnia interciderunt, paucis tantummodo fragmentis de legationibus, ex Scythicorum ejus, ut videtur opere servatis. Vide Volum. VI. p. 231. In multis cum Arriano historico conspirasse, Photio notatum.

LXXXIII. *DIONYSII Halicarnassæi, Alexandri F. ἱστορικῶν λόγων* *historia Romanae* ab Ænez in Italiam adventu usque ad Olympiadis CXXVIII. 3. *libri XX.* ex quibus exstant priores XI. desinentes in Olymp. LXXXIV. 3. (Urbis CCCXII.) Vide quæ dicta lib. 3. hujus Bibl. cap. 32.

LXXXIV. *Dionysii* ejusdem σύντομῶν superiorum viginti librorum, quinque libris contracta, & jam pridem deperdita.

LXXXV. *Heracliani* Episc. Chalcedonensis ad Achillium *contra Manicheos libri XX.* similiter deperdit, perinde ut quæ apud Photium ibidem

memorantur Manichæorum *vivum Evangelium* & *γινάντη* βίβλ^ο, nec non *Addæ modios* aliaque illius scripta. Et quæ adversus Manichæos composuere *Hegemonius*, *Georgius Laodiceus*, & libris XXV. contra Evangelium vivum & *Addæ modium* depugnans *Diodorus* (Tarsensis.) Nam *ARCHELAI*, & *TITI* Bostrensis ac *SERAPIONIS* Thmuitani adversus Manichæos scripta habemus. Vide quæ dixi lib. V. p. 262. & 292. Titum *Addæ* potissimum scriptis suas opposuisse lucubrations à Photio discimus.

LXXXVI. *JO. CHRYSOSTOMI* Epistolæ ad Olympiadem XVII. & ad Innocentium Rom. aliaque quæ omnes exstant. Vide supra, Volum. VII. pag. 633. seq.

LXXXVII. *ACHILLIS TATII* Alexandrini fabula *de amoribus Leucippes & Clitophontis*, libris VIII. qui tulere ætatem & de quorum editionibus dixi Volum. VI. p. 812. Si Achilles Firmico laudatus, est Achilles Tatiis auctor libri *πέρ τῶν ὀφαιγῶν*, sive *isagoges* in Aratum, quam habemus, & hic idem cum scriptore *ἑρωτικῶν*, necesse sit eum ante Heliodorum scripsisse, & ante Heliodorum nominatur à Photio Cod. XCIV. & CLXVI. quæ *αἰσχρολογίαν* & obscœnas narrationes in Tatio ubique detestatur, unde non credediderim Photii esse decastichon jambicum, quod ex inedita Anthologia, Tatii amoribus præmittitur, illosque castis lectoribus commendat. Jampridem etiam mihi visum est absurdum & incredibile, libro VIII. Tatii p. 493. *περ ἱερῶν, εἶπεν ἕκ ἀδύνατον, μάλιστα δὲ τὴν Ἀριστοφάνους ἐζηλωκότες κωμωδίας*, Chrysostomum intelligi, licet Chrysostomum Aristophanis studiosum & eloquentissimum fuisse, inter omnes constat.

LXXXVIII. *Τὰ κατὰ τὴν ἐν Νικαίᾳ σὺνοδὸν πραχθέντα*, *Ἀνοημιᾶ* *Ἀκτῶν* *Synodi Nicæne*, tomis tribus, inedita hæctenus, diversaque ab illis quæ sub Gelasii nomine habemus & de quibus mox Codice LXXXIX. licet in quibusdam Codicibus (talis fortasse fuit, de quo supra Cod. XV.) ipsa quoque *Gelasii Casarensis* nomen prætulisse Photius testatur, memorans præterea illius *librum contra Anomæos* sive *Eunomianos* de quo infra Cod. CII. itidem deperditum, Conferenda etiam *Acta Synodi Nicæne* de quibus infra Cod. CCLVI.

LXXXIX. *GELASII* Casarensis *ἱστορίας Ἐκκλησιαστικῆς* *Historia Ecclesiastica de gestis in Synodo Nicæna* ac deinceps usque ad Constantini M. mortem, *libri III.* Exstant sub Gelasii Cyziceni nomine, nisi quod tertius liber haud integer ad nos pervenit. Vide quæ notavi Volum. VIII. p.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

XCII. Ejusdem *Arriani τὰ μετ' Ἀλέξανδρον, de rebus post Alexandrum gestis* libri X. è quibus excerpta Photii tanto jucundius leguntur, quod opus ipsum hodie non extet, certe editum non sit. Dexippum in opere ejusdem argumenti Arriano *σύμφωνον κατὰ τὸ πλεῖστον* monuerat Photius supra Cod. LXXXIII. Meminit iterum Cod. XCIII.

XCIII. Ejusdem Arriani *Βιθυνικά de rebus Bithynicis* ab origine gentis usque ad ultimi regis Nicomedis exitum qui moriens regnum suum Populo Rom. legavit, *libri VIII.* Supra Photius Cod. LVIII. hoc opus vocat *τὰ πάτρια τῆς Βιθυνίας*. Nusquam autem exstat hodie, non magis quam quorum ipse in illo fecit mentionem, *Arriani τὰ κατὰ Τιμολέοντα τὸν κορίνθιον de rebus à Timolonte Corinthio in Sicilia adversus Dionysium gestis*, vel *τὰ κατὰ Δίωνα Συρακούσιον. de rebus gestis Dionii Syracusii adversus eundem Dionysium secundum, Dionysii F. tyrannum.*

XCIV. *Jamblichi*, qui Commodi ætate vixit & Jamblichum Philosophum ætate antecessit, *δραματικὸν* hætenus ineditum. si non plane perditum *de amoribus Sinonidis virginis & Rhodani sive Rhodane*. Aliis hoc opus venit nomine *ἰσορμῶν βαβυλωνιακῶν*. Photius excerpta dat ex libris XVI. cum Svidæ codices numerent libros XXXIX. qui videtur etiam aliqua ex hoc opere producere in *ζηλοτυπία, ἥδη δε*. Vide si placet quæ notavi Volum. VI. p. 812. seq. Mauffacum præter rem reprehendit Tho. Crenius parte VII. animadversion. p. 43. quod *Babylonica Jamblichi* vocavit *Milesiaca*. Notum enim est omnes fabulas ejusmodi eroticas, *Milesias*, & sermones *Milesios* appellari, exemplo *Aristidis μιλησιακῶν* quæ Latine vertit *Sisena* Vide quæ viri docti ad *Apulejum*. Sic *βαβυλωνιακὰ* fabulam suam amatoriam *Jamblichi* exemplo inscripsit *Xenophon Antiochenus*, de quo *Svidas*.

XCV. *Joannis Scythopolite Scholastici κατὰ τῶν ἀποχριστῶν τῆς ἐκκλησίας contra desertores Ecclesie*, *Eutychis & Dioscori asseclas*, Opus divisum in tomos duodecim & *Juliano* nescio quo Episcopo svadente susceptum oppositumque anonymo *Eutychiano* libri adversus *Nestorium* auctori, quem Photius *Basilium* Presb. Cilicem fuisse existimat, de cujus libro adversus *Joannem Scythopolitam* infra Cod. CVII. Hodie utriusq; scripta desiderantur.

XCVI. *GEORGII Episcopi Alexandrini liber de vita S. Jo Chryso-
mi* ex *Palladio, Socrate, (Cyrillo Alex Theodoreto, Moscho)* pluribusque aliis collectus. Post annum Christi sexcentimum scripsisse viri docti colligunt. Vide *Allatium de Georgis* p. 316 Exstat adhuc, *Græce editus & Latine* ut dixi Volum. VII. p. 556. Postquam plura ex illo excerptisset

fisset Photius, subjungit: *ἢ κ' ὀλίγα φαίνεται παρεστῶν*, * quod cum Lambecio VIII. p. 273 seq. vertendum: *non pauca videtur tradere obiter, & præter institutum suum*, non ut Schottus reddit: *præter historia fidem*. Quanquam multa etiam præter historiae fidem scripta ab hoc Georgio, demonstravit David Blondellus in libro Gallice edito de primatu in Ecclesia p. 1230-1244 qui etiam eodem loco persequitur errores & fabulas quas de vita Chrysostomi scribentes tradidere Anonymus Græcus p. 1244-1247 Socrates p. 1247, seq. Sozomenus & Moschus p. 1248. seq. Nicephorus Patriarcha & Zonaras p. 1250. Cedrenus & Glycas p. 1251. Nicephorus Callistus pag. 1252. seq. atque auctor Epitomes à Lipomanno editæ, p. 1253. quibus denique Blondellus vitam Chrysostomi accuratius à se digestam ac contractam subjungit p. 1254-1268.

XCVII. *Phlegontis Tralliani Ὀλυμπιονικῶν καὶ χρονικῶν συναγωγή* à primâ Olympiade ad ætatem Hadriani, qui imperare cœpit Olymp. CCXXIV. i. defunctus CCXXIX. i. Photius tantum quinque libros legit hujus operis, è quibus quintus desinebat in Olympiade CXCVII. Vehementer dolendum est hoc opus ad nos non pervenisse, licet enim nimiam & minutam in eo diligentiam reprehendit Photius, quæ etiam in causa fortasse fuit ut à paucioribus lectitaretur, atque adeo describeretur: tamen vel ex paucis quæ illius supersunt fragmentis facile apparet quam multa in veteri historia & ad temporum rationes constituendam nos fuisset docturus, quæ hodie nos fugiunt. Cæterum non repetam hoc loco quæ de isto & aliis Phlegontis sive quæ exstant sive quæ intercidere scriptis notavi lib. IV. cap. 13. Tantum addam hæc Hieronymi in Genes. X. *Ligamus Varronis de antiquitatibus libros & Sisinnii Capitonis, & Græcum Phlegonta, ceterosque eruditissimos viros, & videbimus pane omnes insulas & totius orbis littora terrasque mari vicinas Græciæ incolis occupatas.*

XCVIII. *ZOSIMI Comitæ ἰστορικῶν*, sive *Historiarum libri VI.* sæpius excusi Græce & Latine de quibus dixi Volum. VI. p. 607. seq. atque editionibus p. 611. memoratis à do quod illos ex Leunclavii versione, præmissa ejusdem Apologia Latine reculos reperi in tomo tertio Historici operis quod XII Voluminibus in folio dedit Jo. Philippus Vorburgius, Francof. 1650. De Zosimo ipso autem in gratiam eorum, qui, ubi de Constantini M. rebus agitur, illius unius testimonium sexcentis Christianis libenter præferunt, adscribo hanc censuram doctissimi Viri Richardi Bentleyi, **

Eee 3

in

* Cicero ad Atticum VI. 1. *Hæc te volui παρεστῶν, summe enim ambo belle curiosi.*

** Remarks upon a late discourse of freethinking part. 2. p. 21. *Zosimus a poor superstitious creature &c.*

in parte 2. observationum ad Antonii Collini librum de libertate cogitan-
di p. 21. *Zosimus miscellus & superstitioni penitus obnoxius scriptor, atque adeo
auctor parum idoneus ad quem noster licenter cogitandi signifer provocet. Hic brevem
suum historiam non minus Ethnica fraude & hypocrisi quam malicia adversus Christia-
nos referendam dedit. Hic lectores suos pascit Palmyrenis & Sibyllinis oraculis: mira-
culisqve Veneris solennibus aurum & argentum facientis aquis innatare: praesagis
& somniis anilibus, fulminibusque ac terra motibus velut totidem prodigiis: cada-
vere hominis mortui inter medium exercitum evanescente, ominibus & praesagiis aru-
spicum per pecudum exta: apparitione Palladis, capite Gorgoneo, spectro Achillis,
idolis ligneis omnem ignis vim eludentibus & divina vindicta per ornatum collo simulacri
Rhea detractum sollicitata. Hic denique est qui Romam ab Alarico captam omissioni
paganorum sacrificiorum imputat, & Romani inclinationem Imperii a neglectis per
Constantinum ludis secularibus suspendit.*

XCIX. HERODIANI ἱστορικὸὶ λόγοι ἢ *Historiarum libri VIII.* qui itidem
exstant, de quibus dixi Volum. VII. p. 11. sqq. & nunc juvat addere quod
tabulam chronologicam accuratam annorum sexaginta, quos insignis ille
scriptor persequitur, ab A. C. 180. ad 239. exhibet Vir doctiss. *Joannes Vigno-*
lius in diss. 2. Apologetica de anno primo Alexandri Severi Aug. capite 10.
[Vide Opera S. Hippolyti T. I. edit. à me curatae p. 203.] Versionem He-
rodiani *Politianus* in Epistola ad Andream Magnanimum lucubrationi illi
praefixa testatur dictatam à se pauculis diebus sic deambulante. Innocen-
tii VIII. Epistolae binæ quibus & Politiano, & patrono ejus Laurentio
Medici gratias pro Herodiano tam pulchre Latinis dato auribus, agit,
leguntur inter Politiani Epistolas VIII. 2. 3. Novam *Germanicam* versio-
nem ejusdem scriptoris perspicuam & elegantem nuper è Græco dedit vir
doctus nescio quis excusam Halæ Sax. 1719. 8. cum praefatione Menantis,
sive qui sub illo latet nomine D. Christiani Frid. Hanoldi. Nec minus
elegans de Græco *Gallica* L. Mongaulti, (ejusdem à quo Epistolas Cicéronis
erudite in Gallicum sermonem versas habemus) post priorem Anni 1700.
editionem recusa est Paris. 1712. 8. At interpres Germanicus in Biblio-
theca novissima observationum & recensionum quæ Halæ Saxonum
Latine in 4. edi A. 1718. cœpit, sect. IV. p. 156. seq. nonnullos in Politiani
interpretatione velut corporis pulcherrimi nævos, nimiamque omittendi
licentiam reprehendere non dubitat. Castigaverat etiam simili nomine
Politianum *H. Stephanns*: Nihilominus *Jo. Henr. Baclerus* A. 1644. 8.
maluit Herodianum dare cum Politiani versione sincera, rejectis H. Ste-
phani interpolationibus. *Cujus, inquit, censura quam non sit æqua & erudita,*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

CIII. PHILONIS Judæi νόμων ἱερῶν ἀλληγορία, *Legum sacramentum allegoria* & περὶ βίης πολιτικῆς *de vita Viri civilis* (Josephi Patriarchæ.)

CIV. EJUSDEM τῶν παρὰ Ἰουδαίους φιλοσοφῶντων, τὴν τι θεωρητικὴν καὶ τὴν πρακτικὴν φιλοσοφίαν βίαι. *De Therapeutis & Essenis sive de practica & Theoretica Philosophia apud Judæos cultoribus,*

CV. EJUSDEM Γάιος ψευόμενος *Cajus Imp. vituperatio* & Φλάκκ^{ος} ἢ Φλάκκων ψευόμενος, *vituperatio Flacci*, *Agypto præfecti sub Cajo Imp. Omnia ista Philonis scripta hæcenus memorata adhuc supersunt, quemadmodum & alia quorum meminit Photius πολλά καὶ ποικίλα συντάγματα, περιέχοντα καὶ τῆς παλαιᾶς ὑπομνήματα, τὰ πλείστα πρὸς ἀλληγορίαν & γράμματ^{ος} ἐκβιαζόμενα. De his omnibus dixi lib. IV. cap. 4. ubi etiam de eo, utrum Christo aliquando, ut ait Photius, nomen Philo dederit, quod neutiquam verisimile mihi videtur.*

CVI. *Theognosti Alexandrini, & sacrorum librorum interpretis, & μακαρίου Θεογνώστου Ἀλεξανδρείας καὶ ἐξηγητῆς, ὑποτυπώσεις Ἱερογροφῶν sive Theologicarum institutionum libri VII. pridem deperditi, in quibus cum Origene in plerisque sensisse & ex libris ejus περὶ ἀρχῶν non pauca mutatum esse Photius innuit, quem tamen præ nimio in Origenem odio etiam Theognosto præbuisse se iniquiorem censura sua (licet quodammodo emolita) docet G. Bullus in defensione fidei Nicænæ sect. 2. c. 10. §. 7. seq. Certe ab Arii (quem ætate etiam præcessit) sententia fuisse alienum testis locuples S. Athanasius qui ex secundo ὑποτυπώσεων Theognosti (quem ἄνδρα λόγιον appellat) hæc producit verba lib. de decretis Synodi Nicænæ T. I. p. 274. ἕκ ἐξωθεν τίς ἐστιν ἐφευρεθεῖσα ἢ & τίς ἕστια, ἕδὲ ἐκ μὴ ὄντων ἐπεισῆχθη, Non forinsecus Filii substantia constat, necque ex non entibus producitur, ἀλλὰ ἐκ τῆς & Πατρὸς ἕστιας ἐφυῶς & φωτὸς ἀπάνυσμα, ὡς ὕδατ^{ος} ἀτμῆς. sed ex Patris substantia ita progeneris est, ut à luce jubat, ut ex aqua vapor. Ab eodem Athanasio in illud: quicumque dixerit verbum contra Filium hominis T. I. p. 971. laudantur παλαιοὶ ἄνδρες, Ἀργύριος ὁ πολυμαθὴς καὶ Φιλόπρον^{ος}, καὶ Θεόγνωστ^{ος} ὁ θαυμασι^{ος} καὶ σπυδαῖ^{ος}. A Philippo Sidete Theognostus inter Catechetas & præfectos scholæ Alexandrinæ celebratur post Pierium * qui Dionysio Alex. ut Dionysius Heraclæ, Heraclas Origeni successit. Vide Dodwellum ad Irenæum p. 488. & 511. Quod autem Eusebium arguit Baronius ad A. 109. num. 59. ideo Theognosti non fecisse mentionem, atque ideo eum dolo malo involuisse silentio, quod & ὁμοσεύς assertor fuisset, prorsus est ab omni verisimilitudine alienum, hæc enim ratio si valeat, omit-*

tendi

* De hoc Pierio Pamphili martyris præceptore Photius infra, Cod. CXVIII. CXIX.

tendi ei fuissent tot alii, quinimo Patrum omnium vetustissimorum nomina oblivione prætereunda. Hypotyposion libros ante Theognostum scripserat Clemens Alex. de quibus Photius infra Cod. CIX. CXI. Quod autem de Theognosti dictione iudicium ferens ait eum, καλλολεξία ὡς ἐν ἀττικῷ καὶ συνήθει χρώμενον λόγῳ, Salmasius pro ἐν ἀττικῷ recte monuit legendum ἀναττικῷ lib. de lingua Hellenistica p. 35. quod doctissimo viro Andrea Schotto jam suboluit.

CVII. *Basilii Cilicis*, Nestoriani qui Anastasio impèrante Diodori Tarf. & Theodori Mopsvesteni propugnator: & Flaviano Antiochiæ Episcopo presbyter Antiochenus fuit, *contra Joannem Scythopolitanum* (de quo Cod. XCV.) libri XVI. dialogorum more scripti inter Lampadium, qui Basilii partes tueretur, & Marinum, Tarasiumque, ac dicati cuidam Leontio. Interciderunt perinde ut ejusdem Basilii Historia Ecclesiastica de qua Cod. XLII. & liber contra Archelaum presbyterum Coloniensem de quo Suid. in Ἀρχέλαῳ & Βασίλειῳ. Idem Svidas testatur hunc Basilium factum esse Irenopoleos in Cilicia Episcopum.

CVIII. *Theodori Alexandrini monachi Severiani & Theopaschitæ* Ἐλεγχοῦ κατὰ Θεμισίου, *adversus Themistium* Agnoëtarum signiferum. Καλωνίμῳ (al. Μεγαλωνίμῳ) ἔ καὶ Θεμισίου ἀπολογία ἰστὴρ ἔ ἐσ ἀγίας Θεοφιλίῳ. *Themistii Apologia pro S. Theoprobio*. Ejusdem κατὰ Θεοδώρου μονάβι-βλοῦ. *adversus Theodorum liber singularis*. *Theodori adversus Themistium libri III*. Hæc scripta omnia Photio olim lecta interciderunt. Fuit Themistius ille Diaconus Alex. sub initia sexti à Christo nato sæculi, de quo non repetam dicta Volum. VIII. p. 5. seq.

CIX. *Clementis Alex. ὑποτυπώσεως*, opus deperditum, de quo dixi lib. V. cap. x. p. III. seq. Fragmenta illius à se collecta dare voluit Tomo tertio quem parabat Spicilegii Patrum doctissimus vir Jo. Ernestus Grabe, singulorumque exponere argumenta librorum, & demonstrare quod Stromatum libris veluti continuandis ab Clemente subjuncti fuerint. Interpolatos etiam fuisse ab hæreticis, sive potius Hæreticorum fuisse à Clemente enarrata, non ipsius Clementis dogmata quæ Photius in ejus hypotyposibus reprehendit, siquidem Clemens lib. IV. Strom. p. 475. opus illud promittens ait se auspiciam facturum ab enarratione opinionum pradoxarum quas sparserint hæretici in Geneseos librum. Confer Grabii librum Anglice editum, *Some instances*, p. 13. seq. Balthasar Germonium de hæreticis Codicum Ecclesiasticorum corruptoribus p. 263. seq. Jo. Clericum Epist. Critic. I. & Bibl. veteri & recenti, Gallice vul-

gata T. 6. p. 245. seq. & Wilhelmi Cavei Epistolam Apologeticam, ad-
versus Clericum editam Londini 1700. 8. p. 44. seq. In his Hypotyposi-
sibus *Ρανταημ* praeceptorem suum professus est Clemens, ut praeter Pho-
tium testatur Philippus Sidetes in fragmento quod edidit Dodwellus ad
Irenaeum p. 488.

CX. & CXI. Ejusdem CLEMENTIS *ερωματεύς* libris VII. in aliis
VIII. atque octavi loco jam ille qui in editis exstat & incipit: *Αλλ' ἔδὲ οἱ*
παλαιάτατοι τῶν φιλοσόφων, jam alius, *τίς ὁ σαζόμενος πλάσι* *quæ dives sal-*
veitur, cujus initium: *οἱ μὲν τὰς ἐγκωμαστικὰς λόγους*. Ejusdem Clemen-
tis *παιδαγωγός*. De hisce scriptis quæ exstant adhuc omnia, dixi lib. V. cap. 1.
p. 104. seq. Sed memorantur etiam Photio scripta Clementis deperdita
περὶ ἰηθείας, περὶ κακολογίας, & περὶ κανόνων ἐκκλησιαστικῶν κατὰ τῶν ἀκολου-
θούντων τῇ τῶν ἰερέων πλάτῃ ad Alexandrum Hierosol. Episcopum, Novissi-
sime præclaram Operum Clementis Alex. editionem versione plurimis
castigata locis, locis si Scripturæ annotatis diligenter & eruditè animad-
versionibus instructam vulgavit illustris Oxoniensium Episcopus *Ἰωάννης*
Ροττερς Oxon. 1715. fol. Nonnulla fragmenta ipsi præterita dedit Græce &
Latine tomò posteriori operum S. Hippolyti. Hamb. 1718. fol.

CXII. & CXIII. Clementis Romani *Διαταγὰ τῶν Ἀπιστόλων, Constit-*
tutiones Apostolica, quæ Græce etiamnum exstant, & ἀναγνωρισμὸς, *Recogni-*
tiones, quas tantum Latine habemus ex Rufini versione. De utriusque
operis editionibus dixi lib. V. cap. 1. p. 33. seq. Epistola præmissa utraque
& *Clementis ad Jacobum* fratrem Christi, & ad eundem *Petri* Apostoli, edita
est à Cotelerio Græce & Latine ante Clementina sive homilias XIX. Cle-
menti tributas. In recognitionum autem opere obviam quæ Photius me-
morat *αἱ λεγόμεναι Ἐπιστολὴ Πέτρου πρὸς Ἰακώβον, & αἱ πρὸς Σίμωνα τὸν μάγον*
Διαλέξεις. Vide Grabium T. 1. spicilegii Patrum p. 276. seq. & Corele-
rium T. 1. Patrum Apostol. Meminit etiam Photius & hoc loco & infra
Cod. CXXVI. *Epistolarum ad Corinthios* quæ itidem exstant: tum prioris illius
quæ sola ex omnibus Clementis Rom. scriptis genuina habetur, tum poste-
rioris, quam perinde ut *Petri Ἐπιστολὴν πολύστιχον διάλογον* rejeclitiam esse
ipse Photius innuit. Hunc dialogum in recognitionum opere non con-
tineri, sed diversum ab illo opus esse, idque deperditum recte Grabius
annotavit, quem vide sis p. 271. seq.

CXIV. *Lucii Charini* *Μανιχαῖ αἱ λεγόμεναι τῶν Ἀπιστόλων περίοδοι*,
Apocryphæ periodi Apostolorum Petri, Joannis, Andrea, Thoma, Pauli,
de quibus pridem deperditis dixi in Codice Apocrypho Novi Testamenti.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

nomini bus prenotatur, multis valde precedentium Patrum testimoniis usus est pro prædictis erroribus. Nec tamen idcirco ab Ecclesia DEI vel Origenes absolvitur, quasi non fuerit novitatis inventor, sed illi pariter addicuntur. Malim tamen Photio & pluribus aliis veteribus, argumentisque à Tillemontio T. 3. memor. productis habere fidem, quam cum Balthasare Germonio Hieronymi bilem citra examen admittente in libro de hæreticis Codicum Ecclesiasticorum corruptoribus p. 305. seq. statuere in hoc opere nullas Pamphili fuisse partes, sed meram illam Rufini fraudem, qui libros Eusebii pro Martyris lucubratione venditare voluerit. Certe græcos etiam Codices Pamphili nomen prætulisse ex græcorum scriptorum testimoniis liquet. Testatur autem Photius plures etiam alios magnæ auctoritatis in Ecclesia viros illa ætate apologias pro Origene composuisse. καὶ ἄλλοι δὲ πλείους κατ' ἑκείνο καιρῷ καὶ ἀξιολογώτατοι διὰ λόγιαις ὑπὲρ αὐτῶν συνετάξαντο. Idem narrat Pamphili præceptorem fuisse Pierium presb. & scholæ Alex. præfectum, postea una cum fratre Isidoro coronatum martyrio, quorum memorie templa & oratoria dedicata sunt, ut Pierii templum Alexandriæ memorat Eriphanus hæresi LXIX. 2. Pamphilum deniq; narrat Photius plures Origenis in sacras litteras commentarios πολλά τῶν ἐξηγήσεων εἰς τὴν θείαν γραφήν sua manu descripsisse, quod confirmant Eusebius VI. 36. Hist. & Hieronymus c. 75. de S. E. ad quem notavi, in Bibl. Coisliniana etiamnum extare apographum Codicis Epistolarum Pauli, qui manu S. Pamphili martyris exaratus fuit.

CXIX. Pierii presbyteri Alex. (de quo superiore Codice dictum) λόγους δώδεκα, Libri duodecim de variis argumentis theologicis, ἐξηγήσεις καὶ διελίξεις vocat Eusebius VII. 32. Hist. ex quibus duarum tantum inscriptiones affert Photius: εἰς τὸ κατὰ Λευκᾶν, & εἰς τὸ πάσχα καὶ τὸν Ὠσηέ. De hoc postremo S. Hieronymus præf. in Oseam: Pierii legi tractatum longissimum, quem in exordio hujus prophete, die vigiliarum Dominica passionis extemporalis & disertis sermone profudit. Et c. 76. de script. Eccles. ubi Origenem junio-rem appellatum illum esse testatur: Hujus est longissimus tractatus de propheta Osee, quem in vigilia Pasche habitum ipse sermo demonstrat. Non dubito etiam ex his duodecim λόγους Pierii, Photio lectis, fuisse tractatum in 1. ad Corinthios, ex quo idem Hieronymus Epist. ad Pammachium: Origenes, Dionysius, Pierius, Eusebius Casariensis, Didymus, Apolinarius latissime hanc Epistolam interpretati sunt, quorum Pierius, quem sensum Apostoli ventilaret atque ediffereret, & proposuisset illud exponere, Volo autem omnes esse sicut me ipsum 1. Cor. VII. 7. adjecit: τὰντα λόγους Παύλου ἀντικρὺς ἀγαμίαν κηρύσσει. Hujus Pierii scripta,

• scripta, quem eruditissimis Ecclesiæ Doctoribus jungit Hieronymus Epistolâ ad Magnum Oratorem, nihil hodie exstat. Palladius in Lausiaca c. 12. narrat Ammonium plura potuisse citare memoriter ex scriptis Origenis, Didymi, Stephani ac Pierii.

• CXX. IRENÆI Episcopi Lugdunensis ἐλέγχος καὶ ἀνατροπὴ τῆς ψευδοδυνάμει γνώσεως, *Redargutio acque eversio falso jactata* (rerum Divinarum) cognitionis, sive *contra hæreses libri V.* adhuc superstites ex veteri Latina versione cum Græcis quibusdam fragmentis, quæ post Franciscum Fevardentium & industriam singularem Jo. Ernesti Grabe, conquisita sunt novissime à Renato Massveto monacho Benedictino, cui præclaram hujus scriptoris editionem debemus vulgaram Paris. 1710. fol. Ipse Massvetus aliis pluribus egregiis lucubrationibus rem locupletaturus Ecclesiasticam discessit ex hac vita A. 1716. mense Januario. De aliis Irenæi editionibus dixi lib. V. c. 1. p. 67. seq.

CXXI. HIPPOLYTI, qui Irenæum modo memoratum habuit Magistrū, βιβλιαρίον, σύνταγμα κατὰ αἵρέσεων λβ'. libellus complexus digestum adversus hæreses XXXII. à Dositheanis usque ad Noëtium sive Noëtianos. Hoc opus intercidit solo capite postremo *contra Noëtium* excepto, quod Græce & Latine vulgavi in tomo posteriore operum Hippolyti, Hamburgi 1718. fol. Professus fuit Hippolytus hoc opusculo se in compendium misisse quæ ex ore Irenæi adversus hæreses disputantis acceperat. τὰς δὲ φησὶ (αἵρέσεις) ἐλέγχους ὑποβληθῆναι ὁμιλεῖν Ἐιρηναίῳ, ὡς συνοψὶν ὁ Ἱππολύτης ποιῶμεν τὸ βιβλίον φησὶ συντεταχέναι. De aliis Hippolyti scriptis dixi lib. V. cap. 1. p. 203. & in jam memorata editione illius operum. Apud Photium autem, nisi ipse male intellexerit verba Eusebii VI. 29. Hist. ante verba : λέγεται δὲ καὶ ἔτι προσομιλεῖν τῷ λαῷ κατὰ μίμησιν μεγάλαις, necesse est quædam excidisse de Ambrosio Alexandrino cui conveniunt illa omnia quæ deinceps sequuntur, & quod notarios septem Origeni alderit & ejus fuerit ἐργοδιώκτης, & plura ipse in literas miserit, quæ tamen omnia pridem interciderunt. Vide si placet quæ notavi ad Hieronymum de Script. Eccles. cap. 61.

CXXII. CXXIII. CXXIV. EPIPHANII τὰ πανάρια, ἐν τύχεισι μὲν τρεσὶ, τόμοις δὲ ἐπ' ἑτά. *Panaria contra hæreses LXXX. in tribus voluminibus, libri scripti.* Ejusdem Ἀγκυρωτὸς, *Ancoratus, sive ancora Fidei,* * velut synopsis operis

Fff 3

* Epiphanius ipse hæresi LXIX. 27. γιγράφαμεν περὶ πίστεως, ἢ λόγῳ ἐπιθέμεθα ὄνομα ἀγκυρωτὸν, καὶ γὰρ ἐκ πάσης γραφῆς συναγορτῆς

operis superioris, sed prius scripta, & catholica Christianorum doctrinae epitomen è sacris litteris collectam exhibens : & Opus tertium cuius titulus excidit, qvi si non alius est à libro *de mensuris & ponderibus*, ut Hoeschelio videtur, nihil Epiphani Photio lectum est quod hodie non habeamus. De illis scriptis eorumque editionibus dixi Volum. VII. (lib. V. c. 11.)

CXXV. JUSTINI Martyris scripta varia, 1) *Apologia* ad Antoninum Pium ejusque filios & Senatum Rom. 2) *Apologia altera* ad Antonini Pii *ἀγαθόχους* (M. Antoninum & L. Verum) 3) scriptum tertium adversus Ethnicos in quo *περὶ φύσεως δαιμόνων de natura demonum* Justinus disputaverat. 4) *ἔλεγχος πρὸς Ἕλληνας*. 5) *περὶ Θεῶν μοναρχίας*, de uno summo DEO. 6) *κατὰ Ἰουδαίων colloquium cum Tryphone*) 7) *contra dogmata quorundam Aristotelis κατὰ τὸ πρῶτον καὶ δευτέρον τῆς φυσικῆς ἀκροάσεως*, ἦτοι *κατὰ εἶδος καὶ ὕλης σιδήσεως ἑπιχειρηματικοὶ καὶ βίαιοι καὶ χερῶδες λόγοι καὶ κατὰ τὸ πέμπτον σώματι*, ὁμοίως καὶ *κατὰ τῆς αἰθέρος κινήσεως ἢ ἀριστοτέλης δεινότητι λογισμῶν ἐναπέτεκεν*. 8) *Solutiones succinctæ Ethnicorum quorundam dubiorum ἀποριῶν κατὰ τῆς εὐσεβείας, κεφαλαίως ἑπιλύσεις*. Hæc scripta Justiniani omnia adhuc existant, sæpiusque lucem viderunt, nisi quod tertium non pervenit ad nos integrum, utpote in quo illa de demonibus disputatio desideratur. Cætera deperdita Justiniani scripta, quæ Photius memorat sunt 9) *ὁ ψάλτης*, 10) *λόγοι κατὰ Μαρκίων*, & 11) *ἡ κατὰ πᾶσῶν ἀρέσεων πραγματεία*. De singulis tam editis quam illis quæ intercederunt dixi lib. V. cap. 1. p. 53. seq. Hodie novam præstantissimi Doctoris scriptorum ἐκδόσιν parant Parisiis *Prudentius Maranus Benedictinus*, & Cantabrigiæ *Styannus Thirlby*. Vidi etiam paratos ad prælum eruditos commentarios quibus Justinum illustravit egregie, cum Oxonij versaretur *Joannes Adolfus Hofmannus*, Germanus Plœnensis, quibus inter alia ex Hebræorum scriptis ostendit Justinum dialogo cum Tryphone *κυρίας* Judæorum *δόξας* illi opponendo, Judæum oppugnare.

CXXVI. CLEMENTIS Romani *Epistola due* ad Corinthios, & eodem Volumine, POLYCARPI *Epistola* ad Philippenses, quas universas hodie licet alicubi mancas habemus, ut dixi lib. IV. c. V. §. 14. & lib. V. cap. 1. p. 48. seq. Clementis *Epistolarum* mentionem fecerat Photius etiam

Cod.

ἀγκυραν ὡς περὶ τὴν ἀγίαν πατέρων πίσιν. Idem LXXIV. I. τὰ ἤδη μοι εἰρημένα ἐν τῷ μεγάλῳ λόγῳ τῷ περὶ πίστεως γραφέντι εἰς τὰ μέρη τῶν Παμφυλίων.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Geminum illud Plinii IX. 17. Epist. *Quam multos putat esse, quos aequae ea quibus ego & tu capimur & ducimur, partim ut inepta, partim ut molestissima offendant. — Demus igitur alienis oblationibus veniam, ut nostris impetremus.*

CXXIX. Lucii Patrensis * μεταμορφώσεως λόγοι pridem deperditī, è quibus Lucianus Lucium suum, sive obscenam in asinum metamorphosin expressit, ut ipse non diffitetur T. 2. edit. Amst. p. 115. ubi ita auctorem primum scripti illius, quem secutus ipse est, prodit: Πατὴρ μὲν ἐστὶ μοι Λέκιος, τῷ δὲ ἀδελφῷ τῷ ἐμῷ Γαίϊος, ἄμφω δὲ τὰ λοιπὰ δύο ὀνόματα κοινὰ ἔχομεν. Καὶ γὰρ μὲν ἰσορῶν καὶ ἄλλων ἐμὲ συγγραφεύς. ὁ δὲ, ποιητῆς ἐλεγείων ἐστὶ καὶ μάντις ἀγαθός. Πατεῖς δὲ ἡμῖν Πάτριαι τῆς Ἀχαιΐας. Vide & p. 86. Frequens quoque Lucii nomen in Milesiis Apuleji, quae & ipsae ex eo expressae, & fortasse Lucii praenomen inde Apulejo inditum. Lucii illius jocos quosdam & false ad Herodem Atticum atque Antoninum Imp. dicta refert Philostratus in Herodis Attici vita lib. 2. de Sophist. c. 1. n. 9. Idem fortasse Lucius Aristidae Rhetoris amicus, cujus meminit in Orationibus sacris T. 1. p. 641. 642. Lucii hujus & Luciani iterum mentio inter scriptores eroticos apud Photium Cod. CLXVI.

CXXX. Damascii (Ethnici philosophi, quem patria Damascenum vocat Cod. CLXXXI. & regnante in Italia Theodorico scripsisse docet Cod. GCXLII. p. 553) libri IV. quorum 1) περὶ παραδόξων ποιημάτων, de admirandis operibus capita CCCLIII. 2) παραδόξων δαιμονίων διηγημάτων admirandarum narrationum de daemonibus capita LII. 3) περὶ τῶν μετὰ θάνατον ἐπιφανομένων ψυχῶν, παραδόξων διηγημάτων, de animarum apparitionibus post obitum, admirandarum narrationum capita CV. Libri quarti titulus in Photio non existat, quemadmodum totum Damascii opus jam diu periit, quod si exstaret non leve fortasse credulitatis superstitionisque ethicae documentum haberemus. Alios παραδόξων scriptores vide si placet supra lib. 1. cap. 22. §. 4. lib. 3. cap. 6. §. 21. b. & cap. 27. §. 8. & lib. 4. cap. 13. §. 2. & apud Jonium lib. 2. de scriptoribus Hist. Philosoph. c. 12.

CXXXI. Amyntiani εἰς Ἀλέξανδρον, de rebus Alexandri M. ad Marcum Antoninum Imp. Ejusdem βίος παράλληλος, vita parallela, Dionysii tyranni & Domitiani Imp. libris duobus: Philippi Macedonis & Augusti Imp. iidem libris II. & liber de Olympiade Alexandri M. matre. Haec scripta omnia Amyntiani, de quibus admodum sinistra Photius, interciderunt.

CXXXII. CXXXIII. CXXXIV. CXXXV. Palladii, Arctonii, Eusebii & Maximi Sophistarum μελέται διάφοροι, variae declamationes, inter quos

* Vide supra Volum. IV. p. 499. & Volum. VI. p. 828.

quos Palladio palmam eloquentiæ Photius tribuit. *Maximum* eundem esse non dubito Magistrum Imp. Juliani, Sophistam Byz. cujus * *περὶ ἐπιπέδων ἀντιθέσεων* Svidæ memoratum scriptum breve edidit Carolus Stephanus Græce ad calcem Dionysii Halicarnassei Epistolæ ad Pompejum, Paris 1554. 8. quod donatum mihi ab eruditissimo Viro M. V. la Crose, non dubito infra cap. 39. cum mea versione tecum communicare: *Eusebium* suspicor Rhetorem illum Alexandrinum de quo Eunapius; *Palladium* vero Methonæum Sophistam Constantini Imp. clarum ætate, cujus *διαλέξεις* & *λόγος* varios Svidas laudat. De *Αρβηθονίῳ* Antiocheno cujus progymnasmata sunt in omnium manibus, dixi lib. IV. cap. 31.

CXXXVI. CYRILLI Alex. οἱ Θεσαυροί, thesauri de SS. Trinitate contra Arium & Eunomium. Exstant tomo quinto ejus operum, distributi in *λόγος* triginta quinque, ut notavi Volum. VIII. p. 562. seq. Apud Photium nulla numeri aut distinctionis in *λόγος* mentio, qui opus hoc ἐπιχειρηματικὸν βιβλίον appellat.

CXXXVII. EUNOMII Hæretici βιβλιδάριον, quod *Basilius Magnus* ægre tandem nactus, libris V. adversus Eunomium scriptis confutavit. Hoc Eunomii scriptum primus Græce & Latine edidi Volum. VIII. p. 262-305. quemadmodum minorem illius ἐκθεσιν (à Valesio jam & Baluzio publicatam) p. 253-260. Hæc posterior, quam Eunomius libris tribus adversus Basilium (de quibus mox) inseruerat, refellitur à *Greg. Nysseno* in libris, de quibus dixi VIII. p. 151. & 160. quemadmodum de Basilii p. 78. seq.

CXXXVIII. *Eunomii* ejusdem libri III. adversus Basilium, qui hodie non exstant: sicut nec quæ Eunomio opposuere *Theodorus* (Mopivestenus) & *Sophronius* (Hierosol.) Photio memorati tum hoc loco, tum supra Cod. IV. & V. Exstat vero *Gregorii Nysseni* opus adversus Eunomium (de quo Cod. VI.)

CXXXIX. *Athanasii Magni* in *Ecclesiastem* & *Cantica canticorum* commentarii, qui hodie desiderantur, sed supersunt ejus *Epistola* & *apologia de fuga* (confer Cod. XXXII.) quibus nihil elegantius inter Athanasii scripta se vidisse Photius testatur. εἰς μὲν τοὶ τὴν χάριν καὶ τὸ κάλλος τῶν ἐπιστολῶν αὐτῆς τὴν ἀπολογία αὐτῆς τῆς Φυγῆς καὶ τὰ περὶ αὐτὴν ἐξεργάζεσθαι, ἄλλο τι, ὅσα ἐμὲ τῶν αὐτῶν εἰδένασι, εἶδεν ἀναφέρεται.

Ggg

CXL.

* Antequam illud vidissem, Astrologici argumenti esse malè suspicabar, quale est Poëma

Maximi περὶ καταρχῶν eidem Svidæ memoratum, quod edidi Volum. VIII. p.

415. Itaque emendandum quod scripti VIII. p. 769.

CXL. Ejusdem ATHANASII *libri quinque adversus Arium, ἡ κατὰ Ἀρίων* τῶν αὐτῆ δόγματων πεντάβιβλος, Exstant T. I. operum Athanasii edit. novæ eruditiss. Montfauconi p. 405. seq. adversus Arianos libri quatuor, nam quinti loco Photius habuit Epistolam contra Arianos Encyclicam ad Episcopos Ægypti & Libyæ, quæ occurrit in eodem T. I. p. 270. Vide si placet quæ à me notata sunt lib. V. cap. 2. Photius notat Basilium & Gregorium Nazianzenum ex Athanasio velut ex uberissimo fonte derivasse partem argumentorum quibus illorum scripta adversus Arium exundant.

CXLI. CXLII. CXLIII. & CXLIV. BASILII Magni in *Hexæmæron*, 2) ἡθικὸὶ λόγοι sive *Homiliae de moribus*, 3) *Epistole* tum canonicae, tum alia plurimæ ad diversos, τὸ ἄλλο πλὴθὺς ἄς διαφορῆς ἐπέσειλαν & 4) *Asctica*. Hæc omnia Basilii scripta ætatem tulere, læpius edita ut dixi Volum. VIII. (lib. V. cap. 19.)

CXLV. *Helladii* (ejusdem de quo infra, Cod. CLVIII. & CCLXXIX.) *Lexicon* vocabulorum phrasiumque Græcarum (non poëticarum ut *Diogeniani*, sed quarum in prosa maxime usus) copiosissimum & πολυσχηώτατον, septem τύχεσιν sive voluminibus.

CXLVI. *Anonymi Lexicon καθαρῆς ἰδέας, puri ac tersi sermonis*, itidem copiosum ac prolixum.

CXLVII. *Anonymi Lexicon σεμνῆς ἰδέας*, styli gravis ac ponderosi.

CXLVIII. *Anonymi Lexicon ἰδιώως λόγῳ πολιτικῆς orationis propriè civilis*.

CXLIX. *Pollionis Lexicon*, in quo multæ fuere voces poëticae, non tanta copia tamen quam in *Lexico Diogeniani* de quo Cod. CXLV. Pollio ille videtur idem cum *Valerio Pollione* Alexandrino quem Svidas in *Παλιῶν* ait tempore Adriani Imp. vixisse, ac scripsisse *Lexicon* vocum Atticarum, quod & ipsum periit, συναγωγὴν Ἀττικῶν λέξεων κατὰ σοιχεῖον.

CL. *Juliani* (Cappadocis Sophistæ, de quo Svid. & Eunapius) *Philostrati* Tyrri (cujus opus de vita Apollonii Tyanensis memorat Photius Cod. XLIV. & CCXLI.) & *Diodori* (cui Valerius Pollio pater, Svidateste) *Lexica in Decem Atticis Rhetores*. Ex hisce novem Lexicis Photio hætenus memoratis, ne unum quidem ad nos pervenit.

CLI. TIMÆI (Sophistæ) πρὸς Γέλνανόν, *ad Gentianum* (MS. Γαϊατιανὸν *Gajatianum*) *libellus de vocibus apud Platonicum, περὶ τῶν παρὰ Πλάτωνι λέξεων*. Hunc ex Codice Bibl. Coslinitianæ Græce primus magnam partem in lucem protulit eruditiss. Montfauconus, p. 477. seq. Catalogi MStorum illius Bibl. Paris. 1715. fol. a quo præfationem Timæi mutuatus hic in *Lectorum gratiam* apponam: Τίμαιος

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

CLVII. MOERIDIS Ἀττικισῆς, libellus de vocibus Atticis, qui non ita pridem ex Jo. Priczi apographo editus est Græce, notisque illustratus ab eruditissimo viro *Joanne Hudsono*, Oxoniæ 1712. 8. subjuncta Gregorii Martini dissertatione pro vera ac veteri Græcæ linguæ pronunciatione contra Adolphum Meckerckum. In illo apographo, quod ex Codice Bibl. Cæsareæ Vindobonensis est expressum, scriptor vocatur *Eumærius*, unde Eumæridem appellant Ez. Spanhemius ad Aristophanis Plutum v. 12. & Colomelius p. 120. Observationum sacrarum. Rectius alii Codices cum Photio conspirantes *Mæridem* vocant, ut Segvierianus sive Coislinianus; è quo excerpta dedit Clariss. Montfauconus in Catalogo MSS. Bibl. Coislinianæ p. 485 - 488. nec non Codices quos evolverunt Steph. le Moyne notis ad Varia sacra p. 479. Salmasius de Hellenistica p. 46. seq. Usserius, J. Vossius, Valesius, Cangius, & Labbeus qui Mæridem *Sophistam* vocat p. 105. Bibl. novæ MSS. In Codice Antonii Eparchi apud Stephanum le Moyne T. 1. Var. sacr. p. 529. & Anselmum Bandurium p. 386. ad antiquitates CPol. Mæris *Atticista*, Μοίριδος Ἀττικισῆ λέξεως Ἀττικῶν καὶ Ἑλληνῶν κατὰ σοιχεῖον. Sed apud Photium titulus libri est, non cognomen scriptoris, Ἀττικισῆς. De ætate nihil liquido constat nisi post Phrynichum scripsisse, quem citat in ἰσοπέλει. Institutum autem ejus est annotare & inter se conferre voces quibus Attici, & quibus Græci in aliis dialectis, maxime illa κοινή utebantur: interdum notat & κοινὸν vulgi, illudque diversum facit non modo ab Attico sed etiam ἑλληνικῶ, ut in ἐξίλλειν, εὐφήμει, κάθησο, λέμμα, οἰδίπυρ, οἴσε, σχέατον. Interdum quod commune est pluribus dialectis, ut vocem δωκάθειν communem esse Doribus & Jonibus. Est etiam ubi ἄτθίδα πρώτην καὶ δευτέραν distinguit, ut in πλυῖς. πλυῖς, κατὰ τὴν πρώτην ἄτθίδα, κλαφῆς κατὰ τὴν δευτέραν ἄτθίδα.

Index Scriptorum à Mœride allegatorum.

Antiphon in λυθρυγῆς.

Aristophanes in ἐμπολαί, ἰξοί, λάυρας, σισύρα, ψύλαξ. Comicus in χείρην

βαβυλωνίαις in θωμές.

Βατραχίαις in εἰκοσιλόγον.

Θισμοφριαζύσαις in πομφόλυγας.

Λυσιγείτη. in αἰλυκῶ.

Ὀρνισί, in ἄρριχ, γνωτιμαχῆσαι, κυρβασία, λαμβάειν.

Πελαργαῖς in βαλανεύς.

Πολυκίδω, in ἕκ ἀπῆρκει.

... Aristo-

- Aristotelis ἐν τῇ πολιτείᾳ, (λακεδαιμονίων) ἐν Φοινικίς.
 Demolthenes ἐν βιβλία, γεγραμματοκύφωνα, μετέπεμψε.
 κατ' Ἀριστογέτον Θ' ἐν ὄφελον
 κατὰ Μειδία ἐν ἰσηγορία
 Φιλιππικοῖς ἐν δεχαιρεσίαι.
 Eubulus ἐν Θηρίκλειον.
 Eurpolis πόλισον, ἐν λάσανα.
 Hermippus ἐν σιδάρων.
 Herodotus ἐν λογίαις.
 Homerus ἐν ἐπιτελαμένην, ἤρω.
 Hyperides ἐν ἀλαλέγισθα.
 Hæus ἐν ἀρίγνωσιν.
 Phrynichus. Φρυνίχης ἔκτ' Ἀρραβίαι σοφιστικῆ παρασκευῆ, ἐν ἰσοβελίς.
 Plato ἐν ἀναβιώναι, βαλαγεύς, βιβλία, κάκη, χαλασραῖα.
 Convinio ἐν ψυκλήρα.
 Hippia ἐν ἀπεικεί. Hippia secundo ἐν ὡσαύτως.
 de Legibus ἐν δυσήριδ Θ', ἐξενώθησαν, εὐκλαῖον, εὐμορφον, ζωσάντες,
 χειρσιμαχίας.
 Phædone ἐν δυσωπειάθαι, Πηληδέας.
 Protagora ἐν χάριν σοι ἔχω.
 de Rep. ἐν ἀγαγράφειν, ἴκταρ, κομψύς.
 Theæteto ἐν ἀφαφορότης.
 Plato Comicus ἐν ἀνακῶς.
 Rhetores ἐν ἀμοιβήν.
 Thucydides ἐν ἀμφιδήριον, ἀνακοινῶσαι, ἀνθραπεία, αὐτοβοσί, γεγα-
 νῆν, δελφίς, δένδροις, ἐκπλήγυσθα, ἐξαλληλίμμενον, ἐπηθεῖς, λιθε-
 γυς, μετέπεμψε, ἦες, παραρήματα, πρεσάσαντες, πομπεία.
 Xenophon ἐν ἀκμήν, γυασήρας, δένδροις, εὐμορφον, μεμνῶν. Ejus
 ἀπομνημονεύματα ἐν ἐπιτελέχθως.

CLVIII. Phrynichi Arrabii σοφιστικῆ παρασκευῆ λόγους λέ, ἀρραβί-
 αις Sophisticis sive Rhetoricis vocum formularumq; elegantium ac selecta-
 rum libris XXXV. quod totum opus ordine literarum digestum Commodio
 Imp. ac singulos libros amicis singulis inscripserat, ut primores tres &
 decimum & post undecimum aliquot Aristocli cuidam, quartum & octa-
 vum Juliano Senatori Rom. suo populari, quintum & undecimum
 Menodoro, cui etiam librum περὶ κινήσεως ὀνομάτων de παρρησια inflexione
 H. N. L.

missurum se pollicetur: sextum *Tiberino*, septimum & plures è posterioribus *Menophilo*, novum *Rufino*, ceteros *Rbegino* (Grammatico fortassis illi cujus πολυμνήμονα Socrates III. 23. & Svidas commemorat) & *Basilidi* Milelio Sophistæ. In undecimo libro magnis extulit laudibus æqualem suum *Aristidem* Rhetorem, in cujus Orationes tunc incidit, & quem eloquentissimis præferri ab aliquibus non miratur, cum *Μαρσιανῶς τῶν κρητικῶν* (Schottus κρητικῶν) συγγραφεύς, etiam præ *Platonem* ac *Demosthenem* genuinæ eloquentiæ normam (κανὸνα τῆς ἐν λόγῳ ἀρετῆς) νομῆρι *Bruti* Itali Epistolas. Ipse autem εἰλικρινῆς καὶ καθαρῆ καὶ ἀττικῆ λόγῳ κανόνας καὶ εἰσάφμας καὶ παραδείγματα sermonisterii & puri atque attici regulam amissimam & exemplum non dubitat esse præferendos omnibus, in quibus nec ipse *Momus* nec *Coryceus* aliquis dæmon habeat quod possit reprehendere; *Platonem* & *Demosthenem*, *Æschinam*que *Lyfaniæ* F. Socraticum dialogorum septem scriptorem, quos *Σοκράτι* aliqui velut auctori tribuerunt. His præterea subjungit cum ceterorum novem *Rhetorum* choro *Thucydidem*, *Χερσωντέμ*, *Critiam* *Calæschri* Fil. & *Ἀντισθένης* duas Orationes genuinas de *Cyro* & *Ulyssæ*, *Ἀντισθένην* μετὰ τῶν γνησίων αὐτοῦ δύο λόγων, ἕ πρὸς Κύρον καὶ ἕ πρὸς Ὀδυσσεύς, *Ἀριστοφάνεμ* cum reliquo *Comicorum* quatenus Attici sunt choro, & *Tragicos* *Αἰσχύλου* τὸν μεγαλοφώνωτατον, καὶ *Σοφοκλέα* τὸν γλυκύν, καὶ τῶν πάνσοφον *Εὐεπίδην*. Hoc *Phrynichi* opus pridem intercidit præter pauca quædam ex illo excerpta quæ Græce vulgavit celeberrimus *Montfauconus* in *Catalogo MSS. Bibl. Coislinianæ* p. 465-469. De *Phrynichi* Ἀττικιστῆ sive scriptore de vocibus Atticis, quod editum habemus, dicere me memini lib. IV. cap. 34.

CLIX. *ISOCRATIS* *Οράσιονες XXI.* & *Επιστολά IX.* quæ hodie omnes exstant, nam & ἡ πρὸς Εὐθύνην ὑπὲρ Νικίης est Oratio quæ inter editas ἀμάρτυρος inscribitur. De orationibus *Isocratis* dixi lib. 2. c. 26. §. V. & de *Epistolis* Lib. 2. cap. 10. §. 7.

CLX. *CHORICII* Sophistæ *Γαζαί* Christiani μαλέται καὶ συντάξεις λόγων διάφοροι è quibus *Volum. VIII. p. 841. seq.* vulgari memoratum nominatim *Photio* ἐπιτάφιον in *Procopium* *Γοζαῦ* *Choricii* Magistrum, nec non Orationem in *Σάμμον* *ερατηλάτην*, cetera illius vel interciderunt, vel adhuc latent in Bibliothecis manu exarata: fuerunt autem varii generis multaque, πλασματικοὶ λόγοι, sive declamationes, tum panegyrici, μνηστικά sive orationes funebres & epithalamii

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Index Scriptorum è quibus Sopater eclogas suas
collegit.

Ælii (Dionysii) de Alexandria & rebus Ægyptiacis.

Anonymi θαυμάτων συναγωγή.

Anonymi εκλογαί de illustribus fœminis, πρὸς τῶν εἰς μέγα δόξης καὶ ὄνομα
λαμπρὸν δεδραμένων γυναικῶν.

Antimachus Poëta.

Apollodori Grammatici Atheniensis περὶ Θεῶν λόγος α', γ', δ', ε', ς', ιβ', ιε',
ις', μέχρι κ'δ.

Apollonii Stoici ὅσαι γυναῖκες ἐφιλοσόφησαν.

Aristophanis Grammatici περὶ Ζώων, βιβλίον α', β'.

Aristotelis πολιτεία Ἀχαιῶν, Θετταλῶν, Κίων, Λυκίων, Παρίων.

Ejusdem πολιτικά.

Aristoxeni σύμματα ἰσομνήματα.

Artemonis Magnetis five Magnesiī τῶν κατ' ἀρετὴν γυναῖξιν πεπραγμένων
μῶν διήγηματα.

Athenzi Naucraticæ δεπνοσοφισαί.

Callixeni τῶν Ζωγραφῶν τε καὶ ἀσθηματοποιῶν ἀναγραφὴ.

Cephalionis ἔρατώ, ἀγαλαμβάνισσα κατ' Ἀλέξανδρον.

Damostrati αἰλουτικά.

Diogenis Cynici ἀποφθέγματα.

Diogenis Laërtii φιλοσόφων βίων βιβλίον α', ε', ς' καὶ ι'.

Eavorini παντοδαπῆς ὕλης ἐκ τε ε' ν' καὶ ζ' καὶ καθ' ἑξῆς πλὴν ε' ταῦ μέχρι ε' ω'.

Hellanicus Historicus. Herodotus.

Hesiodus. Homerus.

Jubaë (Ἰωβᾶ) περὶ γραμμικῆς λόγος β'. Ἰωβᾶ ε' βασιλέως θεατρικῆς ἰσο-
ρίας ιζ' λόγος.

Plutarchi vitæ Demetrii & Bruti Romani, Cratetis, Daiphanti, Pindari,
Niciæ, Alcibiadis, Themistoclis, Thesei, Lycurgi, Solonis, Alexan-
dri Philippi F. Cimonis, Lyfandri, Demosthenis, Periclis, Pelopidæ,
Phocionis, Aristidæ, Epaminondæ, Dionis, Agésilai, Agidis,
Cleomenis, Eumenis Cardiani, Philopœmenis, Timoleontis, Arati,
Pygghi Epirotæ.

Plutarchi πῶς δὴ τὸν νέον ἀκύνει ποιημάτων. Περὶ φύσεως καὶ πόνων, (ὅπως τε
πολλοὶ πολλὰκις πόνω τὴν φύσιν ἐκ εὐ φερομένην ἄρρωσαν, ἕτεροι δὲ καλῶς
ἔχουσιν ἐξ ἀμελείας διέφθειραν, ὅπως τε ἐνίοι ἐν μὲν νέοις βραδῆς ἐπιρῶντο
πᾶσι καὶ ἀσύνητοι, ἀκμασάντων δὲ εἰς τὸ ταχὺ καὶ συνετοὺς αὐτοῖς ἡ φύσις
ἐξέλαμπει.)

ἐξέλαμπε.) Περὶ δυσωπίας καὶ λόγου. Περὶ ἀδολοσχίας. Περὶ ὀργῆς. Πῶς ἂν τις ὑπὸ ἐχθρῶν ὠφελοῖτο. Περὶ εὐθυμίας. Πολιτικά ᾠδῶν γέλυματά. Περὶ πλῆκτε. Ὅπως ἂν τις συναίσθοιο ἑαυτῶ πρὸς δεξιὴν ἰδιδόντῳ. Ἰγυινα ᾠδῶν γέλυματά. Γαμικὰ ᾠδῶν γέλυματά. Ὅτι βράδιον θεοὶ τιμωρῶνται. Ἀνδρῶν ἐνδύων ἀποφθέγματά. Πῶς ἂν τις ἀκρίβει τὸν κόλακα ἔφίλη. Βασιλέων καὶ στρατηγῶν ἀποφθέγματά συμποσιακῶν βιβλία ἦ.

Plutarchi περὶ πόλεμῶν.

Rufi ῥωμαϊκῆς ἱστορίας βιβλία δ'. Ejusdem δραματικῆς ἱστορίας λόγῳ β'. & μουσικῆς ἱστορίας βιβλίον α', β', γ', δ', ε'.

Sapphonis (Ροῆτρια) liber VIII.

Pamphilæ qvæ filia Soteridæ fuit, Σωτηρίδα Παμφίλης Πηλομῶν λόγος ἀμέχρι ἰ
Theagenis Μακεδονικὰ πάτρια.

CLXII. Eusebii Episcopi παραίνεσις sive *adhortatio adversus Andreæ Monachi inclusæ* Epistolam cui titulum fecit *παραγνωστικὸν*, quasi dicas falsam ac perversam notionem. Et ejusdem Eusebii λόγος δέκα, *libri decem* adversus Andreæ illius ἀπόδειξι παρανεσι oppositam. Utraque utriusque scripta interciderunt. Andreas cum adversus Severum (Antioch.) & Julianum (Halicarnass.) scribere se profiteretur, revera *Ἀρθιβαρτοδοκεταριε* hæresin volebat stabilire, dictaque Patrum in suam sententiam detorquebat, atque propriam proferens fidei formulam, ἰδίῳ τινὰ *τολμηρῶς* συνταξάμεντῳ ἐκθεσι πίστεως, Catholicos *Ἀρθιβαρτολατταριε* nomine infamabat, quem cum Aëtio, Eunomio, Apolinario & Nestorio rejiciendum Eusebius convincit ex sacris litteris, testimoniisque τῶν *λογάδων* πατέρων, illustrium doctorum Ecclesiæ, Athanasii, trium Gregoriorum, Thaumaturgi, Theologi & Nysseni, Basilii Cæsarensis, Joannis Chrysostomi, Cyrilli Alex. Procli CPol. Methodii martyris & Quadrati. Eusebium istum fuisse Episcopum Thessalonicensem patet ex Epistola Gregorii M. ad eum scripta Indiæ. IV. A. C. 601. quæ est lib. 11. Epist. 74. (in prioribus editionibus lib. 9. Epist. 69.) ubi etiam de eodem Andreæ, quem monachum inclusum ad S. Paulum, Romæ fuisse testatur. Pro Thessalonicensi Episcopum Thessaliæ habent quidam Codices, sed illud alterum præplacet novæ editionis Operum Gregorii auctoribus, quibus alii viri docti assentiuntur ut Gvil. Caveus in historia literaria scriptorum Eccles. ad A. 601. Petrus Halloix de vitis Orientalium scriptorum Sæculi

culi I. & II. Tomo I. p. 701. & Balthasar Germon de hæreticis Codicum Ecclesiasticorum corruptoribus p. 341. seq.

CLXIII. *Vindanii Anatolii*, Berytii συναγωγή γεωργικῶν ἐπιτηδευμάτων, de operibus rusticis collectanea libris XII. ex Democrito, Africano, Tarrantino, Apulejo, Florentino, Valente, Leone cujus autoritas aliis præfertur & Pamphilo, ac Diophanis paradoxis sive admirabilibus. Hoc Vindanii Anatolii opus ipsum quidem intercidit, magna tamen ejus pars inserta legitur viginti libris Geoponicorum, quæ habemus, centum amplius post Photium annis collecta jussu Constantini Porphyrogeniti, in quibus sæpe jam Anatolii, jam Vindanii jam Berytii nomine citatur, quibus tribus unum eundemque scriptorem denotari ex Photio jam constat. Vide si placet quæ de hoc Geoponicon opere notavi Volum. VI. p. 500. seqq.

CLXIV. GALENI περὶ αἰρίστων, de sectis Medicorum, liber scriptus excusus, ut dixi lib. IV. c. 17. p. 528.

CLXV. HIMERII Sophistæ μελέται, καὶ ἄλλοι λόγοι διάφοροι, declamationes & orationes variae, ex quarum plerisque excerpta dat Photius infra Cod. CCXLIII. edita separatim ab Henr. Stephano Græce A. 1567. 4. De illis vide ubi lubebit dicta à me lib. IV. cap. 30. Viginti declamationes Himerii ante non vulgatas editurum se promisit Allatius p. 177. Arum urbanarum. λαλιαὶ septem MSS. in Codice Barocciano 131. Bodlejanæ Bibliothecæ, quas descripsit, cum Oxoniæ versaretur, Rev. noster atque eruditissimus Jo. Christophorus Wolfius Pastor Ecclesiæ ad S. Catharinæ Hamb. meritiss. Ex illis, communicatis mecum benevole, apponam hoc loco unam, quam ex Augustano Codice expressam ad Ulsterium pridem misit Elias Ehingerus.

Ἰμερίη εἰς βασιλέα (Ἰβλιανόν) Παναθηναίοις, δεχομένης Ἐἰάρου.

Χαῖρε φίλον Φάου, χαρίεν ἡ μειδίον προσώπω. μέλθω γάρ τι λαβῶν ἐκ τῆς λύρας εἰς τὴν σὴν ἐπιδημίαν προσάσομαι. Ἠδέως μὲν ἂν πείσας καὶ αὐτὸς τὰς λόγους λύραν μοι γενέσθαι καὶ ποιήσιν, ὥσπερ κατὰ σὺ νεανιεύσωμαι ὅποιον Σιμωνίδης ἢ Πίνδαρος κατὰ Διοῦσα καὶ Απόλλων. Ἐπεὶ καὶ ἀχέρωχοί τε ὄπτες καὶ ἰψαυχεῖες ἀφετοί τε καὶ ἔξω μέτρων ἀθύρῃσιν, ὀλίγα παρακαλέσας τὴν ποιητικὴν δὲναί μοι τι μέλθω τοῖον, ταύτην γὰρ φιλω τὴν Μῦσαν ἐκ τῶν ἀπεθέτων Ἐἰναπρέοντος, ἔστιν σοι φέρων τὸν ὕμνον ἐρχομαι. καὶ τι καὶ αὐτὸς πρὸς θεοὺς τῷ ἄσματι, ὡς Φάου ἐλλήτων καὶ τῆς οἶον Πάλλας ἰεροῖ, δάπνδα Μυσαίων τε ἀμφιπέυμαι. Παιδῆς γὰρ ἔδη τὰς λόγους καὶ μέλη

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

ἔκελθ' ἑρπετικραύνη κατὰ σε μᾶλλον ἢ Ὀμηρίδα φθέγγαιτο. • πολλῶ δὲ
 πλέον οἶμαι καὶ ὅτι ταῖς τῆς ψυχῆς κάλλεσι Διὶ σε πρέπον ἐκάζεσθαι. ὁ γὰρ
 τε τῶν σῶν ἀτελεύτητον ὅτι κεν κεφαλῇ καταεύσεις. Τὸ δὲ τὸ Διὸς ἐγκω-
 μιον εἰδὲ τις ἀνθρώπων τοσῶτον ἀυχῆσει ποτόν, ὡς ἀπάτη κατὰ σε χρυσάμειν,
 εἰδὲ εἰ τὸν κευτὸν ἔχων ἔ' Ὀμήρῃ, φθέγγαιτο, ὃ καὶ αὐτὸν εἶξα τὸν Δία φήσῃ
 ἢ ποιήσῃς. Σοὶ μὲν καὶ ἀπ' ἄλλων φίλθ' καὶ Διὶ τὴν οἶμα καὶ ὅμοιος μυστηγέ-
 τη ἐστὶν ἐκείνος, καὶ χορῆς Μυσῶν κατ' Ἐλικῶνα τὸν Βοιωτίον ἴσασιν, εἰδα δὲ καὶ
 τὸ αὐτῶ σε τῷ θεῷ συνάπτει. Μυσικῆς μὲν γὰρ καὶ αὐτὸς τὴν Ἀττικὴν πε-
 ποιήκας εἰσιτήριον, ὡς περ τὸν Ἐλικῶνα ὁ Ἀπόλλων. Μυσικὴν δὲ καὶ ἡμᾶς κε-
 λεύεις ἐργάζεσθαι, αὐτὸς ἐνδιδὼς τὸ σύνθημα, ὡς περ ὁ θεὸς ταῖς Διὸς παρθε-
 νοῖς ταῖς Μύσαις. Ἴππιον Ποσειδῶνα ἱμῶσιν Ἕλληνας καὶ θύκωσιν Ἰππὶ Ἰσθμῇ τῷ
 θεῷ, δεκνύοντες αὐτὸν ἠκίοχον καὶ ἐν αὐτοῖς τοῖς ἀγάλμασιν. Ἄρ' ἔν' ἂν τις
 πρὸ σε τῷδε δικαίως καὶ τῷ θεῷ ὄφραβάλλοιτο ἢ μαθητὴν προσαγορεύω τῆς
 τέχνης, Διωμαρταῖοι τῆς κλήσεως; Πῶς γὰρ εἰ σοὶ μᾶλλον προσήκει Ποσειδῶν
 ἱππικῆς διδάσκαλθ', ἢ τῷ παλαμῷ τῷ νεαίσκῳ; ὁ μὲν γὰρ βραδύς τοῖς
 ἵπποις ὀχόμενθ' ἔ' θεῷ τὴν τέχνην ἤλεγκε. σὺ δὲ μοι δοκεῖς καὶ αὐτὸν Βηκέ-
 Φαλον καὶ Πέγασον καὶ τὴν ἀθάνατον συναρίδα τὴν Ἀχιλλέως. Ὀμηρθ' μὲν ἔν'
 τὸν Διὸς παῖδα τὸν Κάτωρα ὡς ἀγαθὸν ἱππέυον ὑμῖς τοῖς ἔπεισι καὶ τὸ αὐτὸ
 κατ' αὐτὸ χαρίζεσθαι, ὡς δεκτὴν οἶμαι καὶ μόνον καὶ Διὸς ὄντα παῖδα κοσμή-
 σαι τὸν Κάτωρα. Βαλλεροφόρτην τοι Ἐφυραῖον ὠδῆς τε καὶ μέλως ἀξίον ἵππθ'
 ἐποίησε, καὶ Βασιλέα μὲν Δαρειῶν ἐν Πέρσαις, μέγαν δὲ ἐν Μακεδόνισιν Ἀλέξαν-
 δρον. Σὺ δὲ οἶμαι ἀθύρματα τὰ τῶν μεγάλων βασιλέων ἐγκώμια. Βέλομαί
 σοι καὶ διήγημα τῆς τε πόλεως Ἰππικῶρον καὶ τῆς πανηγύρεως, ἐφ' ᾗν ἦκεις,
 διηγήσασθαι πάντως ἠδὲ καὶ ἀξιάγασον εἰ θεῶσιν μόνον παναθηναῖα ἀλλὰ
 καὶ λέγειν τι περὶ αὐτῶν ἐν Ἕλλησιν, ὅταν ἐν τῇδε τῇ πανηγύρει τὴν ἱερὰν Ἀθη-
 ναίων τελερῆ τῷ θεῷ πέμπωσιν. Ἀρχεται μὲν εὐθύς ἐκ πυλῶν, οἷον ἐκ τινὸς
 εὐδὲς λιμένθ' τῆς ἀναγωγῆς ἢ ναῦς. Κινηθεῖσα δὲ ἐκείθεν ἤδη καθάπερ
 κατὰ τυθ' ἀκυμάντα θαλάσσης Διὶ μέσῃ ἔ' δρόμῃ κομίζεται, ὅς εὐθυγός τε
 καὶ λείος καταβάτων ἀνωθεν ὀρίζει τὰς ἐκατέρωθεν αὐτῷ περὶ τριμένους σταῖς, ἐφ' ᾗν
 ἀγορεύουσιν Ἀθηναῖοι τε καὶ οἱ λιπαῖ. Τὸ μὲν ἔν' πλήρωμα τῆς νεῆς ἱερῆς τε καὶ
 ἱερῆς εὐπατρίδα πάντες, χουσοῖς τε ἀθύνους ἐσφραζόμενοι τοῖς σέμμασιν.
 Ἄυτη δὲ ὑψηλὴ καὶ μεταρσιος οἷον ὑπὸ ἱων κυμάτων ὑποκειμένων κύκλῳ
 φέρεται, οἱ πολλοῖς τε καὶ Ἰππικῶσις ἀνηροσμένοι τοῖς ἄξοσιν ἀκωλύτως
 ἀγαστὶν Ἰππὶ τὸν κολωνὸν τῆς Πάλλας τὸ σκάφος. ἔθεν ἢ θεὸς ἐποπτεύει τὴν
 Πατήγυρον εἶμα καὶ τὴν παρήσαν ἱερομηνίαν. λύσει δὲ φ' ἔδῃ τῆς νεῆς τὰ πείσ-
 μαλα, ἢν ἱερὸν προσάδουσι Ἀθηναῖοι χεῖρην λαλῶντες Ἰππὶ τὸ σκάφθ' τῷ αἰέμῳ
 παρῆσαι ἢ αὐτὸν καὶ τῇ θεῶριδι συμπέτεσθαι. Ὁ δὲ Ἰππικῶς εἶμα τὴν Κεῖαν
 φ' ἔδῃν

ὡδὴν ἢν Σιμωνίδης αὐτῷ προσῆσε μετὰ τὴν θάλασσαν ἀκολουθεῖ μὴν εὐθύς τοῖς μέλεσι, πολὺς δὲ πνεύσας κατὰ πρύμνης ἕρπει εὐλαύνη τὴν ὀλκίδα τῷ πνεύματι. Νῆλον μὲν δὴ λέγει τὸν ποταμὸν τὸν Αἰγύπτιον, ἐπειδὴν ἕρπει τὸ μέσον ἰππέων ἡλιῶν ὥραν τὴν θέρμην ἐργάζεται, ὑπὲρ γῆν Αἰγυπτίων χάρμιοι καὶ κρύπτοια τὴν ἀρεθὴν τῷ ρεύματι, πέλαγός τε ναυσιπόρον καὶ πλωτὸν ὀλκασιν δαποφαίνει τὴν Αἰγύπτον, ἰερὴ τελέρης ἢ τῆς παρθένου ἢ νεκρῶν τινὸς τῷ θεῷ δευθεῖσα ρεύματι. Διὰ τῆς ἡπείρου συσέλλεται. Ἀλλὰ αὐραὶ θαλάττην λιγυρὸν ἴππυσαι πέμπουσιν ἐξ αὐλῶν Αἰγυπτίων πνεύσας, τὸ δὲ μάλιστα θαῦμα, αὐτὸς ἡλῖος συνεκλάμπων Ἐσπερον καὶ μόνος ἀστέρων τότε ἄλλων συμφωνέμεν μεθ' ἡμέραν καὶ συνάπτων ὑπὲρ τῆς νεῶς τῷ πατρὶ τὴν λαμπάδα. ἠφάνης τοίνυν ἔστι ἐκείνος· σὲ γὰρ Ἀθηναῖοι καλεῖσιν Ἐσπερον, καὶ δεξιὰν ἤγαγεν τὴν ἡγεμίαν Ἐλλησι. Χρησαὶ δὲ ἐπαγγέλλη σύμβολα, ἀσπίος τὰ μέλλοντα, ὡς ὁ δῆμιός γε ὅδε εἶρηκε, καὶ γὰρ τοῖς ρήθεσι πείθομαι.

CLXVI. Antonii Diogenis τῶν ὑπὲρ Θάλασσαν ἀπίσαν, de Dinia ac Dercyllidis; Tyriz amoribus & quas ipsis ultra ultimam Thulem oberrantibus se obtulerunt mirarum & incredibilium narrationum ad Isidoram sororem eruditam & φιλομαθῆς ἔχουσα libri XXIV. ex quibus Photius putat hausisse Lucium metamorphoses suas, Lucianum narrationes fabulosas * quas sub verae historiz titulo edidit, Jamblichum, Achillem Tactium, Heliodorum ac Damascium eroticas suas fabulas. Meminit & Epistola ad Faustianam, in qua Antonius ille Diogenes, quem ἡλῖος πόρρω τῶν χρόνων ἔβασιλέως Ἀλεξάνδρου, non diu post Alexandri Magni tempora ** vixisse Photius existimat, ait se esse ποιητὴν κωμωδίας παλαιάς, quod interpretor non veteris Comediz poetam qualis fuit Aristophanes.

H h h 3

stophanes

* Ex his est illa de professione in Lunam, ὅτι πορευόμενοι πρὸς βερίαν Ἰπὶ σελήνην, ὡς Ἰπὶ τινὰ γῆν καθαρωτάτην πλησίον ἐγένοντο. Phot. ex Antonio Diogene p. 188.

** Non tam vetustum esse disputat Franciscus Vavassor p. 148. libri de ludicra dictione, cujus objectis nonnulla reponit Bælius in Lexico T. 1. p. 163. Sane quod gravissimum esse ait Vavassor, gentem Antoniam tum nondum natam aut factam vocem vel auditam, satis refellunt T. Antonius Merenda Decemvir anno U. C. 303. ejusque filius Q. Antonius Merenda qui ambo fuerunt ante Alexandrum Magnum. De Antonia gente diligentissime Joannes Glandorpius in Oronastico Romano p. 65. 103. Existant & Antonii Sanderi libri tres de claris Antonis, editi Lovanii 1627. 4. quorum primus vitæ sanctimonia notos, alter præfules & maximates, tertius litteris & eruditione præstantes Antonios complectitur: sed Antonii nostri Diogenis nec apud Glandorpium nec apud Sanderum mentionem reperi.

Stophanes, sed enarratorem dramatis sive fabulæ gestæ ante multa tempora, quoniam subjungit, ὅτι· εἰ καὶ ἀπίστα καὶ ψευδῆ πλάττοι, ἀλλ' ἔν ἔχει περὶ τῶν πλείων μυθολογηθέντων, αὐτῶν ἀρχαιοτέρων μαρτυρίας ἐξ ὧν συναθροίσθη. quod licet incredibilia & falsa videatur fingere, tamen habeat de plerisque testimonia vetustiorum scriptorum ex quibus cum labore ista collegerit, & quorum nomina etiam singulis præfixit libris. Προτάττει δὲ καὶ ἐκάστη βιβλίῳ, τὴν ἀνδρῶν δι' τὰ τοιαῦτα προαπεφῆναντο, οἷς μὴ δοκεῖν μαρτυρίας χρεῖσθαι τὰ ἀπίστα. Hic Antonius Diogenes mentionem facit Sibyllæ quam ait artem vaticinandi à Garmano accepisse: Astræi item qui varia de Pythagora narraverit & Mæsarcho, nec non de Zamolxide quem Getæ pro Deo coluerint. Affert & Balagri Epistolam ad Philam uxorem filiam Antipatri. Hujus ni fallor Balagri Mædonicæ historiæ librum secundum laudat Stephanus Byz. in ἀμαλβ. & ὄλβηλ.

CLXVII. JOANNIS STOBÆI *ἑκλογῶν, ἀποφθεγματίων, ὑποθηκῶν, electorum, apophthegmatum & sententiarum libri quatuor* in duobus τεύχεσι sive voluminibus. De hoc opere eximio quod maximam partem adhuc existat, accuratius dixi Volum. VIII. p. 666. seq. atque indicem etiam scriptorum, à quibus Stobæus collectanea sua congestit, adjunxi. De Stobæi Mædonicæ secundæ civitate, à quo Stobæum sive Stobensem viri docti appellatum notant, consulendus Harduinus ad Plinii Hist. IV. to. T. 1. p. 432. & in numis urbium illustratis p. 474. nec non Ezech. Spanhemius de usu numismatum edit. novæ T. 2. p. 601.

CLXVIII. BASILII Seleuciensis Episcopi *λόγοι sive sermones XV.* quos omnes hodie habemus, ut notavi Volum. VIII. p. 131. Sed intercidit quod versibus compositum ab eodem Basilio Photius narrat de Thecle protomartyris gestis & martyrio, licet aliud prosa à Basilio scriptum ejusdem argumenti tenemus, de quo ibid. p. 135. Incertum etiam & parum verisimile, hunc esse Basilium Seleuciensem, ut Photio visum est, quocum Jo. Chrysostomus in libris de sacerdoti colloquitur, licet in Basilii sermonibus vestigia sententiarum Chrysostomi invenisse se idem Photius est testatus. At cui libri illi de sacerdotio inscripti sunt, is fuerit potius Basilius Raphanæ in Syria Episcopus qui A. C. 381. Synodo CPolitanæ interfuit. Vide Montfauconi prolegomena T. 1. Chrysost. p. 361. & Sam. Basnagium ad A. C. 382. num. 6.

CLXIX. CYRILLI Alex *κατὰ τῶν Νεστορίῳ δυσφημιῶν, contra Nestorii blasphemias libri V.* qui existant, & quorum jam meministi Cod. XLIX. Exstant

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Bratius ex Chrylippi † Hierosol. presb. laudatione in martyrem Theodorum, licet & ex illa quædam producit c. 22. sed ex Luciani presb. Hierosol. narratione fabulosa, de ἀποκαλύψαι reliquiarum S. Stephani ** quæ ex versione antiqua Aviti, Gennadio c. 47. de Script. Eccles. memorata exstat in tome septimo operum S. Augustini edit. Benedictinæ. De aliis Eustratiis dixi lib. 3. cap. 6. §. 29. Certe fallitur Casimirus Oudinus qui huic nostro Eustratio CPol. tribuit commentarios in Aristotelem, cum sint Eustratii Metropolitæ Nicæni clari circa A. C. 1117.

Index scriptorum & virorum illustrium in Eustratii libro de vita sanctorum statu memoratorum.

Abibus. cap. 23.

Amus Nitriæ Monachus. c. 14.

Andreas Apostolus Sinopem pervenit. c. 20.

Athanasius

Orat. IV. contra Arianos. c. 14.

vita magni Antonii. c. 14. 27.

Orat. adversus Idola c. 14.

Basilii Amasææ Episcopi Martyrium. c. 20.

Basilius Magnus c. 4. 14. Cæsariensis Orat. in XL. Martyres. c. 15. de Julitta Martyre. id. in Psal. CXIV. c. 6. & 15.

Orat. in baptismum. c. 27. ἐν τῷ περὶ συλλαβῶν λόγῳ περὶ τῶν αἰγίων πνεύματι c. 19. respicit lib. de Spiritu S. ad Amphiloichium c. XXIX.

Chrylippus Hierosol. de martyrio Theodori. c. 22.

Cyrillus Alex. Episcopus Orat. adversus eos qui audent dicere non esse offerendum pro iis qui in fide obdormierunt. c. 28.

Cyrillus Hierosol. in quinta mystagogica catechesi. c. 28.

Dionysius Arcopagita de cœlesti Hierarchia. c. 24. Athenarum Episcopus & Martyr in Mysterio synaxeos c. 28. capite de iis qui sancte obdormierunt. c. 28. Elpidi-

† De hoc *Chrylippo* qui medio sæculo V. vixit, plura Allatius p. 330. seq. præfat. ad Eustratium, ex vita S. Euthymii scripta à Cyrillo Scythopol. & Græce ac Lat. edita in Analectis Græcis Monachor. Benedictinor. *Laudatio Theodori* à Chrylippo composita intercidit. Sed exstat Latine ejus *encomium in Joannem Baptistam* in Bibl. Combesii Concionatoria: & *Hamilia in Deiparam*, Græce & Lat. in auctario Bibl. Patrum Ducxano. Paris. 1624. T. 2. p. 424. & in Bibl. Patrum Morelliana A. 1644. 1654. Tomo XII.

** De illa suprà p. 144. & ad Gennadium cap. 46. de Script. Eccles.

- Elpidiphorus c. 20.
 Ephraemus inter Syros magnus eximiusque doctor, in Testamento suo. c. 28.
 Eusebius Palæstinus c. 19.
 Eustathius Antiochiæ Syriæ Episcopus & Confessor ἐν τῷ περὶ ψυχῆς & contra Arianos. c. 19.
 Eutychius Episcopus CPol. ἡ τὰ πάντα ἐμοὶ τιμία καὶ ἱερὰ κεφαλὴ ἐν τῷ λόγῳ τῷ Ἐπιγεγραμμένῳ περὶ τῶν ἐν τόπῳ κατὰ δεύτερον λόγον ἐσιωδῶς γινομένων λογικῶν καὶ νοερῶν, venerandum mihi in omnibus sacrumque caput, Oratione de iis qui secundo modo natura sua fiunt in loco, ratione videlicet & mente præditis. c. 14.
 Eutychius filius Callistrati, Basileo in Episcopatu Amaseæ successit, c. 20.
 Gamaliel Pauli Apostoli nutritius. c. 23.
 Gregorius Nyssenus c. 25. 27.
 vita Gregorii Thaumaturgi c. 13.
 ἐν τῷ ὑπερμνήματι τῶν μακαρισμῶν c. 17. ἐν τῷ λόγῳ τῷ Ἐπιγεγραμμένῳ πρὸς τὰς βραδύνονας ἐς τὸ βάπτισμα, ἢ ἡ δέχη· οἱ τῆς εὐκρυμένης ταύτης βασιλεῖς. id. Dialogo cum sorore Macrina c. 17.
 Gregorius Theologus Orat. funebri in Basilium, c. 16. in Patrem. id. in Cæsarium fratrem. id. magnus Gregorius. c. 17. in Heronem Philo-
 hum c. 24.
 Visio Gregorio Thaumaturgo facta. c. 13. & 14.
 Hippolytus in Daniele Prophetam Oratione secunda. c. 19.
 Johannes Theologus Apocalypsin in Patmo scripsit. c. 11.
 Johannes Hierosol. Episcopus. c. 23.
 Johannes Episc. CPol. (Chrysostomus) ὁ θεοφόρος in Mattheum. c. 10.
 in Mattheum homilia XVIII. c. 6. in caput XXVIII. c. 28. in Psalmum CXIII. c. 17. in 1. ad Corinthios Homil. 1. c. 28. Orat. in Maccabæos, c. 17. ad viduam juniorem, cum ipse exularet, c. 17. in memoriam Apostolorum Petri, Jacobi & Johannis. c. 17. ejus os super aurum præ-
 lucidum, & cujus sermones velut carbones coruscantes expurgant & illuminant. c. 17. ὁ πάνσοφος διδάσκαλος - - τὸ σῶμα ὑπὲρ τὸ χρυσαῖον ἐκλάμπων, ἢ καὶ οἱ λόγοι ὡς ἄνθρακες ἀπαστρέψουσιν, πῆ μὲν καθάϊροντες, πῆ δὲ φωτίζοντες τὰς ὑποδεχομένους αὐτῆς.
 Lucianus presbyter. c. 23.
 Maccabæorum liber tertius & quartus. c. 9.
 Methodius Episcopus & Martyr, ad Aglaophontem. c. 19. Origenem redarguit. id.
 Nepotianus c. 16.

Nicolai Lyciæ Episcopi Acta. c. 15.

Origenes. c. 19.

ὁ παροιμιασῆς. (Salomonis proverbialia) c. 1.

Partienius Archidiaconus c. 20.

Stephani protomartyris reliquiæ Luciano Presbytero revelatæ. c. 23.

Thecla. c. 16.

Theodorus Martyr. c. 22.

CLXXII. CLXXIII. CLXXIV. JO. CHRYSOSTOMI λόγους ἴν-
 νε potius *Homilia LXL. in Genesim*, tribus digestæ voluminibus, *In Acta*
Homilia L. Ἑρμηνεία εἰς τὸν Ἀπόστολον, *in Epistolas Pauli*, & εἰς τὸν ψαλτή-
 ρα ὑπομνήματα *in Psalmos*. Exstant universa ista hodie, nisi quod ma-
 jor pars in Psalmos desideratur, ex quibus tamen XXXI. adhuc in-
 editas homilias ex MSS. Codicibus proxime in lucem prolatum iri
 speramus ab eruditissimo Montfaucono. De cæteris vide si placet dicta
 Volum. VII. p. 644. seq.

CLXXV. *Pamphila Ægyptiæ*, quæ Neronis temporibus floruit,
 συμμίκτων ἱστορικῶν ὑπομνημάτων, *miscellaneorum commentariorum historicorum*
libri VIII. Hoc opus quod exstare eruditorum intererat, longe pluri-
 bus constitit libris, nam undecimum laudat Gellius XV. 23. & undetri-
 gesimum XV. 17. immo libros XXXIII. ὑπομνημάτων ejus ἱστορικῶν Svi-
 das commemorat, à quo prætera discimus Epidauriam fuisse, Soteridis
 Grammatici filiam, conjugem vero Socratidis itidem eruditi viri, ac
 scripsisse etiam Epitomen Ctesiarum libris III. Ἐπιτομὰς ἱστοριῶν (quarum
 librum primum laudat Soteris supra apud Photium Cod. 161.) aliorum-
 que scriptorum quam plurimas. *περὶ ἀμφισβητήσεων* sive de contro-
 versis, *περὶ ἀφροδισίων*, aliaque plurima quæ ad unum omnia interci-
 derunt. Citatur Pamphila à Laërtio pluribus locis. In historicis Græcis
 locum ei dedit Vossius, in mulieribus Philosophis Menagius.

CLXXVI. *Theopompus* (qui Philippi * Macedonis, Alexandri & succes-
 sorum ætate vixit, Chius patria, Isocratis Rhetoris inter discipulos cele-
 bratissimus) ἱστορικὸν λόγον *historiarum* de rebus Græcorum Barbarorumque
libri ex LVIII, sive 5 quinquaginta, cum jam Photii ætate non extaret liber
 sextus, septimus, nonus, vigesimus & trigesimus. Hodie universos desi-
 deramus quos Theopompus ipse quindecim εἰχῶν myriadibus compu-
 tavit. *Μνησθῆναι (Μνησθῆναι δὲ τις ὅτι θεοπόμπη διεξίαν, δεχάμω δὲ καὶ εἰς*
ἡ κατὰ φρόνητος ἀνῆλθε) duodecimū Theopompus librum pridē scripsit excidisse
 sive

* Philippi munificentiam erga Theopompum memorat Sozomenus præfat. Historiæ,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

CLXXVII. *Theodori Antiocheni, Μορσυσβια* Episcopi, (ὁ Μορσυσβίας δὲ ἔστιν, ὡς ἀπὸ τινῶν Ἐπιστολῶν ἐμάθομεν) πρὸς τὰς λέγοντας φύσιν ἢ γνώμην πταίην τὰς ἀνθρώπους, *adversus eos qui ajunt pascunt non voluntate homines peccare, libri V.* De hoc opere quod favit Pelagianis, Nestorianisque & Origenis sententia de finem habituris damnatorum suppliciis, hodie autem non exstat, quemadmodum & de *Αγραπῶ* sive Hieronymo, cujus versionem novam Bibliorum Theodorus perstringit, vide quæ supra, p. 165. De libris XXVIII. quibus pro Basilio adversus Eunomium egregie depugnasse Theodorum hinc Photius scribit, dixerat jam Codice IV.

CLXXVIII. *DIOSCORIDIS Pedanii Anazarbensis* περὶ ὕλης, *de materia Medica* βιβλίον ἑπτὰ λόγοις διηρημένον opus septem libris digestum, qui etiamnum exstant, & de quibus supra lib. IV. cap. 3. Ait autem Photius eos qui post Dioscoridem de simplicibus medicamentis scripsere, ut *Alexandrum* (Trallianum) *Paulum* (Aeginetam) *Acetium*, & *Galenum* aliosque, strenue ejus observatis esse usos & magnam illorum partem scriptis suis inseruisse.

CLXXIX. *Agarii Manichæi* liber, *λογύδρια* sive breves sermones XXIII. & alia capita CII. complexus, ad Uraniam ejusdem sectæ foeminam & *συμφιλόσοφον*. Ex hoc deperdito hæretici hominis scripto mirum est quæ monstra opinionum Photius recitat. Cæterum in verbis: *Θεολογῆι δὲ ὁ δῦσην καὶ τὸν αἶρα, κίονα αὐτὸν καὶ ἄνθρωπον ἐξυμνῶν, πρὸ ἀνθρώπου legendum ἔρανέν.* nam in compendio scripturæ, quod frequens est in libris manu exaratis, hæc duo facile possunt inter se permutari ut *ἀνον* pro *οὐνόν* legatur. *Μοχ: καὶ ταῖς λεγομέναις δὲ πράξεσι τῶν δώδεκα Ἀποστόλων καὶ μάλιστα Ἀνδρέα ἢ μόνον συντίθεται* (ita legendum pro ἢ συντίθεται) *ἀλλὰ καὶ κενὸν ἔχει τὸ φρόνημα ἡμέρον.* Ethnicorum etiam, Platonis maxime testimoniis usum hunc Agarium & divinos illos ac sanctos celebrasse testatur Photius, Eunomium vero oppugnare videri, licet longe ipse indigniora de Christo protulit. *μάχεσθαι δὲ δεκά πρὸς τὴν εὐνομίαν κακοδοξίαν, αὐτὸς, ἃ δ' ἔστιν εἰπεῖν, ὅσον ἐκείναις ἀθεώτερον βλασφημῶν.* Non dubito Agarium hunc esse Manetis discipulum memoratum in formula receptionis Manichæorum apud Jac. Tolleium p. 144. insignium itineris Italici, & cujus Heptalogum nominat Petrus Siculus in Historia Manichæorum p. 30. De supposititiis Actis XII. Apostolorum & maxime Andreæ, supra Cod. CXIV.

CLXXX. *JOANNIS LAURENTII Philadelphiensis Lydi*, incertum an Christiani, qui sub Anastasii, Justinii & Justiniani temporibus vixit, jam miles, jam juridici functus munere & matricularii, libri tres, 1) *περὶ διοση-*

διοσημείων de prognosticis & tempestatibus (cujus pars edita à Jano Rutgersio Græce est in Variis Lect. p. 247-260.) 2) *περὶ μηνῶν de mensibus*, & 3) *περὶ ἀρχῶν πολιτικῶν de magistratibus civilibus*. Ex his libris fragmenta apud Svidam & Codinum. Et maxima pars adhuc manu exarata in variis Bibliothecis. Vide Lambecii notas ad Codinum p. 152. 153. 154. 155. 172. 208. Cangii glossarium Latin. in *silentium*. Salmasium ad Simplicium p. 255. Lud. Kusterum ad Svidam in *Ἰωάννης Φιλαδέλφειος* & Joannem Boivinum ad Nicephorum Gregoram p. 786. Mentio hujus *λυδῆ* Justiniano imperante clari apud Theophylactum Simocattam VII. 16. Histor. ubi ad ejus *διοσημεία* respicit.

CLXXXI. *Damascii Damasceni*, (de quo Cod. CXXX.) *εἰς τὸν Ἰσίδωρον ὁ φιλοσόφος βίον de vita Isidori Philosophi*, liber prolixus in capita LX. divisus, variaque refertus jucunda de aliis etiam illius ætatis Philosophis notitia sed jam pridem deperditus, ex quo uberiora excerpta dabit Photius infra Cod. CCXLII. Hoc scriptum Damascius superstitione Ethnica imbutus scriptor & Christiana sacra subinde laceffens dicavit *Theodore* eruditæ fœminæ, quam ipse & Isidorus instituerant, filiam Cyrinæ & Diogenis qui patre Eusebio, avo Flaviano natus (iisdem quos celebrat Macrobius) genus referebat ad Sampfigeramum, Monimumque à quibus & suam Jamblichus duxerat originem. Damascium in oratoria facultate per triennium instituerat *Theon*, in Mathematicis disciplinis *Marinus*, in Philosophia Athenis alter cum Marino Procli successor *Zenodotus*, & Alexandria *Ammonius* Hermæ, Platonem & Ptolemæi astronomica ipsi interpretatus: In dialecticis denique is ipse cujus vitam describendam suscepit, *Isidorus*.

CLXXXII. *Eulogii Alexandrini Episcopi* (defuncti A.C. 608.) *κατὰ Ναυάτις καὶ περὶ οἰκονομίας*, contra *Novatum* & *de dispensatione* * *Ecclesiastica* (in recipiendis lapsis) libri VI. de quibus brevius Cod. CCVIII. & excerpta ex iisdem ampliora, Codice CCLXXX. Libro quinto Eulogius differuit de honorandis reliquiis martyrum, & sexto oppugnavit τὰ περὶ τῆς Ναυατιανῆς λεγόμενα ὑπομνήματα καὶ τὴν ψευδεπίγραφον ἁθλησιν Ναυάτις Ἐπισκόπου. *Novatianorum commentarios de falso Novati martyrio*. Et commentarii illi, & libri Eulogii jam pridem interciderunt.

CLXXXIII. *Eudocia Augusta*, Leontii Philosophi filia quæ Imp. Theodosio juniori nupsit, *μετὰ Φρασις ὀκτατεύχης*, *Oktateuchi* sive librorum quin-

* Vide B. D. Eliz Veilii diss. de variis œconomias generibus p. 23. seq.

que Moſis, Joſue, Judicum & Ruth, *μεταφραſis carmine Græco Heroico*. In Metaphraſi Deuteronomii nomen ſuum ipſa profeſſa fuit hunc in modum:

Δευτερίην καὶ τήνδε Θειᾶς Θέμιδος· κάμε βίβλον
Εὐδοκίη βαſίλιſſα Λεοντίας εὐπατέρεια.

CLXXXIV. Ejusdem *μεταφραſis* ſimilis Heroica Prophetarum *Zachariae & Danielis*: nec non *martyrii SS Justinae, & Cyriani* * à magicis artibus & idololatria ad Chriſtianam pietatem revocati, *libris III*. Hæc Eudociæ ſcripta omnia hodie deſideramus. De aliis illius itidem deperditis, & de Homerocentonibus quos habemus, Eudociæ huic à nonnullis tributos cum potius ſint Patricii, vel Eudociæ junioris (Sæculo XI.) ſive Eudoxiæ quæ Zoes ſoror & Conſtantini (Imp. Baſilii Bulgaroſtoni fratris) filia fuit, dixi lib. 2. cap. 7. §. 5.

CLXXXV. *Dionyſii Aegæi* ** ſive Aegienſis *Διόνυſος, βιβλιδάριον διπτυσσῶν capita centum*, de rebus ad Phyſicam & artem Medicam ſpectantibus, ita tractata ut binorum uno ſemper affirmetur aliquid, quod altero negatur & oppugnatur: v. g. capite *primo* diſputavit Dionyſius quod ex utroque parente ſemen ad vitalem generationem confertur, *ſecundo* quod non ex utroque: *tertio* quod à toto corpore ſemen ſecernitur, *quarto* quod non ex toto, atque ita in cæteris. Ejusdem operis, (pridem deperditi) verbis propemodum iisdem argumenta capitum traduntur infra, Codice CCXI. Auſtor quis fuerit, aut quando vixerit, quæro qui me doceat: nec titulum libri ſatis capio, niſi voluit auſtor contrariis ubique rationibus ſuis lectorem veluti irretire, atque inde à retibus nomen libro ſuo indere, licet & judicium ſuum ſubinde interpoſuit, *δοκῆ δὲ καὶ δικάζειν ταῖς δόξαις, πλὴν ἔτι ἐν ἀπάσαις ἐκφέρεται πρὸς τὸ παναγρον* (ita legendum pro *πανάγιον*) καὶ ἀνεύθυνον.

CLXXXVI. *Cononius διηγήσεις*, de rebus mythicis *παραλογισματικῶν* *quingenta* ad Archelaum Philopatorem Regem (Cappadociæ conſtitutum à M. Antonio, *** cui contra Auguſtum Archelaus favebat.) Harum narrationum argumenta ſatis perſpicue exponit Photius, quæ ſola exſtant, Græce & Latine etiam vulgata cum Hæſchelii & Schotti notis, inter Hiſtoricæ Poëticæ ſcriptores antiquos unâ cum Apollodori Bibliotheca, Ptole-

* Antiocheni ſub Diocletiano paſſi, cum Theodotiſto. Vide citatos ſupra p. 69.

** In numis reperias *Αἰγιέων, Αἰγέων, Αἰγαίων, Αἰγεαίων, & Αἰγεατῶν*. vide Holſtenium ad Stephanum Byz. & Harduinum in numis urbium illuſtratis.

*** Vide Uſſerii Annotæ ad A. 3968. T. 2. p. 440. ex Strabone ac Dione. De aliis Cononibus dixi lib. 3. cap. 5. §. 18.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

CLXXXIX. *SOTIONIS* (qui Tiberii Imp. * ætate vixit,) *Βιβλιαρίου τῶν σπογγίων περὶ ποταμῶν καὶ κρηνῶν καὶ λιμνῶν παραδοξολογημένων.* *liber de fluviiis, fontibus & lacubus mirabilibus,* ex quo excerpta de fontibus & lacubus exstant Græce edita ab Henrico Stephano A. 1557. 8. ad calcem nonnullorum opusculorum Aristotelis & Theophrasti, p. 138-143. & à Frid Sylburgio in præclara sua Aristotelis editione Græca, Francof. apud Andrea Wecheli heredes 1587. 4. post Aristotelem de Xenophanis, Zenonis & Gorgiæ dogmatibus &c. Citat Sotion *Ἀπομνημονεύων* (Ἀμνήμων) *Aristotelem, Aristonem peripateticum Philosophum, Ctesiam, Epigrammata vetera fontibus inscripta, Hellenicum, Heraclidem Ponticum, Herodotum, Hieronymum (Rhodium), Isigoni secundum ἀπίτων sive incredibilium librum, Phaëthonem (Φαίδων φησὶ τὸν ἐν βοσπόρῳ ποταμὸν ἕως εἶναι ψυχρὸν &c.) Pybernum & Theopompum.* In eodem volumine, in quo Sotionis lucubratio continebatur, Photius legit etiam *NICOLAI Damasceni*, qui Augusti vixit ætate, librum Herodi Judæorum Regi dicatum, in quo *παραδόξων ἰθῶν συναγωγή,* de miris gentium moribus, ex quo itidem excerpta ampla habemus servata à Stobæo in florilegio, & Græce ac Latine edita etiam aliquoties ad calcem Politicorum Aristotelis, cum simili lucubratione Heraclidæ Pontici, & cum *Nic. Crægii* versione ad calcem ejus libri de Rep. Lacedæmôn. 1593. 4. & Tomo VI. thesauri Gronoviani p. 3847, & 2821. Quam idem Photius *Ἀσσυριακὴν ἱστορίαν* obiter commemorat prolixum opus *πολύστιχον βιβλίον,* non diversa videtur ab Nicolai Damasceni historia catholica sive universali, digesta in libros CXLIV. & pridem deperdita, de qua Athenæus VI. p. 249. & scriptores laudati à me libro 3: cap 11. p. 306. Narrat autem Photius in eodem volumine post Sotionis & Nicolai *Ἐξάδοξα,* evolvisse se *Acestoridæ* librum τῶν κατὰ πόλιν μυθικῶν, (ita enim legendum, non σκυθικῶν) *de fabulosis quæ per singulas civitates feruntur narrationibus,* in quo ait varia legi quæ ante ipsum jam memorati scriptores, Alexander ac Protagoras, Nic. Damascenus, Apollodorus in Bibliotheca & Conon tradiderunt. Acestoridæ hujus, cujus liber periit, mentionem facit etiam Tzetzes Chiliad. VII. v. 649.

CXC. *Ptolemai*, (Chenni) *Ἡερβασιονίου.* F. *περὶ τῆς εἰς πολυμάθειαν καμῆς ἰστορίας,* nova ad variam eruditionem historia libri VII. ad Tertullam. Ex hoc opere, quod hodie desideramus, bene est quod ampla excerpta Photius nobis servavit, quæ Græce & Latine inter scriptores Historiæ Poëticiæ cum Hæschelii & Schotti notis edidit quoq; (supra ad Cod. CLXXXVI. laudatus mihi) Thomas Galeus Paris. 1675. 8. Cæterum Svidas, à quo opus

Photio

* Vide Vossium de Hist. Græc. II. 7. ubi etiam de Sotione altero antiquiore, scriptore *Ἀξεδόχων.*

Photio lectum, inscribitur *ἐπι ἀπὸ δόξης ἰστορίας*, etiam alia duo Ptolemæi hujus scripta commemorat, similiter deperdita utraqve: dramâ historicam quod inscripserat Sphingem, atqve *ἀνθόμηρον** sive Poëma Homero æmulum, rhapsodiarum XXIV. Ab eodem Svida cognoscimus Trajani & Hadriani temporibus vixisse.

Index scriptorum à Ptolemaeo Hephæstione laudatorum.

• Numeri libros Ptolemæi denotant.

Abas. 5.

Æsopus Delphis interfectus vitam recepisse traditur. *α* ab Idmone hero suo *θητα* appellatus. 5. Sic *αλφα* dictus Moyses & Hercules: Galerius Crassus (& Eratosthenes) *βητα*. Antenor, Orpyllis fœmina & Pythagoras *δέλτα*, Apollonius Astronomus *ἑψιλόν*, Satyrus Aristarchi Grammatici discipulus *ζήτα*, Cypseli mater clauda, *λάμδα*. Vide quæ notavi lib. 3. cap. 18. S. 12.

Alcmanis *κολυμβῶσαι* sub capite Titonychi Chalcidensis post obitum reperta. 5.

Alexander Myndius. 2.

Alexander Magnus auctor epicedii. 2. versus ab eo prolatus *πρατία*, τῆς *πίε σίμων* &c. ibid.

Antenor ὁ τὰς Κρητικὰς γράψας ἰστορίας, dictus *δέλτα*. 5.

Antiochus ὁ δευτέρου τῶν κατὰ πόλιν μυθικῶν. 5.

Antipater Acanthius. 1.

Apollonius Astronomus dictus *ἑψιλόν*. 5.

Archelaus Cyprius. 4.

Aristarchi (Grammatici) discipulus Satyrus, *ζήτα* dictus. 5.

Aristonicus Tarentinus. 1. 2.

Aristoteles. 1.

Athenodorus Eretriensis ἐπὶ ὀγδόῳ ὑπομνημάτων. 5.

Bacchylides. 7.

Botrys Myndius. 1.

Calchas vates. 5.

Callinachus. 5.

Cercidas Arcadum legislator tumulo suo inferri jussit lib. I. & II. Iliados. 5.

Charinus ὁ ἰαμβογράφος. 7. ubi quatuor ejus versus.

Chironis Medici præceptor Achilles. 6. discipulus Cocytus. 1.

Kkk

Cicero

* Sic anti-claudianum scripsit Alanus Insulensis, velut æmulum Claudiano Poëtæ.

- Cicero capite truncatus est in lectica Medeam evolvens Euripidis. 5.
 Cocytus Chironis Medici discipulus. 1.
 Cratini *Εὐνίδαί* repertæ sub Alexandri Magni pulvino. 5.
Κρήτες αἰὲ ψεύσαι, Medæ dictum. 5.
 Crinagoræ epigramma. 5.
 Dares *πρὸ σμήρου γράψας τὴν Ἰλιάδα*. 1.
 Demetrius Scepsius, infra, in Tellide.
 Demodoci *Ροῆμα Ἰλίου ἄλωσις*, decantatum ab Ulyssæ. 7.
 Diognetus vates, tempore Philippi Macedonis. 3.
 Diognetus alius Cretensis. 5.
 Epicharmus poëta genus ducens ab Achille, Pelei F. 1.
 Eubuli Comici *εἰς Διόνυσον κωμῳδία*. 5.
 Euphorion *ἐν ὑακίνθῳ*. 1.
 Eurolidis *ὕβρισιδικαί* repertæ sub capite defuncti Ephialti. 5.
 Eurampus Samius, vates. 3.
 Euripides. supra, in Cicerone.
 Helena, Musæi Atheniensis filia, ἡ *πρὸ σμήρου τὸν Ἰλιακὸν συγγραψαμένη πόλεμον*. 4.
 In Herculem Hymnus Thebanorum. 3.
 Herodotus 5. *ἐν πρώτῃ ἱστορίῳν*. 1. & 4. exordium libri primi composuisse amicum ejus Plesirrhum Thessalum. 3.
 Hesiodi *ἔργα & ἡμέραι* semper sub pulvino Seleuci Nicatoris. 5.
 Homerus 1. 4. 7. ab Helena Musæi filia argumentum Iliadis petiit. 4. & à Phantasia Memphitide. 5.
ὁ ποιητής. 1. 2. 3. 6. 7. Pompejus in prælium iturus primum Iliados librum legi. 5. Vide & supra, in Cercida, Homeri famulus Scindapsus. 6.
Περὶ τῶν κατὰ πόλεις τὰς ὕμνος ποιησάντων disseruit Ptolemæus Hephest. lib. 3.
 Hypermenes *ἐν τῷ περὶ χίμ*. 6.
 Ibyci poëtæ servus Hercules, vivus combustus quod in Domini necem conspirasset. 3.
 Lycophron in Alexandra. 6.
 Matris, Thebanus *ἰμνογράφος*. 3.
 Nicostratus Comicus. 7.
 Oraculum ad Artemisiam. 7.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

CXCIV. EJUSDEM MAXIMI *Epistola ad Georgium Eparchum*, quam habemus T. 2. p. 201. & κεφάλαια *Capita CC.* quæ exstant T. 1. p. 461. - 511. *Epistola ad Petrum Illustrum*, quæ legitur T. 2. p. 291. altera *ad Cosmam* Diaconum Alex. quæ occurrit T. 2. p. 313. tertia *ad Pyrrum* presbyterum, quæ exstat T. 2. p. 343. quarta *ad Thomam* de locis quibusdam difficilibus *Gregorii Nazianzeni*, quæ inter opera S. Maximi quidem non legitur, sed Græce ac Latine edita est à Viro doctissimo Thoma Galco ad calcem librorum Joannis Scoti Erigenæ de divisione Naturæ, p. 46-70. Oxon. 1681. fol. Vide quæ dixi Volum. VIII. p. 764. Quinta (*ad eundem Thomam* altera) cujus Photius facit mentionem, nondum lucem vidit, extat tamen manu exarata in Codice Gudiano, qui jam servatur in Bibl. Guelpherbytana. Vide ibid. p. 765.

CXCV. EJUSDEM *ad Marianum* (al. *Marinum*) presbyterum (Cypri) *Epistola* exstat T. 2. Opp. p. 1-17. Et *Dialogus cum Pyrrho*, obvius T. 2. p. 159-195. & de quo dixi Volum. VIII. hujus Bibl. p. 736.

CXCVI. S. EPHRAÏM Syri λόγοι, *sermones XLIX.* quos ex Syriaco Græce versos legit Photius. Ex his plerique exstant Latine ex versione Gerhaldi Vossii Tungrensis, pars etiam Græce in editione luculenta Operum Ephraïmi Græca quæ prodiit curâ V.C. Eduardi Thwaites, Oxon. 1709. fol. in qua postremo loco apud Photium memoratus sermo ad Monachos Metebinos, ducit familiam, & cæteris omnibus præmittitur: hunc deinde excipit quæ apud Photium omnium primus est. Addit ille, longe plura hujus Ephraïmi συντάγματα ex Syro idiomate in Græcam linguam conversa ferri πλήρη χάριτος καὶ δυνάμεως, πρὸς σαυτεῖς ἔ. vi. Σύρων δὲ παῖδες φασὶν ὑπὲρ τὰς χιλιάδας λόγων αὐτὸν ἀναγράψαι, Syri ἄνωγε ultra mille sermones cum scripsisse, οἷς καὶ ὁ παῖς τὴν ἰσραήλ ἐκ ἀναξιοπίστου, εἰ καὶ μὴ τὰ δόγματα Εὐσέβιου ὁ τὸ Παμφίλῳ ἐπώνυμον φέρων, Ἰππικαρχεῖται, quibus etiam suffragatur Eusebius Pamphili, vir in historia non indignus fide, licet in doctrina minus probatus. Eusebius de Ephraïmo, utpote longe juniore, meminisse non potuit, itaque Photius memoriæ lapsu illi tribuit quod de multitudine scriptorum Ephraïmi legerat in Sozomeni III. 16. Vide supra lib. V. hujus Bibl. cap. 2.

CXCVII. CASSIANI Monachi libri duo ad Castorem, & tertius ad Leontium sive Epitome ex Cassiani libris quatuor de institutis Cœnobiorum ad Castorem & ex libris octo ad eundem Castorem de totidem capitalibus vitiis: nec non ex Cassiani Collationibus Patrum ad Leontium, Epitome Græce versa. Ex his * exstat liber primus Græce & Latine editus inter Scripta S. Athanasio supposita T. 3. edit. Montfauconianæ p. 366. Tertius

MS.

* Vide Volum. VII. hujus Bibl. p. 552.

MS. in Bibl. Cæsarea: Lambec. IV. p. 166. Epitomes illius auctorem *Eucherium* Lugdunensem viri docti suspicantur ex Gennadii 6. 63. de Script. Eccles. Græcus interpres quis fuerit non constat. Ut vero Photius Cassianum scriberet Romanum, patria fuisse, *ῥώμην λαχόντα πατρίδα*, exinde accidit, quod in Codice suo reperit *Ἄββα Κασσιάνῳ ἔ ῥωμαίῳ*, quemadmodum & in Cæsareis MSS. invenit Lambecius, qui Cassianum hinc Romanum fuisse disputat lib. IV. p. 166. seq. Sed *ῥωμαῖον*, dixerunt pro Latino, quoniam Cassianus Latine scripsit; alioqui patria Cassiani non magis Roma fuit quam Scythia, quod ab aliis viris doctis solum ei natale falso tribuitur: nam ex Galliarum provincia originem duxisse rectius observant Holstenius cap. 3. præfat. ad Codicem regularum, Norisius lib. 2. Hist. Pelag. cap. 1. & Antonius Pagi ad A. C. 404. n. 23. seq.

CXCVIII. ANONYMI *ἀνδρῶν ἀγλῶν βίβλος*, *Vite sanctarum Virorum*, anachoretarum & monachorum ab Antonio Monacho usque, ad Heraclii Imp. tempora & paulo ulterius. De hoc libro qui totus fere adhuc, non Græce quidem sed Latine ex veteri Latina versione exstat, & de subjectis eidem olim in Photii Codice HESYCHII Hierosol. presbyteri sententiis, Græce & Latine plus simplici vice editis, dixi supra hoc ipso Volumine p. 24. seq.

CXCIX. JOANNIS MOSCHI *λαμῶν* sive *τῶν ὁσείσιον πραγμάτων* sive (cujus tituli etiam superiore Codice mentionem fecerat Photius) *νοῦκῃ παραδίσκου*; ad Sophronium sive Sophronam discipulum suum, capitibus CCCIV. exstat Græce & Latine, de quo supra, p. 22. seq. & de Sophronio p. 24.

CC. MARCI Mönachī *Asceticorum libelli IX.* Ex his octo exstant una cum *Nicolai* Monachi ad Marcum Epistola Græce editi nitide à Guilelmo Morello Paris. 1563. 8. una cum Hesychie Hierosol. capitibus (Cod. CXCVIII. à Photio memoratis) *ἀντιρρητικοῖς καὶ εὐκλικοῖς*. Et separatim Latine ibid. eodem anno in 8. Joanne Rico interprete. Librorum in editis alius est ordo quam apud Photium, ut notavi Volum. VIII; hujus Bibl. p. 350. ubi etiam de aliis editionibus. De libro nono, qui nondum lucem vidit, & MS. fuit apud C. V. Thomam Galeum, ita Photius: *ὁ δὲ θ', κατὰ Μελχισεδεκίτων ἀγωνιζόμενος, ἔδεν ἑλαττον τὸν γεννησάμενον αὐτὸν ἔscriptorem ipsum libri Marcum, ut pulchre observavit Vir eruditiss. M. V. la Crose*), *αἰρέσεως ἐνοχον ἔ μετεμώτερας σηλιθεύει. Liber nonus decertans adversus Melchisedecitas, non minus ipsum libri parentem haud levioris hereseos rem peragit.*

CCI. DIADOCHI Photices in veteri Epiro sive Illyrico Episcopi *Asceticorum capita centum*, quæ exstant Latine ex *Francisci Turriani S. I.* versione, post editionem Florent. cum S. Nilo de prece A. 1570. 8. plus simplici vice deinde recusa tum separatim, tum in Patrum Bibliothecis ut in novissima Lugdunensi T. V. p. 884. Græce MSta in variis Bibliothecis, ut Cæsarea aliquoties, & eodem Turriano curante etiam edita Venet. 1578. 8. una cum duabus centuriis sententiarum S. NILI, cujus *capita CLIII. de prece*, Diadocho subjecta legit Photius, testatus præterea longe plures illius Nili ferri lectu dignas diatribas, & Epistolas, *πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα αὐτῷ ἀξιόλογα ποικίλας ὑποβαλλόμενα ἢς πὶ τὸν ἐπιστολιμαῖον τρόπον καὶ εἰς τὸν συγγραφικὸν ἀνηγμένα συντάγματα φέρονται.* De illis dictum Volumine V. ad Allatii diatribam de Nilis, quemadmodum de Diadocho Volum. VIII. p. 349. Hunc non certa satis conjectura eundem cum Diadocho volunt viri docti, à quo Victor Vitensis in præfat. Histor. de persecutione Vandalica ait eruditum fuisse amicum suum, *ἀ ταντο pontifice, totoq; laudis genere predicando beato Diadocho, cujus ut astra lucientia exstant quæ plurima catholici dogmatis monumenta dicuntur.* Cum Marco, Nilo, & Diadocho Photius confert illisque postponit JOANNIS CARPATHII *πρὸς τὰς ἀπὸ τῆς Ἰνδίας προτρέψοντας μοναχὺς παρακλητικὸν, Consolationem ad monachos in India* qui hoc ab eo flagitaverant; *capitibus centum*, quam ex Codice Augustano Latine vertit ediditque *Jacobus Pontanus S. I.* ad calcem dioptræ Philippi solitarii, Ingolstad. 1654. 4. Græca adhuc in Bibliothecis MSta delitescunt capita CCXVII. Ex his alia LXXXII. idem Pontanus adjunxit, quæ Latine jam vulgaverat cum Simeonis presbyteri Orationibus XXIII. aliisque aliorum veterum lucubrationibus, *ibid.* 1603. 4. utraqve recusa in Bibliothecis Patrum, ut novissima Lugd. T. XII. pag. 535. 542. Hunc Joannem Carpathium, Carpathiorum (in Cycladibus) Episcopum facit Pontanus, nescio quo auctore, nam nec in MSS. Episcopus vocatur, nec Photius Episcopatum ejus commemorat: & Meletius Calligraphus in jambis Codici Coisliniano præfixis, & ab eruditiss. Montfaucono p. 305. editis eum vocat *καρπάθιον ῥήτορα καὶ θεοφύρον*, non Episcopum.

CCII. HIPPOLYTI Episcopi & Martyris *ἑρμηνεία εἰς τὸν Δανιὴλ, Commentarius in Daniele*, ex quo fragmenta dedi T. 1. Opp. S. Hippolyti p. 272. seq. & T. 2. p. 32. Theodoretum sua ad Danielelem enarratione Hippolyto subinde suffragari notat Cod. CCIII. Alter vero *λόγος περὶ χριστοῦ καὶ ἀντιχριστοῦ, Liber de Christo & antichristo*, quem deinde lectum ad se Photius commemorat, pervenit ad nos integer atque inter

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

CCVIII. *Eulogii Archiep. Alexandrini contra Novatianos libri VI*, pridem deperditi, de quibus jam dictum Cod. CLXXXII.

CCIX. DIONIS CHRYSOSTOMI *dissertationes octoginta*, quæ omnes exstant, licet alio quo Photius eas legit ordine, de quibus dictum lib. IV. cap. 10. Federicus Morellus Græcolatinæ Dionis editioni Paris. 1604. fol. hoc Photii caput cum versione sua præfixit. Interpretationem Dionis Latinam adornavit Thomas Nacgeorgus.

CCX. CÆSARII κεφάλαια ἐκκλησιαστικά, *capita ecclesiastici & theologi argumenti CCXX*, ex quibus editæ sunt Græce & Latine ab Eliæ Ehingero quæstiones sive capita EXXVIII. sed à Frontone Ducæo cum Jo. Leunclavii versione, capita CXCV. quas duas editiones si quis velit inter se conferre, en tibi hanc tabellum :

{	E.	1-34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53.
{	L.	1-34. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115.
{	E.	54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71.
{	L.	116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133.
{	E.	72. 73. 74. 75. 76. 77. 78.
{	L.	134. 135. 136. 137. 138. 139. 140.

Desiderantur itaque in Ehingeriana editione capita Leunclaviana à 35 ad 96. & ab 141 ad 195. Dialogus primus desinit in capite centesimo, secundus in centesimo decimo quarto, tertius in centesimo duodecimo, & quartus in centesimo nonagesimo quinto. In Codice Casareo inscribuntur Πύσεις προσαχθήσαι ὑπὸ Κωνσταντίνου, Θεοχαρίτου, Ανδρέου, Γρηγορίου, Δόμνου, Ισιδώρου, Λεοντίου, Πι σικρίτου Καισαρίου τῷ ἀδελφῷ ἔ ἀγίου Γρηγορίου, Πισκόπου Ναζιανζου, ὁπηνίκα ἐκράτηθη ἐν Κωνσταντινῆ πόλει διδάσκων Πι ἔτη εἴκοσι. * *Quæstiones à Constantino, Theocharisto, Andrea, Gregorio, Domino, Isidoro & Leoncio privatim ac familiariter proposita Casario fratri S. Gregorii Episcopi Nazianzi, cum per viginti annos docens C. Poli commercio fuerunt.* At verba Photii postrema de hoc opere, εἰς ἐρωτήσεως δὲ καὶ ἀποκρίσεως μετ' ὑποβολῆς (ita videtur legendum pro ὑπερβολῆς) προσώπων τὸ ἔ λόγῳ σχήμα πεποίηται, εἶναι δὲ φασὶ Γρηγορίου, ἔ τὸ θεολόγῳ ἐπώνυμον τὸν συγγραφέα ἀδελφὸν δηλοποιεῖ. Hæc post Ehingerum Rivetus, Labbeus & alii ita intellexerunt, ac si Gregorius Naz. verus auctor sit hujus libri, fratremque suum inclarescere cupiens, sub illius nomine eum miserit. Sed rectius Schottus, cui Lambecius IV. p. 36. assentitur, sensus enim illorum verborum non alius est, quam compositum esse per interrogationes &

* pro κ' Lambecius IV. p. 47. legit ε', hoc est sex, pro viginti.

responsiones, more dialogorum, suppositis personis colloquentibus, Gregorii ut ajunt, cujus cognomen Theologus scriptorem ipsius fratrem prodit. Plura de hoc Casario Nazianzeni fratre Tillemontius Tomo IX. memor. Superesse adhuc quæstiones CCXX. (quot in suo Codice Photius reperit) in nonnullis Bibliothecis MStas, notavi Volum. VII. hujus Bibl. p. 542.

CCXI. *Dionysii Aegæi Διόνυσια*, de quibus pridem deperditis jam dictum ad Cod. CLXXXV.

CCXII. *Ænesidem* (Photio ὁ Αἰνησιδῆμος ὁ ἐξ Αἰγῶν quod de Dionysio verum, qui apud Photium præcesserat, non de Ænesidemo qui Laërtio Κνωσσι ex Cnossio Cretæ, IX. 116.) Πυρρῶνίων λέγοι ἢ, *Pyrrhonianum* sive *Scepticarum dissertationum* ad Lucium Neronem (al. Tuberonem) libri VIII. laudati etiam Laërtio IX. 116. quos hodie desideramus. Ex his liber primus videtur fuisse qui ab Aristocle apud Eusebium XIV. 18. præparat. Evangel. & apud Laërtium IX. 78. vocatur ὑποτύπωσις εἰς τὰ Πυρρῶνία, sane in libro illo primo Photius diserte testatur Ænesidemum universam Scepticorum doctrinam tradidisse ὡς τύπη καὶ κεφαλαίως. Docuit hic Alexandria Augusti tempore: itaque Aristocles ait cum χθρὲς καὶ πρῶην *nuper Pyrrhonianam Philosophiam ἀναζωπυρεῖν & instaurare conatum esse.* De illo dixi lib. 3. cap. 33. p. 818. & ad Sextum Empiricum, qui plura ex Ænesidemo in sua scripta transtulit.

CCXIII. *Agatharchidis* sive *Agatharchi* Cnidii, Grammatici & Rhetoris, qui Heraclidæ Lembii anagnostes & amanuensis atque Cinnæi alumnus fuit, (atque adeo Ptolemæi Philometoris tempore & longe deinceps* vixit) ἰστορικόν, *opus Historicum* pridem deperditum, in cujus libro quinto memorari vidit Photius quæ hodie itidem omnia desideramus scripta illius alia 1) τὰ κατὰ τὴν Ἀσίαν ἐγνωσμένα, *de rebus Asiae, libros IX.* 2) τῶν κατὰ τὴν Εὐρώπην, *de rebus Europa, libros XLIX.* 3) τὰ περὶ ἐρυθρὰν θάλασσαν, *de mari rubro libros V.* Præter hæc ait Photius laudata ab aliis Agatharchidæ
LII
Scripta,

* Vide H. Dodvvelli diss. de ætate scripti de mari rubro, quæ præfixa est Tomo primo Geographorum minorum celeberrimi Hudsoni. Peripateticus dicitur Straboni lib. XIV. *Ἀγαθαρχίδης ὁ ἐκ περιπάτων, συγγραφεύς.* Attice scripsisse notat Photius infra Cod 250. ὅτι κέχρηται ὁ συγγραφεύς, ἀττικιστῆς καί τοι ὦν τῆ τῆς καμάρας λέξει, *scriptor, licet attica dictionis observans, tamen καμάρας vocabulo (minus attico) utitur,* ita enim vertendus ille locus, non, ut Schottus, *Camara τραπεζῆ (urbis in Creta) dialecto utitur.* Confer Ez. Spanhemium, diss. IV. de usu numism. p. 309. edit. Amst.

Scripta, sed quæ ipse nunquam viderit, 4) *Librorum de mari rubro epitomen libri*. 5) *περὶ τρωγλοδυτῶν, de Troglodytis, libros V.* 6) *Ἐπιτομὴν Ἀντιμάχου Λύδης, epitomen Poëmatis Antimachi, cui titulus Lyde.* ** 7) *Ἐπιτομὴν τῶν συγγεγραφότων περὶ συναγωγῆς θαυμασίων, Epitomen eorum qui de mirabilibus scripserunt.* Confer Jonsium lib. 2. de scriptoribus Hist. Philosoph. cap. 12 ubi refellit eos qui apud Photium legunt *περὶ συναγωγῆς θαυμασίων ἀνέμων, vel θαυμασίων ἀνέμων.* 8) *περὶ ἀνέμων, de ventis.* 9) *ἐκλογαὶς ἰστοριῶν, electa historica.* & 10) *περὶ προσφιλέως ὁμιλίας, de amica consuetudine.* Ex libro II. & V. de mari rubro, nec non ex mirabilium epitome excerpta dat Photius infra Cod. CCL. De Agatharchide ipso non repetam quæ dixi lib. 3. cap. 8.

CCXIV. Hieroclis (Alexandrini Philosophi) *περὶ προνοίας καὶ ἐμαρμένης καὶ τῆς ἔμφ' ἡμῖν πρὸς τὴν θεῖαν ἡγεμονίαν συντάξεως, de providentia & fato arbitriique nostri cum divina gubernatione congruentia,* ad Olympiodorum, libri VII. in quibus sententias Platonis, Aristotelis, Alexandri Aphrodisei, Plotini, Origenis, Porphyrii, Jamblichi, & magistrorum suorum Plutarchi Atheniensis & Ammonii (Hermæ) Alexandrini exposuit & Platonis dogma cum Aristotelis placitis conatus est conciliare. Ex hoc opere deperdito excerpta leguntur infra, Cod. CCLI. De Hierocle præter ea quæ de illius egregiis in aurea carmina commentariis dixi lib. 2. c. 12. §. 7. consuli possunt D. Godfridi Olearii *ἔμκακαρίτε* prolegomena ad Eusebii librum quem alteri ac vetustiori Hierocli opposuit. Olympiodorum ad quem Hierocles junior scripsit, illum intelligo cujus commentaria in varios Platonis libros supersunt adhuc inedita, de quibus supra p. 354. seq.

CCXV. *Ἰωάννης Φιλοπονί* liber *κατὰ τῆς σπευδῆς Ἰαμβλίχου, ἢ ἐπέγραψε περὶ ἀγαλμάτων, contra Jamblichi Philosophi scriptum, quo idola live imagines Deorum, numine plenas voluit evincere.* Idem ante Jamblichum in libro *περὶ ἀγαλμάτων* probandum in se suscepit Porphyrius cujus vestigiis illum instituisse non dubitat Holstenius in vita Porphyrii cap. 9. Hodie universa ista & Porphyrii & Jamblichi & Philoponi scripta desideramus.

CCXIV.

** *Antimachi* poëta Colophonii antiquissimi qui ante Platonem fuit, poëma elegiacum consolationem de obitu *Lydes* uxoris suæ complexum memorat Plutarchus consolat. ad Apollon. p. 106. Athenæus XIII. cap. VII. & Suidas in *Ὀργεῶνος*. De aliis *Antimachi* scriptis Lud. Kusterus ad Suidam in *Ἀντίμαχῳ*.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

basii scriptis Basil. 1557. 8. & inter Medicos principes Henrici Stephani, Paris. 1567 fol. Oribasii operum vetus interpretatio Latina multum diversa ab edita tum ratione ordinis librorum, tum rerum tractatarum MStá fuit in Bibl. Renati Moreau, monente Labbeo Bibl. novæ MSS. p. 214. Testatur Oribasius se in his libris succincte complexum quæ apud Galenum, Dioscoridem, Apollonium, Rufumque Ephesium & alios reperisset, & quorum ipse periculum fecisset. In Oribasii amici sui laudem multa Eunapius in Sophistarum vitis, qui inter alia p. 140. testatur illum non parum contulisse ut Julianus, à quo Medicus adscitus fuerat, in Imperatoris dignitatem eveheretur, idque fusiùs innuit Eunapius se exposuisse in suis Annalibus quos hodie desideramus. Libro I. Anthologiæ hoc in Oribasii imaginem legitur Epigramma:

Δίς Ὀρεβασίῃ τὸν, ἀθάνατον Διὸς τέχνην
Πολλὰκι δαμαίνουσα μίτρος ἀνεβάλλετο μοίρῃ.
Divi Oribasii, quem divinam propter artem
Sapientia reverita vitas hominum remisit Parca.

Ex Oribasii scriptis iterum Epitome Imp. Constantini Porphyrogeniti jussu composita est à quodam Theophane, quæ Græce MS. existat aliquoties in Bibl. Cæsarea. Vide Lambecium VI. p. 114. 116. 157.

Index scriptorum ex quibus Oribasius libros ex
ἑβδομηκοντάβιβλῳ superstites composuit.

Agathinus lib. X. cap. 7.

Antylli primus liber de præsiidiis extrinsecus incidentibus, IX. 3. 4. 9. 11. 13. 22. 23. 24. X. 2. 3. 12. 13. 19 - 36. Secundus de præsiidiis evacuantibus. VII. 9. 10. 11. 12. 14. 16. 18. 21. VIII. 5. 10. 13. 17. tertius de auxiliis liber IV. 11. V. 28. 29. quartus liber VI. 1. 2. 3. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 21. 22. 23. 24. 26 - 36.

Apollonius Medicus. VII. 19.

Archigenes VIII. 1. 2. 23. 46.

Athenæus Medicus I. 2. 9. 11. V. 5. liber nonus & vigesimus IX. 5. liber primus IX. 12.

Echius. XXIV. 31.

Cresius de elleboro. VII. 8.

Dieuchidas. IV. 5. 6. 7. VIII. 42.

Diocles. IV. 3. V. 4. 26. VIII. 22. 41. XXIV. 31.

- Dioscorides V. 13. 25. libri XI. XII. XIII. integri ex Dioscoride excerpti.
 Epicurus VI. 37.
 Galenus I. 1. 12. 41. II. 59. 62. 64. III. 1. IV. 1. V. 1. 6. 8. 10. 14. 15. 16. 18.
 VI. 4. 11. 37. VII. 1. 13. 15. 22. VIII. 18. 11. 19. 20. 44. IX. 1. 6. 10. 21. X. 1. 6.
 41. XIV. 1. seq. 46. 51. 53. 57. 59. 63. 66. XV. totus ex Galeno de me-
 dicamentor. facultat. XXIV. 1. XXIV. 8. ex libro Galeni *περὶ Φωνῆς*
 qui intercidit. XXV. 2. seq. ex libro de ossibus. Galeni ad Potamo-
 nianum de vomitibus. VIII. 21.
 Goras I. 40.
 Herodotus Medicus. V. 27. 30. liber de auxiliis VI. 20. 25. de præfidiis eva-
 cuantibus VII. 8. 17. VIII. 3. 4. 7. de præfidiis extrinsecus occurren-
 tibus. X. 4. 5. 8. 9. 10. 11. 17. 18. 37. 38. 39. 40.
 Hippocrates VI. 38. VII. 23.
 Historiæ rerum admirabilium in aquis, V. 3.
 Justus. VIII. 47. bis.
 Lyci commentarii. VIII. 25. 43. IX. 25.
 Marinus XXV. 58.
 Menemachus. VII. 21. X. 14.
 Mnesitheus VIII. 9. 38. Atheniensis, de facultatibus alimentorum II. 67.
 Mnesitheus Cyzicenus IV. 4.
 Philagrius libro de potionibus suavibus V. 17. 19. 20. 21. 22. 23.
 Philotimi de facultatibus alimentorum. II. 69. IV. 10. V. 32.
 Philumenus VIII. 45.
 Rufus I. 40. II. 61. IV. 2. V. 9. 11. 12. VI. 38. VII. 26. VIII. 24. 39. 47.
 secundus liber de dicta V. 3. liber duodecimus V. 7. de nominibus
 partium humani corporis XXV. 1.
 Sabinus. IX. 15.
 Soranus de pudendo muliebri. XXIV. 31.
 Xenocrates de alimento quod ex aquatilibus II. 58.
 Zopyrus. XIV. 45. 50. 52. 56. 58. 61. 64.

Inter hos scriptores Orbasio lectos penultimo loco apparet *Xenocrates*, insignis & præclarus scriptor * Galeno sæpius laudatus nec non Aëtio, Clementi Alex. Artemidoro, aliisque, patria Aphrodisiensis, clarus tem-
 pore Tiberii Imp. cujus lucubrationem de alimento ex aquatilibus Græce
 vix tertiam partem olim editam à Gesnero, cum ante aliquot annos ab
 illustri Paulo Vindingio τῷ μακρόν nactus sim integram, iuvat illam hoc
 loco tecum, Lector benevole, communicare.

* de eo dictum supra lib. 3. c. 3. p. 68. seq.

XENOCRATIS de alimento, quod ex aqua-
tilibus existit, iudicium,

JO. BAPTISTA RASARIO

Interprete,

I.

Natantium natura cibus existit, qui in conviviis splendidis in deliciis est habitus, & magnum quoque ad salubrem victus rationem usum præstitit. Differunt vero pisces ex ipsa compage: siquidem alii duræ, alii mollis carnis sunt. Ac duræ quidem sunt carnis phagri, synodontes, buglossi, & lati, quales sunt phesæ,* & rhombi: mollem vero carnem habent turdi, merulæ, fucæ, & ejusmodi qui facile digeruntur. Inter hos medii sunt aselli, bacchi, umbellæ.

II. Præterea quidam saxatiles, quidam pelagii sunt. Ac magis alunt, qui prope littora, quam qui aquæ ductuum meatibus mali succi, & ori ingrati feruntur. Jam maria quoque in hac re differunt: sunt namque mediocres pisces qui in Adriatico, sed qui in Tyrrheno degunt, suavissimi.

III. Quinetiam verno tempore quam plurimi, quod ova pariunt, sunt præstantiores, ut mulli: æstate vero phagri, & synodontes. autumnum vero hepatus, qui cum annum excedit, † mali succi est, mugiles & lupi, delicatiores sunt.

* Gesner. *psitta*, passeris. Sed *ὡς φῆσαι*, est ut ita dicam.

† *παραιητέος*, improbandus. ** *κεσεῖς* δὲ Ed. Wottonus libro VIII. de differentiis animal. Paris. 1552. fol.

XENOKRATOUS περὶ τῆς ἀπὸ
ἐνύδρων τροφῆς.

Πεποιήτῳ μὲν ἡ νηχαλαίων φύσις στίλιων ἄθυρμα ταῖς ἐστραπέζοις καταλάουσι, μέγα δ' ὠφελεῖ καὶ ταῖς κατ' ὑγίαν διαίταις. Ἐξαλλάσσονται δὲ ὡς συγκρίσεις ἰχθύες, ἐπὶ οἷ μὲν εἰσι σκληρόσαρκοι, οἱ δὲ ἀπαλόσαρκοι. Σκληρόσαρκοι μὲν φάγροι, συνόδοντες, βεγγλώσσοι, καὶ ὅς πλατεῖς ὡς φῆσαι ῥόμβοι. Ἀπαλόσαρκοι δὲ, κίχλαι, κόσσυφοι, φοικίδες καὶ ὅμοιοι εὐδιαφόρητοι καθεστῶτες. μέσοι δὲ αἰσχοί, βακχοί, σκιαδές.

II. Ἔτι οἱ μὲν πετραῖοι, οἱ δὲ πελάγιοι, τροφιμώτεροι δὲ οἱ παρ' αἰγιαλῶν ὄχθαις, ἢ ὑδροχίων ἐκροαῖς κακόχυλοι καὶ ἄστομοι. Καὶ τὰ πελάγη δὲ διαφέρει. Μέτριοι μὲν γὰρ οἱ κατὰ τὸν ἀδριακόν, οἱ δὲ κατὰ τὸ τυρηνικόν ἡδύτατοι.

III. Καὶ ἔτι ἐὰρ μὲν οἱ πλείστοι ἀπὸ τὸ ὠτοκεῖν ἀμεινυς, ὡς τρίγλαι, θέρης δὲ φάγροι τε καὶ συνόδοντες, φθινοπώρῃ ἢ πατῶν παραιητέος κακόχυμῶν. *κεσεῖδα** καὶ λάβρακες τρυφερώτεροι.

IV.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

gnatus. Itemque Annienis, palusque in Phalernis, ejusdem naturæ pisces gignunt, nam pabulum quod illic eis suppetit, & boni succi est, & valde accommodatum. Ex omnibus vero piscibus anteponendi sunt ii, qui virus non habent, & præpingves sunt, ac boni succi & moderati.

VII. Cæterum ex piscibus alii cartilaginei, alii molles, alii testæ operati: quorum exponendæ sunt qualitates. Apra minimus est, gregarius, & in olla paratur. Alopeces, Hippuri, Thrissæ, Lecusque ex mari in flumen confugiencia difficulter in succum mutantur, stomacho non conveniunt, difficiliter concoquuntur, & exiguum alimentum præbent. Acharnes vero duræ est naturæ, ægre corrumpitur, nec est stomacho accommodatus, nec probum succum gignit. Velona, quæ rostri cornei sunt, ineptæ stomacho, malique succi sunt, non nutriunt, facile corrumpuntur. Botæ, Iulides, Trachuri, qui Sauri ab aliquibus nominantur, & channi, & cæteri omnes qui sartagini conveniunt, ori quidem comedendo apti sunt, sed tamen stomacho non sunt idonei, & facile corrumpuntur, fluitant, ventremque non alunt.

VIII. Erythrinus ori gratus alium sistit, duræ compagis est, ad nutriendum valet: & ad res

ὅς ἐστιν ἐπισημειωθῆναι, καὶ ὁ αἰνίωσι
λίμνη τε κατὰ Φάλερον ὁμοφυῆς
ἰχθύων. εὐχύλιον γὰρ καὶ εὐπρόσφορον
ἢ ἐκείνῃ διδῶσι διαίτα. πάντων δὲ προ-
κρίτεον ἰχθύων τοὺς τε ἀβρόμους καὶ
περιπαμέλους. εὐχύλους τε καὶ σιμ-
μέτρους.

ΠΙ. τῶν δὲ ἰχθύων ἃ μὲν ἐστὶ
νηχάλαια. ἃ δὲ σιλάχη. τὰ δὲ μα-
λάκια. τὰ δὲ ὄστράκια, ὧν αἱ ποιότη-
τες. ἀφυσάβραχύτατον δὲ, συνάγλα-
σικόν, λοιπὰ σκευαζόμενον. ἀλάπη-
κας, ἰσπυροί, θείσσαι, λέρες * ἐκ
πελάγους φεύγουσιν εἰς ποταμὸν.
δύσχυλα ἔκ εὐσόμαχα, δύσπεπτα,
ὀλιγότροφα. ἀχάρνης σκληροφυῆς
δύσφθαρτος ἢ εὐσόμαχῶς. ἢ εὐ-
χύλῶς. βελῶναι, ῥάμφῶς κερ-
τῶδες, ἔκ εὐσόμαχοι. κακόχυλοι,
ἄτροφοί. βῶκες, ἰελίδες. τραχῆρες
πρὸς † ἐνίωσι σαυροὶ καλύμενοι, χάν-
νοι ** καὶ πᾶν τὸ τηγάνῳ ἀεμόζον
εὐσόμαχον, εὐφθαρτον, ἐπιπολασι-
κόν, κοιλίας ἄτροφον.

VIII. Ἐρυθρίνος, εὐσώμος, ἵασι-
κὸς κοιλίας, σκληροπυγῆς, τρέφιμος,
ἰτατικὸς πρὸς συνουσίαν. ἢ τις αὐτὸν

† varius, pictus. * in MS. margine σύληρος. †† id. παρ. ** id. χάνναι.

venereas excitandas, si quis cum vino suffocatum bibat, aptus est. Thranis, aut Xiphias cetaceus est piscis, & in frusta secatur: ori autem ingratus est, scaber, difficilis ad conficiendum, valenter nutriens, grave olens: quamobrem & cum sinapi comeditur, & in olla pasatur: ejusque præstantior pars est imus venter. Thynnus, & Thynnus, colias, horcynus, pelamis, scombrusque non apti stomacho sunt, mali succi sunt, flatum gignunt, scabri, difficiles ad excernendum, nutriunt: quorum valentissime nutrit pelamis: colias vero & ori ingratus est, & nullius succi: at thynnus ei subicitur. Thynnus vero difficulter concoquitur.

IX. Siones, brachycephali, petlines, chelidones, uranoscopi, galiei, canes, & quæ sunt generis ejusdem, mali succi, & gravis odoris sunt, segnem materiam trahunt & gignunt. Apti autem mensæ sunt salpi, melanuri, canthari, suntque stomacho idonei, boni succi, ac facile distribuuntur. Præterea vero alunt, & apti sunt ad excernendum. Salpæ autem pelagiæ acris sunt saporis: ori gratæ, difficulter corrumpuntur, difficulter separantur, alunt, facile excernuntur: at quæ in littoribus capiuntur, duræ sunt carnis & mali succi, & ori insvaves. Buglossi vero, & passeris duram carnem habent,

ἐν οἴνῳ πνίξας πῖσι θρανὴς ἢ ξιφίας κητώδες ἐστὶ τεμαχίζονται. ἄσομοι δ' ἐστὶ ψαφαρὸς, δυσκατέργαστος πολύτροφος, βρομώδης. διὸ μετὰ σιγήπρωτος ἐδίεται καὶ λοπάσι, κρηττον δὲ τὸ ὑπογάστριον. θύννη καὶ θύννη, κολίας. ὀρκύνος, πηλαμῖς, σκόμβρος. ἐκ εὐστόμαχοι, κακόχυλοι. φισώδεις, ψαφαροί. δυσέκκριτοι, τρώφιμοι, ἂν τρυφερωτέρη * ἢ πηλαμῖς. ἄσομοι δὲ καὶ ἄχυλοι ὁ κολίας. ἢ δὲ θύννη ὑποτίτακται, δύσπρωτος δὲ ὁ θύννη.

* Rafarius legit τρωφιματέρη.

IX. Σιώνες βραχυκέφαλοι. κτένες, χελιδῶνες, οὐρανοσκόποι. γαλέοι. κύνες, καὶ οἱ ὅμοιοι κακόχυλοι. βρομώδεις δρυῆς ὄλκιμα ὕλης γόνιμοι. εὐτρώπιζοι δὲ, σαργοί, μελάντροι, κάνθαροι. εὐστόμαχοι, εὐχυλοι, εὐδισίκτητοι, τρωφώδεις δὲ καὶ πρὸς τὰς ἐκκρίσεις εὐέχουσι. σάλπααι πηλαγία, δριμύαι, εὐστομοί, δύσφθαρτοί. εὐχυλοί. διόλκωχοι, τρωφώδεις, εὐέκκριτοι. αἱ δ' ἀπὸ αἰγιαλῶν, σκληρόσαρκοι καὶ κακόχυλοι, ἄσομοι, βεγγλωσσοί. * ψῆσαι, σκληρόσαρκοι. δύσφθαρτοί. εὐχυλοί. εὐέκκριτοι. γλαυκὸς μετὰ

M m m

λάβρα

* Gelner, ψήτλια.

ac difficiliter corrumpuntur : boni tamen succi sunt; & facile excernuntur. Glaucus, cum lupo (est enim in omnibus ei similis) minus.

X. Præstat autem sparo ellops, stomachoque est idoneus, succum dulcem gignit, alit, facileque excernitur. Hepatus: hemaxias mediocriter alit, delicatus, solutus origratus, difficulter vero concoquitur, & alit, & facilis excretionis est. Mugil vero pelagius optimus, origratus, acer, lupo non cedens. Præterea hic quoque præterquam quod tener est, facile subducitur: in limpidis quidem ac puris fluminibus natans marinam duritiem dulcis temperiei beneficio remittit: qui vero in turbidis, & stagnis, in quibus aqua stat, gravioris odoris est, difficillime distribuitur, cumque ex limo pingvis fit redditus, admodum inertem carnem habet: cum vero in magnitudinem excrevit, indurescit. nonnulli vero mugilem, *ρλοτην* vocant.

XI. Citharus & rhombus lati sunt: rhombusque solidus est, difficiliter corrumpitur, qui quidem si magnus sit, quoniam difficiliter conficitur, satis alit: & per unum diem asservatus coqui debet. ac citharus mali succi est, & stomacho non idoneus: ægre corrumpitur, facile excernitur. Cichela, Cotyphi, phycides, teneræ sunt carnis, boni succi, facile digeruntur;

λάβρακα, (εοικε γὰρ πάντα αὐτῷ) ἤττον.

X. Προσφέρει * δὲ σπάρη ἑλλωψ, εὐσόμαχον, γλυκύχυλος, τρέφειμας, εὐόκρητος, ἥπατος ἢ μαζίας τρυφερός μέσως. εὐθρυπτος, λελυμένος, εὐτομος, δύσπεπτος δὲ καὶ τρέφειμας καὶ εὐέκρητος. κερύς πελάγιον ἄριον, εὐτομον, δερμὺς ἐκ λυπαίων λάβρακον, εὐλαχώρητος καὶ ἔτι πρὸς τὸ τρυφερὸν ποταμοῖς διαυγέσι καὶ καθαρῶς ἠεξάμενον, ἀναχαλᾶτην θαλάττιον σκληρότητα, ἀπὸ τῆς ἑ γλυκίον σπικρέσεως. ἡ δ' ἐν θαλάσσις καὶ εὐάσιμον ἔχουσαι ὕδαρ λίμναις, βρεμωδέστερον, δυσδιωκῆτατον, πρὸς τῆς ἰλύος πικαιόμενον, πᾶν δὲ γῆν ἔχων τὴν σάρκα. μέγεθρον δὲ σκληρῆται. καλῶσι δὲ τῶες καὶ πλωτὰ τὸν κερύα.

XI. Κίθαρον ἢ καὶ ῥόμβον, πλατεῖς εἰσιν. ὁ ῥόμβος στερεός, δύσφθορον. χρὴ δὲ τὸν μέγαν προεωλίσαντας ἡμέραν ἐψεῖν δυσκατέργασον ὄντα καὶ εὐτρεφον. ὁ δὲ κίθαρον, κακόχυλον, καὶ ἐκ εὐσόμαχον, δύσφθορον, εὐέκρητον. κίχλαι, κόττυφοι, φοικίδες, ἀπαλόσαρκοι εὐχυλαι,

* προσφέρει, ut infra c. 18.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

cile corrumpitur, & dejicitur, qui vero nuper captus est, neque vivariis fuit inclusus, multa habet interiora, & ori gratus est, & fluitans, facile corrumpitur.

XV. Synodon: habet ille quidem carnem duram, sed tamen non est alimenti expers †: boni vero est succi, ac facile distribuitur, & mediocriter nutrit, & facile excernitur. Nullus obsoniorum præstantissimus est, & stomacho idoneus, & boni succi, & ori gratus, caro plana, difficilis ad corrumpendum, & mediocris ad excernendum. Differt autem pelagius à saxatili, quod rufus sit, cinnabariqve atque auro similem aspectum habeat: itemque barbam fert: his autem inferiores sunt ii, qui in littoribus vivunt. Phagrus duræ carnis est, difficulter corrumpitur, non facile secernitur. Aurata candidæ carnis est, solida, condensata, boni succi, facilis distributionis, alitque & non difficulter excernitur. Congrus nec ori gratus, nec mali succi est, modice aptus ad concoquendum, & alendum, & ad excernendum vitio vacans.

XVI. Urticæ, quæ etiam aculephæ dicuntur, gratae ori, & stomacho non mediocriter ineptæ: sed assatæ elixis sunt accommodatiores. Aluum cient, urinamque magis movent, quæ post purgationem exortæ juxta calculos, lotæ, & per-

ζωτείσις ἐγκλεισμένος, πολλοῖς ἐγκάτοις, ἔυσομος, Ἰπτιολασικός, ἔυφθαρτος.

XV. Συνόδης, σκληρόσαρκος μὲν ἢ ἀτρυφερός δὲ, ἔυχυλος, εὐδιοίκητος, τροφώδης μέσως, καὶ εὐέκκρητος. * τρίγλα Ἰπτιφανεσάτη ὄψων, ἔυσόμαχος, ἔυχυλος, ἔυσομος, πλακαίδης σὰρξ, δύσφθαρτος, μετρία πρὸς ἐκκρίσεως, ἀγαφέρη δὲ ἢ πελάγιος τῆς πετεργίας, ἀγάπυρος ἢ σακίναβαρη καὶ χρυσώπη, πωγωνοφόρος δ' ἐστὶ λείπονται δὲ τῶν αἰτῶν γαγγιάλιοι. Φάγρος σκληρόσαρκος, δύσφθαρτος ἢ εὐέκκρητος, χρυσόφρος, λευκόσαρκος, σερρός, σύχκρητος, ἔυχυλος, εὐδιοίκητος, τρέφimos, ἢ δυσέκκρητος, γόγγρος, ἢ ἔυσομος, ἢ δὲ κακόχυμος, μετρίως δ' ἔυπεπτός, τροφώδης, πρὸς ἐκκρίσεως δὲ ἄμεμπτος.

Περὶ κνίδης.

XVI. Κνίδα ἢ ἀκαλήφα, ἔυσομοι, κακοςέμαχοι δὲ ἢ μετρίως, ὄπται δὲ τῶν ἐφθῶν Ἰπτιθηδιότεραι, λυτικῇ κοιλίας, ἔρητικώτεραι δὲ αἶμα μετα τὴν κάθαρσιν αἰφύσσαι πρὸς ταῖς ψήφοις, πλεθθεῖσαι, καὶ συσραφήσαι

† non pro se non tenet.

* Quæ sequuntur, in Gesneri editione desiderantur.

exiguo sali mixtae, atque ita parum aspersae sunt, ut mediocriter mandari possint, & affatione concretæ aut verubus aut furculis super carbonibus maluæ, aut sarmentorum, ut valenter solvant. Cum passo autem, aut vino mulso gustum excitantes facile coquuntur, facileque excerpuntur: quæ vero ex passo & oleo elixantur cum alio etiam condimento, id quidem seruant ut lubricæ sint, atque attrahant: sed & expleant, & difficulter concoquuntur, & alvum magis relaxant.

De τειβᾷ ορεινῇ.

XVII. Glandes optimæ sunt, quæ æstate capiuntur, aptæ, eis ut vescamur: quæ quidem exoriuntur, ubi aqua dulcis mari admiscetur. nam & alunt, & dulces sunt: plerumque autem in petris educantur. Svanissimæ enim sunt quæ alunt, friabilesque sunt, multumque succi faciunt ad alvum molliendam accommodatæ, & stomacho idoneæ, ori gratæ, teneræ & urinam cient. Succus earum simplex, confici non potest: ac ius decoctarum ad excretionem valet. quæ vero in petris vitam non degunt, acres sunt, & medicamenti facultatem præ se ferunt, & plus ventrem citant, quam urinas moveant.

XVIII. Glycymerides præstantiores sunt trachibus, inferiores autem peloridibus: hæ nanque stomachum disgregant, earum caro dura est illa quidem, sed non excerp-

Φῆσαι πάνυ ὀλίγοις ἀλσὶ, παρὰ τῆσά τε ὅπως ὀλίγον μετρίως εἶναι σιτηραῖ, τῇ δὲ ἐπιτήσει παγῆσαι, δι' ὀβελῶν ἢ καρφῶν ἐπὶ ἀνθρώπων μαλάχης ἢ κληματίνων, ὥστε ἐναργῶς ἀραθῆαι. μετὰ γλυκίος δὲ ἢ ὀνομέλιτος ποικιλοποιῆσαι γεῦσιν, εὐπεπτοὶ καὶ εὐέκκεστοι. αἱ δ' ἐν γλυκῇ καὶ ἐλαίῳ εἴσονται μετὰ τῆς ἄλλης δεξύσεως τὸ μὲν ὀλιόθηρόν καὶ ὀλιμόν. φυλάττεσσι, πλήσμιον δὲ ἔσαι καὶ δύσπεπτον τὴν κοιλίαν ἀναχαλῶσι μάλλον.

Περὶ ἑσρακίων.

XVII. Βαλάνων ἀρίστα αἰθερίας λαμβανόμενοι, ἐπιτήδαιοι πρὸς βρωσιν, αἱ γίνονται ὅπως ἐπιμίγνυται γλυκὺ ὕδωρ, τρέφονται δ' εἰσὶ καὶ γλυκῆς, πλείον δ' εἰσὶν ἐκτρέφόμεναί πετράσι, ἥδιστα γὰρ αἱ τροφώδεις εὐλείαντοι, πολύχυλοι, πρὸς κοιλίας μάλαξιν ἐπιτήδαιοι, σωμαχῶ προσηγῆς, εὐστομοὶ, ἀπαλαί, κινητικῇ οὐραν. τῶν χυλὸν αὐτῶν ἀπλῆν ἀμεταποίητον. τὸ δὲ ἀφείψημα αὐτῶν ἐστὶ διαχωρητικόν. αἱ δὲ μὴ ἐν πέτραισι δεκμαῖαι καὶ φαρμακώδεις, δεξιν καὶ κοιλίας πλείον, ἐλάττω δὲ τῶν ἔρων.

XVIII. Γλυκυμαρίδες προφέρουσι τῶν τραχέων, μιονεκτοὶ δὲ πελωρίδων. εἰσὶ δὲ διακρητικῇ σωμαχῆ. σκληρόν δ' εἰσὶν αὐτῶν τὸ σαρκώδες, ἢ μὴν ἀτρι-

alimenti: & urinam magis, quam pelorides cient: assatae autem, mea quidem sententia, indurescunt: elixatae vero & conditae ori sunt gratiae. Ex genere peloridum sunt hitulæ. diversae autem sunt atque variae, & longae, ut Dicæarchiae in Lucrino lacu: & Alexandriae in portu sunt enim dulces: & boni succi: quæ vero sub Pharo, & Diolco, & Ponto, & insula, oblongae sunt, & asperæ, glandibus quercinis similes. & æque ac phagi echinum producentes, albæ autem sunt duræ, atque acres.

XIX. Pectines optimi sunt, qui ad justam magnitudinem pervenerunt, cavi, colore nigriore: præstant autem vere ac æstate, siquidem eo tempore ad longæ incrementum maxime augentur. Omnibus autem antecelant Mitylenei magnitudine, natura, humoris bonitate. His similes Jonium mare juxta Illyrida, Hetruriam, Salonas, & Latium producit. Jam vero & Chios, & vicinæ insulæ, itemque Alexandria hujusmodi pisces ferunt. PONTUS vero multos fert, sed minores, & qui ægre auvantur. dulces sunt, ac facilius quam ostrea concoquuntur. Ex aceto sumpti ad excretionem accommodantur, & cum ex rosca concoquuntur, dulcitudinis participes sunt, quam assando deponunt.

Φω, ἔρητικώτεροι δ' εἰσὶν μάλλον τῶν πελωρίδων, ὅπῃ δὲ καὶ ἐφθαῖ σκληροποιεῖται, ἐψηθεῖσαι δὲ καὶ ζετυθεῖσαι, εὐσομοί εἰσι. γίνονται δὲ καὶ γένη πελωρίδων τε καὶ κηνῶν, Διάφοροι δὲ ποικίλαι καὶ τρογγύλαι, ὡς ἐν δικαιοαρχία ἐν τῷ λεκρίνῳ λάκκῳ, καὶ αἱ ἐν τῷ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ λιμένι, γλυκῆαι γὰρ καὶ εὐχυλοὶ: αἱ δ' ὑπὲρ Φάρον καὶ τὸν διόλκον τὴν τε γέφυραν καὶ τὴν νῆσον, Πιμῆκας, τραχεῖαι, βαλάνοις εἰκῆαι δρυῖνας ἐμφερεῖς Φίγοις τὸν ἐχῖνον φερόμεναι, λευκῆ δ' ἰσὶ καὶ σκληραὶ καὶ δερμῆαι.

XIX. Κλίβες κράτιστοι οἱ εὐμεγέθεις, κοῖλοι, τὴν χρόαν μελάντεροι ἀκμάζουσι δ' ἤρος καὶ θέρους, τότε γὰρ αὐξάνονται, μάλιστα πρὸς σελήνην. Διάφοροι δ' οἱ ἐν μίτυλινῃ πάντων μεγέθει, φύσει, εὐχυλία. Φέρει δ' ὁμοίως τέτοις ὁ ἰόνιος κόλπος κατ' Ἰλλυρίδα, καὶ σαλαῖνας, καὶ λάτιον, φέρει δὲ καὶ χῖος καὶ συχναὶ τῶν νήσων καὶ ἀλεξανδρεία. ὁ δὲ πόντος, φέρει μὲν πολλὰς, βραχεῖς δὲ καὶ δυσαυχεῖς, γλυκῆς δ' ἰσὶ καὶ εὐπεπτότεροι τῶν ἑσπερίων, Διαχωρητικοὶ δ' εἰσὶ μετ' ὄξυς καὶ ὅπῃ Διά τὸ ποσῆς γλυκύτητος μετέχουσι, ἣν ἀπεβάλλουσιν ὀπλίωμανοι.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

cis aluum sistit, ac præcipue si afficitur: contra magis facit elixa. Colum earum aluum solvit, difficulterque concoquitur: idcirco ex sinapi, vel aceto, aut liqvore, aut pipere costringere ipsum debent, qui eodem vescuntur. Aqua denique quæ ex eis emanat, calefacta ventrem subducit: cum eo vero excremento quod testa continetur, coacta, magis gilua fit, & piscis qualitatem præfert: si vero totæ decoquantur, majorem sistendi vim habebunt: & sitim offerent: quidam vero eas elixantes lævigant, & æque ac urticas condiunt, fiuntque origratæ. Luna exorientæ plenæ, & æstate graciles.

XXII. Purpuræ majores, duriores sunt: & earum coria medicriter corrumpuntur: colla difficulter conficiuntur, ægre secedunt ægreque corrumpuntur. Aptæ stomacho, pauci humoris sunt, vix mandendo dissolutæ. fundum vero aut earum excrementum; facile conficitur, facile secedit, majorem piscis facultatem affert, urinam ciet, sudorem movet, sputum creat. Si quis eo largius vescatur, bilem, nauseamque facit, & atri humoris copiam gignit: partes autem ad caudam pertinentes, aut extremitates earum, quæ ejusdem sunt generis, quæ turbinatæ sunt, omnium sunt aptissimæ, earumque usus elixando & assando humorem ex se emittit

καὶ μήκων. ἡ δὲ γὰρ ψαφάρα ἔστιν ἰχθυώδης, σαλικὴ κοιλίας, καὶ πλέον εἰ ὀπληθύνῃ, ἀντιπρακτικωτέρῃ δὲ ἢ ἐφθῆ. οἱ δὲ τράχηλοι αὐτῶν λύουσιν κοιλίαν, δύσπεπτοι δ' ἐῖσι. χρῆ δὲ ἀπὸ νέκυνος, ἢ ὄξυς, ἢ ὀπῶ, ἢ πεπέρσιος ἐπανορθῶσθαι αὐτὰς ἐπισημένους. τὸ δὲ ἀπ' αὐτῶν ὕδωρ, ἀσχωρητικὸν κοιλίας θερμὸν γινόμενον, σὺν δὲ τῇ μήκωνι ἐψόμενον, κηρότερον καὶ ἰχθυώδες. ὄλαι δὲ καθ' ἑψηθείητες, σαλικώτεροι καὶ διψώδεις γίνονται. ἐνιοὶ δὲ ἐψηταίητες αὐτὰς, λεαίνουσι ἐμφερῶς ἀκαλύφους δελύοντες, γίνονται εὐσμοί, ἀναθολικῆς δὲ σελήτης πλήρεις, λεπτοὶ δὲ θέρους ἴσθιν.

XXII. Πορφύρα δὲ αἱ μείζους σκληρότεραι, καὶ τοῖς ἐαυτῶν δέρμασι μείριαν ἀσφορᾶν ἔχουσαι. Τράχηλοι μὲν γὰρ δύσκατέργατοι, δύσασχωρητοὶ καὶ δύσφθαρτοι, εὐσμάχοι, ὀλιγόχυμοι, μόλις ἀσλυμένοι τῇ μαζήσει, οἱ δὲ πυθμένες ἢ μήκωνες, μαλακοὶ, ἰχθυωδέστεροι, διερητικοὶ ἰδρωτικοὶ, ζιλοποιοὶ. πλεονάζαιητες δὲ, χολερώδεις, ναυλιώδεις, μελάντων ἀπολαυστικοὶ. τὰ δὲ κοιλία ἢ κορυφία τῶν ὁμογενῶν ὀπίσσω στρομβοειδῆ παύτων ἔστιν ὀπληθύνουσα ἢ προσφορὰ αὐτῶν, ὠμῶν τε καὶ σκευασῶν, ἐψησει καὶ ὀπλήσει. χυμὸν ἀνίησιν εὐσμόν, εὐσ-

ori gratum, ventriculo idoneum, alium subducentem, dulcium urinarum motorem, parum tamen carnis facit, ad cochlearum proportionem, sed & ori suavem odorem conciliat. Ad vini potum incommoda: elixata nutriunt: assata vero durae sunt: earum excrementum, quod testa continetur, sistit more buccinarum.

XXIII. Cochleae durae sunt, difficulter conficiuntur. harum species sunt haec, teres, quae sub modo sufflat: rotunda, quae oleum effundit. harum quae nimis magna sunt, ineptae ad comedendum censentur, quia virosae sunt, duraeque ac bilim creant, & multa eis caro inest, cetaceaeque sunt. Brevis usus nonnullis placet cum aceto mulso, aut cum foliis viridibus rutae, cum oxypipere: quae vero quinque digitorum sunt, & imam partem acutam habent, quaeque helices, aut actinophori nominantur, minus quidem carnis, quam ceterae cochleae habent, sed tamen explent & superfluent: at praemadefactae, & assatae, atque ex aceto sumptae, accommodatiores sunt. Ac cochleae omnes incoctae ventrem perturbant: marinae vero vertices habent dulciores, suntque tenerae, boni succi, difficulter corrumpuntur, leviter comparatione terrestrium: valentiores enim & molliores ad excretionem censentur, suaviorisque odoris, &

μαχον, κοιλιὰς ἐπαγωγόν, γλυκύν, κινητικόν ὕρων. μικρόσαρκοι ἀνάλογον κοχλίας, ἀπεργάζεσθαι δὲ καὶ σόματος εὐωδίαν, πρὸς οἰνοποσίαν δὲ ἀθεῖα ζεσθέντα τρόφιμα, ὅσα δὲ σκληρὰ ὁ δὲ μένων αὐτῶν σαλικοῖσιν, τρίπων κηρύκων.

XXIII. Κοχλίας σκληροί, δυσκατέργαστοι, τὰ δὲ τέτων εἶδη, τὸ μὲν ἐπιμήκες, οὕτω καὶ σάλπιγγος δίκην ἐμφυσῶσι, τὸ δὲ στρογγύλον ἢ τῆλαρον ἀναχέουσι. Τέτων δ' ἢ μὲν ὑπερμεγέθεις ἀβροτοὶ διὰ τὸ βρομῶδες καὶ σκληρὸν καὶ χολερικόν, πολύσαρκόν τε καὶ κητώδες, τῶν δὲ βραχέων ἐνίως προσφορά πείθει μετ' ὄξυμέλιτος ἢ χλωρῶν ἰηγάνων τε μετ' ὄξυπεπέρεσσι, οἱ δὲ πενταδάκτυλοι ὄξυπέθεμοί τε τῶν ἄλλων κληζόμενοι. ἕλικες ἢ ἀκτινοφόροι ἀσάρκωτεροι μὲν εἰσὶ πᾶσι τὰς ἄλλας κοχλίας, πλήσμιοι δὲ καὶ Ἰπτιπολαστικοί, προβροχόμενοι δὲ ὅσα ἴσθαι καὶ ὄξει πρὸς βρωσίην Ἰπτιηδειότεροι, ἐκταράξαι κοιλίαν ἀνευθαι κοχλίας, πάντες θαλάττιοι, τὰς ἰσχυρὰς γλυκύπερας ἔχουσιν, εἰσὶ δὲ ψαφάροι, ἰσχυροί, δύσφθαρτοι, κῆφοι πᾶσι τὰς χερσαίας, ἰσχυρότεροι γὰρ καὶ μαλακώτεροι πρὸς ἐκκρίσιν, εὐωδέστεροι, Νου εὐτέμαχοι,

ima earum pars stomacho idonea. Cochlearum porro agre concoquuntur: cum aceto vero & succo aperiantur: ut qui eis vescuntur pingvescant: ac cum eruca etiam comeduntur.

XXIV. Lopades minutæ sunt: in quibusdam vero locis sunt magnæ, ut ab ostreis non absimiles videantur: maxime in India, sicut cætera omnia nascuntur. cæterum duræ, & pauci succi difficulter conficiuntur, & excernuntur. Coctæ autem & conditæ sunt gratæ ori.

XXV. Murices falsi, virosi: eis succurritur liquoris cyrenaiæ, ruta & aceto: ventrem turbant, urinam cient, ori non grati, concoctu difficiles, obstruunt crasso sanguine, pituitam gignunt, & magis adeo recentes, idcirco parandi sunt cum acibus, ut sinapi, erucæque: assi difficulter secedunt, magnam sitim invehunt, gravant. elixati, contriti, & conditi, minus virosi sunt. sed eadem quæ turbantur faciunt. Murres rotundiore qui dem sunt muricibus, sed minores & hirsuti: testamque tenuem ferunt. caro magis tenera est, & dulcior: succi magis varii, minus etiam nutriunt, os mordicant, faucium deglutionem convellunt, vocem condensant, aut abscindunt: qui large eis vescuntur, tusses siccas, & raucitates eis excitant: arenosi vero boni non sunt, vel qui in fictilibus figurorum, vel in pe-

* μυάκων.

εύσέμαχοι, κατὰ τὰς πυθμένας. κοχλίας δύσπεπτοι, πύραφρακτικοὶ ἔξει καὶ ὅπως ἴνα ποιῆ ἐσθίόμενοι ἔτι δὲ εὐζώμω.

XXIV. Λεπάδες βραχῆαι εἰσὶν, ἐν ἴσιν μείζους ὡς ὄσρέων δοκίην μὴ ἀναλλάττειν, μέγισται δὲ ἐν Ἰνδικῇ ὡς καὶ τὰ ἄλλα πάντα, σκληροὶ δ' ἄλλως καὶ ὀλιγόχυμοι, δυσκατέργαστοι δὲ καὶ δυσέκκριτοι, ἐφθαί δὲ συναρτιόμενα, εὐσομοί.

XXV. Μύακες, ἀλμυροὶ βρομώδεις, βοηθῆτες δὲ ὅπως κυρηναϊκῶν, πηγῶν τε καὶ ὄξει, ταρακτικοὶ δὲ κοιλίας καὶ διαρηκτικοὶ, ἔκ εὐσομοί, δύσπεπτοι, ἐμφρακτικοὶ παχέῃ αἵματός. φλέγματ' δὲ γόνιμοι, καὶ μάλλον αἰ. πρόσφατοι, διὸ κατέργασται αὐτῶν ἴσιν δερμέσι νάπι εὐζώμω ὅπως δυσδιαχώρητοι, πολυδίφθοι, βαρεῖς. αἰ δὲ εὐψηθῆτες καὶ τερβίτες καὶ δριφθέντες, ἥττον τοὺς βρομώδεις τὰ ἴσα παῖσι τοῖς τρομμώδεσι, μῦς καὶ εὐρυγυλότεραι μὲν εἰσι μυῶν*, μικρότεραι δὲ καὶ δασύαι. τὰς σάρκας τε ἀπαλάτεραι καὶ γλυκύτεραι, ὄσρακά τε λεπτὰ φέρουσαι, τὰς χυμὸς διαφορώτεραι, εὐ αὐτοὶ ἀτροφώτεροι, δηκτικοὶ ἰσόμενοι καὶ φάρουγγ' ἀνάδακνοντες τὴν κατὰ πρῶσιν, καὶ τὴν φωνὴν δασύνοντες ἢ ἀποκόπτοντες τῶν πολλῶν φαγόντων, ξηροὶ τε κινήτικοι, βηχίς καὶ βροχίς. ἔκ αγαθοὶ δὲ αἰ, αἰμώδεις ἢ ὄσρακοὶσι κεραιμίων, πύρα

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

nis assuetis locis morantur. magnitudinis autem causa Pinnæ minores sunt magis teneræ quam majores. Verno autem tempore atque æstivo captæ longè excellunt iis, quæ alio tempore capiuntur. nam præterquam quod bonam alimoniam dant, dulces etiam sunt, cum tunc orientur. & magnitudinis ratione, quæ non magnæ sunt, aliis præstant. mediæ carnem habent mollem, albam, dulcem. Earum dura sunt colla, concoctæque difficilia, & quæ ægre dividuntur, & ægre corrumpuntur: sed earum corpus facilius, quam collum, corrumpitur. Elixantur oleo dulci, melle, similiter & vino: quæ vero ex aqua elixantur, iis præter naturam conchularum, ex sinapi vescimur. assæ duriores sunt elixis, & præsertim quæ vino parantur: præstat enim eas ex liqvo-re, aceto, & sinapi parare. At earum quæ in vino & aceto maduerunt, magis tenera est caro: sed flatum ciet.

XXVIII. Scombri vero duri sunt, conficiuntur ægre, ac magis etiam ii, qui auriculis majores sunt. cum sinapi vero & liqvo-re in aceto lævigati accommodati sunt. Solenes, aut auli, aut donaces, mares ac fœminæ sunt, quæ ungues nominantur, differunt autē: nam fœminæ mundæ sunt, & urinam cient, humectant. parantur vero aperta: recentes vero ac magni, qui veni-

πίννη καὶ μᾶλλον ὑπὸ ταῖς πετρῶδεσι καὶ πίννώδεσιν ὑπεσηκασί. μέγέθους δ' ἕνεκα αἱ μικραὶ τῶν μαιζόνων ἀπαλώπρασ. ὄρας δὲ ἐαρινῆς καὶ θερείου ληφθεῖσαι τῶν κατὰ τὰς ἄλλας παρὰ μέγα διαφέρουσι. πρὸς γὰρ τῇ εὐστροφίᾳ καὶ γλυκεῖα ἴσιν, τοιοῦτα γὰρ γίνονται. μέγέθους δ' ἕνεκα, αἱ μὴ μεγάλα κρεῖττες. αἱ δὲ μέσαι, μαλακὴν λευκὴν γλυκεῖαν ἔχουσι σάρκα, τραχήλοι μὲν γὰρ αὐτῶν, σκληροὶ, δύσπεπτοι. δυσδιαίρετοι. δύσφθαρτοι. τὸ πρῶμα τῶν τραχήλων εὐφθαρτώτερον ἔχουσιν. ἐψῶντες δὲ, γλυκελαίω μέλιτι καὶ οἴνω ὁμοίως. καὶ τῶν ἐξ ὕδατος ἀνεζεσμένων μετὰ νάπυος ἔξω τῶν κογχυλιωδῶν φύσεως ἢ χρήσις, ὅπται δὲ σκληρότεραι τῶν ἐφθῶν. καὶ μᾶλλον αἱ τῷ οἴνω ἐρραμέναι, ἀμεινον δι' ὄπῃ καὶ ὄξυς ἢ νάπυος. τῶν δὲ ἐν οἴνῳ καὶ ὄξει βραχυσῶν ἀπαλωτέρα ἢ σὰρξ φυσώδης δέ.

XXVIII. Στρόμβοι δὲ, σκληροὶ δυσκαίεργαστοι, μᾶλλον δὲ τῶν ὠτίων μίζους. μετὰ νάπυος δὲ καὶ ὄπῃ πρόσφοροι λειολεβηθέντες ἐν ὄξει. σῶληνες ἢ αὐλοὶ, ἢ δόνακες ἄρρενες ἴσιν καὶ θήλαιαι, οἱ καλῶντες ὄνυχες, διαφορὰν δ' ἔχουσι, καθάραται γὰρ ἴσιν αἱ θήλαιαι. ἕρῳν κινηθῆναι ὑγραίησι. σκευάζονται δὲ ἀνοίγόμενοι. οἱ δὲ

gris quasi virgibus distincti versicolores sunt, mares sunt: urinamque turbant. sed omni molestia vacantes redduntur sale & aceto parati. At vitiosi, & excrementorum pleni ex oleo & sale sumpti æque ac lofigines ad potum parantur. Optimi sunt majores & crassiores assati, minimi dulces sunt: ac dulciores quoque feminae unius coloris. Vere autem vigent, & florent: sale conditi, insuaves sunt.

XXIX. Tethæa in limo nascuntur, & litoribus algæ feracibus: inveniunturque in musco, algæ, & fucis: similiaque fungo sunt plantæ marinae: præterea vero qualitatemanu induunt, quæ difficulter abstergeatur: maxime vero eorum coria non conficiuntur. auxiliantur autem renibus, aut quibus vitiatu est stomachus: & quos tinesmus exercet: & coxendicis morbis laborantibus & ventri superiori una cum ruta. Secantur etiam, & lavantur, ac liquore cyrenæico, & ruta, muria, & aceto, vel ex aceto condiuntur, estque operæ præmium ea cum viridimæca conficere: præstantissima vero in Smyrna insula Asiæ nascuntur. Ægyptus vero hæc non fert omnino.

XXX. Tellinæ, sive Xiphodria, alium subducunt: locis arenosis proveniunt, & portibus undis agitatibus. Fluviatiles tellinæ majores sunt, & plus succi habent; quales Ægyptiæ sunt. Elixatæ sunt dulces,

δὲ πρόσφατοι καὶ μεγάλοι, μελανοράβδωτοι κατὰ τὴν ἑτερόχρεια ἀρρηνες. ταρακτικὸὶ ὕρων. ἀλυπώτατοι δὲ μετὰ αἰλῶν καὶ ὄξους. μοχθηροὶ δὲ καὶ Ἰππολαστικοὶ μετ' ἐλαίου καὶ αἰλῶν ληφθέντες, ἐμφερῶς λουθίσσι πρὸς πόσιμον * πῶδρασκευάζονται. κραιτίσσι δ' οἱ μίζυες καὶ παχύτεροι ἑσπτοί. εἰ δὲ ἐλάχιστοι γλυκεῖς. γλυκύτεραι δὲ Θήλαια δὲ εἰσὶ μονόχρεια. ἀκμάζουσι δὲ θέρους. ταρακτικοὶ δὲ ἀηδεῖς.

XXIX. Τηθεῖα γίνονται ἐν βερβόρω καὶ φυκιφόροις ἀκταῖς. εὐρίσκειται δ' ἐν βρύοις καὶ πράσοις καὶ φυκίοις. εἰσὶ φυτόν θαλάττιον μύκητι. δυσέκλειπτον δὲ ταῖς χερσὶν ἐξαπολείπει ποιότητα. μάλιστα δ' αὐτὰ δερματῶδη ἀκατέργαστα εἶναι, ἐξαρκεῖ δὲ τοῖς νεφροῖς ἢ σόμαχον κακωρημένοις καὶ λανθασμῶδεσι καὶ ἰσχιαδικοῖς τε, τῆς ἀνω κοιλίας μετὰ πηγαίου δίδομαι. πλύνεται δὲ καὶ δίδοται, ὡπότε κύρηναῖκα καὶ πηγαίω, ἀλμυρὴ τε καὶ ἔχει συναρτύτητα. ἢ μετ' ὄξους καὶ πρὸς τροπὴν συνήδυσμῶ χλωρῶ. κάλλις δ' οἱ ἐν Σμύρνη τοῖς Ἀσίας. Ἀιγυπτῶ δ' ἐδόλωσφέρει.

XXX. Τελίνας ἢ ξιφύδρια, ἀσκαρητικὰ κοιλίας. γίνονται δὲ ἐν ἀμώδεσι χωρίοις, κυμαίνετιν ἀγριαλοῖς. αἱ δὲ πωλάμια, μίζυες καὶ πολυχυμότεραι, ὡς αἱ ἐν Αἰγύπτῳ. αἱ δὲ εἰψηθεῖς

Nnn 3

* MS. πρὸς ποταμὸν.

earumque ius aluum soluit : clausæ vero sale sparguntur, & per testas humorem trahunt: frigida lavantur aqua, & ex oleo & aceto, vel menta, vel ruta comeduntur. Qui aluum solvere voluerint, eas solubili apparatusu cū oleribus condient: quæ florē ætatis agunt, si comedantur, verno tempore sunt optima.

XXXI. Ex chemis asperas nonnulli glycymeridas appellant: alii conchas vocant. quæ longiusculæ sunt sed minores, quam quæ in Ægypto visuntur, quæ in sectione asperitates habent glandium quercinarum asperitatibus non dissimiles: in longitudine vero virgatæ sunt, & eruptiones à cæteris differentes habent: quæ vero gustatui maris odorem repræsentant, durioris sunt carnis: danturque imbecillis. Aqua ab eis manans stomacho est idonea, & ventri in transitu: eadem sale conditæ trahere urinas possunt. os itidem juvant comedendo, & præsertim ex sinapi, aut aceto, & ruta. Leves autem chemæ maxime differunt ab asperis: habent enim latam testam, & pellucidam: ac facile concoquuntur, boni alimenti, bonique succi, ac dulces sunt, & non injucunda stomacho. Ex liquore Cyrenaico, & sinapi eis elixis & assis vescimur: coctarum jusculum soluit ventrem.

XXXII. At glycymerides jucundiores sunt conchis, quæ lævi te-

σαι γλυκείαι. ὠνὸ ζωμὸς, λύει κοιλίαν, μεμυκῦται δὲ ἀλὶ πάσσουλα, καὶ ἀφ' τῶν ὀστέων ἔλκυσιν ἐκμάδα. πλύνονται ψυχρῶ καὶ μετ' ὀξέλαιον ἠδυόσμη ἢ καὶ πήγανον ἐσθίουται. τοῖς δὲ βελόμενοις λύειν κοιλίαν, μετὰ λαχάνων λίην δετήσκει σκευάζονται. ἀκμαίαι δὲ βρωθῆσαι ἔαρθ' ἀλλυσαί.

XXXI. τῶν δὲ χημῶν τὰς τετραχίας, γλυκυμερίδας ἔνιοι καλεῖσιν. οἱ δὲ κόχλας. αἱ κατὰ μῆκος ἔχουσιν ἑλάττω δὲ τῶν κατ' αἰγυπτὸν γινόμενων. αἱ κατὰ μὲν τὴν τμήσιν. τραχύτητας ἔχουσαι προσοικύιας τῶν δρυῖνων βαλάνων πηλείας. κατὰ μῆκος τ' εἰσὶ ραβδωταὶ ἐπαιασάσεις. ἀφ' ὧν τῶν ἄλλων ἔχουσαι. αἱ θαλαττίζουσαι δὲ τὴν γεῦσιν σκληρόσαρκοι καλεῖσθαι. δίδονται δὲ ταῖς αἰσθησίαι τὸ δ' ἀπ' αὐτῶν ὕδαρ. Πιπτήθειον σομάχου, κυλίας δὲ ὑποβιβασμαί, καὶ πρὸς ἕρα. αὐταὶ ταρχειυθῆσαι ἐφελκῦσαι δύναται σομάκα κατὰ τὴν βρωθίν, καὶ μάλλον μετὰ γάπυος ὁ ὄξυς καὶ πήγανον αἱ δὲ λείαι χημῶν, ὡς δὲ μέγα ἀφ' ἑρσι τῶν τετραχίων. αὐταὶ δ' εἰσὶν αἱ πλατὺ ὀστέον ἔχουσαι καὶ διουγέσι ὑπεκταί. εὐτροφοί. εὐχυμοί. γλυκείαι. ἐκ ἀπηνεῖς σομάχου, ὅπως δὲ καὶ γάπυι ἐσθίουται, καὶ λωπάδι καὶ ὄπται. ἐφ' ὧν δὲ ὀζωμὸς λύει κοιλίαν.

XXXII. αἱ δὲ γλυκυμερίδες χαλῆς τῶν λείων ὀστέων κόχλων ἤτις

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

scitur in Mæotide, ori grata, facile corrumpitur, facileque excernitur. Cybium, hoc est concisa pelamis, quæ post quadraginta dies à Ponto in Mæotim revertitur, ori grata, & boni alimenti: quod vero Leorum appellatur, suave est, boni alimenti, sitim non invehit. Triton sectū Cybium ægre vitiatur: solidius est Cybio, in cæteris par. Orycalus est pelamis magna, quæ in paludem non redit, tritoni similis: sed quia difficilius vitiatur, ideo insignem vetustatem fert: tritone friabilior, sed oris suavitate illi cedens: facile vero distribuitur, atque concoquitur. Sarda, ita vocatur pelamis longa ex Oceano veniens, ori grata est, acrimonia Cybio præstans, appetitum excitans, facile ad excretionem lubricans. Scomber ori gratus, difficilis corruptu, sitim afferens, Laudatissimus est Parius.

XXXV. Salsamenta vero, quæ ex thynnis fiunt, magnam inter se differentiam ostendunt: alia enim eorum facile distribuuntur: alia difficulter. Eorum cervix fit salsamentum, quod ori gratum est, & ægre vitiatur, quia est pingvedine vacans, laudatissimum Cumis. Thynni vero venter cum recens est, aptus est ad comedendum: sed vetustatem non moratur: estque stomacho idoneus, ut in genere sale conditorum: boni est succi, facileque corrumpitur: sed propter pingvedinem ex-

ἔυσομῶ, ἔυφθαρτῶ, εὐέκκετῶ κυβινοπηλαμὺς μετὰ μὴ ἡμέρας ἑπτὰ μετὰ λίμνην Ἰπποστρέφουσα, ἔυσομῶ, εὐχηλῶ. τὸ λεώραιον καλούμενον ἠδὲ εὐτροφον, ἄδιψον. τρίτομον, κύβιον δύσφθαρτον, σφραγιώτερον ἢ κύβιον τῶ, ἄλλα δὲ ἐμφερέες: ἰρκίαλῶ, πηλαμὺς ἐστὶ μεγάλη, Ἰπποστρέφουσα ὑπὸ τὴν λίμνην ὑγιῆς, ὁμοίη δὲ τῷ τὸ δὲ τρίτομῶ, πλὴν δύσφθαρτότερον. διὸ Ἰπποστρέφου παλαιώσιν. Σπόλιετος. ψαφωρώτερον ἐστὶ ἢ τρίτομος, εὐτομίας λεπτόμενον, εὐδιοίκητον, ἑπεωρικόν. Σάρδα ἢ πηλαμὺς Ἰππομήκης ὠκεάνιῶ, ἔυσομῶ, δερμύτητι κύβιον προφέρουσα, κινήτικὴ ὀρέξεως, πρὸς ἐκκρίσεις εὐόλησθῶ. σκόμβρον ἔυσομῶ, δύσφθαρτῶ, δίψους ποιητικὸς, κραισίτη δὲ ἐν παρίῳ.

XXXV. τὰ δὲ ἐκ θύνων γινόμενα ταρίχη συχνὴν πρὸς ἀλλήλα διαφορὰν ἐνδείκνυνται. ἃ μὲν γὰρ αὐτῶν ἐστὶ εὐδιοίκητα. ἃ δὲ δυσαικιστόμητα, αὐχὴν μὲν γὰρ αὐτῶν γίνεται αἰμοτάριχῶ. ἐστὶ δ' ἔυσομῶ, δύσφθαρτῶ διατὸ ἀπίμελον. κράτις δ' ὁ κυμαῖῶ. κοιλία δὲ ἢ θύνη, πρόσφατῶ μὲν ἐδάδιμῶ. ἔχ' Ἰπποστρέφου γὰρ πρὸς παλαιώσιν: εὐτομαχῶ ὡς ἐν ταρίχη, εὐχηλῶ, εὐδιαφθορῶ, Ἰππολασική δὲ διατὸ πιμαλώδες. τὰ δὲ λοιπὰ μέρη μελάνδρου διατὴν ἐμφέρειαν πρὸς

crementum parit: cæteræ partes melandryæ dicuntur propter similitudinem, quam cum nigricantibus quercus radicibus habent: appetitum excitant sinapi adjuncto: & quia pinguedinis sunt expertes, ideo fit, ut difficilius, quam imus venter corrumpantur. Atque hæc quidem partes proprie & usitato vocabulo τάρειχα, hoc est, falsamenta nominantur. Mulli enim & phagri ex India duri existimantur: suntque cetacei, nec inter puriores marinos adnumerati.

De falsamentis fluviatilium & palustrium.

XXXVI. Ex fluviatilibus ac palustribus Nilus mures, & phagros producit: qui quoniam pingvissimi sunt, ideo elixi ex sinapi comeduntur: si major eorum copia assumatur, supernatant. De media materia ex mugilibus in falsamenta condiuntur ii, qui ad spinam dissecti sunt, & mendesii vocantur. eugies vero marini sunt, hi que in fistilibus sale conditi cibo apti sunt, qui etiam crudi detracta pelle, & evulsa comeduntur. Ex mugilibus quoque qui acropasti vocantur, sives sunt, & assi comeduntur, non secus quam marini, & mendesii. Ex coracinis qui sale conditi sunt, hemineri dicuntur. ipsique assi assumpti vicem gerunt alicujus autumnalis fructus: hi que non omni tempore, sed hyeme nascuntur. sunt

πρὸς τὰς μελαινώσας τῆς δρυὸς ρίζας. παραρρηθικὰ ὀρεξίων γάπυθ. ὡδωπλοκῆ. Ἰδ' ὑπογαστρίαι δυοφθαρτότερα τῷ πιμελής ἀπηλλάχθαι. τὰ δὲ μὲν κυρίως καὶ συνηθως, κλήζεται τάρειχα. καὶ τοὶ συχνῶν καὶ πολυτελῶν ἰχθύων κατὰ τὰς νήσους ἀλιζομένων. τείγλαι γὰρ καὶ φάγροι σκληροὶ ἐκ τῆς Ἰνδικῆς κομιζόμενοι ἵσσι μὲν κητώδεις. ἔκ ἐνάριθμοι δὲ τοῖς καθαρῶτεροις θαλαττίοις.

Περὶ τῶν ποταμίων καὶ λιμναίων τάρειχων.

XXXVI. τῶν δὲ ποταμίων καὶ λιμναίων τάρειχων φέρει μὲν ὀνήλθ. κητωδίσίμω τε καὶ φάγρος. οἱ δὲ τὸ κασαπιμελέστατον ζωδιόντες ἐσθίουται διὰ γάπυθ. πλείονθ. δὲ ληφθέντθ. Ἰππολάζωσι. τῆς δὲ μέσης ὕλης ἐκ μὲν ἔκ κεσρέως ταραχέουονται. οἱ μὲν κατὰ ῥάχιν ἀναληφθέντες καλέμενοι μενδήσιοι. οἱ δὲ ὑγιῆς ἀλυκάτοι, οἱ δ' ἐκ κεράμοις ταραχέουμένοι βωρεῖς οἱ καὶ ὠμοὶ ἐσθίουται ἀποδαρέντθ. ἔδέρματθ, καὶ καταλιθόντες. εἰσὶ δὲ τῶν κεσρέων καὶ ἀκρόπαστοι καλέμενοι ἡδεῖς καὶ ὀπτοὶ ἐσθίουται, καθάπερ καὶ οἱ ἀλυκάτοι τε καὶ μενδήσιοι. καὶ τῶν κορακίων δὲ οἱ ταραχέουμένοι καλένται ἡμίνηροὶ. καὶ αὐτοὶ ὀπτανοὶ ἐσθίομενοι ὀπώρας ἰνὸς δίκην φέρουσιν ἔκ ἀεὶ ὄνης. ἀλλὰ πρὸς τὸν χειμῶνα γινόμενοι καὶ ἄλλα

quoque alia minima fallamenta, quibus crudis vescimur. Auris proba quidem est, sed arvinam peculiarem quandam inducit. & idcirco cum acris oleribus ea vescuntur: quorum, ut sit hæc perfecta tractatio, commemoratio facienda est nobis. Vocantur alia eorum coracidia, alia boridia, alia collia, alia typhlinidia, alia abramidia: quæ omnia stomacho aliena sunt, difficulterque corrumpuntur, & aluum subducunt.

ἄλλα δὲ τινα ἐλάχισα γίνεται ταρχία ὠμόφαγα, ἢ σπυδαῖα μὲν. ἰδίω δὲ ἴνα κήσαν ἐπάγοντα. ἅπερ μετὰ λαχάτων δειμέων ἐσθίουται. ὦν πρὸς τὸ ἐγγεῖς τῆς πραγματείας κρῆ μνησθῆναι. καλεῖται δὲ ἅ μὲν, κορακίδια, ἅ δὲ βορίδια. ἅ δὲ κολίδια, ἅ δὲ τυφληνίδια. ἅ δὲ ἀβραμίδια. ἅπερ πάντα, κακόςμαχα ποιῆ καὶ δύσφρατα καὶ κολίας ἐπαγωγὰ.

CCXX. *Theonis Archiatti Alexandrini* *Ἰατρικὸν* sive *Homos*, liber medicus pridem deperditus, de curandis corporis humani morbis, ad Theoctistum. Hic mihi videtur fuisse Theon Medicus, quem in Galatia magnam famam sua ætate consecutum esse scribit Eunapius in Jonico.

CCXXI. *AETII Amideni* *βιβλίον ἱατρικὸν ὄρου* *Medicum*, *libris XVI*: quod totum exstat Græce MStum in variis Bibliothecis, totum etiam Latine lucem vidit, priores libri VIII. solum Græce editi. Vide quæ de hoc scriptore Volum. VIII. hujus Bibl. p. 319. seq. ubi etiam habes indicem scriptorum è quibus Aëtius insigne opus suum collegit, quod Oribasianis synopsis præferre Photius non dubitat, nisi quod in *ἑβδμηκονταβιβλῳ* sua Oribasius anatomica accuratius persecutus fuit.

CCXXII. *Jobii Monachi*, in oriente clari post Synodum Chalcedonensem ante Heracliana ac Monotheletarum tempora, adeoque circa sexti initia sæculi, * *οἰκονομικὴ πραγματεία*, Opus de variis œconomiam sive incarnationem Christi & Ecclesiam Christianam spectantibus quæstionibus, ** divisum in libros IX. capita XLV. ex quibus proluxa excer-

* Elegantis ingenii scriptorem non tamen antiquissimum, qui paullo ante tempora Photiana vixerit, appellat Rich. Montacutius p. 27. Analect.

** V. g. quare Filius DEI, & non Pater vel Spiritus S. incarnatus fuerit? quare Filius Dei? non angelus? Multas etiam de aliis argumentis quælliones admiscet Jobius, ut, fuerit quare homo ita conditus ut possit labi? quare Moses historiam creationis non cœperit ab angelis? quare in sacris, Vetus maxime Test. libris sint loca intellectiva difficilia? p. 324. seq. & quomodo pro omnibus hominibus mortuus Christus p. 330; seq. non vero pro angelis. p. 334. & quomodo angeli in bono confirmati, nos minime? p. 338.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Svidas in κλέαρχῳ, qui Evorium præterea veterem ante Clearchi tempora, Heraclææ tyrannum memorat, cum Photius è Memnone scribat Clearchum ἐπιθῆσθαι πρῶτον τυραννίδι κατὰ τῆς πόλεως) Excerpta Photii ex octo Memnonis libris primus Græce edidit cum λεψάνοις quibusdam Ctesiar & Agatharchidis, Ibericisque & Hannibalicis Appiani. *Henricus Stephanus* 1557. 8. recusa 1594. 8. Latine vertit *Laurentius Rhodomannus*, cujus versio ab Andrea Schotto quoque in Photio suo servata est, sed & prodit separatim Helmstadii 1592. 4. & Græce atque Latine Genev. 1593. 8. & cum nova *Rich. Bretti* versione Oxon. 1597. 8. Nonnulla Memnonis loca illustrat *Jacobus Palmerius Grentemesnilius* in exercitationibus ad optimos auctores Græcos, Lugd. Bat. 1668. 4. à pag. 168. ad 183. ubi inter alia fuse differit de ordinibus remigum in veterum navigiis. Quoniam liber XVI. Memnonis in temporibus Julii Cæsaris desit, hinc *Vossius* conjiciebat eum sub Augusto vixisse. Sed longe potest fuisse junior, nam Photius testatur post librum XVI. plures adhuc à Memnone scriptos, sed quos ipse nondum viderit. τὰς δὲ πρώτας ἰσορίας καὶ τὰς μὲν τὴν ἄκρην καὶ δεκάτην ἔπω ἐπέειν εἰς θείαν ἡμῶν ἀφίγμενας ἔχομεν.

CCXXV. *Eulogii* Papæ Alexandrini (de quo supra Cod. CLXXXII.) libri duo pridem deperditi ad *Domitianum* Melitenes Episcopum pro Leonis Romani, Nestorium pariter & Eutychem averfantis tomis apologiam complexi adversus Acephalos Timotheum qui acutius, & Severium qui fusius illum oppugnaverat. In hoc Eulogii scripto præclare demonstratum est μὴ δεῖν ἐκ μέρους τὰ συγγράμματα κρίνειν, μὴ δ' ἀποσπασθέντα τινὰ λαμβάνοντας ἀπὸ τῶν τῶν ὅλην ἔγραψεν ἐνδιαβάλλειν διανοίαν. de scriptis vel scriptorum mente non esse ferendum iudicium ex partibus & laciniis, neque hinc illos operandos calumnia. Laudat inter alia *Eustathii* Antiocheni librum sextum contra Arianos, ita enim legendum, ἐν ἑτέρῳ λόγῳ κατὰ Ἀρειανῶν pro ἐξ ἑτέρων λόγων, siquidem octo libros adversus Arianos scripserat *Eustathius*, de quibus dixi *Volum. VIII. p. 170. seq.* Præterea *Basilii* Epistolam ad Sozopolitas, & ad Monachos. Memorat & *Severii* Epistolam ad Julianum Halicarnasæum. Nonnullos interpretis Schotti in hoc & proximo Photii capite lapsus & hallucinationes notavit *D. Elias Veielius* ὁ μακαρίτης in diatribe de sacris οἰκονομίαις generibus p. 19. seq. Ulm. 1688. 4.

CCXXVI. *Ejusdem* Eulogii, presbyteri primum Antiocheni & Abbatis S. Mariæ Justinianorum, ac denique Alexandrini Papæ sive Episcopi

scopi pro eodem Leonis Rom. Tomo liber adversus Theodosium & Severum Acephalos, in Leone reprehendentes quæ non modo Synodus Chalcedonensis & Cyrillus, sed & SS. Doctores Athanasius, Gregorius, Basilius, Ambrosius & Amphilocheus suffragiis suis confirmarant. Hæc quoque Eulogii lucubratio intercidit.

CCXXVII. *Ejusdem sancti viri σηλιτευτικός sive inveciva in Theodosianorum & Γαϊνιτῶν, Caji (de quo supra, p. 316.) sectatorum* subitanam ac mox iterum rescissam reconciliationem & concordiam. Per *οικονομίαν* in hoc capite non incarnatio intelligenda cum Schotto est, unde totam orationem obscuram reddi fuit necesse, sed dispensatio Ecclesiastica in servanda pace cum dissidentibus & vitandis turbis ac tumultibus, modo sana doctrina nihil inde detrimenti capiat. Quemadmodum Gregorius Naz. ait Athanasium in verbis cessisse ac fuisse facilem, ubi in rebus consensum animadvertisset: atque in Orat. de Pentecoste reprehendit τὴν τῶν συνδιαβαῖς δυσχερίωντας & προσπταίοντας τῇ Φωνῇ, *infesto syllabi, & ad vocem offendentes.* Theophilus (Alex.) Gelasio (Cæsariensi) qui Eusebium Palæstinum (ita leg. pro παλατίνον) è sacris diptychis nequam eraserat: & Cyrillus (Alex.) Theodoro Mopsuesteno communicare non dubitavit. Hæc Eulogii inveciva, quemadmodum & *Epistola* ejusdem adhuc presbyteri ad Eutychium Archiepisc. CPolitanum (A. C. 582. defunctum) quam ei adjunctam Photius legit, hodiè perinde ut cætera illius pleraque omnia, desiderantur.

CCXXVIII. *S. Ephraimi, (junioris & diversi ab Ephraim Monacho Syro, de quo supra Cod. CXCVI.) Patriarchæ Theopolitani sive Antiocheni (ante sæculi sexti medium) qui licet Syrus & ipse, Græcè etiam plura scripsit, λόγοι διάφοροι, scripta varia pro defendenda Chalcedonensis Synodi doctrina contra Nestorium, Eutychem, Severum & Acephalos, jam pridem deperdita omnia. Ex his tria evoluisse se Volumina Photius testatur, sed duorum tantum argumenta memorat. In primo continebatur 1) Epistola ad Zenobium, Scholasticum Emesenum, secta Acephalum, dicta Leonis Romani calumniantem, in qua Ephraemus Orientales negat peccasse, cum *ἑνὴν ἰσῆγορίαν* addiderunt verba, *quæ crucifixi pro nobis*, quoniam ad Christum illa retulere: peccasse autem Byzantinos, qui illa intellexerunt de SS. Trinitate. Memorat & singularem*

O o o 3

* De Episcopatu etiam intelligenda Photii verba, Cod. 229. ὅς τῶν ἱερῶν τῆς Ἀντιοχίας θεσμῶν ἠγάγετο. non ut Schottus: qui de sacris Antiochia legibus narrat. Vide quæ notavi Volum. V. p. 335.

larem *collectionem Canonum Ecclesiasticorum* (Syris illo tempore ut videtur usitatam) in qua Canon secundus Concilii secundæ œcumenici, CPoli A. 381. celebrati, fuit canon CLXVI: In eodem primo volumine erant 2) Epistolæ Ephraemi *ad Justinianum* Imp.: 3) *ad Antimum* Trapezuntis Episcopum de condemnando Eutychē, 4) *ad Domitianum* (nescio an ad illum Melitenenes Episcopum, ad quem Eulogius Alex. apud Photium Cod. CCXXV. & CCXX. p. 459.) 5) *ad Syncreticum* Tarsi metropolitam, contra Acephalos, 6) *ad Antimum* iterum & 7) *ad Brazem* Persam 8) *ad monachos* in Nestorii hæresin propensos 9) *ad Callinici desertores*, πρὸς τὰς ἀποχύσας Καλλιναί, ubi verba: ὅτι τὰ παρὰ ταύτην (τὴν Ἐθεῖ ἐκκλησίαν) συνακτήρια, ληστῶν ἐστὶ σπήλαια, reddenda sunt, ἕ quod quæ extra eam (Ecclesiam DEL) conventus fiunt, sine spe lance latronum, non ut vertit Schottus: ἕ qui ad eam labem conventus fiunt. 10) Synodica actio de libellis quibusdam Eutychianis *Syncretico* Tarsi Episcopo ejusque syncello, Stephano monacho oblatis. 11) Epistola *ad Megam* sive *Magnum*, Episcopum Berrhœensem 12) *ad Eunonium* monachum. 13.) sermones panegyrici octo; a) in encæniâ templi SS. Prophetarum, b) in Nativitate JESU, c) ante jejunia, d) catecheticus ad baptizandos, εἰς τὴν καθήχησιν τῶν νεοφωτιστῶν, e) In encæniâ templi Michaëlis Archangeli in Daphne, f) in sanctam Quadragesimam g) in unam Quadragesimæ nonam. h) in sancta feria quarta ad baptizandos.

CCXXIX. Ejusdem S. *Ephraemi*, alterum volumen in quatuor libros divisum, quorum primo, tertio & quarto maximam partem Cyrilli Alex. & Synodi Chalcedonensis apologia adversus Nestorianorum, Eutychianorumque, speciatim monachorum Orientalium Severianorum ac Theopaschitarum calumnias: in secundo continebatur dissertatio de quinque quæstionibus ab Anatolio Scholastico propositis, 1) utrum nunc etiam secundum carnem CHRISTUS noscatur 2. Cor. V. 16. 2) Si Adamus compositæ fuit substantiæ, quomodo conditus sit immortalis? 3) unde constet Joannem Evangelistam adhuc manere, Joh. XXI. 22. 4) Si Adam conditus fuit immortalis, quomodo ignoraverit quid ex re ipsius esset? 5) quis sensus verborum Genes. III. 22. *Ecce Adam quasi unus ex nobis factus est*. Liber tertius dicatus fuit *Domno* & *Joanni* Monachis in Cilicia secunda versantibus.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

412. 418. 421. 424. 425. 431. ἐκ τῆς εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν ἰωάννην ἰσομνήματι βιβλίου β', 420. 430. βιβλίου ζ'. ή. θ'. 420. in Leviticum. 432. in Epist. ad Hebræos. 420. 423. 430. in Esaiam. 420. in Mattheum 431. 432. lib. I. 429. in Psalmum octavum. 420. in Prophetam Malachiam. 424. Zachariam. 430. ἐν τῷ περὶ πίστεως. 429. 430. ἐκ τῆς περὶ ἀπαθείας λόγος. 420. περὶ πάθους. 420. ἐν τῷ κατὰ Ἀρείου λόγῳ. 432. περὶ ἐνανθρωπήσεως. 420. 423. 430. 435. ἐν τῷ περὶ τῆς ἐν πνεύματι πατρίας ἐβδόμῳ. 431. ἐννάτῳ βιβλίῳ. 424. 432. ἐν τῷ τρίτῳ κεφαλαιῷ τῶν ἀναθεματισμῶν. 427. ἐκ τῶν σχολίων. 420. 423. 427. 431. 432.
- Dionysius Areopagita. 420.
- Domni perversa explicatio verborum Joannis I. 14. *Et habitavit in nobis*, rejicitur. 421.
- S. Ephraim ἐν τῷ περὶ ἐνανθρωπήσεως καὶ εἰς τὸν μαργαρίτην. 430.
- Eriphanus. 424. ἐν τῷ περὶ αἰρέσεως πρώτῳ βιβλίῳ. 424.
- Erechthius. 425. 426.
- Eusebii Pamphili Historia Ecclesiastica. 418.
- Eustathius ὁ μέγας ὁ τῆς Ἀντιοχείων ἱερέως. 411.
- Eutyches. 406. 407. 415. 419. 423. 426. 428. 435. 436.
- Flavianus. 419.
- Gregorius Neocæsariensis. 425.
- Gregorius Nyssenus. 404. 405. 424. 425. ejus catecheticus. 423. ἐν ἀποφύροις λόγοις. 424. contra Apolinarium. 421. 430. liber III. contra Eunomium. 423.
- Gregorius Theologus Naz. 435. 434. 425. 405. 406. 416. 420. 421. 424. ἐν τῷ περὶ βαπτισματικῶν λόγων. 411. ἐπιτοίαι γενεθλίου, homilia in Natalem JESU. 423. ἐν τῷ περὶ τῆς δευτέρου λόγῳ. id. ad Cledonium Epistola secunda. 423. 424.
- Hilarius ὁ ὁμολογητὴς, confessor. 423.
- Jacobus. (infra in Simeone.) ejus Epistola ad Basilium Antiocheum Episc. 437.
- Ignatius ὁ θεοφόρος. 405. καὶ μάρτυς, Σμυρναίοις Ἰππεύλων. 424.
- Joannis Evangelistæ προάξας καὶ βίβλῳ. 418.
- Joannes Chrysostrabus. 405. 421. 424. 425. τὸ κατὰ ἰωάννην ἀνάπλυσσων εὐαγγέλιον. ἐν ἐνδεκάτῃ ὁμιλίᾳ. 422. in priorem ad Timotheum. 423. homilia III. in Epist. ad Ephes. 424. ὁ σοφὸς ἰωάννης 430. ἐν τῷ περὶ τῆς ἀναλήψεως λόγῳ. 435.

Isidori monachi, genere Alexandrini Epistolæ. 406.

Julius Romæ Episc. 404. 405. 425. 426. 427. 436. ἐκ τῆς περὶ τῆς ἐκ χειρὸς ἐνώσεως τῆς σώματος πρὸς τὴν θεότητα. 423. ἐν τῇ πρὸς Δόκιον Ἰππολύτου. 424. πρὸς τὸς κατὰ τῆς Θείας τῆς λόγου σαρκώσεως ἀγωνιζομένους. 427. ἐν τῷ λόγῳ τῷ περὶ ὁμοσίου. 436.

S. Leo Papa Romanus 428. 405. 423. 424. 427. 433. 435. 436. Epistola ad S. Flavianum CPol. 404. 428. tomus 435.

ad Leonem Imp. 404. 405. 407.

Macedonius. 428.

Manes. 417. 423.

Marcion. 423. 436.

Nestorius. 404. 407. 413. 415. 422. 426. 428. 436.

Nestoriana hæresis Paulo Samosateno suffragata. 436.

Paulus Emesenus Episc. 422.

Paulus Samosatensis. 426. 436.

Petrus Apostolus, ὁ κορυφαῖος, τὸ σῶμα Ἀποστόλων. 423.

Petrus Alexandrinus, Martyr. 423.

Proclus CPolitani. 405. 414. ἐν τῇ ἑσσαρακοστῇ, homilia in quadragesimam, 422. ἐν τῷ εἰς τὸ γενέθλιον λόγῳ, καὶ ἐν ἄλλοις Διαφόροις. 423. ἐν πηλχιερμαναῖς μετὰ τὸ γενέθλιον. 435.

Severianus ὁ Γαβάλων, ἐν τῷ δ' περὶ πίστεως λόγῳ. 423. ἐν τῷ περὶ ἐνώσεως. id.

Severiani, οἱ ἀπὸ Σευήρου. 404. 405. 410. 420. 422. 427. ἡ δ' Σευήρου αἵρεσις. 410.

Simeonis Stylitz Epistola. 437. Simeon, Baradatus & Jacobus à probitate & concordiz studio laudantur 408. & 419.

Synodus Nicæna, πέντε ἢ ἡ τῆς ἁγίας πατέρων ἐξέθεντο. 428. 436.

Chalcedonenlis. 403. 406. 407. 419. 421. 423. 426. 427. 428. 432. 433. 435. 436. 437.

ἢ κατὰ Νεστορίου κύριλλος ἐν Ἐφέσῳ διεπράξατο. 428. κατὰ τὴν ἱερὰν τρίτην σύνοδον παρήγαγε μαρτυρίας κατὰ Νεστορίου. 435.

CPolitana. 404. τὴν τῶν ἐν σύνοδον ἐδ' ἡ γέγονε, τῶν Αἰγυπτίων τινὲς εἰδέναι ἠθέλησαν. 436.

Ephesina λησελη. 419.

Theopascbisæ monachi quidam Orientales. 429. eorum Epistola quam Ephraemius Antiochenus confutavit. 436.

Valentinus. 423. 436.

CCXXX. Eulogii Patriarchæ Alex. (cujus adversus Novatum Cod. CLXXII. CCVIII. CCLXXX, & alia scripta CCXXV. seqq.) τεύχος.

τρίτον, Volumen tertium, similiter ut superiora deperditum & in libros distinctum *undecim*, quorum *primus* continebat Apologiam pro litteris Synodicis ad Episcopum Rom. (Gregorium M.) missis, in quibus reprehendebatur quod nec quatuor Concilia œcumenica, nec Leonis Rom. Epistolam nominatenus probassent, nec anathema dixissent Eutychi, Dioscoro ac Severo. *secundus* expositionem fidei, *tertius*, *quartus* & *quintus*, apologiam pro synodo Chalcedonensi & Cyrillo Alex. adversus calumnias hæreticorum. *sexus* adversus eos qui putant humanis sive philosophicis conceptionibus veram Theologiam Christianam posse subjici: *πρὸς τὰς εἰομένους ἀνθρώπιναις ἐπινοίαις δύνασθαι τὴν ἀληθῆ τῶν Χριστιανῶν ὑποβάλλειν Θεολογίαν.* *septimus* ad Domitianum Melitenes (Armenia) Episcopum, quod recte dicatur *μία φύσις ἔ λόγῳ σεσαρκωμένη.* *Οβελυς* ad Christophorum quendam de locis quibusdam S. Scripturæ *ἑρμηνείαι* ones, & ἐν τῷ 9' σημεῖῳ in nono capite, vitæ monasticæ encomium. *Nonus* parænesis ad eos qui ab Ecclesia discesserunt, ipsi inter se in varias iterum partes misere divisi. *Decimus* adversus *Agnoëtis* monachos, quod scriptum laudatur à Gregorio Magno in Epistola ad Eulogium Alex. A. C. 600. exarata lib. VIII. 42. *Undecimus* denique, gesta Synodi Ἀθηναίων septimo Mauricii (ita legendum pro Marciano) Christi 588. habitæ adversus *Samaritanos Dositheanos*, Dosthenum sive Dositheum quendam Simonis Magi æqualē (non ut alii Samaritani Josuam, nec JESUM nostrum) pro magno illo Propheta per Moysen Deut. XVII. 15, prædicto habentes & resurrectionem mortuorum inficiantes, quam ex Mosaicis scriptis Eulogius confirmavit.

Indiculus scriptorum & hæreticorum ab Eulogio in his libris memoratorum.

Ad paginas editionis Græcæ Photii Hæscheliana.

Agnoëtis contra quos scribit Eulogius. 464. seq.

Ambrosius ὁ Σαυμάσιος ἐν τῷ περὶ ἐνανθρώπησεως τεταρτῷ λόγῳ. 444. 452. ad Albinum. 445.

Amphilochius Sides Episc. 463.

Apollinarius ἄνθρ. 437. 438. 439. 440. 445. 447. 448. τὰ Ἀπολλιναρῆα νοῦντες. 451. νοσῶντες. 452. ἐν τῷ περὶ σαρκώσεως λόγῳ. 447.

Arinus. 448. ἡ τῶν Ἀρειανῶν μανία. 466.

Athanasius. 438. 449. ἐν τῷ περὶ σαρκώσεως λόγῳ. 445.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Manes 440. 448. *Manichæi* Epistola ad Scythianum. 447.

Μωσαϊκῆ ὀκτάτευχῶ 466. octo libri Vet. Test. in quibus familiam ducunt Moysis libri.

Nestorius. 440. 442. 443. 446. 452. 453.

Orientalium fides. 442. 444. 452. 453. 454.

Οἱ Θεοφόροι πατέρες. 459. πολλοῖς τῶν πατέρων 457. &c.

Paulus Episcopus Emesenus. 441. 442.

Paulus Samosatenus. 448.

ὁ Πνευματομάχῶ (*Macedonius*) in Synodo CPol. condemnatus. 450.

Polemius. *Apolinarii* discipulus. 447.

Samaritanæ contra quos scribit *Eulogius*. 466. seq.

Συμεὺς. 437. 444. 460. 463. οἱ ἀπὸ Σευήρα. 447. seq. πρὸς τὸν γραμματικὸν Σέργιον γράφων. 464. ὁ καιὸς νομοθέτης. 457. τῆς Σευήρα διασπαρῆς. 462.

Simeon Stylites. 463. ὁ μέγας Συμεὼν ὁ ἐν τῷ σὺλφ τὸν ἀγγελικὸν ἐκείνου βίον διανυσάμενῶ.

Simon Magus. 466.

Synodi Alexandrinæ πέντε ἔγγραφα. missa à Cyrillo ad Nestorium ante Synodum Ephesin. 450.

Synodus Chalcedonenfis. 444. 447. 448. 451. 460. 461. sub Marciano & Leone (Thrace) Imprr. 463.

CPolitana 447. 450.

Nicæna. 448. 450. 457.

Theodoretus *Enchiridii* viris ànnumeratur 462.

ὁ Θεολόγῶ. (*Joannes Evangelista*) 459.

Timotheus hæreticus. 463.

Theodorus Mopsuestenus. 451. 452.

Valentinus hæreticus 448. Ejus verba: τῶν γαλιλαίων ἐπὶ χειρῶν δύο φύσεις λεγόντων, πλατὺν καταχέρον γέλωτα. ἡμεῖς γὰρ ἕ ὁραῖ καὶ ἀορατῶν μίαν εἶναι τὴν φύσιν φασίν. 447.

CCXXXI. SOPHRONII Patriarchæ Hierosolymitani (A. C. 638. defuncti) *Synodica* missa ad *Honorium** qui Episcopus Romanus fuit ab A. 626. ad 638. Eadem est haud dubie quæ missa ad *Sergium* CPol. Patriarcham (ab A. 610. ad 639.) servata exstat integra in *Actione Undecimæ Synodi*

* Fugit hic locus Photii, Combessium in *Histor. Monothelitarum* p 31. ubi tamen recte con-
jicit hanc *Synodicam* à Sophronio missam ad Honorium, non ad Joannem Papam, ut
statunt Cedrenus & Zonaras.

Synodi sextæ CPoli in Truho habitæ A. 680. T. III. edit. Binianæ, & Labbeanæ VI. & novissimæ Harduinianæ T. 3. p. 1257 - 1296. Nam in eadem leguntur quæ Photius in annotavit omnia; Magnus cum Apollinario percussus anathemate, Theodoræti contra Cyrillum scripta repro-
bata, duo distincti Origenes, vêtustior alter & alter cognomine Ada-
manthus: nec non Jacobus Syrus, à quæ Acerphali Jacobitz dicti,
cum aliis hæreticis condemnatus. Ex hac Synodica locum ubi hæreses
& hæreticos anathemati Sophronius subjicit, exhibui Volum. VII. hujus
Bibl. p. 483. seq. Satis autem constat vel ex ipsis Honorii & Sergii nomi-
nibus, recentius esse & subdititium additamentum, quod post verba p. 488.
v. 9. καὶ τὴν ἀσέβειαν σύνοιοι exhibent Cotelerius F. i. monument, p. 799.
& Mich. le Qvieu ad Damascenum T. 1. p. 528. Πρὸς τούτοις ἀνάθεμα ἐστὶν
σὺν καὶ κατάθεμα Κύριος ὁ τῆς Ἀλεξανδρείας μαχόμενος, Θεόδωρος
Φαργανίτης, Σέργιος Κωνσταντινουπόλεως, Ονώριος Ῥώμης, οἱ τῆς τῶν Μονοθελη-
τῶν αἰρέσεως ἀρχηγοὶ καὶ συνήγοροι, Πύρρος, Παῦλος, Πέτρος, οἱ τῆς βασι-
λίδος πρόεδροι, τῆς ἀσεβείας δὲ πρόβουλοι, ἑαυτοῖς καὶ τῇ ἀληθείᾳ μαχόμενοι.
Μακάριος Ἀντιοχείας καὶ Στέφανος ὁ τῆς μαθητικῆς καὶ ἀποστολικῆς διδασκαλίας
Πολυχρόνιος, νέος Σίμων Μάγος, καὶ ὁ κατὰ τὴν Ἀλεξανδρείαν μέχρι τῆς
ἀληθείας μαχόμενος Ἀρμάσιος, τὸ κατάθεμα, οἱ, πῶς σὺν αὐτοῖς αἰρετικοὶ καὶ τῆς
ὀρθοδοξίας πολέμιοι, Σαρρακηνικῶ φρυάγματι σεμνυνομένοι. *Praeter hos anathema
est & catathema Cyrus Alexandrina Ecclesia sceleratissima adulter, Theodorus
Ibaranita, Sergius CPolitani, Honorius Romanus, Monothelitarum hæresis duces
& Patroni: Pyrrhus, Paulus, Petrus, regie quidem urbis antecessores, verum impietatis
propugnatores, secum & cum veritate pugnantes: Macarius Antiochenus, ejusq; disci-
pulus simulque amentia magister Stephanus, Polychronius, novus Simon Magus;
& qui Alexandria adhuc veritatem oppugnat Harmaus piacularis homo, quique
cum illis hæretici atque orthodoxæ fidei hostes, Sarracenicis fastu elati.*

In eodem volumine cum Sophronii synodica Photius ait se evolvisse
ζητήσας sive διὰ πάντων Patrum, qui vel ante vel post Chalcedonensem
Synodum vel circa idem tempus florere, duas in Christo voluntates &
duplicem operationem docentium. Collectio similis, diversa tamen
legitur inter opera S. Maximi Confessoris, T. 2. p. 154. seq. Patrum
nomina apud Photium sunt:

Ambrosius Mediol. ὁ τῆς ἐνθῆς παρρησίας γνάμων ἀκίνητος καὶ τῆς εὐσεβείας.
Anastasius Episcopus Antiochenus.
Athanasius Alex. ὁ πολύμαθος.
Basilus Magnus, τῆς ἐκκλησίας ὁ κόσμος.

Chalcedonenſis Synodus.
 Constantinus q̄æſtor in libro contra Theodoſium Acephalum.
 Cyrillus Alex. ὁ κλή Φορ. ὁ εἰς τὸν ἀντιοχεῖον ἐπιστολὴν ἐπεὶ ἐβλήθη ἡ ἀπόστολος.
 Diadochus Ehotides (in Epigo.) Episc.
 Dionysius Areopag. ὁ πάλαι μὲν πῆν γλαῦσσα; πλείον δὲ τῆν θείαν, ὁ μαθητὴς
 τῆς Παύλου καὶ Ἰ. Χρῆστ. μαρτυρῶν καὶ τῶν Ἀθηναίων ἐπίσκοπος.
 Ephraemus Episcopus Antiocheus & Eulogius Alex. q̄nt multis scriptis
 Acephalos oppugnant.
 Genadius CPol.
 Gregorius Naz. ὁ τῆς θεολογίας μὲν ἀγωγός.
 Gregorius Nyſſenus πρῶτος τῶν λόγων.
 Heraclianus Chalcedonenſis Episc. q̄nt scriptis contra Manichæos.
 Joannes CPol. ὁ χρυτῆς τὴν γλαῦσσα.
 Joannes Cappadox, Episcopus CPol. αἰτῆ δεικτῆς οἰκητήριον.
 Joannes Scythopolitanus Episc. q̄nt pro Synodo Chalcedonenſi egregie
 pugnavit.
 Justinus Martyr, ὁ μαρτυρῶν αἰμασί βιβαιώσας τὸν φιλόσοφον.
 Justinianus Imp. in Epistola ad Zoilum patriarcham Alex.
 Leo Romanus Episc.
 Leontius Monachus.
 Petrus Myrorum sive Myrenſis (in Lycia) Episcopus.
 Severianus Gabalorum (in Syria) Episcopus.
 Simeon Monachus & presbyter in Epistola ad Justinianum Imp. contra
 Nestorianos & Eutychianos.
 Theodotus Episcopus Ancyranus (in Galatia.)
 Theophilus calligraphus in libris contra Severum.

CCXXXII. *Stephani Gobari*, Trithēitæ & Eutychiani sæculo sexto, ut
 videtur, clari liber pridem deperditus de Patrum repugnantibus sententiis
 circa capita varii Theologici argumenti duo ἑ quinquaginta. In excerptis
 Photianis è Gobaro citantur:

Alexander Hierapolitanus Episcopus & Martyr ad Origenem scribens eum-
 que vehementer laudans. p. 477.
 Athanasius ab Arianismi criminatione defendit Dionysium Alex. p. 476.
 477. Origenem in pluribus locis laudat. ibid.
 Attici & Cyrilli Alex. de Joanne Chrysoſtomo sententia. p. 477.
 Basilius Cæsariensis. p. 476.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Titus Bostrensis. p. 473. libro I. contra Manichæos. p. 472. laudat Origenem. p. 477.

CCXXXIII. S. Germani. qvi (ex Cyzici Metropolitâ) Patriarcha CPol. fuit ab A. C. 715. ad 730. ἀνταποδοτικὸς ἢ ἀνοδότης, retributorius (pro criminatiōibus Gregorio Nysseno impactis) ἔκκορυπιος, (à corruptionibus quibus scripta Nysseni interpolata esse ab hæreticis arguit;) sive *Apologia pro scriptis Gregorii Nysseni*, præcipue dialogo ad Macrinam sororem, *Catechetico* & *de vita perfecta*, quod ab erroribus Origenis immunita sine: qvō de argumento confer etiam, si placet. Athani librum de purgatorio p. 171 seq. 177. 945. & Papebrochium in Actis Sanctorum Maji T. 3. 161. At Liber Germani intercudit.

CCXXXIV. Excerpta ex S. Methodii Episcopi & Martyris (de quo lib. V. cap. 3. p. 255. seq. dicere me memini) Dialogo pridem deperdito περὶ ἀναστάσεως. de resurrectione, adversus Origenem. Laudatur hic Methodii liber ab Eustathio Antiocheno de engastrimytho p. 394. & alia ex eo fragmenta servata ab Epiphanio hæresi LXIV. quæ est Origenianorum, & à Joanne Damasceno in parallelis sacris atque Oratione 3. de imaginibus. Apud Photium autem p. 485. pro Ἀγλαόφων recte alius Codex habet Ἀγλαόφων, inducuntur enim Methodius & Auxentius colloquentes sive disputantes cum Origenianarum partium defensoribus Proclo & Aglaophonte. Citatur à Methodio præter Josephum Judæum p. 492. Justinus Martyr. p. 488. Ἰουστῖνος ὁ Νεαπολίτης αἰεὶ ἔπι τῷ χρόνῳ παρρηῶν τῶν Ἀποστόλων, ἔπι τῇ ἀρετῇ, κληρονομήσας καὶ τὸ πνεῦμα τῆς βασιλείας τῶν ἁγίων. Qui locus (haud dubie) repertus est ex Justini libro, quem hodie desideramus, de resurrectione, ut Græbio jam T. 2. spicileg. p. 193. observatum.

CCXXXV. Excerpta ex ejusdem Methodii libro itidem pridem deperdito περὶ τῶν γενητῶν, de creatura, quod in tempore illa DEUS, & non ab æterno condiderit, adversus eundem Origenem quem Centaurum appellat, atque μαργαρίτας τῶν ἁγίων hoc est divina Ecclesie Christianæ dogmata Ethnicis commiscuisse erroribus indignatur.

CCXXXVI. Excerpta ex alio ejusdem Methodii libro περὶ ἀνομιῶν καὶ πόθεν τὰ κακά, de libero arbitrio & unde mala, adversus Valentinianos & Origenem. Hic quoque Methodii liber lucem integer habet.

Sic Luitprandus Apologiae suæ titulum fecit *retributionem*. Vide Trithemium de scriptor. Eccles. cap. 302.

Genus non vidit, fortasse tamen adhuc alicubi delitescit MS. cum ejus editionem olim promiserit Allatius, nisi illa tantum ampliora fragmenta intellexit quæ à Combesio deinde vulgata habemus.

CCXXXVII. Excerpta ex ejusdem METHODII dialogo *περὶ ἀγνίας, de castitate*, sive Convivio virginum quod editum Græce & triplici Latina versione donatum exstat à triumviris doctissimis Allatio, Bossino & Combesio, ut dixi Volum. v. hujus Bibl. p. 255. Allatii diatribam de Methodiis & Methodiorum scriptis una cum notis ejusdem Allatii & Henr. Valesii ad Convivium virginum, quia raro obvia erant illius exempla, recudi curavi in spicilegio Patrum tertii seculi, quod tomo posteriori operum S. Hippolyti subjunxi Hamb. 1718. fol.

CCXXXVIII. Excerpta de rebus Herodis, ex JOSEPHI *ἀρχαιολογία* sive Antiquitatum Judaicarum libris, de quibus jam fecerat mentionem Cod. LXXVI. Proxime præla Sheldoniana Oxoniæ evasit atque eruditorum jam manibus excipitur pulcherrima & accurato expolita studio editio insignis hujus scriptoris, curante eruditissimo viro Joanne Hudsono, de qua verius dicere liceat quam cum editionem Græcam Josephi Frobenianam & Turbenianam Philonis evoluisset vir optimus Michaël Neander, scripsit in præfatione Theologiæ Bernhardi & Tauleri præfixa; *Josephi & Philonis Judæorum græca luculentissima & eloquentissima scripta adeo pulchris typis & characteribus in Gallia & Germania excusa, ut si angelis tales litteræ pingenda essent, non sint picturi & effecturi pulchriores.* Quamquam vero typorum character tam est splendidus elegantissimusque, tamen majus huic novæ editioni decus ab Hudsoni ingenio & industria accessit.

CCXXXIX. Excerpta de characteribus ac generibus carminum & de celebrioribus poetis ex Procli Philosphi *libris duobus* * *χρησμομαθίας γεωμετρικῆς* sive *electorum Grammaticorum*, quos hodie desideramus. Hæc ipsa excerpta primus Græce cum versione sua & suis ac Petri Joannis Nunnesei Valentini scholiis in Hispania separatim vulgavit & Antonio Augustino Tarraconensi ArchiEpiscopo dedicavit *Andreas Schottus*: dein ex apographo Henrici Stephani, Magistri sui, collato cum duobus MSS. *Fridericus Sylburgius* recensuit, additisque castigationibus suis cum Schotti versione vulgavit ad calcem syntaxeos Apollonii Grammatici, Francof.

Q99

apud

* Apud Svidam libri tres, & initio apud Photium libri quatuor numerantur. Sed ex duobus tantum excerpta afferre se testatur Photius. Vide quæ notavi Volum VIII. hujus Bibl. p. 521. seq.

Titus Bostrensis. p. 473. libro I. contra Manichæos. p. 472. laudat Origenem. p. 477.

CCXXXIII. S. Germani. qui (ex Cyzici Metropolitâ) Patriarcha CPol. fuit ab A. C. 715. ad 730. ἀνταποδοτικὸς ἢ ἀνορθῶς, retributorius (pro criminatōibus Gregorio Nysseno impactis) & incorruptus, (à corruptionibus quibus scripta Nysseni interpolata esse ab hæreticis arguit;) sive *Apologia pro scriptis Gregorii Nysseni*, præcipue *dialogo ad Macrinam* sororem, *Catechetico* & *de vita perfecta*, quod ab erroribus Origenis immunitia sint: (quo de argumento confer etiam, si placet, Athani librum de purgatorio p. 171. seq. 177. 945. & Papebrochium in Actis Sanctorum Maji T. 3. 161. At Liber Germani intercidit.

CCXXXIV. Excerpta ex S. Methodii Episcopi & Martyris (de quo lib. V. c. 1. p. 255. seq. dicere me memini) Dialogo pridem perdito περὶ ἀναστάσεως de resurrectione, adversus Origenem. Laudatur hic Methodii liber ab Eustathio Antiocheno de engastrimytho p. 394. & alia ex eo fragmenta servata ab Epiphano hæresi LXIV. quæ est Origenianorum, & à Joanne Damasceno in parallelis sacris atque Oratione 3. de imaginibus. Apud Photium autem p. 485. pro Ἀλαόφων recte alius Codex habet Ἀγλαόφων, inducuntur enim Methodius & Auxentius colloquentes sive disputantes cum Origenianarum partium defensoribus Proclo & Aglaophonte. Citatur à Methodio præter Josephum Judæum p. 492. Justinus Martyr. p. 488. Ἰουστῖνος ὁ Νεαπολίτης αἰεὶ ἐπὶ τῷ χρόνῳ πάριον ὢν τῶν Ἀποστόλων, ἐπὶ τῇ ἀρετῇ, κληρονομοῦσθαι μὲν τὸ ἀπειρησκόλον, κληρονομῶν δὲ τὸ ζῶν λέγει. καὶ ἀπαθήσκειν μὲν σάρκα. ζῶν δὲ τὴν βασιλείαν τῶν ἁγίων. Qui locus (haud dubio repetitus est ex Justinii libro, quem hodie desideramus, de resurrectione, ut Græbio jam T. 2. spicileg. p. 193. observatum.

CCXXXV. Excerpta ex ejusdem Methodii libro itidem pridem perdito περὶ τῶν γενητῶν, de creatura, quod in tempore illa DEUS, & non ab æterno condiderit, adversus eundem Origenem quem Centaurum appellat, atque μαργαρίτας ἔξενῶν, hoc est divina Ecclesie Christianæ dogmata Ethnicis commiscuisse erroribus indignatur.

CCXXXVI. Excerpta ex alio ejusdem Methodii libro περὶ ἀντιξυσίς καὶ πόθεν τὰ κακά, de libero arbitrio & unde mala, adversus Valentinianos & Origenem. Hic quoque Methodii liber lucem integer hætenus

† Sic Luitprandus Apologie sue titulum fecit *retributionem*. Vide Trithemium de scriptor. Eccles. cap. 302.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

apud Andreae Wecheli hæredes 1590. 4. & Hanov. 1615. 4. Titulus etiam Schotti & Nunnesei promittit scholia, quæ in libro ipso non reperio.

Index scriptorum in Procli chrestomathia laudatorum.

Ad paginas editionis Frid. Sylburgii.

Antimachus Epicus poeta. p. 340.

Archilochus Parus Jambicorum poetarum princeps. p. 342. Gygis temporibus floruit. id.

Arion Methymneus poeta & citharædus, primus dithyrambi auctor & cyclii chori ductor, teste Aristotele. p. 344.

Aristoteles p. 344.

Callimachus Batti F. Cyrenæus, poeta elegiacus p. 341.

Callinus Ephesus poeta elegiacus p. 341.

Chrysothemis Cretensis qui primus νόμον Apollini cecinit. p. 344.

κωμῳδείθαι à Comicis perstringi, ut iamβίζειν conviciari jambis. p. 342.

Curetes inventores ὑπορχήματῶν sive carminis cum saltatione decantati p. 345.

Cycli epici argumentum p. 340. seq.

Demosthenes orator κατ' ἐξοχήν p. 340.

Hegesias Salaminius à quibusdam habitus auctor poematis, κυπρία p. 341.

Hesiodus p. 340.

Hipponax Ephesus, Jamborum poeta. p. 342. Darii temporibus floruit. id.

Homerus Poeta κατ' ἐξοχήν. p. 340. à quibusdam habitus auctor poematis κυπρία, quod genero suo Stasino publicandum tradiderit. p. 346.

Hymenæus Terpsichores F. p. 346. Alius Atticus Hymenæus, id.

Jambe Thressa jambici carminis inventrix. p. 342.

Mimnermus Colophonius poeta elegiacus. p. 341.

Oracula p. 347. 349.

Panyasis Epicus poeta. p. 340.

Philetas Cous, Telephi F. poeta elegiacus. p. 341.

Phemonoë Apollinis προφήτις; quæ hexametris consuevit reddere oracula, ἐπῶν reperit. p. 340.

Phrynes Mytilenæus. p. 344.

Pindarus dithyrambum testatur repertum Corinthi. p. 344.

Pisander Epicus poeta. p. 340.

Pyrrhus Achillis F. à quo genus saltationis Pyrrhichium. p. 345.

Simonides Amorginus, vel ut alii, Samius, Jamborum poeta. p. 342.

Anaxia (leg. Amyntæ) Macedonis clarus temporibus. id. Sta.

Stasius Cyprius Homeri gener ; à quibusdam habitus auctor poëmatis

Κυπρία, p. 341.

Terpander p. 344.

Timotheus dithyramborum poëta p. 344.

CCXL. Excerpta ex JOANNIS PHILOPONI commentario in Hexaëmeron, quem Sergii Patriarchæ CPol. svasu scripsit, illique dedica- vit. Fuit Sergius Patriarcha ab A. C. 610. ad 639. De commentario illo jam mentionem fecit Photius Cod. XLIII. idemque est quem Græce & Latine editum habemus ut dixi suprâ p. 360. seq.

CCXLI. Excerpta ex PHILOSTRATI libris de vita Apollonii Phi- losophi, qui itidem exstant, & quorum jam supra Cod. XLIV. fecerat mentionem. Μυθογράφον Philostratum vocat Photius p. 533.

CCXLII. Excerpta ex Damascii Damasceni libro de vita Magistri sui Iſidori Philosophi, de quo jam dictum Cod. CLXXXI. & quem intercidisse dolendum est, licet plura ex eo præter Photium Svidas nobis servavit; De Damascio ipso dictum ad Cod. CXXX.

Index Philosophorum ac Sophistarum, aliorumque viro- rum clarorum, quorum in excerptis è Damascio mentio.

ad paginas editionis Græcæ Photi Hœschelianæ.

Abraam ὁ τῶν πάλαι Ἑβραίων πρόγονος. In monte γαριζίμ (Garizim) Διὸς ὑψίστη ἀγιώτατον ἱερὸν καθιερωσάμενος. 562.

Ædesia Hermiæ uxor. 555.

Ægyptiorum ἱερογλυφικὰ γράμματα. 557. theologia de Sothi. 554. 558.

Agapius Rhetor & Grammaticus, CPoli & Alexandriæ. 572. seq.

Ammonius Hermæ F. 554. Aristotelem maxime secutus, φιλοπονώτα- τος. 555. πλείους ἀφέλησε τῶν πώποτε γεγενημένων ἐξηγητῶν. ibid. in Geometria & Astronomia præstantior plerisque aliis, etiam vetustio- ribus. ibid.

Ammonius sive Ammonianus Criticus. 552. alius Ammonius de quo p. 572. ὁμολογίας τίθεσθαι πρὸς τὸν Ἐπισκοπῆντα τὴν κρατῆσαν δόξαν γευμαίας παιδοδαπῶν βιβλίων.

Anatolius. 565.

Anthusa ex Ægis Ciliciæ, inventrix divinationis ἐ ναβίβυς, temporibus Leonis Imp. 554.

Archidas Hegiæ F. 568.

Aristoteles. 549. 550. 555.

- Armerichus Asperis F. 572. ambo à Leone Imp. interfecti. 554.
 Asclepiades. 557. 558.
 Asclepiodotus. 571. Isidori præceptor. 559. Procli discipulus. 561. Aphro-
 disiensis domo, 559. 561. patria Alexandrinus. 559. gener magni
 Asclepiodoti. 563. ejus os, οἰκητήριον τῶν χαρίτων. id. plura de illo
 560. 561. 562. in Medicis discipulus Jacobi. 560.
 Athanasius Juliani tempore Episcopus Christianus, Ἐπισκοπῶν τὴν κρατύσασ
 δόξαν. 564.
 Brachmanæ ad Severum venientes. 553.
 Brachmanum genera. ibid. precibus imbres eliciunt, averruncant famem,
 pestilentiam &c. ibid. seq.
 Chaldaica Philosophia. 560.
 Chrysippus. 550.
 Damascius Damascenus, de se. 566. 572. jussus scribere τὰ ὑπὸ τῶν
 δεχόντων περὶ λόγια. 550. Theodorico imperitante. 553.
 Damiane, Jacobi Medici uxor. 560.
 Demosthenes. infra, in Sallustio.
 Dionysus Lycurgum & Arabas vino debellans. 566.
 Dorus Philosophus, Damascii æqualis. 561.
 Emesion 565.
 Epidaurius. 548.
 Eunoïus. 556. Rhetor σοβῶν ἐν λόγοις, turgidus. id.
 Evpithius Εὐπίθιος. 568.
 Eusebius Emesenus 566. 567.
 Firmus. 571.
 Galenus. 571.
 Gensericus Γεζέριχος Carthaginensium Rex. 557.
 Gessius medicus. 573. (idem de quo supra in hoc volumine p. 356.)
 Gregorius Hermiæ frater. 555.
 Hegias. 568.
 Heliodorus Hermiæ F. Ammonii frater. 554.
 Heraiscus Philosophus. 558. adde Svidam in Διαγνώμων & ἡερίσκος.
 Hermias Ammonii & Heliodori pater. 554. Alexandrinus, auditor
 Syriani, Procli condiscipulus. id. uxor Hermiæ Adesia. 555. filius
 præcoci ingenii. ibid.
 Herodes Sophista. 556. imago Veneris ab eo consecrata. ibid.
 Hierax Alexandrinus, Ammonii æqualis. 555.
 Hierius Plutarchi Atheniensis F. 556.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Petrus præfectus. 564.

Pindarus. 549.

Plato. 549. 568. 560. 562. admodum re tenui & pauper fuit. 563.

Platonicae scholæ successioni, *περὶ τῆς Πλάτωνος χρυσῆς τοῦ ὄντι σαρῆς* metuens
Proclus. 563. ejus reditus non contemnendi, Procli tempore. 563.

Plutarchus. 562. Charonensis, citatur. 553. (locus ut videtur petitus ex
vita Tiberii Imp.)

Plutarchus Atheniensis. supra in Hierio.

Poëtarum fabulæ de aurea Saturni ætate &c. 548. versus. 548.

Porphyrus. 549. infra in Theodoro Asinæo.

Proclus. 549. 555. 558. 562. 563. 570. 572. 573. ejus commentarius
in Philebum, supra in Marino. in Parmenidem. 571. Syriani disci-
pulus. 554. præceptor Hierii. 556. Ad locum p. 564. de Isidoro:
ἀφίκετο μὲν Ἀθήνας ἐ τότε τῷ Πρόκλῳ Πηλαφῆσων τὴν θυματρίδα φέρων,
conferendus Lambæcius VII. p. 404. seq.

Proclus junior, Isidori F. 573.

Ptolemæus ὁ ἄρις ἡγεμῶν τῆς ἀστροθεάμων Πησιήμης. 562.

Pythagoras. 549.

Pytheas Car. 562.

Quirinus, *κυρῖν*, 556. (al. *Δωρῖν*)

Sallustius Cynicus. 556. 570. physiognomon. 557. Rhetor, qui omnes
Demosthenis orationes civiles memorie mandavit. 570.

Sapientis dictum, *πολυτελέστατον δαπάνημα ὁ χρόνος*. 567. *ἐν βυθῷ περικυμ-
μένη ἰσθὶ ἀλήθεια*. 569.

Severianus. 563. Damascenus. 574.

Severus Romanus (male de Imperatore, qui p. 565. Bosra Arabiæ condi-
disse traditur, Schottus accipit) 546. Consul sub Anthemio. 553.
558. *ἀνὴρ πατρίκιος*. 568. ejusdem mentio. 554.

Soranus Mallotes Cilix, Medicus antiquus. 560.

Stoica *συμπεριφορὰ*, sive obsequium. 564.

Superianus Sophista Athenis. 556.

Syrianus 549. ejus discipuli Hermias & Proclus. 554.

Syrianus junior. 568.

Theagenes philosophus. 563.

Theo in poëtis & oratoribus versatissimus. 553. (idem à quo Rhetoricam
didicisse Damascium tradit Photius Cod. 181.)

Theodorus Asinæus sub Porphyrio *ἀνξόμενος* *κατὰ πήχυν*, cubitalibus
auctus profectibus. 563. Theodo-

Theodosius Imp. à scelere percussoris Lucii liberatus mirifice. 572.

Theosebius Hieroclis auditor. 551. per Deum Hebræorum expellens
dæmonium. ibid. Multa ex Epicteti scholis mutuatus. 552.
ejus annulus castitatis pignus *σωφροσύνης δακτύλιον*. 552. 574.

Uranus Syrus Cæsareæ Palæstinæ princeps. 557.

Zeno 564. 558. magnus dux orientis. 574.

Zenodotus Philosophus Proclo dilectus. 563.

Fabula de Æsculapio sive Esmuno Sadyci filio, Dioscurorum sive Cabi-
rum fratre, amato ab Astronoë matre Deum, Dea Phœnissa. 573.

CCXLIII. Excerpta ex *Himerii* Sophistæ *μελέταις* sive declamationi-
bus, de quibus supra Cod. CLXV. edita primùm Græcè separatim una cum
Polemonis nonnullis & fragmento Diodori Siculi, de Cleonide & Aristo-
mene* ab *Henrico Stephano* Paris. 1567. 4. Declamationes ipsæ maximam
partem deperditæ, pars in Bibliothecis adhuc inedita delitescit, ut dixi
lib. IV. cap. 30. ubi etiam singularum titulos, è quibus excerpta dat Pho-
tius, accurate annotatos reperies.

CCXLIV. Excerpta ex *Diodori Siculi* libris deperditis, 31. 32. 43. 362
37. 38. & 40. quorum partem H. Stephanus Græcè vulgaverat, latineque
verterat in sua *Diodori* editione Græca Paris. 1559. fol. Integra ut apud
Photium leguntur vertit *Laurentius Rhodomannus*, cum cujus interpretatio-
ne exstant in *Diodori* editione Græcolatina Wecheliana p. 892. seq.
Schottus aliam versionem suam, non Rhodomanni in Photio repræsen-
tat. Cantabrigiæ novam *Diodori* editionem expectare jubemur ab eru-
ditissimo viro *Josepbo Wasseo*, Parisiis ab acutissimo *Terrassono*. Præ cæteris
Photii excerptis notatu digna sunt quæ de Mose & Judæorum populo, ex
Hecateo Milesio *Diodorus* libro XL. scripserat.

CCXLV. Excerpta ex *PLUTARCHI* *Vitis parallelæ*, Dionis & Bruti,
Demosthenis & Ciceronis, Phocionis & Catonis minoris, Alexandri &
Cæsaris, Eumenis & Sertorii, Demetrii & Antonii, Pyrrhi & Marii,
Arati & Artaxerxis, Agidis & Titi, quæ omnes hodie exstant, ut dixi lib.
IV. cap. 11.

CCXLVI. Excerpta ex *ARISTIDIS* Rhetoris *Panathenæico*, sive Ora-
tione de laude Athenarum, quæ exstat, ut dixi lib. IV. cap. 30. p. 379. seq.

CCXLVII.

* Hoc fragmentum sine nomine editum ab H. Stephano, II. Vossius in Codice Florentino repe-
rit tributum Diodoro Siculo, sub cujus nomine Græcè & Latine nuper cum V. C. Joannis
Boivini versione prodijt in *Memoris Gallicæ editis Academiæ litterarum elegantiorum Parisi*
1717. 4. Amst. 1718. 12. Tomo secundo.

CCXLVII. CCXLVIII. Excerpta ex ejusdem ARISTIDIS orationibus *quatour Platonici*, quæ itidem exstant & ætatem tulerunt, vide ibid. p. 386.

CCXLIX. Excerpta ex *Anonymo de vita Pythagora*. Liber ipse Anonymi intercidit. Excerpta Photii cum versione sua *Lucas Holstenius* subjecit vitæ Pythagoræ scriptæ à Porphyrio, Rom. 1630. 8. & recusæ Cantabrig: 1655. 8. Cum eadem versione subjiciuntur etiam Jamblichō & Porphyrio de Pythagoræ vita editis à Ludolpho Kustero Amst. 1711. 4.

CCL. Excerpta ex libro primo & quinto operis deperditi quod *Agatharchides* περὶ τῆς ἐρυθρῆς θαλάσσης, de mari rubro sive Arabico sinu & variis circa illius viciniam mirabilibus elucubraverat, legeruntque olim Diodorus Sic. Strabo, Plutarchus. De Agatharchidis scriptis jam dictum Codice CCXIII. Hæc vero de mari rubro excerpta Græce primus vulgavit *Henricus Stephanus* cum excerptis è Ctesia & Memnone quibus *Appiani Iberica & Hannibalica* subjecit 1557. 1594. 8. Sed cum Latina *Laurentii Rhodomanni* versione & notis V. C. J. *Hudsoni* recusa sunt in tomo primo Geographorum Græcorum minorum ab eodem viro clarissimo vulgatorum Oxonii 1698. 8. Rhodomanni versio, quam servavit etiam Schottus, lucem viderat separatim Helmst. 1594. 8. prodierunt & eadem excerpta cum *Rich. Brettii* Angli versione Oxon. 1597. 8. Indicem scriptorum ab Agatharchide laudatorum habes supra lib. IV. cap. II.

Poît excerpta ex Agatharchide p. 746. in Hoeschelii editione Græca Photius memorat librum *Arriani*, his verbis, quorum in Latina Schotti nullum deprehenditur vestigium: Ἀρριανῆ σύγγραμμα. ὅτι Ἀρριανὸς περὶ κομητῶν φύσεως τε καὶ συστάσεως καὶ φασμάτων βιβλιδάριον γράψας, πολλῶν ἀγωνίσμασι πικρῶτα δεικνύων, ὅτι μηδὲν μῆτε τῶν ἀγαθῶν μῆτε τῶν φάουλων τὰ τριᾶντα φάσματα ἀποσημαίνουσιν. *Arriani liber. Arrianus de Cometarum natura & constitutione atque apparentiis librum scripsit quo multis argumentis conatur demonstrare, quod nihil neque boni neque mali, quando apparent, portendant.* Hic est Arrianus ille quem de meteoris scripsisse testatur Jo. Philoponus in lib. I. meteor. p. 79. Ἀρριανὸς δὲ ἐν τῷ περὶ μετῶρων φησὶν ὡς Ἐρατοσθένης ὁ Κυρηναῖος ἰχυρίζεται εἰκοσι καὶ πέντε μυριάδας σταδίων ἔχει τὴν περίμετρον ἑμογίστα τῆς γῆς κύκλου. Illud vero argumentum, quod Cometæ malorum nuncii non sint, nostra memoria omnibus ingenii & doctrinæ viribus tuendum & illustrandum in se suscepit scriptis Gallice editis * Petrus Bælius. Diserte quoque & eleganter pro eodem disputavit, Joannes Georgius Grævius Oratione IV.

CCLI,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

rante Decio. Græce hætenus ineditum, sed Latine vulgatum à *Surio* 27. Jul. Vide supra, p. 140. In hoc martyrio mentio fit *Theodori Ægionensium* Episcopi, qui resurrectionem corporum vocavit in dubium.

CCLIV. ANONYMI *martyrium Apostoli Timothei*, Græce similiter adhuc ineditum, Vide supra p. 150. sed Latine vulgatum sub *Polycratis* nomine, post Codicem Canonum Ecclesiæ Romanæ ex *Petri Pirboei* Bibliotheca Paris. 1687. fol. p. 366. 367. ubi pro *citagiaram*, ex Photio legendum *καταγορίων, καταγωγίων.*

CCLV. ANONYMI *Martyrium magni Martyris Demetrii*, etiam hoc ineditum hætenus, sed Latine ex *Anastasi* Bibliothecarii versione vulgatum à *Joanne Mabillonio* T. I. *Analect.* p. 66. De hoc Demetrio qui Maximiano imperante Christum morte sua honoravit, vide supra pag. 71.

CCLVI. Excerpta ex Actis deperditis SS. *Metrophanis & Alexandri*, qui subiere martyrium anno XIX. Diocletiani. Hæc excerpta in quibus de vita Constantini M. quædam alibi vix obvia leguntur, *Franciscus Combefisius* post Historiam Monotheletarum integriora exhibuit Græce recentitâ ex codice Segvieriano, cum nova versione sua & notis. p. 573. seq. Apud Photium titulus est: *πολιτεία τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν Μητροφάνης καὶ Ἀλεξάνδρου.* Sed apud Combefisium: *τὰ περὶ τὴν Νικαίαν παρὰ τῆς συνόδου * ἔπι καταγρέσει Ἀρείου.* Non corvi ut vult videri Constantino, sed junioris scriptoris hæc Acta esse probat Tillemontius Tom. VII. memor. p. 657.

CCLVII. *Vita seu certamen, Βίος ἡτοι ἁγίου Παυλοῦ Ἐπισκοπὸς Ἐπολ.* (circa A. 337.) ab Arianis pulsi in exilium, & postea obtruncati. In hac narratione, cujus sola excerpta à Photio servata habemus, plures errores notavit Valesius libro secundo observationum Ecclesiasticarum ad Socratem & Sozomenum. De Paulo videnda Acta Sanctor. T. 2. ad diem VII. Junii & Tillemontius tomo VII. memor.

CCLVIII. *Vita & certamen Magni Athanasii.* Etiam hæc intercidit, solis excerptis à Photio servatis, quæ Græce & Latine præmittuntur novæ editioni operum S. Athanasii in tres distinctæ tomos quam eruditissimo Montfaucono debemus Paris. 1698. fol. Scriptorem longe inferiorem esse sancti Doctoris, cujus vitam describit, ætate, & plenum indignis fide narrationibus, monet Godfridus Hermantius præfat ad Vitam S. Athanasii scriptam Gallice: *c' est l' ouvrage d' un Grec beaucoup posté-*

* Alia Acta Synodi Nicænæ supra, Cod. LXXXVIII.

vieur à S. Athanase & plein de fautes, qu' il n'est capable que de faire tomber dans l' erreur ceux qui voudroient s'y arrester.

CCLIX. ANTIPHONTIS Rhetoris λόγαι Διὰ Φοροί, Orationes LX, ex quibus solas XXXV. genuinas esse notavit Cæcilius Siculus, qui etiam Thucydide historico usum magistro scripsit. De hoc Antiphonte & ejus arte Rhetorica quæ intercidit, & Orationibus ex quibus XVI. hodie exstant quemadmodum & de Rhetoribus quos deinceps commemorabit Photius universis dixi lib. 2. cap. 26. Quod vero Photius ait *tragædiaz* etiam illi à quibusdam tribui, credibile est cum Rhetore confundi Antiphontem Tragicum à Dionysio tyranno interfectum de quo dictum lib. 2. cap. 19. Proxime novam Orationum Antiphontis superstitem editionem expectamus Regiomonti adornandam à Clarissimo Viro Theophilo Siegfride Baiero, Bibliothecæ Senatoriæ præfecto.

CCLX. ISOCRATIS Orationes LX, ex quibus Dionysius (Halicanasseus) pro genuinis habuit XXV, Cæcilius XXVIII. Hodie exstant tantummodo XXI, illæ scilicet quas legisse Photius se testatus est supra Cod. CLIX. *Artem ejus Rhetoricam*, quam memorat etiam Scholiastes Hermogenis p. 297. hodie desideramus. De *Epistolis* Isocratis dixi lib. 2. cap. 10. §. 7. Ad criminationem vero eorum, qui Isocratem * voluerunt plagii arguere ideo, quod in Panegyrico suo quædam similia haberet Archini, Thucydidis & Lysia epitaphiis orationibus, bene respondet Photius nihil prohibere quo minus circa idem argumentum tractandum pluribus eadem veniant in mentem quorum tamen nullus alterum exscripserit. *ἀλλ' ἕδὲν καλῶς τῶν ἀπλησίων ἀνακυπτόντων πραγμάτων, ταῖς ὁμοίαις ἐξεργασίαις χρῆσθαι καὶ τοῖς ἐνδυμήμασιν ἔχ' ὑποβαλλόμενον τὰ ἀλλότρια, ἀλλὰ τῆς τῶν πραγμάτων ἀναβλαστάνουσας φύσεως τοιαῦτα οἷα καὶ τοῖς προλαβῶσι προβαλλομένη ἰσχυρίζεται.* Duplicem Isocrati positam, statuat æream memorat Photius, unam Cleocharis sculptoris opus Eleusine, ab amico Timotheo cum hac inscriptione,

Τιμόθεο Φιλίας πὶ χάρις, σύνισιν πὶ προτιμῶν **
 Ἰσοκράτους εἰκὼ τήνδ' ἀνέθηκε θεῶν.

Alteram in Olympii Jovis æde ab Aphareo Isocratis adoptivo filio;

Ἰσοκράτους Ἀφάρειος πατρὸς εἰκόνα τήνδ' ἀνέθηκε
 Ζηνί, θεῶς πὶ σέβων καὶ γονέων δέξεται.

R r r 2

CCLXI.

* Addendus hic locus observatis Jac. Thomasil *Ἐμακαρίτης* in diss. de plagio literario §. 476. ubi de Isocrate.

** miseria Schottum qui vertit : honori amicitia atque hospitalitatis Deabus, cum verba

CCLXI. ANDOCIDÆ *Orationes quatuor*, hodie etiam superstitēs de quibus dixi lib. 2. cap. 26. Nonnulla Andocidæ loca illustrat Palmerius in Exercitationibus ad scriptores Græcos p. 667. seq. Oratio de pace cum Lacedæmoniis incunda prodiit quoque ex versione A. Pulvæi, Paris. 1557. Valerii Theonis commentarii in Andocidem, Svidæ in *Θέων* memorati interciderunt. Idem Svidas in *Θείδωρ* refert contra Andocidem scripsisse olim Theodorum Byzantium. Apud Plutarchum in Alcibiade p. 201. seq. Hellanius Andocidis genus refert ad Ulyssē. In veteri statua sed capite trunca apud Fulvium Ursinum p. 73. imagg. legas: *Ἀνδοκίδης Λεωγόρου Ἀθηναῖος*.

CCLXII. LYSIÆ *Orationes CCCCXXV*. *λόγοι ἑκοσι πέντε καὶ τετρακόσιοι* quem numerum Plutarchi etiam codices confirmant, licet trecentas tantum & viginti quinque habeat Schottus. Ex illis genuinæ CXXXIII. Hodie existant non plures quam XXXIV. Cæterum Paulus ὁ ἐκ Μυσίας, cujus censura à Photio reprehenditur, fuit Paulus ille Germinus Sophista, cujus commentarios in Lysia orationes pridem deperditos Svidas in *Παύλῳ* commemorat.

CCLXIII. ISÆI, Lysiam magistrum suum feliciter imitati *Orationes LXIV*. ex quibus genuinæ quinquaginta. Hodie tantum existant decem. Isæus hic Demosthenem decem millium drachimarum pretio hoc est mille ducentorum & quinquaginta Joachimorum instituit, atque illi *λόγους ἐπιτροπικῶς* contra Aphobum tutorem suum orationes (tres quæ etiamnum existant) elaborasse vel saltim emendasse & expoluisse traditur etiam à Libanio in Demosthenis vita.

CCLXIV. ÆSCHINIS *Orationes III. & Epistola IX.* quæ omnes existant, & de quibus jam meminerat Cod. LI.

CCLXV. DEMOSTHENIS *Orationes*, quas germanas LXV. fuisse Photius testatur. Hodie existant duæ & quadraginta. Ex illis quasdam Critici tribuerunt Hegesippo, Hyperidi, Dinarcho, vel Lysia. In hoc capite Photius facit mentionem Aristidis Rhetoris, Aspasia Rhetoris, Callimachi *ἔχικανθῶντος κείνου*, Demetrii Magnetis, Libanii, & Longini * Critici. Plura etiam de Demosthene narrat similia iis quæ apud Plutarchum

chum

Græca nihil aliud tinniant, quam: *amicitia causa & ingenium admiratus, Isocratis imaginem hanc Deo dedicavit Timotheus*. Sed pro *σύνεσι* Schottus legit *ξενίην*, ut est apud Plutarchum, qui utramque inscriptionem iudem refert, & plura alia, quæ in hisce capitibus Photius eadem habet, in vitis decem Rhetorum.

* De Longino locus insignis p. 802. *Λογγῖνῳ ὁ κρείττος, ὅτι Κλαυδίου*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

CCLXXI. Excerpta ex ASTERII Amaseni Episcopi *Homilia*, quas partim habemus editas, partim hodie desideramus: ut accuratius & distincte notavi Volum. VII. hujus Bibl. (lib. V. cap. 28.) ubi etiam monui excerpta hæc Photii cum nova versione Combesii & notis recusa in novo ipsius Auctario Bibliothecæ Patrum T. 1. p. 211 seq.

CCLXXII. Excerpta ex LEONTII, Episcopi Arabissi in Cappadocia *sermone eis τῆν κτίσιν καὶ τὸν λαόν, de creatione, & de Lazaro*. Non memini editum esse, sed MSum habuit Allatius qui in libro de Simeonum scriptis hoc ejus memorat initium; ἔδει ὡς σοὺς τῆς ἀγάπης ἐστὶν ἰσχυρότερον.

CCLXXIII. Excerpta ex *Theodoretii sermonibus V. de laudibus Joannis Chrysostomi*, tot enim tantummodo evoluisse se Photius testatur, licet plures ab eo scriptos conseruit. Hodie sermones istos omnino desideramus. Confer Jo. Garnerii auctarium operum Theodoretii p. 30. seq. Inter alia Chrysostomus ab eo appellatur ἡ ἀκακὴ σύνεσις, ὁ πολυόματῶν νῆς, τῆς εὐαγγελικῆς ἐμπειρίας ἡ βίβλω, perinde ut à Proclo CPol. *Scriptura à DEO inspirata impolluta Bibliotheca, divinis thesaurus intelligentie.*

CCLXXIV. Ex JOANNIS CHRYSOSTOMI *sermone in quadraginta Martyres Sebastenos, passos sub Licinio*: de quibus vide supra hoc volumine p. 121. Nec non ex ejusdem *sermonibus tribus in Joannis Baptistæ decollationem*. Vide supra p. 100.

CCLXXV. Ex *Hesychii presbyteri Hierosol. A.C. 343. defuncti homilia deperdita vel saltem hæcenus inedita in Jacobum Domini JESU fratrem & Davidem Regem τὸν Θεοπάτορα*, ubi Jacobo videas tribui primatum Apostolorum, præ Petro, verbis disertissimis. πῶς ἐγκωμιάσω τὸν Ἐλεῖσθ δέλον καὶ ἀδελφόν; τὸν τῆς νέας Ἱερουσαλὴμ ἀρχιερέτηγον, τὸν τῶν ἱερέων ἡγεμόνα, τῶν Ἀποστόλων τὸν ἐξάρχον, τὸν ἐν κεφαλῆς κορυφῆν, τὸν ἐν λύχνῳις ὑπερλάμποντα, τὸν ἐν ἀστροῖς ὑπερφάγοντα. Πέτροῦ δημηγορεῖ, Ἰακωβῶ νομοθετεῖ, καὶ ὀλίγα λέξεις τὸ Ἐζητήματῶ σωθέντων μέγεθῶ. Act. XV. 13-22.

Ex *Modesti*, post septimi sæculi initia ArchiEpiscopi Hierosol. homilia nondum quod sciam edita eis τὰς μυροφόρας, in mulieres unguenta ferentes, ubi mentio *actorum Martyrii Mariae Magdalene* quæ virgo & ipsa virgini Mariæ semper præsens ad obitum illius usque adfuerit, ἀρχηγὸς τῶν μαθητῶν *discipulorum præcipua*, deinde affecta martyrio Ephesi, ubi eam sepultam tradit quoque Gregorius Turonensis lib. 1. de miraculis marty-

martyrum c. 3. ut aliorum testimonia Modesto suffragantia omittam quæ laudat Jo. Launojus in diss. de commentitio Lazari & Maximini, Mariæ Magdalenzæ & Marthæ in Provinciam Galliz appulsu, Paris, 1660. 8. & B. Antonius Reiserus noster in Launojo confessore p. 778.

Ejusdem *MODESTI ἑγκώμιον εἰς τὴν κοίμησιν, in dormitionem Sanctiss. Deiparæ* sermo πολὺσιχθῶς, quem ex Codice Segvieriano integrum descriptum se habere testatur V. C. Michaël le Qvien ad Damasceni Orat. ejusdem argumenti T. 2. p. 857. notatque, licet Photius in illo εἰς ἀναγκάων, nihil necessarij occurrere declaraverit nihilque ex eo produxerit, hoc tamen in eo se observasse memorabile, quod testetur neminem ante se fuisse qui dormitionem Mariæ sermone solenni celebravit. Alium locū insignem duas voluntates & duas operationes ἀσυγχύτως & ἀδιαγρίτως in CHristo agnoscentem affert ex eodem sermone p. 820. Alios de hoc argumento alicum sermones memoravi supra p. 116.

Ex ejusdem *Modesti* sermone nondum quod sciam edito εἰς τὴν ὑπαπατήν, in occursum Domini. Alios ejusdem argumenti sermones notavi supra p. 87.

CCLXXVI. Excerpta è B. Nili sermonibus duobus in Pascha, & tribus in CHristi ascensionem. Nilum hunc celebrem illum Ascetam, S. Chrysoſtomi discipulum intellige. Sermones ipsi hodie quod sciam non exstant, editi certe non sunt. De aliis Nili scriptis dictum Volum. V. ad Allatii librum de Niliis.

CCLXXVII. Excerpta ex JOANNIS CHRYSOSTOMI *Homilia I. in Spiritum S.* (quæ exstat T. VI. edit. Ducæi p. 173.) 2) quod CHristus, oriens, & in illud: ascendit & descendit, & quod Spiritus S. omnipotens sit. 3) in CHristi incarnationem, & quod unicuique climati præfæcti sint angeli. 4) de uno legislatore, & in vestes Sacerdotum & de pœnitentia. (T. VI. Ducæi p. 1.) 5) in illud, sufficit tibi gratia mea 2. Cor. XII. 9. (T. VI. Ducæi p. 284.) 6) in illud 2. Cor. V. 17. si qua ergo in CHristo, nova creatura. 7) post Calendas & contra ebrios. 8) in illud 1. Theſſ. IV. 13. nolumus vos ignorare de dormientibus. (T. V. Ducæi p. 375.) 9) de pœnitentia. 10) in visionem Esaiæ quæm vidit contra Judæum & Jerusalem. 11) in prodigum, de pœnitentia, in lignum scientiæ boni & mali, & in latronem. 12) parænetico sermone de pœnitentia. 13) in terra mortuum, Lazarum & divitem. (T. V. Ducæi p. 87.) 14) in illud Luc. XVI. 24. mitte Lazarum. 15) non adeo descendos esse mortuos.

CCLXXVIII. Fragmenta ex THEOPHRASTI scriptis 1) περὶ τῶν μεταβαλλόντων τὰς χροίας, de animalibus colorem mutantibus. 2) περὶ ὠρολύσεως,

λύσεως, de paralypsi sive nervorum resolutione. 3) περὶ λεπνοψυχίας, de deliquio animi. 4) περὶ ἰλλύγγων, de vertigine. 5) περὶ κόπων, de lassitudine. 6) περὶ τῶν αἰθρώως φαινομένων ζώων, de animalibus quæ confertim & multa simul videntur. 7) περὶ τῶν λεγομένων ζώων φθονῶν, de animalibus quæ dicuntur invidere. 8) περὶ ἰδρώτων, de sudoribus. & 9) περὶ μελιττῶν, de apibus. Ex his scriptis Theophrasti hodie exstant de vertigine, de lassitudine & de sudoribus. Cætera omnia desiderantur. Excerpta Photiana Græcè primum edita ab Henr. Stephano Paris. 1557. 8. deinde cum aliis illius philosophi præstantissimi scriptis Græcè & Latine, curantè Daniele Heinio, Lugd. Bat. 1613. fol. ut dixi supra lib. 3. cap. 9.

CCLXXIX. Excerpta ex *Helladii Bessantinoi** sive ex Antinói urbe, Ægyptii, χρησολογίων ἐλεθρονικῶν libris IV. quos versibus jambicis exaraverat scriptor hic Ethnicus, Licinii & Maximiani temporibus clarus, multarumque aliarum lucubrationem auctor, quarum hi tituli apud Photium exstant, 1) Ἀθήναι, 2) Αἰγύπτια, 3) προπρεπτικὸς ἀθροιστικῶν, 4) φήμη fama, 5) νίκη Victoria, & 6) πόλις Ἀντινός ἡ πόλις Ἀντινοί. Hæc Helladii scripta pridem interiere omnia, sed excerpta Photiana cum Schotti versione & Joannis Meursii notis excusa exstant ad calcem librorum Meursii postumorum de regno Lacænico & Atheniensium Piræeo, Ultrajecti 1687. 4. recusa deinde tomo decimo thesauri Antiquitatum Græcarum Gronoviani. Lugd. Bat. 1701. fol.

Index scriptorum & virorum illustrium quorum in excerptis ex Helladio mentio,

ad paginas editionis Ultrajectinæ.

Æoles. 6. 11.

Æschines Rhetor. 21.

Agathocles filius figuli. 5.

Amphitruo vastator Cytbni insula 15.

Androgeos Cretensis, Athenis interfectus. 19.

Aratus.

* Apud Etymologici magni auctorem aliquot locis citatur Βησαντιῦ ὁ ἐστὶ τῶν ἢ ἐστὶ τῶν περὶ χρησολογίας. Diversus ab hoc Helladius auctor Lexici de quo supra Cod. 145. & 158. & ex quo plurimum profecit Svidas, testatur eum fuisse Grammaticum Alex. Theodosii jun. temporibus clarum, cujus etiam *Laudes* scripsit, nec non ἐκφρασιν φιλοτιμίας descriptionem ambitionis, Διόνυσον ἢ Μῦσαν, Dionysum sive Musam & ἐκφρασιν τῶν λυτῶν Κωνσταντιανῶν, descriptionem balnei Constantiani.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Hermias ex seruo eunucho rex Aeterna in Thracia. 5.

Hesiodus. 26.

Hippocrates. 16.

Homerus. 4. 8. 9. 10. 13. 25.

Jones. 6. 13. 24.

Medici. 12.

Menander. 14.

Metalus Syracusius, unguenti Metalei repertor. 14. (Megalum & unguentum Megaleum vocant alii, ut docet Meursius in notis.)

Moses alpha dictus. 3. *Mater (Cypseli) Regis Corinthi & uxor Amphionia claudius,* lambda. 10.

Nicander. 13.

Oēs Ωης, * è mari rubro editus, qui Astronomiam & literas homines docuerit. 24. (Ωάννης apud Syncellum p. 28.)

Ortobgoras ex coquo princeps Sicyonis. 6.

Phercydes ὁ τὴν γενεαλογίαν συγγράψας. 15. phthiriasi obiit, perinde ut Acastus Peliae F. & Sylla. 15. (His Alcmanem, Callisthenem, Evnum & Mutium addit Plutarchus in Sylla. De Pherocydis scriptis plura Meursius in notis, de quibus etiam dixi lib. 2. cap. 23. §. 26.)

Philo. 3.

De Philomela, fabula. 8. seq.

Philonides Sophoclis versum παραθήσας. 5.

Philoxenus ad latomias dari maluit, quam Dionysii tyranni laudare tragedias. 14.

Plato. 17.

Polemo. 18.

Porus, Indorum Rex, tonsoris F.

Praxiteles Aetnae interfecit, quod arietem vivum excoridisset. 22.

Pyrrhus Molossus. 5.

Sophocles. 5. Atticus. 17.

Sylla sepius CQS. ob prospera facta επαφροδίτη dictus, phthiriasi interiit. 15.

Thesew heros δεσπικώτατος. 16.

Xenophon. in ελληνικοῖς. 12. homo bellis assuetus, non satis certus γαμοθῆτης αττικισμῶ. 18.

* Noachum Patriarcham sub hoc nomine latere multi notarunt. Vide quae dixi in Codice pseudepigrapho Veteris Test. p. 255. seq.

Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ πύχει τῷ αὐτῷ περι-
χοτο μέτρῳ καὶ Ἑρμείῳ ἑρμοπολίτῃ πά-
τρα π τῆς ἑρμοπόλεως, καὶ ἕτερά τι-
να. καὶ μὲν καὶ Σερήνῃ γραμματικῆ
ἐν διαφόροις μέτροις δράματα διάφο-
ρα. Ἀνδρονίκα πολιτευομένη, καὶ αὐτῆ
ἑρμοπολίτῃ, πρὸς τὴν κόμητα φοιβάμ-
μωνα τὸν κοινοπολίτην. καὶ ἕτερον ἃ
δραμάτων ἐστὶ ποιητῆς, διαφόροις μέ-
τροις τὰς λόγους ἐνταίνων. ἐτι ἃ καὶ Ωρε-

In eodem codice (inquit porro Pho-
tius,) *similis carminis genere* (Jambico)
continebantur patria instituta Her-
mia a) Hermopolitani, & *alia non-
nulla*. Sereni b) *quoque Gramma-
tici variis dramata vario carminis ge-
nere*, & Andronici c) *qui Remp. gessit*,
Hermopolitani *ad comitem Phœbam-
monem civem suum*. *Et hic drama-
tum auctor variis versibus libros com-
posuit.*

Sss 2

a) *Hermia* varii in veterum scriptis memorantur ex quibus nonnullos retuli Volum. V. p. 96. seq.
His addendi 1) Hermias *eunuchus* de quo Laertius in Aristotele, & Photius hoc ipso ca-
pite ex Helladio. 2) Hermias, pater *Ammonii* philosophi, de quo Svidas è Damascio;
3) Hermias *Geometra* de quo Plutarchus IX. 1. sympos. 4) Hermias Medicus *Ophthalmicus*
Galeno laudatus. 5) Hermias *Methysticus* Sicularum rerum scriptor, qui citatur
à Diodoro Sic. & Athenæo. 6) Hermias *hereticus* à quo Hermiani. 7) Hermias *Ægyptius*
in Concilio Sardicensi A. 347. 8) Hermias *Abydi* Episcopus qui Concilio Chalcedonensi
interfuit A. 451. atque alius ut videtur in Concilio Romano A. 503. 9) Hermias *Cyri-
ensis* ex Curio Cypri epido, ejus Jambi citantur ab Athenæo & cui Philistionis
Φιλογέλων tributum à nonnullis è Svida discimus. Confer Reinesii Var. Lect. lib. 1.
cap. 5. 9) De Hermia *Hermopolitano* Ægyptio qui præter Photium meminisset, non
reperi. Ille addendus Vossii Historicis Græcis.

b) *Ælianus* intellige *Serenum Atheniensem*, ejus ex Svida feci mentionem Volum. VII. p. 70.
Meminit & Etymologici magni scriptor in *Βυκέρως*. Alius *Serenus Antissensis* ex
Antissa Lesbi civitate, cujus libri duo de *sectione cylindri* & *coni per verticem*, ad Cyrum
amicum editi sunt Latine à Frid. Commandino ad calcem Apollonii Pergæi Bonon 1576.
fol. & Græce è tribus MSS. Bibl. Christianissimi cum Commandini versione ad calcem
Iuculentæ editionis Apollonii Græcolatinæ, quam Oxonii è theatro Sheldoniano curavit
illustris doctrinæ vir Edmundus Hallejus, 1710. fol. Apollonii Pergæi Conica commen-
tariis illustrasse se innuit hic Serenus lib. 1. proposit. 10. itaque Archimede Junior est, licet
apud Marinum in *προθεωρία* ad data Euclidis p. 457. edit. Oxon. legas: *πολλὰ
τετραγμένα φύσει ὑπερον Ἀρχιμήδους ἔ Σερήνῃ ἐθεώρει ὅτι τέτακται*. ubi
Dav. Gregorius putat legendum *ὑπερον Ἀρχιμήδους ὁ Σερήνῃ ἐθεώρει*. Alius
P. Serenus *Sammonicus* nec non A. *Seripius* Serenus, de quibus in Bibl. Latina. Alius
Serenus Medicus, ejus meminit Aëtius tetrab. 2. lib. 2. cap. 16.

c) Schottus vertit *communem urbem conditorem*, sed pro *κοινοπολίτης* legendum *κοινοπολίτην*
quod significat hominem ex communi civitate, nisi malis *κονοπολίτην* ex Cynopoli
Ægypti urbe. Phœbammonis Sophistæ in Thebaide Ægypti urbe clari mentionem Jo.
Moschi prætore c. 143. De Phœbammonē Rhetore dixi lib. IV. c. 31. p. 457.

πολλῶν ᾠδῶν γραμματικῶν περὶ τῶν πα-
τρίων ἀλεξανδρίας. σωτίθῃσι ἢ καὶ
αὐτῆς δράματα τῷ ὁμοίῳ τύπῳ· ἀλλὰ
καὶ Κύρου ἀντιπολίτευς εἰς Μαυρικίον δὲ-
κα καὶ τὸν ἡγεμόνα παρόντα τῇ ἀκροά-
σει. ἐν ἰαμβικῷ δὲ μέτρῳ καὶ ἔστῳ τὴν
αὐτῆς σωτίθῃσιν πόνον. εἰσὶ δὲ αὐτῆς
ἑπιστολαὶ διάφοροι, πρὸς διαφόρους,
γραφαὶς ποικιλόμοιαι διάφοροις. καὶ
ἕτεροὶ τινες ἐγκωμιαστικοὶ λόγοι.

posuit. Ad hac vero Horapollinis d)
Grammatici de patriis rebus Ale-
xandrinorum. Composuit & ille dra-
mata simili stylo. Sed & Cyri e) An-
tipolitanī in Mauritium ducē, f) qui
recitationi interfuit. Jambis & ille la-
borem suum comprehendit. Sunt ejus
variae Epistolae ad varios, pigmentis
adumbratae, & aliae nonnullae orationes
laudatorii generis.

CCLXXX. Excerpta ex libris V. Eulogii Alex. contra Novatia-
nos, de quo opere pridem deperdito jam dictum Cod. CLXXXII. &
CCVIII.

Totam denique Photii Bibliothecam claudit Epistola ad Tarasi-
um fratrem, de qua jam feci mentionem supra p. 378.

Index

d) De Horapolline Grammatico, quem Theodosii Imp. temporibus Alexandriae docuisse Svidas
testis est, vide supra lib. I. cap. 13. § 3.

e) Pro ἀντιπολίτευς legerim Ἀντιπολίτευς Antipolitanus. Diversus hic Cyrus à Cyro
altero Poëta antiquiore Panopolitano qui temporibus Honorii & Arcadii floruit, & apud
Evagrium, Svidam atque alios laudatur : Nec non a Fl. Cyro qui Consul fuit A. C. 441.
& cujus aliquot Epigrammata leguntur in Anthologia, & à Cyro Floro, Pauli Silentarii,
(qui in aula Justiniani claruit & encaenia templi Sophiae CPoli A. C. 562. pulcherrimo
carmine Jambico celebravit) parente : Confer Reinesii Varias Lect. p. 471. & 561.
Omitto Cyrum ineptum Sophistam, quem perstrungit Philostratus in Damiano, & Cyrum
archiatrum Edeffenum cujus meminit Aëtius tetrabibl. II. lib. 2. c. 91. Interdum κύριος
Graecis non nomen proprium est, sed honoris vocabulum pro κύριος, ut in Cyro
Theodoro Prodromo notavi Volum. VI p. 816. Confer Gretserum de cruce T. 2. p. 2330.
2721. 2725. & Meursii, Cangiique glossaria.

f) Schottus in versione sua habet *Imperatorem*, quod in Graeco non reperio. Mauritius Im-
perator fuit ab A. C. 582. ad 602.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- Аномæi*. 102.
Аномυτι XXIV. XXXVI. XXXVII.
 CXV. CXVI. CXVII. CXLVI.
 CXLVII. CXLVIII. CLXX.
 CXCVIII. CCXLIX. CCLIII.
 161.
Antalcidas. 61.
Antenor. 190.
Antibimus Trapezuntius Episc. 228.
Anthusa. 242.
Antimachus Poëta 161. 213. 239.
Antiochus Mythographus. 190.
Antiochus Ptolemaidis. 229. 59.
Antipater Acanthius. 190.
Antipho CCLIX.
Antisthenes. 158.
Antonius Diogenes CLXVI.
Aphthonius Sophista CXXXIII.
Arbitarodoceta. 162.
Apollinaris Hierapolitani. XIV.
Apollinaris hereticus. 230. 231. 229. 162.
Apollodorus CLXXXVI. 161. 189.
Apollonius Astronomus. 190.
Apollonius Stoicus. 161.
Apollonius Tyanensis. 39. 44. 241.
Apollonius Medicus. 216.
Apostolorum vitæ. 170. 114. 179.
Appianus LVII.
Apulejus. 163.
Aratus. 177.
Aratus. 279.
Arbelans (Mesopotam; Episc. 85.
Arbelans Casariensis 52.
Archelaus Cyprius. 190.
Archiadas. 242.
Archilochus. 239.
Archinus Rhetor. 260.
Arion. 239.
Aristarchus Grammaticus. 190.
Aristides Rhetor. CCXLVI. CCXLVII.
 158. 265.
Aristides Christianus. 34.
Aristo Peripateticus. 189.
Aristocles. 158.
Aristogiton Rhetor. 267.
Aristonicus Tarentinus. 190.
Aristophanes Grammaticus. 161.
Aristophanes Comicus. 279.
Aristoteles. 189. 190. 239. 242. 279.
 214. 161.
Aristoxenus. 161.
Arius hereticus. 222. 229. 230. 127. 136.
 140.
Arrianus LVIII. XCI. XCII. XCIII. 82.
 de cometarū significatione. CCL.
Artemo Magnesijs. 161.
Artemo hereticus. 48.
Asclepiades. 242.
Asclepiodotus. 242.
Aspasius Rhetor. 265.
Asterius Amasenus. CCLXXI.
Astræus. 166.
Asbanastus XXXII. CXXXIX. CXL.
 75. 127. 162. 226. 227. 229. 230.
 231. 232. 242. ejus vita CCLVIII.
Athenæus Naucratis. 161.
Athenagoras. 234.
Athenagoras Boëthiamicus. 155.
Athenodorus Eretriensis. 190.
Atticus CPol. 52. 229. 232.
Augustinus. 53.
Aurelius Carthag. Episc. 53.
Bacchylides. 190.
Balager. 166.

- Balaamus Propheta. 223.
Baradatus. 229. 230.
Bardanes. 223.
 Basilides Sophista. 158.
Basilus Casariens. CXLII. CXLIII.
 CXLIV. CXCI, 4. 5. 43. 225. 226.
 229. 230. 231. 232. 75. 137. 138. 140.
 162.
Basilus Cilix presb. XLII. CVII. 95.
Basilus Seleuc. CLXVIII.
Bizus Seleucia Episc. 52.
 Blemmyum Prophetæ 80.
 Boëthus. CLIV. CLV.
 Botrys Myndius. 190.
 Brachmanæ. 242.
Brazes Persæ. 228.
 Brutus. 158.
 Cæcilius Siculus 61. 259. 260.
Casarius. CCX.
Cajus presb. XLVHL
Cajanita. 227.
 Calchas vates. 190.
 Calicles. 279.
 Callimachus. 190. 239. 265. 279.
Callinicus. 228.
 Callinus Ephesius. 239.
 Callixenus. 161.
Candidus Isaurus. LXXIX.
Canonum Ecclesiasticorum collectio Sy-
ris usitata. 228.
 Carmanus vates 166.
Cassianus. CXCVII.
 Castor 197.
Celestius. 33. 54.
Celestinus Rom. 53. 54.
 Cephaleon. LXVIII. 161.
 Cercidas. 190. 279.
 Chaldaica Philosophia. 242.
 Charinus jambographus. 190.
Lucius Charinus; Manichæus. CXIV.
 Chio Matridis F. 224.
 Chiron Medicus. 190.
Choricinus. CLX.
Christophorus. 230.
Chrystippus Hierosol. 171.
 Chrylippus. 242.
 Chrysothemis Cretensis. 239.
 Cicero 190.
 Cinnæus. 213.
 Clearchus. 224.
Clemens Alex. CIX. CX. CXI. 117. 232.
Clemens Rom. CXII. CXIII. CXXVI.
 Cleophanes Myrleanus. 176.
 Cocytus. 190.
 Conon mythographus. CLXXXVI.
 189.
Conon Tritheita. XXIII. XXIV.
Constantinus quaestor. 231.
Constantinus Magnus, Imp. 62. 256.
Constantius Imp. 53.
Cosmas Diac. Alex. 194.
Cosmas Indopleustes XXXVI.
 Cratinus. 190.
 Crinagoras. 190.
 Critias. 158.
 Ctesias LXXII. 68. 189.
 Cycclus Epicus. 186. 239.
 Κυπέια, ποῦμα. 239.
Cypriani & Justine martyrium. CLXXXIV.
Cyriacus Paphi Episc. 229.
Cyrillus Alex. XLIX. LIV. CXXXVI.
 CLXIX. 226. 227. 229. 230. 231.
 232. 75. 162.
Cyrillus Hierosol. 89. 229.

- Cyrus Antinopolitanus. 279.
Dadoës Massalianus. 52.
 Damascius. CXXX. CLXXXI,
 CCXLII. 166.
 Damosstratus. 161.
 Daniel Propheta. 184.
 Dares. 190.
Demetrius Alex. 117.
 Demetrius Magnes. 265.
Demetrii martyrium. CCLV.
 Demetrius Scepsius. 190.
 Democritus. 163.
 Demodocus. 190.
 Demosthenes CCLXV. 158. 176. 239.
 242. 279. 263.
 Dexippus. LXXXII. 77.
Diadochus Photices Episc. CCI. 231.
 Didymus. 279.
 Dinarchus. CCLXVII. 265.
 Dio Cassius. LXXI.
 Dio Chrysostomus Prusæus. CCIX.
 Diodorus, Valerii Pollionis F. CL.
 Diodorus Siculus LXX. CCXLIV.
Diodorus Tarsensis. CCXXIII. 85. 102.
 Antonius Diogenes. CLXVI.
 Diogenes Cynicus. 161.
 Diogenes Eusebii Philos. F. 181.
 Diogenes Laërtius. 161.
 Diogneti duo. 190.
 Dionysius Aegensis. CLXXXV.
 CCXI.
Ælius Dionysius. CLII.
Dionysius Alex. 117. 232.
Dionysius Areopagita. 1. 229. 231.
 Dionysius Halicarnass. LXXXIII.
 LXXXIV. 279.
 Dionysius Sophista. 61.
 Dionysius Tyrannus. 259. 279.
 Diophanes. 163.
 Dioscorides CLXXVIII. 216.
Dioscorus. 95. 230.
Domnus Monachus. 229.
Domitianus 228. *Melitenes Episc.* 225.
 229. 230.
Domitianus Teleptensis. 53.
 Dorotheus. CLVI.
 Dorus Philosophus. 242.
 Dositheani. 121. 230.
 Duris Sapius. 176.
Elpidius. 193.
 Emesion. 242.
 Ephorus. 176.
Ephrem Syrus, presb. CXCVI. 229.
Ephrem Episc. Antioch. CCXXVIII.
 CCXXIX. 231.
 Epictetus. 58.
 Epicharmus. 190. 279.
 Epidaurius. 242.
 Epigrammata vetera. 189.
Epiphanius. CXXII. CXXIII. CXXIV.
 229. 232.
Erechebius. 229.
Evagrius XXIX.
 Eubulus. 190.
Euchite. 52.
Eudocia. CLXXXIII.
 Eugenius ad quem scripsit Oriba-
 sius. 219.
Eugenius Tritheita. XXIII. XXIV.
 Eulogius Alex. CLXXXII. CCVIII.
 CCXXV. CCXXVI. CCXXX.
 CCLXXVII. CCLXXX. 231.
 Eunapius. LXXVII. 98. 219.
 Evnoius. 242.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- Heros Pelagii accusator.* 54.
Hesiodus 161. 190. 239. 279.
Hesychius illustris LXIX.
Hesychius presb. Hierosol. LI. CXCVIII.
 CCLIX. CCLXXV.
Hierax Alexandrinus. 242.
Hierius. 242.
Hierocles CCXIV. CGLI. 39. 242.
Hieronimus Rhodius. 189.
Hilarius confessor. 229.
Hilarius Philosophus. 242.
Himerius CLXV. CCXLIII.
Hippocrates. 242. 279.
Hippolytus XLVIII. CCI. 232.
Hipponax Ephesius. 239.
Homerus. 161. 190. 239. 279.
Honorius Imp. 53.
Horapollo Grammaticus. 279.
Hormizes Comanensis Episc. 52.
Hymenæus. 239.
Hymni. 190. 239.
Hypatia. 242.
Hyperides. CCLXVI. 265.
Hypermenes. 190.

Jacobus Apostolus. 275. 222.
Jacobus Medicus. 242.
Jacobus monachus. 229. 231.
Jambe Thressa. 239.
Jamblichus. 181. 242. 214. 215.
Jamblichus alius dramatis auctor.
 XCIV. 166.
Ibycus Poëta. 190.
Ignatius. 222. 229. 232.
Illus. 242.
Innocentius Rom. 54. 86.
Joannis Evangelistæ vita. 229.
Joannes Aegætes. XLI. LV.

- Joannes Alexandrinus.* 54.
Joannes Antiochenus. 52. 230.
Joannes Cappadox, Episc. CPol. 231.
Joannes Carpathius. CCL.
Joannes Chrysostomus, -XXV, LXXXVI.
 CLXXII. CLXXIII. CLXXIV. CCLXX.
 CCLXXIV. CCLXXVII. 273. 229. 234.
 232. 59. 116. 162.
Joannes Diaconus CPol. 59.
Jo. Laurentius Philadelph. Lydus
 CLXXX.
Joannes Moschus. XCIX.
Joannes Philoponus. XXI. XLIII. LV. LXXV.
 CCXIV. CCXL. 22. 23. 50.
Joannes Pbitosopbus. 192. b. alius 242.
Joannes Scholasticus, Episc. CPol. 24. 75.
Joannes Scythopolita XCV. 107. 231. r
Joannes Stobæus CLXVII.
Jobius Monachus. CCXXII.
Josephus Judæus. XLVII. XLVIII. LXXVI.
 CCXXXVIII. 234.
Irenæus. CXX. 121. 232.
Iseus CCLXII.
Isidorus Monachus Alexandrinus. 229.
 Pelusiota. 232.
Isidorus Philof. Alex. 181. 242.
Isigonus. 189.
Isocrates CLIX. CCLX. 176. 265.
Juba. 161.
Julianus Senator Rom. 158.
Julianus Imp. 242.
Julianus Sophista. CL.
Julianus Halicarnass. 225. 162.
Julianus (Eclanensis) 54.
Julius Rom. 229. 230.
Justinianus Imp. 228. 231.
Justinus Martyr. CCXV. 231. 232. 234.
Justus Tiberiensis, Judæus, xxxiii.

- Lampadius.* 107.
Victorinus Lampadius. cl.
Lachares Rhetor. 242.
Lampetius Massalianus. 52.
Lazarus Pelagii accusator 54.
Leo Medicus. 163.
Leo Rom. 53. 54. 225. 226. 228. 229.
 230. 231.
Leo Imperator. 230.
Leodamas. 264.
Leon five *Leonides.* 224.
Leontius Sophista. 80.
Leontius Philosophus. 183. alius
Leontius 196. alius 242.
Leontius Monachus. 231.
Leontius Arabissi Episc. cclxxii.
Lesbonax Rhetor. lxxiv. b.
Letoius Armenia Episc. 52.
Lucius Charinus Manichæus. cxiv.
Libanius Rhetor. xc. 265.
Libanius Magus. 80.
Longinus. 265.
Lucianus cxxviii. 129. 166.
Lucius Patrensis cxxix. 166.
Lucius Byz. 242.
Lycophron. 190.
Lycurgus Rhetor. cclxviii.
Lyfias cclxii. 260. 263. 265.
Macarius Magnesia Episc. 59.
Macedonius. 222. 230. *Macedoniani.*
 229.
Magnus Berrboënsis Episc. 228.
Magnus bareticus. 231.
Malchus Sophista. lxxviii.
Menes bareticus. 222. 229. 230.
Manichæi. 85.
Marcianus. 158.
- Marcion bareticus.* 229.
Marcus Monachus. cc.
Marinus Philos. 242.
Marinus Christianus. 107.
Marsus. 242.
Maruthas Supharenorum Episc. 52.
Massaliani. 52.
Matris Thebanus. 196. alius *Chiq-*
nis pater. 224.
Maximinus. 242.
Maximus Confessor cxcii. cxciii. cxciv.
 cxcv.
Maximus Sophista Alex. cxxxv.
Melantas. 154.
Memnon historicus. ccxxiv.
Menander. 279.
Menas Patricius xxxvii.
Menodorus. 158.
Menophanes 176.
Menophilus. 158.
Methodius ccxxxiv. ccxxxv. ccxxxvi.
 ccxxxvii. 162.
Metrodorus. cxv. 116.
Metrophanes Sophista. 242.
Metrophanes, supra in *Alexandro.*
Mimnermus Colophonius. 239.
Modestus Hierosol. cclxxv.
Mœris. clvii.
Monimus. 181.
Moses alpha dictus. 279.
Neon Episc. 52.
Neporus Pelagii accusator 54. lege
Heros.
Nestorius. 41. 52. 53. 95. 225. 228. 229.
 230. 162. 169.
Nicander 279.
Nicephorus C Pol. lxxvi.

- Nicias* Monachus. L.
Nicolaus Damascenus. CLXXXIX.
Nicolaus Monachus. 200.
Nicomachus Gerasenus. CLXXXVII.
Nicostratus Comicus. 190.
Nilus. CCI. CCLXXXVI.
Noëtiani. 121.
Nomus Damascenus. 242.
Nonnosus III.
Novatus, Novatiani. 182. 208 280.
*Occidentis Episcoporum Acta contra Nesto-
 rium.* LIV.
Oës (aliis Oannes) 279.
Olympiodorus Thebanus. LXXX.
 Alius 214.
Oracula. 190. 239.
Oribasius CCXVI - - CCXIX. 221.
Orientalis Episcopi. 54. 208. 230.
Origenes VIII. 34. 106. 117. 118. 121.
 234. 235. 236. *variaz Patrum de
 Origene sententiaz.* 232.
*Origenes Adamantius diversus à prio-
 re.* 231.
Origenes Platonius. 214.
Orphica Philosophia. 242.
Palladius Sophista. CXXXII.
Palladius Henopol. 59. 96.
Palamedes. 190.
Pamphila CLXXV. 161.
Pampbilus Martyr. CXVIII. 117.
Pamphilus Medicus. 163.
Pamprepius. 242.
Panyasis. 239.
Papias Hierap. 232.
Parodia. 190. 279.
Patricius. 242.
Paulus Aegineta. 128.

- Pauli CPol. vita.* CCLVII.
Paulus Confessor.
Paulus διακεκόμενος. 24.
Paulus Emesenus. 229.
Paulus Samosatensis. 229. 230.
Pausanias. CLIII.
Pelagius hæreticus. 53. 54.
Pelius Medicus. 190.
Petrus Fullo. 41.
Petrus Alexandrinus. 229.
Petrus illustris. 194.
Petrus præfectus. 242.
Petrus Myrensis. 231.
Petrus Apostolus. 229.
Phaëton scriptor. 189.
Phantasia Memphitis. 190.
Phemonoë. 190. 239.
Pherecydes. 279.
Philetas Cous. 239.
Philippus Rex. Maced. 279. junior;
 176.
Philippus Sidetes. XXXV.
Philitus. 176.
Philo Judæus. CIII. CIV. CV. 279.
Philonidès. 279.
Philostephanus. 190.
Philostorgius. XL.
Philostratus. XLIV. CCXLI. CL.
 CCXLI.
Philoxenus. 279.
Philitius Grammaticus. 80.
Phlegon Trallianus. XCVII.
Phœbammon. 279.
Phrynichus. CLVIII. 61.
Pharolaxa. 162.
Phrynes Mytilenæus. 239.
Pierius presb. CXIX. 118.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- Sophocles. 158. 190. 279.
 Sophronius. V. 138. Hierosol. CCXXXI.
 Soranus Mallotēs. 242.
 Soterides. 161. 175.
 Sotion. CLXXXIX.
 Sozomenus. XXX.
 Stasinus Cyprius. 239.
 Stephanus Gobaras, Trithēta.
 CCXXXII.
 Stephanus διακόντων. 24.
 Stephanus monachus, Syncellus. 228.
 Stesichorus. 190.
 Superianus Sophista. 242.
 Syncreticus Tarli Episc. 228.
 Synesius XXVI.
 Synodus Nicana. XV. LXXXVII, LXXXIX.
 CCLVI. 127. 229. 230.
 CPolitana. 228. 229. 230.
 Ephesina. XVI. 52. 54. 229.
 Ephesina ἀνεκκή. 229.
 Chalcedonensis. XVII. 21. 226. 228.
 55. 229. 230. 231.
 quinta. XVIII.
 sexta. XIX.
 septima. XX.
 ad Quercum. LIX.
 Palestina Diopol. 54.
 Alexandrina. 230.
 Sidensis & alia contra Massalian. LII.
 Carthag. contra Pelag. &c. LIU.
 Syrianus Philos. 242. alius junior.
 ibid.
 Tarantinus. 163.
 Tarasius Photii frater. 280.
 Tellis. 190.
 Terpander. 239.
 Tertulla. 190.
 Thalassius. 192.
 Theaganes. 161. 242.
 Themistius Euphrades. LXXIV.
 Themistius Agnoëtarum promachus
 IXXIII. 108.
 Theo archiater. CCXX.
 Theo, rhëtor. 181. 242.
 Theocritus Chius. 176.
 Theodora. 181.
 Theodoretus. XXXI. XLVI. LVI. CCLXXIII.
 CCIII. CCIV. CCV. 206. 230. 232.
 232.
 Theodorus Aeginensis Episc. 253.
 Theodorus Antiochenus (Mopsuest.)
 IV. XXXVIII. LXXXI. CLXXVII. 227. 43.
 138. 230.
 Theodorus Agnæus. 242.
 Theodorus monachus Alex. CVIII.
 Theodorus presbyter. I.
 Theodorus (Diodorus) Tars. CGXXII.
 Theodorus Samothrax. 190.
 Theodosius Magnus. 53.
 Theodosius monachus. XXII.
 Theodosius Acephalus. 226.
 Theodosiani. 227.
 Theodotus Ancyranus. 231.
 Theodotus Antiochenus. 52. 53.
 Theognostus Alexandrinus. CVI. 132.
 Theopaschita. 229.
 Theopanes Byz. CLXXV.
 Theophilus (Alex.) 227. 53. 56. 234.
 Theophilus Calligraphus. 231.
 Theophobius. 108.
 Theophrastus. CCLXXVIII. 190.
 Theophylactus Simocatta. LXV.
 Theopompus. CLXXVI. 189.

- Theosebius. 242.
Thomas referendarius xxxvii. alius
 Thomas. 194.
 Thucydides. 158. 176. 259. 260.
 Tiberinus. 158.
 Timæus Sophista. cli. 154.
Timothei Apostoli Martyriam, ccliv.
Timotheus Alexandrinus. 52.
Timotheus Acephalus. 225. 230.
 Timotheus dithyramb. 239.
 Titus Bostrensis. 85. 232.
 Valens. 163.
Valentinus hareticus. 230.
Valentiniani. 236.
 Valerius. 169.
Verinianus. 52.
 Vigginus Lampadius. ci.
- Vindanonius Anatolius Berytius.
 CLXIII.
Volusianus. 53.
 Uranius Syrus. 242.
Urania Manichea. 179.
 Xenophon. 158. 279.
 Zacharias Propheta. 184.
Zacharias Papa. cclii.
 Zamolxis. 166.
 Zafrades Persa. 81.
 Zeno. 242.
Zenobius Acephalus, Scholasticus
 Edessenus. 208.
 Zenodotus. 181. 242.
 Zosimus. xcviij.
 Zosimus Panopolit. 170.

De aliis Photii Scriptis.

IX. EPISTOLÆ Photii CCXLVIII. ex Codice Bodlejano descriptæ & cum *Richardi Montacutii* Episcopi Norvicensis (jam defuncti A. 1641. sub finem a) mensis Aprilis,) versione & notis vulgatæ sunt Lond. 1651. fol. quibus editor R. D. adjunxit alias *Epistolas V.* quas ex oriente secum attulerat Patricioque Junio donaverat Christianus Ravius.

Familiam ducit in hac editione proluxa illa & lectu digna Epistola de fide & septem Synodis & de boni Principis officio ad *Michaelem* Bulgaricæ principem nuper baptizatum b) cujus partem ex *Francisci Turriani* versione ediderat Latine Henricus Canisius T. V. Antiquar. Lect. p. 183. sed omnia parte posteriore de Principis officio & *narratione de VII. Synodis,*

a) Andreas Rivetus lib. 2. Critici sacri cap. 1.

b) Princeps ille sive Rex Bulgarorum Bogaris (vide Combesium ad S. Maximum T. 2. p. 693. seq.) in sacro baptismo nomen Imperatoris Michaelis adscivit; ut ex Jo. Curopalate narrat Baronius ad A. C. 845. n. 6. Confer Lambecium III. p. 161. seq.

dis, c) quæ in Londinensi edit. legitur à pag. 3. ad 18. atque sæpius lucem vidit alias, & panopliæ Euthymii d) subjicitur, & post Nomocanonem Photii Græce & Latine à Christophoro Justello Paris. 1615. 4. & Tomo secundo Bibl. Canonice p. 1141. & in Conciliis Harduini T. V. p. 1463. iterum edita est. Lacunam p. 1. edit. Lond. ita ex Codice Casareo supplet Lambecius III. p. 163. *αὕτη γὰρ τῆς πολυμόρφου πλάνης τὸν ἄνθρωπον ἀπαλλάττει, καὶ τὰ τῆς καρδίας ὄμματα τῆς ἐκείθεν ἀχλύος ἀποκαθαίρει καὶ θάρσιν ψυχῆς θεωρίας τῶ καθαρωτάτῳ κάλλει τῆς λατρείας καθαρῶς ἐσαπνίζει παρέχεται. Hæc enim (fides Christiana) hominem variis erroribus liberat, & oculos cordis, pulsa inde caligine, terugat, ut pura contemplatione anima in purissimam pulchritudinem Divini cultus possit intueri.* Turrian.

Secunda Epistola non minus est memorabilis ac celebratissima, Encyclica nimirum illa sive circularis adversus Nicolaum Papam Rom. & Latinos, Episcopis per orientem missa de dogmatibus tum aliis tum præcipue processione ex solo Patre. Hæc ipsa est quam integris scriptis impugnant *Æneas* Parisiensis e) ac *Ratramus*, f) & cujus lucubratio intercidit *Odo* Bellovacensis. g) Hanc deinde à pluribus Patriarchis CPolitanis, h) sed omissis vel interpolatis hinc inde, prout res ferebat, aliis recoctam & suo sub nomine emissam notat Allatius contra Creightonum p. 194.

De

- e) Alia Synopsis VII. Conciliorum quæ Græce, subjuncta Abrahami Sculteti versione prodit ad calcem Gelasii de actis Synodi Nicæne, Heidelberg. apud Commelin. 1604. fol. Alia item *Conciliorum Synopsis* quam *Photius Tyrus* auctore attulit ex oriente Christianus Ravinus communicavitque cum Jacobo Usserio qui ex illa locum producit diss. de Rom. Ecclesie Symbolo vetere p. 25. 26. Eandem MStam habuit Isaacus Vossius. Alia denique quam è MS. Bibl. Augustanæ productam vulgavit Græce, dicavitque Theodoro Cantero David Hæschelius, Augustæ Vindel. 1595. 4. sed longe pleniorum integriorumque Græce & Latine dedit Stephanus le Moynes in variis sacris T. 1. p. 81 - 123. Lugd. Bat. 1685. 1694. 4. Ne dicam de auctoris incerti libello de sex Synodis, atque libello *Nili* metropolitæ Rhodii de Synodis novem, quos ambos, utraque lingua dant Gvil. Voëllus & Henricus Justellus in Bibl. Canonice Tomo 2. (illum p. 1161. hunc p. 1155.) Ibidem p. 1166 - 1215. exstat Synodicon à *Joanne Pappo* primum editum Gr. Lat. Argentorat. 1601. 4. in quo brevis de Synodis CLIII. notitia occurrit, desinens in Synodo octava CPoli A. 877. celebrata. Hæc tria scripta etiam recusa Tomo V. Concilior. Harduini: nam Labbeus in sua Concilior. collectione Synodicon Pappi non uno loco, sed per singula capita sparsim exhibet, ut caput 1. T. 1. p. 21 caput 3. p. 564. caput 2. & 5. sqq. p. 599. seq. &c.

d) T. XIX. Bibl. Patrum edit. Lugd. e) Dacher. spicleg. T. VII.

f) idem Tomo II. g) Elias du Pin T. VII. Bibl. Eccles. p. 109.

h) Sic *Sylvestri* Patriarchæ nomine emissam notat Baronius ad A. C. 963. n. 31. & Allatius libro de consensu utriusque Ecclesie p. 606. Eandem Photii Epistolam Encyclicam Latine ex versione *Federici Merii* jam dicto loco Baronius exhibet.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Ex Epistola Photii ad ZACHARIAM k) Armeniæ Patriarcham pro doctrina Concilii Chalcedonenſis, jam doctiſſ. Caveus notavit nonnulla afferri Latine ex Armenico verſa à Clemente Galano in Conciliatione Eccleſiæ Armeniæ cum Romana, A. 1650. fol. Romæ edita part. 2. p. 28. & 116.

Index eorum ad quos Photius ſcripſit.

ad paginas editionis Epistoſularum Londinenſis.

- Acacio Monacho & Medico. pag. 162. 163.
 Alexandro Comiti. 101. 213.
 Amphilochio Cyzici Metropolita. 190. 215. 220. 265. 295. 304.
 Anaſtaſio tributi collectori. 106. 107.
 Anaſtaſio Presbytero & Bibliothecario Romano. 244.
 Anonymo. 143.
 Antonio Boſpori Archiepiſcopo. 136.
Aquilejenſi Epifcopo. Edita Latine à Baronio ad A. 883. n. 5. & Græce ac Latine à Combeſiſio in Auctar. noviff.
 Archiepiſcopis Orientalibus. 47.
 Arſaber protopſpathario. 335. 347.
 Arſenio Monacho. 113. 271. 345. 357.
 Athanaſio Monacho & Anachoretæ. 81. 85. 86. 134. 313.
 Baanæ Præpoſito & Patricio, & Curopalata. 65. 68. 69.
 Eidem jam Cæſari creato. 71.
 Bardæ Patricio, & Macedoniæ Duci. 119.
 Barnabæ Monacho. 98.
 Baſilio Patricio urbis Præfecto. 74.
 Baſilio Prætori. 128.
 Baſilio Quaſtori. 101. 209.
 Baſilio Imperatori. 136. 141.
 Chriſtophoro protopſpathario à ſecretis. 170. 275.
 Constantino Notario. 244. 360.

Conſtan-

k) ſuere & alii Zachariæ Photio familiares, ut Zacharias Cophus (*ὁ κωφὸς ſurdus*) Chalcedonenſis Metropolita ab eo ordinatus, cujus in Synodiſ Photii cauſa celebratiſ non ſemel mentio, & Zacharias Tauromeni in Sicilia Epifcopus in cauſa Photii Romam miſſus, quem à priore diſtingvendum docet Franciſcus Scorſus prolegom. ad Theophanem Cera-meum. Zacharias alius Paullicianus memoratur à Photio lib. I. contra Manichæos, infra, p. 558.

- Constantino Patricio. 201.
 Constantino Spathario. 127. 180. 268. 294. 309.
 Damiano Hospiti. 153. 155. 293.
 Dorotheo Monasterii Cedronorum Abbati. 344. 345.
 Monacho *ἐπιστόρτι*, lapsō. 74.
 Episcopis, ab exilio. 245. 286.
 Eulampio Archiepiscopo & Sceuophylaci. 122. 135. 167. 169. 270. 273.
 307.
 Euschemoni Archiepiscopo Cæsareæ Cappadociæ. 124. 125. 166. 211. 245.
 274. 299. 313. 377. 378.
 Eusebiæ Monachæ. 372.
 Eustathio Patriarchæ Antiocheno. 73.
 Euthymio Catanensi Metropolita. 205.
 Euthymio Monacho. 119.
 Galatoni, à secretis. 110. 291. Vide Leonti, &c.
 Georgio Diacono & Hospitalario. 100. 114. 132. 133. 135. 189.
 Georgio Nicomediæ Metropolita. 84. 166. 210. 221. 224. 235. 243. 295.
 296. 318. 380.
 Gregorio Diacono & Chartulario. 141. 142. 155.
 Gregorio Spatharocandidato. 88.
 Gregorio Syracusæ Archiepiscopo. 154.
 Helix protospathario. 77. 163. 294.
 Ignatio Chrysolitani Monasterii Abbati. 125.
 Ignatio Claudiopolis Metropolita. 156. 164.
 Ignatio Lophorum Episcopo. 84. 120.
 Joanni protospathario. 69. 94. 95. 96. 97. 98. 112. 127. 178. 206.
 Joanni Heracleæ Metropolita. 72. 87. 324.
 Joanni Nicomediæ Metropolita. 77.
 Joanni Patricio. 273.
 Joanni Patricio, & Prætori Græciæ 113. 134. 209.
 Joanni Patricio & Sacellario. 102.
 Joanni Patricio, & Sacellario per Angureos. 102. 122. 131. 171.
 Joanni Philosopho. 114. 115.
 Joanni Protospathario, & Drungario Ploimi. 206.
 Isacio Monacho. 169.
 Leoni protospathario. 306.
 Leoni & Galatoni, fratribus, à secretis. 150. 324. 346.

- Leoni Logothetæ Madiam. 99. 100. 112.
 Leoni Logothetæ, Monacho jam facto 128.
 Leoni Philosopho. 305.
 Leoni Spathario, cognominato Draconi. 87.
 Manueli Patricio. 203. 334.
 Marco Monacho Siculo. 130.
 Mariano Patricio, & Domestico Scholarum. 287. 288.
 Metrophani Monacho & Anachoretæ Siculo. 118. 205.
 Michaëli Bulgarorum Principi. 1.
 Michaëli Imperatori. 78. 80.
 Michaeli Mytilenes Metropolitæ. 157. 334.
 Michaeli Patricio & Sacellario. 112.
 Michaeli Protospathario. 131. 153.
 Michaeli Spatharocandidato. 175.
 Nicephoro Philosopho & Monacho. 301. 323. 356. 358. 359. 365. 371.
 Nicetæ Protospathario. 154.
 Nicolao S. Nicephori Monasterii Abbati 213.
Nicolao Papæ vet. Romæ, Latine apud Baron. ad A. 859, n. 61, & A. 862 n. 39.
 Pantoleonti Spathario. 83. 243.
 Paulo Cæsareæ Archiepiscopo. 262.
 Paulo Laodiceæ Metropolitano. 242. 304. 317. 328. 332.
 Paulo Monacho apostatæ. 71.
 Sabæ Anachoretæ. 133. 262. 264.
 Sabæ Pissadorum Hegumeno. 76.
 Sergio, fratri. 103. 107. 121. 202. protospathario. 214. 295.
 Sergio Magistro, & Dromi Logothetæ. 73. 75.
 Sophronio Monacho. 98.
Stauratio Spatharocandidato. Edidit Cotelæus Tiz. monument. p. 104.
 Stephano Orthodoxo. 315.
 Tarasio Patricio, fratri. 90. 126. 171. 207. 208. 214. 347. *
 Theoctisto Hegumeno. 94.
 Theodoro Abbati. 115. 199. 200. 300. 302.
 Theodoro, fratri. 193.
 Theodoro Laodiceæ Metropolitæ. 98. 120. 132. 194. 198. 199. 244. 293.
 Theodosio Monacho & Anachoretæ. 158. 159.

Theo-

* His adde Epistolam Photii ad Tarasium quæ in calce Bibliothecæ legitur.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

pulchre conspirent cum Mosaica Mundi creatione. Καὶ ὅτι τὴν σωματικὴν καὶ ὁρα-
τὴν κτίσιν ἐκείνη ἐστὶν ὁ ἐκ μὴ ὄντων λόγῳ ὑποστησάμενος, ὃς καὶ τὴν νοεράν τε
καὶ ἀόρατον ὡς πλησίον σοφίας πλάττω παρήγαγεν, *quod qui solo verbo corpora-
les & visibiles res ex nihilo condidit, DEUS idem etiam intelligibiles & invisibiles
simili sapientia abundantia produxit.* ὅτι καὶ τὸ ἀνθρώπινον σῶμα τῆς αὐτῆς ἐστὶ
Φιλανθρώπων καὶ ἀγαθῶν προνοίας, ὡς περὶ καὶ ἡ ψυχὴ. Φλοτέχνημα
*Quod corpus hominis, non minus sit benefica, & nos amantia providentia artificium quæ
anima.* Καὶ ὡς οἱ τῆν νεμκῆ πελίσια ἀγαπρέψαντες Θεόν πε τὸν ἀληθῆ καὶ ἀγα-
θὸν ἐθέράπευσαν καὶ κατὰ τῆς πονηρίας παρέλάττοντο. *Quod sub veteri Lege
conspicui verum & bonum coluerunt DEUS, & malitia omnibus viribus resistere.* Hoc
Photii opus (maximam partem adhuc ineditum) in Bibliothecis deli-
tescit ut in Segvieriana, nec non in Vaticana, & ex illustris Viri Lucæ
Holstenii legato in Bibliotheca Johannea hujus urbis, ex quo Codice edi-
tionem ejus parabat, & partem etiam Latine veterat B. D. Abrahamus
Hinckelmannus n) noster, Pastor ad S. Catharinæ ædem meritissimus,
sed cujus conatibus jam A. 1695. 11. Febr. fata intercessere. Ab eo tem-
pore idem facere constituit Clariss. amicus noster Sebastianus Godfridus
Starckius Berolini, & Romæ vir eruditissimus Laurentius Zaccagnius,
sed uterque obierunt citius* quam consilium hoc peragerent. Itaque pri-
mum duntaxat librum adhuc luci datum habemus, illumque quoniam
plura aliis indicta continet, luce dignissimum, quem ex Segvierianæ sive
Coislinianæ Bibl. Codice publicavit, Latinamque versionem addidit vir
supra laudes Bernhardus de Montfaucon in Catalogo MSS. Codicum
Græcorum illius Bibl. Paris. 1715. fol. p. 349-375. Compendium quod-
dam operis Photiani exstat in Euthymii panoplia edit. Latinæ parte 2. tit.
21. (T. XIX. Bibl. Patrum Logd.) & edit. Græcæ (Tergobyssi 1710. fol.)
τίτλ. κδ'. Longe pleniora autem sunt quæ leguntur apud Photium, quàm
quæ ab Euthymio vel Petro Siculo, aut Cedreno aliisque, de Paulicianis
traduntur. Exstat Photius contra Manichæos MS. etiam in Codice Col-
bertino 444.

Scriptores qui Manichæos oppugnarunt, à Photio' laudantur *Alexander
Lycopoleos Archiep. p. 354. Archelaus Carcharorum Episc. p. 356.
358. Cyrillus Hierosol. Epiphanius, Heractianus Chalcedonis Episc. libris
viginti: Serapion Thmuitanus & Titus Bostrenorum Episc. p. 354.
& Tryphon presbyter p. 358.*

Præter hæreticos Basilidem pag. 359. & Valentinum pag. 350-359.
Mani.

n) Vide ejus detectionem fundamenti Bohemiani p. 52. & 123.

* Zaccagnius A. 1712. 26. Jan. & Starckius A. 1710. 1. Jul.

- Manichaicis erroribus imbuti eorumque propagatores memorantur:
 Adamantus & Adimantus, Manetis discipuli, p. 357.
 Aphthonius, p. 357.
 Altati, Sergii discipuli, p. 372.
 Baanes p. 350. 351. 370. 371. Josephi P. p. 365. & discipulus. 371. Βαανί-
 ται. p. 371.
 Basilus Sergii discipulus. p. 372.
 Budes p. 359. idem qui ante Terebinthus p. 355.
 Budas Manetis discipulus. p. 357.
 Callinice Samosatena Pauli & Joannis mater p. 349. 350. 358.
 Canacares Sergii discipulus p. 373.
 Carbæas. p. 374.
 Chrysocheres Carbææ gener. p. 375.
 Constantinus qui deinde *Sylvanus* p. 350. 351. 358. 359. 360. 361. lampas
 lucida dicitur à Sergio p. 369.
 Cubricus qui postea Manes. p. 355. 359.
 Cynechoritæ, Sergii discipuli p. 372.
 Dryinus Aniensis. p. 365.
 Gauriabus. p. 357.
 Gegnæsius Armenius qui deinde *Timotheus* p. 350. 351. 361. 362. Pauli Ar-
 menii F. p. 361.
 Heraclides p. 357.
 Hermas Manetis discipulus. p. 357.
 Hierax. p. 357.
 Joannes Callinices F. Pauli frater. p. 349. 358. alius Joannes Sergii di-
 scipulus p. 373.
 Josephus qui deinde *Eraphroditus* p. 350. 351. 364. 365. 371.
 Justus Constantini discipulus. p. 360. 361.
 Manes p. 352. 370. antea Cubricus. Servus viduæ à Terebintho reli-
 ctæ. p. 355. de illo plura p. 356. 357. 358. à recentioribus Manichæis
 rejicitur & anathemate percutitur, Constantinum præ illo ample-
 ctentibus. p. 350. 359. Spiritum S. se venditavit. 356.
 Michaël Sergii discipulus. p. 373.
 Paulus Callinices F. à quo Pauliciani p. 349. 358. 361.
 Paulus alius Armenius Gegnæsii pater, à quo Paulicianos quidam di-
 ctos esse putant. p. 361.
 Scythianus Alexandrinus. p. 354. 359. ejus quatuor libri, *Εὐαγγέλιον,*
κρίσις

- κεφάλαιον, μυθήματα, Θεσαυρός. p. 355. Patrem Deum se appellavit, p. 356.
- Sergius qui deinde Τυβίσις p. 350. 351. p. 366. 367. 368. 369. 372. 373. Dryini F. p. 366. interfectus A. 6343. (Christi 835.) p. 372. ex ejus epistolis loca p. 369. ad Leonem Montanum. * p. 370.
- Σεργιάται. p. 371.
- Simon qui deinde Τιμς. p. 350. 360. 365.
- Sisionius Manetis discipulus. 357.
- Terebinthus Scythiani discipulus. p. 355. Buden se cognominavit. p. 355. Filium Dei, natum ex virgine. p. 356.
- Theodorus Gegnæsii frater. p. 361. 362.
- Theodotus. p. 371. Sergii discipulus. p. 372.
- Thomas auctor Evangelii, Manetis discipulus. p. 357.
- Zacharias p. 350. 351. Gegnæsii F. p. 363. 364.
- Zaranes p. 357.
- Zarvas. p. 357.
- Zosimus Sergii discipulus. p. 373.

* ita malim, quam cum erudito interprete, Leonem Montanistam. πρὸς Λέοντα τὸν Μοντανόν.

XII. Νομοκανὼν sive ut à Theod. Balsamone & aliis vocatur νομοκάνονον * Νομοκανον, Legum Imperialium Corporis Justiniani & Canonum Ecclesiasticorum harmoniam, per titulos quatuordecim digestam exponens, præmissusque συντάγματι κανόνων è decem Synodis, composito A. 6391. (Christi 883.) Vide Lambecium VIII. p. 431. 432. & VI. p. 51-54. Canones autem non modo Apostolicos & Conciliorum decem quæ Græca suscipit Ecclesia, sed Patrum etiam scripta, Canonum in auctoritatem recepta annotat, Dionysii, Petri, Timothei, Theophili & Cyrilli quinque Episcoporum Alexandrinorum; Gregoriique Thaumaturgi, Basilii Cæsareensis, Gregorii Nysseni, & Gennadii CPol. Non sine causa hunc Νομοκανονē cæteris ejusdem generis scriptis omnibus præferendum olim monuit Theod. Balsamon ad Canonem secundum Trullanum. Παρηγγυῶμαι πᾶσιν τοῖς μέλλουσιν ἀναγινώσκειν Νομοκάνονον, μὴ προσχεῖν τοῖς παλαιότεροις βιβλίαις τῶν

* Vide Cotelerium T. 2. monument. p. 600. seq. & Cangii glossar. Græc. in νομοκανών. Interdum hoc vocabulo etiam Corpus sive Codex canonum denotatur, ut præter Cangium notavit Beveregius in Codice Canonum illustrato lib. 1. cap. 15.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

dis, c) quæ in Londinensi edit. legitur à pag. 3. ad 18. atque sæpius lucem vidit alias, & πανοπλιæ Euthymii d) subjicitur, & post Nomocanonem Photii Græce & Latine à Christophoro Justello Paris. 1615. 4. & Tomo secundo Bibl. Canonice p. 1141. & in Conciliis Harduini T. V. p. 1463. iterum edita est. Lacunam p. 1. edit. Lond. ita ex Codice Casareo supplet Lambecius III. p. 163. αὐτὴ γὰρ τῆς πολυμόρφου πλάνης τῶν ἀνθρώπων ἀπαλλάττει, καὶ τὰ τῆς καρδίας ὄμματα τῆς ἐκείθεν ἀχλύος ἀποκαθαίρει, καθαρὰ ψυχῆς θεωρία τῷ καθαρῶτάτῳ κάλλει τῆς λατρίας καθαρῶς ἐσαπνίζει παρέχεται. Hæc enim (fides Christiana) hominem variis erroribus liberat, & oculos cordis, pulsa inde caligine, purgat, ut pura contemplatione anima in purissimam pulchritudinem Divini cultus possit intueri. Turrian.

Secunda Epistola non minus est memorabilis ac celebratissima, Encyclica nimirum illa sive circularis adversus Nicolaum Papam Rom. & Latinos, Episcopis per orientem missa de dogmatibus tum aliis tum præcipue processione ex solo Patre. Hæc ipsa est quam integris scriptis impugnant *Aeneas* Parisiensis e) ac *Rattamus*, f) & cujus lucubratio intercidit *Odo* Bellovacensis. g) Hanc deinde à pluribus Patriarchis CPolitanis, h) sed omiſſis vel interpolatis hinc inde, prout res ferebat, aliis recoctam & suo sub nomine emissam notat Allatius contra Creyghtonum p. 194.

De

e) Alia Synopsis VII. Conciliorum quæ Græce, subjuncta Abrahami Sculteti versione prodit ad calcem Gelasii de actis Synodi Nicæne, Heidelberg. apud Commelin. 1604. fol. Alia item *Conciliorum Synopsis* quam *Phoriz* Tyrus auctore attulit ex oriente Christianus Ravinus communicavitque cum Jacobo Usserio qui ex illa locum producit diss. de Rom. Ecclesie Symbolo vetere p. 25. 26. Eandem MStam habuit Isaacus Vossius. Alia denique quam è MS. Bibl. Augustanæ productam vulgavit Græce, dicavitque Theodoro Cantero David Hæschelius, Augustæ Vindel. 1595. 4. sed longe pleniorẽ integriorẽque Græce & Latine dedit Stephanus le Moyne in variis sacris T. 1. p. 81 - 123. Lugd. Bat. 1685. 1694. 4. Ne dicam de auctoris incerti libello de sex Synodis, atque libello *Nili* metropolitæ Rhodii de Synodis novem, quos ambos, utraqve lingua dant Gvil. Voëllus & Henricus Justellus in Bibl. Canonice Tomo 2. (illum p. 1161. hunc p. 1155.) Ibidem p. 1166 - 1215. exstat Synodicon à *Joanne Pappo* primum editum Gr. Lat. Argentorat. 1601. 4. in quo brevis de Synodis CLIII. notitia occurrit, desinens in Synodo octava CPoli A. 877. celebrata. Hæc tria scripta etiam recusa Tomo V. Concilior. Harduini; nam Labbeus in sua Concilior. collectione Synodicon Pappi non uno loco, sed per singula capita sparsim exhibet, ut caput 1. T. 1. p. 21. caput 3. p. 564. caput 2. & 5. sqq. p. 599. seq. &c.

d) T. XIX. Bibl. Patrum edit. Lugd. e) Dacher. spioleg. T. VII.

f) idem Tomo II. g) Elias du Pin T. VII. Bibl. Eccles. p. 109.

h) Sic *Sismani* Patriarchæ nomine emissam notat Baronius ad A. C. 563. n. 33. & Allatius libro de consensu utriusque Ecclesie p. 606. Eandem Photii Epistolam Encyclicam Latine ex versione *Federici Merii* jam dicto loco Baronius exhibet.

De cæteris speciatim dicere nihil attinet, nisi quod auctore suo lectu-
que dignæ sint, variaque contineant egregia, quæ vel ad locos S. Scriptu-
ræ illustrandos, vel ad mores & jura Canonica Ecclesiæ Græcæ rectius in-
telligenda, vel ad alia capita non pœnitenda liberalis eruditionis insigni-
ter faciunt. Epistolam CCVII. quæ de aliis Epistolarum scriptoribus fert
judicium, illustratam dedi supra lib. 2. c. 10. §. 48. Nonnullas harum
Epistolarum, (quinque & triginta) ex codice MS. Maximi Margunii
Cytherorum Episcopi vulgaverat Græce ad calcem Bibliothecæ Photia-
næ *David Hæschelius*, unam ad Joannem Patricium quoque in notis p. 948.
Consolatoriam vero de sororis obitu ad Eusebiam monacham, (quæ
in Londinensi edit. est 245.) *Conradus Rittersbusius* A. 1601. 8. Augustæ
Vindel. una cum Hymnis Anacreonticis Margunii Latine versis. Non-
nullas quoque Latine in Annalibus suis Tomo decimo ex versione Pe-
tri Morini vel Federici Metii produxit *Cæsar Baronius*: in his etiam aliquas
quæ in Londinensi desiderantur, ut binas ad NICOLAUM Papam i) ad
A. 859. n. 61. & ad A. 861. n. 39. & unam ad Archiepiscopum AQVILEI-
ENSEM de processione Spiritus S. ad A. 883. n. 5. Fed. Metio interprete,
quam Græce cum nova versione sua vulgavit *Franc. Combefisius* in parte 1.
auctarii novissimi Bibl. Patrum p. 527. Paris. 1672. fol. Aliam ad THEO-
PHANEM Monachum (Cerameum) Græce cum versione Jacobi Sirmon-
di publicavit *Franciscus Scorsus* S. I. in prolegomenis ad Theophanis illius
homilias Græce & Latine editas Paris. 1644. fol. Aliam ad STAVRACIUM
spatharocandidatum, præfectum Insulæ Cypri, *Cæterius* T. 2. monument.
p. 104. ibid. 1681. 4. Aliarum duarum adhuc ineditarum notitiam dat
Combefisius p. 549.

1) ad *Nicolaum Papam*, quæ incipit: ὅτε τῆς ἱεραρχίας κατὰ τὸν τὸ
μέγιστον ἀναλήψομαι, καὶ πολλῶν τὴν ἀνθρώπινην &c.

2) ad *Oeconomum & Syncellum Theopolitanæ* (Antioch.) Ecclesiæ. μεγίστων
μυῖων θεν τετυχηκότες ἀγαθῶν.

Sed tertia ad Nicolaum, quæ incipit: ἀγάπης μὲν ὡς ἀληθῶς εἶδέν κτῆμα
σιμνότερον, eadem est quæ Latine existat apud Baronium ad A. 861. n. 34.

Uuu

Ex

- i) Græca allegat *Allatius* contra *Hottingerum* p. 12. & 66. & de purgatorio p. 595. seq. &
de ætate ordinum apud Græcos p. 165. è *Joanne Vecco*. Fragmentum aliquod Latine
versum affert etiam & oppugnat *Hugo Etherianus*, duodecimi scriptor sæculi, libro secundo
contra Græcos cap. 16. T. XXII. Biblioth. Patrum Lugd. p. 1230. seq. Ex alia Epistola
Encyclica (quam servavit *Nicetas* tomo XXI. thesauri Orthodoxæ fidei adhuc inedito)
locum producit Græce *Usserius* libro de Eccles. Rom. Symbolo veteri p. 20.

- Constantino Patricio. 201.
 Constantino Spathario. 127. 180. 268. 294. 309.
 Damiano Hospiti. 153. 155. 293.
 Dorotheo Monasterii Cedronorum Abbati. 344. 345.
 Monacho ἐπιπέτρι, lapso. 74.
 Episcopis, ab exilio. 245. 286.
 Eulampio Archiepiscopo & Sceuophylaci. 122. 135. 167. 169. 270. 273.
 307.
 Euschemoni Archiepiscopo Cæsareæ Cappadociæ. 124. 125. 166. 211. 245.
 274. 299. 313. 377. 378.
 Eusebiæ Monachæ. 372.
 Eustathio Patriarchæ Antiocheno. 73.
 Euthymio Catanensi Metropolitæ. 205.
 Euthymio Monacho. 119.
 Galatoni, à secretis. 110. 291. Vide Leonti, &c.
 Georgio Diacono & Hospitalario. 100. 114. 132. 133. 135. 189.
 Georgio Nicomediæ Metropolitæ. 84. 166. 210. 221. 224. 235. 243. 295.
 296. 318. 380.
 Gregorio Diacono & Chartulario. 141. 142. 155.
 Gregorio Spatharocandidato. 88.
 Gregorio Syracusæ Archiepiscopo. 154.
 Heliz protospathario. 77. 163. 294.
 Ignatio Chryso-politani Monasterii Abbati. 125.
 Ignatio Claudiopolis Metropolitæ. 156. 164.
 Ignatio Lophorum Episcopo. 84. 120.
 Joanni protospathario. 69. 94. 95. 96. 97. 98. 112. 127. 178. 206.
 Joanni Heracleæ Metropolitæ. 72. 87. 324.
 Joanni Nicomediæ Metropolitæ. 77.
 Joanni Patricio. 273.
 Joanni Patricio, & Prætori Græciæ 113. 134. 209.
 Joanni Patricio & Sacellario. 102.
 Joanni Patricio, & Sacellario per Angureos. 102. 122. 131. 171.
 Joanni Philosopho. 114. 115.
 Joanni Protospathario, & Drungario Ploimi. 206.
 Isacio Monacho. 169.
 Leoni protospathario. 306.
 Leoni & Galatoni, fratribus, à secretis. 150. 324. 346.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Theodoto Spatharocandidato. 164. 204. 206.

Theophani μονάζοντι. edita à Scorso in prolegom. ad Theophanem Cera-
meum.

Theophani Diacono, & Protonotario, 129. 361.

Theophilo protospathario 164. & Sacellario. 292.

Theophilo Praeposito. 163.

Theophylacto protospathario. 333.

Theophylacto Patricio, & Duci Armeniacorum. 82.

Zacharia Armeniæ Patriarchæ. Fragmenta edidit Clemens Galanus,

Zachariæ Antiocheno Metropolitæ. 289.

Zachariæ Chalcedonis Metropolitæ. 151. 152. 267. 329. 333.

Zosimo Monacho & Anachoretæ. 85.

... XL. *Adversus recentes Manichæos sive Paulicianos* 1) libri quatuor; quo-
rum primus διήγησιν περὶ τῆς νεοφανῆς τῶν Μανιχαίων ἀναβλασφήσεως, γεν-
scntis Manichæorum illâ ætate hæreseos historiam complectitur. *Secun-*
dum confutat illorum dogma, quod animæ quidem à bono Deo condita,
corpora autem & mundus sensibilis à malo facta fuerint; ὅτι ὁ ἀγαθὸς τὴν
ψυχὴν μὲν δημιουργεῖ, ὁ δὲ πονηρὸς τὸ σῶμα καὶ τὸν αἰσθητὸν κόσμον. *Tertius*
disputat contra alium Manichæorum errorem, Vetus Testamentum &
Legem Moysi ut à malo Deo profecta calumniantium. Πρὸς τὰς ἐνυβεί-
ζουσας τὴν παλαιὰν νομοθεσίαν ὡς ἔ' πονηρῆ. *Quartus*, dicatus Arsenio Mo-
nacho, 2) varias Manichæorum dubitationes & objectiones dissolvit ad
eadem ipsorum dogmata pertinentes, declaratque ὡς ἡ χάρις τῆ μωσαϊκῆ
κοσμογενείας συμφέρειται, καὶ ὅσοις ἄλλοις ἀρξὴ ἢ πολιτεία Θεὸν γινώσκων
καθιστάμεν παιδαγωγεῖται καὶ κατεργάζεται. quod gratia Evangelii, ἔ' quæ-
cunque Christianam æconomiā ad DEUM recte cognoscendum perducunt ac dirigunt,

Uu 3

pulchre

1) Ex Photio & aliis veteribus colliges Paulum Callinices filium, Joannis fratrem, à quo *Pauli-*
liciani dicti & *Pauloiohannita*, diu vixisse post Manichæum, adeoque longe diversum
esse à Paulo Samosateno ab Antiochiæ Episcopatu circa A.C. 270. de Jesto & Mamthæi æqua-
2) li, diversissimæque hæreseos auctore, & ejus sectatores Παυλιανοὶ, Παυλιανισαί,
Παυλιανίσαιτες, Σαμοσατίται, Samosatensiani. De Paulicianis vero quos ἔ' Μάνεν-
τῶ κληρονέμους appellat Glycas p. 209. Annal. videndus præter Photium æqualis ipsius
circa A. 870. Petrus Siculus in libro singulari de quo dixi Volum. V. p. 292. nec non Cedre-
3) nus p. 316. Euthymius loco laudato panopliæ, & Nicetas thesauro Orthodoxæ fidei libro
XVIII. F recentioribus Petavius lib. XV. dogm. Theol. de incarnatione Verbi c. 7. Can-
gus notis ad Alexiam Comnenam p. 412. & Beveregius notis ad Synodicum p. 87.

3) vocatur etiam presbyter & ἡγούμενος τῶν ἱερῶν.

pulchre conspiret cum Mosaisca Mundi creatione. Καὶ ὅτι τὴν σωματικὴν καὶ ὁρατὴν κτίσιν ἐκείνη ἐστὶν ὁ ἐκ μὴ ὄντων λόγῳ ὑπερῆσάμενος, ὅς καὶ τὴν νοεράν τε καὶ ἀόρατον ὁρατῆρ σοφίας πλάττω παρήγαγεν, quod qui solo verbo corporales & visibiles res ex nihilo condidit, DEUS idem etiam intelligibiles & invisibiles simili sapientia abundantia produxit. ὅτι καὶ τὸ ἀνθρώπινον σῶμα τῆς αὐτῆς ἐστὶ φιλανθρώπων καὶ ἀγαθῶν προνοίας, ὡσπερ καὶ ἡ ψυχὴ, φιλοτέχνημα. Quod corpus hominis, non minus sit benefica, & nos amantem providentia artificum gratia anima. Καὶ ὡς οἱ τῆ νομικῆ πολυτελείᾳ ἀπαρέψαντες Θεὸν πὶ τὸν ἀληθῆ καὶ ἀγαθὸν ἐθεράπευον καὶ κατὰ τῆς πονηρίας παρελάττοντο. Quod sub veteri Legge conspicui verum & bonum coluerunt DEUM, & malitia omnibus viribus resistere. Hoc Photii opus (maximam partem adhuc ineditum) in Bibliothecis delitescit ut in Segvieriana, nec non in Vaticana, & ex illustri Viri Lucæ Holstenii legato in Bibliotheca Johannea hujus urbis, ex quo Codice editionem ejus parabat, & partem etiam Latine veterat B. D. Abrahamus Hinckelmannus n) noster, Pastor ad S. Catharinæ ædem meritissimus, sed cujus conatibus jam A. 1695. 11. Febr. fata intercessere. Ab eo tempore idem facere constituit Clariss. amicus noster Sebastianus Godfridus Starckius Berolini, & Romæ vir eruditissimus Laurentius Zaccagnius, sed uterque obierunt citius quam consilium hoc peragerent. Itaque primum duntaxat librum adhuc luci datum habemus, illumque quoniam plura aliis indicta continet, luce dignissimum, quem ex Segvierianæ sive Coislinianæ Bibl. Codice publicavit, Latinamque versionem addidit vir supra laudes Bernhardus de Montfaucon in Catalogo MSS. Codicum Græcorum illius Bibl. Paris. 1715. fol. p. 349-375. Compendium quoddam operis Photiani exstat in Euthymii panoplia edit. Latinæ parte 2. tit. 21. (T. XIX. Bibl. Patrum Lugd.) & edit. Græcæ (Tergobyti 1710. fol.) τίτλ. κδ'. Longe pleniora autem sunt quæ leguntur apud Photium, quàm quæ ab Euthymio vel Petro Siculo, aut Cedreno aliisque, de Paulicianis traduntur. Exstat Photius contra Manichæos MS. etiam in Codice Colbertino 444.*

Scriptores qui Manichæos oppugnarunt, à Photio laudantur *Alexander Lycopoleos Archiep. p. 354. Archelaus Carcharorum Episc. p. 356. 358. Cyrillus Hierosol. Epiphanius, Heraclianus Chalcedonis Episc. libris viginti: Serapion Thmuitanus & Titus Bostrenorum Episc. p. 354. & Tryphon presbyter p. 358.*

Præter hæreticos Basilidem pag. 359. & Valentinum pag. 350-359. Mani.

n) Vide ejus detectionem fundamenti Bohemiani p. 52. & 123.

* Zaccagnius A. 1712. 26. Jan. & Starckius A. 1710. 1. Jul.

- Manichaicis erroribus imbuti eorumque propagatores memorantur:
 Adamantus & Adimantus, Manetis discipuli, p. 357.
 Aphthonius, p. 357.
 Astati, Sergii discipuli, p. 372.
 Baanes p. 350. 351. 370. 371. Josephi F. p. 365. & discipulus. 371. Βαανί-
 τας. p. 371.
 Basilius Sergii discipulus, p. 372.
 Budes p. 359. idem qui ante Terebinthus p. 355.
 Budas Manetis discipulus, p. 357.
 Callinice Samosatena Pauli & Joannis mater p. 349. 350. 358.
 Canacares Sergii discipulus p. 373.
 Carbæas, p. 374.
 Chrysocheres Carbææ gener. p. 375.
 Constantinus qui deinde *Sylvanus* p. 350. 351. 358. 359. 360. 361. lampas
 lucida dicitur à Sergio p. 369.
 Cubricus qui postea Manes, p. 355. 359.
 Cynechoritæ, Sergii discipuli p. 372.
 Dryinus Anienis. p. 365.
 Gauriabijs. p. 357.
 Gegnæsius Armenius qui deinde *Timotheus* p. 350. 351. 361. 362. Pauli Ar-
 menii F. p. 361.
 Heraclides p. 357.
 Hermas Manetis discipulus, p. 357.
 Hierax, p. 357.
 Joannes Callinices F. Pauli frater. p. 349. 358. alius Joannes Sergii di-
 scipulus p. 373.
 Josephus qui deinde *Epaphroditus* p. 350. 351. 364. 365. 371.
 Justus Constantini discipulus, p. 360. 361.
 Manes p. 352. 370. antea Cubricus. Servus viduæ à Terebintho reli-
 ctæ. p. 355. de illo plura p. 356. 357. 358. à recentioribus Manichæis
 rejicitur & anathemate percutitur, Constantinum præ illo ample-
 ctentibus. p. 350. 359. Spiritum S. se venditavit, 356.
 Michaël Sergii discipulus, p. 373.
 Paulus Callinices F. à quo Pauliciani p. 349. 358. 361.
 Paulus alius Armenius Gegnæsii pater, à quo Paulicianos quidam di-
 ctos esse putant, p. 361.
 Scythianus Alexandrinus, p. 354. 359. ejus quatuor libri, Ἐναγγέλιον,
 κισφά-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

τῶν νομοκανόνων, ἀλλὰ ἀναγινώσκειν τὸ ὅλον ἔ πατερμαρχε ἔ φωτις ποιηθῆν, καὶ εἰς τὰς ἰδ' τίτλους διαγέμενον. *Monito omnes qui Nomocanonum lecturi sunt, ne antiquioribus Nomocanonorum libris mentem adhibeant, sed id quod à Patriarcha Photio est elaboratum, ἔ in quatuordecim titulos divisum, legant.* Τὸ δὲ νομοκάνονον, τὸ συμποσῶσαν εἰς ἑν' τίτλους τῶν νόμων καὶ τῶν κανόνων, καὶ τὰ λοιπὰ τὰ ἔχοντα νεαρὰς ἔ ἰκωνιανῆ ἀπερακτησάσας καὶ μὴ δεχθῆσας ἐο τοῖς βασιλικαῖς, καὶ ἄλλας ἑνάς νόμους ἐκ τῶν κωδίκων καὶ τῶν διγέσεων, καὶ δοκῆντα καταπλεθίζεσθαι ὑπὸ πολυλογίας, εἶδον γὰρ μυρία τοιαῦτα βιβλία ὅσα πολλοῖς ἀξιολόγοις ἀνδράσι, μηδὲ λόγῳ ἀξίον, ὡς κινδυνότερα καὶ ἀποτρόπαια, ἀλλ' ἵππ-τρέπειν τὴν τέτων ἀπώλειαν. *Nomocanonum autem quod in quinquaginta titulos redigit Leges ἔ Canones (hoc est Joannis qui ex Scholastico & presb. Antiocheno patriarcha CPol. fuit ab A. C. 565. ad 577. & cujus Nomocanonem in quinquaginta tributum titulos Nicolaus Alemannus notis ad Procopii Hist. arcanam p. 110. testatur in Bibl. Vaticana MS. se evolvisse, Beveregius p. 128. notis ad Synodicum, in Bodlejanâ: Christophorus vero Justellus ex Codicibus Regis Galliar, Vaticano & Bodlejano descriptum Latine vertit, illiusque filius Henricus Justellus Græce & Latine cum ejusdem Joannis collectione Canonum similiter titulis quinquaginta distincta, Græce & Latine edidit in tomo posteriore Bibliothecæ juris Canonici veteris Paris. 1661. fol.) itemque reliqua Nomocanonica quibus Justiniani Novella abrogata nec in Basilicis recepta, ἔ alia quedam Leges è Codice ac Digestis desumpta continentur, quæque videntur multiloquio locupletari, (innumerabiles enim tales libros vidi apud multos non adspernandos homines) nibili faciant, ut quæ sint periculosa ἔ refugienda, sed ea perire sinant.* Photii Nomocanon Canonibus ipsis præmissus, (unde & προκανών dictus est **) cum Theodori Balsamonis Commentariis Latine ex versione Gentiani Herveti, Paris. apud Gvil. Morellium 1561. fol. deinde ex Henrici Agylæi interpretatione Basil. 1562. fol. & Græce ac Latine deinde plus simplici vice editus fuit, ut jam dixi supra cum de Balsamonis scriptis differerem p. 187. Tantum addo lapsum Clarissimum du Pinnium memoriâ, quando Photii nomocanonem in magno Beveregii synodico recusum scripsit. Compendium Nomocanonis à Michaële Psello versibus politicis adornatum adhuc in Bibliothecis delitescit manu exaratum. Versus ad Michaëlem Ducam quibus Psellus opus istud ei consecrat, publicavit Cangius in Glossario Græco p. 1002. Nomocanonem Photii cum notis Balsamonis & Zonaræ editum esse à Jac. Gothofredo & Beveregio, præter rem tradit ex memoriæ lapsu Morhofius ὁ μακαρίτης lib. 1. Polyhist. cap. 16. p. 177,

** Vide Cangium in προκανών.

XIII. *Sex breves dissertationes Theologicae*, Latine, Francisco Turriano interprete vulgatae ab Henr. Canisio Tomo V. Antiquae Lectionis, Ingolstadt. 1604. 4. 1) *quomodo dicatur Deus esse in omni re, & quomodo respondendum ad objectiones.* p. 188. 2) *Hypotyposes Theologicae, capitibus X.* pag. 190. 3) *quare usque ad Trinitatem pro edat DEUS, nec citra nec ultra Persona numerentur.* p. 192. 4) *quomodo dicamus unum & tria.* p. 195. 5) *quomodo cogitari possit DEUM esse incarnatum?* p. 198. 6) *quare DEUS carnem assumpsit?* p. 198. 199. Turrianus usus est Graeco Codice MS. Bavarico, Fortasse haec breves lucubrationes sunt particula ex Amphilochois Photii adhuc ineditis, de quibus infra.

De voluntatibus in Christo gnomicis sive decretoriis diatriba, in qua negat locum habere in Christo deliberationem & electionem, quia omnia novit perfecte, prospicitque simul & semel: itaque licet quot naturae tot etiam sint in illo voluntates, tamen quia humanae naturae voluntas voluntati naturae divinae semper consentit, unam quoque esse voluntatem gnomicam. Prodiit Latine ex ejusdem Turriani interpretatione in Auctario Petri Stevartii, Ingolstadt. 1616. 4. p. 437 - 452. Graece servatur in Bibl. Caesarea *περὶ γνωμικῶν θελημάτων τῆς χειρὸς*. Vide Lambecium V. p. 13. Subjunxit Stevartius dissertationem (Turriani ni fallor) qua Photii argumenta impugnantur. Vide etiam sis de hac materia Joannem Damascenum lib. 3. de orthodoxa fide cap. 14. & Joannis Forbesii instructiones Historico Theolog. lib. V. cap. 26.

Περὶ τῆς μὴ δεῖν πρὸς τὰ ἐν τῷ βίῳ λυπηρὰ πιστέφεισθαι, quod non oporteat ad praesentes vitae molestias attendere, & hoc unice omni studio curandum ut peccata fugiamus. Hoc scriptum breve Cotelerius Graece & Latine edidit T. 2. monument. p. 106 - 108. Paris. 1681. 4. Incipit: ἀγαθὸν ἀνθρώπῳ βίῳ ἄλυπῳ.

Εἰς τὸ γενέσιον τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου. Homilia in sanctissima Dei Genetricis Natalem diem. Incipit: πᾶσα μὲν ἑορτὴ καὶ πᾶσα πανήγυρις. Graece ex MS. Mazariniano descripsit & cum versione sua edidit *Franciscus Combesius* in auctario novo Bibl. Patrum T. 1. p. 1583 - 1604. Paris. 1648. fol. testatus in Segvieriani Codicis indice etiam aliam Photio tribui *in sepulcrum Domini*. Haec licet valde luculenta a Combesio omissa est, quia exordio mutilam exscribere noluit. Altera Latine extat etiam in ejus Bibl. Concionatoria.

Ὁμιλία ρηθῆσα ὡς ἐν ἐκφράσει τῆς ἐν τοῖς βασιλείοις ἐπιωνύμου τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ὑπὸ βασιλεῖς & Μακεδόνες οἰκοδομηθέντες. Homilia complexa descriptionem novi templi S. Mariae Virginis in palatio conditi ab Imp. Basilio

Macedone, & die ejus dedicationis habita. Hanc Græce primus publicavit *Petrus Lambecius* notis ad Codinum p. 187. Paris. 1655. fol. Latine vertit *Combesius*, in cujus manipulo originum rerumque CPolitanarum legitur utraqve lingua p. 296 - 303. ibid. 1644. 4. Incipit : *Φαίδρον ὄρα τῆς πάρεσσης ἡμέρας τὸν σύλλογον.*

In Gvil. Beveregii Synodico T. 2. ante Matthæi Blastaris syntagma, tituli paginarum præferunt *Balsamonem in Photii XI. interrogationes quorundam Monachorum.* Sed Photii nomen ibi delendum, nihil enim in illis interrogationibus, quod ad Photium ullo modo pertineat.

Ἐξηγήσις in *Joannem Climacum* quæ in Codice Coisliniano refertur ad Photium, & cujus excerpta quædam dedit Raderus, non Photium sed Eliam Cretensem auctorem habet, ut dixi Volum. VIII. p. 617.

XIV. *Adversus Latinos, de processione Spiritus S. κατὰ τῶν τῆς παλαιᾶς Ρώμης, ὅτι ὁ πατὴρ μόνος ἐκπορεύεται τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἀλλ' ἐχὶ καὶ ὁ κ' εἰς οὐκ.* in *Euthymii Panopliæ* Latinis versionibus omissum, sed in Græca quæ *Tergobyfti in Walachia* A. 1710. fol. lucem vidit, legitur, & tituli XIII. locum occupat, ut dixi Volum. VII. p. 463. Græca etiam obvia MSS. in variis Bibliothecis, ex quibus *ῥήσεις* varias produxere *Usserius*, *Petavius*, præcipue vero *Allatius* ut contra *Creyghtonum* p. 232. 244. & contra *Hottingerum* p. 417. &c. Nec credibile est quod p. 418. *Allatius* affirmat illa non à Photio ipso esse, sed assumpta & *βασιολογήματα* recentium Schismaticorum, itaque recte rejecta à *Zino Euthymii* interprete. Sane simillima in Photii scriptis jampridem lecta omnes agnoscunt atque etiam in illis passim reperiuntur, ut in Epistolis scriptis ad *Nicolaum Papam*, & ad *Patriarcham Aquilejensem*, nec non in Encyclica illa celebri, aliisque in lucubrationibus. Ad Photii objectiones respondet *Jo. Veccus* libro primo de unione Ecclesiarum veteris & novæ Romæ, in *Allatii Græcia Orthodoxa* T. I. p. 154. &c.

XV. *Amphilochia, τὰ Ἀμφιλόχεια*, Responsiones ad quæstiones & dubia CCCVIII. * ab *Amphilochio Cyzici Metropolita*, ad quem Photii exstant Epistolæ, proposita de variis S. Scripturæ locis, aliisque capitibus Theologici variique argumenti. *Ὁρμὴ varium ἔ multiplici eruditione plenum Theologicæ ac Scripturæ expofitoribus maxime necessarium, eoquæ magis amplectendum, judice Allatio, quod non alibi quam in Vaticana Bibl. ex libris Lollianis sub Urbano VIII. inventum exstet.* Sed non modo, ut idem mox refert *Allatius*, apographum ejus à *Francisco Arcudio*, *Nuscano Episcopo* descriptum, servatur in *Bibl.*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

ptum junioris auctoris qui circa A. C. 1267. vixit, editum habemus ab Humfredo Hody, de quo dixi Volum. VI. p. 134. Aliud Methodi Monachi memorat Allatius libro de Methodiis p. 383. 384. (edit. à me curata T. 2. operum S. Hippolyti p. 95.)

2. συναγωγή καὶ ἀποδείξεις ἀκριβεῖς *Collectanea & demonstrationes* è Synodicis & Historicis scriptis de Episcopis & Metropolitanis atque aliis Ecclesiasticis controversiis, quaestiones X. adversus Latinos. Incipit: Ἐπι Κωνσταντίας. MSS. in Bibl. Bodlejana, Codice Barocciano 91. & 96. & in Caesarea, Lambec. III. p. 195. V. p. 46. Locum ex illo scripto produxit Humfredus Hody in libro edito Anglice qui inscribitur: *the case of sees vacant*, p. 89. Act. Eruditor. T. 2. supplementi p. 562.

3. Περὶ τῆς ἁγίας Πνεύματος μυσταγωγίας, καὶ ὅτι ὡσπερ ὁ υἱὸς ἐκ μόνου ἁ Πατρὸς ἱερολογεῖται γεννᾶσθαι, ἕτω καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκ μόνου καὶ ἁ αὐτῆς αἰτίας θεολογεῖται ἐκπορεύεσθαι, λέγεται δὲ ἁ τῶν εἶναι ὡς ὁμοῦσιον καὶ ἀπεσελλόμενον δι' αὐτῆ. *De Spiritu S. disciplina arcana & quædam admodum Filius ex solo Patre, ita & Spiritus S. ex sola eademque causa procedit: dicitur tamen Filii esse, tanquam qui illi consubstantialis est, & ab eo mittitur.* Hunc tractatum sane luculentissimum appellat Allatius de consensu utriusque Ecclesiae p. 575. testatus in Codice Palatino referri ad Metrophanem * Episcopum Smyrnensem. Incipit: ἐν πολλοῖς μὲν εἰσιν οἱ ἐλεγχοὶ πολυσίχους ἰσπασμένοι λόγοις δι' ὧν ἡ ὁφρὺς κατασπάται.

4. Eodem loco alia apud Græcos sub Photii nomine opuscula legi Allatius monet, minoris illa quidem molis ac momenti. Κατὰ Λατίνων περὶ ἁγίας Πνεύματος. *Adversus Latinos de processione Spiritus S.* Incipit: τίς ὅλως ἀνάσχειτο τῶν ἐν χριστιανοῖς τελέωντων Ἐπι τῆς ἁγίας Τριάδος δύο εἰσάγειν αἰτία. MS. in Bibl. Caesarea. Lambec. III. p. 117. Plura de eodem argumento scripserat Photius partim etiam edita in ejus Epistolis, & apud Euthymium. Ex Oratione prima Photii de processione Spiritus S. producit locum Allatius contra Hottingerum pag. 196.

5. Τὰ παρὰ τῆς Ἐκκλησίας τῶν Λατίνων αἰτιώματα μερικᾶ. *Adversus Latinorum Ecclesiam criminatioes particulares.* Incipit: ὅτι τὰ ἄζυμα προφέρουσι.

6. Σύμβολον πίστεως πρὸς τὴς μέλλοντας χειροτονήσθαι Ἐπισκόπους. *Symbolum Fidei pro iis qui Episcopi ordinandi sunt.* MS. in Bibl. Caesarea teste Lambecio VIII. p. 453.

7. Homiliae XIV. quarum notitiam Nic. Heinsio communicavit Gazensis Metropolitae D. Paisius Ligarides, & ab Emerico Bigotio accep-

ptam prodidit Combesius * ad calcem Tomi I. auctarii novissimi Bibli. Patrum.

a) μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν κατηχήσεων, post expletas catecheses dicuntur παρασκευαί, dicta ex ambone templi sanctae Irenae. Incipit: ἀλλὰ ταῦτα μὴ προηγουμένω λόγῳ τοῖς ἤδη παρεσκευασμένοις πρὸς τὸ βάπτισμα ἔγω δὲ κατηρητισμένοις τὴν τελειότητα, ἀλλ' ἐτι καὶ τῆς καθάρσεως ὑποδομένοις καὶ τῆς μουσικῆς θεραπείης ἀπειρογόμενοις.

b) Altera ejusdem argumenti. Incipit: μὴ τὴν τῶν κατηχήτικῶν λόγων ἀνάγνωσιν ὧν ἡμεῖς ἐν προσοχῇ καὶ τὴν τῆς ψυχῆς ὑποδοκίοντες κατάνυξιν ἐποιήσθε τὴν ακρόασιν, καὶ ἡμᾶς τὸν παρόντα καιρὸν προσομιλεῖν ὑμῖν ἐγνωμῶν ἀποδοῖν.

c) tertia μὴ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς κατὰ συνήθειαν κατηχήσεως. post lectam ex more catechesin. Incipit: ὅτε ἔ διαβόλη τὸ κρεῖττον σκυλεύεται, ὅτε ἔ θανάτῳ τὸ κέντρον ἀμβλύεται, ὅτε τὸ κατὰ ἔ ἄδῃ τὸ τρίπασιον ἴσεται, τῶν συνθηκῶν ἡμῖν ὁ πίναξ ὑπαναγινώσεται, τότε τῆς ἐμολογίας τὸ κηρύγματον προκομίζεται, τότε τῶν ὑποσχέσεων ἡ σηλογραφία θεμελιεύεται, διὰ τί.

d) Eius tamen ἔφοδον τῶν ῥῶς, in inaugurationem Rufforum homiliae duae, prior incipit: τί τῆτο τίς ἢ χαλεπή αὐτῇ καὶ βαθεῖα πληγή καὶ ὀργή, πέθει ἡμῖν ὁ ὑπερβόρειος ἔτῳ καὶ φοβερός ἐπέσκηψε κεραυνός.

e) Posterior: οἶδα μὲν, ἀπαντες συνεπίσταθε, ὅσοι τε δεινοὶ συνιδεῖν ἀποτροφὴν πρὸς ἀνθρώπους θεῶν, ὅσοι τε ἀμαθέστερον πως περὶ τὰ ἔ Κυρίου ἀλάκκοθε κείμενα.

f) Eius tamen εὐαγγελισμόν, in Annunciationem sanctissime Dei Genetricis Mariae. Incipit: Φαίδρα τῆς παρθένου ἡμέρας καθέστηκεν ἡ πατήγυρις, καὶ λαμπρὰν τὴν χαρὰν τοῖς πέρασιν ἀποφέρειται. Χαρὰν χορηγεῖ, λύπην παλαιὰν ἀγαλύσασα. Χαρὰν χορηγεῖ, κοσμικὴν δρᾶν ἐξορίζασα, καὶ ἔ πεπρωκότῳ πάλαι τὴν ἐγερσιν ἐγκαινίζασα καὶ τὴν σωτηρίαν πᾶσιν ἡμῖν ὑπογράφασα.

g) Altera ejusdem argumenti praesente Imperatore** dicta, incipit: ὡς ἀγαπήτῃ τὰ σκηνώματα σε, Κύριε τῶν δυνάμεων, καιρῶν καλῶντῳ μετὰ ἔ προφήτη βοήσασα Δαυὶδ, τῶν λογικῶν προβάτων τὰς τῆς ἐκκλησίας αὐλαῖς ἐρῶν τῷ πλήθει στενοχωρημένας πολυαιθεῖ τῇ περνήτῃ καὶ ποικιλίᾳ τῶν συνηλυθότων.

h) Eius

* Quod ait Combesius cum ista scriberet (A. 1672.) in Anglia novum Photii opus proculdē de Ecclesiae CPolitanae praecellencia, nescio an Beveregii intellexit Synodicum, in quo nulla Synodi pro Photio habitae, de qua supra p. 371.

** Basilio Macedonice.

h) εἰς τὰ Βαΐα καὶ εἰς τὸν Λάζαρον. *in ramos palmarum et in Lazarum*, incipit: ὅτε τῶν παιδῶν ὡσανεὶ ἐο τοῖς ὑψίστοις ἀναβωόντων ἡ ἐκκλησία σαλπίζει, καὶ τῆς λαμπρῆς ἐκείνης καὶ θεοπρέπειάς τῃς Φωτῆς ταῖς ἀκοαῖς τοῦ ἤχου ἐλκύσῃ, μετάρσιϑ ὀλϑ γίνομαι τῇ προθυμία.

i) εἰς τὴν θεόσωμον ταφὴν, *in divini corporis sepulchro Domini post festum Christi, sancto Sabbato*. Incipit: ἀφ' ἐκάστου μὲν τῶν ἔ χειρῶν καὶ σωτῆρῶν ἡμῶν ἔργων καὶ πράξεων, τῆς περὶ ἡμᾶς φιλελευθροπίας τὸ μέγεϑ ἔμφανίζεται, καὶ τῆς σωτηρίας ἡμῶν λαμπρῶς αἱ χάριτες ἀναπύσσονται. Καὶ πολὺς ὁ τῆς εὐφροσύνης γλυκασμὸς ταῖς τῶν ἀνθρώπων ἡψαζόμενῃ ψυχαῖς.

k) τῇ ᾠδωσκευῇ τῆς πρώτης ἐβδομάδῃ τῶν νηστειῶν, *in rarisceve prima hebdomadæ jejuniarum*, dicta ex ambone templi S. Sophiae. Incipit: ἤκομεν ὑμῖν τὴν προθυμίαν προφθάσαι, καὶ τῆς ὀφειλῆς τὴν καταβολὴν προκαταθέσθαι σπυδαῖσάν τις. Hæc ni fallor est homilia Photii de hæresi, quæ in Barvoëtii catalogo MSS. Bibl. Scorialensis memoratur.

l) altera ex eodem ambone dicta, incipit: τῆς προλαβύσης ὁμιλίας τὸ γέλοϑ, εἴ τι μέμνησθε, τὸν Ἄρειον παρεδίδου καθαιρούμενον, τῆς ἐκκλησίας ἐξωθύμενον, ἀνάγκυντῆν, πλατῆρονον, ὑποκρινόμενον τῆς εὐσέβειας.

m) tertia, incipit: τῶν προμάχων τῆς ἐκκλησίας, οἷς καὶ πρόσθεν ἔφημεν, ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν τῆς ἀληθείας συσκευασθέντων, καὶ τῶν ἰδίων μενομεῖων τῶν ποιμνίων ἐρημωθέντων.

n) ὅτι τῆς Θεοτόκου ἐξεικονίσθη καὶ ἀνεκαλύψθη μορφή, *quando sanctæ Dei genitricis effigies expressa imagine est atque detecta*. dicta præsentis Imperatore ex eodem ambone magnæ Ecclesiæ, magno Sabbato. Incipit: σιγᾶν εἴ τις διὰ παντὸς μελετήσας βίβλιν, νῦν λάλοϑ τις ἑμεῖ καὶ πρὸς ῥητορῶν τέχνης παρεσκευασθαι τὴν γλῶσσαν, ἥπερ ἄλλο τι διὰ σπυδῆς ἀνέστι μάλιστα ποιήσασθαι.

o) ἠνίκα τοῖς ὀρθοδόξοις καὶ μεγάλοις ἡμῶν Μιχαὴλ καὶ - - - ὁ κατὰ πάσης αἰρέσεως ἐσηλογραφῆθη θείαμβϑ. *Quando orthodoxis magnisque post festum Imperatoribus Michaëli et - - - adversus omnes hæreses publico monumento consignatus est triumphus*. Incipit: ἦν ἄρα ἐκ πολλῶν γεγενηαῖς ὁ χροῖϑ καὶ νέαν ἐκ ἔχων ὡδῖνα, καθ' ἣν ἀκμάζων ἐθάρρει σπυδῆσθαι.

8. In Alexandri Barvoëtii Catalogo MSS. Bibl. Scorialensis inter undecim quas memorat Photii homilias duæ sunt hæctenus mihi indicatæ, una de ascensione, & altera εἰς τὴν ἐφοδὸν τῶν Φώτων sive in festo Epirhanie.

9. Ἐπιτομή τῶν πρακτικῶν τῶν ἑπτά οἰκουμενικῶν Συνόδων. *Epitome Actuum Conciliorum VII, Generalium*. Incipit: ἀναγκαῖον ἐστὶ μέλλοντας ἡμᾶς

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Et ante Cuperum Ezechiel Spanhemius p. 358. de usu numismi. *Λεξικὸν*
Etymologici MS. qui Rhodius Patriarcha existimatur, & apud eruditissimum Martine-
dum Gudium nostrum mihi inscriptus, κείσσει, τὸ πάλα γὰρ κείσει ἐπίου &c.
 Citat iterum p. 368. 369. & H. Vossius Var. Observat. p. 126. 127.
 At Anglicanum illud Lexicon voces Oratoribus & Historicis, partem eti-
 am Poëtis usitatas exponit brevissime, atque inscribitur: *Φωτίς ἔργα*
ωτάτης Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως λέξεων συναγωγή, αἱ μᾶλλον τῶν
ἄλλων ῥήτορι καὶ λογογράφοις ἀνήκουσιν ἐπὶ χρείαν. προσπεφώνηται δὲ
Θωμᾷ τῷ πρωτοσπαθαρίῳ καὶ ἀρχοῖτι ἔργα Λυκοταμίῳ, οἰκίῳ μαθητῇ.

· *Πρόλογος ἔργα* λέξικῶν, δι' ὧν ῥητόρων τε πόνοι καὶ συγγραφῶν ἐξω-
 ραίζονται μάλιστα.

Αἱ τῶν λέξεων πλείους περὶ αὐτὸ πολιτικὸν νέμεται ἐστὶν, εἰς τὸ
 ὠφελέστατον τοῖς βολομένοις προσέχειν Διογενιανῶ συνέλεγεσθαι. εἰ γὰρ καὶ
 πολλοῖς ἄλλοις ἐπὶ τῶν ἡκεν τὴν ἴσην καὶ ὁμοίαν πραγματείαν ἐνστήσασθαι,
 ἀλλ' ἐν ὅσα γε ἐμὲ εἰδέναι ἔδειξεν τῶν προτέρων ----- καὶ ὅσον κεχρησθῆναι, συναγα-
 γῶν τὴν ἀναγραφὴν κατὰ σαχηῶν ἐπισησάμεν, ἔδδ' τῶν ποιητικῶν παντελῶς
 ἀποσας, ἐπεὶ μήθ' ὅσοι τὰυτας συνελόχασιν, τῶν ἀρμοζόντων τῇ χωρὶς μέτρῃ
 φράσει παντελῶς ἀπέχοντο. &c.

Incipit: αὐτὸ ἀλφά περισπασθῆναι, δηλοῖ τὸ εἶθε, ἔτως γὰρ καλλιμα-
 χῶν κέχρηται. ἔτως μὲν εἰ μονοσύλλαβον ἢ λέξις ἕσα καθ' ἑαυτὴν αὐτο-
 τελεῖ παρὶς δὲ δίανοιαν. ὡς μέγαν δὲ παραλαμβανομένη λέξεως, τὸ αὐτὸ δηλοῖ
 δὲ καὶ τὸ μέγα, ὡς τὸ ἀχανὲς πέλαγος. ἀλλὰ καὶ τὸ πολὺ, ὡς τὸ ἐν ἀξύλλῳ
 ὕλη. καὶ τὸ ὁμοῦ ὡς τὸ ἀδελφός, ὃ ἐκ τῆς αὐτῆς δελφύου ἦτοι μήτρας. καὶ τὸ
 κακόν, ὡς τὸ ἀμήχανε, ἀντὶ ἔργα κακῆ μήχανε, καὶ τοιαῦτα ἔργα.

· αὐτὸ ἐπὶ ἔργα μεγάλη. ἐστὶ δὲ σχετλιαστικὸν ἀναφώνημα, δασυνθῆν δὲ γέλω-
 τα δηλοῖ, ὡς φησι Διογενιανός.

· αὐτὸ σύστημα ὕδατος.

· ἀάπτον, ἰσχυρὸν, βαρὺ, χαλεπὸν, οἱ δὲ ἀπληστον, καὶ χῆρας ἀάπτως
 μεγάλης, ἀπροσπελάσως, ὧν ἔχ' ἀψαυτό τις. εἰ δὲ ψιλῶσθῆναι, τὴν ἀπλοῦσθῆναι.
 αὐτὸ δὲ ἀάπτον ἀπειρον, ἀπέραντον.

· ἀάπτως οἱ μὲν δασύνοντες τὸ δεύτερον α, ἀκύνουσιν ἀπρὸς πελάσως, ὧν
 ἔκ' ἂν τις ἀψαυτο. οἱ δὲ ψιλῶντες, ἀπράκτως. οἱ δὲ τὰς ἀνεκφύκτως καὶ
 χαλεπῶς. Ἀππίων δὲ δασύνει, βέλεται γὰρ δασυδίδοναι ὧν ἔκ' ἂν τις ἀψαυτο,
 ἢ τὰς πολλοῖς ἀπροσπελάσως.

· ἀγχιτέρμων, ὁ γαίτων. Ὀμηρῶν.

ἀγωγή, τῆ ἰμάντι ᾧ ἄγεται ὁ ἵππος, ὁ καὶ ῥυτὴρ καλῆται.

ἀγωγέυς, ὁ ἰμάς τῶν κυτηγητικῶν κυτῶν, ἕτως Σοφοκλῆς.

ἀγωγίμων, φορτίων ἐμπορευκῶν.

ἀγωγὸς, προπομπὸς.

ἀγωνία, ὁ ἀγωνισμὸς καὶ ἀγών, λέγεται δὲ ἕτως καὶ ἀγωνισμὴ. ἀγωνία, Ξενοφῶν ἀντὶ τῷ ἀγών.

ἀγῶνα καὶ τὴν πρὸς τὸς ἀγῶνας ἀσκησι.

ἀγωνιῶ, κυδιεύω.

ἀγών ὄνομα κύριον δηλοῖ, ὡς Δᾶρις ἰσορῶ. σημαίνει δὲ καὶ τὴν ἀγωνίαν καὶ τὸ ἀθροισμα καὶ τὸν ναὸν εἶθα ἀθροίζονται, καὶ τὸν τόπον ἐν ᾧ ἀθροίζονται τὸ πλῆθος. ἀγῶνα καὶ Ὀμηρῶ τὸν τόπον αὐτὸν ἐν ᾧ ἀγωνίζεται. Θρακυδίδης ἔ, προσελθὼν εἰς ἀγῶνα, ἀνέδησε τὸν ἠτίοχον.

ἀγὼν ἔ δέχεται σκήψεις. τὰίζεται ἡ παραιμία. Ἰπὶ τῶν μηδὲν ὄνησαμένων εἰς σκήψιν.

ἀγωνῶ κατὰ σχηματισμὸν ἀντὶ τῷ ὁ ἀγών, ἀπὸ δὲ γενικῆς ἐσχηματίσθη. ἕτως Ἀλκαῖῶ ὁ λυρικὸς πολλακίς ἐχρήσατο.

ἀγῶνα τὴν συναγωγὴν, ἕτως Ἀριστοφάνης.

ἀδαγμὸς ὁ διζήσιμος, ὅπερ ἐστὶ κλισμὸς. ἕτως Σοφοκλῆς. &c.

Hoc Anglicanum puto lectum Josepho Scaligero, qui illud Richardo Thomsoni in Angliam remittens, Epistola CCXXXV. Remitto tibi nunc, inquit, Photium tuum, optatum sane librum & quem edi è re literaria est, quamquam omnia quæ in illo sunt, hodie in aliis, unde ipse hausit, exstant. Quia tamen laborem legentium leuare possit, quod in eo omnia congesta sunt, quæ sparsim in aliis relegere labor est, non exiguam à studiosis gratiam inueneris, si tantum utilem librum in publicum exire patiaris. Exstat hodie magno cum fructu legentium similis labor Varini Favorini &c. Photium in Lexico MS. apud Robertum Cottonum citat Henricus Valesius in notis ad Harpocracionem p. 4. Plura ex illo Richardus Bentleius in Epistola ad Jo. Millium, subiecta Chronico Joannis Malalæ, & nuper cum Bentleii observationibus ad Menandri reliquias recusa. Quod editionem Lexici Photiani viros doctos in Anglia moliri scripsit Morhofius lib. 1. Polyhistoris cap. 16. puto eum inaudisse de conatu viri doctissimi Thomæ Galei, qui pro suo in Græcas litteras amore ac studio hunc in se laborem suscipere voluit, ut memorat etiam W. E. Tentzelius in dialogis mensuris Germanice editis A. 1692, p. 608.

XVII. Scripta Photii deperdita.

In *Mattheum* scripsisse Photium, auctores *Catenarum* dubitare nos non sinunt, fortasse etiam in alios libros sacri Codicis, licet illa hodie desiderentur.

Adversus Leontium. Svidas: Λεόντιος καὶ ἄλλοι ἐν Ἀρτιοχία ἐγένετο αἰρετικός. ἔγραψε καὶ κατ' αὐτὸν Φώτιος ὁ Πατριάρχης.

De *imaginum cultu* scripsisse aliquid colligas ex Euthymio apud Lambec. III. p. 169. qui adversus Iconomachos aliquid ex Photio attulit. Vide etiam librum IV. Lambecii p. 148.

Adversus Julianum Imp. aliqua composuisse colligas ex Epistola Photii CLXXXVII. ad Christophorum protospatharium.

XVIII. Hæc de Photio ejusque scriptis dicta sufficient, cujus lucubrations plures adversus Latinos ut olim exustas flammis, sic postea suppressas à Romanarū partium nimium studiosis, atque luci subductas docet Frid. Spanhemius, filius, libro de papa fœmina cap. 7. T. 2. Opp. p. 636. 637. Vide etiam Jac. Gretserum lib. I. de jure & more prohibendi, expurgandi & abolendi libros hæreticos & noxios cap. 14. p. 74. seq. Ingolstadt. 1603. 4.

CAPUT XXXIX.

MAXIMI Alexandrini Sophistæ de objectionibus insolubilibus. 1. ANONYMI Prolegomena Rhetorica. 2. Indices scriptorum in libris JOANNIS Philoponi adversus Prociū, & in ejus commentariis ad Aristotelem allegatorum.

Ubet hoc capite cum Lectore communicare *Maximi Sophistæ* scriptum rhetoricum quod promisi supra p. 417. ei que deinceps subjungere aliam lucubrationē, alius veteris auctoris, varia continentem scitu jucunda, lectuque non indignam rhetorici itidem argumenti: & denique hoc caput concludere indicibus scriptorum laudatorum à *Joanne Philopono*, quem itidem daturum me pollicitus sum p. 368.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

ἄλλον ἢ ἀντιδικου, μεθεδένει πλὴν ἄλλο-
τον ἀντιθεσιν ἐν αὐτῇ τῇ ᾧ ἀνέσει.

ἰ Πάλιν, εἰάν ἄλυτοῦ ἀντιθέσις,
προσθεῖναι τι αὐτῇ ἄλυτον, ἵνα ἀπὸ
ἢ ἄλυτου ἀφορμῆ λύσεως γήηται.

ια Ἡ μὴδὲ μεμνηῖσθαι τῆς ἀλύτου
τοπαράπαν, εἰ ἔλπικε τὸν δικαστὴν αὐ-
τῆς ὀπιλεῖσθαι.

ιβ Ἡ συνδραμόντα, τὴν γνώμην
διαβάλλειν ἢ ἀντιδικου.

ιγ Ἡ μὴ τιθέντα πειρῆσθαι λύειν,
προσεπίπτοντα τὴν λύσιν ὡς ἐν ἀφῆγη-
σειως τρόπῳ, καὶ σπουδῆν ἔχειν ἵνα μὴ
τὸ κρινόμενον γήηται.

ιδ Ἡ ὄνομα ἀπὸ ὀνόματι θέντα,
ὡς τῷ εὐλύτῳ ὀνόματι συμπλεκό-
μενον δόξαι λύειν.

ιε Ἡ ἐν προσχήματι ἢ δοκίμῳ πλεί-
ους παρέχεσθαι λύσεις, ἀπάγει μὲν
ἀπὸ ἢ ῥητῆ ἢ ὄντι ἄλύτου τοὺς δικασ-
τὰς, τὴν δὲ γνώμην ἐξετάζειν ἢ νομο-
θέτου, μὲθ' ἧς γέγραφε τὸν νόμον.

ισ Ἡ εἰάν ἰσάζωσιν αἱ ἀντιθέσεις,
ἐκ ἀποβολῆς ἢ ἀντιδικου καὶ οἰκείας
συστάσεως ἀντερωτῶνται, οὕτως λύειν
τὴν ἰσάζωσιν μὲν, ἄλυτον δὲ εἶναι δο-
κοῦσιν.

Εἰπωμεν ἂν ἐκάστου τούτων τὰ
ᾧ παραδείγματα, ἃ προεθέμεθα ἐν τῷ ἄλλῳ

adversarii partes juvando, objecti-
onem insolubilem in ipsa adhorta-
tione evertere.

10. Rursus, si insolubilis sit ob-
jectio, illi aliquid quod solvi facile
possit annectere, atque ita ab hoc
quod solutu facile est ansam soluti-
onis capere.

11. Aut omnino non facere insolubilis objectionis mentionem, si spes sit iudicem illius oblitum esse.

12. Aut condescendendo, sententiam & intentionem perstringere ad-
versarii.

13. Aut objectionem non pro-
ponere & tamen solvere tentare,
solutione injecta per modum nar-
rationis, dareque operam ne in
controversiam res veniat.

14. Aut vocabulum ponere pro
vocabulo, atque ita per vocabulum
solvi facile adjectum, videri affer-
re solutionem.

15. Aut sub specie plurium affe-
rendarum solutionum iudices ab-
ducere ab argumento vere insolu-
bili, & legislatoris, qua legem scri-
pserit, sententiam inquirere.

16. Aut si objectiones pari utrin-
que pondere sint, ex adversarii
criminatione sui que commenda-
tione vicissim interrogare, atque
ita solvere æqualis ponderis qui-
dem sed insolubilem visam obje-
ctionem.

Producamus igitur de singulis
hisce, quæ jam ordine de insolubili

ἄλυσιν, ἀπ' αὐτῶν τῶν ῥήτων. τὰς με-
θόδους τῶν ἀλύτων ἀντιθέσεων λαμ-
βάνοιτες.

α' Εἰ μὲν οὖν προχῆματι ἔδοκίμην
λύειν ἄλυτον οὖσαν τὴν ἀντιθέσιν, ἀντι-
κατηγορεῖ ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου.
Κακῶς οἱ στρατηγοὶ ἐχρῶντο τῷ πολέμῳ
καὶ διὰ τῆτο εἰρήνην ἐπεσέξαμεν. Οὐ
δυναμὸν λύσαι ταύτην ὁ ῥήτωρ, ἀν-
τικατηγορῶν Φάσκει, Ἄν δὴ ταῦτα
λέγῃ, πρὸς θεῶν ἀντερωτήσασθαι αὐτὸν
μνημονεύει, πόπρον ἐξ ἑτέρας πόλεως
ἢ πόλεως ἢ πόλεως πρεσβεύων, ἢ ταύτης
αὐτῆς. εἰ μὲν γὰρ ἐξ ἑτέρας, καὶ κα-
κωστὴν ἐκείνην πρὸς τὸν πόλεμον φησὶ, καὶ
χρηστὸς ἔχειν στρατηγοῖς, εἰκότως χρή-
ματα εἴληφεν. εἰ δὲ ἐκ ταύτης αὐτῆς,
τίν' ἕνεκα ἐφ' οἷς ἡ πέμψασα πόλις
τῶν αὐτῶν ἀφῆσκειν. Ἰπὶ ταύτοις οὗτος
δῶρα προσλαβῶν φησεται; Ἀδωμάτων
γὰρ δεῖξαι ὅτι σὺ κακῶς οἱ στρατηγοὶ
ἐπολέμουν, διὰ τῆτο οὖν φησιν ἀντι-
κατηγορῶν, δῶρα εἴληφας.

β' Εἰ μὲν ἔτι μὴ ἔχῃς λύσαι ἀντιθέσιν,
εὐπροσώπως ἀναβάλλῃ τὰς λύσεις τῶν
εἰρημῶν εἰς ἕτερον χρόνον παρέξομαι.
ἢ, νῦν διὰ τὸδε οὐ πεποίηκα. ἢ, ὡς
τῶδε ποιήσω. οὕτως ὁ Δημοσθένης ἐν
τῷ κατὰ Ἀνδροτίων, Ἄν τείρου λέγῃ
περὶ τῆς ἐταρρήσεως νόμου, ὡς ὑβρι-
ζομεν ἡμεῖς καὶ βλασφημίας οὐκ
προσηκῦσας κατ' αὐτῆς ποιούμεθα,
δεῖν πρὸς τοὺς θεσμοθέτας ἐλέγχῃν,

commemoravimus, exempla, ex
Demosthene ipso sumtis objectio-
num insolubilium retundendarum
rationibus.

1. Causando igitur solutionem
objectionis, quam solvere non po-
terat, vicissim accusat adversarium
Orator in Oratione adversus Aeschi-
nem. *Duces male rem gesserunt in
bello, itaque pacem (cum Philippo)
facimus.* Hoc cum non posset solve-
re Orator, vicissim accusans ait:
a) *Quae si dixerit, obiector vos, ut me-
mineritis eum vicissim interrogare,
utrum ex alia urbe legatus abierit, an
ex hac, eadem. Nam si ex alia, quam
bello superiorem fuisse dicet, ac bonos du-
ces habuisse, merito pecuniam accepit.
Sin ex hac ipsa, qua gratia propter quae
urbis, a qua missus erat, suis bonis cessit,
ob ea ipse dona accepisse cernitur?* Cum
enim non posset ostendere quod
duces in bello rem male non ges-
sissent, ideo vicissim accusando eum
arguit dona accepisse.

2. Si non possis commode solve-
re objectionem, solutionem obje-
ctorum differ hunc in modum: alio
tempore respondebo. Vel: nunc
ideo a respondendo me abstineo.
vel: tunc huic objectioni satisfaciam.
Sic Demosthenes in Oratio-
ne contra Androtionem: b) *Quod
si dixerit de impudicitia nos esse injurios,
et falsa in se maledicta jacere, apud Seviros
esse fidem faciendam accusationi, ut ibi*

ἴνα ἐκεί περὶ χιλίων ἐκκινδυνεύωμεν,
ὑπεβάλλετε αὐτῷ, ὅτι καὶ τῆτο ποιή-
σομεν ὑστερον, ἐπειδὴν νῦν περὶ ὧν εἰση-
κταί, δὴ λόγον. Οὔτε γὰρ ἀδύνατον
εἶναι δόξης λύσαι τῶν ἀντιθέσιν, καὶ
ἀναβολὴν μὲν ἀπολογίας ἐργασμένον
ἀξιοπίστος, ἀπάξης δὲ τῆς ἀντιθέ-
σεως οὔσης ἀλύτου τὸν δικαστήν.

γ' Συωδραμῇ δὲ τῇ ἀλύτῳ ἀντι-
θέσει, καὶ συωδραμῶν ἀντικατηγορή-
σεις ἔσονται ἀντιδικοῦ, πάλιν γὰρ τῆτο ἴπαι
τῶν ἀλύτων θεωρημάτων, ὡς ἀρχαίων
παράδειγμα, μικρὰς καὶ ἀσθενεῖς καὶ
γλίχρα τῆς διαφορᾶς οὔσης ἐπιπέθαι.
ὡς Δημοσθένους ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου, εἶπε
τοῖνον μοι τις ἀεὶ προσελθὼν πρὸς τὸ
δικαστήριον, χάρητον κατηγορεῖν αὐτὸν
παρισκουάσθαι, καὶ διὰ τοῦτου ἔτρο-
που καὶ τούτων τῶν λόγων ἔξαπατήσεν
ὑμᾶς ἐλπίζων. ἐγὼ δὲ ὅτι πάντα μὲν
τοῦτον κρινόμενον χάρητος εὐρεθήσεταί
πιστῶς καὶ εὐνοικῶς ὅσον ἢ ἐπ' ἐκείνῳ,
πράττων ὑπὲρ ὑμῶν. διὰ δὲ τοὺς ἴπαι
χρήμασι λυμαινόμενους τοῖς πράγμα-
σι, πολλῶν ὑστερῶν, οὐ σφόδρα δυσχυ-
ρίζομαι ἀλλ' ὑπερβολὴν ποιήσομαι.
ἔγω γὰρ, πάντα τὰληθῆ λέξω περὶ
αὐτοῦ τοῖνον. καὶ οὐτῶ τοῖνον κομιδῆ γέλωτος
εἰς κατηγορεῖν ἐκείνου τοῖνον. ἐγὼ γὰρ
Δισχιλίῳ εὐδαιμόνως ἀντιώμαί τῶν ἐν τῷ
πολέμῳ πραχθέντων. τούτων γὰρ εἰσιν
ὑπερβύτοι οἱ στρατηγῆται, οὐδὲ ἔτι πωλύτα

*de mille drachmis (pro calumnia pen-
dendis) periclitemur: monete ipsum
quod hoc facturi sumus deinceps, post-
quam harum nunc qua ingressi sumus
rationem reddiderimus. Ita enim non
videberis solvere objectionem
haud posse, & in dilatione te de-
fensurus fidem invenies, adeoque
judicem ab objectione quam dissol-
vere non valebas, abduces.*

3. Concedendo objectionem quae
solvi nequit, eique assentiendo ac-
cusabis vicissim adversarium. Nam
& istud exemplum in doctrina hac
de indissolubilibus objectionibus
iterum adducere juvat, licet parva
sit levisque & vix notanda differen-
tia. Sic itaque Demosthenes Ora-
tione adversus Aeschinem. c) *De-
dum autem ante curiam quidam venit
& mihi rem dixit omnium absurdissimam:
instituisse eum Charidem accusare, atque
eo modo & iis verbis decipi posse vos spe-
rare. Ego vero, si accusetur Chares,
inventum eum iri fideliter & benevole
modis omnibus pro vobis egisse, quicquid
in ipso fuerit: propter eos autem qui suis
corruptelis negotia perderent, tanto fuis-
se inferiorem: non magnopere ista con-
tendo, sed nimium ipsi largiar. Ego,
vere Aeschines de eo dicat omnia: eti-
am sic tamen admodum ridiculum erit
eum ab isto accusari. Ego enim nihil,
quod in bello gestum est, Aeschini impu-
to, id enim à ducibus requirendum est:
neque pacem factam à Republica: sed*

habentus.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

h) εἰς τὰ βᾶια καὶ εἰς τὸν Λάζαρον. *in ramos palmarum et in Lazarum*, incipit: ὅτι τῶν παιδῶν ὡσαναὶ εἰς τοῖς ὑψίστοις ἀναβώντων ἡ ἐκκλησία σαλπίζει, καὶ τῆς λαμπρῆς ἐκείνης καὶ θεοπρέπεσάτης φωνῆς ταῖς ἀκοαῖς τὸν ἦχον ἐλκύσω, μετάρσιϑ ὅλϑ γίνομαι τῇ προθυμία.

i) εἰς τὴν θεόσωμον ταφὴν, *in divini corporis sepulchram Domini nostri Jesu Christi, sancto Sabbato*. Incipit: ἀφ' ἑκάστου μὲν τῶν ἔχειν καὶ σωτηρῶν ἡμῶν ἔργων καὶ πράξεων, τῆς περὶ ἡμᾶς φιλανθρωπίας τὸ μέγεϑ ἐμφανίζεται, καὶ τῆς σωτηρίας ἡμῶν λαμπρῶς αἱ χάριτες ἀναπλύσονται. Καὶ πολὺς ὁ τῆς εὐφροσύνης γλυκασμός ταῖς τῶν ἀνθρώπων ἡψαζόμενῶ ψυχαῖς.

k) τῇ ᾠδασκευῇ τῆς πρώτης ἐβδομάδϑ τῶν νηστειῶν, *in ratisceve prima hebdomadæ jejuniorum*, dicta ex ambone templi S. Sophiae. Incipit: ἤκομεν ὑμῖν τὴν προθεσίαν προφθάσαντες, καὶ τῆς ὀφειλῆς τὴν καταβολὴν προκαταθέσθαι σπυδαίαντες. Hæc ni fallor est homilia Photii de hæresi, quæ in Barvoëtii catalogo MSS. Bibl. Scorialensis memoratur.

l) altera ex eodem ambone dicta, incipit: τῆς προλαβύσης ὁμιλίας τὸ τέλος, εἴ τι μέμνησθε, τὸν Ἄρειον παρεδίδου καθαρῶμενον, τῆς ἐκκλησίας ἐξωθέντα, ἀνάγκυντῆντα, πλατῆόμενον, ὑποκρινόμενον τῆς εὐσέβειας.

m) tertia, incipit: τῶν προμάχων τῆς ἐκκλησίας, ὡς καὶ πρῶτον εἶρημεν, ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν τῆς ἀληθείας συσκευασθέντων, καὶ τῶν ἰδίων μνηομέων τῶν ποιμνίων ἐρημωθέντων.

n) ὅτι τῆς θεοτόκου ἐξεικονίσθη καὶ ἀνεκαλύψθη μορφή, *quando sanctæ Dei genitricis effigies expressa imagine est atque descripta*. dicta præsentate Imperatore ex eodem ambone magna Ecclesiae, magno Sabbato. Incipit: σιγᾶν εἴ τις διὰ παντός μελετήσῃς βίβ, νῦν λάλϑ τις εἶμαι καὶ πρὸς ῥητορῶν τέχνης παρεσκευάσθαι τὴν γλῶσσαν, ἢπερ ἄλλο τι διὰ σπυδῆς ἀνὸςτι μάλις ποιήσαιο.

o) ἠνίκα τοῖς ὀρθοδόξοις καὶ μεγάλοις ἡμῶν Μιχαὴλ καὶ - - - ὁ κατὰ πάσης αἰρέσεως ἐσηλογραφήθη θείαμβϑ. *Quando orthodoxis magnisque postre Imperatoribus Michaëli et - - - adversus omnes hæreses publico monumento consignatus est trinitibus*. Incipit: ἦν ἄρα ἐκ πολλῆς γεγηρακῶς ὁ χροῖϑ καὶ νέου ἔκ ἔχων ὠδῖνα, καθ' ἣν ἀκμάζων εἰδαῖρει σπυμύνοθαι.

8. In Alexandri Barvoëtii Catalogo MSS. Bibl. Scorialensis inter undecim quas memorat Photii homilias duæ sunt hæctenus mihi indicatæ, una de ascensione, & altera εἰς τὴν ἐφοδὸν τῶν φώτων sive in festo Eriphaniae.

9. Ἐπιτομή τῶν πρακτικῶν τῶν ἑπτὰ οἰκουμενικῶν συνόδων. *Epitome Actuum Conciliorum VII, Generalium*. Incipit: ἀναγκαῖον εἰς μέλλοντας ἡμᾶς χρεῖ-

Et ante Cuperum Ezechiel Spanhemius p. 358. de usu numismi. *Λεξικὸν Etymologici MS. qui Rhodius Patriarcha existimatur, ἔστυχεν ἐν ἐπισημοτάτῃ Μαργαρίτῃ Gudium nostrum tibi inscribere, κερῆσαι, τὸ πάλαι γὰρ κέραι ἐπώνυμον &c. Citat iterum p. 368. 369. & H. Vossius Var. Observat. p. 126. 127. At Anglicanum illud Lexicon voces Oratoribus & Historicis, partem etiam Poëtis usitatas exponit brevissime, atque inscribitur: Φωτίης ἔργον ἀγαθῶν Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως λέξεων συναγωγή, αἱ μᾶλλον τῶν ἄλλων ῥήτοσι καὶ λογογράφοις ἀνήκουσιν ἑπὶ χρείαν. προσπεφώηται δὲ ὅμως τῷ πρωτοσπαθαρίῳ καὶ ἀρχιεπίτῳ Λυκοταμίῳ, οὐκ εὖ μαθητῇ.*

Πρόλογος ἔστι λεξικῆς, δι' ὧν ῥητόρων τε πόνοι καὶ συγγραφέων ἐξωραίζονται μάλιστα.

Αἱ τῶν λέξεων πλείους ἐπεὶ αὖς τὸ πολιτικὸν νέμεται ἐπὶ τὸ ὠφελέστατον τοῖς βολομένοις προσέχειν Διογενιανῶ συνέλεγεσθαι. εἰ γὰρ καὶ πολλοῖς ἄλλοις ἑπὶ τῶν ἡν ἤκεν τὴν ἴσην καὶ ὁμοίαν πραγματείαν ἐπισημασθαι, ἀλλ' ἔν ὅσα γε ἐμὲ εἰδέναι ἔδει τῶν προτέρων ----- καὶ ὡς κεχρησθαι, συναγωγῶν τὴν ἀναγραφὴν κατὰ σοφίαν ἐπισημασθαι, ἔδει τῶν ποιητικῶν παντελῶς ἀποστῆναι, ἐπεὶ μήτ' ὅσοι ταύτας συνειλόχασιν, τῶν ἀρμοζόντων τῇ χωρὶς μέτρῃ φράσει παντελῶς ἀπέχοντο. &c.

Incipit: αὖ τὸ ἄλφα περιπαροσθῆναι, δηλοῖ τὸ εἶθι, ἔτι γὰρ καλλιμαχῶς κέχρηται. ἔτι μὲν εἰ μονοσύλλαβος ἢ λέξις ἕσα καθ' ἑαυτὴν ἀυτοπλή παροσθῆναι διάνοιαν. ὡς μέγας δὲ παραλαμβανομένη λέξεως, τὸ αὖ δηλοῖ δὲ καὶ τὸ μέγα, ὡς τὸ ἀχανές πέλαγος. ἀλλὰ καὶ τὸ πολὺ, ὡς τὸ ἐν ἀξύλλῳ ὕλη. καὶ τὸ ὁμοῦς τὸ ἀδελφός, ὃ ἐκ τῆς αὐτῆς δελφύς ἤτοι μήτρας. καὶ τὸ κακόν, ὡς τὸ ἀμήχανε, ἀπὸ τῆς κακομήχανε, καὶ τοιαῦτα ἔτι.

αὖ αὖ ἑπὶ τῆς μεγάλης. ἐστὶ δὲ σχετλιαστικὸν ἀναφώνημα, δασυνθῆναι δὲ γέλωτα δηλοῖ, ὡς φησι Διογενιανός.

αἶ. σύστημα ὕδατος.

ἀάπτον, ἰσχυρὸν, βαρὺ, χαλεπὸν, οἱ δὲ ἀπληστον, καὶ χῆρας ἀάπτως μεγάλης, ἀπροσπελάσως, ὧν ἔχ' ἀψαυτό τις. εἰ δὲ ψιλωθῆναι, τῆς ἀπλοῦς. εἰ δὲ ἀάπτον ἀπειρον, ἀπέραντον.

ἀάπτης οἱ μὲν δασύνοντες τὸ δεύτερον α, ἀκέχουσιν ἀπρὸς πελάσως, ὧν ἔκ' ἂν τις ἀψαυτο. οἱ δὲ ψιλῶντες, ἀπράκτως. οἱ δὲ τὰς ἀνεκφύκτως καὶ χαλεπῶς. Ἀππίων δὲ δασύτης, βύλεται γὰρ δασυδιδόναι ὧν ἔκ' ἂν τις ἀψαυτο, ἢ τὰς πολλοῖς ἀπροσπελάσως.

ἀγχιτέρμων, ὁ γάτων. Ὀμηρῶς.

- ἀγωγῆ, τῆ ἰμάντι ᾧ ἄγεται ὁ ἵππος, ὁ καὶ ρυτῆρ καλεῖται.
 ἀγωγέυς, ὁ ἰμάς τῶν κυνηγητικῶν κυτῶν. ἕτως Σοφοκλῆς.
 ἀγωγίμων, φορτίων ἐμπορευκῶν.
 ἀγωγὸς, προπομπὸς.
 ἀγωνία, ὁ ἀγωνισμὸς καὶ ἀγών, λέγεται δὲ ἕτως καὶ ἀγωνιστικῆ. ἀγωνία, Ξενοφῶν ἀντὶ τοῦ ἀγῶν.
 ἀγῶνα καὶ τὴν πρὸς τὸς ἀγῶνας ἀσκησιν.
 ἀγωνιστῶν, κυδινεύω.
 ἀγῶν ὄνομα κύριον δηλοῖ, ὡς Δᾶρις ἰσορῆ. σημαίνει δὲ καὶ τὴν ἀγωνίαν καὶ τὸ ἀθροισμα καὶ τὸν ναὸν εἶθα ἀθροίζονται, καὶ τὸν τόπον ἐν ᾧ ἀθροίζεται τὸ πλῆθος. ἀγῶνα καὶ Ὀμηρὸς τὸν τόπον αὐτὸν ἐν ᾧ ἀγωνίζεται. Θεκυδίδης ἔ, προσελθὼν εἰς ἀγῶνα, ἀνέδησε τὸν ἠγίοχον.
 ἀγῶν ἢ δέχεται σκήψεις. τὰίεται ἡ παροιμία. ὅτι τῶν μηδὲν ὄνησαμένων εἰς σκήψιν.
 ἀγωνιστῶν κατὰ σχηματισμὸν ἀντὶ τοῦ ἀγῶν, ἀπὸ δὲ γενικῆς ἐσχηματίσθη. ἕτως Ἀλκαίῳ ὁ λυρικὸς πολλακίς ἐχρήσατο.
 ἀγῶνα τὴν συναγωγὴν, ἕτως Ἀριστοφάνης.
 ἀδαγμὸς ὁ δεξιῆσιμῶν, ὅπερ ἐστὶ κλισμὸς. ἕτως Σοφοκλῆς. &c.

Hoc Anglicanum puto lectum Josepho Scaligero, qui illud Richardo Thomsoni in Angliam remittens, Epistola CCXXXV. Remitto tibi nunc, inquit, Photium tuum, optimum sane librum & quem edi & re literaria est, quamquam omnia quae in illo sunt, hodie in aliis, unde ipse hausit, exstant. Quia tamen laborem legentium levere possit, quod in eo omnia congesta sunt, quae sparsim in aliis relegere labor est, non exiguam à studiosis gratiam iniveris, si tam utilem librum in publicum exire patiaris. Exstat hodie magno cum fructu legentium similis labor Varini Favorini &c. Photium in Lexico MS. apud Robertum Cottonum citat Henricus Valesius in notis ad Harpocratonem p. 4. Plura ex illo Richardus Bentley in Epistola ad Jo. Millium, subiecta Chronico Joannis Malalæ, & nuper cum Bentleyi observationibus ad Menandri reliquias recusa. Quod editionem Lexici Photiani viros doctos in Anglia moliri scripsit Morhofius lib. 1. Polyhistoris cap. 16. puto eum inaudisse de conatu viri doctissimi Thomæ Galei, qui pro suo in Græcas litteras amore ac studio hunc in se laborem suscipere voluit, ut memorat etiam W. E. Tentzelius in dialogis mensuris Germanice editis A. 1692, p. 608.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

ΜΑΞΙΜΟΥ ΠΕΡΙ ΑΛΥΤΩΝ

ἀντιθέσεων.

ΑΙ ΑΛΥΤΟΙ ἀντιθέσεις ὅτι μὲν ἔκ-
 Πιδέχονται λύσει ἐμφανῇ, πρόδη-
 λον· οὐ γὰρ ἂν εἶεν ἀλυτοί, εἰ Πιδέ-
 χοντο λύσιν· ὅτι δὲ μεθόδου ἴνός περὶ
 αὐτὰς χρεῖα, ἐμφανές ἐστι. πόθεν οὖν
 αἱ μέθοδοι πρὸς τὰς ἀλύτους ἀντιθέσεις
 ἐρῶμεν ἅς ὠρήκαμεν.

α' Ἐὰν ἐμπίπῃ ἀλυτῶ ἀντίθεσις,
 ἢ ἐν προσημασίᾳ δοκεῖν λύειν, ἀντικα-
 τηγορεῖν ἔστι ἀντιδίκου.

β' Ἡ δὲ προσώπως μὴ ἔχοντα λύσαι,
 ἀναβαλέσθαι εἰς ἕτερον χρόνον πῶ
 λύειν.

γ' Ἡ συνδραμόντα, οὕτως ἀντικα-
 τηγορεῖν ἔστι ἀντιδίκου.

δ' Ἡ πάλιν συνδραμόντα, τῷ δικαίῳ
 ἀντιθεῖναι τὸ συμφέρον.

ε' Ἡ τὸν δικαστὴν ἀπάγειν μὲν. Διὰ
 τῆς ἀλύτου ἀντιθέσεως, εἰς ἕτερα δὲ
 πράγματα κενώμενα ἐμβάλλειν.

ς' Ἡ μὲν αἰτίας λύσει πῶ δακῶσαν
 ἀλυτον εἶναι.

ζ' Ἡ πάλαιος τὴν ἀλυτον ὑπομα-
 ρίσαντα, κατὰ μέρος εἰσαγοῖτα δακῶσαν
 λύειν.

η' Ἡ μὴ τιθέμενα, διὰ λόγου πρὸς
 ἐπιβλέποντας λύειν.

θ' Ἡ ὡμιλίαις πῶ ὡς περὶ κηδῶ-

MAXIMI Sophistæ

*De objectionibus insolubilibus ab Ora-
 tore declinandis & eludendis.*

Objectiones insolubiles patet
 non admittere evidentem solu-
 tionem, hanc enim si admitterent,
 insolubiles non essent: Hinc mani-
 festum est methodo aliqua adver-
 sus illas esse opus. Quibus igitur
 viis ac rationibus adversus insolu-
 biles objectiones utemur? Dicam
 quas reperi.

1. Quando insolubilis incidit ob-
 jectio, licebit causando solutionem,
 adversarium vicissim accusare.

2. Aut ubi non suppetit quo di-
 recte solvatur, solutionem in aliud
 tempus rejicere.

3. Aut concedendo, accusationem
 hinc intorquere in adversarium.

4. Aut rursus concedentem, uti-
 le justo opponere.

5. Aut judicem abducere ab in-
 solubili objectione & ad alia, de
 quibus contenditur, animum ejus
 appellere.

6. Aut causa allata solvere obje-
 ctionem quæ solvi non posse vide-
 batur.

7. Aut insolubilem in plures sub-
 dividere partes, atque ita solvere
 videri.

8. Aut non diserte ponere, ora-
 tione tamen ad eam respiciendo
 solvere.

9. Aut adhortando ac veluti
 adver-

ἄλλον ἢ ἀντιδίκου, μεθεδέειν τῷ ἄλλοι
τον ἀντίθεσιν ἐν αὐτῇ τῇ ᾧ φησιν.

ἰ Πάλιν, εἰ ἄλυτον ἀντίθεσιν,
προσθέειν τι αὐτῇ ἢ λύτον, ἵνα ἀπὸ
ἢ λύτου ἀφορμὴ λύσεως γήται.

ἰα' Ἡ μὴδὲ μεμνηθεῖς τῆς ἀλύτου
τοπαράπαν, εἰ ἤλπικε τὸν δικαστὴν αὐ-
τῆς ἠπλεθεῖσαι.

ἰβ' Ἡ συνδραμόντα, τὴν γνώμην
ἀββάλλειν ἢ ἀντιδίκου.

ἰγ' Ἡ μὴ τιθέειν παρεσθαι λύειν,
προσείποντα τὴν λύσιν ὡς ἐν ἀφηγή-
σεως τρόπῳ, καὶ σπουδὴν ἔχειν ἵνα μὴ
τὸ κρινόμενον γήται.

ἰδ' Ἡ ὄνομα ἀντ' ὀνόματι θεῖντα,
οὕτως τῷ εὐλύτῳ ὀνόματι συμπλεκόμε-
νον δόξαι λύειν.

ἰε' Ἡ ἐν προσχήματι ἢ δοκίμῳ πλεί-
ους παρέχειν λύσεις, ἀπάγει μὲν
ἀπὸ ἢ φησὶ ἢ ὄντι ἀλύτου τοὺς δικασ-
τὰς, τὴν δὲ γνώμην ἐξετάζειν ἢ νομο-
θέτου, μὲθ' ἧς γέγραφε τὸν νόμον.

ἰς' Ἡ εἰ ἰσάζωσιν αἱ ἀντιθέσεις,
ἐκ ἀποβολῆς ἢ ἀντιδίκου καὶ οὐκείας
συστάσεως ἀντερωτῶνται, οὕτως λύειν
τὴν ἰσάζωσιν μὲν, ἄλυτον δὲ εἶναι δο-
κίμωσαν.

Εἰπωμεν ἕν ἑκάστου τούτων τὰ
ᾧ παραδείγματα, ἀπρεθέμεθα ἐν τῷ ἑξῆς

adversarii partes juvando, ob-
jectionem insolubilem in ipsa adhorta-
tione evertere.

10. Rursus, si insolubilis sit ob-
jectio, illi aliquid quod solvi facile
possit annexere, atque ita ab hoc
quod solutu facile est ansam soluti-
onis capere.

11. Aut omnino non facere insolubilis objectionis mentionem, si spes sit iudicem illius oblitum esse.

12. Aut condescendendo, sententiam & intentionem perstringere adversarii.

13. Aut objectionem non proponere & tamen solvere tentare, solutione injecta per modum narrationis, dareque operam ne in controversiam res veniat.

14. Aut vocabulum ponere pro vocabulo, atque ita per vocabulum solutu facile adjectum, videri afferre solutionem.

15. Aut sub specie plurium afferendarum solutionum iudices abducere ab argumento vere insolubili, & legislatoris, quia legem scripserit, sententiam inquirere.

16. Aut si objectiones pari utrinque pondere sint, ex adversarii criminatione sui que commendatione vicissim interrogare, atque ita solvere aequalis ponderis quidem sed insolubilem visam objectionem.

Producamus igitur de singulis hisce, quae jam ordine de insolubili

ἀλύτῃ, ἀπ' αὐτῆ τῆ ρήτῃ τὰς με-
θόδους τῶν ἀλύτων ἀντιθέσεων, λαμ-
βάνοιτες.

α' Ἐν μὲν οὖν προαρήματι ἔδεικνυ-
ν λύειν ἄλυτον οὖσαν τὴν ἀντίθεσιν, ἀντι-
κατηγορεῖ ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου,
κακῶς οἱ στρατηγοὶ ἐχρῶντο τῷ πολέμῳ,
καὶ διὰ τῆτο εἰρήνην ἐπαρξάμεθα. Οὐ
δυναμὸν λύσαι ταύτην ὁ ῥήτωρ, ἀν-
τικατηγορῶν φάσκει, ἂν δὴ ταῦτα
λέγῃ, πρὸς θεῶν ἀντερωτήσασθαι αὐτὸν
μεμνημένοι, πόπρον ἐξ ἑτέρας λιγῆς
πόλεως ἢ χεῖρο πρεσβύτων, ἢ ταύτης
αὐτῆς. εἰ μὲν γὰρ ἐξ ἑτέρας, καὶ κε-
κρατηκέναι πὶ τῷ πολέμῳ φῆσαι, καὶ
χρηστούς ἔχειν στρατηγοίς, εἰκότως χρή-
ματα εἴληφεν. εἰ δὲ ἐκ ταύτης αὐτῆς,
τίν' ἕνεκα ἐφ' οἷς ἡ πέμψασα πόλις
τῶν αὐτῆς ἀφῆσκειν, ἔπι ταύτῃ οὗτος
δῶρα προσλαβῶν φαίνεται; Ἀδωατῶν
γὰρ δῆξαι ὅτι οὐ κακῶς οἱ στρατηγοὶ
ἐπολέμουν, διὰ τῆτο οὖν φησιν ἀντι-
κατηγορῶν, δῶρα εἴληφας.

β' Ἐὰν δὲ μὴ ἔχῃς λύσαι ἀντίθεσιν,
εὐπροσώπως ἀναβάλλῃ τὰς λύσεις τῶν
εἰρημῶν εἰς ἕτερον χρόνον παρέξομαι.
ἢ, νῦν διὰ τῆτο οὐ πεποίηκα, ἢ, τῶν
τῶδε ποιήσω. οὕτως ὁ Δημοσθένης ἐν
τῷ κατὰ Ἀνδρότιον, ἂν τείνου λέγῃ
πρὸς τῆς ἐταρρήσεως νόμου, ὡς ὑβρί-
ζομεν ἡμῖς καὶ βλασφημίας οὐχὶ
προσηκύσας κατ' αὐτῆς ποιούμεθα,
δεῖν πρὸς τοὺς θεσμοθέτας ἐλέγχαι,

commemoravimus, exempla, ex
Demosthene ipso sumtis objectio-
num insolubilium retundendarum
rationibus.

1. Cavendo igitur solutionem
objectionis, quam solvere non po-
terat, vicissim accusat adversarium
Orator in Oratione adversus Aeschi-
nem. *Duces male rem gesserunt in
bello, itaque pacem (cum Philippo)
fecimus.* Hoc cum non posset solve-
re Orator, vicissim accusans ait:

a) *Quae si dixerit, obiector vos, ut me-
mineritis eum vicissim interrogare,
utrum ex alia urbe legatus abierit, an
ex hac eadem. Nam si ex alia, quam
bello superiorem fuisse dicet, ac bonos du-
ces habuisse, merito pecuniam accepit.
Sin ex hac ipsa, qua gratia propter qua
urbis, a qua missus erat, suis bonis cessit,
ob ea ipse dona accepisse cernitur?* Cum
enim non posset ostendere quod
duces in bello rem male non ges-
sissent, ideo vicissim accusando eum
arguit dona accepisse.

2. Si non possis commode solve-
re objectionem, solutionem obje-
ctorum differ hunc in modum: alio
tempore respondebo. Vel: nunc
ideo a respondendo me abstineo.
vel: tunc huic objectioni satisfaciam.
Sic Demosthenes in Oratio-
ne contra Androtionem: b) *Quod
si dixerit de impudicitia nos esse injurios,
et falsa in se maledicta jacere, apud Seviros
esse fidem faciendam accusationi, ut ibi*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

ἴθαι τὴν πόλιν εἰρήνην. ἀλλ' ἄχει τοῦτου πάντα ἀφίημι. τί οὖν λέγω; καὶ πόθεν ἄρχομαι κατηγορεῖν; ἔ. ποιημάτων τῆς πόλεως εἰρήνην, φιλοκράτου συνέπειν, ἀλλὰ μὴ τοῖς τὰ βέλτερον γράφουσι ἔ. δῶρα ἠληφέναι, ἔ. ἐξαπατήσαι. Συνδραμῶν γὰρ ὅτε κακῶς ἐπολέμη Χάρης, ἄτως κατηγορεῖν Λισχίνην προδοσίαν ἔπι τῷ συνεπειν Φιλοκράτη, ἀξιοπίστου ἔδοξεν εἶναι; ἔτι καὶ δῶρα ἠληφε, λέγων.

δ. Συνδραμῶν δὲ πάλιν οἷς ὁ ἀντιδικῶς λέγει δικαίους οὖσι, τὸ συμφέρον ἀντιτίθεισιν οὕτως, ὡς ὁ Δημοσθένης πάλιν ἐν τῷ κατ' Λισχίνην. λέγοντῶς γὰρ Λισχίνην ὅτι πονηροὶ Φωκῆς ἦσαν, καὶ ἐχρῆν αὐτοὺς ἀπολωλέναι, ἐκ ἀντιθέσεως μὲν, συνδραμῶν δὲ ἔφη, ἀλλὰ συνέφερεν αὐτοὺς σώσειν εἶναι τῇ πόλει. οὐδὲ γὰρ Λακεδαιμονίους ἀπὸ τῆν δρετὴν αὐτῶν ποτε ἐσωσατε, οὐδὲ τοὺς καταρτάτους Εὐβοέας, ἀλλ' ὅτι συνέφερε τῆτο τῇ πόλει.

ε. Ἀπὸ δὲ τῆς αὐτῆς ἀντιθέσεως ἢ ὁ ἀντιδικῶς παρέχεται, μετὰ βιβλάσεις τὸν δικαστὴν ἐφ' ἑτέραν ἀντιθέσειν, τὴν μὲν ἀλυτον, μὴ συνεκτικὴν εἶναι λέγων ἔ. παρόντῶς ἀγῶντῶς, ἢν δὲ ἀντιθέσεις σὺ. οὕτως ἐστὶ κατὰ Τιμοκράτους ὁ ῥήτωρ πεποίηκε λόγῳ. λέγοντῶς γὰρ ἔ. Τιμοκράτους ὅτι ἐκτίθειται τὰ χρήματα Ἀνδροτίωνι καὶ Γλαυκέτῃ καὶ Μελανωπῶ, ὑπὲρ ὧν αἰτία ἔχω θεῖναι τὸν νόμον, ὡς ὀφειλόντων εἶτι τῇ πόλει, φησὶν, ἀλλ' οὐ περὶ τούτων κείνεται

habentur. condono omnia. Quid igitur dico? unde accusare incipio? Quod, dum pacem Resp. faceret, Philocrati suffragatus est, non in quo suaderentur optima: quod munera accepit, quod fucum fecit. Concesso enim quod male in bella se gessisset Chares, ita dum arguit Aeschinem prodicionis quod Philocrati esset suffragatus, fide dignus etiam videtur quando munera eum accepisse affirmat.

4) Concessis iterum iis quæ adversarius vera ac justa objicit, utilitatem opponit: ita ut Demosthenes iterum in Oratione adversus Aeschinem, d) Cum enim ille dixisset malos fuisse Phocenses, atque oportuisse illos perdere: non hoc oppugnavit, sed concedens ait: at Resp. intererat eos incolumes servari. Neque enim Lacedamonios propter virtutem eorum olim conservasti, neque execrandos istos Euboenses, sed quod eos esse incolumes à Republica erat.

5) Ab objectione quam affert adversarius, judicem abduces ad objectionem aliam: illamque insolubilem negabis facere cum maxime ad præsentem controversiam, sed hanc potius quam tu adduxeris. Sic Demosthenes in Oratione adversus Timocratem, e) cum ille dixisset pecuniam solutam esse ab Androtione, Glaucete & Melanopo, pro quibus accusor legem tulisse, ut qui civitati adhuc debuerint: respondet, non de

νῦν, ἢ περὶ ἐκλίεσθαι τὰ χρήματα τούτοις, ἢ τε μή· ἀλλ' ἐπὶ παρόνομον ἔγραψε Τιμοκράτης ψήφισμα. Απαγαγὼν γὰρ τῆς αλύτου ἀντιθέσεως, τῆς λεγούσης ὅτι ἐκλίεσθαι τὰ χρήματα αὐτοῖς, οὐχ ὑπὲρ τούτων κρίνεται, λέγων, καὶ οὐχ ὑπὲρ τούτων ἔγραψα τὸν νόμον, τὸ παρόνομον ἐπήγαγμ' εἰπὼν, ὡς παρόνομου τῆς γραφῆς οὔσης ὑπὲρ ἧς ἤκασι κρίνοντες.

5) Μετὰ αἰτίας δὲ τὸ πιστὸν τῶν πραχθέντων παρέξει, τὰς αλύτους ἀντιθέσεις μεθοδεύων, ὡς ὁ Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Φορμίωνος, λέγοντος Φορμίωνος, Ἡ μήτηρ οὐκ ἤσῃ τὰς διαθήκας ἐμοὶ πεποιθῆσα ἐξέπλεξε, καὶ ἐρωτῶντι ἔδοκε ἀπίθανον εἶναι τὸ τὸν Φορμίωνα προτιμηθῆναι ὑπὸ τῆς Ἀπολλοδώρου μητρὸς. μὲν τῆς αἰτίας οὐκ ἔστι πιστὸν παρήγαγμ' εἰπὼν, ὅτι μὴ ἀπίσκει. διέφθαρται γὰρ ἡ μήτηρ, καὶ οὐ δούλη ἦν Φορμίων, ἀλλ' αἰνήρ. τὸ δὲ ἐπαχθὲς ἐφυγε, τῷ δόξαι μητρὸς κατηγορεῖν, προσεπισθημὴν ἀμφοτέρωθεν ἀνάγκη ὁμολογεῖν καὶ οὐχ ἑκῶν λέγεσθαι ταῦτα.

6) Όταν δὲ αλύτου ἀντιθέσεως μέρη διαρῆς, περὶ ἧς μεθοδεύειν, ὡς ὁ Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου πεποίηκε, λέγοντι γὰρ Αἰσχίνου ὅτι καὶ Χερρόνησος ὑμῖν διὰ τῆς εἰρήνης παρεγγέγονε, καὶ εἰρήνην ἔχειε ἀντὶ πολέμου, καὶ τελευτῆς τετρακοσίας, καὶ σκευὴ ταύταις καὶ χρήματα, οὐκ ἔστιν ἀλλοτρίη δειξάμενος ταῦτα ὁ Δημοσθένης ἀφ' ἑαυτοῦ ἀντισηθῆναι, οὐδὲ ὡς ἔστιν ἀλλοτρίη δειξάμενος διήλθε

de eo quaeri jam utrum pecunia ab illis soluta sit nec ne, sed utrum nefarium Timocrates decretum tulerit. Abducens itaque iudices ab insolubili objectione, quod pecunia soluta ab illis fuisset, non de hoc inquit contenditur, neque de his legem tuli: sed objicit de nefario, & legem ipsam de qua jam litigent, contra omnes leges esse.

6) Causa allata fidem rebus facies, atque ita indissolubiles objectiones declinabis. Sic Demosthenes in Oratione pro Phormione, cum Phormio diceret, *f) mater tua, Apollodore, à me persuasa tabulas testamenti aboleris*, & videretur incredibile Phormionem ab Apollodori matre praeferrì filio, causa allata fidem rei facit, aitque, *noli non credere, mater enim fuit corrupta, nec servus erat Phormio, sed vir.* Illudque effugit quod erat maxime odiosum, ut videretur matrem accusare, significans coactum & neutquam volentem hoc se facere.

7) Insolubilem objectionem commode tentabis evadere, si eam divideris in partes, ut fecit Demosthenes in Oratione adversus Aeschinem. Cum enim hic objecisset, quod pacis beneficio Chersonesum Athenienses haberent, & pro bello restituta esset pax, & trecentae illis forent naves, hisque instruendis apparatus & pecuniae: haec cum non posset

πῶς ἀντιθέσειν εἰς τρία μέρη καὶ κατὰ
 μέρος εἰσαγαγῶν, οὕτως τῇ διαίρεσει
 μεθώδευσε πῶς ἀλύτον ἀντιθέσειν, καὶ
 ταῖς λύσεσιν ἐσοφίσαστο, ἀλύτων ὄντων
 καὶ τῶν μερῶν. ἐν μὲν γὰρ τῇ πρώτῃ,
 πῶς Χερρόνησον ἔχει ἐξ ἧς σὺτ' ἀ-
 φθον' ὑμῖν κομίζεται, ἐν τῇ εἰταγω-
 γῇ πῶς δοκοῦσαι λύσιν διὰ τῆς ἀντικα-
 τηγορίας παρέστησεν, εἰπὼν οὕτως. Ἀν-
 τίνυν ἀντὶ Φωκείων καὶ Πυλῶν Χερρόνη-
 σ' ὡς περιέειπε τῇ πέλει, λέγων, πρὸς
 θεὸς καὶ θεῶν μὴ ἀποδέξῃσθε. ἐδύ-
 νασθε γὰρ ἂν εἰ μὴ διὰ τούτους, καὶ
 Χερρόνησον καὶ Πύλας καὶ Φωκείας ἔχειν.
 εἰ μὲν γὰρ ἀληθὴς ἦν λύσις ἐκείνη, ὅτι
 οὐ περιγέγονε Χερρόνησ'. ἐπεὶ δὲ
 ψεῦδ' ἦν, τὸ σόφισμα ἐκείνο γέγο-
 ρεν, ἀλλ' ἐκ ἀντὶ Φωκείων καὶ Πυλῶν.
 Πάλιν δὲ τὸ δεύτερον τῆς ἀντιθέσεως
 μέρος εἰσήγαγε, λέγων, οἶδα τίνυν
 ὅτι τοὺς μὲν ὑπὲρ τῶν κατηγορημάτων
 αὐτῶ λόγους λισχίνης φεύξεται. βελό-
 ρη δὲ ὑμᾶς ὡς πόρρωτάτω τῶν πε-
 πραγμένων ἀπαγαγεῖν, διέξεισιν ἡλικα
 πᾶσιν ἀνθρώποις ἀγαθὰ ἐκ τῆς εἰρή-
 νης γίγνεται, καὶ τούτου ἐκ τῆς πελέ-
 μου κακὰ. καὶ ὅλας ἐγκώμια εἰρήνης
 εἶναι. καὶ τούτου ἀπολογησεται ἐπὶ
 δὲ καὶ αὐτὰ ταῦτα, κατηγορήματα
 τούτου. εἰ γὰρ ἢ τῆς ἀλλοῖς ἀγαθῶν
 αἰτία, τισούτων πραγμάτων καὶ πηλὴς
 καύτης ταραχῆς ἡμῖν αἰτία γίγνεται. τί-
 ρος εἶναι ἔστο φησὶ, πλὴν ἔτι δῶρα λαβόν-
 τες οὕτω, καλὸν πρῶγμα φουσεῖ, κατὰ
 πῶς διέσθησαν; καὶ ἐν αὐτῇ τῇ διαί-

conjunctim refellere Demosthenes,
 nec quod falsa essent demonstrare,
 divisit objectionem in tres partes,
 singulasque inducens, ita divisi-
 onis ope hanc indissolubilem obje-
 ctionem scite declinavit, & solutio-
 num specie elusit etiam partes, quæ
 dissolvi vix ac ne vix quidem pote-
 rant. Nam ad primam, *Cberonesus*
vobis est, ex qua committatur abunde ad
vos afferetur, in inductione per recri-
minationem solvere objectionem
 videtur cum ait: g) *Quod si pro*
Phocensibus & Pylis Cberonesum superesse
Reip. dixerit, per Jovem & Deos vos ob-
secro, ne admittatis, potuisset enim alia
ratione & Cberonesum & Phocesius &
Pylas habere. Licet enim vera sol-
 utio fuisset, dicere *Cberonesum non esse*
relictam Atheniensibus, tanquam quoniam
falsum hoc erat, illo potius scite ex-
cogitato usus est: ac non pro Phocensi-
buss Pylisque. Hinc ad alteram obje-
 ctionis partem progressus h) *Equi-*
dem scio, inquit, Æschinem ad accusa-
tionem nihil esse responsurum, sed quo vos
quam longissime à causa abducat, comite-
moraturum quantum univerti mortales
commodorum ex pace percipiunt; contra,
quæ à bello clades, ac denique laudati-
onem pacis, defensionis loco allaturum.
 Sunt autem ea omnia cum ejus crimina-
 tione conjuncta. Nam si pax, quæ ali-
 is tot bonorum causa est, tot negotiorum
 & tantæ perturbacionis causa nobis exti-
 tit, quid laudem dici conveniat, nisi

ἴβος

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

γὰρ μὲν παρέχόμεθα τὰς λύσεις, οὕτως ὡς ὁ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ολυμπιοδώρου, ὅτι οὐ προσήκει σοι τῶν Κόνων ἔσθ' ἀλλεῖς· ἐγὼ γὰρ καὶ ἡμφοισβήτησα, καὶ εἰσελθὼν εἰς δικασήριον ἐνίκησα, καὶ δεσπότης εἰμί· σὺ δὲ εἰ ἡμφοισβήτης ἔσθ' κλήρα, πρὸ τῆς τῶν δικασῶν ἀποφάσεως ἐχρῆν ἀντιπρῆσαι. τὰς μὲν ἀντιθέσεις οὐδαμῶς προηγουμένως ἔθηκε, λέγει δὲ δι' ὅλας τὰς λόγους, ὅτι μοι πρὸς Ολυμπιοδώρον συνθήκαι τινες ἐγένοντο, ἵνα κοινῆ πρὸς τοὺς ἄλλους ἀγωνισώμεθα· τὸ μὲν ἡμῶν τετὸν ἐχρῆν ἔσθ' κλήρα, τὸ δὲ ἡμῶν ἐμὲ καὶ ὠμόσαμιν κοινῆ πρὸς ἀπαιτίας ἀγωνισθῆναι· παρέβη δὲ Ολυμπιοδώρος τὰς συνθήκας. οὕτως γὰρ ἀμφοτέρας λεληθότως τὰς ἀντιθέσεις μεθοδύει, μηδὲ ἠλίνα συνθεῖς ἐκ προηγουμένου. λέγω δὲ ὅτι ἀπὸ τῶν συνθηκῶν ἐκ ἡμφοισβήτησα, νομίζων σε πιστὸν εἶναι· εὐκρίνας δὲ ἐμοῦ σιωπήσαντα κατὰ τὰ δόξαντα.

θ' Παραγνῶν δὲ τῷ ἀντιδικῷ, καὶ ὡς δοκῶν αὐτῶν πρὸς κήδεσθαι, ἄλυτον εἶναι δοκοῦσαν μεθεξέσεως ἀντιθέσει, ὡς ὁ Δημοσθένης περὶ τῆς ἐπιπέσει· ἐν τῷ πρὸς Βοιωτὸν περὶ τῆς ὀνόματ'· λέγοντ' γὰρ τῶν Βοιωτῶν, Μαντίθεος λέγομαι· δεύ-

quam ex instituto solutionem ejus professus, ut Demosthenes in oratione contra Olympiodorum. Non competit tibi Cononis piscatoris hereditas. Nam ego qui dubius hærebam forum adii, & causæ victor recessi, itaque sum dominus hæreditatis. Te vero cum de illa herciscunda egas dubius, oportebat ante judicum sententiam, hereditatem tibi vindicare. Demosthenes objectiones neutiquam ex instituto ponit, at per totam orationem præ se fert cum Olympiodoro pactum initum ut communiter adversus alios certaremus, & dimidiam partem ferret hereditatis ipse, dimidiam ego, & communis nomine adversus alios quoscunque juravimus nos esse certaturos. i) Olympiodorus vero pactum hoc violavit. Ita utramque simul objectionem scite evertit Demosthenes, licet neutram ex instituto proponit. Ajo nimirum me propter pactum neutiquam dubitasse, cum te fidem servaturum crederem. Tu autem in foro vicisti me propter illam opinionem scilicet tacente.

9) Monendo adversarium, ac velut ejus curam habendo objectionem quæ videbatur insolubilis, discuties, ut fecit Demosthenes in Oratione adversus Bæotum, de nomine. k) Cum enim Bæotus objiceret se Mantitheum vocari, secundo loco enim

enim

πρὸν γὰρ ὁ πατὴρ εἰσήγαγε εἰς τοὺς
Φεάτορας· πῶ μὲν ἀντίθεσιν προη-
γουμένως ἐκ ἔθηκε· ὁ Μαντίθεος γὰρ
ἐν αὐτὸς ὡς προνοούμενος δὲ μεθο-
δεύει, ἐρωτῶν, Βούλει πρὸς θεῶν ὡ
βοιωτῆ Μαντίθεος λέγεσθαι; σὲ οὖν
εἰσήγαγε δεύτερον ὁ πατὴρ εἰς τοὺς
Φεάτορας, ὃν ἀναγκασθεὶς ἐποιήσατο
ὄντα ἀπὸ τῆς ἐταίρας Πλαγγόνος.
Ἀδυνατῶν γὰρ κἀνταῦθα λύσαι πῶ
ἀντίθεσιν, ἔθηκε προηγουμένως ὡς
παραινῶν τῷ ἀντιδίκῳ, καὶ καλεσθῆ-
σατο, καὶ λύσιν ἔδοξε, μὴ δὲ καὶ ὀνει-
δίσειν αὐτῷ τὰς προτέρας τύχας τῶν
πατέρων.

ἢ παρεμπλέκων δὲ τῆ ἐυλύτου τῆ
ἀλύτου ἀντίθεσιν, δόξαι παρέχεσθαι
λύσιν, πῶ ἀφορμὴν ἀπὸ τῆ συμπλε-
κτικῆς ἐυλύτου, λαμβάνων· ὡς Δημο-
σθένης ἐν τῷ πρὸς Λεπτίνου πεποίηκε
ἢ δυνάμενος γὰρ λύσαι ὡς ἢ πολλοί
ἀνάξιοι ἔχουσι τὰς ἀτελείας, ὅσα πλέ-
κει τῷ τούτῳ, καὶ λέγει, ὅτι φησὶ Λεπ-
τίνος, ἐπειδὴ ἀνάξιοι ἔχουσι τὰς ἀτε-
λείας, ἀπὸ τούτου τὰς δωρεὰς τοὺς εὐερ-
γέτας ἀφελώμεθα. ἀπὸ τῆ πεπερα-
γμένῃ, ὅτι τὰς δωρεὰς τοὺς εὐεργέτας
ἀφελώμεθα, εὐπορεῖν ἔδοξε λύσεως,
πρὸς τὸ ὅτι πολλοὶ ἀνάξιοι τὰς ἀτελείας
ἔχουσιν.

ἢ εἰ βὰν δὲ ἡ ἀντίθεσις ἀλύτῃ ἢ,
ἐλπίζης δὲ τοὺς δικαστὰς ὑπλήσεσθαι.

enim à patre introductum esse ad
Curiales : ille objectionem di-
serte non posuit, nam Mantitheus
ipse erat, sed velut curam gerens
adversarii, eam eludit, dum ro-
gat : Voles itaque, per Deos, o
Bœote, Mantitheus vocari, te quip-
pe secundo loco pater in curiales
introduxit, quem coactus adoptavit
susceptum ex amica Plangone. Cum
enim solvere hinc objectionem non
posset, posuit cum maxime velut
moniturus adversarium, atque ita
eluxit solvereque est visus, priorem
etiam parentum conditionem ex-
probrando.

10) Insolubili objectioni aliquid,
facile solvi quod potest, admiscens
videberis solutionem afferre, si
argumentum ab illo quod solutum est
facile, sumseris, ut factum est à
Demosthene in Oratione adversus
Leptinem. 1) Cum enim non posset
dissolvere quod objiciebatur mul-
tos etiam indignos immunitatibus
frui, admiscet ei aliquid, & ait Lepti-
nem colligere ex eo quod indigni
gaudent immunitatibus, ideo etiam
bene promeritos præmiis esse spo-
liandos. Ex hoc enim quod affe-
rebatur de eripiendo bene meritis
præmio, visus est etiam alterū illud
de multis indignis immunitates ha-
bentibus posse diluere.

11) Si dissolvi nequeat objectio,
& spes sit iudices ejus ob multitudi-

Zzz 3

nem

αὐτῆς, ἀλλὰ τὰ πλήθους τῶν Πιτηδίων ἐν τῷ λόγῳ συμπραχθέντων, μηκέτι μέμνησο ἐν τῷ λόγῳ αὐτῆς. ἔτο δὲ καὶ ὁ ῥήτωρ πεποίηκε. λέγουσι γὰρ Αἰσχίῳ, Ἀλλὰ πρὶν ἐμὲ ἐξελθεῖν, καὶ Κερσεבלέπης ἀπώλετο· ἔκ' ἔθηκε τὴν ἀντιθέσιν ἐν τῷ λόγῳ, τῷ χρόνῳ δόξας πολλὴν ἀντιθέσεων ἀφθονίαν παρέχεσθαι ἑτέρων, καὶ σύγχρῃ ἐργασάμενος, τὴν ἀνθυποφροσὴν τὴν περὶ τῶν χρόνων, ἔκ' ἐλπίσας τοὺς δικαστὰς ὡς περὶ ἔτο κρινόμενον ἐνστήσεσθαι.

β) Συντρέχων δὲ τῇ αὐτῷ ἀντιθέσει, τὴν γνώμην Δαβάλλης ἔ' ἀντιδικου, ἵνα δοκῆς προσχήμετι ὡς λύσει δὴ τινα τὴν κατηγορίαν γνώμης παρέχεσθαι. ὡς ἐν τῷ κατὰ Λεισοκράτους ὁ ῥήτωρ πεποίηκε. μὴ δυνάμει γὰρ δεῖξαι ὅτι ἔκ' ἐστὶ τὸ ψήφισμα τὸ γραφὴν τῷ Λεισοκράτει προβούλευμα, τὴν γνώμην ἔ' γράψαντι Δαβάλλης. Ἐγὼ δὲ, φησὶν, εἴμαι δὴν ὑμᾶς ἐκείνο ὑπολαμβάνειν, ὅτι τὸ ψήφισμα τὸ ἔ' ἔγραψεν. ἔκ' ἵνα ὄντι ἀκύρη, μηδὲν ἀηδὲς ὑμῖν συμβῆ (τὴν δέχην γὰρ ἐξῆν αὐτῷ μὴ γράφειν, αἶνε τὸ τῇ πόλει βέλτιστον σκοπεῖν ἐβόλετο) ἀλλ' ἵνα ἐξαπατηθέντων ὑμῶν, ἀπαρξάντο τινες λάνανθια τοῖς ὑμῖν συμφέρουσιν. εἰ δὲ γράψαί μιν καὶ χρόνος ἐμποιήσαντες, καὶ δὲ ἔκ' ἀκύρον ἐστίν, ἡμεῖς ἐσμεν. ἐνστήναι γὰρ οὐ δυνάμενος ὅτι ἔκ' ἐστὶ προβούλευμα, συνέδραμε, καὶ

m) Aeschines de falsa legat. p. 258.

nem rerum in oratione adversarii allatarum oblituros, non facies ejus in oratione tua mentionem. Sic etiam Demosthenes cum ab Aeschine m) esset dictum quod antequam ipse esset profectus, Cersebleptes periisset, objectionem in oratione sua non posuit, ratusque magnam copiam aliarum objectionum deinceps afferendam, & objectionem de tempore cum aliis confundens speravit non fore ut iudices huic controversiae insisterent.

12.) Concessa insolubili objectione, consilium accusabis adversarii, ut isto obtentu videaris velut pro solutione quadam, criminationem consilii ingerere, ut fecit Demosthenes in Oratione adversus Aristocratem, n) Cum enim non posset demonstrare quod decretum ab Aristocrate scriptum non esset praconsultum à Senatu, consilium ejus qui scripserat criminatur. Ego, vero vobis illud contra hoc opponendum statuo: decretum ab ipso esse scriptum, non ut eo irrito nihil vos incommodi sentiretis (licuisset enim omnino nihil scribere, si spectasset quid esset à republica) sed ut vobis deceptis, quidam ea, quae cum vestris utilitatibus pugnant, consequerentur. Qui autem accusarint, & rem distulerint, & effecerint ne ratum esset decretum, hi nos sumus. Cum enim instare non posset quod non esset à Senatu praconsultum, hoc concessit, eoq; con-

n) p. 442.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

ἰσθ' ὄνομα δὲ ἀντ' ὀνόματ' ὁ
 μέλαθ' εἰς, τὴν ἀλύτῳ μεθοδεύσεις
 ἀντίθεσιν, ὡς ὁ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ
 τῆς Φάνης πεποίηκεν. οὐδὲν γὰρ
 ἀντισηῖναι πρὸς τὸ ὅτι οὐχ ὑπεύθυνον
 οἶα αὐτὸν ὁ Κτησιφῶν ἀνηγόρευσε (ὁ
 περ' ἀντικρυσ καὶ Διοφάνην ὁ νόμος
 ἀπαγορεύει, μηδένα τῶν ὑπευθύνων
 ἀναγορεύεσθαι κελεύων) ὀνόματ'
 μέλαθ' εἰς τὴν μέθοδον παρέχετο, ἀντί
 τῆς ἀνηγόρευσε, ἐπήνεσεν, εἰπὼν, αὐτὸν
 ὑπεύθυνον οἶα. οἱ γὰρ νόμοι οὐ κωλύ-
 ουσιν ἐπαυθῆναι, ἀλλ' ἀναγορεύεσθαι.
 Ἀπὸ τῆς ὁρῆσεως μεθοδεύσεις τὴν ἀλύ-
 τῳ ἀντίθεσιν, σωτῆρων αὐτῆ τὸν
 τρόπον τῆτον. κέχρηται δὲ αὐτῷ καὶ ὁ
 ῥήτωρ. ἐκείν' ὅτι οὐδὲν γὰρ οὐδὲν ἀντι-
 δεῖξαι ὅτι ἐκ τῶν ὑπευθύνων, οὐδὲ αὐ-
 τὸ, ὅτι οὐ κωλύουσιν οἱ νόμοι τοὺς ὑπευ-
 θύνους ἀναγορεύεσθαι, συνδραμῶν
 τῷ ὅτι ὑπεύθυνος ἦν, λέγει τὸ, ἀξίαν
 ἐκείν' μετὰ τῆς Κτησιφῶν ὅτι περὶ
 τούτων οὐδενὸς ὧν ὑπεύθυνος ἦν, ἀλλ'
 ἐφ' οἷς ἐπέδωκα, ὡς συκοφάντα ἀλλὰ
 καὶ τειχοποιὸς ἦσα, φησί. καὶ Διοφάνην
 τῆτό γε ὁρῶν ἐπηνόμην (οὐκ ἀνηγο-
 ρεῦμένην εἶπεν) ὅτι τὰ ἀνηλωμένα ἐπέ-
 δωκα, καὶ ἐκ ἐλογιζόμεν. ὁ μὲν γὰρ
 λογισμὸς ἐυθυνῶν καὶ τῶν ἐξελαζόντων
 προσδίδεται ἢ τῆς δωρεᾶς, χάριτος καὶ
 ἐπαίνου δικαία τυγχάνειν εἶναι. Ἀδυνα-
 τῶν γὰρ ὅτι οὐχ ὑπεύθυνος ἦν, δεῖξαι
 τὴν ἀντίθεσιν, συνδραμῶν καὶ τῆς τῶ

14. Vocabulum ponendo pro
 vocabulo, objectionem insolubilem
 eludes, ut fecit Demosthenes in ora-
 tione de Corona, q) cum enim haud
 posset refellere quod obnoxium ad
 rationes reddendas ipsum Ctesiphon
 praconio extulisset, quod di-
 lertis verbis & aperte vetat lex, ne-
 minem obnoxium praconio effe-
 ri permittens, vocabuli mutatione
 viam diluendae objectionis reperit
 & obnoxium laudatum à Ctesiphonte,
 non praconio elatum dixit. Non autem
 laudari leges, sed praconio efferi
 prohibent. A definitione etiam viam
 invenies diluendae insolubilis ob-
 jectionis, si definitionem concesseris
 certo modo, qua ratione usus etiam est
 Orator. Cum enim non posset ostendere
 quod obnoxius non esset: neque il-
 lud, quod leges non prohiberent
 obnoxios efferre praconio, concessit
 quod esset obnoxius, subjungit:
 τ) *atqui me dignum corona judicavit
 Ctesiphon non ob eorum quicquam de qui-
 bus obnoxius eram, sed ob ea quae largitus
 sum, o calumniator. Sed et muro-
 rum instaurator fuisti, inquit. Et ob hoc
 recte laudabar (non ait, praconio effe-
 rebar) quod impensas de meo sum largitus,
 & non in expensis tabulas retuli. Ex-
 pensis enim tabulae rationes & inquisito-
 res requirunt, donatio autem gratiarum
 actionem & laudationem merito consequi-
 unt. Cum enim non posset, quod
 obnoxius*

ὀρίσασθαι καταφυγῶν ὧν ἔκ ἢν ὑπεύ-
θυνος, τοῖς ἐστὶν ἐφ' οἷς ἐπέθηκε, μεθε-
δεύειν ἔδοξε τὴν ἀντίθεσιν.

ἰ. Ἐν προσημασίᾳ δὲ τῆς δοκῆς πλείους
μὲν ἔχειν παρέχεσθαι λύσεις τῆς ἐχούσης
νόμου, ὡς ὁ ἀντιδικῶν λέγει, οὐ βού-
λεσθαι δὲ ἀντίσασθαι αὐτῷ, τὴν γνώ-
μην δὲ ἐξετάζειν τῆς θέντος τὸν νόμον
μᾶλλον ἀρεῖσθαι τῶν συλλαβῶν τῶν ἐν
αὐτῷ τῷ νόμῳ ὑπεναοῖτως ἐχουσῶν σοί'
ὡς ὁ Δημοσθένης ἐστὶ περὶ τῆς ἐπιφανῆ
πεποίθησιν. οὐ διωάμενος γὰρ δεῖξαι
ὅτι ἔστι τοὺς ὑπευθύνους ἀνακηρύττε-
σθαι ἐστὶ θεάτρῳ, τοῦτο μὲν ἀφίσα-
ται, πῶς γνώμην δὲ τῆς νομοθέτου ὑπὲρ
αὐτῆς οὐσαν ἐξετάζει, καὶ τῆς δοκῆς πλεί-
ους ἂν παρέχεσθαι λύσεις πρὸς τὸ ρη-
τὸν, εἰ ἐβύλετο. Καὶ μὴν περὶ γε τῆς ἐν
τῷ θεάτρῳ ἀνακηρύττεσθαι ὡς ἐπιφανῆ,
καὶ τὸ πολλάκις αὐτὸς ἐπιφανῆσθαι
πρότερον. ἀλλὰ πρὸς θεῶν, οὕτω
σκαῖος εἰ καὶ ἀναίδητος Λιχίνη, ὡς ἴσως
οὐ διωάμενος λογίσασθαι ὅτι τῷ μὲν
ἐπιφανῆ μὲν τὸν αὐτὸν ἔχει ζῆλον ὅπου
ἂν ἀναρρήθῃ ὁ ἐπιφανῆς. τὸ δὲ τῶν ἐπι-
φανῶν ἕνεκα συμφέροντος, ἐστὶ τῷ
θεάτρῳ γίνεται τὸ κήρυγμα; οἱ γὰρ
αἰκούσαντες ἅπαντες, ὡς τὸ ποιεῖν εὖ
πῶς πόλιν προτρέπονται, καὶ τοὺς ἀπο-
διδόντας τὴν χάριν μᾶλλον ἐπαινοῦσι
τῆς ἐπιφανῆς. Δόξας γὰρ πλείους

obnoxius non esset, contra id quod
objiciebatur ostendere, concedens
hoc & ad definitionem confugiens,
ostenso de quibus non esset ad ra-
tiones reddendas obnoxius, de iis
scilicet quæ esset largitus, objectionem
visus est diluisse.

15. Causando plures esse in prom-
tu solutiones adversus legem quæ-
lem adversarius objicit, nolle au-
tem te adversus illam jam disputa-
re, sed intentionem potius & con-
siliium examinare ejus qui legem
tulit, illoque potius stare quam
syllabis & verbis legis quæ tibi ad-
versantur. Sic Demosthenes in Ora-
tione de Corona. Cum enim non
posset ostendere esse fas ut in the-
atro obnoxii efferrentur præconio,
illud quidem relinquit, sed consi-
lium legislatoris de illa re inquiri;
cum insinuasset plures sibi si vellet
etiam adversus legis verba respon-
siones haud deesse. s) Jam quod ad
præconium in theatro attinet, quam plu-
rimos alios ante me coronatos prætereo,
sed per Deos immortales, ita ne vacors es
& stupidus Eschines, ut intelligere ne-
queam, ei qui coronatur, idem contingere
incitamentum virtutis, ubicunque corona
proclametur, sed propter utilitatem eorum
qui coronam donant, in theatro ficti præ-
conium? Nam quotquot audiunt, hi ad
bene de Rep. merendum excitantur: &
eos qui gratiam referunt, magis laudant
quam eum qui coronatur. Cum enim
A a a a videri

ἔχον ἂν παρέχουσαι λύσεις εἰ εἴθουλο-
το, εἰκίνας μὲν παρέλιπε, τὴν γυναι-
κὴν δὲ ἐξετάσας καθ' ἣν συμφέρει
μᾶλλον ἐν τῷ θεάτρῳ ἀιακηνύτῃσθαι,
μεθώδευσε τὸ νέμον, καὶ αὐτὴ μὲν
ἔβη, ἔχουσα δὲ εὐτως.

15. Ἐὰν δὲ ἰταζῶσιν αἱ ἀντιθέσεις,
ἐκ ἀσβολῆς μὲν τῆ ἀντιδικου, συσά-
πτος δὲ τῆς ἑαυτῆς, κρημνῆς ἂ οἶσι σοὶ
συμφέρειν. ὡς ὁ Δημοσθένης ἐν τῷ
κατὰ ΚόνωνⓄ πεποίηκεν. ὄντⓄ γὰρ
τοῦτου ἔζητήματⓄ, ὄμοσον σύ-
ουχί. ἀλλ' ἐγὼ ὄμνύω. καὶ τῆ κατα-
τὸν ὄρκον ἰσάζοιτⓄ, πότερον ὄμοσα
θεῶ, ἀσβαλῶν τὸν ἐχθρὸν, καὶ εἰπὼν
ὅτι τὰ ἐκατάκα κατήσθαι, καὶ ἡσέβη μὲν
περὶ τοὺς θεοὺς αἰεὶ, δίσσεβῆς δὲ ἐγὼ
καὶ πλείστον τῶν κρημνῶν ποιούμενος
λόγον. εὐτως τὴν ἰταζῶσαν ἀντιθεσιν
ὡς ὄλο συμφέρειν μὲν ἑαυτῆ, λυπῆν δὲ
τὸν ἀντιδικον, ἐκράτῃεν, εἰπὼν, Ἐγὼ
τοῖσιν ὄμνύω ὡς νόμιμον κατ' ἐξουσίας
αὐτῆ καὶ γυν. καὶ οἰκίας, ἀξιοπιστότε-
ρος ὁ τῶν θεῶν πλείω ποιούμετⓄ
λόγον.

Ἐπὶ περὶ τῶν εὐλύτων καὶ τῶν
δυσλύτων ἀντιθέσεων.

16. ΤΑΣ ἀντιθέσεις ἔσαι λύσεις ὁπιδέ-
χοιται, εἰ μὲν ὡς εὐλύτοι, κρηγου-
μένως τοῖς, καὶ κατὰ κρημνῆς ἂ ἂν ὁ
ἀντιδικⓄ εἴποι, ἀσπὲ ἀξιοπιστίαν καὶ

videri posset plures habere in
promptu solutiones, si vellent illis uti,
his relictis consilium excussit, quare
magis è re sit bene meritos præco-
nio efferri in theatro, atque ita le-
gem elusit ipsi quidem adversantem
sed eo datam consilio.

16. Si paria utrinque sint obje-
ctionum momenta, ex criminatio-
ne adversarii, & sui ipsius commen-
datione confirmabis ea quæ causæ
tuæ prodesse duxeris, ut Demosthe-
nes fecit in oratione adversus Co-
nonem. 1) Cum enim hic esset qua-
stionis status, jura tu, non sed ego
jurabo: ac paribus hinc & inde exi-
stentibus uter jurare deberet, argu-
mentis, criminatus inimicum quod
Hecatæ comesset cœnas, & impium
semper adversus Deos se gessisset,
ego autem semper pius & Deorum
reverens. Sic argumenti paritatē
robur addidit, ut putabat suæ causæ
conducere & adversario obesse, at-
que: ego igitur jurabo solenne jus-
jurandum, mihi progenieique meæ
& domui exitium si sefellero impre-
catus, longeque ero fide dignior quā
Deos reverentius colui.

17. De facile & difficulter solubilibus
objectionibus.

Ex objectionibus solutionem ad-
mittentibus eas quæ facile possunt
solvi, diserte expone, & enarratis
perspicue iis quæ ab adversario di-
cuntur,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

μιγνύναι καὶ ταῖς μαχίμοις. ἐπὶ δὲ
 μὴ εἴ ἀγανίζεσθαι ἐσθ' ὅτι χρεὶ καὶ τὸν
 δικαστὴν ἐμπαθῆ ποιῆσαι, δὴ οὐκ ποι-
 εῖν καὶ τὸν ἀντίδικον ὡς ἀντιθέσεως ἀνή-
 ματι λέγειν περὶ αὐτῶ, ὅ, ἡ ἀνὸς ἡτλη-
 θεὶς εἶπη. οἷον τὸ, Μὴ με Δημοσθένει
 παραδῶτε, μηδὲ διὰ Δημοσθένην ἀνέ-
 λητε. Ἡ γὰρ ἀντίθεσις αὕτη ἐν μέσῃ
 τῇ μάχῃ κειμένη τῇ λεγούσῃ ὅτι χρεὶ σε
 ἰδιωτικὴν πρὸς με ἐπαυαρεῖσθαι δίκην,
 τοὺς μὲν δικαστὰς διὰ φθόνου εἰ καθ' ἑ-
 αυτὸν διὰ τὸ δημοσίᾳ εἰληχένας, εἰς
 ὄργην ἐμβέβληκε τὴν κατὰ Μιδίαν.
 τὸν ἀντίδικον δὲ ὡς προκαταγινώσκουσα
 ἑαυτῶ ὅπερ ἀμφισβηλεῖται, τοὺς λόγους
 ἐποίησε τοὺς λέγειν διὰ τῆς ἐπιλο-
 γικῆς ἀντιθέσεως.

riis admiscere, quoniam inter de-
 certandum opus est quandoque
 commovere iudicem: oportet igitur
 inducere adversarium objectionis
 more dicere de se ipso, qualia dice-
 ret iam victus & superatus, quale
 est illud: u) *ne me Demostheni tradite,*
ne me Demosthenis causa perdit. Hæc
 enim obiectio in media decertati-
 one collocata, quæ fuerat de eo quod
 privatam te oportet mihi intentare
 litem, iudices per invidiam adver-
 sus se, quod publicam ipsi movisset,
 in iram adversus Midiam conjecit.
 Adversarium itaque, velut præcon-
 demnantem seipsum de quo adhuc
 litigabatur, hæc dicentem induxit
 per objectionem epilogicam.

u) Orat. contra Midiam p. 400.

II. PROLEGOMENA RHETORICA

Incerti Scriptoris. *

*Præmissa Commentariis Græcis ** in Hermogenem, Aphthonium &c.*

ΟΙ τὴν ῥητορικὴν ἀνακοσμήσαντες
 τέχνην, εἰς δέκα τινὰ κεφάλαια
 διέδιλον τὰ προλεγόμενα αὐτῆς. πρῶτον

Qui rhetoricam artem exorna-
 runt, in decem capita ejus
 prolegomena diviserunt. Primum
 caput

* Ex Codice Coisliniano edidit, versioneque Latinâ donavit celeberrimus Montfauconus in catalogo MSsæto Græcorum illius Bibl. p. 590. seq. Paris. 1715. fol.

** In meo Codice MS. prolegomenis præmittitur hic titulus: *Ἐναγωγὴ τῶν ἀναγκασιῶν ἐξηγήσεων εἰς τὴν ῥητορικὴν, τῶν ἀποδοθειῶν ὑπὸ τε Χριστιανῶν ἐξηγητῶν καὶ ἑλλήνων, ὧν εἰς Χριστιανοὺς μὲν, ἸΩΑΝΝΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΣ μέγας καὶ ὀρθοδόξοτατος ὁ Σικελώτης, καὶ ἕτερος ἸΩΑΝΝΗΣ διδάσκαλος ὁ Γνωμότης, ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ Μητροπολίτης Κορίνθου, ἕτερος Μητροπολίτης ὁ Δοξαπάτρις, καὶ ἸΩΑΝΝΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ, ὁ διαρετής λεγόμενος. Ἕλληνες δὲ ΣΙΜΠΛΙΚΙΟΣ, ΛΟΓΓΙΝΟΣ, ΣΥΡΙΑΝΟΣ, ἸΑΜΒΛΙΧΟΣ.*

μὲν ἔστι κεφάλαιον, εἰ ἐκ θεῶν καὶ ἐν
 θεοῖς ἡ ρητορικὴ ὅπερ Πιλούου ἔταυσε.
 θεὸς ἡ πάντων ἀρχὴ, ἐξ ἧς τὸ εἶναι
 τῆς ἔστι πεπήγασα. ὁ αὐτὸς οὖν καὶ
 ταύτης ἐστὶ τῆς τέχνης ὁ δημιουργός.
 καὶ πρῶτον μὲν συλλογισμῶ τινι χρη-
 σάμεθα καὶ εἰπωμεν ἔταυσε. πάντα
 τὰ ἀγαθὰ ἐκ θεοῦ. ἐν τι τῶν ὄντων
 ἀγαθῶν καὶ ἡ ρητορικὴ. ἀρα καὶ
 αὕτη ἐκ θεοῦ ἐστίν. ἔταυσε μὲν οὖν διὰ
 συλλογισμοῦ τὴν γῆσιν αὐτῆς παρε-
 σῆσαμεν ἀναγκαῖον δὲ καὶ ἰδικωτέ-
 ραν γῆσιν αὐτῆς διὰ τινὲ μυστικῆς
 εἰπεῖν ἀναπύξεως. λέγεται ὡς βυλη-
 θεὸς ἐστὶ θεὸς τὸν πάντα κόσμον συστή-
 σαθαι, ἐξ ἀνόμοιοιμερῶν αὐτὸν καλλω-
 πίσαι ἐσπούδασε, τῆτο γὰρ τι κόσμος,
 τὸ ἐκ διαφορῶν ἀλλήλων ἔχον τὴν
 σύνθεσιν καὶ προσέταξε ἑ ἀμφ' αὐτῶν
 θεῶν δυνάμει σιωποφέρειν ἐκάστη
 κατὰ τὸ ἰδίαν αὐτῆ εἰς τὴν δημιερ-
 γίαν ἔ κόσμος. ὅθεν Ἄθλινα μὲν ἐλαί-
 αν καὶ τὴν ὑφαντικὴν κομίζει, Διόνυσος
 δὲ αἰπέλον, Δημήτηρ τοὺς καρπούς,
 Ἀπόλλων ἰατρικὴν, τοξικὴν, μουσικὴν
 καὶ μαντικὴν Ἡφαιστὸς τὴν χαλ-
 κευτικὴν, Ἄρης τὴν στρατηγικὴν. καὶ
 ἀπλῶς ἄλλο ἄλλο τι προειργασάν-
 τες τὸν κόσμον ἐτεκτήναντο. ὁ δὲ Ἑρμῆς
 τὸ ποικίλον ἰδῶν τῶν δημιουργημάτων,
 καὶ λογισάμενος ὡς γνήσεται τις ἕξις
 καὶ ἀμφισβήτησις καὶ ἰπλογοῦ ἐν τοῖς
 ἔστι, δέδωκε τὴν ρητορικὴν. καὶ ἔταυσε
 μὲν οὖν ἐκ θεῶν ἡ ρητορικὴ. ὅτι δὲ καὶ
 ἐκ θεοῖς, δι' ἑτέρου μύθου ὡς παρασησῆσαι
 χρειῶν. λέγεται ὡς ἠῖκα ἔ χάους

caput est, utrum ex diis, vel in diis
 sit rhetorica: quam illi quæstionem
 ita solvunt. Deus est omnium
 principium, ex quo existentibus
 essentia oritur: ergo hujus quoque
 artis ipse conditor est. Ac primum
 quodam utamur syllogismo, & sic
 dicamus: omnia bona sunt ex Deo;
 atque Rhetorica vere ex numero
 bonorum est; ergo & hæc ex Deo
 est. Sic itaque ex syllogismo ortum
 ejus declaravimus: operæ autem
 pretium erit ejus ortum ex fabulosa
 quadam explicatione magis proprie
 indicare. Dicitur Deum cum uni-
 versum mundum constituere vellet,
 ex dissimilibus partibus ipsum orna-
 re studuisse: illud enim vere mun-
 dus fuerit, quod ex diversis mutuo
 copulatis compositionem habet;
 præcepisseque divinis adstantibus
 sibi virtutibus, ut unaquæque quod
 sibi competeat ad mundi opifi-
 cium adferret: quare Minerva
 oleam & textoriam artem attulit;
 Bacchus vineam, Ceres fructus,
 Apollo medicinam, sagittandi ar-
 tem, musicam, & divinationem;
 Vulcanus fabrilem artem, Mars
 militiam. Utque summatim dicam,
 alius aliud adferentes, mundum
 condiderunt. Mercurius vero con-
 specta opificiorum varietate, secum
 reputans aliquam fore litem, alter-
 cationem & simultatem in rebus
 existentibus, rhetoricam dedit.
 Hoc itaque modo rhetorica ex diis

Διπολυμύς, τὸ Φῶς τοῖς ἔστιν ἐξέ-
 λαμψεί, ἐκ γῆς Ἀθῆναι πρῶται ἐφά-
 νησαν, καὶ ἀπὸ τῆτο πολλοὺς μὲν καὶ
 ἄλλους ἔχον τῶν θεῶν ἐραστῶν. τὸ γὰρ
 πρῶτον φανέν καλὸν ἐρωτῶ γίνεται
 πρόξενον. ἐξαρίτας δὲ Ἀθηνᾶ καὶ Ποσει-
 δῶν ταύτης ἦσαν τῆς πόλεως, καὶ διημ-
 φισβήτησαν περὶ ταύτης, ἑκάτερον
 αὐτῶν οἰκειόμενον. ἔδειξεν οὖν ἐπὶ
 κοινῶν καὶ ἴσον ἀκροατήριον ἐρχομένων
 τῆς ἀμφισβήτησεως, καὶ ἐπελέχθη-
 σαν ἀμφοτέροις δικασαὶ οἱ ἐρωτῶμοι
 Ἀθηναῖοι. ἐδικάσαντο οὖν ἐν Ἀρείῳ
 πάγῳ, καὶ ἐξῆλθε ὡσαύτῃ τῶν Ἀθηναίων
 ψῆφον τὸν πρότερον τῶν αὐτῶν ἰδιω-
 μάτων τι ἀναδόντα τῇ Ἀττικῇ, δεσπό-
 τῶν εἶναι αὐτῆς. καὶ ἐπεὶ ἡ Ἀθηνᾶ
 προτέρη τὴν ἐλαίαν ἐν τῇ ἀκροπόλει
 εἰνήκεν, ἔτις ἔχει καὶ τὴν Ἀττικὴν. οἱ
 οὖν ἐδικάσαντο οἱ θεοὶ, ῥητορικὸν ἢ τὸ
 δικάσανθαι. ἄρα καὶ ἐν θεοῖς ἡ ῥητο-
 ρική. πολλοὺς ἢ καὶ ἄλλους εὖροι τις ἀν
 δικασαμένους οἷον τοὺς Εὐμειδῆδας, τὸν
 Ἀπόλλω καὶ τὸν Ἑρμῆν. ἐστὶ δὲ καὶ ἐκ
 ποιητικοῦ ἔστο ἔπους πιστώσασθαι λέ-
 γοντες.

οἱ δὲ θεοὶ παρὰ Ζηνὶ καθήμενοι ἠγο-
 ροῦντο.

Τὸ δὲ ἀγορεύειν ἔστιν ἄλλο ἐστὶν ἢ
 ἐν βελῇ καὶ λόγῳ ἔχειν τὰ ἔθνη
 πράγματα. ἄρα οὖν καὶ ἐν θεοῖς ἡ ῥητο-
 ρική. καὶ τὸ μὲν πρῶτον κεφάλαιον
 ἔτις.

est. Quod autem illa in diis quo-
 que sit, per aliam fabulam declarare
 opus est. Narratur postquam de-
 structo chaos lux rebus naturalibus
 effulsit, Athenas priores apparuisse,
 ideoque plerisque alios ex diis ipsas
 amavisse; nam quod primum pul-
 chrum se exhibet, amorem sibi con-
 ciliat. Præcipue autem Minerva
 atque Neptunus hanc urbem ama-
 verunt, & pro ipsa disceptarunt,
 quod uterque eam sibi vendicaret.
 Visum itaque est ad communem &
 æquum auditorum cœtum litem
 evocandam esse, dilectique ab utro-
 que Athenienses in Judices delecti
 sunt. Jus itaque in Areopago dictum
 est: exiit porro ab Atheniensibus
 decretum, ut is qui prior aliquam
 ex proprietatibus suis Atheniensibus
 inderet, ejus Dominus esset.
 Quia vero Minerva prior olivam in
 Acropoli dimisit, ideo Atticam ob-
 tinuit. Si autem dii litigaverint,
 litigare vero ad rhetoricam perti-
 net; ergo in diis quoque rhetorica
 est. Multos autem alios litigantes
 invenire est, ut Eumenidas, Apol-
 linem & Mercurium; cui etiam
 rei fidem facit hoc carmen:

*Dii autem apud Jovem sedentes
 consultabant.*

Consultare autem nihil est aliud,
 quam consilium inire & colloqui de
 populi negotiis; ergo & in diis
 est rhetorica. Et ita se habet caput
 primum,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Ἀλλὰ θεὸς μορφὴν ἔπεισι γέφει,
οἱ δὲ τ' εἰς αὐτὸν
τερπόμενοι λεύσουσιν, ὃ δ' ἀσφα-
λέως ἀγορεύει.

Ἀλλὰ περὶ μὲν ἔδευτέρῃ κεφαλῆν
άλις.

III. Τρίτον δὲ πρὸς Ἰπὶ τούτοις, πῶς
εἰς ἀνθρώπους ἦλθεν, ἢ ῥητορικῆ. καὶ
γὰρ ἔπρεπε μὲν τοῦς θεοῦς, τοῦς ἥρωας
ταύτῃ δέξασθαι, ἔτα καὶ τὴν συγ-
γμῆ καὶ λογικὴν ἀπασαν φύσιν, ἡσε-
δέξατο τοίνυν πρὸ πάντων ἡ Συρακῶσα
πόλις Σικελίας, ἢ ἡσὸς ὄσι μεγίστη
περὶ τὰ ἐσπέρια κείμενη. αὕτη ἢ Σὺ-
ρακοῦτα Κορινθίων μὲν καὶ Λακεδαί-
μονίων ἀποικῶν γέγονεν. ὑστέρῃ δὲ
χρόνῳ ὑπὸ Γέλων καὶ Ἰέρων ἐτυ-
ρανήθη, οἱ Ἰοσοῦτον κατὰ τῶν Συρα-
κουσίων ὡμῶς ἐχρήσαντο τῇ τυραννίδι,
ὡς πρὸς ἀξίαν αὐτοῖς μηδὲ φθέγγεσθαι
τὸ εὐδαίμων, ἀλλὰ ἀπὸ πνευμάτων
χειρῶν καὶ ποδῶν καὶ ὀμμάτων σημαί-
ναν τὰ πρόσφορα, καὶ ὡν ἂν τις ἐ-
χρήσῃ χύεται. ἐνθεν φασὶ καὶ τὴν ὀρ-
χητικὴν λαβῆν τὰς δεξιάς, τῆ γὰρ
ἀποκεκλιῆσθαι λόγου, ἐμηχανῶντο
σχῆματι δεκνύειν τὰ πράγματα. ἔτα
Ζεὺς ἐλάττερος προσώλου τῶν τυραν-
νῶν πεποιηκὸς ἠλάττερος Συρακου-
σίων. οἱ δὲ δεδιότες μὴ καὶ αὐτοῖς εἰς
ὁμοίαν ἐμπέσοιεν τυραννίδα, ἑαυτοῖς
πῶ πάντων δεσπότης ἐπέτρεψαν.
Κόραξ δὲ τις ὄνομα, Συρακούτι τὸ
χρῶσθαι, συσκοπήσας ὡς ὁ δῆμος ἀσάθμη-
τόν τι πέφυκε πρᾶγμα, καὶ νύησας ὅτι
λόγῳ εἶναι ἢ ῥυθμίζεται ἀνθρώπων

*Sed Deus formam seu coronam verbis
indit; illi vero in ipsum
Deitati respiciunt: Ipse vero
firmiter concionatur.*

*Sed de secundo quidem capite
satis.*

*Tertium insuper, Quomodo
rhetorica ad homines venerit.
Etenim, consentaneum erat post
Deos, etiam Heroes illam accipere,
ac deinde cognatam ipsis ac ratio-
nabilem omnem naturam. Illam
itaque ante omnes recepit Syracusa
urbs Siciliae, quae insula est maxima
ad occidentales partes sita. Haec
Syracusa Corinthiorum & Lacedae-
moniorum colonia fuit. Postre-
mis vero temporibus, sub Gelonis
& Hieronis tyrannidem redacta est:
quanta crudelitate contra Syracu-
sios tyrannidem exercuerunt, ut
praeciperent eis ne vel minimum
loquerentur; sed manuum, pedum
vel oculorum nutibus quae in usu
& necessaria erant significarent;
unde ajunt quidam orchestice
initium accepisse: nam sermone
uti cum prohiberentur, res gesto
significare moliti sunt. Deinde
Jupiter liberator, exterminatis
tyrannis, Syracusios eripuit. Illi
metu ne in similem rursus tyranni-
dem inciderent, sibi omnium rerum
dominatum attribuerunt. Corax
vero quidam genere Syracusius,
perpendens populum esse quidpiam
instabile, cum intelligeret mores
hominum*

τρέπον, εἰσηλθεὶς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν
 ἢ ὁ πᾶς ἠθροῖτο δῆμον, καὶ ἤρξατο
 πρότερον θεραπευτικοῖς καὶ κολακευσι-
 ποῖς λόγοις τὸ θορυβώδες αὐτῶν κατα-
 πρᾶναι, καὶ τοὺς λόγους τούτους προ-
 οῖμια ἐκάλεσεν. εἶτα ἤρξατο συμβου-
 λεύειν, καὶ λέγειν ὡς ἐν διηγήσει τὰ
 δεόντα, καὶ τούτους τοὺς λόγους ἐκά-
 λεσεν ἀγάθας, μὲν ταῦτα ἤρξατο ἀνα-
 κειφαλαγοῦσθαι καὶ ἀναμιμνήσκειν τὰ
 τῶν ἤδη φθασάντων λεχθῆναι αὐτοῖς.
 καὶ ταῦτα τὰ ῥήματα ἐπιλέγουσ ἐκά-
 λεισιν ῥητορικῆς ἕτως ἐνδείξά-
 μιν αὐτὸς, ἔπειθε τὸν δῆμον, ὅπερ
 τέλος ἐστὶ τῆς ἡμετέρας τέχνης. τούτου
 δὲ εὐδοκίμουσι Πρὶ τῇ παιδείᾳ,
 πολλὰ τοὺς αὐτῶν παῖδας τούτω
 ἐδίδου, μαθησομένους τῷ ῥητορικῇ.
 Τισίας δὲ τις μαθεῖν ἐθέλων, καὶ ἰδὼν
 ὡς πολλοὺς εἰσπράττει μισθοὺς τῆς δι-
 δασκαλίας, προσβλάπτει αὐτὸν
 ἕτως· μαθεῖν μὲν, ὡς κόραξ, ἐθέλω,
 οὐκ δὲ μισθοὺς ἐκ ἔχω· ἀλλὰ μαθεῖν
 ἀπείρω διπλοῦς· ὁ δὲ φιλανθρώπως
 φερόμενος, ἐδίδαξεν αὐτόν. ἐκείνου
 δὲ μαθεῖν ἠγνωμόνησεν, καὶ φησιν·
 λέξον μοι κόραξ τὸν τῆς ῥητορικῆς ὄρον.
 ὁ δὲ φησιν, ῥητορικὴ ἔστι παιδῶν δημι-
 κργός. ὁ δὲ Τισίας, δικάσομαι σοι
 εἴω, φησὶ, περὶ τῶν μισθῶν. καὶ εἰ
 μὲν πείσω, ἢ δάσω τοὺς μισθοὺς· εἰ δὲ
 μὴ πείσω, ὡς αὐτὸς, ἢ δάσω, οἷα μὴ
 μαθεῖν ἄλλο σου τὸ παιθεῖν. ὁ δὲ

hominum sermone concinnari, in
 cœtum frequentis populi ingressus,
 primo blandis adulatoriisque verbis
 turbulentum eorum animum miti-
 gare cœpit, hosque sermones pro-
 oemia vocavit. Deinde consilia
 dedit, & quasi narrando quæ oppor-
 tuna erant significavit, hujusmodi-
 que verba agones sive certamina
 nuncupavit: postremo quæ jam
 dicta fuerant repetiit & in memo-
 riam revocavit; atque his epilogo-
 rum nomen indidit. Cum autem
 ea quæ ad rhetoricam spectabant sic
 ostendisset: id populo persuasit,
 qui nostræ artis finis est. Cum
 autem eloquentiâ & persuadendæ
 arte celebraretur, multi filios suos
 ipsi tradiderunt ad eloquentiæ disci-
 plinam. Tisias autem quidam cum
 huic operam dare vellet, ipsumque
 videret magnam doctrinæ merce-
 dem expetere, vitum sic alloquitur,
 Discere quidem cupio, ὁ Κοραξ,
 mercedem vero, quam offeram
 non habeo; sed duplicem solvam
 postquam didicero. Ille vero per-
 humaniter ipsum docuit. Edoctus
 postea ille ingratum se præbuit, &
 hæc loquutus est: Dic mihi, Κοραξ,
 rhetoricæ definitionem. Ille, rhe-
 torica, inquit, est opifex persuasio-
 nis. Tisias vero, litigabo igitur
 tecum, & si quidem persuadeam;
 non dabo mercedem; si vero non
 persuadeam, idem non dabo, ut-
 pote qui a te persuadendæ artent

κόραξ ἀντίστραψο, καὶ φησὶ, δικάσομαι καὶ γὰρ καὶ εἰ μὴ πείσω, ὡς πείσας λήψομαι. εἰ δὲ μὴ πείσω, καὶ ὄμως λήψομαι, ἐπειδὴ τηλικούτον ἐξέθρεψα μαθητῶν, ὡς καὶ τῶν διδασκάλων κρατεῖν. ὅθεν οἱ παρεστηκότες ἐδόησαν, κακῆ κόρακθ' κακὸν ὄον. καὶ πρὸς μὴν τρίτη κεφαλῆς τοσαύτηα.

Τέταρτον δὲ ἐστὶν ὅπως ἐν Ἀθήναις ἤκμασε. Λεοντίνη πόλις ἐστὶ τῆς Σικελίας. ταύτῃ ἀπέκισαν πάλαι Ἀθηναῖοι. πόλεμον δὲ ἐσχηκότες Λεοντῖνοι πρὸς τοὺς ἀσυγαίτους, πρὸςβιύοντα, καὶ τοὺς Ἀθηναίους διὰ Γοργίου ῥήτορθ' συμμαχίαν αἰτιώμενοι. τοσαύτον δὲ τῷ Γοργίῳ πείλω τὸ κάλλ' πρὸς τῶν φράσεων, ὥστε πάντας τοὺς Ἀθηναίους εἰς τὴν ἀκρόασιν κινήσαι. σωμαρχοὶ μὲν τὰς μὲν ἡμέρας τῶν Ἰπιδείξεων ἐκάλουν ἐορτὰς, τοὺς δὲ λόγους λαμπράδας. διὸ τὴν μὲν συμμαχίαν ἐν τῇ Λεοντίνῃ ἐπεμψαν. τὴν δὲ Γοργίαν κατέσχον, καὶ τοὺς ἑαυτῶν παῖδας παρέσχον αὐτῷ μαθησομένους. ταχέως οὖν τὴν ῥητορικὴν οἱ Ἀθηναῖοι ἀναδείξαντες, τὸν διδάσκαλον ὑπερηκόμισαν καὶ ἔτιωσεν ἡ πρώτη δεκάς τῶν ῥητόρων ἐξεφάνη· ἦτοι Ἀντιφῶν ὁ Ῥαμνέσιθ', Λυσίας ὁ Κεφαλίου, Ἰσοκράτης, Ἰσακῶθ', Ἀνδοκίδης, Δημοσθένης, Αἰσχίνης, Λυκούργ'θ', Περικλῆς, Δειναρχ'θ'.

Πέμπτον δὲ κεφάλαιον, τίς ὁ ὄρθ' τῆς ῥητορικῆς, καὶ τί τὸ τέλος, καὶ τί τὸ

non didicerim. Corax vero reperit & ait, litigabo & ego, & siquidem persuadeam, accipiam utpote qui persuaserim; sin non persuadeam, attamen accipiam, utpote qui talem discipulum educaverim qui doctores etiam superet. Quamobrem qui aderant exclamaverunt, *Malum corvi malum ovum.* Et hæc de tertio capite.

IV Quartum est, quomodo Athenis floruerit rhetorica. Leontina urbs est Siciliae, quam coloniam constituerant Athenienses. Ingruente conterminorum bello Leontini legatum mittunt Gorgiam, qui ab Atheniensibus belli societatem peteret. Tantus porro inerat Gorgia in concionando lepos, ut omnes Athenienses ad se audiendum pelleret. Cum igitur convenirent, dies concionis solennitates vocabant, ipsas vero conciones, lampadas. Quamobrem Leontinam auxilium miserunt; Gorgiam vero detinuerunt, eique filios suos ad disciplinam tradiderunt. Brevi igitur Athenienses rhetoricam edocti, ipsum doctorem superarunt. Sicque prima Rhetorum decas sese extulit; nempe Antiphon Rhamnensis, Lysias Cephalii filius, Isocrates, Isæus, Andocides, Demosthenes, Aeschines, Lycurgus, Hyperides, Dinarchus.

V. Quintum caput est, quæ sit definitio rhetoricæ, quibus finis, & quod opus

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

ὀρισμῶν ἔχει, λέγω δὴ τὸ ἐκ γένους καὶ
 συστατικῶν διαφορῶν καὶ ιδιοτήτων
 συνείσταναι. Διὰ μὲν γὰρ εἰπεῖν, δύνα-
 μεις, ἐζημῶναι τὸ γένος. ἐστὶ γὰρ καὶ
 εἰτεχνῶν καὶ ἀτεχνῶν, δύναμις. Διὰ
 δὲ εἶ, τεχνικὴ, τὴν διαφορᾶν. εἴτα
 καὶ ἑτέραν ἰσχυρῶς διαφορᾶν, εἰρη-
 κῶς, πιθανοῦ λόγου. εἴτα ἐπειδὴ ἔ-
 μόνον ὁ ῥήτωρ ἔχει τὸ πιθανόν, ἀλλὰ
 καὶ ἰατρικὴ καὶ γεωμετρικὴ. καὶ γὰρ
 καὶ ἰσχυρῶς τούτων ἔκ ἀπιθανοῦς δεῖ προσ-
 φέρειν τὰς ἀποδείξεις, προσίθησι τὸ
 ἐν πράγματι πολιτικῶ. πρόσκειται δὲ
 τῷ ὄρω καὶ τὸ, τέλος ἔχουσα, τὸ εὖ
 λέγειν. πᾶν γὰρ ὁ μὴ τέλος ἔχει κα-
 λόν, ἢ κακοτεχνία ἐστὶν ἢ ψευδοτεχνία,
 ἢ ματαιοτεχνία, καὶ κακοτεχνία μὲν
 ἐστὶν ἢ τῶν φαρμάκων καὶ τῶν γοήτων,
 ἰσχυρῶς κακῶ γὰρ τῆς πολιτείας εὐρηνηται
 ἄλλο δὲ ἐστὶ φαρμακεία, καὶ ἄλλο γοητεία,
 καὶ ἄλλο μαγία. φαρμακεία μὲν γὰρ
 ἢ δι' ἐλλείψεως, ἢ διὰ σώματιον ἢ διὰ
 κρείττατον γινώμενη. γοητεία δὲ ἢ ἀπὸ
 τῶν ἐνύλων καὶ ἀκαθάρτων, καὶ κακοποιῶν
 δαιμόνων προσκαλεμένη. ἔλαβε δὲ τὸ
 ὄνομα ἀπὸ τῶν γόων, ἢ γοῶν τῶν θρήνων.
 μαγία δὲ, ἢ διὰ τῶν μέσων δαιμόνων
 ἀγγελικῶν τε καὶ ἐνύλων ἐπεργασία.
 ψευδοτεχνία δὲ ἐστὶν ἢ μετὰ τὴν ἐνέργειαν
 τέλος ἔχουσα κατὰ τὴν ἀρετήν, ὡς ἡ ὀρχη-
 στική. καὶ ὁ μὲν ὄρω τῆς ῥητορικῆς ἔσται.
 ἔσται δὲ αὐτῆς κατὰ τὸν Θεοδέκτιον, προ-

redundet, sed etiam proprietates
 definitionum habeat; nimirum
 quod ex genere & ex constitutivis
 differentiis proprietatibusque con-
 stet. Nam per illud, *facultas*, signi-
 ficat genus, est enim & artificialis
 & non artificialis facultas: per illud
 autem *artificialis*; differentiam.
 Deinde aliam quoque addit diffe-
 rentiam, cum dicit, *persuasibile ser-
 monis*. Postea quoniam non solus
 rhetor habet persuasibilitatem, sed
 etiam medicina & geometria: si-
 quidem nec apud illos persuasibili-
 tatis expertes demonstrationes pro-
 ferre oportet, adjicit illud, *in re re-
 litica*: definitioni vero adjungitur
 illud, *finem habens bene dicere*. Nam
 quicquid finem non habet bonum,
 aut malum artificium est, aut falsum
 artificium, aut vanum artificium.
 Malum quidem artificium est vene-
 ficorum & prestigatorum, nam in
 malum Reipublicæ inventum est.
 Aliud porro est veneficium, aliud
 prestigia, aliud magia: Veneficium
 enim fit aut helleboro, aut ore, aut
 unctione: prestigia autem, a dex-
 monibus aut materiæ hærentibus,
 aut impuris, aut maleficiis advocan-
 tur: nomen vero mutuatur a ge-
 mitu sive a fletibus: Magia vero
 per medios dæmones, qui & ange-
 lici & materiales sunt, operatur.
 Falsum artificium est illud quod post
 operationem finem non relinquit,
 ut orchestice, sive tripodium. Et

hæc

αμιάζασθαι πρὸς ἔννοιαν, διηγέσασθαι πρὸς πίσιν, ἀγωνίσασθαι πρὸς ἀπίστας, ἀνακεφαλαιώσασθαι πρὸς ἀνάμνησιν. τέλος δὲ αὐτῆς, ἢ τὸ πείσασθαι, ἀλλὰ τὸ πιθανοῦς χρήσασθαι μεθόδους ὡς περὶ καὶ ἰατρικῆς ἢ τὸ ὑγιαίνειν, ἀλλὰ τὸ ὑγιαστικῶς χρήσασθαι μεθόδους καὶ φιλοσοφίας, οὐ τὸ πάντα πείσασθαι καλοῦς καὶ ἀγαθοῦς, ἀλλὰ τὸ παλὰ καὶ ἀγαθὰ συμβουλευσάσθαι. καὶ εὐκότως, ὑπόκειται γὰρ ψυχὴ αὐτοπροαίρετος, αὐτοκίνητος, αὐτεξέσιος, παλίμβολος, ἴσῳ ἀφ' ἑτέρου εἰς ἕτερον καταπίπτουσα, καὶ μάλλον ἄπειροπῶς ἔχουσα πρὸς τὸ αὐτῆ πείθεσθαι, ἢ ἑτέροις.

Ἐκτὸν δὲ εἶναι κεφάλαιον πόσα εἶδη τῆς ρητορικῆς, καὶ εἰ εἶδη, ἀλλὰ μὴ μέρη, καὶ εἰς πόσων μερῶν τῆς ψυχῆς ἕκαστον προελήλυθεν, καὶ εἰς πόσων ἕκαστον ἀφορὰ τέλος, καὶ πόσους τόπους καὶ χρόνους καὶ πρόσωπα διενεμάτῃ, τρία τοίνυν τὰ ἀνωτάτω εἶδη τῆς ρητορικῆς, συμβουλευτικὸν, δικαιοδικόν, παρηγορικόν. καὶ συμβουλευτικὸν μὲν εἶναι, δι' ἃ συμβουλεύομεν τὰ πρόσφορα δικαιοδικὸν δὲ εἶναι τὰς ἀμφισβητήσεις ἀδικεῖν οὐκ ἀδικεῖν, παρηγορικὸν δὲ, δι' ἃ τοὺς ἐπαίνομαίους ἢ ψεγομαίους δημοσιεύομεν. ἀμειψῆται δὲ τὸ μὲν συμβουλευτικὸν εἰς προτροπὴν καὶ ἀποτροπὴν, τὸ δὲ δικαιοδικὸν εἰς κατηγορίαν καὶ ἀπολογία, τὸ δὲ παρηγορικὸν εἰς

hæc quidem est rhetoricæ definitio. Opera autem ejus secundum Theodectem sunt, procemiari ad benevolentiam, enarrare ad fidem, concertare ad demonstrationem, dicta breviter repetere ad recordationem. Finis autem ejus est, non persuadere, sed persuasibilibus uti methodis; quemadmodum & medicina, non sanare, sed sanandi vim habentibus uti methodis; & philosophiæ, non omnes facere bonos & probos, sed bona & proba consilia dare. Et quidem jure merito: subjacet enim anima sui arbitrii, seipsam movens, libera, volubilis, cito ab alio in aliud procidens, & proclivior ad sibi ipsi obtemperandum quam alijs.

VI. Sextum caput est, quot sint species rhetoricæ, & num hæc species sint, non vero partes, ac ex quibusnam animæ partibus singulæ procedant, in quem singulæ finem respiciant, & in quæ loca, tempora & personas distribuantur. Tres itaque sunt supremæ species rhetoricæ, consultoria, judicialis, & panegyrica. Consultoria est, per quam utilia consilia damus, judicialis, per quam dubitationes dijudicamus; panegyrica vero, per quam laudandos vel vituperandos publice prædicamus. Consultoria dividitur in hortationem & dehortationem; judicialis, in accusationem & defensionem; panegyrica, in laudem &

ἔπαιον καὶ ψόγον, καὶ ταῦτα μὲν τὰ
 μέρη τὰ ἴσ' ἀπὸ αὐτῶν, τὰ εἶδη. τούτων
 δὲ διαφέρει μέρος εἶδους, τῷ τὸ μὲν
 εἶδος ὀλόκληρον ἀποτελεῖν ῥήτορα, τὸ
 δὲ μέρος μὴ. ὅσις γὰρ ἐν τῶν εἰδῶν
 οἶδεν, ῥήτωρ ἐστίν· οἷον Θεραμίνης ὁ
 Κόθορον συμβουλεῖν μόνον εἰδώς,
 ῥήτωρ ἐνομίζετο· καὶ Ζήνων δικάζεσθαι
 μόνον, ῥήτωρ ἤκουε· καὶ Γοργίας πανηγυ-
 ρεῖν μόνον, ῥήτωρ ἐπαλεῖτο. ὡς περ
 γὰρ ἐλόκληρον εἶδος ἀνθρώπου εἰ Ἰπι-
 πεθεῖη λίθος ἢ χαλκῷ, εἶδος λέγομεν
 ἀποσώζειν τὸν ἀνδράντα· ἀνδρὲς μέρους
 ἀνθρώπου, οἷον χεῖρ, ἢ ποῦς, ἢ λέγο-
 μεν ἅπαν ἀνειληφέναι τὸ εἶδος, ἀλλὰ
 μέρος ἀνθρώπου· ἕτως εἰ μὲν ἴσι τῶν
 μερῶν ἐξήσκηται τις, ῥήτωρ ἔνομίζεται·
 εἰ δὲ τινὶ τῶν εἰδῶν, ῥήτωρ ἐξ ἀνάγκης
 ἐστίν. ἀμέλει καὶ οἱ δικολόγοι, δικάζε-
 σθαι μόνον εἰδότες, ῥήτορες καλοῦνται.
 προελήλυθε δὲ τὸ μὲν συμβουλευτικὸν
 ἐκ τῆς Ἰπιθυμικῆς τῆς ψυχῆς μέρους·
 ἐξ Ἰπιθυμίας γὰρ Ἰπι συμβουλήν τις
 προάγεται. τὸ δὲ πανηγυρικὸν ἐκ τῆς
 λογιστικῆς· πᾶς γὰρ πανηγυρῶν,
 λόγῳ χρῆται. τὸ δὲ δικαστικὸν ἐκ τῆς
 θυμικῆς· ὅ γὰρ θυμῶναι τις, τούτῳ
 καὶ δικάζεται. ἀπορήσει δὲ ἂν τις,
 πῶς λέγεται τὸ πανηγυρικὸν ἐκ τῆς λο-
 γιστικῆς προελθῆν· καίτοι καὶ τῆς δικά-
 ζεσθαι καὶ τῆς συμβουλεύεσθαι διὰ λόγων
 ἔχοντων τὸ κύριον. Ἰπιλυτέον δὲ οὕτως.
 ἐν ἑκάστῳ μὲν τῶν τριῶν τῷ λογιστικῷ
 κεχρήμεθα, ἀλλ' ἀπὸ τῆς κινήσεως
 ἕξως ἢ Ἰπι τὸ δικάζεσθαι, ἢ Ἰπι τὸ
 πανηγυρεῖν ἔλαβεν ἑκάστον τὴν ὀνομα-
 σίαν. ἐπειδὴ γὰρ πρώτη κίνησις γέγο-

vituperium. Et hæc quidem partes
 sunt, priora vero, species. In hoc
 autem differt pars a specie, quod
 species quidem totum rhetorem
 efficiat, pars vero non item. Quis-
 quis enim unam speciem novit,
 rhetor est; exempli causa Thera-
 menes ille Cothurnus consultandi
 solum peritus, rhetor putabatur;
 & Zeno disceptandi solum gnarus,
 rhetor audiebat; Gorgias item
 panegyricæ solum peritus, rhetor
 vocabatur. Quemadmodum enim
 si tota species hominis aut lapidi aut
 æri indatur, dicimus statuam spe-
 ciem hominis servare; si pars
 hominis ut manus aut pes, non di-
 cimus totam speciem accepisse, sed
 partem hominis: ita si quis in parte
 quavis exercetur, non ideo
 rhetor putatur; si in quavis spe-
 cie, rhetor necessario est. Sane
 causidici, qui litigare solum sciunt,
 rhetores vocantur. Procedit autem
 consultoria ex concupiscibili animæ
 parte; nam ex concupiscentia ad
 consultationem quis agitur. Pane-
 gyrica autem ex rationali: quis-
 quis enim panegyrim effert, ratio-
 ne utitur. Judicialis autem vel
 litigatoria, ex irascibili; nam cui
 irascitur quispiam, cum hoc & liti-
 gat. Questionem forte quispiam
 moveat, cur panegyrica dicatur ex
 rationali procedere, quando quid-
 dem & litigare & consilium dare ex
 rationibus auctoritatem mutuan-
 tur?

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

σατο Πυθαγόρας, καὶ Σωκράτης καὶ Πλάτων. εἰ γὰρ καὶ περὶ τῶν αἰεὶ ὠσαύτως ἐχόντων πραγμάτων τοὺς λόγους ὡς Φιλόσοφοι ἐπαιοῦντο· ἀλλ' οὐν τινι πηθοῖ κεχηρημένοι· καὶ τὸ ὠμολογημένον γὰρ χωρὶς πηθούς ἀποδείξαι ἀμήχανον, ἢ ἀντίστροφον τῇ πολιτικῇ, ἢ ἠγήσατο Μιλτιάδης, Κίμων, Θεμιστοκλῆς· τούτων δ' ἀφερέρι ἢ ἀντίστροφον τῇ πολιτικῇ τῆς ἀντίστροφου τῇ φιλοσοφίᾳ, τῷ τὴν ἰδίαν τῇ φιλοσοφίᾳ ἀντίστροφον εἶναι τῶν καθ' ἑαυτοῦ ἀλαλαβάνων· τὴν δὲ τῇ πολιτικῇ ἀντίστροφον ἔχουσαν, ἢ ἀντίστροφον τῇ ἀφλεκτικῇ. τούτων δὲ ἀφερέρι τῆς ῥητορικῆς ἢ ἀφλεκτικῆς, τῷ τὴν ἰδίαν ἀφλεκτικὴν κατὰ πρῶτον καὶ ἀποκρίσιν παθεῖν τὴν ζήτησιν· τὴν δ' ῥητορικὴν διεξοδικῶς εἶναι τῶν πολιτικῶν ἀλαλαβάνων πραγμάτων. ἠγήσατο δὲ καὶ ταύτης Δημοσθένης τε καὶ Λυκούργος, καὶ ἄλλοι ῥήτορες. ἢ ἀντίστροφον τῇ συκοφαντικῇ, ἢ ἠγήσατο Λεισογότων. ἢ ἀντίστροφον τῇ κολακευτικῇ, ἢ ἠγήσατο Δημάδης καὶ Ἀριστόδημος. πέντε οὖν ῥητορικῶν ἔσων, ἡμῖς τὴν πέμπτην μετερχόμεθα.

Ὀγδοὸν ἐστὶ κεφάλαιον, πόσοι τρόποι ῥητορικῶν ἀναγνώσεων. εἰδὲ γὰρ ῥαψωδεῖν δεῖ ὡς τὰ ποιήματα, καὶ κωμωδεῖν ὡς τὰ δράματα, ἢ ἄδαν ὡς τὰ λυρικά, ἀλλ' ἑτέρως. ἡσὶ γοῦν τρεῖς τρόποι ῥητορικῶν ἀναγνώσεων τρεῖς. ὁ σύντονος δὲ καὶ μάλιστα ἐν ταῖς δίκαις

sunt Pythagoras, Socrates & Plato: etsi enim illi de rebus semper eodem modo se habentibus, utpote philosophi verba fecerint, sed tamen quaedam persuadendi arte usi, nam vel id quod in confesso est, sine persuasione demonstrari nequit. Quæ respondet politicæ, quarum principes fuerunt Miltiades, Cimon, Themistocles. In his autem differt ea quæ politicæ respondet ab ea quæ respondet philosophiæ, quod ea quæ philosophiæ respondet, de omnibus differat; ea vero quæ politicæ respondet, non item. Quæ respondet dialecticæ: in eo autem differt dialectica a rhetorica, quod dialectica per interrogationem & responsum quaestiones agitet, rhetorica vero copiose de politicis rebus differat. Hujus principes fuerunt Demosthenes & Lycurgus, aliique rhetores. Quæ respondet sycophanticæ, cujus princeps fuit Aristogiton. Quæ respondet adulatoriæ, cujus principes fuerunt Demades & Aristodemus. Cum ergo quinque sint rhetoricæ, nos quintam præterimus.

VIII. Octavum caput est, quot sint modi rhetoricarum lectionum: neque enim recitare oportet ut carmina, aut comice narrare ut dramata, aut canere ut lyrica; sed alio modo. Sunt itaque rhetoricarum lectionum modi tres; vehemens, qui

νικαῖς πρῶτα κατα τὸ Ὀμηρικόν.

Καὶ ἔπειτα νιφάδεσιν εἰκότα χαιμερίσιν.

οὗτος δὲ φράζεσθαι θέλει μὲν σφοδρῶς ἔννεμα καὶ ζέουσι προθυμίας, τῆς πληγῆς ἔννεμα πῶ τραχίαν δέτηριαν καθάπερ πλήκτρον κτυπούσης, ὥστε προηγέρθαι τῆς φωνῆς τὴν δέτηριαν. ὁ ἀναιμῶς ὅς ἐστι τὸν τρόπον Ἰπιακῆς, ἠρέμα ἔννεμα τὴν δέτηριαν πλήττουστος καὶ μελίχρου τὴν φωνὴν ἀποτελουῦντος, ὡς τὸ ποιητικόν.

Τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέειν ἀυδή.

Ὁ μέσος ὅς ἐστι καὶ συμβουλευτικὸς καὶ ἐξηγητικὸς, καὶ Ἰπιακῆς. Φυσικώτατα δὲ πνεῖ τὸ πνεῦμα Ἰπιακῆς καὶ ἔτε ἀγαν ὑπερπηδᾷ, ἵνα μὴ ἀποτελέσῃ τὸν σύντονον. ἔτε ὑφαιμῶς λέγεται, ἵνα μὴ ποιήσῃ τὸν ἀναιμῶν· ἀλλὰ μέση χρῆται ὁδῷ.

Ἐνάλιον ἐστὶ κεφάλαιον, πόσαι πολιτεῖαι καὶ πόαι, καὶ ποίαν μετερχόμεθα. δεῖ δὲ πρότερον εἰπεῖν τίς ἐστὶ τῆς πολιτείας. πολιτεία τοίνυν ἐστὶν ἀρχὴ καὶ συνήθησιν πραγμάτων. κ. τ. λ.

qui maxime in judicialibus primas tenet secundum illud Homericum:

Ex verbis imbribus nivibus similia bybernis.

Hic autem pronuntiari debet cum vehementi spiritu, & ferventi animo, percussione spiritus asperam arteriam instar plectri pulsante; ita ut arteria prius excitetur, quam vox. Item remissus, qui mitis & suavis est, spiritu leviter arteriam pulsante, melleamque vocem efficiente, secundum carmen illud,

Cujus lingua melle suavior fluebant loquela.

Medius est consultorius, narrativus & epistolaris: in hoc autem modo admodum naturali flat spiritus; neque admodum exsurgit, ne vehementem sonum efficiat; neque remisse profertur, ne remissum edat; sed mediā incedit viā.

IX. Nonū caput est, quot sint politicae, & quales, & quamnam appetenda sit. Opus autem est primo dicere, quae sit politicae definitio. Politia igitur est principium & consuetudo rerum. &c.

III. De artium & disciplinarum inventoribus.

ex Codice Coisliniano CCCLXXXVIII.

Ἐξεύρον τὴν μὲν ἀριθμητικὴν φοίνικες, τὴν δὲ μουσικὴν Θρακίαι, τὴν δὲ ἀστρολογίαν Καλδαῖοι.

Ποιητὰί πεντε, Ὀμηρος, Ἡσίοδος, Πίσανδρος, Πανύασις, Ἀντίμαχος.

Arithmetica quidem invenerunt Phœnices, Musicam Thraces, Astrologiam Chaldæi.

Poetae quinque, Homerus, Hesiodus, Pisander, Panyasis, Antimachus.

CCC

Jambici

Ἰαμβικοί τρεῖς, Σιμωνίδης, Αρχίλοχος, Ἴππωνάξ.

Τραγωδοῦντες ἑ. Αἰσχύλος, Σοφοκλῆς, Εὐριπίδης, Ἴων, Ἀχάϊος.

Κωμικοῦντες ἑξήκοντες κωμωδίας ζ'. Ἐπίχαρμος, Κρατῖνος, Εὐπολις, Ἀριστοφάνης, Φερεκράτης, Πλάτων μέσης κωμωδίας ἑ. Ἀντιφάνης, Ἀλέξιος Θυρίωνος κωμωδίας ἑ. Μένανδρος, Φιλίππιδης, Δίφιλος, (In marg. τινες ἀπὸ τῶν ἑ, ἄλλοι ἀπὸ τῶν ἑ διφθόγγων.) Φιλήμων, Ἀπολλόδωρος.

Ελεγιακοὶ δ'. Καλλίνος, Μίμνερμος, Φιλήτας, Καλλίμαχος.

Λυρικοί θ'. Ἀλκμάν, Ἀλκαῖος, Σαπφώ, Στησίχορος, Πίνδαρος, Βακχυλίδης, Ἴβυκος, Ἀνακρέων, Σημωνίδης. Ἰσέον οὖν ὅτι Σημωνίδης μὲν ὁ λυρικός ἀπὸ τῶν ἑ γράφεται, Σημωνίδης δὲ ὁ Ἰαμβικοῦς ἀπὸ τῶν ἑ. καὶ ἴσως ὁ μὲν ὡσαύτῃ τὸ σῆμα, ὁ δὲ ὡσαύτῃ τὸ σιμός.

Ῥήτορες θ'. Δημοσθένης, Λυσίας, Ἵππεύδης, Ἰσοκράτης, Αἰσχίνης, Λυκούργος, Ἰσαῖος, Ἀντιφών, Ἀνδοκίδης.

Ἱστορικοί ι'. Θουκυδίδης, Ἡρόδοτος, Ξενοφών, Φίλιππος, Θεόπομπος, Ἐφορος, Ἀναξίμανδρος, Καλλισθένης, Ἑλλανικός, Πολύβιος.

Περὶ ποιητῶν.

Ὅσοι ἀπὸ τῶν ἑ καὶ Ἰάμβων ἔφρασαν· Ὁμηρος εἴχων, Ἡσίοδος εἴχων, Ἀπολλώνιος εἴχων, Θεόκλιτος ὁμοίως;

Jambici tres, Simonides, Archilochus, Hipponax.

Tragici quinque, Aeschylus, Sophocles, Euripides, Ion, Achaeus.

Comici veteris Comediae septem, Epicharmus, Cratinus, Eupolis, Aristophanes, Pherecrates, Plato: mediae Comediae duo, Antiphanes, Alexis Thurius: novae Comediae quinque, Menander, Philippides, Diphilus, Philemon, Apollodorus.

Elegiarum poetae quatuor, Callinus, Mimnermus, Philetas, Callimachus.

Lyrici novem, Alcman, Alcaeus, Sappho, Stesichorus, Pindarus, Bacchylides, Ibycus, Anacreon, Semonides. Sciendum est Semonidem Lyricum per e scribi, Simonidem vero Jambicum per i: & fortasse alius a σῆμα, signum, alius a σιμός, simus.

Rhetores novem, Demosthenes, Lysias, Hyperides, Isocrates, Aeschines, Lycurgus, Isaeus, Antiphon, Andocides.

Historici decem, Thucydides, Herodotus, Xenophon, Philippus, Theopompus, Ephorus, Anaximenes, Callisthenes, Hellanicus, Polybius.

De Poëtiâ.

Qui per versus & jambos loquuti sunt, Homerus versus edidit, Hesiodus versus, Apollonius versus, Theocritus

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Οἱ τούτων ὑπομνηματισταί, Σώπα-
τρος, Παῦλος, Ἀθανάσιος, Φειβάμ-
μων.

Εν δὲ τῇ φιλοσοφίᾳ ἐπρέψαν, Πλά-
των, Ἀριστοτέλης ὁ τούτου μαθητῆς, ὧν
τὸν μὲν Πλάτωνα ὑπομνηματίζουσι
πλείστοι· χρησιμώτερα δὲ Γάιος, Ἀλβί-
νος, Πρισκιανός, Ταῦρος, Πρόκλος, Δα-
μάσκιος, Ἰωάννης ὁ φιλόπρωνος, ἕστις καὶ
κατὰ Πρισκιανοῦ ἠγωνίσαστο, πολλά-
κις δὲ καὶ κατὰ Ἀριστοτέλους· τὸν δὲ
Ἀριστοτέλην καὶ αὐτὸν ὑπομνηματίζουσι
πλείονες, ὧν χρησιμώτεροι Πorphύριος,
Φῶνιξ, Ἀλέξανδρος Ἀφροδισιεύς, Ἀμ-
μώνιος, Ἀρριανός, Ἀτόκιος, Ζαχαρίας,
καὶ Τριβούνος . . . ἀδελφός.

Ὄνόματα ἰβ'. Θεῶν· Ζεὺς, Ποσειδῶν,
Ἄρης, Ἑρμῆς, Ἀπόλλων, Ἥρα, Ἀθηνᾶ,
Ἀφροδίτη, Ἀητῶ, Ἀρτεμις, Ἑστία,
Δημητέρα.

Horum commentatores, Sopater,
Paulus, Athanasius, Phœbammon.

In philosophia claruerunt, Plato,
Aristoteles ejus discipulus, quorum
Platonem quidem commentariis
illustrarunt plurimi: præstantiores
vero Gajus, Albinus, Priscianus,
Taurus, Proclus, Damascius, Joan-
nes Philoponus, qui contra Priscia-
num concertavit, sæpe item contra
Aristotelem. Aristotelem etiam
commentariis illustrarunt plures,
quorum utiliores sunt Porphyrius,
Phœnix, Alexander Aphrodisiæus,
Ammonius, Arrianus, Atocius,
Zacharias, & Tribunus . . . frater.

Nomina duodecim deorum:
Jupiter, Neptunus, Mars, Mercu-
rius, Apollo, Juno, Minerva,
Venus, Latona, Diana, Vesta, Ceres.

IV. Index scriptorum in Philopono de mundi æternitate memoratorum.

Majoribus numeris argumenta Procli, minoribus capita solutionum denotantur.

Alexander Aristotelis interpres. VI. 22. ejus commentarii in libros de de-
monstratione. III. 3. in primum de cælo. VI. 27. sententiam Philo-
sophi quam optime investigavit. id.

Anaxagoras primus velut ex somno evigilans inter Græcorum Philoso-
phos, Mundi causam efficientem DEUM celebravit. VI. 20. ejus
dogma, nullius rei naturam certam & definitam, sed pro mutua
aliarum rerum comparatione quælibet vim suam habere IV. 11.

Quinta essentia ab Archyta ante Aristotelem inducta. XIII. 15.

Aristoteles per viginti annos Platonis discipulus. VI. 27. Ejus liber de
Mundo VI. 18. de motu VII. 3. de demonstratione VI. 18.

Platonis doctrinam de ideis ubique oppugnat, præcipue Metaphy-
sicorum

ficorum τὸ μείζον ἄλφα in hoc impendit. II. 2. juniores Platonici dissensum Philosophorum Platonis & Aristotelis non ferentes, illorum dicta perperam interpretantur. id.

Atticus Platonicus VI. 27. XIII. 15.

Comici dictum : οἱ τσαύτην τὴν θείαν ἀγὼν χαρὴν ὡς τὸ κακὸν καὶ τὰ γὰθὸν νέμειν ἐκάστω ; XVI. 4.

Democriti mundi infiniti. VI. 27. 29. XIII. 18. Vide & infra, in Orphico. ὁ Ἐμπεδοκλῆς σοφῶς, παρὰ μέρῳ κοσμοποιῶν οὐκ ἑξ ἑνὸς ἀλλ' ἐκ πολλῶν κόσμων ἐκτίθει τὸν κόσμον, ὅτι πολλάκις ἐκίθη, δις δὲ ἡμεῖς. X. Vide infra, in Orphico.

Ephorus historiae initium sumsit ab Heraclidarum descensu. VI. 8.

Epicureorum Deum tollentium impietas. VI. 18.

Euclides. VI. 21.

Euripides IX. 3.

Eusebius Caesariensis proluxa fragmenta Philosophorum excerpfit. VI. 27.

Galenus Medicorum Plato, ὁ Πλάτων τῶν ἰατρῶν, ἐστὶ τῆς διαγνωστικῆς. IX. 2. ἀνὴρ φυσικώτατος τι καὶ ἕδεν ἤτιον τῆς ἰδίας ἐπιστήμης τὰ κατὰ φιλοσοφίαν ἠκρεβωκῶς θεωρήματα. ἐν πρῶτῳ λόγῳ ἀποδεικτικῆς πραγματικῆς XVII. 5.

Heraclitus II. 2. eius opinio, Solem semper gigni. XIII. 45. omnia esse in motu & fluxu perpetuo. VII. 6. mundum procreari & interire per vices. VI. 27. Ἡρακλείτην τὴν δόξαν Plato. II. 2.

Hesiodus, vide in Homero & Orphico.

Hippocrates VII. 17.

Homerus IV. 13. V. 1. VI. 18. 21. IX. 3. XVII. 8. Hesiodus & Homerus pulsi civitate à Platone. XVII. 10.

Homero oriens, mundi dextera, sinistra occasus. VI. 24.

Manichæorum duo principia, Deus & materia. XII. 2.

Minos & Rhadamantus Legislatores XVIII. 8.

Oracula XVI. 4.

Orphei versus de Deo, & Mundo. VI. 18. IX. 4. XVII. 7. Orpheus & Hesiodus Theologi, ut Plato mundum ortum dicunt : procreari & interire per vices Empedocles, Stoici & Heraclitus : ortum & interire, Democritus. VI. 27.

Plato sapissime allegatur, Ejus Epistola ad Dionysium Syracusanum de omnium rerum causa. VII. 18. XVII. 10. ad Perdiccam IX. 4.

eius dictum : εἴ μὴ σὺ σαυτῆ ἀκέρως, ἄλλω λέγοντι μηδέποτε πισίω. XI. 8.

- Aristotelis dictum initio Ethicorum, *Amicus Plato, sed magis amica veritas.*
 II. 2. VI. 8. VII. 2.
- Platoni non in omnibus credendum: cum sapius à vero aberrasse. IX. 1. seqq. fabulis libenter usus. XVIII. 8. seqq. *ἔργον συνήθως τὸν κόσμον καλεῖ.* XIII. 12.
- Plotinus I. 8. VII. 4. XIII. 2. XVI. 3. 4. XVIII. 2. *ἐν τῷ περὶ νοητῶν ἢ περὶ ἀγαθῶν.* II. 5. IV. 16. *ἐν τῷ περὶ κόσμου λόγῳ* XIII. 15. *Καλῶς ὁ ΠλωτῖνⓄ τεθεολόγηκεν.* XVI. 4.
- Proëtarum de Deo sententia, XVI. 4. de Diis *μυθολογήματα.* XVIII. 8.
- Porphyrri Phœnicis commentarii in Timæum VI. 8. 21. 22. 25. 27. liber primus XIII. 15.
- Proclus Platonis *ΔιάδοχⓄ.* XVIII. 4. *ἐν τῷ περὶ Φωτός.* I. 7. *ἐν τῷ λόγῳ τῷ περὶ τῶν δέκα πρὸς τὴν πρόνοιαν ἀπορημάτων.* II. 5. IV. 13. XVI. 3. 4. *ἐν τῷ λόγῳ ὃς Πηγάγραπῶν Πίσκαψις τῶν πρὸς τὸν ΠλάτωνⓄ Τίμαίου ὑπὸ Ἀριστοτέλους ἀληθευμένων.* II. 2. IV. 11. 14. VI. 7. 15. 17. 29. VIII. 1. IX. 2. XIII. 1. 15. XVI. 4. XVIII. 5. Commentarius in Timæum Platonis. VI. 8. liber quintus IX. 11. in Phædrum. VII. 2. 3. 4.
- Protagoræ dogma, nihil certi ac definiti naturam habere, XI. 14.
- Orbis *ἀναστρⓄ* à Ptolemæo repertus, XIII. 18.
- Pythagoræorum ænigmata. VI. 24.
- Stoicorum & Pythagoreorum sententia de materia prima. XI. 1. Stoicorum de mundi interitu. VI. 27.
- Tauri Platonici, commentaria in Timæum VI. 8. 21. 22. 27. ex libro primo XIII. 15.
- Plato sua ex factis litteris, *ἐκ τῶν ἱερῶν γραμμάτων ἀναλεξάμενⓄ, οἷς καλῶς ἴδως τῶν ἡμετέρων ἐπεσημήναντο.* VI. 28.
- οἱ παρ' ἡμῖν θεολόγοι, sacri scriptores I. 3. Θεῶν λόγον VI. 4. cum Propheta (Mose) colloquens DEUS. VI. 7. *οἱ δ' καθ' ἡμᾶς λόγος διδάσκαλος* VI. 27.
- Theologi gentium, supra in Orpheo. circulum lacteum, animum sedem esse pronuntiabant. VII. 20.
- Græcorum Theomachi potius quam Theologi, qui Deum res singulas novisse & perspectas habere negarunt. XVI. 4.
- Theophrastus VI. 21. XIII. 15. *ἐν τῷ περὶ φυσικῶν δοξῶν.* VI. 8. & 27.
- Timæus, docet mundum γεγονέναι, καὶ γὰρ φέρεται αὐτῷ σύγγραμμα πρὸς τὸν Πανίον ὡς γενητῆ. VI. 8. *ἀστρονομικάταⓄ.* VI. 7.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- An. e. 8. sententiam suam de anima venditare volens, Aristotelem-
que sibi consentientem inducere, commentarium in ejus libros de
anima scripsit, notante Plutarcho (Atheniensi) A. a. τοῦ ἀπὸ
animam immortalem cogitur confiteri. An. e. 8.
- Ammonius Philosophus. An. o. 13. q. 3. Ammonius Hermi, ὁ ἡμέτερος
διδάσκαλος. MM. 101. b. ὡς καὶ ἐν τοῖς περὶ ἑρμηνείας ὁ ἡμέτερος εἶπε
διδάσκαλος. A. VII. b. magister Asclepii, M. 4. poster Philosophus, id.
καθ' ἅπερ φιλόσοφος ἔλεγεν, intellige Ammonium AA. 35. b. ut 57. b.
ὁ μὲν ἐν φιλόσοφῳ ὑπέτιξεν - - ἐμοὶ δὲ ἔδοκεῖ καλῶς τεθεῖσθαι ἢ
ὑποσιγμῇ. & 72. ἔλεγε δὲ ὁ φιλόσοφος μὴ καλῶς λέγειν τὸν Ἀλέξανδρον.
& A. LXXXI. b. πρὸς ἑαυτὰ δισπλογέμενος ὁ φιλόσοφος ἔλεγεν.
- Ad Anatomias provocat Gg. 6. b.
- Anaxagoras. An. b. 16. c. 1. 5. 7. 9. f. 4. q. 5. 6. MM. 79. 106. a. b. 107.
M. 2. a. b. 3. b. 4. a. b. 6. b. 15. 17. 25. b. 43. 47. b. 49. a. b. 50. b. 53.
Gg. 17. 72. 81. b. 83. b. 93. b. G. 3. a. b. 4. a. b. 5. 6. b. 29. a. b. 43.
62. b. 63. b. P. a. 1. 10. 11. c. 2. 3. 4. 5. 6. 8. 10. 11. 12. f. 12. g. 10. h. 13.
k. 14. l. 2. m. 2. AA. 29. talia esse entia qualia existimantur. M. 15.
docens esse aliquod medium inter contradictoria, facit omnia falsa.
M. 17. adversus Anaxagoram Aristoteles scripsit librum περὶ ἀτόμων
γραμμῶν, ostensurus ὅτι ἀδύνατον ἄτομα εἶναι μεγέθη, magnitudines
non posse esse indivisibiles. P. m. 8.
- Anaximander. An. c. 5. M. 41. 49. G. 3. 46. 53. 54. 13. P. a. 10. c. 1.
d. 7. l. 2. 12. 13.
- Anaximenes. An. a. 4. c. 5. 7. G. 3. 46. P. a. 10. c. 1. 2. 3. 4. 5. d. 7. l. 2.
- Andronicus Rhodius An. a. 13.
- Antiphontis quadratura Circuli. P. a. 13. AA. 26. 33. de natura sententia.
P. f. 3.
- Antisthenes. M. 23. b.
- Antisthenii. M. 34. b.
- Apollonius poeta. A. XXX. b. (Rhodius.)
- Apollonii Pergæi demonstratio cubi duplicandi. AA. 24.
- Aratus. An. f. 7. MM. 76. b. 85. b. 100. b. 103. AA. 36. b.
ἐν διοσημείας. MM. 100.
- Archelaus. An. b. 16.
- Archimedis quadratura circuli. AA. 26.
- Archinus, Theophrasto antiquior. M. 67.

Archytas. M. 34.

Αριστῆι αρχοντῆι Λιβησιῆσις mentio MM. 97.

Aristarchus. vide infra, Mathematici.

Aristippus Sophista vituperans scientias. M. 8. b.

Aristophanes ἐν ἐκκλησιαζύσας. G. 6.

Aristotelis τὰ περὶ τ' ἀγαθῆς Πηγροφόμενα περὶ Φιλοσοφίας λέγει ἐν ἐκείνοις δὲ τὰς ἀγράφους συνισίας ἔ ΠλάτωνⓄ ἰσορεῖ ὁ Ἀριστοτέλης, ἐστὶ δὲ γνήσιον αὐτῷ τὸ βιβλίον. ἰσορεῖ ἔν ἐκεῖ τὴν ΠλάτωνⓄ καὶ τῶν Πυθαγορείων περὶ τῶν ὄντων καὶ τῶν ἀρχῶν αὐτῶν δόξαν. Απ. ε. 2.

Aristoteles ἐν τοῖς περὶ Φιλοσοφίας scriptis Orpheῖ non esse quæ sub eius nomine feruntur carmina. Απ. f. 5. ἀγραφα ἔ ΠλάτωνⓄ δόγματα καλῆ διαρίσεως. G. 50. b. ἐκ τῶν ἀγράφων ΠλάτωνⓄ συνισιῶν ἰσορεῖ ὁ Ἀριστοτέλης. G. 7. P. π. 8. II. τὴς ἐκοινῶ λεγομένης λόγως λέγοι ἂν ἢ τὰς ἀγράφους αὐτῆς συνισίας πρὸς τὴς ἐταίρας, ἢ τὰ ἐξώτερικὰ σύγγραμματα, ὡς εἰσι καὶ οἱ ἀλόγοι, ὡς ὁ ΕὐδημⓄ, ἅπερ ἀλόγοι ἐξώτερικὰ κέκληται, ὅτι ἢ πρὸς τὴς γνησίας ἀφροατὰς ἐγράφη, ἀλλ' εἰς τὴν κοινὴν καὶ τὴν τῶν πολλῶν ἀφέλειαν. Απ. ε. 2. Vide infra in Platone.

Aristotelis modestia, libenter cedens certiora observantibus. Gg. 77.

πανταχῆ φιλογωμέτης ὁ φιλόσοφⓄ. A. XVII. b.

animam immortalem statuit. Απ. e. 8. 10. f. 7. μάταιοι οἱ ὑπονοήσαντες αὐτὸν θνητὴν αὐτὴν, δοξάζειν. II. anima ἀλογⓄ, ἐνηλέχεια, à corpore inseparabilis. Sed anima λογικὴ separabilis & immortalis. f. 8. Deum causam omnium. G. 66.

ἐν τοῖς ἀποδεικτικαῖς. P. a. 7. f. 2. 8. i. 4. p. 16. A. LXXVI. b. Απ. a. 2.

ii. 13. g. 10. k. 4. q. 14. M. 9. 10. 13. a. b. Gg. 60. G. 23. b.

Φασὶ ὡς Ἰεσσαρέακοντα εὐρέθη τῶν ἀναλυτικῶν βιβλία ἐν ταῖς παλαιαῖς βιβλιοθήκαις, καὶ τὰ τέσσαρα μόνα ταῦτα ἐκείθησαν εἶναι Ἀριστοτέλους. A. IV.

περὶ γενέσεως καὶ ἀναλύσεως τῶν συλλογισμῶν. A. LXXXV. b.

περὶ ἀναπνοῆς καὶ ἐκπνοῆς. Απ. m. 1. Gg. 8.

περὶ αἰσθήσεως καὶ αἰσθητῶν. Gg. 54. 105. b.

περὶ ἀτόμων γραμμῶν liber à nonnullis tributus Theophrasto. G. 8. b.

περὶ ἀδιαρέτων μεγεθῶν. G. 37. adversus Anaxagoran. P. m. 4.

περὶ ζώων μορίων. Gg. 74.

περὶ γενέσεως ζώων. Απ. a. 5.

περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς. P. a. 1. 9. f. 7. 10. h. 8. k. 1. l. 7. m. 2.

Απ. a. 101. b. 9. c. 9. e. 2. g. 11. h. 12. 15. 16. i. 2. 3. 4. 5. 6. n. 11.

M. 4. b. Gg. 59.

- Aristotelis *περὶ ἑρμηνείας* An. a. 16. h. 6. g. 6. p. 1. q. 15. r. 16. P. l. 2. 8. A. VIII. b. IX. XV. LXXVI. XCI. AA. 3. 30. b. 31. 33. 34. b. male pro supposito scripto habuit Andronicus Rhodius An. a. 13. b. 4.
- Eudemus dialogus (de animæ immortalitate) An. e. 1. 2. 3.
- περὶ μορίων ζώων*. An. a. 5. 12. d. 16. h. 8. m. 1. Gg. 3. b. 10. b. 29.
- περὶ ζώων ἰστορία*. An. h. h. f. 5. M. 63. 66. b. Gg. 6. a. b. 67. b. 80. b. G. 1. 28. b. P. a. 1.
- Ad Diarem Epistolæ k. 2.
- ἐν τοῖς ἠθικοῖς*. An. a. 11. h. 8. P. a. 2. i. 6. AA. 73. b. 74. *ἐν τοῖς περὶ φιλοσοφίας*. P. f. 15.
- περὶ κινήσεως* (libri posteriores Physicorum) P. a. 1.
- ἐν κατηγορίαις*. An. e. 4. f. 1. 16. h. 10. k. 15. o. 7. q. 7. G. 17. 31. b. 34. b. 49. b. P. a. 14. d. 7. e. 5. g. 6. l. 5. AA. 3.
- περὶ μετάλλων* mentio post alia scripta physica Aristotelis. MM. 76. G. 1. 28. b. P. a. 1.
- μετὰ τὰ φυσικά*. AA. 75. An. a. 9. 10. 11. b. 1. c. 8. h. 8. 10. q. 14. 15. r. 8. Gg. 28. b. P. a. 2. 9. e. 3. h. 7. 9. librum secundum Metaphysicorum nonnulli tribuerunt Pasigrati. M. 7. librum undecimum Peripatetici inscribunt κ'. M. 2. 45. *ἐν τῷ ἐλάχιστῳ ἀλφα*. AA. 73. b. in Metaphysica Aristoteles *θεολογῆ φυσικῶς*. P. a. 3.
- μετὰ τὰ φυσικά*. An. b. 2. d. 16. i. 2. k. 10. m. 9. Gg. 8. b. 52. b. 99. G. 1. 28. b. 33. b. 55. b. 62. b. P. a. 1.
- ἐν τοῖς πρὸς Ξενοκράτην* An. f. 15. respiciuntur quæ lib. 1. de anima aduersus Xenocratem disputaverat Aristoteles. sic *ἐν τῷ περὶ σφραγίσσεως*, *ἐν τῷ περὶ ἀφῆς λόγῳ*, est in his ipsis libris de anima, l. 4. m. 10.
- περὶ ἕραν*. P. a. 1. 4. h. 7. 9. l. 7. m. 2. 4. A. LXII. b. G. 1. 7. 8. b. 19. 28. b. 37. 51. b. An. a. 14. c. 8. l. 5. MM. 102. b. M. 63. 65.
- Librorum de cælo argumentum. G. 1. a. b. 2. 37. a. b.
- πονητική*. An. h. 12.
- Problemata Gg. 99.
- Sophistici elenchî. AA. 9. a. b.
- Topica. M. 26. b. 30. b. 45. b. AA. 3. 40. b.
- περὶ ὑπνῶσεως καὶ ἐγρηγόρσεως*. An. r. 13. Gg. 104. b.
- φυσικά*. An. a. 10. 15. b. 9. c. 5. 10. 13. 14. e. 12. g. 1. 4. 8. h. 9. 14. i. 5. 9. 16. k. 14. n. 4. o. 12. 14. q. 7. 12. r. 5. f. 4. M. 4. b. 11. b. 12. 15. b. 17. b. 33. b. Gg. 16. 30. b. G. 1. 9. 11. b. 12. a. b. 17. 18. 19.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Democritus, An. a. 4. 16. b. 14. 15. 16. c. 1. 5. 6. 7. d. 2. 4. 5. 6. 7. e. 6. 12. 14. 15. f. 4. MM. 97. a. b. M. 2. b. 18. b. 25. b. 31. b. 32. 34. 49. 55. b. 60. Gg. 47. b. 48. b. 58. b. 60. 81. a. b. 82. a. b. 83. a. b. 90. b. 91. 119. a. b. G. 2. 3. a. b. 4. a. b. 5. b. 6. a. b. 7. 8. b. 9. a. b. 10. a. b. 29. a. b. 29. a. b. 32. 35. b. 36. a. b. 37. 39. b. 40. 43. b. P. a. 1. 10. 11. c. 12. f. 12. g. 9. k. 14. 15. n. 1. p. 13. q. 11. AA. 29.

eius vocabula *φυσικὰ* figura, *τετραπὴ* positio, *Διαζυγή* ordo. An. b. 14. nihil esse verum vel nobis certe obscurum. M. 15.

eius dogmata *πιθανώτερα* Platonicis. G. 6. b. **Empedocles cogitur**
Democriti atomos admittere G. 36. b.

ἢ περὶ Δημόκριτον γεωμετρίων φέροντες τοῖς φυσικοῖς πράγμασι. G. 16. b.
οἱ Δημοκρίτησι. An. b. 16.

Dialectici & Sophistæ amici Philosophi figurâ, M. 12. b.

Diares Aristotelis amicus An. k. 2. 3.

Diogenes Apolloniates. An. c. 7. M. 3. 4. G. 3. 29. b. 46. P. a. 10.

Empedocles. An. c. 1. 5. 9. 10. e. 4. 5. f. 2. h. 15. 16. i. 1. k. 16. p. 3. 4. 5. q. 15. 16. r. 11. M. 2. b. 3. b. 4. a. b. 6. b. 10. b. 13. 15. 18. b. 25. b. 41. 49. 50. b. 53. 66. Gg. 16. a. b. 17. (ex hoc apparet Philoponi tempore jam perdita Empedoclis scripta) 31. 49. 59. a. b. 60. 81. a. b. 82. a. b. 83. a. b. 101. b. 105. b. G. 3. a. b. 4. a. b. 5. a. b. 6. b. 28. b. 29. 35. a. b. 36. b. 40. 42. 46. b. 47. 50. b. 53. 57. b. 58. a. b. 59. a. b. 70. P. a. 10. c. 2. 4. 5. 12. d. 2. 7. f. 12. g. 9. 10. h. 13. 14. 15. 16. k. 15. l. 2. MM. 81. b.

Pythagoricus An. d. 16. *σφαῖρα* Empedocli Deus. An. f. 2. 3. M. 10. b. G. 5. 59. P. a. 10. c. 5. g. 9. h. 13.

eius versus de officum formatione expositi An. e. 16. M. 66. b.

Empedotimi sententia Damascio probata, animas per viam lacteam lustratas in cælum ascendere. MM. 104. b.

Encyclia μαθήματα. AA. 35.

οἱ Ἐφελικοί Φιλόσοφοι. A. IX.

Ericharmus M. 15. b.

Epicurus. An. d. 4. e. 1. G. 3. b. P. a. 10. AA. 73. b.

Eratosthenes Cyrenæus de terræ perimetro. MM. 79.

Esaïæ Prophetæ locus respicitur An. k. 3. *ὄνος τὴν Φαίτην.*

Euclides. An. g. 11. *Εὐκλείδου στοιχεῖα.* AA. 4. b. 26. *ἐν τῷ τρίτῳ γεωμετρίας.* AA. 85. b. *δικατεία βιβλία.* P. f. 8. *δεδομένα.* AA. 4. b. *τὰ ἀειδήμητικά.* P. f. 8.

Eudemus, infra in Theophrasto. Eudemi frater Palicrates. M. 7.

Eudoxus M. 51. b. 52.

Euripidis versus de Phaëtonte. MM. 100. b.

Eurytus Pythagoreus. M. 66. a. b.

οἱ Ἐξηγηταί An. b. 5. g. 8. q. 10. r. 16. f. 8. P. k. 2. o. 2. 7. 12. AA. 65.

ἀπαξάπαντες ἐξηγηταί. AA. 64. b. Ἔτο τῶν ἐξηγημένων ἐστίν. An. c. 3.

Variae lectiones exemplarium, τινὰ τῶν ἀντιγράφων. An. k. 2. i. 5.

g. 15. c. 4. m. 10. r. 5. f. 8. 9. G. 18. 20. b. P. b. 14. f. 5. g. 14.

h. 3. i. 14. o. 2. A. VII. XV. b. LXXIII. b. seq. AA. 11. 25. 34. 51. b. 56.

58. b. 91. b. 93. ἀκρεβέστερα τῶν ἀντιγράφων. P. m. 19. γραφικὸν πλάσμα

G. 16. b. γραφή φερομένη ἐν τοῖς παλαιότεροις τῶν ἀντιγράφων. P. i. 14.

οἱ ἀκρεβέστεροι τῶν ἐξηγητῶν, ὡς ὁ Θεῖος Ἰάμβλιχος. A. VIII. b. τινὲς

ἐξηγῶνται ἔτι τὸ χωρίον, σοφιστικώτερον. AA. 20. b.

οἱ ἀττικοὶ ἐξηγηταί. An. a. 10. b. 5. 7. (Themistius) g. 10. m. 15.

οἱ ἐκ τῆς περιπάτου ἐξηγηταί. An. c. 14. 15. (Alexander Aphrodis.)

οἱ νεώτεροι ἐξηγηταί (Marinius) An. o. 9. Aristoteles libro de genera-

tione & corruptione & ejus ὑπομνηματισαί. P. a. 9.

Galenus. vide infra, Medici.

ὁ Γεωμέτρης. (Euclides) An. a. 2. b. 6. h. 7. A. LXI. LXII. AA. 10. 29. 33.

40. 53. 81. b. δέκνεται ἐν γεωμετρίαι. An. c. 6. P. m. 4. Geometria.

M. 63. b. P. m. 15. A. XVII. b.

Geometrica exactiora Astrologicis. M. 24. AA. 66. b. σοιχῆα τὰ ἀναπό-

δεικτα, ἐξ ὧν τὰ κατὰ Γεωμετρίαν ἀποδείκνυται. AA. 67.

Θόβος, omnes septentrionales vocare mos, γότθους τὸς βορῆας πάντας προσαγο-

ρεύειν ἐνώθασιν. MM. 106. b.

Heraclidarum gens. M. 44.

Heraclides Ponticus. An. a. 14.

Heraclitus. An. a. 4. b. 14. c. 5. 6. 7. 10. P. a. 10. c. 1. g. 10. l. 12. 13. M. 2. 3.

b. 4. 13. 15. b. 25. b. 46. b. 47. a. b. 49. G. 3. Ephesius 46. 53. simul vera

docens contradictoria, omnia vera facit. M. 17. P. b. 3.

Hermogenes. οἱ περὶ ἰδέας λόγος γεγραφότις. An. l. 15.

Hermotimum secutus Anaxagoras mentem dixit esse efficientem rerum

causam. M. 2. b.

Herodotus (Heracleota) Gg. 72. ὁ μυθολόγος. 71. b.

Herodotus in vita Homeri. AA. 34. b.

Hesiodus. An. o. 7. MM. 94. 95. P. n. 2. M. 2. 4. 50. a. Theologus. 50. b.

53. b. ἐν ἀσπίδι. AA. 82.

Hippasus An. c. 6 G. 46. P. a. 10.

Hippocratis Chii Mathematici de cometis sententia MM. 94. b. 96. a. b. 99. b. 100. ejus quadratura Circuli. 94. b. P. a. 13. AA. 33. b.

Hippocrates Medicus. An. o. 13. G. 1. b. 25. P. a. 10. γυναικῆα. An. π. 9.

Hippon An. a. 4. c. 7. atheus. An. c. 8. M. 2. G. 46. P. a. 10.

Homerus. An. b. 16. p. 3. 4. MM. 89. 106. M. 2. a. b. 15. G. 45. b. P. d. 2. ejus versus An. m. 3. p. 6. f. 10. MM. 80. 94. a. b. 106. b. ubi σοφώτατον appellat. τέτλαθι δὴ κραδίη. An. e. 10. Τεῦκρε φίλη κεφαλῆ. q. 12. μέλαν & θανάτοιο. q. 16. ἢ κ' ἀγαθὸν πολυκοιρανίη. P. e. 13. βάσκιθς AA. 82.

Homeri expositores. M. 67. Ilias, λόγος & dicitur ab Aristotele, à Philo-
pono συγγραφή. AA. 84. b.

Homeri epigramma in Midam, cyclus dictus. AA. 34. b.

Homero à quibusdam tributus cyclus epicus. AA. 35.

- Homero dextra pars mundi, oriens. P. m. 4.

Jamblichus. An. q. 10. M. 53. A. VIII. b.

Joannis Philoponi commentarius in Phædonem Platonis. δέδνηται ἰκανῶς
ἐν τοῖς εἰς τὸν Φαίδωνα. AA. 47. b.

in libros Physicorum. ἔπομεν πρὸς αὐτῶν ἐν τῇ φυσικῇ ἀκροάσει. AA. 89.

ὡς πλατύτερον ἐν τῇ φυσικῇ ἀκροάσει ἔπομεν. An. b. 14. δέδνηται ἡμῖν

ἐν τοῖς περὶ τῶν τόπων λόγοις P. γ. 12. ad octavum Physicorum librum

ἐν ταῖς σχολαῖς ἐκείνῃς βιβλίῃς εἰδείξαμεν P. ε. 11.

in librum περὶ ἑρμηνείας. M. 13. b. ὡς ἐν τῇ περὶ ἑρμηνείας ἐμάθομεν.
A. VI. b. X. XXI. b.

in Categorias. εἴρηται δὲ ἐν κατηγορίαις ὅτι ἐξωτερικοὶ εἰσι λόγοι εἰ μὴ

δοκαστικοὶ, μηδὲ πρὸς τὰς γησίους τῶν ἀκροατῶν εἰρημένοι, ἀλλὰ πρὸς

τὰς πολλὰς ἐκ πιθανῶν ὠρμημένοι. P. δ. 4. ὡς ἐλέγομεν ἐν τῷ περὶ ἀντι-

στροφῶν λόγῳ A. XXVII. b. respicit quadragesimam XVI.

in quinque voces Porphyrii, ὡς ἐν ταῖς πέντε φωναῖς εἴρηται. AA. 91. b.

δέδνηται ἐν εἰσαγωγῇ. A. VI. b. κατὰ τὴν ἐν εἰσαγωγῇ ὡς δεδομένην

ἡμῖν μέθοδον. P. γ. 5. εἴρηται ἐν τοῖς λογικαῖς σκέμμασι. P. δ. 6.

in historiam animalium M. 63. εἴρηται μοι ἀκριβῶς ἐν τῷ εἰς τὸ περὶ

ζῴων μορίων ὑπομνήματι. Gg. 27. b.

τὴν ἀκριβῆ ἢ χωρὶς ἐξήγησιν δοκεῖ καλῶς ἔχειν ὑπερθεσθαι, ἐς τ' ἀν' ἐνθύ-

χοιμι καὶ ἄλλοις ἐξηγηταῖς. AA. 35. εἰδὲν πρᾶγμα περὶ χρήσεως ὀνομά-

των ὅτι πολὺ ἀφαινεῖται, τῆς σημασίας τῶν πραγμάτων μηδὲν βλαπ-

τὸμένης.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

ἐ Μοῦσε, sacro scriptore, ἦπε καὶ ἐγένετο. An. q. 16.

Nicostratus. M. 25.

Numenius omnem animam putavit separabilem à corpore, deceptus verbis quibusdam Platonis in Phædro. An. a. 5.

Oraculum de cubo duplicando, Delis datum. AA. 24.

Orpheus. μὴ δοκεῖ Ὀρφείως εἶναι τὰ ἔπη ὡς καὶ αὐτὸς (ὁ Ἀριστοτέλης) ἐν τοῖς περὶ Φιλοσοφίας λέγει. An. f. 2. τὰ Ὀρφικά. f. 12. Orphei versus de Hericerao. M. 65. b.

ὅτι χρὴ ταῖς τῶν πάλαιων διποφάνσεων ἀναπαύεσθαι, ἀλλὰ πάντων τῶν πραγμάτων τὰς διποδείξεις κομίσαι. Non sicut veterum pronuntiationes acquirere, sed rerum singularum demonstrationes quaerere oportet. An. a. 5.

Aristoteles solet prius veterum opiniones exponere & examinare.

G. 2. b. 5. b. 28. b. 32. a. b. 40. P. b. 4. Veterum modi explorandæ fecunditatis. Gg. 58. prisci multa de Diis per fabulas. M. 52.

saepe corruptas tradunt artes à diluviis. 52. b. tempus quibusdam prisois

(Platoni) ἡ κυκλοφορία τῶν ἔργων. P. 11. 1. 4. ἕρως illis totus mundus.

G. 1. ignorantia dialecticæ non raro à veritate aberrant.

P. e. 3. Πολλοὶ διαρρήδην μὲν πολλάκις ἐκ ἤρηται ἢ τοῖς παλαῖοις, ὡς

τῶν εἰρημέτων δὲ εἰσι συλλογίσασθαι. An. c. 10. οἱ παλαῖοι l. 15. p. 5. 6.

MM. 97. 102. b. &c. ἢ προσδιωρίσαντο. An. h. 2.

Parmenides. M. 2. b. Xenophanis discipulus. M. 3. a. b. 4. 13. 15. 22. 59.

b. 63. a. b. G. 1. b. 13. a. b. 35. a. 36. 46. b. 50. a. b. 54. 62. b. 64.

P. a. 11. 12. 13. 16. c. 1. 3. 12. d. 1. 7. e. 6. 9.

ἐν τοῖς πρὸς δόξαν, πῦρ καὶ γῆν ἔλεγε εἶναι τὴν δεξιὴν τῶν πάντων P. a. 9.

θερμὸν καὶ ψυχρὸν. c. 11. ἐν δὲ τοῖς πρὸς ἀλήθειαν (νοηταῖς) εἶναι τὸ πᾶν

P. a. 9. c. 11. 14. d. 2. καὶ πεπερασμένον καὶ ἀκίνητον. P. a. 9.

Parmenidis discipulus Zeno. infra Zen. laudat Parmenidem Plato &

patrem appellat. P. b. 8.

Parmenio, ex quo refertur demonstratio Apollonii Pergæi de duplicando

cubo. AA. 24.

Paron Pythagoreus. P. t. 13.

Pasicrates, Bonæi F. Rhodius, frater Eudemi, Aristotelis auditor, ei

tributus à quibusdam liber secundus Metaphys. M. 7.

Passon sculptor. M. 38. b.

Peripatetici An. c. 2. M. 45. A. IV. LX. LXXIV. b. eorum scalæ sive

catenæ rerum prædicamentales. ibid.

Phere-

Pherocydes Pythagoræ præceptor. M. 65. b.

οἱ φιλοκλήμους, qui libenter alios reprehendunt. An. o. i.

Philippus Comicus. An. d. 4.

Philosophi τὸ ἐμφυτοὶ θερμοὶ, ὄργανοι λέγασθαι τῆς δριξείας. An. Γ. 3. utuntur
πίσει διδασκαλικῇ. AA. 4.

Phrynes Musicus. M. 7.

Physici. An. a. 16. c. 5. f. u. i. 9. r. u. M. 3. 10. b. 44. 47. 50. Gg. 51. 89. b.
G. 50. b. P. a. 2. AA. 87. &c.

Physiognomones. An. e. 7. Gg. 90. b.

Pittacus. A. CXIX.

Plato An. a. 5. 10. u. 16. b. 1. 8. 10. 12. 15. 16. c. 2. 5. 10. 11. 12. d. 3. 4.
e. 1. 2. 5. f. 8. g. 9. h. 2. m. 3. o. 16. q. 3. 5. 7. 10. 13. 14. r. 4. 7. 11.
12. 13. 16. s. 2. MM. 76. 79. 83. b. 84. b. 85. b. 86. b. 88. 102. b. 104. b.
M. 3. a. b. 4. 5. 6. 7. b. 8. a. b. 9. a. b. 14. b. 20. 25. b. 26. 31. 34. b. 39.
41. 49. 50. b. 53. a. b. 54. 55. b. 56. 58. b. 60. b. 61. 62. 63. b. 64.
a. b. 65. 66. Gg. 15. b. 18. b. 19. 78. G. 2. 5. b. 6. b. 7. 41. b. 42. 46.
b. 47. 50. a. b. 51. b. 53. 54. 64. P. a. 3. b. 3. 6. 8. 16. c. 1. 4. 12. 15.
d. 1. 16. e. 10. f. 16. g. 1. h. 8. i. 8. m. 11. 14. n. 9. 11. o. 16.
A. III. b. IV. a. b. LXXVI. AA. 33. b. 47. b. 74. b. 92.

Pythagoricus P. c. 4. k. u. An. d. 6. solis verbis quandoq; à Pythago-
reis dissentiens. M. 3. b. Pythagoreos secutus. P. d. 8. ante ejus
scholam inscriptum : ἀγεωμέτρητῶ μηδὲς εἰσὶν, id. reprehensus
ὅτι καθεμαθηματικεύσατο τὴν φύσιν. An. p. 1.

Cratyli familiaris. M. 3. b.

ab Aristotele verbis tantum dissentit. An. c. u. τῶς μαθήμασιν ἰσοχό-
λακῶς. G. 7. ἔκ ἀγεωμέτρητῶ. G. 47. Delis interpres oraculi de
duplicando cubo. AA. 24. Θεολογῶν. P. g. 1. ejus infinitum μέγα
καὶ μικρὸν. P. k. u. 13. ἐν τοῖς ἀγεαίφοις δόγμασι, τῆσιν ἐν τῶς ἀγεαί-
φοις συνστάσι τὸ μέγα καὶ τὸ μικρὸν αὐτὸ καλῆ. τὰς δὲ ἀγεαίφους συν-
στάσις ἔ. Πλάτωνῶ αὐτὸς ὁ Ἀριστοτέλης ἀπεγεαίψατο. P. n. 8. u. de Pla-
tonis ἀγεαίφοις συνστάσι supra, in Aristotele.

Platonis ideas Aristoteles vocat περιήσματα. * AA. 53. b. ἰσορῶται δὲ
ὅτι καὶ ζῶντῶ ἔ. Πλάτωνῶ κατερώτατα περὶ τῆς ἔ. δόγματῶ εἰδέση
ὁ Ἀριστοτέλης τῶ Πλάτωνι. καὶ φαίνεται γὰρ τῶ ὄντι ὅτι Πλάτων ἔ. λόγους
Εεεε. ἀπλῶς

* Philop. περιήσματα καλεῖται τὰ προφάλματα τῶν κιθαρῶν ἀπὸ ἀνά-
ρῆς ἄδουσι δοκιμασίας ἐνεκεν τῆς ἀπηχίσεως τῶν χορδῶν.

ἀπλῶς ἐν τῷ Δημόγεω ἐνόησας λέγων εἶναι τὰ εἶδη, ἀλλ' αὐτοῖς καθ' αὐτὰ ὑπόστασιν διδόναι, καὶ εἶναι τὴν αὐτοῖσιν, καὶ αὐτοῦσιν καὶ τὰ τριάντα. 94.

Cratylus. MM. 79. b.

Gorgia. An. a. 10. AA. 4. 18.

Hippias. M. 23. b.

Legibus. An. b. 16. c. 12.

Menonē. M. 6. b. A. CXIV. b. AA. 5. b.

Parmenide. M. 40.

Phaedone An. a. 1. 10. 15. e. 1. 2. M. 5. b. Gg. 29. b. 62. b. 63.

P. a. 3. A. IV. a. b.

Phaedro. An. a. 5. c. 1. 5. 12. d. 4. 16. f. 8. A. IV. b.

Politia five de Rep. An. o. 6. 7. 9. 11.

Politico. G. 1.

Protagora. An. o. 15.

Sophista. An. a. 1. p. 12. G. 11. 50. b. P. b. 8. 16.

Theaeteto. An. c. 8. 7. 8. M. 4. G. 37. b. 38.

Theages. An. 7. 15.

Timaeo. An. a. 1. 2. 6. b. 9. c. 1. 2. 5. d. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 12. 15. 16. e. 6.

16. f. 8. 9. g. 7. k. 6. 15. 16. o. 6. 7. 9. 11. Gg. 15. b. 18. b. 19.

G. 1. 37. 51. 53. 63. b. P. a. 9. n. 8. 10. 11. Φυσολογῆ Θεολογικῶς, P. a. 3.

ψυχολογία (in Timaeo) An. d. 5. 7. 8.

ὁ ἐξηγητὴς Ἀλέξανδρος λέγει τὰς φερομένας Πλάτωνος διαρέσεις τοῦ εὐεῖαται.

G. 50. b. ἰστέον δὲ ὅτι πρῶτον μὲν διαρέσεις Πλάτωνος ὅλας Πηγιγραμ-

μένα καὶ φέρονται. id. προσίθησιν ὁ Ἀλέξανδρος, ὅτι τῶν ἀγρῶν τῶν

Πλάτωνος δογμάτων λέγει τὸν Ἀριστοτέλην, ὅτι αὐτὸς Ἀριστοτέλης

ἀπεγράφετο, καὶ ταῦτα καλεῖν διαρέσεις. id.

Πλατωνικῶς συμβολαῖσασθαι. An. o. 3.

Platonici. An. f. 8. MM. 84. b. 99. b. M. 33. b.

Plotinus An. a. 7. 4. b. 9. q. 7. 10. 11. 15. MM. 78. b. A. III.

Plutarchus. ἱστορεῖ δὲ Πλάταρχος καὶ γράμματα μέναι (ἐν τῷ φεῖ) εἰς ἑτέραν

τῶν ἱερῶν ἀνάβασι ἐκ τῆς προτέρας ἐν τῷ Ὀλύμπῳ τῷ Μακεδονικῷ.

MM. 82.

Philosophus. An. o. 8. 9. 10. p. 5. q. 2. 3. 4. 10. 11. 12. 7. 3. 11. f. 1. 5.

7. 8. 9. ὁ Θαυμάσιος Πλάταρχος. q. 1. αὐτὸς δὲ φησὶ ἐξηγῆσθαι. q. 4.

ὅπερ Πλάταρχος ἐν τῷ ὑπομνήματι σημαῖται. q. 9. ὑπομνηματίζων.

7. 13.

Plutarchus (Atheniensis) An. a. 10. o. 6.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- ἄπειρος ἀριθμοῖς. P. k. 11. infinitum illis numerus par, finitum impar. 12. Pythagorei & Plato μάλλον τῶν φυσικῶν περὶ θεολογίαν ἐσχολακότες. P. k. 13.
- οἱ πυθαγορικοὶ μῦθοι. An. h. 2. MM. 100. b. de fulmine quibus Titanibus in Tartaro metum incuit Jupiter. AA. 87.
- Rhetores A. X. utuntur πίσει πισευτικῇ AA. 4.
- Rhythmus differt à metro. I. 15.
- De Sardinibus dormientibus, fabula.* P. f. 8.
- Simonides in sermonibus quos inordinatos inscribit. M. 65.
- Socrates. An. o. 16. σιμὸς, προγὰςωρ. P. b. 1. An. g. 1. ἐν τῇ Ἰπιδηλίῳ μάχῃ νυχθήμερον εἰς ἐκ ἡδύτο τῆς εἰσεως. r. 12. circa moralia diligens. M. 55. b. Musicus. M. 26. b. 50. b. G. 11. Grammaticus AA. 81.
- Sophonisci filius 39. b. 50. G. 69. a. b. AA. 88: calvus. G. 15. b. P. b. 2. & c.
- Sophistarum cavillatio. P. f. 13.
- Sophocles. An. m. 6. & 3.
- Sosigenes Alexandri Aphrodisi præceptor. A. XXXII. b.
- Speusippus. M. 25. b. 53. 58. b. 65. b. AA. 92. b. 93.
- Sine spiritibus & accentibus veteres Codices exaratos, colliges ex An. f. 2. δασείως ἀνάγνωθι, sine interpunctionibus, AA. 8. ὑποσηκίον G. 115. b. G. 28. sine signis interrogationis. ὁ λόγος ἔστῃ δύνταται καὶ ἐρωτηματικῶς καὶ ἀποφαντικῶς προφέρεσθαι. G. 8. διχῶς σηκίον. P. b. 11. ἡ δὲ καὶ καλῶς (ὡς εἰς τὸ φιλοσόφου Ἀμμωνίου) τεθῆσθαι ἢ ὑποσηκίον, AA. 57. b. προπαροξυτονητίον. 58. b.
- Stoici. An. a. 4. f. 5. A. IV. a. b. XLII. b. in nominibus multa novarunt A. L'X LXXIV. b. Confer Gregorium Aneponymum à Wegelino editum p. 101.
- Tantalus filius Pelops, peros Atreus.* G. 69.
- Thales. P. a. 10. c. 1. 12. 14. d. 1. 7. l. 2. M. 1. 3. 4. 25. b. 34. 49. G. 3. 46. 53. An. 2. 4. f. 5. ubi ejus sententia: πάντα θεῶν πλήρη, καὶ ἐφέροντο αὐτῶν συγγράμματα ἀλλ' ἀπονημονεύματα. An. c. 7. Providentiam divinam ad omnia extendit. An. c. 7. ἀστρανομῶν in puteum incidit. An. r. 11. 12. f. 1.
- Themistius An. m. 14. 15. P. b. 16. d. 6. q. 2. 16. p. 7. 8. q. 4. A. IV. AA. 17. 31. ejus ὑπόμνημα in Aristotelem de anima. An. o. 3. ὁ θεμιστίος ἐξηγῆται τὸ χεῖρον ἔτιω. P. o. 6.
- Theodosii σφαιρικά. P. f. 8. AA. 66. b.
- Θεολόγος τὸ περὶ τῶν χειρῶν, ἰδῶν ἀγαλῆγεισθαι. P. f. 14. An. h. 9. Theologia

logia metaphysica. G. 12. AA. 73. b. eadem πρώτη φιλοσοφία, τέχνη
 τεχνῶν, ἑπιστήμη ἑπιστημῶν. AA. 27. ἀφελκτική. 31. b. 32.

Theologi tantum curarunt persuasibile sibi; & non sunt ratiocinati an
 persuaderent etiam aliis. M. 10. Theologus non definit, tan-
 quam transcendens omnes scientias. M. 47. b.

Theologi. (Hesiodus) M. 50. b. 53. b. 65.

Theon, ἐν τῷ πρώτῳ τῶν τῆς συντάξεως (Ἰ Πτολεμαίου) ἐπισημασίζων.
 AA. 26.

Theophrastus. P. b. 8. A. XXVIII. b. LXXV. AA. 17. b. M. 67. ἐν τῇ
 ἰδία περὶ φύσεως πραγμασίᾳ. P. 2. 2. ei tributus liber Aristotelis
 περὶ αἰτόμων γραμμῶν. G. 8. b. οἱ δὲ Ἰ Αριστοτέλης ἑταῖροι οἱ περὶ Θεό-
 φραστοῦ καὶ Εὐδήμου σαφίστην καὶ ἀπλύστην ἔστο (de natura propositi-
 tionum) κατασκευάζουσι. A. XV. b. οἱ δὲ ἑταῖροι αὐτῶν οἱ περὶ Θεό-
 φραστοῦ καὶ Εὐδήμου καὶ ἔτι οἱ ἀπὸ Πλάτωνος. A. XXII. b. πολυσίχως
 πραγμασίᾳ περὶ συλλογισμῶν ἐπισημασίζων καλεβάρων οἱ τε μαθητῶν
 Ἰ Αριστοτέλης οἱ περὶ Θεόφραστοῦ καὶ Εὐδήμου. A. LX.

Thucydides. An. q. 13.

Timæus Pythagoreus. An. c. 1. Aristoteles Timæum quando laudat,
 Platonis Timæum intelligit. An. d. 7. ὅτι ἐν ἔξει ἦν ἀκροάτη ὁ Τίμαιος
 πάσης μαθηματικῆς ἑπιστήμης, γεωμετρίας, ἀριθμητικῆς, μουσικῆς τε καὶ
 ἀστρονομίας, ἐκ τῶν αὐτῶν λόγων σαφῆς συνιδεῖν. An. d. 2.

Timotheus Musicus. M. 7.

Tragœdia. M. 64. b. An. o. 10. Tragici dictum, πρὸς τὰς ἴχθας δὲ τὰς
 φρένας κεκλήμεθα. P. 4. τραγῳδὸς ἀφῶν. pro κακοφώνῳ. An. q. 10.

Xanthippe Socratis. M. 28. b. Gg. 20. 88.

Xenocrates. An. a. 15. b. 16. c. 5. e. 12. 13. 15. f. 15. M. 56. b. 58. b. 60.
 b. 65. Platonis ἀδελφός. An. c. 5. e. H. discipulus. e. 14. P. 6. 16.
 ἀνήκει τὴν ἐπ' ἀπειρον τῶν μεγεθῶν τομήν. P. c. i. m. 8. animum definivit,
 ἀριθμὸν αὐτὸν κινῆσαι ἑαυτὸν. AA. 78. b.

Xenophanes P. a. 9. Parmenidis præceptor M. 3. a. b. Epicharmi in
 Xenophanem dictum M. 15. b. principia docuit, teste Porphyrio,
 τὸ ξηρὸν καὶ τὸ ὑγρὸν. P. d. 2. ejus versus γῆ καὶ ὕδωρ πάντ' ἐσθ' ὅσα
 φύοντ' ἢ δὲ γίνονται. id.

Zeno (Eleates) M. 11. P. c. 1. n. β. o. 1. p. 9. Parmenideus. 22. Parmenidis
 discipulus. P. b. 1. 16. Megaricus, Megaris scholam habuit. M. 36. b.
 motum dari negat A. CXII. b.

CAPUT XL.

De SVIDA, ETÝMOLOGO, aliisque Lexicis
Græcis.

Lexicorum Græcorum Scriptores de quibus alibi jam dictum. 1. De Suida ejusque prioribus editionibus, V. C. Ludolphi Kusteri dissertatio, cum meis observationibus. 2. De editione novissima Kusteri, & variis doctorum scriptis ad Suidam illustrandum facientibus. 3. De epitome Suida inedita. id. Index scriptorum à Suida laudatorum. 4. De Etymologico Magno ejusque auctore & editionibus. 5. Alia græca Lexica & etymologica MSS. 6. Index scriptorum in Etymologico magno laudatorum. 7. De Lexicis Græcis ineditis, nec non de glossariis variis editis ineditisque. 8. De Lexico Varini Phavorini. 9. De Lexicis Græcolatinis recentium scriptorum majoribus. 10. De minoribus, tam generalibus quam specialibus. 11. De scriptoribus synonymorum, phrasium Græcarum &c. 12. De Græcobarbaris & recentis Græciae Lexicis. 13.

B Revem de Lexicis Græcis dissertationem, quam ad calcem Centuriæ Anonymorum & plagiariorum, A. 1689. 4. Lipsiæ sub J. A. Fabri nomine in patria mea vulgavi admodum juvenis; animus fuerat locupletatam paululum accuratiusque digestam, sub titulo Historiæ Lexicorum Græcorum separatim publicare: sed existimavi postea rectius me facturum, si quæ de illo argumento notassem, Bibliothecæ huic Græcæ infererem. Itaque de antiquioribus plerisque Lexicis alibi jam dixi, de editis quidem, ut *Ammonii* de differentiis vocum Græcarum, libro IV. cap. 26. p. 173. De glossario Hippocrateo *Erotiani*, lib. IV. cap. 36. p. 571. seq. *Eusebii* περὶ τῶν τοπικῶν ὀνομάτων, IV. 2. p. 44. *Harpocrationis* Lexico Rhetorico IV. 36. p. 583. seq. Glossario *Hesychii* Alex. IV. 35. p. 541. *Joannis Philoponi* de vocibus pro tono diverso diversa significantibus, supra hoc Volumine p. 365. seq. De *Meridis Atticis*, IV. 34. p. 519. & hoc ipso Volumine, supra p. 420 *Moschopuli* IV. 34. p. 534. lexico Biblico *Origenis* sive *Cyrilli* Alex. IV. p. 541. *Stephani Byz.* ἐθνικῶν IV. 2. p. 45. Lexico Attico *Phrynichi* IV. 34. p. 520. seq. Onomastico *Pollucis* IV. 33. p. 489. & de *Thoma Magistri* vocibus Atticis, IV. 34. p. 526. Nec non de ineditis Lexicis *Georgii Lecapeni* IV. 34. p. 335. *Photii*, supra hoc volu-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

illustrat, quāto anno interjecto opus ipsum perduxit ad umbilicum, & novum suum Svidam Græcolatinum cum notis, de qua *ἰκδόρα* infra diligentius dicturus sum, prælo Cantabrigiensi exire passus est A. 1705. tribus Voluminibus in fol. In præfatione ad hanc editionem, cum de auctore quem illustrandum in se suscepit, de illius ætate, de Lexici ejus virtutibus & vitiis prioribusque editionibus accurate disputet, nolui actum agere, sed integram Clarissimi Viri, mihiqve cum viveret amici dissertationem, meis cum observationibus tibi hoc loco exhibere.

1. Quis Svidas fuerit, aut quando vixerit, frustra quis quæsierit, si nullus unquam Svidas existit: ut virum politicissimum Angelum Politianum censuisse plures referunt scriptores; respicientes. procul dubio, ad hæc ejus verba, quæ leguntur lib. XI. Epist. XX. c) *Svidas ipse, (si qui modo hic unquam Svidas) non omnino malus auctor.* Sed Svidam vere existisse, nec nomen ejus fictitium esse, non solum evincunt codices MSti d) Lexici hujus, in quibus Svidæ, vel Sudæ e) nomen comparet; sed etiam Eustathius,

c) ad Bernardum Riccium: Politiano jungendus Petrus Alcyonius est, qui lib. 2. de exilio p. 213. *apud doctos, inquit, illos viros qui commentarios rerum multarum confecerunt, eosque in Svida nomine ediderunt, observavi scriptum.* Tho. Reinesius lib. 3. Var. Lect. p. 361. *In farragine lexica & historica κατὰ σοφίας copiosa & varia, eoque penes quosdam eruditionis & preciosissimarum quarumvis rerum, qui Svida cujusdam nomen præscriptum habent, etsi unus auctori non sit, sed plurimum e diversis omnium ætatum scriptoribus collecta & subinde aucta.*

d) de his infra, ad §. 16.

e) *Sudam* appellant multi memorati Menagio c. 77. Anti Bailleti, Card. Bessacio in præfat. ad versionem Metaphysicorum Theophrasti, Victor Trincavellus ante Philoponum in Physica, Aldus Manutius ante Philoponum in posteriora Analytica, & alibi, Petrus Bembo in Epistolis p. 440. Gvil. Budæus notis prioribus in pandectas, Petrus Victorius in Variis Lect. Franciscus Robortellus in var. locorum annotatt. Gvil. Fournierius in selectis lectionibus, Valentinus Erythræus indice Virgiliano, in vocabulo *orichalco*. Q. Septimius Florens Christianus ad Aristophanis Pacem, Joseph. Scaliger ad Varron. Petrus Daniel ad Plauti Quærolum. Jacobus Cujacius in Observationibus, aliisque in scriptis, & Nic. Rigaltius passim. Notat autem *σῦδα* paludem, fossam, lacum ut videre licet in scholiis ad Euripidis Phoeniss. vers. 1107. 1195. & Damascio apud Photium Cod. 242. p. 553. v. ult. edit. Hoescheli. Carolus Annibal Fabrottus ad Theophili institutiones p. 841. edit. primæ: *Viri docti Svidam Sudam appellant, libris ut videtur auctoribus. Nam in MSto Codice Memmiano (qui hodie est Colbertinus 792.) sic habetur.* Huic tamen plurimos alios licet opponere, in quibus, ut apud Eustathium, constanter non *Σῦδας* sed *Συῖδας* appellatur. Itaque H. Casaubonus notis ad Laertii Anacharsim lib. 1. sect. 101. *Pallantur viri doctissimi & magni in literis nominis, qui testes Svidam in civitate Romana nomen mutare cogunt. Sunt enim qui Sudam, nec desunt qui Sudinem (creda quod hoc nomen se in Plinio recer-*

thius, qui in verboso commentario in Homerum Suidam nostrum aliquo-
ties f) laudat. Quis autem Suidas fuerit, g) difficile dictu est; cum
non solum alii scriptores, sed etiam ipse de se sileat, nec in toto hoc Lexi-

F f f f

CO

*ἀφ' οὗτος legisse) appellant. Αἰσχύνην ἄρα ἐστὶν ἡμεῖς ὡς ἔφαθ' ὁ Συδῆς. Eustathius: τὰ εἰς δ' αὖ
ὑπὲρ δύο συλλαβῶν, ἰσοσυλλαβῶν κλίνειται, οἷον Τιμαχίδας Τιμαχίδα,
Συδῆς, Συδίδα. Sudini Magi mentio apud Theodorum Meliteniotam supra p. 210.
Sudinis περὶ λίθων apud Plin. IX, 35, XXXVII. 8. Suidinem pro Suida vocat Scipio,
Tertius commentatio de Apollodoro.*

f) Eustathius in Iliad, λ. p. 834. edit. Rom. (Basil. 768.) τὸ δὲ (ἴννος) ἐν τῷ
κατὰ σοιχείῳν μεγάλῃ βιβλίῳ ἔστι Συδίδα, δηλοῦνται ζῶντες οἷον ὄντες ἢ τινὰ
τοιῶντα εὐελέστατα. Ad Odyss. H. p. 1571. ὡς δὲ δέδοται ἀπὸ αὐτοῦ καὶ
ἢ ὡς δὲ ἔστι Συδίδα αἰθρακῶ (αἰθρανῶ) ἢ καὶ ἀνδράχλη, ὡς ἐκείνος λέγει
Ad Odyss. Σ. p. 1851. ἔστι δὲ μιοθὸς ἢ μόνον ῥῆμα προηκῆται τὸ μιοθῶ, μιοθῶ-
σιν, ἀλλὰ καὶ μιοθάρων κατὰ ὑποκορισμὸν, ἢ χρῆσις καὶ ἐν τοῖς Συδίδα
(apud Suid. μιοθάρων legitur male pro μιοθάρων.) Ad Odyss. Α. p.
1406. τὸ δὲ βλήθην παρ' Ὀμήρῳ ἀντὶ ἔστι συγκριτικῶς ὡς οἱ πλείους φασὶν
κατὰ δὲ τὸν Συδίαν, ἀντὶ ἔστι ἀπαρηλικῶς, ὡς ἄλογιστικῶς. Ad Odyss. Ε.
p. 1528. ἐστὶ δὲ πρόβλημα, ὡς δηλοῖ Συδίαν, σήμαγμα. & p. 1538. πολλῶν
δὲ καὶ ἄλλων ἰσχυρῶν ἔργων, οἶδεν ὁ Συδίαν καὶ τὸ οἶ, κεινότερον μὲν
ὄν ἔστι ὡς. Ad Odyss. Ζ. p. 1554. Συδίαν γὰρ ἐν τῷ α', φησὶν ὡς ἡ λάρα
σα σφαιρίζουσα πύλον ὠλισθεῖν εἰς τὸν Πηγεῖον. Ad Odyss. Γ. p. 1469.
ὡς ἀνιερῶθη Ποσειδῶνι (ὁ μικρὸς λίθος) πρὸς τὸ μὴ γὰρ κύματα πελάζειν
Φαισῶ, ἐν τοῖς ἔστι Συδίαν κείται. Ad Odyss. Β. p. 1441. Τὸ πεδηγέστερον
ἀντὶ τῷ ὀδηγικώτερον, ὅπερ ἐν τοῖς τῷ Συδίαν κείται. Ad Odyss. Α. p. 1403.
εἰ δὲ κατὰ Συδίαν ἔστι τρισυλλαβῶς ἐφιαλῆς, ἀλλὰ τρισυλλαβῶς
φιαλῆς. Præter hæc decem loca exstat etiam undecimus, in quo
Svidæ lexicon licet non citatur nominatenus, tamen respicitur & tan-
quam scriptoris insignis ac fide digni celebratur ad Iliad. Γ. p. 378. edit.
Rom. (Basil. 286.) ὁ δὲ γράψας ἐν σοιχειακῇ γάξῃ λέξεων, λέγεσθαι θεαί-
δέσασιν ἀπὸ τῆς αἰ διφθόγγου πρὸς ὡς ἀληγῆσθης, τὴν θεῶν ἰδέαν ἔχοντα, καὶ
ὡς θεοὶ χρῆσις ἀντιφώνησιν, τὸ ἀνθρώπου ὅς φησι πάντων θεῶν θεοῦ
δέσασιν γενέσθαι, καμὸν μὲν τοὶ γράφει, πιστεύει δὲ ὡς λόγος πολλῶν ἀξίος.
Solere Eustathium scribia Svidæ, aliquando etiam ubi non nominat
compilare, notavit Kusterus ad Svidam in πύδαξ. Michaelem Apo-
stolium sua ex Svida solere exscribere, id. ad ῥοδίων χρῆσις.

g) Svidam Monachum Byzantinum vocat Joannes Rosinus in Antiqu. Rom. & post eum
Joannes Bona in notitia auctorum in libris de divina Psalmidia allegatorum, Monachus

co quicquam de se memoriz prodiderit. Videtur quidem in v. *Σαμοθράκη* patriam vel gentem suam indicare; dum ait: *Qui enim initio insulam illam (i. e. Samothraciam) incoluerunt, Samii fuerunt, a quibus nos orti sumus.* Sed verba illa non sunt ipsius Suidæ, sed scriptoris Anonymi, ex quo locus iste excerptus est.

2. Quod ad ætatem Suidæ adinet; de ea diversæ sunt virorum doctorum sententiæ, quarum nonnullas ad examen revocabimus. Hugo Grotius in Epist. CX. ad Gallos, h) Suidam paulo post Constantinum Leonis i) filium, qui A. C. 912. imperare cœpit, vixisse arbitratur; hac addita ratione, quod, quantum ipse meminert, hic Imperatorum postremus sit, k) quem in libro suo nominet. Sed virum doctissimum memoria fefellit. Nam in v. *Ἀδάμ* mentio fit Imperatoris Joannis Zimisæ; l) & in v. *Κωνσταντινούπολις* Basilii & Constantini fratrum; qui omnes Constantino; Leonis filio, posteriores fuerunt. Hieronymus Wolfius Suidam multo recentiorē facit, & ad Seculum XIV. refert; hac inductus ratione, quod Metochitam Logothetam citet, qui sub Palæologis vixerit. Verba ejus in Præfat. ad Svidam hæc sunt: *Atque adeo, cum Metochitam Logothetam citet, qui sub Palæologis vixit, apparet, eum vix annis abhinc 300. Lexicon hoc composuisse.* Scribebat autem ista Wolfius A. D. 1564. Sed Logotheta, quem Svidas diversis in locis laudat, non est Metochita Logotheta, quem in eunte Sec. XIV. vixisse constat; sed Symeon Metaphrastes Logotheta, m) qui initio Seculi X. floruit: ut & ante

appellant etiam Josephus Scaliger ad Varronem p. 60. Maussacus in diss. Critica p. 396. Balthasar Bonifacius XV. 7. Hist. ludicæ; Hadrianus Bailletus Tom. III. judic. eruditor. p. 125. & Carolus Blount ad Philostratum p. 6. Non dubito autem ex sola conjectura à Rosino & aliis hoc pronunciatum fuisse, quemadmodum & ab H. Casaubono qui *Excursuum Grammaticum* nuncupat lib. 1. cap. 6. ad Athenæum.

h) CXVII. ad Nic. Peirescium, quæ in majori Epistolarum Grotii collectione est 264.

i) Constantianum Porphyrogenitum Leonis Sapientis F.

k) Hermannus Witekindus, Rigæ tunc versans Vitæ Imperatorum è Svida collectas cum Latina sua versione separatim edidit Francofurti 1557. 8. in his ultimi memorantur Constantinus Leonis Isauri filius qui A. 775. Michael balbus qui A. 829. & Theophilus qui A. 841. obiit. Excerpta de Imperatoribus ex Svida collecta habes etiam Græce & Latine in Frid. Sylburgii tomo tertio minorum Rom. Historiæ scriptorum, Francof. 1590. fol. quibus alia insuper de rebus CPolitaniis ex eodem Lexico adjunxit cum Porti versione Philippus Labbeus in tomo 1. scriptorum Hist. Byzantinæ Paris. 1648. fol.

l) Joannes Tzimisces Imperator fuit ab A. 969. ad 975. hinc Basilius II. ad A. 1025. & Constantinus ejus frater ad A. 1028.

m) *Suidas in ἄβαξι, ὁ λογοθέτης ἐν τῇ τῆς ἁγίας Θείκης μαρτυρίῳ. Εἰ*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

de loco primo p) qui adducitur in v. *Ἐπίπρασ*, audacter affirmare ausim; quippe quem MSS. Paris. non agnoscunt. Si igitur nec ex hac nota temporis ætas Svidæ colligi potest; quid tandem hac de re statuendum sit, quaeret Lector. Equidem, nos ita censemus: incertum quidem esse, quo tempore verus Svidas, sive primus Lexici hujus auctor vixerit; antiquiorem tamen procul dubio esse, quam vulgo credatur; cum perusalum nobis sit, plurima loca, quæ recentiore ætate sapiunt, ab aliis postea Lexico huic addita esse. Patet hoc vel ex MS. Paris. A, qui tripartitum Codicum MStorum Svidæ, qui in Bibliotheca Regia Parisiensi adservantur, optimus est & vetustissimus. In eo enim multa loca, quæ in recentioribus MStis, omnibusque Edit. hodiernis reperiuntur, vel omnino desunt, vel recentiore interdum manu ad marginem scripta sunt: veluti versus Onirocritici, qui ex Altrampsycho vel Nicephoro in Lexicon hoc translati sunt; itemque loca ex Paulo Aegineta excerpta; & alia, de quibus in Notis nostris Lectorem monemus.

3. Quamvis autem Svidam antiquiorem, quam vulgo creditur, statuamus; q) non tamen cum Lil. Greg. Gyrardo eum adeo antiquum censemus, ut Strabo, quem sub Augusto floruisse constat, ejus meminisse potuerit. Existimat nimirum modo laudatus vir doctissimus, Svidam nostrum eundem esse x) cum Svida vetusto Historico, cujus præter Strabonem, Scholiastes Apollonii Rhodii; & Stephanus Byzantius mentionem faciunt. Verba ejus Dialogo III. *de Historia Poetarum* hæc sunt: *Quibus illud vere responderi potest, Svidam antiquum fuisse scriptorem, cujus imprimis a Strabone, s) fit mentio, & ab iis, qui in Apollonium Rhodium*

p) Quoniam Kusterus primum tantummodo locum non agnoscit à MSS. Parisiensibus observat, hinc videtur tacite simul professus cætera loca ex Psello adducta in Codicibus illis contineri, quorum unum annorum saltem quingentorum vetustatem habere infra §. 16. non diffitetur. Itaque veram puto illorum sententiam, qui statuunt ex Pselli libro Svidam ipsum quædam in Lexicon suum translulisse, & sub Alexio Comneno, ut visum etiam Vossio, circa sæculi XI. extremum floruisse.

q) Nescio quid in mentem venerit erudito viro Joanni Hallervordo, qui in Bibliotheca curiosa Regiomonti 1676. 4. edita p. 379. tradit Svidam Syriani Alexandrini discipulum & Procli *συμφοιτητήν* fuisse, clarum circa finem sæculi quinti. Non audiendos etiam puto qui cum Gilberto Genebrardo in Chronographia ad sæculum octavum referunt, vel ad nonum cum Andrea Saussæo p. 656. de Mythis Gallæ scriptoribus.

r) Hoc perusalum etiam Antonio Possentino in Apparatu sacro T. 2. p. 437. ubi errores quosdam quos putat Svidæ persequitur usque ad p. 442.

s) Strabo lib. VII. p. 227. *Σβιδας, ὁ τῶν Ἐπιπρασίων μινθῶδους λόγους πρὸς-*

commentaria scripsere, & a Stephano, & aliis. Is igitur Svidas inter alia (nam & Historiam scripsit,) commentaria, ut par est credere, non admodum magna condidit, quae ab aliis postea multis locupletata & aucta, ad hanc, quam videmus, libri magnitudinem exteuerere, primique Svida nomen obtinere, &c. Et paulo post: Simul etiam abjiciendam puto, quam Grammatici quidam faciunt, duorum hujus nominis distinctionem, ut scilicet ille antiquior tantum sit Historicus; hic recentior, Grammaticus. His verbis duplex continetur sententia; nimirum, Lexicon, quod Svidas primus composuerat, ab aliis postea locupletatum & auctum esse; & deinde, Svidam Historicum & Lexicographum eundem esse. Priorem sententiam probamus; & nobiscum plures alii. At posterior suffragatoribus caret, & Svidas noster communi eruditorum consensu a Svida Historico diversus, eoque recentior merito statuitur. Et haec de aetate Svidae.

4. Quod ad Lexicon ipsum adinet; id ex variis compilatum est auctoribus t) quorum nomina partim Catalogus ille, qui ab ipso Svida

Ffff 3

Lexico

χαρίζομεν. Apud Scholiastem Apollonii Rhodii ad I. 555. laudatur Σβιδας ἐν Θεσσαλικῶις, & ἐν πρώτῳ Θεσσαλικῶν ad II. 1235. & ἐν δευτέρῳ ad II. 1017. ἐν τρίτῳ τῶν περὶ Θεσσαλίας ad IV. 816. rursus ad I. 558. Σβιδας καὶ Ἀριστοτέλης οἱ περὶ Εὐβοίας πεπραγματευμένοι. Unde iudice Maussaco in diss. Critica ad Harpocrationem p. 396. apud Hesychium in Πυρραία, quae pars fuit Thessaliae, pro Σβίλας, restituendum Σβιδας. Stephanus Byz. in ἄμυρῳ Thessaliae civitate: Σβιδας δὲ ἐν ταῖς γενεαλογίαις, ὅτι ἔτοι (Ἀμυραῖοι) ἐκαλεῖντο Ἐορδοί. Idem in Δωδαίῃ. Καὶ Σβιδας δὲ φησι Φηγαναίῃ Διὸς ἱερὸν εἶναι ἐν Θεσσαλίᾳ. Haec de antiquo illo Svida, qui Augusti saltem temporibus non fuit inferior.

x) Prae caeteris eclogas iussu Constantini Porphyrogeniti factas studiose legit Svidas, & inde plurima in Lexicon suum translulit, ut notatum Henrico Valesio praefat. ad excerpta Peiresiana. Saepe autem loca auctorum adseribit, nominibus eorum praeteritis, quorum aliqua ab Emilio Porto, longe plura a Joanne Pearsonio in notis MSS. & a Kustero in sua Svidae editione annotata, non pauca adhuc eruditis investiganda relicta sunt. Fulvius Ursinus ex Svidae Lexico multa Polybii fragmenta colligit, non ex MS. Codicis auctoritate, ut putavit Casaubonus, sed sola conjectura adductus & Sylvi indicio qui Polybianum quid tinnire videbatur; unde Polybio interdum quaedam adsignarunt utriusque, quae alterius sunt scriptoris ut eidem Valesio observatum Marci Antonini loca quae suppresso nomine apud Svidam leguntur, passim indicavit Tho. Gatakerus, ut Procopii Nicolaus Alemannus & Claudius Maltetus, Casaubonus Athenaei & Laertii: Artemidori Nic. Rjgaltins, Aeliani Joachimus Kuhnus, Harpocrationis Maussacus, aliorum alii. In Svida, ut loquitur & vigilando comperisse se didicisse ait idem Maussacus p. 396. diss. Critic. magna pars scholiorum quae in Tragicos & Comicos circumferuntur, continetur. Idem p. 392. non dubitat integrum Fulii Sophistae

Lexico huic præfixus putatur ; partim duo nostri Indices posteriores Lectori exhibent. Mirabitur autem forsan Lector, in Indice ultimo, si. ve tertio, non comparere Scholiastam Pindari, Theocriti, & Apollonii ; cum Reinellius *Var. Lect.* pag. 479. hæc de Svida habeat verba : *Svidæ Harpocracionem, & Scholiastas veteres, maxime Aristophanis, Sapphoelis, Thucydidi- dis, Pindari, Theocriti, Apollonii, totos exhausit, & in suum hoc armarium diges- sit.* Sed incautius ibi Vir Magnus locutus est. Tantum enim abest, ut Svidas tres Scholiastas posteriores totos exhausit, & Collectanea sua inde locupletaverit, ut vix unum vel alterum locum ex illis excer- pserit.

5. Cæterum ex Scholiastis veteribus nullum Svidas diligentius compilavit, quam Scholiasten Aristophanis ; quippe quem totum pe- ne in Lexicon suum transfudit. Quæritur autem inter eruditos, u) utrum Svidas ab hodierno Scholiaste Aristophanis, an vero Scholiastes a Svida sua mutuatus sit : sive, an hodierna Scholia in Aristophanem ex veteri quodam codice ad nos propagata sint ; an vero a Musuro, vel alio quodam, ex Svidæ Lexico confarcinata ? Nos ita censemus : Ho- dierna Scholia in Aristophanem maximam partem ex veteri quodam co- dice descripta ad nos pervenisse, eademque esse, x) ex quibus ipse Svi- das sua hausit : non pauca tamen loca a recentioribus, y) partim ex
Svida,

opus cujus epigraphæ sic concipiebatur, *Ἀπιτομή τῶν Παμφίλου γλωσσῶν καὶ βιβλίων ἐννεηκοντῆς ἐνός*, à Svida transcriptum, qui etiam ex græca versione libri *Hieronymiani* de scriptoribus Ecclesiasticis, & ex *Hesychii* Milecii *ἐνομασιολόγῳ* sive de viris illustribus libello aliqua transtulit, non tamen tam multa ut eo pertinere possint verba apud Svidam : *ἢ Ἀπιτομή δὲ τῆς τοῦ βιβλίου* ut visum viro eruditiss. Lucæ Holste- mio c. 1. de vita Porphyrii, ubi narrat MStos sibi *πίνακας* excerptorum à Svida Collecto- rum vel transcriptorum ostensos à magno Sirmondo.

- u) Ut apud Jac. Thomasiū *τὸν μακαρίτην* diss. de plagio literario §. 550. seq. & Maussa- cum diss. Critica p. 396. Andream Schottum præf. ad Græcos proverbiorum scriptores &c. Georg. Sigismundi Greenium diss. I. de Scholiaste Aristophanis, Witeberg. 1695. &c.
- x) quæ magnam partem pervetustis iisque clarissimi nominis Grammaticis debentur Apollonio, Didymo, Symmacho, Aristarcho. Itaque ex illis Svidam potius quam scholiorum aucto- rem ex Svidæ Lexico sua hausisse plures viri docti agnoscunt, ut Jac. Palmerius p. 720. Exerc. ad scriptores Græcos, Menagius ad Laertium p. 260. 264. &c. Meursius variis in scriptis, Florens Christianus ad Aristophanem p. 703. Marcus Meibomius ad Nicomachi Musicam p. 46. &c.
- y) ut à Joanne Tretze, Thoma Magistro, Marcoque Musuro primæ Aldinæ editionis curatore, & deinde ab iis qui Florentinam in priores præsertim Comædias passim interpolatam dede- runt. Vide Kulleri præfat. in Aristophanem,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

voces adulterinas & corruptas pro veris & genuinis Lectori interdum obtrudat. Sic Ἀμάσης apud eum habes pro Δικμάσης, Ἡρέμῃσεν pro Ἡρέμησεν; Πεπιασμάοις pro Μεμιασμάοις; Τάλισιν pro Τέλεισιν; Ἰσινῶ pro Ἰσγινῶ, Καλιδιάν pro Κυλοιδιάν; Φρήμας pro Δι' ἐρήμας; Δείξαντες pro Διήξαντες; Ἀλίβυες pro Οἱ Λίβυες; Ἡμιμαλλείες pro Λι μιμαλλόνες; Θεσμοτόκον pro Ἐσμοτόκον; Ἡβός pro Ἰβός; Ἀνάρπασοι pro Ἀνοργιάσοι; Δαΐψατο pro Ολόψατο; Δωτύς pro Ἐδητύς; Ευχείμωνῶ pro Λευχείμωνῶ; Παιόλη pro Ἀπαιόλη; Παιόλημα pro Ἀπαιόλημα; Ὄζωτά pro Ὄξωτά; Ἰσήπηρῶ pro Οἰτυπηρός; Φώοντα pro Ἀφώοντα; Φυλοκεμεῖ pro Φιλοκεμεῖ; & alia. Interdum vero lectio Suidæ melior est ea, quam nostri Codices hodie exhibent. Exempli gratia: apud Aristophanem *Thesmophor.* pag. 81 κ. hodie legitur, — Τηνίοισι κ' Σκίροισι: ubi codex Suidæ pro Τηνίοισι olim habuit Στηνίοισι; quam lectionem veram esse probamus in notis ad ν. Στήνια. Conjectura enim Biseti, qui Θεσίοισι illic reponendum censebat, merito explodenda est. Apud eundem Comicum in *Thesmophor.* pag. 777. versus hic legitur:

Τὰς συμφορὰς γὰρ ἔχῃ τοῖς ἐνάσμασι.

Vox ultima illic corrupta est: cuius loco Suidas in serie sua recte habet, τέχνασμασι. In fabula *Ecclesiastus* versus hic occurrit:

Ἡ γραῦς ἀνεσηκῆα ὡρᾷ τῶν νεκρῶν.

Metrum manifeste claudicat; quod ex Suidæ in ν. πλειόνων sic in integrum restitues:

Ἡ γραῦς ἀνεσηκῆα ὡρᾷ τῶν πλειόνων.

Scholium enim locum genuinæ vocis apud Comicum hodie male occupavit. In fabula *Thesmophoriaz.* pag. 794. inter alia & hæc leguntur:

Λέων, λέων σοι γέγονεν, αὐτ' ἔγμα σόν.

Magnus Scaliger, cum videret, versui huic modulum non constare, eum sic rescribendum censebat,

Λέων,

vicia Codicum suorum solet transcribere, & hoc præstitit fideliter in vocibus ἀπαίερα & κελευναί, auctoritas nihil momenti habet. Imo aliter apud scholiastem Aristophanis aut quem iste descripsit, lectum olim, ex Apostolio liquet, qui κατὰ λέξιν eadem narrat, sed emendatius. Richardo etiam Montacutio p. 308. Apparatus ad Origg. Ecclesiast. & p. 235. Analect. Suidas est Grammaticus non admodum vetustus, nullius iudicii rhapsodus, doctrina medicæ, quæ collata vel contrasit undecunque laciniis farraginem illam suam tanquam centonem confarcinavit. & p. 124. apparat. Suidas in Græcis non contemnendus auctor, rudem se prodit & plene infantem in Latinis. Tho. Gatakerus p. 84. adversar. occurrunt apud illam auctorem foedissime depravata non pauca, & Latina quoque vocabula non infrequentia.

Δέων, λέων σοι γέγονεν; αὐτ' εἶγμα σόν.
 Sed frustra. Ex Suida enim in v. λέων, pro εἶγμα reponendum esse
 εἶγμα in Notis ad illum locum probamus. Anthologiae lib. III.
 cap. XIV. pag. 343. Epigramma in Protefilaum legitur, cuius pars est
 Hexameter iste:

Δένδρα δυσμήμητα, ἃ ἦν ποῖτε τεῖχ' ἰδῶσι.
 Hic τὸ δυσμήμητα, sensui manifesto adversatur: cuius loco Brodæus re-
 ponendum censebat δυσμήνιτα; & Obsopæus, δυσμήλικτα. Sed uter-
 que a scopo aberravit. Ex Suida enim in v. Δυσμήμητ' reponendum
 esse δυσμήμητα, in Notis ad locum illum monemus. Apud Josephum
 lib. I. de Bello Jud. cap. XIII. pag. 739. inter alia & hæc leguntur: καὶ
 πᾶσα οἰκία ὀπλιτῶν ἐκτάτη. Vox ultima illic in mendō cubat: cuius lo-
 co ex Suida v. Νένακτο, rescribendum esse νένακτα, sensus manifesto sua-
 det. Plura hujus generis exempla studiosus Lector ex Notis nostris col-
 ligere poterit. Nos enim hæc speciminis loco tantum proposuimus.

Porro, observandum est, Suidam res hominum cognominum
 perpetua serie interdum recitare, & ad unum caput referre solere: quo
 fit, ut, quæ ad diversos pertinent, uni tribui videantur, & in historiis
 turbentur omnia, nisi narrationes distinguas, & diligenter animadvertas,
 ad quos quæque Eclogæ referendæ sint. Exempla habes in v. Βυμείης,
 v. Ἡρών, v. Σιβῆρος, & alibi.

7. Interdum vero (quod majus est peccatum) Grammaticus noster
 res hominum prorsus diversorum, & ne nomen quidem commune ha-
 bentium, b) miscet, Eclogasque historicas ad alienum prorsus caput refert:
 cuius ἀβλεψίας pauca exempla in medium hic producā. In v. Μαξιμί-
 νου, ea, quæ leguntur ab initio usque ad verba illa, Πηβυλαῖς ὑποπλευσῶν
 de Imperatore Maximino Thracæ intelligendæ sunt. Quæ vero deinceps
 absque ulla notâ distinctionis subjiciuntur, ad Galerium Maximianum
 pertinent: ut patet ex Euseb. Hist. Eccles. lib. I. cap. XIV. & XVI. In
 v. Ἀλυάτης, verba illa priorâ, Λυδῶν βασιλεὺς, — ἀδελφὴν ἤραυνεν, apud

Gggg

Nicol:

b) tanto minus mirum ab eo confundi res diversorum sed ejusdem nominis hominum, unde
 Reinesius lib. 3. Var. lect. p. 362. Sunt ista de Philoxeno apud Suidam excerpta ex Athe-
 nao, sed indiligenter disposita & sine iudicio, quod alius sexcentis locis quoque factum proba-
 bimus alibi, convasata. Quæ enim de diversis eodem nomine Philoxenis, qui tamen
 omnes inpediarum culinæque adfecta fuissent, narrat Athenæus, ea Suida omnia uni
 adscribit &c. Vossius lib. I. de Historicis Græcis c. 24. p. 156. notans Posidonii Alexandrini
 historias a Suida tributas Posidonio Apameensi, solennia igitur errat Suidas, cum ejusdem
 nominis scriptores confundit.

Nicol. Damascenū in Collectaneis Constantini a Valesio editis, pag. 453. unde locus iste de promptus est, de Sadyatte, patre Alyattis, dicuntur; quæ proinde Noster male ad Alyattē refert. In v. Νίκων Grammaticus noster supina negligentia ad Niconem refert, quæ apud Pausaniam lib. VI. pag. 464. unde totus iste locus excerptus est, de Theagene Thasio narratur. In v. Εὐνομιανός Suidas Eunomianum quendam a Bellisario e sacro baptismi fonte susceptum fuisse narrat. Locus scriptoris, qui ibi adducitur, sumptus est ex Procopii *Hist. Arc.* cap. 1. sed ubi de Theodosio quodam, Eunomianis parentibus nato, non autem homine aliquo, *Eunomianns* appellato, verba sunt. Gothofredus in *Prolegom.* ad Philostorgium, pag. 2. ex loco hoc Svidæ Eunomianum aliquem sibi confinxit, qui nullus existit: ut in Notis nostris ad v. Εὐνομιανός pluribus docemus. In v. Πῶρος, verba illa, Τῶτον ἤρτο πρὸς διαίτης ὁ Ἀπολλώνιος, &c. excerpta sunt ex Philostrati lib. II. *de Vita Apollonii* cap. XI. sed quæ Svidas pessime ad Porum refert, cum apud Philostratum de Phraorte Indorum Rege dicantur. Plura exempla brevitatis gratia adducere supersedeo.

8. Est & alius Lexici hujus nævus, qui in eo consistit, quod sexcentis in locis exempla, quæ ex scriptoribus veteribus c) adducuntur, a capite articuli aliena sint, nec quicquam faciant ad probandam significationem vocis propositæ. Sed istius rei culpam non tam in Suidam confero, quam in eos, qui varia auctorum loca Lexico huic vel ipsi adsuerunt, vel ea, quæ ad marginem scripta erant, absque iudicio & delectu in textum receperunt. Multa enim esse apud Svidam loca, quæ ex margine in textum irrepserint, & imperitiam librariorum manifesto prodant, nemo nisi plane in Lexico hoc hospes negabit. Videat saltem Lector, quæ notavimus ad v. Ἀγρωίτης, v. Ἀναθῆναι. v. Ἀριστογῆτων, Κυδ. v. Ἐίλην, v. Νῆν, v. Τπνομαχῶ.

9. Quamvis autem & alii sint Lexici hujus nævi, d) partim ipsi Svidæ,

e) Plerumque etiam haud nominatis, unde Joannes Rualdus animadvert. XXIV. ad Plutarchum p. 107. *Primum quidem Suidam plerumque Arcadicum sapere atque Midinum, multa nullo iudicio curaque in suum Lexicon ab aliis auctoribus optimis pessimis translulisse suppressis fere nominibus, ignorare non potuit summus eruditione ac ingenio ipse ille Baroni.* Ante Rualdum Justus Lipsius libro IV. de militia Romana dialogo 10. p. 159. *Sed admo- neo, utcumque pecus Suidæ est, auream tamen esse & è meliore metallo vellus fere. Carpsit & sumpsit ex optimis qui fuerunt, & plerique non sunt. Utinam iudicio & cura, adito & fide meliori. Nam nomina fere suppressit, & intendere oportet quid ejus sit, quid alienum. Caterum etsi ille Arcadicum & Midinum sapit, alios tamen lectores suos facit, quicquid quidem sint & intenti.*

d) In excerptis auctorum verbis sensum illorum interdum pervertere notat Kusterus in notis

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

reliquis Editt. reperiuntur. Eam secuta est Editio Veneta, g) five Aldina, A. 1514. & ea Græce tantum. Hæc nonnunquam a Mediolanensi discrepat: unde ex alio codice MS. eam expressam esse apparet. Deinde Svidas

Ἰωσείως Ἰεργηκόνου, ἀλλὰ τὴν μὲν τῆς λέξεως ἐρμηνείαν διὰ σπουδῆς ἴσχει, διὰ φυλάξαι, τὴν μὲντοι παρεταγομένην ῥῆσιν πρὸς σαφήνειαν τῆς λέξεως ἠμαρτημένην ἔσσαι, ὡς εἶχεν ἀφῆκεν. ἢ μὴν ἀλλὰ καὶ λέξεις ἐνίας, αἵτινες τὸ πρῶτον ἔχ' ὑπῆρχον ἐν Σκιδά, ἀλλοθεν ποθεν συλλέξας προσέθηκεν, ὡς ἂν οἱ Ἰηγεῖτες τὸ σημανόμενον αὐτῶν ἔχρην. ἀπονώτερόν τε καὶ ἐτοιμότερον ἐπέφευθεν πορίζεσθαι. καὶ λέξεις δὲ τινὰς ἀνερμηνεύτους, ἐνθά ἐνεχώρει. Πημελὲς αὐτῶ γέγονε σαφήνισαί. Addit idem Demetrius, Svidæ librum in Græcia pridem atque Italia ita fuisse rarum ac pretiosum, ut qui eum haberet, eo gloriaretur quasi thesaurum insignem, & Amaltheæ, quod ajunt, cornu possideret. τὸ δὲ βιβλίον, ἔτι τοι σπάνιον καὶ πολυτίμον ἦν ἐν τῇ Ἑλλάδι καὶ ἐν τῇ Ἰταλίᾳ, ὡς τὸν ἔτο κεκρημένον. μέγα φρονῶν ἐπ' αὐτῷ, καὶ τὸ δὴ λεγόμενον κέρως ἀμαλθείας κερύττωσθαι. In titulo græcus exstat dialogus bibliopolæ & lectoris φιλομαθῆς, quo liber commendatur, indicaturque tribus aureis venum exponi. ἢ ἐν τῇ μὴ πόσει τίς δὲ; χρυσῶν τεταῶν. λάμβανε δὴ καὶ δὸς βιβλίον. De Demetrio Chalcondyla qui A. 1510. obiit octogenario major, præter Jonium in elogiis consulere juvabit Jani Parrhasii (cui filia Demetrii nupserat) quaesita per Epistolas p. 45. 144. 146. Alcyonium II. de exilio p. 247. Lambecium VI. p. 277. Vossium de arte Grammatica p. 15. Varillanum lib. 4. anecdota Florentin. Bullartium T. 1. Academiae scientiar. p. 280. &c. Antonius Motta Demetrii præceptor Lexico Svidæ hocce præfixit epigramma:

*Demetri aternòs debet tibi mundus honores,
Quod dignum, quod tam nobile tradis opus.
Debet Motta magis, cari cui tanta resultat,
Gloria discipulo, te duce quanta datur.*

Alterum item hoc, in quo majorem Mediolano honorem ex editione Svidæ, quam iis pollicetur locis qui Hesiodum, Homerum, ac Pindarum Poetas in lucem protulere.

*Olim Phocia erat doctis celebrata Poëtis
Unde novum exhausit funditus Ascræ melos.
Proximus huic Helicon, vivo forte amulus illi
In quo tam expressit nobile Smyrna sorbos.
Cadmæas Diræam olor volitare per arces
Dicitur & immenso est perstrepuisse sono.
Dignius Insubri Svida decus exit ab urbe,
In cuius lapsa est Græcia tota sinum.*

g) Editio Aldina Venet. A. 1514. viri docti manu passim notata exstat in Bibliotheca Leidensi inter libros, quos Academia legavit clarissimus Perizonius. Svidæ exemplaria MSS. si non

das editus est Basileæ h) apud Frobenium, A. 1544. itidem Græce tantum. Hæc Editio haud fere ab Aldina discrepat, nisi ubi vel sphalmata typographica habet, vel ab Editoribus Basileensibus interpolata est. Anno 1564 Hieronymus Wolfius i) Svidam (omissis notis & mere Grammaticis, & fragmentis brevioribus) Latine a se versum absque textu Græco Basileæ edidit. Hæc versio Svidæ, ab ipso Wolfio recognita, postea recusa est Basileæ A. 1581. Mirum autem non est, Wolfio rem minus feliciter successisse, cum nullis codicibus MStis instructus, textum Svidæ, ut tunc erat, corruptum in versione sua secutus sit. Tandem Æmilius Portus, Francisci filius, Græcæ Lingvæ in Academia Heidelbergensi quondam Professor,

Gggg 3

Professor,

omnia, eerte multa sic scripta fuisse quemadmodum *ἑκδοσὶς* Aldina & Basileensis, exscriptæ sunt, ut paginae faciem dividerint in duas, quod dicitur columnas sive *σελίδα*, & forsitan id ipsum Svidam primum ita probasse, notat Jac. Gronovius in emendationibus ex Svida p. 110 Editio Aldina præfationis loco habet præfixum monitum Aldi de modo singulari quem in ordine series literarum scriptor hic observat, quod deinde in Basileensi quoque & Porti, Kusterique editione repetitum legitur.

h) Editio *Basileensis* A. 1544. quæ Aldinam per omnia exprimit, manu Isaaci Casauboni passim notata exstat Lugduni Batavorum in Bibl. Academiæ. Inter libros Gudianos qui servantur in Bibl. Guelpherbytana, habetur eadem notata passim manu Salmasii.

i) Prima editio Latina *Hieron. Wolfii* viri, si quisquam, immortaliter meritis de Græcis litteris, una cum nonnullis *Joachimi Camerarii* quæ ad calcem voluminis subjiciuntur declarationibus lucem vidit Basileæ ex Oporini officina, A. 1564. minus emendate quidem, ut ipse queritur in titulo posterioris edit. A. 1581.

Peste meam vallancæ domum, vastante librari

Editus hic propere est, nec sine labe liber.

Nunc positæ novæ exuvie nitidæque juventæ

Eusebii prodie munere Episcopii.

David Hoeschelius in litteris ad Jungermannum datis Kal. April. A. 1606. 4. testatur Wolfium integri Svidæ editionem Græcolatinam paullo ante mortem adornasse, *verum autore, inquit, mortuo, fidem typographi fecerit.* Non eadem diligentia versatum Wolfium in Svida interpretando, quæ in Isocrate, Demosthene & Zonara usus fuit, notat Andreas Schottus præfat. ad *proverbiorum Centurias XIV. è Svida collectas*, & cum aliis Græcorum proverbiiis Zenobii sive Zenodoti; Diogeniani & Anonymi Vaticani, utraqve lingua editas & notis illustratas Antverp. 1612. 4. Paulus Colomesius notis ad Gyraldi Histor. poetar. p. 276. *Epigramma in Soranum Ducem, sub Ælii Adriani nomine ex Gerardo Geldenbaurio Nouiomago profert Wolfius in historicis Svida, voce Adrianus; quem locum, se me audias, Lector, consules; ibi enim Svidam attingit Wolfius, vir aliqui navis obesa, nequaquam infeliciter.*

Si præstantissimo Vossio credimus, lib. 2. de Hist. Græcis c. 26. p. 302. diu ante Wolfium Svidas Latine versus est à Roberto Grossetest sive Capitone, Episcopo Lincolnienſi, qui A. C. 1253. diem obiit supremum. Sed licet Joannes Balæus Cen-

Professor, Svidam cum nova versione Latina, seu potius paraphrasi, & Notis, edidit Genevæ, A. 1619. 2. Volum. Hæc Editio, quoniam omnium earum, quæ Nostram præcesserunt, novissima est; quodnam de ea nostrum sit iudicium, paulo fufius Lectori exponemus.

II. Dicimus igitur, Portum non eam, quam par erat, diligentiam in Editione sua Svidæ adhibuisse, nec idoneo satis instructum apparatu operi isti manum admovisse. Non solum enim cum nullis codicibus MSis Svidam contulit. (quæ in re tamen contingere potuit, ut fortuna votis ejus non responderet) sed ne omnes quidem Editiones, tunc ex-

stantes,

tur. IV. c. 18. p. 306. inter scripta Roberti, annotationes in Svidam, & Svidam ab eo translatum memorat, id tamen non intelligendum videtur nisi de narratione apocrypha quæ exstat apud Svidam in *Ἰησοῦς*, & ex Roberti versione in variis Bibliothecis adhuc superest manu exarata. Eadem narratio MS. fertur ex alia versione *Laevi Quirini* Cretensis, Patri-
cni Veneti, qui claruit circa A. C. 1453. ut alias interpretationes editas jam præteream, de quibus dixi in Codice Apocrypho Novi Test. T. 1. p. 371. * & T. 2. p. 547.

Præter Wolfium Svidæ editionem emendatiorem etiam molitus est *Hadrianus Junius* teste Valerio Andrea in Bibliotheca Belgica p. 109. & Joanne Sambuco in literis ad Junium datis IV. Id. Febr. A. 1564. p. 610. *In vero tandem nobis Svidam restitutum, Epithetorum Græcorum explanationes, Nonnam & alia extrudes.* Et quantum in eo operæ ac studii posuerit, narrat ipse Junius in Epistola ad Arnoldum Birckmannum p. 74. seq. & ad Petrum Bloccium p. 116. *Habeo & Svidam locis ter mille, quod ajo imo *μυρία* à me interpo-
latam & genuina lectioni restitutum, cum indicio auctorum unde sua mutuatum est. & in alia data A. 1562. ad Marchionem Anglum p. 173. Habeo præter alia præ manibus ver-
sendum Svidam, opus ingens & maximi usus ad omnigenam historiarum & rerum omni-
um abditarum cognitionem, in quo eam navavi operam, quæ & mihi honorifica, & utrius-
que lingua vetustatisque studiosis cum primis utilis atque adeo necessaria futura est, nam
supra quinque aut sex millia locorum ex omni generis auctoribus petita, germana lectione
restitui immenso cum labore, quæ citra nostra industria operam intelligi omnino non possunt.*
Sed p. 136. ad eundem Bloccium: *Svidas meus prius quam in manus hominum veniat
publici juris factus, biennium aut plus eo elabetur.* De Wolfii Svida sermo videtur esse
Junio Epistola ad Gvil. Lindanum p. 267. *Wolfii opera vereor ut illi parum sit futura glo-
riosa, nisi in instructum veniat copia, quæ præter me an alius habeat ignoro: nunc illi
in mustaceo quæsitæ gloriolæ frui aliquantisper liceat.*

De magni Pearsonii consilio Mericus Casaubonus notis ad Hieroclem A. 1655. Lon-
dini editis p. 181. *Joannes Pearsonius vir doctissimus & in Græcæ litteræ & libris omne
genus, quod ex luculentis Helychii & Svidæ, quæ dudum molitur editionibus, si visa
suppetet, quæ dignissimum est, literatis aliquando constabit, eximie versatus.* Svidas Pear-
sonii manu passim notatus servatur Cantabrigiæ, cujus notis MSS. usus est easque passim
laudat Küstlerus. De Beveregio autem falsus rumor venit ad Schurtzfleischium, *Τὸν μακά-
ριον* qui in Epistolis arcanis T. I. p. 1. scripsit A. 1679. *Svidas Beveregii brevi venies in
nostras manus, quem multa diligentia curat vir doctus & laboriosus apud Anglos,*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

i. e. *Αυρα* (quæ est certa agri mensura, ita dicta) *pedes habet quinquaginta*: quam lectionem non solum confirmant Msti, sed etiam ipse Svidas alio loco, nimirum in v. *Στάδιον*, ubi idem locus repetitur. In v. *Γηγενείς*, in omnibus Editionibus præcedentibus, si Mediolanensem excipias, ante *Φυσήματα* desideratur vox *Γηγενή*; sine qua loci illius sensus omnino est obscurus & mutilus. Hæc ratio est, quare Portus falso existimaverit, verba illa, *Φυσήματα ἀντὶ τῆς μεγάλης*, & quæ sequuntur, non pertinere ad v. *Γηγενείς*, sed alibi esse cuiuscandam. Aliter certe sensisset, si inspecta Editione Mediolanensi locum hunc unius vocis adiectione suppleri & sanari posse intellexisset: id quod etiam ex alio loco Svidæ in v. *Σησμός*, ubi eadem *ῥῆσις* repetitur, discere poterat. Post v. *Ἐπιβολή* in Editione Basileensi & Porti legitur, *Ἐπιβολώτατα*, *προσοικειότατα*: ubi nemo non videt, vocem posteriorem esse *Ἐπιβολεμώτατα*, & nullo modo *ἐπὶ Ἐπιβολῆς* respondere posse voci *Ἐπιβολώτατα*. Rectius igitur in Edit. Mediol. cui etiam suffragantur Msti, sic legitur: *Ἐπιβολώτατα*. † *Ἐπηγάγετο. προσοικειώσατο. ἰδιοποιήσατο*. Nusquam hic comparet vox adulterina *προσοικειότατα*, quam certum est, ex voce *προσοικειώσατο* esse corruptam, & e genuina sede sua, quæ est post *Ἐπηγάγετο*, motam, alienum locum in Editione Basileensi & Porti, hodie occupare. In v. *Εἰρύσατο*, Editiones Aldina & Basileensis mendose exhibent *Ἐπικύφω*; quam lectionem secutus est Portus: qui, si Editionem Mediolanensem consulisset, in qua recte legitur *Ἐπικύρω*, vidisset utique, τὸ *Ἐπικύφω* esse sphalma typographicum, & proinde in Textum minime recipi debuisse. In v. *Ὀμηρῶ*, pag. 301. Edit. Genev. pro *ἀφίκετο εἰς γάμον* (quod Portus bona fide vertit, *Venit ad nuptias*) reponendum est, *ἀφίκετο εἰς Σάμον*, i. e. *Venit in Samum*; ut in Mstis, & Editione Mediolanensi recte legitur. Possem plura hujus generis in medium adferre: sed cum ex hisce Lectori abunde patere arbitrer, Portum Edit. Mediolanensem nunquam consuluisse, ad alia pergo.

13. Dixi secundo, Portum exiguam diligentiam in investigandis auctoribus unde Svidas sua sumpsit, adhibuisse: quod omnibus editionem ejus inspicientibus per se manifestum est. Si enim Aristophanem, ejusque Scholiasten, Anthologiam Epigrammatum editam, Sophoclem, ejusque Scholiasten, Herodotum, Thucydidem, & paucos alios excipias; de reliquis scriptoribus, ex quibus Lexicon hoc compilatum est, Portus ne somniavit quidem. Cæterum, quantam in hac Editione lucem Svidæ ex diligenti fragmentorum cum ipsis auctoribus, ex quibus sum-

pta sunt, collatione attulerimus, ex Notis nostris Lectori patere poterit.

14. Dixi porro, Portum ne ipsum quidem Svidam secum contulisse; quod eisdem exemplis quibusdam in medium allatis probabo.

In v. Δικαίωνισε priores Editi habent, διπλάσι εἰ ἐξηπάτησον: quod Portus vertit, Τετραυτε, ἐπλοῦν αὐτε; περιουλίαν φέσει. Item, decipit. Sed pro ἐξηπάτησε scribendum esse ἐξήτασε, non solum res ipsa docet, sed etiam Svidas alio loco, nimirum in v. Κεκωδωνισμένῳ; ubi in omnibus Editionibus expresse legitur, καὶ Δικαίωνισσαι, τὸ ἐξετάσαι.

In v. Θέμιν Portus frustra sese torquet, dum non animadvertit, pro βύλετα, vel, ut Editi. Mediol. & Aldina habent, βύλεται, reperendum esse βύχεται, ut non solum in Mssis, sed etiam alibi apud Svidam in v. βύχεται recte legitur. Locum Svidæ, ut in Editi. Basil. & Genev. legitur, & versionem Porti subjungam, ut Lector in rem presentem quasi deducatur.

Θέμιν, (inquit Svidas) Δικαιοσύνην. βύλετα, πόλις ἐστὶ τῆς Ἠπείρου, ὑπετέρως καὶ πληθυστικῶς λεγομένη. Ἰὼ φησι φιλόχορος ὠνομάσθαι αὐτὴ τὸ πλὴν Θέμιν Ἰπὶ βοῶς ὄχουμένην εἰθῆν ἐκεῖ, κατὰ τὸν Δευκαλίωνα κατακλυσμόν. Portus hæc ita vertit: Θέμιν, Themis. Hoc nomen justitiæ significare vult, [i. e. significat. Unde compositum Θεμισκυρα, Themiscyra, Hac autem] urbs est Epiri, quæ per nequissimum genus & pluraliter effertur: quæ Philochorus ait sic appellatam; quod Themis veſta hunc illuc venire, tempore diluvii Deucalionis. Nugas agit Portus, dum Lectori persuadere conatur, Svidam hic de Themiscyra urbe loqui; quod est ab ejus mente alienissimum. Neque saniora sunt, quæ in notis affert; in quibus locum hunc sic emendare & supplere conatur: Θέμιν. δικαιοσύνην.] Hæc ita fortasse legenda: Θέμιν, δικαιοσύνην βύλεται σημαίνει. ὄθεν Θεμισκυρα. πόλις δ' ἐστὶ τῆς Ἠπείρου. Consule Geographos in Θεμισκυρα. Sed βύλετα urbem apud nullos reperio. Omnia hæc sunt prorsus ἀπροσδιόνυστα, neque veram istius loci emendationem vel per somnium Portus vidit. Quam facile autem has tenebras discutere potuisset, si consulisset Svidam in v. βύχεται, ubi recte sic legitur: βύχεται, πόλις ἐστὶ τῆς Ἠπείρου, ὑπετέρως, καὶ πολλαχῶς* (lege πληθυστικῶς, ut in v. Θέμιν) λεγομένη ἢ φησι φιλόχορος ὠνομάσθαι, αὐτὴ τὸ πλὴν Θέμιν Ἰπὶ βοῶς ὄχουμένην εἰθῆν ἐκεῖ, &c. Quam clara hic omnia? Dicit Svidas, Bucheta esse urbem Epiri, sic dictam, quod Themis ἐπὶ βοῶς ὄχουμένη, βοῶς-veſta, illuc venisset: quam etymologiam voci Θεμισκυρα minime convenire, nemo est adeo hebes, quin facile intelligat.

Post v. Ταγὴν. ὄν. ὄρν. in prioribus Editi. mendose legitur, Ταγλαὶ ὄ

H h h h

κνιοσο?

* πολλαχῶς pro pluraliter à Svida positum esse videtur.

κνισοθήρας. ὁ ἰάνιϑ ἦν: Ad quem locum Portus: *Tagen. ὁ κνισοθήρας Cnissoberas. q. d. nidoris venator. Junius mensis. Legendum videtur ὁ ἰάνιϑ μὴν. Sed N. L. Apage nugas istas. Ex ipso Suida in v. φαγῆν ζῶν constat, legendum esse, ταγνηοκνισοθήρας; quæ est vox comica, eleganter significans lurconem, vel parasitum, (proprie eum, qui sartaginis nidorem captat) qualis erat Junius iste; quem Portus ridicule in Junium mensem transformat. Eadem vox in v. ἰάνιϑ, sed alio modo ante depravata erat. Ibi enim in Editt. prioribus legitur, ταγνηοκνισοθήρας; in MSS. vero, ταγνηοκνισοθήρας; unde, unius literæ mutatione facta, veram lectionem ταγνηοκνισοθήρας facile eruere.*

In v. τῶν τῶν λόγῳ, pulchra sententia Polybii (cujus nomen ibi quidem a Suida reticetur, sed alio loco, quem mox indicabo, laudatur) pessime corrupta, & mendo non leviter obscurata est. Quid enim sibi volunt verba ista, ἡ τύχη κενὸς κεκληρονόμηκε τοιαύτην Φήμην? Portus ea sic interpretatus est, *Infelix fuit, postquam talem famam jure hereditario consecutus est. Quam longe a scopo & mente Polybii? Ex MSS. & ipso Suida in v. τύχη patet, legendum esse, ἡ τύχη κενὸς κεκληρονόμηκε τοιαύτην Φήμην: quorum verborum sensus est, inane esse fortunæ nomen, & omnia, quæ vulgus ei tribuat, divinæ providentiæ re vera adscribenda esse.*

In v. καρῶν hodie legitur, γενόμην ἐν ἐξουσία καὶ βελήσειος κύριος ἀνίδραμς τηλικύτον κακὸν ἐς τυραννίδα ἤτω καὶ τῆνομα τοῖς ἔργοις μακρῶ παρῆλθε, &c. quem locum non solum omnes Editt. sed ipsi etiam Msti sic mutilatum exhibent: cuius proinde supplendi spes nulla esset (præsertim cum Euparii historia, unde locum illum depromptum esse ex v. μακρῶ apparet, non amplius exstet) nisi Suidas ipse hic sibi opem ferret. Ex eo enim in v. μακρῶ constat, locum hunc sic supplendum esse: *ἀνίδραμς τηλικύτον κακὸν ἐς τυραννίδα, ὡς ἀπέδραξε χρυσὸν πλὴν τρεγυδαμῆην τυραννίδα. ἤτω καὶ τῆνομα, &c.* Quorum verborum sensus est: Carinum tam malum & sævum fuisse principem, ut veterum tyrannorum sævitia, cum ejus tyrannide collata, aurum quasi videretur. Elegans proverbium & frequens apud Græcos scriptores: quo etiam idem Euparius in Excerptis Legationum, ab Hœschelio editis, pag. 13. usus est. Ibi enim de Thracia agens, eam a Scythis tam fœde devastatam esse ait, ὡς χρυσὸν ἀπέδραξε πρὸς τὰ Θρακία πάθη τὴν Μυσῶν παροιμιώδη λέξαν: i. e. *Ut veteris illæ Mysorum prædatio, proverbio celebrata, cum hac Thraciæ vastatione collata, aurum esse videretur.* Sic enim locus hic reddendus est; quem Cantoclarus ita vertit, ut sensum ejus minime intellexisse appareat.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

tam fuisse. Διασκευάς enim, sive διασκευασμένα δράματα, appellatas fuisse fabulas, a Poetis nova lima perpolitas, & postea in Scena repetitas, accurate ostendit Magnus Casaubonus ad Athenzi lib. III. cap. XXVI. quem lector consulat. Hinc ergo apparet, quam parum intellexerit Portus sensum verborum illorum, quæ sic Latine reddidit: *Ex his vero diasceue, sive historica narratio, est Nauplius.*

In v. Ἔωθός Svidas ait: Ἔωθός. χωρίς ἔ. Ἄρχιππου. καὶ Ἀραρῶς; ἔωθας. καὶ Θυκυδίδης, ἔωθσαν. Quem locum Portus sic vertit: Ἔωθός. Sine i. Solitum, consuetum. Archippus. Et aratus consuevisi. Male omnino. Vox enim Ἀραρῶς hic non significat aratus, sed est nomen proprium poetæ, apud quem Svidas dicit τὸ ἔωθας absque i. legi, pro ἔωθας; uti τὸ ἔωθός, apud Archippum, pro ἔωθός; & apud Thucydidem ἔωθσαν, pro ἔωθσαν, reperitur. De poeta autem Araro Svidas non solum suo loco agit, sed etiam fabulam ejusdem τρέμουσιν laudat, in v. Ἀναθεῖται; cui loco imperitus aliquis homo, quem itidem fugiebat, τὸ Ἀραρῶς ibi nomen proprium viri esse; notam hanc omnino ἀπροδιουσον addidit: ὅτι Ἀραρῶς ἐπιρρημα, ἀντὶ ἔ. πρεπότας; Ἀραρῶς δὲ, ἀρμόσας. Ceterum, errorem priori similem Portus commisit in v. Γηάργος, ubi τὸ ψαλλῦ vertit; balbi vel blasfi; cum ibi sit nomen proprium viri, & Michaëlem Psellum designet.

In v. Νοθεύει, Portus verba hæc Svidæ; ἐν τῇ ἔ. μακάριτα λογοθέτη μεταφράσει, reddit, *In interpretatione beati Historici.* At quis non videt, in versione retinendum fuisse nomen *Logotheta*, cum manifestum sit, citari illic *Μετὰφρασιν* certæ alicujus scriptoris; ab officio, quo functus fuerat, *Logothetes* dicti. Eundem errorem erravit Portus in v. Ἀβαξί, v. Ἀλκαία, v. Ἀνάμονες, v. Καταπέλτης, v. Ἰπαγορεύσαι; in quibus omnibus locis τὸ λογοθέτης, *Historicus*, vel *Historie Scriptor*, interpretatur. In solâ voce Ἐξαπάτη cautior fuisse videtur, ubi nomen *Logotheta* in versione retinuit. Sed hoc non tam certa ratione, quam casu potius ab eo factum fuisse crediderim.

In v. Ἀυτόλυκος priores Editt. Svidæ habent, ἐς τοῖς Χαρωνικοῖς; quem locum Portus de locis Charonicis, sive speluncis pestiferis intelligendum censebat. Sed non animadvertit, rescribendum ibi esse, ἐς τοῖς Χαιρωνικοῖς, i. e. *tempore belli Charonensis*; quæ mutatio levis quidem est, sed immanem in sensu differentiam parit.

In v. Σοφοκλῆς, Σοφ. Svidas inquit, καὶ αὐτὸς ἤρξε ἔ. δράμα πρὸς δράμα ἀγωνίζεσθαι; ἀλλὰ μὴ τραταλογία. Quæ verba Portus sic vertit:

Primus

Primum etiam ipse Tragicos inter se fabularum contentiones instituit: sed non delectum militem. *Quæ ἀβλαψία!* Adeo nimirum obese naris Criticus fuit Portus; ut non animadverteret, pro *τρατολογίας* legendum esse *τετραλογίας*, & Svidam hic loqui de notissimo more Tragicorum apud Græcos, qui *τετραλογίας*, sive quaternis fabulis in scena certare solebant. Ab isto ergo more ante recepto Sophoclem Tragicum primum recessisse, & non quaternis sed singulis fabulis certasse, Svidas hoc loco observat.

In v. *Τίς τῶδε* Svidas ex Scholiaste Aristophanis refert, eos, qui olim Diis libaturi essent, ad adstantes dixisse, *Quis adest?* Eos deinde lingvis faventes respondisse, *Mulci & boni.* Svidæ verba hæc sunt: *Εἶτα οἱ παρόντες εὐφημιζόμενοι ἔλεγον, πολλοὶ καὶ γαθοὶ:* quæ Portus sic vertit: *Deinde, qui aderant, sese laudantes, dicebant, multiqve boniqve.* En peritum interpretem, qui τὸ εὐφημιζόμενοι interpretatur, *sese laudantes*; cum vertendum esse, *lingvis faventes, vel, bona verba dicentes*, vix tirones ignorent. Notissimum enim est, veteres existimasse, religionem violari, si quo tempore sacra peragebantur, verba male ominata proferuntur: unde eos, qui aderant, vel tacere omnino; vel, si loqui quicquam vellent, bona verba. (ut agebant) dicere oportebat. Utrumqve apud Latinos continetur significatione phrasis *lingvis favere*; cui apud Græcos τὸ εὐφημῆν, vel εὐφημιζεῖν responderet.

Alibi Portus vocem εὐφημία non minori errore *beneficentia* interpretatur. Svidæ verba in v. *Εὐφημίας* hæc sunt: *Εὐφημίας χάριν προσημαίνουσαν τὴν Λακεδαιμόνα τὸ θεῖον, ἢ περ τῶν Ἀθηναίων βασιλεὺς σύμπαντας καὶ νεώς, &c.* Portus hunc locum sic Latine vertit: *Beneficentiam enim Lacedæmoniam Deo plus facit, quam universas Atheniensium aras & templa.* Scopum non ferit interpres. Ex iis enim, quæ de voce εὐφημῆν & εὐφημιζεῖν paulò ante diximus, liquet, τὸ εὐφημία proprie *favensiam*, ut Accii verbo utar, sive, silentium religiosum, vel bona verba, significare. Sensus ergo illius loci est, Deo magis placere Lacedæmoniorum pietatem, & animum religiosum, cujus index & argumentum sit ipsorum εὐφημία, quam universas Atheniensium aras & templa.

16. Plura de Editione Porti, k) ejusqve navis, non addam; cum hæc sufficere putem. Venio tandem ad Nostram; in qua quid a Nobis præsti-

H h h 3

k) Huic acri Kusteri de Porti labore censura, quam in diatriba de Svida separatim vulgata similiter tulerat, consentiunt aliorum virorum doctorum ante Kusterum publice de eo edita judicia, ut Reinesii III. 7. Var. Lect. & Gisberti Cuperi libro IV. Observationum cap. 12. ubi Portum subinde reprehendunt, Svidæqve loca complura illustrant: *Frigidissimi in-*

præstitum sit, paucis Lectorem docebimus. Primo, Textum Græcum cum tribus codicibus Mstis Bibliothecæ Regiæ Parisiensis contulimus; quorum unus (quem in Notis nostris Mstum A. appellare solemus) optimus est, & quingentorum saltem annorum vetustatem habet. Hujus præcipue Codicis ope ingentem mendorum numerum ex Svida sustulimus, & non paucas lacunas in eodem supplevimus; ut ex Notis nostris Lectori patere poterit. Alter est MS. B. cum priore nec vetustate nec bonitate comparandus: unde pauciores emendationes nobis suggestit. Tertius est MS. C. secundo deterior: qui proinde admodum exiguo nobis usui fuit. Præterea usi sumus variantibus lectionibus Msti Vaticani, 1) quas Illustriss. Pearsonius, Magnus ille Episcopus Cestriensis, ad marginem Svidæ sui annotaverat. Sunt ex pauciores quidem, sed interdum

interpretem vocat Jacobus Windetus, Svidæ locum explicans in libro de vita sanctorum statu p. 64. Et Joanne Pearsonio judice, prolegomenis ad Hieroclem, Portus Svidam adeo infeliciter transulit, maculisque plurimis aut affectum invenit aut affecit. Lambecius lib. 2. de Bibl. Vindob. p. 134. totam Svida Lexicon, licet Amilium Portum illi recensendo, emendando, & Latine vertendo non mediocrem impenderit operam, innumeris tamen adhuc scæset erroribus. Jacobus Gronovius ad Harpocracionem p. 69. Svidam igitur relinquantur Porto, infandis modis corruptam. Omitto quæ in eandem sententiam Mericus Casaubonus libro Anglice edito de enthusiasmo c. 3. p. 83. Richardus Bentleius Epistola ad Joannem Millium p. 51. &c. Quamquam vero certum est in multis aquam ei hæsisse, plurimaque ipsum aliis melius explicanda reliquisse, tamen in tam vasto opere ac vario quod tantum laborem in se suscepit boni publici causa, ac pro virili, licet non ubique pari felicitate exhaustit, gratis potius laudibus prosequenda quæ bene observavit ac utiliter, quam in quibus cespitavit, insolenter exagitanda exillimo.

1) Plures Svidæ MSS. Codices Vaticanos memorat Nic. Alemannus ad Hist. arcanâ Procopii p. 102. ubi Svidam à Chalcondyle de Græcis litteris bene merito emendatum laudat. Editio Basiliensis cum Variis Lectionibus ex Codice Sfortiano asservatur Romæ in Bibliotheca Barberina. Venetiis exstat Svidas MS. inter libros à Card. Bessarione legatos serenissimæ Reip. & alius Codex in Bibl. SS. Joannis & Pauli. Claudius Dausqueius in limine notarum ad Basilium Seleuciensem p. 7. meminit Svidæ MSi in Bibl. Jesuitarum Antverpiæ, in quo nonnulla desiderata in vulgatis. Eundem codicem contulisse se testatur Andreas Schottus præf. ad proverbia è Svidæ Lexico collecta. Lugduni Batavorum in Bibliotheca Academiæ inter libros Is. Vossii servatur Codex Svidæ insignis etsi murilus, cui plurimum tribuit Jacobus Gronovius. Alius Codex MS. Chartaceus Oxoniæ in Collegio Corporis Christi. Ad Codices Regis Christianissimi aliquoties provocat ex iisque loca Svidæ emendat Menagius notis ad Laërtium. In tribus illis MSS. quos Kusterus inspezit, Σύδας auctor, ut in Colbertino qui olim Memmianus fuit, appellatur & in Codice Florentino Mediceo: in quo ut in Dresdensi tantum epitomen Svidæ continetur, rescissis historicis & nominibus propriis. De hac infra dicturus sum. In Bibl. Cæsarea Vindobonensi excerpta è Svida, auctiora editis, ut exemplo adducto ostendit Lambecius III. p. 103. Alia ex Constantinianæ Bibl. excerptis supplet eruditiss. Montfauconus p. 603. 199.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

res plerumque, & tironibus tantum aptæ; quibus proinde Svidam onerare nolimus.

III. *Hactenus eruditissimus Kusterus, in Svidam suam præfatus, quem per quadriennium amplius quod Cantabrigiæ insumsit, incredibili labore, per dies singulos, ut in litteris ad me datis profiteri eum memini, quatuordecim plerumque horas illi impensis ita expolivit, ut in editione quam dixi lucem vidisse Cantabrig. 1705. fol. 3. Volumibus, Svidas jam se usibus lectorum sistat pulchriorem longe, & locis quamplurimis per singulas paginas emendatiorem quam in Genevensi, annotatis passim vel ex Pearsonii vel ex propria Kusteri observatione scriptoribus; ex quibus illa Svidas excerpit: emendatâ etiam passim versione Porti, & notis additis, iudicium & doctrinam editoris ubique testantibus. Igitur qui eum propterea tam aspere reprehendunt o) vel maximos ejus & præclarissimos labores aspernantur, quod spicilegium aliquod observationum aliis etiam post se reliquerit, vel non omnia unus viderit, illis merito regerat aliquis quod adversario suo Kusterus respondit in Diatribe antiGronoviana p. 6. Si ipse Svidam edidisset, Domine Professor, an existimas te nullum κατόρθωμα admissurum, nullumve aliena industria locum relicurum fuisse? Haud sanè id dicere ausis: vel saltim id affirmanti tibi nemo credat. — — Finge igitur, te novem circiter, vel decem millia locorum in Svida, partim ex MSS. partim ex ingenio & collatione aliorum scriptorum feliciter restituisse; emendasse, & illustrasse (quod quidem, si ex ejusmodi ludicris gloriam captare vellem, haud falso de me gloriari possem) annon præclare de illo Scriptore meritum esse censes? Censes usque: & nemo quidem jure id tibi vitio vertere posset. Quod si igitur existet bonuncio aliquis, qui leviculum supplementum in Svidam ederet, in quo callide κατορθώματα tua dissimulans (quasi nihil omnino post alios Editores in Auctorem illum prestisses) spinas tantum ex Editione tua studiosè colligeret, & quæcumque in ea posset, inapta cum ostentatione carperet & vellicaret;*

o) *Jacobus Gronovius in tribus maxime scriptis, Kusteri Svidam perstrinxit acerrime, primum edidit nomine suo præterito Lugd. Bat. 1710. 12. hoc titulo: *Infamia emendationum in Menandri reliquiis*, ubi p. 89. seq. & 117. seq. vitia in versione Porti relicta arguit. Alterum subjecit decretis Romanis & Asiaticis pro Judæis, Josepho lib. XIV. Archæolog. supplendo vulgatis, sub titulo *c. Svida aliquot loca in litteris A, B, Γ, Δ, ab vitio purgata ex MSS. Codicibus Academiae Lugduno Batava*, ibid. 1712. 8. Tertium denique A. 1713. 8. *Recensio brevis mutilationum quas patitur Svidas in editione nuper Cantabrigia A. 1705. ubi varia ejus auctoris loca perperam intellecta illustrantur, emendantur & suppleuntur.* Kusteri diatribe Anti-Gronoviana prodiit in 12.º primùm separatim, & inserta Tomo XXIV. Bibliothecæ selectæ Joannis Clerici p. 49, atque iterum Amstelodami A. 1712. 8. Nonnullæ etiam Stephani Bergleri V. C. in emendationes Gronovianas stricturæ leguntur in Actis Eruditorum A. 1713, p. 161. seq.*

ret; licet ipse cateroquò nihil unquam prastitisset, quod cum Editione tua Svidæ comparari posses: quo animo, quæso, istum cavillatorem ferres?

Est vero aliquid quod a præstantissimo Svidæ editore factum nolles, & quod præter Gronovium in eo notavit etiam Lambertus Bos, vir paucis comparandus & cum magno litterarum detrimento extinctus 3. Jan. A. 1717. qui præclaras suas in Svidam observationes sine ulla obtrectandi Kustero aut famæ ejus detrahendi libidine vulgavit in suis ad scriptores quosdam Græcos observationibus, in lucem datis Francqveræ A. 1715. 8. p. 139-201. Nimirum hinc inde loca aliqua Kusterus omisit, quæ in prioribus Svidæ editionibus legebantur, & licet editor illa putaverit esse ab aliena manu, debebat tamen vel signo aliquo distincta addere, neque tot vocibus Svidæ codices truncare, quæ in sola littera M à laudato Bosio p. 171. notantur hæc:

Μαίην, ἐκλίκον. omissum ante Μαίης.
 Μαργαρίτης. ante Μαργαρίται.
 ΜαρδόνⓄ. ante ΜαρδοχαῖⓄ.
 Μαρσίνω, αἰγιαλικῆ. ante Μάρης.
 Μαιμάχης. ante Μαιμόωσα.
 Μῆς μείδⓄ. ante Μιλαγεία.
 Μελαίνω, αἰγιαλικῆ. ante Μελιόγεια.
 ΜελίτανⓄ, &
 Μελτρός. ante Μελίφρων.
 Μέμβραξ. ante Μεμβράς.
 Μενικεύς. ante Μενοινή.
 ΜενινῶⓄ post Μενοινή.
 Μεταβαίνειν γενική. ante Μεταβολή.
 Μεταλλάοστω αἰγιαλικῆ. ante Μετὰ Λίσβην;
 Μεταπίσταμαι γενική, &
 Μελένια. ante Μελεξί.
 Μερίναι. ante Μερίοναι.
 Μετρώ αἰγιαλικῆ. ante Μετρεῖται.
 Μιονεξία. ante Μῆς.
 Μῆται. post Μῆς.
 Μη ἐπίπτης.
 Μη ἑμβασίη.
 Μη ὀπληκρήτης. ante Μεθώνη.
 Μηδῶσι. ante Μηκάδες.

μήκοθεν ante μήκῳ φάλαγγῳ.
 Μηκώμῳ ante μήκων.
 Μηλιεύς καὶ Μήλιοι. ante Μηλιῶν.
 Μηνύσαι. &
 Μήονῳ, ἐθνικόν, ante μή ουχί.
 Μηλιόωσι. ante Μερίσομαι.
 Μη ἔ λέγοντῳ ἴδι. ante μή κείθῃ τοῖς ἀββάλλωσι.
 Μίμησις. ante Μίμεριῳ vel Μίμνεριῳ.
 Μιμνήσκω, γενικῇ. &
 Μίμῳ. καὶ Μιμῆμαι, αἰτιατικῇ. ante Μιωθοφραγῶ.
 Μηθοῶ, γενικῇ. ante Μησῆ.
 Μολυῶ, αἰτιατικῇ. ante Μολυεῖς.
 Μῦες. ante Μυζεῖ.
 Μυσῆρ. ante Μυσῆλαι.

Agnovit ipse Kusterus, minus consulto hoc à se factum, & in supplemento suo atque secundis quas parabat ad Svidam curis p) omnia illa supplere promiserat, nisi mors inopina & hoc ejus propositum, & emendatiorem multis millenis locis quam parabat Hesychii editionem, atque tot alios præclaros ipsius conatus intervertisset. Ita enim ipse in diatribæ anti-Gronoviana p. 27. Plus semel Aristarchus mihi objicit, vel potius exprobrat, quòd loca quadam in mea Editione Svida de industria omiserim, qua in aliis Editt. reperiantur: ut, scilicet, hac ratione suspicionem Lectori moveat, Editionem meam eatenus saltem reliquis deteriorem esse, quòd pauciora illis contineat. At verò uti ubique alibi Aristarchus καλορθώματα mea qualiacumque in Svidam, tanquam mysteria Ceteris, religiosè celat; ita & hic pro solito suo candore dissimulat, supplementa, quibus Editionem meam ex MSS. auxi, pondere & numero omiffiunculas meas longè vincere. Vide saltem, Lector, v. Ἐμβαρῳ, v. Ἐνδοξα, v. Ἐξερθεύουσαι, v. Ἐπιβάθρας, v. Ἐπιμυρῶδης, v. Λίβερνα, v. Μυκῶνιῳ γείτων, &c. ubi tam fædos hiatus priorum Editt. ex MSS. supplevi, ut vel unica harum restitutionum omnes omiffiones meas facillè redimere possit. Nam & paucissima sunt, qua de industria omiffi, eademque tam frivola & levia, ut mireris, Lector, si sciveris. Inter hæc, nimirum, sunt vocabula quadam interpretatione carentia: ut, Δύπταλαι αἰτιατικῇ: Καλαπλήττω, αἰτιατικῇ: Καλαπαλαῶσαι: Καλαπατῶ, αἰτιατικῇ: Διακωλύω, αἰτιατικῇ: Παραγράφω, αἰτιατικῇ, &c. cujus generis quicquid ab otiosis librariis Svide additas fuisse, etiamsi MSS. meliores non testarentur, res ipsa clamat. Et tamen vide, Lector, quàm indulgens fuerim, qui ne quidem omnes ejusmodi

ineptias

p) Harum specimen dat in jam dicta diatribæ p. 31, 399.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Reinesius Epistola XLVI. ad Christoph. Adamum Rupertum p. 412. *Svidæorum epitome Manuscripta, titulo : Διά τῆ Σείδα παρεκβολή καὶ συνάθροισις λέξεων χρησίμων τῶν μάλιν τετραμμένων ἐν λογογράφοις καὶ ῥητορσι, κατὰ σοιχείον διακλωμένη. Cujus autor Thomas quidam Cretensis isorμόναχος, ut apparet in fine, servatur in Electorali Bibliotheca Dresda. Verùm ineptus ἐκλογεὺς, cum contrabere Svidæa vellet, ea prorsum corrumpit. Præterquam enim quod quamplurima vocabula omisit, cuiusque unam solùm significationem, reseratis reliquis reddidit, neglexit nomina propria, historica omnia & testimonia scriptorum quos plurimos citat Svidas : quo factum plane est, ut ea nullius sit usus, dignaque ideo ne inter tineas putrescat. Eadem Epitome MS. in Bibl. Medicea, pluteo LV. scripta manu Petri cujusdam Cretensis A. 6930. hoc est Christi 1438. Exstat etiam in Bibl. Segvieriana, sive Coisliniana, ex quo Codice specimina vulgavit eruditissimus Montfauconus p. 231 - 238. testatus esse quasi compendium Svidæ, non pauca tamen referre quæ apud Svidam non exstant, & plurima posse ex hoc Lexico apud Svidam loca restitui.*

Addit Reinesius : *De altera, quam Michaëlis Apostolii, Byzantii manu ante ducentos annos scriptam in Bibliotheca Palatina Heidelbergæ viderunt, & ab exemplari Svidæorum, quod habemus hodie; multis modis differre ferunt viri docti, viderint alii. Respicit sine dubio opus à Lexico Svidæ edito penitus diversum, Etymologicum adhuc ineditum eodem Svida autore, de quo Fridericus Sylburgius præfat. ad Etymologicum Magnum : nonnunquam etiam Svida Etymologicum, Michaëlis Apostolii manu in Creta διὰ πρωτότυπον πάνυ διαφθαμένον (ut ipse testatur) exscriptum, ex illustrissimi Electoris nostri (Palatini) Bibliotheca mihi communicatum consului. Hoc Svidæ Etymologicum video etiam laudari à Salmasio ad Historiam Augustam, pluribus locis : & à Cangio in glossario Græco ut in πραγμασίον & alibi. Servatur quoque Lugduni Batavorum inter libros qui fuerunt Isaaci Vossii, in cuius MSorum Codicum Catalogo Paulus Colomesius ejus fecerat mentionem, Svidæ auctoris nomine præterito, his verbis : Etymologicum μέγα longe αὐτίαν edito, & aliis ut videtur αὐτοῦ. Codex fuit Henrici Stephani. Sed Jacobus Gronovius monet in Codice illò MS. diserte legi auctoris nomen, ἡ θαυμασιωτάτη καὶ σοφωτάτη καὶ λεχνοπολυμαθῆς Σείδα. Vide ejus emendationes in Svida p. 57. & p. 92. seq. ubi loca duo ex eo adducit, testatus p. 58. codicem nimis minuto caractere esse exaratum, quam ut oculi ipsius ferrent.*

IV. INDICES SCRIPTORUM

à Svida memoratorum.

I. Index qui Lexico Svidæ præmittitur. q)

Τὸ μὲν παρὸν βιβλίον Σκίδα, οἱ δὲ συν-
ταξάμενοι ἔστω ἄνδρες σοφοί.

Præfens quidem liber est Svidæ, qui vero ipsum
composuerunt, viri docti fuerunt, quorum
hæc sunt nomina :

ἘΥΔΗΜΟΣ ῥήτωρ περὶ λέξεων κατὰ
σοιχείον.

EUDEMUS Rhetor, r) de dictionibus
ordine alphabetico.

ἩΛΛΑΔΙΟΣ Πηὶ Θεοδοσίῳ ἔνι,
ὁμοίως.

HELLADIUS s) Theodosii junioris
tempore, similiter.

ΕΥΓΕΝΙΟΣ Αὐγουστῶπόλεως τῆς ἐν Φρυ-
γίῃ.

EUGENIUS ex Augustopoli in
Phry-

q) Hunc non ab ipso Svida, sed alio nescio quo fronti Lexici præscriptum esse, parum est credi-
bile, licet id patere legentibus ait Conringius in apologetico contra Borrichium p. 440.

r) Ex omnibus hisce Lexicis in fronte Svidæ memoratis ne unum quidem editum existat, solum
Eudemi illud ætatem videtur tulisse, atque in variis Bibliothecis fertur MStū, quod Kusterus
etiam testatur se evoluisse. *Εὐδήμου ῥήτορος περὶ λέξεων ῥητορικῶν*, in Bibl.
Cæsarea, Regia Paris. Medicea &c. Apud Svidam in *Εὐδήμου* inscribitur *περὶ λέξεων
αἷς κέχρηται ῥητορῆς τε καὶ τῶν συγγραφέων ὡς λογιώτατοι*, laudaturque
tanquam πάνυ ἀφελίμον, utilissimum. Sed illud quod MStum in Bibliothecis dixi
existare, Kusterus putat esse *ψευδεπίγραφον*, & à Græculo aliquo recentiore ex aliis
Lexicis exiguo cum judicio compilatum & consarcinatum. Fallitur Gadius qui T. I.
p. 173. Eudemum hunc eundem putat cum Eudemo Rhodio Philosopho Aristotelis disci-
pulo, de quo dixi lib. 3. cap. 11. ubi etiam de Eudemo Cyprio quem defunctum Aristoteles
dialogo de anima celebravit, nec non de Eudemo tertio, Galeni æquali, Peripatetico. Diver-
sus etiam fuit Eudemus Pergamenus de quo Plutarchus in Gracchorum vita p. 830.
De aliis Eudemis consulendus Jonsius lib. 1. cap. 15. Quem vero idem ait Eudemum Ora-
torem Megapolitanorum, Philopœmenie Magistrum, is in Plutarchi codicibus p. 356. non
est *Εὐδήμου* sed *Ἐκδήμου*, Academici Arcesilai discipulus, idem qui *Ἐκδηλος*
apud eundem in vita Arati p. 1028, 1030.

s) Hic est Helladius Alexandrinus de cujus Lexico Photius Cod. CXLV, qui ejus iterum memi-
nit Cod. 158. Svidas in *Ἑλλάδ.* titulum operis refert: *λέξεως παντοίας χρῆσις
κατὰ σοιχείον*. Non alius Helladius Grammaticus, cujus apud Socratem mentio lib. V.
Hist. cap. 16. Alius vero Helladius Besantinus de quo supra p. 504. ad Photii Codicem
CCLXXIX. Dicitur hic Besantinus à patria opido Ægypti in Thebaide, quæ nomen acce-
pit ab Antinoe Hadriani & Besa Deo, cujus oraculum ibi fuisse testatur Ammianus Marcel-
linus lib. XIX. cap. 12. Vide ibi notam H. Valesii, Casaubonum ad Spartiani Hadrianum
cap. 14. & Claud. Nicasium, ad numum pantheon Hadriani p. 53. Helladii pantomimi
mentio in Chronico Malala T. 2. p. 98.

γία, παρμιγῆ λέξι κατα σοι-
χῆον.

ΖΩΣΙΜΟΣ Γαζαῖος λήξαις ῥητορικῆς
κατα σοιχῆον.

ΚΑΙΚΙΛΙΟΣ Σικελιώτης ἐκλογῆν λέξεων
κατα σοιχῆον.

ΔΟΥΓΓΙΝΟΣ ὁ ΚΑΣΣΙΟΣ, λήξαις κατα
σοιχῆον.

ΛΟΥΠΕΡΚΟΣ Βηρύτιος Ἀττικῆς λήξαις.

ΙΟΥΣΤΙΝΟΣ ΙΟΥΛΙΟΣ σοφιστῆς Πηλο-
μῆν τῶν ΠΑΜΦΙΛΟΥ γλωσσῶν
βιβλίων ἐννεήκοντα εἰς.

ΠΑΚΑΤΟΣ περὶ συνηθείας Ἀττικῆς κατα
σοιχῆον.

Phrygia t) *miscellaneam dictio-*
nam, ordine Alphabetico.

ZOSIMUS Gazæus u) *voces Rhetori-*
cæ, ordine Alphabetico.

CÆCILIUS Siculus x) *dictionum delecti-*
onem, ordine Alphabetico.

LONGINUS CASSIUS, y) *dictiones,*
ordine Alphabetico,

LUPERCUS Berytius, z) *voces Atti-*
cæ.

JUSTINUS JULIUS Sophista PAM-
PHILI *glossarum librorum XCI.*
a) *compendium scripsit.*

PACATUS b) *de consuetudine Atticæ,*
ordine Alphabetico.

PAM-

c) Anastasii Imp. temporibus CPoli docuisse testatur Svidas in *Εὐγ.* ubi alia ejus scripta com-
memorat. Hermolaus in Epitome *Ἑλληνικῶν* Stephani Byz. in *ἀνακτορεῖον*. *Εὐγένιος*
ὁ πρὸ ἡμῶν τὰς ἐν τῇ βασιλείᾳ (in urbe Regia, non ut Tho. Pinedo in *aule Regia*
vel ut Berkelius, *regia schola*) σχολῆς διεικοσμήσας ἐν συλλογῇ λέξεων. Alius
Eugenius Philosophus, Themistii Philos. ac Rhetoris pater, de quo supra Volum. VIII, lib.
V. cap. 18. Alius Eugenius de quo Photius Cod. XXIII.

u) Zosimus hic ex Gaza sive Ascalone Syriæ, Sophista, ejusdem Anastasii temporibus clarus
teste Svida in *Ζῴσιμ.* De illo quemadmodum & de aliis Zosimis dictum Volum. VI. p. 612.

x) Cæcilius hic Calantianus Siculus Romæ Augusti temporibus docuit teste Svida in *Ἑρμαγέ-*
ρας. Videndus idem in *Καικίλιος*, & quæ de ejus scriptis notant viri docti ad
Longinum.

y) De Longino hoc dictum à me lib. IV. cap. 31. ubi inter scripta ejus deperdita è Svida in *Δουγγ.*
περὶ Ἀττικῶν λέξεων ἐκδόσεις β' κατα σοιχῆον. & λήξαις Ἀττικῆς καὶ
Ἡρακλείωνος.

z) Lupercum Berytium Grammaticum paullo ante tempora Claudii secundi, qui ab A. 268. ad
270. imperium tenuit, vixisse à Svida in *Λούπερκος* cognoscimus. Eustathii tempore
jam ejus scripta intercederant, quæ ex scholasticorum se cognovisse testatur ad Dionys.
v. 492. *Λούπερκός τις ἀνὴρ παλαιός ὡς οἱ σχολιασταὶ λέγουσιν*. Citat Steph. in
Νήρικος.

a) Clariss. Kusterus ita accepit, ac si epitome libris XCI constitisset, quod non est verisimile,
sed libros Pamphili XCI. sive ut infra XCV. in epitomen Justinus Julius contraxerat. Julius
iste, incertum an diversus à Juliano Sophista Cappadoce cujus Lexicon in Rhetores memo-
rat Photius Cod. 150.

b) Hic est Minucius Pacatus Grammaticus, qui Græco nomine etiam pro Pacato Irenæus dictus

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Achilles Staius Alexandrinus scripsit τὰ κατὰ Λευκίππην καὶ Κλειτοφῶντα καὶ ἄλλα ἐρωτικά, *de Leucippe & Clitophonte & alia amatoria libris VIII.* Tandem factus Christianus & Episcopus. Scripsit περὶ σφαίρας καὶ ἐτυμολογίας *de sphaera*, & *Etymologia & ἰστορίας σύμμικτον*, *historiam miscellaneam*, quae multorum & magnorum virorum mentionem facit. Stylus ubique similis illi quo in amatoribus utitur.

Acesius Novatianorum Episcopus qui Concilio (Nicæno) interfuit.

Acron Acigentinus Medicus Xenonis F. Athenis ἐσοφίσεν philosophiam docuit Empedoclis tempore, ante Hippocratem scripsit περὶ ἰατρικῆς, *de arte Medica Dorice*. & περὶ τροφῆς ὑγιεινῶν *de salubri viæ ratione*. Est hic unus illorum qui ventorum rationes observaverunt.

Acusilaus Cabæ F. Argivus ex Cercade opido prope Aulidem, Historicus antiquissimus, scripsit Genealogias æneis usus tabulis in quas ajunt patrem ejus incidisse cum locum quemdam domus suæ foderet.

Acusilaus Atheniensis, Agathocliæ F. qui Romam tempore Galbæ veniens ex oratoria tantum est lucratus, ut Atheniensibus centum milia drachmarum in fœnore posita reliquerit.

Admeti μέλι & Harmodii, de rebus facilibus, σκολιὰ carmina ad vinum decantari solita.

Adrianus Imp. φύσει φιλόλογος ἐν ἑκατέρῃ τῇ γλώσσῃ καὶ τινὰ πιζὰ καὶ ἐν ἑσσι ποιήματα παντοδαπὰ κατέλιπε παρὰ doctrine amans in utraque lingua & prosa & carmine scripta omnis generis reliquit — βυλόμενος πάντων ἐν πᾶσι πεινῶν &c. Cum vellet prestare omnibus, viros in aliquo studio prestantes oderat. Hinc & Favorinum Gallum & Dionysium Milesium Sophistas opprimere studebat cum aliis modis, cum vero adversariis eorum, hominibus nullius vel minimi pretii extollendis. Hic in Epistola quadam &c.

Adrianus Sophista Herodis discipulus, tempore M. Antonini, Athenis æmulus Aristidæ Rhetoris, Romæ Rhetoricam docuit, dictator Epistolarum Commodi Imp. scripsit μελέτας *declamationes*, μεταμορφώσεις *metamorphoses libris VII.* περὶ ἰδεῶν λόγους *de formis orationis libros V.* περὶ τῶν ἐν ταῖς γάσσειν ἰδιωμάτων *de statuum proprietatibus libros III.* Epistolas & λόγους ἐπιδεικτικὰς *orationes declamatorias*. Phalarim (orationem) & Ἐρμυθητικὴν *consolatoriam in Celerem*.

Ædesia Alexandrina, Hermiazuxor cognata Syriani, filios Ammónium & Heliodorum in philosophia erudiendos curavit à Proclo.

Claudius

Claudius Ælianus ex Præneste Italiae, summus pontifex & sophista, post
Adriani tempora Romæ docuit, *μελίγλωσσος* sive *μελιφθογγος*,
melleæ lingua sive *melleæ vocis* vir,

Ælianus belli dux Valentis Imp. temporibus *παιδείας ἕτε ἐπὶ τῶν ἕτε ἄμοιρος*.
Ἄλιανον, *εἰδὸς θρήνη καὶ ᾠδῆς*, *γενναίαι λυπηταίων ἔς carminis*.

Æneas scripsit *περὶ πυρσῶν de facibus quæ in sæculis accenduntur*, ut ait Poly-
bicus, & *περὶ στρατηγημάτων ὑπόμνημα*. *commentarium de strategematibus*.

Ænicus Atheniensis, Comicus antiquæ Comœdiæ. Ex fabulis ejus, *Ἄνικα*.

Ænéus (*Ἄνεος*) Sophista, cujus libri, *αἱ μετὰ βολοί*, quasi *transmissariotæ*
dicæ.

Æschines Charini factoris F. (al. Lysanix) Atheniensis, Sphettius, Philo-
sophus Socraticus, cujus dialogi, *Miltiades*, *Calhas*, *Rhinon*, *Aspasia*,
Axiochus, (confer Svid. in *Ἀξίοχος*) *Telæuges* & *Alcibiades*. Nec
non illi qui vocantur *Acephali*, ut *Phædon*, *Polyænus*, *Dracon*,
Eryxias, de virtute, *Erasistratus*, *Scythici*. Hic Æschines in Sici-
liam ad Dionysium pecuniæ causa profectus est.

Æschines Atheniensis, Atrometi & Glaucothææ sive *Leucothææ* F. disci-
pulus *Alcidamantis Eleatæ*, histrio, deinde scriba, postea orator.
Hic *Ctesiphontis* accusator à *Demosthene* victus *Rhodum* fugit ibi-
que docuit.

Æschylus Atheniensis, Tragicus, *Euphorionis* F. & frater *Aminix*, *Eupho-*
rionis & *Cynægiri*. Certavit Olympiade *LXIX*. natus annos *XLV*.
Primus auctor fuit ut tragici personis terribilibus & pictis, arbylis-
que, sive elatioribus calceis uterentur. Scripsit elegias: & tragœdias
XC. Vicit pœtias & vicies: vel ut alii, decies ter. Filios habuit duos
tragicos, *Euphorionem* & *Bionem*. obiit æt. *LVIII*. in *Sicilia* &c.

Æsopus Samius vel Sardinianus, vel *Mesembrianus* vel denique *Cotyaënsis*
Phryx, fabularum conditor, à *Cræso* dilectus (ante *Pythagoræ*
tempora, circa *Olymp. XL*.) servus *Xanthi Lydii*: vel *Samii Jadmo-*
nis, cujus serva erat *Rhodopis Thressa*, quæ deinde *Sapphonis* fratri
Charaxo nupsit. Scripsit *τὰ ἐν Δελφοῖς αὐτῷ συμβάντα* de iis quæ ipse
apud Delphos acciderunt, *libros II*. Alii ajunt *ἀπακρίματα γεγραφεῖναι*
μόνον, *fabulas solum scripsisse*. *Delphi* Æsopum *Phædriadibus præcipi-*
tatum rupibus occiderunt Olympiade *LIV*. &c.

Ætius Antiochenus, magister *Eunomii*, *Paulini Tyrii* sectator, hæresi-
archa *Ario* suffragatus: cum discipulis ex *Categoriis Aristotelis* dis-
seruit,

- seruit, *Epistolas* composuit ad Imp. Constantium. Sectatores ejus Aëtiani & Eunomiani.
- Africanus Sextus, Afer Philosophus qui scripsit *περὶ ἑσθῶν* libris XXIV. de remediis physicis, & quæ ex verbis, incantationibus & scriptis characteribus constant, mirosque effectus habent. Ad ejusdem argumenta contra historiam Susannæ allata respondit Origenes.
- Agapetus Synadorum Episcopus de quo Euseb. (imo Philostorgius: confer Tillemont. T. V. memor.)
- Agapius Atheniensis Philosophus post Procli obitum, temporibus Marini. (Ex Damascio.)
- Agapius Alexandrinus, CPoli *ἱατρικῶν μαθημάτων ἐξηγητής.*
- Agathias Scholasticus, *μυρηνάϊος* Myrinensis, scripsit Historiam ex eo tempore ubi desit Procopius: nec non alios libros partim ligata partim soluta oratione, & *δαφνιακά*, & *κύκλον τῶν νέων Πηγαμμάτων.*
- Agathon Tragicus, & Comædiarum scriptor Socratis discipulus.
- Alceus Atheniensis Tragicus quem nonnulli primum fuisse Tragicum contendunt.
- Alceus Mytilenæus, deinde Atheniensis Comicus veteris Comædiæ quintus, Micci F. scripsit *Comædias X.*
- Alcidas Eleates Asianus Philosophus filius Dioclis qui Musica scripsit & Gorgiæ Leontini discipulus.
- Alcimenes Megarensis Tragicus.
- Alcimenes Atheniensis Comicus.
- Alciphron Magnes ex Magnesia ad Mæandrum, Philosophus.
- Alcman Lacon Messoates: secundum Cratetem *πταμόντα* (in hoc lapsus sive errantem) Lydus Sardibus oriundus: ex servitute manumissus, filius Damantis vel Titari. Dorice scripsit ut solent Lacedæmonii. inventor *ἐρωτικῶν μελῶν*, *ἀπαγορευτικῶν καμίνων*. Scripsit libros sex lyricorum carminum & *κολυμβώσας*, *παρῆτες*. *πρῶτος εἰσήγαγε μὴ ἑξαμέτροις μελωδεῖν*, primus introduxit usum ut carmina *melica* versibus non hexametris conscriberentur.
- Alcman alius Messenius, itidem Lyricus.
- Alexander Ægeus, pater Cælii, Philosophus Peripateticus, cum Charëmone Philosopho præceptor Neronis Imp. quem vocavit *πηλὸν αἵματι πεφυρμένον*, *λυτὸν sanguine maceratum*.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Anacharsis Gnyri F. Scytha, Philosophus, frater Καδύια Cadvia Scytharum Regis, matre Græca natus, scripsit νόμιμα Σκυθῶν δι' ἐπιῶν, de legibus & institutis Scytharum versu heroico. περί ἐνπιλείας τῶν εἰς τὴν ἀνθρώπων βίον, de frugalitate vite humana, poema heroicum versibus DCCC. Ancoram & rotam figlinam invenit, vixitque temporibus Cræsi &c.

Anacreon Tejus Lyricus, Scythini, (al. Eumeli, Parthenii vel Aristocriti) filius dialecto Jonica scripsit elegias, παροίγια μέλη sive carmina quæ inter pocula cantabantur & jambos, & quæ vocantur Anacreontica. Vixit tempore Polycratis Samii Tyranni circa Olymp. LII. (alii LXII, tempore Cyri & Cambysæ.) Teo pulsus ob Histie seditionem Abdera urbem Thraciæ migravit.

Anastasius Imp. hæreticus.

**Anaxagoras, Sophista (i. e. Philosophus) Hegesibuli F. Clazomenius, cognominatus ὤξυς sive Mens, Periclem licet causas suæ nactus patronum Athenis pulsus, Lampfaci vitam finivit inedia &c. vide infra in Ἀπάλ-
λαι.**

Anaxandrides Anaxandri F. è Camiro Rhodius, vel ut alii Colophonius Iudis Philippi Macedonis Olymp. 101. interfuit, scripsitque Comœdias LXV, ex quibus viciis X. Primus amores in scenam introduxit.

Anaxilas Comicus Poëta.

Anaximander Praxiadæ F. Milesius Philosophus, cognatus, discipulus & successor Thaletis. Primus æquinoctium invenit, & solstitia & horologia, & terram in medio mundi sitam esse. Gnomonis etiam usum introduxit, & γεωμετρίας ὑποπόσειν ἐδίδου, Geometriæ institutionem tradidit. Scripsit περί φύσεως, de natura rerum: γῆς περίοδον, descriptionem terræ. περί τῶν ἀπλανῶν καὶ ὀφαιραν, de stellis fixis & sphaeram, aliaque.

Anaximander Anaximandri F. Milesius, junior, historicus temporibus Artaxerxis Mnemonis. Scripsit συμβόλων Πυθαγορείων ἐξηγήσειν, symbolorum Pythagoricorum interpretationem.

Anaximenes Eurystrati F. Milesius Philosophus, discipulus & successor Anaximandri Milesii, velut alij, Parmenidis. Vixit Olympiade LV, quo Cyrus Cræsum regno exiit.

**Anaximenes Aristoclis F. Lampfacenus, orator & discipulus Diogenis Canis, & Zoili Amphipolitani Grammatici, præceptor Alexandri Macedonis, à quo patriæ suæ veniam & salutem impetravit. Theopompo in
odium**

- odium adducendo librum vulgavit sub illius nomine adversus Athenienses & Lacedæmonios, *σύνγραφήν λοιδόρον ἐς τὸ ἀκρεβέστατον μίμησάμενος*, historiarum Theopompi maledicū stylum accurate imitatus.
- Andocides Atheniensis, Leogori F. unus ex decem Oratoribus, genus ducens à Telemacho Ulyssis F. & Nausicaa, ut tradit Hellanicus.
- Androclides, Synesii Lydi Philadelphiensis F. tempore Porphyrii Philosophi docuit.
- Andromachus ex Neapoli Syriæ Sophista, Zonæ vel Sabini F. docuit Nicomediæ temporibus Diocletiani Imp.
- Androtion Andronis F. Atheniensis orator & demagogus, Isocratis discipulus.
- Angelus Valentis tempore, Episcopus CPol.
- Anniceris auctor sectæ Anniceriæ, tempore Alexandri M. Cyrenæus, Philosophus Epicureus factus etsi Parabatæ fuisset discipulus qui audiverat Aristippum. Frater Anniceridis Nicoteles Philosophus. Discipulus celebris, Posidonius.
- Antigenides Satyri F. Thebanus Musicus, tibicen Philoxeni. Scripsit *μέλη, carmina* (modulis animata musicis.)
- Antimachus Colophonius Hyparchi F. Grammaticus & Poëta. Panyasidis Poëtæ non servus sed illius & Stesimbroti auditor, vixit ante Platonem.
- Antimachus Heliopolitanus Ægyptius, qui scripsit *κοσμοποιίαν* versibus heroicis 3780.
- Antimachus poëta melicus, dictus *ψευκῆς* perinde ut *Olympicus quidam, quod discipulos suos inter differendum conspergeret ac minutim conspueret. Decretum fecit, neminem in scena nominatim à Comicis perstringendum.
- Antiochus Cilix Cynicum se philosophum simulans & honoribus auctus à Severo & Antonino ad Tiridatem transfugit.
- Antipater Joalæ F. discipulus Aristotelis, Alexandri M. dux & deinde Rex Mæcedoniæ, reliquit Epistolarum *σύγγραμμα* libris duobus, & Historiam *τὰς Περδικκῆς πράξεις Ἰλλυρικῆς*.
- Antipater Nicolai Damasceni historici pater, eloquentia pollebat qua neminem læsit, patriæ & civibus profuit.
- Antiphanes Atheniensis Comicus, junior Panætio.
- Antiphanes Carystius Trani F. Thespidis Tragici tempore, Comicus antiquior.

* ita *ψευκῆς* dicti recentiori ætate Alciatus & Malherba.

Antiphanes Demophanis vel Stephani F. Smyrnæus vel ex Dionysii sententia Rhodius, Comicus mediæ Comædiæ, ex servitute manumissus claruit circa Olymp. XCIII scripsit Comædias CCCLXV, vel ut alii CCLXXX. vicitque decies ter. Filium habuit Stephanum Comicum. obiit in Cio, pro forte percussus, anno ætatis LXXIV.

Antiphon Atheniensis *τετραλοσκόπος* prodigiorum conjector, poeta epicus & sophista: dictus *λογομάγειρος* quasi *sermonum coquo* dixeris. Eundem esse puto quem paullo post *ὄνειροκρίτην* Svidas vocat & *πρωκρίσεως ὀνείρων* de somniorum judiciis ait scripsisse.

Antiphon Sophili F. Atheniensis, populo Rhamnusus, cognomine Nestor, post Gorgiam in forensi dicendi genere excelluit; Magister Thucydidis.

Antisthenes patre cognomine; Atheniensis: ex Oratore Philosophus Socraticus, Peripatecicus primum dictus deinde in Cynofarge docuit Cynicæ sectæ princeps, Diogenis Cynici præceptor. Scripsit tomos X, primum Magicum, in quo narrat de Zoroastre sapientiæ repertore. Hunc Aristoteli quidam, alii Rhodioni tribuunt.

Antonius Alexandrinus Gazæ & Byzantii causas egit, sacris alioqui maxime deditus, ita ut Gazam redderet religiosiorem.

Apelles Colophonius, Pythii F. Ephori Ephesii & Pamphili Amphipolitani discipulus, pictor celebris, ab Ephesiis civitate donatus, frater Ctesiochi pictoris.

Apelliconis Teji Bibliotheca à Sylla in potestatem redacta.

Aphareus Atheniensis Orator, filius Hippia Sophistæ & Plathanes, Isocratæ privignus (*πρόγονος*) clarus circa Olympiadem XCV. eodem quo Plato tempore.

Appianus sive Arrianus scripsit Romanam historiam *τὴν καλυμμένην βασιλικήν* - - *Ῥωμαϊκὸς λόγος ἐννέα &c.*

M. Apicius &c.

Apion Plistonis F. cognomento Mochthus, Ægyptius sive Cretensis; Grammaticus, discipulus Apollonii Archibii, & Euphranoris centenario majoris & Didymi. Docuit Romæ Tiberii & Claudii ætate, successor Theonis Grammatici, æqualis Dionysii Halicarnassæ; Scripsit *ἱστορίαν κατ' ἔθνος* historiam de singulis gentibus, aliaque.

Apollinaris Laodicenus tempore Constantii & Juliani, Grammaticus Philosophus & Poëta scripsit *contra Porphyrii libros* XXX, & versibus Græcis Heroicis *πᾶσαι τὴν τῶν Ἑβραίων γραφὴν*, totum vetus Testamentum reddidit.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Apollonius Aphrodisiensis, summus sacerdos & historicus scripsit *καρικὰ* sive *Historiam Caricam*. *Περὶ Τραλλίων de Trallibus*. *Περὶ Ὀρφείως καὶ τῶν τελετῶν αὐτοῦ. De Orphæo & ritibus sacris*.

Apollonius Atheniensis, Comicus antiquus cujus dramata : *Δάλις, Ἰφιδέμων, Κρήτες, Δανάη, Κένταυροι*.

Aquila Philosophus scripsit *σχολία λογικὰ περὶ συλλογισμῶν*.

Aquila Grammaticus. Musicus.

Araros Atheniensis, Comicus filius Aristophanis Comici, qui primum docuit Comœdias Olympiade 101. Ex dramatibus ejus sunt : *Καινεύς, Καμπυλίων, Πανὸς γοναί, Ἰμέναιος, Ἄδωνις, Παρθενίδιον*.

Aratus Solensis Cilix Athenodori F. auditor Menecratis Grammatici Ephesii, Philosophorum Timonis & Menedemi. Vixit Olympiade CXXIV. familiaris Antigonō Gonatæ, Regi Macedonia, Demetrii poliorcetæ filio, æqualis Antagoræ Rhodii & Alexandri Ætoli, fratres habuit Myrin, Calondam & Athenodorum. Poëta epicus scripsit *Φαινόμενα*, in quibus initium admirabile & Homeri felix imitatio. *Ἕμνος in Πάνη, Σπονδοφόρος, Πάγνια, Ἀστρολογίαν καὶ ἀστροθεσίαν. Σύνθεσιν Φαρμάκων, θηριακῶν ἐπιθήδεια. Ἀνθρώπογονίαν. Ἐπιθύσιον. εἰς Θιόπρον (epicedium) εἰς Ἀνίγονον. Ἠθοποιίας. Ἐπιστάς. Ἐπιγράμματα in Philam Antipatri filiam, Antigoni uxorem. Ἀνατομὴν. In Pausaniam Macedonem. Epicedium Cleombroti. Διόρθωσιν Ὀδυσσεύς ἐπιπλοκῆν Odyssea. & Epistolas oratione soluta.*

Archedicus κωμωδιογράφος qui contra Democharem Demosthenis sororis filium scripsit.

Archelaus Apollodori vel Midonis F. Milesius, Philosophus Physicus, primus ex Jonia Physiologiam in Græciam introduxit, discipulus Anaxagoræ, præceptor Socratis & Euripidis : scripsit Physiologiam & alia nonnulla. Nihil justum vel turpe natura esse docuit, sed instituta omnia.

Archelaus Coloniae presbyter, contra quem scripsit Basilus Irenopolis Episcopus.

Archias Theagenem ob facultates amissas consolans. (ex Damascio)

Archias Φυγάδοθέρας qui oratores fugæ sibi cupientes consulere, venatus est ut Antipatro traderet.

Archibius Apollonii F. Grammaticus, scripsit *ἐξήγησιν Ἐπιγραμμάτων Καλλιμαχί,*

Archibius Ptolemæi F. Leucadius vel Alexandrinus Grammaticus ex eorum numero qui Romæ usque ad Trajani Imp. tempora docuerunt.

Archigenes Philippi F. Apameensis Syrus, Medicus Agathini discipulus qui Romæ Trajani tempore artem Medicam exercuit. Vixit annos LXXIII. scripsitque multa Medica Physicaque.

Archilochus maledicus, alioque insignis Poëta quem à Calonda interfectum Pythia ulta est &c.

Archimedes Trallianus Philosophus scripsit *ὑπόμνημα commentarium in Homerum: & Mechanica*.

Archippus Atheniensis Comicus antiquus qui semel vicit Olympiade XCI.

Archytas Tarontinus Hestiarum F. aut Mnesarchi vel Mnesagoræ, Philosophus Pythagoricus qui Platonem servavit, cum eum ad mortem quaereret Dionysius tyrannus. Empedoclis discipulus Philosophiam docuit multosque libros scripsit. Inventor *πλατῆρας* sive crepitaculi. *Τὸ κοινὸν τῶν Ἰταλιῶν προίτη στρατηγὸς αἰρεθεὶς αὐτοκράτωρ ὑπὸ τῶν πολιτῶν καὶ τῶν περὶ ἐκείνον τὸν τόπον Ἑλλήνων. Communis Italiorum princeps, Dilector à civibus & vicinis Græcis creatus.*

Ariani Pflathyriani &c.

Arignote Samia discipula Pythagoræ & Theanus, Philosophia Pythagorica. Scripsit *Bacchica* sive *τελέτης Διονύσου*, & *de Cereis Mysteriis*, nec non *Epigrammata*. Fertur etiam illius sub nomine *liber sacer*, *ἱερὸς λόγος*.

Arion Cyclei F. Methymneus Lyricus vixit Olympiade XXXVIII. Quidam Alcmanis filium tradidere. Scripsit *ᾄσματα cantica* & *προίμια hymnos* ad versus heroicos bis mille. Dicitur tragici modi inventor fuisse & primus chorum instituisse & dithyrambum cecinisse & ita nominasse quod à choro canitur, & satyros introduxisse versibus loquentes.

Aristarchus *Θέου* (habitatione) Alexandrinus, *Φύσει* (gente) Samothrax Aristarchi F. clarus Olymp. CLVI. tempore Ptolemæi Philometoris cujus filium erudiit. Fertur scripsisse ultra DCCC. libros *ὑπομνημάτων* sive commentariorum. Discipulus Aristophanis Grammatici, cum Cratete Pergameno Pergami sæpe concertavit. Discipulos habuit Grammaticos circiter XL. Annos natus LXXII. in Cypro aqua intereunte laborans necem sibi inedia conscivit relictis filiis Aristarcho & Aristagora, nullius ingenii, ex quibus Aristarchum venditum Athenienses redemerunt.

Aristarchus Tegeates Tragicus, æqualis Euripidis qui primus dramata ad illam prolixitatem produxit, docuit tragœdias LXX, vicit duabus.

- Obiit centenario major. Morbo cum laborasset, Æsculapio pro restituta valetudine drama *Ἀσκληπίου* dedicavit.
- Aristeas Democharidis aut Canstrobii F. Proconnesius**, Poëta Epicus, scripsit τὰ Ἀρμασπικὰ καλύμμενα ἔπη, *carmina Arimaspea* sive Historiam Arimasporum Hyperboreorum libris III. & soluta oratione nonnulla, & *Theogoniam* versibus mille.
- Aristides Adrianensis ex Adrianis Mystræ sive Bithyniæ Sophista Polemonis Smyrnæi Rhetoris discipulus**, filius Eudæmonis Philosophi, flaminis Dialis in patria sua. Athenis Herodem & Pergami Aristoclem audiuit, floruitque Antonini Imp. tempore & vitam usque ad Commodum produxit. Orationes ejus quam plurimæ, aliæ apud alios circumferuntur.
- Aristippus Aritadæ F. Cyrenæus Philosophus**, Socratis auditor, sectæ auctor Cyrenæicæ, primus Socraticorum qui mercedem à discipulis exegit. Xenophonti infestus, austeritatis Antisthenis derisor. A Diogene ipse dictus κύων βασιλικός. Plura ejus feruntur Apophthegmata &c. Audivit eum Arete filia, cujus filius Aristippus junior, metrodidactus. Hujus auditor Theodorus dictus atheus, mox Deus. Theodorum Antipater, Antipatrum Epitimedes Cyrenæus, Epitimedem Parabates, Parabatem Hegesius Pisithanatus, Hegesiam Anniceris, non ille qui Platonem redemit.
- Aristo Platonis Pater.** &c.
- Aristo Lembus** qui librum Herodiani, ἡ καθόλου (scil. τέχνη) inscriptum in compendium redegit Danaoque inscripsit.
- Aristocles Messeniensis**, Philosophus Peripateticus scripsit περὶ φιλοσοφίας *de Philosophia* libros X. in quibus omnes Philosophos & ipsorum opiniones recenset. Πότερον σπουδαίωτερος Ὁμηρὸς ἢ Πλάτων. κερτυκὴ ἡμετέρις πρᾶξαντιον ἀπὸ Πλάτων. Τέχνας ῥητορικὰς. *Artem Rhetoricam.* περὶ Σαρπίδου. *De Sarapide.* Ἠθικὰ *De moribus* libros IX.
- Aristocles Lampfacenus Philosophus Stoicus** scripsit ἐξήγησιν τῶν χρυσίππου περὶ τῆς πῶς ἕκαστα λέγομεν καὶ διανομέμεθα, *enarrationem in Chrysippi de ratione qua singula eloquuntur & cogitantur*, libris IV.
- Aristocles Pergamensis Sophista** qui Trajani & Adriani temporibus vixit. Scripsit *Artem Rhetoricam. Epistolas. De Rhetorica* libros V. Μελέτας *declamationes.* Πρὸς τὸν βασιλέα ὅτι τῆς διανομῆς τῆς χρυσίου. *Ad Imperatorem de auri distributione.*
- Aristogenes Thasius Medicus** libros XXIV. scripsit, in quibus præstantiora judicata

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

quæ autem tractavimus sive in quas commentati sumus * *Acharnenses, Rana, Pax, Ecclesiazusa, Ibesmopboriazusa, Equites, Lyfstrata, Nubes, Aves, Plutus, Vespæ.*

Aristoteles Nicomachi & Phæstidis F. (Nicomachus autem Medicus fuit ex Asclepiadarum genere, à Nicomacho Machaonis filio oriundus) ex Stagira urbe Thraciæ Philosophus, discipulus Platonis, *τεταυλὸς τὴν Φωνήν*, balba voce. Fratres habuit Arimnestum & Arimnestem, filiamque ex Pythiade (Hermiæ Eynuchi Atarni in Troade Principis filia) ipsi natam quæ tribus maritis nupsit liberorumque aliquot mater ante patrem decessit. Habuit & filium Nicomachum ex Herpyllide concubina. &c. præfuit per annos XIII. Peripateticæ Philosophiæ ita dictæ *ἄρα τὸ ἐν περιπάτῳ ἦτοι κήρυξ διδάξαι* quoniam in Peripato sive horto docuit Aristoteles, relicta Academia in qua Plato docuerat. Natus est XCIX. Olympiade : & Chalcide, hausto aconito obiit, quia in jus vocabatur quod Pzanem in Hermiam, Eynuchum scripserat. Alii ajunt ex morbo discessisse annos natum LXX. Timæus Aristotelem omnibus proscindit convitiis : sed aliorum iudicio *τῆς φύσεως γεγραμμένος Νатура scriba* fuit, *τὸν κάλαμον ἀποβρίχων εἰς νῦν* qui calamum in mentem intinxit, quemque nihil fugit rerum utilium abstrusiorumque.

Aristoxenus Mnesiæ Spinthari Musici Tarentini F. Apud Mantineenses operam dedit Philosophiæ & Musicæ, auditor patris, & Lampri Erythraei, Xenophili Pythagorei & denique Aristotelis, quem defunctum convitiis insectatus est quod scholæ successorem Theophrastum reliquisset non se, cujus tam magna esset inter auditores ipsius gloria. Æqualis fuit Dicæarchi Messeni ab Olympiade CXI. Conscripsit Musica, Philosophica, Historias & omnigenæ eruditionis libros CCCCLIII. Alius Aristoxenus Cyrenæus luxui adeo deditus ut lactucas in horto suo vesperi mulso rigaret, dicens virides inde placentas sibi enasci.

Amuphis Ægyptius Philosophus qui Romanis siti laborantibus præfente Marco Antonino Imp. dicitur arte coëgisse nubes & imbrem conciliasse. Alii ajunt hoc effecisse Julianum Chaldæum.

Arrhæsius Monachus.

Arrianus Poëta Epicus versibus Græcis heroicis Georgica Virgilio reddidit, scripsit.

* Sunt verba scholiastæ Aristophanis, ad *ἰερέως* suas in Comicum respicientis.

- scripsitque Ἀλεξάνδρεια sive de rebus gestis Alexandri rhapsodias XXIV. & in Attalum Pergamenum poëmata.
- Arrianus Nicomediensis, Philosophus Ἐπιχρήτης, junior Xenophon. Romæ vixit temporibus Adriani, Antonini & Marci Imperatorum & διὰ τὴν τῆς παιδείας δεξιότητα propter præclaram doctrinam, teste Heliconio, ad Consularem usque dignitatem evectus. Scripsit libros quam plurimos.
- Artemidorus ex Daldi Lyciæ opido Philosophus scripsit ὄνειροκριτικά de somniorum interpretatione libros IV. Οἰωνοσκοπικά, de auguriis, χειροσκοπικά de divinatione qua fit per manuum inspectionem.
- Artemidorus Pseudoaristophanius vocabula opartytica sive de re coquinaria collegit.
- Asclepiades Diotimi F. Myrleanus (ex Myrlea Bithyniæ, deinde dicta Apamea) τὸ ἀνωτέρω γένος si altius genus repetas Nicæensis, Grammaticus, Apollonii discipulus qui vixit Attali & Eumenis Pergamenorum Regum tempore. Scripsit φιλοσόφων βιβλίων διορθωτικά Philosophicorum librorum emendationem, aliaque multa. Docuit Romæ tempore Pompeji Magni, & Alexandriæ regnante Ptolemæo quarto adolescens commoratus est.
- Asclepiadæ Medici, ab Æsculapio Medicinæ præside.
- Asclepiodotus Alexandrinus, de quo multa Svidas è Damascio. Iconius Pædianus.
- Ascræus, Hesiodus.
- Asinius Polliō Romanus ἰστορίας ῥωμαϊκὰς συνέταξεν Historiam Latine composuit libris XVII. ἔτι πρῶτον Ἑλληνικὴν ἰστορίαν ῥωμαϊκῶς συνεγράψατο, & primus historiam Græcam stylo Latino tradidit.
- Aspasia Milesia fœmina celeberrima & singulari eloquentiâ prædita, Sophistria, διδάσκαλος λόγων ῥητορικῶν magistra & amica Periclis & uxor denique, qua duorum bellorum Samiaci & Peloponnesiaci causa fuisse traditur, & ex qua Pericles filium sibi cognominem suscepit. Fuit & altera meretrix ab Aspasia Periclis diversa.
- Aspasius Byblius Sophista, æqualis Aristidis & Adriani, scripsit de Byblos περὶ στασεων ἐχηματισμένων, de statibus figuratis. μελέτας, declamationes. Τέχνας, artem Rhetoricam, ὑπομήματα, commentarios. λαλιὰς sermones. Ἐπαινὸν in Adriανῳ Imp. & in alios quosdam.
- Aspasius Tyrius, Sophista & Historicus scripsit de Epiro & rebus Epiroticis historiam σύμμικτον sive miscellaneam libris XX, De arte Rhetorica, & alia.

Aspasius Demetriani Critici & Mathematici F. Ravennas Sophista, temporibus Alexandri Mammææ scripsit πρὸς τὰς Φιλολειδόρους καὶ πρὸς Ἀρίσωνα *adversus maledicos & Aristonem varias orationes.* Audivit Pausaniam & Hippodromum & artem Rhetoricam Romæ docuit, ubi diuclarus fuit.

Astrampsyclus scripsit βιβλίον ἰατρικὸν εἰς ὄνων Θεραπείαν *librum veterinarium de asinorum curatione.* & ὄνειροκριτικὸν *de interpretatione somniorum.*

Astronomiam inter Babylonios primus invenit Zoroastres & post eum Hostanes, qui ex genitura & motu cœli fata hominum nascentium observare cœperunt. Ab his Ægyptii & Græci doctrinam illam accipere, quæ nascentibus itidem themata notabilia assignant.

Astyages Grammaticus scripsit *artem Grammaticam, De Dialectis, De metriis, κανόνας ὀνομαστικῆς, regulas nominum, Commentarium in Callimachum.*

Astyanassa scripsit περὶ χημάτων συνουσιαστικῶν. Eam imitatur Philænis & Elephantine.

Astydamas senior, filius Morsimi & nepos Philochis Tragicorum, Tragicus & ipse Atheniensis scripsit tragœdias CCXL. vixit XV. Antequam ad tragœdias scribendas se conferret, audivit Isocratem.

Astydamas junior, prioris filius, Tragicus cujus dramata Ἡρακλῆς σατυρικὸς, Ἐπίγονοι, Ἄϊας μαγνόμενος, Βελλεροφόντης, Τυρῶ, Ἀλκμήνη, Φῶνιξ, Παλαμήδης.

Athenæus Naucratica Grammaticus quæ Marci Imp. tempore vixit, scripsit librum quæ inscribitur Δειπνοσοφισαί &c.

Athenodorus Stoicus Philosophus sub Octaviano Imp. &c.

Athenodorus junior, omnibus ad Philosophiam subsidiis ab ingenio & recta animi voluntate instructus erat, Procli tempore, & perspicue discipulis suis scriptores explicabat. Hunc Sallustius dixit similem igni, omnia propinqua incendenti. Persvasit tamen ei ne Philosophum se profiteretur.

Atlas quem fabulæ ferunt cœlum & terram humeris gestare &c.

Atticus CPolitanus post Arlacium Chrysostomi successorem Episcopus Sebastiz in patria à Monachis Macedonianis qui ex Eustathii Episcopi schola prodierunt institutus, postea ad Catholicam Ecclesiam se transtulit. Eruditus nec minus præstans pietate ac prudentia in veterum libris multum operæ posuit, noctes insomnes in eorum lectione traducens: proinde Philosophorum ac Sophistarum sermonibus tanquam re nova minime terrebar. In presbyterii adhuc

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- Bœotia, alterum Atheniensem (Pisistratum) & tertium Arcadem ex civitate Caphya; qui & Cydas & Aletes vocatus fuit. &c.
- Basilicus Sophista scripsit *περὶ τῶν διὰ τῶν λέξεων σχημάτων de didionum figuris*, *περὶ ῥητορικῆς ὀργανικῆς ἢ τοῦ περὶ ἀσκήσεως de rhetorico apparatu sive de exercitatione*, *περὶ μεταποιήσεως de μεταρραφί*, & alia quædam.
- Basilus Cæsarea (olim Mazaca) in Cappadocia Episc. Gregorii Naz. amicus vir ἐλλογιμώτατος καὶ πάσης παιδείας εἰς ἄκρον ἐληλακός. Scripsit plurima, in quibus maxime admirationi sunt quas in *Hexaëterum* composuit homilia IX. Scripsit & insignes libros contra *Eunomium*, & de *Spiritu S.* & librum *asteticum* & de *virginitate*. Et *XL. Martyrum Gordii*que, & *Barlaami* & *Julitta* laudes. Et in *Psalms* varios & *Esicos* sermones. Et *Epistolas* αἷς ἕδὲν ἄμεινον ad *Libanium* Sophistam, *Gregorium* Naz. aliosque &c. Habuit fratres quatuor *Gregorium Nyssenum*, *Petrum* Episcopum & duos *Monachos*.
- Basilus Ancyranus, in patria Episcopus arte Medicus scripsit contra *Marcellum* & de *virginitate* & alia non pauca. Hic *Constantii* tempore princeps *Macedonianæ* sectæ fuit cum *Eustathio Sebasteno*.
- Basilus Irenopolis Ciliciæ Episc. tempore *Anastasio* Imp. scripsit contra *Archelaum* Coloniz presbyterum.
- Bassarica sive *Διονυσιακὰ* scripsit *Soterichus*, qui *Diocletiani* vixit temporibus.
- Bessus Corinthius pseudophilosophus, cujus convicia *Apollonius Tyanensis* Epistolis & sermonibus compescuit.
- Batalus* (mollis) dictus est *Demosthenes* in juventute, senex *αργαί* serpens callidus.
- Biantis Prienensis *δίπλη*, in causis orandis probitas conjuncta cum summa eloquentia. *Ἰππονάκτι δικάζουσαι βίαντος* & *Περηνίως κρείστων*.
- Βίβλοι Θεῶν, per libros DEI, intelligitur ejus cognitio & perennis memoria. Psalm CXXXIX. 16.
- Bolus Democriteus Philosophus scripsit *περὶ τῶν ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῶν ἱστοριῶν εἰς ἐπίστασιν ἡμᾶς ἀγαγόντων, de utilitate quam ex lectione historiæ capimus*. *περὶ θαυμασίων de rebus mirabilibus*. *Φυσικὰ δυναμειὰ de remediis Physicis*. *περὶ συμπαθειῶν καὶ ἀντιπαθειῶν. De sympathiis & antipathiis*. *περὶ λίθων κατὰ σοίχηον, de lapidibus secundum ordinem alphabeticum*. *περὶ σημείων τῶν ἐξ ἡλίου καὶ σελήνης καὶ ἀρκτὸς καὶ λύχνου καὶ ἰριδος*, *de signis quæ ex inspectione Solis, Luna, æræ, lucernæ & iridis observantur*.

Brachman. Rex qui regioni nomen dedit, scripsit leges Brachmanum & de ejusdem gentis Rep. idionate vernaculo.

Brachmanes, gens religiosissima, multasque opes possidens & habitans insulam Oceani quam Deus velut sortem illis adtribuit. Eo cum pervenisset Alexander Macedo, columnam erexit cui hæc verba fecit inscribi: *Εγὼ μέγας Ἀλέξανδρος ὁ βασιλεὺς ἐφθάσα μέχρι τῆς.*
Ego magnus Alexander Rex huc usque perveni, &c.

Brutus dux exercitus apud Romanos scripsit *Epistolas*, & *Epitomen historiarum Polybii*. Ejus stylus & character Epistolarum valde probatur.

Βολῶτι & *νέμ* cantilena Bœotica proverbium de iis qui initio quieti postea vehementes se præbent.

Cadmus Pandionis F. Milesius qui primus ut ajunt Historiam oratione soluta scripsit, Orpheo paullo junior. *Origines Miletii & totius Joniæ libri IV.* Hunc ajunt primum litteras in Græciam intulisse, quas primi Phœnices invenerunt.

Cadmus Archelai F. Milesius Historicus junior. (Lycius forsan est alius) scripsit *λύσις ἰατρικῶν παθῶν*, *remedia amaris libri XIV.* & *Historias Atticas libri XVI.*

Cæcilius Siculus Callantianus Rhetor Romæ eloquentiam docuit ab Augusti temporibus ad Adrianum, ex servitute manumissus & antea *Archagathus* vocatus, religione Judæus. Libros scripsit quamplurimos, *Contra Phryges*, duos. *Eclogam vocum elegantiorum* secundum ordinem alphabeticum. *Comparisonem Demosthenis & Ciceronis. Quanam sit differentia si quis imitetur Atticos vel Asianos. De characterē decem oratorum. Comparisonem Demosthenis & Æschini. De Demosthenis orationibus germanis & spuris. De iis quæ ab oratoribus vel secundum vel præter historia veritatem dicta sunt.* Item alia quam plurima. Miratur Svidas Judæum rerum Græcarum adeo peritum fuisse. *Τῆτο δὲ θαυμάζω, πῶς Ἰουδαῖος σοφὸς τὰ Ἑλληνικά.*

Cæsar Augustus cognomento Octavianus *de vita propria rebusque à se gestis* libros XIII. scripsit.

Cæsar Tiberius scripsit *Epigrammata & artem Rhetoricam.*

Cæsarius Gregorii Theologi frater scripsit varia, itemque *contra Græcos.*

Cajanus Arabs Sophista, discipulus Apollinis Gadarensis, vixit Maximini & Gordiani temporibus, scripsitque *περὶ συντάξεως*, *de constructione* libros V. item *Artem Rhetoricam & declamationes.* Idem eloquentiam Beryti docuit.

Cajus Julius Cæsar primus Romanorum Imp. scripsit *metaphrasin Phænomonorum Arati* : & *artem Grammaticam Latine*, item *de vita propria*.
 Lege lata potestatem dedit servis dominos accusandi. &c.

Cajus Cæsar cognomento Caligula *artem Rhetoricam Latine* scripsit.

Calanus Indus, unus ex Brachmanibus, (sic quemvis sapientem Indi vocant) in cujus honorem Alexander Magnus funebres ludos instituit, & vini potores bibendo inter se certare jussit propter Indorum vinositatem. Hic ad omnes quæstiones Alexandro apte respondit.

Callias Syracusanus in historia Agathochi muneratori suo adnotatus, & quem omnia divina & humana jura violasse non ignorabat, eum pietate & humanitate omnes mortales antecelluisse scripsit. &c. *in Diodoro Siculo.*

Callimachus Batti & Mefatmæ F. Cyrenæus Grammaticus, discipulus Hermocratis Jansenis Grammatici, uxorem habuit Euphratis Syracusani filiam : Sororem Megatimam, cujus filius fuit Callimachus junior, qui *de insulis* oratione ligata scripsit. Quamplurima omnis metri genere & soluta oratione composuit, ut libri ejus numerum octingentorum superent. Litteras docuit in exiguo vico Alexandriae Eleusine; donec commendaretur Ptolemæo Philadelpho. Vitam produxit usque ad Ptolemæum Evergetem qui regnum suscepit Olymp. CXXVII, 2. Ex scriptis ejus sunt : *Ἰὺς ἀφ' ἧς ἦς adventus. Semele. Argorum origines. Arcadia. Glaucus. Elpides. Dramata satyrica. Tragedia. Comædia. Μέλη sive carmina lyrica.* *Ibi* (quo obscuro poemate stylum acerbe strinxerat in Apollonium Argonauticorum scriptorem inimicum suum) *Museum. Πίνακες Tabula eorum qui in quavis disciplina claruerunt, eorumque quæ scripserunt, libri CXX. Tabula & descriptio eorum qui Comædias & Tragedias docuerunt, ab initio & secundum seriem temporum. Index scriptorum & vocum inusitatarum Democriti. Nomina mensium apud singulas gentes & urbes. Origines insularum & urbium, nominaque earum mutata. De fluminibus Europa. De mirabilibus Peloponnesi & Italiae. De mutatis piscium nominibus. De ventis, De avibus, De fluminibus orbis terrarum. Miraculorum quæ in toto orbe terrarum sunt, collectanea.*

Callimachus junior natus ex Megatima Callimachi senioris sorore & Stasenore : poëta epicus, qui *de insulis* oratione ligata scripsit.

Callinicus Caji F. Sutorius cognominatus, Sophista Syrus vel, ut alii tradunt, Arabicus, sed revera Petrus; qui docuit Athenis. Scripsit ad *Lupum de cacozelia rhetorica. Allocutionem ad Galienum, Ad Cleopatram.*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

natus esset. Scripsit descriptionem Babylonis & catalogum eorum qui maris imperium obtinuerunt, libris duobus. *Χρονικά ἀγνοήματα* De iis quae à Chronologis ignorata fuerunt. De argumentis oratoriis libros V. De persuadendiratione. De Nilo. *Artem Rhetoricam* & alia.

Cato à Romanis dictus Demosthenes &c. ex Appiano.

Cebes Thebanus Philosophus, Socratis discipulus, cujus tres circumferuntur Dialogi, *Septima, Phrynichus & Tabula*. *ἔστι δὲ τῶν ἐν αὐτῷ διήγησις*. haec continet narrationem eorum quae apud inferos fiunt. Et alia quaedam.

Cecidius poëta dithyrambicus valde antiquus, cujus meminit Cratinus Panoptis, & Aristophanes (Nubibus.)

Celsinus Eudori F. Castabalensis Philosophus, scripsit *συναγωγὴν πάσης αἰρέσεως φιλοσόφου*, collectionem in qua omnium sectarum Philosophicarum dogmata recenset, itemque alia.

Cephalio sive Cephalo Gergethius orator & historicus qui fuit Adriani tempore, & patria propter principum invidiam relictâ, in Sicilia vitam egit. Scripsit *παιδείας ἰσορίας* variarum historiarum libros IX; quos Musas inscripsit, dialecto Ionica. Item declamationes Rhetoricas & alia.

Cephalus Atheniensis Orator & Demagogus qui primus proœmia & epilogos composuit & tempore anarchiæ vixit. Filia ipsi fuit Oea.

Cephisodemus Atheniensis orator loquax & peritus causarum patronus, Periclis adversarius æmulusque.

Cephisodorus Atheniensis Tragicus, (Comicus potius) antiquæ tragediæ (Comœdiæ) poëta. Ex ejus fabulis sunt *Αἰνολαίς, Αμαζόνες, Τροφώνιος*, &c. Alius Cephisodorus qui ut bardus & stupidus à Comicis perstringitur.

Chæremon Comicus ex cujus dramatibus sunt *τραυματίας, ἄρεως, ἀλφειοβία, κέρταυρος, διονυσός, Ἰδυσσεύς, Θυέσης, Μυρίας*.

Alius Chæremon qui scripsit Hieroglyphica.

Charéphon Socrati maxime familiaris: hujus nullum scriptum extare dicitur. Cum fratre graves exercentem inimicitias monuit Socrates nullum etiam oculorum vel manuum aut pedum esse usum nisi concordēs fuerint. ex Xenophonte.

Chæris citharœdus &c.

Chalcenterus dictus est Didymus Grammaticus propter assiduum studium quod libris impendit: ajunt enim super tria millia librorum eum scripsisse.

Chaldaei nomen gentis in Astronomia exercitatissimas. *καλδαῖκα Ἰππὶ-
δύματα &c.*

Chanaan à quo Chanaanai, à Josua regione sua expulsi qui deinde Africam incoluere, *καὶ εἰς μέγα νῦν αἰ τριῶνται πλάσις ἐν τῇ Νυμιδία πρέμει-
σται ὕτως ἡμῖς ἐσμεν χαναναῖοι, ἄς ἐδίωξεν Ἰησοῦς ὁ ληστής.*

Charax Pergamenus sacerdos & Philosophus de quo Epigramma vetus Svidæ lectum : Scripsit Graecarum historiarum libros XL. Secundo libro meminit Augusti ut Imperatoris jam olim defuncti : & libro septimo Neronis & eorum qui post illum imperitarunt.

Charaxus Sapphonis frater.

Charetis pollicitationes, de iis qui facile quidvis pollicentur, ut Chares quondam Dux Atheniensium.

Charmus Syracusanus in singula opsonia quæ conivis apponebantur, versiculos & proverbia in promptu habebat. Quæ apud Svidam sequuntur, jam fuere supra, v. Athenæus, sunt autem hæc : Clearchus Solensis poema illud *Δειπνολογίαν* vocat, alii *ὄψολογίαν*. Chrysippus *Γαστρονομίαν* alii *Ἐδυτάθειαν*.)

Charon Lampfacenus Pythoclis F. qui tempore primi Darii floruit Olymp. LXXV. Historicus. Scripsit *Æthiopica, Persica libris II. Græca libris IV. De Lampfaco, libris II. Libyca, Fines Lampfacenorum libris IV. Prytanes sive Archontes Lacedæmoniorum, quod est opus Chronologicum. Origines urbium, libris II. Cretica libris III.* in quo opere etiam Leges à Minos latas refert, *Navigacionem circa oram maritimam extra columnas Herculis.*

Charon Carthaginiensis Historicus, scripsit de tyrannis quotquot in Europa & Asia fuerunt, *Vitas illustrium virorum libris IV. Mulierum item vitas libris IV.*

Charon Naucratis, Historicus. Scripsit *De sacerdotibus Alexandrinis & Ægyptiis & res sub unoquoque gestas. De regibus qui priscis temporibus in unaquaque gente fuerunt. De Naucratis.* Item alia quædam *de Ægypto.*

Chemia sive ars conficiendi argenti & auri. Diocletianus Ægyptiis infestus libros de chemia à veteribus scriptos perquisivit & igni tradidit, ne ex arte hujusmodi illis opes, & ex opibus fiducia rebellandi post-hac suppeteret.

Χῆνα ὁμνύουσι per anserem jurare. Ne ad omnes res nomen Dei adhiberetur, Rhadamantus per anserem & arietem jurare iussit, non, ut quidam, Socrates.

- Χιάζων**, Chios imitari. Praxidamas Democritum Chium & Theoxenidem Siphonium ait primos poemata pacta mercede conscripisse, *πρώτους ἐπι χρήματι τὰ ζῶν ἰδίῳ ποιῆσαν. Ex Isocrate ad Idorbeam.*
- Chilo** Damageti F. Lacedæmonius, unus septem sapientum fuit breviloquus. Quare Aristagoras Milesius hunc modum dicendi Chilonium appellat.
- Chionides** Atheniensis Comicus antiquæ Comœdiæ cujus ajunt principem fuisse & octo annis ante bellum Persicum fabulas docuisse, è quibus sunt *ἦρας, πτωχὸς, Πέρσας ἢ Ἀσσύριοι.*
- Chiron** Centaurus qui primus Medicinam herbariam invenit. Scripsit *ὑποθήκας* præcepta, versibus, ad Achillem. Item *ἰατρικὸν*, Medicinam veterinariam, quare etiam Centaurus est appellatus.
- Choerilus** Atheniensis Tragicus qui Olymp. LXIV. in scena certare cœpit, docuit fabulas CL. vicit XIII. Hic ut quidam tradunt & larvarum & vestitus scenici primus auctor fuit.
- Choerilus** Samius vel Jasensis aut Halicarnassensis, æqualis Panyasis & adolescens jam Persici belli temporibus Olymp. LXXV. Idem servus fuisse traditur Samii cujusdam, forma pulcherrima præditus: & Samo profugus cum Herodoto historico operam daret, litterarum & eloquentiæ amore captus fuisse: cujus etiam amasium fuisse dicunt, Animum ad poëticam appulit & in Macedonia obiit apud Archelaum tunc ejus Regem. Scripsit *victricem adversus Xerxem* reportatam ab Atheniensibus, pro cujus poematis singulis versibus aureum staterem accepit. Decretum insuper fuit, ut poema illud cum Homeri carminibus recitaretur. *Lambiaca.* Et alia quædam ejus poemata circumferuntur.
- Choriambicis** versibus Æsopias fabulas scripsit Ibris X. Babrias seu Babrius de quo supra.
- Χορευκός**, chori dux & magister. Talis fuit Agathon qui histrionica carmina, *ὑποκειμένα μίλη* composuit, & ipse histrionem in scena egit. (infra in Myrmex.)
- Χορὸν δίδωμι**, chorum do, idem valet ac gloria excellere ac vincere. Nam apud Athenienses Comici & Tragici Poëtæ chorum impetrabant non omnes, sed clariores dignique habiti postquam artis suæ specimen edidissent.
- Χορὸς**, in Ecclesiis cantantium cœtus. Ecclesiarum chori divisi fuere in duas partes tempore Constantii, Constantini M. filii, & Flaviani Episcopi Antiochiæ, bifariam Davidis psalmos canentes. Qui mos (anti-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Claudianus Alexandrinus Poëta heroicus recentior qui Arcadii & Honorii Imp. temporibus vixit.

Cleantes Cassius, Phaniz F. Assius, discipulus Cratetis deinde Zenonis cui etiam successit: magister Chryssippi Philosophi Solensis, & Antigoni Regis. Hic pugil antea, Athenas profectus, philosophiæ amore captus est: adeo laboriosus ut alter Hercules diceretur, & Φριάντλης, quia cum non haberet unde viveret, noctu mercede aquam hauriebat, interdium disciplinis & libris vacabat. Scripsit plurima.

Clearchus Solensis varia scripsit.

Clearchus Ponticus Athenas profectus est audiendi Platonis causa. Sed in somnis vidit mulierem sibi dicentem: *Excede Academiâ & lingue Philosophiam qua frui tibi fas non est, infenso enim vulu te intuentur.* Hinc in patriam rediit, deinde venit ad Mithridatem, denique Heracleotarum tyrannus cum evasisset, crudeliter imperavit, vestibus quales conspiciuntur in simulacris Deorum insolenter se induit, filium κεραυνὸν fulmen appellavit. Interfectus à Chione, Leonide & Antitheo discipulis Platonis Philosophi.

Clemens Historicus scripsit de Romanorum Regibus & Imperatoribus, & ad Hieronymum de figuris Isocraticis & alia.

Cleobius nomen sacerdotis Idolorum.

Cleobuline Lindia Cleobuli sapientis filia εξαμέτρων ἀνιγμάτων ποιήτρια, scripsit versus & griphos & celebre illud ænigma in annum, quod incipit: *ὄς ὁ πατὴρ παῖδες δὲ δώδεκα, τῶν δὲ ἐκάστη παῖδες τεράκοντα.*

Cleobulus Evagoræ F. Lindius, unus septem sapientum, viribus corporis & formæ præstantia excellens, quicquam Ægyptiorum philosophia institutus fuit. Scripsit ἄσματα καὶ γρίφους ἢς ἔπη τρισχίλια, cantica & griphos versibus hexametris ad sexmille. Obiit senex anno ætatis LXX. Filia ejus Cleobuline. Apophthegmata quædam (e Laertio) Svidas recitat & fragmentum ex Epistola ad Solonem.

Cleophon Atheniensis Tragicus, ex cujus dramatibus sunt Ἀκταίων, Ἀμφιάρατος, Ἀχιλλεύς, Βάκχαι, Δεξαμενὴς, Ἡεργόση, Θυέται, Λεύκιππος, Περσὶς, Τήλεφος.

Cleoxenus & Democlitus scripsit περὶ πυρσῶν de facibus quibus in bello signum ex composito datur. Horum opus Polybius Megalopolita correxit ut ipse in Historia sua refert.

κοινὸν γραμματικὸν καὶ λεξικαρχικόν. Tabula communis dicebatur ea in qua scribebantur nomina illorum qui in curialium & familiarum nobilium

lium numerum referebantur. Lexiarchica vero cui inscribebantur illi qui inter plebejos referebantur.

Coluthus Lycopolita Thebanus poeta Epicus temporibus Anastasii Imp. Scripsit Calydonica libris VI. Encomia versibus Heroicis & Persica.

Corax Syracusanus Rhetorices inventor: in hunc & ejus discipulum Tisiam dictum fuit: mali corvi malum ovum. Confer Svidam in κακὴ κίρακ.Ⓞ.

Corinna Thespia Lyrica, quam alii Corinthiam fuisse dixerunt, scripsit nomos lyricos.

Corinna junior, Achelodori & Procratiz filia, Thebana vel Tanagraea, discipula Myrtidis, Myia cognominata; Lyrica, quæ quinqvies, ut ferunt, Pindarum vicit. Scripsit (carminum) libros V. itemque epigrammata & cantica Lyrica.

Corinnus Iliensis, poeta Heroicus (Homero ut quidam putant antiquior) qui primus *Iliadem* scripsit, durante adhuc bello Trojano. Palamedis discipulus, Doricis litteris à Palamede inventis (opus suum) exaravit; Scripsit etiam bellum Dardani adversus Paphlagonas: ut Homerus totum poematis sui argumentum ab eo sumserit.

Cornelius Episcopus qui à Novati communionem recessit.

Cornutus. Duo Romani Historici fuerunt, Titus Livius cujus celebre & illustre est nomen: & Cornutus. Cornutum divitem multi audiverunt assentationis causa & propter hereditatis spem: Livium pauci sed præclari. Livium omnes jam norunt, Cornutum nemo fere.

Cornutus ex Lepti Africae opido Philosophus Romæ vixit temporibus Neronis & ante eum: interfectus cum Musonio. Scripsit multa philosophica & oratoria.

Corbunus vocabatur Theramenes Atheniensis orator, Prodici Ceji discipulus. Dicitur autem de homine versatili & levi. Hic enim & XXX. Tyrannis & Populo favebat. Infra in δεξιός.

Crates Atheniensis (veteris Comœdiæ) Comicus, Epilyci poetæ Epicî frater. Comœdiæ ipsius: γείτορες, ἥρωες, Θηρία, λαμία, πεδῆται, Σάμιοι. Scripsit & oratione soluta nonnulla.

Crates Atheniensis Comicus alter, etiam ipse ex veteri Comœdiæ, cujus tres circumferuntur fabulæ: Θεσαυρός, ὄριθες, Φιλάργυρος.Ⓞ.

Crates Askondæ F. Thebanus, Philosophus Cynicus discipulus Diogenis & Brysonis Achzi. Nuptias suas cum Hipparchia Maronitide κυνογαμίμη, κατὰ τὸ ματρίμονιον appellavit; ex quo suscepit Pasiclem.

Claudianus Alexandrinus Poëta heroicus recentior qui Arcadii & Honorii Imp. temporibus vixit.

Cleantes Cassius, Phaniæ F. Assius, discipulus Cratetis deinde Zenonis cui etiam successit: magister Chryssippi Philosophi Solensis, & Antigoni Regis. Hic pugil antea, Athenas profectus, philosophiæ amore captus est: adeo laboriosus ut alter Hercules diceretur, & *Φρεάντλης*, quia cum non haberet unde viveret, noctu mercede aquam hauriebat, interdum disciplinis & libris vacabat. Scripsit plurima.

Clearchus Solensis varia scripsit.

Clearchus Ponticus Athenas profectus est audiendi Platonis causa. Sed in somnis vidit mulierem sibi dicentem: *Excede Academiâ & lingue Philosophiam qua frui tibi fas non est, infenso enim vulcu te intuetur.* Hinc in patriam rediit, deinde venit ad Mithridatem, denique Heracleotarum tyrannus cum evasisset, crudeliter imperavit, vestibus quales conspiciuntur in simulacris Deorum insolenter se induit, filium *κεραυνόν fulmen* appellavit. Interfectus à Chione, Leonide & Antitheo discipulis Platonis Philosophi.

Clemens Historicus scripsit de Romanorum Regibus & Imperatoribus, & ad Hieronymum de figuris Isocraticis & alia.

Cleobius nomen sacerdotis Idolorum.

Cleobuline Lindia Cleobuli sapientis filia *ἑξαμέτρων αἰνιγμάτων ποιήτρια*, scripsit versus & griphos & celebre illud ænigma in annum, quod incipit: *ἄς ὁ πατήρ παῖδας δὲ δωδέκα, τῶν δὲ ἐκάστη παῖδας τετράκοιτα.*

Cleobulus Evagoræ F. Lindius, unus septem sapientum, viribus corporis & formæ præstantia excellens, quæ etiam Ægyptiorum philosophia institutus fuit. Scripsit *ἄσματα καὶ γρίφους* his ἔπη τετράκοιτα, *καί τινες ἔπι γρίφους* hexametru ad sexmille. Obiit senex anno ætatis LXX. Filia ejus Cleobuline. Apophthegmata quædam (e Laertio) Svidas recitat & fragmentum ex Epistola ad Solonem.

Cleophon Atheniensis Tragicus, ex cujus dramatibus sunt *Ἀκταίων, Ἀμφιάρατος, Ἀχιλλεύς, Βάκχαι, Δεξαμενὸς, Ἡελγύνη, Θυέται, Λεύκιππος, Περσὶς, Τήλεφος.*

Cleoxenus & Democlinus scripsit *περὶ πυρσῶν* de facibus quibus in bello signum ex composito datur. Horum opus Polybius Megalopolita correxit ut ipse in Historia sua refert.

κοινὸν γράμματιον καὶ ληξιαρχικόν. Tabula communis dicebatur ea in qua scribebantur nomina illorum qui in curialium & familiarum nobilium

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- vixit Olympiadē CXLIII. cognominatus *ὑπερπανοίκτης*, quod in cuiusvis domum audacter ingrederetur. Scripsit philosophica &c.
- Crates** Timocratis F. Mallotes, Philosophus Stoicus, cognominatus Homericus & Criticus ob studium rei grammaticæ & poëticæ: ἀγναίης Aristarchi Grammatici, tempore Ptolemæi Philometoris. Scripsit *correctionem Iliadis & Odysseæ libris IX: & alia.*
- Cratinus** Callimedis F. Atheniensis Comicus antiquæ Comœdiæ λαμπρὸς τὸν χαρακτήρα, genere dicendi splendido usus &c. Scripsit fabulas XXI, vicit IX.
- Creophylus** Astyclis F. Chius vel Samius, poëta Epicus quem nonnulli Homeri generum fuisse ajunt, alii amicum tantum, à quo cum hospitio cum exceperet, poëma *Ὀϊχαλίας ἄλωσιν Οεχθαίε exidιων* acceperit.
- Criton** Atheniensis Philosophus, Socratis discipulus & amicus omnia ipsi largitus necessaria. Scripsit *Socratis defensionem.*
- Criton** qv i Getica scripsit.
- Criton** Naxius Historicus scripsit *Ὀβαστέριδεμ* quam Eudoxi dicunt esse.
- Criton** Pieriotes ex Pieria Macedonia: opido Historicus. Scripsit *Pallenica, Syracusarum origines. Persica. Res Siculas. Syracusarum descriptionem. De Macedonum imperio.*
- Ctesiphon** unus è decem, qvi cum Demosthene & Æschine legationem obiverunt. Alius qvi decretum de (aurea) corona Demostheni danda scripsit, contra quem exstat Æschinis Oratio.
- Κόκλια.** Quæ unius ejusdem erant argumenti, cyclia vocabantur, ut cantica, hymni, prosodia & carmina quæ in virgines canebantur.
- Κυκλιοδιδάσκαλος.** Cycliorum chororum Magister. Primus Lasus Hermonionensis cyclios choros instituit.
- Κυκλίων τι χορῶν ἀσματοκάμπλας** Musicae corruptores ac difficilem illam modulandi rationem, quam Phrynus introduxit, sectantes, vel Sophistas poëtas dithyrambicos cycliorum chororum magistros, ut Cinesiam & Cleomenem & Philoxenum. Quod autem scripta illorum sub harmoniam non cadant, ideo flexus habent plures quos musici vocant strophas & antistrophas & epodos. Quare etiam in tragœdiis chori sunt instituti.
- Κυνήγιον** locus (CPoli) ubi statuæ quædam positæ quarum unam Theodoro Anagnoste admirante Himerius rogavit quisnam Cynegium condidisset? cum ille: Maximinus condidit, Aristides vero dimensus

sus est. Quo dicto statua ex alto delapsa. Himerium oppressit. Joannes quidam Philosophus le scriptum invenisse dixit fore ut ab illa statua clarus vir opprimeretur. Itaque Philippicus Imperator eam terra obrui jussit.

Cynismus secta Philosophorum compendiarium ad virtutem viam se tradere & secundum virtutem vivere profitentium, ut fuere Diogenes & Zeno Citticus. &c.

Κύβητες tabulae triangulares, in quibus leges de rebus sacris & civilibus & poenae maleficorum inscriptae erant. Ἐξῆς tabulae quadratae in quibus leges de rebus privatis &c. Asclepiades vero tradit eas à Cyrbi quodam qui sacrificiorum modum & rationem ad certas leges revocaverat, appellatas esse, ut autor Phanius Eresius (ita leg.) Vel nomen acceperunt à Corybantibus. Eorum enim inventum esse cyrbes, Apollodorus testatur. Abacus erat ingens, viri magnitudine, cui aptata erant ligna quadrata, quae latera lata & litterarum plena habebant. Utrinque vero erant fibulae ferreae, ut à legentibus moveri & versari possent &c.

Cyrenaica secta initium duxit ab Aristippo Philosopho.

Cyrillus Diaconus Heliopoli ad Libanum. Hic Constantini M. temporibus multa idola confregit. At Juliani aetate (inimici Christianorum) ventrem ejus dissecuerunt & jecur degustarunt.

Cyrus Panopolita, poeta à Theodosio juniore praefectus Praetorii & Urbis creatus est, fuitque Consularis & Patricius. Nam Eudocia Theodosii conjux, amans poeseos, Cyrum in summo pretio habuit, quae cum ab aula secederet & in Orientem profecta Hierosolymis commemoraretur, Cyrus inimicorum insidiis circumventus Cotyaeum civitatem Phrygiae relegatus est ut sacris ibi praesset, vitamque produxit usque ad Leonem Imp.

Damascius philosophus Stoicus, Syrus, Simplicii & Eulalii Phrygum amicus floruit tempore Justiniani. Scripsit *ὑπομνήματα commentarios in Platonem*, & *περὶ ἀρχῶν, de principiis*, & *Historiam Philosophicam*.

Damastes Sigeensis è Sigeo civitate Troadis, Dioxippi F. vixit ante bellum Peloponnesiacum, aequalis Herodoti, homo ditissimus & Historicus. Scripsit de rebus in Graecia gestis. De parentibus & majoribus eorum qui expeditionem Trojanam susceperunt, libros duos. Gentium & urbium catalogum. De Poëtis & Sophistis. & alia multa. Fuit Hellenici discipulus.

Damasus Episcopus Romæ, eleganti in versibus componendis ingenio præditus, multa eaque brevia carmina metro heroico scripta edidit & octogenarius Theodosii Imp. tempore mortuus est. Scripsit & alia multa.

Damianus Ephesius, Sophista, ab Imp. Severo inter Consules relatus est & Bithyniæ præfuit, & porticum quæ ab urbe Epheso ad templum usque pertinet, tholis ornavit.

Damis vir non indoctus, veterem incolens Ninum. Hic apud Apollonium (Tyänensem) philosophatus ejus peregrinationes descripsit in quibus se quoque comitem ejus fuisse scribit: itemque sententias & sermones & prædictiones ejus. Dicitio ejus ut Assyrii, mediocris est, Græcæ enim orationis elegantia ut apud barbaros institutus carebat. &c.

Damocrius Historicus, *Taliterum* libros duos scripsit. Item *de Judæis*, in quo opere ait eos aureum asini caput adorare, & septimo quoque anno peregrinum captum sacrificare & interficere, carne ejus minutatim dissecta.

Damophilus Philosophus & Sophista, alumnus Juliani qui sub Marco Imperatore Consul fuit. Scripsit multa, inter quæ in Bibliothecis hæc à me reperta sunt. *Philobiblus* liber unus de libris comparatu dignis ad Lollium Maximum. *περὶ βίᾳ δὲ χαίρων*, *de vita veterum* & alia plurima.

Damostratus Historicus. Scripsit *Halieuticorum* libros XX, item *περὶ τῆς ἐνύδρου μαντικῆς* *de divinatione per aquam*, & alia miscellanea historici argumenti.

Damoxenus Atheniensis Comicus. Ex fabulis ejus *σύντροφος* & *ἑαυτὸν περὶ τῶν* laudantur ab Athenæo.

Daphidas Telmissensis Grammaticus Homerum ejusque poësim mendacii arguit, negans Athenienses Iliacæ expeditioni interfuisse. Idem oraculum ut derideret, ex Pythia rogavit num equum reperturus esset? Responso igitur dato, celeriter reperturum, passim jactavit equum se nec habuisse nec amisisse. Sed reversum Attalus Rex præcipitari jussit ex loco qui equus appellabatur &c.

Datis Persa cum Græce loqui conaretur pro *χαίρω* dixit *χαίρομαι*, jungens verba: *ἤδομαι καὶ χαίρομαι καὶ εὐφραίνομαι*. Hinc *Datismus* nomen accepit. (pro solæcismo.)

Decius Romanorum Imp. Philippi successor edicto Christianos morti addixit & ut Deos adorarent: coëgit.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

ingratus velut Ixion adversus Deos qui eum beneficiis affecerunt.

Democedes Calliphontis, qui Cnidi Æsculapii sacerdos fuit, filius; Crotoniates Æginæ artem medicam exercuit & uxorem duxit. Polycratem tyrannum pacta mercede duorum talentorum curavit. Curavit etiam Darium ejusque uxorem Atossam per quam impetravit ut in Græciam redire sibi liceret, &c. (*Ex Herodoto.*) Scripsit *ιατρικὸν βιβλίον* *librum medicum*.

Demochares Demosthenis ex sorore nepos prætura & cæteris honoribus ornatus ab Atheniensibus teste Polybio, licet Timæus eum tanquam libidinofissimum & Botryis ac Philænidis commentarios obscenitate sua superantem traduxit.

Democritus Hegesistrati vel Athenocriti vel Damasippi F. vixit eo tempore quo Socrates circa Olymp. LXXVII. vel LXXX. Abderita Thrax, Philosophus & discipulus ut quidam tradunt Anaxagoræ & Leucippi: quinetiam, ut alii scribunt, Magorum & Chaldæorum in Persia. Adiit enim & Persas & Indos & Ægyptios & singulorum sapientiam addidit. Deinde domum reversus cum fratribus Herodoto & Damaste vixit. Præfuit & Abderitarum Reip. qui honor propter sapientiam ipsi habitus fuit. Discipulus ejus illustris fuit Metrodorus Chius, cujus vicissim auditores fuerunt Anaxarchus & Hippocrates medicus. Idem cognominatus *σοφία*, *Sapientia*, & *Γελαστικός*, *risor*, quod inania hominum studia ridere soleret. Genuini ejus libri sunt duo, *μέγας Διάκοσμος* *magnus diacosmus*, & *περὶ φύσεως κόσμου* *de natura Mundi*. Scripsit etiam *Epistolas*. Athenas non adiit &c. à *Laërtio*. Morti vicinus circa Thesmophoriorum festum, ne illa luctu hoc celebrare prohiberetur, panibus calentibus ad nares admotis vitam ad festum usque produxit.

Demophilus Episcopus CPol. rapidi vagique torrentis instar plurimum luti & sordium in sermonibus suis vehens &c. à *Philostorgio*.

Demosthenes Atheniensis, Demosthenis gladiatorum fabri & Cleobulæ F. orator, populo Pzaniensis, qui majore diligentia & studio quam ingenii felicitate præditus fuit, ut auctor est Hermippus, &c. (*Vide supra Batalus.*) Ad studium eloquentiæ animum appulit, cum Callistratum pro Oropiis dicentem vidisset. Audivit Isæum Isocratis discipulum, ususque est orationibus Zoili Amphipolitæ qui Athenis eloquentiam docuit, itemque Polycratis, & Alcidasantis (Gorgiæ discipuli) & ipsius Isocratis. In eloquentiæ studio socios habuit

Æsio.

Æsionem Atheniensem & Theopompum Chium Philosophum. Præterea audivit Ebulidem Dialecticum, & Platonem. Decessit in Calabria, quo præ metu Antipatri Regis Macedoniae fugerat, cum per Archiam histrionem vi abstrahendus esset, hausto in æde Neptuni veneno quod in annulo circumferebat, postquam vixisset annos LXII, &c. Mortuo statua Athenis in foro posita est his verbis basi inscriptis : *Si pares animo vires, Demosthenes habuisses, nunquam Macedones armis Graciam subjugassent.*

Ἐἵπερ ἴσην βῶμην γνώμη, Δημόσθενες εἶχες,
οὔποτ' ἂν Ἑλλήνων ἤρξεν Ἄρης Μακεδῶν.

Demosthenes Thrax scripsit *metaphrasin Iliadis* oratione soluta. *Epitomen Damageti Heracleota. De poësi Ditbyrambicis. Metaphrasin Theogonia Hesiodæ.*

Δίρα, aureum vellus quod Jason cum Argonautis in Colchidem per Ponticum mare profectus cepit, abducta simul Medea, Ætææ regis filia, non fuit vellus ut fabulæ ferunt, sed βιβλίον ἐν δέρμασι γεγραμμένον, liber * in membranis scriptus, docens quomodo arte chemica conficiendum sit aurum. Merito igitur prisca librum illum vocarunt aureum vellus, propter artem conficiendi auri in eo comprehensam.

Dexicrates Comicus Atheniensis, cuius fabula ὑφ' ἑαυτῶν πλατῶμενοι *se ipsos decipientes* memoratur ab Athenæo lib. 3.

Δεξιός, καὶ Φόσει Θεραμένης. Theramenes homo inconstans & temporali se accommodans, magister Isocratis, filius Agnonis, populo Steriensis. (supra in *cosburnus.*) Eum trium horum suppliciorum ajunt auctorem (Athenis) fuisse, ut dammati vel vinculis ligneis constringerentur, vel cicutam biberent, vel exilio multarentur. Videtur autem ex insula Ceo oriundus, nec Agnonis filius naturalis sed adoptivus fuisse. Hunc Thucydides laudat.

Dexippus Hærennius, Dexippi F. Atheniensis Rhetor temporibus Valeriani, Galieni, Claudii secundi & Aureliani Imperatorum Romanorum.

Dexippus Cous, medicus, Hippocratis discipulus, qui accersitus ab Hecatomno Carum rege, ut ipsius filios Mausolum & Pixodarum desperato morbo

* Eustathius ad Dionysii periegesin v. 689. ὁ κάραξ τὸ χρυσοῦν δέρμα μέθοδον εἶναι λέγει χρυσογραφίας, μεμβράνας ἐμπροσθημένην, δι' ἣν οἷς λόγῳ ἀξίαν τὴν τῆς Ἀργεῦς κατὰ τισθῆναι ἕξιον φησί,

morbo laborantes curaret, eos ea conditione sanavit, ut bellum quod tunc adversus Coos parabat, omitteret. Scripsit *de re medica* librum unum, & *de praecognitionibus* duos.

Διαγνώμων αὐτοφύης, ipso naturæ instinctu discernere valens animata simulacra à callis numine & inanibus, Heraiscus. Confer in *Ἐπιφάνειῳ*, *Ἐυπρίπιδι*, *Ἡρακίῳ*, (è Damascio.)

Diagoras Teleclidæ vel Teleclyti F. Melius Philosophus & *ἀσμάτων ποιητής* canticorum scriptor, quem servum, Democritus Abderita egregio ingenio præditum cernens decem millibus drachmarum emit & in discipulorum suorum numerum recepit. Hic operam dedit etiam poësi Lyricæ, Pindarò & Bacchylide posterior, ut Menalippide antiquior floruit Olymp. LXXVIII. Cognominatus est Atheus, quoniam in opinionem negandorum Deorum incidit, ex quo æmulus quidam prænam ipsi furto abstulerat & pejeranti non fecisse, nec multo post publice eundem proferenti omnia bene cesserant. Hoc dolens Diagoras scripsit *τὰς ἀπαυργίζοντας λόγους*, velut *de turri præcipitantes* dixeris, discessionē ipsius à sententia eorum qui Deos credunt continentes. Post captam Melum Athenis habitavit, ubi mysteriorum contemptorem Athenienses proscripserunt, ei que qui Diagoram interfecisset talentum, qui vivum adduxisset bina talenta promiserunt. Denique vitam finiit Corinthi.

Dicæarchus Phidiæ F. Siculo Messenius Aristotelis auditor, Philosophus, orator & geometra. Scripsit *καταμετρήσεις* *dimensiones montium* quæ sunt in Peloponneso. *Ἑλλάδῳ βίῳ* *Vitam Græcia* libris III. *Remp. Spartanorum*. Hic liber ut quotannis in Ephorum prætorio puberibus auscultantibus legeretur, lege sancitum fuit apud Lacedæmonios, & longo tempore observatum.

Dicæarchus Lacedæmonius Grammaticus, auditor Aristarchi.

Dicæogenes qui Tragœdias & Dithyrambos scripsit.

Δικάζουθαι βίῳ *ἔπληνέως κρείσσων*. Supra in Bias.

Διδασκάλους peculiariter vocant poëtas Dithyrambicos vel Comicos vel Tragicos.

Didymus Atejus vel Attius, Philosophus Academicus scripsit *πιθανῶν καὶ σοφισμάτων λύσεις* *probabilium & sophismatum solutiones* libris II. & alia multa.

Didymus Didymi salsamentarii F. Alexandrinus Grammaticus Aristarcheus, qui vixit temporibus Antonii & Ciceronis usque ad Augustum.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

nisse harmoniam quendam musicam ex sono acetabulorum & vasorum fictilium constantem, quæ bacillo ligneo percutiebat.

Diocletianus libros de Chemia igni tradidit. &c. Supra, in Chemia.

Diodorus Monachus Juliani & Valentis Imp. temporibus vixit & Tarsi in Cilicia Episcopus fuit. Scripsit varia ut Theodorus Lector in Hist. Ecclesiastica tradit, *Interpretationes in totum Vetus Test. Genesin, Exodum & reliqua. In Psalmos. In quatuor libros Regum. In loca difficiliora Paralipomenon. In Proverbia. Quomodo differat theoria & allegoria. In Ecclesiasten. In Canticum Canticorum. In Prophetas. Chronicon in quo errata ab Eusebio Pamphili admissa emendantur. In IV. Evangelia. In Acta Apostolorum. In Epistolam Joannis Evangelista. De eo quod sit unus Deus in Trinitate. Contra Melchisedecitas. Contra Judæos. De resurrectione mortuorum. De anima. Contra diversas de ea hereticorum opiniones. Ad Gratianum capita. Contra Astronomos & Astrologos & fatum. De Sphæra & VII. Zonis & contrario astrorum motu. De Hipparchi sphaera. De Providentia. Contra Platonem de Deo & Diis. De natura & materia, in quo opere tractatur de eo quod justum est. De Deo & falsa Græcorum materia. Naturas invisibiles non ex elementis sed una cum illis ex nihilo factas esse. Ad Euphronium Philosophum per interrogationes & responsiones. Contra Aristotelem de corpore cælesti. Quomodo Sol sit calidus. Contra eos qui cælum animal dicunt. De eo quomodo opifex quidem semper, opera vero ejus non semper (fuerint aut permaneant.) Quomodo velle & nolle sit in DEO aterna. Contra Porphyrium de animalibus & sacrificiis.*

Valerius Diodorus Philosophus Teleclis discipulus, Alexandrinus, filius (Valerii) Pollionis Philosophi qui de vocibus Atticis scripsit. Vixit Adriani Cæsaris temporibus.

Diodorus Siculus Historicus scripsit Bibliothecam quæ Historiam Romanam & variam libris XL. complectitur. Vixit temporibus Augusti & ante illum.

Diodorus Comicus cujus dramata: *αυληταις, Πικληρῶ & πανγυρσαι* ab Athenæo memorantur.

Diogenianus Heracleota Ponticus, temporibus Hadriani Grammaticus. Videndum an forsan sit Medicus ex Albace Heraclea opido Cariae oriundus, erat enim omni doctrinæ genere eruditus, neque expresse traditum reperi esse ex Heraclea Ponti, sed ita nonnulli opinantur. Libri ejus hi sunt: *Omnia generis vocabula ordine alphabetico libris V. Est autem epitome vocabulorum quæ Pamphilus & Zopyrion libris CCCC. exposuerant. Florilegium Epigrammatum. De fluminibus, lacubus*

lacubus, fontibus, montibus & promontoriis. Fluminum brevis recensio secundum ordinem alphabeticum. Collectio & tabula omnium totius terra urbium: & alia.

Diogenes Hicelii trapezitæ F. Sinopenfis, primum Cleon (Menag. κλύων) cognominatus, patria quod monetam adulterasset profugus Antisthenem Cynicum sectatus est magnis quas habebat opibus contemptis. Senex à Scirtalo pirata captus & Xeniadæ Corinthio venditus apud eum permansit, nec ab Atheniensibus nec ab amicis redimere volens. Obiit Olymp. CXIII. cum curationem cruris à cane admorsu neglexisset, eodem die quo Alexander Babylone obiit. &c.

Diogenes vel Diogenianus Cyzicenus Grammaticus scripsit *Origines Cyzici. Περί τῶν ἐν τοῖς βιβλίοις σημείων de notis criticis librorum. De poetica. De elementis.*

Dion Hipparini F. Syracusanus, Philosophus Platonicus Aristomachæ uxoris Dionysii prioris, Siciliae tyranni frater, cujus filium Dionysium juniorem ejecit, dejectus vicissim à fratre ipsius Nisæo. Scripsit *Epistolas ad Platonem & alios quosdam.*

Dion Cassius, cognomine Coccejus vel Coccejanus, Nicænus, Historicus temporibus Alexandri Mammææ filii. Scripsit *Historia Romana libros LXXX. qui in decades distributi sunt. Item Persica, Getica, * Ἐνόδια, τὰ κατὰ Τραϊανόν, res à Trajano gestas, Vitam Arriani Philosophi.*

Dionysius Areopagita, doctrinæ Græcorum peritissimus, Paulo Atheniensi audito ad religionem Christianam conversus atque inde Episcopus Athenarum constitutus est. Tiberii temporibus in Ægyptum profectus erat comite Apollophane Sophista, eodem quem Polemò Laodicensis, magister Aristidis Smyrnæ audivit. Tempore passionis Christi ambo erant Heliopoli in Ægypto, cum solem luna plenâ obscuratum observans Apollophanes, *ο bone Dionysi, inquit, ἀμοιβαί θείων πραγμάτων vices sunt rerum divinarum. Cui Dionysius: ἢ τὸ θεῖον πάσχει, ἢ τὸ πάσχοντι συμπάσχει. Vel Deus patitur vel compatitur cum patiente.* Scripsit Dionysius ad Timotheum Pauli discipulum & Episcopum Ephesi *de divinis nominibus libros XII. (imo capita, quorum titulos deinceps bis Svidas recenset, omisso decimo tertio περί τελείων καὶ ἐνός.) De Ecclesiastica Hierarchia. capita XV. De cælesti hierarchia, capita XV. à quo male tanquam distinctum refert Svidas περί τῶν ἕρα-*

* hæc Dionis Prusæi potius sunt.

- ἰσὺν τὰ μυστήτων καὶ ὅσα τῷ δεῖσθαι.* De Mystica Theologia capita V. Epistolæ quatuor ad *Cajum* Monachum : Singulæ ad *Dorotheum* publicum ministrum, ad *Sopatrum* sacerdotem, ad *Polycarpum* Episcopum Smyrnæ (ex qua *Svidas* adducit locū de eclipsi jam memorata) ad *Demophilum* Monachum & ad *Joannem* Theologum Apost & Evangelistam. Sciendum est quosdam externorum sapientum præcipue *Proclum*, *Dionysii* theorematibus, interdum ipsis verbis usum fuisse. Hinc suspicari licet vetustiores Philosophos qui Athenis erant, illius opera, quorum ipse meminit ad *Timotheum* scribens, sibi vendicasse eaque occultasse, ut ipsi divinorum ipsius sermonum auctores viderentur. Hic plenus dierum, martyrio spiritus consummatus est tempore *Traiani* Imp. eodem quo *divinus Ignatius*. Magni *Dionysii* encomium scripsit *Michaël Syncellus Hierosolymitanus*.
- Dionysius Terus Alexandrinus**, (à Patre Tero Thrax) Aristarchi discipulus Grammaticus qui Romæ docuit Pompeji magni temporibus & Tyrannionis prioris magister fuit. Plurima scripsit Grammatica & syntagmatica & commentarios.
- Dionysius Alexandrinus Glauci F.** Grammaticus qui tempore Neronis & sequentium Imp. usque ad Trajanum vixit & Bibliothecis præfuit & ab Epistolis, legationibus & responsis fuit. Idem *Parthenii* Grammatici Magister, discipulus *Chæremonis* Philosophi, cui etiam Alexandria successit.
- Dionysius Alexandrinus** cujus inveni commentarium valde disertum in Ecclesiastem Salomonis.
- Dionysius Alexandri F. Halicarnassæus** Orator, & omni genere doctrinæ excultus, Cæsaris Augusti temporibus vixit. Ex hujus posteris fuit *Dionysius Atticista*, sub *Hadriano* Imp.
- Dionysius Halicarnassæus** qui vixit tempore *Hadriani* Imp. Sophista cognomento Musicus quod in arte Musica valde exercitatus esset. Scripsit commentariorum *Rhythmicorum* libros XXIV. *Historie Musicae* libros XXXVI. in quibus tibicinum, citharædorum & poëtarum omnis generis mentionem facit. *Doctrinæ Musicae* sive *diatribarum* libros XXI. De iis quæ in *Rep. Platonis* Musica dicta sunt.
- Dionysius Byzantius** poëta Epicus. Scripsit descriptionem navigationis per *Bosporum*. De *threnis* poëma refertum epicediis.
- Dionysius Corinthius** poëta epicus. Scripsit præcepta morum. *Causarum* librum. *Meteorologica*. Et oratione soluta commentarium in *Hesiodum*.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

ἰσὺν Ἱερουσαλὴμ καὶ ὅσα τῷ δευτέρῳ. De Mystica Theologia capita V. Epistolæ quatuor ad *Cajum* Monachum : Singulæ ad *Dorotheum* publicum ministrum, ad *Sopatrum* sacerdotem, ad *Polycarpum* Episcopum Smyrnæ (ex qua *Svidas* adducit locū de eclipsi jam memorata) ad *Demophilum* Monachum & ad *Joannem* Theologum Apost. & Evangelistam. Sciendum est quosdam externorum sapientum præcipue *Proclum*, *Dionysii* theorematibus, interdum ipsis verbis usum fuisse. Hinc suspicari licet vetustiores Philosophos qui Athenis erant, illius opera, quorum ipse meminit ad *Timotheum* scribens, sibi vendicasse eaque occultasse, ut ipsi divinorum ipsius sermonum auctores viderentur. Hic plenus dierum, martyrio spiritus consummatus est tempore *Traiani* Imp. eodem quo *divinus Ignatius*. Magni *Dionysii* encomium scripsit *Michaël Syncellus Hierosolymitanus*.

Dionysius Terus Alexandrinus, (à Patre Tero Thrax) Aristarchi discipulus Grammaticus qui Romæ docuit Pompeji magni temporibus & Tyrannionis prioris magister fuit. Plurima scripsit Grammatica & syntagmatica & commentarios.

Dionysius Alexandrinus Glauci F. Grammaticus qui tempore *Neronis* & sequentium Imp. usque ad *Trajanum* vixit & Bibliothecis præfuit & ab Epistolis, legationibus & responsis fuit. Idem *Parthenii* Grammatici Magister, discipulus *Chæremonis* Philosophi, cui etiam *Alexandriæ* successit.

Dionysius Alexandrinus cujus inveni commentarium valde disertum in *Ecclesiastem Salomonis*.

Dionysius Alexandri F. Halicarnassæus Orator, & omni genere doctrinæ excultus, *Cæsaris Augusti* temporibus vixit. Ex hujus posteris fuit *Dionysius Atticista*, sub *Hadriano* Imp.

Dionysius Halicarnassæus qui vixit tempore *Hadriani* Imp. Sophista cognomento *Musicus* quod in arte Musica valde exercitatus esset. Scripsit commentariorum *Rhythmicorum* libros XXIV. *Historie Musicae* libros XXXVI. in quibus tibicinum, citharætorum & poëtarum omnis generis mentionem facit. *Doctrinæ Musicae* sive *diatribarum* libros XXI. De iis quæ in *Rep. Platonis* Musice dicta sunt.

Dionysius Byzantius poëta Epicus. Scripsit descriptionem navigationis per *Bosporum*. De *chrenis* poëma refertum epicediis.

Dionysius Corinthius poëta epicus. Scripsit præcepta morum. *Causarum* librum. *Meteorologica*. Et oratione soluta commentarium in *Hesiodum*.

Orbis

- Orbis terrarum descriptionem*, versibus heroicis. Hæc autem reperi etiam in Dionysio qui *Lisbiaca* seu de lapidibus scripsit. Uter tamen horum sit auctor, ignoro.
- Dionysius Milesius historicus *res post Darium gestas V. libris descripsit. Orbis descriptionem. Persica Jonica dialecto. Rerum Trojanarum libros tres. Fabulas. Κύκλον ιστορικόν* Circulum historicum libris VII.
- Dionysius Mytilenæus poeta Epicus qui *σκυλοβραχίων* & sutor dictus fuit. Scripsit *Bacchi & Minerva expeditionem. Argonautica libris sex, oratione soluta. Myrbica ad Parmenontem.*
- Dionysius Musonii F. Rhodius aut Samius historicus, qui etiam Sacerdos fuit templi Solis quod illic erat. Scripsit *ισορίας τοπικὰς* Locorum sive certarum regionum *historias* libris VI. *Orbis descriptionem. ιστορίας παιδευτικῆς* Historice institutionis libros X. Existimo Dionysium, qui orbem descripsit, Byzantium fuisse (Vossius legit Bithynum) propter flavium Rhebam.
- Dionysius Siciliae tyrannus scripsit *tragædias & comædias & historica.*
- Dionysius filius Siciliae tyranni, & ipse tyrannus & Philosophus. Scripsit *Epistolas & de poematibus Epicbarmi.*
- Διονύσια σκώμματα*, dictoria in Bacchanalibus.
- Diopithes, legem tulerat, teste Æliano, ut civi in Pireæo pernoctanti capitale esset. Ipse deinde eo nomine ab inimicis capitis accusatus.
- Dioscorides Anazarbensis Medicus cognomento *Φακᾶς* ob lentes quas in facie habebat. Vixit apud Cleopatram Antonii tempore, scripsitque libros XXIV. omnes de re medica, eosque celeberrimos.
- Dioscorides Myræus, Grammaticus, præfectus urbi & prætorio, qui Leonis Imp. filias Byzantii docuit. infra *Θυάγεραι.*
- Dioxippus Atheniensis Comicus. Ejus fabulæ: *ἀντιβορνοβοσκός, Φιλάργυρος, ιστοριογράφος, διαδικαζόμενοι.*
- Διφθέρα.* Eis *διφθέρας* in pellibus scripta consilia sua Thoracion cum hostibus in Laconia communicabat.
- Dipnosophistæ, liber valde utilis, cujus Athenæus auctor est. Ulpianus unus dipnosophistarum &c. Supra, *κλήκειστος.*
- Dithyrambodidascali. Hi de rebus quæ in sublimi fiunt & nubibus multa dicere solebant, vocibusque compositis utebantur, dicentes exempli causa *ἐοδιαερανερανηχέτης.* Talis erat Jon Chius poeta qui poema fecit cujus initium est: *αἰῶν ἠεροφοίτων ἀσέρας* &c. unde Aristophanes jocans *μακρινὰς στέλλας* eum vocatum fuisse ait; Fuit autem valde cele-

bris, scripsitque Comœdias & Epigrammata & soluto sermone *πρὸς βουλικόν*. Et Socratis philosophi est in eum λόγος. Et Callimachus in Choliambis ejus meminit, aitque multa scripsisse.

Δόγματα. Plato quæ vera esse percipit enunciat, falsa coarguit, de incertis sustinet assensum. Atque de his quæ vera ipsi videntur, quatuor personas loquentes inducit, Socratem, Timæum, & hospitem Atheniensem atque Eleatem: qui non sunt Plato ipse & Parmenides sed duæ fictæ personæ &c. Philosophorum alii Mundum ortum habuisse, alii ortu caruisse dicunt. Item alii animatum, alii vero inanimatum eum statuunt. Anaxagoras vero & Pythagoras in Ægyptum profecti & Ægyptiorum & Hebræorum usi consuetudine, rerum cognitionem ab illis hausserunt. Postea vero & Plato, ut Plutarchus in parallelis refert. Quin etiam Ægyptii primi Solem & Lunam Deos vocarunt, Osirim & Isidem, *Θεὸς ἂν θῆν κινερε* &c.

Domitianus Nervam ut Imperio insidiantem amovit & Apollonium Tyaneum ut Nervæ amicum comprehensum totondit, & vinctum in judicium adduxit. Cum vero Philosophus illi non cederet deridens ejus acta, verecundia commotus eum dimisit. Tunc ad eum Apollonius: *nequaquam me occides, necdum enim fato maturus sum, ἢ μὲν με κτενέεις, ἐπὶ ἔτοι μόρσιμός εἰμι*. Atque è vestigio ipsum evanuisse ferunt. Hic & Philosophos & Mathematicos Româ expulit. Sub hoc & Joannes Evangelista in Patmum relegatur. Idem etiam Davidici generis homines *τὸς ἀπὸ τῆς γένους Δαβὶδ* interfici jussit, multique sub eo Christiani Martyres facti sunt. Sed Nerva Joannem Theologum exilio liberavit.

Domninus Philosophus natione Syrus, ex Laodicea vel Larissa urbe Syriæ, Syriani discipulus, & Procli condiscipulus, ut ait Damascius. In mathematicis disciplinis exercitatus, in aliis philosophiæ partibus etiam *παλαιότερον* subactior. Quare & multa in Platonicis dogmatibus innovavit, unde Proclus adversus eum scripsit *πρὸς γαμαλίαν καθαρτικὴν τῶν δογμάτων τῆς Πλάτωνος*, *repergationem Platonicorum dogmatum*. Ab Æsculapio jussus quod sanguinem exspueret suillis carnibus vesci, obsecutus est: at Plutarchus Atheniensis Æsculapii statuam intuens, in templi enim vestibulo dormiebat, o Domine, inquit quid si Judæo hoc morbo laboranti remedium commendasses? Itaque Æsculapius statim ex statua sonum suavissimum edens aliam curandi morbi rationem ei præscripsit. Ad Domninum jam ætate provecum accessit

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Eleapatria Zenonis, olim Hyele, Phocænsium colonia, opidum obscurum & quod bonos tantum viros alere poterat. Hanc Zeno magis amabat quam Atheniensium jactantiam, itaque raro apud illos verus in patria consenuit.

Ἐλεγεῖν pro delirare, quidam veterum dixerunt. Et sunt qui carmen elegiacum hinc dictum putant. Theocles Naxius aut Eretriensis infania correptus, carmen hoc primus cecinit.

Elegus carmen lugubre sic appellatum quod sæpe in eo i i dicatur. Vel lamentationes quæ ad tibiam canuntur. Postea Midiam Gordii filium, dum regnaret, tibiam ad aras & sacrificia transtulisse dicunt, quod matrem suam defunctam in Dearum numerum referre vellet.

Eleusius Cyzicenus & Marathonius CPol. non quidem magna dicendi facultate præditi sed austero vitæ genere vitæ & fictæ modestiæ simulatione magnam adepti auctoritatem plurimos sectatores sibi conciliarunt & monasteria ingenti hominum utriusque sexus multitudine referta instituerunt.

Empedocles Metonis vel Archinomi vel Xeneti F. frater Callicratidis primo audivit Parmenidem cujus etiam, ut Porphyrius in Historia Philosophica auctor est, amasius fuit. Alii ajunt fuisse Telavgis discipulum, Pythagoræ filii. Agrigentinus, Philosophus Physicus, Pythagoræ sectam secutus quam etiam æmulatus est Apollonius Tyaneus &c. Discipulum habuit Gorgiam Leontinum Oratorem. Scripsit versibus heroicis tres libros περὶ φύσεως τῶν ὄντων de rerum natura, sunt autem versuum circiter duo millia. Item de re medica, oratione soluta, & multa alia, &c. Empedoclis inimicitia, proverbium.

Empedotimus scripsit περὶ φυσικῆς ἀκροάσεως, de Physica auscultatione, de quo (Julianus) ὁ τῆς Ἰσθαβάρης in opere quod Cronia inscribitur: Nos autem Empedotimo & Pythagoræ credentes, & iis quæ Heraclides Ponticus ab illis accepta tradidit, & paullo ante inclinus ille rerum divinarum interpret Jamblicus nobis ostendit.

Ἐνιαυτός Μεταίων, Annus Metonis, i. e. orbis annorum XIX. Meto enim Mathematicus periodum temporis ex XIX. annis constantem invenit.

Ennius Poëta Romanus (i. e. Latinus) quem Ælianus laude dignum esse ait, quod Scipionem magnifice extollere cupiens scripsit solum Homerum laudes illo dignas canere posse, adeoque præstantiam ejus intelligere se demonstravit poëta Messapius (qui à Messapo Rege suam repetebat originem.)

Ἐν πέντε κριτῶν γόνασι. *In quinque iudicum genibus.* Olim quinque iudices de Comicis iudicabant, ut ait Epicharmus. Dictum ad imitationem illius : Θεῶν ἐν γόνασι κῆται. Olim in genibus habebant ea quæ nunc in tabellis scribuntur.

Eraphroditus Chæronensis Grammaticus, Archiæ Alexandrini Grammatici alumnus, apud quem institutus, à Modesto Ægypti præfecto emtus est, cuius filium Pitelionum instituit. Claruit Romæ tempore Neronis ad Nervam usque: quo tempore & Ptolemæus Hephæstionis vixit, & multi alii viri doctrina clari. Idem cum libros subinde emeret, ad XXX. mille sibi comparavit, eosque bonos & minime vulgares. Corpore fuit magno & nigro instar elephantiaci (ὡς ἐλεφαντώδης. Habitavit in Phænianocoriis, ubi binas ædes habuit. Decessit aqua intercute, annum agens LXXV. multaque scripta reliquit.

Ἐπιὺ δειλότιροϑ, *Epiō timidior* Cratinus Comicus dicebatur, fortasse quod cum Oeneidi tribui præfesset, timidior videretur.

Ephæctici philosophi sic appellati ab ἐπέχω, *inbibere*, quod assensum de rebus inhiberent, easque comprehendi non posse statuerent. καὶ δογματίζειν * αὐτὰ ἀκατάληπτα.

Ephesiæ litteræ, i. e. incantationes quædam obscuræ quas & Cræsum in rogo dixisse ferunt. Et Olympiæ Milesio & Ephesio luctantibus, ajunt Milesium luctari non potuisse, quod alter literas Ephesias talo pedis alligasset. Ea autem re comperta, litterisque illis solutis, Ephesium tricies fuisse prostratum.

Ephippus Atheniensis, Comicus mediæ Comœdiæ.

Ephippus Cumanus, filius Demophili vel Antiochi, Isocratis Oratoris auditor, Historicus qui filium habuit Demophilum historicum. Vixit Olympiade XCII. ita ut Philippi Macedonis regnum antecesserit. Scripsit *Historiarum* ab Ilii expugnatione Trojanoque bello ad sua usque tempora *libros XXX, De bonis & malis libros XXIV. Rerum admirabilium τῶν ἐκασταχῆ quæ in quavis regione observantur, libros XV. De rebus quas quicunque invenit libros II. & alia.*

Ephorus Cumanus & Theopompus Damasistrati F. Chius, ambo Isocratis discipuli sed ingenio & stylo quam maxime inter se discrepantes.

Pppp

Nam

* Fallitur Svidas, Scepticis tribuens quod fuit quorundam Academicorum. Nam Sceptici nihil statuerunt neque ἐδογματίζουσαν, sed tantummodo dubitare se profitebantur. Vide, si placet, quæ notavi ad Sextum Empiricum.

Nam Ephorus ingenio erat simplici & quod ad dictionem ejus historiam attinet, supinus & segnis semperque remissus. Theopompus vero ingenio erat acerbo & maligno, ac dictione copiosus & densus, ac vehementiæ plenus: cæteroque veritatis studiosus in iis quæ scribebat. Isocrates igitur hunc quidem frænis, Ephorum vero calcariibus indigere dixit. Theopompus autem in exilium ejectus supplex ad templum Dianæ Ephesiæ confugit. Multas etiam Epistolas contra Chios ad Alexandrum misit, eundemque multis laudibus ornavit. Dicitur etiam vituperationem ejus scripsisse, sed quæ non exstat.

Epicharmus Tiryri vel Chimari vel Sicidis F. Siracusanus, vel ex Sicanorum civitate Crasto, qui una cum Phormo Comœdiam Syracusis invenit. Docuit fabulas LII. vel ut Lycon ait XXXV. Quidam tradunt ipsum fuisse Coum, unum ex iis qui cum Cadmo in Siciliam migrarunt. Alii Samium: alii Megaris urbe Siciliæ oriundum. Fuit sex annis ante bellum Persicum Syracusis docens: quo tempore Athenis Evetes, & Euxenides & Mylus fabulas edebant.

Epicrates Atheniensium orator *σάκιστος* barbiger appellatus cujus meminere Aristophanes, Plato Comicus & Demosthenes orat. de falsa legatione. Alius cujus meminit Lycurgus Orat. de administratione ærarii, quem sexcenta talenta in bonis habuisse ajunt. Alius Epicrates Æschinis Oratoris affinis qui Cyrebion cognominabatur teste Demosthene Orat. contra Æschinem.

Epictetus ex Hierapoli Phrygiæ, Philosophus servus Epaphroditi, unius de satellitibus Imp. Neronis. Ob defluxionem altero crure debilis in novæ Epiri urbe Nicopoli habitavit & vitam usque ad M. Antonini imperium produxit. Scripsit multa. Theosebius Philosophus multa ex Epicteti scholis desumpta dixit, alia & ipse excogitavit. Quare & præcepta vitæ talibus libris complexus est & posteritati reliquit qualibus & Epictetus, ita ut nostri temporis Epictetus esse videatur, exceptis tamen opinionibus Stoicis. Theosebius enim nullius scriptoris opiniones tam amplectebatur & admirabatur quam Platonis veritatem. Quinetiam quemdam libellum conscripsit de rebus in magna Politia (Platonis) eleganter dictis. Quamvis Remp. non attigit, sed privatam coluit vitæ genis, cui & Socrates ille & Epictetus *καὶ πᾶς ἐν φρονῶν* & quilibet cordatus studet &c. *ex Damascio.*

Epicurus Neoclis F. Atheniensis, populo Gargettius, matre Charestata,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Epinicus & ipse Comicus, ex cujus fabulis ὑπεβαλλόμεναι Athenæo memoratæ.

Epiphanius Ulpiani F. Petrus Sophista qui & in patria Petra & Athenis docuit. Scripsit περὶ κοινωνίας καὶ διαφορᾶς τῶν ἑτάσεων, *de iis quæ status causarum inter se communia habent & in quibus differunt: Progymnasmatia Declamationes. Orationes Demarchicas. Orationem Polemarchicam. λόγους Πηδευτικὰς sive eloquentiæ specimina & θεωρηµατὰ quædam miscellanea.*

Epiphanius Episcopus Constantiæ urbis Cypri, olim Salamis dictæ. Scripsit contra omnes hæreses, libros qui *παναρία* vocantur. Item alia multa quæ à doctis propter res ipsas, ab indoctis propter stylum leguntur. Decessit in extrema senectute.

Epiphanius Episcopus Selybriæ sive Olybriæ. Scripsit λόγον ἀντιρρητικὸν κατ' εἰκονόκαυτῶν, *librum valde utilem contra eos qui imagines cremabant.*

Epiphanius & Euprepus Alexandrini initiorum sive mysteriorum apud Alexandrinos receptorum peritissimi: Euprepus quidē illorum quæ Persica vocabantur, Epiphanius illorum quæ in Osiridis honorem celebrabantur, & celebratissimi Dei Æonis &c. (*ex Damascio.*)

Epistola (IX.) Juliani parabatæ ad Porphyrium Catholicum, quæ jubet copiosam Georgii (Cappadocis) Bibliothecam omnis generis philosophis, multis etiam commentariorum scriptoribus refertam, in quibus & multa ac varia Galilæorum scripta, universam ad se Antiochiam transmitti.

Ἐπεποιήα, sic vocatur historia heroico versu scripta. Nam poësis quæ caret fabula, est εποποιία.

Erasistratus Juliates Cæus ex Juliade Cæi insulæ opido. Filius Cretoxenæ, Medii Medici sororis & Cleombroti. Hic Antiochum Regem, Stratonices novercæ amore laborantem sanavit. Sepultus est juxta montem Mycalen, è regione Sami. Scripsit *de re Medica libros IX.*

Eratosthenes Aglai vel Ambrosii F. Cyrenæus Aristonis Philosophi Chii, & Lysaniæ Cyrenæi Grammatici, & Callimachi Poetæ discipulus. Accersitus Athenis à Ptolemæo tertio ad quintum usque vixit. Hic quod in omni doctrinæ genere secundum locum teneret & viris summis proximus esset, *beta* vocatus est. Alii eum Platonem secundum vel juniorem, alii περίαθλος & quinqvercionem appellarunt. Natus est CXXVI. Olympiade, obiit ætatis anno LXXX. ex inedia propter hebetatam oculorum aciem, relicto insigni discipulo Aristophane

- Stophane Byzantio, cujus discipulus fuit Aristarchus, hujus vero Mnaseas, Menander & Aristis. Scripsit Philosophica, poemata, & historias. *Astronomiam sive catasterismos de iis qui inter altra relati sunt. Item de Philosophorum sectis. De vacuitate doloris. Dialogos multos & multa Grammatica.*
- Erinna Teia vel Lesbia, vel Rhodia, vel ut alii Telia ex Telo parva insula prope Cnidum. Fuit Ἰποποιός, poëtria epica, scripsitque ἡλαπάτην, quod est poema Æolica & Dorica dialecto scriptum versibus CCC. Fecit & epigrammata. Obiit virgo, XIX. annos nata, amica & æqualis Sapphonis. Versus ejus judicati sunt Homericis pares.
- Eriphus Comicus ex cujus dogmatibus Αἰόλη, πελλασῆς, μελίβοια, ut Athenæus libro XIV. Dipnosophist.
- Essæi ascetæ inter Judæos, qui Phariseos & scribas severitate disciplinæ longe superarunt, Ἰημελῶν γὰρ τῆς ἡθικῆς λέξεως, θεωρίᾳ δὲ τὰ πολλὰ ὄντων δὲ μὲν οὖν dictionem moratam curant, & in contemplatione plerumque perseverant, unde etiam vocantur Essæi i. e. θεωρητικοί, contemplatores.
- Evagoras Lindius Historicus scripsit vitam Timagenis & aliorum doctorum virorum quæstiones, ordine alphabetico. Thucydidis artem rhetoricam libro V. De dictionibus difficultibus ac controversis apud Thucydidem. Historiam regum Ægyptiorum.
- Evagrius varia scripsit & inter ea commentaria in Proverbia Salomonis.
- Evangelus Comicus e cujus dramatibus ἀνακαλυπτόμενος apud Athenæum.
- Evathlus orator improbus; garrulus & ignobilis.
- Evbulus demagogus clarissimus.
- Evbulus Sphettius Atheniensis; Euphranoris F. Comicus. Docuit fabulas CIV. vixitque Olympiade CI. medio inter mediam & veterem Comœdiam tempore.
- Euclides ex Megaris in Isthmo sitis Philosophus, auctor sectæ quæ ab ipso Megarica, Dialectica aliis & Eristica. Fuit Socratis discipulus eiqve Ichthyas & postea Stilpon in schola successit. Scripsit Dialogos Alcibiadem, Æschinem, Critonem, Phœnices, Lampriam, Amatorium & alia quædam.
- Eudæmon Pelusiota Grammaticus æqualis Libanii Sophistæ, ad quem etiam diversa scripsit. Hic varia composuit poemata, & artem Grammaticam & orthographiam nominum.
- Εὐδαιμονέσης τῶν Καρκίνων τροβίλων. in Carcini poëta filios &c.
- Eudemus Orator varia scripsit & præcipue Lexicon utilissimum verborum quibus Oratores & optimi quique scriptores utuntur, ordine alphabetico.

- Ἐν Διόγειν.** Hanc formulam salutandi Epistolis suis præscripsit Epicurus.
Cleon vero **χαίρειν.** **Plato** **ἔν περὶ τῆν.**
- Eudoxius** Episcopus Antiochiæ ex Arabisso opido oriundus, cujus pater Cæsarius sub Maximiano martyrii corona redimitus est &c.
- Eudoxus** Æschinis F. Cnidius philosophus Platonis æqualis cui fuere tres filia Actis, Delphis, Philtis. Astrologiæ insigniter deditus fuit scripsitque plura ejus generis, & *οὐραϊκῆν*, nec non *Astronomiam* * *versibus heroicis.*
- Evenos** duos ajunt fuisse elegiacos poëtas, ambos Parios.
- Ἐνετώ,** animi tranquillitatem Democritus Abderita docuit finem esse & summum felicitatis, &c.
- Eveterius** Joviniani Imp. temporibus doctrina quidem & ingenii præstantia antiquis non inferior, sed qui ex molli simplicitate multos insontes passus est judicii laqueis irretiri.
- Eugenius** Trophimi F. Augustopolitanus Phryx Grammaticus docuit CPoli, ubi valde clarus fuit jam senex tempore Anastasii Imp. Scripsit de dimensione versuum melicorum Æschyli, Sophoclis & Euripidis in fabulis XV. De pæonio & palimbacchio metro. De nominibus templorum & quomodo ea proferri debeant ut *Διοτύσιον*, *Ἀσκληπίσιον.* Vocabula miscellanea ordine alphabeticò, in quo opere etiam nova quædam & singularia habet ad accentum, spiritum, scripturam, fabulam aut proverbium pertinentia. De nominibus in *a* desinentibus ut *ἔνδεια* vel *ἑνδία* & quando ea bifariam esserantur. Item alia quædam jambica trimetra.
- Ἐυλογον ἀξίωμα,** axioma probabile, differt à *καταληπτικῆ φαντασίᾳ* s. comprehendente phantasia. Cleanthes Philosophus appositis ipsi jussu Ptolemæi Regis malis punicis cereis, negavit se falso viso assensum, sed tantum probabile putasse &c.
- Eumolpidæ** ab Eumolpo Thrace qui rationem initiandi invenit, vel à Musæi filio qui fuit à secundo quintus.
- Eumolpus** Eleusinius vel Atheniensis, filius Musæi Poëtæ & ut quidam tradunt discipulus Orphei, Poëta Epicus ante Homerum. Vicit etiam Pythia. Ad lyram enim poëtæ de palma inter se certabant. Scripsit *τελευταῖς Δήμητρον*, *Initia Cereis*, ejusque ad Cælum adventum &

* Non Eudoxus versus scripsit, sed Aratus ex Eudoxi prosa.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Euripides Atheniensis Tragicus, antiquior celebri illo Euripide. Docuit fabulas XII. vicit bis.

Euripides Mnesarchi seu Mnesarchidæ & Clitonis F. non ex matre olerum venditrice sed ex genere nobilissimo ut demonstrat Philochorus. Natus fuit eo die quo Græci Perlas fugarunt. Initio pictor deinde Prodici in Rhetoricis, Socratis vero in doctrina de moribus & in rebus philosophicis discipulus. Audivit etiam Anaxagoram quem cum vidisset in discrimen capitis ob dogmata venisse, animum ad tragœdiam appulit homo severis moribus ac tristis unde & *μισογύνης* sive mulierum osor est existimatus. Duxit tamen Chœrinam Mnesilochi filiam ex qua Mnesilochum, Mnesarchidem & Euripidem suscepit. Hac repudiata alteram æque impudicam est expertus. Athenis relictis apud Archelaum Macedoniae Regem in summo vixit honore, sublatus ut ajunt à canibus per insidias Arrhidzi Macedonis & Crateræ Thessali poetarum ipsi invidentium : vel laceratus à mulieribus cum noctu Craterum Archelai delicias vel uxorem Nicodemi Arethusii peteret. Annos ajunt vixisse LXXV. ossaque ejus Pellam jubente Rege translata. Fabulæ ejus LXXV, vel ut alii XCII. ex quibus exstant LXXVII. Vicit quinqvies, quater adhuc superstes, semel vero post obitum fabulam ejus in scena exhibente Euripide fratris ipsius filio. Fabulas edidit per totos annos XXVI. Obiit Olympiade XCIII.

Euripides Tragicus, prioris ex fratre nepos ut tradit Dionysius in Chronicis. Scripsit *Ὅμηρικὴν ἔκδοσιν* ; editionem Homericam nisi fortasse ea alterius sit. Fabulæ ejus sunt *Ὀρίσης, Μήδεια, Πολυξένη.*

Euschemus Comicus. Ex fabulis ejus *ἑμπολή*, teste Athenæo.

Eusebius Pamphili Arianæ sectæ addictus, Cæsareæ Palæstinæ Episcopus, sacrarum Scripturarum insigniter studiosus & divinæ bibliothecæ una cum Pamphilo Martyre diligentissimus investigator. Multa edidit opera, inter quæ sunt ista : *Evangelicæ demonstratiōis libri XX. Evangelicæ præparatiōis libri XV. Theophania libri V. Ecclesiastica Historia libri X. Canones Chronici varia Historia, & eorum epitome. De Evangeliorum dissensione. In prophetam Esaiam libri X. Contra Porphyrium qui tunc ut quidam putant in Sicilia scribebat, libri XXX. Τοπικῶν sive de locis sacris liber. Apologia pro Origene libri VI. De vita Pamphili libri III. De martyribus alia opuscula. In Psalmos CL. commentarios eruditos, & multa alia. Floruit maxime temporibus Constantini Imp. ac Constantii, & ob amicitiam*
quæ

quæ ipsi cum Pamphilo martyre intercessit, ab eo cognomentum sortitus est. Scripsit etiam *ad Marinum* in quo opere dicit Christi Ecclesiam duo vitæ genera & instituta præcipere, quorum unum sit excel- lens & supra communem vitæ humanæ rationem positum, quale est Monachorum. Alterum minus sublime & communi hominum vitæ accommodatum, quod nec à conjugio abhorret.

Eustathius Epiphaniensis scripsit *compendium Chronicum* rerum ab Ainea usque ad Anastasium Imp. gestarum *libris * novem.*

Eustathius Sebastenus cum Basilio Ancyrano, ejusdem urbis Episcopo, sectæ Macedonianæ caput fuit.

Eustephius Aphrodisiensis Sophista unus ex illustribus Adrottorum, quæ est urbs Lydiæ, incolis. Scripsit *declamationes.*

Eustochius Cappadox Sophista. Scripsit *Cappadocia & reliquarum gentium Antiquitates, & τὰ κατὰ Κωνσταντῖα τὸν βασιλέα. ** res gestas ab Imperatore Constante.*

Euthycles, ex cujus Comœdiis sunt *ἄστωι ἢ ἐπισολῇ* teste Athenæo in *Dipnosophist.*

Euthydemus magister Apollonii Tyanei, Tarsensis Cilix &c. (ex Philostrato.)

Euthymenes Archon Atheniensis sub quo abrogatum est decretum Archonte Morychide scriptum, quo Comicis adimebatur libertas aliquem in scena perstringendi.

Eutropius Italus Sophista Historiæ Romanæ compendium Latina lingua scripsit, aliaque.

Eutyches CPoli monasterii præfectus, impiæ sectæ Manetis & Apollinaris tertius defensor &c. (ex Theodoro Raithuensi.)

Euxenus vir non admodum probus nec actuosæ vitæ deditus & Epicuri moribus imbutus. Pythagoræ vero opiniones ita cognoscebat, ut aves ea quæ discunt ab hominibus, *χαῖρε* vel *εὐ πράττε*, & *Ζεὺς ἔλεος.* Apollonius puer Euxenum audiebat, sed ad decimum sextum annum progressus ad Pythagoricam vitam se contulit, Euxenum tamen amare non desit &c. (ex Philostrato)

Ἐξ ἀμάξης. Apud Athenienses festum erat Lenæa, in quo Poetæ plaustris insidentes certabant cantionibus risus movendi gratia, quod Demosthenes dixit *ἔξ ἀμάξης, ex plaustro.* Chorus Lenæorum vocabatur *Lenaites.*

Qqqq

Ἐξηγη.

* Evagrius V. 24. *libros tantum duos* fuisse testatur.

** Ita Cangius p. 31. ad Zonaram, ex Eudocia Joniis MSS.

Ἐξηγηταί. Tres erant exegetæ oraculo Apollinis designati, quibus curæ erat lustrare eos qui aliquo piaculo obstricti essent. Sic etiam vocabantur patriorum institutorum & jurium interpretes. Peculiariter, interpretes sacrorum, qui etiam de inferiis aliisque juribus defunctorum consulentibus respondebant.

Ezechias. Exstabat liber Salomonis remedia omnium morborum continens, qui Templi limini incisus erat. Hunc Ezechias abolevit, quod populus mentem ad Deum non adverteret, sed quicumque ægri essent, curationes inde peterent neglecta Divini Numinis invocatione.

Fabius Pictor Historicus Romanus. Hic ait nulli Romanorum Magistratuum licere quicquam quod sit publicum in privatos usus convertere.

Falcidia lex à Cæsare Cajo Octavio lata est maximam etiam nunc auctoritatem habens in hæreditatum successioneibus, à Falcidio tribuno plebis inventa.

Fannus Pici seu Jovis F. quem nomine planetæ Mercuriū appellabant. Hic fuit Astronomus, metallaque auri argenti & ferri invenit, eorumque tractandorum rationem Occidentales docuit. Quare etiam ab indigenis vocatus *πλεροδότης*, opum donator. Insiidiis appetitus à fratribus in Ægyptum fugit in tribum Chami filii Noë, à quibus susceptus cum ipsis habitavit. Idem aurea stola indutus & futura prædicens divitiasque eis impertiens, tanquam Deus ab ipsis cultus est.

Favorinus Arelatensis Gallus sexu Hermaphroditus, eruditissimus & Philosophiæ peritissimus, Rhetoricæ imprimis addictus. Floruit tempore Trajani Imp. vitamque produxit usque ad Adriani Imperium. Æmulatus est Plutarchum Chæronensem innumeris pæne libris conscribendis. Scripsit & Philosophica & Historica quorum magnus est numerus. Ex ipsius libri sunt isti: *De Homeri Philosophia. De Socrate & arte ejus amatoria. De Platone. De Philosophorum vitæ & alia.* Idem etiam *γνωμολογικά διὰ sententiosa* scripsit.

Flaminius *ὀχλοκόπος καὶ δημαγωγὸς τέλει* orator turbæ rudi vendibilis & qui ad populum dicendo supra modum valeret, cæterum ad rem bellicam administrandam ineptus. (ex Polybio.)

Fronto Emisenus Orator qui Romæ temporibus Severi Imp. vixit. Hic Athenis æmulus fuit Philostrati primi & Apollinis Gadareni, ibidemque obiit annos circiter LX. natus, & Longinum Criticum, sororis Frontonidis filium heredem reliquit. Scripsit orationes multas.

Fulvia (Φουλβία) Antonii uxor. Hæc Ciceronis caput amputatum genibus

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Gorgias Charmantidæ F. frater Herodici Medici Leontinus Rhetor, Empedoclis discipulus, magister Poli Agrigentini & Periclis & Isocratis & Alcidamantis Eleatæ qui & in schola ipsi successit. Porphyrius eum refert ad Olympiadem LXXX, sed antiquior est. Rhetoricam prius in artem redegit &c. à singulis discipulis centum exegit minas, vixit annos CLX. & multa scripsit.

Gratianus Imp. Valentis sævitiam in Christianos detestatus, omnibus lege lata permisit ut secure ac libere conventus in Ecclesiis propriis agerent, solis Eunomianis, Photinianis & Manichæis conventicula ademit.

Gregorius Nazianzenus in Cappadocia Basilii Cæsar, amicus, Grammaticus & Poëta excellens, multo magis insignis Philosophus & orator ἀμφοτέρωθεν & peritissimus fuit. Multa scripsit oratione soluta ad τρεῖς μυριάδας σίχων ad versuum triginta millia. Ex his sunt: *de obitu fratris Cæsarii. Oratio funebris in Patrem suum. Altera in sororem Gorgoniam. De pauperibus amandis. Laudes Maccabæorum. Laudes Cypriani. Laudes Albanasi. Laudes Heronis Philosophi. Contra Julianum Imp. orationes dua. De Spiritu S. Oratio una. Orationes panegyricæ X.* aliarque plurimæ quæ omnibus notæ sunt. Secutus est genus dicendi quo usus est *Polemio* Laodicensis qui Smyrnæ eloquentiam docuit & Aristidis Rhetoris præceptor fuit. Scripsit & librum versibus hexametris in quo *virginitas & conjugium* inter se colloquuntur. Item de aliis argumentis diverso & omnifario genere carminis ad versuum triginta millia. Hujus meminit Philostorgius licet Arianus &c. Gregorius alio Ecclesiæ suæ Episcopo in locum suum substituto, ipse ruri vitam monachi egit decessitque decimo tertio Theodosii Imp. annos natus amplius XC.

Gregorius Episc. Nyssenus, frater Basilii Cæsar, eruditissimus & eloquentiæ laude nulli veterum cedens. Eximium librum *contra Eunomium* scripsit & aliud *de fabricatione hominis* aliasque homilias plurimas. Item *in Cantica Canticorum, in Ecclesiastem & ad sororem Macrinam* prolixam & elegantem orationem de anima. Scripsit & multa alia & admirabile illud *encomium Stephani* primi martyris & vitam *Gregorii Thaumaturgi.*

Gregorius, qui & Theodorus, Thaumaturgus Neocæsareæ in Ponto Episcopus, ob Græcarum Latinarumque litterarum studium è Cappadocia adolescens se Berytum & inde Cæsaream Palæstinæ contulit cum fratre Athenodoro. Hos Origenes per quinquennium erudit.

- & ad fidem Christi paulatim reduxit, Gregorius in patriam rediturus *Origeni* presentis gratias egit *oratione panegyrica* quæ etiamnum existat: Scripsit & *metaphrasin in Ecclesiastem*, brevem illam, sed admirabilem: multasque *Epistolas*. Decessit sub Aureliano clarus miraculis quæ Episcopus edidit. Athenodorus Gregorii frater Sophista scripsit *de incarnatione & fide orationem*.
- Gregorius Hermiaz Philosophi frater plane dissimilis, supra modum acutus & ad quæstiones & disciplinas expeditus cæteroqvi inquietus &c. è *Damascii Historia Philosophica*.
- Γυμνασία Διαλεκτική*. Hujusmodi libros *Aristoteles* & *Theophrastus* scripserunt, quibus docent rationem probabiliter in utramque partem differendi.
- Gymnastus, Sidonius Sophista, Imperatoris Constantini temporibus vixit. Scripsit *Declamationes & commentarium in Demosthenem* & alia quædam.
- Hæresis. Hippobotus dicit novem esse sectas sive disciplinas Philosophorum, *Megaricam, Eretriacam, Cyrenaicam, Epicuream, Anniceriam, Theodoriam, Zenoniam seu Stoicam, Academicam & Peripateticam*. Cynicæ autem & Eliacæ ac Dialecticæ non meminit. Pyrrhonia non poterit appellari secta, nulla enim habet dogmata. Præter has Secta Eclectica introducta est à Potamone Alexandrino qui ex singulis sectis ea quæ sibi placerent eligebat &c.
- Harpocras Ammonio (Hermez) familiaris, & Nicomedi, Isidoro, Horapollini, Heraisco &c. homo Ægyptius qui Zenonis Imp. tempore vixit, infra in Horapolline.
- Harpocratio Argivus Platonicus Philosophus Cæsaris familiaris. Scripsit *commentariorum in Platonem libros XXIV. & dictionum Platoniarum libros II.*
- Cujus Harpocratio Sophista scripsit *de Antiphontis figuris. De Hyperidis & Lysia orationibus, & alia.*
- Ælius Harpocratio Sophista scripsit *de illis quæ Oratores ignorasse videntur. Argumenta Orationum Hyperidis. Ementitam esse Herodoti Historiam. De ordinibus militaribus apud Xenophontem. De arte Rhetorica. De formis Orationum.*
- Valerius Harpocratio Rhetor Alexandrinus scripsit *Lexicon decem Oratorum, ανθηρων συναγωγήν* sive *floridorum collectionem*.
- Hecatzus Abderites Philosophus qui & Criticus & Grammaticus cognominatus est, quod apparatu Grammatico abunde instructus esset. Vixit sub Alexandri Magni successoribus. Scripsit præter alia de Homeri & Hesiodi poësi.

Hecataeus Hegesandri F. Milesius vixit temporibus Darii qui post Cambysen regnavit (quo tempore & Dionysius Milesius vixit) Olympiade LXV. Historiographus. Hoc junior fuit Herodotus Halicarnassensis, qui multum ei debet. Fuit Hecataeus auditor Protagoræ & primus Historiam oratione prosa scripsit, uti primus Pherecydes (res philosophicas) itidem oratione soluta exposuit. Scripta enim Actusilai adulterina sunt. (infra, in ἱστορήσαι.)

Ἡκάτειον. Habebat Theagenes Hecataei simulacrum quod quocumque iret consulebat. Hic καπνὸς συμῆς vocabatur. Fuerunt & alii duo Theagenes, quorum alter de Homero scripsit, alter ob molliem fuit infamis.

Hecebolius Sophista CPolitanus, sub Constantino Christianismi se Zelo flagrare simulans, sub Juliano stolidus Ethnicus, post ejus obitum iterum Christianus παρήσατέ με, clamavit, τὸ ἄλλας τὸ ἀναίσθητον, *conculcate me faciem saltem.*

Hegelochus tragicus histrio, in Euripidis Oreste pro γαλήνῃ ὄρω pronuntiavit γαλήνῃ ὄρω. Eum ut voce insuavem perstringit Pláto.

Hegemon Demostheni memoratus pro Ctesiphonte. Unus erat illorum qui Macedonum partibus favebant & muneribus corrupti credebantur.

Hegemon Thasius cognomento Φακῆ. Ex ejus dramatis Φιλίππος teste Athenæo in Dipnosophistis.

Hegesippus Crobylus cognomento, cujus esse putatur septima Philippica, Demosthenis nomine inscripta. Ex ejus dramatis est Φιλέταιρος, ut meminit Athenæus.

Hegias patrem virtute & scientia antecessit & jam adolescens spem fecit se Plutarcho (Atheniensi) non inferiorem fore, unde Proclus ipsum adhuc juvenem non indignum habuit Oraculorum Chaldaicorum auscultatione &c. (ex Damascio)

Helenus conscripsit χειροσκοπικὸν οἰωνισμόν *divinationem quæ fit per inspectionem manuum*, veluti cum expansis & apertis alicujus manibus, ex ipsarum rugis conjicimus cum liberos procreaturum esse, vel simile quid.

Heliconius Sophista Byzantinus scripsit *compendium Chronicon* ab Adamo usque ad Theodosium Magnum, libris decem.

Heliconius Astronomus scripsit *apotelesmatica*, de dioscemeis & multa alia.

Helladius Alexandrinus Grammaticus qui sub Theodosio juniore Imp. vixit,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Didymum frequenter perstringebat, *sapphico* vel *phalacio* metro scripsit libros tres explicatu difficiles, multisque dubiis quaestionibus plenos quos *λίσχας* sive *νήγας* inscripsit. Romam his delatis, A pro adversarium se professus mansit ibi temporibus Claudii & Neronis, ludumque litterarium aperuit. Multa etiam scripsit *poëmata epica*.

Heraclides Oxyrynchita Philosophus Serapionis F. cognomine Lembus, vixit sub Ptolemæo sexto, scripsitque *factus cum Antiocho factum*, item *Philosophica* & alia.

Heraclides Lycius Sophista librum composuit quem inscripsit *Νικητής ὁ κακὰ θαρμύνει*, *Niceta purgatus*, ignorans se pygmaeorum spolia aptare colosso.

Heraclitus Blysonis seu Bleutonis vel Horacini F. Ephesius Philosophus physicus cognomento *σκοτεινός* sive obscurus. (Confer supra in *Δηλίου κολυμβήστῃ*.) Hic nullius Philosophi discipulus fuit sed naturæ beneficio & suapte industria ingenium excoluit: quidam tamen tradunt Xenophanis vel Hippasii Pythagorici auditorem fuisse. Vixit Olympiade LXIX. sub Dario Hystaspis F. Multa scripsit *παιητικῶς*. Corpus contemnebat & judicabat *κοπρίων ἐκβλητότερον*, stercore vilius, facileque agebat se naturæ desideriiis satisfacere quamdiu DEUS corpore ut instrumento uti juberet. Aqua intercute laborans se medicis non præbuit curandum sed corpus suum fimo bibulo illitum soli siccandum exposuit. Sic jaentem canes dilacerarunt, vel ut alii, ipsum obrutum arena periisse contigit.

Heraclius Romanorum Imp. Hic ab Athanasio Jacobitarum patriarcha & Sergio Syro (Patriarcha) CPolis ad hæresin Monothelitarum pertractus est. &c.

Heraiscus ingenio fuit diviniore, Asclepiades Ægyptiorum libris diutius innutritus, Theologiæ ipsorum ac sapientiæ peritior. Heraiscus simulacra Numine animata à cassis distingvere poterat (supra in *Διαγνώμων*) nam iis conspectis cor ejus numine agitatatum compungebatur. Sic cognovit τὸ ἀρρήτον ἄγαλμα Ἐ Αἰῶνι, arcanum simulacrum Æonis quod Alexandrini Osiridis & Adonidis simul nomine colunt *κατὰ μουσικὴν Θεοκρασίαν*. Mulierem menstruatam videnti dolebat caput. Mortuo cum Asclepiades honores sacerdotibus debitos reddere, & τὰς ὀσίειδ' Ἰπὶ τῷ σώματι περιβλάσας Osiridis vestibus corpus ejus tegere pararet, confestim luce undique illuminabantur τῶν συνδύων διαγρήτα Διαγράμματα arcanæ sintonum litteræ, &

& circa ipsum conspiciebantur *Φαλασμάτων ἡδὴ Σοφρεπῆ*, formæ spectrorum divinæ. Fertur ex matris utero prodiisse digitum silentii indicem labiis admotam habens; quomodo Ægyptii fabulantur natam esse Orum & Solem ante Orum, ita ut sectione ad digitum removendum opus fuerit. Et Heracles fuit Bacchus ut somnium indicavit. At Asclepiades Theologiæ patriæ peritissimus, cujus rei documentum sunt *hymni*, quos in Ægyptiorum Deos conscripsit, item opus quod scribere instituit *de omnium religionum consensu*. Scripsit etiam opus *Αἴγυπτιῶν αἰγυγίων Ægyptiorum vetustissimorum res gestas & historiam annorum paullo plus triginta millium complectens. &c.* Ammonius & Erythrius Ægyptius inter se contendebant Byzantii &c. Hercules Alemenæ F. hunc tradunt fuisse philosophum, quem pingunt pelle leonina h. e. prudentia & constantia amictum qui clavâ philosophiæ peremit Draconem cupiditatis & ab ea abstulit tres virtutes scilicet non irasci, non esse avarum, nec voluptatibus deditum - - Sub Minoë extitit Hercules Tyrius, qui purpuræ tincturam invenit, cane maxillas (sanguine conchylii) cruentante: eamque obtulit Phœnici Regi qui primus purpuram gestavit.

Herennius. Philo Byblius Herennius cognominatus; ut ipse dicit.

Hermagoras Amphipolitanus Philosophus, Persæi discipulus. Dialogi ipsius sunt, *Misocyon. περὶ ἀτυχημάτων de infortuniis. ἐκχυτον, ἐστὶ δὲ ὠσκόπια, effusum sive de ovarum inspectione. περὶ σοφιστίας de arte Sophistica adversus Academicos.*

Hermagoras ex Temno Æoliæ urbe, cognomento Carion, Rhetor scripsit *Artem Rhetoricam* libris VI. *περὶ ἐξεργασίας de elaboratione. περὶ πρέποντος de decoro. περὶ φησίσεως de elocutione. περὶ σχημάτων de figuris.* Hic una cum Cæcilio Romæ docuit Cæsaris Augusti temporibus, & ætate provec̄ta obiit.

Hermes sapiens Ægyptius ante Pharaonem floruit vocatusque fuit Trismegistus quod de Trinitate locutus fuerit, dicens in Trinitate unam esse Deitatem. *Ἦν Φῶς νοερὸν πρὸ Φωτὸς νοερῶ, καὶ ἦν αἰὲν νῦς νοὸς Φωτεινὸς καὶ ἄδὲν ἕτερον ἢ ἡ τὰς ἐνότης, καὶ πνεῦμα πάντα περιέχον. ἐκτὸς τὰς ἑ θεός, ἕκ ἀγγελῶ, ἕκ ἑστία ἄλλη &c.* (ex Cyrillo τ. in Julian.)

Hermias Eunuchus Atarnæ regioni Mysiæ ad Hellepontem præfuit, Regi Persarum subjectus. Eunuchus cum esset & servus Eubuli Bithyniæ dynastæ & Philosophi, litteris ab Aristotele institutus, *de anima* scripsit, eamque immortalem esse docuit. Hic est Eunuchus ille ter

venditus, Aristotelis amicus cui filiam suam adoptivam uxorem dedit. Sed & ipse licet *Θλαδίας* filiam habuit ex uxore Pythiadem. Scribitur *Ἑρμίας*, ut in *τίχοις ἱαμβικαῖς* Hipponactis: * *Εὐνάχῳ ὡν καὶ ἄλλοι ἤρχον Ἑρμίας*.

Hermias (*Ἑρμίας*) philosophus Ammonii & Heliodori, magistrorum Damascii pater, amicus intimus Ægypti, cupidissimi litterarum, fratris Theodotæ quæ erat mater Isidori Philosophi. Huic Ægypto morienti, iurejurando affirmavit animum esse immortalem, quam fiduciam ipsi afferebat vitæ integritas. Philosophiam coluit sub magno Syriano, industria nullis sodalium suorum, ne Proclo quidem inferior. Licet vero *τὰ μὲν περὶ λόγους ἐνδείξῃ ἢ κατὰ τὴν ἀκρίβειαν*, ab eruditionis & eloquentiæ perfectione aberat, virtutem tamen ita sectabatur ut ne Momus quidem reprehendere nec invidia ipsa odio eum prosequi posset. Tantum erat in illo æquitatis studium ut si quid emeret, librum verbi gratia, venditori minoris forsan offerenti quam par esset, justum potius pretium daret.

Hermippus Atheniensis, Comicus antiq̄uæ Comœdiæ luscus, frater Myrtili Comici. Fabulas docuit XL.

Hermippus Berytius ex vicō mediterraneo, discipulus Philonis Byblii à quo commendatus fuit Herennio Severo sub Adriano Imp. Hic quamvis genere libertinus esset, tamen eruditus admodum fuit & multa scripsit.

Hermogenes Tarsensis cognomento *ξυσῆρ* quasi *rasorem* dixeris, Sophista quem Musonius philosophus & Marcus Imp. audivit, vix natum annos XV, ingenii felicitate & doctrina captum ejus ætatis longe superante. Annos natus circiter XVIII scripsit *Artem Rhetoricam* quam omnes in manibus habent. *De statibus causarum librum. De forma orationis libros duos. De Cælesyria libros II.* Cum annum ætatis XXIV. attigisset, ingenio defecit & sui prorsus dissimilis evasit sine ulla manifesta causa aut morbo corporis: unde dictum *Ἑρμογένης ὁ ἐν παισὶ γέρον, ἐν δὲ γέρονσι παῖς. inter pueros senex & inter senes puor.* De hoc Philostratus Lemnius &c. Cadavere ejus dissecto cor dicitur inventum pilis oblitum & communem magnitudinem longe superasse.

Hermolaus Grammaticus CPolitanus scripsit epitomen *Ἑθνικῶν* Stephani Grammatici, eamque Justiniano Imp. dedicavit.

Hero-

* Oportet nomen esse corruptam, vel juniorem Hipponactem intelligi. Nam Hippo-
nax ille antiquus diu ante Hermiam fuit.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Hesiodus, Cumanus, à patre Dio & matre Pycimede adolescens translatus est Ascrum Bœotiz civitatem. Dius filius Ampelidæ, nepos Melanopi quem ajunt fuisse avum Homeri avi, ita ut Homerus natus sit ex patruele Hesiodi. Utriusque genus ab Atlante deduci ferunt. Poëmata Hesiodi, *Theogonia*, *Opera & dies*, *clypeus*, *heroinarum mulierum catalogus* *libris V.* *Epicedium in Batrachum* quem amaverat. *De Idæis Daëyliis*, & alia multa. Obiit hospitio exceptus ab Antipho & Ctrimeno, qui noctu putantes se sororis suæ stupratorem interficere, Hesiodum obtruncarunt, inviti. Homero alii antiquiorem faciunt, æqualem alii, Porphyrius aliique plurimi annis centum juniorem ut tantum XXXII. annis primam Olympiadem antecesserit.

Ἐσπερος. Parmenides (alii ajunt Pythagoras) primus deprehendit eundem esse Vesperum & Luciferum.

Hesychius Milesius, Hesychii cauldici & Sophiæ F. temporibus Anastasii Imp. vixit. Scripsit ὀνομασολόγον, ἢ πῖνακα τῶν ἐν παιδείᾳ ὀνομασῶν ἢ Ἰστορίᾳ δὲ ἔτο τὸ βιβλίον, *Nomenclatorem* sive qui liber illius est epitome, *indicem virorum qui doctrina clari fuerunt*. Item *Historiam chronicam*, quam in sex diastemata (sic enim singulos libros appellat) distinxit. In his libris continentur Imp. Romanorum res variis temporibus gestæ & Historia Regum ac principum qui singulis gentibus imperitarunt; item ea quæ Byzantii gesta sunt usque ad imperium Anastasii, cognomento Dicori. In Indice suo nullam facit mentionem Ecclesiasticorum Doctorem qui eruditione clari fuerunt, ut hinc suspicari liceat, eum non fuisse Christianum sed Ethnicorum nugis & vanis studiis addictum.

Hierocles Philosophus Alexandrinus ingenio & dicendi facultate excellens, cujus discipulus Theosebius ajebat Hieroclem aliquando inter docendum dixisse, Socratis sermones tesseriis esse similes, nunquam enim eos in irritum cadere, quocumque cecidissent. Hieroclis animum virilem magnumque adversa fortuna demonstravit. Cum enim Byzantium profectus Christianos quorum summa potestas erat offendisset, in judicium ductus & verberibus cæsus sanguinem quo manabat cava manu excepit, eoque judicem adpersit dixitque: κύκλωψ τῷ, πῖ εἶνον, ἐπεὶ Φάγες ἀνδράμεα κεία (Odys. i. 347.) Post exilium inde reversus Alexandriam, more solito Philosophiam discipulis exposuit. Mentis ejus sublimitas perspicui potest ex *Commentariis* quos scripsit in *antea carmina Pythagoreorum* & pluribus aliis libris

de providentia, ex quibus apparet virum illum animo quidem excelso sed scientia minus accurata præditum fuisse.

Hieronimus tyrannus de cuius morte qui scripserunt Historici multa verba fecerunt de rebus atrocibus quæ in ipsius obitu acciderunt, ut nec Phalaris nec Apollodorus nec unus alius tyrannus fuerit illo acerbior &c.

Hieronimus Cardianus qui *res ad Alexandriam gestas, τὰ ἐπ' Ἀλεξανδρείαν πεπραγμένα* (Kusterus legit τὰ ὑπ' Ἀλεξάνδρου res Alexandri Magni) conscripsit. Cardia nomen urbis (in Thracia Chersoneso.)

Hilarus Phryx sub Joviano Imp. vixit vir non quidem eruditione celebris sed Deo visum erat futurorum præscientiam illi impertiri. Itaque præstantissimus vates fuit.

Himerius Aminia Rhetoris F. ex Prusiade Bithynia civitate. Sophista Juliani Imp. temporibus vixit & Athenis, Proæresii æmulus fuit, oculosque in senectute amisit. Scripsit *Declamationes.*

Hipparchia soror Metroclis Cynici, Maronitis, Philosopha Cynica uxor Cynici Cratetis qui fuit Atheniensis, discipulus Brysonis Achæi, vel ut alii tradunt Diogenis. Scripsit philosophica quædam, item argumentationes nonnullas & quæstiones ad Theodorum Atheum. Floruit Olympiade CXL. (Confer quæ Svidas in *ἡεσ.*)

Hipparchion mutus. Duo fuerunt citharædi Hipparchion & Rufinus. Cum autem instaret certamen, Hipparchion mutus stetit.

Hipparchus Comicus antiquæ Comædiæ. Dramata ejus, de nuptiis.

Hipparchus Stagiritæ Philosophus, Aristotelis discipulus & cognatus. Scripsit de masculino & feminino sexu nuptiisque Deorum, & alia quædam.

Hipparchus Nicænsis Philosophus qui sub Consulibus vixit. Scripsit *de Arati Phenomenis. De stellarum inerrantium constitutione & statione. De menstruo luna motu secundum latitudinem. Et in asterismos.*

Ἰππάρχος. Solon qui leges Atheniensibus scripsit, totam earum multitudinem in quatuor classes distinxit &c.

Hippias Diophitis F. Eleus Sophista & Philosophus, discipulus Hegesidami qui summum bonum statuebat *αὐτάρκειαν*. Multa scripsit.

Hippobotus, Philosophus qui dixit novem esse Philosophorum sectas. Vide supra in *Hæresis.*

Hippocrates Grosidici F. Cous, pater Heraclidæ, celebris Hippocratis avus, medicus & ipse è familia Asclepiadarum. Scripsit artem medicam.

- Hippocrates Cous Medicus Heraclidæ F.** Hippocratis nepos, avo præfertur, sidus quoddam ac lumen medicinæ quæ nihil est vitæ utilius. Ex posteris Chrysi & ejus filii Elaphi qui & ipsi fuere medici. Discipulus primum patris, postea Herodici Selybriani & Gorgiæ Oratoris ac Philosophi. Ajunt etiam adolescentem accessisse ad Democritum Abderitam, alii Prodicum audivisse. Commoratus est in Macedonia, ubi Regi Perdicæ admodum charus fuit, relictisque duobus filiis Thessalo & Dracone, obiit anno ætatis CIV. sepultus Larissæ in Thessalia. In simulacris & imaginibus caput ejus cernitur pallio tectum: vel quod hic esset mos ejus, vel propter peregrinandi studium, vel quod eo habitu chirurgiam exercere soleret. Hic multa scripsit & apud omnes clarus evasit, adeo ut magnus Persarum Rex Artaxerxes scriptis ad Hystanem litteris, hujus viri sapientiam expetierit. *Rex Regum Magnus Artaxerxes &c.* Libri Hippocratis omnibus medicinæ studiosis sunt notissimi, qui eos ut oracula divina *ὡς Θεῶν Φωνὰς καὶ ἐν ἀνθρώποις προελθύσας ἐκ σώματος* venerantur. Primus *Jusjurandum*, secundus *prædictiones*, tertius *Aphorismorum ἀνθρώπων ὑπερβαίνων σύνταξιν* qui superat ingenium humanum. Quartum locum tenet celeberrimum illud & admirabile opus sexaginta librorum sive *Hexæconabiblus*, quod omnem medicam scientiam & sapientiam continet.
- Hippocrates Thessali F. Cous Medicus, nepos Hippocratis secundi, filii Heraclidæ.** Scripsit & ipse medica.
- Hippocrates Draconis F. Cous Medicus, ejusdem Hippocrati, secundi nepos, qui Roxanem curavit & sub Cassandro Antipatri F. e vita excessit.** Scripsit & ipse Medica.
- Hippocrates quintus & sextus Medici ambo, Thymbraei filii Coi & ipsi, ejusdemque generis.** Scripserunt ambo de eadem scientia.
- Hippocrates septimus Cous, & ipse Medicus, Praxianactis F. ejusdemque generis.** Scripsit & ipse de eadem arte.
- Hippolytus.** Hic scripsit in prophetias Danielis commentarium, & in Proverbia Salomonis.
- Hipponax Pythææ & Protridis F. Ephesius & jamborum scriptor qui Clazomenis habitavit, pulsus a tyrannis Athenagora & Coma.** Scripsit in Bupalum & Athenidem statuarios, quod imagines ipsius ludibrii & contumeliæ gratia effinxissent. Hic etiam primus parodiam & choliambum scripsit, & alia,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Homoleius Jupiter Thebis & in aliis Bœotiz civitatibus cultus & in Thes-
salia, nomen habet ab Homoleia fatidica Eunyei filia, quam va-
tem Delphos missam fuisse ajunt, ut Aristophanes libro secundo re-
rum Thebaicarum tradit. Ister vero libro XII. συναγωγῆς sive col-
lectaneorum, à pacis studio quod ἔμολος est apud Aïoles. Est &
Thebis Ceres quæ Homoloia appellatur.

Ἦρας. Est liber quidam Prodicī, *Horæ* inscriptus, in quo Herculem fa-
cit Virtuti & vitio occurrentem, cumque utraqve ad suos mores
eum invitaret, Herculem Virtuti se adjunxisse, & illius sudores an-
teposuisse Voluptatibus vitii, ad breve tantum tempus durantibus.

Horapollo ex Phænebytide vico Panopolitanz præfecturæ Grammaticus,
ob artem clarus, & nulli veterum doctissimorum Grammaticorum
secundus, docuit Alexandriæ in Ægypto, deinde CPoli tempore
Theodōsij Imp. Scripsit *Τεμνικά*, de delubris & locis sacris, *Commenta-
rium in Sophoclem*, *Alcaum* & *Homerum*. Videtur Christianus fuisse
factus, ut Heraiscus prædixerat fore &c.

Ἰμνοπόλων. De Alcmane Lyrico Epigramma, πολλὰ καὶ πατρῶδες ἰμνοπόλων
ἰώδεις. Suillis moribus & ovino ingenio præditi filij Hippocratis (diversi à
Medico) Telesippus, Demiochorus, Pericles à Comicis perstringuntur.

Hypatia Theonis Geometræ Alexandrini Philosophi filia, uxor Isidori
Philosophi floruit temporibus Arcadij Imp. Scripsit *Commentarium
in Diophanti Astronomicum Canonem*. *In Comico Apollonii*. Alexandriæ
nata, educata & erudita, ingenio præstantiore quam pater, non ac-
quiescens paternâ in mathematicis institutione, cæteræ etiam philo-
sophiæ strenuam operam impendit, & mulier summo pallio per me-
diam urbem progrediens publice audire se volentibus Platonem vel
Aristotelem vel cujusvis alterius Philosophi scripta enarrabat.
Hypatia dilacerata fuit ab Alexandrinis, & corpus ejus cum ludibrijs
per urbem disjectum, quod factum ajunt ex invidia Cyrilli, vel ut alii,
quod Alexandrini natura essent audaces & ad seditionem proclives.
Nam multos etiam Episcoporum suorum ita tractarunt, ut Georgium
& Proterium &c. Imperator eam rem gravissime tulit & ultus esset,
nisi Ædesius amicos Imperatoris corupisset. Sed Imperator pœnam
remittens interfectoꝝ, in suum ipsius caput & stirpem suam ultio-
nem attraxit. Ejus enim nepos pœnas exsolvit. Nihil ea res immi-
nuit Alexandrinorum studium in Isidorum - - nam ii etiam qui
Rhetoricis & Poëticis scholis præerant, frequentes Philosophi con-
gressus

gressus amabant. - - Mea vero ætas tres novit Criticos, qui de iis quæ de soluta oratione dicuntur, judicare possunt. Poëmatum enim & scriptorum prosaicorum idem judicium esse constat. Ego vero etiam utrorumque eundem artificem esse judico, si modo utrumque pari studio exerceatur. Isidorum vero inter Criticos illos non recenseo, sed tribus illis longe inferiorem esse puto. Judices vero illi sunt Agapius, Severianus, Nomus. Nomus vero noster est æqualis. (e Damascio.)

Hyperbolus demagogus quem Thucydides libro VIII. per ostracismum relegatum scribit. Litium amans ab Aristophane perstringitur.

Hyperechius Alexandrinus Grammaticus temporibus Marciani Imp. Scripsit *artem Grammaticam. De nominibus. De verbo. De orthographia.*

Hyperides Glaucippi Rhetoris, vel ut alii, Pythoclis F. Atheniensis Demagogus optimus & Orator unus ex illis decem qui principes censentur. Discipulus fuit una cum Lycurgo Platonis Philosophi & Isocratis Rhetoris. Amicus licet Demosthenis, ipsum tamen ob pecuniam ab Harpalo acceptam accusavit. Amoribus mulierum addictior fuit. Sublatus est ab Antipatro rege, qui eum ex Cereris templo quod est Hermionæ per Archiam qui inde *Φυγάδοθής* sive fugitivorum indagator dictus est, extrahi, linguamque præcidi jussit. Ossa filius Glaucippus in patrio monumento sepeliit. Orationes ejus omnes sunt LVI.

Ἰρρα πᾶς. Hyrrhæ filius, & Hyrrhadius, Pittacus.

Ἰακχῶ. Hymnus in Bacchum. *ἄδουσι γὰρ τὸν Ἰακχὸν ὡς περ Διαγόρας.* Hunc Diagoram ajunt atheum fuisse. Fuit autem & alter Terthrei F. qui ob magnitudinem corporis ab Comicis perstringitur, ut ab Hermitippo in *μοίραις.*

Jacobus Hesyhii Medici F. cognomine *ψυχῆς*, ex Damascena provincia, qui CPoli sub Leone Imp. medicinam exercuit egregie, ita ut à multis diceretur *σωτήρ* ut quondam Æsculapius, visusque habere *Ἀσκληπιαδικὴν ψυχὴν καὶ φύσιν Παμῶνιον.* Sic, & Phidiam *ἐν Θυσιῶν Ἰαδημιεργεῖν* Numine plenum statuas fecisse, & Zeuxidem imagines pinxisse &c. (e Damascio)

Jacobus hausto veneno sub Valente obiit, svadente hoc ei Libanio Sophista, quod inquisivisset quis in imperio Valenti successurus esset.

Jadmon, *Ἰάδμων, Ἰάδμων*, Samius cujus ancilla Rhodopis, meretrix genere Thracia, quam Charaxus Sapphonis frater uxorem duxit, & ex ea liberos procreavit.

Jachen Aegyptius singularibus à Deo dotibus instructus vixit sub Senye Aegyptiorum rege, amuletorum incantationumque peritus, qui pestilentias grassantes extinxit & primum Caniculæ exortum æstuosumque sideris illius influxum mitigavit, quam ob causam magnifico funere elatus est. Et si quando morbus epidemicus invalesceret, sacri scribæ ejus fanum adeuntes, sacris rite peractis ex ara ejus ignem accendebant, rogisque passim per urbem excitatis aëris foetidi exitialem luem extinguentes nova hâc via morbum, ignis beneficio propulsabant.

Jalemus Calliopes filius infelix &c.

Jamblichus libertus scripsit *Babylonica* sive *Rhodinis & Sinonidis amores* libris XXXIX. Hic agit de Zobara eunucho, Mesopotamiæ formosissimæ amatore.

Jamblichus alter ex Chalcide Syriæ Philosophus, discipulus Porphyrii qui fuit auditor Plotini. Vixit Constantini Imp. temporibus. Varios libros philosophicos scripsit.

Jason Menecratis F. Nysæus à patre, à matre Rhodius, Philosophus, discipulus & ex filia nepos & successor Posidonii Philosophi in schola Rhodi. Scripsit *illustrium virorum vitas & Philosophorum successiones* & secundum quosdam *libros IV. de vita Græciæ*. Hic etiam *de Rhodo* scripsit.

Jason Argivus Historicus, junior Plutarcho Chæronense, Grammaticus, scripsit *de Græcia* libros IV. qui continent Antiquitates Græciæ & Historiam Persarum & res ab Alexandro gestas usque ad obitum ejus & tempus illud quo Athenæ ab Antipatro Cassandri patre captæ fuerunt.

Ibycus Phytii vel **Polyzeli Messenii** historiographi vel **Cerdantis F.** genere Rhæginus. Inde Samum migravit, cum ibi Polycrates tyranni pater imperaret Olympiade LIV. temporibus Cræsi. Invenit sambucam (*ἰβύκινον* ab eo dictam) citharæ triquetrae genus. Scripsit dialecto Dorica libros VII. Ejus dictum: *μή τι περὶ θεῶν ἀμπλακῶν τιμὰν πρὸς ἀνθρώπων ἀμείψαι*, Deos non offendendos, ut inde gratiam ab hominibus consequaris. A latronibus interficiendus grues vindices fore dixit, quod comprobavit eventus: unde proverbium, *Ibyci grues*.

Ἰχθύς. AEsopus Mithridatis anagnostes scripsit librum de Helena, in quo ait cetacei generis piscem quendam *πᾶνα* vocari, in hoc asteritem lapidem reperiri, qui à sole accenditur & ad philtrea utilis est.

Idæus Rhodius Lissi F. poëta epicus qui post singulos versus alterum versum inserens poëma Homeri altero tanto auctius fecit. Scripsit & alia ut *Rhodia* ad versus hexametros ter mille, *ἰεραὶ*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Scripturam commentariis explicavit, ut alius nemo. Plurimas etiam orationes in laudem Martyrum promte & ex tempore habuit, quippe qui flumine eloquentiæ ipsas Nili catarractas superaret. Nullus enim mortalium ab omni ævo tanta dicendi copia abundavit, adeo ut solus merito aureum illud & divinum nomen consecutus sit. Scriptorum ejus numerum recensere non hominis sed DEI qui omnia cognoscit. Hic S. Joannes vitam summe asceticam agebat &c.

Joannes Grammaticus Alexandrinus cognomento Philoponus. Hujus plurima sunt scripta Grammatica, Philosophica, Arithmetica, Rhetorica & in sacram Scripturam & contra XVIII. Procli argumenta, (de æternitate Mundi) & contra Severum. Sed tamen ab Ecclesiæ doctoribus ut Tritheita rejicitur, nec in Orthodoxum Catalogum admittitur.

Joannes Philadelphensis Lydus. Hic scripsit de Mensibus librum unum, & de diosemeis sive tempestatum significatione alterum, itemque Mathematica varia. Ea dedicavit Gabrieli præfecto.

Joannes cognomento Stobæus, scripsit florilegium variorum sententias complectens libris quatuor, quod opus est præclarum & varia doctrina plenum, ad Epimium filium suum.

Joannes Damascenus cognomine *Μασωχης*, vir & ipse celeberrimus & ætatis suæ nulli eorum qui doctrina fuere illustres, secundus. Ejus scripta sunt permulta, & præcipua Philosophica & in Scripturam S. parallela selecta & canticorum sacrorum Canones tam Jambis quam oratione soluta conscripti. Eodem tempore *Cosmas* Hierosolymitanus floruit vir ingeniosissimus, & omnino Musicam spirans harmonicam. Illi autem Canticorum Canones Joannis & Cosmæ nullam cum aliorum scriptis comparationem admiserunt nec admittent quamdiu hominum vita durabit.

Jobus. Habes philosophi hujus præmia. Habes & ejus librum Homericæ & Platonice Musæ suavius quid canentem, qui nec fabularum nec alienarum calamitatum narrationem prædicat, vel audatissimum Achillem, aut callidissimum Ulysses quibus cædes sunt triumphus; & mulierum supra, præclara facinora: Sed Satanam describit à nudo quidem & inermi & solo superatum &c.

Jobates Sthenobææ pater, ad quem Prætus de interficiendo Bellerophonte litteras dedit.

Jon Chius, Tragicus & Lyricus & Philosophus Orthomenis Xuthi F.
Tragœ-

- Tragœdias docere cœpit Olympiade LXXII. Fabulas scripsit XII. Secundum alios XXX, vel XL. Idem scripsit *περὶ μετῶρων καὶ συνθέτης λόγους* (supra in *Διθυραμβοδιδάσκαλος*) Hunc Aristophanes per jocum *Ἀοῖον* vocat (*μαγεύματα βέλματα.*)
- Jophon Atheniensis Tragicus, genuinus Sophoclis Tragici filius ex Nicostrata. Fuit & nothus ipsi filius Ariston ex Theodoride Sicyonia. Fabulas Jophon docuit quinquaginta, in quarum numero sunt, *Ἀχιλλεύς, Τηλέφῳ, Ἀχιλλέων, Ἰλίου πέρσις, Δεξάμενος, Βάκχαι, Πανθεύς,* & alia quædam patris Sophoclis.
- Josephus Judæus *Φιλαλήθης*, veritatis amans, de Joanne Baptista præcuratore & de Domino nostro & Deo & Servatore JESU CHRISTO loquitur. Fuit Matthæi sacerdotis Hierosolymitani F. à Vespasiano & Tito ejus filio captus, usque ad Hierosolymorum expugnationem apud illos mansit, & cum ipsis Romam profectus *libros VII. de excidio Hierosolymitano* Imperatoribus obtulit, qui in Bibliotheca publica sunt repositi, & ob illius scripti celebritatem statua donatus est. Scripsit etiam *Antiquitatum Judaicarum libros XX.* ab exordio Mundi usque ad XIV. annum Domitiani Cælaris. Item *duos alios Antiquitatum libros contra Appionem* Grammaticum Alex. qui sub Caligula à parte Gentilium legatus missus est, ut oratione quadam Philonem accusaret, quæ gentis Judaicæ criminationem continet. Est & alius liber omnino præclarus *de principatu rationis*, in quo martyrii Maccabæorum meminit. Hic libro XVIII. Antiquit. aperte fatetur, propter multitudinem miraculorum CHRISTUM à Judæis interfectum fuisse, & Joannem Baptistam vere fuisse Prophetam, & propter eadem Jacobi Apostoli Hierosolyma vastata fuisse. Sic autem de Domino nostro JESU CHRISTO scribit: *Eodem tempore exstitit JESUS vir sapiens, si &c.* (Joseph. XVIII. 4. Antiqu.). Hic Vespasiano prædixit Imperium (III. 14. de bello Jud.)
- Jovinianus Romanorum Imp. orthodoxus qui magnam curam gessit Ecclesiarum, & Episcopos omnes ab exilio revocavit. Idem ad S. Athanasium scripsit ut accuratam fidei formulam scripto mandatam secum communicaret. Ille vero ipsi misit Epistolam orthodoxæ doctrinæ plenam. Hunc Jovinianum ob traditam Persis Nisibin carminibus, parodiis & famosis libellis prosciderunt. Idem Jovinianus ab uxore impulsus fanum pulcherrimum ab Adriano Imp. ad consecrandam patris sui Trajani memoriam conditam, ex quo Julianus Bibliothecam Eunucho cuidam Theophilo fecerat, cum omnibus libris cremavit,

ipsis ejus pellicibus ignem cum risu subjicientibus. Antiocheni vero indignatione adversus Imp. accensi famosos libellos partim humi jactarunt ut à quolibet tolli & legi possent, partim parietibus affixerunt &c. Sub Joviniano vixit *Acacius*, Cæsareæ Palæstinæ Episcopus, qui *libellum de orthodôxa fide* scripsit, in quo Synodo Nicænæ assentitur.

Iphicrates sutoris F. Atheniensis Orator & belli dux, qui primus in spoliolum inscriptione Ducis mentionem fecit, cum antea solius urbis nomen inscriberetur.

Irenæus, (Latina lingua *Pacatus*), discipulus Heliodori Metrici, Grammaticus Alexandrinus, scripsit *περὶ τῆς Ἀθηναίων προπομπίας*, de Atheniensium more aliquos cum honore deducendi vel prosequendi : *De Alexandrinorum dialecto, eam ab Attica deductam esse, libros VII. Atticorum vocabulorum libros III. Attica consuetudinis in dictione & accentu, ordine alphabetico libros III. Regulas Gracismi, librum I. De Atticismo librum I. & multa alia.*

Isæus unus decem Oratorum, discipulus Isocratis & magister Demosthenis, genere Atheniensis. Demetrius dicit esse Chalcidensem. Hic laudatur ut Orator, & quod Demosthenem sine mercedè instituit. In adolescentia luxuriosus, postea ad bonam frugem se recepit. Itaque interrogatus ab aliquo quis piscis, quæ avis esu essent suavissima & Desii, inquit, his rebus studere, quoniam intellexi me Tantali hortos vindemiasse.

Ischander, tragicus histrio.

Isidorus senex Pelusiota, vir clarissimus, Philosophus & Orator. Scripsit Epistolas MMM. quibus sacram Scripturam interpretatur.

Isidorus Philosophus qui sub fratribus (suis) si quis alius in disciplinis philosophice se exercuit, & sacrorum valde studiosus fuit, vita Philosophus, scientia non satis excultus & in dialecticis inexercitatus magis quam hebes. Ipsi adolescenti mirum quiddam accidit, nam ejus æqualis, & sororis filius annos XVIII. natus statim à prima ætate divinam ingenii vim præ se ferens, de tecto delapsus repente vitam finiit. Omnibus igitur ingenti luctu eum prosequentibus, ipse per somnum ad Isidorum accessit, eumque solatus est.

Εἰς λατομίας. **Philoxenus** Poëta dithyrambicus, cum Dionysii tyranni poemata utpote mala ferre non posset, ab ipso in lapicidinas est coniectus. Postea liberatus amicorum precibus, & rursus audiens illa, surrexit, dicens

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- Julianus Domni F. Cæsariensis Cappadox, Sophista, æqualis Callinici Sophistæ. Fuit sub Constantino Imp.
- Julianus Halicarnasseus Severi hæresim renovare voluit, eumque in finem Marinum Carris Syriæ urbe oriundum jam miserat in Orientem ut dogma illud confirmaret, nisi paullo post obiisset &c.
- Julianus ὁ Ὑβάρτης καὶ Ἀποστάτης, desertor & Apostata, Romanorum Imp. genitus ex Dalmatio, Constantini Magni fratre, & Galla. Scripsit librum qui vocatur *Cæsares* continentem omnes ab Augusto Imperatores. Alium *Ἐπι τῶν τελευτῶν σχημάτων*, de tribus figuris. & *Κρόνια*, *Saturnalia*. Item *Misopogonem* sive *Antiochicum*. Et *πῶθεν κακὰ, κατὰ ἀπαυδύτης* unde mala proficiscuntur, contra *incredulos*. Ad canem Heraclitum, *quomodo Cynice vivendum sit*. *Epistolas* omnis generis, & alia. De Empedotimo locum è Juliani *κρόνιος* affert etiam Svidas in *Ἐμπεδοτίμῳ*. Oraculum Juliano datum diversum à duobus quæ Svidas recitat, legitur apud Cedrenum p. 253.
- Justiniani Rhinotmeti successorem Leontium Paulus monasterii Callistrati monachus, Astronomus & Gregorius Cappadox, monasterii Flori præfectus Imperio potiturum esse prædixerunt, quo etiam postea potitus est. (Confer Nicephori breviarium Historicum p. 25.)
- Justinus Philosophus & habitu Philosophorum utens, ex Neapolitana Palæstina provincia, Prisci Filius, Bacchii Nepos. Hic pro Christiana religione multum laboravit, & Antonino Pio ipsiusque filiis & Romano Senatui librum *contra Ethnicos* obtulit, opprobrium Crucis non erubescens. Scripsit & alium librum quem Antonini (Pii) successoribus obtulit, M. Antonino & L. Aurelio Commodò. Est & alius ejus liber contra Ethnicos, in quo *de natura Damonum* disserit, & quartus itidem contra Ethnicos quem inscripsit *elenchum*. Et alius *de DEI Monarchia*. Item alius quem nominat *Psaltera*. Et alius *de anima*. Item *Dialogus* contra Judæos quem *contra Tryphonem* Iudæorum Ephesiorum principem conscripsit. Quinetiam *contra Marcionem* insignia scripta edidit. Item alium librum *contra sectas omnes* cujus meminit in *Apologetico* quem obtulit Antonino Pio. Hic cum Romæ commoraretur, Crescentem Cynicum fatuum qui contra Christianos maledicta profundebat, ipsum vocans helluonem & prodigum & intemperantem & mortis metuentem, magno pudore affecit. Tandem hujus machinationibus & insidiis factum est, ut tanquam Christianus pro Christo, supplicio afficeretur.

Justinus * Romanorum Imperator *ὁ εὐδοξότατος* sed omnium litterarum imperitus & quod vulgo dicitur *ἀναλφάβητος*.

Justus Tiberienſis ex provincia Galilæa qui & ipſe *hiſtoriam Judaicam* conſcribere & *commentarios* quosdam componere aggreſſus eſt. Sed hunc Joſephus mendacii arguit. Scripſit autem *hiſtoriam ſuam* eodem tempore quo Joſephus.

Juvenalis poëta Latinus. Hic ſub Domitiano Romanorum Imp. vixit. Domitianus vero amabat praſinæ factionis ſaltatorem qui Paris vocabatur. Qua de cauſa & à Senatu & à Juvenali carpebatur. Imperator hinc Juvenalem Pentapolin Africae relegavit, ſaltatorem vero locupletatum Antiochiam miſit; qui domo & balneo extra urbem ædificato ibi mortuus eſt.

Lachares Lacharis F. Athenienſis Sophiſta; diſcipulus Heracleonis Sophiſtæ Athenienſis, magiſter tum multorum aliorum tum qui præ reliquis clari habentur Euthyphri, Nicolai & Aſterii. Floruit temporibus Marciani & Leonis Imp. Scripſit *de colo & commate & periodo*, *Ἀγαλῆς* diſſertationes. *Ἱſτορίαν τὴν κατὰ Κορνύτων*, *Hiſtoriam Cornuti*. *Eclogas Rhetoricas* ſecundum ordinem alphabeti. Lachares Sophiſta in diſciplinis tardior; at vultu liberali & honeſto præditus, & virtute Philoſophus potius quam Sophiſta appellandus; qui viſum amiſſum recuperavit, quod & alioqui DEO charus eſſet. Confer infra, **Superianus**.

Lacydes Alexandri Cyrenæi F. Philoſophus qui fuit novæ Academiæ auctor. Scripſit *philoſophica*, item *de Natura*.

Lampon jurat anſerem; cum aliquem decipit. Lampon erat arulpex & vates quem nonnulli quoque ducem fuiſſe aiunt coloniæ ab Athenienſibus Sybarim miſſæ. Jurabat autem per anſerem, ut avem divindandi peritam. Supra, *χῆνα ἐμύναται*.

Lamprias Plutarchi Chæronenſis F. contexit indicem operum quæ pater ipſius de omni Græca & Romana hiſtoria ſcripſit.

Latus Charbini F. ex Hermione Achajæ civitate, vixit Olymp. LVIII. regnante Dario Hyſtaſpis F. Quidam eum loco Periandri, annumerant ſeptem ſapientibus. Primus ſcripſit *de Muſica*; & dithyrambo certare inſtituit & τὰς ἐριςτικὰς ἐπισηγήσατο λόγους, contentioſum dicendi genus in uſum introduxit.

T t t t

Λήμα.

* Non de Juſtiniano ſed de Juſtino (Seniore) hæc in Svidæ Codd. Vaticanis tradi; notavit etiam H. Noris diſſ. de Synodo V. c. 2. p. 10.

Λῆμα. Aristophanes de Euripide & Æschylo : *Λῆμα δὲ ἐκ ἀτολμον ἀμφοῖν*
&c. (ranis p. 254.)

Λήματα, prophetiæ, vel etiam apophthegmata ex proprio sensu animi nostri prolata.

Leo Leonis F. Byzantius, Philosophus Peripateticus & Sophista; Platonis, vel ut quidam, Aristotelis discipulus. Scripsit *res Philippicas & Byzantinas Libris VII. Tevbranicum. De Besalo. Sacrum bellum. De seditionibus. Res gestas Alexandri.* Hic legatus Athenas missus, cum admodum obesus esset, Atheniensibus risum movit. Atqui, inquit, est mihi uxor longe obesior & concordēs parvos lectus, discordēs tota domus non capit. Eum Philippus his litteris perstrinxit : *Ἐάντιον Λεὼνι περὶ τὴν πόλιν ἐπέμψαμι, ἵνα ἂν ἐπιπέμψωμαι.* Veritus igitur ne à civibus obrueretur lapidibus, *ἐαυτὸν ἀπογυῖε* se suspendit miser.

Leo Alabandensis orator scripsit *Caricorum Libros IV. Lyciæ Libros II. Artem Rhetoricam, De statibus causarum. Bellum sacrum Phœaciæ & Bæotorum.*

Leo Macelles Imp. Romanorum, Malcho iudice *πάσης κακίας καὶ ἀχόγιστον* *omnia improbitatis diversorium,* qui & Hyperechium Grammaticum in exilium egit. Cum stipendium Eulogia Philosopho dari iussisset, & quidam ex Eynuchis dixisset, hanc pecuniam in milites impendendam : utinam, inquit, ætate mea contingat ut stipendia militum in doctores conferantur. Ejus temporibus fuit Acacius Patriarcha.

Leogoras, pater Andocidis Oratoris.

Leonas Sophista, natione Isaurus, celebris inter ejusdem artis professores Alexandriæ, qui Proclum non solum eruditionis suæ participem fecit sed & contubernalem adscivit & cum uxore & liberis suis tam familiariter vivere iussit, ac si germanus ipsius filius esset. Idem effecit ut principibus in Ægypto viris innotesceret.

Leontius Tripolis Lydiæ, tempore Constantii Episcopus, quem Philostorgius laudat tanquam approbatorem Arianae suæ vesaniæ. *Καὶ τὸν αὐτὸν ἐκάλεσαν τῆς ἐκκλησίας, ἡνὺς Ἐκκλησία ῥεγυλάμ.* vocabant &c.

Leontius Antiochenus Episc. se ipsum exsecuit, vir cætera quoque profanus : ut & Aëcius Eunomii Magister, qui Arii blasphemiam suis argutiis adauxit.

Leontius. Et hic Antiochiæ fuit hæreticus, contra quem Photius Patriarcha scripsit. Hic de homousio disputavit cum Flaviano, audaciâ & blasphemia delictamenta proferens. **Leontius**

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Historico usurpatur ab Isocrate & Herodoto. Sic etiam vocatur inventor fabularum & apologorum.

Lollianus Ephesus Sophista, Isæi Assyrii discipulus, Adriani Cæsaris temporibus fuit & multa scripsit.

Longinus Cassius Philosophus, Porphyrii Philosophi magister, vir magna doctrina acrive iudicio præditus. Vixit sub Aureliano Imp. & ab eo occisus est, quod cum Zenobia Odenati uxore conspiraret. Scripsit *de oratione contra Phidiam*. *Dubitationes Homericæ: An Homerus fuerit Philosophus. Problematum Homericæ & solutiones libris duobus. Quenam contra fidem historia tanquam historica enarrant Grammatici. De vocabulis apud Homerum multas significaciones habentibus libros IV. Atticorum vocabulorum editiones duas, secundum ordinem litterarum digestas. Vocabula Antimachi & Heracleonis. & alia multa.*

Lucas Evangelista titulos habet LXXXIII. capita CCCXLVIII.

Lucianus Samosatensis, blasphemæ vel dysphemæ cognomen tulit, vel athei potius quod in dialogis suis eâ quæ de Diis dicuntur, ut ridicula exagitat. Fertur sub Trajano Imp. & antè vixisse. Primum Antiochiæ in Syria causidicus, & cum hoc ei non bene cederet, ad scribendum se contulit & infinita scripsit. A canibus dilaceratus fertur homo impius, qui linguæ suæ rabie ipsam veritatem insectatus fuit. Nam in Peregrini vita Christianam religionem perstringit, & ipsi Christo maledicit homo sceleratissimus. Quamobrem & in hac vita justas furoris sui pœnas dedit, & in futura ignis æterni cum Satana hæres erit.

Lucianus Martyr, Samosatensis vir nobilis prima ætate Macarii sacrorum librorum interpretis consuetudine Edeffæ usus, deinde ad vitam solitariam animum adjecit. Ad sacerdotium hinc processit, & presbyter Antiochiæ factus magnam scholam illic instituit. Hic cum animadvertisset in sacros libros multa adulterina irrepisse, tum longo tempore & crebra transcriptione, tum quod profani quidam homines pervertere nonnulla ausi essent, ipse omnes ex lingua Hebraica, quam accurate callebat, in integrum restituit, plurimumque laborem in eorum emendationem contulit &c. Epistolas etiam edidit, utique præstantissimas ex quibus facile constat qualis fuerit viri hujus de rebus divinis sententia. Martyrium obiit Nicomediæ in Bithynia sub Maximiano.

Lucius Catilina terribilissimum facinus ausus &c. Sed Cicero vir singulari eloquen-

- eloquentia & in deprehendendis consiliis non mediocri solertia præditus, præterea in rebus multo ante prospiciendis acutissimus, cum ejus conjurationem patefecisset, hostemque (in Senatu) ipsum declarasset, urbe expulit.
- Luperus Berytius Grammaticus**, qui paullo ante tempora Claudii secundi Imp. vixit. Scripsit *de particula αὐ* libros III. *De pavone. De squilla pisce. De gallo apud Platonem. Κτίσιω* sive *origines Arsenoëti in Ægypto. Vocabula Attica. Artem Grammaticam. De generibus masculinis, femininis & neutris* libros XIII. in quibus multa rectius tradit quam Herodianus.
- Lycis**, qui & **Lycus**, ab Aristophane ut poëta frigidus perstringitur. Phrynichus, Lycis & Amipsias tres Comici habebantur subfrigidi. Phrynichus in Comædiis auditores plerumque tædio afficiebat. Idem à Comicis etiam perstringebatur ut peregrinus ob mala poëmata & qui à proposito aliena diceret, & insvani metro in carminibus scribendis uteretur. Fuerunt & alii tres Phrynichi.
- Lycophron Chalcidensis** ex Eubœa, filius Soelis, adoptatus à Lyco Rhægino, Grammaticus, & Tragicus unus de plejade. Eius tragœdiæ sunt: *Αἰόλα, Αἰδομένης, Ἀλήτης, Αἰολίδης, Ἐλεφάντης, Ἡρακλῆς, Ἰκέται, Ἰαπέλιος, Κατακλιθεὶς, Λαῖος, Μαργαρίται, Νάυπλιος, Οἰδίπαιτος, Ὀρφανός, Πειθούς, Πελοπίδας, Σύμμαχοι, Τηλέγονος, Χρυσίππος.* Ex his *Nauplium* emendatum secunda vice iterum in scena exhibuit. Scripsit & *Alexandram*, poëma obscurum.
- Lycurgus Spartanus** à Patroclè genus ducens, legislator, quem ajunt à Creta, vel ab ipso Deo (Apolline) leges suas accepisse. Hic à Pythia Deus appellatus est &c. Natus fuit octavo post Trojanum bellum anno, pater Charilai, Spartani Regis: Eunomi frater. Spartanis imperavit annos XLII. quo etiam tempore leges tulit, cum tutor esset fratris filii, qui ipse quoque regnavit annos XVIII. & post eum Nican- der annos XLVIII. Scripsit leges.
- Lycurgus Lycophronis** E. Atheniensis, genere Eteobutades, unus ex decem oratoribus, quibus Demosthenes etiam accensetur. Hic vita sine crimine transacta, morbo decessit relictis filiis, quos Demosthenes orator exul calumniis vexatos oratione defendit. Genuinæ orationes ejus quæ adhuc exstant * sunt istæ: *Contra Aristogitonem. Contra Autolycum. Contra Leocratem. Contra Lycophronem* dua. *Contra Pasiclem. Contra Menæchmum. Contra Demadem. Apologia adversus eundem. de redditi- onibus à se rationibus administrata Reip. Adversus Iphyclem. πρὸς τὰς μαθητάς. Adver-*

* De Svidæ temporibus intellige.

Adversus divinationes. De administratione Reip. De sacerdote famina. De sacerdotio. Epistola & alia quædam.

Lycus qui & Butheras dictus est, Rheginus, Historicus, pater (adoptione) Lycophronis Tragici. Vixit sub Alexandri M. successoribus, & à Demetrio Phalereo insidiis appetitus fuit. Scripsit historiam Libyæ & Siciliae.

Αυδοὶ Μάγνητος, drama Magnetis Comici, *Lydi*, ab eo emendatum denuo in scena exhibitum fuit.

Lynceus Samius Grammaticus Theophrasti discipulus, frater Duridis Historici qui & Sami tyrannus fuit; Menandri Comici æqualis, quædam in commissionibus dramatum vicit.

Lysias Cephali F. Syracusanus, discipulus Tisiae & Niciae, unus ex decem Oratoribus. Natus est Athenis quo pater migraverat, idemque anno ætatis decimo quinto cum duobus fratribus Thurios in coloniam profectus est. Postea vero quum partibus Atheniensium nimis studeret, inde pulsus Athenas rediit anno ætatis XLVII. *Orationes* ejus genuinæ perhibentur esse ultra CCC, & præter eas aliz de quibus ambigitur. Dictionis ejus puritatem nemo imitatus est præter Isocratem. Scripsit etiam *artem oratoriam & δημοτορίας conciones*, itemque *encomia & orationes fœnebres & Epistolas VII.* unam pragmaticam, reliquas vero amatorias, quarum quinque sunt ad adolescentulos.

Lysimachus cujus meminit Demosthenes in oratione de immunitatibus, erat Aristidis justii filius: At Lysimachus cujus meminit Lycurgus, erat vilis poeta melicus.

Lysippus, ex cujus dramatibus sunt *Βάκχαι*, ut meminit Athenæus III. & VIII. Dipnosophist. Sunt & aliz ejus comædiæ, ut *Θυροκόμη*.

Macarii duo fuere celebres ob abstinentiam moresque & ob miracula. Alter erat Ægyptius. Alter Alexandrinus in hoc uno discrepabat ab Ægyptio, quod hilarior esset, & comitate quædam juniores ad disciplinam monasticam alliceret. Horum discipulus Evagrius, qui primum à Gregorio Theologo CPoli diaconus ordinatus, postmodum una cum illo in Ægyptum ad illos profectus est. Hic libros scripsit valde utiles, quorum unus *Monachus* inscribitur seu de virtute activa; alter *Gnosticus* vel de iis qui scientiam consequi meruerunt, in centum divisus capita. Tertius *antirrheticus* contra tentatores demones, capitibus octo secundum numerum octo cogitationum. Scripsit præterea

prognæ

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- adstans Æsopus fabulator, tantum, inquit, cæteros superas, quantum mare fluvios. Cræsus autem hoc audito dixit, magis ipse Phryx.
- Manæchmus** Alopeconnesius, Philosophus Platonicus, scripsit *Philosophica*, & in *Platonem de Rep. libros III.*
- Manæchmus** Sicyonius filius Alcibii vel Alcibiadis, historicus qui sub Alexandri M. successoribus vixit. Scripsit *historiam Alexandri Macedonis.*
- Manæthos** Mendæsius, sacerdos Ægyptius, scripsit de compositione * *κνφίαν.*
- Manæthos**, Diospolitani Ægyptius vel Sebennytes. Scripsit *Physiologica. Apocryphica* versibus hexametris, & alia quædam *Astronomica.*
- Maneros & Perimanos**, nomina cantionis. Eubulus Campylione.
- Manes.** Hic execrabilis homo sub Aureliano Imp. extitit, se Christum & Spiritum S. esse comminiscens, & XII. discipulos ut Christus secum habens, qui cum ex omnibus hæresibus quæ in iis mala erant collegisset, ex Perside, Dei permisso in ditionem Romanam venit. Hic qui & Manes & Scythianus vocabatur, fuit genere Brachman, præceptoremque habuit Buddam, Terebinthum antea vocatum qui Græcorum litteris institutus Empedoclis sectam adamavit, duo principia inter se contraria statuentis litem & amicitiam. In Persidem autem ingressus ex virgine se natum esse dicebat & in montibus educatum. Quinetiam conscriptis quatuor libris unum eorum vocavit *Mysteriorum*, secundum *Evangelium*, tertium *Tbesaurum*, quartum *Capitulum.* Atque Buddas quidem iste ab impuro spiritu contritus interiit; Mulier vero apud quam diversabatur, bona ejus & profanos libros per hæreditatem adepta, puerum septennem emit nomine Cubricum quem literas docuit & manumisit heredemque instituit. Hic in Perside Manem se vocavit, & Buddæ libros venditavit pro suis. Eum Rex Persarum vivum excoriavit, quod filio ipsius causa mortis extitisset. Hic Manes Vetus Test. rejecit, Novum ut boni Dei admittit &c. Paulus quidam Manetis æqualis, Antiochiæ magnæ Episcopus Dominum nudum hominem esse dixit ut unum de Prophetis, Ab hoc Pauliani.
- Marcellinus** qui principatum tenuit liberum Dalmatiæ & Illyriorum in Epiro habitantium, Romanis disciplinis institutus divinationisque peritis-

* *κνφί* mixtura sedecim specierum in usum sacrum adhibenda. Vide Plutarchum de *Iside & Osiride* p. 383. seq.

peritissimus & eruditionis amantissimus. Huic familiaris fuit Sallustius Philosophus.

Marcellus, Magister Arcadii Imp. omnibus virtutibus ornatus vel potius *δέξις ἢ ἐμψυχὸς, virtus quaedam animata.*

Marcellus Pergamenus Orator, scripsit librum *Adrianus*, sive de regno.

Marcellus Sidetes Medicus sub M. Antonino. Hic scripsit versibus heroicis *de re Medica libros XLII.* in quibus etiam de morbo lupino hominum sive Lycanthropia.

Marcellus Dux militum sub Commodo, ut per totam noctem vigilare videretur, quotidie sub vesperam præscribebat duodecim tabellas *δώδεκα γεγραμμένα οἷά γε ἐκ Φιλιππῶν ποιῆται*, earumque alias aliis horis ad diversos perferri curabat &c.

Marcianus Valentis Imp. & Angelii Episcopi CPol. tempore vixit, vir clarus qui olim in palatio militaverat, tunc presbyter. Ecclesie Novatianorum, Anastasiam Imperatoris filiam Grammatica docuit.

Marcianus familiaris Musonio Pamphylia, vir ad omnem virtutem instar regule exactus. Viros enim probos ad se alliciebat Musonius ut *magnes ferrum*, ita ut si quis audiret aliquem esse Musonii amicum, eum bonum virum esse, scire licebat.

Marcianus sub Zenone floruit, presbyter in oratorio delectus plurimum valuit apud (magistrum Officiorum Zenonis) illum, Epicureis placitis quotidie se ipsum corrumpens, mundum sua sponte natum esse dicebat &c.

Marcion hæresiarca.

Marcus Antoninus Romanorum Imp. omni laude dignus Philosophus qui tum alios, tum postremo Sextum Philosophum è Bœotia oriundum Romæ audivit, crebro ad eum ventitans, ædesque ejus frequentans. Eum igitur Lucius quidam rhetor, Herodis Rhetoris Atheniensis discipulus prodeuntem interrogavit quonam iret, & cujus negotii causa. Cui Marcus, *Etiamseni*, inquit, *decorum est discere.* *Fo igitur ad Sextum Philosophum, ut discam ea quæ nondum scio.* Tum Lucius manu in cælum sublata, *o sol*, inquit, *Romanorum Imp. jam senex, sumta tabella, doctore domum frequentat; Rex vero meus Alexander anno ætatis XXXII. obiit.* Scripsit *de vita sua* Ἐπίδη βίη *Διγαγωγῆν* libros XII. Eum facilius est admirari quàm laudare, quod oratio nulla hujus viri virtutibus æquari possit &c.

Mares Chalcedonis in Bithynia Episcopus Julianum parabatem Fortunæ
 Uuou immo-

immolantem CPoli, infectatus vocavit impium, Apostatam, atheum. Ille ad **o**rem oculorum suffusione laborantem præ senio, *Neque tuus ille Deus Galilæus te sanare possit. Cui Mares: Gratias ago Deo qui me luminibus orbavit, ne tuum vultum videam qui sic in impietatem prolapsus es.* Julianus inde martyrii honorem Christianis invidens à Diocletiani quidem crudelitate abstinuit, at lege lata Christianis interdixit ne humanioribus disciplinis instituerentur, ne si linguam, ut aiebat, acuisent, gentiliū dialecticis expeditius responderent. Per varias artes etiam persuasit quibusdam, inter hos Hecebolio Sophistæ, ut idolis immolarent.

Margites qui à Comicis ob stultitiam deridetur. Ajunt eum ultra quinque numerare non potuisse &c.

Marianus Marci causidici qui Romæ Eleutheropolin Palæstinæ primæ oppidum migravit, filius, præfectus urbis Romæ; Consularis, & quod illustrius est, Patricius tempore Anastasii Imp. scripsit *Metaphrasin Theocriti*, jambis 3150. *Apollonii Argonauticorum*, jambis 5608. *Callimachi Hecales, Hymnorum, Causarum & Epigrammatum* jambis 6810. *Arati*, jambis 1140. *Nicandri Itheriacorum*, jambis 1370. & alias multas metaphrasas.

Marinus suscepta Procli schola, cum Isidorum Philosophum instituisset Aristotelica doctrina, & is Athenas iterum venisset communi præceptore defuncto, ostendit ei prolixum *commentarium* à se conscriptum in *Platonis Philebum*, sed ille dixit *ικανὰ εἶναι τὰ τῆ διδασκαλίας* sufficere quæ Proclus in illum dialogum scripsisset. Statim itque illum flammis dedit. Etiam per litteras ex Isidoro quæsitit & ad eum argumenta misit quibus probaret *Parmenidem* Platonis non esse de Diis sed de formis. Sed ille pluribus argumentis Marino respondens verissimam esse probavit dialogi illius de Diis expositionem. Quare nisi jam liber fuisset editus, etiam hunc fortassis abolevisset. Fortasse etiam obsticit somnium, nam Proclus dixit se somniasse futurum ut Marinus in *Parmenidem* commentarios scriberet.

Marpsias orator garrulus & turbulentus, cujus meminit Aristophanes.

Marsyas Periandri F. Pellæus historicus initio litterator (*γερμιατοδιδάσκων*) frater Antigoni qui postea Rex fuit, & una cum Rege Alexandro educatus. Scripsit *Macedonica libri X.* à primo Rege Macedorum ad Alexandri Philippi F. expeditionem in Syriam post conditam Alexandriam. *Ætica libri XII.* itaque *Alexandri educationem*.

Marsyas

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Melitus Mari F. Atheniensis Orator qui cum Anyto Socratem accusavit & Tragoedias scripsit. A Comicis autem perstringitur ut poeta frigidus & malitioso ingenio praeditus. Aristoph. *σκολια Μελίτις Καρμίων αὐλομάτων.* Carmina vero Carica erant lugubria.

Melitus vixit temporibus Zenonis Eleatae & Empedoclis. Scripsit *de ente.* In Reip. administratione adversatus est Pericli, & cum Samiorum dux esset, navali praelio pugnavit cum Sophocle Tragico, Olympiade LXXXIV.

Menander Atheniensis Comicus antiquus.

Menander alius Atheniensis Diopithis & Hegesistrates F. qui omnium sermone celebratur. Novae Comediae poeta, Strabo quidem oculis, sed acuto ingenio praeditus & in mulierum amorem effusus. Scripsit *Comedias CVIII.* itemque *Epistolas ad Ptolemaum Regem,* & oratione profa plurima alia.

Menander Laodicea ad Lycum fluvium sita oriundus Sophista scripsit *commentarios in Hermogenis artem & Minuciani progymnasmas,* & alia.

Menander Protector, Historicus qui sic de se ipso scribit: Pater mihi erat Euphratas Byzantio oriundus, minime ille quidem eruditus. Herodotus frater germanus, qui Legum doctrinam degustatam statim ab harum studio recessit. Ego vero hujus studii quod absolvi professione non sum usus sed ad decursiones equestres & saltationes pantomimorum & palastram me contuli. Posteaquam vero Mauricius imperium cepit, princeps qui & populi salutem provide curabat & Musas amabat, poematibusque & historiis audiendis quam plurimum delectabatur, utpote qui magnam noctis partem in studiis ipse consumeret, & ingenia hebetiora munificentiam suam excitaret & acueret: tunc ego dolens mecum reputare coepi non oportere me vitam adeo inertem agere, & ad hanc historiam scribendam me appuli quam post defunctum Agathiam sum auspicatus.

Menecrates Comicus. drama ejus *μανέκτωρ* sive *Ἐρμιοεύς.*

Menecrates Syracusanus Medicus, qui sacrum morbum curans nullam mercedem recipiebat, sed a sanatis poscebat ut se ipsius servos faterentur. Idem Jovem se appellabat, eosque quos sanaverat Deos, uni cuique nomen imponens, uni Mercurii, alteri Apollinis.

Menelaus Aegaeus poeta Epicus; scripsit *Thebaidem libris XII,* & alia.

Menippus Cynicus. vide infra in *Φαίος.*

Menippus Comicus. Ex ejus dramatibus sunt *Cercopes* & alia.

Mesomedes Cretensis Lyricus qui Adriani temporibus vixit, ejus libertus vel ex præcipue dilectis. Scripsit *encomium Antinoi*, qui Adriano erat in deliciis, & alia diversa carmina. Antoninus Syllæ sepulchrum repertum instauravit, & Mesomedi, qui cantica Lyrica conscripsit, cenotaphium extruxit: huic quidem quod cithara canere didicisset, illi vero quod ejus crudelitatem imitaretur.

Metagenes Atheniensis, servi F. Comicus. Ex ejus dramatibus sunt: *αὔραι, μαμμάκυσθαι, Θελοπίρσαι, Φιλοθύτης, Ὀμηροῦ ἢ ἀσκηταί.*

Μετὰ Λέσβιον ἴδιον. Lacedæmonii Lesbios citharædos primos advocaverunt, deinde Terpandrum qui ob eandem exulabat, accersiverunt Antissâ, qui ipsorum animos composuit, & seditionem sedavit &c.

Methodius Olympi in Lycia aut Patavorum & postea Tyri Episcopus, nitido compositoque sermone *adversus Porphyrium libros composuit, & Convivium decem virginum.* Item *de resurrectione* opus egregium contra Origenem, & adversus eundem *de Pythouissa & de libero arbitrio.* Scripsit etiam *in Genesis & in Canticum Canticatorum* commentarios, & multa alia quæ vulgo lectitantur. Hic in extrema persecutione sub Decio & Valeriano in Chalcide urbe Orientis, martyrio coronatus est.

Meton Mathematicus: & Metonis annus. Hic Meton fuit præstantissimus Medicus & Astronomus. In Colono esse instrumentum quoddam ab eo dedicatum, ait Callistratus, Euphronius eum ex Colono populo Atticæ oriundum esse. Ante Pythodori ætatem vero heliotropium erat in comitio quod nunc est ad murum in Pnyce. Vel quia in Colono fontem fabricavit, vel simulacrum, vel instrumentum aliquod Astronomicum confecit. Phrynichus in *μονοτρόπω*:

Τίς δ' ἐστὶν ὁ μετὰ ταῦτα ταύτης φρονίζων;

Μέτων ὁ Λυκαίους, οἷδ' ὄλι κρήνας ἀγών.

Μετρίαι. Asclepiodotus cum Athenis discessisset & Seleuciam Syriæ pervenisset, se in toto illa itinere in tres tantum homines modestos & bonos incidisse dixit, Antiochiæ in Iapium Philosophum, Laodiceæ quæ est urbs Syriæ proxima, in Marem, omnium ætatis nostræ hominem justissimum, cui Aristidis cognomen erat, & in Dominum Philolophum.

Metrophanes ex Eucarpia opido Phrygiæ oriundus, Sophista, scripsit *de Phrygia libros II, De formis orationum. De statibus causarum. Commentarium in Hermogenis artem Rhetoricam. Commentarium in Aristidem.*

Metrophanes Corneliani Rhetoris F. ex Lebadia Bœotia civitate Sophista scripsit

- scripsit de generibus dicendi quibus usi sunt Plato, Xenophon, Nicostatus, Philostratus. Declamationes. Orationes panegyricas.
- Metrophanes** à Lachare genus ducens. Hic cum adhuc puer esset, exclamavit, *ego sum Aristophanes ille catuus*. Deinde interrogantibus quid dixisset, respondit se nihil meminisse eorum quæ dixerat. Adversus hunc Superianus librum scripsit.
- Michaël Syncellus Hierosolymitanus** scripsit encomium magni Dionysii.
- Mimnermus** Ligyrtiadæ F. Colophonius vel Smyrnæus vel Astypalæensis, poeta elegiacus. Vixit Olympiade XXXVII. ita ut septem Sapientibus fuerit antiquior. Quidam vero dicunt ipsum eodem quo illi tempore floruisse. Vocabatur etiam Ligystiades Ἀλὲ τὸ λυγύ, à svavi & arguto cantu. Scripsit multa.
- Minucianus** Nicagoræ Sophistæ F. Atheniensis Sophista qui Galieni temporibus vixit. Scripsit *Artem Rhetoricam & Progymnasmatum & Orationes varias*.
- Mithæcus** Grammaticus. Scripsit Ὀψαδιστικά de condimentis ciborum, κυνηγητικά de venatione & alia.
- Mnaseas** Berytius. Scripsit *artem Rhetoricam*; itemque de nominibus Atticis.
- Mnesimachus** mediæ Comœdiæ poeta. Ex dramatibus ejus sunt Ἰπποτέροφῶν, Βύσις, Φίλιππος, ut testatur Athenæus in Dipsosophistis.
- Molonēs** duo fuerunt, histriones & grassatores.
- Molpagoras** apud Cianos fuit vir ad dicendum & agendum promptus, sed ingenio popularis & ambitiosus &c. (è Polybio)
- Μονωδῶν**. Carmina tragica quæ in scena recitantur, sunt lamepta. Aristoph. οὐτ' ἀνέτρεφον μονωδίας κιθαρσοφωνία μινύς. Deinde alii eum monodii, iisque Ciphesophonem immiscui. Hic Ciphesophon servus erat, qui eum in carminibus componendis plurimum adjuvabat &c.
- Morsimus** & **Melanthius** Poetæ Tragici, quos perstringit Aristoph. Morsimus Philoclis F. poeta frigidus & oculorum medicus, Melanthium reprehendit ut helluonem Eupolis in κόλαξω.
- Μάρσιμος**. De Apollonio Tyaneo, vide supra in Domitiano.
- Morychus** poeta Tragicus qui ut helluo à Comicis perstringitur.
- Morychus**, **Teleas**, **Glaucotes** ob veneficia male audiebant.
- Moschus** Syracusanus Grammaticus Aristarchi discipulus qui secundus est à Theocrito poeta Bucolico. Scripsit & ipse *Bucolica*.
- Moschus** malus Citharædus, qui multos versus uno spiritu caneret. Carmen Bœotium invenit Terpander, ut & Phrygium.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Μύδρα Ⓞ. Anaxagoras dixit solem esse *μύδρον πυρόωτα*, ignitam ferri massam Peloponneso majorem, ob quod morte multandus erat.

Myia Thespiaca, Lyrica. Scripsit *carmina lyrica*.

Myia Spartana, poetria. *Hymnos in Apollinem & Dianam*.

Myia Pythagoræ magni & Theanus filia, Samia.

Myro Byzantia poetria quæ versus heroicis & elegiacos & melicos scripsit, Homeri Tragici filia, uxor Andromachi cognomento Philologi.

Myro Rhodia, Philosopha. Scripsit *Chris reginarum & fabulas*.

Myrtilus Atheniensis Comicus, filius Lysidis, frater Comici Hermippi.

Ejus dramata: *Τιτανόπαιες, ἑπαιτες*.

Μῦθος Ⓞ & **αἶνός** Ⓞ differunt, quod **αἶνός** Ⓞ non pro pueris sed viris factus sit, nec tantum animum oblectet, sed & admonitionem contineat. Occulte enim & per ambages svadet ac docet, quod Hesiodus fecisse videtur.

Myxus. *Βαβαῖ Μύξος*. Dicitur hoc in jactabundos & gloriosos. Myxus enim fuit sacerdos Dianæ, homo facetus & jactabundus.

Nannacus. * Vir priscus ante Deucalionem Regem, qui futurum dilu-
vium præsciens omnibus in templam congregatis, cum lacrymis DEum suppliciter oravit. Et proverbium, *à Nannaco*, de rebus admo-
dum vetustis.

Naucratis, urbs Ægypti à Milesiis condita, cum maris imperium obtine-
rent. Hujus civis fuit doctus ille Athenæus.

Nausocrates Comicus. Ex ejus dramatibus sunt: *Ναυκλήροι, Περσίς*.

Nauson Naucrati, de iis qui paria sibi mutuo reddunt. Genus scribendi
in Epistolis usitatum, ut *Pompeum Pompilo*.

Ναζηραῖος Ⓞ Deo gratus & consecratus, vel monachus. Sciendum, tem-
pore Claudii Romanorum Imp. cum Petrus Apostolus Evodium An-
tiochiæ (Episcopum) creasset, illos qui prius Nazaræi & Galilæi voca-
bantur, appellatos Christianos.

Neanthes Cyzicenus Orator, discipulus Philisci Milesii.

Nearchus Alexandro expeditionis comes fuit, & historiam de eo conscri-
psit. Falso autem se præfectum classis fuisse scripsit, cum gubernator
navis fuerit.

Neme-

* Videtur nomen ex *Neachi* nomine corruptum, licet Nanhacus hic (Stephano Byz.
Ἄναξος) *Pbrygum Rex* dicitur Svidæ in τὰ διὰ Ναννάκω, & Rex,
in τὰ Ναννάκω. -

Nemesion (Damascii amicus.) confer Svidam in ἀνεπιτηρέτο, & ἐρμῶν.
 Νεμήσεις ὑποκριτῶν. Poëtis tres histriones sorte dividebantur qui fabulas
 agerent. Inter hos qui victor fuisset, absque examine deinde assu-
 mebatur.

Neocles Atheniensis, Philosophus, frater Epicuri, qui scripsit de secta sua.
 Et Neoclis est dictum : λάτρε βιώσας, qui bene latuit, bene vixit.

Nero studiis Imperatore prorsus indignis operam dedit, cithara ludens,
 tragœdias agens & in theatris saltans: Sed adhuc adolescens studiis
 philosophiæ vacabat, & de Christo inquirebat, quem adhuc superesse
 in vivis arbitrabatur. Cumque comperisset à Judæis in crucem
 actum esse, iratus Annam & Caipham cum Pilato, tunc Judææ præ-
 side, victos ad se duci jussit, ab iisque sciscitatus est quæcunque in
 ejus judicio acta essent &c. Eo tempore & Simon Magus florebat,
 cumque Petrus & Simon præsentem Nerone inter se disputarent, edu-
 ctus est ex carcere Pilatus. Nero Simonem interrogat an esset Chri-
 stus? ille se esse ait. Negant Petrus, & Pilatus, hic, inquit, Ægyptius
 est, & obeso corpore & prolixis capillis & niger omninoque ab ejus forma alie-
 nus &c.

Nerva Romanorum Imp. Joannem Evangelistam ex Patmo, quo relega-
 tus erat, revocatum, Ephesum reduxit: eo tempore * quo & Ma-
 nichæorum dogma in lucem prodiit, Manente hæresin suam aperte
 docente.

Nestorius. Post Manentem & Paulum & Apollinarem & Theodorum
 prodit Nestorius, Germanicia Syriæ urbe oriundus, qui sede CPol.
 potitus, voce duarum in Christo naturarum malo errore abusus
 est, æque ac Paulus & Theodorus à quibus genus ** duxit. Nam
 filius fuit Cilicis, (Theodori) & Samosatani (Pauli) nepos. Post hunc
 Eutyches extitit &c.

Nestor Larandensis è Lycia, poëta epicus, pater poëtæ Pisandri, fuit sub
 Imp. Severo scripsitque *Iliadem λεπτογενέματων* litteris certis caren-
 tem, perinde ut Tryphiodorus *Odyssæam*. Nam in primo libro
 nullum reperitur α, in secundo nullum β &c. Scripsit etiam *Meta-
 morphoses*, ut Parthenius Nicaënsis, & alia.

Nicagoras Mnesæi rhetoris F. Atheniensis Sophista, tempore Philippi
 Imp.

Xxx

* Videntur hoc loco apud Svidam nonnulla excidisse. Nam Manichæorum sectæ origo
 à Nervæ ætate remota est annis amplius centenis.

** intellige dogmatum non consanguinitatis propinquitatem.

Imp. Scripsit *vitas clarorum virorum. De Cleopatra qua fuit in Troade. Orationem habitam in legatione ad Philippum Imp.*

Nicander Xenophanis F. Colophonius vel Ætolus, Grammaticus Poëta, Medicus, vixit tempore Attali junioris sive ultimi Galaticæ, cui regnum ademptum à Romanis. Scripsit *sberiacæ, alexipharmaca, georgica, στεγνισμῆων de corporibus in alias formas mutatis libros V. Remediorum collectionem, prognostica versibus, ex Hippocratis prognosticis translata: de omnibus oraculis libros III. & alia plurima, carmine epico.*

Nicanores tres fuerunt: unus filius Balacri, alter Parmenionis, tertius genere Sragirita cujus meminit Hyperides oratione in Demosthenem.

Nicanor Hermiaz F. Alexandrinus Grammaticus temporibus Adriani Imp. quo tempore & Hermippus Berytius vixit. Scripsit *περὶ συγμῆς de punctis apud Homerum & de differentia qua inde in sensu oritur. De interpretatione in genere, libros VI. Horum compendium libro I. De punctis apud Callimachum.*

Nicetas. Supra in Heraclide Lycio.

Nicochares Philonidæ Comici F. Atheniensis Comicus æqualis Aristophanis. Ex ejus fabulis sunt *Ἀμυμώνη, Πέλοψ, Γαλαΐται, Ηρακλῆς γαμῶν, Χορηγός, Κρήτες, Λάκωνες, Λήμνιοι, Κένταυροι, Χειρογαστροί.*

Nicolaus ex Myris Lyciæ, fervidus Christianorum propugnator & Sacerdos qui magna cum fiducia DEO preces adhibebat. Hic nihil quidem scripsit, sed in somnis Imp. Constantino adstans &c.

Nicolaus Damascenus amicus & familiaris Herodis Regis Judæorum & Augusti Cæsaris qui placentas mellitas ab eo missas *Nicolaos* appellabat, Philosophus Peripateticus aut Platonicus. Scripsit *Historiam universalem libris LXXX, itemque de vita & educatione Cæsaris.* Patrem habuit qui opes & famam eruditione adeptus fuerat: itaque ille à puero in omnibus litteris eruditus Grammaticæ atque inde poëticæ haud vulgarem peritiam sibi comparaverat, adeo ut *tragædiaz comediasque* haud spernendas scriberet. Postea ad Rhetoricam ac Musicam & Mathematicas disciplinas atque universam disciplinam animum applicuit. Aristotelem imprimis imitari studebat, & multiplicem ejus viri doctrinam summopere admirabatur. Aiebat ideo plures *Musas à veteribus Theologis introductas esse, quod in disciplinis mira varietas & ad omnes usus apta diversitas reperitur.* Ingenuo homini imperitiam artium humaniorum, atque illiberalium peritiam *juncta turpem esse. Disciplinarum orbem similem esse perigrinatio-*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Νομάδες. Sacas Aristophani (in Avibus) memoratus erat poeta Tragicus sic dictus quod peregrinus esset.

Νομογέται Decemviri qui anno Urbis Romæ CCCI. leges & populares & Græcas in decem tabulas retulerunt &c.

Νομοθέται Legumlatores. Tales fuere olim quidem Moses, postea Christus. Apud Athenienses primus legislator fuit Draco, post hunc Solon, post eum Thales & post hunc Æschylus.

Νόμοι κιθαρωδικοί. Apollo, ut ajunt, adhibita lyra leges hominibus dedit secundum quas viverent, mitigans simul cantu feritatem ipsis infamam, & numerorum musicorum suavitate efficiens ut præcepta facilius admitterent; unde *leges citharædicae* dictæ sunt. Hinc vero, ut & Aristoteli videtur, moduli musici, secundum quos canimus, magnifico nomine νόμοι appellati fuerunt.

Nomus & Januarius virtute licet pollentes privatam & otiosam vitam amplexi sunt, è quibus Nomus ingeniosior fuit & doctrinæ amantior tam philosophicæ quam ejus qua præparantur adolescentibus. Et inter omnes erat κριτικώτατος qui judicare optime potuit virtutes & vitia tum poematum tum aliorum scriptorum. Et ut omnino dicam, neque Severianum neque Agapium Philosophum crediderim iudicio doctrinæ & eloquentiæ tantum valuisse. Januarius vero rei gerendæ peritior & prudentior in civilibus fratre suo Nomo &c.

Νόμος. Lex una δίχα γραμμάτων absque litteris, per creationem indita hominibus: altera ἐν γραμματί. lex scripta per Moysen, illorum causa qui priores violaverant. Tertia ἀπὸ τῆς χάριτος Lex gratiæ & spiritus.

Ἄξονες leges Solonis Athenienses vocarunt. Supra, κύβητες.

Nonnus Panopolita, ex Ægypto, vir doctissimus qui Theologi virginis paraphrasim versibus heroicis scripsit. Ausonius Sophista Epistolas & alia exaravit ad Nonnum. Supra in Ἀυσόνι.

Novatus (Νάυατος) Ecclesiæ Romanæ presb. à Cornelio Episcopo dissidium fecit &c. ex Socratis IV. 28.

Novatiani. Horum Episcopus fuit Sifinnius &c. ex Sozomeni VIII. 1.

Numa (Νομάς) Romanorum Legislator. Νεμάς Νομῶν. Hic Remp. legibus & institutis fundavit, annumque primus invenit & Solis circuitum qui antea vagus erat & incertus, in XII. menses distribuit. Tempora etiam & lucos instituit, Pontificesque & flamines sacerdotibus præfecit, & Saliis per urbem saltare jussit. Ad hæc ignis & aquæ curam virginibus Vestalibus commisit, quarum summa erat dignitas &

& illibata, quoad viverent, virginitas. Quod si cum viro rem aliqua habuisset, viva defodiebatur, ideo nec unguento nec floribus nec veste nisi alba uti illis licuit.

Numenius Apameensis Syrus, Philosophus Pythagoreus, qui Platonem coarguit quod sententiam suam de DEO & creatione Mundi ex Mo-
saicis scriptis suffuratus esset. Hinc ait : τί γάρ ἐστι Πλάτων ἢ Μωυσῆς Ἀττικίζων ; *Quid est Plato nisi Moses Atticissans ?*

Numenius Rhetor scripsit *de figuris dictionis, argumenta in Demosthenem, Cbria-
arum collectionem. Consolationem ad Adrianum Imp. super morte Antinoi.*

Nymphis Xenagoræ F. Heracleotes Ponticus, Historicus. Scripsit de
Alexandro ejusque successoribus & epigonis sive successorum posteris
libros XXIV. De Heraclea libros XIII. Continet autem res gestas
post epigonos usque ad tyrannorum everfionem & usque ad tertium
Ptolemæum.

Νῦν εὐπλόηκα, ὅτε νεναυάγηκα. *Nunc secunda navigatione usus sum, cum nau-
fragium feci.* Zeno Citticus dicto hoc usus est postquam naufragium
fecisset, & : *bene facit fortuna quod nos ad philosophiam compellat.* Itaque
relictis prioribus præceptoribus, Crateris factus est discipulus, ani-
mumque ad philosophiam appulit.

ὀβέλιστα, obelo notatum est, id est, rejectum est, damnatum est. Obe-
lus enim in libris est signum rejectionis.

ὁ κατώθεν νόμος. Lex inferior. Demosthenes in Oratione contra Ari-
stocratem vel Helizam sic vocat, quod dicasteriorum (Athenis) alia
superiora, alia inferiora nominarentur : vel ob formam scripturæ,
qua Axones scripti erant, ea autem talis erat, ut versu primo à dextra
ad sinistram procedente, versus secundus à sinistra ad dextram scri-
ptus esset βυρροφηδέν sulcorum more : itaque legem eam quæ à sinistra
incipit, inferiorem vocat Demosthenes. Axones enim & Cyrbes eo
quo diximus modo scriptos esse, Euphorion in Apollodoro docuit.
Vel quia Ephialtes Axones & Cyrbes ex loco superiore, id est Arce,
in Curiam & forum transtulit.

Ochus, ὠχός, (aliis μῶχος) Philosophus apud Phœnices, ut Zamolxis
apud Thraces & Atlas apud Afros.

Ochus (Persarum Rex) qui cum Apin (Ægyptiorum) interfecisset, eum
coquis tradere voluit, ut eum in frustra dissecarent & ad cœnam præ-
pararent.

Odznathus Syrus Plutarchi Philosophi (Atheniensis) auditor, quæstiones
diffici-

difficiles magistro disputanti identidem proponebat, & dicentem semper interpellabat, ad veritatem assequendam ipse minus perspicax. At Plutarchus censuit philosophum non de quibuslibet rebus interrogandum, nec eum de quavis re ex tempore respondere debere. In primis difficile & tantum non impossibile esse, ut homines (explorati & certi) aliquid dicant sentiantve de Diis.

Oenomaus Gadarensis, Philosophus Cynicus non multo antiquior Porphyrio. Scripsit *de secta Cynica*. Πολιτείας sive *de Rep.* *De Homērica Philosophia.* *De Cratete, Diogene & cæteris (Cynicis.)*

Θιωνισικὴν. Artem augurandi primi invenere Phryges, ejusque species
 1) ὄρνεοσκοπικὸν *auspicium*, ut quum ave à fronte vel tergo volante & ad dextram vel sinistram declinante quis dicit id hanc vel illam rem significare. Primus de hac arte scripsit *Telegonus*. 2) οἰκοσκοπικὸν, quum observantur ea quæ domi accidunt, veluti si in tecto apparuerit mustela vel serpens, aut oleum effusum fuerit, aut mel, aut vinum, aut aqua, aut cinis : aut lignum crepuerit, aut aliquid aliud acciderit, hoc vel illud significat. De hac divinatione scripsit *Xenocrates*. 3) ἐνόδιον, cum interpretatur quis ea quæ in via nobis occurrunt, ut cum quis tibi obvius factus fuerit hoc vel illud gestans, hoc vel aliud tibi eveniet. De hoc scripsit *Polles*. 4) χειροσκοπικόν, quum manu expansa ejusque rugis inspectis dicimus, liberos procreabit, vel tale quid. De hoc scripsit *Helenus*. 5) παλμικόν, cui qui student, ex tremore & palpitatione membrorum futura prædicunt, veluti cum salit oculus dexter vel sinister, vel humerus vel femur, vel cum pes prurivit vel auris tinnit, hoc vel illud eveniet. De hoc divinationis genere scripsit *Posidonius*.

Olen Dymæus vel Hyperboreus vel Lycius, poëta Epicus. Sed potius est Lycius è Xantho, ut Callimachus declarat, & (Alexander) Polyhistor in historia Lyciæ.

Olophyxis, civitas Thraciæ juxta montem Athon, cujus civis fuit Herodotus Olophyxius qui *de Nymphis & Sacrificiis*, ut ajunt, scripsit.

Olympiodorus Philosophus Alexandrinus celeberrimus. Ad hunc audiendum Proclus Lycius Aristotelicæ doctrinæ discendæ causa se consulit. Cum autem Olympiodorum audiret virum eloquentem, & qui propter linguæ volubilitatem & celeritatem in dicendo à paucis auditoribus intelligebatur, sic ab eo fuit approbatus, ut filiolarum & ipsam philosophicè institutam ipsi despondere voluerit.

Olym·

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

singulis versibus aureum staterem sive nomisma ipsi donavit, ita ut pro omnibus versibus vigintimillia nomismatum acciperet.

Οψαρτηλική, ars culinaria. Artemidorus Pseudaristophanius voces ad artem culinariam pertinentes collegit.

Οργάν. Herodotus conspiciens Thucydidem, quasi instinctu quodam Numinis lacrymantem (cum Herodotum historias suas legentem audisset) ad patrem Thucydidis dixit: beatum te duco, Olore, optimæ prolis causa. Filius enim tuus animum habet disciplinarum cupidum.

Oribasius Sardinus, familiaris amicus Juliani parabatæ, a quo CPolis quæstor est constitutus. Scripsit *πρὸς τὴν διαπορεύσασ τῶν ἰατρῶν ad Medicos dubitantes, libros IV. Ad Julianum Imp. libros LXXII. Epitomen eorum. Libros IX. ad Eustasium filium. Item de Regno & de Affectionibus.*

Origenes qui & Adamantius, vir clarissimus & subactus in omni genere disciplinæ, auditor Ammonii Sactæ Philosophi de cuius vita & scriptis plura affert Svidas ex Eusebii libro VI. Sophronio & Cedreno, narratque inter alia, Ambrosii Alex. precibus Scripturam S. explicasse intra XVIII. annos, & librorum scripsisse ad sex millia, atque ob eorum multitudinem, dictum *συντακτικόν.* &c.

Orion Thebanus Ægyptius scripsit *collectionem sententiarum* seu *ἀνθολόγιον florilegium* ad Eudociam Imp. Theodosii junioris uxorem libris III.

Orion Alexandrinus Grammaticus scripsit *ἀνθολόγιον. Atticorum vocabulorum collectionem. De Etymologia. Encomium Adriani Caesaris.*

Orpheus ex Lebethris Thraciæ oriundus, (Lebethra civitas Pieriæ vicina) Oeagri & Calliopes F. Oeager quintus ab Atlante ex Alcyone una filiarum ejus. Vixit undecim ætatibus ante bellum Trojanum, ipsumque Lini discipulum fuisse dicunt & novem ætates vixisse. Alii undecim. Scripsit *τελαγμῆς*, qui ab aliis Jonis Tragici esse dicuntur. In his etiam fuerunt illa quæ dicuntur *ιερωδικά. κλίσεις (ἀπ κλήσεις) κοσμικαί. Νουητικά. ἱερὸς λόγος sacros sermones* libris XXIV. Hi vero dicuntur esse *Ἰσογνητι* Thessali, alii eos *Cercopi* Pythagoreo tribuunt. *Oracula* quæ ad *Onomacritum* referuntur. *Τελεῖας Initia*, quæ itidem Onomacriti esse dicuntur. In his etiam est liber *de lapidum sculptura* qui *ὀγδοηκοντάλιθ* inscribitur. *Σωτήρια.* Hæc *Timocli* Syracusani & *Pergini* Milesii esse dicuntur. *Κρατήρας*, hi *Zopyro* tribuuntur. *Θρονισμῶς μητρῶος ἱbronismos magna Matris Deorum & Bacchica* quæ *Nicia* Eleatis esse dicuntur. *Descensum ad Inferos*, quod opus *Herodici* Perin-

thi esse fertur: *Peplum & Rete*. Et hæc Zopyro Heracleotæ tribuuntur, ab aliis Brontino. *Ὀνομαστικόν*, versibus heroicis MCC. *Ἀστρονομίαν*, *Ἀμοκασίαν*. *Θυπολικόν* sive *librum de sacrificiis*. *Ἐπιθυμιαὶ ἢ ὠσκοπικὰ* de divinatione ex ovibus, versibus heroicis. *Καταζωστικόν*. *Hymnos*. *Corybanticam & Physica*, quæ Brontini esse dicunt.

Orpheus Ciconeus vel Arcas ex Bisaltia Thracica, poëta epicus. Fuit & hic ante Homerum, duabus ætatibus Trojano bello antiquior. Scripsit *fabulas*, *Epigrammata*, *hymnos*.

Orpheus Odrysius poëta epicus, quem tamen Dionysius ne existisse quidem dicit. Nihilominus poemata quædam ei tribuuntur.

Orpheus Crotoniates poëta Epicus, quem Pisistrato tyranno familiarem fuisse Asclepiades libro Grammaticorum sexto tradit. Scripsit *Ἀσκαληνίαν*, *Argonautica* & alia quædam.

Orpheus Camarinæus poëta epicus, cujus esse dicunt *descensum ad Inferos*.

Orpheus Rex Thracum, cujus tempore Amazones Phrygas sibi tributarios fecere.

Tempore Judicum Judæorum, post sublatum Atheniensium regnum Orpheus clarus fuit vir sapientissimus & multorum mysteriorum peritissimus. Hujus etiam feruntur *περὶ Θεογονίας λόγοι*, (Kusterus ex Jo. Malala & Cedreno *περὶ Θεογονίας*) in quibus inter alia & hæc dicit: Ætherem principio à Deo conditum fuisse, & ab utraque Ætheris parte fuisse chaos &c.

Orphei lyra.

Orus Alexandrinus Grammaticus qui CPoli docuit. Scripsit *de vocalibus ancipitibus*. *Quomodo gentilia sint efferenda*. *Solutiones propositionum Herodiani*. *Πίνακα τῶν ἐπιθέσεων* indicem operum suorum. *De encliticis particulis*. *Orthographiam* ordine alphabetico. *De et diphthongo*. *Orthographiam et diphthongi contra Phrynichum*, ordine alphabetico. *Florilegium sententiarum*.

Ostanz. Sic olim apud Persas Magi vocabantur, qui Zoroastri successerunt.

Ὀυδὴν μάλιστα. Sceptici sive Pyrrhoni, sectarum omnium decreta evertententes nullum ipsi dogma ponunt &c.

Ὀυδὴν πρὸς τὸν Διόνυσον. Cum Epigenes Sicyonius tragœdiam in Bacchum fecisset, hoc acclamarunt: *Nihil ad Bacchum*. Vel potius: olim certabant carminibus in Bacchum scriptis, quæ & Satyrica dicebantur. Postea vero tragœdias scribere aggressi, paulatim ad fabulas & historias deflexerunt, nullam Bacchi mentionem amplius facientes.

Sic Chamæleon in libro de Thespide. Theætetus vero in libro de proverbio refert Parrhasium certantem Corinthi cum aliis pictoribus pinxisse Bacchum pulcherrimum, & Corinthios videntes æmulorum opera, exclamasse *quid ad Bacchum?*

ἔδειπ' ἰγὼ ἔτοι ἰπιδέξομαι. In computationibus Athenienses olim carmen cantabant quod vocabatur *Harmodium*, in Harmodium & Aristogitonem qui Pisistratidarum tyrannidem everterant; cuius initium: *Φίλαγε Ἀρμόδι' ἔτι πρὸ τείθης.* Erant & alia ejuscemodi carmina, quorum unum *Admeti* vocabatur, alterum *Lamprois*. (Infra in παρόν.)

ὄυκ ἐκμπολάκη. Non utebar verbis tumidis, ut Æschylus.

ὄυκ ἔνδορ. Ridet Aristophanes Euripidem ut *συλλογιστικὸν* &c. animas ab corporibus distinxit more Homærico, Homerus enim cum dixisset *πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς* multas animas fortes *betorum ad ortum demisit*, subjungit: *αὐτὰς δ' ἰλωεα τένχων*, ipsi vero *pradam fecit canum*.

ὄυλίδης. Uides & Soritæ, Paralogismi quidam ita appellati.

ὄου χρή. Æschylus de Alcibiade: *μὴ ἀναλρέφην φροῖημα ἔχοιτα*, ne *virum callidum in civitate alas*: si vero *alueris*, ne *cum irritis sed blanditiis demulceas*. Euripides *svasit*, non recipiendum in urbem leonis catulum. Bacchus ad hæc: (apud Aristoph.) *difficulter sententiam ferò uter melius dixerit*. Nam *σοφῶς* Æschylus, Euripides *σαφῶς*.

Pacatus, Minucius idem dictus & Irenæus, Alexandrinus Grammaticus scripsit *de Alexandrinorum dialecto* sive *de Gracismo* libros VII. ordine Alphabetico. *De usu Accicorum tam in dictione quàm in prosodia*, libros III. ordine alphabetico. *De proprietatibus Attica & Dorica dialecti*. *De Atticismo* & alia multa. (Supra, in Irenæus.)

Pæanes duo erant, unus ἐν ἀλῆσι sive Marti, sub initium prælii vel ante pugnam, alter post victoriam Apollini. Pæanismus carmen quod canitur ab iis quia malis quibusdam liberati sunt.

Palæphatus Atheniensis, poëta epicus, Ἀστει & Βιωσις F. vel ut alii, Joclis & Μεταπιτæ, vel Mercurii. Vixit secundum quosdam post Pheemænoem, secundum alios ante eam. Scripsit *κοσμοποιτικὸν ποῆμα de officio Mundi* versibus quinquies mille. *Ἀπολλωνος & Διανæ γενεαλογίαν*, versibus MVM. *Ἐρως & Cupidinum voces & sermones* versibus quinquies mille. *Μίνερως & Νεπτῦνι concensίαν*, versibus mille. *Λατῶνα κομῶν*.

Palæphatus Parius vel Prienensis qui vixit tempore Artaxerxis. Scripsit *incredibilem* libros V. quos quidam Palæphato Atheniensi tribuunt. Sed & ille de eodem argumento scripsit. Palæ-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

ab aliis non explicata, & quæ vocantur ὀφιακὰ sive de serpentibus. Arseni Criticam & alia plura Grammatica.

Pamphilus qui in conviviis versus semper loquebatur, ut refert Athenæus in Dipnosoph.

Pamphilus Demagogus Athenis &c.

Pamprepius qui apud Zenonem (Imp.) multum potuit, natus Thebis urbe Ægypti, ingenio ad omnia apto præditus, poëta & ad poësin aptus, cum Athenas venisset, à civitate delectus Grammaticus, multos ibi docuit annos. Simulque sub magno Proclo eruditus est in omnibus reconditæ sapientiæ partibus. Hinc nulli secundus videri volens cum omnibus Philosophis excepto Proclo contendebat, Plutarchum etiam Hierii F. Atheniensem & Hermiam Alexandrinum, Rhetorem doctrinæ gloria superare studebat. Cum autem à calumniatoribus apud Theagenem illius loci civem delatus, & gravius quam magistrum deceret exagitatus fuisset, Byzantium venit, ubi in urbe in qua omnes Christiani essent, Græca sua religione, quam non dissimulabat, opinionem attulit hominibus se alia quoque arcana (Magica) doctrina esse præditum. Itaque Hillos eum poëma quoddam recitantem cum audisset, commendatum sibi habuit & stipendium ipsi dedit partim de suo partim de publico. Deinde invidi persuadentes Zenoni ac Verinæ, quod cum Hillo vaticinaretur adversus Imperatorem, effecerunt ut relegaretur. Hinc Pergamum Mysiæ venit, mox ad Hillum in Isauriam revocatur &c. Hillus iste cum esset literarum amans, volebat virorum eruditorum de anima disceptationes audire, cumque ex multorum qui aderant variis disputationibus & dissensu orationem sibi non constare appareret, Marsus grammaticus sive litterator ex Parte Ægypti oriundus, orationem de anima diu meditatam eleganter recitavit, & quoniam ignarus inter ignaros, ut Plato dixit, facilius persuadere potest quam doctus, Marsi artificiosa iniquitate deceptus Hillus eum eruditorem omnibus C. Poleos doctoribus esse existimavit, & multa pecunia ex publico ipsi tributa τὰς Φαιῶντας ἐς-μαθηῶνα, κατ' ἐκλεγὴν ἐκέλευσε παιδεύειν, eos qui scholas frequentarent cum delectu docere iussit.

Παν. Ex Æsopi anagnostæ Libro de Helena, supra in ix. §. 6.

Panætius Rhodius, senior, Philosophus celeberrimus, cujus plurimi libri Philosophici circumferuntur.

Panætius

Panætius junior Nicagoræ F. Rhodius, Philosophus Stoicus, Diogenis discipulus & præceptor Scipionis Africani post Polybium Megapolitam. Obiit Athenis.

Pancratius Sophista scripsit commentarium in Minuciani artem Rhetoricam.

Pancratius. Hujus feruntur Opsartytica, in quibus varios artis culinariæ modos tradit. Floruit tempore Leonis senioris, usque ad Zenonem.

Πανδελεινὸς γνῶμας. Pandeletus Lycophanta fuit litium amans, idemque psephismata scribebat & unus erat ex illis qui circa judicia crebro versabantur. Meminit ejus Cratinus in Chironibus.

Panolbius, poeta. Scripsit diversa: velut carmen *ad Aethonium* morbo defunctum. *Ad Erythrium*. *Ad Dorobenum*, præsidem & comitem. *In Arphobonium* comitem. *Epitaphium Hypatie*, Erythrii filiae.

Πάνη ἐπίω. Ajunt Stesichorum Catanæ splendide sepultum fuisse ad portas quæ ab eâ Stesichoreæ vocantur, ipso monumento octo columnas habente, octo item gradus & angulos octo. Alii tradunt Aletem cum Corinthios in unam civitatem oraculo jussus coëgisset, cives in octo tribus, & urbem in octo partes distribuisset.

Panyasis Polyarchi F. Halicarnassensis, prodigiorum interpretes & poeta epicus, qui poesim extinctam in usum revocavit. Duris Samium fuisse tradit, Dioclis filium: Herodotus Thurium. Polyarchus frater fuit Lyxi, quem Herodotus patrem habuit. Alii non Lyxum Herodoti patrem: sed Dryonem Herodoti matrem Panyasidis ajunt sororem fuisse. Panyasis, natus est Olympiade LXXVIII. Secundum alios antiquior fuit & tempore belli Persici vixit, occisus à Lygdamide, tertio Halicarnassi tyranno. Inter poetas alter ei post Homerum locus tribuitur: secundum alios vero post Hesiodum etiam & Antimachum. Scripsit *Ἡρακλειάδα* de rebus gestis Herculis libros XIV, versibus circiter 9000. *Ἰωνικά*, de Cædro & Næleo, colonique Joniis, carmine pentametro, versibus circiter 7000.

Paphnutius urbis cujusdam in superiori Thebaidè Episcopus, vir Deo carus, & miraculis inclytus. Huic persecutionis tempore oculus effossus fuit, quem Imperator (Constantinus) frequenter accerserat, oculumque ejus deusculabatur. Cum autem Episcopis in Synodo (Nicæna) visum esset, ut quicumque in sacrum ordinem allecti essent, Episcopi, Presbyteri, Diaconi & subdiaconi abstinere à concubitu

uxorum, quas cum laici essent, matrimonii jure sibi sociaverant: surgens vociferatus est non esse imponendum grave hoc iugum clericis & sacerdotibus, honorabiles esse nuptias &c. (ex Socratis lib. x. cap. XI. Hist. Eccles.)

Pappus Alexandrinus Philosophus qui sub Imp. Theodosio seniore vixit, quo tempore etiam floruit Theon Philosophus qui in Ptolemæi Canonem scripsit. Libri ejus sunt *Χωρογεωφία οὐρανική Chorographia totius Orbis. Commentarius in quatuor libros magna syntaxis Ptolemæi. Descriptio fluviorum qui sunt in Lybia. Interpretationes somniorum.*

Παράσιχis. Heraclides Ponticus &c. è Laërtii V. 92. seq.

Πάριος ab Alexandro Paridedictus locus qui antea Amander. Illuc à patre Priamo missus Paris ingenio felici præditus & per triginta commoratus annos ibi in omni Græcorum sapientia eruditus fuit. Edidit *orationem in Veneris laudem*, quâ Minervæ eam & Junoni prætulit. *Hymnum* etiam in eam cecinit qui *cestus* dicitur. Hanc belli (Trojan) causam fuisse scribunt ob raptam apud Spartanos Helenam &c.

Parmenides Pyretis F. Eleates Philosophus, discipulus Xenophanis Colophonii, vel ut Theophrastus testatur Anaximandri Milesii. Ipsius successores fuerunt Empedocles, philosophus & medicus, & Zeno Eleates. Scripsit *Physiologiam* versibus hexametris, & alia quædam oratione soluta, quorum Plato meminisse.

Πάρριος. Vide supra, ὑδίωνος ἑγώ.

Parrhasius Evenoris F. & discipulus genere Ephesius, pictor.

Parthenius Heraclidis & Eudoræ, vel ut Hermippus ait Thetæ F. Nicæensis aut Myrleanus, elegiacorum & variorum carminum poeta. Hic à Cinna captus est, Romanis cum Mithridate bellum gerentibus. Postea dimissus est propter doctrinam, & vixit usque ad Tiberium Cæsarem. Scripsit *elegias in Venerem. Aretes uxoris epicedium. Aretes encomium* tribus libris, & alia multa.

Parthenius Chius poeta Epicus, filius Thestoris, qui cognominatus fuit Chaos. Ab Homero genus duxit. Scripsit *de Thestore* patre suo, item *Metamorphoses.*

Pasos ingenio molli & effœminato, sed qui arte magica omnes superavit, adeo ut incantationibus suis efficeret ut cœnz sumtuosæ conspicerentur & præterea nonnulli qui ad mensam ministrarent, eademque omnia rursus evanescerent. Habuit & semibolum ex thina *οὐ μῶς* (Portus *ὁκ μαγίας*) ab ipso factum, qui cum ab ipso datus esset venden-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

peritus erat. Hujus est dictum : λόγος ἔργου σκιά. oratio umbra actionum.

Pepli qui panathenæis majoribus, Minervæ in pompa ferebatur, apud Oratores & Comicos mentio. In eo depictus erat Enceladus, unus e Gigantibus quem Minerva occidit. Athenienses cum victoriam reportassent, pepulum Minervæ fecerunt, & in eo depinxerunt viros qui se strenue in bello gessissent.

Periander Cypseli F. Corinthius, unus ex VII. Sapientibus, qui vixit Olympiade XXXVII. Scripsit præcepta de vita humana, versibus 2000. Acceptum à patre regnum in tyrannidem vertit, &c. In ejus mortem Epigramma (Laërtii.)

Μή ποτε λυπήσῃ σε τὸ μὴ σε τυχεῖν τινα, ἀλλὰ

τέρπειο πᾶσιν ὁμῶς οἷσι δίδωσι θεός.

Καὶ γὰρ ἀδυμήσας ὁ σοφὸς Περιανδρὸς ἀπίσβη,

οὐνεκεν ἔκ τευχεν πρήξιός ἢς ἔθελεν.

Ne te contristes, si non optata sequantur,

Sed placeant, dederit quæ tibi cunque Deus.

Nam sapiens, mare perit Periander acerbo

Extinctus, quod non quæ voluit valuit.

Pericles Xanthippi Imperatoris Atheniensium F. & auditor Anaxagoræ Clazomenii, orator & demagogus, qui primus scriptam orationem habuit in judicio, cum illi qui ipsum antecesserant, ex tempore dixissent. Uxorem duxit Aspasiam Milesiam & ex ea filios suscepit Xanthippum & Paralum, quem contra instituta patria sic nominavit, herois indito nomine, quod (Athenis) non licebat, &c.

Περσμανας. Supra, μάγικος.

Perse. Magia & Astrologia à Magisæis primùm inventa fuit. Perse ab indigenis vocantur Magog. Et Magisæi iidem sunt.

Perseus, Citicus, Philosophus Stoicus qui etiam Dorotheus cognominatus fuit. Vixit temporibus Antigoni Gonatæ, filius Demetrii, discipulus & alumnus Zenonis Philosophi. Scripsit *Historiam*.

Perfes Ascræus poëta epicus, Hesiodi poëtæ frater.

Petosisiris Ægyptius, philosophus scripsit quæ ratione Græci & Ægyptii Deorum cultum instituendum esse præceperint. *Astrologumena* ex sacris libris excerpta. *De mysteriis Ægyptiorum*.

Petrus Magister, Rhetor & Historicus. Hic legatus ad Chosroën missus lingu-

singulari gravitate & eloquentia feroces & superbos barbarorum animos mitigavit. Scripsit *Historias*, item *περὶ πολιτικῆς καὶ ἡθικῆς, δεσποῦ Ροῦμ.* (Idem est quem mox sub Justiniano vixisse & acrius compilasse Svidas ex Procopio scribit.)

Petrus Mongus Alexandriae Episcopus, hæreticus fervidus (*Ἀλέξανδρος*) Euphemius vero Patriarcha orthodoxam fidem magno studio defendit.

Φασκῆς. Supra, Dioscorides.

Phædon Eleus, Philosophus, Socratis auditor, auctor sectæ Eliacæ quæ postea à Menedemo Eretriensi dicta est Eretriana. Ab Indis captum & Athenis venditum Ienoñi, Alcibiades syadente Socrate redemit, ex quo tempore philosophari cœpit. Dialogi ejus sunt: *Ζῶπυρος, Μῆδιος, Σίμων, Ἀντιμαχῶς ἡ πρεσβύτης, Νικίας, Σιμμίας, Ἀλκιβιάδης, Κριτόλαος.*

Φαιδρίας. Supra, in Æsopus.

Phæax orator dicendi adeo peritus ut quævis capitis accusatus & in ipso facinore deprehensus fuisset, judicium tamen eluderet. Meminit Aristophanes.

Φαίος. Menippus Cynicus habitu furie indutus *Ἐρμού* ἀνάλυτον σχῆμα circumibat dicens se ab inferis venisse ut hominum peccata observaret, & quum eò rursus descendisset, demonibus illic degentibus ea renunciaret. Palla ei tunica talaris, quam balteus puniceus cingebat. Pileus Arcadicus capiti impositus, cui intexta erant duodecim *σημεῖα* * sive signa Zodiaci. Cothurni præterea tragici, barba ingens & baculus in manu fraxineus.

Phalaris Agrigentinus, totius Siciliæ tyrannus Olympiade LII. Scripsit *Epistolas* prorsus admirabiles. Ælianus ait Apollinem & Jovem patrem Phalaridi vitam per biennium prorogasse, quod Charitonem & Melanippum clementer tractasset.

Phallophori, Ithyphalli, & Autocabdali, genera Musicorum. *Autocabdali* coronam hederaceam gestabant. *Ithyphalli* larvas ebriorum & manicas variis coloribus distinctas, tunicamque talarem. *Phallophori* cortice bybli faciem velabant, hedera violisque coronati.

Phanes in Orphicis introducitur & Ericapæus &c.

Phanias sive Phænius Ereus, Philosophus Peripateticus, Aristotelis discipulus.

Zzzz

* Vide de *σημείοις* quæ notantur ad S. Hieronymum de scriptoribus Ecclæ, cap. 45.

pulus. Vixit Olympiade CXI. & postea, sub Alexandro Macedone, Fuit & aker Phantias, dox exercitus.

Phaon adamatús à Sapphōne, non illa poëtria sed Lesbja quadam, quæ frustrata spe suâ de Leucade rupe se præcipitavit.

Pharisæi, separati quod se ab aliis distinguerent vita pura & accurata Legis observatione. Scribis eadem instituta, continentia, vita conjugii experts &c. Exactiores etiam, admirandi Essæi. Cæterum Paulus Pharisæicam vivendi rationem ut optimam sectatum se testatur (Philipp. III, 5.) Dormiebant Pharisæi in exiguis tabulis vel in spinis vel in scrupulis ne per somnium polluerentur. Apud eosdem Fatum & Astronomia magni fiebant.

Pherecrates Atheniensis Comicus, qui Alexandro in expeditionibus bellicis comes fuit. Fabulas docuit XVII. In his *πετάλην*.

Pherecydes Babis F. ex Syro insularum Cycladum una prope Delum, Syrius. Vixit tempore Halyattis Regis Lydorum & VII. Sapientum æqualis fuerit, natus circa XLV. Olympiadem. Ferunt Pythagoram ab eo institutum fuisse, ipsum vero non habuisse præceptorem, sed proprio se exercuisse studio, comparatis sibi arcanis Phœnicum libris, *κτησάμενον τὰ Φοινίκων ἀποκρυφὰ βιβλία*. Quidam tradunt eum oratione prosa primùm scribere instituisse, quod alii ad Cadmum referunt. Primus etiam animarum ex corpore in aliud corpus migrationem docuisse fertur. Sectatus est Thaletis opinionem. Obiit morbo pediculari. Omnia quæ scripsit hæc sunt: *Ἐπιτάμιχθον ἦτοι Θεοκρασία ἢ Θεογονία. ἔστι δὲ Θεολογία* (Kusterus legit: *ἦτοι Θεοκρατία ἢ Θεολογία. ἔστι δὲ Θεογονία*) libris decem Deorum generationem & successionem continens.

Philagrius Lycius Macrensis, ut reperitur apud Evgenatorem. Sed ut ipse Philagrius scribit ad Philemonem in Epistola de jecore indurato, fuerit potius medicus Epirota, discipulus Naumachii, post Galeni tempora qui Thessalonicae ut plurimum artem medicam exercuit. Composuit libros medicos LXX. si singulos numeres, aliaque opera non pauca. Item commentarium in Hippocratem.

Phileas, qui Andocidem sacrilegii accusavit.

Philemon Syracusanus Damonis F. Comicus novæ Comœdiæ qui floruit regnante Alexandro, paulo ante Menandrum. Scripsit Comœdias circiter XC, & vixit annos XCIV, quidam annos CI. tribuunt. Extin-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Philippus Sophista qui scripsit *de Spiritibus*, Herodianum secutus, secundum ordinem litterarum. Item *de Synalepha*.

Philippus Comicus, ex eius dramatibus sunt *Καδωνιαραί* teste Athenæo.

Philiscus Comicus, ex cuius dramatibus sunt *Ἄδωνις*, *Διὸς γοναί*, *Θύμιοκλής*, *Ὀλυμπῶ*, *Πανὸς γοναί*, *Ἐρμῆ καὶ Ἀφροδίτης γοναί*, *γοναί Ἀρτέμιδος* καὶ *Ἀπάλλωνος*.

Philiscus Corcyraeus, Philotæ F. Tragicus & sacerdos Bacchi, qui sub Ptolemæo Philadelpho vixit. Ab hoc Philiscium metrum appellatum est, quod illo frequenter uteretur. Est autem ex secundo Tragico- rum ordine, qui septem numero, *πρῆξαι* sunt appellati. Tragediarum eius sunt XLII.

Philiscus Aegineta qui Alexandrum Macedonem litteras docuit, auditor Diogenis Cynici, vel secundum Hermippum, Stilponis. Scripsit Dialogos, ex quibus est *Καδωνία*. Athenas profectus urbis illius visen- dæ gratia, cum audisset Diogenem, philosophari cœpit. Pater igitur fratrem ad illum accersendum misit, sed & ille philosophiæ amore captus est. Deinde pater, utriusque reducendi gratia eo profectus, & ipse philosophari cœpit. Discipulus Diogenis fuit etiam Phocion, ὁ *χρηστὸς* sive *βοηθὸς* cognomento. Sepultus est Diogenes Corinthi, canè in ejus monumento inciso. Sinopenes etiam statua illum honoraverunt & Epigrammate: *γηράσκην καὶ χαλκὸς &c.* ex Laërtii VI. 78.

Philiscus Milesius Orator, Isocratis Oratoris auditor, qui prius tibicen admirabilis fuit. Unde Isocrates eum vocavit *ἀυλοτρυπήτην*, *tibiγαντὸν* *perforatorem*. Scripta ejus sunt: Oratio Milesiaca, Amphictyonica, ars Rhetorica libris II. Isocratis *Διπίφασις*.

Philiscus vel Philistus Syracusanus historicus qui Dionysii Siciliae tyranni cognatus fuit, & in navali pugna cum Carthaginensibus commissa obiit. Eveni elegiaci poëtæ discipulus. Scripsit *Σικελικά*, *Sicula*, quo opere continentur res variae à Siculis adversus Græcos gestæ. Item *Genealogiam*. *De Phœnicia*, & alia quaedam *de Insula Sicilia*. (Vide infra, Philistus.)

Philistion Prusaënsis, vel ut Philo ait, Sardinianus, Comicus, qui obiit tempore Socratis. Scripsit comedias *βιολογικάς* sive mimicas. Extinctus est risu immoderato. Ex fabulis ejus sunt *μισοψηφισαί*. Scripsit *Φιλόγελων* sive *ῥίση ἀπαντεσιν*, quod opus ab aliis ad (Hermiam) Curientem refertur. Vulgo tamen Nicaënsis potius dicitur, ut testa- tur Epigramma: ὁ τὸν

ὁ τὸν πολυδακρυῶν ἀνθρώπων βίου
 γέλωτι περιόσας Νικαῖος Φιλιστίων.
*Mortalium qui vitam lachrymabilem
 Nicamæ risu temperat Philistion.*

Philistus Naucratis, vel Syracusius Archonidæ F. discipulus Eveni, primus historiarum secundum oratoriam artem scriptarum auctor. Composuit *Aegyptiaca* libris XII. *Res Siculas* libris XI. *Adversus Tricaranum orationem de Naucratis. De Dionysio Tyranno* libris VI. *De Aegyptiorum Theologia* libris III. *Conciones & alia quædam. Item de Libya & Syria.*
 Φιλῆϊδα, Phillidæ, familia Athenis. Ex hac eligi solebat Cereris & Proserpinæ Sacerdos quæ mystas initiabat Eleusine.

Philo Byblius, Grammaticus, qui natus circa tempora Neronis, diu vitam produxit. Ipse enim testatur Severum Erennium * Consulem fuisse, se annum ægente LXXVIII. Olympiade CCXX. Scripsit *περὶ κτήσεως καὶ ἐκλογῆς βιβλίων de comparandis & deligendis libris*, libris XII. *De urbibus, & claris viris quas unaquæque tulit*, libris XXX. *De Imperio Adriani*, sub quo etiam vixit Philo, & alia. Erennius cognominatus hic Philo, ut ipse testatur.

Philo Judæus, natus Alexandriæ qui Græcorum philosophiam sectatus ad summam eruditionem pervenit, omnesque disciplinas Græcas, tam eas quæ encycliæ vocantur, quam alias accurate perdidicit. Uberrate & copia dicendi adeo Platonem expressit. &c. (ex Sophronio interprete Hieronymi de Script. Eccles. & Eusebii II. 4. & 17. Hist.)

Philo Carpathius scripsit Commentarium in Canticum Cantorum.

Philochorus Cygni E. Atheniensis, vates, qui uxorem habuit Archestratam. Vixit temporibus Eratosthenis quem senem adolescens attingit. Obiit ex insidiis, delatus apud Antigonom, ac si Ptolemæo studeret. Scripsit *Ἀθήνησι* adversus Demone, de Atheniensium rebus gestis, Regibus, Archontibus usque ad Antiochum *ἑβδόμῃ*, libris XVII. De divinatione libris IV. De sacrificiis lib. 1. De Tetropli Salaminis Origines. Epigrammata Attica. De Atheniensium certaminibus libris XVII. *Περὶ τῶν Ἀθηνησὶ δρχόντων* de Archontibus Atheniensium à Socratide (Olymp. CI. 3.) ad Apollodorum (Olymp. CXV. 2.) Olympiades, libris II. *Adversus Demonis Atticam Historiam.*

Zzzz 3

* hic sub Adriano clarus fuit. vide supra, in Hermippo Berytio.

riam. Epitomen Historiæ suæ Atticæ. Epitomen operum Dionysii de Sacris & Templis. De Sophoclis fabulis libros V. De Euripide. De Alcmane. De Atheniensium mysteriis. Collectionem Herodotum, sive Pythagorearum fœminarum. Δηλιακά sive de Insula Delo libros II. De Inventis. De Lustrationibus. De symbolis sive signis.

Philocles Polypithis F. Atheniensis, Tragicus qui post Euripidem vixit & χολή bilis cognominatus est & αλμίων, *salsus*, propter amarulentiam. Scripsit tragœdias centum, è quarum numero sunt *Ἡεργόνη*, *Νάυπλι*Ⓞ, *Οιδίπυς*, *Ὀνήυς*, *Πείραμ*Ⓞ, *Πηνελόπη*, *Φιλοκτήτης*. Æschyli Tragici sororis filius, ipse capite prominente & acuminato ut urupa, filium habuit Morsimum Tragicum ex quo natus est Astydamas Tragicus, & ex isto Philocles alter, belli dux.

Philonides Atheniensis Comicus antiquus, qui antè fullo fuit. Ex comœdiis ejus sunt *Κόθεροι*, *Ἀπήνη*, *Φιλέταιρ*Ⓞ. Alius Philonides quem perstringit Aristoph. in Pluto & de quo proverbium *ἀπαυδωτόπερ*Ⓞ *Φιλωνίδε* & *Μελιτέως*.

Philopœmen institutus à Cleandro Mantinensi, paterno hospite. Postea adolescentiam ingressus Ecdemum ac Demophanem * sectari cœpit, genere Megapolitanos, tyrannorum odio patria profugos & Arcesilai Philolophi convictu tunc utentes, qui in evertendo Nicocle Sicyoniorum Tyranno Aratum opera sua adjuverunt.

Philosophus qui Platonis Leges in XII. libros divisit, (decimum tertium enim ipse addidisse fertur) Socratis & ipsius Platonis auditor, qui contemplationi rerum cœlestium vacavit. Vixit tempore Philippi Macedonis, & hæc scripsit: *De Solis & Luna intervallo*. *De Diis libros II.* *De tempore*. *De fabulis*. *De libertate*. *De ira*. *De retributione*. *De Locris Opuntis*. *De voluptate*. *De amore*. *De amicis & amicitia*. *De descriptione*, *πρὸς τὸ γράφειν*. *De Platone*. *De eclipsi & magnitudine Solis & Luna & Terra*. *De fulguribus*. *De Planetis*. *Arithmetica*. *De numeris secundis*, *πρὸς πολυγόνων ἀριθμῶν*. *Opticorum libros II.* *Enopticon libros II.* *Κυκλιακά de circulis*. *Μισότητος medietates & alia*.

Philostratus primus, Lemnius Veri F. pater secundi Philostrati; Sophista qui artem oratoriam professus est Athenis, vixitque sub Nerone. Scripsit

* iidem infra apud Svidam minus bene vocantur *Ecdelus* & *Megalophanes*, Arcesilai Pitaxi discipuli.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Philyllius Atheniensis, Comicus antiquæ Comædiæ, ex cujus fabulis sunt: *Αἰγύς*, *Ἄσκη*, *Ἄνθεια*, *Δαιδαίτη* (νομῆν hoc meretricis) *Ἡρακλῆς*, *Πλύντεια ἢ Ναυσικαία*, *Πόλις*, *Φριμύχου*, *Ἀταλάντης*, *Ἐλένη*.

Φιλύριος Κινησίας. Cinestias poeta Dithyrambicus fuit, qui *Φιλύριος* dictus fuit (non ob levitatem vel pallorem, ut Svidas, sed quod tiliaceis tabulis propter gracilitatem se soleret fasciare, ut rectus incederet, quemadmodum ex Athenæi XII. p. 551. Kusterus recte notavit.)

Φλέδων. Timon Antisthenem Philosophum carpens ob scriptorum multitudinem, *παντοφύη Φλέδωνα σπινθάρια κωμωδία* appellat.

Phlegon Trallianus libertus Augusti Cæsaris, vel ut alii, Historicus scripsit *Olympiadas libris XVI*. Continent autem res ubique terrarum gestas usque ad Olympiadem CCXXIX. Eisdem etiam *VIII, libris* exposuit. Descriptionem Siciliæ. De longævis & rebus mirabilibus. De Romanorum festis libros III. De Romæ locis & eorum nominibus. Epitomen Olympionicarum, & alia.

Philostorgius notat (Josephum *) res Judæorum fusius executum esse quam Phlegonem & Dionem, quippe qui tantum breviter eas & obiter attigerint. Cæterum illorum quidem quæ ad pietatem aliasque virtutes spectent, nec istum nec hos ullam habuisse rationem. Contra vero Josephum videri timere & cavere, ne Græcos offendat.

Φλύακες. Sotades scripsit phlyacas, id est cinædos, dialecto Jonica. Itaque & dicti sunt *λόγοι ἰωνικοί*. Eodem poematis genere usus est etiam Alexander Ætolus, aliique. (infra in Sotade.)

Phocylides Milesius Philosophus, æqualis Theognidis. Uterque annis DCXLVII. post bellum Trojanum vixit, Olympiade LV. Scripsit *carmina heroica & elegias*. *Præcepta sive sententiæ* quas *κεφάλαια*, *καρτεία* inscribunt. Sunt autem ex carminibus Sibyllinis surrepta.

Phœniciz dictæ literæ quod Lydi & Jones eas ab inventore Agenore Phœnicie acceperunt, vel (ut Cretenses affirmant) quod ἐν *Φοινίκων πετάλοις* in palmarum foliis homines scriberent. Scammon libro secundo *εὐρημάτων* sive inventorum ait eas à Phœnicie filia Æθρονis sic appellatas esse, quæ virgo obiit, habuitque sorores Aglavnum, Ersen, Pandrosum.

†

Phœni-

* hujus potius nomen supplendum, quam cum Clariss. Kustero Justo, existimo, quoniam mox infra Josephi etiam disertâ mentio recurrit.

Phœnicides Comicus, ex cujus dramatibus sunt Φύλαρχος, & μισύμο-
νος, teste Athenæo in Dipnosophist.

Phœnicum mendacium, propter ea quæ de dracone & Spartis & Cadmo,
falsò dicuntur.

Phœnicum pacta. Phœnicos qui Carthaginem condiderunt, cum ad
Libyam navibus appulissent, rogarunt illius regionis incolas, ut se
reciperent noctem & diem. Hoc impetrato, discedere noluerunt,
quasi pacti fuissent se noctes & dies ibi mansuros esse. Demoh de
Metapontibus similia narrat.

Phormus Syraculanus Comicus, æqualis Epicharmi, familiaris Geloni
Siciliæ Tyranno & actor filiorum ejus. Scripsit Comœdias VII. quæ
sunt Ἀδμητός, Ἀλέως, Ἀλευός, Ἰλίου πόρθοις, Ἰππός, Κηφίους ἢ
Κεφέλαια, Περσός. Etiam Ἀταλάνης Athenæo memoratur. Primus
usus est talari veste, & scenæ rubris pallibus adornata.

Φρασίτης Cleanthes philosophus &c. supra in Cleanthe.

Φρυγίλος ὄρις, ἢ Φιλήμων γένος. Phrygilus est nomen avis. Philemon
autem à Comicis perstringitur ut Phryx & peregrinus & Car.

Phrynichus Polyphradmonis aut Minyæ F. aut Chorochis, Atheniensis
Tragicus, discipulus Thespidis qui primas Tragediæ inventor fuit.
Vicit Olympiade LXXII. primamque mulierem personam duxit in
scenam & tetrametri fuit inventor, & filium habuit Polyphradmo-
nem Tragicum. Ejus tragœdiæ hæ novem: Πλευρώνια, Αἰγύπτιοι,
Ἀκταίων, Ἀλεξίς, Αἰλιάς ἢ Αἰβίς, Δίπρυς, Ἡέρσα, Σύνθωκοι sive
Σύνθακοι, Δαναίδες.

Phrynichus Melanthæ F. Atheniensis Tragicus. Ex hujus fabulis sunt
Ἀνδρομέδα, Ἡεργόνη. Fecit etiam Πυρρίχας. Athenienses Phryni-
chum mille drachmis multarunt, quod de Mileti expugnatione
tragœdiam docuisset.

Phrynichus Atheniensis, unus ex postremis veteris Comœdiæ Comicis
qui fabulas docere cœpit Olympiade LXXXVI. Dramatâ ejus sunt
Ἐφιάλης, Κόνος, Κρόνος, Ρωμασαί, Σάτυροι, Τραγωδοὶ ἢ ἀπελεύθεροι,
Μονότροπος, Μύσα, Μύσῃς, Ποάστρια, Σάτυροι. Phrynichus de Lycis
& Amiphsias Comici subfrigidi.

Phrynichus, Bithynus, Sophista. Scripsit Ἀττικιστῶν, de nomineibus Atticis
libros II. Τιθεμίων συναγωγὴν collectionem Themiōum. Ἀπαρακτῶν ὁρατοῦ
libros XLVII. secundum alios LXXIV.

Phrynis Aristochidis, qui bello Medico florebat & genus à Terpanthro du-
cebat,

cebat, discipulus, Citharædus Mytilæus, qui primus putatur apud Athenienses cithara cecinisse & in Panathenæis vicisse, Archonte Callia. Ister in melopœis testatur Phrynidem fuisse Lesbium Canopis F. qui cum esset Hieronis tyranni coquus, cum aliis multis Aristocli di datus sit. Sed si coquus Hieronis fuisset, id non tacuissent Comici, qui Musicam veterem modulationibus mollibus ab ep̄ fractam & immutatam, sæpe arguunt.

Phylarchus Atheniensis, vel Naucratis (aliis Sicyonius vel Ægyptius) Historicus. Scripsit *expeditionem Pyrrhi Epirotæ in Peloponnesum* libris **XXVIII.** Deducit autem historiam suam usque ad ptolemæum Evergetem & Berenices obitum, & ad mortem usque Cleonymi Lacedæmonii, cui Antigonus bellum intulit. *Res ab Antiocho & Pergameno Eumene gestas. Epitomen mythicam. Περὶ τῆς Ἐλπίδος Ἰπποκράτους de apparitione Jovis. De inventis. Παρεμβάσεων* libros **IX.**

Φυσικὸς λόγος. Post moralia (Stoici) tractant de rebus naturalibus. Tria in rebus naturalibus spectantur, forma, materia & causa ob quam forma est in materia. Circa hæc versantur methodi quinque: Physica, Ars particularis (ἡ κατὰ μέρος τέχνη) Dialectica, Mathematica, prima philosophia &c.

Philes Car Halicarnassens, frater Artemisæ bellica fortitudine claræ, Mausoli uxoris: qui singulis versibus *Iliadæ* totidem *pentametros* addidit in hunc modum:

Μῆνιν ἀνδρῶν Πηληϊάδεω Ἀχιλλῆϊ,

Μῦσα, σὺ γὰρ πάσης κίερατ' ἔχεις σοφίης.

Scripsit & *Margitem* qui Homero vulgo tribuitur, item *Batrachomyomachiam.*

Πυράκις sortes in urnam demissa, quas areas fuisse innuit Demosthenes Oratione de nomine &c.

Pindarus Thebanus, Scopelini vel potius Daiphanti aut Pagonide F. Nam Scopelini filius est obscurior & Pindari alterius cognatus. Discipulus fuit Myrtidis mulieris, natus Olymp. LXV. ita ut Xerxe in Græciam trajiciente esset annorum XL. Frater illi Erotion, filius Diophantus, filia, Eumetis & Protomache. Cum petiisset à Diis ut pulcherrimum in vita sibi darent, compos voti factus est, obiit enim subito in theatro reclinatus super Theoxeni amasii sui genua, annos natus LV. Scripsit hæc libris septemdecim, dialecto Dorica: *Olympionicas, Pythiônicas, (Nemeônicas, Isthmionicas)* *Prosedias, Parthenias, Eubronias*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

latus fuisset. Etiam alii post eum filii Aristoni nati sunt, Adimantus & Glaucus, & filia Potone. Prima litterarum rudimenta à Dionysio quodam didicit: in palastra se exercuit apud Aristonem Argivum. Cum artem poeticam didicisset, *dicbyrambos & tragedias* scripsit. His deinde spretis, apud Socratem circiter XX. annos philosophatus est. Et fertur Socrates quo die ad ipsum venit Plato, in somnis vidisse cygnum genibus suis insidentem. Aristocles prius dicebatur, postea Plato dictus est vel quod *πλατὺς τὸ σῆμα*, lato esset pectore, vel quod *πλατὺς ἐν λόγοις* in oratione copiosus. Ter in Siciliam profectus est ad tyrannos Dionysios. Venditium à tyranno Anniceris Afer emit & manumisit. Docuit in Academia, scholamque ejus ordine hi exceperunt: Speusippus, Xenocrates, Polemo, Crantor, Crates, Socratici fuere hi: Arcesilaus, Lacydes, Evander Phocænsis, Damon Leonteus, Moschion, Evander Atheniensis, Hegesinus, Carneades, Harmadas. * *Dialogi* ejus genuini omnes sunt LVI. quorum alii sunt Physiologici, alii Ethici, alii Dialectici. *Respublica* ejus in *libros decem* dividitur, *Leges* vero in *libros XII.* Reliquæ tetralogiæ sunt novem. Plato pauper fuit & solummodo in Academia possedit hortum, ex quo trium aureorum proventus quotannis redibant. Sed successoribus ejus per liberalitatem hominum sanctorum & eruditionis amantiū, qui philosophiæ studiis promovendis testamento sua reliquerunt bona, totus reditus mille vel plurimum etiam aureorum fuit. Plura deinde refert Svidas, quæ Platonem hausisse ex libris sacris, vel ab Ægyptiis didicisse affirmat.

Plato Atheniensis, Comicus, temporibus Aristophanis, Phrynichi, Eupolidis & Pherecratis. Fabulæ ejus XLVIII. è quibus *Ἄδωνις, αἰαφ, ἱερῶν, Γεῦρες, Δαίδαλ, Ἐορταί, Ἑλλας ἢ Νῆσι, Ευρώπη, Ζεὺς κακῆμεν, Ἰώ, Κλεοφῶν, λαῖος, Λακωνες ἢ ποιηταί, Μέτακοι, Μυρμηκες, Μαρμαρυθ, Μανέλεως, Νίκαι, Νυξ μακρά, Ξάνται ἢ Κέρκωπες, περιαλγής, Ποιητής, Πείσανδρ, Πρίσθας, Παιδίον, Σοφισαί, Συμμαχία, Σκυθαί, Συρφαξ, Ἰπέρβαλ, Φάων.* Genere dicendi usus est perspicuo & claro uti ait Athenæus in *Dipnosophist.* Ejus etiam sunt *Ἀνδροφόν, Συνεξαπατών & Πανηγυρισαί,* alizque plures.

Plotinus Lycopolita, philosophus, discipulus Ammonii qui antea erat *σακρωφωρ* sive bajulus, magister Amelii quem Porphyrius auditavit, ut Porphyrium Jamblichus, & hunc Sopater. Jam senex sub Gallieno ad annum ejus septimum, vixit scripsitque libros LIV. qui

in sex Enneades dividuntur. Usus est corpore imbellici ex morbo sacro. Scripsit etiam alia.

Plutarchus Charonensis, Bœotius vixit Trajani Imp. temporibus & antè. Trajanus dignitate consulari eum ornavit, edixitque ne quis magistratum in Illyrio sine ejus consensu quicquam faceret. Scripsit multa.

Plutarchus Nestorii F. Atheniensis, philosophus, magister Syriani, præceptoris Procli Lycii, qui Scholæ philosophicæ Athenis præfuit, & successorem habuit Marinum. Scripsit multa.

Polemon Philostrati vel Philocratis F. Atheniensis, philosophus, discipulus Xenocratis qui fuit Platonis successor. Academiae & ipse præfuit, & cum antea luxuriæ deditissimus fuisset, philosophari postea cœpit. Multos scripsit libros, sed quorum nullus existat. Delectabatur præcipue Homero & Sophocle, utrumque pari sapientia præditum esse dicens, unde Homerum Sophoclem epicum, Sophoclem vero Homerum tragicum appellabat.

Polemon Evegeti F. Iliensis ex vico Glycya, donatus civitate ab Atheniensibus, ideoque Helladicus adscriptus: periegetes & historicus. Vixit tempore Ptolemæi Epiphani. Sed Asclepiades Myrleanus auctor est eum æqualem fuisse Aristophanis Grammatici, & Panætium Rhodium etiam audivisse. Scripsit *descriptionem Ilii, libris III. Origines urbium quæ sunt in Phocide, & earum cognatione cum Atheniensibus. Origines urbium Ponticarum. De urbibus Laconicis & alia plurima. In his & κασμουνη περιγρησις, Orbis descriptionem sive Geographiam.*

Polemon ex Laodicea ad Lycum fluvium, Rhetor & Sophista, qui Smyrnæ docuit, Aristidis Rhetoris magister. Vixit tempore Trajani & post ipsum, discipulus Timocratis philosophi ex Heraclea Pontica oriundi & Scopeliani Sophistæ. Obiit anno ætatis LVI. cum se ipse in sepulchrum conjecisset & inedia necem sibi conscivisset, quod articulari morbo vexaretur. Quamobrem cognatis & amicis lugentibus dixit, *Dato mihi aliud corpus, & in illud migrabo.* Medicis quoque crebro eum letantibus dixit: *Quam citissime Polemonis lapicidinas excidite.*

Polemon junior Sophista, Commodi temporibus.

Polles Ægiensis (ex Ægis urbe Asiæ prope Magnesiâ & Smyrnâ) philosophus & vates. Scripsit ordine alphabetico *συμβολικά de signis ex quibus futura conjiciuntur libris II. Διανοσκοτικά Auguria (ex avibus)*

libris VII. Arithmetica libris II. περί τῆς καθ' ἑμῶν οἰωνοπολίης de auspiciis Homericis. De Tyrrenorum divinatione, ἱατροσυμβολικά conjecturas medicas. περί δρυοκολάπης de pice Martio. ἱερὸν λόγον, orationem sacram. κατοικιδίων de signis domesticis librum unum. Θεραπευτικὸν de venatione. De sympathiis & antipathiis. De fulminibus & earum observatione. ἐνόδιον οἰώνισμα, de ratione captandi omina ex iis rebus quae alicui in via occurrunt ut si quis hoc portans alicui occurrat, hoc significat. (Supra in οἰωνιστικῆν.)

Pollio (Πολίων) Asinius, Trallianus Sophista & philosophus, Romae eloquentiam professus sub Pompejo Magno, Timageni in Schola successit. *Philochori Ἀττικῶν* sive opus de rebus Atticis in epitomen rededit scripsitque *dicta & facta memorabilia Musonii Philosophi. Epitomen Diophranis Georgicorum libris II. Adversus Aristotelem de animalibus libros X. De civili bello Romano Caesaris & Pompeji.*

Pollio Valerius, Alexandrinus, philosophus qui sub Adriano vixit. Hujus filius Diodorus philosophus scripsit *enarrationem locorum difficultium quae apud X. Oratores reperuntur. Valerius composuit collectionem vocabulorum Atticorum, ordine alphabetico, & alia quaedam Philosophica.*

Pollio Grammaticus scripsit *περί τῶν παρὰ γράμμα ἀμαρτανόμένων* de erratis quae circa litteram committuntur.

Pollux (Πολυδεύκης) Naucratis, Sophista, quem quidam ajunt Arduenna Phoeniciae ortum, sed falluntur. Docuit Athenis sub Commodio Imp. & obiit anno aetatis LVIII. Scripsit *Onomasticum, quod est collectio vocabulorum diversorum quae de eadem re dicuntur, libris X. Dissertationes sive Sermones. Declamationes. Commodi Caesaris epitaphium. Orationem ad Romanos habitam, Ἑρωμαϊκὸν λόγον. Βυζαντινὴν sive certamen Musicum. Contra Sineses. Πανελληνίαν orationem in conventu totius Graeciae habitam. Ἀρχαδικὸν ad Arcades, & alia.*

Polus Agrigentinus, Orator, vel potius antiquorum Sophistarum unus, Licymnii Magister. Scripsit *Genealogiam Graecorum & Barbarorum qui ad Trojam bellum gesserunt & quem exitum quisque eorum habuerit. Quidam tamen opus hoc Damaska tribuunt. Navium catalogus. De vocabulis.*

Polyenus Sardinus Sophista sub primo Caesare Caio. Scripsit *Orationes forenses, & causarum sive Patrociniarum formas, δικῶν ἢτοι συνηγοριῶν ὑποτυπώσεις. Parthici triumphus libros III. & alia.*

Polyenus Macedo, Rhetor. Scripsit *de Thebis Taciticorum libros III. & alia.*

Poly-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

ipso cognoscendo, περί τῆς γυνῆς σεαυτοῦ, libros IV. De incorporeis. Unam esse. Platonis & Aristotelis sectam, libros VII. In Julianum Chaldaum. Philosophicam historiam libros IV. Contra Christianos libros XV. De Homericis Philosophis. Adversus Aristotelem, qui animam entelechiam esse existavit. Φιλολόγη ἱστορίαι. historia philologica libros V. De genere, specie, differentia, proprio & accidente. De Nili fontibus secundum Pindarum. De utilitate quam Reges ex Homero possunt percipere, libros X. Miscellaneorum questionum libros VII. In Thucydem proemium. Adversus Aristidem libros VIII. In Minuciani artem & alia plurima, præcipue Astronomica, inter quæ & εἰσαγωγήν ἀστρονομικῶν, introductionem in res Astronomicas libros III. itemque dubia Grammatica.

Posidippus Cassandrensis, Cynisci F. Comicus, qui tertio anno post Menandri obitum fabulas docere cœpit. Dramata ejus sunt ad XXX.

Posidonius Apameensis Syrus aut Rhodius, Philosophus Stoicus cognomine ἄβητα. Scholam habuit Rhodi, discipulus & successor Panætii.

Venit Romam sub M. Marcello. Scripsit multa.

Posidonius Alexandrinus, Philosophus Stoicus, Zenonis Citiei discipulus.

Scripsit historiam inde incipientem ubi desinit Polybius libris LII. usque ad bellum Cyrenaicum & Ptolemaum. Item declamationes Rhetoricas. In Demosthenem argumenta. Sed hæc puto potius esse Posidonii Olbiopolitæ, Sophistæ.

Posidonius Olbiopolita, Sophista & Historicus. Scripsit de Oceano & rebus quæ in eo sunt. De regione quæ Tyrica vocatur. Atticæ historias libris IV. Libycæ libris XI. & alia quædam.

Posidonius qui scripsit παλαίκοις οἰκισμαί. (Supra, in διωνυσικῶν.)

Postumius Romanus, Capua oriundus, initio aurifaber, deinde post trigessimam ætatis annum Athenas profectus, Græcorum litteris eruditus & multis præclaris instructus scientiis ad seram ætatem vixit. Hic de se poterat usurpare illud Heracliti (apud Julianum Orat. VI. p. 185.) Ἐμῶν τὸν ἐδίζησάμην, me ipsum quæsi.

Potamon Alexandrinus, Philosophus vixit ante Augustum & illius tempore.

Ejus est in Platonis de Rep. commentarius.

Potamon Mytilenæus, Lesbodædis F. Rhetor Romæ sub Tiberio Imp. eloquentiam professus. Hunc in patriam aliquando redeuntem

Imperator talibus litteris instruxit: Potamonem Lesbodædis F. si quis injuria afficere ausus fuerit, videat an mecum bellum gerere possit. Scripsit de

Alexandro Macedone. Fines Samiarum. Bruci encomium. Casaris encomium.

De perfecto Oratore. Potone,

Potone, Platonis Philosophi soror.

Pratinas Pyrrhonidæ vel Encomii F. Philiagius, poeta Tragicus qui cum Æschylo & Chœrilo certavit Olympiade LXX. & primus Satyros scripsit. Illo fabulas docente, tabulata, in quibus spectatores stabant, ceciderunt, unde Athenienses theatrum exstruxerunt. Fabulas edidit L. quarum XXXII Satyricæ. Semel vicit.

Πρόβου. Philosophi qui cum Arcobindo in Persiam iverunt legati, fuerunt isti: Damascius Syrus, Simplicius Cilix, Eulalius (Agathiz codices *Eulamius*) Phryx, Prifeianus Lydus, Hermias & Diogenes Phœnices, Isidorus Gazzus. Hi omnes domum redierunt, Barbari hospitalitate valere iussa. Sed in pace Romanorum cum Persis, eantum est ut viris illis secure vivere liceret, nec contra animi sententiam ab avita (de Diis) opinione esset recedendum.

Priscus Panites Sophista, Theodosii jun. temporibus scripsit *Historiam Byzantinam & de Attila libros VIII.* item *declamationes Rhetoricas & Epistolas.*

Prozresius Pancratii F. ex Cæsarea Cappadociæ, Sophista qui Antiochiæ Ulpianum audivit. Athenis docuit paullo ante Libanium, maximis à Constantino honoribus ornatus. Scripsit *Declamationes Rhetoricas.* Vixit & sub Juliano Libanii temporibus, & Julianus ut Prozresio ægre faceret, Libanium vehementer coluit. (Supra in Libanio.)

Προκίφαλ. Supra, in Philocle.

Proclus Mallotes, Cilix, Philosophus Stoicus. Scripsit *commentarium in Diogenis sophismata.* Et *adversus Epicurum.*

proclus alter, Mallotes, Philosophus & ipse Stoicus.

proclus Proculejus, Themisonis F. Laodiceæ Syriæ sacerdos sive hierophanta. Scripsit *Theologiam.* In *Pandora fabulam quæ est apud Hesiodum.* In *Nicomachi Isagogen Arithmetica,* & alia quædam *Geometrica.*

Proclus Lycius, discipulus Syriani & auditor Plutarchi Philosophi, Nestorii F. Platonius Philosophus qui Philosophicæ Scholæ Athenis præfuit, habuitque discipulum & successorem Marinum Neapolitanum. Scripsit permulta Philosophica & Grammatica. *Commentarium in totum Homerum.* In *Hesiodi Opera & dies.* De *chrestomathia libros III.* Περὶ αἰγωγῆς de *disciplina Theurgica libros II.* In *Remp. Platonis libros IV.* In *Orphei Theologiam.* Συμφωνίαν sive *consensum Orphei, Pythagoræ & Platonis.* In *Oracula libros X.* De *Diis Homericis.* *Argumenta XVIII. contra Christianos.* Hic est Proclus ille qui secundus à Porphyrio impuram & petulantem linguam in Christianos strinxit. Adversus hunc Joan-

nes Philoponus scripsit, qui argumenta ejus XVIII. admirabili dextertate refutavit, eumque vel in Græcis disciplinis, quarum peritia se jactabat, indoctum & exiguo judicio præditum ostendit. Scripsit etiam Proclus *Μητρωακὴν βιβλίον*, *librum de Matre Deorum*, quem si quis in manus sumat, ex eo intelliget Philosophum ἢ ἀνευ Θείας κατὰ κωχῆς non absque divino afflatu omnem Deæ illius Theologiam in lucem protraxisse, ita ut aures non amplius turbentur lamentationibus quæ (in sacris illis) audiuntur.

Proclus Imperatoris Justinii quæstor vir justus qui nullam legem temere scripsit &c.

Procopius illustris, Cæsariensis, Palæstinus Rhetor & Sophista. Scripsit *Historiam Romanam* sive Bellisarii bella & res Romæ & in Africa gestas. Vixit tempore Justiniani Imp. fuitque Bellisarii notarius & comes, omnibusque bullis & rebus gestis à se descriptis ipse interfuit. Scripsit & aliam librum, qui prioribus additus est nonus, & *anecdota* inscribitur, continens vituperationes & comicas insectationes Justiniani Imp. & Theodoræ conjugis ejus, itemque Bellisarii & uxoris ejus.

Procopius. In templo S. Martyris Procopii in Chelone, statua cujusdam Evnuchi posita est, in cujus pectore inscriptum erat: *quisquis hoc signum loco moverit, laqueo pereat* &c.

Prodicus Cæius ex insula Ceo & urbe Julide oriundus, Philosophus Physicus & Sophista, æqualis Democriti Abderitæ & Gorgiæ, discipulus Protagoræ Abderitæ. Athenis hausta cicuta mortuus est velut qui juvenes corrumpere.

Πρόληψις. Chrysippus Naturalium Quæstionum Libro XII. tria dicit esse criteria, sensum, cognitionem & anticipationem. Epicurus vero prolepsin ait esse memoriam ejus quod extrinsecus sæpius apparuit &c.

Prometheus Judicum Judaicorum tempore apud Græcos celebris fuit, qui primus invenit Grammaticam & Philosophiam. Idem homines finxisse dicitur, quod rudes sapientiam docuit. Tunc floruit & *Epi- metheus* qui Musicam invenit: & *Alas*, qui quod Astronomiam interpretaretur, cælum gestare est dictus. Porro *Argus*, qui ob artium repertam scientiam multos oculos habere fingebatur. Tunc etiam fuit *Sibylla* fatidica, regnante apud Ægyptios Pharaone cui cognomen Taracho, & Athenis Cecrope qui διφύς sive biformis dictus est ob corporis magnitudinem, vel quod ex Ægypto oriundus venisset.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

sunt, quod aliquando sic exōntus erit : περι Θεῶν ἢ κ' ἔχω εἶδεναι ἔτε
 ὡς εἶναι, ἔτε ὡς ἢ κ' εἶσι. *De Diis scire non possum utrum sint, an vero non sint.*
 Platone Philosopho est antiquior, fuitque magister Prodici Ceii &
 multorum aliorum.

Protogenes Xanthius ex Lycia, pictoria arte celebris qui Bacchum, Διόνυσον
 (Leopardus XVI. 2. emendat. ex Plutarchi Demetrio p. 898. legit *
 Ἰάλυσον) Rhodi pinxit, opus incomparabile quod admiratus est De-
 metrius Poliorcetes cum Rhodum per biennium obsideret adductis
 mille amplius navibus & plus quam 55000. armatorum. Scripsit
 Protogenes *de arte pictoria & figuris libros II.*

Ptolemæus Cytherius Poëta epicus. Scripsit *de psalacantha*, quam herbam
 esse dicit mira vi præditam.

Claudius Ptolemæus, Alexandrinus Philosophus tempore Marci Imp.
 Scripsit *tres libros Mechanicos. De ortu & significationibus stellarum inerran-
 tium. Planisphærium. Canonem expeditum. Magnum opus Astronomicum
 sive Syntaxin, & alia.*

Ptolemæus Pindarion, Alexandrinus Grammaticus, Oroandri P. discipu-
 lus Aristarchi. Scripsit *Homericorum exemplorum ἑξήκοντα*
 libros III. De Homericō charactere. Adversus Neorhalidem de
 dictione. De Utide Homericō. De asteropæo apud Homerum,
 & alia.

Ptolemæus Grammaticus, Πρωτέης dictus quod Aristarchum sequeretur,
 Auditor fuit Hellanici Grammatici qui audiverat Agathoclem disci-
 pulum Zenodoti Ephesii. Scripsit *πρὸς τῶν παρ' Ὀμήρω πληγῶν*, de
plagis apud Homerum. Commentarium in Odyssæam.

Ptolemæus Aristonici Grammatici pater & ipse Grammaticus, qui ambo
 Romæ artem Grammaticam professi sunt. Scripsit *ὁμοίως εἰρημένα*
τοῖς Τραγικοῖς, de iis qua similiter dicta sunt à Tragicis. In Homerum libros
*quingentos. Τὰ πρὸς τῷ ποιητῇ ἕως ἰσορημεία, de iis qua apud Home-
 rum mira & peregrina traduntur. De Musis & Nereidibus.*

Ptolemæus Hephæstionis F. cognomine χένος, Alexandrinus Gramma-
 ticus clarus sub Trajano & Adriano Impp. Scripsit *de historia paradoxa
 sive mirabili. Sphingem drama historicum. αἰθόμηρον sive poema Ho-
 meri emulium, rhapsodiarum XXIV. & alia quædam.*

Ptolemæus Alcalonites Grammaticus qui Romæ docuit. Scripsit Home-
 ricam prosodiam. De Hellenismo, sive de recta loquendi ratione
 libros

* Confer Franciscum Junium in artificum catalogo p. 184. seq.

libros XV. De metris. De Aristarchea Odyssæ correctione. De differentia vocabulorum. Item alia Grammatica.

Pulcheria Arcadii Filia nondum annos XV. nata Imperium optime administravit, fratremque Theodosium erudit, & pietate erga Deum accurate instituit multasque instruxit Ecclesias. Nestorius Pulcheriæ invisus erat, criminabatur enim eam apud Paulinum Magistrum. Sorores ejus Arcadia & Marina. Theodosius sæpe libellis non lectis nomen suum subscribebat. Itaque pulcheria ipsi subjecit libellum quo conjugem Eudoxiam donari sibi petebat, ut ea ancilla uteretur &c.

Pylades Cilix ex oppido Mistarnis. Scripsit *de saltatione Italica*, cujus ipse inventor fuit. *De saltatione Comica* quæ κέρδαξ vocabatur. Item *de saltatione Tragica* quæ σίκουρις, & *de Satyrica*, quæ ἐμμέλαια.

Pyrrhon Plistarchi F. Eleus Philosophus tempore Philippi Macedonis, Olympiade CI. & ultra. Primum quidem pictor fuit, postea animum ad philosophiam applicans audivit Brysonem Clinomachi discipulum, deinde Anaxarchum, discipulum Metrodori Chii, cujus magister fuit Democritus Abderita. Statuit nihil esse natura honestum & turpe, sed omnia moribus & lege.

Pyrrhon Phliahus, Timarchi F. discipulus Timonis Philosophi.

Pyrrhonii Philosophi qui Pyrrhonis sectam amplectebantur, dicti etiam aporetici, sceptici, ephectici, Zetetici &c. Sceptices primus auctor fuit Homerus, qui nihil certi de rebus pronunciat. Septem etiam sapientes fuere Sceptici, quorum est dictum *ne quid niscis*. Archilochus quoque cum ait : *Τοῖος ἀνθρώποις νῦν γίνεσθαι θνητοῖς, ὁκείην Ζεὺς ἡμέραν ἄγει*, & Euripides (Supplicibus) *τί δῆτα τὰς ταλαιπώρας βροτῆς φρονεῖν λέγουσι; σὺ γὰρ εἰρητημέθ' αὐτῶν μετ' ἑτοιαῦθ' ἀτυχεῖν δέλων.*

Pythagoras Samius, revera Thyrrhænus, Mnesarchi sculptoris annulorum filius, qui cum patre Samum adolescens ex Tyrrenia migravit ubi Pherecydem Syrium, deinde Hermodamantem audivit Creophylinepotem, hinc Abaridem Hyperboreum & Zaretem Magum. Apud Ægyptios etiam & Chaldaeos disciplinis institutus rediit Samum, quam cum Polycratis tyrannide teneri vidisset, Crotonem in Italiam abiit, apertaque ibi schola quingentos & amplius discipulos habuit. Fratres ei duo, natu major Eunomus, medius Tyrrenus. Servus Zamolxis, cui Getæ ut Saturno immolant. Uxorem duxit Theanonem, Brontini Crotoniatæ filiam, ex qua filios duos suscepit, Telavgem & Damonem, vel ut alii, Mnesarchum: filiam quoque Myiam sive ut alii Arignotem. Scripsit Pythagoras tres tantum

libros παιδευτικόν, πολιτικόν & tertium qui Lysidis Tarentini est potius, ejus discipuli, qui Thebis, quo fugerat, Epaminondam instituit. Quidam *αυρεα carmina* quoque illi tribuunt. (Plurima deinde de Pythagora ejusque morte, philosophia ac symbolis refert Svidas, qui etiam videndus in ἤδη.)

Pytheas, Atheniensis, Orator, mylothri sive pistrinariii filius, scripsit *conciones & orationes forenses* & alia quædam, non annumeratus autem est (decem) oratoribus, ut homo audax & dissolutus, qui Athenis ob res alienum ex carcere effugit in Macedoniam, ac postea rediit.

Πυθιαὶ βοῆ, vox cum cantu tibiæ conjuncta, carmen pythium. Hinc *πυθαύλης*, quomodo pæana vocant.

Πύθειον, Templum Apollinis, Athenis à Pisistrato conditum, in quo tripodas ponebant, qui cyclio choro Thargelia vicerant.

Python Byzantinus Orator qui in exilium pulsus in Macedoniam abiit, ibique multos ad proditionem impulit &c.

Quadratus Romanus, Historicus. Scripsit Jonicâ dialecto historiam Romanam libris XV. eamque inscripsit *χιλιετηρίδα*, quod complecteretur res mille annorum à Roma condita ad Imp. Alexandrum Mammææ F.

Quirinus Sophista, qui *lingua arabii, γλωσσα ταμιεία* vocabatur, cujus cura ab Imperatore ei commissa erat.

Rhadamanti iudicium, de iis quorum testata est justitia. Rhadamanti iusjurandum. supra, *χῆνα ὀμνύναι*, & Lampon.

Rhamnus de sapientibus clarisque viris dicitur. Rhamnus enim erat populus Atticæ in quo Antiphon floruit, orator celebris, quem multi imitari volentes, proverbium usui vitæ reliquerunt, ut viri præclari, Rhamnusi vocarentur. Rhamnusia Nemesis, statua quam fecit Phidias & Erechtheus matris suæ nomine, quæ Nemesis vocabatur, & illo in loco regnaverat, dedicavit. Phidias Agarocrito Pario, amasio suo permisit nomen suum inscribere; ut Olympiæ, digito Jovis inscripsit *παντάρκης καλός*. Erat Pantarces Argivus formosus, ipsiusque amasius.

Ραριαὶς. Rharus Cererem errantem & Proserpinam quærentem hospitio excepit, pro quo beneficio Ceres Triptolemmum Celei F. Rhari nepotem agriculturam docuit, eique currum alatorum draconum dedit quo vectus terram peragravit, & agriculturam homines docuit.

Rhapsodi dicebantur qui carmina Homeri in theatris recitabant, quod *ῥαίβ. δὲς*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Salustius Sophista scripsit commentarium in Demosthenem, Herodotum & alia.

Salustius Mopseates Medicus, scripsit de Medicina, sub Tiberio Imp.

Salustius Basilidis Syri & Theocleæ Emesenzæ F. Athenis Alexandriam cum Isidoro venit. Eloquentiæ præceptis ab *Eunoio* Sophista Emesæ tunc versante eruditus, publicas Demosthenis orationes omnes edidicit, & orationes scripsit non inferiores illis. Nostrum quoque civem (Damascii verba sunt) *Marcellinum* Eunoii sodalem octo libros historiæ Thucydidis edidicisse ajebat, nihil tamen auditu dignum dicere potuisse. *Νοππικος* etiam ajunt sexies totum Demosthenem edidicisse, sed tamen ne os quidem aperire potuisse ut aliquam orationem commodam haberet. Salustius dicebat philosophari hominibus non esse facile sed potius impossibile, Heracliti more insectator vulgi & derisor falsus. Idem virtutem quintam, vocabat veram opinionem de Diis, quæ interdum inesse videtur etiam improbissimis. Philosophabatur cynico more &c.

Salustius præfectus prætorio sub Juliano &c.

Σαμίαν ὁ δῆμος πολυγυράμματα dictus ab Aristophane in *Babyloniis*, sive quod Samii à tyrannis ad incitas redacti, ob civium penuriam servis jus civitatis adscriperunt, ut Aristoteles tradit in *Samiorum Rep.* Vel quod apud Samios XXIV. litteræ primum inventæ à Callistrato, ut Andron in tripode ait. Archinus vero Athenæi F. Archonte Euclide Atheniensibus persuasit, ut Jonum litteris uterentur. Aristophanes autem Comœdiam *Babyloniis* docuit per Callistratum annis (XX.) ante Euclidem sub Archonte Euclee. De eo autem qui rem istam Athenensibus persuasit, scribit Theopompus. Alii causam afferunt, quod Athenienses Samios in bello captos stigmatibus nocturnis notarent, Samii vero Athenienses samæna quod est navigium bireme à Polycrate Samiorum tyranno primum fabricatum, ut ait Lysimachus libro secundo *Nostrorum* sive de reditu.

Sanchoniathon Tyrius, Philosophus, qui belli Trojani tempore vixit scripsitque *de Hermetis Physiologia* quæ (in linguam Græcam) translata est. *Ancienta Tyriorum inscriptura*, linguâ Phœnicum, *Theologiam Ægyptiacam*, & alia.

Sandon Hellanici F. Philosophus. Scripsit *argumenta in Orpheum*, librum unum.

Sannyrion, Atheniensis, Comicus. Ejus dramata : *γύλας, Δανάη, ἰώ, ψυχασαί*, ut Athenæus in *Dipnosophistis*. Sappho

Sappho Simonis filia, vel Eunomini (al. Eumeni) vel Ecigyi, vel Ecryti, vel Semi, vel Camonis, vel Etarchi, vel denique Scamandromyia, & Clides, matris. Lesbica, Ereso oriunda & Lyrica. Vixit Olympiade XLII. quo tempore floruerunt Alcaeus, Stesichorus, Pittacus. Fratres ejus Larychus, Charaxus, Eurygius. Nupsit Cercolæ ditissimo viro ex Andro, unda nata ipsi fuit filia Clis. Amicæ Atthis, Telesippa, Megara. Discipulæ Anagora Milefia, Gongyla Colophonica, Eunica Salaminia. Scripsit *carminum lyricorum libros IX.* & prima plectrum invenit. Scripsit & *Epigrammata, Flegias, Jambos, Monodias.*

Sappho Lesbica, Mytilenza, psalteria de qua supra, in Phaon.

Ælius Sarapion, Rhetor, Alexandrinus. Scripsit *de vitiis declamationum, Ἀκροάσεων sive auscultationum libros VII. Panegyricum in Adrianum Imp. Consulationes ad Alexandrinos. Reſte ne Plato Homerum è Rep. sua ablegavit,* & alia multa. Item *artem oratoriam.*

Sarapion solum fere Orpheum habebat & legebat: subinde Isidorum de quaestionibus occurrentibus interrogans, virum summa Theologiae scientia instructum, quem solum familiarem norat & admittebat, nec ullum alium suarum, facultatum, duorum aut trium librorum, inter quos erat Orphei poësis, dignum judicabat, putans se in illo perspexisse vitam illam Saturniam, Poëtarum fabulis celebratam. Nam ille quidem poëtarum scriptis celebratus Chiron in Saturnii & Jovii regni confinio potius constitit, unde biformis esse traditur. Eodem tempore vir alius Alexandria venit, ex tota diametro, vel magis etiam, si sic dicere fas est, quam ex diametro à Serapione distans: nam hic quidem Saturnius aut Jovius fuit, ille vero Typhonius, & Typhone versutior bellua. Nullus enim eorum qui nunc vivunt hominum ignorat quo animo & qua fortuna fuerit Pamprepus.

Σαρῆπιος. Alcaeus pittacum vocavit *σαράπειδα, χειροπόδην, γάυρικα, φύσκωνα, γάστρανα, ζοφοδορπίδα & αγασύρασον &c.* (ex Laërtii lib. I. c. 86)

Scindapsus, Instrumentum Musicum. De Zenone Citico (Timon:) ὃ δὲ ἔφη γύργαθ' αὐτὸ μικρὸς ἰών, νῦν δὲ εἶχον ἐλάσσονα σκινδαψοῖο. *mentem habebat, minorem scindapso.*

Σκίφης. Crantor philosophus poëtae cujusdam versus σκίφης plenos esse dixit. Σκίρταλ'Ⓞ. Diogenes Sinopenfis, jam senex, à Scirtalo pirata captus est. Σκληρῆς αἰδὴ δασμὸν tributum duræ vatis, Sphingis, (apud Sophoclem Oedipo tyranno.)

Σκολιά, carmina convivalia, Σκολιῶν Μελίτις, Καρμικῶν φύλημάτων. Melitus

tus iste fuit poëta Tragicus qui Socratem accusavit, perstringitur à Comicis ut poësi frigidus, & moribus improbis præditus. Carica, carmina lyrica lugubria.

Σχολιόν, carmen paucorum versuum. Timocreon Rhodius poëta epicus * tale scolium contra divitias scripsit, cujus initium est, ὄφελος ὦ τυφλὲ πλῆπι, ὁ τῶν κατὰ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ἠὲν οὐρανὸν ἀεικέλιος καὶ ἀεικλής, *o cæca divitiæ, utinam nec in terra nec in mari nec in continente unquam vise fuissetis, sed in tartaro & acheronte habitaretis: Vos enim omnium malorum inter homines causa estis.* His simile est decretum à Pericle scriptum, quo Megarenses foro, mari, continente arcebantur.

Scopas Ætolorum prætor frustratus principatu cujus maxime causa leges scribere ausus fuerat, Alexandriam cogitabat &c.

Scopelianus Clazomenius Sophista qui sub Nerva vixit & Smyrnæ eloquentiam docuit, auditor Nicetæ, æqualis Apollonii Tyanensis, ad quem etiam Epistolas Apollonius scripsit.

Σκύθης. Anacharsis fuit Scytha, sed matre Græca natus & ideo διγλωσσός. ὁ δὲ ἑκείνου περὶ τῶν νόμων βιβλίον, qui Scythiæ leges tulit.

Scylax Caryandensis ex Caryanda Cariæ civitate prope Halicarnassum, Mathematicus & Musicus. Scripsit periplum locorum extra columnas Herculis. De Heraclide Mylassorum Rege. Terræ periodum. ἀντιγραφὴν adversus Polybii Historiam.

Scytale Epistola Laconica. Ligna erant duo polita & oblonga, quorum alterum Lacedæmoniorum ephori retinebant, alterum tradebant duci quem ad bellum mittebant, & quoties ei aliquid mandare volebant, albo loro lignum involcebant & in eo mandatum scribebant, deinde loro replicantes id tabellario tradebant asportandum. Dioscorides ἐν τοῖς περὶ νομίμων in opere de moribus & institutis refert fœneratores dividere scytalem duobus testibus præsentibus, & in utraqve ejus parte contractum scribere, & alteram quidem uni ex testibus dare, alteram sibi reservare. Utebantur scytala & alio modo, ut Aristoteles in Ithacensium Rep. scribit.

Secundus Atheniensis, Sophista (non is) qui vocatus est Plinius. Epicurus sive clavus ligneus vocabatur, ut fabri filius, fuitque Herodis Sophistæ magister. Scripsit declamationes oratorias.

Seleucus Alexandrinus, Grammaticus, cognominatus Homericus, qui Romæ eloquentiam docuit. Scripsit commentarios in totum pæne poëtam.

* infra, apud Sydam rectius, melicæ,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Idem Julianum, fratrem meum * natu minorem sic ad eloquentiæ studium inflammavit, ut eum & poëtas & celebres oratores ediscere juberet. Et alios quidem Poëtas utcumque probabat, at Callimachum in manus sumens, Afrum hunc poëtam nunquam non derisit. Quia lectione ejus adeo offendebatur, interdum ut librum ejus conspueret. Huic Zeno Imp. proximam à se dignitatem pollicitus est si Christianus fieri vellet : & ipse nobis Epistolam pollicitationes illas continentem, sed nihil apud se proficientem recitavit. Arcadium etiam Larissam per Epistolam objurgavit. Nam Severianus in Epistolis scribendis acer & cordatus erat.

Severus Σαβῆρος Sophista Romanus sub Anthemio Imp. fuit, Alexandriam vero profectus in otio philosophico vitam transegit, variorum librorum copia abunde instructus. Viros autem doctrina præstantes, si quisquam alius, ad se facile pertrahere noverat.

Severus (Imperator) nec humanarum nec divinarum rerum quicquam impervestigatum ut relinqueret, vel occultissima perscrutatus est. Et ideo libros omnes, qui aliquid arcani habebant, & quoscunque reperire potuit, ex omnibus adytis sustulit, & in Alexandri monumento conclusit, ut nec illius corpus quisquam amplius cerneret, nec res in illis scriptas legeret.

Severus Σαβῆρος. Hic post infelicem illum Eutychem extitit, & cum Antiochiæ thronum malis artibus occupasset, Manentis & Apollinaris & Eutychem hæresin stabilire conabatur. Ex Ecclesia itaque pulsus in Alexandrinos populum levem, turbinis & procellæ instar incidit. Cum autem hic quoque alia procella ipsi & populo reffasset, omnia confudit & perturbavit. Julianus enim quidam Halicarnassensis, Asiæ Episcopus eos dissipavit. Confer supra, in Juliano.

Sextus Chyronensis, Plutarchi sororis filius, Philosophus qui fuit M. Antonini Cæsaris temporibus, Herodoti Philadelphæi discipulus sectæque Pyrrhoniæ addictus. Hic apud Imperatorem in tanto honore erat, ut una cum eo jus diceret. Scripsit *Etbisa*, itemque *sceptica libri X.* Post Commodi mortem quidam se Sextum dicere ausus est, facultatesque & dignitatem ejus sibi vindicare, qui à multis sæpe interrogatus scite respondit. Sed cum Pertinax nonnulla ad eruditionem Græcam, cujus ille rudis erat, pertinentia ex eo quæreret, longe à scopo aberravit, cum quid diceretur ne intelligere quidem posset. Adeo naturam quidem vultum ei similem habebat, cæterisque in rebus arte

cum

* Damascii verba sunt.

- eum referebat, doctrinā vero eādē excultus non erat.
 Sextus Afer, Philosophus scripsit *Sceptica* sive *Pyrrbonia* libris X.
 Sibylla Delphica quam etiam *Dianam* appellarunt. Vixit ante bellum
 Trojanum : scripsit oracula versibus.
 Sibyllæ Chaldææ pater Berofus, mater Erymanthe.
 Sibylla Apollinis & Lamiaæ F. vel Aristocratis & Hydoles, vel Crinagoræ,
 vel, ut Hermippus, Theodori, Erythræa nata in loco Erythrarum qui
 vocabatur Batti, nunc conditā illic urbe, Erythræ. Quidam Sici-
 lam tradunt, alii Sardoniam, Gergethiam, Rhodiam, Libyssam,
 Lucanam, vel Samiam denique. Fuit post captam urbem Trojam
 annis CCCCLXXXIII. Conscripsit libros istos : *περὶ παλμῶν, de*
παίρσιονibus, μέλη carmina. χρησμῶς, oracula. Eadem etiam prima
 triquetrum genus lyrae fertur invenisse.
 Sibylla Helissa, scripsit versibus vaticinia & oracula.
 Sibylla Colophonia quæ vocata fuit *Λαμπυσα*, à Calchante oriunda. Ipsa
 quoque scripsit vaticinia & oracula versibus, & alia.
 Sibylla Thessala, dicta etiam *Μαντο*, quæ à Tiresia genus duxit.
 Sibylla Phrygia, à quibusdam vocata *Sarbis*, ab aliis *Cassandra*, ab aliis
Taraxandra, & ipsa scripsit oracula.
 Sibylla Cumana & Sibylla Thesprotica. Et hæc oracula scripserunt.
 Sibylla Chaldæa, sive Hebræa aut Persica, proprio nomine *Sambesbe*, à
 beatissimo Noë genus ducens. Hæc prædixit ea quæ Alexandro Ma-
 cedoni contigisse dicuntur, cujus meminit Nicanor, qui vitam Ale-
 xandri scripsit. Eadem de Domino Christo ejusque adventu, Nu-
 minis instinctu plurima prædixit. Cum hæc & reliquæ Sibyllæ con-
 sentiunt, nisi quod hujus sunt XXIV. libri, de quavis gente & regio-
 ne prædictiones continentes. Quod autem versus ejus imperfecti &
 luxati inveniantur, non est ipsius vatis culpa, sed scribarum, qui vel
 orationis celeritatem scribendo assequi non potuerunt, vel etiam
 indocti & Grammatices imperiti fuerunt. Cum afflatu enim & eorum
 quæ dicta erant memoria simul desinebat. Et hæc causa est quare &
 versus imperfecti reperiantur, & sententia claudicans, sive sapien-
 tissimo DEI consilio hoc factum fuerit, ne à multis iisque indignis
 oracula ejus cognoscerentur: sive longum tempus, uti multorum alio-
 rum, ita etiam hujus rei causa fuerit. Præterea & obscuritas eorum,
 quæ à Sibylla dicebantur, & crebra librorum ejus descriptio, nihil
 mirum est si & sensus & metri confusionem pepererint.

Sibyllæ diversis & locis & temporibus fuerunt decem. Prima, Chaldaea, quæ & Persica, proprio nomine *Sambetho* dicta. Secunda Libyca. Tertia Delphica, Delphis nata. Quarta Italica, quæ in Italiae urbe Cimmeria (nata est.) Quinta Erythraea, quæ ante bellum Trojanum vaticinata fuit. Sexta Samia, proprio nomine *Phyco* dicta, de qua scripsit Eratosthenes. Septima Cumana, quæ & *Amalthea*, & *Hierophile* dicta fuit. Octava Hellepontia, nata in vico Marmisso, prope oppidulum Gergithium (quæ loca olim finibus regionis Trojanæ comprehensa fuerunt) temporibus Solonis & Cyri. Nona, Phrygia. Decima Tiburtia, Albanæ dicta. Ajunt autem Sibyllam Cumanam novem oraculorū suorum libros attulisse ad Tarquinium Priscum, tunc Romanorum Regem: quos cum ille repudiasset, duos ex illis cremasse.

Sibylla vox est Romana, quam si interpreteris, vatem significat. Sibyllæ igitur, ut multi scripserunt, diversis locis & temporibus decem fuerunt. *Σιβυλλία*, oraculorum amore & desiderio tenetur &c.

Σιβύρῃς Ⓞ sive *Σιβύρῃς* Ⓞ Theodectæ Phaselitæ lector & servus, qui primus è servis, artem oratoriam professus est. Scripsit *artem Rhetoricam*.

Σιδηρέων ψυχὴν. Glaucus quidam Samius ferruminationem primus invenit. Et proverbium, Glauci ars, de iis quæ facile conficiuntur.

Silvanus Philosophus, qui cætera quidam probus erat & sanctus, sed moribus simplex & apertus.

Σιλαίην, labiis distortis aliquem deridet, inter deridendum oculos movet, *Σίλλ* Ⓞ enim est mimus, vel falsum dictum & derisio. Et qui illos scribit, dicitur sillographus, qualis fuit Timon Philiassus, philosophus Pyrrhonius.

Simmias Rhodius, Grammaticus. Scripsit *glossarum libros III. Variorum poematum libros IV.* Ab initio fuit Samius, * postea vero cum coloni in Insulam Amorgum mitterentur, & ipse Coloniae illius dux à Samiis eo missus fuit. Tres autem urbes in Amorgo condidit, Minoam, Ægialum & Arcesimen. Vixit annos 406. post bellum Trojanum. Secundum quosdam primus *jambos* scripsit, & diversa alia. Item *Origines Samiorum*.

Simmias Thebanus Philosophus, discipulus Socratis, Scripsit *de sapientia*,
da

* hæc non ad Simmiam sed ad Simonidem Jambographum antiquissimum Amorgium spectant, Confer Allacium de Simeonibus p. 206. seq.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Siricius Neapoli urbe Palæstinæ oriundus, Sophista, discipulus Andromachi, qui per aliquod tempus Athenis docuit, scripsit *progymnasmas*, & *declamationes*.

Sisinnius Novatianorum Episcopus &c. (ex Socratis VI. 22. Hist.)

Σισίννης. In tabellis nomina eorum qui in jus citabantur, inscribi solebant, *Ἀσπασία ἔδωκεν*, id est maritus ejus.

Socrates Sophronisci statuarii & Phœnaretæ obstetricis F. primum statuarius fuit, ajunt enim Gratiæ vestitas, Athenis ejus fuisse opus. Deinde philosophatus est audito Anaxagora Clazomenio, postea Damone, hinc Archelao. Aristoxenus ait primum audivisse Archelaum &c. Ingressus virilem ætatem, ad Amphipolin & Posidæam militavit & ad Delium. Duas habuit uxores, Xanthippen è qua Lamprocles natus est, & Myrtonem Aristidis Justî filiam ex qua Sophroniscus & Menedemus sive Menexenus. Vixit tempore belli Peloponnesiaci, & quidem natus Olympiade LXXVII. Vixit annos LXXX. obiitque imprudentia vel potius amentia Atheniensium, coactus bibere cicutam: nullo alio scripto relicto, quam ut quidam volunt *hymno in Apollinem ἔδωκεν* & *Æsopæ fabula* versibus scripta. Philosophos effecit *Platonem*, qui relicto Lyceo traduxit scholam in suburbium quod Academia vocatur (ejusque sectatores Academici dicti usque ad Aristotelem: Is enim in quodam horto ante urbem sito ludum literarium aperuit, & ἐν τῷ κατ' αὐτὸν περὶπάτῃ à peripato sive loco deambulationis, qui in illo horto erat, suos discipulos vocavit Peripateticos) *Aristippum* item Cyrenæum auctorem scholæ sectæque Cyrenaicæ, *Phedonem* Eleum à quo secta Eliaca, postea à Menedemo, Eretriæ docente, dicta Eretrica. Ex hac *Pyrrho* prodiit. *Antisthenem* qui Gynicam sectam condidit, *Euclidem* Megarensē à quo Megarica, quæ eadem à Clinomacho Euclidis discipulo dicta Dialectica. *Xenophonem* Grylli F. *Æschinē*, *Lysaniam* Sphettium, *Cebetem* Thebanum, *Glaucum* Atheniensem, *Brysonem* Heracleotam qui contentiosam Dialecticam introduxit una cum Euclide, Clinomachus auxit: cumque multos sectatores habuisset, desit in Zenone Citico, qui Stoicam scholam instituit, vixitque Olympiade CXXV. Alii Brysonem non Socratis sed Euclidis auditorem scribunt fuisse. Brysonem audivit Pyrrho, à quo Pyrrhonii. Præterea discipulos habuit Socrates *Alcibiadem*, *Critobulum*, *Xenomedem*, *Apollodorū*, *Critiam*, Athenienses: tum *Critonem*, *Simonem*, *Eumarcem* Philiæsum,

Simoniam

Simmiam Thebanum, *Terpsionem* Megaricum, *Epeum*, *Charephonem*. *Theodorus* etiam cognomento *Atheus* Socratem audivit, docensque omnia esse indifferentia, sectam *Theodoream* instituit. Eam philosophiæ partem quæ est de moribus & virtutibus, precipue coluit *Socrates*, & jam senex cithara ludere didicit apud *Cononem*, & derisus à quibusdam dixit illud *Solonis*: ὀψιμαθὴς μάλλον ἢ ἀμαθὴς, *præstat sero quàm nunquam discere*. Hic dæmonium quoddam secum familiariter colloqui dicebat. Primus *Aristophanes* Nubibus scriptis ipsum perstrinxit ut corruptentem juvenes, & *Atheum* ipsum vocavit quod per canem & platanum juraret. Postea *Anytus* & *Melitus* eum accusarunt & reum peregerunt. In æstimatione vero pœnæ *Socrates* se meruisse dixit ut victus in prytaneo publice sibi præberetur. Illi vero capitis eum condemnarunt. In vinculis diu fuit, donec navis sacra *Θωαίς* Delo rediret. *Critone* suadente fugam, noluit fugere, dixitque leges non oportere violari. Hausta hinc cicuta voti recordatus, immolate, inquit, *Æsculapio*. Quidam *Cyrus* nomine, genere *Chius* Athenas venit cum *Socrate* conversaturus, cui dormienti juxta sepulchrum *Socratis*, in somnis ille visus est & cum eo collocutus. *Socrates* ab *Aristophane* *Melius* vocatur, id est *atheus*, quia *Diagoras* *Melius* infamis erat ut *Deorum* osor & hostis. *Diagoras* ille initio pius erat, postea deposito fraudatus, ad impietatem prolapsus est & *DEOS* esse negavit. Quare *Athenienses* indignati *Melum* malis affecerunt. Fuit & *Aristagoras* *Melius* poëta dithyrambicus, qui quod *mysteria Eleusinia* evulgasset, valde impius judicatus est. Ab illo tempore *Comici* *Melios* ut impios perstrinxere.

Solon *Execeltidæ* *F.* *Atheniensis*, philosophus, legislator & demagogus qui vixit Olympiade XLVII. vel LVI. Insidiis petitus à *Pisistrato* tyranno in *Ciliciam* secessit, & urbem condidit quam de suo nomine *Solos* vocavit. Alii *Solos* etiam in *Cypro* nomen ab illo accepisse ajunt, & ipsum in *Cypro* decessisse. Scripsit *leges Atheniensibus*, quas vocant *axones* quod in axibus ligneis essent scriptæ. Item poëma elegiacum quod *Salamis* inscribitur. *Præcepta morum* itidem versibus elegiacis & alia. Fuit unus illorum qui VII. *Sapientes* dicuntur. Ejus est *Ne quid nimis*, & *Nosce teipsum*. *Precibus amicorum* ære oppressorum victus, tabulas veterum debitorum abolevit. Ejus consilium & astus adversus *Cirrhæos* (ex *Pausaniæ Phocicis* p. 684.)

Sopater *Apameensis* *Sophista* & *Philosophus*, discipulus *Jamblichi* in-

perfectus à Constantino, fidem facturo omnibus se non amplius religioni gentilium addictum esse, ante enim familiariter eo usus fuerat. Scripsit *de providentia* itemque *de iis qui immerito sunt felices vel infelices*. Constantinus Sopatrum dum interemit, non recte fecit, nemo enim coactus fit bonus sed ex amore.

Sopater Comicus. Ex fabulis ejus sunt *Ἰππόλυτος*, *Φυσιολόγος*, *Σιλφία ἢ Κνυδία*, *Νεκυία*, *πύλας*, *Ὀρέτης*, *Φακῆ*, ut Athenæus in *Diogenosophistis*.

Sopater Parodus (quem à Comico male distinguit Svidas) cujus drama *Βακχίς* Athenæo memoratur.

Sopater Apameensis vel potius Alexandrinus, Sophista. Scripsit plurimorum librorum epitomas. Quidam etiam *ἐκλογίαι τῶν ἱστοριῶν* excerpta historica (de quibus Photius Cod. 161.) hujus esse ajunt.

Sophilas Sicyonius aut Thebanus, Comicus mediæ Comædiæ. Ejus fabulæ sunt *Κισσάρδος*, *Φύλαρχος*, *Τυνδάρως ἢ Λύδα*, & *Δηλία* ut ait Athenæus: item *χοιρίδιον*, *παρκαταθήκη*.

Sophistas vocabant omnes quotquot litteris eruditi erant: etiam *σοφίαι* Musicam, & Sophistas Musicos peritos, etiam tibicines. Plato Comicus in *Sophistis* Bacchylidem poëtam, Opuntium Sophistam appellat. Aristophanes hoc nomen tribuit artis cujuscunque peritis. Deinde Sophista est ille qui ex falsa ostentatione sapientiæ quæstum facere novit.

Sophocles Sophili Colonæi F. Atheniensis, Tragicus natus Olympiade LXXIII. ita ut annis XVII. Socrate antiquior sit. Hic primus tribus histrionibus usus est & tritagonista sive tertiarum partium actor. Primus etiam chorum quindecim juvenum introduxit, cum antea duodecim tantum essent. Idem dictus *apis*, propter orationis suavitatem, primus etiam singulis fabulis certare cœpit, non tetralogia. Scripsit elegiam & pæanas & orationem de choro de quo cum Thespide & Chœrilo contendebat. Filii ejus fuerunt Iophon, Leosthenes, Ariston, Stephanus, Menechides. Obiit post Euripidem cum esset annorum XC. Docuit fabulas CXXIII. vel etiam multo plures, ut tradunt alii. Vicit vicies quater.

Sophocles Aristonis F. senioris Sophoclis nepos, Atheniensis, Tragicus qui docuit dramata XL, vel ut alii, XI. Vicit septies. Idem & elegias scripsit. Apollonius (Tyaneus) castitate Sophoclem superavit,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Sotades Cretensis, Maronita, δαίμονιοθής à dæmonio vexatus, Jamborum scriptor. Scripsit *φλύακες πύργας* sive *κινάιδες* Jonica lingua, unde *ἰωνικοὶ λόγοι* appellabantur. Hoc poematis genere usi sunt etiam Alexander Ætolus, Pyrrhus Milesius, Theodoras, Timocharidas & Xenarchus. Sunt ejus carmina plurima, veluti *ad inferos descensus. Priapus. In Belostichen. Amazon* & alia. Item *ἐγκληόμενα* & *ἀπολυτρεύμενα* ut ait Athenæus in *Dipnosophistis*.

Sotades Atheniensis, Philosophus qui *librum de Mysteriis* scripsit.

Sophon Syracusanus, Agathoclis & Damnasyllidis F. qui vixit temporibus Xerxis & Euripidis. Scripsit mimos viriles & mimos muliebres oratione soluta & dialecto Dorica, quos Platonem Philosophum semper lectitasse ferunt, adeo ut interdum etiam is indormiret.

Sophon Comicus (male tanquam diversum à priore Syidas commemorat) Ex hujus dramatibus *πενθερα*, teste Athenæo in *Dipnosophistis*.

Soterichus, Asites, Heroicus poeta qui fuit sub Diocletiano. Scripsit encomium Diocletiani: *Bassarica* sive *Bacchica* libris quatuor. *De Panthea* *Babylonia*. *De Ariadne*. *Vitam Apollonii Tyanei*. *Pythionem* sive *Alexandriacum*. Est autem *Alexandri Macedonis historia* quum *Thebas* cepit. Item alia.

Soteridas Grammaticus, maritus Pamphilæ (Supra in Pamphila, Socratidas) cui etiam historias attribuit. Scripsit orthographiam. *Quæstiones Homericas*. *Commentarium in Menandrum*. *De metris*. *De Comœdia*. In *Euripidem*.

Soteridas Epidaurius, pater Pamphilæ, cui libros tres commentariorum inscripsit, ut ait *Dionysius* libro XXX. *Historiæ Musicæ*.

Speusippus Eurymedontis F. Platonis ex sorore Potone nepos, auditor & in *Academia* successor. Vixit Olympiade CVIII. Scripsit plurima, præcipue philosophica. Fuit ingenio austero, maximeque iracundo.

Σφαίρα. Pila lusit *Aristonicus Carystius*, *Alexandri Regis* in ludo pilæ collusor. Pilæ inventionem *Anagallis*, *Corcyra*, *Grammatica*, *Nausicæ Alcinoi filia* attribuit.

Σφραγίδες. *Carcinus* poeta fuit, cujus filias parvæ staturæ *Aristophanes* perstringit, ut *ἄρτυγας οἰκογενεῖς, γυλιάνχνας ὄρχησας, ταννεφύεις, σφραγίδων διακνίσματα, μηχανοδίφας*. *Xenocles* *Carcini* filius multas easque insolitas machinas ad percurrendos spectatores in fabulis suis introduxisse dicitur, quem *Plato* Ideo δῶδεκαμήχανον appellat. Deos enim ascendentes & descendentes imitabatur.

Spintha-

Spintharus Heraclotes, poeta Tragicus, cujus fabulae sunt *περὶ Ἡρακλῆος*, *Συμέλη*, *καρμυνομένη*. Hic ut barbarus & Phryx à Comicis perstringitur.

Spittalus Medicus apud Athenienses. Aristophanes: *ἄρα θεὸς πρὸς τὸ σπιττάλου*. *Abi ad Spittalum, Tu vero guttam pacis unam instilla mihi in calammum istum aureum aut argenteum, quales habent medici.*

Spyridon Trimithuntis in Cypro civitatis Episcopus, multa mira fecit & Concilio Nicæno interfuit. (confer Socratem lib. 1. Hist. c. 12.)

Σταύριον, genus carminis quod saltatores stantes canebant.

Σταυρὸς. In septentrionali parte fori collocata est crux, instar illius quam Constantinus Magnus in caelo vidit, auro obducta, habensque in apicibus rotunda mala. Ibidem filiorum eius statuae auratae conspiciantur. Sub Theodosio magno Imp. cum Gentilium templa everterentur, in Serapidis templo inventae sunt hieroglyphicae litterae, crucis figuram habentes. Quas cum illi qui ex Gentilibus Christiani facti fuerant, conspexissent, dixerunt Crucem apud litterarum hieroglyphicarum peritos significare vitam futuram.

Stesichorus Euphorbi vel Euphemi, vel Euclidis, vel Hyetis vel Hesiodi F. ex Himera urbe Siciliae, Himeræus. Alii Maturia Italiae civitate ortum tradunt. Alii Pallantio Arcadiae urbe profugum, Catanem migrasse ibique obiisse & sepultum ante portam quae ab eo Stesichorea dicta fuerit. Junior Alcmanae Lyrico, natus est Olympiade XXXVII. Obiit Olympiade LVI. Fratrem habuit Mamertinum Geometriae peritum & Helianactem legislatorem. Fuit autem Lyricus, ejusque poemata Dorica dialecto scripta sunt *libris XXVI*. Dicitur scripta vituperatione Helena visum amisisse, deinde in somnis monitus, propter *palinodiam* visum recepisse. Cum primum Tisias vocaretur, accepit nomen Stesichori. *ἄρα τὸ εἶναι καρόν*, quod prius chorum instituerit cum cantu citharae conjunctam.

Silpo Megarensis, Philosophus qui fuit sub Ptolemaeo primo, discipulus Pasichis Thebani, qui audierat fratrem Cratetem & Dioclidem Megarenses, is vero Euclidem, discipulum Platonis. Praefuit Megaricae scholae, & dialogos scripsit non pauciores viginti.

Στρατό porticus in qua Stoici *στρωμάτιον* qui antea Zenonij, Athenis docebant. Haec appellabatur antea *περικλή*, deinde à Polygnoti pictura dicta est *περικλή*. In illa inambulans Zeno Citieus diserebat. Sub XXXI. saeculis autem mille quadringenti cives ibi interfecti sunt.

- Strabo Amasenus, Philosophus & Geographus. (infra, Strato.)
- Strato Comicus mediæ Comœdiæ. Ex ejus fabulis erat Φοίνιξ.
- Strato Lampfacenus Philosophus, Theophrasti discipulus & successor, filius Arcesilai vel Arcesii, cognomine Physicus quod præ cæteris omnibus physicæ contemplationi deditus esset. Magister Ptolemæi Philadelphi, multos libros scripsit.
- Strato Amasenus Philosophus qui vixit sub Tiberio Cæsare. Scripsit Geographiæ libros VII. (Imo Strabo, libros XVII.)
- Strattis Atheniensis Tragicus. Ejus fabulæ sunt: Ἀνθρωπόρετης, Ἀταλάντη, Ἄγαθοὶ sive δέγνεις ἀφανισμὸς, Ἰφιγένεια, Καλλιπιδης, Κινησίας, Λιμομίδων, Μακρότες, Μήδεια, Τρωίλῳ, Φοίνισσαι, Φιλοκλήτης, Χρυσίππος, Πανσάκας, Ψυχασαί, ut testis Athenæus in Dipnosophistis.
- Studius dynasta qui celeberrimum illud monasterium (CPoli) condidit. Fuit olim Ecclesia Catholicorum, postea mutatum est in monasterium. Idem Studius Princeps ædem Archangeli Michaelis Nacoliæ condidit, in quem & versus heroici feruntur:
- Στῦδιος ἄγλαόν ἔδον· ἐδίμαθ' ἰκαρπάλιμας δὲ
 ἔν' κάμιν' ἐνεργῶ μοῖθ' ἄλιν ὑπ' ἀθήνα ῥαίβδον.
- Svetonius (Σουήτοιος) dictus Tranquillus Grammaticus Romanus.
- Superianus Sophista genere Isaurus, Lacharis discipulus, ὄψιμαθης qui annos amplius triginta natus demum coepit Oratorum libros legere & ad disciplinas liberales animum adjicere, tamen labore improbo & flagris etiam quibus se ipse in balneis contudit, ea edidit quæ a pueris magistri exigunt. Itaque in celebri Athenarum urbe evasit Sophista, Lachare gloria non multo inferior. Nam scio & Lacharem Sophistam factum diligentia magis quam ingenio. Ejus enim Orationes legi, quibus valde accuratus mihi sed ingenio tardiore visus est. Effigies quoque ejus referebat virum ad studia quidem tardiozem, sed vultu pulchro & tali qui virtutem pollicetur, & dignus erat qui Philosophus potius quam Sophista vocetur. Nam alioqui Lachares vir fuit Deo charus, qui visum amisum etiam illius beneficio recepit.
- Sybaritica apophthegmata, apud Epicharmum. Sybariticæ fabulæ, id est Æsopicæ. Et proverbium: Sybaritæ per plateam, in eos qui superbo gradu incedunt. Sybaritæ luxuriosi, præcipue ille Mityrides &c.

Συγχρωτισθαί. Zenoni Citico oraculum consulenti, quo pacto beatam vitam

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Τὰ βλα nomen iusus, quem Palamedes magna sapientia invenit ut exercitus Graecorum haberet quo tempus falleret. In hoc iusu tabula est mundus terrestris. Duodecim *κᾶσαι* sive scripta, circulus Zodiacus. Fritillus & in eo septem tesserae, septem stellae planetarum. Turricula vero, altitudo caeli ex quo multa bona & mala omnibus penduntur.

Τὰ δὲ ἐκ τριπόδος. Ex tripode dicta, de rebus verissimis. Cum Aristoclea, Pythia rem habuisse frater dicitur, & oracula, quae Apollo per eam edidisset, annotasse. De Apollonio Tyanico Philostratus: Non erat prolixus in dicendo, neque ironice loquentem quisquam audiverit, neque coram auditoribus se jactantem, sed tanquam ex tripode, *novi aiebat, & videtur mihi.*

Τὰ ἐκ τριπόδος. Apollo vaticinans utitur tripode, propter tria rerum tempora. Homerus: *ὅς γ' ἤδει τὰ τ' εἰώηα, τὰ τ' ἐσσόμενα, πρὸ τ' εἰώηα* qui novit & praesentia, & futura & praeterita. Apollini tripus aureus cessit, à piscatoribus oblatus primum VII. Sapientibus: sed cum hi illum repudiarent, datus fuit Apollini velut sapientissimo, cui dare oraculum iusserat.

Τὰ ἐκ τῶν ἀμαζῶν σκώμματα. Athenis in festo Chorum, qui comestatum ibant, plaustris vecti obvios diceriis & convitiis insectabantur. Idem in Lenzis postea faciebant. Mulieres Atheniensium plastro vectae quum Eleusinem ibant ad magna mysteria, in via se mutuis convitiis insectabantur. Alexandrini olim animarum lustrationem faciebant. Certis enim diebus homines curribus vecti, quibus hoc ipsum munus mandatum erat, per totam urbem ibant, & stantes ubi vellent & ad domum subsistentes, ubicunque placuisset, de plastro loquebantur, non falsa convitia jactantes, sed vera crimina exprobrantes &c.

Τὰ Πι κροκίνα, ad cribrum dicta, De illis qui per cribrum & tripodem aut laurum vaticinantur.

Τὰ Ναννάκις, supra, Nannacus.

Τὰ Ἰάλυς, supra, Iseus.

Τὰ Σαμίον. Supra, Σαμίον.

Tatianus. Hic sub Juliano parabate, martyrio obiit. (una cum Theodolo, ut narrat Svid. in *Ἀμάχῳ*.)

Ταυροφάγος. Bacchus, quod illis qui dithyrambo vicerant, bos praemio daretur. Alii Aristarchum falli dicunt, putantem taurum illis fuisse praemium. Aristophanes Cratinum dixit *ταυροφάγον*, vel ut crudi-

vorum,

vorum, vel ut vini amantem adeoque Bacchum, vel quod mater Cratini sacris Bacchi *μασχοφάγυς* esset initiatus &c.

Taurus Berytius, Philosophus Platonicus qui fuit sub Antonino Pio. Scripsit *de differentia dogmatum Platonis & Aristotelis. De corporibus & incorporeis rebus, & alia plurima.*

Telavges (genitivo *τηλάγγης*) Samius, Pythagoræ magni filius & discipulus, Philosophus, magister Empedoclis. Scripsit *de tetracty sive quaternione libros IV.*

Telegonus primus artem divinandi invenit, ut si in lecto mustela vel serpens apparuerit, hoc vel illud significat. Supra, in *εὐωνοσυκῆν.*

Telephus Pergamenus Grammaticus, scripsit *quæ res Grammaticum scire oporteat. De figuris Rhetoricis apud Homerum libros II. De sermonis Attici constructione libros V. De Homericâ Rhetorica. De Homeri & Platonis consensu. Varia eruditionis ποικίλης φιλομαθείας libros II. Tragicorum & Comicorum vitæ. Βιβλιακῆς ἐμπειρίας De noticia librorum libros III. in quibus docet qui libri sint comparatu digni. Item Homerum solum ex antiquis præsertim sermone Græco præci. Descriptionem Pergamæ. De Augustali Pergameno libros II. De dicasteriis Atheniensium. De Atheniensium legibus & moribus. De Pergamæ Regibus libros V. De usu, sive de nominibus vestitus & aliarum rerum quibus utimur, ordine alphabetico. De Ulyssis uxore. Ocyrocion, sive collectio epistolarum eidem rei convenientium, ad expeditam distributionis copiam parandam, libri X.*

Telephilla, poetria. Huic statua posita est ad cujus pedes libri jacent, galea vero capiti ejus imposita est. Nam cum Lacedæmonii interfectis his qui in templum confugerant, Argivorum ad urbem capiendam irent, Telephilla mulieres armavit & hostibus obviam processit. Quod conspicati Lacedæmonii retro cesserunt, turpe ducentes cum mulieribus pugnare. Sic completum est oraculum &c.

Telestes Comicus, hujus dramata *Ἄργυ* & *Ἀσκληπιός* ut testatur Athenæus IV. Dipnosophist.

De **Telmessia** vulpe rerum Thebanarum scriptores prolixè tradiderunt, ut Aristodemus &c. Fabula desumpta ex Cyclo epico.

Telmessus urbs Lyciæ à Telmisso filio Apollinis & unius filiarum Antenoris, quam prodigiorum interpretem *τελεσισκοπῆν* fecit, ut auctor Dionysius ἐν κλισίῃ sive Originibus.

τέλα. Solon præsentem Cræsi fortunam contemnens jussit eum totius vitæ finem expectare &c.

Aristo Chius finem esse dixit, indifferenter se habere ad ea quæ inter virtutem & vitium media sunt, nec vel minimum in alterutram partem ab hiscè moveri, sed in omnibus rebus æquali esse animo. Sapientem enim similem esse *αἰαδῶ ἰσοκρετῆ* idoneam personam in scena agenti.

Terpander, Arnæus, aut vero ex Lesbi civitate Antissa, vel Cumanus. Alii ab Hesiodo, ab Homero alii genus eum ajunt duxisse, fuisseque filium Bœi, qui filius Phoeci, nepos Euryphontis, Homeri pronepos extiterit. Lyricus ille lyram primus septem chordis instruxit, & *lyricos nomos* primus scripsit, quamvis quidam ad Philammonem hoc referunt.

Tetractys. Pythagorei omnem numerum vocabant quaternionem. Omnis enim numerus completur denario, denarius vero ex quaternis componitur. Magni etiam faciebant quaternarium ob quaternas lunæ formas &c.

Tetralogia. Secundum Tragicam tetralogiam Plato dialogos edidit. Tragici enim quaternis fabulis certabant, Dionysiis, Lenæis, Panathenæis, Chytris, quarum quarta erat Satyrica. Dialogi Platonis omnes LVI. in singulis inscriptio duplex, una à nomine, altera à re. In Tetralogia prima familiam ducit Euthyphron sive de sanctitate, dialogus *εὐεθφρονικός* sive explorandi causa institutus. Secundus Apologia Socratis, qui est moralis. Tertius Criton sive de eo quod est faciendum, itidem moralis. Quartus Phædon sive de anima qui & ipse moralis est. De secunda Tetralogia & sequentibus habetur in libro Diogenis Laertii de vitis Philosophorum.

Tetrametri carminis inventor fuit Aristophanes poeta.

Teucer Cyzicenus qui scripsit *de aurifera terra*. *De Byzantio*. *Misbridaticarum rerum libros V.* *De Tyro libros V.* *De rebus Arabicis libros V.* *Judaicam Historiam libris VI.* *Adolescentium Cyzicensorum exercitationem libris III.* & alia.

Thales Examii & Cleobulinae F. Milestus vel ut Herodoto videtur Phœnix, natus ante Cræsum Olymp. XXXV. secundum Phlegontem vero jam claruit Olymp. VII. Versibus hexametris scripsit *de meteoris*, *de æquinoctio* & alia multa. Obiit senex à turba elusus & æstu resolutus cum Gymnicum certamen spectaret. Primus sapiens appellatus est, & primus animum dixit immortalem, & eclipses & æquinoctia deprehendit. Apophthegmata ejus sunt plurima, ut celebra-

tum

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- Carysti vel Crotonis vel Brontini Pythagorei. Scripsit *de Pythagora. De virtute ad Hippodamum Thurium. Admonitiones muliebres & Apophthegmata Pythagoreorum.*
- Theano Cretensis Philosopha, filia Pythonactis & uxor magni Pythagoræ ex quo suscepit Telaugen & Mnesarchum & Myiam & Arignotem. Quidam ajunt fuisse uxorem Brontini & Crotone oriundam. Scripsit *commentarios philosophicos & apophthegmata, & poema quoddam epicum.*
- Θεμιστεύω oracula edere, quod Themis olim ante Apollinem oracula consulentibus reddiderit. De Apollonio (Philostratus) *κατὰ λεγόμενα ἤχη ἔχει, ὡς δὲ σκήπτρον Θεμιστεύόμενα.*
- Themistius Philosophus qui vixit temporibus Juliani Apostatæ, à quo constitutus est præfectus CPolis. Scripsit *Aristotelis Naxialis auscultationis paraphrasin libro VIII. Paraphrasin Analyticorum libro II. Apodicticorum libro II. De anima libro VII.* In hoc opere singularia quædam profert de scopo & inscriptione. *Paraphrasin Categoriarum, libro uno.* Item *dissertationes.*
- Themistocles &c. scripsit Epistolas generosum & excelsum animum ubique spirantes.
- Themistogenes Syracusanus historicus scripsit *Cyri expeditionem*, quæ inter Xenophontis opera exstat, & alia quædam de patria sua.
- Theocrines sycophanta, quem perstringit Demosthenes pro Ctesiphonte.
- Theocritus Chius Orator, discipulus Metrodori Isocratici. Scripsit *ebrias* idemque factione in Rep. cum Theopompo historico certavit. Fertur & ejus *historia Libyca, & Epistola* admirabiles.
- Theocritus alter, Praxagoræ & Philinnæ F. Vel ut alii, Simmichi, Syracusanus. Alii Coum ajunt & deinde Syracusas migrasse. Scripsit *carmina bucolica*, doricâ dialecto. Quidam etiam ipsi tribuunt *Prætidæ, Elpidæ, Hymnos, Heroïdas, carmina epicedia, elegias, jambos & epigrammata.* Sciendum est tres fuisse carminum bucolicorum poetas, hunc Theocritum, Moschum Siculum & Bionem Smyrnæum, ex quodam oppidulo quod Phlossa vocabatur, oriundum.
- Theodoctes Aristandri F. Phaselites, Lycius, Orator sed qui ad scribendas Tragedias se contulit, discipulus Platonis, Isocratis & Aristotelis. Hic & Erythraus Naucrates & Isocrates Apolloniates orator & Theopompus Olympiade CIII. funebres orationes in Mausoli laudem habuerunt, Artemisæ uxoris hortatû. Ac ea quam docuit tragediâ magno cum applausu victoriam ei peperit. Alii dicunt Theopompum primas tulisse. Dramata docuit quinquaginta. Mortuus est Athenis

Athenis ætatis anno XLI, patre ipsius adhuc superstite. Scripsit etiam *artem rhetoricam* versibus, & alia quædam oratione soluta.

Theodericus Afer (Rex Gothorum & Italarum) diaconum habebat orthodoxum quem valde diligebat & fovebat. Hic existimans se Theodorico gratificaturum, ab homousia fide deficiens, Arianam sententiam sequi cœpit. Theodericus autem hoc cognito, hominem tam charum statim capite plectendum curavit, dicens: *Si Deo fidem non servasti, quomodo sacram conscientiam erga hominem servabis?*

Theodoritus, nomen proprium. Θεωδώρητος, donum DEI.

Theodorus Byzantius Sophista, qui à Platone λογοδαίδαλος est vocatus, scripsit *contra Thrasybulum, contra Andocidem* & alia quædam.

Theodorus, Atheus cognomento qui Zenonem Citicum, Brysonem & Pyrrhonem ephæcticum audivit, & omnia indifferentia esse statuens sectam Theodorean condidit. Hic multa scripsit ad sectam ipsius spectantia, & alia quædam. Idem ad Hipparchiam dixit: (ex Euripidis Bacchis) hæc est ἡ τὰς πρὸς ἰσὺς ἐκλυψάσα κερκίδα quæ radice apud telas reliquis pallium gestat.

Theodorus Gadarens Sophista, servili natus genere, Magister Tiberii Caesaris. Deinde de professione Sophistica Romæ cum Polemone & Antipatro certavit. Sub Adriano Imp. filium ejus Senatorem fieri contigit. Scripsit *libros III. de iis quæ in vocibus quaruntur. De historia librum unum. De thest, unum. De dialectorum similitudine & demonstratione libros II. De republica, duos. De Cælesyria, unum. De facultate oratoria unum, & alia.*

Theodorus poëta qui versibus varia scripsit, & in Cleopatram carmen.

Theodorus Lector magnæ Ecclesiæ CPol. Scripsit *Historiam Ecclesiasticam* à Constantini temporibus usque ad Justiniani Imperium.

Theodorus qui post Apollinarem Laodiceæ in Syria (Episcopum) existit & Mopsuestiæ in Cilicia Episcopatum adeptus est. Hic Apollinari ex diametro contrarius &c.

Theodosius Philosophus scripsit *sphærica libri III. Commentarium in Theudæ capita. De diebus & noctibus libros II. Commentarium in Archimedi ἐφόδιον. Descriptiones adium libri III. Sceptica capita. Astrologica. De habitacionibus.* Versibus de vere scripsit, & alia diversa. Erat autem Tripolitæanus.

S. Theodosius cœnobiarcha vixit sub Anastasio Dicoro hæretico.

Theodulus, sub Juliano Apostata martyr (cum Tatiano & Macedonio ut dixit Svidas in *Ἀμάχι*.)

Theogiton Demostheni, quem Dinarchus & alii Theogenem appellant.

Theognetus Comicus, ex cujus fabulis sunt *Φάσμα* seu *Φιλάργυρος*, *Φιλοδέσποτος*, *Κένταυρος*, ut Athenæus in *Dipnosophist*.

Theognis Megarensis ex Megaris Siciliae civitate natus Olympiadè LIX. Scripsit elegiã in Syracusanos in obsidione servatos. Sententias versibus elegiacis ad versuum MMDCCC. Ad Cynnum amatium suum gnomologiam elegiacam. Præcepta moralia: eaque omnia versibus scripta. His tamen turpia quædam & puerorum amores & alia quæ virtutis amantes adversantur, immixta sunt.

Theognis poëta Tragicus valde frigidus, ideo dictus *μικ*, unus è XXX. Tyrannis.

Theon Alexandrinus, Philosophus Stoicus qui sub Augusto post Arium vixit. Scripsit *commentarium in Apollodori introductionem physiologicam*, itemque *artis rhetoricae libros III.*

Theon Smyrnæus philosophus.

Theon ex Antiochia Daphne, Philosophus Stoicus, scripsit apologiam Socratis.

Theon è Museo, Ægyptius Philosophus, eodem tempore vixit quo Pappus Philosophus qui & ipse Alexandrinus fuit, sub Theodosio majore. Scripsit *mathematica, arithmetica, de auspiciis & voce corvorum, De ortu canicula. De Nili ascensu. In Ptolemai expeditum Canonem, & commentarium in parvum astrolabium.* *

Ælius Theon, Alexandrinus, Sophista, scripsit *Artem Rhetoricam, Pro-gymnasmata. Commentarium in Xenophontem, Isoqram & Demosthenem. Argumenta Rhetorica. Quaestiones de structura orationis, & alia plura.*

Valerius Theon, Sophista scripsit *Commentarium in Andocidem.*

Theon Gymnasia Sophistæ F. Sidonius, Sophista in patria docuit, & sub Imp. Constantino Consul & Præfectus fuit.

Theon Sophista Rhetor (*σοφιστὴς λόγων ῥητορικῶν*) à S. Marcella si originem longius repetas, si proximam & genus paternum, ab Ecdicio Magistro oriundus. Scripsit *Artem Rhetoricam* homo non ille quidem

* Videtur legendum εἰς τὸν μικρὸν Ἀστρολόγον ὑπόμνημα, non εἰς τὸν μικρὸν Ἀστρολάβον. De septem scriptis quæ in parvo Alexandrinorum Astrologo comprehendebantur, dixi libro III. cap. 5. §. 12. seq.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Theophylactus Sophista, cui cognomen erat Simocatta.

Theopompus Chius, Orator, Damalistrati F. vixit tempore interregni Atheniensium, Olympiade XCIII. quando & Ephorus Isocratis auditor floruit. Scripsit pariter ac Ephorus epitomen *Historiarum Herodoti libri II. Philippica libri LXXII. Historias Græcas quæ libri XI.* constant, & inde narrationem ordiuntur ubi Thucydides & Xenophon desinunt, & complectuntur ea quæ gesta sunt post bellum Peloponnesiacum, & cætera. Scripsit & alia plurima.

Θωρύκιος. Arcesilaus Philosophus erat natura tardus & oscitans, ἐσ δὲ τῆ τέχνης περὶ σωφροσύνης sed artis tamen probe peritus. Hic dixit hianti sibi Geometriam in os involasse.

Theoris fatidica, ob impietatis crimen multata morte. Demosth. contra Aristogitonem.

Θεωροὶ qui ad oraculum mittebantur : & omnes rerum divinarum custodes & curatores, ὤρη enim curam significat.

Θεός. Philo cum verba Θεὸς Κύριος interpretaretur, summæ Trinitatis notionem habuit. Græci statuunt Deum esse animal immortale, ratione præditum, perfectum, intelligens; beatum, in quod malum non cadit, curam gerens mundi & eorum quæ in mundo sunt, non tamen humana forma præditum : opificem hujus universi & tanquam patrem omnium : partemque ejus per omnia penetrantem variis nominibus pro diversis facultatibus appellari.

Θεὸς ἡ ἀναιδέα. Colebatur Athenis Impudentia, ei que templum erat, ut tradit Ister libro XIV.

Theramenes Atheniensis, Orator, Prodicæ Cæii discipulus, cognominatus *corbarnus.* Scripsit *declamationes rhetoricas,* & alia quædam.

Therapeutz. Philo in libro de vita contemplativa scripsit de ascetis Hebræorum &c.

Thesens historicus scripsit *virorum illustrium vitas libri V. Corinthiacorum libros III.* in quo opere de Isthmicorum ludorum institutione agit.

Θέσις, secundum Aristotelem est paradoxa opinio alicujus viri in philosophia clari, sive problema. Veluti utrum omnia continuo fluant & semper gignantur & nihil unquam sit, secundum Heraclitum. Vel utrum id quod est unum, sit & immobile, ut Parmenidi videtur. Vel utrum motus sit, an non, ut Zenoni visum. Vel utrum sanitas bonum sit, an non, ut placet Chrylippo. Et utrum contradicere liceat, an non, ut Antistheni probatur. Opponitur id quod *ἴστω* est & quod

ἴστω

Φύσις sive natura. Etiam rhetorica problemata quidam theses vocant. Aristoteles hypotheses.

Thesmothetæ magistratus Athenis viri sex, ex novem archontibus. Hos leges quotannis correxisse docet Æschines contra Ctesiphontem.

Thespis ex Icario Atticæ populo Tragicus, decimus sextus ab Epigene Sicyonio primo Tragico. Alii secundum ab eo faciunt, alii primum tragicum fuisse affirmant. Hic primum cerussa facie illita tragœdias egit; Deinde faciem andrachna in docendis fabulis textit: Postea larvarum linteorum usum introduxit. Docuit fabulas Olympiade LXI, & inter tragœdias ejus commemorantur *Ἄδρα Πελίη ἢ Φορβίας, Ἰσούς, ἡΐθεος, Πρωΐεύς.*

Thespis citharœdus, de quo Aristoph.

Thucydides Olori F. Atheniensis, filium habuit Timotheum. Maternum genus à Miltiade duce, paternum ab Oloro Thracum Rege duxit, Antiphontis discipulus, clarus circa Olympiadem LXXXVII. Scripsit *Peloponnesiorum & Atheniensium bellum.* Hic puer adhuc Herodotum Olympiæ historias suas recitantem cum audivisset, quasi Numinis alicujus instinctu lacrymari cœpit. Herodotos igitur patri gratulatus est de filii indole. (Supra in *ἰσχυῶσται*) nec eum judicium suum fefellit. Hic Thucydides artium præcepta probe callebat, & elegantia orationis, accurata rerum notitia, artibus imperatoris consiliisque excellebat, & in argumentis panegyricis. Solet à genere fœminino ad neutrum transire, ut: *τρίπορταίς εἰς Μακεδονίαν ἐφ' ὄπερ.*

Thuriomantes. Athenienses ad urbem Thuriam condendam decem viros miserunt, inter quos fuit Lampon vates, qui urbis condendæ rationem & modum alios doceret.

Θύια, ex thyino ligno confecta. Sub Zenone Imp. in Cypro inventæ sunt reliquæ Barnabæ Apostoli, qui Paulo fuit peregrinationis comes. Hujus Barnabæ pectori impositum erat Evāgelium secundum Matthæum, thyina habens folia.

Θυεπαρόικτης. Supra, Crates Thebanus.

Tiberius Philosophus & Sophista, scripsit *de formis orationis libros III.* De commutatione. De historia. De dispositione & compositione orationis. De civilis orationis mutatione. De demonstrativis orationibus. De præfationibus & præmiis. De argumentis. De Demosthene & Xenophonte. De Herodoto & Thucydide.

Timachidas Rhodius, *καπὰ* sive *δύπνων ἀναγεφὰς* scripsit carmine Heroico

co *libris VI*, Et Numenius ἰψαφύτων sive *de ratione cibos condiendi libros* composuit, & Mastreas (Μητρεας apud Athenazum) Pitaneus, & Hegemon Thasius, cognomine φακῆ sive *Lens*, & Artemidorus pseudo Aristophanius qui *culinaria vocabula* collegit, & Philoxenus Claudii F. (apud Athenazum Αφωναίδιος) à quo etiam Philoxeniz placenz nomen habent.

Timæus historicus Ephorum vehementer insectatus est, duobus ipse peccatis obnoxius, tum quod alios acerbe criminetur ob ea quibus ipse constringitur, tum quod animo corrupto fuerit & improbas sententias libris suis inseruerit. Quod si Callisthenes merito pœnas pendit quod Alexandrum in Deorum numerum referre voluit, quid meruit Timæus qui Timoleontem μόνω ποιῆ τῶν Ἰηφανεσάτων θεῶν supra splendidissimos Deos extollit? &c. Scripsit *de Syria ejusque urbibus & regibus libros III*.

Timæus Locrus, Philosophus Pythagoreus. Scripsit *Mathematica. De Natura. De Pythagora vita*.

Timæus Andromachi F. Tauromenites, Philisci Milefii discipulus, multus in aliis reprehendendis, unde dictus est Τηλιμαχῶς, etiam γεγούδαξ-τετα, quod quævis sine delectu in scripta referret. Scripsit *Italica & Sicula libros VIII. Græca & Sicula. Collectionem argumentorum Rhetoricorum, libros LXVII. Olympionicas sive χερωνα πρῶξidia, Alia Chronica*. Hic Timæus qui anteriorum historiarum scriptorum errores acerbissime castigavit, fuit quidem in cæteris historiarum partibus studiosissimus veritatis, sed in quinque libris postremis quibus res Agathoclis complexus est, tyrannum illum à quo in exilium pulsus fuerat, omnibus conviciis onerat, hominemque ignavissimum fuisse affirmat, illum Syracusanorum victorem, quorum tamen fortitudinem omnibus effert paginis &c.

Timagenes regii argentarii F. Alexandrinus Rhetor: vel ut quidam, Ægyptius qui sub Pompejo Magno Romam à Gabinio captivus ductus, & à Fausto Syllæ F. redemptus Romæ eloquentiam docuit, eum sub ipso Pompejo, tum post ipsum sub Cæsare Augusto & postea, eodem quo Cæcilius tempore. Cum autem ob dicendi libertatem scholâ excidisset, in prædio Tusculano vitam transegit. Obiit Dabani post cœnam cum vellet vomere, σφραγῆς, cibo exitum non inveniēte suffocatus. Multos libros scripsit.

Timagenes historicus, *cocinus maris periplum scripsit libri V.*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- Post mortem autem ejus, sepulchrum in quo conditus erat, juxta viam fluctibus marinis à reliqua terræ parte divisum & inaccessum factum esse.
- Timon Phliasius, & ipse Philosophus, qui scripsit *Sillos* hoc est vituperationes Philosophorum, *libris III.***
- Timotheus Atheniensis, Comicus mediæ Comœdiæ. Ex ejus fabulis sunt: *πύκνης, Ὀδυσσεύς ἐν Πύκνῃ, μεταβαλλόμενος ἢ μεταφερόμενος.* Est etiam *κυνάειον* Timothei Comœdia teste Athenæo in *Dipnosophistis.***
- Timotheus Therсандri vel Neomyssi vel Philopolidis F. Lyricus, qui decimam & undecimam chordam (lyræ) addidit, & antiquam musicam ad molliorem modum traduxit. Fuit autem temporibus Euripidis Tragici, quibus & Philippus Macedo regnabat. Obiit ætatis anno XCVII. Scripsit versibus nomos musicos XIX. Proœmia XXXVI. Dianam, Diascevas VIII. Encômium. Persas sive Nauplium. Phinidas. Laërtem. Dithyrambos XVIII. Hymnos XXI. & alia quædam. Alexander Musicorum audiendorum, si quisquam alius, cupidus fuit. Timotheum enim tibicinem ajunt, cum aliquando Minervæ ὄργιον ῥόμον tibia caneret, Alexandrum adeo commovisse, ut inter audiendum ad arma prosiliret. Timotheum autem dixisse, talia esse debere carmina regia. Hic tunc missis celeriter punciis erat ab Alexandro arcessitus.**
- Timotheus Gazzus Grammaticus temporibus Anastasii Imp. in quem etiam tragœdiam fecit de vectigali publico quod chryfargyrum appellabatur. Scripsit etiam versibus de animalibus quadrupedis & feris quæ sunt apud Indos, Arabes & Ægyptios, quasque Africa alit; itemque de avibus peregrinis & insolitis & de serpentibus libros IV.**
- τιθύμαλλον.** Consvenerunt Medici ostentationis gratia patrias herbarum nominare, v. g. laser Cyrenaicum, tithymallus Laconicus &c.
- τίτλον.** Titulus à capite differt. Nam Matthæus habet titulos LXVIII. capita CCCLV. Marcus titulos XLVIII. capita CCXXXVI. Lucas titulos LXXXII. capita CCCXLVIII. Joannes titulos XVIII. capita CCXXXII. Et *τιτλάειον*, titularium, pugillares, tabella.
- Titus Romanorum Imp. Vespasiani F. vir omni virtutis genere ornatus ut ab omnibus ἔριος καὶ τρυφή amor & deliciae generis humani vocaretur. Nam & eloquentissimus erat, & bellicosissimus, & moderatissimus. Et Latina lingua quidem in administrandis publicis negotiis usus est, poemata vero & tragœdias Græce composuit. Expugnatis Hierosolymis coronas à legatis finitimarum Palæstinæ gentium missas repudiavit.**

diavit, professus non se ea fecisse, sed Deo Judæis infenso manus com-
modavisse &c.

Τὸ Δίωνος γρῦ. Dion Alexandrinus Philosophus celebris, cum à quibus-
dam adversariis fratris sui, Topfii, luctatoris, maledictis proscindere-
tur, nihil respondit, atque in ædes suas reversus nihil iracundiæ præ se
ferens adolescenti (Topfio) ne γρῦ quidem dixit. γρῦ, sordes unguium.

Τὸ Ησίοδου γῆρας, Hesiodea senectus. Pindari Epigramma:

Καὶρὲ δὲς ἠβήσας καὶ δὲς τὰ φεῖ ἀνθροπότησας

Ἡσίοδ' ἀνθροπότησας μέτρον ἴχων σοφίης.

Salve bis juvenis, salve bis nate sepulchrum,

Mensura humani o Hesio de ingenii.

Τῶς Ἰπποκράτους υἱῶν εἴξεις. Hippocratis (non Medici) filios perstringunt
Comici ut indoctos & spurcis moribus. Eorum nomina: Telefip-
pus, Demophon, Pericles.

Τῶν εἰς τὴν Φαρέτραν. Ajunt Scythas cubitum ituros in promptu habere
pharetram, atque si diem illum absque molestiis transegerint, calcu-
lum album in pharetram conjicere; si secus, nigrum. Cum igitur
aliquis moreretur, prolatis pharetris calculos numerabant, & pluri-
bus albis repertis felicem prædicabant defunctum. Hinc dies albus
pro felici.

Τῶν Τόπων. Aristotelis Topica inscribitur opus, quod loci in illis traduntur,
quibus instructi de qualibet re proposita probabiliter argumentari
possumus. Quidam censent librum primum non Topicum sed πρὸς
τῶν τόπων, ante locos inscribendum esse &c.

**Tragiamborum primus inventor Apollodorus Asclepiadis F. Gramma-
ticus.** (Supra, Apollodorus.)

Trajanus Patricius. Hic sub Justiniano Rhinotmeto floruit, Chroni-
cumque breve ac præstantissimum σύντομον πάντων θαυμάσιον scripsit.
Erat idem christianissimus & maxime orthodoxus.

Svetonius Tranquillus, Grammaticus Romanus scripsit *de Græcorum ludis*
librum I. *De Romanorum spectaculis & ludis libros II.* *De anno Romano*
librum I. *De notis quarum usus est in libris πρὸς τῶν ἐν ταῖς βιβλίαις σημείων*
librum I. *De Ciceronis Rep. librum I.* in quo contradicit Didymo, *De*
nomnibus propriis & formis vestium & calceorum & reliquorum quibus quis
vestitur. *Πρὸς δυσφήμων λέξεων de verbis mali ominis sive de male-*
dictis, & unde horum quodque. *De Roma ejusque institutis & moribus*
libros II. *Συγγενικὸν καὶ ἀρῶν Familiam Cesarum,* quod opus continet

eorum vitas & successiones à Julio usque ad Domitianum *libris VIII.*
Stemma illustrium virorum Romanorum.

Τρία Στρεσιχόρου, Tria Stesichori, id est Strophen, Antistrophen, Epodon. Tota enim Stesichori poësis est epodica. Et hominem prorsus imperitum perstringere volentes cum ne tria quidem Stesichori nosse dicebant.

Tribonianus Macedoniani F. ex causidicis præfectorum prætorio, gentilis & impius, à Christianorum fide prorsus alienus, idemque adulator & impostor, qui Justiniano, cujus erat quæstor, conabatur persuadere, eum non moriturum sed vivum in cælum translatum iri. Ingenii acie valebat & apicem eruditionis attigerat, ita ut nullum ætatis suæ mortalium hac laude superiorem haberet. Sed legum nundinationi erat deditus, & inexplebili avaritia, quam splendore summæ eruditionis obscurabat.

Tribonianus Sidetes ex causidicis præfectorum prætorio, & ipse vir multifariæ eruditionis. Scripsit versibus *commentarium in Ptolemæi Canonem. Concentum mundani & harmonici diatrematis. ἡς τὸν πόλιτι-
 υοῦτα καὶ διέποντα, in gubernantem & administrantem. In planetarum domicilia & cur singulis domicilium hoc vel illud attributum sit. De XXIV. pedibus metricis rhytmicis. Metaphrasin Homerici navium catalogi. Dialogum Macedonium sive de felicitate. Vitam Theodoti Philosophi, libris III. Orationem Consularem, prosaice, in Justinianum Imp. Orationem de regno, in eundem. De mensium permutatione, versibus.*

Tribunus. Hic tempore Chosrois vixit, genere Palæstinus vir eruditus & artē medica nulli secundus, singulari idem moderatione, & pietate in DEum præditus. A Justiniano impetravit Chosroës ut apud se uno anno manere illum sineret. Illo elapso jussit petere à se quicquid vellet. Ille nihil aliud quam captivorum aliquot Romanorum postulavit libertatem, quibus alios ter mille Chosroës addidit.

Triphyllius Episcopus, discipulus Spyridonis Cyprii thymaturgi, cujus miracula litteris mandavit. Multa enim fecit Spyridon ut in vita ejus versibus jambicis scripta traditur, quæ quærenda sunt ut valde utilia.

Τριταγωνιστής. Æschinem multis in locis perstringit Demosthenes ut histrionem Tragicum vilissimum, in tertio ordine eum numerans. Primus Sophocles usus tribus histrionibus & tritagonista. (Supra in Sophocle.)

Troilus Sophista qui CPoli docuit. Scripsit *Orationes civiles. Epistolarum libros VII.*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Postea etiam Dionysium Thracem Rhodi audiit, æmulusque fuit Demetrii Erythraei. Idem Romam captivus à Lucullo ductus est quum Mithridatem Ponticarum gentium Regem ille debellasset. Romæ vero clarus & dives factus, librorum etiam ultra triginta millia sibi comparavit. Senex obiit, podagra confectus, Olympiadis CXX, anno tertio.

Tyrannio junior, Phœnix, Artemidori F. discipulus Tyrannionis senioris unde etiam nomen tulit, cum antea Diocles vocaretur. Captum bello inter Antonium & Cæsarem, Dymantes quidam Cæsaris libertus redemit. Postea Terentia Ciceronis uxori donatus est, à qua manumissus, Romæ docuit & libros scripsit LXVIII. ex quibus sunt: *De Homericis prosodiis, De partibus orationis*, in quo libro dicit nomina propria esse individua, *ἄτομα εἶναι τὰ κενεῖα ὀνόματα*, appellativa vero, primitiva; & participalia, derivativa. *De lingua Romana*, eam à Græca oriundam esse. *Antigenis Dialectus Romana. Recentiores poetas ab Homero dissentire. Enarrationem partitionis Tyrannionis (senioris.) Correctionem Homericam. Orthographiam.*

Tyrannio Messenius, Philosophus. Scripsit *libros III. de auguriis.* Exstant & alii ejus libri utiles.

Tyrannus Sophista scripsit *de statibus causarum & divisione orationis libros X.*

Tyrtæus Archimbroti F. Lacon aut Milesius, poeta elegiacus & tibicen, quem ferunt carminum suorum cantu Lacedæmonios ad prælium incitasse, & sic effecisse ut bello contra Messenios victoria potirentur. Est autem antiquissimus, æqualis septem illorum qui Sapientes vocantur, aut etiam antiquior. Floruit Olympiade XXXV. Scripsit Remp. Lacedæmoniis, & præcepta vitæ versibus elegiacis itemque *μέλη πολεμῆερα*, carmina bellica libris V. Lacedæmonii juraverant se vel Messenam capturos, vel mortem appetituros. Cum autem oraculum jussisset ducem ab Atheniensibus petere, Tyrtæum poetam, hominem claudum ab iis acceperunt, qui ad virtutem eos cohortando, vigesimo anno Messenam cepit: quam Lacedæmonii solo æquarunt, & captivos inter Helotas retulerunt.

Valentinianus Imp. Rom. Christianus, quamvis Christum ejusdem cum Patre naturæ esse sentiret, tamen diverso cultui deditos nulla re vexavit. Valens autem Ariana infectus labe, multos in exilium perpulit, quo tempore Ecclesiæ Romanæ Liberius præfuit, Alexandri-

nae Athanasius, CPolitanae Eudoxius Arianæ impietatis magister, &c. Valens Romanorum Imp. Episcopus in exilium misit & presbyteros & Monachos, Tatiano tunc Alexandrinam Ecclesiam regente, multosque Christianos excruciauit, & quosdam etiam igni tradidit. Hæc autem omnia post Athanasii obitum fecit. Orthodoxi ex CPoli legationem ad Valentem Nicomediam miserunt, viros ex ordine sacro LXXX. quorum principes erat Theodorus, Curbagus & Menedemus, quos universos cum ipsa nave succendi iussit, quæ Dacibyza usque cum pervenisset, ibi dissoluta est. Hujus tempore Lucius Arianus Ecclesiam (Alexandrinam) tanquam lupus invasit, Petro Romam fugiente, taliaque edidit facinora, qualia ne in gentilium quidem persecutionibus patrata fuerunt. Nam tria hominum millia emisit qui viros pios in deserto trucidarent & dissiparent.

Varus Laodicensis Sophista, Polemonis & aliorum æqualis.

Julius Vestinus Sophista, scripsit *compendium Pamphili glossarum libris IV, Voces selectas ex Demosthene, Thucydide, Isæo, Isocrate, Thrasymacho & aliis oratoribus collectas.*

Ulpianus Emesenus Sophista. Scripsit *de patria Emesa, de Heliopoli, de Bosphoricis & aliis plurimis. Progymnasmata. Artem Rhetoricam.*

Ulpianus Antiochenus Syrus, Sophista qui prius Emesæ docuit temporibus Imp. Constantini. Varias scripsit orationes, Declamationes, Disputationes, λόγους, μελέτας, διαλέξεις, & alia quædam.

Ulpianus Gazæus.

Ulpianus frater Isidori Philosophi, ingenio optimo præditus ad Mathematicas scientias, unde nomen ejus Athenis celebre fuit. Et Syrianus admirans ejus ingenium, multis narravit nullam ipsi clavem adeam intricatam & artificiose compositam offerri potuisse, quam non facile aperiret: sed in reliqua Philosophia nihil memoratu dignum edidisse. Juvenis & cælebs de vita decessit, magna suæ bonitatis laude apud homines relicta &c.

Uranus, Syrus, CPoli oberrabat, artem professus medicam, qui cum ex Aristotelis dogmatibus nullam perfecte nosset, inani variaz doctrinæ opinione turgebat. Hic cum Arcobindo legato ad Persas profectus est &c. (ex Agathia.)

Xanthus Candaulis F. Lydus Sardinianus qui vixit eodem tempore quo Sardiæ captæ fuerunt. Scripsit Lydiacorum libros IV. in quorum secundo narrat Gygem Lydorum Regem mulieres castrasse ut iis semper ata-

te & forma florentibus uteretur. Idem refert Alcimum quendam in illa regione regnasse; hominem religiosissimum & clementissimum, cujus tempore & alta pace & opibus (Lydia) floruerit &c.

Xenarchus Comicus, ex ejus fabulis est *Βυκαλίων*, teste Athenæo, II. *Dipnosophist*, nec non *Πορφύρα*, *Σκύθα*, *Δίδυμοι*, *Πένταθλοι*, *Πείρασι*, *Ἰππῶ*, *Στρατιώτης*.

Xenocrates Agathonis vel Agathanoris F. Chalcedonius, discipulus & successor Platonis; post Speusippum, quem excepit Polemon, & hunc Crantor. Hic missa sibi ab Alexandro Macedone triginta talenta ad eum remisit, dicens Regem, non Philosophum indigere pecunia. Scripsit *de Platoni Republica*. Celebratur ejus temperantia & castitas. Hic (imo alius, ut suspicor) scripsit *οἰκοσκοπικὸν οἴησιμα*, Vide supra in *οἰωνισικῆν*.

Xenophanes elegia quadam &c. (de Pythagora ex Laërtii VIII. 36. seq.)

Xenophon Grylli F. Atheniensis, Philosophus Socraticus, qui primus vitas Philosophorum scripsit, & *ἀπομνημονεύματα* sive dicta factaque memorabilia. Filios ex Philetia suscepit Gryllum & Diodorum, qui etiam Dioscuri vocati fuerunt. Ipse vero *Αἰτία* *απί* cognominatus est. Condiscipulus Platonis fuit, floruitque Olympiade XCVIII. Scripsit libros supra XL, è quorum numero sunt hi: *De institutione Cyri libri VIII.* *De expeditione Cyri libri VII.* *Rerum Græcarum libri VII.* *Convivium* & alia multa. Militavit contra Persas, cum Cyro profectus adversus Artaxerxem fratrem &c.

Xenophon Antiochenus Historicus. Scripsit *Babylonica* quod est opus amatorium.

Xenophon Ephesius Historicus. Scripsit *Ἐφεσιακά*, sive libros decem de amoribus Abrocomi & Anthiæ, & de urbe Ephesiorum, atque alia.

Xenophon Cyprius, Historicus, scripsit *Cypriaca*, quod opus itidem est historiae amatorii argumenti, agens de Cinyro, Myrrha & Adonide.

Zaleucus, Locrus, Thurius, Pythagoreus Philosophus & Legislator qui pro patria pugnavit obiit. Hic ante fuit servus & pastor: disciplinæ autem institutus suis civibus tulit leges; inter quas & hæc fuit, ut mulieres ingenue cum domesticis & una pedisequa, candidis vestibus indutæ incederent, aliæ (meretrices) *αἰθυσίαι* versicoloribus.

Zamolxis Pythagoræ servus, ut Herodotus libro quarto, Scythia, qui reversus in patriam docuit animam esse immortalem. Mhaseas refert apud Getas colli Saturnum, vocarique Zamolxim. Hællænicus in

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

VII.28. μακροβιότητι longævitate) superavit. Obiit expertus morborum & optima semper valetudine utens.

Zeno Diofcoridæ F. Tarsensis, vel ut alii tradunt Sidonius Philosophus, discipulus Chryſippi Tarsensis Philosophi Stoici & ſucceſſor.

Zeno Citicus, Rhetor an Philoſophus, incertum. Scripſit de ſtatibus cauſarum. De figuris. Commentarium in Xenophontem. In Lyſiam. In Demoſthenem. De argumentis Oratoriis.

Zeno Alexandrinus, Judæus, ſed cum Judæorum genti nuncium publice remiſſiſſet, ut apud ipſos receptum eſt more, per ipſorum Synagogam die Sabbati aſinum album traduxit. Hic Zeno natura quidem æquus & bonus, ſed in eloquentia & diſciplinis tardior, ſemper diſcere cupiens & rogitans, ſed omnia propemodum ignorans &c.

Zeno alius Procli æqualis, genere Pergamenus, & ipſe natura ad diſcendum tardiore, bonus tamen & moribus compoſitis. Uter vero ipſorum Salluſtio cauſam à Proclo diſſidendi præbuerit, dicere non poſſum.

Zenobius Sophiſta qui Romæ docuit ſub Adriano Cæſare. Scripſit *compendium proverbiorum Didymi & Tharrai, libris III.* Item *Græce interpretationem hiftoriarum Salluſtii, Hiftorici Romani & ipſius bellorum. Geneſtliacum in Adrianum Cæſarem, & alia.*

Zenodotus Alexandrinus Grammaticus ἰ ἐν ἄσκη vocatus. Scripſit *adverſus ea quæ Ariſtarchus ut ſpuria in Homero rejecit. Adverſus Platonem de Diis. De Homericæ conſuetudine. Solutiones Homericarum dubitationum. In Heſiodi Theogoniam, & alia multa.*

Zeuxippus. Chriſtodorus Heroicus Poëta ſcripſit ephraſin ſtatuarum Zeuxippi. (libro V. Anthologiæ Epigrammatum Græcorum obviam.)

Zeuxis, quæm Ariſtoteles Iſocratis tempore pictorem fuiſſe tradit, in Veneris templo Cupidinem pulcherrimum roſis coronatum pinxit.

Ζεύς δις, bis vixiſſe & revixiſſe dicunt Herculem, Tyndareum & Glaucum. Quidam etiam Œſopum.

Zoilus ex Amphipoli Macedoniæ civitate, quæ olim vocabatur ἐννέα ὀδοί, ſive novem viæ, cognominatus Homeromastix quod Homerum derideret, quapropter Olympiæ cives ipſum perſecuti, de Scironiis ſaxis præcipitarunt. Fuit Rhetor & Philoſophus. Scripſit & quædam Grammatica, ut *contra Homeri poëſin libros IX. Hiftoriam à Theogonia uſque ad Philippi mortem. Libros III. de Amphipoli. Item contra*

Iſocratem

Isocratem Oratorem, aliaque plurima, in quibus fuit & Homeri vituperatio.

Zonzus scripsit *amatoricas epistolas, & de ludo pila.* Circumferuntur & aliae ejus *Epistola rusticana,* sed ab ipsius stylo recedunt.

Zoroastres Persomedus ceteros Astronomos sapientia superans & primus auctor Magorum nominis apud ipsos recepti. Fuit annis quingentis ante bellum Trojanum. Circumferuntur ejus *libelli quatuor de Natura. De pretiosis lapillis, unus. Prædictiones ex inspectione stellarum. Apotelesmaticorum libri V.*

Zoroastres Astronomus sub Nino Rege Assyriorum, qui optavit igne caelesti conflagrare, monuitque Assyrios ut cineres suos servarent, sic enim fore ut regno nunquam exciderent, quod etiam nunc* apud ipsos observatur.

Zoromades Chaldaeus sapiens, scripsit Mathematica & Physica.

Zosimus Alexandrinus Philosophus scripsit *Chymeticas ad Theosebiam sororem,* idque opus ordine alphabetico scriptum libris XXVIII. constat. A quibusdam id inscribitur *χειρόματα.* Item *vitam Platonis.*

Zosimus Gazus vel Ascalonites, Sophista, temporibus Imperatoris Anastasii. Scripsit *Lexicon Rhetoricum, & commentarium in Demosthenem & Lyfiam.*

* Non magis verum hoc fuit Svidae aetate, quam Zoroastres quos memorat libros tunc apud Graecos superfuisse.

INDEX III.

Scriptorum à SUIDA laudatorum.

nonnullis locis Kusteriano plenior.

A Cacius Sophista. v. *Λιβάνιος.*

Acacii Caesareus Episcopi liber de Orthodoxa fide. *Ισοβινιανός.*

Achæus.

Εν *Ίερί.* v. *Βύς ἑβδόμενος.*

Εν τῷ φιλοκτήτη. v. *Ἐλελεύ.*

Acusilai scripta supposititia. *Ἐκατάται.* *ἰσορησαι.*

Ælianus. v. *Ἀβλαχρίν. Ἀβραῖς. Ἄγε.*

Γαι. Ἀγορία. Ἄγγελος. Ἀδωρα. Ἀδρόν.

Ἀσιδής. Ἀθλητής. Ἀκκίζόμενος.

Ἀκμή. καλή. ἰεγυμ. Ἀκάλας.

Ἀλήται. Ἀλωῶ. Ἄμαχον. &c.

Ælianus ἐν τῷ περὶ προνοίας. v. *Ἀβα-*

σανίς. Ὀργεῶνας. Σεμνά. Φιλή-

μίων. Idem opus περὶ θείων ἐναρ-

γείων. v. Ἀνεμάξατο. ἐπὶ τῷ περὶ

ποικίλης ἀφηγήσεως. v. Ἀσίλγνα.

Δῶς. Κάκη. Φιλωθέτης.

Ænigma, vñ non vñ. ἀνεπι ποη ἀνεπι δεσ.

v. ἀνϑ.

Æschines. v. Αἰρητήτων. Αποβλεπόμενοι.

Ασέλγηνα. Αὐλκία θ. Αφροσύμεθα.

Ἐκκλητεύειν. Ἐξαγίς ϑ. Ἐξαγώνι ϑ.

Ζήλοτυπῆν. Θέμει ϑ. Κίρρα. Λοιδίας.

Οἶκημα. Περίπολ ϑ. Ταμύναι.

Ἐν τῇ Ἀπολογία. v. Ἰκετηρία.

Ἐν τῷ κατὰ κτησιφῶν ϑ. v. Ἄμα.

Ἀναγείς. Ἀντιγροφούς. Ἐνάγης.

Διὰ τ. Ἐπιλαχῶν. Ἡγεμονία δικ.

Θιωρικὰ χρ. Θεσμοθέται. Ἰσαψῆφ.

Κεφάλαιον. Κεφάλαια. Μαργίτης.

Ομηρεύουθας. Παραβάλοις. Παραγ-

γελία. Πατρῶων. Πήληξ. Πρεσρό-

πασον. Πρυτάνης. Φίλαργός.

Ἐν τῷ περὶ Παραβρεσβείας. v.

Νίκαια. Ὀλοχοίνα. Ὅτι ξένος. Προ-

σαδία. Πονθάνειθαι. Στρατιὰ

ἐν τοῖς.

Ἐν τῷ κατὰ Τημέρχυ. v. Ἀγχιος.

Δερχαίον. Δεῦρο. Ξηραλοιφῆν. Παρ-

ρησία. Προφειρῆς. Φημί.

Æschinis Socratici dialogus. Ἀχιό-
chus v. Ἀξίοχ ϑ.

Æschylus. v. Ἀμφιμήτωρ. Ἀνάξ. Ἀπο-

φώλιοι. Δίκαιος. Δοκιμάσας. Αἴμης.

Ἐἶθ' ἔτε. Θανατῶν. Κάλαις. Ἰκάλλη.

Κάπηλος. Λαοργός. Μέτακοι. Ὀρθῆν.

Ὀρον. Πάγκων ϑ. Πλέκ ϑ. Πυραύ-

ςβ. Ἰμνῆν.

Ἀγαμέμνοσι. v. Ἀγχαροί. Τρεῖς ἔξ.

Εὐμενίσι. v. Εὐμειδῆς.

Ἐν Ἡδωνοῖς. v. Αἰγίξαν. Ἡδωνίς.

Μυσόμαθις.

Ἐν Ἰφρυγίᾳ. v. Κυδάζεται.

Ἐν Μυρμιδόσι. v. Ἀβδέλυκτα. Ἀποί-

μωξον. Τελέμβολον.

Ἐν Μυσοῖς. v. Ὀργεῶνες.

Ἐαντεῖαις. v. Ὀκτώπιν.

Ἐν Ψυχαγωγοῖς. v. Σταθιρόν.

Æschylus ab Aristophane dictus

ἀξύσατ ϑ. v. ἀξύσαλον.

Æsopus v. ἀναβιῶναι.

Æsopus Mithridatis anagnostes, ejus

liber de Helena. v. ἰχθύς. & πάν.

Actius v. Ἀυξέντιος.

Agaclytus.

Ἐν τῇ π' Ὀλυμπιάδι. v. Κυψελιδῶν.

Agathias. v. ἰ. α. Ἀγαθία. Ἀθή-

λητ ϑ. Ἀλυσίτης. Ἀλίαν. Ἀμῆ-

γέπη. Ἰλαφρυνοῖ. Ἰλαφιδάστρου.

Ἰνεκτά. Ἰπτιζοῦρ. Ἰσταπεί. Ἰπό-

μοισα. Ἰποπορευτῆς. Ἰπώνισο.

Ἰσημελία. Ἰστοβου. Ἰφαιδῆ-

τας. Ἰσοκλή ϑ. Βρεθύεσθαι.

Γαῦρον. Διαβησιόνης. Ἐλοι-

δορέμια. Ἐμβολον. Ἐπαλλαγδην.

Ἐν χρῶ. Ἐπικερτομῆσι. Ἐπικλημα.

Ἐπικληρ ϑ. Ἰππος. Εὐκτόν. Ἐφ-

αίς. Ἰφρυγίης. Κατωκάρα. Κακυ-

τος. Κυματογή. Λατοταξίς. Μετα-

μαθῆν. Μετώρα. Μισθαρνεῖν. Οἰκο-

γενής. Ὅπερ. Παλ. ἰβολία. Παλίω-

ξίς. Πάταγ ϑ. Περίονας. Περω-

πή. Προτραπάδην. Πυρρίχαις. Σεσα-

γμείην. Σπαλίαντες. Συγκρετῆ. Συ-

φείος. Τολμητίας. Φασκαίλιον. Φρε-

νήρης. Χῆτη. Χοσρέης.

Ἐν Ἐπιγραμμάτ. v. Μίγας

βασ.

Agaretus. Γενέθλι ϑ.

Agarius. v. Γέσι ϑ.

Agathinus Medicus v. Ἀγαθίνης.

Agatho-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- σαυ. Πάρθ. πάθ. Σταθερόν.
 Ταλαιπώρ.
 Ἐν τῇ Δυδῇ γενεᾷ. v. Ὀργεῶνες.
 Antiochus Philosophus. v. Δέκυλλος.
 Antipater Theodori Athei discipu-
 pulus v. Ἀρίσιππ.
 Antiphanes. v. Ἀλεργιάων. Ἀμαρτυ-
 ρήτης. Ἀποδικῶν. Τρίτω καὶ τ.
 Ἰπέρχολ.
 Ἀγροίκοι. v. Ραγδαίης.
 Εὐθυδικῶν. v. Ξητιουμάχης.
 Λουκαδίων. v. Ἀνάκτος.
 Antiphanes Junior.
 Ἐν τῷ περὶ τῶν ἑταίρων. v. Νάννιον.
 Antiphon. v. Ἄβιος. Ἀδιάστατον.
 Ἀκισώ. Ἀκαρ. Ἀκροῦσθαι. Ἀμα.
 Ἀναγνωσκόμενος. Ἀθήκη. Ἀξιοί.
 Ἀοπία. Ἀπαθῆ. Ἀπεγίνετο. Ἀπο-
 δίδόμενοι. Ἀποκρίθῃτι. Ἀπολαύειν.
 Ἀποικιχίζων. Ἀτῆα. Αὐλίζεσθαι.
 Ἀχωρεῖν. Βάσανος. Δεκατέυτας.
 Διάθεσις. ἰτεγῦ. Διάστασις. Διτηνόντο.
 Δυσάνισος. Ἐμβιον. Ἐμποδῶν. Ἐν βρά-
 χῃ. Ἐπαγγελία. Ἐπάλλαξις. Ἐπι-
 σκήψατο. Ἐρμαῖος. Εὐθυωρόν. Εὐθ-
 φθαλμον. Ἡμολισμός. Ἰκετεύω.
 Καλαλαβῆν. Μοχθηρός. Οκνώ. Πα-
 τρώων. Προσφορά. Συνήγορος. Τελε-
 σθῆναι. Τέως. Φηλώμαλα. Φορίνη.
 Χρημάτων.
 Ἐν τῷ περὶ Ἀληθείας. v. Ἄγου. Ἀδίπ-
 τος. Δεήσις. Ἀκισώ.
 Ἐν Ἀληθείας β'. v. Γρυπαίνην. Διά-
 θεσις.
 Ἐν τῇ Ἀπολογία τῆς Δωροδοκίας.
 v. Τέως.
 Ἐν τῇ Ἀπολογία ἑ' Μύρα. v. Ἀτῆα.

Ἐν τῷ πρώτῳ περὶ ἑ' Δικαιολογίας
κλήρα. v. Τέως.

Ἐν τῇ πρὸς Δημοθέου γραφῇ. v.
Κελεύοντες.

Ἐν τῇ πρὸς τὴν Καλλίαν Ἐνδοξίω
Ἀπολογία. v. Μοιροδοκῆσαι.

Ἐν τῷ περὶ Μιταστάσεως. v. Στα-
σιώτης.

Ἐν τῷ πρὸς Νικοκλέα. v. Στεφάγη.

Ἐν τῷ περὶ Ὀμοιοῦς. v. Ἀνδρία.

Ἰνα. Θεωδέστατος. Θωπία.

Σκιάποδος.

Ἐν τῇ Παραινόμενῃ Κατηγορίᾳ. v.
Δεῦρο.

Ἐν τῷ Πολιτικῷ. v. Εὐσύμβυλος.

Ἐν τῷ περὶ Προνοίας. v. Ἀναθέσθαι.

(Sed ibi lege, περὶ Ὀμοιοῦς.)

Ἐν Προομίοις. v. Ἀναθέσθαι. Μοχθη-
ρός. Ἀμα.

Ἐν τῷ Σαμοθρακικῷ λόγῳ. v. Σα-
μοθρακία.

Ἐν τῷ ὑπὲρ ἑ' Σαμοθρακικῶν Φόρων.
v. Ἀπόταξις.

Antonius Monachus. v. Ἀμῦς.

Apellas Ponticus. v. Ραδῶπιδος.

Aphthonii filii Sabinus Sophista &

Sergius patricius v. Σίργιος.

Arrion. Σπιλάδες. Σφάραγον. Τρί-

γληνα.

Ἐν Ἐπιγράμματι. v. Ἀγύρτης.

Ἐν τῷ περὶ Μάγας. v. Πάσης.

Apollodorus. v. Ἀμφιφῶντες. Ἀνα-

στατοι. Κάλυμνος. Κύβος. Κύρβης.

Κύρβης αἰτ. Λαρινοί. Ὀσφύς. Ράξαι.

Ταυροπόλων. Φρύδος. Χόις. ἰορτή.

Ἐν τῷ περὶ τῶν Ἰαθῆνησιν ἑταίρων.

v. Φαγοστράτης.

Εν ἑνὶ περὶ Ἐπιχάρμου. v. Καρ-
 διατίων.
 Εν τῷ περὶ τῶν Ἐταυρῶν. v. Νάϊνον.
 Εν τοῖς περὶ Θεῶν. v. Μπαγωγιά.
 Apollodorus Carystius.
 Αποκαρτερεῖσι. v. Σπυδαζω.
 Απολιπύση. v. Βυκομβώσασθα.
 Apollodorus Cyrenaeus. v. Ἄτικρος.
 Βδελύσσω.
 Apollonius v. Λίση. Μιτά. Ἰδροφο-
 ρία. Καλκῆα.
 Apollonius Archibii. v. Ἀπίων.
 Apollonius Tyaneus. v. Διαξαγόρας.
 γοητεία.
 Apollonius Rhodius. v. Μαρσύας. ἑστ.
 Μασχαλιόθηναι.
 Εν Ἀργοιαύταις. v. Λογκίας.
 Apollorhanes. v. Ἀδελφούς. Ἰπυ-
 πιάζω.
 Apollonius. v. Κακία. Κακοθήνα.
 Καταβραβεύσθαι. Καταλαλιά.
 Κατανυγῶ. Νόμῳ. ἕως. Ὀπλαφ.
 Ὀψώνια. Παρίδωκε. Παρσειλθῆν.
 Περπέρεια. Πολλὰς Ἰππερ. Πονηρία.
 Πωηρον. Ἰπποαίρομα. Ἰππηφάνῳ.
 Ἰπποσαστ. Ἰπποπιάζω. φθόιῳ.
 φόνῳ. φύσις. Φυχικός.
 Arrianus. v. Ἀλαξάνδρῳ. Ἀλιτίνης.
 Ἀλλόκοτον. Ἀλωνεύμῳ. Ἀνα-
 λαμβάνην. Ἀνεζεύγνυ. Ἀπαξιῶν.
 Ἀποφράδις. Ἀφάπην. Ἀχηρηία.
 Ἀψαύσως. Ἀψιμαχία. Βλάσφημος.
 Δησαντες. Διέφερν. Δικαίην. Δοξοκο-
 πία. Ἐυχρόνῳ. Ἐδοκίμαζεν. Ἐθελο-
 κάκως. Ἐκισεν. Ἐνθως. Ἐνοπωνδος.
 Ἐντελής. Ἐπαφρόδιτες. Ἐρέθισμα.
 Ἐστρέμεχε. Ἐύζωνο. Ἐύσαθῶς. Ζήλες.

Ἰδιόξενῳ. Ἰέντες. Ἰλαρός. Θησαυρός.
 Κληρέχον. Κώθων. Λιφαμει. Λυπρόν.
 Μετροπαθεῖν. Νεαλής. Νεργόβεργες.
 Οἱ. περὶ π. Οἰσροῖ. Ὄσατο. Πάρισις.
 Παρήγγελλον. Παρορκῆσαι. Πιθανός.
 Πιμεληλίμπραται. Προθήβας. Προ-
 ριζα. Προθήσειθαι. Ρυτίλιος. Συνή-
 δομα. Συνίσωρ. Σύφαξ. Τετρεύσθαι.
 Τύπος. Ἰφισατά. Χρηματίζω. Ψα-
 φάρον.
 Arfines Gadareus. v. Φρόντων.
 Aquila. v. Ἐκυσιαζομαι. Κνίζων.
 Aratus. v. Ἐωθός. filius Aristophanis
 Comici. v. Ἀριστοφ.
 Τριταῖω. v. Αναθῆται.
 Aratus. v. Γυρίτοι. Χαιμών ὄρνιθ.
 Archias Alexandrinus Grammati-
 cus. v. Ἐπαφρόδιτῳ.
 Archilochus. v. Ἀ. Ἰσμαρικός οἶνος.
 Κάθασμα. Καλαπρόξεται. ἰεγυμ.
 Κύφωτος. Μιδαλέας. Μυσάχη. Σενία.
 Παλίσκιῳ. Πυφρώνοι. Σκανδαλη-
 τρα. Τήνελλα. Φειβάλω.
 Archippos. v. Διαβάλλεται. Ἐωθός.
 Archytas in Τιμαχίδα.
 Arete. v. Ἀρίστηπῳ.
 Aristagoras. v. χίλων.
 Μαρμακύθω. v. Ἀνθῆων.
 Aristarchus. v. Δερμιστής. Δίετραῶ.
 Ἡδῶς. Ὀνηπόκα. Ὀξυθύμια. Πρά-
 μνιῳ. Ταυροφάγος. Ταχυβάμονας.
 Demetrii Ixionis & Diczarchi
 Lacedaemonii Magister v. Δημή-
 τριος. Δικαίαρχῳ. Aristophanis
 Byz. discipulus. Ἐργασθῆτης.

Aristias,

H h h h

Κύκλωπι.

- Κύκλωπι. V. Ἀπώλεσας.
 Aristeus poeta qui Pisandro sua sup-
 rasit. V. Πήσανδρος.
 Aristides. V. Εἰς κόρακας. Ἀδελανός.
 Aristippus Cyrenaeus. V. Δισχίνης.
 Aristis. V. Βραβοθένης.
 Aristo Chius. V. Τέλλο.
 Aristocles.
 Ἐν τῷ 5 περιφιλοσοφίας. V. Σωλάδας.
 Aristodemus Eleus Thebanarum
 rerum scriptor. V. Ἐλλανόδικα.
 Τευμισσία, Χρήματ' ἀνήρ.
 Aristomenes.
 Ἐν Βοηθόις. V. Ψαμμακισιογάργας.
 Aristonicus. V. Ἀκισάσας.
 Aristophanes. V. Ἀ. ἄ. Ἀβελτερώτα-
 τος. Ἀβυσσος. Ἀγάθων. Ἀγλῶν.
 Ἀγκύρισμα. Ἀγλιθίς. Ἀγοράζω.
 Ἀγοραῖος. Ἀγώνισμα. Ἀγρο-
 ποιόν. Ἀγροικὸς ὄρεγν. Ἀδαξήσας.
 Ἀδεκαπύτης. Ἀελλῶν. Ἀερονήχης. &c.
 Ἐν Ἀμφιάροισι. V. Ἀχηνία. Τῶ. τῆτο κ.
 Φλέων. Φρυγῶδας.
 Λιολοσίκωνι. V. Ἀγοράσας.
 Ἀναγύρω. V. Ἀμφιανακρίτων. Ἀπλη-
 γισ. Ἀργεῖσι. Σουάνοφες. Ὀδῶ
 παρήσης. Ὀρθοπλήξ. Παπαλάμα.
 Ἀιταγωνισαῖς. V. Ἄλις.
 Ἀχαρνῶσι. V. Ἀγορανομίας. Ἀιθη-
 ρα. &c.
 Βαβυλωνίοις. V. Ροθιάζουσι. Σαμίω δ.
 Σιμῶ.
 Βατραχίας. V. Ἀβυσσός. Ἀγνώτα. &c.
 Γεωργοῖς. V. Ἀτρία. Τῶσι. Ἰπποκράτης.
 Γηρα. V. Στλεγγίς.
 Δαιδάλω. V. Ευρύβατος. Ὀνι-
 σκία. Ἰπηνέμια.
- Δαίβαλεῦσι. V. Ἀναλισκῶν. Ἀνάστα-
 τοι. Ἀιγία. Ραυδάμης. Σήσα.
 Στλεγγίς. Τρέπιας. Χαρίσιον.
 Δαναῖσι. V. Ἀργύρηος. Ἀταλαί-
 πωρον. Αὔλας. Κλειθαγία. Λυγ-
 κέως. Τῶ. τῆτο κ. Χύτεραις ἴδρ.
 Εἰρήνη. V. Ἀγῆλαι. Ἀνάπασα. Ἀναρ-
 ριχάσθαι. Γλίχρον. Δημιουργοῖ.
 Αἰρην. Ουκύνθισθαι. Ωρακίσας.
 Ἡρώσι. V. Ἀμφορεαφορῶν.
 Θεομοφοραζήσας. V. Ἀλυησίς.
 Ἀλφάνη. &c.
 Θεομοφοραζήσας β. V. Δακωνίζων.
 Λύκος ἔχαιεν.
 Ἰππεύσι. V. Ἀλιγῶσι. Ἀκίβαθ-
 λος. &c.
 Κεταύρω. V. Πρέδικον.
 Κωκάλω. V. Ὀδῶ. Πώμαλα.
 Λημνίαις. V. Ἀπεχρήσατο. Ὀνῶν. Ἐρ-
 μοῦ. Χρη. Ψαμμακισιογάργας.
 Λιτισεῖτη. V. Ἐξεπώκαλον. Κεκα-
 δωσιμῶσι. Κωμηταί. Κυρα δ.
 Λεκιθῶσι. Λοχημῶσι. Λυκό-
 ποδες. Μελανίων. Ὀσιον. Χο-
 Πακτιῶν. Πάση τέχνη.
 Νεφέλαις. V. Ἀγρία φοιδῆ. Ἀθη-
 ναίων δ. &c.
 Νήσοις. V. Διαθήκη διαδ. Ἐξέχων
 τὸν ἦ. Σουάνοφες.
 Ὀλκῶσι. V. Εὐαθῶσι. Ἡα.
 Ὀρῶσι. V. Ἀγορανομίας. Ἀγχι-
 σία. &c.
 Πλάτω. V. Ἀγοράζων. Ἀγύρις. &c.
 Πελευίδω. V. Ἀναεῖσι. Ἐρημον
 ἔμβλ.
 Ἐν Προαγῶνι. V. Σταθερόν.
 Σφηξίν. V. Ἀποφουήσας. Ἀθηροτα-
 γον.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Ἐν τοῖς τόποις. V. Εὐνός. Εὐψυχῶ.
 Ὁμολογία. Προαίρεσις. Ταυτόν.
 Ἰπόληψις.
 Ἐν β' τῶν Τοπικῶν. V. Χαλεκώτατον.
 Ἐν ταῖς πρὸς Φίλιππον Ἐπιστολαῖς.
 V. Ὅτι ξένος.
 Ἐν ταῖς φυσικοῖς. V. Εἰδησις.
 Ἐν τῷ περὶ Ψυχῆς. V. Ἀγαθὸ δαίμ.
Aristoxenus. V. Σκολιόν.
Arnyphis Aegyptius. V. Ἰαλιανός ὁ Περ-
 γαμηνός.
Arrianus. V. Ἀλέξανδρῶ. Βαλυτός.
 ἐπαινέτης. ἐπιφρασθεῖς. Φάυλη. ναῦς.
Artemidorus. V. Τευτάζην.
Asclepiades.
 Ἐν τῷ ἕκτῳ βιβλίῳ τῶν Γραμματι-
 κῶν. V. Ὀρφεύς, Κροτ.
 Ἐν τῷ Τραγωδιῶν. V. Ἐπιστάρχῶ.
Alis Asclepiades junior V. Γενέθλιος,
 Ηραΐσιαῶ.
Athenaus.
 Ἐν Δειπνοσοφισαῖς. V. Ἀριστάντος.
 Ἀρχέδικῶ. Διοκλῆς. Ἐπιγένης.
 Ἐπίλυκῶ. Ἐπίμηκῶ. Ἐριφῶ.
 Εὐάγγελῶ. Εὐθυκλῆς. Εὐσχη-
 μῶ. Εὐφρων. Ἠγήμων. Ἠγήσιπ-
 πῶ. Θεογονητῶ. Καρκίῶ.
 Λύσιππῶ. Μησιμαχῶ. Ναῖς.
 Νικόστρατος. Νωγαλέων. Ξεναρχος.
 Ὀφελίων. Πάμφιλος. Ἰτος. Πλά-
 ται. Ἀθ. Πολύευκτιῶ. Ρώμη-
 Σανυσίαν. Σώπατρῶ. Κώμ.
 Σώπατρος, παρ. Σωτάδης. Σώφι-
 λος. Σώφρων, κ. Σωρατῆς. Τελέ-
 φης. Τηλεκλείδης. Τιμάθεος Ἀθ.
 Τιμοκλῆς ἑτ. Φίλιππος, Κώμ.

Φόρμος, Συρ. Φοινικίδης. Χαιρήμων.
 Ἐν τῷ β' τῶν Δειπνοσ. V. Βραβηλα.
 Ἐν γ'. V. Δαμόξικος. Δεξιαρατῆς.
 Ἐν δ'. V. Διόδωρῶ. καὶ αὐτ.
 Ἐν ια'. V. Δαμόξενος.
 Ἐν ιβ'. V. Διόδωρῶ. καὶ αὐτ.
Athenodorus Arati pater & alius
frater. V. Ἀρατῆς.
Αττικιστοί. V. ταυκεραμαῖοι.

B.

Babrius. V. Ἀμαῖν. Ἀνωθεν. Ἀσθμα.
 Ἀχαιῖνη. Γέροντος. Δάπτω. Ἐκάστοπι.
 Ἐκθορον. Ἐταρσία. Εὐλαί. Ἡίων.
 Ηρα. Καμειραία. Κηκίας. Κωλοῦτης.
 Κωμήται. Κωτίλλω. Κρίμνον. Νεβρεση.
 Νεβρός. Νέμεσις. Ὀνεία. Παλαμναῖος.
 Πανθοῖνην. Πεταβρα. Πίθηκος. Πρίων.
 Πυρρίχαις. Σωρακῆς. Σπῆλυγξ.
 Σπλεον. Ταναγραῖοι. Τιττυβίζετα.
 Τεργχός. Φωλάδι. Φεξότεριχα.
 Vide etiam infra Fabula.

Bacchylides. ἠδωλον.

Basilicus. V. Γέσιος.

Basilus. V. Ἐχετής. Καλαδινασεῦν.
Στραγότερος.

Basilii M. laudatio funebris. V. Ἀβαρις.

Baton. V. Πυθαγόρας. Ἐφίσιος.

Bion Philosophus. V. Ἀγκών.

Bion tragicus Aeschyli F. V. Διοχρύλος.

Botrys. V. Δημοχάρης.

Brysonis Achaici discipulus. Κεσῆτης.

C.

Caddus, Historicus, V. Χαιρίζω.
 (Sed ibi scribendū est Κανδίδης.)

Caelius Alex. Aegaei F. V. Ἀλέξανδρος.

Callias. V. Ἀραχίη. Ἐλλαβορμαῖν.

Κυκλωῖων. V. Ἀραχίη.

Calli-

Callimachus. v. Ἄ α. Ἀδμωλία. Ἀλε-
 τείβανος. Ἀμυθρησαι. Ἀπιδώ.
 Ἀποβροσμάτα. Ἀπ' ἕατθ. Ἀρα-
 χη. Ἀσπασοί. Ἀσρια. Ἀσυρον.
 Γέντα. Δανά. Δανόν. Δύη. Ἐγυπτι.
 Ἐκάλη. Ἐκόησιν. Ἐλελεῦ. Ἐπικλιές.
 Ἐραϊς. Ἐραῖς. Βικαία. Ἰπνια. Κατω-
 περιδικίας. Κολυραία. Κολακείων.
 Κόρυβθ. Κτήϊς. Κυκλίαν. Κύφελλα.
 Μαροθών. Μη Νωσαίμθ. Οὐ γάρ.
 Ὀλῆν. Περιδέξιθ. Περιπηχύναντες.
 Ποηροῖς. Περθρηϊόν. Πρω. Ποίη. Σέβας.
 Σιμωνίδης. ὅπως. Τάλκ. Ψύδθ.
 Ἐν τῷ πρῶτῳ τῶν Ἀγώνων. v. Ἀκτία.
 Ἐν Βαρβαρικοῖς Νομίμοις. v.
 Φάσηλθ.
 Ἐν Ἐκάλη. v. Ἀρμοῖ πη. Αἰθ' ὄφελε.
 Ἰμαῖον. Κωλίας. Κωμήται. Μύωψ.
 Ναιματό. Σύφαρ. Vide δε Ἐκά-
 λη. Ἐπαύλια.
 Ἐν τοῖς Ἐπιγραμμάτοις. v. Ἰμῆϊς.
 α M.
 Ἐν Ἰμῆϊς. v. Ἀγορανομίας.
 Ἐν Κωλιαῖμοις. v. Διδυραμβοδιδά-
 σκαλοι.
 Callimachi discipulus Aristophanes
 Grammaticus. v. Ἀριστοφάνης.
 In Callimachum scripsit Ἀβγαρες.
 In ejus Epigrammata Ἀρχίβθ.
 Callinicus Sophista. Γενέθλιθ.
 Callisthenes. v. Ἀναγκασθ. Διαστ-
 σθαι. Ἀνώγειω. Βοθυθ.
 Ἐν β' Περσικῶν. v. Σαρδαναπάλης.
 Callistratus. v. Ἀπλάς. Πη Φυλλίδα.
 Ἡ γλῶττα. Ἰσοκράτης. Ἀμύνδα.
 Μέτωκ. Ὀρῶν. Σιλαργον. Αἰλόξθ.
 Εὐλήτθ.

Ἐν τῷ πρῶτῳ Ἀθηναίων. v. Ἐρμαί.
 Candidus Historicus. Vide supra
 Caddis.
 Cantharus.
 Θηρεῖ. v. Ἀθηναίος.
 Caucasus. v. Λήμμιον.
 Cephalus Rhetor. v. Ἐπιτίμια.
 Cerphisodorus.
 Ἀμαζόσι. v. Ὀνθ. ἕστα.
 Cercops Pythagoreus. v. Ὀρφεύς.
 Chazemon Philosophus, Neronis
 praeceptor. v. Ἀλέξανδρος Αἰγαῖος.
 Chazemon.
 Τερσίτη. v. Ὁς ἔχ ὑπάρχων.
 Chamzeleon.
 Ἐν τῷ πρῶτῳ Θεοπίδος. v. Οὐδὲν πρὸς τ' Δ.
 Ἐν τῷ πρῶτῳ Σατύρων. v. Ἀπωλεσασθ.
 Ἀρίσιθ. Κύκλι.
 Charax historicus. v. Ὀμηρθ.
 Charmides. v. Ἀδην.
 Chionides.
 Ἡρασι. v. Ἀγνθ.
 Chrysipus. v. Κέρκαπτες. Τιμαρῆντος.
 Χάρμθ. Θεοῖς. Ἀθῆναιθ.
 Ἐν τῷ πρῶτῳ Καλῆ καὶ Ἡδονῆς. v. Δα-
 σαυροκακκαβον.
 Ἐν τῷ β' τῶν φυσικῶν λόγων. v.
 πρόληψις.
 Ἐν τῷ πρῶτῳ χρησμῶν. v. Νεοτῆς.
 Chrylostomus. v. Βδελυγμία. Διαπε-
 φώηκεν. Καθαρνυῶ.
 Ἐν τῇ Ἐπισημῆσιν πρὸς Κορινθίους
 Ἐπιστολῆς. v. Λεγίω.
 Cineas poeta dithyrambicus.
 καλαβία.
 Clearchus. v. Τετὲ τα Καλλικράτης.
 Ἐν τῷ πρῶτῳ Ὀίων. v. Νεοτῆς.

Clearchus Solensis. v. Χάρμος. Ἀθή-
 ναιος.
 Clemens. v. Ζάλλω. Ἡρας ᾄδ. Παλίμ-
 βολος.
 Clementis Stromatei liber. Λεόντιος
 μοναχός.
 Clidempus. v. Ἀπιδά. Ἡπέδιζον. Πύκνη.
 Της.
 Clitarchus. v. Σαρδάνιος.
 Clitodemus. v. Ἐπὶ παλλαδίῳ.
 Grantor, philosophus. v. Θεσπς.
 Σκίφη.
 Crategus. v. Ναυτοδίκης.
 Ἐν ἐνάτῳ τῶν Ψηφισμάτων. v. Νύμ-
 Φαιον.
 Crates. v. Ἀλκμάν. Ἀνέβιος. Ἀψάλα-
 κτος. Γυπαρίσις. Διαβάλλειν. Διαψα-
 λάτρισθαι. Παρυσία. Προκωνία.
 Σαρπηδονία.
 Ἐν τῷ περὶ Ἀθήνησι Θυσίων, v. Εἰρε-
 σιώνη. Κυνήσιος.
 Ἐν Γήτοσι. v. Τε Δία ρ.
 Ἡρώσι. v. Ἀφάρα.
 Παιδικαῖς. v. Ἄλλο. ἔτερον.
 Τόλμιας. v. Ὀνος ἐο μελ.
 Crates Aristarchi Grammatici emu-
 lus. v. Ἀρίσταρχος.
 Crates Thebanus. v. Ἀναξαγόρας.
 Ἀπολλώνιος.
 Cratinus. v. Ἀνάλκον. Ἀναπεισθαι.
 Ἀναπίπτειν. Ἀνεπληροῦτο. Ἀνθρωπος
 λυπησολ. Ἀνοργοί. Ἀξίος λαβεῖν.
 Ἀπαλλάξας. Ἀποκῆσθαι. Ἀπορῆν.
 Βάδιζε. Βῶσον. Δραπέτης. Λύγη. Λίξ-
 θρανία. Ἐγκυρῆσαι. Ἐξόδιοι. Ἐπηγή-
 κισ. Ἐπιλησμότατον. Εὐερον. Κλειδί-
 νος. Κοννάς. Λέρνη θ. Μισήτιν. Ναξι-

βρης. Ὀλόφωνος. Ὡ τάν. Παιδικά.
 Πολύμητος. Πρόσιχε. Ρύβθην. Ρύγ-
 χος. Σφακελίζοντες. Τρυλα γ. Ψαμ-
 μακοσιογάρα. Ψύρα.
 Ἐν Ἀρχιλόχοις. v. Διός ψηφθ.
 Βυκόλοις. v. Ἀνθρακός. Ἀνεσίαν.
 Ἀποκλινύσαι.
 Ἀηλιάσι. v. Ραζῆν.
 Διδασκαλίας. v. Ἀναρύπταν.
 Διονησιαλέξανδρον. v. Ἀνεπάγγελ-
 τθ. Ἀησις.
 Δραπέτισι. v. Ἀμαρῆν. Ἀνεκάσα-
 θε. Ἀποπάτημα. Κυβητίσαι.
 Ὀνθ. ὕται. Ὡδε.
 Ἡρώσι. v. Ἀνικός.
 Θράτλαις. v. Ὀκτώπην.
 Μαλθακοῖς. v. Κυλλῆ π.
 Ἐν Νεμῶσι. v. Χαίρις κισθ.
 Νόμοις. v. Ἀλώπηξ. Ἀποσοματί-
 ζειν. Χρη.
 Ὀδοσεῦσι. v. Ἀθυρμα.
 Πανόπλαις. v. Κηκίδιθ. Παιδικά.
 Πυθαγορεῖσι. v. Ξενοφάνης.
 Πυλαία. v. Εὐερον. Τὸ παρὸν ε.
 Πυλαίοις. v. Ἀμύνασθαι.
 Πυτίη. v. Ἀράχνη Ἀφέλεια. Δει-
 μωτης. Δωδεκάκρονον.
 Σεριφίοις. v. Ἀμοργοί. (Σερίφοις.)
 Σταθερὸν. Τελενικῆσαι.
 Τροφωνίῳ. v. Ἀίρεσθαι.
 Χειρώσι. v. Ουραγία αἰξ. Πανδελίνας.
 Ραδαμάνθυθ.
 Ὡραῖς. v. Μαρίλη. Παιδικά. Πυ-
 ρορραγῆς. Ταῦτα πρῶτων.
 Créon.
 Ἐν α' Ῥητορικῶν. v. Ἐγκεκορδυλη-
 μίθ. Νιδάριον. Φακίολιον.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

ὑποκέλισον. ὕσσωπός. ὕσι. ὕσι.
 ὕψος. ὕψετε. φημί. φάσι. φείαρ.
 χῆρα. χούσ θω. χεῖσις. χρίσμα.
 ψεύδος. ψόα.

Demagogas. v. Ἀλιωνίδες.

Demetrianus Criticus & Mathematicus Ravennas. v. Ἀσπάσιος.

Demetrius. v. Ἀκὴ. Ἰσαῖος.

Demetrius Phalereus.

Ἐν τοῖς περὶ Νομοθεσίας. v. Παρά-
 τασις.

Ἐν γ' Νομοθεσίας. v. Σκαφηφόροι.

Demetrius Scerpius. v. Ἀδράσκα.

Demochitus περὶ πυρσῶν. v. Κλειόξενος.

Democritus Abderita. v. Ἀ. α. ἀναγ-

καθόν. Διοκλῆσιος. Εὐετώ. Βίμαρ-
 μένω. πένταθλος.

Περὶ τῶν ἐν Ἀδῶν. v. Τριτογένεια.

Democritus Historicus. v. Ἰύδας.

Demon. v. Δαδωναῖν. Ἡ δεῖ χιλάνης.

Ἡ φάνη θ'. Ὀνὸς ἄγων. Σαρδώνιος γ.
 Φοινίκων σ.

Ἐν τῇ Ἀτθίδι. v. Τρισηπτάτορις.

Ἐν τῷ πρὸς Θουσιῶν. v. Προκωνία.

Demophon. v. Δορύχιος.

Demosthenes. v. Ἀγραφίς. Ἀελογία.

Ἀκρίτος. Ἀλαβασοθήκας. Ἀλογία.

Ἀμφισβητεῖν. Ἀμφοπερὶπλῆν. Ἀνα-

σκλάσάμενοι. Ἀνήκη. Ἀνήρηκεν. Ἀν-

τέχη. Ἀντικαλαδαστοῖος. Ἀξιον

οἰρήτ. Ἀξιον. ἐπὶ θ' δ'. Ἀπαγε. Ἀπαλ-

λάξας. Ἀπεγνωκώς. Ἀπέλθη. Ἀπε-

ζιμήσατο. Ἀπογνός. Ἀποκῆρυκτον.

Ἀποκρίθητι. Ἀπολογίζω. Ἀπομι-

θως. Ἀποψηφίζονται. Ἀποψηφι-

θύντα. Ἀπροβάλατον. Ἄτλις. Ἀφῆς.

Γερόσιον. Γραμμαλοκύφω. Γραφύς.

Δαπανᾶν. Δούρο. Δημοτῶν. Δοκί-

μάσις. Διαχρησάμενον. Διαχειρο-

τονία. Διαγγύησιν. Διφῶν. Δοκι-

μαθῆς. Ἐγκράτεια. Ἐξεγγύησις.

Ἐξεπρίμιζον. Ἐξέδρα. Ἐξύλη.

Ἐξωμος. Ἐωλοκρασία. Ἐπαγγελία.

Ἐπιτρέπων. Ἐρανίσας. Ἰππαρχος.

τύρ. Θείματος. Θίασος. Θύρα γρ. Κα-

θελόν. Κακώσις. Καλαχειροτονία.

Κλίσις. Ὀνήτωρ. Ὀνη σκιά. Ὀρος.

Ὀμυδαμῆς. Πόα. Πώμαλα. Προβό-

λας. Πρόπιμπλα. Προπίρη. Ἰήτωρ.

Σημεῖα. Συνήμηθηται. Τάλαση.

Τραγικός π. Τράματος. Φάσις. Φω-

κίων. Φοινικίδα. Χάρακα. Χερνίβων.

Χρησάμ δύο.

Ἐκτὸ δ' Ἀγνίς Κλήρη. v. Προκλήσις.

Ἐν τῷ πρὸς τῶν Ἀδελφῶν. v. Λυσίμα-

χος. Iege ἀπληθῶν.

Ἐν τῷ κατὰ Λιχίνης. v. Ἀποκρίθητι.

Ἐπικράτης. Ἀθην. Ἐσπαθῆτο.

Ἡράκλεια. Ἰσα βαῖθη. Μύριοι ἐσ

μ. Νεώσι. Ὅτι ξένος. Προβαλα-

μῆς. Προβάλαμα. Προπύλαμα.

Σύγκλητος.

Ἐν τῷ κατὰ Ἀνδροβίου. v. Ἀνελῆν.

Ἀντιγραφεύς. Ἀπογραφή. Ἐξητά-

θης. Ἐξορχισάμενος.

Ἐν τῷ πρὸς Ἀπατέρειον. v. Ἐγγυον.

Ὀφρευσιον.

Ἐν τῷ κατὰ Ἀφόβου. v. Ἐκδοσις.

Κεφαλή. Συμμορία.

Ἐν τῷ πρὸς Ἀφοβον. v. Ἐπὶ μάλης.

Ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογέιτον. v. Ἀνα-

σθέν. Ἀνίδρυτοι. Βυλεύσις. Γνώ-

σκ. Ἐμφρεάτοι. Ἐνδαξίς. Εἶδος.

Ἐναγ. Ἐνη Θεωρίς Δημ. Ὀμῆ

ἔγγυς.

ἰγγύς. Πληρωτής. Φάρμακος.
 Ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους. V. Ἀνδρα-
 ληψία. V. Ἀξιοί. Ἀπεχοίνισι. Ἀπο-
 Φύγαι. Λιδίασθαι. Ἐθν. V. μ.
 Ἦεν θισμός. Νοθία. Ὀδός. Οκάτω-
 θεν νόμ. Ὅτι αἰ ἀλόπτις. Οὐκ ἀναζη-
 σομαι. Πενέσαι. Σκῆψις. Φαῦλος. Δημ.
 Ἐν τῇ πρὸς τῷ Βυλῆν καὶ τῷ Δήμω
 Ἐπιτολή. V. Ἐργαλαβ. V.
 Ἐν τῷ πρὸς Διόδωρον. V. Συνέλιμαθῆ.
 (Sed lege, Ἐν τῷ πρὸς Διονυσόδωρον.)
 Ἐν τῷ κατὰ Διονυσόδωρον. V. Τίως.
 Ἐν τῷ Ἐπιταφίω. V. Αἰγυδαί.
 Ἐν τῷ πρὸς Ἐπιτελεσερχίμαθ. V.
 Ἐφίερον.
 Ἐν τῷ πρὸς Εὐβελίδην. V. Γαμηλία.
 Δίκη. κείσις.
 Ἐν τῇ πρὸς Εὐβελίδην Ἐφίεσι.
 V. Πόρ. V.
 Ἐν τῷ κατ' Εὐέργου. V. Πρὸς τῇ πυλίδι.
 Ἐν τῷ κατὰ Θεοκρίτου. V. Ἐνδικά-
 ζοντας.
 Ἐν τῷ πρὸς Καλλικλέα. V. Ἀποικοδο-
 μίαις. Χλιδ. V.
 Ἐν τῷ κατὰ Κόρων. V. Αὐταλῆκο-
 θοί. Ἰδία. Ἰδία. Λίθος. Μελίτη. Φαῦ-
 λον. τὸ ἀπλ.
 Ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντι. V. Ἀπο-
 μάτθισθαι. Ἀποσολάς. Ἀρτιμίσι. V.
 Βασκαίνα. Γερά. Ἐκ πείραςίας. Ἐπαρ-
 ῶν. Ἐπιτίχισμα. Ἐπιχάρις. Εὐοί-
 Ηγμων θυμ. Ηγμων. Ηκρωτηλασ-
 ῶν. Θειμίων. Θεογόντων. Θεοκρίτης.
 Δασυγγίζων. Δεύκη. Λόγος. Μενυχία.
 Μόρτης. Μυρτώπιον. Νεβρίζων. Νέων.
 Οικίσκος. Ονομάζων. Οὐκ ἔπι τῆς

αὐτῆς. Παράσημ. V. Παρελθῆν. Περί-
 λ. V. Πομπίας. Πορθμός. Πρέβαλλο-
 μένους. Σάβροι. Σιμός. Σίμουλ. V. Στε-
 πής. Φράρι. V. (Vide etiam paulo
 inferius, Ἐν τῷ πρὸς Στεφάνου. Est
 enim eadem oratio.)

Ἐν τῷ πρὸς τῷ Λακρίτιου Ἐργα-
 φῆν. V. Πεντηκοστή.

Ἐν τῷ κατὰ Λεπτίνου. V. Αἰταπαι-
 τῆσαι.

Ἐν τῷ πρὸς Λεπτίνην. V. Ὁρα δῆ.

Ἐν τῷ κατὰ Μειδία. V. Ἄμα. Ἀσπί-
 βη. Βιάων. Ξυλλαβῆν. Οἶον. Πεντηκοστή.
 Πραβαλλομένους. Ρυλά. Σπυδαίω. Τί-
 μημα.

Ἐν τῷ κατὰ Νεαύρας. V. Ἀποπιφασ-
 μόν. Ἀττικισμός. Ἐκφυλλοφορήσαι.
 Κυνίας. Οκάτωθεν. V. Πωλῆσι.

Ἐν τῷ κατὰ Νικιστέτου. V. Ἀρχαῖον.

Ἐν τῷ πρὸς Νικόστρατον. V. Περ-
 σόχων.

Ἐν τῷ κατὰ Ὀλυμπιδάου. V. Ἀνθυ-
 πωμοσία. Ἐπιδίκασι.

Ἐν τῷ κατὰ Ὀνήτερον. V. Ἀπο-
 ματαί. Προσασία.

Ἐν τῷ πρὸς Οἰόμαθ. V. Πινάκια.
 Σσημασμένον.

Ἐν τῇ πρὸς Παυλάστου Ἐργαφῆ.
 V. Ἐπὶ Θεοσύλλαι. Κεγχραίων. Μαρώπις.
 Παρακαλαβολή.

Ἐν τῷ πρὸς Παρβροβίας. V. Ἀσά-
 θμηθ. Ἀσιωθετάτον. Ἄτλια. Δρυ-
 μός. Ἐπικράτης. Ἄθην. Εἰσιτήρια. Ὁρα-
 π. Πυθασθαι. Τίως. Ἰποκορῆ-
 μενοι.

Ἐν τῷ ὑπὲρ Ῥηλέων λόγῳ. V. Ἄμα.

Ἐν τῷ περὶ τῆς Ῥοδίων ἐλευθερίας.
 V. Ἀρτεμισία.
 Ἐν τῷ κατὰ Σπυδίων. V. Νεμεσία.
 Ἐν τῷ πρὸς Σπυδίων. V. Σκητή.
 Ἐν τῷ περὶ Σπυδίων. V. Ἄμα. Ἀνα-
 φοράν. Ἐξητάδης. Καλαμίτης. Κατα-
 ψάδομαρτυρησάμενος. Κατηγορίας.
 Κίναδος. εἰδ. Παραπεπρωκίης. Σύλας.
 Τρίμμα. εἰς πτρ. φάρμακον. (Vide
 etiam supra, Ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφάν-
 τος. Est enim eadem oratio.)
 Ἐν τῷ πρὸς τῶν Συμμάχων. V. Τί-
 μημα.
 Ἐν τῷ πρὸς Συμμοριῶν. V. Κληρέχας.
 Κοινωνικόν. Ο κατώθεν. Συμμορία. Τέως.
 Ἐν τῷ περὶ Συντάξεως. V. Οπιστόδω-
 μος. Παρυσία.
 Ἐν τῷ πρὸς Τιμόθεον. V. Ἀποσησά-
 μων. Δυκιργίς.
 Ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους. V. Ἐπρό-
 φθαλμός. Ἡων. Ἰερὸμηνία. Ναυκρα-
 ρικά. Ὀσιον. Ποδοκάκκη. Προσημήματα.
 Φαῦλον. εἰς. Φιλέψιμος.
 Ἐν τῷ πρὸς Φαίνωνα. Ἀπληρομήδης.
 Ἀπόφασις.
 Ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς. V. Ἀγνωρόνας.
 Ἀρχαῖος. Ἀτῆα. Ἄτιμος. Βασαθρον.
 Δυσωπῆμα. Ἐθνός. εἰς μ. Ἐπικηρυ-
 κεία. Ἐφορευτή. Ἐχθρὸς. Ἠλικία. Κατα-
 βολή. Καταγενεῖα. π. Μαλκίομα.
 Μάστρα. Μεθώνη. Μελίτη. Δημο. Μινέ-
 λατος. Μετοίκιον. Μορών. Ξενικόν. Ξυλ-
 λαβεῖν. Οκνώ. Ολιγορήτη. Ονισκία.
 Παγὰς. Πάραλος. Πεζαίτης. Περὶ
 τῆς εἰς Δ. Περσικὸς ἔστιται. Πηνάκια.
 Πελοπία. Πολύστρατος. Προβόλα. Προ-
 πύλαμα. Προτιμαῖν. Πενταγεύοντα,

Στρατηγοί. Σύμβολα. τὰς σ. Σύνταξις.
 ἄντι τ. Τέως. Τὴς χερσὶς. Ὑπάρχων.
 Φύλαρχος.
 Ἐν τῷ ἀφίλιππικῶν. V. Ἀποστολάς.
 Ἐν τῷ φιλίππων. V. Δεκάρχος.
 Ἐν τῷ ὑπὲρ Φορμίωνος. V. Προτιμα-
 ρίας.
 Demosthenes ab Atheniensibus
 traditus Antipatro cum aliis ora-
 toribus Hyperide, Himerato,
 Lycurgo, Polyeneto, Ephialte,
 Thrasibulo, Charete, Charide-
 mo, Diotimo, Patroclo, Cassan-
 dro. V. Ἀντίπατρος.
 Demostratus. V. Δημοποῖητα. Καρταξ-
 ῶς.
 Dexippus. V. Ἀπὸ δῆ. Ἐπιμάλλον. Εὐ-
 θαρσῶς. Παρσολύ. Παραχρήμα.
 Παλαοσύνη. Ρωμαίων δεχθῆ. Σεμνόν.
 Θησαυρῶν. V. Κωροκαίος.
 Diagona athei ἀποπυργίζοντες λόγοι.
 V. ἀποπυργ.
 Diczarchus.
 Ἐν τῷ περὶ Μυσικῶν Ἀγώνων. V.
 Σκολίον.
 Didymus. V. Ἄλυτον. Ἀνδρα. Γαμη-
 λία. Ἐλευθερίος. Ἐξενίζεν. Θρία.
 Κυψελιδῶν. Λυκιργίς. Οξυθύμια.
 Ὀρρον. Ὀσιον. Ὡτάν. Παρασκήνια.
 Πελαῖος. Περὶ τῆς εἰς Δ. Περσικῶν
 χων. Ποδακάκκη. Πολύστρατος.
 Πωλῆσι. Προκάνια. Πρόστρατος. Προ-
 στασία. Τάταζον. Τὴς ἐταῖρος. Φαρ-
 μακός.
 Didymum pudivit Appion. v. Ἀππίων.
 multa contra Iudaea scripsit. V.
 Ἰούδας.

Didymus

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- Dionysius Areopagita. v. Μοναχός.
 Dionysius Halicarnassensis. v. Περι-
 ποιήσαι. Πλεονέξια.
 Dionysii Jambii discipulus Aristoteli-
 phanes Grammaticus. v. Ἀριστοφ.
 Dionysius Milesius. v. Ἀδελφάνος.
 Ἐκαταῖος.
 Diophantes. v. Ἰπατία.
 Dioscorides. v. Περίσπον κακ.
 Ἐν τοῖς περὶ Νομίμων. v. Σκυτάλη.
 Ἐν τοῖς περὶ Ὀμήρου Νομοῖς. v. Ὀμηρός.
 Diotimus.
 Ἡσακλῆς Ἀθλοῖς. v. Εὐρύβατος.
 ποιν.
 Drhilus. v. Καρδοκῆ. v. Νωτῶν.
 Πάρετος. Φιμοί.
 Ἐν Ἀμάσειδι. v. Ἀθηναίος. Πολι-
 τοκοπῆν.
 Ἐν τοῖς Ἐραγίσμασι. v. Ψυλόν.
 Πολυπράγμοι. v. Ραγδαίος.
 Domnus Judæus. v. Γέσιος.
 Duris. v. Ὡ τὸ ἱερόν π. Πανύσιος.
 Λυγκεύς.
 Ἐν τοῖς περὶ Ἀγαθοκλέα. v. Εὐρύβα-
 τος. ποιν.
 Ἐν τῷ περὶ Ἀγώνων. v. Σελίνος.
 Ἐν β' λιθουκῶν. v. Λαμία.
- E.
- E**lephantine. v. Ἀσυάνασσα.
 Empedocles. v. Ἡλιος. De eodem
 v. ἀμύκλαι. Ἀπολλώνιος. Ἀθήναος
 ejus versus. v. ἄπνευς Epigramma
 in Acronem. Ἄκρων.
 Entzon. v. Νῆϊς. (Sed ibi legendum
 est, Euphorion.)
 Erarhoditus. v. Νῶροψ.
- Ephialetes.
 Ἐν φιλιππικῶν. v. Ὁ κάτωθεν.
 Erhogus. v. Ἄλων π. Ἐπὶ τὰ Μασ-
 δεαβύλα. Εὐρύβατος. ποιητής.
 Καινός. Καρυκαῖος. Περιφῶιδας.
 Erichartmus. v. Ἀμάμυξίς. Ἀναδο-
 δεάδα. Αἰανέμην. Ἀφ' ἱερῶς.
 Ἐπὶ πέντε κριτῶν γ. Κένδυλον. Νῆφθ.
 οἶν. Πρόχλητος. Ρέξαι. Ρησίαρ-
 χος. Σικελίτην. Συβαρδαίος. Τα
 Τατάλα τ. Ψύλλα. Ἀθήναος.
 Ἀμάκω. v. Ἐγκομβώσασθαι. Κυδα-
 ζεται.
 Ἐν Κωμασῶν, ἢ Ἡφαίστω. v. Ἡρακ-
 λῆος δέδισμα.
 Ericurus. v. γύνις.
 Ἐν τικτῶν πρὸς Ἰσομένηα Ἐπιστολῶν.
 v. Πύθια.
 Ericus Cyclus. v. Τελμισία.
 Erigenes Sicyonius, Tragicus. v.
 Οὐδὲν πρὸς τὸ Διόνυσον.
 Epigrammata ex Anthologia edita.
 v. Ἀ. α. Ἀβρόμιος. Ἀβρός. Ἀχαιον.
 Ἄγε δῆτα. δεσ. quam plurimis in
 locis.
 Epigrammata ex Anthologia inedi-
 ta. v. Ἀγοστός. Ἀγρέμιος. Ἀγρηφῶνα.
 Ἀγροτέρως. Ἀδρανίς. Ἀγοατος.
 Ἀγῆς. Ἀθῶπῶτον. Ἀθουρμα. Ἀκά-
 μακη. Ἀκτιν. Ἀκοτήσας. Ἀλέγοις.
 Ἀμπελεῶν. Ἀμυγδαλοῦ. Ἀμφίδρονον.
 Ἀμφικλάτος. Ἀμφιλαφῆ. Ἀμφί-
 ξεν. Ἀνεύσω. Ἀντεμάσι. Ἀπέρχε-
 σθαι. Ἀπεροῖσι. Ἀπμορξάμην.
 Ἀπίχων. Ἀρης. Ἀρίδες. Ἀρθροπέδαν.
 Ἀρπιδόσι. Ἀρτιδαῖ. Ἀσεμφία. Ἀτι-
 μαγέλα. Ἀφατοῖ. Ἀφροῖεν. Ἀχαῖνη.
 Βάμβας.

Βάμβυξ. Βασταρμά. Βίτινα. Βλαύτη. Βαλίς. Βετρημά. Βάτορες. Βυμολγός. Βύτις. Βυφάγ. Βυφορτών. Βυχάν. Βυχάνης. Βυχίλα. Βυχίφουγγίτης. Βρόμιος. Βροτάλιος. Βυάτιος. Γαλλάω. Γαμψόν. Γέλγιδα. Γενά. Γεώλοφόν. Γομφιόδοξα. Γελαύς. Δαριεύς. Δαί. Δαίδαλιν. Δαίτας. Δεραγχεάς. Δωδεκαδύρα. Δύσηχης. Αίλιος. Αιτύ. Εβραίων. Εγκοίνεσσα. Ενδοτή. Ενωϊτάγ. Ενδραβίαν. Εξαίτον. Επαι. Εόδιον. Ερεπιδάυλα. Ερμύχως. Ερμωιάξ. Ετήρουσι. Βαστήρ. Ευδοκία. Ειρώτις. Εδσηρ. Εύβλαση. Εύβλαση. Εύνοφύλλοι. Εύρατο. Ηιερέμ. Ηεραίων. Ηερα. Ηεραχίμαθα. Ηηκοίς. Ηνωπός. Ηζύν. Ητύς. Θαλαμή. Θαλαμηπόλ. Θαλαπήμα. Θεοφάρτα. Θερίτρον. Θεομοτόκον. Θελοκεδόν. Θεήτόν. Θεάτις. Θεράξ. Θυώδης. Θύρο. Κασίον. Κατήλυσιν. Κανσία. Κεγχρίτισι. Κεκρύφαλον. Κελαδύσιν. Κεμάς. Κημός. Κίρκον. Κημοί. Κησις. Κηζών. Κάλον. Κόναβ. Κορυβατταίω. Κανοφόροι. Κραπία. Κραίντορες. Κρηται. Ευβελαιοίς. Κυκά. Κύμβαλα. Κυνήχ. Κύπιδλον. Λαβύρινθ. Λαγαρόν. Λάγυθ. Λαλαγημα. Λάτρης. Λαίλαψ. Λεάντησαν. Λοχαί. Λαίκνον. Λαβύδα. Λικμαία. Λιτός. Λοξή. Λαβητήρα. Λάπιον. Λαιτός. Λυτρεύ. Λυογάνιε. Μαλθακόν. Μαιμόωσα. Μελάμβωλ. Μιαρίν. Μυκήσαντ. Μύξα. Μύαψ. Νάρδ. Νάρδηξ. Νεοθήγι. Σάντα. Ουδμήματα. Ουπέπαντοι.

Ελιγαόλαξ. Ολυγηροσία. Ολύγον. Όλπη. Οϊοματός. Οργαία. Ορεια. Ιεγ. Ορείχαλκ. Οσίη. Ολίσιβαλ. Πάμβυξ. Πύλακος. Πελάρι. Πέπατο. Περόνη. Πετάλοις. Πεφραυγημάο. Πήρα. Πήριτα. Πιληθείτα. Πιλήσει. Πίτυς. Ποδεώνες. Πολυ. Ναύλαπ. Πολύλευμα. Ποπάδις. Πρωίν. Πρήνες. Πρωίνες. Πτύγμα. Πυφύδακ. Ρήη. Ριπής. Ράμ. Ρώπις. Ρωπία. Ρύτηρα. Ρόταρα. Σάμαρη. Σαμύδα. Σιλίς. Σκίπα. Σμήη. Σαηλυγίς. Σπίζης. Στέρφος. Σόραης. Σερβίλος. Πουηχίδα. Τά. Τάσκα. Τασημκίς. Τετραυθία. Τηθός. Τηλοπέτευς. Τηρύνη. Τριγέρων. Τρύπανα. Τρυλός. Τύμπασον. Τύμπανος. Τύριχα. Τπεπιθρίδιον. Τσινος. Φαδσιδαρον. Φάρτες. Φάσημοι. Φαίλος. Φυγοδεμνίς. Φύλα. Φύρθη. Χαράδρα. Χαριγγά. Χαριφορία. Χροός. Ψαφαρη. Ψασά. Ψαίσορα. Ψήκτρα. Eriphanus Sophista. v. Απολλυνάριος. Epistola Artaxerxis Regis Persarum ad Hystanem, Hellefronti praefatum. v. Ιπποκράτης. Eritimides Cyrenzus. v. Δρίσιππος. Eratosthenes. v. Ησός. in libro IX. v. ρύκς. Scripsit de Sibylla Samia. v. Σιβυλλαι γεγον. Εβίας. v. Διαφανή. Ethnographicus. v. Νακώη. Νάξης. οί ετυμολόγοι. v. γωροψ. Evagrius. v. Μακάρι. Eubulus. v. Απορήσια. Χαίρων. Χρυσοχοϊον.

• σοχοῖον. versus de vino v. αθ
 • Ἐν Δαμαλία v. Ασκός
 • Διονύσιος v. Κωφόπρος κ. λ.
 • Καμπυλίωτι v. Δριακκός. Μανίρας.
 Περιμανώς.
 Euclyus. ὁ Χρησιμολόγος. v. Α α.
 Eudemus. v. Φρυκίνδας.
 • Ἐν τῷ περὶ Λέξεων Ῥητορικῶν. v.
 Εὐγένειος ὁ Κωφός
 Eudoxus Gnidius. v. Ασχίνος. Κρίταν.
 Eudoxius. v. Τ' Αὐξέλιος.
 Evetes Comicus. v. Ἐπαφροδίτης.
 Eugenator. v. Φιλάργιος.
 Eugiton. v. Αἰσώπης Β.
 Euparius. v. Αρμάκιον. Ἰαγέσηκός.
 • Ἀηρέθιζε. Ἀκίψεν. Ἀπαγορεύειν.
 • Ἀπεσάτῃ. Ἀποτραχηλίζοντας. Ἀτά-
 • Ὀάλα. Ἀτέμαρτον. Βαλάντιον. Διά-
 • μετρος. Διουγκῆν. Διηυχνίζετο. Διο-
 • σσημία. Δράμα. Βυκύκλιον. Εκμελές.
 • Ἐπανοδία. Ἐπισόδιον. Εὐτρόπιος
 ὁ εὖν. Ζεύγμα. Εἰσπομπή. Εἰσφρη-
 • σαοθαί. Ἰλη. Ἰόσις. Καυχάζι.
 Καρικόν θ. Κατακαίνειν. Κωισαυτι-
 • νος ὁ μ. Μακρῶ. Μεγαλοπρεπής.
 • Μελεδωνός. Μικρῶ. Μοχρεῖον. Μύρι-
 • λικτος. Οἰδύσαι. Οἰσύναις. Ὄσεί-
 • κη π. Παρακινῆνθα. Παρασάτα.
 Παιδίε. Πρόβουλος. Ρῶμα. Ρύμη.
 Σιρομάσης. Σταθερόν. Στέατα. Συν-
 • τεκμηροδύμος. Τασίθριον. Καρυσί-
 • ρος. Χρήμα. Ψιλός.
 Euparii Sardiani. Chronographia
 citatur in v. Ρυφίνος.
 Eunomius. v. Λέτιος. Αὐξέντιος.
 Euphemius Patriarcha CPol. v. Φα-
 • τρία.

Euphorion tragicus Aeschyli F. v.
 • Λισχύλος.
 Euphorion. v. Ἀτάξιμος. Ζυμφοί.
 • Κάβηξ. Πρωφροῦς. Ἰαγέσηκός.
 • Ἐν Ἀπολλοδώρῳ. v. Ὁ πατὴρ εὖν.
 Euphranor. v. Ἀπών.
 Euphronidis discipulus Aristophanes
 Grammaticus καὶ Ἰαγέσηκός.
 Euphronius. v. Κηρύλος. Μάκων. Πα-
 • ραφορέων. Δικροφῆς. Ἀδύλαρος.
 Eurolis. v. Ἀδραμύτειος. Ἀθηναῖον
 • Δυσβ. Ἄλλα γὰρ. Ἀναγχιππῶν.
 • Ἀναρύκ. Ἀνεπίπληκτος. Ἀποκα-
 • Ζεύδωσιν. Βασίλειος. Βασίλας.
 • Γερῆν. Βυκαφοῖ. Βυτχῶ. Ζη-
 • τρηῶν. Καλάσας. Καμμάται.
 • Κυλλός. Μυσάχη. Παιδικά. Πρῆσι-
 • σχη. Σασρόν. Ταμίαι. Τε. Τορνη.
 • Τοῖς Ἰπποκράτης. Τάιδης. Χαλός.
 • Χαμμακοσιγάγα. Χύζα.
 • Αἰξί. v. Ἀμογή. Τάγυρι. Χρη-
 • Ἀυτολυκῶ. v. Ἀναφλασμοί. Διε-
 • κός. Φασίανοί. Φιτύσαι.
 • Βάπταις. v. Ἀτρυφῆρος.
 • Δήμοις. v. Ἀγῆλας. Ἀναβλυσιπῆ-
 • σαι. Αἰλιμάχη κατ. Ἀργύφως.
 • Νεαῖσκέυται.
 • Κόλαξι. v. Λαφύγμος.
 • Μαρυκά. v. Ἀμφορεαφόρος.
 • Μικρῶ θ' ὀβ. καὶ α. λ.
 • Πάλεσι. v. Ἀκαίγισται. Ἀηρή-
 • σιν. Ἀπλήγισσι. Ἀπώμοτον.
 • Σφιγξί. v. Μεαπσκέυται.
 • Ταξιαρχαίς. v. ἄλφάνκι. Ὀνος
 • ἀκροάται. Ὄσε.
 • Χουαγῆνι. v. Ἀκατάταμα. (Χου-
 • σῆν γίνη). Ὀμίλλαι. Τῆ Διός.
 Ψαμμα

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Hecataeus Milelius. v. Αδελφικός. Μοιχίδην. Νύλα.
En τῶν περὶ Ἱστορημάτων. v. Αλκωνίδης.
Hegesander.
Hegesias pithanatus. v. Αρείσιππος.
Helicon Syziceus in Αισχίνης.
Heliconius. v. Απίων. Αρριανός. Νικαμ.
Heliodorus. v. Σπιλάδες. Τρίγλαρα.
Heliodorus Periegetes.
 Περὶ τῆς Ἀθήνησιν Ἀκροπόλεως. v. Προπύλαμα.
 Ἐν αὐτῇ Ἀκροπόλει. v. Νίκη Ἀε.
Heliodorus Hermiz F. v. Αἰδεσία.
Hellanicus. v. Ἀμφισμαθα. Ἀδοκίδης. Ἀκρίχωντο. Νιογαία.
 Ἐν αὐτῇ Ἀτθίδῃ. v. Ἀραπαγός.
 Ἐν β' Ἀτθίδος. v. Μενυχία. Στεφανηφόρ.
 Ἐν τοῖς βαρβαρικοῖς Νόμοις. v. Ζαμολξίς.
Heracleon. v. Τύταζον.
Heraclides Lycius. v. Νικίτης.
Heraclides Ponticus. v. Ἐμπειδοτίμας. Λύσιος τ. Ὀρσιχίς.
Heraclides Tarsensis. v. Ἀμπλάκημα. Νάξος.
Heraclitus. v. Ἀρχιβατῆν. Ἀμφισβατῆν. Ἀναξίδητος. Ποσειδώνιος. Θέσις.
Heraiscus. v. Γέσιος.
Hermippus (Berytius, Historicus.) v. Ἀβραμ. Δηροδότης. Ἀθῆν. Σίβυλλα.

En β' τῶν Διατριψάντων ἐκ παιδείας δόλων. v. Ἰερθε.
Hermippus (Comicus) v. Διλοκομπήσας. Δεύτερος Φίδης. Ἰπαρχεύς. Ἀθηναῖος γοιῶς. v. Ἀνθῶν. Νεῖος. Ἀρτοπόλιτι. v. Ἀγῆλαι. Δημόταις. v. Λεπτολογία. Οὐφροῖς. Εὐρώπη. v. Ραζαῖν. Μάικας. v. Ἰακχος. ὕμη.
Herodis Attici discipulus Adrianus. v. Ἀδριανός.
Herodianus. v. Ἀαπθ. Ἐπιπέριος. Ἡμαρ. Λεωνοί. Μακρολαχός. Πάως. Φωλαμός. Ἀντερκος.
 Ἐν Ἐπιπέριος. v. Καταπρόξεται.
 Ἐν Ὀμαλῇ Προσφῆσι. v. Μερμήτο. Τῶν καθόλου. **Herodiani in compendium misit Aristodemus.** v. Ἀριστόδημος.
Herodicus Perginthius. v. Ὀρφεύς.
Herodotus. v. Ἀγῆ. Ἀγλαστῆν. ἰτερον. Ἀρχέπρος. Ἀδων. Ἀελαγέοντες. Ἀκῆ. &c.
 εἰς τὴν βίαν Ὀμήρου v. κρίμη. **De Herodoto vide etiam in καλλιθ. & καλαῖθ. Alius Herodotus Democriti frater.** v. Δημόκριτος.
Herodotus Olophyxius de Nymphis & sacrificiis. v. Ὀλόφυξίς.
Hesiodus. v. Ἀγαλμα. Ἀινθ. Ἀλκή. Ἀράχη. Ἀνν. Βλαμῶς. Δαῖτας. Διαήσφ. Δίκη. Δόμω. Αἰδῶς. Ελαδόνη. Ἐπαχρῶς. Ἐπιάλκιω. Εὐόρως. Ζηγομαχίη. Ἡμίστεα. Ἰάκα. Θῆας. Θύμη. Κομιδή. Κυθήρια. Κυνοκέφαλθ. Λίγη. Μαχλοσύνη. Μαλίτη. Μάτρησον. Ναν. Ὀπιαρι. Ὀπλί. Ὀσθ. Πλίον.

πλέον. Ωρακιάσας. Πηγάδας.
 Πρίννοι. Πρίφρες. Πυγοςόλθ.
 Τένδφ. Τέφρα. Τοῖς ὀρθῶς.
 Ἐν γ' Καλαλόγυ. v. Ἰπὸ γῆνοικ.
 Hierocles. v. Διαλέγουτο. Διότι.
 Ἐμποδῶν. Τέμνυσι.
 Ἐν α' φιλοσοφικῶν. v. Ἐμπο-
 δῶν. Λέγῃ.
 Hieronymus.
 Ἐν τῷ περὶ Τραγωδοποιῶν. Αναγυρά-
 σιθ. Ἐγκατακδέμησεν.
 Hippias Sophista. v. Τύραννος.
 Hippobotus. v. Λίρεςις.
 Hippocrates. v. Α' α'. Ἀχναί. Δέρτρον.
 Ἐμβόλιμθ. Ἡβίς. Κέδμαλα. Ποσι-
 πτερνίδας.
 Hippodromum audivit Asraius Ra-
 vennas, Sophista. v. Ἀσπάσιος.
 Hippolytus. v. Ἀκαίρος.
 Hippopax. v. Ἀρῖεν. Βίαντος. Βάπα-
 λος. Βερμίας. ὁ εὐν. Μυσάχη. Χασα-
 δελός. Χελιδόνων.
 Homerus. v. Α' α'. Ἄβιος. Ἄβλη-
 χρόν. Ἀγάμαλα. Γάγγης. &c.
 Ἐν Ἰλιάδι. v. Ἀκρον. ἐ Κορίνθῳ
 argumentum proëmatis sui sumit
 v. Κόρινθῳ.
 Ἐν Ὀδυσσείῃ. v. Ἀκρον. Ἄλα. Νέ-
 ρακτο. Νηλιτής.
 Hostanes. v. Ἀστρονομία.
 Hyperichius. v. Λέων βασιλεύς.
 Hyperides. v. Ἀγορεύσαι. Ἀκμάζει.
 Ἀκμή. Ἀλκίμαχθ. Ἀλφίτης.
 Ἀμφισβητήν. Ἄνδρα. Ἀνεπότῳ
 του. Ἄντοπ. Ἀντέχφ. Ἀρτεμίσιος.
 Ἀφαίρεμα. Ἀφέντες τῶ ἔπ. Ἀφείς.
 Ἀφύα. Βάσανθ. Βυλεύσεως. Διά-
 φρεσι. Ἐλευθέριθ. Εὐήμερίσας.

Ζυγομαχί. Θέσθαι. Θρηπῆδεςον.
 Κακώσεως. Καλαχκροτονία. Κεραν-
 νύσσι. Κομισικά. Κάδια. Μοιχίδιον.
 Ναύκληρθ. Νέμιν πρ. Νικάνωρ.
 Νοθία. Ὀβολοσατή. Ὀξυθύμα.
 Ὀρθήν. Ποδοςράβη. Πωλάς. Πωλη-
 τήριον. Ρῶθιον. Σύταξις. ἀντὶ τ.
 Τελακάς. Ἰπποσησάμθ. Φιλοτη-
 σία. Φρονηματιοθῆνα. Χείρα.
 Ἐν τῷ κατὰ Ἀντιθέτῃ. v. Σκευθ.
 Ἐν τῷ πρὸς Ἀριστογῆτονα. v. Ἀπε-
 ψηφίσάτο. Ὅσιον.
 Ἐν τῷ κατ' αὐτοκλέες. v. Μηλέβιος.
 Ἐν τῷ κατὰ Δημάδῃ. v. Λιτή πόλις
 Μ. Ὀξυθύμα. Παρῆαι.
 Ἐν τῷ κατὰ Δημαράτῃ. v. Θρηπῆ-
 δίσατον.
 Ἐν τῷ κατὰ Δημοθένης. v. Ἀρι-
 σταυθ. Καλατομή. Νικάνωρ. τρεῖς.
 Παραγραφή. ἔ μ.
 Ἐν τῷ Κυθνιακῷ. v. Θαύραλιον.
 Ἐν τῷ κατὰ Πασικλέες. v. Συμμορία.
 Ἐν τῷ κατὰ Πατροκλέες. v. Αὐλαία.
 Νεμέας. Παράβυσον. Φορβαντήον.
 Ἐν τῷ κατὰ Πολυεύκτῃ. v. Ἀγορεύς.
 Ἀνασυντάξας Συμμορία.
 Ἐν τῷ πρὸς Τίμαιδρον. v. Παιδάξιον.

I.

Amblichus. v. Ἄβρα. Ἀκόλαςθ.
 Ἀναγκαία. Ἀπραγμόνως. Διακω-
 δωνίσω. Ἐμπεδοίμθ. Ζηλοτοπία.
 Ἦδη. ἀντὶ τ. Ἠκίσα. Συμψήσας.
 Συχνάις. Τελαμῶν. Τελώνης. Ἰπε-
 ξέπεμψεν.
 Ibycus. v. Ἀμπάκλημα. Ἰβύκειω ῥηθ.
 Μῆτοι. Σείριον. Χάθ. καί.
 Joannes. v. Διῆγε.

Joannes Evangelista. v. Βηθανία.
 Joannes magnæ Ecclesiæ Diaconus
 & Logotheta generalis. v. Ἀρτέ-
 μιου, Γενικός.
 Job. v. Ἐτραχηλίαςον. Κόμη. Σιωτέ-
 λια. Ψελλίω.
 Jobas. v. βλίτυει.
 Ἐν β' φθορᾷ λέξεως. v. Σκομβείσα.
 Ion Chius. v. Διψοραμβοδιδάσκαλοι.
 Ἰμῆς, ὦ Μ. Ἀθήναιου.
 Iosephus. v. Ἀβάσκου. Ἀδεια.
 Ἀφροίτη. Ἀκρασίας. Ἀκρέτοιου.
 Ἀλαζονία. Ἀμφορέυς. Ἀρεπικλή-
 τως. Ἀπαξ. Ἀπεριδομαί. Ἀποδέον.
 Ἀπολαβόντες. Ἀποσημήνασθαι.
 Ἀπσυγῆτες. Αὐτόθεν. Ἀχθηδών.
 Γυμνοπαιδεία. Δεξιός. εὐν. Δήφηλα.
 Διασκεδανύουσι. Διεργάζεται. Δικαι-
 ῶν. Ἐκεχειρία. Ἐμέλλησεν. Ἐμεχω-
 νίται. Ἐμπαροινῆτες. Ἐνδείκνυμι.
 Ἐνεράσθ. Ἐξαλλομάρες. Ἐξόν. Ἐπι-
 κατέσεις. Ἐπικλάσας. Ἐποφθαλ-
 μίσας. Ἐρρέψι. Ἐσπάρτασι. Ἐχεδία-
 ζον. Ἐπυγίτας. Εὐκλεια. Ἰησῦς.
 Ἰᾶτος. Ἰαχυρός. Θαλπόμενοι. Θάμνος.
 Θηασμοί. Καθήτο. Καταμητάμνος.
 Καταχεδίσσω. Κατίθει. Κατωμα-
 δόν. Μετέαρθ. Μηδαβα. Μῆρα.
 Νάκθ. Νεμωσηθεῖς. Νίνακτο. Νε-
 φθαλίται. Ὀρφανές. Πάμβορον.
 Παραβολή. Παραφυλάσσω. Παρε-
 θέντθ. Πεπιλημένη. Περιῖτάμνος.
 Πολυμίζεν. Προαλίσαυλας. Προσκλη-
 φεσας. Πρόσκληδοιζόμενος. Ρέθιοθ.
 σ. Ροῖζθ. Ρύσια. Σάγη Σταθερόν.
 Στέγη. Στιβαρόν. Στρατηγίαν.

Στύπη. Τεθεικότας. Τραχηλίζων.
 Ἰσπληξ. Φάκελλον. Φθῆναυ. Φανι-
 κίδα. Φυλέτης. Χαλκιδίτης. Χρήμα.
 χρ. Ψυχρές.

Ἐν Ἀρχαιολογία. v. Νόμβα.

Ἐν τῇ Ἱστορίᾳ τῶν Μακκαβαίων.
 v. Ἐθνοπάκτη.

Isus. v. Ἀγειῆς. Ἄγει. Ἀηλογία.
 Ἀλβεροπωλική. Ἀμαζόνειον. Ἀμιπ-
 ποι. Ἀναγινωσκομῆς. Ἀναγκαῖον.
 Ἀναδικάσασθαι. Ἀντιπιτίθησε.
 Ἀπολαύειν. Ἀποφορᾶν. Ἀφείς.
 Ἀφροσίμεθα. Βόθρονθ. Βελεύσεως.
 Γενῆται. Διαγορεύων. Διαμεμετρη-
 μήνη. Λιδοίσθαι. Ἐδικάσασθαι.
 Ἐκπληθεύσας. Ἐμποδῶν. Ἐσκω-
 ασμένην. Ἐπισημαίνισθαι. Εἰσαγ-
 γελία. Θιάσθ. Κατωκοδόμησε.
 Κηρυκία. Κλητήρες. Νοθεῖα. Ὀμοῦ.
 Ὀργεῶνας. Ὀρον. Ὀσιον. Παλίνσκιος.
 Παρεγγύησε. Πατρώων. Προσεποίη-
 σαυτο. Τέλματα. Φασκάλιον. Φελλά.
 Χίλιοι. Χρησται δύο. Ψευδοκλησία.

Ἐν τῷ πρὸς Ἀσιτίβιον, v. Τέως. (Sed
 ibi scribendum est, Λυσίβιον.)

Ἐν τῷ πρὸς Ἀπολλόδωρον. v. Ἀπερ-
 γασάμθ.

Ἐν τῷ πρὸς Ἀριστοκρίτονα. v. Διά-
 θεσις.

Ἐν τῷ πρὸς Διοκλέως ὕβρεως. v. Κα-
 ταδικασάμθ. Τεπτήρα.

Ἐν τῷ πρὸς Δωρόθεον. v. Ἐπιτήθη.
 Ὀμῆ. ἐγγύς.

Ἐν τῷ κατ' Ἐλπαγόρα καὶ Δημο-
 φάγας. v. Μεταίκιον.

Ἐν

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Julianus ἐν Ἐπιστολῇ. v. Ἀμφίων. Ἡρό-
δοτος. Λ. Μυσωνίος, Καπ.

Ἐν τοῖς Κρονίοις. v. Ἐμπεδοκλήμ. Ἰβλιανός, ὁ Παρ.

Julianus reprehensus v. Ἀκάκι. Λιβάνι.

Juliani Parabatæ Epistola ad Porphy-
rium, de inq̄uenda Bibliotheca
Georgii. v. Ἐπιστολή.

Julianus Chaldeus. v. Ἀρνήφης.

Juliani Rhetoris discipulus Alexan-
der Calilonis F. v. Ἀλέξανδρος.

Julius Africanus. v. Ἰσίδθ.

Ixion,

Ἐν ταῖς Λέξεσιν. v. Λαοσποδίσσθαι.

L.

Lacydes. βασιχθείη.

Leagoras. v. Λίβη.

Leonidis Byzantini halieutica,
v. Κικίλιος.

Libanius. v. Ἀκροσία, Βασκαίνα,
Ἡκίσα, Ὀδύρομα.

Livius. v. Λύκκλ. Σύλλας, Κορ-
νῆθ.

Logothetes. (Simeonmetaphrastes.)

Ἐν τῷ τῆς ἁγίας Θεκλῆς μαρτυρίῳ.
v. Ἀβαξί, Ἀναίμονες, Ὑπαγορεῦσαι.

Ἐν τῷ ἁγίῳ Θύρσε μαρτυρίῳ.
v. Καλαπέλτης.

Ἐν τῷ μαρτυρίῳ ἁγίου Καλλικελάδου.
v. Ἐξαπατή.

Ἐν τῷ μαρτυρίῳ ἁγίου Λακκιανῆ.
v. Νοθῆαι.

Ἐν τῷ ἁγίῳ Μαρκελλῶ βίῳ.
v. Ἀλκαία.

Ad hunc Logotheten etiam refe-
renda forsā sunt, q̄vz habet Svidas,

v. Ἀν' ἀμφῶν.

Longinus. v. Λιωνοάριος. Ἰανθάριος.
Φρόντων.

Lucianus. v. Ἐπιτίμιον. Κολυτῆς, Μα-
τάζων. Τί κοινόν κ.

Μυίας ἐγκωμίου. v. Ἐλέφαντα.

Τίμωνι. v. Παιδοτερίβας.

Lycan. v. Ἐπίχαρμ.

Lycophron. v. Ἐκποκιά, Νέδων, Νη-
ρίτης. Τάταζεν, Τόργ. Φλυδῆ-
μη. Χάλυβες.

Lycurgus Lacedaemonius. v. Λατο-
καρτερήσαντα.

Lycurgus Orator. v. Ἀγραφίς, Δη-
λιασαί, Δοκιμαθεῖς, Αἰγίς, Ἐκατέμ-
πεδες, Ἐχάρα, Κτηματίτιω, Νεώμα.

Παράκλησις, Τραπεζοφόρος, Χιλιο-
θεῖτα, Ψαδῆς ἐγφ.

Ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοτέλου. v. Μη-
τροῖον.

Ἐν τῷ κατὰ Λυτοκλέους. v. Μηλόβοτος.

Ἐν τῷ περὶ Διοικήσεως. v. Ἐπιχερά-
της Ἀθην. Ὀχῆον, Σίρμον.

Ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερίας. v. Νίκη,
Προτέλαια, Συσσημαίνεσθαι.

Ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερωσύνης. v. Προ-
χαισημα.

Ἐν τῷ κατὰ Λυκέφρον. v. Ἐμπο-
δίων, Μοχθηρία, ἠκ. Ὀρκάνη.

Ἐν τῷ περὶ Μαντιῶν. v. Καυχῆ.

Ἐν τῷ κατὰ Μενεσαύχμ. v. Προη-
ροσία, Προκάνια, Πυανεψιῶν.

Ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους. v. Πεπορ-
πηδμ. (Sed ibi, legendum est,
κατὰ Λεωκράτους.)

Lycus Neapolita. v. Πύθω.

Lycus Rheginus. v. Λάριον.

Lylias.

Lysias. v. Ἀδικίμασος. Ἀρκίον. Ἀκμά-
 ζει. Ἀνάγεσθαι. Ἀξικῶν. Ἀξιοῖ. Ἀπή-
 χια. Ἀποκρίθῃ. Ἀπολαχῆν. Ἀπο-
 πεφασμῶν. Ἀργυρώματα. Ἀρκευ-
 σαι. Ἀυθέντης. Ἀυλία θ. Ἀφανίς.
 Δατήσθαι. Δέκα. Δερμιστής. Διαδύ-
 σεις. Διήρξα. Δικαιώσις. Αἰδέσασθαι.
 Ἐγῆνον. Ἐκαδωνίζοντο. Ἐλευκόπυς.
 Ἐμπεδοκλής. Ἐπισκήψατο. Ἐπιθέ-
 τος. Ἐπισηκῆσαντα. Ἐπίπεμπτον. Ἐπι-
 τρίπην. Ἠλικία. Θειμιστεύειν. Θηλά-
 ζην. Κάθειθι. Κακώσις. Καρκίνος.
 Καλάσασις. Κίος. Λαγίσκα. Λάκη
 ἀκτῆ. Μεταπόργιον. Μορία. Ναίς.
 Νοθία. Ὀβολοσατῆ. Οἶος. ἀντί τ.
 Οἶος ἢ. Ὀργεῶν. Οὐσία Φανερὰ.
 Παραφουκτωρδόμενον. Πεδία.
 Περιφρεῶσθαι. Πιφασμῶν. Πλει-
 στηλάσας. Πλημμελίη. Πληθῆϊον.
 Πόα. Πολύστρατος. Πυελίδα. Σηκός.
 Τίμημα. Ἰπόλογον. Φάρμακον.
 Φάσις. Φασκῶλιον. Φρυκτός. Χρημα-
 τιστής. Χρημάτων.
 Ἐν τῷ πρὸς Ἀλκιβιάδην. v. Αἰθέσθαι.
 Ἐν τῷ πρὸς Ἀλκίβιον. v. Παλαγόκ.
 Ἐν τῷ κατὰ Ἀνδοκίδου ἀσεβείας.
 v. Ρόπλον.
 Ἐν τῇ πρὸς Ἀσύβαρον Ἐπιστολῇ.
 v. Πάματα.
 Ἐν τῷ περὶ τῆς Βατραχίας Φόνος. v. Φη-
 γάσιον.
 Ἐν τῷ πρὸς Γλαύκωνα. v. Πρέκειτο.
 Ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένος Πιπροπῆς.
 v. Καρπύ θ.
 Ἐν τῷ περὶ τῆς διδομένης τοῖς ἀδυνατοῖς
 Ὀβολῆς. v. Ἀνάπτηρον.
 Ἐν τῷ περὶ τῆς Ἐπιγένης Διαθή-

κης. v. Ἀνάργυρον.
 Ἐν Ἐπιστολῇ. v. Ἰπὸ μάλης. Φαῦ-
 λον ἢρ.
 Ἐν τῷ κατὰ Εὐθυδικῆς. v. Ἀμφιδέας.
 Ἐν τῷ περὶ αἰκίας πρὸς Ἴσοκράτην.
 v. Ἰβρις, ἢ μ.
 Ἐν τῷ πρὸς Καλλικλέα. v. Ἀπόμοθος.
 Ἐν τῷ πρὸς Κλεῖαν. v. Ἰπὸ μάλης.
 Ἐν τῷ πρὸς Κτησιφῶντα. v. Συγκο-
 μιδα. ἀπειταθ.
 Ἐν τῷ πρὸς Νυσίβιον. v. Ἐπίδικος.
 (Ἰσὶ non Lysia.)
 Ἐν τῷ κατὰ Λυσίθεον. v. Γατία.
 Ἐν τῇ πρὸς Μεταγέρον Ἐπιστολῇ.
 v. Οὐκ ἔγγυς.
 Πρὸς τὴν Μιξιδάμην γραφῆν. v. Μυ-
 σαῖθι. π.
 Ἐν τῷ πρὸς Ναυσίαν περὶ τῆς τύπης.
 v. Λιθουργία.
 Ἐν τῷ κατὰ Νηκίης. v. Πτώματα ἢλ.
 Ἐν τῷ πρὸς Ξενοφῶντα. v. Συγκομιδῆ.
 Ἐν τῷ πρὸς τὸν Πολέμονα λόγῳ. v. Ἐπὶ
 καλάμην δέν.
 Ἐν τῷ κατὰ τῶν Σιτοπωλῶν. v. Ἀξιοῖ
 οἰρήτ.
 Ἐν τῷ πρὸς Τιμόνα. v. Ἐχρηματισ-
 μῶνθι.
 Ἐν τῷ πρὸς Τιμωνίδην. v. Διάθεσις.
 Ἐν τῷ ὑπὲρ Φερωνίκου. v. Οὐσία
 Φανερὰ.
 Lysimachus
 Ἐν β' Νόμων. v. Σαμαίη. & Σαμίον
 ὁ δι.

M. Macedonius Consul. v. Ἀγαθίας.
 Magister Coprogenius. v. Ἀνώγειον.
 Magnes. v. Λυδοί.

Ἐν Πιλακίδι. v. Nūn δῆ.
 Malachias. v. Ἀββᾶ. Μεμυαλωμένα.
 Malchus. v. Ἀμαζιτέν. Ἐπετίμα.
 Λέπρα. Λέων βασι. Σύνταξις. Ἰπο-
 λαβών.
 Marathonius CPol. v. Ἐλεύσι.
 Marcellinus. v. Ἀπύλαυσε. Ἀπο-
 λαύειν.
 Marcus Antoninus. v. Ἀκινόσπεδον.
 Ἀκέραιον. Ἐκτ. Ἀνακλητικόν. Εὐλυ-
 τῶ. Εὐμάρινα. Ὀρθός. Πρασιανός.
 Marinus. v. Ἀρχή. ἡ μὲν.
 Maximus. v. Συγγραφεύς.
 Medius Medicus. v. Ἐρασίερατῶ.
 Megacledes ἐν τοῖς πρὸ Ὀμήρου. v. Ἀθη-
 ναίης.
 Melanthius. v. Γρυπαίνων. Ἐγρυπτε.
 Menander Medicus. v. Λεσχίδης.
 Menander Comicus. v. Ἀγρίως.
 Ἀδράστια. Ἀναπετώ. Ἀνατρέχω.
 Ἀπασκαρίζων. Ἀπίφηνων. Ἀπασο-
 βῆ. Ἀρτικροτήσασαι. Ἀσκαλαβάτης.
 Ἀσχολῶ. Βαθύς. Βηκόρουζων. Δη-
 μυργοί. Διαρτήσασαι. Ἐκκορηθείης.
 Ἐξαλλάξασαι Ἐσχατίως. Εὐρατιῶν. Εὐ-
 πιλής. Εἰς ἀγοράν. Ἡράκλειος. Ἴσα-
 βάνων. Κόπλις. Κόρημα. Μετοίκιον.
 Ναίμα τῶ. Ὀμοῦ. ὄγγυς. Ἰρον. ὄρῶ.
 Οὐ μετόν. Πατάγημα. Παίσωιδον.
 Πλύνεται. Πράγματῶ. Προσάτης.
 Σαθρωθῆναι. Σπαλίαντες. Συκοφαν-
 τῆν. Τῶν τριῶν κ. Τρικορυσία. Ἰπάρ-
 χων. φάσις. φιλοσοφῆν. ἀντί τ.
 φουάτλεισασαι. φυλή. Χλαίρον. ψεύσον.
 Vide & Λυγκεύς.
 Ἐν Ἀδελφοῖς. v. Κοινὰ τὰ τ.

Ἀλιή. v. Ἀντάλλαγον. Φηλέν.
 Ἀνατιθεμένη. v. Ἀληθεύερα.
 Ἀράβι. ἄγγελος.
 Ἀνδρεία. v. Νεοτόν.
 Ἀνοδρογύνα. v. Λάμια. φίλιος.
 Ἐν Ἀπαγγελιομῶν v. Εἰς τὸ δέον.
 Ἐν Ἀπίσω v. Ἀβρα.
 Αὐλητρίδι. v. Δωδωναῖον.
 Ἀφροδισίω. v. Ἀλήθεια. Ἀνα-
 θεῖσασαι.
 Δαιταλεύσι. v. Ἀπέδραν.
 Δακτυλίω v. Ἰπηνέμια. ὡς ἡ.
 Δημιουργῶ. v. Δημιουργοί.
 Δις ἑξαπατάωντι. v. Ἀπόσα. Ζάκορος.
 Δυσκόλω. v. Πανικῶ δ.
 Ἐγχειρίδιω v. Κωρυκαῖος.
 Ἐπιτρέπασαι. v. Ματρυλλεῖον.
 Ἐταίρας. v. Ἀναπετώ.
 Ἐφισίω. v. Ἐνδυσ.
 Ἡρωσι. v. Ἀναλυθῆναι.
 Θαῖδι. v. Κίγκλος.
 Θεσαυρῶ. v. Κανθάρα μ.
 Κατηφόρῶ v. Ἀντάλλαγον. Ἀπὸ-
 κριθῆτι.
 Καρίω. v. Ἀλύσιον.
 Καταψυδομῶν. v. Τὸν ἀφ' ἱερῶς.
 Κεκρυφάλω. v. Ἀβυρτάκη. Αἴρων.
 καὶ τὸ π.
 Λακαδία. v. Ζάκορος.
 Μέθη. v. Ἄλλο, ἔπειον.
 Μισσηνία. v. Ἀράβι. ἄγγελος.
 Ἰογά. ψύλλα.
 Μισομῶν. v. Ἀποκναῖον. Ἀπαμ-
 Φίσσαντας.
 Μισομῆνας. v. Λακωνική κλ.
 Μισογύνη. v. Παρσάσις.
 Ναυκλήρι.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Moso fœmina Hebræa cuius sit σύγγραμμα ὁ παρ' Ἑβραίοις νόμος si fides Alexandro Polyhistori in libris V. de Roma. v. Ἀλέξανδρος.

Musæus. v. Μελίτη.

Musonius. v. ἐπιστόδιον.

Myes. v. Ἴπυς.

Mylus Comicus. v. Ἐπίχαρμος.

Myrtilus. v. Λήμνιον.

Mythologi. v. σερήναις.

N.

Nausiphanes Democriteus. v. Ἐπίχαρμος.

Neanthes. v. Ἀπορρῶνας.

Nearchus. v. Ἀλέξανδρος, ὁ Φιλ.

Neoclides. v. Νάνος.

Nicæna Synodus. v. Ἀρειανός.

Nicander. v. Εὐρύβαιος, ποιητὴς Τερπτήρα.

Ἐν αἰτωλικῶν. v. Τιτανίδα.

Ἐἰς τὸ Ἀντιφάρμακον. v. Δερκευνίος.

Nicander Alexandrinus.

Ἐν τῷ πρὸς τῶν Ἀριστοτέλους μαθητῶν. v. Λιχρίων.

Nicanor, qui vitam Alexandri scripsit. v. Σίβυλλα Χαλδ.

Nicetas Martyr. v. Ἀθανάσιος.

Niceas Eleates. v. Ὀρφεύς.

Οἶνοποιός. v. Ἀμφίας.

Nicolaus Damascenus. v. Ὡνήτιος ἦναι. de eius patre Antipatro & fratre Ptolemao. v. Ἀντίπατρος.

Nicomachus Medicus. v. Ἀριστοτέλης.

Nicon Geometra & Architectus Galeni pater. v. Γαληνός.

Nicophon. v. Ἰσοπίων.

Πανδάρω. v. Κοιμίσα.

Nicophon.

Ἀρφροδίτης γοναῖς. v. Ἀράχνη. Σέρφος.

Nicostratus. v. Ἀδράστια, Ταρβανιδίον.

Nicoteles Philosophus Anniceridis frater. v. Ἀντίκρη.

Numenii filius Alexander Sophista. v. Ἀλέξανδρος.

Numenii Heraclotæ halientica. v. Κικίλιος.

Nymphodorus. v. Λιγίς.

O.

Olympicus ὁ ψικῆς. v. Ἀντίμαχος.

Onomacritus a quibusdam oracula scripsisse dicitur. v. Ὀρφεύς.

Oppianus. Κικίλιος.

Ἐν ἑτῶν Ἀλευτικῶν. v. Ἀσφάλως.

Oraculum, Sybaritas perituros, cum homines pluris fecissent quam Deos. v. ἄμορις. Lacedæmonii datum διακωνόξενοι. aliud de muro ligneo v. ἀνίλε. Zenoni

Cittico; optime victurum ei συγχαρίζοιτο τοῖς νεκροῖς. v. Ἀιγυπτία. Calondæ. v. Ἀρχιλόχος. Ἀτταλο.

v. Ἀτταλός. alia Ἀυγυς, Βάκις. χρησμός. Ἀεῖσιππος. Κρεῖσσος. Διογένης. δόρυ κηρύκειον. εἰς κυνόςαργες. Ἰβλιανός. λεωκόριον Μύσκελος

ἐκπεσών. Ἐπαμινώνδας. εὐγενέστερος. εὐθυμός. εὐλαχά. Εὐτόκιος. Φορμίων. Ὀιδίπυς. πάντα ὀκλῶ. Ροδίων. χρησμός. ὑμεῖς δ' ὦν Μεγαρ. Σόλων.

συγχαρίζοιτο τοῖς νεκροῖς. v. Ἀιγυπτία. Calondæ. v. Ἀρχιλόχος. Ἀτταλο. v. Ἀτταλός. alia Ἀυγυς, Βάκις. χρησμός. Ἀεῖσιππος. Κρεῖσσος. Διογένης. δόρυ κηρύκειον. εἰς κυνόςαργες. Ἰβλιανός. λεωκόριον Μύσκελος

ἐκπεσών. Ἐπαμινώνδας. εὐγενέστερος. εὐθυμός. εὐλαχά. Εὐτόκιος. Φορμίων. Ὀιδίπυς. πάντα ὀκλῶ. Ροδίων. χρησμός. ὑμεῖς δ' ὦν Μεγαρ. Σόλων.

συγχαρίζοιτο τοῖς νεκροῖς. v. Ἀιγυπτία. Calondæ. v. Ἀρχιλόχος. Ἀτταλο. v. Ἀτταλός. alia Ἀυγυς, Βάκις. χρησμός. Ἀεῖσιππος. Κρεῖσσος. Διογένης. δόρυ κηρύκειον. εἰς κυνόςαργες. Ἰβλιανός. λεωκόριον Μύσκελος

ἐκπεσών. Ἐπαμινώνδας. εὐγενέστερος. εὐθυμός. εὐλαχά. Εὐτόκιος. Φορμίων. Ὀιδίπυς. πάντα ὀκλῶ. Ροδίων. χρησμός. ὑμεῖς δ' ὦν Μεγαρ. Σόλων. συγχαρίζοιτο

συγχρωτίζεσθαι. ταῦτά σοι. Τελε-
 σίλλα. Τριβύσι. Τόνου. Τεργύθ.
 Τυρταίθ.
 Origenes ad Africanum de Susanna.
 v. Ἀφρικανός.
 Fragmentum ex quadam ejus
 Epistola. v. Οριγίνης, ὅτι Ἄδ.
 Οριγίνης, Διωτὶδ.
 Orioni. v. Ἀβλαμίας. Πόρκθ.
 Orpheus. v. Φάνης.
 Ἐν Δίκευι. v. Ἰππθ. Νισ.
 Ουσικῶ. v. Τετροπάτορες.
 Fragmentum Orphei habes v.
 Ὀρφεύς. ὅτι.
 Exegetici in Orpheum auctores.
 τετροπάτορες.

P.

Palaeophatus.
 Ἐν τῷ ζ. Ἔ Τρικκῶν. v. Μακρο-
 κέφαλοι.
 Panyasis. v. Ὀδθ. Δι. Discipulus
 ejus Antimachus Colophonius.
 v. Ἀντίμαχθ.
 Pamphilus Platonis discipulus. v.
 Ἐπίκρυθ.
 Pancratis Arcadis halientica v. Κι-
 κίλιθ.
 Parabates Philosophus. v. Ἀντίκρυθ.
 Parmenides. v. Μακάριον ἡσοι. Ὡς
 λίου. Θέσις. Anaximenes Parme-
 nidis discipulus. v. Ἀναξιμένης.
 Empedocles. Ἐμπεδοκλ.
 Parthenii Niczenus Metamorpho-
 ses. v. Νέζωθ.
 Pasicles v. Κρατῆθ.
 Paulus Apostolus. v. Ἀγάπη. Ἀσκήθ.
 Ἐσπάχη. Δόξα θειῶ. Κεφαλαίον.

Paulus Astrologus. v. Ἰκτυματός ἡ-
 νόμ.
 Paulus Antiochiz Episc. ἀπό Ραυ-
 θανί. v. Μακρῆθ.
 Paulus Silentarius. v. Ἀγαθίας.
 Ἐν Ἐκφρασί τῆς ἁγίας Σοφίας. v.
 Ἡρόθ.
 Pausanias. v. Πύδαξ, eum audire
 Aspasius Ravennas Sophista. v.
 Ἀσπασίθ.
 Perginus Milesius. v. Ὀρφεύς.
 Periander. v. Ἀμφιανακτίζων.
 Phalaris. v. Ἀδελφίδης, σοφ.
 Phanias Egeus v. Κύβηθ. αἱ τ.
 Phanodemus. v. Ἐπὶ Παλλαδίω.
 Ἐν τῇ πέμπτῃ Ἀτθίδι. v. Παρθέναι.
 Ἐν ἕκτῃ. v. Τετροπάτορες. Χαλκεία.
 Pherecrates. v. Ἀγορεύς ὄραθ. Ἀδα-
 νία. Ἀλοάθ. Ἀμύθ. Ἀγαθίσθ.
 Ἀνασπάθ. Ἀναψήφισαθ. Δημαρ-
 χοί. Καρκίθ. Κιλίκων. Κορίανθ.
 Κίνα δ. Ρυκαίνα. Συήνια. Τάταζων.
 Τραύζανα. Φαβίριθ.
 Ἀγείας. v. Ἀπία. (Ἀγροίθ.)
 Χαίρεθ κίθ.
 Λυτομέλεις. v. Ἀκαλήφθ. Πασού-
 θθ. Στραγγαλίδες.
 Γερουσί. v. Ἀθηναίθ. Ἀρτήθ.
 Δελοδιδασκαλῆθ. v. Ἀναψήφισαθ.
 Ἰππῶ. v. Ἀπύθ.
 Ἰσθ. v. Ἀξίθ. ὅτι Ἰππῶθ.
 Κορίανθ. v. Ἀπόδοτῶθ. Ἀπο-
 δοτῶθ. (Κορίανθ.) Ἰπ-
 τῆθ κ. Τροκίανθ.
 Κραταλάθ. v. Ἀγυαί. Ἀπύθ.
 Ἰσθ. Ἀπάρθ. Ἀπύθ. Νάπο-
 LIII

πλῆγα. Περίεργον. Φίλιθ.
 Λήροις. V. Χρη.
 Μυρμηκωνοφώποις. V. Αβραάμ.
 Αρτίως. Αιγίς. κατ. Τετράω-
 μίνθ.
 Πετάλη. V. Αίρων. κατ. τόπρ.
 Τυραννίδι. V. Αράχνη. Σικυαῖσι.
 Pheresydes. V. Θουρός. Της. Εκαταῖς.
 Philanis. V. Ατυάνασσα. Δημοχάνης.
 Philagrus.
 Ἐν τῇ πρὸς Φιλήμονα Ἐπιστολῇ. V.
 Φιλαγρίθ.
 Philanias. V. Θερμοπύλαι.
 Phileas. V. Βασκροῖς.
 Philemo. V. Αχρῶθι. Εὐδαίης.
 Τριήμεριον.
 Νειμοιδύοις. V. Αποσοματίκειν.
 Νυκτί. V. Τηνάλλαι.
 Πανκράσιδῃ. V. Πρὸς ἀντίξω.
 Πτερυγι. V. Αθήναιας.
 Philetæus. Comicus, Aristophanis
 Comici F. V. Αριστοφ.
 Μελεάγρω. V. Αμπαλίνωθ.
 Philetas Ephesius. V. Βάκις.
 Philinus. V. Θεωρικά γρα.
 Philippides. V. Μακρόν π. Ψαμοκό-
 λακες.
 Philippus. V. Αποσιμῶσαι.
 Comicus Aristophanis Comici F.
 V. Αριστοφ.
 Philistus. V. Απιδήνην. Νώνυμα.
 Philo. V. Αγαλατοφρέμυθ. Βίος.
 Δύναμις. Θεός. Φίλων. Θραπύται.
 Ἐν τῷ ἑξοίχμῳ περὶ τῆς Παραδόξου
 ἱστορίας. Παλαίφραθθ. Αβυδ.
 Ἐν τῷ ἑξοίχμῳ περὶ τῆς Παραδόξου
 ἱστορίας. Παλαίφραθθ. Αβυδ.

Philochorus. V. Αδύνατοι. Αλκυονί-
 δες. Αλῶνα. Ανεπόκπρωτον. Βήχεται.
 Γεννηται. Ερμής, ὁ πρὸς, Εὐριπίδης.
 Μησοθόμιν. Κανηφόροι. Κατατομή.
 Λιθθ. Λυκαῖον. Οἰηθεν. Ομογά-
 λακταθ. Οργεῶνες. Πελοπίων.
 Πομπία. Πρὸς τῇ πυλίδι. Σησαχ-
 θία. Συγγραφῆς. Συμμορία.
 Τετραῖδι. Τετραπύρατος. Φυλη. Χίτροι.
 πολ.
 Ἐν β' Ατθίδθ. V. Καβαλία. Σκίρον.
 Ἐν γ' πρὸς Μαζιμῆς. V. Εγγασεί-
 μωθ.
 Ἐν Τετραπόλει. V. Τιταῖδα.
 Philocles Tragicus. V. Ατυδάμας.
 Philolaus. V. ὑπράοια.
 Philostorgius. V. Απολλινάειθ.
 Βασίλειθ. Φλέγων.
 Philostratus. V. Απολλωνιθ. Τυανέως.
 Διαγιν. Ερμόγενες. Καλαβροψ.
 Καλαψήσας. Κατεγλωτισμένον. Κατ-
 μθ. Λεπτολογία. Πυθαγόρας.
 Σιμῆς. Σοφιστής. κατ. Ιπποκράτης. Φοι-
 τῶν. Φρόνων.
 Ἐν τῷ βίῳ ἑξοίχμῳ Απολλωνίου ἑξοίχμῳ
 V. Κατῆθ.
 Ἐν Β.οις τῶν Σοφιστῶν. V. Ηρώδης.
 Ἰάλιθ. Πανσανίας. Κατ. Τ-
 περφραθ.
 Philotimus Euripideus. Ejus tra-
 gœdia Ἰξίων. V. Δημητρίθ.
 Philoxenus. V. Εδυσας. Θρεττανιλό.
 τρεπταίγλαν.
 Philoxenus Musicus. V. Αλιγυαίδης.
 Philyllius. V. Αλῶ.
 Αιγίθ. V. Αναλφίτον.
 Phocylides. V. Απαγτίων. Χρῆσα.
 Phormus

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

· Δείξαι. Αναπλήσας. Ανδραποδώνης
· Διουφάνης. Αντιλέγειν. Αντίληψις.
· Αξίων. Απιστών. Απλότης. Αποθρέ-
· ξας. Αποκήρυκτον. Απ' όνυ. Αποθήκη
· Δέν. Δρα. Αρφατον. Αρριμένη. Αρ-
· χού. Αρχίας. Ασκήσις. Ατέχνος.
· Βαρβαρίζει. Βδέλλεται. Δεινής ανάγ-
· κης. Διωλύμ. Εγγαστέμυθ.
· Εγλιζάμιω. Εμποδών. Επεχει Έρας.
· Βιμαρμίδων. Βιζασί. Ιδίας. Θεοδώ-
· ρ. Βυζ. Κάπη. Κατεύχιοθαι. Κινη-
· σεις. Δηθή. Λυρμυ. Μιαρά κ. Οϊ-
· ρθαιών. Είδε. Έρα. Πάμπριπι.
· ετ. Παρμυίδης. Περί πόδα. Πόρ.
· κ. Προσέπαυτε Πυρ επί π. Σοφί-
· κη. Συηία. Τέραμνοι. Τομόν. Γπα-
· πιαζω. φαύλον. φαύλ. εϋτ. Φαιόν.
· Φακτίον. Φερά. Χθίς. Χωλός. Χρυ-
· σοχαϊον. Ψαθαρόν. Ψυχή. Vide &
· η Δόγματα.

Platonis epigrammata. V. Ιππίας Αθ.
· Εν Αλικυβιάδη. V. Ορτυγοκό-
· π.
· Εν Γοργία. V. Δια μέσθ. Εγκρά-
· τια. Δυλιζόμυθ. Νί. εσί.
· Πλατών έσ Ν. Το παρον. V. Αρχίων.
· Ενθύφρον. V. Χρη.
· Θιαυτήτ. V. Αμβλίσκυσιν. Ανα-
· λαμβάνειν. Άνεμ. Απισο-
· ματίζω. Επίδειξιλευθέρως Ω
· μέλει. Πέργασμυθ. Τηγάλλως.
· Ίσακ. Τηνημία. Χρυσήν σιμην.
· Βδέλλεται.
· Εν Ιππία. V. Ζωμόν.
· Κρατύλω. V. Γπέρ τα έσκ.
· Νόμοις. V. Αθόρον. Άπια. Αρ-
· πιαθαι. Βεγιάμωτε. Βεγβαλία.

· Κατασκεδάζειν. Λύση. Νυν δή. Πλα-
· των. έσ Ν. Τολμῆσαι. Τειχόν.
· Εν δ. V. Οργεάνες.
· Εν ζ. V. Αναθολώσαι. Διυρ' αεί.
· Εν ια. V. Κιβδηλον.
· Εν ιβ. V. Ψαλίδα.
· Παρμενίδης. V. Αρχίων.
· Πολιτεία. V. Δώρα θεός. Μινυρί-
· ζω. Παρασησόμεθα. Τριτ' κρ.
· Τροφή. Χυτρία.
· Εν α. V. Τμην.
· Εν β. V. Ηρας δέ. Καταταίνας.
· Μαρτύρονται.
· Εν γ. V. Ερίε τειψ. Σπυδαζω.
· Τροφή.
· Εν δ. V. Βλάπα. φαύλον.
· Εν ε. V. Αθουμ.
· Εν ς. V. Ρομβύσιν.
· Εν ι. V. Ζάλην. Περιμαγειρέμυθ.
· Φαινόμεθα. Χθονία.
· Εν ιη. V. Απίσθη. Μετακαπ-
· π.
· Εν Πρωταγόρα. V. Αδάμαντ.
· Πρόδικον.
· Εν τω Σοφιστῇ. V. Δόξα. Κηρύλ.
· Σύμποσιον. V. Αγάθων. Αθηναίος.
· Εν τῇ Σωκράτους Απολογία. V.
· Απτιγροφύς.
· Εν Τιμαίω. V. Δρύσχοι. Εγκύρτια.
· Ζάλλω. Ταλαντομύλω. Τεῦτά-
· ζειν. φυσικός. Αρχίων.
· Εν Φαίδρω. V. Εξάντη. Κυψελιδών.
· Παιδικά. Σταθιρόν. Τυφών.
· Εν τῷ φαίδωνι. V. Είδησις. Νῆς.
· Ορτυγοκόπ. Πάρκοια. Πλα-
· ται έσ Ν. φαύλον. Αρχίων.
· Plotini. V. Επακτόν. Ηδόμυθ. Κόσ-
· μ.

μῦθος. Ὀμοίωσις. Φυσικὸς λόγος.
 Plutarchus v. Ἀναειθεῖαι. Ἐγγώνεις.
 Καλλιπῆς. Μαικήνας.
 Πάφθα. Πίβας. Σικχός. Σύλλας. ὄν.
 κ. Ἐσελίνκ. Ἰπερκύπτω.

Ἐν Παραλλήλοις. v. Δύγματα.
 Poeta (Homerus) v. Ἀπομαυδαλία.
 Διαίδεται. Κυλλός. Πόρκῶ. Προϊκός.
 Poeta Cyprius. v. Οἶνος ὄν.
 Polemo. v. Ἄρτος. ὁ ψ. Ἐπὶ παρ.
 Ἡλύσιον. Ἴππος Νισ. Μαυρότερος.
 Νηφάλιος. Τελμισίς.

Ἐν ταῖς πρὸς Ἀδαῖον καὶ Ἀντίγονον.
 v. Ἀζηνίς.

Polybius v. Ἀγάθηρσα. Ἀγωγή.
 Ἀγωνίω. Ἀίσουσι. Ἀθεσία. Ἀκέ-
 ραιος. Ἀκόλυθον. Ἀκρόπολις. Ἀλα-
 ζονία. Ἀλκή. Ἀλογία. ἄταξ. Ἀλο-
 γισία. Ἀναδέξασθαι. Ἰεγ. Ἀναζυ-
 γαῖς. Ἀναπτίραις. Ἀνάσασις. Ἀνα-
 τάσις. Ἀνεκτά. Ἀνενηόητον. Ἀνεπι-
 σήματον. Ἀνεπισαθμεύτης. Ἀνήνυ-
 τον. Ἀνήβας. Ἀνθρωπίνας. Ἀντικαι-
 κθέντα. Ἀνσικατέρα. Ἀξικαμία.
 Ἀπαλγῆντες. Ἀπαξίωσις. Ἀπαραγ-
 γέλτως. Ἀπεδπλία. Ἀπέλυσον.
 Ἀπίσησον. Ἰεγ. Ἀπηρήσατο. Ἀ-
 πλωίς. Ἀπόκλητοι. Ἀπολεγομήμος.
 Ἀπολογισμός. Ἀποξυσρῆνται. Ἀ-
 πόσασις. Ἀποσφαλμήσας. Ἰεγ.
 Ἀπὸ Ἐ κρατίς. Ἀπρωδάντας. Ἀ-
 προδέτως. Ἄρατος. Ἀυλαία. Ἀυ-
 τάρκεια. Ἀυτοπαθῶς. Ἀυτότελής.
 Ἀφούης. Βάρος. Βαρυτόμενος. Βαν-
 σανίζων. Βυκάρας. Βῶλις. Γεφυ-
 ρίζων. Δαψίδων. Δεδόξοποιημένος.
 Δειτιδαμονία. Δημαγωγικός. Δημο-

κοπεῖν Δημοκρατία. Δημοχάρης. Δια-
 βιασάμενος. Διάληψις. Δίαρμα. Δίαρ-
 σις. Διαχών. Διαλαϊκώπρον. Διεσκευ-
 ασμήτω. Διψύσμητοι. Δικαιοδοσία.
 Δυῖν. Δυσποτμόπρον. Δινείας. Ἄϊρε
 δάκτυλον. Ἐζυγοσατεῖτο. Ἐθελοτήν.
 Ἐκδέχη. Ἐκκλείσι. Ἐκλαβῖν. Ἐκ-
 πλαγῆς. Ἐκπνῶς. Ἐκφάνεσάτας.
 Ἐκ χειρῆς. Ἐμφασις. Ἐναύειν. Ἐπέπε-
 σε. Ἐνεργόν. Ἐξ ἀκεραῖς. Ἐξαλλῶ.
 Ἐξαίσια. Ἐξεριθεύοντα. Ἐξοδία.
 Ἐξουῶ. Ἐπεσημήναμεν. Ἐπιβά-
 θεα. Ἐπιβολή. Ἐπιγενήματα. Ἐπι-
 κάθηται. Ἐπικεφαλαίς. Ἐπίνειον. Ἐ-
 πίπτοια. Ἐπισημήνασθαι. Ἐπίσασις.
 Ἐπιδός. Ἐργασήριον. Ἐργασικός. Ἐρσο-
 λάβῶ. Ἐρύκειν. Ἐσωματοποίει. Ἐσ-
 πύδαζον. Ἐσμεδιαζον. Εὐδοκμημένω.
 Εὐήθης. Εὐρεσιλόγῶ. Εὐφυσῶ. Ἐ-
 Φαμμα. Ἐφ ὄ. Ζηλοτυπία. Ζώγρια
 λαβ. Εἰκοβολῖν. Ηεμόσωντο. Ἴππα.
 Φέσεων. Ἰσηγορή. Θεατρῖζω. Θέρμα.
 Θυμομαχῆντες. Καθήκοντα. Καθι-
 κόμενοι. Καυθῆλιῶ. Καταβολή. Κα-
 τακαλῶν. Κατάλυσις. Καταπορ-
 θέντων. Καταταχῆσων. Καταψή-
 σας. Κατανίσαντῶ. Κατέχον. Κα-
 τοιμῶξας. Καχεξία. Κεραία. Κλεόξε-
 νῶ. Κομιδή. Κοινῶς. Κύβος. Κυρια.
 Λάπειοτη. Λιτοῖς. Μεγαλομερία.
 Μεθοδικῶς. Μερίτης. Μησικακεῖν.
 Μοναρχία. Μύωψ. Νεαλής. Νῆν ἔχειν.
 Νῶλα. Ὀρθή. Ὀρθήν. Ὀρμητήρον.
 Οὐρίος. Οὐχ οἶον. Ὀχλῶ. Παλίγκυρε-
 τῶ. Παραβόλως. Παραποδίζων.
 Παρατετολμηκότες. Πελεκοπή. Πε-
 रिπαθῶς. Περισπῆν. Περίσασις. Πε-

Εἴφασις. Πλαδαρόν. Πολλά κενά.
 Πόπλιϑ. Πραξικοπήσας. Πραξις.
 Προδέτας. Πρόθεσις. Προσάγγελια.
 Προσανέχων. Πρὸς Κρήτα. Προσπε-
 σόντων. Πρόσιμα. Πρὸς τρέπων.
 Πρέργιαίπρον. Πρόχειρϑ. Ππείνω.
 Ραβδῶχοι. Ραδιίστρον. Ραδιουργός.
 Ραθυμαίν. Ρῦμα. Σάμβυκες. Σιτο-
 μετρῆν. Σκεῦος. Σωματοποιῆσαι.
 Σπυδάζω. Στακτή. Στέρξω. Στρα-
 τηγία. Σιωσσία. Σιωτάξας. Σύντα-
 ξις. Σύτασις. Συσήσας. Τελεσκοπή-
 σας. Τενάγη. Τέτηκα. Τληπόλεμος.
 Τροχάζων. Τύχη. συντ. Τπιρῆσαν.
 Τποκρίνομαι. Φατί. Φέρτροκ. Φαίδι-
 ας. Φυλάκια. Χάρμα. Χηροσμόν.
 Χόρδεις. Χορηγία. Ψυχαγωγῆ. Ψυχο-
 μαχῶντις.

Polyzelus.

Λημοτυδάριον. V. Τῶν τελευτῶν κα-
 κῶν.

Rorghygius. V. Ἀμμώνιος. Γοργίας.
 Ἐμπεδοκλῆς. Ἐνπλέχμα Ἡσιόδου.
 Σάκας. Φερεκύδης. Ἀθήν.

Ἐν τῷ περὶ τῶν ἐμποδῶν τεχνολό-
 γων. V. Ἀνδροκλείδης.

Ἐν φιλοσόφῳ ἰσορῆα. V. Ἐμπε-
 δοκλῆς. Ὀμηρος. Σωκράτης.
 Σωφρ.

Rosidippus. V. Ἀντήλιος. Ἀπηλιώτης.
 Ἐπηλυς. Προσέκοψε.

Δημόταις. V. Νεανισκῆται.

**Rosidonius Anniceridis Philosophi
 celebris discipulus.** V. Ἀνίκειρις.

Rosidonii Corinthii halientica. V.
 Κικιλίας.

Praxidamas. V. Χιάζων.

Praxilla Adonis. V. Ἡλιθιάζω.

Praxion.

Ἐν β' Μεγαρικῶν. V. Σκίρον.

Priscus. V. Ἀβαρις. Ἀμοιβαία. Χαρ-
 δισ.

Procopius. V. Ἀγχιτρεῖχα. Ἀκμή κα-
 λαί. Ἀμαρτάδας. Ἀνάγεισθαι. Ἀνα-
 δῆμος. Ἀνάρτησις. Ἀπόνοια. Ἀπο-
 πορεία. Ἀρετῶ. Ἀτρακτον. Γεσίφω-
 αῖς τάχος. Δάρας. Δείον. τὸ πρ. Δει-
 μαίη. Διήνευκαν. Ἐγγυήσασθαι.
 Ἐκασάτη. Ἐνήγαν. Ἐν παραβύτη.
 Ἐξέρωγυῖα. Ἐπινευκῶν. Ἐπί οἱ.
 Ἐπιβύσαστις. Ἐπίδοξος. Ἐπισκῶς.
 Ἐπικωμος. Ἐπωμῖς. Ἐφίπασσον.
 Ζώγρια. Ἠξίς. Θυμέλη. Κολαπός.
 Λορδαμύη. Λῆτρον. Μαγγανεία.
 Μύλη. Μυώνων. Ομαλῆς. Ὠνίς.
 Ὠρα. καιρός. Παραλογον. Παραδέ-
 μῶς. Πισός. Ρωχμός. Σκορπιαίρε-
 σθαι. Σύνταξις.

**Procopii Caesarensis historia ab
 Agathia continuata.** V. Ἀγαθίας.

Prodicus. V. Βρονθύεσθαι. ejus liber,
 Horae, V. ὠραι.

Propheta. V. Κακία. δίων. Πατάξις.
 Σινιάσαι. Τιμηλικῶν. Ἰππερήφανος.
 Ψυχικός.

Protagoras. V. πύθμην.

Proxenus. V. Λαρινοί.

Prusaënsium lingua vernacula. Λεβη-
 τωνάριον.

Psellus. V. Γηώρας. Δέρτρα. Ἠγήτορες.

Ptolemaeus Hephaestionis. V. ἑπαφρεί-
 διος.

**Ptolemaeus Nicolai Damascenia fra-
 ter.** V. Ἀνίπατρος.

Pytha-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Ἰνάχω. V. Ἀράχνη.
 Ἐν Ἰφίγονείᾳ. V. Πενθεοῖ.
 Ἰχθυοταῖς. V. Ρικινῶσαι.
 Κηδαλίαν. V. Λευκὴ 5. ὄνθ σκιά.
 Καλχίσι. V. Ἀΐθυρυργῆσαι.
 Κωμικοῖς. V. Πέρδιαι.
 Νήπροις. V. Πάρισι. λ.
 Οἰνομάχ. V. Διξοδοὶ Ἀθήν. λ.
 Πομέσι. V. Θετην. Ξανῶ.
 Τραχινίαις. V. Ὀγκαι.
 Τραπολέμ. V. Ἀπυλῆται. Περ-
 εβαδον. Πλίξ.
 Ἐν Τριῶν. V. Ἐμασχαλιῶν.
 Τυμπανταῖς. V. Δροκαυλ.
 Ἐν Τυροῖ. V. Ταυροφάγον.
 Ἐν Φαίρῳ. V. Χαλάσω.
 Φιλοκτητῆ. V. Ἄφαντον, Νέρο-
 σπαδῆς.
 Sophoclis castitas. V. Ἀπαλλοῖαι.
 Sophron. V. Ἀποκακῆσαι. Ἀποπ-
 δήσαι. Ξυλίαν. Τῆ. Ψαμμακο-
 σιογάρα.
 Ἀκροβίαις. V. Κάστροι. λ.
 Ἀνδρῆς. V. Παλαί.
 Solibus Lacōn. V. Δικηλιτῶν.
 Soterates. V. Ἀμφίας.
 Ἐν Κρηταῖς. V. Δύλων. π.
 Soterichus. V. Βασσαρῆαι.
 Srensiptus.
 Ἐν τῷ β' Ϝ Ὀμοιωτήτων. V. Πη-
 νιον. ζ.
 Srensipti Philosophi poëma in Cas-
 sandri portias. V. Αἰχίνης.
 Stephanus Comicus Alexidis Co-
 mici F. V. Ἀλξίς. Ανιρphanis F.
 V. Ἀντιφάνης.
 Stesichorus. V. Ἀρίβαλλοι. καθε-

λων. Κύλλαρι.
 Stilpon. V. μεγαρίσαι.
 Strabo. V. Ἀβυδῶν. Λύκων.
 Strattis. V. Ἀπριμυθῆται. Δυσόμοιαι.
 Ἐν Ἀταλάνταις. V. Διφροφόροι.
 Ἐν Ἀταλάντῃ. V. Σκῶρ.
 Μακεδῶσι. V. Τοπῆον.
 Ἐν Πολιταῖς. V. Οὐ λῖνον.
 Ποταμοῖς. V. λῖνον λ.
 Suetonius vid. infra Tranquillus.
 Symmachus. V. Ἀμαξίς. Ἐκῆσια.
 Θάρβηλλιδης. Κίζων. Νιτῆρα. Οἰ-
 οπίτας.
 Syncellus (Michael.) V. Διονύσιος
 ὁ Ἀρωπ.
 Synesius V. ῥινολαβίς.
 Synesii Lydi Philadelphiensis filius
 Androclides. V. Ἀνδροκλείδης.
 Synesii frater Hierax. V. Ἀιδουσία.
 Syrus Scripturæ interpres. σιρῆνας.

T.

Telavgis discipulus Empedocles.
 Ἐμπεδοκλῆς.
 Teleclides V. Ἀθηναῖζον. Ἀπατή-
 σαι. Τὰ δὲ ἔ παρὰ κ. Τάταζον.
 Τύλα.
 Ἀμφικτυοῖσι. V. Αὐτίτιον. Κατὰ
 χηρῶς. Σῆσαι.
 Ἐσιῶν. V. Οὐδαμῆ.
 Πρυτανῶσι. V. Ραγδαῖναι.
 Terpander. V. ὄρθιον νόμος.
 Terpsion. V. Ἡ δὲ χ.
 Thagenides. V. Μῆ νόμισον.
 Thalassius. Θεοφιλοῖ.
 Thextetus. V. Ἰδωρ δὲ π.

Ἐν τῷ περὶ Παροιμίας. v. Οὐδὲν πρὸς
 τῷ Δ.
Thebaicorum scriptor Anonymus.
 v. Καδμεία v.
Themistocles interpres oraculi,
 sapiens appellatur. v. ἀπὸ λυ.
Theo Grammaticus. v. Ἀπίων.
Theocles. v. ἰλογοῦσαν.
Theocritus. v. Ἀδύ. Ἀπίτυς. Βερέ-
 βηλα. Εὐρώς. Ἡγήθης. Κοιλιδαῖον.
 Κυλοιδίον, Σπύρον αὐτ. Τήνα. Ψύθυ-
 εῖζι.
Theodoretus. v. Ἀσκὸς ἐν πάχη.
Theodorus Rhodiorum Strategus
 ἐν τοῖς ἱστορήμασι. Πανικῶ δαίματι.
Theodorus Anagnosta.
 Ἐν τῷ Ἐκκλησιαστικῷ Ἱστορίᾳ. v. Δι-
 δασκῶμον.
Theodorus Iliensis.
 Ἐν β' Τρωϊκῶν. v. Παλαίφατῶ
 Ἄβυδ.
Theodorus Raithi Presbyter.
 v. Μάνης.
Theodorus Atheus, mox Deus.
 v. Ἀρίστιππῶ.
Theodosius cœnobiarcha. v. Ἀνα-
 γαστῶ.
Theodotus. (lege Theodotio) v.
 κνίζων.
Theologus. v. Ἀγνωμένως. Ἀγόνων.
 Ἄδελφ. Ἀκῶ. Ἀληπταῖ. Ἀντίοχος.
 Ἀπανθήσανθα. Ἀπαργμάτων. Ἀ-
 πηγήα. Ἀσκῶν. Ἀσικῶς. Διανύγνα-
 λειρεῖς. Μεγαλομερία. Μελία. Ωρε-
 κωρός. Ωρυγένης, ὁ καὶ Ἀδ. Παρά-
 δησῶ. Πείργα. Πειρίξιῶ.

Πηδαλιούχων. Σχέσις. Φιλοτίμως.
 Χθές. Ψίχας. (Vide etiam supra
 Gregorius Theologus.)

Ἐν τῷ τί δέ οἱ Μακκαβαῖοι. v. Ἀντί-
 οχῶ.

Ἐἰς τὸ Συνακτῆριον. v. Περίργα.
Theophrastus. v. Ἀρχὴ ἄνδρα. Δίος-
 μος. Ἴσοπλῆς. Καλαχιστοσίαν.
 Κύτλαρος. Νάννος. Ὀλοσχοῖνω. Ὀσ-
 Φραῖνικόν. Παριμνίδης. Ρίς. Θυμ-
 βογέραντις. Ἰποφόνια. Φλίων. Ψινάδες.
 Διαθήκη τῶν ἐξ Ἐλευσίνος. Ὀρ-
 γεῶνων. Ὀργεῶνας.

Ἐν ταῖς πρώτοις Καιροῖς. v. Ἀρχὴ
 Σκυρία.

Ἐν τῷ περὶ Καιρῶν β'. v. Κυψε-
 λιδῶν.

Ἐν τῷ περὶ βασιλείας Κυπρίων.
 v. Τιάρα.

Ἐν τοῖς περὶ τῶν Νόμων. v. Ἀρδή-
 της. Κατὰ τὴν ἀγοράν.

Ἐν γ' τῶν Νόμων. v. Ὅτι οἱ αἰλόν-
 τες. Συσομώτερον.

Ἐν ιε' Νόμων. v. Φάρμακος.
 Ἐν ις' Νόμων. v. Ἐμφρατά.

Ἐν ζ' φυσικῶν. v. Ἀκαλήφη. (Imo
 rotius, φυλικῶν.)

Ἐν ζ' περὶ φυτῶν. v. Μελίγη.

Theopompus Comicus. v. Καλα-
 πλῆξ.

Ejus Drama Βατύλη. v. Νετλάριον.
 Ἡδυχάρι. v. Καλαχύσματτα.

Θησα. v. Ἀβυρτάκη.
 Καπηλίσσι. v. Ἀτῆς.

Παμφύλη. v. Ραχίξω.
 Ἐν Σειρήσι. v. Περίβαλα.

Theopompus Historicus. v. Ἀνεχέ.
 Ἄνθῆλιος.

Ἄνθλιϑ. Αὐτοβοή. Κιλικισμός.
 Λοπάς. Λύκειν. Μαύσωλϑ. Ὀμη-
 ρον. Σκιαφεῖον. Σπυδαῖω. Vide
 in primis v. Ἐφορϑ.
 Liber XXXI. τὶ δὲ τό.
 Ἐν τῇ Ἐπιτομῇ τῶν Ἡροδότου. v.
 Σπυδαῖω.
 Ἐν φιλιππικοῖς. v. Βάκις. Δύλων
 πόλις. Κάθαρσικ γυν. Λόγον ἔχον.
 Ποτηρόπολις. Φορμίων.
 ενβ. v. Φρυγῆσις. Χύτροι.
 Sub Theopompi nomine editus
 Liber ab Anaximene contra
 Athenienses & Lacedaemonios.
 in Ἀναξιμένης Ἀριστοκλέους.
 Theosebius. v. Ἐπίκληϑ. Ἱεροκλῆς.
 Thucydides. v. Ἄγϑ. Ἀδραμύτιον.
 Ἀδύνατα εἶναι. Ἀθήναμον. Ακηρυκτεῖ.
 Ἀκροπλεύτιον. Ἄλλη. &c.
 Πρώτη. v. Ἀναπίπτειν. Ἀνιλογι-
 ῶν. Ἀποψυχῆν. Ἀργυρεῖν. Δια-
 βάλλειν.
 Τρίτη. v. Ἀνταπατήσαι.
 Τετάρτη. v. Ἀνταπατήσαι.
 Πέμπτη. v. Ἀγών. Ἀνανεῶσαι.
 Ἐβδόμη. Ἀποσοματίζειν.
 Thugenes vel Thugenides.
 Ἐν Δικασαῖς. v. Τεραχθῆται.
 Timaeus. v. Ἀγαθόκλῆς. Ἀριστοτέ-
 λης. Δαιτρός. Δημοχάρης. Καλλικύ-
 ρϑ. Κοινὰ τὰ τ. Ω τὸ ἱερόν π.
 Σαρδάνιϑ. γ. Polybii de eo judi-
 cium v. δασίδαμονια.
 Timarchus Rhodius. v. Ἀργαῖς.
 (Sed ibi legendum, Τιμαχίδας.)
 Timocles Syracusanus. v. Ὀρφῆς.

Timocreon Rhodius.
 Ejus Solum in divitiis.
 v. Σκολιόν.

Timon. v. φλέδων. σκινδαψός.
 Tragicorum plejas, v. Ἀλέξανδρος
 Ἀιτωλός. Λυκόφρων. Ὀμηρϑ. Ἀν-
 δρομάχης. Σωσίθεϑ. Σωσικλῆς.
 Σοφοκλῆς. Φίλισκϑ.

Tranquillus. v. Ἀσσάριος.

Tribonianus. v. Ἀγαθίας.

Tuscianus Phryx. v. Ἀκακίϑ.
 Διβάνιϑ.

V.

Varrō. v. Ἐγκατίσκηψαι.

Virgilius. v. Λίβερονϑ.

Vita S. Euthymii. v. Ἀνὰ ἀμφῶν.

X.

Xanthus.

Ἐν β' τῶν Ἀυδιακῶν. v. Ζάνθϑ.

Xenagoras. κέρκωπις.

Xenarchus Comicus. v. Ρηγῖνος.

Xenophanes. v. Ἠκίσα.

Xenophon. v. Ἀγαθά. Ἀγαθῶ

τινι. Ἀγκραίτϑ. &c.

Ἐν Ἀπομνημονεύμασιν. v. Δυσωπῆ-
 μαί. Πρόδικον.

Ἰέρωνι. v. Ἀγλακίς.

Ἐν Κύρῳ Ἀναβάσφ. v. Ἀνώγειον.

Ἐκλώπιδον. Καρπαία. Καλασκε-

δαῖον. Μελίτη. Δημ. Ζυήλην.

Χίων.

Ἐν Κύρῳ Παιδεία. v. Πιθανός.

Ἐν τῇ Λακόνων πολιτείᾳ. v.

Μορῶν.

Ἐν τῷ Οἰκονομικῷ. v. Ἀγλακίς.

Ἐν Συμποσίῳ. v. Σπυδαῖω.

Zeno

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Theodori Studitæ inedita latent in præstantissimo Codice Bibliothecæ Paulinæ Lipsiensis, cujus notitiam nuper publicato programme dare cœpit clariss. Jo. Immanuel Mullerus, Rosvino Misnicus.

Pag. 249. adde : Alius Theodorus Studita junior, ad quem Germanus II. Patriarcha CPol. (A. 1240. defunctus) de azymis scripsit. Vide Stephanum de Altimura in panoplia adversus Schisma Græcorum p. 249.

Pag. 269. Severianis variis addendi: Severianus Procos. cujus virtutes impense laudantur ab Apulejo in floridis.

Julius Severianus Rhetor, de quo dixi in Bibliotheca Latina.

Severianus cujus è Damascio Svidas in Νόμῳ meminit, Damascenus fuit atque idem de quo Svidas in Σειβηναριῶς & Photius Cod. 242.

Omitto Severianum, (Servianum alius) quem paullo antequam moreretur Hadrianus occidi jussit nonagenarium, teste Dione: nec non Severianum Galium temporibus Marci Antonini casum omnibus cum copiis ab Othryade Persarum duce, de quo Lucianus in Alexandro Pseudomante T. 1, p. 764. sq.

Pag. 337. adde quod novissime Anastasium de vitis Pontificum recensuerunt illustraruntque Romæ viri eruditissimi Franciscus Blanchinus & Johannes Vignolius.

Pag. 352. Olympiodoro juniori Alexandrino qui in Meteorologica scripsit; Gabriel Naudæus tribuit Paraphrasin Ethicorum Aristotelis, quam sub Andronici Rhodii nomine Daniel Heinsius vulgavit.

Ad pag. 362. adde, Jo. Philopono tributum scriptum de Paschate, videtur idem quod sine nomine auctoris memorat Photius Cod. II. Græci vero recentiores in duas synopses contractum non dubitavit tribuere Joanni Damasceno.

Pag. 372. Scriptoribus Photio infestis addendi Franciscus Pagi Tomo II, breviarii de gestis Pontificum, & Stephanus de Altimura in panoplia contra schisma Græcorum p. 158. seq.

*Ad pag. 363. Ad calcem Amphilo-*chorum in Codice Colbertino extare scriptum Photii in quo Latinos arguit quod nec imagines sacras nec sanctorum reliquias colant, testatur Altimura p. 277. panopliæ jam memoratæ.

Pag. 384. pro Anastasio Sinaita, lege Anastasio Bibliothecario.

Pag. 392. Praesedit in ea Aurelius
.. (Carthaginienſis Episcopus &
.. Donatianus Tel. *Ita legendum,*
.. non Aurelius (Augustinus.)

Pag. 411. v. 4. post verba: Neutrum
.. scriptum hodie exstat, *adde:* ni-
.. si prius sit illud Philoponi, de quo
.. supra, p. 361. Ita sane visum Ste-
.. phano de Artimura p. 263. pa-
.. nopliae contra schisma Græco-
.. rum.

Pag. 418. CXLV. Helladii Alexan-
drini, Theodosio juniore impe-
ritante clari, cujus iterum Cod.
158. atque apud Svidam mentio,
(diversi ab Helladio Besantinoo
de quo infra Cod. 279.) Lexicon
&c. *ita lege, & dele verba:* Helladii
(eiusdem de quo infra Cod.
CLVIII. & CCLXXIX.

Ad pag. 520. Synopsis VII. Conci-
liorum Commeliniana incipit:
Χρη γνώσκων πάντα Χριστιανόν ὅτι
ἑπτὰ εἰσὶν ἅγια καὶ οἰκουμενικῆ
σύνδοι. Hœscheliana: Χρη γνώ-
σκων πάντα Χριστιανόν, ὅτι ἑπτὰ
ἅγια καὶ οἰκουμενικῆ γεγονῶσι σύνο-
δοι. Libellus de sex Synodis: Χρη
γνώσκων ὅτι 5' εἰσὶν αἱ ἅγια καὶ οἰ-
κουμενικῆ σύνδοι. Nili de Synodis
novem: ὁ ποιμὴν ὁ καλός. Deni-
que alia inedita synopsis, Photii
de qua p. 365. seq. cujus est ini-
tium: ἀναγκαῖον ἐστὶ μέλλουσα.

Pag. 586. v. 3. à fine, lege: ἑτερο-
Μητροπολίτης Σάρδεων, ὁ ΔΟΞΑΠΑ-

ΤΡΙΣ. κύριος, ΙΩΑΝΝΗΣ, ΓΕΩΡΓΙΟΣ
.. ὁ διακέρης &c. Confer Allatum
de Georgius p. 321, & Lambecium
.. VII. p. 258.

Pag. 598. in Latina versione. v. 8. à
sine legendum, nos quintam secta-
mur., ut recte etiam Clariss. Mont-
fauconius scripserat. Atque ita ver-
būm μιστερχόμεθα accipitur p. 597.

Ad pag. 639. notabis ante Andream
Schottum, (licet is non memi-
nit) XIV. centurias *proverbiorum*
è Svida collectas Græce & Latine
cum Hieron. Wolfii versione
edidisse *Hermannum Gerbergium,*
scholæ Corbachianæ prorecto-
rem, illisque subjunxisse centu-
riam versuum onirocriticorum
(Astrampsychi) ex eodem Svida,
& Epistolarum sacrarum decades
quinque, ex aliis etiam scriptori-
bus congestas, Basileæ per Seba-
stianum Henric. Petri 1583. 8.

Pag. 657. è Svida adde:

Amelius Apameensis, Philoso-
phus, magister Porphyrii,
æqualis Ammonii & Orige-
nis.

Pag. 662. Apſines Atheniensis, So-
phista egregius, Pater Onasimi
Sophistæ, qui fuit pater Apſinis.
Apſines Gadarenſis, Sophista, ex
Pané, ut fama fert, genitus,
Smyrnæ discipulus fuit He-
raclidis Lycii, & deinde Ba-

filici Nicomediae. Athenis artem Rhetoricam professus est imperante Maximiano, & ad Consularem dignitatem peruenit.

Apfines Onasimi Atheniensis Sophistae F. Sophista, junior Apfines Gadarensis.

Apfirtus Prusaensis vel Nicomediensis, miles, qui sub Imp. Constantino ad Istrum in Scy-

thia militavit. Hic librum de equorum medicina scripsit & de iisdem brutis animantibus physicum alterum, aliaque. Scripsit & Cimon Atheniensis admirabilem librum *ἰπποσκοπήσις* de equorum inspectione.

Pag. 669. Ausonius Sophista qui Epistolas & alia quaedam ad Nonnum scripsit.

F I N I S.

